

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
64, R. H. ROAD, MADRAS-6

35203

ஸ்ரீ

கம்பராமாயணம்

சூருவத

யுத்தகாண்டம்

(முற்பகுதி)

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர்

(17-தெளிசிங்கப் பெருமாள்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி)

இயற்றிய

உரையுடன்

சென்னை

உமாபதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தது.

1932

சூர்யசுந்தர் சூனிஸ்

[விலை ரூபா 5.]

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை:—

யுத்தகாண்டம்:—	பக்கம்
முகவுரை	I
பிழைத்தீருத்தம்	XIII
கடவுள்வாழ்த்து	க
க. கடல்காண் படலம்	உ
உ. இராவணன் மந்திரப்படலம்	கூ
ங. இரணியன் வதைப்படலம்	எக
ச. விபீடணனடைக்கலப் படலம்	கடுஉ
சு. இலங்கை கேள்விப்படலம்	உசக
சு. வருணனை வழிவேண்டிபடலம்	உஎக
எ. சேதுபந்தனப் படலம்	ந.க௦
அ. ஒற்றுக்கேள்விப்படலம்	ந.ந.டு
கூ. இலங்கைகாண் படலம்	ந.கஉ
க௦. இராவணன் வானரத்தானை காண்படலம்	ந.அந.
கக. மருடபங்கப்படலம்	ந.கக
கஉ. அணிவகுப்புப்படலம்	சஉ௦
கங. அங்கதன்றுதுபடலம்	சநடு
கச. முதற்போர்புரிபடலம்	சகடு
கடு. கும்பகருணன்வதைப்படலம்	டுடுஅ
கசு. மாயாசனகப்படலம்	சகச
கஎ. அதிகாயன் வதைப் படலம்	எசஎ
கஅ. நாகபாசப்படலம்	அசக
செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி	க௦௦க

மு க வு ரை .

“மகிழ்மாறனை வழுத்துவா யென்று எனக்கு
நெகிழ்மாறனை நினைக்கு நேயம் - முகிழ்மா
முலைக்கமலை யேற்றமொழி காவியத்தால்
நிலைக்க மலைவேகவரு ணீ.”

“குரைகடலை யடலம்பான் மறுக வெய்து குலைகட்டி மறு
கரையை யதனா லேழி, யேரிநெடுவே லரக்கரோடு மிலங்கை
வேந்த னின்னுயிர்கொண் டவன்றம்பிக் கரசு மீந்து, திருமகளோ
டினிதமர்ந்த சேல்வன் றன்னைத் தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரா கூடந்
தன்னு, ளரசமர்ந்தா னடிசூடு மரசை யல்லா லரசாக வெண்
ணென்மற் றரசு தானே.”

நாம் மானுட்பிறவிபடைத்ததற்குப் பயன் கடவுளையறிந்து ஏற்ற
உபாயத்தால் அப்பரம்பொருளைப் பெறுவதேயாம். அவ்வண்ணம் நற்
கதிபெறுதற்கு ஏற்ற கருவியாக வேதமென்பது ஏற்பட்டுள்ளது: அந்த
வேதம் கர்மகாண்டமென்றும், ஞானகாண்டமென்றும் இருபகுப்
பிணையுடையது. கடவுளின் ஆராதனையைக் கூறும் கர்மகாண்டத்தினும்,
ஆராதித்தற்குரிய கடவுளைக் கூறும் ஞானகாண்டஞ் சிறந்ததாம்.
இருபகுப்பிணைக்கொண்ட அவ்வேதத்தின்பொருளை விவரமாக உணர்ந்
துவன, ஸ்மிருதி இதிஹாஸபுராணங்களாகும். அம்முன்றனுள், கடவு
ளின் ஆராதனையைக் கூறுவனவான கர்மகாண்டத்தின்பொருளே,
ஸ்மிருதியினால் அறுதியிடப்படுகின்றது. ஞானகாண்டமான உப
நிஷத்துக்களின்பொருளோ இதிஹாஸபுராணங்களால் அறுதியிடப்
படும். ஆகவே, ஞானகாண்டமே ஆன்மா ஈடேறுவதற்குச் சிறந்த
கருவிநூலாகக் கொள்ளற்குரியது.

ஞானகாண்டத்தை விவரிப்பனவான இதிஹாஸபுராணங்களுள்
ஒருசரிதையைப் பிரதானமாகக்கொண்டு பலகிளைக்கதைகளோடு
புணர்த்துக்கூறுவது-இதிகாசமெனப்படும். மற்றொன்றாகியபுராணமோ
-சருக்கம் பிரதிசருக்கம் மங்வுந்தாம் முனிவரசர்களின்மரபு அவர்கள்
சரித்திரம் என்னும் ஐந்துஉறுப்பின: அவை - பிராமம், தொடக்கிப்
பதினெட்டென்ப: இதிஹாஸலட்சணமமைந்துள்ளன - ஸ்ரீராமாயண
மும், மகாபாரதமுமென்ப. இவ்விரண்டனுள், ஸ்ரீராமாயணம் - புரு
டோத்தமனை ஸ்ரீராமனதுசரிதத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருத்த
லானும், பிரதாமக்கடவுள் 'நீ இயற்றும் இக்காவியத்தில் உன்வாக்குப்
பொய்யம்மையாக ஒன்றும்வாராது' என்று திருவருள்புரியப் பெருந்தவசி
யாகிய வான்மீகமுனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாகையாலும், உல
கோர் விஷயம் ஆதரிக்க மகாபாரதத்தினும் மேம்பட்டித் துவக்கு
கின்றது.

வேதோபப்பிரமணமென்னப்பெற்ற இவ்விராமாயணம் வேதத்திற்குறப்பெடும் பலபொருள்களை விவரிப்பதாம்: ஆயினும், எந்தப்பொருளைத் தலைமையாகக் கூறுவதென்றுபார்ப்போம். ஒருநூலிற் கூறும் தலைமைப்பொருள் இன்னதுதானென்று அந்நூற்கருத்தையறுதியிடுமிடத்து, நூலோர், உபசர்மம் உபசங்காரம் அப்பியாசம் முதலியவற்றைக் கருவியாகக்கொள்ப. அம்முறைபற்றி யாராயின், இவ்விராமாயணம் முதற்காண்டமான பாலகாண்டம்முதல் புத்தகாண்டம்ஈராகவுள்ள ஆறுகாண்டங்களிலும் சரணமாக அடைதலே சேதநன் ஈடேறுதற்குச் சிறந்த உபாயமாகும் என்ற பொருளையே கூறுகின்றது.

எங்குளே யென்னில்,—பாலகாண்டத்தில் தேவர்கள் அரக்கரால் நேருந் துன்பத்தைத் தாங்கலாற்றாது திருப்பாற்கடலிற் றுயிலுந் திருமாலுச் சரண்புக, அப்பண்ணவன் “வருந்தல்வஞ்சகர், தந்தலையறுத்திடர்துணிப்பன்” என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது: அயோத்தியாகாண்டத்தில் இராமபிரான் தன்னைத் துக்கானகஞ்செல்வதையறிந்து இலட்சுமணன் அப்பிரானைக் குறையிர்த்து உடன்சென்று தொண்டு புரிதலாகிய தன்விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றமையைக் கூறுதலான், சரணுகதாபடிணம் கூறியதாயிற்று: (இங்கு ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் “ஸ பிராதுஸ் சரணேள காடம்-நிபீட்ய வகுந்தந்த—ஸீதாமூவாசாதி யஸா-ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம்” என்று சீதாபிராட்டியாரைப் புகுஷகாரமாக முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்தானென்றுகூறுவதை வாசகர்கள் கருதுவார்களாக.) ஆரணியகாண்டத்தில், இராமபிரான் தண்டகாரணியத்துச் சென்றபோது அங்கு உறைபவரான மகரிடங்கள் அரக்கரின் கொடுமையைத் தாங்கமாட்டாது “அருளுடைவீர! நின்னபயம் யாம்” என்று சரண்புக, “ஆரத்திதேனென்றிநின்றரவர், வேரறுப்பன்வெருவன்மின்றீர்” என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது. கிட்கிந்தாகாண்டத்தில், சுக்கிரீவன் “முன்னவன் பின்வந்தேனை, இருணிஸ்ப்புறத்தின்காறு முலகெக்குந்தொடரவிக்குன்று, அரணுடைததாகியுய்ந்தே னுருயிர் தறக்கலாற்றேன், சரணுண்ப்புதந்தேனென்னைத் தாங்குத நருமம்” என்றுசரண்புக, ஸ்ரீராமன் “மேல்வந்துறுவனதீரீப்பல்” என்று அபயமளித்தமை கூறப்பட்டது: சுந்தரகாண்டத்தில், சீதாபிராட்டி, தன்னை அனுமான் கண்டெவந்தமையை ஸ்ரீராமபிரான் நம்புமாறு அன்னுனிட்டு அடையாளங்கள் கூறியபோது, காகாசரன் ஐயநின்சரணுநீ சரணென்றஞ்சிவையம்வந்துவணங்கிட வள்ளன்மகிழ்ந்துவெய்வவன் கண்போகெனவிட்டு அவனுயிரைக்காந்தானென்றதைக் கூறிய முகத்தால், சரண்புகுவாரைக்காப்பவன் திருமாலென்ற பொருள் கூறப்பட்டது: புத்தகாண்டத்திலோ விபீடணனைடைக்கலப்படலென்பது, சரணுகதியின் பெருமையைத் தெரிவிப்பதற்காகவே தோன்றியுள்ளது. இந்தப்படலத்தில், சரணுடைந்தவரை ஒருகாலும் கைவீடாத தனிமுதற்கடவு

* உபசர்மம் - தொடக்கம்: உபசங்காரம் - முடிவு: அப்பயாசம்-பன்முறைகூறுதல்.

ளான திருமாலே * “அபயமென்றபொழுதத்தே யபயதான மீதலே
கடப்பாடென்பது” என்று தன்னுடையமதத்தை வெளியிட்டுள்ளான்;
அன்றியும், சிறியதிருவடியாகிய அனுமான் ஸ்ரீராமபிரானால் இராவண
வதம்முற்றியதைப் பிராட்டிக்குத் தெரிவிக்க, ‘இத்துணைமகிழ்ச்சிப்
பொருளைத்தெரிவித்த உணக்குப் பரிசிலாக யான் தரத்தக்கது யாது?’
என்று தன்னுட்கருதிப் பிராட்டி வாளாவிருத்தலும், அனுமான் ‘அன்
னே! மறுமொழி தாராமைக்குக் காரணம் என்னே?’ என்று வினவ,
பிராட்டியும் ‘ஈ செய்த தகைமைக்கு ஏற்ப அளிக்கத்தக்க பொருள்
ஏதுமின்மையே இதற்குக் காரணம்’ என்ன, திருவடி ‘நின்னை
நலிந்த அரசகியர்தங்களைச் சடவேண்டும் வரம் எனக்கு அருள்’
என்ன, அது கேட்ட அரசகியர் ‘நின்பாதமே விடலம் மெய்ச்சரண்’
என்று பிராட்டியைச் சரண்புகுந்து வேண்ட, ‘அஞ்சன்மின்’
என்று தன்னை நலிந்த அரசகியர்க்குப் பிராட்டி வரமளித்துத்
திருவடியையேநோக்கி ‘இராவணன்சொற்படி செய்ததன்றி என்ன
தீமையிவரிழைத்துனார்? கடனியற் கொடியாரலரே யிவர்; போனவப்
பொருள் போற்றலை; தீவினை தனக்குவாழ்விடமாகியசமுக்கியர் மனக்கு
நோய்செயல்: இவ்வரம், எனக்கு ஈயருள்’ என்று வேண்டித் தன்னைச்
சரணடைந்த அவ்வரசகியரைப் பாதுகாத்தன னென்ற செய்தியும் இந்
தக்காண்டத்து மீட்சிப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் தூற்
றொடக்கம்முதல் தூல்முடியும்வரையும் ஒவ்வொருகாண்டத்திலும் சர
ணமடைந்து உய்வதைக் கூறியமையால், மாந்தர் ஈடேற எளிதான
உபாயம் கடவுளைப் புகல்புகுவதே என்ற இதுவே இராமாயணத்தின்
கருத்தென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

இனி, ‘சூதுவராலழைக்கப்பட்டு மரமன்வீட்டிலிருந்துவந்த பர
தன் தசரதசக்கரவர்த்தி பரலோகம்புக்கதையும் அண்ணனுக்குரிய இரா
ச்சியத்தைக் கைகேயி தான் வரத்தினால் வாங்கிவைத்ததையும் அறிந்து
தீயினாற் கவ்வப்பட்டான் போல் அலறிக் கோவென்றுகதறிப் பழித்துப்
பெருவருத்தமுற்ற ஒருவாறு அரிதிற்பேறித் தசரதனது ஈமச்சடங்கை
நிறைவேற்றுவித்துப் பின் ஐம்பெருங்குழுவோடும் மற்றுமுள்ளபரிவா
ரங்களோடும் நகரமாந்தரோடும் பயணப்பட்டுக் காளைஞ்சேர்ந்து
இராமபிரானைச் சரண்புக்கு இராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுமாறு
வேண்டவும், அப்பிரான் திருவருள்புரிந்து அந்தப்பாதன் கருத்
தை முற்றுவித்திலனே! அங்ஙனம்புரிந்தவன் சரணமடைக்தா
ரைத் தவருதுகாப்பா னென்பது எங்ஙனே?’ என்று சிலர் ஐயுறக்
கூடும். இவ்வினாவுக்கு ஒருசார் சான்றோரின் விடை வருமாறு:—
தேவர்கள் இராவணவதம் புரியுமாறு முந்தற வேண்டிக்கொண்
டனராதலால் அன்றார் வேண்டுகோளை முற்றுவித்தற்குச் சங்கப்

* “ஸக்குதேவ ப்ரபந்காய-தவாஸ்நீதிசயாசதே அலயம்ஸர்வஹூடுதே
ஹ்யேர் - டுடாம்யேதஹ்வரதம்மம்’ என்பது, ஸ்ரீவான்மீகிராமாயணம்.

பித்த ஸ்ரீராமபிரான் தந்தைசொல்லீ நிறைவேற்றுதலென்ற ஒரு வியாஜத்தை முன்னிட்டித் திருவயோத்தியினின்று கானகத்துக்கு எழுந்தருளிஞான்: அங்கனம் எழுந்தருளின நிலையிற் பரதாழ்வான் மீண்டு அரசைக் கைக்கொண்டருள்கவென்று சரண்புகுந்து வேண்டினான்: இந்நிலையில் ஸ்ரீராமன் கானகத்திலுறைந்திடாமல் அப்போதே அயோத்திக்கு மீண்டிடின, விண்ணவரின் வேண்டுகோளை முற்றுவிக்க வெழுந்த சங்கற்பத்தைக் கைவிடுவதோடு தனதுதமப்பனான தசரதனை மெய்யனாக்கக் கானகஞ்சென்று பதினாண்டுகாலம் வதியுமாறு உறுதியளித்தமையினின்று பிறழவும் நேரும்: இங்கனம் முரண்பட்டநிலைமை நேரவே, எல்லாம் ஒருவகையில் ஒத்துப்போமாறு புரியவேண்டுவதாயிற்று: ஆகவே, ஸ்ரீபரதாழ்வானது சரணுகதி சடக்கென நிறைபயனைத் தருமாறு அருள்புரியாது போயினும், அந்தப்பரதாழ்வானுக்குத் தாற்காலிகமாகக் கைகேயியினால் விளைந்த மனச்சுள்ளை தொலைய முந்துற மரவடியைத் தம்பிக்கு வரன்பணியம் வைத்திட்டான்; பிரதிஞ்ஞைசெய்ததற்கு ஏற்ப வானோர்வாழச் செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவைத்துப் பின்னர் உலகாள ஒருப்பட்டிப் பரதாழ்வானது சரணுகதியை நிறைபயனுடையதாக்கினு னென்பது.

இங்கனம் சரணுகதியைப்பற்றிக் கூறுவதனால்தான் இந்த ஸ்ரீராமாயணம் ஸரணுகதிவேதம் என்று ஆன்றோரார் கூறப்பட்டுள்ளது. (திருமாவின் திருவவதாரங்களைல்லாமும் சரணடைந்தோரைப் பாதுகாத்தவன்பொருட்டே சிசுநந்தன என்ற பொருள், அவ்வவ்வவதார சரிதையிற் புலனாதல் கருதத்தக்கது.)

இவ்வண்ணம் மானிடர்க்கு உறுதியுக்குஞ் சரணுகதியென்னும் பரமோபாயத்தை ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமசரிதையை ஆசைபற்றியறையலுற்ற கம்பகாட்டாழ்வாரின் கவிச்சிறப்புப் பற்றி, யாம் விசேடித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை: சிறிதேயுணர்ந்தோரும் இந்தக்கம்பகாடரின் பாடலைக் கேட்டமாதிரித்தில் ஈடுபடுவதைக் கண்கூடாக் காண்கின்றோமன்றே.

இவ்வனஞ்சிறப்புவாய்ந்த இராமாயணத்து யுத்தகாண்டம் மற் றைக் காண்டங்களைவிட சொற்செறிவு பொருட்பொலிவு முதலியன மிக்குப்பொருந்தித் துலங்குவதை ஊன்றிப்படிப்பவர் எவருங் கண்டறியலாம். முதலில்து காண்டங்களைப் பாடிச் கவிபண்டமையே இதற்குக் காரணமாகும். “சாதுசனங்களைப் பாதுகாக்கவும் தியோரை நலியவும் அறத்தைநிலைநாட்டவுமே யுகங்கள் தோறும் பிறக்கின்றேன் யான்” என்ற எம்பெருமான் திருவாக்கின்படி விடீணனைப்பாதுகாத்துத் தசக்கிரீவனைத் தடிந்து திருவயோத்திக்குமீண்டு முடிபுனைந்து முறைபிறழாது அரசுபுரிந்தமையை உறுவதால், இராமாவதாரத்தின் பரமபிரயோசனைத்தைத் தெரிவீப்பதாகும், இந்த யுத்தகாண்டம்: சரணுகதாட்சணமே எம்பெருமானுடைய நோன்புஎன்பதைக் கையிலங்குநெல்லிக்கனிபோல வெளிப்

படையாக வுணர்த்துவது இந்தக்காண்டமே: கருணாபிணியான பிராட்டி தான் சிறையிருந்தது சரணுகதரான தேவமாதர்களைச் சிறை விடுத்தற்பொருட்டே என்ற கருத்து முற்றுவதும் இந்தபுத்தகாண்டத் திலேதான்.

இங்ஙனஞ்சிறப்புற்ற இந்தபுத்தகாண்டத்தில் சிலவிடங்களில் வான்மீகத்தோடு தொடர்பற்றனபோலக் கம்பகாடரின் கவிகள் தோன்றினும் சிலவிடத்துக் கம்பகாடர் வான்மீகத்தையே மொழியெயர்த்துள்ளாரோ? என்று கற்போர் கருதுமாறு கூறியுள்ளார்: அன்றியும், வேதப்பொருளும், திவ்யப்ரபந்தம் குறள் முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களும் பல காணப்படுகின்றன: இவற்றையெல்லாம் உரையில் இயன்றவரையிற் காட்டியுள்ளேன். படிப்போர்க்கு ஊக்கம் உண்டாகுமாறு சில இங்கு எடுத்துக்காட்டுவேன்.

வான்மீகத்தோடு கம்பராமாயணம் ஒத்திருக்கும் பகுதி சில வருமாறு:—“பிறப்புமாறினே”(விடீ-8) = “த்வாம்ஸ்து திக் குலபாம்ஸநம்”: “அரக்கர்வன்மைபும்...நிகழ்த்துவாய்”(இலங்கைகேள்வி - 15) = “ஆக்யாஹி மம தத்வேந-ராஷ்ஸநாம் பலாபலம்”: “கருணையக்கடல் கிடந்தது கருக்கடனோக்கி” (வருணனைவழி-5) = “ப்ரதிஸிர்யே மஹோததே”: “பாரீங்கிய சிலையினனி ராவணன்பறிப்பத், தாரீங்கியதன்மையனாதலிற்றகைசால், வீரீங்கிய மனிதனென்றிகழ்ச்சிமேல் வினைய, ஈரீங்கிய தெறிகடலாமெனவிசைத்தான்” (ஊ-10) = “ஷ்மயாஹிஸமாயுத்தம்-மாமயம் மகராலயம்—அஸமர்த்தம் விஜானாதி-திக்ஷ்மாமீத்ருஸேஜகே”: “தருதிவில்”(ஊ-15) = “சாபமானயஸெனமித்ரே”: “சடுக்கலுற்றவன் மேனியையேந்துதற்கேற்ற,யிடுக்கிலாமையினிராவணன் வெய்துயிர்ப்புற்றான்,” “தகவுகொண்டதெரர்கண் பெனுந்தனித்துணையதனால், அகவுகாதலால்...அனுமன், மகவுகொண்டுபோய் மரம்புகு மந்தியை நிகர்த்தான்”(முதற்-212,213) = “வாயுஸூகோஸ்ஸூஹ்ருத்தவேந-பக்த்யா பரமயாசஸ:—ஸ்த்ருணுமப்ரகம்ப்யோபி-லகுத்வமகமத் கபே:”: “இறத்தியானது நினைக்கிலன் தனிமைகண்டிதங்கி”(முதற்—252) = “பரிஸ்ரந்த இதிவ்யவஸ்ய-நத்வா ஸரைர் ம்ருத்புவஸம் நயாமி”: “உடைப்பெருக்குலத்தினரொடு முறவொடுமுதவும், படைக்கலங்களுமற்றுநீ தேடியபலவும், அடைத்துவைத்தன திறந்து கொண்டாற்றுதியாயிற், கிடைத்தி,” “இன்றுபோய்ப் போர்க்கு,கானவாவென நல்கினான்” (முதற்—253,256) = “கச்சா நுஜானாயிரணர்த்தி தஸ்த்வம்...ப்ரவிஸ்யராத்திரிஞ்சரராஜலக்காம் - ஆஸ்வாஸ்யநிர்யாஹிரகீசதக்வீ” என்பவை முதலியன காண்க.

இனி வேதப்பொருள் வருமாறு:—(வருணனைவழிவேண்டு படலம்-34) “நீரைபுண்பது நெருப்பெனு மப்பொருணிற்றுத்தான்” என்பது - “ஆபஸ் தேஜஹி லீயந்தே” என்ற ஸ்ருதிவாக்கியத்தையும், (சேது-22) “சிறியவாயபுண்ணியம் புரிந்தோர்போலக், குன்றுகள்...,

பொருள்கொள்ளுதற்கும் இடந்தருதலால், அங்ஙன்கொள்ளாமல் சில ஏடுகளிற்கண்டபடி இராவுணன்வானரத்தானைகாண்படலம் என்ற பெயர் கொள்ளப்பட்டது. சீதைகனங் காண்படலம் என்று சில அச்சிட்ட பிரதியிலும் பிராட்டிகளங்காண்படலம் என்று சில அச்சிட்டபிரதியிலும் காணப்படுவதால், அவற்றுள் ஒன்றான சீதைகனங்காண்படலம் என்பதுகொள்ளப்பட்டது. சில அச்சிட்டபிரதிகளில் களங்காண்படலம் என்று ஒன்றே யிருக்கவும், பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் பிந்தியச்சிட்டொள்ள பிரதிகளிலும் வானரர்களங்காண்படலம் இராவணன் களங்காண்படலம் என்று இரண்டாகக் களங்காண்படலம் காணப்பட்டதைக் கொண்டுபோலவே, ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில் இராவணன்றேறேறுபடலம் இராமன்றேறேறுபடலம் எனத் தேறேறுபடலம் இரண்டுகாட்டப்பட்டிருத்ததனால், இப்பதிப்பில் ஏட்டுப்பிரதிகளை யொட்டி இரண்டு தேறேறுபடலம் கொண்டுள்ளேன். சில படலங்களின் தொடக்கம் அச்சிட்ட பிரதிகளில் வேறுவகையாக இருப்பினும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் வேறு வகையாகக் காணப்பட்டிப் பொருத்த முற்றனவாகத் தோன்றியவிடத்து ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளவாறே படலங்களின்தொடக்கம் கொள்ளப்பட்டிள்ளன. உரையெழுதாத பாடல்கள் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியில் இவ்வாறு *உடுக்குறியிட்டுக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன: பிற்பகுதியினிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிள்ள அரும்பதவகராதிமுதலியன என்றதில் உபமான உபமேயங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டிய இடத்துக்குக் X குறி காட்டப்பட்டிள்ளது.

இந்தக்காண்டத்திற்கு உரைவகுக்குவிடத்து மற்றைக்காண்டங்கட்கு எழுதியிருப்பதுபோலப் பதவுரையாக எழுதின இப்போதையினும் இன்னும் பெருகுமென்று அஞ்சிப் பொழிப்புரையாக எழுதலானேன்: இவ்வாறு பொழிப்புரையாகஎழுதின, கற்போர்க்கு ஆராயுத்திறம் பெருகு மென்பது, இக்காலத்து ஆராய்ச்சி யாளரின் துணிபு. அங்ஙனம் பொழிப்புரையெழுதுமிடத்துக் கற்போர்க்கு ஐயந்தோன்றின்அதுங்குமாறு அருஞ்சொற்களுக்குப்பொருள் ஆங்காங்குஎழுதுவதும் ஈற்றில் அரும்பதவுரையிற் காட்டுவதும், பிரிப்பதற்குக்கடினமாகிய சந்திகளைப்பிரிப்பதும் செய்திருக்கின்றேன். யமகம்முதலிய சிலஅருஞ்செய்யுட்டுப் பதவுரையும் எழுதியுள்ளேன்.சொற்களின்பொருள்தோன்றாமாறு பலவிடங்களிலும் வருஷத்துக்கூறுவன இங்ஙனம் () வளைத்தபகுதியிற் காட்டப்பட்டிள்ளன. செய்யுளிற்கூறிய விஷயம் விளங்குமாறு எல்லாச்செய்யுட்டுக்கும் தலைப்பும்எழுதப்பெற்றுள்ளன. பாலகாண்டப்பதிப்பிலும் அயோத்தியாகாண்டப்பதிப்பிலும் போலவே இப்பதிப்பிலும் பாடல்கள் சீர்பிரிக்கப்பட்டிள்ளன. அன்றியும், ஒவ்வொருபடலத்திற்கும் முதன்முதலிற் கதைகையத்தொகுத்து எழுதியிருப்பதோடு, ஆங்காங்குப் படலவிருதிகளில் வான்மீகீடலும் சரிதப்போக்கும் வாசகருணருமாறு தொகுத்துக்காட்டப்பட்டிள்ளது.

ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர் கூறும் சரித்தர்தோடு கம்பர்கூறும் கதைப்போகரு மிகவும் வேறுபட்டுப் பிறழ்ந்து வருமிடங்களில் இரண்டுமூன்று படலவகளுக்குச் சேர்த்து ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர்கூறுஞ் சரிதப்போக்குக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. வினங்காதவற்றை விளக்கியும் பலசெய்யுள்கட்டுக் கருத்துக்குறித்தும், ஒத்தபகுதிக்கு மேற்கொண்காட்டியும், அரிய இலக்கணக்குறிப்புக்களைச்சுட்டியும், அதப்பொருள் புறப்பொருள்கள் அரியன காணப்படின் விளக்கியும், ஆங்காங்குக் காணப்படும் அரிய அணிகளை எடுத்துக்காட்டியும், ஆங்காங்குவரும் அரியசரிதங்களைவரைந்தும், தொனிப்பொருள்களை விளக்கியும், முன்னோக்கறிய அரியவிஷயங்கள் தொடர்புபட்டிருப்பின் அவற்றை ஆங்காங்குச்சுட்டியும், என்புத்திக்கு எட்டியபடி இவ்வுரை எழுதியுள்ளேன். 'யான் கூறிய பொருளே பொருள்:வேறு ஒருவர்கூறும் பொருள் பொருளல்ல' என்ற கொள்கையுடையேனல்லேன். அடியேன் என்புத்தியினாலியன்றவரையாராய்ந்தும், ஐயங்காதவிடத்து கட்டினருடனுசாவியும் படிப்போர்க்கு ஒரு வழிகாட்டியாக உதவவேணுமென்ற கருத்தோடு இந்த உரையை ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

என்போன்றார்க்குக் கல்வியிற்பெரியராய கம்பர்செய்த இராமாயணத்துக்குத் திருத்தமுற உரையெழுதுவது இயலாதாயினும் இந்நூலினிடத்துள்ள விருப்பத்தால் அடியேன் இராமபிரானுடைய திருவருளை முன்னிட்டு இப்பொருள்தொழிலைத் தலையிட்டு கடத்துமிடத்து அடியேனுக்குத் தமிழாசிரியரும் தமையன்முறையானவரும் உரையெழுதுவதிற்கைதேர்ந்தவரும் எம்மேருருடைய தீப்பேற்றால் இளம்பிராயத்திற்றினே பரமபதித்தவருமான ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. சடகோபராமா நுஜாசார்யஸ்வாமிகள் எழுதிவெளியிட்டிருந்த இரணியன்வதைப்படலவுரையும், என்னுடையெழுதப்பட்டு அன்றொல்திருத்தப்பெற்றுவெளியிடப்பெற்றிருந்த சாகபாசப்படலவுரை மீட்சிப்படலவுரைகளும் இந்தப்பதிப்பிற்குமிடமும் உதவின: இந்தபுத்தகாண்டத்திற்கு உரையெழுதிவெளிப்படுத்தவேணுமென்று கருதியிருக்கையில் எனது உத்தியோகசாலையில் தலைவராயுள்ள திருவாளர் S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A, B. I., அவர்கள்தாம் பலவட்டுப்பிரதிகளையொப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களைக்குறித்துவைத்திருந்த தமதுபுத்தகத்தைத் தந்ததோடு சிலவட்டுப்பிரதிகளையும் தந்தனர். அன்றாப்புரிந்த உதவிதான் பலவகைப்பாடபேதங்களோடு இந்த புத்தகாண்டத்தை உரைகண்டு எழுதுவதற்குப் பெருவகாரணமாயிற்று. ஆதலால், இவர்கள் செய்த உதவிக்காக யானும் இப்பதிப்பாற்பயனை நுகர்வோரும், இவர்கள்திறந்து கன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டெள்ளோம்.

இந்தபுத்தகாண்டத்திற்கு உரையெழுதி அச்சிட்ட வெளிப்படுத்தக்கையில், தமக்கு அவகாசமுள்ள நேரங்களில் எழுதியும் ஒப்புநோக்கி

யும் அச்சப்பிழைபார்த்தும் உதவியவர்கள் சிரஞ்சீவிகளான M. R. ராமமூர்த்தி-சர்மாவும், கா. ப. வேங்கடகிருஷ்ணமாசாரியரும்.

பெரியோரிடத்துக் கற்றுக் கேட்டுமுள்ளவற்றில் மறப்பெணும் பகைவன் வாரிக்குண்டதொழிய அவன்கையிலகப்படாதபடி நெஞ்சென்னுந் துணைவன் நிறுத்திவைத்துக்கொண்டு எழுதிய இந்த உரையில் சிறப்புக்கள் காணப்படின அவை எனது ஆசிரியர்முதலியோருடையனவென்றும், குற்றங் காணப்படின அவை என்னுடையன என்றும் கருதுக என்னுடைய திரிபுணர்ச்சி சோர்வு அறியாமைமுதலியவற்றால் இவ்வரையிற்காணக்கூடிய குற்றங்குறைகளை விவேகிகள் பொறுப்பதன்றித் தாம் கண்ட அக்குறைவுகளையேனும், அடியேனுக்குப்புலப்படாத அரிய பெரிய விஷயங்களையேனும் எடுத்துத் தெரிவிப்பாராயின், அவர்களிடத்துப் பெருமகிழ்வோடு கன்றிப்பாராட்டி அவ்விஷயங்களைச் சமயம்வாய்க்கும்போது தமிழுலகிற்குப் பயன்படுமாறு பிரசுரமுஞ்செய்வேன்.

எமது உரைகளை உபயோகித்தும் உபயோகிக்குமாறு துண்டியும் அமக்குணக்கத்தை விளைத்துவருகிற மகான்கள் நிறத்தில் என்றும் கன்றிப்பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காப்பியச்சிரேட்டமாகிய இந்தக்கம்பராமாயணத்துக்கு உரையெழுதுமாறு சிற்றறிவுடைய சிறியேனுக்கு விருப்பையுண்டாக்கி ஆறு காண்டங்கட்கும் உரை முற்றுமாறு தோன்றாத்துணையாய்கின்று திருவருள்புரிந்த ஸ்ரீராமபிரானது திருவடித்தாமரைகளை என்றுங் கருத்திற்கொண்டு வழத்துவேன்.

“குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

இங்ஙனம்

வை. மு. கோடாலக்ருஷ்ணன்.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
48	38	அவளே	அவளேமுன்
57	28	அரக்கள்	அரக்கர்கள்
64	18	அவைகள்	அவைகளின்வவி
„	39	வேற்றுள்	வேறுள்ள
98	32	பழகு	பழக்கு
120	17	கைதவரீவ	கைதவரீ
121	5	(10)	(108)
148	21	நெரு	நெரு
191	24	‘திங்	தங்
192	36	புகை	பகை
193	26		ஹம்மைப்போன்றவரின்
195	18	திருட்டத்	திருட்டுத்
226	20	நெருங்கின	நெருங்கி
238	26	அழிந்த	இழிந்த
242	10	விகாயம்	விகாசம்
243	15	து. அதுமா	து அவ
276	31	செய்யும்	செய்யும்
283	32	நாற்பத்திரண்டு	முப்பத்தொன்பது
305	13	அன்பால்	அன்பால
„	18	நின்னாளை	நின்னாளை
308	29	தக்கனார்	தக்கனார்
341	29	நன்னகர் ⁴	⁴ நன்னகர்
„	33	அழகு	பொன்னினாலும் மணியி [னாலும் அழகு
350	39	(அவண	(அவ்விராவண
352	15	ஞ்சலி	அஞ்சலி
„	27	எண்ணிட	எண்ணிடம்
355	23	கட்டத்தில்	கட்டத்தில்
359	38	பழமொழி	பழிமொழி
361	18	பனை	பனை
365	26	சோர்து	சோர்து
369	30	தேவதி	தேவவதி
391	36	மற்றவன்	மற்றவன்
418	18	குறித்தது	குறித்து
420	20	வாயிலிலும்	வாயிலில்
430	11	தலைதேவர்	தலைவர்
431	8	பறந்து	பரந்து

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
431	28	கூரிய	கூறிய
441	15	எண்ணில்	
476	34	பொங்கும்	பொங்கிமீ
516	26	கொடுந்	கொடித்
539	12	அறுமாளுல்	அறுமான்
540	20	தூனலின்ற	தூநலின்ற
555	29	வானரர்	வானர
559	20	சேர்ந்தார்	சேர்ந்தான்
560	24	வெற்றிற்கு	வெற்றிக்கு
572	23	வானன்ற	வான்ற
578	11	கனாத	யங்கனாத
580	32	வலிய	வலியு
586	35	முதலியநான்கும்	குடர்
608	19	வழங்கு	வழங்குங்
634	28	பர	பரண
639	19	சுமித்திரைச்	சுமித்திரை
640	2	திரைப்பச்	திரைப்ப
647	38	தொளையைக்	தொளையிலே
668	10	ஆர்த்தனே	ஆர்த்தன
686	27	நகரிலி	நகரி
707	17	வீழ்து	வீழ்ந்து
708	34	யானுள	யானுளன்
741	9	இராவணனார்	தாம்
768	40	சின்த	சின்தின
772	37	உலகத்தில்	உகத்தில்
779	35	வலிய	வலிய
787	28	வெளிவிளக்	வெளிவிளக்
793	19	யுழிழ்	யுமிழ்
807	27	தர	வய
824	8	இமிசி	இமிசை
828	9	கிருந்து	கிழிந்து
833	9	2விழ	
„	10	டுருள	2 டுருள
869	11	இயைான	இரையான
874	35	சுவடெறிந்தது	
962	36	யெரு	யொரு
994	16	தம்பி	தப்பி

மற்றும் காணப்படாது திருத்திக்கொள்க.



ஸ்ரீ

கம்பராமாயணம்

ஆ 2 வ து

யுத்தகாண்டம்

இவ்வடமொழித்தொடர் - கதாநாயகனான இராமபிரான் தன் பகையான இராவணனைப் போரிற்கொன்றுவென்றதைக் கூறும் பாகமென்று பொருள்படும். யுத்தத்தைப்பற்றிய காண்டமென இரண்டாம் வேற்றுடையுருபும் பயனு முடன்றொக்கதொகையாக விரிக்க. உகரத்தை முன்னர்ப்பெய்து உயுத்தகாண்டம் என வழங்குவதும் உண்டு. சுந்தரகாண்டத்திற் பரம்பொருளான திருமாலினிடத்திற் சேர்ப்பிப்பதற்குப் புருஷகாரபூதனான ஆசாயனுடைய செயல் கூறப்பட்டது; இந்தக்காண்டத்தில், அங்கனம் புருஷகாரஞ்செய்யப்பெற்ற சேதனை வித்தோபாயமான பரம்பொருள் தான் முயன்று பெறும்வகை கூறப்படுகின்ற தென்பர்.

1. டவுள் வாழ்த்து.

ஒன்றே யென்னி ஒன்றேயாம் ¹பலவென் றுரைக்கிற் பலயோபாம், அன்றே யென்னி னன்றேயாம் ²ஆமென் றுரைக்கி³னாமேயாம், இன்றே யென்னி னின்றேயாம் ⁴உளதென் றுரைக்கி⁵னுளதேயாம், நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை நமக்கிவ் கென்றே⁵பிழைப்பாம்பா.

(இதன் பொருள்.) ஒன்றே என்னின் ஒன்றே யாகும்: பல என்று உரைக்கின் பலவே யுதம்; இன்னபடி அன்று என்னின் அன்றேயாம்: இன்னபடியாகுமென்று உரைக்கின் ஆமென்பதேயாம்; இன்று என்னின் இன்றே ஆகும்: உளது என்று உரைக்கின் உளதே ஆம்; (இவ்வண்ணம் ஒருபடிப்பட்டிராமையால்), அந்தக்கடவுளது குடிவாழ்க்கை நன்றே; அம்மா! இங்கு நமக்கு (இவ்வாறுள்ள பொருளை அறிந்து) பிழைப்பது எவ்வாறே? (என்றவாறு.)

கடவுளென்பது ஒருபொருளே யாதலால், ஒன்றென்றுரைப்பதற்கும் ஏற்றதாகும்: அந்தப்பரம்பொருள் எல்லாப்பொருளிலும் எள்ளினுள் எண்ணெய் போலக் கரந்து எல்லாப்பண்டங்களின் வடிவாயுயிருத்தவின் பலவென்று சொல்லுதற்கும் ஏற்றதாகும். இக்கருத்தை “ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் வடிவினுள்நின்ற நன்றெழில் காரணன்” என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. உலகத்திற் காணப்படும் ஒவ்வொரு பொருளையிட்டு, ‘கடவுள் சூரியன்போன்று இருப்பனாசீர்திரன்போன்று இருப்பனாவாயுபோன்று இருப்பனா?’ என்றாற்போல வினாவினால், ‘உலகத்திற் காணப்படும் எப்பொரு

திப்பகைவெல்வதென்ற சிந்தனையை மனத்திற்கொண்டுள்ளானென்பார் 'பெருஞ்சேனை அகத்துப்புடைசுற்ற' என்றும் கூறினார். பி-ம்:—1கையாலை. (௩)

௩.—கடலிந்திரைப்பரப்பினர் வருணனை.

சேய காலம் பிரிந்தகலத் திரிந்தான் மீண்டுஞ் சேக்கையின்பால் மாயன் வந்தா¹ னினிவிவார்வா² னென்று³ கருதி வருந்தென்றல் தூய⁴ மலர்போல் நுரைத்தொகையு முத்துஞ் சிந்திப் புடைசுருட்டிப்⁵ 4பாய லுதறிப் படுப்பதே⁶ டொத்த நிரையின் பரப்பம்மா.

(இ - ள்.) (அக்காலத்துத்) திரையின்பரப்புவடிவாயுள்ளகடலானது,— 'வெகுதாலம்பிரிந்து அகலத்திரிந்தவனாகிய மாயன் படுக்கையி லின்பங்கொண்டு மீண்டும்வந்துள்ளான்: இனித் தண்வளர்வான்' என்று எண்ணிமிட்டு, வீசுகின்றதென்றற்காற்றினால் தூய[வெண்மையான]மலரைப்போன்ற நுரைத்தொகுதியையும் முத்துக்களையுஞ் சிந்தியவண்ணம் (அவனது) அப்பாயலை உட்புறத்துச்சுருட்டி (ப் பின்பு)உதறிப் பரப்பியதைப் போன்றது; (எ - று.)

தென்றலால் அலையைப்பரப்பியது, திருமாலினது படுக்கையைக் கடல் தென்றலைக்கொண்டு உதறி விரிப்பதுபோல மென்றார்: ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪௦, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௧, ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬, ௧௫௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௭௧, ௧௭௨, ௧௭௩, ௧௭௪, ௧௭௫, ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௫, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௨௦௯, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩௦, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௪௪, ௨௪௫, ௨௪௬, ௨௪௭, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨, ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௫, ௨௫௬, ௨௫௭, ௨௫௮, ௨௫௯, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௨, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௫, ௨௬௬, ௨௬௭, ௨௬௮, ௨௬௯, ௨௭௦, ௨௭௧, ௨௭௨, ௨௭௩, ௨௭௪, ௨௭௫, ௨௭௬, ௨௭௭, ௨௭௮, ௨௭௯, ௨௮௦, ௨௮௧, ௨௮௨, ௨௮௩, ௨௮௪, ௨௮௫, ௨௮௬, ௨௮௭, ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௯௦, ௨௯௧, ௨௯௨, ௨௯௩, ௨௯௪, ௨௯௫, ௨௯௬, ௨௯௭, ௨௯௮, ௨௯௯, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௩௧௦, ௩௧௧, ௩௧௨, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௫, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦, ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௫, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮, ௩௩௯, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩, ௩௪௪, ௩௪௫, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮, ௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩, ௩௫௪, ௩௫௫, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮, ௩௫௯, ௩௬௦, ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬, ௩௬௭, ௩௬௮, ௩௬௯, ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௨, ௩௭௩, ௩௭௪, ௩௭௫, ௩௭௬, ௩௭௭, ௩௭௮, ௩௭௯, ௩௮௦, ௩௮௧, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௫, ௩௮௬, ௩௮௭, ௩௮௮, ௩௮௯, ௩௯௦, ௩௯௧, ௩௯௨, ௩௯௩, ௩௯௪, ௩௯௫, ௩௯௬, ௩௯௭, ௩௯௮, ௩௯௯, ௪௦௦, ௪௦௧, ௪௦௨, ௪௦௩, ௪௦௪, ௪௦௫, ௪௦௬, ௪௦௭, ௪௦௮, ௪௦௯, ௪௧௦, ௪௧௧, ௪௧௨, ௪௧௩, ௪௧௪, ௪௧௫, ௪௧௬, ௪௧௭, ௪௧௮, ௪௧௯, ௪௨௦, ௪௨௧, ௪௨௨, ௪௨௩, ௪௨௪, ௪௨௫, ௪௨௬, ௪௨௭, ௪௨௮, ௪௨௯, ௪௩௦, ௪௩௧, ௪௩௨, ௪௩௩, ௪௩௪, ௪௩௫, ௪௩௬, ௪௩௭, ௪௩௮, ௪௩௯, ௪௪௦, ௪௪௧, ௪௪௨, ௪௪௩, ௪௪௪, ௪௪௫, ௪௪௬, ௪௪௭, ௪௪௮, ௪௪௯, ௪௫௦, ௪௫௧, ௪௫௨, ௪௫௩, ௪௫௪, ௪௫௫, ௪௫௬, ௪௫௭, ௪௫௮, ௪௫௯, ௪௬௦, ௪௬௧, ௪௬௨, ௪௬௩, ௪௬௪, ௪௬௫, ௪௬௬, ௪௬௭, ௪௬௮, ௪௬௯, ௪௭௦, ௪௭௧, ௪௭௨, ௪௭௩, ௪௭௪, ௪௭௫, ௪௭௬, ௪௭௭, ௪௭௮, ௪௭௯, ௪௮௦, ௪௮௧, ௪௮௨, ௪௮௩, ௪௮௪, ௪௮௫, ௪௮௬, ௪௮௭, ௪௮௮, ௪௮௯, ௪௯௦, ௪௯௧, ௪௯௨, ௪௯௩, ௪௯௪, ௪௯௫, ௪௯௬, ௪௯௭, ௪௯௮, ௪௯௯, ௫௦௦, ௫௦௧, ௫௦௨, ௫௦௩, ௫௦௪, ௫௦௫, ௫௦௬, ௫௦௭, ௫௦௮, ௫௦௯, ௫௧௦, ௫௧௧, ௫௧௨, ௫௧௩, ௫௧௪, ௫௧௫, ௫௧௬, ௫௧௭, ௫௧௮, ௫௧௯, ௫௨௦, ௫௨௧, ௫௨௨, ௫௨௩, ௫௨௪, ௫௨௫, ௫௨௬, ௫௨௭, ௫௨௮, ௫௨௯, ௫௩௦, ௫௩௧, ௫௩௨, ௫௩௩, ௫௩௪, ௫௩௫, ௫௩௬, ௫௩௭, ௫௩௮, ௫௩௯, ௫௪௦, ௫௪௧, ௫௪௨, ௫௪௩, ௫௪௪, ௫௪௫, ௫௪௬, ௫௪௭, ௫௪௮, ௫௪௯, ௫௫௦, ௫௫௧, ௫௫௨, ௫௫௩, ௫௫௪, ௫௫௫, ௫௫௬, ௫௫௭, ௫௫௮, ௫௫௯, ௫௬௦, ௫௬௧, ௫௬௨, ௫௬௩, ௫௬௪, ௫௬௫, ௫௬௬, ௫௬௭, ௫௬௮, ௫௬௯, ௫௭௦, ௫௭௧, ௫௭௨, ௫௭௩, ௫௭௪, ௫௭௫, ௫௭௬, ௫௭௭, ௫௭௮, ௫௭௯, ௫௮௦, ௫௮௧, ௫௮௨, ௫௮௩, ௫௮௪, ௫௮௫, ௫௮௬, ௫௮௭, ௫௮௮, ௫௮௯, ௫௯௦, ௫௯௧, ௫௯௨, ௫௯௩, ௫௯௪, ௫௯௫, ௫௯௬, ௫௯௭, ௫௯௮, ௫௯௯, ௬௦௦, ௬௦௧, ௬௦௨, ௬௦௩, ௬௦௪, ௬௦௫, ௬௦௬, ௬௦௭, ௬௦௮, ௬௦௯, ௬௧௦, ௬௧௧, ௬௧௨, ௬௧௩, ௬௧௪, ௬௧௫, ௬௧௬, ௬௧௭, ௬௧௮, ௬௧௯, ௬௨௦, ௬௨௧, ௬௨௨, ௬௨௩, ௬௨௪, ௬௨௫, ௬௨௬, ௬௨௭, ௬௨௮, ௬௨௯, ௬௩௦, ௬௩௧, ௬௩௨, ௬௩௩, ௬௩௪, ௬௩௫, ௬௩௬, ௬௩௭, ௬௩௮, ௬௩௯, ௬௪௦, ௬௪௧, ௬௪௨, ௬௪௩, ௬௪௪, ௬௪௫, ௬௪௬, ௬௪௭, ௬௪௮, ௬௪௯, ௬௫௦, ௬௫௧, ௬௫௨, ௬௫௩, ௬௫௪, ௬௫௫, ௬௫௬, ௬௫௭, ௬௫௮, ௬௫௯, ௬௬௦, ௬௬௧, ௬௬௨, ௬௬௩, ௬௬௪, ௬௬௫, ௬௬௬, ௬௬௭, ௬௬௮, ௬௬௯, ௬௭௦, ௬௭௧, ௬௭௨, ௬௭௩, ௬௭௪, ௬௭௫, ௬௭௬, ௬௭௭, ௬௭௮, ௬௭௯, ௬௮௦, ௬௮௧, ௬௮௨, ௬௮௩, ௬௮௪, ௬௮௫, ௬௮௬, ௬௮௭, ௬௮௮, ௬௮௯, ௬௯௦, ௬௯௧, ௬௯௨, ௬௯௩, ௬௯௪, ௬௯௫, ௬௯௬, ௬௯௭, ௬௯௮, ௬௯௯, ௭௦௦, ௭௦௧, ௭௦௨, ௭௦௩, ௭௦௪, ௭௦௫, ௭௦௬, ௭௦௭, ௭௦௮, ௭௦௯, ௭௧௦, ௭௧௧, ௭௧௨, ௭௧௩, ௭௧௪, ௭௧௫, ௭௧௬, ௭௧௭, ௭௧௮, ௭௧௯, ௭௨௦, ௭௨௧, ௭௨௨, ௭௨௩, ௭௨௪, ௭௨௫, ௭௨௬, ௭௨௭, ௭௨௮, ௭௨௯, ௭௩௦, ௭௩௧, ௭௩௨, ௭௩௩, ௭௩௪, ௭௩௫, ௭௩௬, ௭௩௭, ௭௩௮, ௭௩௯, ௭௪௦, ௭௪௧, ௭௪௨, ௭௪௩, ௭௪௪, ௭௪௫, ௭௪௬, ௭௪௭, ௭௪௮, ௭௪௯, ௭௫௦, ௭௫௧, ௭௫௨, ௭௫௩, ௭௫௪, ௭௫௫, ௭௫௬, ௭௫௭, ௭௫௮, ௭௫௯, ௭௬௦, ௭௬௧, ௭௬௨, ௭௬௩, ௭௬௪, ௭௬௫, ௭௬௬, ௭௬௭, ௭௬௮, ௭௬௯, ௭௭௦, ௭௭௧, ௭௭௨, ௭௭௩, ௭௭௪, ௭௭௫, ௭௭௬, ௭௭௭, ௭௭௮, ௭௭௯, ௭௮௦, ௭௮௧, ௭௮௨, ௭௮௩, ௭௮௪, ௭௮௫, ௭௮௬, ௭௮௭, ௭௮௮, ௭௮௯, ௭௯௦, ௭௯௧, ௭௯௨, ௭௯௩, ௭௯௪, ௭௯௫, ௭௯௬, ௭௯௭, ௭௯௮, ௭௯௯, ௮௦௦, ௮௦௧, ௮௦௨, ௮௦௩, ௮௦௪, ௮௦௫, ௮௦௬, ௮௦௭, ௮௦௮, ௮௦௯, ௮௧௦, ௮௧௧, ௮௧௨, ௮௧௩, ௮௧௪, ௮௧௫, ௮௧௬, ௮௧௭, ௮௧௮, ௮௧௯, ௮௨௦, ௮௨௧, ௮௨௨, ௮௨௩, ௮௨௪, ௮௨௫, ௮௨௬, ௮௨௭, ௮௨௮, ௮௨௯, ௮௩௦, ௮௩௧, ௮௩௨, ௮௩௩, ௮௩௪, ௮௩௫, ௮௩௬, ௮௩௭, ௮௩௮, ௮௩௯, ௮௪௦, ௮௪௧, ௮௪௨, ௮௪௩, ௮௪௪, ௮௪௫, ௮௪௬, ௮௪௭, ௮௪௮, ௮௪௯, ௮௫௦, ௮௫௧, ௮௫௨, ௮௫௩, ௮௫௪, ௮௫௫, ௮௫௬, ௮௫௭, ௮௫௮, ௮௫௯, ௮௬௦, ௮௬௧, ௮௬௨, ௮௬௩, ௮௬௪, ௮௬௫, ௮௬௬, ௮௬௭, ௮௬௮, ௮௬௯, ௮௭௦, ௮௭௧, ௮௭௨, ௮௭௩, ௮௭௪, ௮௭௫, ௮௭௬, ௮௭௭, ௮௭௮, ௮௭௯, ௮௮௦, ௮௮௧, ௮௮௨, ௮௮௩, ௮௮௪, ௮௮௫, ௮௮௬, ௮௮௭, ௮௮௮, ௮௮௯, ௮௯௦, ௮௯௧, ௮௯௨, ௮௯௩, ௮௯௪, ௮௯௫, ௮௯௬, ௮௯௭, ௮௯௮, ௮௯௯, ௯௦௦, ௯௦௧, ௯௦௨, ௯௦௩, ௯௦௪, ௯௦௫, ௯௦௬, ௯௦௭, ௯௦௮, ௯௦௯, ௯௧௦, ௯௧௧, ௯௧௨, ௯௧௩, ௯௧௪, ௯௧௫, ௯௧௬, ௯௧௭, ௯௧௮, ௯௧௯, ௯௨௦, ௯௨௧, ௯௨௨, ௯௨௩, ௯௨௪, ௯௨௫, ௯௨௬, ௯௨௭, ௯௨௮, ௯௨௯, ௯௩௦, ௯௩௧, ௯௩௨, ௯௩௩, ௯௩௪, ௯௩௫, ௯௩௬, ௯௩௭, ௯௩௮, ௯௩௯, ௯௪௦, ௯௪௧, ௯௪௨, ௯௪௩, ௯௪௪, ௯௪௫, ௯௪௬, ௯௪௭, ௯௪௮, ௯௪௯, ௯௫௦, ௯௫௧, ௯௫௨, ௯௫௩, ௯௫௪, ௯௫௫, ௯௫௬, ௯௫௭, ௯௫௮, ௯௫௯, ௯௬௦, ௯௬௧, ௯௬௨, ௯௬௩, ௯௬௪, ௯௬௫, ௯௬௬, ௯௬௭, ௯௬௮, ௯௬௯, ௯௭௦, ௯௭௧, ௯௭௨, ௯௭௩, ௯௭௪, ௯௭௫, ௯௭௬, ௯௭௭, ௯௭௮, ௯௭௯, ௯௮௦, ௯௮௧, ௯௮௨, ௯௮௩, ௯௮௪, ௯௮௫, ௯௮௬, ௯௮௭, ௯௮௮, ௯௮௯, ௯௯௦, ௯௯௧, ௯௯௨, ௯௯௩, ௯௯௪, ௯௯௫, ௯௯௬, ௯௯௭, ௯௯௮, ௯௯௯, ௧௦௦௦.

௪.—சிந்துங் குறுந்திவலைபின் வருணனை.

வழிக்குங் கண்ணீ ரமுவத்து வஞ்சி¹ யமுங்க வந்² தடுத்த, பழிக்கும்³ காமன்⁴ பூங்கணைக்கும்⁵ 4பற்று நின்றான்⁶ பொற்றோளைச், சுழிக்குங் கொல்ல⁷ னூதுலைபிற் றுள்ளார்⁸ பொறியிற் சுடு⁹ மன்னோ, கொழிக்குங் கடலி¹⁰ னெடுந்திரைவாய்த் தென்றல் தூற்றுங்¹¹ 8 குறுந்திவலை.

(இ-ள்.) (சங்கு முதலிய பொருள்களைக்) கொழிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் பெரிய அலைகளினின்று தென்றற்காற்றற் சிதறப்படுங் குறுந்திவலைகள்,— பெருக்குகின்ற கண்ணீர்க்கடலிலே வஞ்சிக்கொடிபோன்ற சிதை வருந்திக் கொண்டு நின்றலால் (தனக்கு) தேர்ந்துள்ள பழிக்கும் மன்மதனது மலரம்புகளுக்கும் இலக்காகிநின்றவனான ஸ்ரீராமனது அழகிய தோள்களை, (காற்றை) வெளிப்படுத்துகின்ற கொல்லனூடைய ஊதுகின்ற உலைக்களத்திலேமேலேயெழுகின்ற தீப்பொறிபோலச் சுடாநிற்கும்; அந்தோ! (எ - று.)

தென்றல் வீசுந்திவலை, இராமபிரானது தோன்றிப்பட்டுத் தீப்பொறி போலச் சுடுமென்க. இராமபிரான் மகாவீரனாதலாலும், வீரத்தை 'தோள் வலிமை' என்று கூறுபவாதலாலும் அத்தோளைத் திவலை சுடுமென்றார்; வீரத்தைத் துயரம் வென்ற தென்க. வந்தடுத்தபழி-தன்மனவியை நடுக்காட்டிற் பகைவனதுகையிற் காட்டிக்கொடுத்தா னென்பது. அழுவம்-கடல், அன்னை-இரக்கக் குறிப்பு. 1-ம்:—1அழுந்த, வருந்த. 2அடர்ந்த, அடைந்த. 3படுகொலைக்கும். 4பற்றான். 5பொற்றேண்மேற். 6ஒல்லுலயிற். 7அத்தோ, என்னை, என்னே. 8கொடுந்திவலை. (௫)

௫.—தென்றலினது தன்மை.

நென்னற் கண்ட 1திருமேனி யின்று பிந்தாய் நிலைதளர்வான்
றன்னைக் கண்டு மிரங்காது தனியே கதறாந் தடங்கடல்வாய்ப்
பின்னர் நிராமேற் தவழ்சின்ற பிள்ளைத் தென்றல் 2கர்ளுபிர்க்கும்
புன்னைக் குறும்பூ நறுஞ்சுண்ணம் பூசா 3தொருகாற்போகாதே.

(இ - ள்.) நேற்றுப்பார்த்த உடம்பு இன்று [அடுத்தநாள்] (இது)வேறேருருடம்பு என்று சொல்லுமாறு ஆகி [மிகவும் இளைத்துப்போய்] (உடம்பின்) நிலைமை தளரப்பெற்றவனான இராமபிரானைக்கண்டும் இரக்கங்கொள்ளாமல் தான் தனியேநின்று பேரொலிசெய்து வருத்தத்தை மிகுவிக்கின்ற பெரிய கடலினிடத்து, ஒன்றோடொன்றுபிணைந்த வண்ணத் தோன்றுகின்ற அலைகளினமீது ஊர்ந்துகொண்டுவருகின்ற மெல்லிய தென்றற்காற்றானது, தேனையுமிழ்கின்ற புன்னையின் குறிய மலர்க்கினுடைய நறுமணமுள்ள மகரத்தப் பொடியை மேலே ஒருதரமாவது பூசாமற் போகாது; (எ - று.)

கடலோசை தென்றல் முதலியன ஒவ்வொன்றும் பிரிந்தார்க்கு வருத்தத்தை விளப்பன வென்பர். இராமனதுநிலைபைக்கண்டால் இரக்கங்கொண்டு கடல் ஒலியாதிருக்கலாமே; அதுவோ அங்கனம் ஒலியாமலிருப்பதில்லை; கடலொலித்தாலும் தென்றற்காற்றுவது இராமபிரான்மேல் வீசாதிருக்கலாமே; அதுதான் வீசட்டும்; அத்தென்றல் கடலில் திரைத்திவலையை யடைந்தவண்ணம் வந்து புன்னைமலர்களின் மகரத்தப்பொடியைப் பூசாமலாவது இருக்கலாமே; அது அவ்வண்ணம் வானாவிராமல் திரைமேல்தவழ்த்துவந்துபுன்னைமலர்ச் சுண்ணத்தையும் இராமபிரான்மீது பூசி அப்பிரானது உயிரை மாய்க்க வருகின்றதே! அத்தோ!! என்று கவி இரங்கிக்கூறியவாறு. பூசாது போகாது-இரண்டு எதிர்மறைகள் உடன்பாட்டுப்பொருளை வற்புறுத்தின: எகாரம்-இரக்கம். கடல் திருமகளை யளித்தவனாகி இராமபிரானுக்கு மாமனவாதலால், அக்கடல் இராமனைக் காணும்போது 'நின்னருமைத்தேவியை நீக்கினையோ?' என்று வினவி உடன் அழவேண்டியதாயிருக்க அங்கனஞ் செய்யாது என்று 'இரங்காது' என்ற சொற்குக் கருத்து விரித்துரைப்பர். பிள்ளைத்தென்றல்-மைத்தீனப்பிள்ளையாகிய தென்றலென்றலு முண்டு. தென்றலைப்பிள்ளையென்றதற்கு ஏற்பத் தவழ்கின்றன என்று கூறியசயம் பாராட்டத்தக்கது. 1-ம்:—1திருமேனிக்கின்று. 2பெரிதாக. 3ஒருபாற். (௬)

கா.—கடற்கரையில் தோன்றிய கோடிப்பவளாவருணனை.

சிலைமேற் கொண்ட திருநெடுந்தோட் குவமை மலையுஞ் சிறி தேய்ப்ப, நிலைமேற் கொண்டு மெலிகின்ற நெடியோன் றன்முன் படி- யெழுந், தலைமேற் கொண்ட சற்றினுள் மணிவா ¹யென்னத் தனித் தோன்றிக், கொலைமேற் ²கொண்டா ருபிரகுடிக்குங் ³கூற்றங் கொல் லொ ⁴கொடிப்பவளம்.

(இ - ள்.) (கடற்கரையிலே) கொடியாய்ப்படர்ந்துள்ள பவளமானது,— வில்லைத்தாங்கிய அழகிய (தனது)பெரிய தோளுக்கு உவமையாக மலையும் சிறிது ஒத்திருக்குமாறு (துயர) நிலையைமேற்கொண்டுமெலிவையடைகின்ற பெருமையையுடையஇராமன் முன்னே, எழுலகத்தவர்களும் சிரமீது கொண்டு கொண்டாடுகின்ற கற்பையுடையவளான சீதாபிராட்டியின் அழகிய வாய்போலத் தனியே தோன்றிக் கொல்லுதற்றொழிலை மேற்கொண்டு (இராமனது) அரிய உயிரைக் குடிக்கின்ற யமனோ? (எ - று.)

இதனால், கடற்கரையில் தோன்றியுள்ள கொடிப்பவளம்,—சீதையின் செவ்வாய்போலத்தோன்றி இராமபிரானுக்குப் பிரிவுத்துயரை மிகுவித்த லைக் கூறுகின்றார். பிரிவுத்துயரால் மிகவும் மெலிந்திருத்தல்பற்றி, தோளுக்கு மலை இப்போது சிறிதாவது உவமையாதற்கு ஏற்றநாயிற்று: சீதையினுடன் இராமபிரான் இருந்தகாலத்தோ அப்பிரானது தோள்கள் மலையும் தமக்கு உவமையாகாதவாறு ஒங்கிநிற்கு மென்னுங் கருத்துப்படி, 'திருநெடுந்தோட் குவமைமலையுஞ்சிறிதேய்ப்ப நிலைமேற்கொண்டு மெலிகின்ற நெடியோன்'என் றார். கொடிப்பவளத்தை, ஒருத்துத் தன்மையால் 'கூற்றங்கொல்லொ'என்றார்: தந்திரிப்பேற்றவணி. பிரசித்தமான உபமானமாகத் தோளுக்குக் கூறப்படும் மலையைமுற்றுவமையாதற்கு ஏலாதென்றதும், வாயென்னப் பவளந்தோன்று மென்றதும் - எதிர்நிலையுடையானியன்பாற்படும். 1 - 11:—1நிலையத், எள்ளத். 2கொண்டது. 3கூற்றுக்கென்றோ. 4கொழும்பவளம். (எ)

எ.—முத்தைக்கறித்து இஃங்கல்.

தூர மில்லை மயிலிருந்த சூழ லென்ற மனஞ்செல்ல
2வீர வில்லி 3நெடுமானம் 4வெல்ல நாளு 5மெலிவானை
சுர மில்லா திருநரோ டென்ன 6வுறவுண் டினக்கே 7புழை
புரன் முறுவற் குறிகாட்டி முத்தே 7புழை முறுப்பாயோ.

(இ - ள்.) (கடலில்தோன்றிக் கரையிலே யொதுங்கிய) முத்தே! மயில் போன்ற சாயலையுடையளான சீதை தங்கியிருக்கின்ற இடம் நெடுந்தூரத்தி லில்லை யென்ற காரணத்தால் மனம் (அவளிடத்துச்) செல்லப்பார்க்கவும், வீரத்தைக்காட்டுதற்குரிய வில்லினுற் பாதுகாக்கக்கூடிய சிறந்த மானம் (பகைவனையொழியாது அவனது இடத்திலிருப்பாளிடத்துச் செல்லலாகாது என்று அந்த மனத்தைத்) தடுக்கவும், நாடோறும் (பிரிவுத்துயரால்) மெலி பவனான இராமபிரானை, பேதைமைக்குணமுள்ள சீதாபிராட்டியின் பல்லொளி

வெளித்தெரிகின்றபுன்சிரிப்பின்நிலையைத் தோற்றுவித்து உயிரைமுடிக்கக் கடவையோ? இரக்கமில்லாத அரக்கரோடு உணக்குயாது உறவுஉள்ளது? (எ-று.)

இதனால், முத்துக்கள் சீதையின்முறுவல்போல்தோன்றி இராமபிரானுக்கு வருத்தத்தைவிளைப்பதைக் கருதிய கம்பர், தாம் பிற்காலத்து இராமபிரானது சரித்திரத்தைக் கூறவந்தகவி யென்பதையும் மறந்து நேரே சரித்திரம் அப்போதுதான் நடப்பதுபோன்ற பாவனையைப் பெற்று, 'முத்தே! நீ இங்கனம் சீதையின் மூரன்முறுவலைக்காட்டி இராமபிரான் துயிரைக் கவரக் கடவையோ? உணக்கு அரக்கரோடுஎதேனும் உறவுஉண்டோ?' என்று வினாவுகின்றன ரென்க. இனி, இராமபிரான் முத்துக்களைக்கண்டு இங்கனம் இரங்கிக்கூறுகின்றனரென்றனம் ஒன்று. இராவணனைச் சேர்ந்தவரான அரக்கர் இராமபிரானுக்குப் பகைவராதலால், அவர்கள் இப்பிரானுக்கு வருத்தத்தை விளைக்கலாமென்க. நிருதர் - நிருருதியென்னுத்திப்பாலகியின் மரபில்தோன்றியவரென்ற காரணம்பற்றி, அரக்கர்க்குப் பெயர். மயில், ஏழை - ஆகு பெயர்கள். 1-ம்:—1சொல்ல. 2வீரனினந்து; வீரனினந்து. 3பிரிவெண்ணி. 4எல்லா, வெல்லா. 5மெல்வேனை, மெல்வானுக்கு. 6அடைவுண்டு. 7உலகை. (அ)

அ.—இதுதலை முற்றுவிதிகர் - கடலின்வருணனை.

இந்து 1வன்ன நுதற்பேதை 2யிருந்தார் நீங்காவிடர் கொடியேன் தந்த பாவை 3தவப்பாவை தனிமை தகவோ வெனத்தளர்ந்து சிந்தி கின்ற நயந்தரளக் 4கண்ணிர் ததும்பித் 5திரைத்தெழுந்து 6வந்து வள்ளல் 7மலர்த்தாளின் விழுவ 8தேய்க்கு 9மணியாழி.

(இ - ன்.) அழகிய சமுத்திரமானது (இராமபிரான்தாளில் தன் நீர்படும் படி அலைவீசியிருவது),—'சத்திரன்போலும் நெற்றியையுடைய சீதையென்னும்பெண் நீங்காதஇடரில் இருந்தான்: கொடும்பாவத்தைப்பிரித்த நான் பெற்றபாவையும் கற்புடைப்பாவையுமானஇவள் (இங்கனம் எதிராளியிடத்தில்) தனிமையாக இருத்தல் தருதியோ?' என்று மனம்வருந்தி, வழுகின்ற சிறந்தமுத்துக்களாகிய கண்ணிர் ததும்பப்பெற்றும், திரைத்தெழுந்தும் வந்து இராமபிரானது தாமரைத்தாளில் வீழ்ந்து (அவளதுஅத்தனிமையைநீக்குமாறு) வேண்டுவதை யொத்திருக்கும்; (எ - று.)

இலக்குமி திருப்பாற்கடலினின்று திருவவதரித்தவளாதலாலும், சீதை இலக்குமியின் அமிசமாதலாலும், உவர்க்கடலும் கடலென்றொப்புமைபற்றிப் பாற்கடலோடு தன்னை அபேதமாகக்கொண்டு 'கொடியேனத்தப்பாவை' என்றதாகக் கூறினார்: பெற்றபெண் மாற்றான்கையிலகப்பட்டு வருத்திநீக்கக் காணுந் தீவினையையுடைமையால் 'கொடியேன்' என்றது. இராமபிரான் கடற்கரையைச்சேர்கையில் கடலின்அலை மடங்கிவீழுவதனை, கம்பர் இங்கனம் குறித்தார்; தன்மைத்தந்திப்பெற்றாவன்: இதற்கு, தளக்கண்ணிர் என்ற உருவகவணி அங்கமாகி நின்றது. தவம் - கற்பு: மகனிற்கு அதுவே சிறத்தல் காண்க. 1-ம்:—1வண்ணம். 2இருந்துண்ணிக்காதிடக், இருதாணிக்காதிடர்;

3 தன்றனிமை தகவோ வெண்ணத்தான். 4 கண்ணீர்த்தாகி, 5 திரைத்தோடி. 6 வந்த, 7 மணித்தாளின், மலாடிமேல். 8 போன்ற. 9 மறிகடலே. (க)

கூ. பள்ளி 1 யரவிற்பேருலகம் 2 பசங்கல் லாகப் பனிக் 3 கற்றை
4 துள்ளி 5 நறுமென் புனல்தெளிப்பத் தூநீர்க் குழவி முறை⁶சுழற்றி
வெள்ளி வண்ண நுரைக்கலவை வெதும்பு 7 மண்ணல் 8 திருமேனி
யள்ளி யப்பத் திரைக்கரத்தா லரைப்ப தேய்க்கு மணியாழி.

(இ - ள்.) அழகியகடலானது.— (திருமாவின்) படுக்கையாகிய ஆதி சேஷனது தலையின்மீதுதங்கியுள்ளபெரியஉலகமே (அரைத்தற்கூறிய) கருங்கல்லாக [அம்மியாக], பனித்தொகுதித்துளியாகிய நறுமணமுள்ளமெல்லியநீரை(க் காற்று) தெளிக்க, தூயநீராகியகுழவியை (அரைக்கவேண்டிய) முறைமையாக மடக்கிமடக்கியரைத்து, வெண்ணிறத்தைக்கொண்ட நுரையாகிய கலவைச்சாந்தை(ச் சிதையின்பிரிவுத்துயரால்) வெப்பமடைந்துள்ள இராமபிரானதுதிருமேனியிலே (அவ்வெப்பத்தணிபுமாறு) அள்ளியப்பும்பொருட்டுத்திரையாகிய கையால் அரைப்பதை யொத்திருக்கும்; (எ - று)

கடலைச் சந்தனமரைப்பவளுகவும், கடலிருக்கின்றதரையை அம்மிக்கல்லாகவும், பனிக்கற்றைத்துளியைத் தெளிநீராகவும், மடங்கியநீலையிலுள்ளகடலின்நீரை அரைக்கும் குழவியாகவும், நுரையை வெண்சந்தனமாகவும், திரையைக்கையாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; உருவதுவனியை யங்கமாகக் கொண்டுவந்த நூநிறிப்பேற்றவணி. தாபத்தைத்தணிக்கச் சந்தனத்தையப்புதல் இயல்பு. துள்ளி - துளியென்பதன்விரித்தல். 19-15:—1 அரவப். 2 பசங்கலாகிப், பசங்காலாகப். 3 கற்றைத். 4 துள்ளு. 5 நறுமென் புனலளிப்பத், நறுமென் நேன் றளிப்பத், நறவத்தேன் றளிப்பத். 6 சுற்றி. 7 வள்ளல். 8 திருமேனிக்கு. (க0)

க0. கொங்கைக் குயிலைத் துயர்¹ நீக்க விடையோர்²க்குற்ற குறை 3 முற்ற, வெங்கைச் சிலையன் ஆணியினன்⁴ விடாதபுணியின்⁵ மேற் செல்லுங், கங்கைத் திருநாடுடையானக் கண்டு நெஞ்சங் களி⁶கூர, 7 அங்கைத் திரைக் கொடுத்தோடி 8 பார்ப்ப தேய்க்கு மணியாழி.

(இ - ள்.) ஆரவாரத்துடன் அலகன்ஒங்கிய வண்ணம் இராமனுக்கு எதிர்முகமாகச் செல்லுகின்ற) அழகிய கடலானது,—கொங்கையை யுடைய குயில் போன்றவளான சிதாபிராட்டியின் துயரத்தைப் போக்கவும், தேவதைக்கு (அரக்கரால்) நேர்ந்துள்ள குறையை ஒழிக்கவும் விரும்பத்தக்க கையிலே வில்லையேந்தி நிற்பவனும் (முதுகில்) அம்பறத் தூணியைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பவனுமாகி நீங்காத சிற்றத்துடனே (எதிரிகளின்மீது படையெடுத்துச்) செல்லுகின்ற கங்கைத்திருநாட்டையுடையவான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து மனத்தில் மகிழ்ச்சியிக, (தனது) அழகிய கைவரிசைகளைத் தூக்கி ஓடியவண்ணம் ஆரவாரஞ்செய்தலை யொத்திருக்கும்; (எ - று.)

பெரியோர் புதிதாகவருவதைச் செய்யுமையிற்கண்ணுற்றவர் தமதுகைகளைத் தூக்கியவண்ணம் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு விரைவோடு

அன்றரை எதிர்கொள்ளுந் தன்மை இங்குக் கடலுக்கு ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. கொங்கையென்ற குறிப்பினால், குயில்-சீதையைக் காட்டிற்று: அடையடுத்த உவமவாகுபெயர். இராமபிரான் இராட்சசசங்காரஞ்செய்து தேவர்க்கு நோர்ந்துள்ள இடுக்கண்ணைப் போக்கவே திருவவதரித்துள்ளதனாலும், இப்போது சீதையைச் சிறைமீட்டற்காகவே தண்டெடுத்து வந்துள்ளதனாலும், 'கொங்கைக்குயிலே... திருநாடுடையான்' என்று அப்பிராணைக் கூறியது. அலைகள் பலவாதலால், 'அங்கைத்திரங்கள்' என்ன வேண்டிற்று. கோசலநாடு கங்கைவரையிற்பரவியிருந்ததென்றவது, சரபூர்தி இராமகங்கையென்பபெயர்பெறுவதனாலாவது, ஸ்ரீராமனை, 'கங்கைத்திருநாடுடையான்' என்றது. பி-ம்:—1. நீக்கி. 2. குறித்த. 3. தீர்ப்ப. 4. விடாது. 5. மேற்சென்ற. 6. கூர்ந்திட்டு. 7. அங்கத்திரைக்கை, அங்கத்திரையை, அங்கத்திரைகள். 8. ஆர்த்ததொத்ததணி. (கக)

1க.—உவிநகூற்று: இராமபிரான் கடலையெய்தியிருந்தானாக, இனி இடங்கையின் நிகழ்ச்சியைநீதேர்விப்போமெனல்.

இன்ன தாய கருங்கடலை யெய்தி 1யி, நலுக் கெழுமடங்கு தன்னதாய நெடுமானந் துயரங் காத விவை 2தழைப்ப 3அன்ன தாசு மேல் 4வினாவென் றிருந்தா விராம விகலி லங்கைப் பின்ன தாய காரியமும் நிகழ்ந்த 5பொருளும் பேசுவாம்.

(இ - ள்.) இராமன், இப்படிப்பட்டுள்ள கரியகடலையடைந்து, இத்தக் கடலைக்காட்டிலும் எழுமடங்குமிக்குள்ள தன்னுடையதான மிக்கமானமும் துயரமும் காதலும் ஆகிய இவை (தன்னுள்ளத்தானே) மிக்குத் தோன்ற, இனி நடக்கவேண்டியசெயல் யாதாருமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தான்: (இது இங்கணம் நீக்க:) வலிய இலங்கையில் (அனுமான் சுட்டெரித்துத் திரும்பிச்சென்ற) பின்னர்த்தோன்றிய காரியத்தையும் நிகழ்ந்தசெயலையும் (இனிச்) சொல்லுவோம்; (எ - று.)

இராமன் கடலையடைத்தபின், மானம்முதலியவை எழுகடலளவாகத் தன்னகத்துமிக, மேல் நடத்தவேண்டியதைப்பற்றிச் சித்தித்தவண்ணம் இருந்தா னென்க. பின்னதாயகாரியம் என்றது-இலங்கையைப் புதிப்பித்ததனையும், நிகழ்த்தபொருள்என்றது - மந்திராலோசனையையும் காட்டும். இலங்கையிலுள்ளாரின் இகலை இலங்கையின்மீது ஏற்றி, 'இகலிலங்கை' என்றது. பி-ம்:—1. அதுகுக்கு. 2. தீர்ப்ப. 3. என்னவாகும். 4. வினை. 5. வினையும். (கஉ)

கடல்காண்டம் முற்றிற்று.

2.-ஆவது இராவணன் மந்திரப்படலம்.

இராவணன் தன்மந்திரிமார்க்குதலானாரோடு மந்திராலோசனைசெய்ததைக் கூறும் படல மென்பது பொருள். (கீழ்அயோத்தியாகாண்டத்தில் தசரதன்மந்திரப்படலம் என்றமல் மந்திரப்படல மென்றே பெயர் காண்ப்படுவதுபோல, இங்கும் மந்திரப்படலமென்றே சிலபிரதிகளில் இப்படலத்

துக்குப்பெயர் காணப்படுகின்றது. சிலபிரதிகளில் இராவணன் மந்திரிவிசாரப்படலம் என்று பெயர் காணப்படுகின்றது.)

இலங்கை அநுமானால் எரியுண்டபின், தெய்வத்தச்சன் பிரமதேவனோடும்புகுந்து புதுப்பித்தானை, இராவணன் புதுப்பித்த நகரத்தைப்பார்த்து முன்னையினும் இனிதாயமைந்ததுகண்டு தன்முனிவுமாரி, நான்முகக்கடவுளைப்புகுத்தும் தெய்வத்தச்சனுக்குச் சம்மானஞ்செய்தும் அனுப்பிவிட்டு, பின்பு ஆயிரத்தானைக்களமைந்ததோர் மந்திராலோசனைமண்டபத்தில் மந்திரிமார்முதலியவரோடுவீற்றிருந்து முனிவர்தேவர்முதலியோரைத் தவிர்க்கெனக்கி வண்டொடுகாற்றையும்வரவுமாற்றி, மக்கள் தம்பியர்போன்று அந்தரக்கரணவர்களைத்தவிர மற்றையோரைப் புறத்துப்போக்கி, மறவரைக் காவல்வைத்துவெளிமீலிருக்கும் பறவைமுதலியனவும் அஞ்சி அசைவற்றிருக்குமாறுசெய்து, பின் தன்வீரம் பழியுண்டதற்கு மணம்வருத்திக்கூற, சேனைகாவலனும் மகோதரன் வச்சிரதத்தன் துன்முகன் மகாபார்கவன் பிசாசன் பானுகோபன் யஜ்ஞசுத்துரு தாமிராட்சன்முதலியோர்களும் தம்மக்கருத்தைக்கூற, கும்பகர்ணன் இராவணனைகோக்கி 'சீதைகைக்கவந்தது தீவினையேயாயினும் இப்போது அவனைவிட்டிடுதலும்பழியாம். அவ்விராமனாகியரோடு பொருது ஒருகால் நாம் இறந்தோமாயினும் பழியாகாது: இப்போதே அவர்களை வெல்லச்செல்வது தகுதி. நான்செல்லச்செல்ல அப்பகைஞர்க்குத் துணைவமிக்கும். இப்போதே போர்க்குஎழுதல்நலம்' என்றான். இராவணன் அந்தமுடிமையங்கீகரித்து 'நம்படையோடும் போருக்கு எழுக' என்ன, இந்திரசித்து தந்தையைத்தடுத்தது, 'யானேசென்று பொருதுவருவேன்: விடைதருக' என்ன, அப்போது விட்டணன் இந்திரசித்தைக்கடிந்து சானகியின்கற்பையும் நந்திமுதலியோரதுசாபத்தையும் நீளப்பூட்டி இராமபிரான்(பெருமையையும் உணர்த்தி, கற்பணங்காகியசீதைகை விடுதலை நலமென்று வற்புறுத்துக்கூற, இராவணன் தனது வரத்தின்பெருமையக்கூறி வானரப்படையையும் இராமனையும் இகழ்ந்து விட்டணனைக் கடிந்துரைத்து போர்க்குஎழுத்தொடங்க, விடீஷணன் 'தேவர்களின்வேண்டுகோளினால் திருமாலே மாணுடனாகத்தோன்றியுள்ளான்: இவ்வாறு இருக்கப் போருக்குச் செல்லுதல்தகுதியல்ல: வேண்டா' என்று இராவணனது பாதங்களில்வீழ்த்துஇரக்க, இராவணன் முழுமுதற் பொருளையிகழ்த்து, 'அச்சந்தவிந்து இந்நகரிடத்துத்தானே இனிதுவாழ' என்ன, விடீஷணன் 'இரணியாசுரன் சரிதைகைக்கேள்' என்று அதைச் சொல்லத்தொடங்கினானென்பது, இப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

க.—அநுமானால் எரியுண்ட இலங்கையைநீ தெய்வத்தீர்தீரன்

புதுப்பித்தல்.

¹ பூவரு மயனோடும் புகுந்து பொன்னகர்

மூவகை யுலகினு மழுகு முற்றுற

² ஏவின வியற்றினன் கணத்தி னென்பரால்

தேவரு மருள்கொளத் தெய்வத் தச்சனே.

(இ - ன்.) தெய்வத்தன்மையுள்ள தச்சனாகிய மயன் (திருமாலினது உந்தித்) தாமரைமலரினின்று தோன்றிய பிரமதேவனோடும் அழகிய இலங்கையிற் புருந்து, (சுவர்க்கம் மத்திம் பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள நகரங்களினும் அழகுநிரம்புமாறும், தேவர்களும் (அவ்விலங்காநகரத்தினழகைக்கண்டு) திகைக்குமாறும், (இலங்கையில் இராவணன்) எவிய இடங்கையெல்லாம் ஒருகணப்பொழுதினிற் செய்துமுடித்தான்; (எ - று.)—என்பர், ஆல்-அசுகன். என்பரென்பது, கர்ணபரம்பரையாகத்தாம் அறிந்ததைக்குறிப்பித்ததுமாம்.

அநுமானால் எரியுண்டஇடங்களைத் தெய்வத்தச்சன் செப்பனிட்டு எல்லாவுலகத்திலுள்ள நகரத்தினும் அவ்விலங்கை அழகுபிக்குத்தோன்றுமாறு செய்தன னென்க. தெய்வத்தச்சன் - விசுவகருமன் என்றலுமுண்டு. தெய்வத்தச்சன் பிரமனுடன்புருத்ததற்குக் காரணத்தை “முழுப்பெருந்தனிமுதலுலகின் முந்தையோன், எழிற்குகாட்டினின்றியற்றியீந்தனன்” என்று மூன்றுஞ்செய்யுளால் விளக்குவர். அநுமானால் இலங்கையெரியுண்டபின்பு அவ்விலங்கையுறுப்பிக்கப்பெற்றவிஷயம் ஸ்ரீவால்மீகத்தில்வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. பொன்னகர்-இலங்கை. பி-ம்:—1பூமிசை. 2வெனவியற்றினன், எவின்னியற்றினன். (கங்)

உ.—புதுப்பித்த இலங்கையினமுதுகூட்டு இராவணன் உவத்தல்.

பொன்னினு மணியினு மலமந்த பொற்புடை
நன்னகர் நோக்கினுள் நாகம் 1நோக்கினுள்
முன்னையி னழகுடைத் தென்று மொய்கழல்
மன்னனு 2முவந்துதன் முனிவு 3மாறினன்.

(இ - ன்.) நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த (அரக்கர்)மன்னவன இராவணன்,—பொன்னினாலும் நவமணிகளினாலும் இயற்றப்பெற்ற அழகுடைய (தனது) சிறத்தநகரத்தைக் கண்டு வானுலகத்துள்ள நகரத்தையும் பார்த்து, (அத்தத்தேவலோகத்து நகரத்தினும் தெய்வத்தச்சன் திருத்திய தன் நகரம் அழகாக இருந்ததோடு எரிப்பதற்கு) முன்னேயிருந்ததைக்காட்டிலும் அழகு பெற்றுள்ளதென்று கண்டு உவப்படைந்து, தன்சீற்றம்மாறப்பெற்றான்; (எ-று.)

முன்னையினும் அழகு விஞ்சியதாகத் தோன்றியதனால், எரியுண்டதும் கல்லதே யென்ற கருத்தினால் உவப்புத்தோன்றி முனிவைமாற்றிய தென்க. மன்னனும், உம்-கதைப்போக்குப்பற்றி வந்தது; இறந்தது தழுவிய எச்சத்தின்பாற்படும். பி-ம்:—1நோக்கினார். 2உவத்தனன். 3மாற்றினன். (கசு)

உ.—இலங்கை எழல்பெற்றுத் தோன்றியது குறித்த கவிக்கூற்று.

முழுப்பெருந் தனிமுந் லுலகின் முந்தையோன்
1எழிற்குகி காட்டினின் றியற்றியீந்தனன்
பழிப்பரு முலகங்க ளெவையும் பன்முறை
அழித்தழித்²தாக்குவாற் கரிதான் டாகுமோ.

(இ - ள்.) (படைத்தற்கடவுளாதலால்) முதல் மூர்த்திகள் மூவரில் முதலிற் சொல்லத்தக்கவனாகி (இவ்வுலகிற்) புராணபுருஷனான பிரமதேவன் எழிலுக்குவரைகீழ்க்காட்டிநின்று (அவ்வெழில் நிரம்பப்படைக்கும்) வல்லமையையும் (தெய்வத்தச்சனுக்குக்) கொடுத்தான்: (அந்தப் பிரமனுக்குத்தான் அங்ஙனம் எழில்பட இயற்றாமாறு குறித்துக்காட்டும் வல்லமை எங்ஙனையுண்டாயிற்று? என்று ஐபுறவேண்டா; பழிப்பற்ற உலகங்களெல்லாவற்றையும் பலமுறை அழித்து அழித்துப் படைத்துக் கைதேர்ந்தவற்குச் (செய்ய) அரியதும் உண்டோ? (எ - று.)

தெய்வத்தச்சன் இலங்காபுரியை வானநகரத்தினும் அழகுவிஞ்ச முன்னையினும் அழகுபெறப்படைத்தது எவ்வாறெனில், -பிரமதேவன் படைக்கவேண்டிய வழிகாட்டி அதற்கு ஏற்ற வல்லமையையும் அவனுக்குத் தந்ததனாலேயேயாமென்றவாறு. எழிற்குறிகாட்டும் வல்லமை பிரமதேவனுக்கு உண்டானதைப் பின்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள் சமர்த்தித்து நின்றது; இது - நொடநீ நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்ததாகாததால், இது, வேற்றுப்பொருள்வையியணி யாகாது. அளித்தல் அழித்தலாகிய தொழில்கள் நிகழ்வதற்கு ஆக்கல்தொழிலே முதலில் நிகழவேண்டி மாதலால், அத்தொழிற்கு உரியவனான பிரமதேவன் முதலிற் சொல்லத்தக்கானென்பது குறித்து, அவனை 'முழுப்பெருந்தனிமுதல்' என்றார். பிதாமஹனென்ற பெயர்பற்றி 'உலகின் முந்தையோன்' என்றது. இயற்றி யென்பது வல்லமையென்னும் பொருளாதலால் "தனக்கு இயற்றியுள்ள காலத்திலே" என்று வருகின்ற ஈட்டின் பங்க்தியினாலும் அறிக. இனி, காட்டிநின்று என்பதை முந்தையோன் எழிற்குறிகாட்டிநிற்க என்று எச்சத்திரிபாகக்கொண்டு, தெய்வத்தச்சன், இயற்றியீந்தான் - இயற்றினென வானத்திரிசொல்லாக உரைத்தலும் தரும். வெப்பதியில் இச்செய்யுள் "அவ்வழி (௫)" என்ற செய்யுளின் பின் காணப்படுகின்றது. 1-ம்:--1எழில் பெறக். 2இயற்றுவாற்கு, இயற்றுவார்க்கு. (௧௫)

ச.--இராவணன் பிரமதேவனைப் பூனைபோயது அறுப்புநல்.

திருநகர் முழுவதும் 1 திருந்த 2 கோக்கினான்
பொருகழ லிராவண னயற்குப் பூசனை
வரன்முறை யியற்றி வீழிக்கொள்வா 3 யென்றான்
அரியன தச்சற்கு முதனி 4 பாணையால்.

(இ - ள்.) போர்செய்தற்கு உரிய வீரக்கூலையணிந்த இராவணன், (தெய்வத்தச்சனைக்கொண்டு பிரமதேவன் திருத்தமுற அமைத்த தனது) அழகிய நகர முழுவதையும் செவ்வனே பார்த்து, (பின்பு) அருமையான பொருள்களை (த்தன்) கட்டளையால் அந்தத் தச்சனுக்குக் கொடுப்பித்து, பிரமதேவனுக்கு வரன்முறை தவறாது பூசனைபுரிந்து (பிரமதேவனை நோக்கி) 'நீ போய் வருவாயாக' என்று வழிவிட்டான்; (எ - று.)

சிறப்புடைப்பொருளை எடுத்துக் கிளக்கும் முறைமைபற்றிப் பிரமதேவனை வழிவிட்டதனைக் கூறினார்: இதனால், தெய்வத்தச்சுணையும் வழிக்கொள்வாயென்று வழிவிட்டமை பெறப்படும். 19-ம்:—1 திரிந்து, தெரிய. 2 நோக்கிய, நோக்கியப். 3 என. 4 ஆணையான். (கசு)

௫.—இராவணன் ஆலோசனைமண்டபத்தில் வந்து விற்புநீர்தல்.

அவ்வழி யாயிர மாயிரம் மலிர்

செவ்வழிச் செம்மணித் 2 தூணர் 3 சேர்த்திய

4 அவ்வழில் மண்டபத் தரிக ளேற்றிய

5 வெவ்வழி யாசனத் தினிது மேயினான்.

(இ - ன்.) அப்போது, (இராவணன்) பல்லாயிரக்கணக்காக விளங்குகின்ற அழகுதிரளுதலைக்கொண்ட பதுமராகக்கற்கள்பதித்த தூண்கள் நாட்டப்பெற்ற அந்த எழில் பொருத்திய மண்டபத்திலே சிங்கம் தாங்குவது போற் செய்யப்பெற்று வெம்மை வெளிப்படுகின்ற சிங்காதனத்திலே (செய்ய வேண்டுவது குறித்து ஆலோசிக்குமாறு) இனிது தங்கினான்; (எ - று.)

அவிர்தூணம், செவ்வழித்தூணம், செம்மணித்தூணம் என இயையும். செவ்வழி-செவ்வழிழை: அழகு திரளுகை. இராவணனைக் காணவேண்டா, அவனுடைய ஆசனமே வெவ்வீதாகத்தோன்றுமென்பார், 'வெவ்வழியாசனம்' என்றார். ஆயிரம் மலிர்-விரிததல். 19-ம்:—1 நிரை. 2 தூண்கள். 3 சேர்த்திய. 4 எவ்வழில், இவ்வழி, இவ்வழி, அவ்வழி, எவ்வழி. 5 வெவ்வழி, செவ்வழி. ()

௬.—இராவணனைக் கிறிந்தாழ்ந்தலையோர் தழுவிற்புநீர்தல்.

1 வரம்பறு சுற்றமு மந்திரத்தொழில்

நிரம்பிய முதியருள் சேனை நீள் 2 கடல்

தரம்பெறு தலைவருந் தழுவுத் 3 தோன்றினான்

அரம்பையர் கவரியோ டாடுந் தாரினான்.

(இ - ன்.) தேவமாதரின் சாமரையுடனே அசைகின்ற மாலையையணிக் தவளுகிய இராவணன்,--எல்லையில்லாத சுற்றத்தவரும் ஆலோசனைத்தொழிலில் தேர்ச்சியிக்குள்ள அதுபவசாலிகளும் சேனையாகிய பர்த்தசமுத்திரத்திலே மேன்மைபெற்றுள்ள சேனைத்தலைவரும் தழுவிற்க்க, (அந்தச் சபாமண்டபத்திலே) விளக்கமுற்றிருந்தான்; (எ - று.)

தழுவுதல் - அன்போடு அணுகிநின்றல். அரம்பையர் கவரிவீச அந்தக் காற்றினால் அசையப்பெற்ற மாலையின னென்பது, 'அரம்பையர் கவரியோ டாடுந்தாரினான்' என்பதன் கருத்து: சுற்றடியில் கவரிக்கும் தார்க்கும் ஆடுத் தொழில் உடனிகழ்வதாகச் சமற்காரம்படக் கூறியிருப்பது. உடனவிற்க யணியின்பாற்படும். அரம்பை யென்ற தேவமாதா ஒருத்தியின் பெயர் - இலக்கணியால், தேவமாதா என்ற பொதுப்பொருளைக் காட்ட, பிறகு அச் சொல் பன்மை விசுவரூபம் 'அரம்பையர்' என்றாகித் தேவமாதரைப்பொதுவாகக் காட்டும். 19-ம்:—1 வரம்பெறு. 2 கழல். 3 ஏறினான். (கசு)

எ.—இராவணன், முனிவரீ முதலியோரை அப்பாற்போக்குதல்.

முனைவரும் ¹தேவரு ²மற்று முற்றினார்
 எனைவருந் ³தவிர்க்கென ஏய ⁴வாணையான்
⁵புனைகுழல் மகளிரோ டினைஞர்ப் போக்கினுள்
 தினைவுறு காரியம் ⁶கழ்த்து நெஞ்சினுள்.

(இ - ன்.) நெஞ்சிலெண்ணிய காரியத்தைக்குறித்து ஆலோசனைநடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தையுடையவனான இராவணன்,—‘முனிவரும் தேவர் களும் மற்றும் நிரம்பியிருந்த (வித்தியாதரர் இயக்கர் முதலியோர்) யாவரும் (இங்குநின்று) அப்பாற்செல்க’ என்று கட்டளையிட்டவனும், (முனிவர் முதலியோரைப் போக்கியதல்லாமல்) அவர்களிக்கப்பெற்ற கூந்தலையுடைய மகளிரோடு சிறுவர்களையும் (அந்த ஆலோசனைச் சபாமண்டபத்திலிருந்து) அப்பாற் போகச்செய்தான்; (எ - று.)

ஆலோசனைச் சபையில் அன்னியரிருத்தல் கூடாதாதலால், முனைவர் முதலியோரைப் போக்கினென்க. சுற்றடி-எல்லோரையும் போக்கினமைக்குக் காரணத்தைப் புலப்படுத்திநின்றலால், சநுநுதலையடைகொண்டனியாயாம். 19-ம்:—1 அமரரும். 2 முற்றுமுற்றுளோர், மற்றுமுற்றுளோர்; முற்றுமுற்றினார். 3 தவிர்க்கென. 4 ஆணையால். 5 புனைகலன். (கக)

அ.—மந்திரியானாவநுகேனச் சொல்லி அவர்களுடன்

இராவணன்ருத்தல்.

பண்டிதர் பழையவர் சிழுவர் பண்பினர்
¹தண்டலின் ²மந்திரத் தலைவர் சாரகெனத்
³கொண்டுட னிருந்தனன் கொற்ற ⁴வாணையால்
 வண்டொடு காலையும் ⁵வரவு மாற்றினுள்.

(இ - ன்.) (இராவணன், தன்னுடைய) அரசத்தன்மை தோன்றுமாறு இட்ட கட்டளையினால் வண்டிடனே காற்றும் உள்வராதபடி (அவைகளைப்) போக்கினவனும், புலவர்களும் நெடுநாளாகப் பழகுபவரும் (தன்னோடு) உறவு முறையுடையவரும் நற்குணங்களிற் சிறந்தவருமாகி (த்தண்ணைவிட்டு) நீங்குதலில்லாத மந்திரிமார்கள் வருக என்று சொல்லி, (அவர்களின் வருகையை) ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் இருந்தான்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் ஆலோசனையிற் சம்பந்தப்படக்கூடாத தேவர் முதலியோரைத் தன்கட்டளையால் அப்பாற் போக்கினமையைக் கூறிய கவி, இக்கவியிலூல், வண்டொடுகாற்றும் உட்புகாதபடி தவிர்த்தமையைக் கூறிப் பிறகு மந்திரிகளை வருகென்று எதிர்கொண்டு இருந்தனன் இராவணனென்கின்றார். பண்டிதர் முதலிய சொற்களை மந்திரத்தலைவர்க்கு அடைமொழியாக்காமல் உரைப்பாருமுள். சிழுவர் - உறவுமுறையையுடையவர். சாரகென-தொகுத்தல். 19-ம்:—1 தண்டின. 2 மந்திரித். 3 கொண்டன. 4 ஆணையான். 5 வரவை.

கூ.—மக்களும் தம்பியரும் போன்றவரல்லாரைப் புறத்துப் போக்கியமை.

ஆன்றமை கேள்விய ரெனினு மாண்டொழிந்து
என்றவ 1ரன்பின ரெனினும் யாரையும்
வான்றனைச் சுற்றத்து 2மக்கள் தம்பியர்
போன்றவ ரல்லரைப் புறத்துப் போக்கினன்.

(இ - ள்.) பரந்து அமைந்த நூற்கேள்வியை யுடையவராயினும், வீரத் தொழிலுமுனை முகத்திற்காட்டுதற்கு ஏற்றவராய் (தன்னைடத்து மிக்க) அன்பையுடையவராயினும், சிறந்ததுணைச்சுற்றத்தவர்களுள் மக்களும் தம்பியரும் போன்றவ ரல்லரான யாரையும் (மண்டபத்து) வெளியே யனுப்பிவிட்டனன்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளினால் தழுவுப்பட்டவர் தன்மையைக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளினற் போக்கப்பட்டவர் தன்மையைக் கூறுகின்ற ரென்க. மக்கள் - புதல்வர். 19-ம்:—1ரன்பினர். 2மகனுந்தம்பியும். (உக)

கூ.—காவலாரை நிறுவுதல்.

நிசைதொறு 1நிறுவின னுலகு சேரினும்
பிசை தொழில் மறவரைப் பிற்றென் 2பேசுவ
3விசையுறு பறவையும் விலங்கும் வேற்றவும்
4அசைதொழி லஞ்சின சித்திரத்தினே.

(இ - ள்.) உலகெல்லாம் (ஒன்று) சேர்த்துவந்தாலும் பிசையவல்ல வீரத் தொழிலையுடையவீரை (மண்டபத்தின் வெளியே) எல்லாத்திக்குக்களிலும் (காவலாக) நிறுத்தினன்; (அதனால்) வீரைவாகப் பறக்குத்தொழிலையுடைய பட்சிகளும் மிருகங்களும் இவற்றினும் வேறுபட்ட பூச்சிகளும், சித்திரத்திலெழுதப்பட்டனபோல (அம்மண்டபத்தினருகே) புடைபெயர் தலாகிய தெழி லைச்செய்வதற்கும் அஞ்சிய சையாரின்றன; வேறு சொல்லவேண்டியது என்? (எ - று.)

அன்றிணைப்பொருளாகிய பறவைமுதலியனவும் அசைதற்றொழிற்கும் அஞ்சிச் சித்திரம்போல ஆண்டுநின்றன என்று கூறிய இதனால், மாணுடர் அவ் குச்செல்வதற்கு அஞ்சுவ ரென்பது தண்டாபூபிகாநியாயத்தாற் பெறப்படுமென்பார், 'பிற்றென் பேசுவ' என்றார். பேசுவ=பேசுவது; தொகுத்தல். வேற்ற - வேறு என்ற இடைச்சொல்வினடியாகப்பிறந்த பலவன்பாற்பெயர்: இது, மாணுடர்களைக்காட்டுமெனக் கொள்வாரு முளர். 19-ம்:—1நிறுவினர். 2பேசுவாம். 3விசைதுறு. 4திசைசெலல். (உஉ)

கக.—இராவணன் தனதுவிரம் பழியுண்டதற்கு மனம்வருந்திக்

கூறத்தொடங்குதல்.

தாழ்ச்சியிக் கிதனின்மேல் தருவ தென்னினி
மாட்சி யோர் குாக்கினுல் 1மறுகி மாண்டதால்

ஆட்சியு 2மரசுமென்னமையும் நன்றெனஞ்ச்
 சூழ்ச்சியின் கிழவரை நோக்கிச் 3சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) (என்) பெருமை ஒருகுரங்கினுற் கலக்குண்டு அழிந்திட்டது: ஆதலால், இப்போது(நேர்த்) இந்தத்தாழ்மையைத்தருஞ் செயலுக்கும்மே லாகத் தாழ்மையைத்தருவது இனி என்ன (இருக்கின்றது)? (இவ்வண்ணத் தாழ்ச்சியையடைந்த) என்னுடைய அரசாட்சியும் (அரண்முதலியவற்றோடு கூடிய) இராச்சியமும் சேனையினமையும் நன்றாயிருந்தது! என்று (இகழ்ச்சி தோன்ற) தன்னுட்கருதி, (பிறகு) மந்திரிமாரைநோக்கிக் கூறலாயினன், (இராவணன்); (எ - று.)

சூழ்ச்சி, ஆலோசனை, மந்திரம் என்பன - ஒருபொருளான: சூழ்ச்சியின் கிழவர் - மந்திரிமார். ஆட்சியும்அரசும்அமைவும் நன்று - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். 13-ம்:—1 அழிந்தமாதகர். 2 அமையுமென்னரசும், அமைவுமென்னரசும். 3 சொல்லினன். (உஉ)

கஉ.—இதுமுதல்முன் பகவீத 11-இராவணன் மந்திரிமாநிடங்குந்
 தன் நுறையுரைந்தலைத் தெரிவிக்கியு.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

சுட்டது குரங்குகரி சூறை 1யாடிடக்
 கெட்டது 2கொடிநகர் கிரோயும் நண்பரும்
 3பட்டனர் பரிபவம் பரந்த தெங்கணும்
 4இட்டவின் வரியணை யிருந்த தென்னூடல்.

(இ - ள்.) அக்கினிதேவன் (இலங்கையைக்) கொள்ளுகொள்ளும்படி குரங்கானது கெடுப்புவைத்திட்டது; (அதனால்), வெற்றிக்கொடிபறக்கும் (எனது) நகரம் அழிந்திட்டது; (அன்றியும், என்னுடைய) சுற்றத்தாரும் நண்பரும் இறந்தொழிந்தனர்; பரிபவச்செய்தியோ எங்கும் பரவிவிட்டது; என்னுடல் இடப்பட்ட இந்தச்சிக்காதனத்தில் தானே கிடத்தது; (எ-று.)

‘நான் உயிரோடிருக்கையில் எளியகுரங்கினால் நேர்த்த பரிபவத்தைக் காணுமாறு ஆயிற்றே; என்னுயிரிருந்தும் பயனில்லையே!’ என்ற வருத்தத் தோன்ற, ‘அரியணையிருந்ததென்னூடல்’ என்கின்றான், இராவணன். ‘மாட்சி யோர்குரங்கினால் மறுகி மாண்டது’ என்று தன்மனத்துக் கருதிய தனை இதுமுதல் இராவணன் வெளிப்படையாக விரித்துக்கூறுகின்றனென்க. எரி-அக்கினி. சூறை-கொள்ளி. 13-ம்:—1 ஆடின. 2 கடி. 3 பட்டது, பட்டன. 4 இட்டது. (உச)

கஃ. ஊறுகின் றனகிண றுநிர மொண்ணகர்
 1 ஆறுகின் நிலதழல் 2 அகிலி னுவியொத்து
 3 ஊறுமங் கையர்ஊறுங் கூத்தவின் 4 சுறு
 5 ஊறுகின் றது 6 ஊகர்ந் திருந்த நாமெனாம்.

(இ - ன்.) கிணறுகளில் (நீர்சுரப்பதற்குப் பதிலாக) இரத்தங்கள் சுரக்கின்றன; அழகிய (நமதுலக்கா) புரியிலே (முன்மூண்ட) அக்கினி (இன்னுள்) தணிந்தபாடினிலே; அகிற்புகைபொருந்தப்பெற்றுச் சிறப்புற்ற மங்கை மாரின் நதியகூந்தலினின்று தீப்பற்றியநாற்றம் (எங்கும்) வீசுகின்றது; (இது வரையில் இனிது) இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த (வீரர்களாகிய) நாமெல்லாரும்,—(எ - று.)—‘மற்றிலதாயினும் மலைத்தவானரம் இற்றிலதாகிய தென்னும்வார்த்தையும் பெற்றிலம்’ என்று மேல் குளகமாகச்செல்லும்.

முதலடியால், ‘வந்த குரங்கால் தாக்கப்பட்டு நிலத்திலேணற்றுத்தோன்ற மாறு இரத்தவெள்ளம் பேராறாய்ப் பெருகியதே!’ என்று இரங்கியவாறு. அகிலினாலயொத்துஎன்பதற்கு—அகிற்புகையைநிறத்தாலொத்து எனினுமாம். இனி, நுகர்ந்திருந்து நாம் என்றபாடத்திற்கு - இருந்தும் எனப்பிரித்துத் தன்மைப்பன்மையிறந்தகாலவினைமுற்று எனக்கொண்டு, இருந்தோமென்று உரைப்பாரும், இருந்து என்றேபிரித்து எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, நாம் எலாம் நுகர்ந்திருந்து - நாமெலாம் நுகர்ந்திருக்கையில் தானே, நமதுமங்கையரின் கூந்தலினின்று சுறு நாவுவதாயிற்று என்பாரு முளர். 13-ம்:—1ஆறு கின்றிலதனல், ஆறுகின்றலவெரி, ஆறுகின்றிலகனல். 2அகிலுநாவியும், 3கறு மங்கையர் நறுங், ஏறுமென்கோதையர், ஏறுகின்றன நறுங். 4சுருள். 5நாறு கின்றன. 6உவந்திருந்த, சமந்திருந்த. (உரு)

௧4. மற்றில தாயினு 1மலைத்தவானரம்
2இற்றில தாகிய தென்னும் வார்த்தையும்
பெற்றிலம் பிறந்தில 3மென்னும் பேரலால்
4முற்றுவ தென்னினிப் பழியின் மூழ்கினும்.

(இ - ன்.) வேறுவிசேஷமானசெயல் (நம்மாற்) செய்யப்படவில்லை யென்றாலும், (பிறவிப்பயனைப் பெறாமையாலே பிறந்தும்) பிறவாதவராளே என்ற பேரையடைந்தோமேயன்றி, (நம்மவரோடு) போர்புரிந்த வானரமானது (தாக்குண்டு) உயிர் கெட்டு ஒழிந்திட்டதென்ற சொல்லையாவது பெற்றிருக்கலாம்: அதனையும் பெற்றேறியிலே; பழியிலேமூழ்கிவிட்டோம்; (நாம்) இப்போதுசெய்தமுடிக்க வேண்டுவதுஎன் உள்ளது? (எ - று.)—என்று வினாவின் இராவணனென்க.

“தோன்றிப்புகழோடு தோன்றுக” என்றபடி பிறந்ததற்குப் பயன்புகழேயாதலால் பகைஞனைக்கொன்றோமென்றபேரையாவது பெற்றால் பிறவிப்பயனைச் சிறிதாவது பெற்றோமாவோம்; அதனையுஞ் செய்யமுடியாமற் போயிற்றேயென்பான், ‘வானரம் இற்றுஇலதாகியதென்னும் வார்த்தையும் பெற்றிலம், பிறந்திலமென்னும்பேரலால்’ என்கின்றான். “ஆவிலாசுபுலங்காலர்வாஹநாமதாக்குதா | கிங்கரிஷ்யாமிபத்ரம்வெ-கிம்வாபுத்தமந்தரம் || ஹிதம்புரேசணஸ்யேச - ஸர்வம்ஸம்மந்தர்யதாம்ம” என்று ஸ்ரீவால்மீகத்து வருவதற்குஏற்ப, முற்றுவது என்னினி என்பதற்கு - இனிச்செய்தமுடிக்க வேண்டுவதுயாது? என்றுபொருள்கொள்ளப்பட்டது. இனி, பிறந்திலமென்

னும்பேரலால் முற்றுவதுஎன் என்றுகூட்டி - பிறந்தும் யிறவாதவராளு
மென்ற இரத்தப்பேரையன்றி எாம் சாதிப்பதுஎன்உள்ளது? என்று உரைப்பாரு
முனர். வார்த்தையும்என்ற இழிவுசிறப்பும்மையால், இரத்தக்குரக்கையேவிய
மாற்றானுள்ளஇடத்தைநாடியறிந்து அன்னனைக்கொன்றால்தான் நாம்செய்ய
வேண்டியதொழிலை முற்றச்செய்தவராவோ மென்ற குறிப்புப் பெறப்படும்:
இக்கருத்தைப் புலப்படுத்தவே 'மற்றிலதாயினும்' என்று கூறியது. பி-ம்:—
1வலிந்த. 2இற்றனவாயின. 3என்னும்பேரலால், அரசுபேரலாம். 4முற்றிலம்.

கடு.—சேனாகாவலன் நன்குநத்தைக் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றவ னியம்பலு மெழுந்தி றைஞ்சினான்

கன்றிய கருங்கமுற் சேனே காவலன்

ஒன்றள 1 துணர்த்துவ தொருங்கு கேளொ

2நின்றன விகழ்த்தினன் 3புணர்ப்பி னெஞ்சினான்.

(இ - ள்.) என்று அவ்விராவணன் சொன்னவுடனே, மனம்வருந்திய
பெருமைபெற்ற வீரக்கழலையணிந்தவனை சேனநாயகன் எழுந்து, (அவ்விராவ
ணனை) வணங்கி, '(உன்னிடத்து) அறிவிக்கவேண்டியதான செய்தியொன்று
உள்ளது; (அதனை) முற்றிலுங்கேட்பாயாக' என்றுசொல்லி, ஆலோசனை
யுள்ள நெஞ்சையுடையவரையின்று சொல்வாராயினன்; (எ - று.)—அவற்றை,
மேல் ஆறு கவிகளிற் காண்க.

சேனையைச்செலுத்தவேண்டுவது தன் தொழி லாகையால், முதன்முத
லிற் சேனநாயகன் விடைகூறலாயினன். இராட்சச சேனாபதியின்பெயர் ப்ர
ஹஸ்தனென்று ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தாற் பெறப்படும். பி-ம்:—1உணர்த்
துவன். 2நின்றவன். 3எரியுநெஞ்சினன். (உஎ)

ககூ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகும் - ஒருநொடர்: சேனநாயகன்
நன்குநத்தை யுணர்த்துநிலைத் தொவிக்கும்.

வஞ்சனை மனிதரை யியற்றி வாள்நுதல்

1பஞ்சன மெல்லடி மயிலைப் பற்றுதல்

2அஞ்சினர் தொழிலென 3அறிவித் தேனது

4தஞ்சென வுணர்த்தில யுணருந் தன்மையோய்.

(இ - ள்.) உணரவல்லதன்மையுடையவனே! 'மனிதரை வஞ்சித்து ஒளி
யுள்ளநெற்றியையும் பஞ்சையொத்த மெல்லியபாதக்களையுமுடைய மயில்
போன்ற சாயலானாசிகையைக் கவர்தல் (வீரருடைய தொழிலன்று); அஞ்
சினவருடையசெயலாகும்' என்று (முன்னமே) தெரிவித்தேன்; அந்தச்சொல்
லைப் பற்றுக்கோடாருமெனத் தெரிந்தாயில்லை; (எ - று.)

'உணர்த்திலை' என்றுமுடித்தால் எங்கு இராவணன் தன்மீது சினக்கின்
றானே என்று கருதி, சீற்றங்கொள்ளாது அவனைச் சமாதானப்படுத்த 'உணருந்
தன்மையோய்' என்று புகழ்ந்துகூறுகின்றான்: இங்ஙனம் ஆராய்ச்சியுடன்
பேசுவதனால்தான் 'புணர்ப்பின் நெஞ்சினான்' என்று கீழ்க்கூறியது. பி-ம்:—
1பஞ்சின, பஞ்சென. 2அஞ்சின. 3அறிவித்தேற்கு. 4தஞ்சுமென்று. (உஅ)

க௭. கரன்முதல் ¹நிருதரைக் கொன்ற கள்வரை
 விரிசுமு லுங்கைமுகக் கரிந்த வீரரைப்
 பரிபவன் ²செய்ஞ்ஞரைப் ³படுத்தி லாத நீ
 அரசிய லழிந்ததென் ⁴றயர் தி போலுமால்.

(இ - ன்.) கரன்முதலிய (பதினாலாயிரம்) அரக்கவீரரைக் கொன்ற கள்வர்தனமுடையவரும், தலைவிரிகோலமாய்நிற்கிற உனது தங்கையின்முக்கையரிந்தவீரரும், (நமக்குப்) பழியைவிளைக்குஞ்செயலைச் செய்பவருமான இராமலட்சுமணரை (இன்னும்) கொன்றிடாமலிருக்கின்ற நீ (உனது) அரசிய லழிந்ததென்று மனம்வருந்துகின்றாய்போலும்; (எ - று.)

தங்கையமூக்கரிந்து கரன்முதலியோரைக்கொன்ற எதிரிகளைக்கொன்றொழித்துச் சீதையைச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொள்வது நேர்வழியாயிருக்க அவரைக்கொல்லாதுவிட்டு அரசியலழிந்ததென்று மனம்வாடியிருத்தல் தகுதியன் றென்றவாறு. போலும்-ஒப்பில்போலி. காட்டில் எங்கேயோ பதுங்கியிருப்பதுபற்றி 'கள்வர்' என்றும், 'ஒருபெண்பிள்ளையை மூக்கரிந்து பரிபவப்படுத்தியவரும் ஒருவீரரோ?' என்னும் இகழ்ச்சிக்குறிப்புத்தோன்ற 'உங்கையமூக்கரிந்த வீரர்' என்றும் கூறினான். உங்கை - உன்தங்கையென்பதன் மூலம். செய்ஞ்ஞர், ஞ்-பெயரிடைநிலை. 19-ம்:—1வீரரை. 2செயுநரை, செருநரை, செருஞரை. 3படுக்கலாது; படுக்கலாத; படுக்கிலாத. 4அழியற்போலையோ, அயர்த்திபோலுமால். (உக)

௧௮. தண்டமென் றொருபொருட் டரிய ¹தற்கரைக்
 கண்டவர் பொறுப்பரோ வுலகங் ²காவலர்
³வண்டு நற யலங்கலாய் வணங்கி ⁴வாழ்வதோ
 விண்டவ ருறுவலி யடக்கும் ⁵வெம்மை தான்.

(இ - ன்.) தண்டனையென்ற ஒருபொருளுக்கு உரிய கள்ளத்தன்மையை யுடையவரைக் கண்டவரான உலகங்காக்கின்ற மன்னவரும் பொறுப்பரோ? வண்டுகள் தங்குகின்ற மாலையையணிந்தவனே! [இராவணனே!] படைகளின் மிக்கவலிமையை யடக்கவல்ல பராக்கிரமமென்பதுதான் (அவரை) வணங்கி வாழ்வதுதானோ? (எ - று.)

திங்கிழைத்த இராமலட்சுமணரைப் பொறுத்திடாமல் ஒறுக்கவேண்டும். இதுவே வீரச்செயலென்றவாறு. நமக்குப்பரிபவஞ்செய்தவரை இதுவரையில் ஒறுத்திடாமல் உயிருடனிருக்கவிட்டது வணங்கிவாழ்த்தற்குச் சமானமென்ற கருத்தால், 'விண்டவருறுவலியடக்கும் வெம்மைதான் வணங்கிவாழ்வதோ?' என்கின்றான். தண்டமென்றதொழிலை இங்கே பொருளென்றார். தற்கர் = தற்கரர்; தல்கரர்; வடசொல். 19-ம்:—1தக்கரைக். 2காவல்செய். 3வண்டமர். 4வாழ்வரோ. 5வெம்மையோர், மேன்மைதான். (உ௦)

௧௯. ¹செற்றன ரெதிரெழுந் தேவர் தானவர்
 கொற்றமும் வீரமும் வலியும் கூட்டற

2முற்ற³மூன் றுலகும்¹ முதல்வ யையது

வெற்றியோ பொறைகொலோ விளம்ப வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) மூவுலகிள்வங்கும் ¹ முதல்வயைவிளங்குவது,—வெற்றியும் பராக்கிரமமும் உடல்வலிமையும் ஒருசேரஅழியும்படி மாறுபட்டவராய் எதிர்த்தெழுந்த தேவரையும் தானவரையும் வென்றசெயலாலோ? (அன்றி), பொறுமைகொண்டிருந்த செயலாலோ? (இதனை) ¹ கூறவேண்டும்; (எ - று.)

தேவர்முதலியோரின்கொற்றம்முதலியனகெடும்படி அவரை வென்றதனாலேயே ¹ மூவுலகுக்கும் முதல்வானானது; ஆதலால், இப்போதும் வீரங்காட்டியடர்த்தலே செய்யத்தக்கதல்லது பொறுமைகொண்டிருப்பது அன்று என்றனென்பதாம். மன்னவராற் பொறுமைமூலமாக முதன்மைபெறலாகாதென்றபடி. மூன்றுலகுமுற்றவும் என்க. 19-ம்:—1செற்றவர். 2முற்றி. 3மூன் றுலகுக்கும், மூன்றுலகினும், மூன்றுலகமும்.

(நக)

20. விலங்கின ருயிர்கெட 1விலக்கி 2மீள்கலாது

இலங்கையி ³னினிதிருந் தின்பந் ⁴துய்த்துமேற்

குலங்கெழு காவல குரங்கிற் றந்புமோ

உலங்குநம் ⁵மேல்வரி னெழிக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) குலத்தைவிளக்கவந்த அரசனே! பகைவாரின் உயிரொழியும் படி (அன்றொரைக்) கொன்று மீளவேண்டியதாயிருக்க அங்கனஞ்செய்யாமல் இலங்கையிற் சுகமாகத்தங்கி இன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தோமானால், (நம்மவரைஎதிர்ப்பதென்பது) ஒருகுரங்குசெய்ததனோடு நிற்குமோ? கொசுகும் நம்மேல் (எதிரிட்டு)வந்தால்(நம்மால்)ஒழிக்கமுடியுமோ? (எ - று.)

நாம் இன்னுஞ் சும்மா இருந்தோமானால், குரங்கு நம்மூரைச்சுட்டெரித்து நம்மவரையழித்ததனோடு நிற்காது; ஒருகொசுகும் நம்மையடர்த்துக்கொல்லும்படி அவமதிக்கப்படுவோ மென்கின்றான். நமது வீரத்தைவெளிக்காட்டாவிடின், அற்பசந்துவும் நம்மை அவமதிக்க வருதல் இயற்கையே யென்றபடி. இன்னமும் இங்குத்தங்கி இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது தகுதியின்ற: எதிரிகளுள்ள இடத்தை நாடிச்சென்று அடர்க்கவேண்டு மென்றவாறு. இந்நருத்தை மேற்பாடலில் விவரித்துக் கூறுதல் காண்க. 19-ம்:—1விலங்கி, விலங்கு. 2வீழ்த்தலால், மீள்கிலாது. 3இருந்தினிது. 4துய்த்தியெல், துற்றியெல், துய்த்துற. 5மேல்வர.

(நஉ)

21. போயின குரங்கினத் தொடர்ந்து 1போயிவண்

2வயின ருயிர்சூழத் ³தெவ்வந் ⁴தீர்கிலம்

வாயினு மனத்தினும் ⁵வெறுத்து வாழ்துமேல்

ஓயும்நம் வலியென வுரைக் கூறினான்.

(இ - ள்.) (நம்முடையஊரைக் கொளுத்திச்) சென்ற குரங்கைத் தொடர்ந்துபோய், இந்நகரத்தினமீது (அந்நகரங்களை) எவ்வளவர்களின் உயிரைப்பருகி மனவருத்தம்நீங்கிமகிழ்ந்திடாமல், (நிகழ்த்தசெய்தி குறித்து) வாயினால் வெறுத்துக்கூறியும் மனத்திற்குள்ளே நொந்தும் உயிர்வாழ்ந்திருந்

தோமாயின், மகக்குஉள்ள வலி குறைந்திடும்:(அதுவன்றி வேறுநற்பயனுளதா காது)என (இராவணனது) மனத்திற்படும்படிகூறி முடித்தான் ; (எ - று.)

அயர்ந்திருத்தல்தகாது எனக் கீழ்க் கண்டித்துக்கூறிய சேனாபதி, இது னால், செய்யவேண்டுவது இன்னதெனத் தோன்றக் கூறுகின்றனென்க.அவட் சியமாயிராமல் இலங்கையினின்று புறப்பட்டு அனுமான்முதலியோருள்ள இடத்தைநாடிப் பகையொழிக்கவேண்டுவதே நாம் இப்போதுசெய்யவேண்டிய தொழி லென்று சேனாபதி கூறினாயிற்று. 1-ம்:—1போயதை, போயவண். 2ஏயென,ஏயின்ன. 3எவருந். 4தீர்த்திலம், தீர்கலம். 5மறுத்து, மறந்து. (௩௩)

௨.௨.—மகோதரன் தன்கருத்தைக் கூறத் தொடங்குதல்.

மற்றவன் பின்னுற மகோதரப்பெயர்க்
கற்றடந் தோளினு னெரியுங் கண்ணினான்
முற்றற நோக்கினான் முடிவு மன்னதாற்
கொற்றவ கேளென 1வினைய கூறினான்.

(இ - ள்.) அந்தச்சேனைக்காவலனுக்குப்பின்னாக, மகோதரனென்னும் பேரையுடையனாகி மலைபோன்ற பெரியதோளையுடையவன் (கோபத்தாற்) சொல்கின்ற கண்ணினால் முழுதும் விழித்துப்பார்த்து, (இராவணனை நோக்கி), 'கொற்றவனே! தீர்மானமாகச்செய்யவேண்டுவதும் (சேனைகாவ லன்கூறிய) அதுவேயாம்; (நான் சொல்வதைக்) கேள்' என்று இவ்வார்த்தை களைக் கூறலானான்; (எ - று.)—மகோதரன்கூற்றை மேல்ஐந்துகவிகளிற் காண்க. 1-ம்:—1வினாவு கூறுவான். (௩௪)

௨.௩.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகளில் ஒருதொடர்: மகோதரன் கூறுவளவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

தேவரு மடங்கின ரியக்கர் சிந்நினர்
தாவருந் தானவர் 1தருக்குத் தாழ்ந்தவர்
யாவரு 2மிறைவரென் றிறைஞ்ச 3மேன்மையர்
முவரு 4பொடுங்கின ருனக்கு 5மெய்ப்பினோர்.

(இ - ள்.) வலிமைபடைத்தானே! உனக்குத் தேவர்களும் அடங்கினர் கள்; இயக்கரும் இரித்தோடினர்; வலிமைபொருந்திய அசுரரும் (தமது) செருக்குக் குறைபட்பெற்றனர்;(உலகத்தவர்)யாவரும்(முதல்பூர்த்திகளான) தலைவரென்றுவணங்குகின்றமேன்மையையுடைய (பிரமாவித்தணுஉருத்திரன் என்கின்ற) மும்பூர்த்திகளும் (தமதுமேன்மையை வெளிக்காட்டாது) ஒடுங்கி நின்றனர்; (எ - று.)

இதாவும் அடுத்தகவியும் இராவணனதுவீரத்தைத் தெரிவிப்பன. திக்கு விசயஞ்செய்யச்சென்ற இராவணனிடத்துத் தேவர்முதலியோர் தோற்ற மையை உத்தரராமாயணத்திற்காணலாம். இச்செய்யுள் "விலங்கினர்" (20) என்றதன்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளின் மூன்றாமடி 'ஏவரு முனிவரு மேத்திரின்றனர்' என்று காணப்படு கின்றது. 1-ம்:—1தருக்குத், தருக்குள். 2இறைவன். 3மெய்மையர். 4அடங்கினர், ஒதுங்கினர். 5முன்பினோர். (௩௫)

24. ஏற்றமென் பிறிதினி யெவர்க்கு மின்னுயிர்

1மாற்றாறு முறைமைசால் வலியின் மாண்பமை

2கூற்றும் நீ தன்னுயிர் 3கொள்ளுங் கூற்றெனத்

தோற்றாநின் னேவல்தன் றலையிற் குடுமால்.

(இ - ள்.) எப்படிப்பட்டமேன்மைப்பட்டவர்களென்றாலும் அவர்களை யும் விட்டிடாமல் இனியஉயிரைக்கொள்கின்ற தன்மைநிரம்பிய வலிமையின் மாட்சிமையமைந் துள்ள யமனும்; 1நீ தன்னுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றுவனாவாய் என்று (உனக்குக்) கீழ்ப்படிந்து உன்னுடைய கட்டளையைத் தன் தலைமீது ஏற்றுச்செய்வான்; இனி (இதனைக்காட்டிலும்) வேறு (உனக்கு) மேன்மையைத்தருவது யாதுஉளது? (எ - று.)

இதனால், யமனுக்கு நீ அஞ்சவேண்டிவதில்லையென்பது பெறப்படும். 1நீ-ம்:—1மாற்றரு, 2கூற்றுடன், கூற்றினை. 3உண்ணும். (ஈ.க)

25. வெள்ளியங் கிரியினை விடையின் பாகனோடு

அள்ளிவிண் தொடவெடுத் 1தார்த்த வாற்றலாய்

சள்ளியி லிருந்துறை குரங்கின் தோள்வலிக்கு

எள்ளுகி போலும்நின் புயத்தை யெய்மொடும்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையான கைலாசபருவதத்தை விடையேறிச் செலுத்துவனாகிய உருத்திரமூர்த்தியோடும் ஆகாயத்திற்படும்படி இலேசாகத்துக்கி (அந்தச்சிவபிரான் மனமுலக்குமாறு) பேரொலிபடச் சாமகானஞ் செய்த பேராற்றல்படைத்தவனே! மரத்தின் சிறுகிளையிலிருந்து வசிக்கின்ற ஒருகுரங்கினுடைய தோள்வலிக்குமுன்னே உன்தோள்வலிமையை எம்மொடும் குறைத்துக்கூறுவாய்போலும்; (எ - று.)

வெள்ளியங்கிரியை விடைப்பாகனோடு விண்தொடஎடுத்த தோள்வலிமையைச் சள்ளிக்குரங்கின் தோள்வலிக்குமுன்னே எள்ளுவது தகுதியன்று என்றவாறு. பதினொரம்பாடலிலும் பதினான்காம்பாடலிலும் தமதுவலிமையை இராவணன் குறைத்துக்கூறியுள்ளமை காண்க. வெள்ளி.....ஆற்றலாய், சள்ளியிலிருந்துறைகுரங்கு - முறையே, கூற்துடை யடைகொரியும், உருத்துடையடைமொடியும். எம்மொடும் என்றதன்பின், இருந்துஎன ஒரு சொல்வருவித்து உரைத்தலும் ஒன்று. 1நீ-ம்:—1ஆர்க்கும். (ஈ.எ)

26. மண்ணினும் வானினு 1மற்று முற்றாநின்

2கண்ணினில் நீங்கினர் யாவர் கண்டவர்

3நண்ணரும் 4வலத்தினர் 5கண்ணி னுபக

6எண்ணுவ திவந்திறத் தெண்ண லாகுமோ.

(இ - ள்.) மண்ணிலகத்திலும் வானிலகத்திலும் மற்றுமுள்ள எல்லா வுலகங்களிலும் உன் கண்ணுக்கு அகப்படாமல் விலகினவராய்க் கிட்டெற்கு அரியவலிமையுடையவராய் யாவர் காணப்படுகின்றனர்? [எவருயில்லை]; நாயக! ஆலோசித்துப்பார்த்தால், (மிக்கவலியவர் பொருட்டு) ஆலோசிக்க

வேண்டிய ஆலோசனையை இந்த (வலியற்ற) மானுடர்பொருட்டு எண்ணுதல் தகுதியோ? (எ - று.)

திரிலோக வீரனான உனக்குமுன்னே இந்த இராமன்முதலியோர் ஓர் கொதாதுபோல்வாரன்றோ? மந்திராலோசனையென்று பலரைச்சேர்த்து ஆலோசிக்கவேண்டுவது இந்தமானுடர்பொருட்டா? என்றவாறு. பி-ம்:— 1மற்றுமுற்றுரீ, மற்றைமூன்றினும், மற்றைமூன்றினுன், மற்றையொன்றினும். 2கண்ணனி, கண்ணினும். 3நண்ணிரும், நண்ணினர். 4வலத்தவர். 5யாவர் நாயக, எண்ணினாயக, என்னுநாயக, என்னினாயக, நண்ணினாயகன். 6எண்ணுவர் திறத்தினி லெண்ணலேயுமோ, எண்ணினர் திறத்தவரெண்ணலேயுமோ, எண்ணுறுதிறத்தவர்க்கெண்ணலாவதோ, எண்ணில ரிறத்தவ ரெண்ணிலாவரோ. (௩௮)

௨.௭.1 இடுக்கினி ²யியம்புவ ³தென்னை ⁴யீண்டெனை
விடுக்குவை யாமெனிற் குரங்கை வேறுதது
ஒடுக்கரு மனிதரை ⁵யுயிருண் டுன்பகை
முடிக்குவன் யானென முடியக் கூறினான்.

(இ - ள்.) இனி (நமக்குச்) சங்கடம் (நேர்த்ததென்று) சொல்லுவது எற்றுக்கு? இப்போது என்னை அனுப்புவாயேயானால், குரங்கினத்தை வேரோடும்போக்கி, வெல்லுதற்கு அரியரென்று நினைக்கப்படுகின்ற மனிதரை [இராம லட்சுமணரை]க் கொன்று உன்பகையை யானே முடிக்கின்றே நென்று கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)

குரங்குகளையும் இராமலட்சுமணரையும் நாடிச்சென்று கொல்லுவதே செய்யவேண்டிய செயலென்றும், கட்டளைபிட்டால் அதனைத் தானே செய்து தீர்ப்பதாகவும் கூறிமுடித்தான், மகோதரனென்க. இடுக்கு - மனமிடுக்குவ தற்குக்காரணமானது; தன்பம். முடியக்கூறினான் - விசுவாமித்ருக்கூட்டப் பட்டது; இனி, விசுவாமித்ருக்கூட்டாமல் முடிவுபெறக்கூறினானெனினு மாம். பி-ம்:—1மிடுக்கிவன், இடுக்கிவன். 2விளம்புவது. 3என்ன, இல்லை. 4வெய்தென, ஈண்டென. 5ஒடுக்கி. (௩௯)

௨.௮.—இதுமுதல்முன்றுகவிகா - வச்சீரத்தந்தன்சூறுவதத்தேர்விக்தும்.

இச்சிரத் தவ¹னாரைத் திறுக்கு ²மெல்லியில்
வச்சிரத் ³தெயிற்றவன் ⁴வல்லி ⁵கூறுவான்
அச்சிரத் தைக்கொரு ⁶பொருளன் நெற்றன்
பச்சிரத் தம்பொழி பருநிக் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) இந்தத்தலைமைபெற்ற மகோதரன் பேசித் தங்குமளவில், வச்சிரத்தனென்பவன், விரைந்துகூறத்தொடங்கினவனும்,—புதிய இரத்தத்தை வெளிக்கான்று சூரியன்போற்(சிவந்துதோன்றுகின்ற)கண்ணையுடையவனாகி, 'அப்படிப்பட்டசிரத்தைகாட்ட இவர் ஒருபொருளன்று' என்றகூறினான்.

கவலைப்பட்டு ஆலோசிக்குமாறு வலியபகைவர்களல்லர் இவரென்று கூறியவாறு. பொருள் என்ற சொல்லோக்கி, 'அன்று' என ஒன்றன்பால்வந்தது.

அச்சிரத்தைக் குளன்பதை ஒருசொல்லாகக்கொண்டு, அவமதித்துவெறுமனே யிருத்தற்குரியபொருளன்று எனக் கூறுவாருமுள். 1. பி-ம்:—1உரையிறுக்கும். 2எல்வையில், மேலவை, எல்வையுள். 3எயிற்றினன். 4வல்ல. 5கூறினான். 6பொருளின்றியினும், பொருளன்றியினும். (ச0)

உ.கூ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

போயினி மனிதரைக் குரங்கைப் 1பூமியில்
தேயுமின் கைகளால் தின்மி நென்²றெமை
எயினை யிருக்குவ தன்றி 3பென்னினி
4ஆயுமி 5தெம்வயி நயிர்ப்புண் டாங்கொலோ.

(இ - ள்.) (பின்னும் வச்சிரத்தன் கூறுவான்:—) 'இப்பொழுதேபோய்ப் பூமியிலுள்ள மனிதரையும் குரங்கையும் கைவலிமையாற் கொன்றுதின்னுங் கள்' என்று எங்களை எவிக் கவலையற்றிருப்பதன்றி, இப்போது (என்னசெய்ய லாமென்று) ஆராய்கின்ற இது என்னை? (நாங்கள் பகைவரை யழிக்கவல்ல மையுடையோமோ? அல்லோமோ என்று) எங்கள்மீது ஐயமும் (உனக்கு) உண்டோ?(எ-று).—ஆம், ஒ-அசை. ஐயமும் உண்டாங்கொல்-ஐயமுளதாவது தகுதியோ எனினுமாம்.

ஆலோசிக்கவேண்டுவது இப்போது அனுவசியம்: எங்களைப் பகையொழிக்குமாறு எவலா மெனக் கூறியவாறு. கைகள் - தோள்வலிமைக்கு இலக்கணை. தேயுமின் - முற்றெச்சம்: கைகளால் பூமியிலே தேயுங்கள்; தின்னுங்கள் எனினுமாம். இதனும் அடுத்தசெய்யுளிதனும், இராவணன் பகையழிக்குமாறு கட்டளையிடவேண்டுமென்கின்றான். 1. பி-ம்:—1பூமிமேல். 2நென். 3எண்ணினில், எண்ணி; எண்ணினை. 4ஆயுமது. 5எம்வயின், என்வயின். 6உண்டாகவோ, உண்டாய்கொலோ. (சக)

உ.0. எவ்வுல கத்துநின் னேவல் கேட்கிலாத்
தெவ்வினை 1யறுத்துநனக் கடிமை 2செய்த யான்
3தவ்வின 4பணி5யுள 6தாகத் தான்கொலோ
இவ்வினை 6பென்வயி னீகலா தென்றான்.

(இ - ள்.) எந்தஉலகத்திலிருந்தாலும் உன்பண்பைக்கேட்காத பகையை யொழித்து உனக்கு அடிமைசெய்தவனையான் தவறியகட்டளை உள்ளதாகக் கருதியோ, இத்தத்தொழிலை [பகைவரை யழித்துவருவதை] என்னிடத்துத் தராமல்ருப்பது? என்றுகூறினான்; (எ - று.)

உடனே பகையையழித்துவருமாறு எனக்குக் கட்டளையிடவேண்டுமென்றபடி. 1. பி-ம்:—1மறுத்து. 2செய்தியான். 3தவ்வினைப். 4பழி. 5உள. 6ஆகி. 7எம்வயின். (சஉ)

உ.கூ.—நுள். நுண் கூறித்தொடர். நுநல்.

1. தின்னிலென் 2. நவன்றனை விலக்கி நீ 3. யிவண்
4. என்முனு 5. மெளியைபோ 6. விறுத்தி யோவென

மன்முதம் நோக்கினன் வணங்கி வன்மையால்
துன்முத நென்பவ னினைய 7 சொல்லுவான்.

(இ - ன்.) (1)நில்கிலென்று அந்த வச்சிரதத்தன்கூறுவதைத்தடுத்து (ப் பிறகு) துன்முதநென்பவன் 'நீ இப்போது என்முன்னும் எளியவன்போல் இருக்கக்கடவையோ?' என்று அரசனான இராவணன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லி, வணங்கி, வலிமையோடு இவ்வார்த்தைகளேச் சொல்லவானான்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த ஆறுசுவிகளிற் காண்க.

நில்கிலென்று வச்சிரதத்தனைத் துன்முதன் விலக்கியது, அந்தரங்கரொன்று தம்மைசினத்து இராவணன் ஏகாந்தமாக ஆலோசனை கேட்கையில் தம்மையயிர்த்ததாக அவ்விராவணனைப்பற்றிக்குறைகூறுவது பொருத்தாதென்ற கருத்தினாலாகும். 'என்முனும்' என்றது - தன்னைப்போன்றவாரிருக்கையில் எளிமைப்படவேண்டுவதில்லை யென்ற குறிப்பிலுலாவது, பணியாளரிடத்துப் பெருந்தலைவன் எளிமைப்படலாகாது என்ற குறிப்பிலுலாவது, கூறியதாம். பி-ர்:—1நின்மின். 2அவனையும். 3இவன், இவை. 4என்னிலும். என்னினும். 5எளியர்போல். 6இருத்தி, இறத்தி. 7சொல்லினான். (௪௩)

௩. ௨.—இது நல்ல நூறுபாடிகளில்—இருந்தாடிக்: நுன்முதன்கூறுவதைத்
தெரிவிக்கும்.

திக்கயம் வலியில் தேவர் மெல்லியர்
முக்கனான் கயிலையு முரனின் நூயது
மக்களுங் குங்குமே 1வலிய ராமெனின்
அக்கட விராவணற் 2கமைத்த வாற்றலே.

(இ - ன்.) (உனதுவலிமைக்கு முன்னே) அங்கடதிக்கஜங்களும் வலியில்லாதனவாயின; தேவர்களும் வலியொடுங்கியவராயினர்; மூன்றுகண்களையுடையனான சிவபெருமானுடைய கயிலையசிரியும் வலிமையற்றதாய் விட்டது; (அப்படிப்பெருவலிமைபடைத்த உனக்குமுன்னே) மக்களும் குரங்குகளும் (நாம் இப்போது என்செய்யலாமென்று ஆலோசிக்குமாறு) வலிமையையுடையவரானால் இராவணனுக்குப் பொருத்தியவல்லமை வியக்கத்தக்கதே; (எ - று.)

திக்கஜங்கள்முதலியவற்றை வென்ற இராவணேசன் அற்பஜந்துக்களாகிய குரங்கையும் மனிதரையும் பெருவீரத்தினராக மதித்து ஆலோசிப்பானானால் அவனுடைய ஆற்றலின்தன்மை அதிசயிக்கத்தக்கதே யென்றன நென்க. மகாவீரனானவன் அற்பரான வானரையும் நரரையும் குறித்துச் சித்தித்தல் தகாதென்பது கருத்து. அக்கட என்பது - அதிசயத்தைக்குறிப்பதாய்க் கண்ணடத்தில்வழங்குவது தமிழில்வந்த தென்பர்: ஆகவே, இது நிரைச் சொல்லாம். பி-ம்:—1வலியராமெனின், வலியராமெனும். 2அமைத்தது.

௩. ௩. பொலியது 1பொதுவுற வெண்ணும் புன்றொழில்

மெலியவர் கடனமக் கிறுதி வேண்டுமோர்

வலியின ரெனிலவர்க் கொதுங்கி 2வாழ்துமோ
 ஶுலிகழ லொருவ 3நம் முயிருக் கன்பினால்.

(இ - ள்.) நடுநிலையுடன் பார்க்குமிடத்து, ஆலோசனை செய்தலாகிய புல்லியதொழிலானது, வலியற்றவர் செய்யவேண்டிய கடமையாக விளங்குகின்றது; நமக்கு இறுதியைவிளைக்க விரும்புபவராகிய (நமது) பணகவர் (ஒரு கால்) வலியவரென்று நம்மாலோசனையிற்பட்டால், ஒலித்தின்ற வீரக்கழலையணிந்த ஒப்பற்றவீரனே! (அப்போது) நம்முயிரிடத்து அன்புகொண்டு அப்பணகவர்க்கு ஒடுங்கி வாழ்க்கடவோமோ? (எ - று.)

பொது - நடுநிலைமை. 'போருக்குச்செல்வதா? அன்றி, ஊரிலேயே பணகவர்க்கு ஒடுங்கிவாழ்வதா? இவ்விரண்டில் எது தக்கதோ அதைச் செய்வோம்' என்று கருதுபவரல்லவோ மந்திராலோசனை செய்யவேண்டும். அங்கனம் எண்ணுவது மெலியவர்கடமையல்லவோ? வலியவராகிய நாமோ எதிரிகளை ஒழித்தேதிர்க்கவேண்டுமென்ற உறுதியைக் கொள்ளவேண்டியவ ராதலால், நமக்கு மந்திராலோசனையாற் பயனில்லையே யென்று எடுத்துக்காட்டின டென்க்க. 'ஒலிகழலொருவ' என்ற விளி, அஞ்சினவர்போல ஆலோசனைசெய்வது உணக்குத் தக்கதன் றென்ற கருத்தைக் குறிப்பிக்கும். ப்-ம்:—1பொலிவுற. 2வாழ்துமோ. 3முன். (சடு)

௨௪. கண்ணிய 1மந்திரங் 2கருமம் காவல்

3மண்ணியல் மனிதருங் குரங்கு 4மற்றவும்
 உண்ணிய வலமந்தன 5வுணவுக் குட்குமேல்
 திண்ணிய வரக்கரிற் றீரர் யாவரே.

(இ - ள்.) காவலனே! பூமியிற்பொருந்திய மனிதரும் குரங்குகளும் மற்றுமுள்ள (அவற்றின் இனமான) கரடிமுதலியனவும், (நாம்) உண்ணுமாறு அமைந்தனவாகும்: (அவ்வாறிருக்க, நாம் நம்முடைய) உணவுப்பொருளாகிய அந்த மனிதர்முதலியோரிடத்தினின்று அஞ்சுவோமானால், வலியவரென்றுபெயர்வைத்துக்கொண்டுள்ள அரக்கராகிய நம்மைக்காட்டிலும் மனத்திட்பமுடையவர் யாவர்? (அங்கனம் நம்முடைய உணவுப்பொருளினிடத்தினின்று அஞ்சுமிடத்து இப்போது செய்யவேணுமென்று) கருதிய ஆலோசனை யும் செய்யத்தக்கதேயாம்; (எ - று.)

உட்கும் = உட்குதும்: விகாரம். உணவுப்பொருளைக்கண்டு அஞ்சுபவர் எவ்வளவுதீர ரென்று பிறநூற்ப்புவகையால் இகழ்ந்தான். மந்திராலோசனையென்பது, வலியற்று மனத்திட்பம் நீங்கியவர்க்குச் செய்தக்கதொழி லென்று கூறியவாறு. கருமம் - செய்யத்தக்கது. மண் - பூமி. ப்-ம்:—1மந்திரக். 2கருதுங். 3மண்ணிய. 4மற்றநாம். 5உரையுக்கேட்டியேல். (சக)

௨௫. எரியுற 1மடுப்பது மெதிர்த்து ளோர்படப்

பொருதொழில் 2யாவையும் 3புரிந்து போவதும்
 வருவதும் 4குரங்கு நம் வாழ்க்கை யூர்கடந்
 தரிதுகொ 5சிராக்கதர்த் காழி நீந்துதல்,

(இ - ள்.) (நம்முடையஊர்க்கு) வருவதும், (அங்கனம்வந்து) நெருப்பை எப்புறமும்பரவுமாறு இடுவதும் [எரிப்பதும்], (தன்னை) எதிர்த்தவர்யாவரும் இறந்திடுமாறு போர்த்தொழிலையெல்லாஞ்செய்து (மீண்டு நம்முரைவிட்டுப்) போவதும் ஒருகுரங்காகும்; இராக்கதராகிய நமக்கு நம்வாழிடமான ஊரைவிட்டு ஆழியைநீர்தி (அந்தக்குரங்குள்ள இடத்து)ச் செல்லுதல் அரிதுபோலும்; (எ - று.)—கொல் - ஐயப்பொருளது.

வலியையென்பது சிறிதும் இல்லாத அற்பக்குரங்கு ஒன்று நாம் இருக்கு மிடந்தேடிவந்து ஊரில் எரியூட்டி மீண்டு எரித்திற்சென்றுவிட, பேரைச சொன்னாலும் யாவரும் நடுங்கும்படி பெருவலிபடைத்த அரக்கராகிய நாம் கடல்கடந்து அதனை நாடிச் சென்று கொல்வது அரிதாய்விட்டதே? இது சிறிதும் தக்கதன்றென்றவாறு. வருவதும் - மிக்கவலியையோடு கம்பகை வருடன் இலங்கைக்கு மீண்டு வருவதும் எளிதுமாம். 14-11:—1 விடுப்பதும். 2 யாவதும், ஆவது. 3 புகலெலம்மொடு. 4 குரங்கினம். 5 அரக்கருக்கு. (சஎ)

க.க. 1 வந்து நம் மிருக்கையு மாணும் வன்மையும்
வெந்தொழிற் றானை நன் 2 விரிவும் வீரமும்
சுந்தையி 3 னுணர்பவர் யாவ ரேசிலர்
உய்த்துதம் 4 முயிர்கொய் வ் வலகத் 5 துள்ளுவார்.

(இ - ள்.) (நம்மூரில்) வந்து நமது இருப்பிடத்தின் அமைப்பையும் நம் முடைய அரணமைந்துள்ள கையையும், அதன் உறு திப்பாட்டையும், கொடுத் தொழிலை [கொல்லுந்தொழிலை] யுடைய (நமது) சேனையின்பரப்பையும், (அரக்கராகிய நமது) பாச்சிரமத்தையும் (நமது) மனத்தினால் ஆராய்ந் துணர்பவராய் (நம் கைக்கு அகப்படாமல்) தப்பித் தமது உயிருடன் (சென்று) இவ்வுலகத்தினுள்ளுள்ளவர் எந்தச் சிலர்தாம்? [எவருமில்லை யென்றபடி].

நம்மிடத்துள்ள அச்சத்தினால் எவரும் நமது இருக்கை முதலியவற்றை மனத்தினாலும் கருதமாட்டார்: ஒருகாங்கருகினராயின், அன்றார் நம் கையி லகப்பட்டு உயிரை யிழப்ப ரென்றவாறு. ஆகவே, நேரே கண்ணினால் நம் மிருக்கை முதலியவற்றைக் கண்டு சென்று தனது தலைவரிடங்கூறிய வானரத் தையும், அவ்வானரத்தின் மூலமாக நமது செய்யுடையெல்லாம் உணர்ந்த மானு டரையும் கொன்றொழிக்கவேண்டு மென்றபடி. இக்கருத்தை, மேற்செய்யு ளிற் கூறத்தல் காண்க. 15-11:—1 வந்துன திருக்கையும், வந்துன திருக்கை யின். 2 விதியும். 3 உணர்ந்தவர். 4 உயிரொடு, உயிர்கொட. 5 உள்ளுவார். (சஅ)

க.எ. ஒல்வது நீனையினு முறுதி யோரினும்
வெல்வது விரும்பினும் 1 விரிவு வேண்டினும்
2 செல்வது மவருழைச் சென்று 3 தேய்த்தறக்
4 கொல்வதுங் கருமென் றுணரக் கூறினும்.

(இ - ள்.) (இப்போது) செய்யத்தக்கதை ஆலோசித்தாலும், (நமக்கு) உறுதியைத்தரக்கூடியதை ஆலோசித்தாலும், (நமக்கு) வெற்றியைத்தரக் கூடியதை நாடினாலும், (நமது காரியம் நன்கு) முடிவதை விரும்பினாலும்,

அந்தஇராமலட்சுமணருள்ள இடத்துக்கு [சமுத்திரத்தின் அக்கரையிலே] செல்வதும், சென்று உயிரொழிந்துகீர்க (அப்பகைவரைக்) கொல்லுவதும் (நாம்) செய்யவேண்டியதொழிலென்று விளக்கமாகக் கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)

நமதுபகைவர் வலிமைபெற்று நமதுஇருப்பிடத்தை நணுகுதற்கு முன்னம் நாமே அவருள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவர்களை வேரோடு ஒழித்துவிடுதலே செய்யத்தக்கதொழிலென்று துன்முகன் தன் துணிபை எடுத்துக்கூறினனென்க. 13-ம்:—1வினாயம். 2செல்வதற்கு. 3தீர்ந்தம. 4கொல்வது.

1௩௮.—இதுமுதல்நான்குபாடிகள் - மகாபார்கவன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

காவலன் 1கண்ணெதி ரவனைக் 2கைகவித்
 தியாவதுண் 3புனிமமக் 4கென்னச் சொல்லினான்
 கோவமும் 5வன்மையும் 6குரங்குக் கேயென
 மாபெரும் பக்கனென் றொருவன் வன்மையான்.

(இ - ள்.) மகாபார்கவனென்றுபேர்ப்படைத்த வலியவனான ஓரர்க்கன்,— இராவணன்கண் ணெதிரிலே அந்தத்தூர்முகளை (நீபேசியதுபோதுமென்னுங் குறிப்புத்தோன்றக்) கையைக்கவித்து அடக்கி, (ஒருகுரங்குக்காக நாம் இத்துணைக்கவலையெடுத்துக்கொண்டால்) இனிமேல் நமக்கு என்னவீரமுள்ளதாகும்? எனவும், சீற்றமென்னுங்குணமும் வலிமையென்னுங்குணமும் குரங்குக்கே (உள்ளனவாகும்) எனவும் கூறி (ப்பின்னுஞ்) சொல்பவனானான்; (எ - று.)—பின்னுங்கூறுவதை, மேல் மூன்றுசெய்யுள்களில் காண்க.

பகைவர்கள் நம்மிடத்துக்கு வருவதற்குமுன் விரைந்து அப்பகைவருள்ள விடத்துக்குச் சென்று கொல்லவேணுமென்று தூர்முகன் கூறியது, மகாபார்கவனுக்குச் சம்மதியில்லையாதலால், அவன்கூறியதைக் கைகவித்துவிடக்கி, 'நாம் இப்போது அச்சங்கொண்டு சென்று பகையை யழிக்கவேண்டுமென்பதில்லை' என்னுங் கருத்தைக் காட்டினனென்க. 'அஞ்சுதல் தருதியன்று' என்பதை மேலிரண்டுகவிகளிலும் விளக்குதல்காண்க. மஹாபார்க்வன் என்ற வடமொழிப்பெயரை 'மாபெரும்பக்கன்' என்றார். 13-ம்:—1தன்னெதிர். 2கைகவித்தது. 3என்றுகூறினான். 4வெம்மையும். 5குரங்கிற்றே. (இ - ள்.)

1௩௯. 1முந்தினர் முரணிலர் சிலவர் 2மொய்யயர்
 நந்தினர் 3தம்மொடு 4நனி 5நடந்ததோ
 வந்தொரு குரங்கிடு நீயின் வன்மையால்
 வெந்ததோ விலங்கையோ டாக்கர் வெம்மையும்.

இதுமுதல்மூன்றுகவிகள் - ஒருபொடர்.

(இ - ள்.) (குரங்கொன்று நம்மூர்க்குவந்தகாலத்து) முந்திப்போர்க்குச் சென்றவரான வலியற்ற சிலஅரக்கவீரர் நெருங்கிச்செய்யும்போசில் (இறந்துபட்டனரென்றகாரணத்தால் அந்த) இறந்துபட்டவரோடு அரக்கரின்வெம்மையும் அடிமொடுபோடவில்லாததோ? (அன்றி), ஒருகுரங்குவந்துஇட்ட

தியன்பெலத்தினால் இலங்கையெரியுண்டபோது அரக்கர்வெம்மையும் உடன் வெந்திட்டதோ? (எ - று.)

குரங்கொன்று நம்மூரில்வந்தபோது வலிமையற்றசிலர் அந்தக்குரங்கை எதிர்த்துப்பொருது தம்முயிரையிழந்தார்களென்றகாரணத்தினால், அரக்கர் பலமே போய்விட்டதாகக் கருதலாமோ? இலங்கையெரியுண்டதென்ற காரணத்தினால்தான் அரக்கர்பலம் எரியுண்டதென நினைக்கலாமோ? நினைத்தலாகாது. ஆகையால், குரங்கினால் ஏதோ சிறுகேடு நிகழ்ந்ததுகுறித்து இவ்வளவு அஞ்சவேண்டிவதில்லை யென்றபடி. அரக்கர்வெம்மைஎன்றதொடர், 'நடந்ததோ, வெந்ததோ' என்ற ஈரிடத்துஞ் சென்றியைந்தது: கடைநீலைத் தீவகம். 13-ம்:—1முந்திலர், முந்துணர். 2மொய்ம்மையர். 3தமரொடு, நம் மொடு. 4தனி. 5நயந்ததோ, உயந்ததோர். (ருக)

40. மாணுட 1ரேஷுவார் குரங்கு வந்திவ்வுர்
 மானெரி மடுப்பது நிருநர் 2தானையே
 ஆனவ ரதுகுறித் தழுங்கு வாரெனின்
 3மேனிகழ் தக்கன விளம்ப லேண்டுமோ.

(இ - ள்.) ('நீ சென்றுவருக' என்று) கட்டினையிட்டனுப்பியவரோ, (நாம் அலட்சியமாகஎண்ணும்) மாணுடர்; (அம்மானுடராலேவப்பட்ட அற்பப்பிராணியாகிய) குரங்கானது தான் (அங்குநீன்று) இவ்வூர்க்குவந்து நெருப்புவைத்திடுவது; அத்தச்செயலைக்குறித்து (உலகத்தாரெல்லாம் நடுங்கும்பெருவலிமைபடைத்த) இராட்சதசேனாவீரானவர் மனக்கவலைகொள்வாரென்றால் இனிமேல் நிகழ்க்கூடியவற்றைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டாமோ?

அற்பமானுடர் தம்மினும்அற்பப்பிராணியான ஒருகுரங்கை யேய, அந்தக்குரங்கு தன்சாதிக்குஉரிய சேஷ்டையாக இவ்வூரில் நெருப்பைப் பற்றவைத்த தென்றால், பெருவீரமுள்ள அரக்கராகிய நாம் அதை இலட்சியஞ்செய்யாமலிருப்பதைவிட்டு அத்தக்காக ஏக்கக்கொண்டிருந்தால், எதிரிகள் நமதுசெய்கையைக்கண்டு தருக்குக்கொண்டு தலைக்குமேலேறமாட்டாரோ? ஆகவே, இச்சிறுசெயலைப் பெரிதாகமதிப்பது தகுதியன்று என்றவாறு. இத்தமகாபார்சுவன் பேச்சு 'இன்னும் என்னென்னதீமைகளோ விளையபோகின்றன' எனத் தூர்நியித்தமாகவந்த தென்னலாம். 13-ம்:—1ஏவலால். 2தானவர். 3மேனிகழ்வதற்கினி, மேனிகழ்வதற்குரை. (ருஉ)

41. நின்முநின் நிலைசில 1விளம்ப 2நேர்கிலன்
 3நன்றினி நாரொடு குரங்கை நாடறக்
 4கொன்றுநின் மல்லதோ 5ரெண்ணாக் கூடுமோ
 6என்றன நிக்ஞறித் தெரியுங் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) இக்குகுருத்துகொண்டு (எதிரிகளின்பெருமையும் சமது சிறுமைபுந்தோன்றும்) இவ்வாறான சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க உடன்படேன்; (பின் எண்ணசெய்யவேண்டிவருவதெனின், ஏக்கம் பிடித்து ஆலோசிப்பதைவிட்டிட்டு); இனி (நம்மெதிர்ப்பட்ட) மனிதருடனே

குரங்கையும் பேரும் இல்லையாம் படி கொன்று நன்றாகத்தின்பதுதவிர வேறு ஆலோசனையென்பது கூடுமோ? என்று கூறினான்: (யாவனெனில்?—) பராக் கிரமத்தைக்குறித்துச் சினத்தீவெளிப்படுகின்ற கண்ணையுடையவனான அந்த மகாபாரசுவன்; (எ - று.)

நமக்கு மாணுடரும் குரக்கும் எதிரல்லவாதலால், அவர்கள் திறமையைக் குறித்து என்செய்யலாமென்று இவ்வாறு ஆலோசிப்பதைவிட்டு, கண்ணெ திர்ப்பட்ட குரங்கையும் மாணுடரையும் பேரும் இல்லாதவாறு அடியோடு கொன்றுவிடுவதே நாம் செய்யவேண்டிய செயலென்றான், மகாபாரிசுவனென்க. துன்முசுன்னொன்னமுடிவுபோலவே இவன்கூறியமுடிவும் இருப்பினும், மாணுடர் முதலியோரைப் பகைவராக எண்ணி அவர்களுள் எவ்விடத்துச் சென்று கொன்றொழிக்கவேணுமென்று அன்னவன் கூறினானாக, 'அந்தக் குரங்காவது மாணுடராவது நமக்கு நேரல்லர்: நம்முடையவலிமைமுதலியனவோ மிகவும் மேம்பட்டவை: எதிர்ப்பட்ட அவர்களை நாம் எளிதிற்கொன்றொழிக்கலாம்' என்ற கருத்தோடு இந்த மகாபாரிசுவன் கூறுகின்றனென்க. 17-ம்:—1 விளம்பி, இயம்பி, 2 நேர்கிலம், நேர்வனோ. 3 நன்றென, நன்றெனின், நன்றுநீ. 4 கொன்றுநின்று. 5 எண்ணும். (௩௩)

௩௩.—17 சாசனென்னுட்டுராக் கதர் நன்சருத்தைக் கூறுதல்.

திசாதிசை போதுநா மரசன் செய்வீனை
யுசாவின 1 னுட்கின றொழிதும் வாழ்வென்றான்
பிசாசினன் றொருபெயர் பெற்ற பெய்கழல்
2 திசாசர னுருப்பினர் 3 நெருப்பி 4 னீர்மையான்.

(இ - ன்.) பிசாசினன் துறப்பற்ற புகழைப்பெற்ற வீரக்கழலையணிந்த திசாசரன் நெருப்பினுருவத்தைப்பெற்ற [மிகக்கொதிக்கின்ற] தன்மையை யுடையவனாய், '(நம்முடைய) அரசன் அஞ்சினவனாய்ச் செய்பவேண்டிய செயலைக்குறித்து வினவலானான்; (ஆகையால் இந்தமானக்கோடானசெயலைக் கருதித்) திக்குக்கள்தோறும் நாம்போய் (நமது) உயர்வாழ்தலைவிட்டிடக்கடவோம்' என்று (வெறுப்பினும்) கூறினான்; (எ - று.)

திசாஎன்ற சொல் அடுக்கித்திரிந்து 'திசாதிசை' என வந்தது. போதும்தன்மைப்பன்மைமுற்றெச்சம். 'எதற்குக் கலங்காத மனத்தின்மையையுடைய மன்னவன்கீழ் வாழ்வதே வீரர்க்கு அணி' என்னுங் கருத்தினால், இவ்வாறு கூறினான். திசாசரன் - இரவீற்சஞ்சரிப்பவனென்று காரணப்பொருள் படும் வடமொழி. 17-ம்:—1 உட்கினமொழிதும். 2 திசாசரருரு, திசாசரருள். 3 நெருப்பு. 4 நேர்மையான். (௩௪)

௩௪.—1 தியசுத்துரு நன்சருத்தைக் கூறுதல்.

ஆரியன் நன்மையி தாயி றுய்வுறு
காரிய மீதெனிற் கண்ட வாற்றினால்
சீரியர் மனிதரே 1 சிரியம் 2 யாமெனான்
ஆரியன் பகைகளுனென் றொருவன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) சூரியசத்துருஎன்ற பேரையுடைய ஒருவன் (நமக்குப்) பெரியோனாகிய இராவணன் தன்மை இங்ஙனம் அஞ்சுவதாயின், (நாம்) ஆராய்கின்ற காரியம் (ஒருகுரங்கையும் அம்பமானுடரையும் வெல்லுகின்ற) இது ஆகுமானால், (நாம்) ஆராய்ச்சியெய்துபார்த்தவனவினான், மனிதரே மேம்பட்டவர்: நாம் தாழ்ந்தவர்' என்று சொல்லினான்; (எ - று.)

நாம் மேம்பட்டவராயின், ஒருகுரங்கையேவிய மானுடரைக் குறித்து இத்துணை ஆலோசனைகூடுமோ? என்றவாறு: ஒருகுரங்கையேவிய மானுடரை வெல்லுவதுகுறித்துக் கலக்கங்கொண்டு இத்துணை ஆலோசனை செய்வது மனத்திற்குப்பிடியாமையால் இங்ஙனம் கூறினான். சூரியசத்துரு என்னும் பெயரை 'சூரியன்பகைஞன்' என்றார். சூரியன் பகைஞன் - பானுகோபன் என்பாரு முளர். பி-ம்:—1 சிறியர், சிறுமை. 2 மாயெனச். (இ.)

௪௪.—யஜ்ஞஹா என்பவன் தன் உருத்தைக் கூறுதல்.

ஆள்வினை நிலைமையு¹ மரக்க ராற்றலும்
2 தாழ்வினை³ யிதனின்மேற் பகரத் தக்கதோ
சூழ்வினை மனிதராற் றேன்றிற் று⁴மென
வேள்வியின் பகைஞனு⁵ முணர்த்தி வெள்கினான்.

(இ - ள்.) யஜ்ஞஹா என்ற அரக்கனும், 'நாம் ஆலோசனைசெய்வது மனிதரின் பொருட்டால் தோன்றியதாகும்: (அங்ஙனயின் அரக்கர் உலகத்தவரை) ஆளுந்தொழிலின்நிலையையும், அரக்கரின் வல்லமையையும் தாழ்வுறச் செய்யுந்தொழில் இதைக்காட்டிலும் மிக்கதென்று சொல்லத்தக்கது (வேறு) உள்ளதோ?' என்று சொல்லி, (நமக்குநேர்ந்தநிலையைக்குறித்து) காண்க கொண்டான்; (எ - று.)

மனிதரால்விளைந்ததுகுறித்துச் சூழ்தல், அரக்கராகிய நமக்கு மிக்கதாழ்ச்சியைத்தருமென்றன என்க. ஸ்ரீவால்மீகத்து 'யஜ்ஞஹா' என்று ஒரு பெயர் மந்திராலோசனையில்வந்தவருள் ஒருத்தனுக்கு இருத்தலாலும், அது வேள்வியையழித்தவனென்று பொருள்கொள்ளுதற்கு ஏற்றதாதலாலும் அப்பெயரே 'வேள்வியன்பகைஞன்' என்றதாகக் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம்:—1 அரகன். 2 தாழ்வினி. 3 அவர்நிலை, இதனிலை. 4 எனில். 5 உரைத்து.

௪௫.—தூமிராட்சன் தன் உருத்தைக் கூறுதல்.

தொகை¹ நிலைக்² குரங்குடை மனிதர்ச்³ சொல்லியன்
4 சினைநிறச் சூலிதன் நிறத்திற்⁵ செல்லிலும்
6 கையுடைத் தாமமர் செய்தனன்றெனப்
புகைநிறக் கண்ண⁷ லும் புகன்று பொங்கினான்.

(இ - ள்.) தூமிராட்சனென்பவனும், 'நமக்குத் தீங்குவிளைத்தானென்று கருதி அக்கினிச்சவாலையின் நிறத்தைக்கொண்ட சிவபிரான் பக்கல் (போர்புரியச்) சென்றாலும், (அதுவும் பிறர்) பரிசெடுத்துச் சிறித்தற்குக் காரணமாகும்: (அங்ஙனமிருக்க), ஒன்று கூடி நிற்கலையுடைய குரங்கைக் கொண்ட

மனிதர்மீது (திக்குசெய்தாரென்று படையெடுத்துச்) செல்லுதலைக்குறித்துச் சொல்லி என்னபயன்? [சொல்லாமலே அதுவிளக்குமென்றபடி]; (அவர் நம்மிடத்துவரின்) பொருவது நல்லதாகும்' என்றுசொல்லி, மனத்திலுள்ள கோபம்வெளிபட்டுத்தோன்ற நின்றான்; (எ - று.)

மனிதர்மீது செல்லுதல் நகையுடைத்தா மென்பதைக் கைமுதிக நியாயம்படக் கூறியது - தெட்டி லுலக்செய்யுட்பொருட்பேறணி. "தழல் நிற வண்ணன்" என்பவாதலால் 'சிகைநிறச் சூலி' என்றார். சிவை = ஸி 11: அக்கினியின் சவாலே. சூலி = ஸாலி: சூலாயுத்தையுடையவன்: சிவபெருமான். புகைநிறக்கண்ணன் - தூமராக்ஷன் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. 1: - ம்: - 1 நிறக். 2: குருங்குடன். 3: சொல்லினென், சொல்லவம். 4: திகைநிறச், திகைநிலைச். 5: சொல்லினும், சேரினும். 6: திகைநிறத்தண்ணறன் சமைதல், திகைநிறத்தெண்ணவன் சமைதல், திகைநிலைத்தருஞ்சமஞ்சமைந்த. 7: என்றொருவன். (௩௭)

௪௭. - மற்றையோர் களும் தம்முடைய சருந்தைக் கூறுதல்.

மற்றவன் பின்னற மற்றைய யோர்களும்

1 இற்றிது வேதல 3 மெண்ண 4 மற் றிலென்று

5 உற்றன வற்றன 6 வுரைப்ப தாயினார்

புற்றுறை யரெனப் புழுங்கு ிருஞ்சினார்.

(இ - ள்.) அந்தத் தாயிராட்சன் கூறியதற்குப்பின்னாக, மற்றையர்க்களும் புற்றிலேவசிக்கின்ற பாம்புபோல வருத்துகின்ற டெஞ்சையுடையவராய், 'இதுவே [இங்குவந்தால் பொருவோமென்பதே] நலமாகும்: வேறு ஆலோசனை யில்லை' என்று (தம்மனத்திற்) பொருந்தின யுத்திகோச் சொல்லலானார்கள்; (எ - று.)

உற்றன உற்றன - பலவின் பால்வினையாலணையும்பெயரின் அடுக்கு: பொருள்காட்டும். இற்று இது-இவ்வாறான இச்செயலென்று பொருள். 1: - ம்: - 1 இற்றதுவோ, இற்றதுவே, இற்றிதுவேல். 2: உரம். 3: என்ன. 4: மற் றினி. 5: உற்றுழி புற்றுழி. 6: சொல்லி யோகுகினார். (௩௮)

வேறு.

௪௭. - தும்பகர்ணன் கூறத்தொடங்குதல்.

1 வெம்பிக லரக்கரை விலக்கி 1 வினை தோ

நம்பிய ர்ருக்கவென நாயகனை 2 முன்னு

3 எம்பியென கிற்கிலுரை செய்வலித 4 மமன்னாக

கும்பகரு ணைப்பெயரி ளுனினை குறித்தான்.

(இ - ள்.) கும்பகர்ணனென்னும் பெயரையுடையவனான அரக்கன், மனம்வாடுகின்ற பராக்கிரமமுடையவரான அரக்கரை [அரக்கர் பேசுவதை]த் தடுத்து, செய்யவேண்டியசெயல் (இன்னதென்று) அறியாத பெரியோர் வெறுமனையிருக்கக்கடவ ரென்று சொல்லி, இராவணனைக் கிட்டி, என்னுடைய தம்பி (இவன்) எனச் சருதுகின்ற உறுதியைக் கொண்டுள்ளாயினால்

(உனக்கு) இதமானதைக் கூறுவேனென்று சொல்லி, இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—கும்பகர்ணன் கூறுவனவற்றை மேல் ஒன்பது கவிகளில் காண்க.

குரங்கினால் தமக்கு நோர்த்ததைக் கருதி இராவணன் அஞ்சினுன்போல இருப்பதைக்கண்டு மனவாட்டமடைந்து தமதுஇலைப் பெரிதாக மதித்துக் கூறிய அரக்கர்களின் சொல் தன் மனத்துக்குப் பொருத்தமானதாகத்தோன்றாமையால், அவர்கள் சொல்வதை விலக்கி, கும்பகர்ணன், இராவணனை நோக்கி 'அண்ணா! இவன் என்தம்பி: ஆகையால், இவன் எனக்கு அநுகூலமானதைச் சொல்வனேதவிர வேறு சொல்லமாட்டானென்ற நம்பிக்கை என்னிடம் உனக்குத் தோன்றுமாயின், யான் இதத்தைச் சொல்லுகிறேன்: கேள்' என்று தன் கருத்தைக் கூறலாயினென்க. எனகிறகில் - ஒரு சொல்: இச்சொல்லில், 'கில்' என்ற இடைசிலை-உறுதிப்பொருளைக் காட்டும். நம்பியர் - ஆண்களின் சிறத்தவர்: இது, பரிசுத்தாற் கூறிய தென்னலாம். கும்பகர்ணன் - பாண்போல் தோன்றுகின்ற காதுடையவனைப் பொருள்படும். பி-ம்:—1 வினையத்தோர். 2 எண்ணு. 3 உம்பி. 4 என்றான். 5 உரை. (௩௩) 4 ௩. - இதுமதல் ஒன்பது கவிகள்-ஒருதொடர்: நம்புகர்ணன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

நீயயன் முதற்குல மிதம்¹ கொருவ னின்றாய்
ஆயிர மறைப்பொரு ளுணர்ந்தறி யமைந்தாய்
2 தியினை நயப்புறுதல் 3 செய்வினை 4 திரிந்தாய்
5 யயின் விழுத்தகைய வித்துணைய வேயோ.

(இ - ள்.) நீ பிரமதேவனை முதலாகக்கொண்ட இக்குலத்திலே ஒப்பற்றவனாயிருந்தாய்; ஆயிரங்களைகனாக அமைந்த சாமவேதத்தின்பொருளை ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்ற புத்தியுடன்பொருத்தியுள்ளாய்; ஒருப்பை (விரும்பிக்கொண்டால் எரித்துவிடுமே எனக் கருதாது அதன்செந்நிறத்தைப்பார்த்து) விரும்புவதைச் செய்யத்தக்கவொழிலாகக் கருதியாய்; விதியினாலேவப்பட்டனவாய் வினையக்கூடிய தன்மையன் இம்மாதிரித்தானே? (எ - று.)

பிரமதேவனுடையகுலத்திலேபிறந்து, பிறத்தகுலத்திற்கு ஏற்ப வேதப்பொருளைத் தெரிந்திருந்தும், பதிவிரதாசிராமணியாகிய இராமனுடைய தேவியைக் காதலிப்பது செய்யத்தகாதகாரியமென்ற நினைப்பில்லாமல், விதி துண்ட இச்சைகொண்டாய்; அதனால் இத்தீங்கு விளைவதாயிற்று: இத்துடன் நிற்குமா? பின்னும் நம்முயிரையே கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையும் வரக்கூடுமே யென்றென்க. தீயினை நயப்புறுதல் செய்வினைதெரிந்தாய் என்ற உபமானவாக்கியம் - சிதைவையக் காதலிப்பதை நற்றொழிலென்றுதெரிந்தாயென்ற உபமையப்பொருளைக் காட்டியதனால், பிற்றிநுமொழிநலணியாம். ஆயிரம் என்ற எண்ணுப்பெயர் - ஆயிரஞ்சாகைகள் என்ற பொருளைத் தந்தது: எண்ணவளவையாகுபெயர். சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளை யுடையதென்பர். பி-ம்:—1 உருவின். 2 தீயினை, தீயென. 3 செய்வினை. 4 நயப்

தாய், தெரிந்தால். 5 எயன. 6 முத்தற்றொகைய, முத்தற்றகையை, முறைத்தகைய, அனைத்தகைய, உறத்தகையை. (க௦)

௪௬. ஓவிய மமைந், நகர் 1 தீயுண வுளைந்தாய்
கோவிய லழிந்ததென வேறொரு குலத்தான்
தேவியை நயந்துசிறை வைத்த² செயல் நன்றே
பாவிய ருறும்பழி யிடுற்பழியு முண்டோ.

(இ - ள்.) சித்திரம்போல [மிக அழகாக] அமைந்திருந்த இலங்காநகரத்தை நெருப்பு எரித்திட, இராசாங்கமேயழித்திட்டதென்று மணம்வருத்தினாய்; நமது அரக்கர்குலத்தினும் வேறான சூரியகுலத்திலேபிறந்தவனான இராமனது பத்தினியைக் காதுலித்துச் சிறையிலேவைத்திச்செய்கை நல்லதோ? (பிறர் மனைவியை விரும்புவதாகிய பெரும்) பாவத்தைச் செய்தோர் அடையக்கூடிய இப்பழிகையக்காட்டிலும் பழிக்கப்பட்ட செயல் (வேறு ஏதேனும்) உண்டோ?

பாதகங்களுள் பிறர்மனைவியை நயப்பதுபோற் பெரும்பழியை விளைப்பது எதுவும் இல்லையென்க. பழிபாவங்களை விளைக்குஞ் செயலைச் செய்திட்டுத் தீப்பயன் நேரும்போது வருந்துவது தகுதியல்ல: “தீமைசெய்தால் தீமை விளையும்” என்ற பழமொழிக்கு நீ இலக்காயினை யென்றவாறு. பழி-பழிக் கப்பட்ட செயல்: செயப்படுபொருள்விசுதி புணர்ந்து கெட்டபெயர். பி-ம்:— 1 தீயுற. 2 செயலன்றே. (௬௧)

௫௦. நன்னகரழிந்திதன நாணினை 1 நயத்தால்
உன்னுயி ரெனத்தகைய தேவியர்க ளுன்மேல்
2 ஒண்ணகை தரத்தர பொருத்தன் 3 மனை யுற்றான்
பான்னடி தொழத்தொழ மறுத்தல்புகழ்போலாம்.

(இ - ள்.) அழகிய (நமது) நகரம் அழித்திட்டதேயென்று வெட்கங் கொண்டெள்ளாய்; முறைமைப்படி உணது உயிரென்று சொல்லத்தக்க [உன்னிடத்துப் பேரன்பையுடைய] தேவிமார்கள் உன்மீது அழகிய சிரிப்பைச் செய்துகொண்டே யிருக்கையில் வேறொருத்தனுடைய மனைவியாகப்பொருந்தியவளின் அழகிய அடிகளிலே பலமுறை வணங்கவும் அவன் மறுத்துக்கூறு தலைக் கேட்டிருத்தல் (உனக்குப்) புகழைத்தருவதோ? (எ - று.)

பிறனொருத்தன் மனைவி பராமுக்கு செய்யவும் அவன்பாதத்திற் பல முறைவிழுந்து இரத்தல் உனக்கு வெட்கந்தரவேண்டாவோ? அதைப் புகழாகக் கருதுகின்றாயே; இது தகுமோ? அப்படிப்பட்ட தீச்செயலைப் புரிந்த நீ அத்தீச்செயலின் பயனாக நகரமழிந்ததென்று நாணுகின்றாயே! என்று எசியவாறு. புகழ்போலாம் என்பது-புகழல்ல என்ற கருத்தைக் காட்டும். ‘தேவியர்களுள் மேல் ஒண்ணகை தரத்தர’-உன்மனைவியர் எனும்புரியுமாறு எனினுமாம். பி-ம்:— 1 நயந்தாய். 2 இன்னகை, உண்ணகை. 3 மனையிற்றாய். (௬௨)

௫௩. என்றொருவ னில்லுறை தாத்தியை 1 யிரங்காய்
வன்றொழிலி னாய்மறை 2 துறந்துசிறை வைத்தாய்
அன் 3 றொழிவ 4 தாயின வரக்காப்புந மைய
புன் 5 றொழிவி னூரீசை 7 பொறுத்தல்புல மைத்தோ.

(இ-ள்.) என்றைத்தினம் வேதநெறிக்கு மாறாகப் பிறனொருத்தனுடைய மனையில் வசிக்கின்ற கற்புடையானை இரக்கமின்றிக் கடுந்தொழிலையுடையவராய் [அவன்கதறவும் வலியத்துக்கிவந்து] சிறைவைத்திட்டாயோ, அன்றைக்கே அரக்கர் புகழெல்லாம் அழித்திடன; ஐயனே! அற்பத் தொழிலைச் செய்திட்டவர் புகழைத்தாங்குவ ரென்பது, அறிவுடைமையோ? (எ - று.)

“பிறன்றர, நச்சவாச்சேரும் பகைபழிபாவமென், நச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்” என்ற நாலடியார் இங்குக் கருத்தத்தக்கது. அரக்கர்தலைவனான வேதநெறிவழுவிய பிறன்மனைவிபை இரக்கமின்றி வலியப்பிடித்துச் சிறைவைத்திட்டபோதே உன் புகழ் ஒழித்திட்டதென்ற சிறப்புப்பொருளை, ‘புன்றொழிலினரிசை பொறுத்தல் புலமைத்தோ’ என்ற பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்து நின்றது - வேறியப்பொருள்வைப்பண. “நீயன்” (சஅ) என்று தொடங்கும் கவிமுதல் நான்குகவிகளால், கும்பகரணன் உனதுசெயல் குலத்துக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்றநன்றென்றும் பழிபாவங்களை விளைப்பதென்றும் கூறி, அத்தீச்செயலின்பயனாகவே இத்தலைமை நமக்கு நோந்துள்ளதென இராவணன் மனத்திற்படுப்படி இங்குக் கூறுகின்றான். தவம்-கற்பு: அந்நையுடையவன்-தவத்தி. 1-ம்:—1 இரங்கா. 2 திறம்பி. 3 அழிவது. 4 எசில. 5 தொழிலினல். 6 சை. 7 பொருத்தல். 8 புலமைத்தே. (சஉ)

நீஉ. ஆசில்பர தார¹மவை ய²சிறையடைப்பேம்
மாசில்புகழ் கா³து⁴லு⁵வேம் வளமம கூர்ப்
பேசுவது ⁴மான மிடை பேணுவது ⁵காமம்
கூசுவது மா⁶னுடரை நன்றம கொற்றம்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத பரதாரத்தை அழகிய சிறையி லடைப்போம்; குற்றமற்றபுகழை விரும்புவோம்; வளம்படப் பேசுவதுவோ மானம்; நம்மிடத்து ஆதரித்துக்கொள்வதுவோ காமம்; பின்வாங்குவதோ மானுடரை (க் கருதியாம்); நமது வெற்றி நன்றயிருத்தது! (எ - று.)

பரதாரத்தைச் சிறையிலடைப்பதும் புகழைவிரும்புவதும் ஒன்றற்கு ஒன்று மறுதலையான தாகும்; அவ்வண்ணமே பேசுவதோ தம்நிலையிற்றழாமையாகிய மானம்; ஆதரிப்பதோ மானக்கேடான காமம்; இவ்வண்ணம் மாறுபட்ட குணங்களை மேற்கொள்வதனால், மானுடர்க்குக் கூசவேண்டுவதாக இப்போது நேரிட்டது. இங்ஙனமானபோது நமக்கு வெற்றி எப்படிக்கிடைக்குமென்றன னென்க. நன்று நமக்கொற்றம் என்பது, 1 நகுறிப்பால் இகழ்ச்சிப் பொருளைத் தரும். கீழ்ச்செய்யுள்களில் இராவணனது தீச்செயலை யெடுத்துக் கூறிய கும்பகரணன், இச்செய்யுளினால், இராவணனதுசெயலை யேனனஞ் செய்கின்றான். தாரமென்ற வடசொல்-அந்த மொழியிற் பன்மையாகவே நிற்குமாதலால், பரதாரமவை என்று பன்மையாற் கூறினன்போலும்; பொதுவாகப் பேசுவதுபற்றிப், பன்மையாற் கூறினனாம். 1-ம்:—1 அடைய, அமைய. 2 சிறையில்வைத்தாய், சிறையடைத்தாய், சிறையடைத்தோம். 3 உறுவாய். 4 வீரம். 5 மானம். (சஉ)

ரு௩. சிட்டர்செயல் செய்திலை குலச்சிறுமை செய்தாய்
மட்டளிழ் மலர்க்குழலி னுளையினி மன்ன
விட்டிடுது மே¹லெளிய ²மா துமவர் வெல்லப்
பட்டிடுது மேலதுவு ³நன்று⁴பழி யன்றால்.

(இ - ள்.) பெரியோர்செய்கின்ற செயலைச் செய்தாயில்லை; குலத்திற்குத் தாழ்ச்சியைவிளைக்கக்கூடியசெயலைச்செய்தாய்;(இவ்வளவு தூரம்நடந்தபின்பு), மன்னவனே! தேன் பெருகப்பெற்ற மலரையணிந்தகூந்தலையுடையவளான சீதையை இப்பொழுதுவிட்டிடுவோமென்றால் (யாவரும் நம்மை அலட்சியஞ் செய்யுமாறு) எளிமையை யுடையவராவோம்; (சீதையைவிட்டிடாமையால்) அந்தமானுடர் (நம்மைப் போரில்) வென்றிட (நாம்) இறந்தோமென்றாலும் அதுவும் நல்லதே; (அவ்வாறுஇறப்பதன்றி) பழியுமுண்டாகாது; (எ - று.)

இவ்வளவு தூரம் கண்டித்துக்கூறிய கும்பகர்ணன் 'சீதையை விட்டிடலாமா?' என்பதை ஆராய்ந்து, 'அங்கனம்விட்டிட்டால் பலரும் ஏளனஞ்செய்யும்நிலைமை நமக்குநேருவது திண்ண மாதலால், போர்புரிந்துபார்ப்போம். வென்றால் சரி: வெல்லாதுதோற்று நம்முயிரையிழக்கநேர்த்தாலும் அது சுத்த வீராக்குப் பழிப்பையுண்டாக்காது' எனத் தன்கருத்தைத்தெரிவிக்கலாயினன்; இக்கருத்தை மேல்மூன்றுகவிகளால் விவரித்துக்கூறுவன். 'இனி' நம்பகவர் நம்மூர்க்கு ஆளனுப்பி ஊரையெரிப்பித்து நமது சிலைமையெல்லாம் உணர்ந்துபோருக்குவர ஆயத்தமானபின்பு என்றபடி. 'பிறன்மனைவியைக் கவர்ந்து வந்து சிறைவைத்தது அடாதசெய்கையேயாயினும் இப்போது நாம் செய்யத்தக்கது போரே:சீதையைவிட்டிடுதலன்றி' என்றுகாரணத்தோடுகாட்டியவாறு. பகைவராற்பட்டிடுவதிற் பழியின்மையாகியகுணத்தைக் கண்டு அதுவேன்று என்ற இதில், வேண்டி உண் தோன்றுதல் காண்க. சிட்டர் = ஸிஷ்டர்: தமது கண்ணடத்தையால் உலகத்தாரை நல்வழியிற்படுத்தும் பெரியோர். பி-ம்:—1இனியம், எளிமை. 2ஆமவரை, ஆகுமவர், யாதுமவர். 3அன்று. 4பழியாமல். (கடு)

ரு௪. மரன்¹படர் வனத்தொருவ னேசிலை ²வலத்தால்
கரன்படை படுத்தவனை வென்றுகளை ³கட்டான்
நிரம்பிடுவ தன் ⁴றதுவு ⁵நின்றநினை நம்பால்
உரம்படுவ ⁶தேயிதனின் மேலுறுதி யுண்டோ.

(இ - ள்.) மரங்கள்மிக்குள்ள வனத்திலே (இராமனென்பவன்) தாடுருந்தனாகவே (தன்) வில்லின்வன்மையால் கரனுடைய(பதினாலாயிரஞ்சேனைகளையும்நீராக்கி அந்தக்கரனையும் செய்துத் (தன்) பகையைக்களைந்தான்; அந்தச்செயலும் முடிந்திட்டதன்று; இனி, நம்மிடத்திற்செய்யவேண்டியதாக நின்ற தொழில் (நாம்) வலிமையைக்காட்டவேண்டியுடென்பதே; இதைக்காட்டிலும் (நமக்கு) உற்றது (இப்போது) வேறுண்டோ? (எ - று.)

வனத்திலே பதினாலாயிரஞ்சேனையோடுவந்து பொருத கரனைக் கொன்று இராமன் பகை களைத்திட்டான். இதோடு அவனதுசெயல் முடிந்திட்டு

தென்பதில்லை; இன்னும் அன்றான் தன்வலிமையைக் காட்ட நிலையேற்பட்டுள்ளது: இப்போது நாம் செய்யவேண்டுவது நமதுவலிமையைக் காட்டவேண்டுவதே; இதுவே, நமக்குஉற்றசெய் லென்ற நென்க. உரம்படுவது - வலிமையெழுவது என்ற பொருளுந் தோன்றின்றது. இனி நின்றது-இனிச் செய்யவேண்டுவதாக அந்தஇராமனுக்குமிச்சமாகநிற்பது, நம்பால் உரம் படுவது - நம்மிடத்துத் தன்வலிமையைக் காட்டப்பெறுவதே: இதனின் - இவ்வாறுசெய்யுமிடத்து [அவ்விராமன் தன்வலிமையைக்காட்டுமிடத்து], மேல் - அவனுக்கும்மேலாக, உறுதி-வல்லமை, உண்டோ - (நம்மிடத்து) உள்ளதோ? என்றுகூறுவாரூமுள். 1. பி-ம்:—1பட. 2வளைத்தான். 3கட்டால், கட்டார். 4இதுவும், 5நின்றதனிநம்மால். 6ஏயதனின். (கசு)

1௫௩. வென்றிடுவர் மானுடவ ரேனுமவர் தம்மேல்
நின்றிடைவி டாதுநெறி சென்றற நெருக்கித்
1 தின்றிடுதல் 2செய்கில மென்றிசெய்றரோடு
ஒன்றிடுவர் தேவருல கேழுமுட 3வென்றும்.

(இ - ன்.) (இறுதியில்) மானுடரே வெல்வாரென்றாலும், அவருள்ள இடத்துப்போய் அவரீது இடைவிடாது எதிர்த்துநின்றமிகவும்நெருக்கி இயிசித்தலைச்செய்யாதுவிட்டிடுவோமென்றால், அந்தப்பகைவரான மானுடருடனே தேவரும் ஒன்று சேர்வர்; ஏழலகங்களும் அவரோடு ஒன்றாய்விடும்; (எ - று.)—அதனால், விரைவில்நானே நமக்கு உபத்திரவம் விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

நாம் வெல்வது திண்ணமன்று என்றாலும், விரைவில்நானே இவ்வுலகங்களிலுள்ள எல்லாப்பிரானிகளாலும் விளையக்கூடிய உபத்திரவத்தை நிக்நிக் கொள்ளும்பொருட்டு அந்தமானுடரை எதிர்க்கவேண்டுவது நாம் செய்யவேண்டிய தொழி லென்றன நென்க. தின்றிடுதலென்பது - இங்கு இலக்கணியால், இயிசித்தலென்றபொருளைத்தந்தது. பெரும்பாலும் நாம் தோற்போம்: மானுடரே வெல்வாரென்று கும்பகர்ணன் கருதியிருந்தானென்பது முதலடியில் விளங்குவதால், தின்றிடுதலென்பதற்கு - இலக்கணப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இனி, வென்றிடுவர் மானுடவரேனும்என்பதற்கு-மானுடர் வெல்லுதலை முயன்றபோதிலும் எனக் கருத்துக்கொண்டு, தின்றிடுதல்என்பதற்குச்செம்பொருளைக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—1தின்றிடுவ. 2செய்திலம். 3ஒன்றும். (கசு)

1௫௪. ஊறுபடை பூறுவதன் முன்னமொரு நானே
ஏறுகட லேறிநர் வானரை யெல்லாம்
வேறுபெய ராதிவகை வேரொடு மடங்க
நாறுவது வேகரும் மென்பது துவன்றான்.

(இ - ன்.) மேன்மேற்பெருகிவருகின்றசேனை நிரம்புவதற்குமுன்னம் (இன்று) ஒருநாளில் அலையேறுகின்ற கடலைக் கடந்து, நர் வானரர் எல்லாரையும் வேற்றிடத்துக்குச்செல்லாதபடி (மடக்கி) வேரோடும் ஒருசேர கீறாக்கு

வதே (நாம்) செய்யவேண்டியதொழிலென்று (தன்கருத்தைக் கும்பகர்ணன்) கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)

கீழெல்லாம் தாம் வெல்வது அருமை யென்னும் கருத்துப்பட்டக் கூறிய கும்பகர்ணன், இதனால், இன்னும் நம் பகைவர்கட்குத்துணைவலிமைமுற்றிலும் உண்டாகாமையால் இப்பொழுதேசென்றால் வென்றிடுதல்கூடுமென்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனென்க. “இளைதாகமுன் மரக்கொல்களை யுநர், கைகொல்லங் காழ்த்த விடத்து” என்ற திருக்குறளின்கருத்து இங்குக் காணத்தக்கது. வேரொடும் மடங்க எனவும் பிரிக்கலாம். 13-ம்:—1படி.(சுஅ)

13-ம்.—தூய்பகர்ணன் முடிவாகக் கூறியதற்கு இசைந்து, இராவணன் ‘நமசி போர்க்கு எழுக’ என்றல்.

நன்றுரைசெய் தாய்குமர 1 நானிது நினைந்தேன்
ஒன்றுமினி 2யாய்தல்பழு தொன்னலரை யெல்லாம்
கொன்றுபெயர் வேம் 3நமர் கொடிப்படையை யெல்லாம்
இன் 4மெழுத 5என்றென விராவண னிசைத்தான்.

(இ - ள்.) பிள்ளாய்! நன்றாகக் கூறினாய்: நான் (நீ கூறிய) இதையே எண்ணமிட்டேன்; இனி வேறொன்று ஆராய்வதும் பழுதான செயலாம்; பகைவர்களை யெல்லாம் கொன்று மீளக்கடவோம்; நம்மவர் வெற்றிக் கொடியை யுயரவெடுத்த சேனையெல்லாவற்றையும் (உடன்கொண்டு) (போருக்கு) இன்று புறப்படுதல் நல்லது என்று இராவணன் கூறினான்; (எ - று.)

அன்புதோன்ற, ‘குமர’ என்றான். ஒன்னலர்-மருஉ. 13-ம்:—1நானது 2எண்ணல். 3நம. 4எழுக. 5என்றென. (சுக)

13-ம்.—இந்திரசித்து தந்தையின்செயலைத் தடுத்தது
ஒன்றுகூறிநோடும்நதல்.

என்றய 1னியம்பியுறு மெல்லையினில் வல்லே
சென்றுபடையோடுசிறு மானுடர் சினப்போர்
வென்றுபெயர் வாயரச நீகொ 2லெம வீரம்
நன்றுபெரி தென்றுமக னக்கிவை நவின்றான்.

(இ - ள்.) என்று அந்தஇராவணன் சொன்னபோது, (அவனது) மகனான இந்திரசித்து (தந்தையை நோக்கி), ‘அரசனே! (நாங்கள் பலர் பகை வெல்லத்தக்கவரா யிருக்கையில்) நீ, வீரைந்து படையோடும்போய் அற்பமானுடருடனே சினங்கொண்டு செய்யப்படும் போரில் வென்று மீளக்கடவையோ? (தலைவனுக்கு உதவாமல் விட்டுக்கொடுக்கின்ற) எங்களுடையவீரம் மிகவும் நன்றாயிருத்தது’ என்று சிரித்து, இவ்வார்த்தைகளை (ப்பின்னும்) கூறலானான்; (எ - று.)—இந்திரசித்து கூறுவதனை மேல் ஆறு கவிகளிற்காண்க.

சொன்னசொல்லைச் சிரமீதுகொண்டு பகைவெல்லும்வல்லமைபடைத்த பலரிருக்கையில், அரசன், தானே போர்க்குச்செல்வது அவனுக்கு எளிமையை வீளைக்குமென்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறினான். 13-ம்:—1இயம்பியிடும், இயம்பியிடும். 2என. (எ0)

௩௬.—இதுநதல் ஆறுகவிகள்-இந்திரசிந்து கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.
இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

ஈசனருள் செய்தனவு மேடளிழ் மலர்ப்பே

1ராசன 2முவந்தவ னளித்தனவு 3மாயப்

பாசமுதல் வெம்படை சமந்துபலர் நின்றார்

எசவுமுல் வேடுருவன் யானுமுளெ 4என்றே.

(இ - ன்.) சிவபெருமான் அருள்செய்து கொடுத்தனவும், இதழ்விழப் பெற்ற தாமரைமலரைச் சிறந்த ஆசனமாக உவப்புடன் கொண்டபிரமதேவன் அருள்செய்துகொடுத்தனவுமாகிய விசித்திரத் தன்மைபுள்ள பாசம்முதலிய கொடிய படைகளைத் தாங்கிப் பலர் இருக்கின்றார்கள்; ஏசுமாயு அலைபவ னாகிய யானுருவனும் உள்ளேனன்றே; (எ - று.)

இங்ஙனம் பலரிருத்தலால், எங்கனையேவாது 1 படைபுடன் சிறுமானு டரை யெதிர்க்கச்செல்லுதல் உன்பெருமைக்குத் தகாதென்றவாரும்; அருமா னைத் திரும்பிச்செல்லுமாறு விட்டிட்டது குறித்து, இந்திரசித்து, தன்னை 'எச வுமுல்வேன்' என்று வெறுத்துக் கூறுகின்றான்: இனி, தன்னைத் தாழ்த்துச் சொல்லவேணுமென்ற கருத்தினால் இங்ஙனங் கூறுகின்றானுமாம். பி-ம்:— 1ஆசனன். 2மகிழ்ந்தவன். 3மாயாப், மாயம். 4என்றான். (எக)

௪௦. முற்ற¹முள தாமுலக மூன்றுமெதிர் தோன்றிச்
2செறிமுத லாரொடு 3செறுத்ததொர் திறத்தும்
வெற்றி⁴யுள தாகவிலை யா⁵தொழியி னென்னைப்
பெற்று⁶மீலை 7யானெறி பிறந்து⁸மில் னென்றான்.

(இ - ன்.) முற்றவும் உளதான உலகம் ஒரு மூன்றும் சினங்கொண்ட முத்த்கடவுளருடனே எதிராக[பகையாக]த் தோன்றி நெருக்கினாலும் வெற்றி உன்னதாகச் செய்யாவிடின், என்னைப்பெற்றும் பெறாதவளும்; யான் முறை மையாகப் பிறந்தவனுமாகே சென்று கூறினான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

இதனால், நான் இராவணனை உனக்கு முறைமையாகப்பிறந்தவென்றால் எல்லாவுலகங்களும் திரிமூர்த்திகளோடு எதிர்வந்து பொருது நெருக் கினாலும் உனக்கு வெற்றியுண்டாகச் செய்வேனென்று வீரவாதமாக இந்திர சித்து கூறுகின்றான். மேல் கீழ் ௩௦ என்று மூன்றுதிறத்தில் எல்லாவுலகக் களும் அடக்குவதுபற்றி, 'முற்றுமுளதா முலகமூன்றும்.' என்றது. செற்றம்- சினம். செறுத்தது - நெருக்கியது. என்னைப் பெற்றதற்குப் பயன் உனக்கு வெற்றிவிரைத்தலே யென்றவாறு. பி-ம்:—1முதலாய், முதலாம், உளவாய். 2செறி. 3செறித்தெதிர் திறத்தும். 4உளதாக, எனதாக. 5ஒழிவன், ஒழுகில். 6இலன். 7யானுநீர், யானினிப். 8இலனன்றே. (எஉ)

௪௧. குரங்குபட மேடுனி குறைத்தலை 1. நடம்போ

• ராங்குபட 2மாலுட ரலந்தலை படப்பார்

இரங்குபடர் சிதைபட வின்றிருவர் 3நின்றார்

4சிரங்குபட டெனக்கொணர்தல் காணுதி சினத்தோய்.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கோபம்மிக்கவனே! குரங்குகளெல்லாம் அழிந்திடவும் பூமி கவந்தம் கடித்தலைக்கொண்ட போரரங்கு ஆகவும் (பொருது), மானுடர் துன்பத்தையடையவும் உலகத்திலுள்ளோர் இரக்கமடையுந் துன்பத்தைச் சீதை படவும், இன்று (நமக்குளதிராக) நின்றவரான (இராமலட்சுமணரென்ற) இரு வரின்தலையை மலைச்சிகரத்தைப்போலக் கொண்டுவருவதைக் காண்பாய்.

1 இங்குத்தானேயிரு; நான் உன்பகைவரையெல்லாங்கொன்று, பிர தானரான இராமலட்சுமணரின் சிரங்களை உன்திருவடியிற் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கின்றே நென்கின்றான், இந்நிரசித்து. பெருவீரரென்று தாம் மதிக்கின்ற இராமலட்சுமணர் படுவதால், மானுடர் அலந்தலைப்படுவ ரென்க, குறைத்தலை கூட்தாடுவதால், 'போரரங்கு' எனப்பட்டது. குறைத்தலை-தலை குறைத்த உடல். பார்-ஆகுபெயர். 1-ம்:—1படப்போர், நடப்போர். 2மானிட வர்வந்தலைபட. 3என்றார். 4கரம். 5கடிதிலில். (எஃ.)

சுஉ. சொல்லிடை 1கிழிக்கில சுருங்கிய குரங்குகள்
கல்லிடை 2கிழிக்குமுரு மிற்3கடுமை காணும்
வில்லிடை 4கிழித்தமிடல் 5வானிவெரு வித்தம்
6பல்லிடை கிழித்திரிவ கண்டுபய னுயர்ப்பாய்.

(இ - ள்.) முகஞ்சுருங்குதலையுடைய குரங்குகள், மலையிடத்தையும் பிளக்கச்செய்யும் இடியைக்காட்டிலும் கொடுமைகொண்டுள்ள வில்லினிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட வலிமையையுடைய (என்) அம்புகட்கு அஞ்சித் தம் பல்லிடைதெரிய வாயுதடுகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, ஒருசொற்சொல்லுநேரமும் தாமதியாதனவாய் [வெருவிரவில்] ஒடுவதைக்கண்டு, (பகைவென்றதாகிய) நற்பயனை நுகர்வாய்; (எ - று.)

கடுமைகாணும் வானி என இயையும். உடலின்மேல்வீழும் வானிகட்கு மலையில்வீழும் இடி யுவமை. நான் அம்புகளைவிடத்தொடங்குகையில், வானரங்கள் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு வாயிதழ்களைத்திறத்தவண்ணம் ஒடப்போகின்றன காண் என்று தந்திறமையை வீரவாதமாகக் கூறுகின்றனன், இந்நிரசித்தென்க. குரங்குகள் அச்சமநேரையில் சத்தமிட்டுப் பல்லைக்கடித்தவண்ணம் வாயையினித்துக்கொண்டு ஒடுதல், இயல்பு. முகஞ்சுருங்குதலுடைமைபற்றி வானரங்கட்கு 'வலீமுகம்' என ஒருபெயரிருத்தலுங் காண்க. இனி, சுருங்கியகுரங்கு என்பதற்கு - பெருமையற்ற [அற்பமான] வானரங்கள் என்று உரைப்பாரு முளர். கல்-மலைக்கு, இலக்கணை. 1-ம்:—1கிழிக்கிலை, கிழித்திலை, கிழித்தலை. 2கிழித்த, கிழித்த, குழிக்கும். 3கடிது, கொடுமை. 4கிழித்த. 5வானரிவெரித்தம். 6பல்லிடைகனிற்றிரிவ. (எஃ.)

சு3. யானையிலர் தேர்புரவி 1யா துமில 2ரேவுந்
தானையிலர் நின்றதவ மொன்றுமிலர் 3தாமோ
4கூனமுது கின்சிறு குரங்குகொடு வெல்வார்
ஆனவரு 5மானுடர் மண்மை யெழு கன்றோ.

(இ - ள்.) யானைப்படையில்லாதவரும், தேர்குதிரையொன்றும் இல்லாதவரும், (நம்மேற்) செலுத்தக்கூடிய பதாதிப்படையுமில்லாதவரும், (சுதூரக் கப்படைகளுடன் இராச்சியத்தைப்பெற்றவாழ்வதற்கு) முற்பிறப்பிற்செய்துள்ள நல்வினையும் சிறிதும் இல்லாதவருமான (நம்) பகைவரா, கூனைக் கொண்டமுதுகினையுடைய அற்பக்குரங்களைக்கொண்டு (நம்மை) வெல்லப்போகின்றாரா? அவர்களும் (தேவர்முதலியோரல்லர்), மனிதர்கள்; (அவர்களைக்கண்டு கலக்கக்கொள்ளும்) நம்முடைய ஆண்மை அழகாயுள்ளதன்றோ!

கீழிரண்டுசெய்யுள்களினால், தான்செய்யப்போகின்ற வீரத்தைக் கூறி, இதனால், மாற்றருடைய வலியின்மையை விளக்கி, அவர்கட்கு அஞ்சுவது நமதுவீரத்துக்கு ஏற்றதன்று என்கிறான், இந்திரசித்து. தாமோ வெல்வாரஓகாரம், இகழ்ச்சியோடு எதிர்மறையையும் குறிக்கும். அழகன்றோ—பிரகுற்ப்பு. பி-ம்:—1 யாவும். 2 எய்யும், ஏயும். 3 தாமோர், தாமே. 4 கூனல், கூனை, 5 மாண்டவர். 6 இனிதன்றோ, இனிதன்றால். (எடு)

சு. 4. நீரும்நில னும்நெடிய கா லும்நீமிர் வானும்

1 பேருலகில் யாவுமொரு 2 காள்புடை 3 பெயர்ந்தே
யாரு 4 மொழி யாமைநரர் 5 வானாரை யெல்லாம்
வேருமொழி யாதவகை 6 வென்றலது மீளேன்.

(இ - ள்.) அப்பும பிருதிவியும் நீண்ட [எங்குஞ்செல்லுதலையுடைய] வாயுவும் ஒங்கியுள்ள வானமுமாகிய இந்தப்பெரியஉலகிலுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒருநாளில் நிலபெயரச்செய்து, நரர்வானரர்என்ற சாதியைச்சேர்ந்தவர் எனரும் மிஞ்சாதபடி எல்லாரையும் வேரும் மிச்சமாகாதவாறு வென்றல்லது (நான்) திரும்பேன்; (எ - று.)

கீழ் மாற்றருடைய வலியின்மையையெடுத்துக்காட்டிய இந்திரசித்து, இதனால், தான் செய்யப்போவது இன்னதென்று பிரதிநிதிகளையெடுத்து தன்பேச்சை முடிக்கின்றனென்க. நான்குபூதங்களைக்கூறியது, அக்கினிக்கும் உபலட்சணம். பி-ம்:—1 பேருமுலகு, பேருலகு. 2 காளைடை. 3 பெயர்ந்தே. 4 அறியாமல். 5 வானரர்க ளென்பார். 6 கொன்றலது. (எசு)

சு. 5.—இவ்வாறு சொல்லி இந்திரசித்து இராவணனை வணங்கி விடைவேண்டி, விடிவுணள் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றடி யிறைஞ்சின னெழுந்துவிடை யீமோ
வன்¹ நிறவி னுயியனலும் வானொயிறு வாரில்
தின்றனன்² முனிந்துநனி தீவினையை யெல்லாம்
3 வென்றவரி னன்றுணரும் விடணன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி (இராவணனது) பாதங்களில் வணங்கியெழுந்து, 'மிக்கவலிமைபடைத்தவனே! (பகைவென்று வருமாறு) விடைதருக' என்று (அவ்விரந்திரசித்து) வேண்டியவளவிலே, —மிக்க தீவினையையெல்லாம் வென்ற தத்துவஞானிகள்போல நல்லுணர்வைப் பெற்றவனான விடிவுணன், (இந்திரசித்துக்கூறியதிற்) கோபக்கொண்டு, ஒளியுள்ளபற்கள் வாயிலேணன்று

மாறு உதட்டைக் கடித்தவனாகி (ப்பின்வருமாறு) சொல்பவனான; (எ-று.)
—அதனை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க.

வீடணன் = விடீஷணன். வானெயிறு வாயிற்றின்னுதல்-முனிவின்குறி.
ஈமோ, மோ-முன்னிலையசை. பி-ய்:—1தொழிலி றையெனவும். 2முனிந்த
னன்முன். வென்றவருணன்று, 3வென்றவனினின்று. (எஎ)
வேறு.

சூசூ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-இந்திரசித்து சோல்லியதை விழிஷணன்
கண்டித்துக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

.நாவினா னுணங்கிய வறிவு 1நோக்கினை
போலுமா 2லுறுபொருள் 3புகலும் 4பூட்சியோய்
5காலமேல் வினைபொருளுணருங் கற்பிலாப்
7பாலன் வினையன பகரற்பாலையோ.

ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இக்காலத்துக்கு) ஏற்ற விஷயத்தைக் கூறவேண்டுமென்று
கொண்ட கொள்கையையுடையவனே! சாந்திரங்களினால் நுணுக்கமாகக்
கூறப்பட்டுள்ளவற்றை (உன்னுடைய கூர்மையான) அறிவினால் நுணுகியறிந்
தாய்போற் பேசுகிறாய்; 1 காலத்தையும் மேல்வினையப்போகும் விஷயத்தை
பும் உணர்தற்கு ஏற்ற கல்வியறிவில்லாத பாலனவாய்; (அவ்வாறுள்ள நீ),
இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லக்கடவையோ? (எ - று.)

பாலன்-அறிவுமுதிரப்பெறாதவன்.விடீஷணன் இந்திரசித்து கூறியதனை
முதலிற் கண்டித்துப் பிறகு இராவணனுக்கு நற்புத்தி கூறத்தொடங்குகின்
றான். பி-ய்:—1நோக்கினர். 2ஒருபொருள். 3புகலப், உணரும். 4பூட்சியோ,
பூட்சியோர். 5காலமே. 6உணரக். 7பாலன். (எஅ)

சூஎ. கருத்திலான் கண்ணிலா னொருவர் கைக்கொடு

திருத்துவான் சித்திர மனைய செப்புவாய்

1விருத்தர்மே 2தகையவர் 3வினைஞர் மந்திரத்து

இருத்தியோ இளமையான் முறைமை 4யெண்ணிலாய்.

(இ - ள்.) பாலியத்தினுற் செய்யவேண்டியமுறைமையை யறியாத
வனே! ஆலோசிக்குந் திறமையில்லாதவனும் கண்ணில்லாதவனுமாகிய ஒரு
வன் கைக்கொண்டு திருத்தமுறஅமைப்பவனுடைய சித்திரத்தை யொத்தன
வான பேச்சுக்களைப் பேசுபவனாகின்றாய்; வயசமுதிர்த்தவரும் மேன்மை
யான குணங்களையுடையவரும் செய்தொழில்வல்லவருமானபெரியோர்
செய்கின்ற மந்திராலோசனைச்சபையிலே (நீ) இருத்தற்குஉரியையோ?

நீ சிறுவனாதலால், அநுபவம் முதலியன வாய்ந்த பெரியோர் கூட
வேண்டிய மந்திராலோசனைச் சபையிலே இருத்தற்கும் உரியையல்ல; இப்
படிப்பட்ட உன்னை மந்திராலோசனைச் சபையில் இருக்கவைத்ததனால்,
ஆலோசிக்குந் திறனோடு கண்ணையுமிழந்த கருடன் சித்திரமெழுதுகோலைக்
கைக்கொண்டு சித்திரத்தையமைக்கத் தொடங்குவதுபோல், உணர்ந்தோர்

எனனஞ்செய்யுமாறு பொருத்தமறப் பேசுகின்றா யென்பதாம். மந்திரம்-இலக் கணியால், ஆலோசனைச்சபையை புணர்த்திற்று. அநைய-பெயர். பி-ம்:— 1 விருத்தமே. 2 தகையவர். 3 வினையர், வினையம். 4 எண்ணலாம். (எக)

௯௮. தூயவர் முறைமையே தொடங்குந் தொன்மைய
ராயவர் நிற்கமற் றவுண 1 ராதியாந்
தீயவர் 2 முறைமையாற் றேவ ராயநு
மாயமோ வஞ்சமோ வன்மை யேகொலோ.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான குணத்தைமேற்கொண்டவராய் நியாயமான செயலையே செய்வவரான பழமையான பெரியோர் [தேவர்கள்] இருக்கட்டும்: அவர்களினும் வேறான அவுணர்முதலியோரான தீயவர்கள் நல்லொழுக்கத் தால் தேவரைப்போல் மேன்மையடைந்தது பொய்யோ? (அல்லது) வஞ்சனையோ? (அல்லது) வலத்தினாலோ? (எ - று.)

அவுணராதியர் தேவரைப்போல் மேன்மைபெற்றுச் சிலகாலம் விளங்குவது, தாம் புரிந்த அறச்செய்கையினாலேயேயன்றி வலிமைமுதலியவற்று லன்று; ஆதலால், வலிமையைமதியாது அறத்தையே மேற்கொள்ளவேணு மென்றவாறு. பி-ம்:— 1 ஆதியர். 2 அறத்தினால், தவத்தினால், தீர்த்தினால். (அ)

௯௯. அறத்துறத் தமரரை வென்ற வாண் டொழில்
திறந்¹ தெரிந் தியினது தானுஞ் செய்தவம்
நிறத்திறம் பாவகை 2 யியற்றும் 3 நீதியால்
4 மறத்துறத் தவர்தரும் வரத்தின் வன்மையால்.

(இ - ள்.) அறத்தைக்கைவிட்டுத் தேவர்களை வெல்லுமாறு (உனக்கு) அமைந்த (உனது) பராக்கிரமத்தின் கூறுபாட்டை யாராய்ந்துபார்த்தால், அதுவும், செய்தற்குரிய தவச்செயலைச் செய்யவேண்டியகிரமம் கெடாத வாறு (நீ) இயற்றிய முறைமையைக்கண்டு, பாவச்செயலை நீக்கியதேவர் (உவ் து) தந்த வரத்தின் வன்மையினாலேயேயாகும்); (எ - று.)

தேவர்களையும்வெல்லுமாறு உனக்கு அமைந்த வலிமையும் நீ முன்பு செய்த தவத்தின்பயனே யாதலால், எப்போதும் அறத்திறம்பியதொழிலைச் செய்யாது அவ்வறத்துறையிலேயே நடக்கவேண்டு மென்றவாறு. சீழ்ப் பொதுவாக அகரர்க்குச் சிற்சிலகாலம் மேன்மைசேர்ந்ததும் அறத்தின்பயனே யென்று கூறிய விலிஷணன், இதனால், இத்திரசித்தெனப்பேர்பெறும்படி தேவேத்திரனைபுமுன்பட நீ வென்றதும், நீ செய்த தவத்தின்பயனேயென்ற எடுத்துக்காட்டுகின்றான். பி-ம்:— 1 தெரித்திடல், தெரித்திட. 2 இயற்றி. 3 நீர்மையால். 4 மறத்திருந்து, மறத்திறந்து. (அக)

௧௦. முவரை வென்றுமுன் றுலகு முற்றறக்
காவளி னின்று¹ தக் களிப்புக் கைம்மிக
2 விவது முடிவென 3 விர்த தல்லது
தேவரை வென்றவர் யாவர் 4 திமையோர்.

(இ - ள்.) தீத்தொழிலைஇயற்கையாகவுடையவர்,—தரிமூர்த்திகளையும் அடக்கி மூவுலகுமுழுதையும் அரசுசெய்யுந்தொழிலேமேற்கொண்டுநின்ற தற்களுடையசெருக்கு விஞ்ச (நல்லோர்பலர்க்குந் தீமைசெய்து) அழிந்தொழிவதே(தமது)முடிவுஎன்று (பிறருணருமாறு தாங்கள்) அழிந்ததல்லது, தேவரை வென்று (மேம்பட்டே தமதுவாழ்நாள்முழுதும்) இருந்தவர் யாவர்? (எ-று.)

காவலென்பது - ஆட்சிபுரிதலென்ற பொருளைத் தந்தது; இலக்கணையால். 'அறப்பயனாற் போற்றலுண்டாவதாயினும், பிறகு தீத்தொழிலைக் கொண்டவர் அமரர்களைவென்று மேம்பட்டதில்லையோ? ஆகையால் தீத்தொழிலேமேற்கொள்ளலாமே!' என்று தோன்றுகின்ற வினாவிற்கு, இதனால் விடையிறுக்கின்றனன் விபீஷண னென்க. தீத்தொழிலைக்கொண்டவர் தேவரைவென்று என்றும் அவரைக் கீழ்மைப்படுத்தியேவைத்திருக்கிறார்களென்பதில்லாமல், தமதுதீப்பயனால் விரைவில் அழிந்துஇடுவதைக் கண்கூடாகக் காண்பதால், அறத்தையே கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியவாறு. பி-ம்:—1.நம். 2.ஆவண, வீவண. 3.இயைந்த. 4.சீரியோர், தீமையோய். ()

எ3. வினைகளை வென்றுமேல் வீடுகண்டவர்

அனைவரென் றறியம்புகே 2.எனவந்த மீகையான்

முனைவரு மமரரு முன்னும் பின்னரும்

3.அணையவர் திறத்துளார் யாவராத்றினார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலுமிருந்த முனிவர்களும் அமரர்களும் தீவினைகளைவிக்கித் தம்முடையதியாகத்தினால் மேலேயுள்ளமோட்சலோகத்தையடைந்தவர் எத்தனைபேரென்று (நான்) சொல்லுவேன்? [அத்தனைபேரென்று கணக்கிட்டுச்சொல்ல என்னாலாகாது]; அத்தப்பகுதியைச்சேர்ந்தவர்களில் யாவர் (தீத்தொழிலைச்) செய்தவர்? (எ - று.)

முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் இருடியரினும் தேவர்களிலும் எத்தனையோ பேர் தாம் குற்றம்சீர்க்கப்பெயலைச் செய்ததன்பயனாக மோட்சத்தை யடைந்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றோம்; அந்நணம் நற்கதிபெற்றவர்களில் தீத்தொழில்செய்தவரொருவரேனு முண்டோ? என்பதாம். ஈகை - தியாகம். தீமைசெய்யாதவரே நற்கதிபெறுவரென்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1.இயம்புதும், இயம்புவும், என்புதும், இயம்புவாம். 2.எவ்வந் தீர்க்கையால், அவரதீகையான், ஈகையானவர், யாவர் தீமையான். 3. அணையவற்றிறம்பினார், அணையவர்பிறருளர், அணையவர்திறத்துளர். (அக.)

எ2.—விபீஷணன் இவ்வண்ணம் இந்தீரரசித்தை அதட்டிக் கூறி,

இராவணனை நோக்கிக் கூறித்தொடங்குதல்.

பிள்ளைமை விளம்பினை பேதை நீயென

ஒள்ளிய புதல்வனை யுரப்பி 1.யென்னுரை

எள்ளலை யாமெனின் இயம்பலாற்றுவன்

தெள்ளிய பொருளென அரசுற் செப்பினான்.

(இ - ன்.) அறிவில்லாதவனாகிய நீ சிறுபிள்ளைத்தன்மையினால் (இவ்வாறு) சொன்னாயென்று வலிமையுள்ள புதல்வனை [இந்திரசித்தை] அதட்டிக்கூறி, (பிறகு விபீஷணன் இராவணனைநோக்கி) 'என்பேச்சை இகழாதிருப்பாயாயின் (யான்) தெளிந்துகண்டபொருளைக் கூறுவேன்' என்றுசொல்லி அரக்கர்தலைவனைக்குறித்துச் சொல்வானாயினான்; (எ - று.)—பேதை - ஆரு பெயர். பி-ம்:—1என்றரை. (அச)

எ௬.—விபீஷணன் நான் சொல்வதற்குக் காரணங் கூறுதல்.

எந்தை¹ யாயு² யெம்மு³ னீ தவ
வந்தனைத்² தெய்வம்³ மற்று³ முற்றுகீ
இந்திரப் பெரும்பத மிடிக்கின் ருயென
நொந்தன னுதவி¹ துவல்ல தாயினேன்.
இதுமுதல் இருபத்தேழு கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) எனக்குத்தந்தை நீயே; தாயும் நீயே; தமையனும் நீயே; தவத்தினுற்கண்டு வணங்குதற்குஉரிய தெய்வமும் நீயே; மற்றும் (உலகத்தில் மேம்பட்டன வாக்கர்கருதப்படுகின்ற) எல்லாப்பொருளும் (எனக்கு) நீதான்; தேவேந்திரபோகத்தை துகரும்பெருமபதவியை யிழக்குஞ்செயலைச் செய்யக் கருதுகின்றாயே யென்று(மனம்)நொத்தேன்: ஆகையால்,(நான் இது) சொல்வதாயினேன்; (எ - று.)

'என்னலையாமென்னியம்பலாற்றுவன்' என்ற விபீஷணன், 'நான் என்ன வேறே? என்ற ஐயத்துக்குஇடமானசொல்லி என் சொல்லவேண்டும்?' என்று ஒருகால்இராவணன் வினாவப்போகின்றானென்று, அதற்கு இதனால் விடைகூறுகின்றான். இராவணனைத் தன்வழிப்படுத்தவேண்டுமென்ற விருப்பினாலாவும், உண்மையில் மூத்தோரிடத்து அன்புகொண்டவனாதலாலும் விபீஷணன் இராவணனை 'எந்தை' முதலியனவாகப் பாராட்டிக் கூறுகின்றான். இந்திரப்பெரும்பதம் - இந்திரனதுபதவிபோன்ற பெரும்பதவி. தெளிவினால், இழக்கின்றாயென எதிர்காலம் நீகழ்காலமாகக் கூறப்பட்டது;காலவமுவுமைதி. பி-ம்:—1¹தவமுதீ, நீதனி. 2²தெய்வமும்.3³மற்றுகீ

எ௭.—இடையிற் சினங்கோள்ளாது யான் சொல்லுவதை முடிதுங்கேட்கவேனுமென விபீஷணன் வேண்டிதல்.

கற்றுறு மாட்சியென் கண்ணின் ருயினும்
உற்றுறு பொருள் தெரி¹ துணர்த லோயினும்
சொற்றுறு சூழ்ச்சியின் றுணிவு சோரினும்
முற்றுறக் கேட்டபின் முனிதி² மொய்ம்பினோய்.

(இ - ன்.) வலியோனே! கற்றதனாற்பொருத்திய பெருமை என்னிடத்து இல்லை யென்றாலும், (இப்போது) நேர்த்துள்ள பெருவிஷயத்தை முற்றற ஆராய்த்தறிந்துசொல்லவல்லஅறிவு (எனக்கு) இல்லாவிட்டாலும், (பலவாகச்) சொல்லியுள்ள மந்திராலோசனையின் துணியையறிவதில் (நான்)சொர்வு

பட்டவனாயிருந்தாலும் (என்வார்த்தையை) முழுதங்கேட்டபின்பு (நான் தகாத சொல்லைக்கூறினென்று தோன்றின் அப்பாற்) கோபித்துக்கொள்வாய்.

என்னுடைய பேச்சிற் பலவகைக்குறைகளிருக்கலாம்; ஆயினும் இடையிலேயே சினக்கொள்ளாமல் முற்றவும் கேட்பாய்; நான் சொல்வது தவறாயிருந்தால், பிறகு வேணுமென்றற் கோபித்துக் கொள்: நான் சொல்லும் போதே இடையிற்றேனே சினக்கொண்டு என்னைப் பேசுவொட்டாது தவிர்க்க வேண்டா என்று வேண்டியவாறு. பி-ம்:—1 உணர்த்தல். 2 முன்பினும்.

எரு.—இதுமுதல் இருபத்தைந்துகவிகள்—விநிஷணன் இராவணனை ரோக்கிக் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

கோநகர் முழுவதும் 1 சினது கொற்றமும்
சானகி பெயும்பெய நூலகின் 2 தம்மனை
யானவள கற்பினால் வெந்த தல்லதோர்
வானரஞ் சுட்டதென் 3 றுணர்த்தல் மட்சியோ.

(இ - ள்.) சானகிபென்று பெயர்கொண்ட லோகமாதாவானவளின் கற்பினால் இலங்காநகரம் முழுவதும் உனது வெற்றியும் வெர்திட்டனவேயன்றி ஒருவானரஞ் சுட்டுவிட்டதென்று நினைப்பது நல்லறிவாமோ? (எ - று.)

அற்பமான ஒருகுரங்கினால் இலங்காநகரமும் உனது வெற்றியும் சுட்டெரிக்கமுடியுமோ? முடியாதன்றே? ஆகையால், சானகியின் கற்புத்தழலால் தான் இலங்கையும் உன்வெற்றியும் அழிந்தன என்று கருதுதலே நல்லறிவாவதன்றி, வானரஞ்சுட்டதென்று கருதுதல் பேரறிவாகாது என்றவாறு: வானரஞ்சுட்டதென்பது, விபாசம்: சானகியின் கற்புத்தீயே கொளுத்திற் றென்று எடுத்துக்காட்டியபடி. வெர்த்து என்ற தொழிலுக்கு ஏற்ப, கற்பைத் தீயாகக் கொள்க. வானரம்வைத்த தீயினிடத்துச் சுடுதற்ன்மையை யொழித்துச் சானகியின் கற்பினிடத்து அதனை யெற்றிக்கூறியது-அபநுநிபணியின் பாற்படும். சானகி = ஜாநகி: சனகனதுமகன்: தத்திதார்த்தமாம். கோநகர் முழுவதும் கொற்றமும் வெர்த்து-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். பி-ம்:—1 சினது. 2 உதாயெனும், தாயவன், தம்முனை. 3 உரைத்தல். (அஎ)

எசு. என்பொருட் 1 டொன்றின் றெவரு மெண்ணினால்
வின்பொருட் 2 டொன்றிய 3 வுயர்வு மீட்சியும்
பென்பொருட் 4 டன்றியும் பிறி⁵துண்டா மெனின்
மன்பொருட் 4 டன்றியும் வரவும் 6 வல்லதோ.

(இ - ள்.) எண்ணும்பொருட்டு (மனம் வேற்றிடத்துச் செல்லாமல்) ஆலோசிக்கும் விஷயத்திலேயே பதியநிற்க எவர் ஆலோசித்துப்பார்த்தாலும், ஆகாயத்தையளவையுயர்ந்த தலைமை (ஒருவரைவிட்டு) நீக்கிவிடுவதும், பெண்ணை விரும்பியதனால்: அந்தப் பெண்) பொருட்டினால்லாமல்வேறு வகையாக உண்டாமெனின் மன்பொருட்டினால் (வருவதாகும்); (இவ்விருவகையினாலும்) அல்லாமல் (வேறுவகையால்) வரும் தாமுள்ளதோ? (எ-று.)

நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்தோமாயின், ஒருவனுடைய மிகவும்மேம்பட்ட அரச்ச்செல்வம் பெண்ணுசையாலழியவேணும்: அன்றி, மண்ணுசையாலழிய

வேணம்: இவ்விரண்டு வகையாலன்றிப் பிறவகையால் அழிவுநேராதென்ற வாறு. நீ பெண்காதல் கொண்டிருத்தலால், பெரும்பதம் உன்னவிட்டு நீக்கு மென்றவாறு. பொதுப்பொருளால், சிறப்புப்பொருளை விளக்கினான்; பெண்ணுசையால் மன்னர்க்குக் கேடுவிளைவதை விளக்குவான், மண்ணுசையாற் கேடுவருவதையும் இனம்பற்றிக் கூறினான். மீட்சியும், உம்மை - இசைநிறை. பி-ம்:—1ஒன்றின்று. 2ஆகிய, அன்றிய. 3அயர்வும்வீழ்ச்சியும். 4அன்றியே. 5உண்டோவுயிர். 6வல்லவோ, அல்லதோ, அல்லவோ. (அஅ)

எஎ. மீனாடை நெடுங்கட லிலங்கை 1வேந்தென்பான்
நானாடை நெடுந்தவம் தளர்ந்து 2சாய்வதோர்
3மானாட மடந்தையா லென்னும் வாய்மொழி
தேனாடையலக்கலாய்ந்து தீர்ந்ததோ.

(இ-ள்.) தேனைக்கொண்ட மலராலாகிய வெற்றிமாலையச சூடியவனே! மீனாக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள பெரியகடலார் சூழப்பெற்ற இலங்கைக்குமன்னவன் (முன்பு)தான் செய்தமிக்கதவப்பயன் குறைந்தொழியப் பெறுவது ஒரு மானாடமடந்தையாலாகுமென்று (உலகத்திற்)சொல்லப்படுஞ்சொல் இன்றநிறைவேறப்போகின்றதோ? (எ - று.)

உனக்குத் தீயபுத்தி தோன்றியுள்ளதனால், உலகத்தார்சொல் பயன்வினைக்குக்காலம் இதுவோதான் என அஞ்சுகின்றேனென்றவாறு. இன்றுதீர்ந்தது-இயல்பினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக்கூறப்பட்ட காலவழுவுகைமதி. மூன்றபாடல்களினால், நீ சீதையைக் காதுவந்து இங்குவைத்துக்கொண்டிருப்பது தக்கதன் றென்று குறித்தவாறு. என்பான்-முதல்வேற்றுகைச் சொல்லுருபு. பி-ம்:—1வேந்தன்முன், வேந்தனின், வேந்தின், வேந்துநின். 2சாய்வது, சாய்ந்தது. 3மானாடர். (அக)

எஅ. ஏறிய நெடுந்தவ மிழைத்த வெல்லையர்
ஆறிய பெருங்குணாத் தறவ னுணையால்
கூறிய மனிதர்பாற் காதற்றக் கொள்ளலை
வேற்றி 1யவர்பாரின் வென்றி 2யாவதோ.

(இ-ள்.) மிக்க பெருந்தவத்தை (1)செய்தகாலமாகியநாளில் சாத்தமான பெருங்குணத்தைபுடைய சருவஞ்ஞானகடவுளின்கட்டையால், (வலியுள்ளவராகஇப்போது) கூறப்படுகின்ற மனிதரை வெல்வதை வரம்பேண்டாதுவிட்டாய்; (இனி) அவரிடத்து (த்தோற்பதற்கு) மாறான வென்றி எவ்வனம்உண்டாகும்? (எ - று.)

கீழ்ச் சீதையால் உனக்குக் கேடுவிளைபுமென்ற விடீஷணன், 'ஒருபெண்ணால் எனக்கு எவ்வாறு கேடு விளைக்கமுடியும்?' என்று கேட்கக்கூடிய ஐயத்தைமேற்கொண்டு, சீதையின் கணவனான இராமபிரானுற் கேடுவிளைபுமென்பதைத் தெரிவித்தற்காக, வரம்பெறுங்காலத்தில் மனிதரைவெல்லுமாறு வரக்கேளாதொழிந்தாயாதலால், அவர்மூலமாகவே உனக்குக் கேடு வரலாமென்கின்றான். பி-ம்:—1இவ்வயின். 2யாவையோ. (கௌ)

எகூ. ஏயது பிறிதுணர்ந் 1 தியம்ப வேண்டுமோ
 நீயொரு தனியுல கேழும் 2 நீந்தினாய்
 ஆயிரந் தோளவற் காற்றல் தோற்றனை
 3மேயலை 4யா மெனின் விளம்ப வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) (மனிதரால் தீமைகேடுமாறு) பொருந்தியதைப்பற்றி வேறே யாராய்ந்து கூறவேண்டுமெனவதுண்டோ? நீ தன்னந்தனியே ஏழலகங்கீளையும் வென்றாய்: (அப்படியிருந்தும்), ஆயிரந்தோள்களையுடையவனான கார்த்தவீரியார்ச்சுன்னுக்குமுன்னே (பொரச்சென்று உன்) வலிமையை யிழந்தவனாய் (அங்கே) நிற்கவும்மாட்டாமற்போனாயெனின், (மேலே) கூறவேண்டுமெனவது உண்டோ? (எ - று.)

‘மனிதராவது என்னைவெல்லவாவது’ என்று நினைக்கவேண்டா; மனிதனான கார்த்தவீரியன்முன்பு உன்னை வெல்லவில்லையோ? என்கின்றான், விடீஷணன். கார்த்தவீரியனால் இராவணன் வெல்லப்பட்டமையை உத்தரகாண்டத்துக் காணலாம். பி-ம்:—1எண்ண, 2நீந்துவாய், 3மேயலை, 4ஆயினி, ஆயினி.

அ௦. மேலுயர் கயிலையை 1 வென்ற மேலைகாள்
 நாலுதோள் நந்திதாள் நளிந்ற சாபத்தால்
 கூலவால் குரங்கினுற் குறுகுந் கோளது
 வாலிபாற் 2கண்டனம் வரம்பி லாற்றலாய்.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத வலிமையையுடையவனே! வானம்வரையோங்கியுள்ள கயிலையமலையை (1) பெயர்த்தெடுத்த முற்காலத்தில், நாலுதோள்களையுடைய நந்திதான் கூறியசாபத்தினால் வாலியுடைய பெரியகுரங்கினால் (உனக்குக்)கேடுகுறுகும் என்பது பெறப்பட்டது: (அது) மெய்யாகவே பலிக்கலாமென்பதை வாலி (உன்னை) வென்றதைக் கண்டறிந்தோம்.

வானரத்துணைகொண்ட இராமன் உன்னை வெல்லுவானென்பதை இராவணனுக்கு உணர்த்தவேண்டி, கீழ் மனிதரால் வெல்லமுடியுமென்பதற்குக் கார்த்தவீரியார்ச்சுன்னது சரித்திரத்தையும் குரங்குகளால் உன்னைவெல்லாதல் கூடு மென்பதற்கு முன்னமே வாலி வென்றதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றான், விடீஷண னென்க. கூலம் = லாங்கூலம்: வால், கோள்-தீமை, கேடுதி. பி-ம்:—1எடுத்த, 2கண்டனை. (கஉ)

அ1. தீயிடைக் குளித்தவத் தெய்வக் கற்பினார்
 வாரிடை ம்மாழிந்த 3சால் மறுக்க வல்லமோ
 நோயுனக் 1கியா னனை நாவல் று ளாளவள்
 ஆயவள் 2சீதைபண் டமிர்நிற் றேவ் றினார்.

(இ - ள்.) நெருப்பிலே தன்னுயிரைவிட்ட அந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்பையுடையவளான வேதவதி வாயினுற் சொன்னசொல்லை [பிரதிஜ்ஞையை] வரவொட்டாமல்தடுக்க வல்லமையுடையோமோ? உனக்குநான்துன்பத்தை விளைப்பவளானேன்? என்று அவள் கூறியுள்ளாள்; அவளேபாற்கடலிற் றேன்றிய இலக்குமியினமிசமான சீதையாவாள்; (எ - று.)

மற்றும் சீதைையை இவங்கையிற் சிறைவைத்தலாத் கேடு உண்டாகுமென்பதை இராவணனது மனத்திற் படுமாறு செய்யும்பொருட்டு, விபீஷணன் முன்பு வேதவதியென்பனொருத்தி தவஞ்செய்கையில் கீ அவளை வலிய மணக்கரினைக்க, அவள் 'உன்னைக் கருவறுக்கும்படி பிறக்கப்போகின்றேன்' என்று சொல்லி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தாளன்றோ? அவளை இப்போது சீதையாகப் பிறத்திருக்கின்றாள்; அவளைச் சிறைகொண்டிருப்பின், அவன் சொன்ன சொல் தவறாது நிறைவேறுமன்றோ?' என்கின்றான். அமிர்து—பாற்கடல்.

வேதவதியென்பவள், குசத்துவச மகாமுனிவருடைய புதல்வி: அம்முனிவர் வேதமோதுகையில் அந்த வேதசொருபத்தினின்று தோன்றியதனால் வேதவதியென்ற இப்பெயரைப் பெற்றாள்: இவளைத் தேவர்கள் முதலியோர் மணம்புரியவிரும்பி இவளது தந்தையை வினவி, இவள் மூர் மகாவிஷ்ணுவைத்தவிர எவரையும் மணப்பதில்லை யென்று மறுத்திட்டாள்: அவர்களில் சம்பு என்ற அரசுக்கன் இவளது பிதாவை இரவிற்கொண்டு சென்றானாக, அதனை யுணர்ந்த தாய் மிகவும் வருத்தி அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து உயிர் நீத்தாள்: பிறகு வேதவதியென்ற இவள் யவன்மென்ற காட்டில் தன்மனோதம் ஈடேறத் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்போது கைலாசத்தைப்பெயர் த்துச்சிவபெருமானருனால் விடுதலைபடைத்து மீண்ட இராவணன் இவ்வேதவதியைக்கண்டு காதல்கொண்டு தன்னை மணக்குமாறு சொல்லி வலியப்பிடித்திழுக்க, இவள் பிரமணியித்தவரத்தாற் செருக்குக்கொண்டு தகாதாசொல்லிக் கூசாது சீண்டினாள்: ஆதலால் இவர்கைக்கும் உணக்கும் உண்கிளைக்கும் கேடு உண்டாகத் தோன்றவேண்டும் என்று சினத்தோடு சொல்லித் தீக்குறித்து உயிர் துறந்து பிறகு சீதையாய்த் தோன்றினாள் என்பதை, உத்தரகாண்டத்துத் தீக்கு விசயப்படலத்தா லறிக. 14-15:—1 யானெனும் 2 சீதையென்று.

(வய.)

அ. சம்பரப் பெயருடைத் தானவர்க் சிறைவளைத் தலுமலத்தால் அம்பரத் துமபர்த் கமரிடைத் தலைதாநித் தமரபுய உம்பரத் சிறைமலுக் கராரிக் ஆதலினு னுபுயானையி இப்பரிற் பணிசெயத் தசரதப் பெயரினு னிசை யவளர்த்தான்.

(இ - ன்.) தசரதனென்னும் பெயரையுடையவனாகி கீர்த்திபெற்றவனான ஒப்பற்ற வீரன், (தனது) ஆற்றாசக்கரம் இவ்வுலகத்தில் கடைபெற, சம்பரனென்னும் பெயரையுடைய அசுரனை ஆகாயத்தின்மேலிடத்திலே புகுத்து போரிலே வில்லின்வன்மையால் தலைதுணித்து, அமரர் (அசுரக்கொடுமைமிக்க) உய்வுபெறத் தேவீவந்திரனுக்கு அரசைக்கொடுத்துதவினான்.

சீதாநாயகனான இராமபிரானதுவல்லமையை இராவணனுக்கு எடுத்துக் கூறக் கருதிய விபீஷணன், அவனது தந்தையான தசரதசக்கரவர்த்தியினது பெருமையை இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களாற் கூறுகின்றான். அவற்றுள், இதனால், தசரதனது வலிமை சிறப்புக் கூறியவாறு. தசரதன் தான் இவ்வுலகத் திலிராதுபோர்செய்யுமாறு சவர்க்கத்துக்குச்சென்றிருக்கையிலும், அவசது

கட்டளை இவ்வுலகத்துத் தட்டறடந்த தென்பான், 'வேழி இம்பரிற்பணி செய்' என்றான். தசரதப்பெயரினான் ஒருவன் என்க. தண்டகாரணியத்தில் வைஜயத்தமென்ற நகரத்திலிருந்து அரசாண்டு வந்தவனும் திமித்துவசனென்ற மறுபேருள்ளவனும் பற்பலமாயைகளில் தேர்த்தவனுமான சம்பரனென்ற அசுரன் பல அசுரர்களையும் அரக்கர்களையும் உடன்கொண்டு சென்று தேவர்களுடன்பெரும்போர்செய்து அவர்களைப் பலவாறுவருத்தித் தேவேந்திரனை யுமுளப்படவென்று அவனது பொன்னுலகத்தையபகரித்துக்கொண்டு துரத்திவிட, அங்கனம் அரிசுழந்த தேவேந்திரன் தசரதசக்கரவர்த்தியையடுத்துச் சரணமடைந்து தன்குறையைக் கூறித் தனக்கு உதவிசெய்யுமாறு பிரார்த்திக்க, அவனது அந்நிலையை நோக்கி இரக்கங்கொண்ட தசரதன் அவ்வேண்டுகோட்டு இணங்கிக் கைகேயியையும் உடனடியுத்துக்கொண்டு இத்திரனுக்கு உதவியாகத் தேவாசரபுத்தத்தில் தலையிட்டுச் சம்பரனுடனெதிர்த்துக் கடும் போர்புரிய, அந்தக்கடும்போர்க்கு ஆற்றமாட்டாத அசுரன் மாயையால் மறைத்து ஒட்டக்காட்டவே, அவன் சென்ற சென்ற திசைகளிலெல்லாம் தசரதன் விடாது தொடர்ந்து சென்று பொருது அவனைச் சுற்றத்துடன்கொன்று முன்பு அவனாழ்வார்ப்பட்ட அரசாட்சி தனக்கு உரியதாகப்பெற்றவளாய் மீண்டு உடனே அவ்வரசாட்சியை இத்திரனுக்குக் கொடுத்தனென்பது, இங்குக் கூறிய வரலாறு. பி-ம்:—1 ஊடுபுக்கு, 2 வளத்தான். (கூச)

அ. மிடல்படைத் தொருவனு யமரர்கோன் 1 விடையதா வெரி நின்²மேலாய், 3 உடல்படைத் தவுணரா யினரெலா மடியவா ளுருளி னானும், அடல்படைத் தவனியைப் பெருவளந் தருகவென்றருளி னானும், கடல்⁴படைத் தவரொடுங் கங்கைதந் தவன்வழிக் கடவுள்⁵மன்னன்.

(இ - ன்.) (அந்தத்தசரதன்),—வலிமைபெற்று (த் தான்) ஒருவனாய், அமரத்தலைவனான இத்திரன் இடபருபங்கொண்டவர (அவனது) முதுகின் மேலேறி அவுணரென்று உடல்படைத்தவர்பாவரையும் இறந்தொடியும்படி வாளுருவியீசின கருத்தமகாராசனும், (தான்) வலிமைபெற்றுப் பூமியை 'பெருவளஞ்சுரப்பாயாக' என்று சொல்லி (ப் பெருவளத்தைப்பெற்று இவ்வுலகத்தார்க்குத்) தந்தருளின பிருதுசக்கரவர்த்தியும், கடலையுண்டாக்கிய சகரபுத்திரரும், கங்கையை (இவ்வுலகத்திற்) கொண்டாத்திட்ட பரேதசக்கரவர்த்தியும் ஆகிய இவர்களின் வமிசத்திலேதோன்றிய தெய்விக அரசனாவன்; (எ - று.)

முன்னரண்டடிகளிற் குறித்த வரலாறு வரமாய:—முன்னொருகாலத்தில் தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் கொடிய போருண்டாகி, அதில் மகாபலவான்களான அசுரர்களாலே தேவர்கள் வெல்லப்பட்டவராய் ஆபத்தகாயரான பூமீம்காராயணனை யாராதிக்க, அவ்வெம்பெருமான் பிரசன்னனாகி அவர்களை நோக்கி 'நான் பூமியிற் புரஞ்சயனென்னும்பு வலனது உருவத்திற் பிரவேசித்து அசுரரைச் சங்கரிப்பேன்; லீவர் அவ்வரசனைத் துணைக்கொள்ளுங்கள்' என்று நியமித்தார்; தேவர்கள் இட்கவாகுவின்மகனான சசாதனென்பவனது

புத்திரனாகிய அந்தப்புரஞ்சயனிடம்வந்துவேண்ட, அவன், 'தனக்குத் தேவேத் திரன்வாகனமாய்நின்பின் அவன்மீதேறிச்சென்று போர்செய்து பகைவரை யொழிப்பேன்' என்றுகூறவே, தேவராசன் தடைசொல்லாது உடனே விருஷப ரூபியாகிநிற்க, பின்பு அப்புரஞ்சயன் அவ்வெருத்தின் முகப்பின்மேலேறி வீற்றிருந்து அசுரர்யாவரையும் எளிதிற் சங்கரித்தான்; இத்திரனே வாகனமாகக் கொண்டதனால் இத்திரவாகனனென்றும், எருதுவடிவமான இத்திரனது கருத் எனப்படுகிற முகப்பின்மேலேறியிருத்ததனால் கருத்தஸ்தனென்றும் இவனுக்குப் பெயருண்டாயிற்றென்பதாம். (இவன் இங்ஙனம் சிறப்புப்பெற்றதனால் இராமபிரான் காருத்தஸ்தனெனப்படுவன்.)

ஸ்ரீமதுடிகாண்டத்திரிபந்தவாஹு:—வேனனென்னுமாசன் குணவீனனாய்த் துஷ்டசவபாவனாய் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைநிந்தித்து யாகம் தானம் முதலிய சற்காரியங்களைச் செய்யவொட்டாது தகைத்து, முனிவர்கள் எவ்வளவுந் புத்திகூறியதையுங் கொள்ளாமலிருக்க, அவர்கள் அவனைக் குறைத்தருப்பைகளினாலே அடித்துக் கொண்டு அவனுடையவயிசவிருத்திக்காக அவனிடம் ஒருபுத்திரனையுண்டாக்கவேண்டுமென்று ஆலோசித்து அவனது வலக்கையைக் கடைத்து அக்கினியுண்டாக்கி அதிற் பிரமனைக்குறித்து யாகஞ்செய்ய, அவ்வெள்ளியிற் பிருதுவென்பவன் நாராயணமிசமுடையவனாயிற்றுத் தான்; வேனன் இறந்துபோனதனால் சிலகாலம் அராஜகமாயிருந்த பூமியிலுள்ள ஜங்கல் யாவரும், இப்பிருதுமகாராஜன் பிரமதேவனால் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டும் பூண்டலமுழுவதையும் அரசானத்தொடக்கின்பொழுது இவனிடம் வந்து, 'ஓமகராசனே! இராச்சியாபிஷேகஞ்செய்துகொள்வதற்கு முன்னே பூமி அராஜகமாகிச் சகலவோஷுதிவருக்கவகையும் தனக்குள்ளே இழுத்துக்கொண்டது; ஆனதனால், இப்போது ஆஹாரங்களில்லாமல் நாக்கள் பசித்துள்பந்தாலே நாசமடைகின்றோம். பசியினால்வருத்துகின்ற எங்கட்குப் பிழைக்குமாறு ஓஷுதிக்கோயுண்டாக்கி அன்னபானுதிக்கைக்கொடுத்துக் காத்தருளவேண்டும்' என்று முறைபிட, அதனைக்கேட்டு அம்மன்னவன் 'அவ்வாறே யாகுக' எனச்சொல்லித் தான் பிறத்தொழுது தன்னுடனே ஆகாசத்திலிருந்துவிழுந்த அறுகவமென்ற வில்லையும் தில்வியமான பாணக்களையும் சுவசத்தையுந் தரித்தவனாய்க் கோபம்முண்டு பூமிபின்மேல் எதிர்த்து வந்தான்; அப்பொழுது பூமிதேவி பசுருப்பதையெடுத்து அஞ்சியோடினாள்; அவளும் விடாமற் பின்னொடர்ந்துபோனாள்: பின்பு அந்தப்பூமி சகலலோகங்களிலும் ஓடிப்பார்த்தும் எங்குஞ் சரணக்காணாமையால் அவ்வரசனையே யடைந்து 'உலகத்திலுண்டான ஓஷுதிவருக்கங்கள்யாவும் என்னிடத்திற் பாவின்வடிவாக இருக்கின்றன; தருத்தருகன்றையுண்டாக்கிக்கொடுத்தால், அதனிடத்து அன்பினால் அவற்றைச் சரந்துகொடுக்கிறேன்: நான் கொடுக்கும்பால் பூமிமுழுவதும் பரவும்பொருட்டு, மேடுபள்ளமாயிருக்கிற பூமி சமமாகும்படி மல்களை விலக்கி நிர்வவேண்டும்' என்று கூறினாள். அரசன் அவ்வாறே மல்களையெல்லாம் தன்வில்லின் துனியால் அப்பால் தள்ளிப் பூண்டலத்தைச் சமனாகச் செய்து சவாயம்புவமனுவைக் கண்டுசுவைத்துத்

தன் கையைப் பாத்திரமாகச்செய்து பசுவடிவங்கொண்ட பூமியினிடத்திருந்து சகலவடிவத்தினையுங் கறந்து பெய்து பூமிமுழுவதும் பரவச்செய்தான்; அதனாற் பிரணைகள் சந்தோஷமடைந்து அவனுண்டாக்கின ஆகாரத்திலே வலிமைபெற்று ஜீவித்து வரலானாக ளென்பதாம். (இவனாற் சீர்திருத்தப்பட்டமைபற்றிப் பூமிக்குப் பிருதிவி யென்று பெயருண்டாயிற்று).

ராமநாமடியீர்நிறுநீந்வரலாறுகூலவநாமாயு:--சகரசக்கரவர்த்தி அசுவமேதயாகஞ் செய்யத்தொடங்கித் தனது போனும் அலமஞ்சனது புத்திரனுமான அம்சமானைப் பாதுகாப்பவனாகவந்துப் பூமிப்பிரதட்சினத்தின் பொருட்டு வேள்விக்குதிரையை விடுத்தானாக, அதனையுணர்ந்த இரத்திரன் தன்மாயையால் அத்தக்குதிரையைக் கவர்ந்துபோய், பாதாளலோகத்திலே பெருந்தவஞ்செய்பவனும் தவஞ்செய்கையில் தான் விழித்துப்பார்த்தால் முதற்பார்வையில் எதிர்நின்றவர் எரிந்திறுதிடும்படி சங்கற்பித்துள்ளவனும் இவ்வரலாற்றையுணர்ந்தவரெவராலும் தன் தவத்துக்கு இடையூறு இயற்றப்பெறாதவனும் திருமாலினியசாவதாரமாகவுள்ளவனுமாகிய கபிலனென்னும் முனிவனது பின்புறத்திலுள்ளதொரு மரத்தடியிற் கட்டிச்சென்றானாக, வேள்விக்குதிரை காணாமற்போனதை அம்சமான் சகரனுக்கு உணர்த்த, அவன் தன்மக்கள் அறுபதினாயிரவர்க்கு அதனைத் தெரிவிக்க, மகாபலவான்களான அவர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு பூமிமுழுவதும் தேடிப்பார்த்தும் அக்குதிரை அகப்படாமையாற் பாதாளலோகத்திலும் தேடுமாறு பூமியின் வடகீழ்த்திசையிலே நூறுயோசனையகலமும்ஆழமும் பொருத்துமாறுதோண்டி அவ்வாயாகப் பாதாளலோகத்திற் சென்று அங்குத் தவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவனது பின்னே குதிரையைக் கண்டு 'இவனே குதிரையைக்கவர்ந்த கள்வன்' என்று அருமானங்கொண்டு சினந்து அம்முனிவனது தவத்திற்கு இடையூறு இயற்றி அவனது கோபத்திக்கு இலக்காய் யாவரும் சாம்பராய்விட்டனராக; அம்சமான் பாட்டனது வேண்டுகோளின்படி வேள்விக்குதிரையை மீட்டுக் கொணர்ந்து யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்தவர்தான்: அங்ஙனம் சகரபுத்திரர் தோண்டின பன்னமே பின்பு கங்கைமூதலிய நீர்களால் நிறைத்து கடலாயிற்றென்க. அம்சமானது பௌத்திரனாகப்பிறந்த பகீரதனென்பவன் கபிலமுனிவரது கோபத்திக்குஇலக்காய்உடலெரிந்துசாம்பராய் நற்கதிபிழந்த தன்மூதாதையரான சகரபுத்திரரறுபதினாயிரவரையும் நற்கதிபெறுவிக்கும்பொருட்டு நெடுங்காலத்தவஞ்செய்து கங்காநதியை மேலுலகிலிருந்து கீழுலகத்துக்குக் கொணர்கையில், அதனது வெகுவிசையாகப்பெருகிவரும்வெள்ளப்பெருக்கைத் தாங்கும் வல்லமை பூமிக்கு இல்லாமைபற்றிச் சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்க, அப்பகீரதனது வேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் அத்தநதியைத் தனது முடியிலேற்றச் சிறிது சிறிதாகப் பூமியில்விட்டருளினனென்பதாம். 15-ம்:— 1விடைதர, விடையதாய். 2மேலால். 3உடல்பதைத்து. 4படைத்தவனெடுங்,படைத்தவனெடுங். 5மன்னர்.

(கடு)

அஃ. பொய்யுரைத் துலகினிற் சீரானினார் குலமறப் பொருதுதன் வேல், பொய்யுரைத் துறையிலிட் டறம்வளர்த் தொழுவனாய் நெறிவி

னின்றான், மையுரைத் துலவுகண் மனைவிபால் வரமளித் தவை 2மற
 தே, மெய்யுரைத் துயிர்கொடுத் தமரரும் பெறுகலா வீடுபெற்றான்.

(இ - ன்.) பொய்யாக (வீரத்தைச்) சொல்லிக்கொண்டு உலகிலே மாறு
 பட்டுவந்தவரான பகைஞர்களையெல்லாம் குலத்தோடு நாசமாகும்படி போர்
 புரிந்து தன்(கை)வேலுக்கு செய்யுசி உறையிலேயீட்டுவைத்துத் தருமத்தை
 வளர்த்து ஒப்பற்ற நீதிமுறையில்நின்றவனான அந்தத்தசரதன், மைதீற்றப்
 பெற்றுச் சஞ்சலத்தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவளான (தன்)
 மனைவி கைகேசிக்கு இருவரங்கள் கொடுத்து அவற்றை மறுக்கமாட்டாமை
 யால் மெய்யையேயுரைத்து உயிரைவிட்டு அத்தச்சத்தியத்தைக்காத்ததன்
 பொருட்டுத் தேவர்களாலும் பெறுதற்குமுடியாத மோட்சலோகத்தைப்
 பெற்றான்; (எ - று.)

இதனால், தசரதனது வாய்மைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது: துருப்பிடியாம
 லிருக்கும்பொருட்டு உறையிலிடும்போது வேலுக்கு செய்யுசுதல்; இயல்பு.
 1 மீ:—1உலகிலை. 2பொருது, மருது. (கஉ)

114. அனையவன் சிறுவரொம் பெறுவன் பகைஞரால்வரையம்மா
 இனையரென் றுணர்நியே லிருவ நும் மொறுவநு 1மெநிலாதார்
 முனைவநு மமநும் முழுதுணர்ந் தவர்களும முற்றுமற்றும்
 2வினைவநு தகையநம் வினைவினல் மனிதரா 3எளிதுகின்றார்.

(இ - ன்.) எமதுபெருமையுள்ள தலைவனே! அப்படிப்பட்ட சிறப்புடைய
 தசரதனது புதல்வர் உன்பகைவர்: அவரையாரென்று உணர விரும்பினு
 யானால், அவ்விருவரும் எவரையும் ஒப்பாகப்பெறுதலர்கள்; இருடியரும்
 தேவர்களும் முற்றமுணர்ந்த ஞானியரும் மற்றுமுள்ள பொருள்களும் அறி
 வதற்கு அரியதன்மையையுடையவர்[பரம்பொருளி னாயிசமானவரென்றபடி];
 (அப்படிப்பட்டவர்கள்); 1மது வினைப்பயனால் மனிதவடிவத்தாங்கி எளிமை
 யுடனே [புள்ளலப்பிய குணத்தை மேற்கொண்டு] நின்றார்கள்; (எ - று.)—
 அம்மா-வியப்பு: பகைஞராய்மைத்தவரின் தன்மையை வியத்தவாறு.

உடல்வலிமை, உயர்குடிப்பிறப்பு வாய்மையில்நின்றல் என்ற குணங்கள்
 அந்த இராமலட்சுமணர்க்குமுன்னோர்வழியாக வந்தவை யென்பதை விளக்கு
 மாறு தசரதனுக்கு அம்மேன்மையிருத்தமையை விளக்கி, இதனால், அந்தக்
 குணங்களோடு தெய்வாயிசம்பெற்றவர் அந்தராமலட்சுமணர்க ளென்பதைத்
 தெரிவிக்கின்றான், விடீவுணனென்க. மற்றும்முற்றும் என்று மாற்றுக.
 1 மீ:—1எதிர்கிலாதார், எதிர்கலாத. 2வினைவரும். 3எளிதினின்றார், வெளி
 யினின்றார். (கஎ)

115. கோசகப் பெயருடைக் குழுமுனித் தலைவனக் குளிர்மலர்ப்பே
 ராசனத் தவனொடல் வலகமுந் துருவனென் றமையலுற்றான்
 ஈசனிற் பெறுபடைக் கலரிமைப் பள்ளிலெவ் 1வுலகும்யாவும்
 ஈசமுந் திடநடப பனகொடுத் தனடிடத் 2துடையநம்ப.

(இ - ன்.) தலைவனே! 'அந்தக் குளிர்ந்தாமரைமலராகிய பெரிய ஆசனத்திலே யிருப்பவனான பிரமதேவனோடு எல்லாவுலகங்களையும் படைப்பேன்' என்று (அந்தப்படைப்புத் தொழிலைச்) செய்யப் பொருந்தியவனான கௌசிகனென்னும் பெயரையுடைய சிறந்த முனிச்சிரேஷ்டன் இமைப் பொழுதில் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமாகும்படி செல்வன வாசிச் சிவபெருமானிடத்திற் பெற்ற படைக்கலங்களைக் கொடுக்க (அவற்றைக்)கையிற்கொண்டுள்ளார்கள்; (அந்தஇராமலட்சுமணர்கள்); (எ-று.)

இராமபிரானுக்குக் கௌசிகமுனிவன் படைக்கலமருளியது, இராம பிரான் தாடகையைக்கொன்றதும் வேள்விய்தொடங்குமு நென்பதைவேள் விப்படலத்து முதற்செய்யுளா லறியலாம்; அந்தப்படைக்கலங்கள் சிவபெருமானிடத்தினின்று கௌசிகமுனிவன் பெற்றன வென்க. அஸ்திரத்தை இராமலட்சுமணர்கட்கு உபதேசித்ததைக் கூறமிடத்து ஸ்ரீவால்மீகத்தில் பிரசாகவமுனிவனிடத்தினின்று விசுவாமித்திரன் தான் அஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருந்தனனென்று கூறியிருப்பினும், அந்தவான்மீகத்திலேயே கூத்திரியரூயிருக்கையில் விசுவாமித்திரன் வசிட்டமகரிஷிக்குமுன்னே போர் புரிந்து களைத்துச் சிவபெருமானைநோக்கித் தவம்புரிந்து தழர்வேதத்தையும் பலவகையாஸ்திரங்களையும் அப்பிரான் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றா நென்று கூறியிருத்தலாலும், அது கீகழ்த்த வெருகாலத்துக்குப்பின்னரே இராமாதிகள் ஜநகமாகி விசுவாமித்திரனிடத்தினின்று அஸ்திரங்களைப் பெற்றதனாலும், கம்பர் 'சுசனிற் பெறு படைக்கலம் கொடுத்தன பிடித்துடையர்' என்றார்.

முன்னரண்டடிகளார் நூற்றத்தவாலாயு:—திரிசங்குவென்னுஞ் சூரிய குலத்துமன்னவன் தன்குலகுருவாகிய வசிட்டமுனிவனைக்கிட்டி இந்தச் சரீரத்தோடு சுவர்க்கஞ்செல்லும் வேள்வியைச் செய்யவேண்டு மென்றுவேண்டி, வசிட்டமுனிவன் மறுக்க, திரிசங்கு 'வேறுபுரோகிதனை காடி யாகும்புரிவேன்' என்ன, வசிட்டன் 'குருவை விட்டிடுவேனென்றமையால் கீகீசனாகக்கடவை' என்று சபிக்க, மன்னவன் முனிவனுடைய சாபத்தின்படி சண்டாளனாகி ஊர் சேர்தலும், யாவரும் சீரெயன்று இகழ், அன்னான் திகைப்புக்கொண்டு காடு சேர்ந்தாலும் ஒருநாள் விசுவாமித்திர னிருக்குமிடஞ்சார்ந்து தன்செய்தியைத் தெரிவிக்க, விசுவாமித்திரமுனிவன் 'இவ்வுடலோடு சுவர்க்கஞ் சேருமாறு வேட்பிப்பேன்' என்று கூறி முனிவர்களை வரவழைக்க, வசிட்டருமாரர்கள் மறுக்க, அப்போது விசுவாமித்திரன் அவ்வசிட்டருமாரர்களைச் சபித்திட்டு வேள்வியதொடங்கித் தேவர்களை அவிசைப்பெற்றுப் போமாறு அழைக்க, வானவர் விசுவாமித்திரன்செய்யும் பிகழ்த்து அவிர்ப்பாகத்தைப் பெறுதற்கு வராமலிருக்க, முனிவன் தந்தவமகிமையால் திரிசங்குவை வானத்திலேற்ற, தேவர்கள் அவனைத் தன்னிவிட, வானத்தினின்று கீழ்விழு கின்ற அந்தத்திரிசங்குவை விசுவாமித்திரன் அவ்வாகாத்தினிடையில் நிற்ருகின்ற தன் தவமகிமையாற் செய்த தேவர்களின்மீதுரினத்தினும் பிரதி நிரூபம் செய்வத்தொடங்கிவிட, பிரமன் சிவன் முதலிய தேவரெல்லாந் திரிசங்குவைவிசுவாமித்திரன்க் கிட்டிப் பெறுத்தருமாறு வேண்டி அவ

னது சினத்தைச் சாந்தப்படுத்தின ரென்பதாம். பி-ம்:—1உலகில் யாரும். 2உடைய நம்பர், உடைய நண்பர். (க௮)

அ. சுறுமுஷிப் பொருஷிரோ ளவுணரோ டமார்பண் டிகல் செய்காலத், துறுநிறற் 1கலுமுன்மே லொருவனின் நமர்செய்தா னுடையவிலிலும், தெறுசினத் தவர்கர்முப் புரம்ெருப் புறவுருத் 2தெய்தவம்பும், குறுமுனிப் பெயரினா னிறைதவர்க் கிறைதரக் கொண்டிநின்றார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), மிக்கவலிமையைக்கொண்ட ஒப்பற்றதோள்களை யுடையஅவுணரோடு தேவர்கள் முன்பு இகல்செய்தகாலத்து மிக்கவல்லமை யுடையசருடன்மேலேறித் தானொருவனாகேவரின்று போர்செய்தவனான திரு மாலின்விலீயையும், (பகைவரை) அழிக்கவல்ல சினத்தையுடையவரான அசுரர் களின்திரிபுரத்தை நெருப்புப்பற்றியெரியக் கோபித்து எய்த (விவபெருமானு டைய) அம்மையும் குறுசியவடிவமுள்ள முனிவனென்று பிரசித்திபெற்றவனா சியசிறைத்தவத்தையுடைய முனிவர்க்குட் சிறந்த அகத்தியமுனிவன் தரப் பெற்றுநின்றார்; (எ - று.)

அகத்தியமுனிவன் இராமபிரானுக்கு விஷ்ணுவின்விலீயையும், முப்புர மெரித்தகணையையும் சுத்தனென்பதை, கீழ்ஆரணியகாண்டத்தில் அகத் தியப்படலத்து ௫௫, ௫௬ - ஆஞ் செய்புள்களிற் கூறவதுகொண்டு உணர்க. குறுசியவடிவமுடையவனாயிருப்பதுகுறித்து, அகத்தியமுனிவனை 'குறுமுனி' என்றே தமிழிற் பயில்வதுபற்றி, 'குறுமுனிப்பெயரினான்' என்றார். பி-ம்:— 1கலுமுன்மீது. 2எய்வது. (க௯)

அ. அ. நாளினா லுலகை1நக் கிடுவதிக் 2காசிடற் குரியநாளும் மேவுதி3 கிடமுயிற் பனவெயிற் பொழியெயிற் 4நனவவீரர் 5ஆவமா மரியபுற் றுறைவமுற் 6நறிவருக் கழிவுசெய்யும் பாவகா ரியருயிற் பதமலா லிரைபெரு பகழிநாகம்.

(இ - ள்.) (அந்தஇராமபிரானது) அம்புகளாகியநாகங்கள், (தமது)காலி னால் உலகை எக்குப்பவை; திக்குக்களையெல்லாம் அளவிடுதற்குரியவை;காடோ றம்பொருத்திய கொடியவிஷத்தை வெளியுமிழ்பவை; ஒளியையுமிழ்கின்ற எயிறுகளையுடையவை; அந்தவீரருடைய அம்புப்பட்டிலாகிய அரியபுற்றிலே வாழ்பவை; என்னுணர்ந்தஅறிஞரான பெரிடோர்க்குக் கேடுபுரிசின்ற பாவகா ரிகளின்உயிராகிய உணர்வையல்லாமல் வேறொருகாரையைப் பெருதவை.;(எ-று.)

இதனால், அந்தஇராமபிரானது பாணங்களின்சிறப்புக் கூறப்படுகின் றது. பகழி-பாணம். ஆவம்-அம்புப்பட்டில். பதம்-உணவு. பகழியை நாகமாக வுருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப, அவற்றிற்கு நாளிலும் எயிறு புற்றபதம் என்பன கூறினார். வில்விளின்ற வெளிப்படும்கீவயில் பகழிகளின்உரியமுனைவை காணவேண்டும், எதிரிகளின்மீது பொத்தி உயிரைவாங்கும்உறுப்பை எயிறுகவும் கருதுக: முற்றது ௩௨௦ ன். இது, நாகாஸ்திரத்தைப்பற்றிக்கூறவதெனக் கொண் டாருணர்: அப்பொருள் சிறவது. இராமபிரானதுஅம்புகள் திக்குக்களி னிரைவிலும்பாபும்பாய்ப் பாபுத்தன்மையன என்பது 'திக்களவிடற்குரிய'

என்பதன்பொருள். அ வீரர்-தொகுத்தல். 'இரைபெரு பகழிநாகம்' ஏன்ற இயல்பான பாடமே இலக்கணத்திற்கு ஏற்கும். பீ ம்:—1நக்கிவெதொத்து, நக்கிவெதற்கு. 2அரியவாய்நாமநாளும். 3வேவுதி. 4அனைய. 5வாமமாம். 6அறி வனுக்கு, அறிவினுக்கு. (க00)

அக. பேருமோ வொருவரா 1லவர்களா 2ல்லல்தீர் பெரிய³வேனும் . நானமு ரியமுற நம்முடைச் சிலைகள் போ 4னலியவாமோ தானுவோ வேணுவோ தானுவா 5யுலகளைத் தழுவி⁶திற்கும் மேருவோ மால்வரைக் 6 டுலமெலா மல்லவோ விவலு⁷மன்னோ.

(இ - ன்.) (அவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கும்) வீற்கள், அந்த இராமலட்சு மணராலன்றி வேறொருவரால் அசைக்கத்தான் முடியுமோ? (அவைகள்) நம் முடையவீற்களைப்போல காணியும் வலிமையும் (எப்போதும்) நீங்கமாட்டா; இந்த(நம்முடைய)வீற்கள் பெரியவையையாயினும், (அவர்களின்வீற்களை) ஒடிக்கவல்லமையுடையனவாகுமோ? (அவ்வீற்கள்)கற்பகமரமோ, மூங்கிலோ, திரமாய்ப்பூமத்திலில்நின்று உலகினைத்தாங்கும்மேருவோ? (இவைவையு மல்ல); பெரியமலைகளெல்லாம்சேர்ந்து இயைந்தனவன்றோ? (எ - று.) —மன் னோ-சுற்றசை.

கீழ் இராமலட்சுமணர்களின் அம்புச்சிறப்பைக்கூறியகவி,இதனால் அந்த அம்புகளைவெளியுயிரும் வீற்களின்சிறப்பைக் கூறுகின்றார். மேற்பாடவால் அம்புக்குஇலக்கானவரின்தொகுதி கூறப்படும். இவ : பெரிய: இ:பெரிய: சுட்டுவகரம் வலிவரஆய்தமாயிற்று. தானு-நருளன்பதன் ிட்டல், தானுள்ள்றே வடசொல்லுமாம். பீ-ம்:—1இருவரால். 2அளவிடப். 3வேணு. 4வலியலாமோ, நலியலாகா, நலியவாகும். 5 லகலாம். 6குலமெதா. 7மன்னோ. (க0க)

க0. உரமொருங் கியதுநீர் கடையும்மா வியதுமார் புலகைமு டும், மரமொருங் கியகரா தியர்விரா தனதுமால் வரைகள்மானும், சா மொருங் கியவினிச் செரு¹மொருங் கிய தனிற் ²றம்வரென் பார், பரமொருங் குவதலாற் பிறி³தொருங் காததோர் புலகையு முண்டோ.

(இ - ன்.) (அந்த இராமனெய்தஅம்புகளால்),—பாற்கடலைக்கடைந்த வாலியின்மார்பு உரம் ஒடுங்கிற்று; உலகைமுடியிருத்த [கவித்திருத்த] (எழு) மராமரங்கள் ஒடுங்கின; கரன்முதலானோர் வீராதன்இவர்களின் பெரியமலை களையொத்த தலைகள் அறுத்தொழிந்தன; இனிப் போர்கெருங்கிநேர்ந்ததாயின், பகைவரென்னப்படுவோரின் சமை [தொகுதி] ஒடுங்குவதல்லாமல் மாறாக ஒடுங்காமலிருக்கவல்ல பகையும் உண்டோ? (எ - று.)

இராமபிரானதுஅம்புகள் இதுவரையிற்செய்த வீரச்செயல்களைப் பார்த் தால்,போரில் அந்தஇராமபாணத்தால் பகையாவும் ஒழிவது திண்ண மென்று தோன்றுகின்ற தென்கிரான், விஷணு நென்க. நீர்-நீர் த்தன்மையையுடைய பாலைக் காட்டிற்று. பீ ம்:—1ஒருங்குவதெனில், ஒருககினதெழில், ஒருங் குளதெனில். 2தேவர். 3ஒதுங்காதது. 4வகையும். (க0உ)

க0க. சொல்வரம் பெரியமா முனிவ¹ரென் பவர்கள் தந் துணையி லாதார், 2எல்வரம்³பெரியதோ ளிருவரே 4தமமொடு முலகம்யாவும்,

வெல்வரென் பதுதெரிந் தெண்ணினூர் நிருதர்வேர் முதலும் வீயக், கொல்வரென் றுணர் தலா லவரைவந் 5 தீணைவதோ 6 ரியையு கொண்டார்.

(இ - ள்.) (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுதற்குரிய வரங்களைப்பெற்றுத் தமக்கு ஒப்புஇல்லாதவரான மிகச்சிறந்த முனிவர்களென்பவர்கள், 'ஒளிக்கு வரம்பாய்ப் பெரிய தோள்களைக்கொண்டஇராமலட்சுமணரென்ற இருவரே, தம்மைச்சார்ந்தவருடனே, உலகம்எல்லாவற்றையும்வெல்வர்' என்பதை நன்கு ஆராய்ந்தவர்களாய், (அவ்விருவர்) அரக்கரை அடிவேரோடும்ஒழியக் கொல்வார்களென்று உணர்வதனால் அவரை (ஆங்காங்கு) வந்துசேர்தலாகிய ஒரு தன்மையைப் பூண்டனர்; (எ - று.)

இதனால், இருடியர் ஆங்காங்குவந்து அவ்விராமலட்சுமணரிடத்துத் அன்புபூண்டமையை யெடுத்துச் சொல்லுகிறான். துணையிலாதாரான முனிவரென்க. பெரியமா - மீயிசைச்சொல்: தெரிந்தெண்ணுதலும் அது. வரம்பு பெரியஎன்பன வரம்பெரியஎன்று விகாரப்பட்டன. இனி, எல்வரம்பு எரிய என்று பிரித்து, எரிய - குறிப்புப்பெயரெச்சமென்பாருமுனர். 1 என்பவர்கட்கு தீணையிலாதார்என்றபாடத்திற்கு, பெரியமாமுனிவர்கள்என்பவர்கள், இணையிலாதாரான இருவரே வெல்வரென்பது எண்ணித்தெரிந்தவர்களாய், (அவர்கட்குச்) சொல்லப்படுகின்ற வரம் தந்து, அவரைவந்தீணைவதோர் இயையுபூண்டா ரென்க. 19 -ம்:—2 ஒல்வரம். 3 பெரியபரணிருவரே, பெரியதோ னிருவரும். 4 அமரரோடு. 5 அமைவதோர், இனியதோர். 6 இசைவு, உறவு. (க0௩)

கூ. 1 துஞ்சுகின் றிலர்க்கா விரவுநன் பகலும்நிற் சொல்லவொல்கி, நெஞ்சுகின் றயருமீந் நிருதர்³பேர் சனகியாம் 4 நெடியதாய், 5 நஞ்சுகின் றனர்கடாம் நண்ணுயார் நரகமென் றெண்ணிநம்மை, அஞ்சுகின் றிலர்க்கொம் 7 அருளா று சாணிலா 8 அமரம்மா.

(இ - ள்.) (சாணகிப்பிராட்டி இங்குச்சிறைப்பட்டிருத்தலால் நம் காட்டுக்கே தீங்குநெருமென்ற கருத்தினால்). மனத்தில் விசாராகொண்டு வருந்துகின்ற இந்த அரக்கள், உன்னிடத்து(த் தம்கருத்தை)ச் சொல்லப் பின்வாங்கி இரவிலும் நல்லபகவிலும் தூக்கமின்றிக்கிடக்கின்றனர்: நம்முடைய தண்ணளியே (தமக்குத் தஞ்சமாகக்கொள்வது) அன்றி (வேறென்றைத்) தஞ்சமாகக் கொள்ளாத தேவர்களோ, 'பெருமைபெற்ற சானகியாகிய நீண்டதான நஞ்சை யுட்கொண்டவர்கள் [சீறையைத்] தம் நகரத்திலே கொணர்ந்து சேர்த்துக் கொண்டவர்களான அரக்கர்கள்] துன்பத்தையடைவார்கள்' என்று கருதி நம்மை அஞ்சாதிருக்கின்றனர்; (எ-று.)—அம்மா-ஆச்சரியம்.

முன்பு தம்முடைய அருளையே தஞ்சமாக எண்ணியிருந்த தேவர் இப்போது தம்மை அலட்சியஞ்செய்து தம்மிடத்து அச்சமின்றித் திரிவதுபற்றியும், துன்பமென்பது இன்னதென்று அறியாது செருக்கித்திரிந்த நிருதர் நெஞ்சயர்ந்து துயில்நீங்கியமைபற்றியும் வியந்தவாறு. 'பேர்சனகியாம்... நரகமென்றெண்ணி' என்றதொடர்-மத்திமதீபமாக, நிருதர் அமரர் என்ற இரண்டு இடத்தும் இயையலாம். நரகம்-இலக்கணயால், துன்பத்தையுணர்ந்தும். சர

ண் - ஸரணம்: பற்றுக்கோடு பி-ம்:—1 தஞ்சகின்நிலரினி, 2 நின். 3 பேர சனியாய். 4 கொடி துகாலம். 5 எஞ்சகின்நிலர்கடாம், நஞ்சகின்நிலர்கடாம். 6 நின். 7 சரணலாதரணிலா, 8 அமரரையா. (க0ச)

கூஉ. புகல்மதித் துணர்கிலா மையினமைக் கெளிமைசால் 1 பொ றைமைகூர, 2 நகல்³மதிக்கிலமறுப் பொலியவா ளொளியிழந் 4 துய் தல்நண்ணும், பகல்மதிக்குவமையா யின⁵வெலா 6 மிரவுகால் பருவநா ளின், அகல்மதிக்குவமையா யின⁷கொலோ அமரர்தம் வதனமம்மா. (க0ச)

(இ-ள்.) (தமக்குப்)புகலை எண்ணி(யும்) பெருமையால் நம்மிடத்து எளி மையிக்குப் பொறுமைக்குணத்தையிகக்காட்டி, (அதனால்) நருவதைக்கொள்ளா தனவாய்க் களங்கம் (தன்னிடத்துப்) பொருந்த மிக்கவொளியை யிழந்து (அழியாமல்) உய்தலைமாத் திரம்பொருந்திய பகற்காலத்துத் தோன்றற் சந்திர னுக்கு உவமையாதற்குப் பொருந்தின தேவர்களின் முகங்களெல்லாம், (இப்போ து) பருவகாலத்து இரவில் தோன்றுகின்ற பூர்ணசந்திரனுக்கு உவமையாயின.

முந்தியெல்லாம் நாம் செய்துவந்த கொடுமைகையெல்லாம் தேவர்கள் பொறுத்துக்கொண்டு எளிமையிக்கு, களங்கமயிக்க பகற்காலத்துச் சந்திரன் போல முகப்பொலிவு குன்றிநிற்பார்கள்; இப்போதோ அவர்கள் நாம் அழிவது திண்ணமென்ற கருத்தினால் முன்னையநிலைமாத்ச் சரற்காலத்துப் பூர்ணசந் திரன்போலத் தமதுமுகம் விளங்கப்பெற்றிருக்கின்றன ரென்பதாம். இராம பிரான் திருவவதரித்துவருமளவும் தமதுஇடுக்கீணப் போக்குதற்குரியபுக லைப்பெருமையால் ஒளியிழந்த அமரரின் வதனம், இப்போது புகலைப்பெற்ற மையால் பருவநாளின் பூர்ணமதிக்கு உவமையாயின என்க. இனி, அமரரி ன்வதனம் பருவநாளின் அகல்மதிக்கு உவமையாதற்குக் காரணம், (அரக்கர்) புகல்மதித் துணர்கிலாமை என்று உரைப்பாருமுள். பொறுமைகூர நகல்மதிக்கில பகல்மதிக்கு உவமையாயின அமரர்தம்முகம் என இளையரும். மறுப்பொ லியவா ளொளியிழந்து உய்தல்நண்ணும் என்பதும் பகல்மதிக்கு அடைமொழி. கொல் - அசை: ஒ-வியப்பு; இரண்டும் வியப்புப்பொருளைத் தருமெனினு மாம். இடைச்சொற்கள் பல்வகைப்பொருளைக் குறிக்கும் ஆற்றலுடையன என்பது இங்குக் கருத்தத்தக்கது. “உரமொருங்கியது (க0)” என்பதன்பின், இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 புன்மை, பொறு மை. 2 நகை. 3 மதித்தனி, மதிக்கினர். 4 உதயம். 5 ஆய்விபுதரம், ஆயினமுகம், ஆய்விபுதர்கார், ஆயமுருதேர், ஆயினரெலாம். 6 விபுதர்சால், வீவுகால். 7 தபோ தனருளார், தராபதியுளார். (க0இ)

கூசு. சிந்துமுந் துலகினுக் கிறுதிபுக் குருவொளித் 1 துலைதல் 2 செ ய்வார், இந்துவின் திருமுகத் திறைவிநம் முறையுளா ளென்னலோ டும், அந்தகன் முதலிலோ ரமரரும் முனிவரும் பிறருமஞ்சார், வந் துநம் 3 நகரமும் வாழ்வையும் கண்டுகண் டகல்வர் மன்றினோ.

(இ - ள்.) கடலினால் முந்தப்பெற்ற[குழப்பெற்ற] இவ்வுலகினுக்கு அப்பாற்போய் (த் தம்) உருவத்தை மறைத்துக்கொண்டு வருந்துபவராகிய யமன்முதலினோரான தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ள யட்சர் கின் னார்முதலியதேவகணத்தாரும், சந்திரனைப்போன்ற அழகியமுகத்தைபுடைய

ஹைவி[சுதை]நம்வாழிடத்திலே [இலக்கையிலே] (சிறைப்பட்டு) உள்ளாளென் னைதக்கேள்விப்பட்டவுடனே, அச்சமற்றவராய், (இங்கு) வந்து நமதுநகரத்தை யும் வாழ்க்கையையும் அடிக்கடி கண்டுகொண்டு போகுபவராயுள்ளார். (எ-று.)

“சொல்வரம்பெரிய” (கக) என்று தொடங்கும் பாடல் முதல் காங்கு றாடல்களால், முன்பு கம்மிடத்து அச்சம்கொண்டு நடுங்கிக்கொண்டிருந்த 'தவர் முதலியோர் இப்போது அச்சம்நீங்கி மனவெழுச்சிகொண்டு நம்நகருக் கும்வாழ்க்கைக்கும் தீங்குகேரப்போகின்ற காலத்தை யெதிர்பார்த்தவண்ணம் 'ற்கின்றனர்: இங்ஙனமிருப்பதும் நமக்குத் தீமைவிளையுமென்பதைக் குறிப்பி குமென்று கூறியவாறு. பி-ம்:—1 உழறல், உறழல், 2 செய்யார், செல்வா, 3 உல மும் வானமும். (க௦க)

கூரு. சொலத்தகாத துன்னியித் தங்க¹னெங் கணும்வரத் ²தொ ர்வவொண்ணர், ³வெலத்தகா வமரரு மவுணருந் செருவில்விட்டன டீடாத, குலத்தகால் வயநெடுங் ⁴குதிரையு ⁵மதிரமதக் குன்று⁶மீன்று, லத்தகால் முந்துறத் தந்துகம் மனையிடடப் ⁷புருவ மன்னே.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்குமுடியாத [மிகப்பல] தூர்நியித்தங்கள் எங்கும் தாடர் துவருவனவாயின; (அன்றியும், நமக்குப்) பகைவராய் (நம்மை) வல்லமுடியாத அமரரும் அசுரரும் (நம்மோடுபொருத) போரில் விட்டுச் சன்றனவான நீங்காத சிறத்த கால்வலிமையையுடைய வலிய நீண்டகுதிரை றும், கர்ச்சிக்குத்தன்மைபுள்ள மதம்பெருகப்பெற்ற மலைபோன்ற யானைக றும், இப்போது (தம்முடைய) வலக்கால முந்துறவைத்து நம் வீடுகளிற் குவன வாகின்றன; (எ - று.)

பலதீநியித்தங்கள் தோன்றுகின்றன என்று முன்னிரண்டடிகளிற்கூறி, ன்னிரண்டடிகளினாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் அவற்றுட் சிலவற்றை படுத்துக்காட்டுகின்றான், விபீஷண னென்க. தமக்கு உரிய வீட்டில் வலக் லைவைத்துப் புருதல், மரபு. பி-ம்:—1 உம்வரவர, 2 தொடர்வது, 3 செலத்த , சொலத்தகா, 4 குதிரைதேர், 5 அதிர்சூரல், 6 இன்றும், என்றும், 7 புருதம்.

கூக. வாயினும் பல்லினும் புனல்வறற் ¹துவற்றூர் சிருதர்வையும், பயினும் ²பெரிதபேர் நரிகளும் ³புரி, நரும் ⁴பிந்துமெண்ணிற், கோ ளும் ⁵நகரமும் மடநலார் குழலுநங் குஞ்சியோடும், தீயின் ⁶வெந் னவினித் ⁷துன்னியித் தம்பெறற் திறனுமுண்டோ.

(இ - ள்.) அரசர்கள், (தமது) வாயிலும் பல்லிலும் புனல்வற்றிப் பாக நாவறளப்பெற்றார்கள்; தங்குகின்ற பேய்களைக்காட்டிலும் மிகப்பெருந் தாற்றமுள்ள நரிகளும் விரும்பி (நம்நகரிடத்துச்) சஞ்சரியாநிற்கும்; மற்றும் லாசித்துப்பார்க்குமிடத்து, அரண்மனையிலும் (நம்) நகரத்திலுமுள்ள மடப் குணத்தைக் கொண்ட மகளிருடைய கூத்தலும் (ஆடவராகிய) நமது மயிர் டையும் (காரணமின்றித்) தீயினால் வெந்துவிடுகின்றன; இனி (இதைக்காட்டி ம்மேம்பட்ட) துன்னியித்தம் பெறும்வகை புள்ளதோ? [இல்லையென்றபடி.] குஞ்சி - ஆண்மயிர். தீயின் வெந்தன என்பதற்கு - இலக்கணியால், ினில் வெந்தனபோலச் சயுகாற்றம் நரதுகின்றன எனினுமாம். பி-ம்:—

1உரறினார், உலறியே. 2பெரியபேய், பெரிதுபேய். 3திரிதரும். 4பிறரும், பிறவும், பெரிதும். 5தாமமும். 6வெந்தனவினார், வெந்ததனிளிர், வெந்திடுமலால், வெந்திடுதலால். 7ஒருநிமித்தம். (க0அ)

கூஎ. சிந்தமா நாகரைச் 1செருமுருக் கியகரன் திரிசிரத்தோன் முந்தமா னாயினான் வாலியே முதலினோர் முடிவுகண்டால் அந்தமா னிடவனோ டாழிமா வலவனும் 2பிறருமையா இந்தமா னிடவராமிருவரோ டெண்ணலா மொருவரயாரே.

(இ - ள்.) (வலி)கெடுப்படி பெருமைபெற்ற தேவரைப் போரில் அழித்தொழித்த கரன் திரிசிரசு முன்பு மானாகிய மாரீசன் வாலி முதலான பெருவீரர் (இராமனால்) இறந்துபட்டமையை ஆராய்ந்துபார்த்தால், அந்த மாணை இடக்கையிற்கொண்ட சிவபிரானும் (சுதரிசனமென்ற) பெரிய சக்கரத்தை வலக்கையிற்கொண்டவனாகிய திருமாலும் (பிரமன்முதலிய) மற்றுமுள்ள தேவரும் என்ற இவர்களில், ஐயனே! இந்த மானிடவடிவம் படைத்துள்ள (இராமலட்சுமணரென்ற) இருவரோடு (உவமையாக) எண்ணத்தக்க ஒருவர யாவர்? [எவருமில்லையென்றபடி]; (எ - று.)

ஒத்த வலிமைமுதலியன படைத்த இருவர் ஒருசேரக் கூறுமாறு தேவர்களில் இல்லையாதலால், 'இருவரோடெண்ணலா மொருவர் யாரே' எனக் கூறினாருமாம். இனி, இந்தமானிடவராம் இருவரோடு சிவனும் ஆழிமாவலவனும் அவர்களைப்போற்பெருமைபெற்ற பிரமன் இத்திரினுமே (உவமையாவர்); (வேறே) உவமையாகத்தக்க ஒருவர் யாரே? என்று உரைகூறுவாரு முளர். நாகர் - தேவலோகவாசிகள். மூன்றாம் அடியில், மான் இடவன்-மாணை இடக்கையிலேத்தியவனான சிவன். பி-ம்:—1சிரம், செக. 2அயனுமையா. (க0க)

கூஅ. இன்னமொன் றுரைச்செய்கேன் இனிதுகே ளெப்பிரா னிருவராய், 2அன்னவர் தம்மொடும்வானரத் தலைவரா 3யனுகிநின்றார், 4மன்னும் பகைஞராம் வானுளோ ரவரொடும் மாறுகோடல், 5கன்ம மன் றிதுநமக் குறுதிபென் 7றுணர்தலுங் 8கருமமன்றால்.

(இ - ள்.) எமது பிரபுவே! இன்னமொன்று சொல்லப்போகின்றேன்: (அதனைச்) செவிகொடுத்துக் கேட்பாய்; இருவராக உள்ள அந்த இராமலட்சுமணருடனே வானரத்தலைவராகி நெருங்கிநின்பவர் நிகூர்ந்த நமது பகைவராகிய தேவர்கள்: (ஆகையால்), அவர்களோடும் மாறுபடுதல், நாம் செய்யத்தக்கதன்று; (நம்மைப்பகைத்து வந்தோரை எதிரிடுகின்ற) இத்தொழிலே நமக்கு உறுதியான செயலெனக் கருதுவதும் (நாம் இப்போது) செய்தற்கு உரிய காரியமன்று; (எ - று.)

வானவர் தம்இயற்கைவடிவோடு நம்மைஎதிர்த்துவெல்லமுடியாதென்ற காரணத்தால், நீ தேவர்முதலியோரால் வெல்லப்படாமையை வரம் வேண்டுகையில் அலட்சியஞ்செய்துவிட்டிட்ட வானரவடிவத்தைக்கொண்டு, உன்னை வெல்லும்பொருட்டே நரவடிவங்கொண்டுள்ள இராமலட்சுமணரோடு அணுகிநிற்கின்றனர்; அதனால், அவர்களோடு மாறுபடுதல் தக்கதன்று என்கின்றான், வீரீஷணன். பி-ம்:—1செய்வான், செய்தால். 2அன்னவன் றன்றொ

9ம். 3 அருகுநின்றார், அணுகுகின்றார். 4 மன்னகம், மன்னனின். 5 கன்னம். 6 அவர்களைக் கோறலென்று, இருவரைக் குறுகலென்று. 7 அணைதரும், உணர்நீயெல். 8 கருமமென்றான். (கக0)

வேறு.

கூக. இசையுஞ் செல்வமு முயர்சூலத் தியற்கையு மெஞ்சவசையுங் கீழ்மையு பீக்கொளக் கிளையொடு 2 மடியாயது அசைவில் 3 கற்பினன் வணங்கைவிட்டருளுதி 4 பதன்மேல் விசைய மில்லெனச் சொல்லின 5 னற்றினி மிக்கான்.

(இ - ன்.) (உனது) கீதையும் செல்வவாழ்க்கையும் உயர்குடிப்பிறப்பிற்கு உரிய ஒழுக்கமும் ஒழியவும், பழிப்பும் தாழ்மையும் மிகவும், சுற்றத்தாருடனே அழிந்திடுவாய், சீர்காடகற்பையுடைய அத்தத்தெய்வமகளை [சீர்தையை] விட்டிடுவாய்; அதைக்காட்டிலும் (உனக்கு) வெற்றியைத்தாக்கூடிய செயல் வேறென்றில்லை என்று சொல்லமுடித்தான்: (யாவனெனில்);— அறிஞரிற்சிறந்தோருகிய விஷ்ணுன்; (எ - று.)

தான் இத்தனை தூரம்சொல்லக்கொண்டுவந்தது இன்னதுசெய்தற்காக என்பதனை விளக்க, 'சீர்தையைவிட்டிடாவிட்டால் இசைமுதலியனகுன்றும்: விட்டால், கிளையுடன் விசயமுறவாமலாம்' என்று இதனால் விஷ்ணுன் தெரிவித்ததற் தன்பேசனை முடித்தானென்க. 1-ம்:—1செய்கையும். 2முடியாய். 3கற்பினன். 4இதன்மேல், இனிமேல். 5 அறிவினல். (ககக)

க00.—அதுமேல் இராவணன் சீனங்கொண்டு கூந்தொடங்குதல்.

கேட்ட வாண்டகை காத்தொடு 1 கரதலம் 2 கிடைப்பப் 3 பூட்டி வாய்தொடும் 4 பிறைக்குலம் வெண்ணிலாப் பொழிய 5 வாட்டர் தீயெழு நலந்திக ழாரமு மார்பும் தோட்ட டங்களுங் குலங்ககக் 7 கிவையிவை 8 சொன்னான்.

(இ ன்.) (விஷ்ணுன் சொல்லியவற்றையெல்லாம்) கேட்ட ஆண்மைக்குணத்தையுடையவனான இராவணன், கையோடுகைபொருத்த அறைந்து, பத்துவாய்களிலும் பிறைச்சந்திரன்போன்ற வக்கிரதத்தம் வெண்ணிறக்கார்தியைப் பொழியவும் கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி புறப்படவும் அழகுவிளங்குகின்ற (முத்தாகாரமும்) அதனையணிந்தமார்பும் தோளிடக்களும் குலங்ககச் சிரித்து இவ்வார்த்தைகளையெல்லாம் சொல்பவனான; (எ - று.) — அவற்றை மேல் ஒன்பதுகவிசளிற் காண்க.

1-ம்:—1கைத்தலம். 2கிடைக்க. 3பூட்ட. 4எயிற்றினம் பிறைக்குலம் பொழிய. 5வாட்டர் திகழாரமும் வயக்கொளி, வாட்டர் திக்களாரமும் வயக்கொளி. 6தலங்களும். 7 இனியன. 8 சொல்வான். (ககஉ)

303.—இதுதல் ஒன்பதுகவிசளிற் - விஷ்ணுன் கூறியவற்றை

இராவணன் கண்டித்துப்பேசுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இச்சொல் நல்லன வுறுகிக் கிசைக்குவனென்றாய் பிச்சர் சொல்லுவ சொல்லினை யென்பெரு விறலைக்

கொச்சை மாணுடர் வெல்குவ ²ரென்றனை குறித்தது
அச்ச மோவவர்க் கன்பினே ³யாவதோ வையா.

பத்துக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ ள்.) விருப்பத்திற்குரியனவும் நல்லனவுமான உறுதிமொழிகளைச் சொல்லுவனென்று பேசத்தொடங்கினவனாய், பித்தர்கூறும் பேச்சுக்களைப் பேசினாய்; என்னுடைய பெருவலிமையை அற்பமனிதர் வென்றிடுவ ரென்றாய்; ஐயா! (இங்கனம் நீ) கூறியது (அந்தமாணுடரிடத்துள்ள) அச்சத்தினாலா? (அன்றி), அவர்களிடத்துள்ள அன்பினாலா? என்னகாரணத்தினால்?

உன் சொற்கள் அச்சத்தினாலோ அன்றி அந்த மானிடரிடமுள்ள அன்பினாலோ வந்திருக்கவேண்டும்; வேறுகாரணத்தினால் இவ்வாறு பேசத்தோன்ற தென்றனன், இராவணன். 19-ம்:—¹அல்லன். ²என்பது, என்றனைக், என்றிது. ³யாதினே. (௧௧௩)

௧௦௨. ஈங்கு மாணுடப் ¹பசுக்களுக் ²கிலைவர ³மென்றாய்

தீங்கு சொல்லினை திசைகளை யுலகொடுஞ் செருக்கால்

தாங்கும் யானையைத் தாளியத் தழல்நீறத் தவனை

ஓங்க ¹லொன்றொடு ⁵மெடுக்கமுன் வரங்கொண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) (நீ வரங்கேட்ட) இதனில் மாணுட்பசுக்களை வெல்லுமாறு வரம்பெற்றிலையென்று (என்மீது) குறைசொன்னாய்; உலகுடனே (எட்டுத்) திசைகளையும் செருக்கோடு தாங்குகின்ற யானைகளை [திக்கஜங்களை] வலியுழித்து அந்தத்தழல்போலுஞ் செந்நிறத்தவனான சிவபெருமானை ஒப்பற்றகயிலாயமலையுடனே தூக்க முன்னே வரம்பெற்றது உண்டோ? (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளால் விபீஷணன் கூற்றுப் பொருந்தாதவையென்று மொத்தமாகக்கண்டிக்கும் குறிப்புத்தோன்றக் கூறிய இராவணன், அவன்கூறியவற்றைத் தனித்தனி இதுமுதல் கண்டித்துப்பேசுகின்றனென்க. 'சிவபெருமானைக் கைலாஸத்தோடு தூக்குமாறு வரம்பெற்றேனோ? ஒவ்வொரு செயலுக்கும் வரம்பெறவேணுமென்பது உண்டோ? ஆகவே, மாணுடரை வெல்லுமாறு வரங்கொளாமையாற் குறை யொன்றுமில்லை' என்று, விபீஷணன் கூற்றைக் கண்டித்தவாறு. மாணுடர் இலட்சியம்பண்ணத்தக்க வரல்லரென்ற குறிப்புத்தோன்ற, 'மாணுட்பசுக்கள்' என்றது. மாணுடர் - காசியபமுனிவரின் மனைவியருள் மறவின் சந்தியார்: வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம். ஓங்கல்-உயர்ந்துநின்பது: மலைக்குக் காரணக்குறி. என்றாய்-முற்றெச்சம்: தனியே முற்றுகமுடிப்பினுமாம். 19-ம்:—¹புழுக்களுக்கு. ²இல. ³என்றாய், என்றான். ⁴தன்னொடும். ⁵எடுக்கவும். (௧௧௪)

௧௦௩. மனக்கொ டன்றியும் வறியன வழங்கினை வாறோர்

சினக்கொ டும்படை செருக்களத் தென்னையென் செய்த

எனக்கு நிற்கமற் ¹றென்றொடிங் கொருவயிற் றுதித்த

உனக்கு மாணுடர் வலியாரர் ²தகைமையு முளதோ.

(இ - ன்.) மனத்திலாலோசித்தலைக்கொள்ளாமலே பயனில்லாதசொற் றைச் சொன்னாய்; வானவர்களின் சினத்தைக்கொண்ட கொடியபடைகள் பார்த்து என்னை என்செய்தன? என்னைப்பற்றி யிருக்கட்டும்: என் னெனது இங்கே ஒருவயிற்றிலே பிறந்த உணக்குத் தான் மானுடர் வலியராகிய ன்மைபும் உளதோ? (எ - று.)

நீ என்னெடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்க, மிகத்தாழ்ந்த வலிமையுள்ளவன்: அப் படிப்பட்ட உன்னையே மனிதரால் வெல்லமுடியாது: அங்கனமிருக்க, தேவர் னின்படைக்கலங்களாலும் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாத வலியென்னை, மாணு டர், நம்மிடத்துத்தோற்ற தேவர்களின் படைகளைக்கொண்டு வெல்வ ரென் னது ஆலோசியாது கூறிய வீண்வார்த்தையென்றவாறு. பி-ம்:—1 ஒரு வயிற் றென்னெனும். 2 தன்மைபும். (ககடு)

௦௫. சொல்லு மாற்றங்கள் தெரிந்திலை பலமுறை 1 தோற்று வெல்லு மாற்றலு மொருமுறை 2 பெறவில்லை விண்ணைக் கல்லு மாற்றலென் 3 கிளையையு மென்னைபுகள் களத்திற் கொல்லு மாற்றல ருளரெனக் கோடலுங் 4 கோளே.

(இ - ன்.) சொல்லத்தக்கவார்த்தைகள் (இன்னவையென்றும்) உணர் ன்றியில்லை; (வானவர்கள் என்னிடத்துப்) பலமுறை தோற்றுவிட்டு ஒரு முறையேனும் வெல்லும்வல்லமையைப் பெறவில்லை; (நானே அவ்வானவர் வாழ்கின்ற விண்ணையும் போர்த்தெடுக்கவல்ல வல்லமையுடையேன்; (ஆகை யால், என்) சுற்றத்தாரையும் என்னையும் போர்க்களத்திலே கொல்லவல்ல கைஞர் உள்ளா ரென்று கருதுதலும் கொள்கையாமோ? (எ - று.)

மாற்றவர் - பகைவர்: அல் - சாரியை. 2 பொறுத்தனன் என்ற பாடத்தி னு - வாலியினிடம் ஒருமுறை யான் தோற்றலும் பலமுறையும் வெல்லும் தற்றலைத் தாங்கியுள்ளேன் என்று பொருள்கூறுவர். பி - ம்:—1 தோற்றும். 2 பெறுகதாம், பெறுகதான். 3 கலையையும். 4 கொண்டாய், கொளலோ, கொள்ளே.

௦௬. தேவ ரிற்பெற்ற 1 வரத்தின தென்பெருள் செருக்கேல் முவ ரிற்பெற்ற முடையவன் றன்னெடு முழுதும் காவ ரிற்பெற்ற திகிரியான் 2 நன்னெடுங் கடந்தது 3 இயாவ ரிற்பெற்ற வரத்தினு லியம்புதி யினையோர்.

(இ - ன்.) இரையவனே! தேவரிடத்தினின்று அடைந்த வரத்தினுலா டு என்னுடைய மிக்க செருக்கு என்பாயானால், திரிமூர்த்திகளுள்ளே எருக் தவாகனமாகவுடைய சிவனெனும் முழுமையுங்காத்தல் தொழிலெமற்கொண் டதொற்கொண்டுள்ள சக்கராபுத்தையுடையவனான திருமாலேமும் வெண் டு, யாவரிடத்தினின்று பெற்ற வரத்தினுலாகும்? (இதனைச்) சொல்வாய்.

தேவர்களின் சாபமாவது வரமாவது தனக்கு யாதொருபயனையும் விளை காதது என்பதைக் கூறுவான், முதன்முதலில் தனக்குத் தேவர்களின் வரத்தி றல் யாதொருநன்மையும் விளையவில்லை யென்று நிரூபிக்கிறான். தேவர்கள் ன்ந்த வரத்தினாலேயே யாவரையும் வெல்லலா மென்ற செருக்கு எனக்குத் தான்புள்ளதென்பாயாயின், அந்தத்தேவர்களுள் முதன்மைபெற்ற திரி

மூர்த்திகளுள் ருத்திரனையும் விஷ்ணுவையும் போரில் வென்றேனே: இது யாவர்த்த வரத்தின்பயன்? ஒருவர்த்த வரத்தின்பயனுமன்றே. ருத்திரவிஷ்ணுக்களை எவ்வண்ணம் என்வலிமையினுல்தானே வென்றேனோ, அவ்வண்ணமே மற்றைத்தேவர்களையும் வென்றேனேதவிர ஒருவர்த்தவரத்தின்பயனாக நான் வெல்லவில்லை யெனக் கூறியவாரும். 'வரத்தினுல்வென்றால் வரங்கொடுத்தவரையும் வென்றிருப்பேனோ? வரங்கொடுத்த அவரையும்வென்றதனால், வென்றது வரத்தின்பயன் அன்று' என்று காட்டியவாறு. பிரமன் பிதாமகனுதலால், அந்த உறவுமுறைமைபற்றி, அக்கடவுளோடு எதிரிடவில்லை யிராவண னென்க. பெற்றம் - இங்கே, எருது. இனையோய் - அறிவுநிரம்பப் பெறாதவனே! என்றருதிப்பு. பி-யி:—1வரத்தினிற் பெருஞ்செருக்கென்னின். 2தன்னையும். 3எவரிற்.

(கக௭)

க௦௬. நந்தி சாபத்தி னமையடுங் குரங்குகனின் நம்பால் வந்த சாபங்க ளெனைப்பல வளைசெய்த 1வலியென் 2இந்தி ராதியர் சித்தர்க ளியக்கர்நம் 3மிறுதி சிந்தி யாதவர் 4யராவர் நம்மையென் 5செய்தார்.

(இ - ன்.) நந்தியின்சாபத்தினால் நம்மைக் குரங்கு கொன்றுவிடு மென்பா யாயின், நம்மிடத்துவந்துள்ள சாபங்கள் எத்தனையோபல: அவைகள் நம்மை யென்னசெய்தன? இந்திராதியர் சித்தர்கள் இயக்கர்கள் இவர்களுள் நமது மரணத்தையெண்ணுதவர் யார்? [ஒருவருமில்ர்]; அவர்கள்நம்மை என்னசெய்துவிட்டார்கள்? (எ - று.)

எவருடையசாபமும் நம்மை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது என்று பொதுவாகக்கூறி, பின்னிரண்டடிகளினால் தேவேந்திராதியர்மீது ஏற்றிக் காட்டுகின்றான். பரிபவப்பட்டவர்கள் வாய்க்குவந்தபடி கூறுவது இயல்பே: அந்தச்சாபமெல்லாம் பயன் விளைக்கா வென்றவாறு. இராவணன் குபேரனோடு பொருது அவனதுபுஷ்பகவிமானத்தைப்பறித்துக்கொண்டு கயிலாயமலைக்கு நேராகவர, அப்போது விமானம் தடைப்பட்டதாக, இராவணன் விமானம் தடைப்பட்டதற்குக் காரணம்இன்னதென்றுஉணராமல் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், நந்திதேவர் வந்து 'கயிலாயமலையின்பெருமை இது; விமானத்தை அப்புறப்படுத்திச்செல்' என்ன, இராவணன் அந்தந்திதேவரைப்பலபடி பழித்து அவரதுமுகத்தை இகழ், நந்திதேவர் 'குரங்குமுகமென்று எனை இகழ்ந்த உன்இலங்கைநகரிற் குரங்குகள்புகுந்து நின்குலனைக் கொன்றிடுக' என்று சபித்தவரலாற்றை உத்தரகாண்டத்து வரையெடுத்தபடலத்துக் காணலாம். பி-யி:—1வலியேது. 2இந்திராதியர் சித்தர் வித்தியாதரர், இந்தியாதிக ளவித்தவர் தேவர்நம், இந்திராதியர் சித்தர்கடேவர்நம். 3இயக்கர். 4ஆரவை, யாரவை. 5செய்த.

(கக௮)

க௦௭. அரங்கி லாடுவாரக் கன்பு¹பூண் டுடைவர 2மறியேன் இரங்கி 3யானிற் ப என்வலி யவன்வயி 4னெய்த 5வரங்கொள் வாஸிபாற் றேற்றனன் மற்றுமவே ள்றுள குரங்கெ லாமெனை வெல்லுமென் றெங்கவனங் கோடி.

(இ - ள்.) (கனக) சபையில் நர்த்தனஞ்செய்பவனான சிவபெருமானிடத்து அன்புபுண்டு (அதனால் வாலியென்பவன்)பெற்றுள்ள வரத்தை யறித்தேனில்லை; (ஆகவே), யான் வருந்திநிற்க, என்வலிமை அந்த வாலியினிடஞ்சேர்த்தமையால், வரம்பெற்ற அவ்வாலியினிடத்துத் தோற்றேன்; (இம்மாத் திரத்தைக்கொண்டு)மற்றும் வேறாகவுள்ள குரங்குகளெல்லாம் என்னை வெல்லுமென்று எங்கனங்கொள்கிறாய்? (எ - று.)

“கூலவாண்குரங்கினுற் குறுகுங் கோளது வாலிபாற்கண்டனம்” என்றதை மறுத்துக்கூறுகின்றான், இராவணன். தன்னையெதிர்த்தார்வலியிற்பாதி தனக்குவந்திடும்படி வாலியென்பவன் சிவபெருமானிடத்து வரம்பெற்றுள்ளா னென்பதை யறியாமையால், பொரச்சென்று என்னுடைய பலத்திற்பாதியும் அவனிடத்துப்போய்ச்சேர, நான் இளைத்து அந்தவாலிக்குத் தோற்றேன்: இம்மாத் திரத்தாற் குரங்குகள் நம்மைவெல்லுமென்று கொண்டிடலாமோ? கொண்டிடலாகா தென்றவாறு. 1-ம்:—1கொண்டு. 2அறியேம். 3யாநிற்ப. 4எய்தி. 5வரங்கொள்வாலியால். (ககச)

க0௮. நீல கண்டனும் நேமியும் 1நேர்சின்று 2பொரினும்

3ஏறு மன்னவ ரூடாவலி யவன்வா? 4எய்தும்

4சால வன்னது நினைந்தவ னெதிர்செல்ல தனிர்ந்து

வாவி 5தன்னையும் மனிதனு 6மறைந்துகின் றெய்தான்.

(இ - ள்.) நீலகண்டத்தைபுடையவனான சிவபெருமானும், சக்கரபாணி யாகியதிருமாலும் (வாலிக்கு) எதிர்நின்ற போர்புரிந்தாலும், எதிர்க்கின்ற அவர்களுடைய (வலிமையிலும் பாதி) வலிமை அவனைச் சாரும்; அவ்விஷயத்தை நன்கு ஆராய்ந்தே அத்தமனிதனும் [இராமனும்] (பொருமாறு) அந்த வாலிக்கு எதிரே செல்வதைவிட்டு மறைந்துகின்று அந்தவாலியை அம்புகளால் வீழ்த்தினான்; (எ - று.)

‘வரங்கொள்வாலி’ என்று கீழ்ச்செய்புளிற்கூறியதை முன்னிரண்டடிகளில் விவரித்துக்கூறி, பின்னிரண்டடிகளால் நீ கொண்டாடுகின்ற இராமனும் அந்தவாலியுடன் நேர்நின்ற போர்செய்யாமையைக்கொண்டு அவ்வர முண்மையை நிரூபித்துக்காணலாமென்கின்றான், இராவண னென்க. 1-ம்:—1எதிர்நின்ற, நேர்சென்று. 2நேரின். 3ஆலம், மாலும். 4சாலுநல்வரம், சால்பினல்லவா, சாலநல்லவாம், சாலவன்னவை. 5தன்னையும். 6மறைய.

க09. ஊன வில்லி நுத் தோட்டைமா மரத்துள் அம் போட்டிக்

கூனி சூழ்ச்சியா லா¹சிழந் துயர்வனங் குறுகி

யா²னிழைத்திட இல்லிழந் ³தின்னுயிர் சுமக்கும்

மாணு டன்வலி நீயலா லாருநர் ⁴மதித்தார்.

(இ - ள்.) (ஏற்கவே) ஊனமான [முறிக்கிருந்த] (சிவனது) வில்லை யொடித்து ஐட்டையாய்விட்ட பெரிய மரமரத்தினுள்ளே அம்பைச்செலுத்திக் கூனியின் ஆலோசனையால் இராச்சியத்தையிழந்து பெரியவனத்தையடைந்து, யான் ஓர் சூழ்ச்சியெய்ய மனைவியையிழந்து இன்னுயிரைச் சுமந்துகொண்டி

ருக்கின்ற மானுடனான இராமனுடைய வலியை நீயல்லாமல் மதித்துக் கூற பவர் யாவருளர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ-று.)

“ ஒருக்காததேரர் பகையு முண்டோ ” என்று இராமனது தேள்வலி னுமையை விபீஷணன் கூறியதைக் கண்டித்து, இராமனுக்கு நேர்ந்துள்ள தாழ்ந்தநிலையை யெடுத்துக்காட்டுகின்றான், இராவணன். ஊனவில், ஓட்டை மாமரம்என்பன-சுநுத்துடையடைமொழிகள். ஒருபெண்ணின்சூழ்ச்சியையுந் தப்பமுடியாதவ னென்பது, ‘கூனிசூழ்ச்சியா லரசிழந்து’ என்பதனும் குறிப்பித்தபடி. தான் மணந்த மனைவியையும் காக்க வலிமையிலாதவ னென்பது ‘யானிழைத்திட இல்லிழந்து’ என்றதன் கருத்து. இப்படிப்பட்ட இராமனுக்கு அவனுயிரே ஒருசுமை: அவ்வாறு தன்னுயிரையேபாரமாக நினைத்திருப்பவன் நம்மை என்னசெய்யமாட்டுவன்? அவனுடையவலியும் புகழ்த்தக்கதோ? என்று சுற்றடியாற் கூறியவாறு. பி-ம்:—1அழிந்து. 2நினைத்திட. 3உயிர்சுமந்திருந்த. 4மதிப்பார். (கஉக)

கக௦.—இவ்வாறு சொல்லி, ‘பொர எழுவோய்’ என்ற இராவணனைக்

கட்டி, விபீஷணன் பின்னுங் கூறத்தொடங்குநல்.

என்று 1தானுரை மொழிந்துநீ யுணர்விளி யென்னு நன்று 2போதுநா மெழுதென மரக்கனை நணுகி ஒன்று கேளின முறுநி³யென் றன்பின 4னெழியான் துன்று தாரவன் பின்னரு மினையன 5சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறான) வார்த்தைகளைத்தான் [இராவணன்] சொல்லி, நீ (இவைகளைமெல்லாம் ஆராய்தற்கு ஏற்ற) அறிவு இல்லாதவ னென்று சொல்லிவிட்டு, ‘நல்லது: நாம் (போருக்குப்) புறப்படுவோம்: (யாவரும் என்னுடன்) எழுக’ என்று கூறுகின்ற இராவணனை நெருங்கி ‘இன்னம் ஒருறுதிச்சொல் கூறுகின்றேன், கேட்பாய்’ என்று அன்புடையனாகி, நெருங்கியமாலையைணிர்த விபீஷணன் பேசாதிருக்க மனந்தானாமல், பின்னும் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

என்று - ஒருசொல் விழுக்காடு. பி-ம்:—1தன்னுரை யிழித்துநீ, தானுரைத்தன னுரைத்துநீ. 2போதுநி, போதநீ. 3யானுரைக்குவன். 4என்னுத், ஒழியாத், ஒளியான். 5சொல்வான். (கஉஉ)

கக௧.—பின்னரும் விபீஷணன் இராவணனுக்குக் கூறும் உறுதிமொழி.

தன்னின் முன்னிய பொருளிலா வொருதனித் தலைவன் அன்ன 1மானுட னாகிவந் தவதரித் தமைத்தான் சொன்ன நம்பொருட் டும்பர்தஞ் சூழ்ச்சியின் துணிவால் 2இன்ன மேருதி போலுமென் றடிதொழு திரந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னைக்காட்டிலும் முற்பட்ட பொருளில்லாத ஒப்பற்ற தனித்தலைவனான கடவுள், தேவர்களின் ஆலோசனைவன்மையால் (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற நம்மைக்கொல்லுதலின்பொருட்டே அந்த மனிதனாகி [இராமனாகி] வந்து அவதரித்துள்ளான்; (இப்படியாகவும்), இன்னும் (அவ

வேடு) பொரச்செல்வாய்போலும் [செல்வது தக்கதன்று] என்று (அந்த இராவணனது) பாதங்களில்வீழ்ந்து வணங்கி (போருக்குச் செல்லாதிருக்குமாறு) வேண்டிக்கொண்டான்; (எ-று.) பி-ம்:—1மானுடர். 2இன்னந்தேர்குதி. (க௬)

ககஉ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-இராவணன் விடைகூறியன.

அச்சொற் கேட்டவ னுழியா னென்றனை யாயிற்
கொச்சைத் துன்மநி¹யெத்தனை போரிடைக் குறைந்தா
னிச்சைக்²கேற்றன யான்³செய்த இத்தனை காலம்
முச்சற் றுன்கொலம் முழுமுத லோனென⁴முனிந்தான்.

(இ - ள்.) (வீடீஷணன் கூறிய) அந்தப்பேச்சைக்கேட்டு, (இராவணன்), 'அந்தஇராமன் சக்கராபுத்ததைக்கொண்ட திருமாலே என்று கூறியும்; (நீ சொல்லுகிறபடியே விஷ்ணுவே) ஆனால், வலிமைநிரம்பாத தூர்ப்புத்தியை புடைய அந்த விஷ்ணு எத்தனைமுறை போரில் தோற்றான்? [மிகப்பல முறை தோற்றானென்றபடி]; யான் இத்தனைக்காலஞ்செய்த செயல்களை என்னிச்சையின்படி யானவையே; (அப்படி என் விருப்பத்தின்படி யான் தொழில் செய்கையில்) அந்த முழுமுதற்கடவுளென்கின்ற விஷ்ணு மூச்சற் றக்கிடந்தானோ?' என்று முனிந்து கூறியும்; (எ - று.)

விஷ்ணு மூச்சோடு இருப்பின், நான் அவன் மனைவியைக்கவர்தல்முதலியன செய்கையிலும், என்செயலைத் தடுக்கமாட்டாமல் வாளா கிடந்தானே; அதற்குக்காரணம் தன்னால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமையல்லவோ? என்ற வாறு. மூச்சுஎன்பது மூச்சு எனக் குறுக்கல் விகாரம்பெற்றுவந்தது. இராமனைத் திருமாலென்றும் அவனைவெல்லுதல் முடியாது என்றும் கீழ்ச்சொல்வியதைக் கண்டித்தவாறு. கேட்டவனென்றேயெடுத்து. உரைத்தலுமாம். பி-ம்:—1எத்தனையோரிடைக். 2ஒத்தன. 3செய். 4மொழிந்தான். (க௭)

க4௩. இத்திரன்றனை யிருஞ்சிறை¹யிட்டநி²ளிவையேயார்
தந்தி கோ³புறத்⁴தகர்த்தநாள் தன்னையான் முன்னம்
வந்த போர்தொறந்⁵தூரந்தநாள் வானவ⁶ருலகைச்
சிந்த வென்றநாள் சிறியன்கொல் நீசொன்ன தேவன்.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இத்திரனைப் பெரிய சிறையிலே இட்டபோதும், தேவர்களின் திக்கணங்கள் தந்தம் முறித்திடும்படி முறித்தகாலத்திலும், அந்தத் திருமாலையான் முன்பு எதிர்த்துவந்தபோர்தோறும் தூரத்தியகாலத்திலும், தேவலோகத்தவரின் உலகை (அவ்வானவர்) சிதறுண்டுபோம்படி வென்றகாலத்திலும் நீ சொன்னதேவன் சிறியவனாயிருந்தானோ? (எ - று.)

'இச்சைக்கு ஏற்றன யான் செய்த இத்தனைகாலம்' என்று கீழ்ப் பொதுவாகக் கூறியவற்றை, இச்செய்யுளால் விவரித்துக் கூறுகின்றான். இப்பொழுது பெருமைபுடையவரைப்பாராட்டி விடீஷணன் கூறியதனால், இத்திரனைச் சிறைவைத்தது முதலிய செய்தகாலங்களில் நீ சொன்னதேவன்எதிரிடாதிருக்

தது, தான் சிறியவரையிருந்ததனும் போலுமென இராவணன் பரிசாசமாகக் கூறியவாறு. 1-ம்:—1வைத்த. 2இமையாத். 3அறத். 4தகார்த். 5மலைத்த. 6உலகம். (க2௫)

ககசு. சிவனும் நான்முகத் தொருவனுந் 1திருநெடு மாலாம்
அவனு மற்றுள வமரரு முடனுறைந் 2தடங்கப்
புவன மூன்றும்³யா னுண்டுள 4தாண்டவப் பொருளி
5ஆவனி லாமையி னே⁶வலி யொதுங்கியோ வுரையாய்.

(இ-ள்.) சிவனும் நான்குமுகத்தையுடைய ஒப்பற்ற பிரமதேவனும், திரு நெடுமாலாகிய அந்தக்கடவுளும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் ஒருசேர அடங்கி வசிக்குமாறு மூன்றுலகங்களையும் யான் ஆண்டுள்ளசெயல் (யாவரையும்) ஆளும் வன்மையுடைய உவமையற்ற அந்தத் திருமாலினிசமான மானுடவன் இல் லாமையினாலா? அல்லது அவன் வலியொடுங்கியிருந்ததனாலா? சொல்வாய்.

அந்தத் திருமாலம்மானுடன் இருக்கும்போதே நான்யாவரையும் அடக்கி சூவுலகத்தையும் ஆள்வதனால், அவன் என்வலிக்கு ஒடுங்கியிருக்கின்றனென் பது பெறப்படு மென்றவாறு. உவன்-சுட்டுப்பெயர். உறைந்தடங்க = அடங்கி யுறைய: விசுதி பிரித்துக்கூட்டல். 1-ம்:—1தேவர்க்குந்தெரியா. 2அடங்காப், அடங்கும். 3நான், தான். 4ஆண்டவப் பொதுவேல், ஆண்டவர்பொருவேல், ஆண்டவப்பொருள்வேல். 5உவனியாமையினே. 6அவரொதுங்கினர், வலி யோங்கவே, அவரொதுங்கவே, வலியொதுங்கியது. (க2சு)

ககரு. ஆயிரம்¹பெருந் தோள்களு மத்துணைத் தலையும்
மாயி ரும்புனி யுள்ளடி. 2யடக்குறும் 3வடிவும்
தீய சால்வுந் சிறிதென நினைந்து⁴நாம் 5தின்தூம்
ஒபு மாறுட⁶வருவு 7கொண்டனன்கொலா 8முரவோன்.

(இ-ள்.) வலிமையுள்ளவனாகிய திருமால், (தன்னுடைய விசுவரூபத்திற்கு உரிய) ஆயிரம் பெருந்தோள்களையும் அத்துணையான [ஆயிரஞ்] சிரசுகளையும் கொண்டு மிகப்பெரிய பூமியையும் உள்ளடிக்குள் அடக்கவல்ல (பெரு) வடி வத்தை 'இது தீயது, மிகவும் சிறுமையையுடையது' எனநினைத்து நாம் தின்கின்ற வலிமைகுன்றிய மனிதவடிவத்தைக் கொண்டானே? (எ - று.)

இதனால், திருமாலே மானுடவடிவங்கொண்டு வந்தானென்று விவீஷணன் சொல்லியது பொருத்தமற்ற தென்று என்னஞ்செய்கின்றனன், இராவண னென்க. விசுவரூபமுள்ள திருமாலே நம்மை வெல்லமுடியாமற் போனத னால், அத்திருமால், நம்மை வெல்வதற்கு 'அந்தப்பெரியவடிவம் நம்மை பயப்பதன்று: சிறியது' என நினைப்பின், அதனினும் பெரியவடிவத்தை யல் லவா கொள்ளவேண்டும்? நம்மை வெல்வதற்காக நாம் தின்னுதற்கு உரிய மானுடவடிவத்தைக் கொண்டானென்றல் பொருந்துமோ? என்று விவீஷ ணன் கூறியதைப் பரிசுசித்தவாறு. தீய = தீயது: விகாரம். 1-ம்:—1தடந். 2அடக்கிய. 3வலியும். 4நான், யாம். 5தின்தூம். 6வடிவு. 7கொண்டன்கொலோ, கொண்டென்கொலோ, கொண்டன்னதோ. 8ஒருவன். (க2எ)

ககக. பித்த னாகிய ¹விசனு மரியுமென் ²பெயர்கேட்டு
எய்த்த சிந்தைய ரேகுழி யேகுழி யெல்லாம்
கைத்த வேற்றினும் கடவிய புள்ளினு முதுகில்
தைத்த வாளிக ³ளின்றுள குன்றின்மீழ் தடித்தன்.

(இ - ள்.) பித்தனென்று கூறப்படுவனாகிய சிவபெருமானும் மாலும்
என்பெயரைக்கேட்டு வாடிய மனத்தையுடையவராய், (தாம்) செல்லுகின்ற
இடங்களிலெல்லாம், (தாம்) எரிச்செலுத்திய இடபத்திலும், (எரி) நடத்துகின்ற
கருடப்பறவையிலும் முதுகிலே பொத்திய அம்புகள் மலையின்மீது விழுக்கின்ற
இடிபோல இப்போதும் தங்கியுள்ளன; (எ - று.)

சிவனும் திருமாலும் தாம் ஏறிவந்த வாகனத்தோடு என்னெதிரி நிற்க
மாட்டாமல் ஒடிச்செல்கையில், யான் எய்த அம்புகள் அந்த இடபம் கருடன்
ஆகிய இவற்றின் முதுகிற்பாய்ந்தவை அங்குத்தானே தங்கிநிற்கின்றனவே;
ஆகையால், நம்மவெல்லத் திருமால் வந்துள்ளானென்பது பொருந்துமோ?
என்றவாறு. கைத்தல் = உகைத்தல். இனி, (இராவணன் வருவதைக்கேட்டு
ஒடித்தப்ப விரைந்துசெல்லுமாறு சிவனும் மாலும் அடித்துச் செலுத்துவதால்
வெறுப்புற்றனவான ஏற்றினும் புள்ளினும் வாளிகள் இன்றுள என்று உரைத்
தலும் உண்டு. 13-ட:—¹சிவனுமாலயனும், ²சசனுமாலுமென், ³சசனுமயனு
மென். ²பேர். ³நின்றன, ஊன்றின, ஊன்றினன், உண்டினன். (கஉஅ)

ககக. வெஞ்சி னந்தரு ¹போரினெம் முடனெழ வேண்டா
இஞ்சி மாநக ²ரிடமுடைத் தீண்டினி திருத்தி
அஞ்ச லஞ்சலென் ³றருகிருந் தவர்முகம் நோக்கி
நஞ்சின் வெய்பவன் கையெறிந் துருமென நக்கான்.

(இ-ள்.) கொடிய கோபத்தினால் விளைகின்றபோரில் (ஈ) எம்முடன் வர
வேண்டா; மதிந் சூழ்ந்த (இந்தப்) பெரிய நகரம் விசாலமான இடமுடையது:
இங்குத்தானே இனிது தங்கியிருப்பாய்; அஞ்சவேண்டா, அஞ்சவேண்டா என்று
(வீலீஷணனுக்குச்) சொல்லிவிட்டு, அருகேயிருந்தவர்களின் முகத்தைப்பார்
த்து, நஞ்சுபோற்கொடியவனாகிய இராவணன் கைத்தடி இடியிடிப்பதுபோ
ல (ப் பேரொலி தோன்றுமாறு) சிரித்தான்; (எ - று.)

பொருவதில் அச்சங்கொண்டு மாணுவரை மேம்படுத்திக் கூறியொய
யின், பொராமல் இங்குகரித்தானே இனிதிருக்கலா மென இராவணன் வீலீ
ஷணனைச் சமாதானப்படுத்தியவாறு. 13-ம்:—¹போரினம், போரினென்.
²இடையுறைத்து, அரணுடைத்து. ³ஆயலிருந்தவர். (கஉக)

ககஅ.—வீட்டணன் இராவணனுக்குப் பின்னும் மதிகூறி இராவணன்
சுத்திரம் கூறத்தோடங்குதல்.

பின்னும் வீட்டண ¹னைபநின் ²தாமலாப் ³பெரியோர்
முன்னை ⁴காளிவன் முனிந்நுடக் கிளையொடு ⁵முடிந்தார்
இன்ன முண்டியான் இயம்புவ திரணிய னென்பான்
றன்னை யுள்ளவா கேட்டி யென் றரைசெயச் சமைந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னையும் வீட்டணன், (இராவணனைநோக்கி); ஐயனே! நின்
வலிமையைகாட்டிலும் மேம்பட்டவலிமைபடைத்தவரான பெரியோர் முன்

னைநாளில் இந்தத்திருமால் சினங்கொள்ள(த் தமது) சுற்றத்தாருடனே இறந்திட்டனர்; (ஆனதுபற்றி), நான் இன்னும் (உன்னிடம்) கூறவேண்டியது உள்ளது: இரணியனென்பவனைப் பற்றி, சிகழ்ந்துள்ளவகையைக் கேட்பாய் என்று அவனுடைய சரித்திரத்தைக் கூறத்தொடங்கினான்; (எ - று.)

இதனால், மேல் இரணியன்வதைப்படலம் கூறுவதற்குக் கவி தாம் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளிலிருந்து அடுத்த படலம் தொடங்குகின்றது. 1-ம்:—1பேசுவான். 2நின்னிலும், தாமல, தாமலன், தாமலர். 3பெரியோன். 4எனவன். 5முடிந்தான். (கூட.)

இராவணன் இலங்கையிலே அறுமான் செய்துபோன செயல்களுக்குச் சிந்தையுற்று, மந்திரிமாரைக்கூட்டி, பகைஞர்படையெடுத்து வருவதன்முன் செய்யவேண்டியவற்றைக்குறித்து ஆலோசனைகேட்க, மந்திரிமார்கள் பகைஞரின் வலிமையைநியாமல் இராவணனுடைய வீரம் முதலியவற்றைப் புகழ்ந்துகூறி அவனைமகிழ்விக்க, பிரகஸ்தன் முதலிய மந்திரிமார் தாம் ஒருத்தரேசென்று இராமனை வென்றுவருவோமென்று தனித்தனிகூற, பிறகு நிரும்பன் முதலியோர் படைக்கலங்களோடும் புறப்பட, விஷ்ணுன் அவ்வர்க்காக னெல்லோரையும் நிறுத்திஉட்காரவைத்து, பலவகை நியாயங்களை யெடுத்துக் காட்டி இராமனிடத்துச் சீதையைக்கொடுத்துவிடுமாறு இராவணனுக்குக்கூறினான். இராவணன் விஷ்ணுன்சொன்னதைக்கேட்டுச் சபிக்கநீயனுப்பிவிட்டுத் தன்னில்லாஞ் சேர்ந்தான்: மறுநாள் விஷ்ணுன் இராவணன்வீட்டிற்குப் போய்ச்சீதையை இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்ததுமுதல் அவ்விலங்கையில் தோன்றும் பலவகைத் தீநிமித்தங்களை யெடுத்துக்காட்டிச் சீதையை இராமனுக்குக் கொடுக்கும்படி போதிக்க, இராவணன் அதற்கு உடன்படாது இராமனைப் பற்றி அலட்சிமாகச் சொல்லி அவ்விஷ்ணுனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டான். மனக்கலக்கமுற்ற இராவணன், பின்னும் ஆலோசனைச் சபைக்குச் சென்று அரக்கர்களை வரவழைத்து, ஆலோசிக்கத்தொடங்கிச் சீதையை இராமனுக்குக் கொடுக்க விருப்பமில்லாமையையும் தெரிவித்து தன்வலிமையைப் பாராட்டிப்பேச, கும்பகாணன் 'முன்னமே ஆலோசித்துச்செய்யாமற் சீதையைக் கொணர்ந்தது சரியல்ல' என்று இராவணன் செய்கையைக் கண்டித்தும், பிறகு தான் அந்தப்பிழையைத் திருத்தி இராமனைவென்றுவருவதாகக் கூறினான்: பிறகு மஹாபாஃஸுவன் சீதையை வலியக்கைப்பற்றுமாறு கூற, இராவணன் பிரமசாபத்தால் வலியச்சீதையைக்கைப்பற்ற முடியாதென்றான். பின்பு, விஷ்ணுன் 'ஸ்ரீராமன் எவராலும் வெல்லுதற்கு அரியன்: அவனிடத்துச் சீதையைத் திருப்பித்தருவதே யாவார்க்கும் நன்மைபயக்கும்' என்றான். இந்திரசித்து விஷ்ணுனுடைய கொள்கையைக் கண்டிக்க, விஷ்ணுன் அவ்வீர்திரசித்தினுடைய தூர்ப்புத்தியைத் துஷித்து; இராமனிடத்துச்சீதையைத் தந்திட்டு வருத்தம்நீங்கி இனி திருக்க' என்றனென்பது, இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறிய விஷயம்.

இராவணன் மந்திரிப்படலம் முற்றிற்று.

௩ - ஆவது இரணியன்வதைப் படலம்.

இரணியன் துவகையைப்பற்றிக் கூறும் பாக மென்பது, பொருள். திருமால் இரணியனென்னும் அசுரனைக் கொன்றதைப்பற்றித் துதலால், தொக்க ஆறனுருபு செய்யப்படுபொருளது. இரணியன்கதைப்படலம் என்று சிலபிரதியில் இப்படலத்திற்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது. ஹிரண்யனென்றவட சொல்லுக்கு - பொன்னிறமானவனென்பது பொருள். அது தமிழில் இரணியனென விகாரப்பட்டது: இவன் இரணியகசிபு என்றும் வழங்கப்படுவன். இவன் பிரமன தருமாரணிய மரீசிபிரசாபதியன்மகனான காகியபமுனிவருடைய மனைவியர்களுள் திதியென்பவளிடம் பிறந்தவன்; திருமாலால் வராகாவதாரத்திற்கொல்லப்பட்ட இரணியாட்சனது தமையன். (திருமாலின் திருவாயில்காவரான ஜயவீஜயரே சாபத்தால் இரணிய இரணியாட்சராகத் தோன்றினர்.)

தேவர் மனிதர் விலக்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஐம்பெரும்பூதங்களாலும் ஆபுதங்களாலும் தனக்குமரணியில்லாதபடி அனவற்ற வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர்முதலியயாவர்க்கும் கொடுமையின்றித் தன்னையே கடவுளாக வணங்கச்செய்துவந்த இரணியன், தன்புத்திரனும் மகாவிஷ்ணுபக்தனுமான பிரகலாதன் தன்னாமஞ்சொல்லிக் கல்விகற்காமல் நாராயணநாமஞ்சொல்லிவரவே, அவனைக்கொல்லுதற்கு என்ன உபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலானை, அவ்விரணியன்மனைகோக்கி 'கீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்குஉளன்? காட்டாய்' என்ன, அப்பிள்ளை 'எங்கும் உளன்' என்ன, 'இங்கு இல்லையால்' என்று எதிரிரிந்துதொரு துணைப்புடைக்க, அப்பொழுது திருமால் நரிக்கப்பிரானுகத்தோன்றித் தன்னை நகங்களால் அவன்மார்க்கைப்பிளந்து அழித்திட்டனென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

இந்தப்படலத்தைக்குறித்துக் கர்ணபரம்பரையாக வழக்குவதொரு விவரம்வருமாறு:-கம்பர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் நாதமுனிகளின் திருவோலக்கத்தில் தமதுஇராமாயணத்தை யரக்கேற்றிவருகையில், இரணியன்வதைப்படலம் வாசித்தபொழுது அங்கிருந்த சிலவித்துவான்கள் 'ஆதி காவியமாகிய ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்தில் இரணியன்வதை சொல்லப்படவில்லையே: இதுஎன்ன நவீனமாக இருக்கிறதே! ஏதேனும் தெய்வீகம்காட்டி ஞால்தான் இது ஒப்புக்கொள்ளப்படும்' என்றார்களாக, ஸ்ரீமீநாதமுனிகள் இதுவிஷயத்தில் ஒன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தனர். பின்பு கம்பர் பகவந்தக்கற்பத்தின்படியாகிறதென்று துணிந்து இப்படலத்தை மோட்டமுடியும்கள் சன்னிதியில் வாசித்தபொழுது, அப்பெருமான் தமதுதிருக்கரங்களை கீட்டித் திருமுடியைத்துள்ள்கி வாய்திறந்து பெருஞ்சிரிப்புச்சிரித்து ஆரவாரித்தனர். அதுகண்டு எல்லோரும் அகிசயித்து, 'திருச்சித்திரகூடத்திற் பாம்புகடித்து இறந்த தில்லைமூவாயிரவர்பிள்ளையொன்று இக்கம்பராமாயணத்து நாகபாசப் படலத்துச் சிலகவிகளைவாசித்தவனவிற்பிழைத்தெழுந்தது: இங்கே இரணியன்

யன்வதைப்படலத்தைவாசித்தவளவில் அர்ச்சாவிக்கிரகருபமாயெழுந்தருளியிருக்கிற மோட்டழகியசிற்கப்பெருமான் திருவுள்ளமுலந்து அவ்வுவப்பு யாவர்க்கும்புலனாகும்படி சிரக்கம்பத்தோடு அட்டகாசமுஞ் செய்தனர். ஆதலால், இப்பெருங்காப்பியம் தெய்வத்தன்மையுடையது என்று இந்நூலை மிகவும் மெச்சிக்கொண்டாடினார்களென்பது.

க.—இதுமுதற்பதினேட்டுக்கவிகளில் - இரணியனதுதன்மையைக் கூறும்.

வேதங்கண்ணிய¹ பொருளெலாம் விரிஞ்சனே யீந்தான்
போதங் கண்ணிய வர²மலர் தரக்கொண்டு போந்தான்
காதுங்³ கண்ணுதல் மாலயன்⁴ கடைமுறை காணுப்
புதங் கண்ணிய⁵ வலியெலா மொருதனி பொறுத்தான்.

(இ - ள்.) வேதங்களிற்குறித்த விஷயங்களை யெல்லாம் பிரமதேவனே (அந்தஇரணியனுக்குக் கற்பித்துக்) கொடுத்தான்: (மற்றும் அவ்விரணியன், தன்) அறிவினற்குறித்த வரங்களை யெல்லாம் (அப்பிரமன் தனக்குக்) கொடுக்கப்பெற்றுக்கொண்டுவந்தான்: (எல்லாப்பொருள்களையும்) அழிக்கிற நெற்றிக்கண்ணினான சிவனும் திருமாலும் பிரமனும் முடிவுகாணவொண்ணாதனவும் பஞ்சபூதங்களினிடத்துப்பொருத்தியனவுமான வலிமைகளையெல்லாம் (அவ்விரணியன்) தானொருவனே (ஒருசேரத்) தாக்குபவனான; (எ - று.)

பிரமனே குருவாகி இவ்விரணியனுக்கு வேதப்பொருளைக் கற்பித்தானென்பது, முதலடியிற் கூறியபொருள். வேதங்கண்ணியபொருள் என்பதற்கு - வேதங்களிற்கூறப்படுகின்ற சிறந்த வஸ்துக்களெனினுமாம். இரணியாசரன் அரும்பெருந்தவம்புரிகையில் மனமுலந்து பிரமன் பிரதியட்சமான போது, தன்மனத்தின் அறிவுக்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் வரம்வேண்டிப் பெற்றபின்பே தான் முயன்ற தவத்தினின்று மீண்டா நென்பது, இரண்டாமடிக்குப்பொருள். 'கண்ணுதன்மாலயன் கடைமுறை காணுவலி' என்றது - அதிசயோத்தியணி. பஞ்சபூதங்களுக்கும் தனித்தனி எவ்வளவுவலியுண்டோ அவ்வளவுவலிமை இவனொருவனுக்கே உண்டென்பது, ஈற்றடியிற் பார்த்த பொருள். கடைமுறை-முடிவெல்லை. பி-ம்:—1 தவம், வரம். 2 அவன், அயன். 3 கண்ணுதலோனயன், கண்ணுதன்மலரயன். 4 கடைமுதல்காணுப், கடன் முறைகாணுப், இமையவர்முதலாப். 5 உரம். (கூ.க)

௨. எற்றை நாளினு முளனெனு மிறைவனு மயனும்

கற்றை யஞ்சடைக் கடவுளுங் காத்தளித் தமிழ்க்கும்

ஒற்றை யண்டத்தி¹ னளவினோ² வதன்புறத்³ துல்லா

மற்றை யண்டத்துந் தன்⁴ பெய ரேசால வாழ்த்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்விரணியன்),—எக்காலத்தும் (அழியாமல் நித்தியமாய்) இருக்கிறனென்று (வேதங்களை) சொல்லப்படுகின்ற தலைவனான திருமாலும் பிரமனும் தொகுதியான அழகியசடையையுடைய சிவனும் முறையே காத்துப் படைத்து அழிக்கும் (இந்த) ஒரண்டகோளத்தில் மரத்திரமோ, இதற்குவெளியிலுள்ள கணக்கிடவொண்ணாத மற்றையண்டகோளங்களிலும் எல்லோரும் தன்பெயரைப்பேசொல்லித் துதிக்கும்படி வாழ்த்தினான்.

இவ்வண்டத்திலன்றி மற்றையண்டங்களிலும் அவ்விரணியன்பெயர் துதித்துக்கூறப்படு மென்பதாம். முதலிரண்டடிகள் - ஒற்றையண்டத்தின் என்முற்றொத்திரமன்றி, 'மற்றையண்டத்தும்' என்பதற்கும் அடைமொழி யாகத்தக்கன. எற்றைநாளிலும் உள்ள என்னும் இறைவன் - மற்றையிரு மூர்த்திகள் அழியும்போதும் தான் அழியாது எஞ்சிநிற்பவன். தன்பெயரே சொல - வேறுதேவர்களின்பெயரைச்சொல்லாம லென்றபடி. காரண காரியமுறைப்படி மும்மூர்த்திகளை யோதினர். வாழ்ந்தான்என்றமுற்றுக்கு இரணியனென்ற எழுவாய் வருவிக்க: மேலைச்செய்யுள்களிலும் இங்ஙனமே காண்க. பி-ம்:—1 அளவினும். 2 இதன். 3 உம்பர், உறவாழ். 4 புகழேசல. (க௩உ)

௩. பாழி வன்றடந் திசைசுமம் தோங்கிய 1 பிணக்கைப்
2 புழை வன்3 கரி 4 றிரண்டிரு 5 கைக்கொடு பொருத்தும்.
ஆழும் 6 காணுதற் கரியவா யகன்ற7 பே ராழி
எழுந் தன்8 னிரு தாளா வெனக்கடந் தே ரும்.

(இ - ள்.) விசாலமான வலிய பெரிய திக்குக்களை (த் துன்போலத்) தாங்கிக்கொண்டெயர்த்துள்ளனவும் பருத்த உள்தொடையுள்ள துதிக்கையை யுடைய எழுமான வலிய (அத்தடதிக்கண்களால்) துரண்டியானைகளை (த் தன்) இரண்டுகைகளாலிழுத்து முட்டவிடுவான்; ஆழங்கண்டறியமுடியாதனவாகிப் பரந்த பெரிய சமுத்திரங்களைகூடியும் தனது இரண்டுகால்களின் அளவெயா கத் தாண்டி அப்பாற்செல்வான்; (எ - று.)

திக்கண்களால் இரண்டை ஆட்டிக்கடாப்போலப்பிடித்து இழுத்துச் சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கைபார்ப்பானென்ற முதலிரண்டடிகளினால் அவ்விரணியனது பெருவலிமையையும், கடலைத்தாண்டி அப்பாற்செல்வானென்ற பின்னிரண்டடிகளினால் அவனது வடிவின் ிட்சையையும் விளக்கியபடி. "ஆசையகரிசுடம்மை யங்ககொண்டொன்றோடொன் டு, உலச்செய்விக்கும்" "பெரும்புறக்கடலைக் குளப்படிநீரெனக் கருதும்" என்பன ஒப்புநோக்கத் தக்கன. ஆழ்யகர னணுகுதற் கரியவாய்க் கிடந்த, ஆழ் யேழுத்தன் காலிரண் டாற்கடந் தேறும் என்று சிலபிரதியிற் பின்னிரண்டடிகள் காணப்படு கின்றன. பி-ம்:—1 பிணக்கை. 2 புழி. 3 வன்கிரி, வான்கிரி. 4 இரண்டொரு. 5 கையொடு. 6 காண்புறக்கரியவாய்க்கிடந்த. 7 ஓராழி. 8 பெருந். (க௩௩)

௪. வண்டந் தென்பு ரை யாற்றுநீர் 1 சிலவென்று மருவான்
2 கொண்டல் 3 கொண்டகீர் 4 குளிர்ப்பில 5 வென்றவை 6 குடையான்
பண்டைத் தென்பு ரைப் பரவைந் 7 ருவவென்று படியான்
அண்டத் தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பினு லாடும்.

(இ - ள்.) வண்டலிட்டோடுகின்ற (மேலே) தெளிவான அலைகளை யுடைய தெய்வீர்கள் சிறியஎன்று (நீராடுவதற்கு அவற்றின்) அருகிலுஞ் செல்லான்: காணமேகத்தினின்று சொரியும்நீரை (த் தனக்கு)க் குளிர்ச்சிசெய்வ தற்குப்போதானென்றுகருதி அந்நீரிலும் முழுகான்; பழுமையாகிய தெளிவாகிய அலைகளை யுடைய கடலின்நீரை உப்புஎன்று (அங்கும்) நீராடான்; (பின்னை அவன் எப்படி நீராடுவனென்றால்),—அண்டகோளத்தை (ஒருபக்கத்திற்)

பொத்தல்செய்து (அதற்கு) அப்பாலுள்ள பெரும்புறக்கடலின்ரீர் (அத்தனை யின்வழியாக அவ்வண்டத்தினுள்ளே) விழு, அதனைக்கொண்டிரீராவான்.

இதனால், இரணியாசரனது உடலின்வளர்ச்சியும் வெம்மையும் சகாணு பவமும் வலிமையும் விளங்கும். யாறும் கொண்டலும் பலவாதலின், அவற் தின்ரீரை 'சில, இல, அவை' என்று பன்மைச்சொல்லாற் கூறினார். பி-ம்:— 1செலு.2கொண்டி.3குளிப்பில.4என்றதிற்,என்றவன்.5குளியான்.6உவரியிற்.

நு. மரபின் மாப்பெரும் புறக்கடல் மஞ்சன மருவி
அரவி னாட்டிடை 1மகளிரொ டின்னமு தருந்கிப்
2பரவு மிந்திரன் பதியிடைப் பகற்பொழு 3தகற்றி
இரவி னேலக்கம் நான்முக 4னுலகத்து ளிருக்கும்.

(இ - ள்.) கீழ்க்கூறியவிதமாக மஹத்தான பெரும்புறக்கடலின்ரீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து நாகலோகத்திலே (சென்று அங்குள்ள) நாககன்னிகைய ருடனே (இருந்து) இளைய அமிருதம்போன்ற உணவை புண்டு, (யாவராலும்) துதிக்கப்படுகிற தேவேந்திரலோகத்திலே பகற்காலத்தைக் கழித்து, இராத்திரியிலே பிரமலோகத்திற் கொலுவீற்றிருப்பான்; (எ-று.)

மரபு - கீழ்க்கூறியமுறை. பெரும்புறக்கடல் - அண்டத்தினுள்ளேயுள்ள ஏழுகடல்களினும் பெரியதும், அதன்வெளியிலுள்ளதுமான கடல். இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில் “காவல்காட்டுதல்” (க) என்பதன்பின் உள்ளது. பி-ம்:— 1மக்கனோடு. 2பரவ. 3ஆற்றி. 4உலகின் வீற்றிருக்கும், ஓலக்கமிருக்கும். (கஊடு)

கூ. 1சாருயா னத்திற் சந்திரன் றணிப்பதஞ் சரிக்கும்
தேரின் 2மேலினின் றிரவிதன் பெரும்பதஞ் செலுத்தும்
3போர்வி லெண்டிசைக் காவலர் 4கருமமும் பிடிக்கும்
மேரு மால்வரை 5யுச்சிமே லரசவீற் றிருக்கும்.

(இ - ள்.) (சந்திரன்) ஏறிச்செல்லும் விமானத்தில் (தான்ஏறி), சந்திரனது ஒப்பில்லாத அப்பதவியிலே (இருந்து) சஞ்சரித்து அவனது அதிகாரத்தை (த் தான்) செலுத்துவான்; (சூரியனது) தேரின்மேலேறி நின்றுகொண்டு அச்சூரியனது பெரியபதவியின் அதிகாரத்தை (த் தான்) செலுத்துவான்; (நிலை) மாபுதலில்லாத அஷ்டதிக்காலகர்களுடைய (இடங்களிலிருந்து அவர்களின்) தொழில்சீலையெல்லாம் கைக்கொண்டு நடத்துவான்; பெரிய மேருமலையின் சிகரத்தில் (பிரமன்போல) அரசைகைக்கொண்டு யிக்கரிப்புடன் இருப்பான்.

சந்திரன் விமானத்திலேறிச் சஞ்சரித்தலும் சூரியன் தேரிலேறிச் சஞ்சரித்தலுமாகிய இயற்கை இங்குக் கருதத்தக்கது. மூன்றடிசுவிற் சந்திரன் முதலியோர் கூறப்பட்டதற்கு ஏற்ப, சுற்றடியிற் பிரமனென்பது, வருவிக்கப்பட்டது. எண்ணிசைக்குக் காவலர்—கிழக்குக்கு இத்திரன், தென் கிழக்குக்கு அக்கினி, தெற்குக்கு யமன், தென்மேற்குக்கு நிருருதி, மேற்குக்கு வருணன், வடமேற்குக்கு வாயு, வடக்குக்குக் குபேரன், வடகிழக்குக்கு ஈசானன் எனக் காண்க. “ஒற்றைத்திகிரித்தடந்தேருயர் செம்பொனோங்கல், முற்றக்கலை ஓலக்கதிர்மண்டிலமுற்றும் ஆளும், மற்றொப்பிலாதவொளிர்செம்மணி மான

முர்த்து, கற்றைக்கதிர்வெண்மதி மண்டிலங் காத்தனிக்கும்” என்பது முதலியனகாண்க. பி-ம்:—1 சார்விமானத்தில், சாரும்வானத்தில். 2மேலும், மீது. 3பேரில். 4பெரும்பதம். 5உச்சியின். (காடக)

௭. நிலனும் நீரும்வெங் கணலொடு காலுமாய் 1 நிமிர்ந்த
2 தலனு ணீடிய வவற்றின் அத் தலைவரை மாற்றி
உலவுங் காற்றொடு கடவுளர் 3 பிறருமா யுலகின்
4 வலியுஞ் செய்கையும் வருணன் பண் 5 கருமமு 6 மாற்றும்.

(இ - ள்.) பூமியும் நீரும் வெவ்வியறெருப்பும் காற்றுமாகி விளங்குகின்றனவும் உலகத்தில் நெடுங்காலமாக உள்ளனவுமான அந்தப்பூதங்களின் அந்தத்தேவதைனை (அந்தத்தப்பதவியிலிருந்து) ஒழித்து, (தானே) இடைவிடாது உலாவுகிற காற்றும் மற்றைத்தேவர்களுமாகி, உலகத்து எல்லாப்பூதங்களின் வலிமையையும் செய்கையையும் வருணனதுதொழிலையும் செய்வான்; (எ-று.)

நான்கூறுதற்களைக்கூறினது, ஆகாயத்திற்கும் உபலட்சணம். கருமமும் மாற்றும் என்றும் பிரிக்கலாம். மாற்றி என்பதற்கு ஒருவர்பதவிக்கு மற்றொருவரை மாறச்செய்து என்று உரைக்கவும் இடமுண்டு. “ஆதவமுதல்வன் தன்னை யவிரமதிப்பதத்திலோச்சும், சீதளமதியைவெய்யோன் சென்னெறிப்பதித்திச் செல்லும்” என்பது முதலியனகாண்க. பி-ம்:—1நிமிரும், நிமிர்ந்து. 2தலமும். 3பிரிதும். 4வலியின். 5செய்கையும். 6முற்றும். (காடக)

௮. தாமரைத் தடங் கண்ணினான் 2 பேரவை 3 தவிர
நாமத் தன்னதே யுலகங்கர் யாவையும் 4 தனிலத்
தூம வெங்கன லந்தனர் முதலினர் 5 சாரிந்த
ஓம வேள்வியி 5 னிமையவர் பேரொ முண்ணும்.

(இ-ள்.) செந்தாமரைமலர் போலும் பெரிய திருக்கண்களையுடையவனான திருமாலினது அத்திருநாமங்களைக்கத் தனதுபெயரையே எல்லாவுலகங்களிலும் சொல்ல (சீ செய்து), யாகங்களிலே புகையைபுடையவெவ்விய அக்கினியிலே முனிவர்முதலியோர் ஓமஞ்செய்தனவும் தேவர்களுக்குச்சேரற் குரியனவுமான அவிர்ப்பாகங்களையெல்லாம் (தானே பெற்று) உண்பான்.

உலகங்களில் எல்லாவிடத்திலும் யாவரும் எப்போதும் தன்னிடத்து அச்சத்தால் திருமாலினது நாமதேயங்களைக் கூறும் வழக்கத்தைத் தவிர்த்து தன்பெயரையே கூறும்படி செய்தனனென்பது, முதலிரண்டாமரின் கருத்து. யாகங்களில் தேவர்களையுத்தேசித்து மந்திரபூர்வமாக ஓமஞ்செய்கிற அவிர்ப்பாகங்களையெல்லாம் தானே கைக்கொண்டு உண்பானென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. ஆயிரத்திருநாமங்கள் உள்ளதனால், பேராவை எனப் பன்மையாற்கூறினர். தாமரைத்தடங்கண்ணினான் பேராவை. - ஸ்ரீவை குண்டலோகத்தில் திருமாமணிமண்டபத்திலுள்ள சிறந்த திருவோலக்க மெனிணுமாம். பேரவை - மகாசபை. பி-ம்:—1 கண்ணன்றழற்கணன். 2பேராவை. 3தவிர்த்து., தவிர்த்து. 4நெடுங்க. 5இறையவர். (காடக)

௯. காவல் காட்டுதல் துடைத்த லின் நிதி தொழில் கடவ
முய ரும்மவை முடிக்கிலர் பிடிக்கிலர் 2 முழாறமை

ஏவர் மற்றவர் யோகிய ருறுபத மிழந்தார் .

தேவ ரும்மவன் தாளலா லருச்சனை செய்யார்.

(இ-ள்.) (எல்லாவற்றையும்) பாதுகாத்தலும் படைத்தலும் அழித்தலும் மென்ற இத்தொழில்களுக்குடரிய திரிமூர்த்திகளும் இத்தொழில்களைச் செய்து முடிக்கமாட்டாதவர்களாய்த் தங்களுடைய உரிமையைக் கைக்கொள்ளாது விடுவாராயினர்; (இவர்களே இப்படி ஆயினரென்றால், தம்மதம்குரிய தொழிலை மேற்கொண்டு முடிக்கவல்லவர்), வேறு எவர்தாம் உள்? யோகப் பயிற்சியில் தேர்ந்தவர்களும் (தம்) யோகபலத்தாற் பெறும்பதவிகளை (அவ்விரணியனால்) இழந்துவிட்டார்கள்; (அன்றியும், அதுவரையிற் பலரால் வணங்கப்பட்டுவந்த) தேவர்களும் அவ்விரணியனது பாதங்களையன்றி வேறென்றைப்பூசிக்கமாட்டார்கள்; (எ - று.)

இதனால், இரணியனிடத்து அனைவரும் அஞ்சி நிற்குந் தன்மையை விளக்கியவாறு: “கலைமகள் கொம்மை முலைபொரு திணிடோட் கடவுள் தன் படைப்பினை மாற்றி, மலர் தலையுலக முழுவதுக்கானே வருத்தறவெளிதினிற் படைக்கும், சிலைவிழுந் குயர்தோள் மாயனை யகற்றிச் சிறப்புடனுலகெலாமளிக்கும், மலைமகள் பாகன் சிதிது கையாற வாருயிர் துடைப்பினுந் துடைக்கும்” என்றது காண்க. 13-ம்:—1 தொழிற்குரிய, தொழில்கடவா, தொழில்கருதும். 2 முறையின். (கஉ.க)

30. மருக்கொள் தாமலா நான்முக 1னைம்முகன் முதலோர் குருக்க னோடுகற் 2ஓராவ தவன்பெருங் கொற்றம் 3சுருக்கில் நான்மறை 4தான்றுநெட்ட 5லா 6தாறுந 5தோன்றி திருக்குற் தொவமு 6மியைய னேநம வென்றும்.

(இ - ள்.) வாசனையைக்கொண்ட (திருமாவின் நாடீ) கமலத்தில்தோன்றிய பிரமணம் சிவனும் முதலிய தேவர்கள் (அவ்விரணியனது) புரோகிதரிடத்துப் படித்தறிந்து (எப்போதும்) சொல்வது, அவ்விரணியனது சிறந்த வெற்றியையேயாம்: சுருக்கமாகக்கூறுவோமானால், நான்குவேதங்களும் அநாதியாகத் தமதுசொற்களிலெல்லாம் வெளிப்படாது மறைத்து இருக்கிறவனுக்கு நமஸ்காரம் என்று சொல்லித் துதிக்கும்; (எ - று.)

சிவபிரானதுஜம்முகங்கள்-அகோரம் ஈசாரம் சத்தியோசாதம் தத்புருஷம் வாமனம் எனப்படும். குருக்களோடு - உருபுமயக்கம்: பிருகல்பதிபுடனேயென்றலும் ஒன்று. வேதங்களும் ஸாரமாகப்பார்க்குமிடத்துப் பரம்பொருள் இரணியனே என்று சொல்லி அவனைவணங்கியது; அவனிடத்துள்ள பேரச்சத்தினாலாகும். சுருக்கு - பிரணவமெனினுமாம்: பிரணவம் சருவவேத சங்கிரக மாதலால், அவ்வாறு கூறத்தகும்: “வேதத்துக்கு ஒமென்னுமதுபோலுள்ளதுக்கெல்லாஞ்சுருக்காய்” என்றார், பெரியாரும். சிவபிரதிகளில் இச்செய்யுள் “மண்டலந்தரு” (கஉ) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. 13-ம்:—1 முதலியமறையோர், முதலிய வானோர். 2 ஒதுவதன். 3 சுருக்கி, சுருக்க. 4 உயிர் தொறுந். 5 தோன்ற. 6 இரணியவேநம. (கச0)

கக. பண்டு வானவர் தானவர் யாவரும் ¹பற்றித்
தெண்டி ரைக்கடல் கடைதர வலியது தேடிக்
கொண்ட மத்தினைக் ²கொற்றத்தன் ³குவவுத்தோட் கமைந்த
தண்டெ னக்கொள லுற்றது நொய்தெனத் தவிர்த்தான்.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே தேவர்களும் அசுரர்களுமாகிய எல் லோரும் தெளிவான அலைகளையுடைய பாற்கடலைக் கடையும்பொருட்டு வலி யுள்ளதாகத்தேடி எடுத்துக் கொண்டுவந்த மத்தாகிய மத்தாகிரியை, (இரணியன்) வெற்றியையுடைய தன் திரண்டதோள்களின் வலிமைக்கு ஏற்ற தண்டாயுதமாக எடுத்துக்கொள்ளத்தொடங்கி, (பின்பு.) அம்மலையும் அற்பமானது என்று எண்ணி நீக்கிவிட்டான்; (எ - று.)

இதனால், அவ்விரணியனது மிக்கதோள்வலிமையும் செருக்கும் விளங் கும். பற்றிக்கொண்டானைக் கூட்டுக. தேவர்கள் இழந்த செல்வத்தைப்பெறக் கடல் கடைந்தவிரும் பாலகாண்டத்துக் கூறப்பட்டது. 19-ம்:—1பயிற்றித். ²கொற்றவக், கொற்றத்தின். ³குவவுத்தோளமைந்த. (கசக)

கஉ. மண்ட லந்தரு கநிரவன் வந்துபோய் மறையும்
எண்ட லத்தொடற் கரியன தடவரை பிரண்டும்
கண்ட லம்பசம் ¹பொன்னவன் முன்னவன் காதிஸ்
குண்ட லங்கா மற் ²பன்னினிப் பெரு³வலி⁴கூறல்.

(இ - ள்.) மண்டிலவடிவம்பொருந்திய சூரியன்உதித்தும் அந்தமித்தும் போருகின்றன வாய் மனத்தினால் எட்டுதற்கும் சூரியவையான (உதயம் அஸ்தம் என்னும்) இரண்டு பெரியமலைகளும், இரணியாட்சலங்குத் தமையான இரணியனுக்குக் காதுகளிலிடுவ குண்டலங்களாகும்; இனி, அவ்விரணிய னுடைய மிக்கவலிமையைக்குறித்துக் கூறவேண்டியதுவேறுஎன? (எ-று.)

'புறிரண்யா புன்' என்ற பெயரை மொழிபெயர்த்து, 'கண்டலம் பகம் பொன்னவன்' என்றார். எண்டலம் - மனமாகிய இடம். 'இரணியனது குண்டலம், பிற்காலத்தில் இராவணனால்எடுத்தற்கும் அரியதாயிற்று' என ஒரு சார்நால் கூறவதுகொண்டும் அதன்பெருமையை யுணரலாம். 19-ம்:—1பொன்னிறத்தவர்களைக்காளை. பொன்னிறத்தவர்க்கு காதிற். ²என்னெ னப். ³விறல். ⁴கூறின். (கசஉ)

கங. 1மயர்ளில் ²மன்னவன் சேவடி ³மணலிடை வைப்பின்
அயரும் வாயொழிற் றுயிரி⁴நனந்தலை யனந்தன்
உயரு மேலண்ட புகடுதன் ⁵முடியுற வயரும்
பெயரு மேனெடும் பூதங்க ளைக் ⁶தாடும் பெயரும்.

(இ - ள்.) சோர்தலில்லாத மன்னவனான இரணியன், சிவந்த (தனது) பாதுகளைப் பூமியில்(ஊன்ற)வைப்பானால், கூரியபற்களையும் அகன்ற ஆயிரத்தலைகளையுமுடைய ஆகிசேஷனும் (அந்தப்பாரமிக்குதியைத் தாங்கமாட்டாமல்) தளர்வான்; (அன்றியும் அவ்விரணியன்) எழுந்துகிற்பானால், அண்ட கோளத்தின் மேல்முகடி தனது தலையிற்படும்படி உயர்வான்; இடம்விட்டுச்

சஞ்சரிப்பானூல், (தனதுவலியவியசையால்) பஞ்சமகாபூதங்களும் (தன்னொடு கூடவே நிலைபெயர்ந்துவர) அவற்றிடனே ஈடப்பான்; (எ - று.)

மூன்றாமடிக்கு - அவன்உயர்வானூல் அவனதுமுடி தாக்குதலால் அண்டமுகடு அப்பால்உயர்ந்துபோகுமென்றும், நான்காமடிக்கு - அவன்நிலை பெயர்வானூல் பெரியபஞ்சபூதங்களும் அவனுடனே நிலைபெயரும்என்றும் பதவுரைகொள்ளலாம். மயர்வின் - அறியாமையையுடையஎன்று கவிக்கூற்றாக உரைப்பாருமுளர். 1மயரும்என்றபாடத்திற்கு - (மண்) குழிபடும் என்று உரைப்பர். பி - ம்:—1மயரின். 2மன்னெடுஞ். 3மண்ணுற. 4பணந்தலை, தலை புள். 5முடிவுற. (கசு௩)

கா. பெண்ணிற் பேரெழி லாணிநில் அலியினிற் 1பிறிதும்
உண்ணிற் சும்முயி ருள்ளநி லீல்லநி லுலவான்
கண்ணிற் 2காண்பன கருதுவ 3யாவினும் கழியான்
மண்ணிற் சாகிலன் வானிலுஞ்சாகிலன் வரத்தால்.

(இ - ள்.) (தான் பெற்ற) வரத்தினால், பெண்ணாலும் மிக்கவளர்ச்சியையுடைய ஆணாலும் அலியாலும் உடம்பினுள்நிற்கின்ற உயிரையுடைய பிராணியாலும் உயிரில்லாததனாலும் இறக்கமாட்டான்: மற்றும், கண்களாற்காணப்படும்பொருள்களும் மனத்தாற்கருதப்படும்பொருள்களாகிய எல்லாவற்றாலும் இறவான்: பூமியிலுஞ்சாகமாட்டான்: ஆகாயத்திலும் சாகமாட்டான்.

பெண், ஆண், அலி, உயிருள்ளது, இல்லது-சாதிவொருமைப்பெயர்கள். இல்லது - உயிரில்லாதது, அசேதனப்பொருள், ஜடபதார்த்தமெனப்படும். எழிலாவது - வளர்ந்தமைந்தபருவத்தும் இதுவளர்ந்துமாரியதன்றி இன்னும்வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல் என்பர். பி - ம்:—1பிறிதில். 2காண்பதென் றேதுவ, காண்பது கருதுவது. 3யாதினும். (கசு௪)

கரு. 1தேவ ராயின 2ரேவருஞ் 3சேணிடைத் திரியும்
யாவ 4பொயும் 5நெண்ணுதற் கரியரா யியன்ற
6கோவை மலயன் 7மானிடன் யாவருங் கொல்ல
ஆவி நீர்க்கல னாற்றலுந் நீர்க்கல னையான்.

(இ - ள்.) அந்தஇரணியன், தேவராயினர்எல்லாரும் வானத்தில்திரியும் யாவரும் மற்றும் எண்ணுதற்குஅரியராய்ப்பொருந்திய தொடர்ச்சியாய்க்கூறப்படுகிற திருமால் பிரமன் சிவன் என்ற திரிமூர்த்திகளும் மற்றும் எல்லோரும் (தன்னைக்) கொல்ல உயிர்நீர்கான்: (அன்றியும்), வலிமையும் (சிறிதும்) ஒடுங்கான்; (எ - று.)

திருமால் பின்பு நரசிங்கமூர்த்தியாய் இவ்விரணியனைக்கொன்றாலும், தானானதன்மையினின்று அவனாற் கொல்லமுடியாமையால், 'மால்கொல்ல ஆவிநீர்க்கலன்' என்றது. தானுகவனத்து முனிவரேவிய மானை இடக்கையிலுடைமையால், சிவபிரான், 'மானிடன்'எனப்பட்டான்: மான் + இடன்என்க. கோவை-திரிமூர்த்திகளென்றவரிசை. பி - ம்:—1தேவராயினர், தேவராயினும். 2தேவரும், எவரினும். 3திரிதருமியக்கர். 4ஆயினும், ஆலும், ஆயும். 5எண்ணவு நினைக்கவுமியன்ற, எண்ணவுநினைவுழி யியன்ற. 6கோவம். 7மானிடர். (கசு௫)

கக. நீரிற்¹ சாகில நெருப்பினுஞ் சாகில னிமிர்ந்த
²மாரு தத்தினு மண்ணின்மே லெவற்றினு மாளான்
 ஒருந் தேவரு முனிவரும் பிறர்களு³ முரைப்பச்
 சாருஞ் சாபமு மனையவன் றனைச்சென்று சாரா.

(இ - ள்.) (அவன்) ஜலத்திலுஞ் சாகமாட்டான்; நெருப்பிலுஞ் சாகமாட்டான்; வீசியெழுதிற் காற்றிலும் மண்ணிலுக்கத் துமேலுள்ள (புவர்லோகம்முதலிய) எல்லாவிடங்களிலுஞ் சாகமாட்டான்; (முக்காலவரலாறுகளையும்) அறியவல்ல தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் இடுவதனால் வருகின்ற சாபங்களும் அவ்விரணியனைச் சென்றுகிட்டா; (எ - று.)

பதினான்காம்பாடலில் பஞ்சபூதங்களுள் மண்ணும் வானமும் கூறப்பட்டனவாதலால், மற்றைமூன்றும் இங்குக்கூறப்பட்டன. மண்ணின்மேலெவற்றினும் என்பதற்கு - பூமியின்மீதுள்ள மலைமுதலிய எல்லாவிடங்களிலும் என்று உரைத்தலுமாம். சாபமும் அவனையணுகா என்று பின்னிரண்டடியிற் கூறினார். பி-ம்:—¹சாவிலன். ²மாருதத்தின மண்ணின்மற்று, மாருதத்தினு மண்ணின்மற்று, மாருதத்தினு மற்றுமற்று. ³உரைக்குஞ். (கசக)

க௭. ¹உள்ளுஞ்² சாகிலன் புறத்தினு முலக்கில னுலவாக்
 கொள்ளாத்³ தெய்வவான் படைக்கலம்⁴ யாவையுங் கொல்லா
⁵நள்ளிற் சாகிலன் பகலிடைச் சாகிலன் நமனார்
 கொள்ளச் சாகில னினி யவனுயிர் கொள்வார்.

(இ - ள்.) (வீட்டின்) உள்ளேயுஞ் சாகமாட்டான், வெளியிலேயுஞ் சாகமாட்டான்; அழிவில்லாத மிகுதியாகிய தெய்வத்தன்மைபுடைய சிறந்த ஆபுதங்களெவையும் (அவனைக்) கொல்லமாட்டா; இரவிலுஞ் சாகமாட்டான், பகலினுஞ் சாகமாட்டான்; (பிரணிகளினுயிரைக் கவர்ந்துபோக ஏற்பட்டுள்ள) யமன் (தன்னுயிரைக்) கவர்ந்துகொள்ளச் சாகமாட்டான்; இனி, அவனுயிரைக் கொண்டுபோகுபவர் யார்? (எ - று.) பி-ம்:—¹உள்ளிற். ²சாவிலன். ³தேவர்தம். ⁴யாதினுக்குறையான். ⁵நள்ளிராவிடை. (கச௭)

க௮. பூத¹ மைந்தொடும் பொருந்திய² வருவினா³ புரளான்
 வேதம் நான்கினும்⁴ விளம்பிய பொருள்களால்⁵ விளியான்
 தாதை⁶ வந்துதான் தனிக்கொலை குழியும்⁷ சாகான்
 ஈத வன்னிலை யெவ்வல கங்கட்கு மிறைவன்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களினுலியன்ற வஸ்துக்களாலும் அழியான்; நான்கு வேதங்களினுலுஞ் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களாலும் சாகமாட்டான்; (தனது) தந்தை தானே வந்து தனியே [இரகசியமாக] (தன்னைக்) கொல்லமுயன்றாலும் சாகான்; எவ்வலகங்கட்கும் இறைவன் அவன்; அவனுடைய நிலைமை இத்தன்மையது; (எ - று.)

இதே கச, க௭-ஆம் பாடல்களில் பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றொன்ற சாவில்லாமையைக் கூறியவர், இங்கு அந்த ஐந்துபூதங்களும் ஒன்றசேர்ந்த பொருள்களாற் சாவில்லாமையைக் கூறுகின்றாரென்க. வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு அபிசாரவோமம் மந்திரப்பிரயோகம் முதலியனசெய்து கொல்ல

முடியாமையை இரண்டாமடி கூறும். பெற்றதந்தையே கொல்லமுயன்றால் விலக்கவல்லாரில்லையன்றோ? அத்தன்மையானுை தந்தையாலும் கொல்லமுடியாதென்பது, மூன்றாமடியிற் கூறியபொருள். பி-ம்:—1ஐந்தினும், 2உணர்வீனும், 3சாகான், புணரும், புணரா, புணர. 4விளங்கிய, 5வீயான். 6தான்வந்து, தன்னைத்தான். 7சலியான். (கசஅ)

கக.—இரணியன்மகளுை பிரகலாதனது தன்மை.

ஆய வன்றனக் கருமக 1னநிரி னநிஞன்
தூய ரென்பவர் யாரினு மறையினுந் தூயான்
நாய கன் 2றனி 3ஞானி 4நல்லறத்துக்கு நாதன்
தாயின் மன்னுயிர்க் கன்பின னுளவொரு தக்கோன்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையானுை இரணியனுக்கு அருமையாகப்பிறந்த புத்திரனும், அறிவுடையோர்களிலும் அறிவுடையவனும், பரிசுத்தரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பெபவர் யாவரினும் வேதங்களினும் பரிசுத்தியையுடையவனும், சருவேசவரன்விஷயமான ஒப்பற்ற ஞானமுடையவனும், (அவ்வறிவிற்கு ஏற்பத்) தருமவொழுக்கத்துக்குத் தலைவனும், உலகத்துநிலைபெற்ற பிராணிகளிடத்துத் தாயைக் காட்டிலும் அன்புடையவனுமாகிய ஒருபெரியவன் இருந்தான்; (எ-று.) பி-ம்:—1 அறிஞருக்கு, 2 திரு, 3 ஞானம், 4 மற்றறிஞர்க்கு.

கக.—இரணியன் தன் மகனை வேதநோதக் கொல்லுதல்.

வாழி 1யானவன் றனைக்கண்டு மனம் கிழ்ந் து நுகி
3ஆழி யையகீ யந் தியால் மறையென வறைய்தான்
உழி யுக்கடந் 4தயர்கின்ற ஆயுள் னுலகம்
ஏழு மேழுடவந் தடிதொழ வரவீந் தி ந்தான்.

(இ - ள்.) கற்பகாலத்தையும் கடந்து மேற்செல்லுகின்ற ஆயுளை யுடையவனும் பதினான்கு லோகங்களிலுள்ளாரும் வந்து (தனது) பாதுகளை வணங்க மிக்கசிறப்போடு அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்தவனுமாகிய வாழ்ச்சியையுடைய அவ்விரணியன் அத்தக்குமரனைப்பார்த்து மனம் கிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, (என்னுடைய) ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு உரியமகனே! வேதங்களை யறிவாயென்று கட்டளை கூறினன்; (எ - று.)

ஊழி-பிரமனாயுள். வாழி ஆனவன்தனை எனப்பிரித்து உரைப்பாருமுள். உலகம் ஏழுமேழும்-மேலேழ் கீழ் ஏழ் என்ற பதினான்கு லோகங்களும், பி-ம்:—1வானவன். 2உவந்து. 3ஆளி. 4உய்கின்ற. (ககப)

கக.—ஐரத்தனை பிரகலாதனுக்கு வேதமோதுவிக்கத் தொடங்குதல்.

என்றொ ரந்தனை னெல்லையி லறிஞனை 1யேளி
2நன்று நீயிவந் 3குதவுதி மறையென 4நவின்றான்
சென்று மற்றவன் றன்னொடு மொருசிறை சேர்ந்தான்
அன்று நான்மறை முதலிய வோதுவா னமைந்தான்.

(இ - ள்.) என்றசொல்லி, (இரணியன்), ஒருபிராமணன்வசத்திலே அறிவுடையான பிரகலாதனை யொப்புவித்து, (அக்குருவைநோக்கி), 1 இந்

மகனுக்கு வேதங்களை நன்றாகச் சொல்லிக்கொடுப்பாய்' என்று சொன்னான்; (அவ்வாறே அக்குரு), அப்பொழுது அந்தக்குமாரனுடனே போய் ஒருபக்கத் தையடைந்து, நான்கு வேதங்கள் முதலியவற்றை (அவனுக்குக்) கற்பிக்கத் தொடங்கினான்; (எ - று.)—மற்று-அசை.

ஒதுவித்தற்கு அமைந்த குரு - சுக்கிராசாரியனென்பர்: அவன் மகனாகிய சண்டமார்க்கனென்றலும் உண்டு. முதலிய என்றது-வேதங்கட்கு அங்கமாகிய சீட்சை வியாகரணம் சந்தச முதலிபவற்றைக் காட்டும். பி-ம்:—¹மேவி. ²இன்று நீ யிதற்கு. ³உதவிசெய். ⁴அறைந்தான். (சங்க)

௨.௨.—தூ 'இரணியாய நம ' என்று கூறச்சீகோல்ல,

சிறுவன் 'நாராயணாய நம ?' எனல்.

ஒதுப் புக்கவ னுந்தைபே ருரையென லோடும்
போதத் தன் செனித் தொனை நிரு ¹கைகாரிற் ²பொத்தி
³முதக் கோயி து நற்றா மன்றென மொழியா
வேதத் துச்சீரின் மெய்ப்பொருட் ⁴பெரியினை ⁵விரித்தான்.

(இ - ன்.) (இங்கனம்) கற்பிக்கத் தொடங்கிய ஆசிரியன், (பிரகலாதனை நோக்கி), 'உனதுதந்தையின் பேரை (முதலிற்) சொல்' என்று கூறியவுடனே, (பிரகலாதன்), தனது இரண்டு காதுவாரங்களையும் இருகைகளாலும் நன்றாக மூடிக்கொண்டு, 'முத்த பெரியோனே! நீ சொன்னபடிசொல்வது நல்லொழுக்கமன்று' என்று சொல்லி (மறுத்து), வேதத்தினுச்சரியாகிய உபநிஷத்துக்களிற் கூறப்படுகிற உண்மைக்கடவுளின் திருநாமத்தை வெளிப்பிட்டுக் கூறினான்; (எ - று.)

"வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருத்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனே" என்றாற்போல, 'வேதத்துச்சியின் மெய்ப்பொருட் பெயரினைவிரித்தான்' என்றார். பி-ம்:—¹கைகொடு, கையினும். ²புத்தையா. ³மாதக்கோயித நற்றமென்முன்பினுமலைபால், மாதக் கோயிதன் மறமென முன்பினு மலையால், மாதக்கோயிதன் மறமென முன்பினு மலையா. ⁴பெரியனை. ⁵விரித்தான். (.)

௨.௩.—பிரகலாதன் விஷ்ணுபக்தியை (உவாசிப்பிக்கண்டு தூ அஞ்சுதல்.

ஒரு மோகாராயணயிவன் றாரைத் ¹துள முருகித்
தான மைந்திரு ²நடக்கையுந தலைமிகைத் தாங்கிப்
பூநி நக்கண்கா புனவாக ³மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப
ஞான நாயக னிருந்தன வந்தனா ⁴னடுங்க.

(இ - ன்.) தத்துவஞானத்துக்குத் தலைவனான பிரகலாதன், திருவஷ்டா கூரமந்திரத்தைச் சொல்லி மனங்கரைந்து தான் அடங்கி அசைவற்றுகின்றது, (தனது) இரண்டு பெரியகைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கூப்பி [அஞ்சலி செய்து], தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்று நீர் சித்தவும் மயிர்கள் உடம்பின்மீது சிலிர்த்தெழவும் அந்தக்குரு கடுங்கு மாறு இருந்தனன்; (எ - று.)

மறைத்துவைத்தற்கு உரியமகாமந்திரமாதலால், திருவஷ்டா கூரத்தைச் சிறிதுபின்னப்படுத்திக் கூறினாரென்பர். உளம்உருகுதல்முதலியன அன்பின்

நிகழ்த்தமெய்ப்பாடுகள். திருவஷ்டாசூரத்தின் பொருள்—‘அகாரார்த்தமான திரு மாலுக்கு உரியனான வரூபியான ஆன்மாவான நான் நாராயணனுக்கே எல் லாவடிமையும் செய்யப்பெறுவேனாக வேணும்: எனக்கு உரியனல்லேன்’ என்பது. பி-ம்:—1உணர்வுருகி. 2சுடர். 3மயிர்க்குலம். 4நடுக்கி. (கடு௩)

௨௪.—குரு பிரகலாதனை வெறுத்துப்பேசுதல்.

கெடுத்தொழிந்தனை யென்னையு முன்னையும் கெடுவாய்
படுத்தொழிந்தனை பாவி 1யெத் தேவரும் பகர்தற்கு
அடுத்த தன்றியே யயலொன்று பகரநின் னறிவில்
எடுத்த தென்னிது 2வெவ் செய்த வண்ணம் 3ஈ யென்றான்.

(இ - ள்.) ‘அழிந்துபோகுபவனே! (குருவாகிய) என்னையுக்கெடுத்து விட்டாய்;பாவி! (மாணக்கனாகிய) உன்னையுக் கெடுத்துக்கொண்டாய்; எந்தத் தேவர்களும் சொல்லுதற்கு அடாததாயுள்ள வேறாகிய ஒருவார்த்தையைச் சொல்லும்படி உன்னறிவிற் கொண்டது என்ன ஆச்சரியம்! இங்ஙனம் ஈ என் னகாரியஞ்செய்துவிட்டாய்’ என்றுசொன்னான்; (எ-று).—பி-ம்:—1அத்தேவ ரும்,அத்தேவரை,அத்தேவனை. 2என்செய வெண்ணினை. 3நதென்றான்.(கடு௪)

௨௫.—பிரகலாதன் அந்நிதவற்ற சமாநானங் கூறுதல்.

என்னை யுய்வித்தே னெந்தையை 1யுய்வித்தே 2னினைய
உன்னை யுய்வித்திவ் 3வுலகையு 4முய்விப்பா னமைந்து
முன்னை 5மூலத்தின் 6முதற்பெயர் 7மொழிவது 8மொழிந்தேன்
என்னை குற்றம்நா 9 வியற்றிய நியம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டுப் பிரகலாதன் குருவைநோக்கி), என்னை (நான்) ஈடேற்றச்செய்தேன்: எனதுநக்கையை ஈடேற்றினேன்; இத்தன்மைபளுன [எனக்குக்குருவாயமைந்த] உன்னையும் ஈடேற்றி இந்தஉலகத்திலுள்ள எல் லாவுயிர்களையும் ஈடேற்றத்தொடங்கிப் பழமையானவேதத்தின்முதற்சொல் லான பிரணவம் முதலிற்கூறும்பொருளான நாராயணநாமத்தைச் சொன் னேன்:நான் செய்தது என்னகுற்றம்? சொல்என்றான்,(பிரகலாதன்);(எ-று.)

முன்னைவேதம் - அநாதியானவேதம். வேதத்தின்முதல்கூறும்பெயர்- பிரணவம்:அது பகவான்கூறுவதென்பதை “பிரணவோ பகவத்வாசி” என் ததனாலும்அறிக. நாராயணவென்னும்நாமம் பலவகைப்பயனும்தருமென்பதை “குலந்தரும்” என்றபாசரத்தில் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. பி-ம்:—1உய்வித்தேற்கு. 2இனியைய, இனிமற்று, இனிய இனி தும். 3உலகெலாம். 4உய்விக்க வுரைத்தேன். 5வேதத்தின். 6மூலத்தின் முறைப் பெயர். 7முதற்பெயர் 8உரைத்தேன். 9இயம்பிய, இயம்பின. (கடு௫)

௨௬.—குரு பிரகலாதனுக்கு அறிவுகூறுதல்.

முந்தை வானவர் யாவர்க்கு முதல்வர்க்கு முதலே 1
உந்தை மற்றவன் திருப்பெய ருரைசெயற் குரிய
1அந்த னாளானேன் 2என்னினு மறிக்கியோ ஐய
3எந்தை யிப்பெய ருரைத்தெனைக் கெடுத்திட லென்றான்.

(இ - ள்.) 'உன் தந்தை, பழமையான தேவர்களெல்லார்க்கும், திரிமூர்த்திகளுக்கும் தலைவன்: அவனது திருப்பெயரைச் சொல்லுதற்கு உரிய பிராமணனாகிய என்னைக்காட்டிலும் (நீ) அறிவாயோ? ஐயனே: எந்தையே! இந்த (நாராயணனென்னும்) பெயரை மறுபடியுஞ்சொல்லி என்னைக்கெடுக்காதே' என்றான், (குரு); (எ - று.)

பிரகலாதன்சொன்ன நாராயணநாமத்தைத் தன்வாயால் அறுவதித்துக் கூறுதற்கும் அஞ்சி இப்பெயரெனச் சுட்டாற் கூறினான். நாராயணநாமத்தை மாணக்கன்கூறினால், குருதான் சொல்லிக்கொடுத்தானென்று இரணியாசரன் தன்மீது சினங்கொள்வானென்று கருதி, 'இப்பெயருரைத்தெனைக்கெடுத்திடல்' என்கின்றான். 1-ம்:—1 அந்தனைனான், அந்தனைவன். 2 என்னுமது, 3 இந்த. (கடுக)

2 எ.—பிரகலாதன் தருசோல்லை மறுத்து மற்றுங்கூறத்தொடங்குதல்.

வேத 1 பாரக 2 னவ்வுரை 3 கூறலும் விமலன்
ஆதி நாயகன் பெயர்நிறி யான்பிறி தறியேன்
ஒத வேண்டுவ தில்லையென் 4 னுணர்வினுக் கொன்றும்
போதி யாதது மில்லையென் நிலையிவை 5 புகன்றான்.

(இ - ள்.) வேதங்களினெல்லையையறிந்தவனான அந்தக்குரு அந்தவார்த்தையைச் சொன்னவனவிலே, குற்றமற்றவனான பிரகலாதன், 'எல்லாவற்றுக்கும் முத்தலைவனாகிய கடவுளினது திருநாமத்தையேயல்லாமல் மற்றொன்றை நான் சொல்லாறியேன்; (எனக்கு இதுகுறித்துக்) கற்கவேண்டுவது யாதொன்றுமில்லை; என்ன நிவினுக்கு எட்டாமல் சொல்லித் தரத்தக்கதும் இல்லை என்று சொல்லிப் பின்வரும்) இவ்விர்தவார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த ஆறுகவிகளின் காண்க. 1-ம்:—1 நாயகன். 2 அஃதுரை. 3 வினம்பலும், செய்தலும். 4 அறிவினுக்கு. 5 புகலும். (கடுக)

2 அ.—இதுமதல் ஆறுகவிகளா - ஒருதொடர்: பிரகலாதன் தருவுக்குகூறும் வார்த்தையைத் தெரிவித்தும்.

தொல்லை நான்மறை 1 வரன்முறை துணிபொருட் கெல்லாம்
எல்லை 2 கண்டவ னகம்புகுந் 3 திடங்கொண்ட 4 தென்னுள்
இல்லை வேறணிப் 5 பெரும்பதம் யானற் யாத
6 வல்லை யேலினி 7 ஒதுவி நீதியின் வழாத.

(இ - ள்.) என்மனமானது,—பழமையான நான்கு வேதங்கள் மரபுவழு வாமல் சிச்சயித்துச் சொல்லியிருக்கிற எல்லாப்பொருள்கட்கும் முடிவெல்லையாகக்காணப்பட்டவனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் உள்ளே பிரவேசித்து (தனக்கு உரிய) இடமாகக்கொள்ளப்பெற்றது; இனி, (அந்த எம் பெருமானது திருநாமத்தைக்காட்டிலும்) பெருமைபெற்ற சொல் வேறு இல்லை; யான் அறியாதவையும் நீதியினின்று தவறாதவையுமான பொருள்களை (நீ) அறிந்து கூறவல்லாயாயின் இனிக்குறிப்பாயாக; (எ - று.)

திருமால் வந்து என்னைஞ்சிற்புகுந்துள்ளானாதலின், இதற்கு முன்கூறி ஒற்போல நீதிக்கு முரணானதைக் கூறுவாயாயின், யான் கேளேன்: நீதிக்கு முர

ஞாது எனக்குத்தெரியாதன கற்பிக்கவல்லையாயின் கற்பிப்பாயென்றான், பிரகலாதனென்க. 1-ம்:—1யாவையும், 2கொண்டவன். 3மனம். 4என்னில். 5பெறும்பதம், பெறும்பயன். 6வல்லையேயெனில். 7ஒதுதி, ஒதிவை, ஒதுரீ.()

2க. ஆரைச் சொல்லுவ தந்தண ரருமறை 1யறிந்தோர்
 ஓரச் சொல்லுவ 2தெப்பொரு ளுபநிட தங்கள்
 தீரச் 3செய்வினை 4தேவரும் முனிவருள் செப்பும்
 பேரைச் சொல்லுவ தல்லது 5பிறிதுமொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) அறிதற்குரியவேதங்களைபுணர்ந்தவரான அந்தணர்கள் (ஆராய்ந்துதெய்வமாகச்) சொல்லுவது எந்தக்கடவுளையோ, உபநிடதங்கள் (அனைவரும்) அறியும்படிசொல்லுவது எந்தப்பரம்பொருளையோ, (தம்) செய்வினைதீரும்படி தேவர்களும்முனிவர்களும் சொல்லுகின்ற (அந்தப்பரம்பொருளின்) திருநாமத்தையே (நான்) கூறுவதல்லாமல் (சொல்லத்தக்க) வேறொரு சிறந்தபெயரும் உள்ளதோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ-று).—1-ம்:—1அறைந்தோர். 2உண்டுகால், ஒருபொருள். 3சொல்லுவ, சொல்பொருள். 4முனிவருமாரும். 5பிறிதொன்றுமுளதோ, பிறிதுபெருளதோ. (கடுக)

௩௦. வேதத் தானும்நல் வேள்வியி னானுமெய் 1புணர்ந்த
 போதத் தானுமப் புறத்துள 2வெப்பொரு ளானும்
 சாதிப் பார்பெறும் 3பெரும்பதந் 4தலைக்கொண்டு சமைந்தேன்
 5ஒதுக் கேட்பது பரம்பொரு ளின்னமொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களைக்கொண்டும் சிறந்தயாகங்களைக்கொண்டும் தத்துவஞானத்தைக்கொண்டும் மற்றுமுள்ள (தவம் பூசனை முதலிய) எல்லாச் சாதனங்களைக்கொண்டும்(அரியபதவியாகியமுத்திமுதலாகிய சித்திகளை) முயன்றுபெறும் பெரியோர்(தாம் ஐபித்தற்குஉரியதாகப்) பெற்றபெருமைபுள்ள சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டுகூறினென்: நீ ஒதுக்கேட்பதாகிய பரம்பொருள் (நான் கூறுவதனினும்வேறாக) இன்னமும்ஒன்று உள்ளதோ? (எ - று.)

சாதிப்பார்பெறும்பதம் - பரமபதமெனக்கொண்டு, எனக்குப்பரமபதம் கிடைப்பது நிச்சயமெனப் பிரகலாதன் கூறியதாகக் கொள்ளவும் ஒன்று. 1-ம்:—1உணர்ந்தோர். 2அப்பதங்களைக். 4கைக்கொண்டு, 5ஒது. 6கேட்பதும்.

௩௧. காடு பற்றியுங் கனவரை பற்றியுங் 1கலைத்தோல்
 2முடி முற்றியும் முண்டித்தும் 3நீட்டியு 4முறையால்
 வீடு பெற்றவர் பெற்றதின் 5விழுமிய தியன்ற
 மாடு பெற்றனன் மற்றினி யென்பெற வருந்தி.

(இ - ள்.) வனத்தைவசிக்குமிடமாகக்கொண்டும் மேகந்தங்குகின்றமலையை வசிக்குமிடமாகக்கொண்டும் மிருகத்தோலாலியன்ற ஆடைகளைக்கொண்டு உடலைமறைத்தும் தலையைமொட்டையடித்துக்கொண்டும் (தலைமயிரைச்)சடையாகத்திரித்துக்கொண்டும் (பல)வகையால் (மிகமுயன்று)மோட்சமடைந்தவர் (தாங்கள்) கையாண்டதான உபாயத்தைக்காட்டிலும்சிறப்புப்பெற்றதாய்ப்பொருந்திய செல்வத்தைப் பெற்றேன்: மற்றும் நான்வருந்திப்பெற (த்தக்கது) யாது (உளது)? (எ - று.)

காட்டிலும் மலையிலும் வசித்துத் தவவேடம்பூண்டு வெருசிரமப்பட்டுச் சிலசாதனங்களைச்செய்து அவற்றின்பயனாக முத்திரிசையைப் பெறும் யோகிகள் முதலியோர் தாம் கைக்கொண்ட உபாயத்தினும் மேலானஉபாயமென்று கூறும்சிறந்தஉபாயமாவது-பிரபத்தியே: அது கைகூடப்பெற்றேன்: எனக்கு வருந்திப்பெறவேண்டுவது யாதொன்றுமில்லையென்றவாறு. எம்பெருமானே சரணமென்று அறுசந்தித்து அவனருளுக்கு இலக்காகி முத்திபெறுதல், எனிய வழியாதல்காண்க. கணம்-பெருமையுமாம். மூடி-உடலைமூடுவது என ஆடைக்கு காரணக்குறி. பி-ம்:—1கறை, 2மூடுபற்றியும், 3நீட்டித்தும், 4முறைசால், 5விழுமியதமைந்தேன், விழுமிதென்றுரைக்கும். (ககக)

௩.2. செவிக ளாற்பல 1கேட்டில ராயினுந் 2தேவர்
அவிகொள் நான்மறை யகப்பொருள் புறப்பொரு ளறிவார்
கவிக ளாகுவார் 3காண்குவார் 4மெய்ப்பொருள் 5காலாற்
6புவிக்கொள் நாயகற் கடியவர்க் கடிமையிற் புக்கார்.

(இ - ள்.) (தன்) திருவடியாற் பூமியையளந்த தலைவனாகிய திருமாலின் அடியவர்க்கு அடிமைசெய்யப்புகுந்த பத்தர்கள்,—பலதாற்பொருள்களை (பு பெரியோர்கூறத் தமது) காதுகனாற்கேட்டிலரானாலும், தேவர்க்கு அவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுக்கிற (மத்திரபூர்வமாகஉபயோகப்படுகிற) நான்குவேதங்களின்உள்ளுறைபொருளையும் வெளிப்படைப்பொருளையும் (தாமே) அறிவார்கள்: பாடல்செய்யவல்லபுலவராவார்கள்: தத்துவார்த்தங்களை(த் தாமே) பிரதியட்சமாக உணர்வார்கள்; (எ - று.)

இது, திருமாலினடியார்க்கு அடிமைப்படுவதாலாகும்பயனை எடுத்துக் காட்டியது. திருமாலடியார்க்குத் தொண்டபூண்டவர் ஒருருவினிடத்து உபதேசம்பெறாமலே சகலவேதங்களின் புறப்பொருளையென்றி உட்பொருளையும் அறிவார்: கல்விகள்கள்களில்லாமலே செஞ்சொற்கவிஞரும் முத்தி தரும்முதற்பொருளை உணர்வருமாவரென்பதாம். திரிவிக்கிரமவரலாற்றினால், எல்லாவுயிர்களும் திருமாலுக்கு அடிமைப்பட்டன என்பது, கண்குவினக்குதல் காண்க. பி-ம்:—1கேட்கிலர். 2தேவர்க்கு, 3காண்குறும், 4மெய்ப்பொருள், 5அல்லது, 6மேற்பொருள், 7கல்லார், 8புலிகள். (ககஉ)

௩.௩. எனக்கும் நான்முகத் தொருவற்கும் யாரினு 1முயர்ந்த
தனக்குத் 2தன்னிலை யறிவரு மொருதனித் 3தலைவன்
மனக்கு 4வந்தனன் 5வந்தன யாவையு மறையோய்
உனக்கு மின்னதி னல்லதொன் 6நில்லென வுரைத்தான்.

(இ-ள்.) வேதம்வல்லோனே! (சிறற்றறிவினனான) எனக்கும்(நான்குவேதங்களையும் இடைவிடாது ஒதுதம்படி) நான்குமுகங்களைப்படைத்த ஒப்பற்ற (படைத்தற்கடவுளான) பிரமதேவனுக்கும் எல்லாரினும்மேம்பட்ட(லர்வற்றகுளு) தனக்கும் தனதுநிலை அறியவொண்ணாதபடியுள்ள ஒப்பற்றஏகநாயகனான பூநீமந்தாராயணன், (என்) மனத்து வந்துசேர்ந்துள்ளான்; (ஆதலால்), எல்லாப்பொருள்களும் (எனக்குஅறியுமாறு) வந்திட்டன: உனக்கும் இத்தப்பரம்பொருளுக்காட்டிலும் சிறந்தபொருள் வேறுஇல்லை என்றுகூறிமுடித்தான், (அந்தப்பிரகலாதன்); (எ - று.)

‘எப்படிப்பட்டோர்க்கும் உணர்தற்கு அரியசிலையையுடைய அத்விதிய னுண பரமாத் துமா என்மனத்திலெழுந்தருளியிருத்தலால் யான் எல்லாவற் றையும் ஒதாமலேயுணர்ந்தேன்: றீயோ வேதம்முதலியன ஒதியும் உண்மைப் பொருளை யுணர மாட்டாமலுள்ளாய்: போனதுபோகட்டும்: இனி எம்பெருமா ன துதிருநாமத்தை யெசொல்லி உய்த்துபோ’ என்று பிரகலாதன் குருவுக்கு உப தேசித்தானென்க. இரண்டாமடி:—“தனக்குந்தன் மன்மையறிவரியானே” என்ற நம்மாழ்வார் வாக்கின் சொற்பொருள்களைக் கொண்டது. தன்னிலையறி வருமொருத்தன் என்று கூறினால், கடவுள் முற்றுமுணர்ந்தவனென்று கூறுவத னேடுமாறுபடாதோ? எனின்,—வரம்பற்றள்ளவற்றை வரம்பற்றன என்று உள்படியுணர்வதே முற்றறிவு ஆகுமாதலால், யாதொருமாறுபாடும் இல்லை யென்பர். பி-ட:—1 உயர்ந்தோர் தமக்கும், 2 வேறுளசராசரமனைத்திற்கும், 3 கட வுள், 4 வந்தன, 5 சொல்லுவன், வந்தனை, 6 யாதென. (கக௬)

௩௪.—நடந்தசெய்தியைக் குரு இரணியனிடம் தெரிவிக்கக்கேடல்.

மாற்றம் யாதொன்று முரைத்திலன் மறையவன் மறுகி ஏற்ற மென்னெனக் கிறுதிவந் தெய்திய தென்னு ஊற்ற மில்லவ னேடினன் கனகனை யுற்றான் தோற்ற வந்ததோர் கனவுகண் டனெனெச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (பிரகலாதன் சொன்ன இந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டவளவி லே),—அந்தஅந்தணன் [குரு] யாதொருமறுமொழியும் கூறமாட்டாதவராய் மனங்கலங்கி, ‘(யான்) ஈடேறும்வழி என்ன? எனக்கு அழிவுநேர்ந்திட்டது’ என் றுசிந்தித்துத்தேறியஞ்சிறிதும் இல்லாதவராய் ஒடி இரணியனையடைந்து, வந்துதோன்றியதான ஒருகணவைக் கண்டான்போலக்கூறுபவனான; (எ-று.) —கூறின வகையை அடுத்த கவியிற் காண்க.

மாணக்கனையபிரகலாதனுடைய குற்றம் தனதுகவனக்குறைவால் வந் ததென்றுகருதி இரணியன் தண்டிக்கப்போகின்றானெயன்ற அச்சத்தினால், ‘யான் ஈடேறும்வழி என்?’ என்றும், ‘எனக்கு அழிவுவந்துநேர்த்ததே!’ என்றுஞ் சிந்தித்து; குரு, அச்செய்தியை இரணியனிடம் எப்படிச் சொல்வதென்று சஞ் சலப்பட்டு ஒருவகையாகக் கூறலாயினென்க. இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட செய்தி இரணியனுடைய அரசாட்சியில் நனவில்நிகழ்ந்ததில்லையென்பதைக் காட்டுவார் ‘கனவுகண்டனெனெச்சொன்னான்’ என்றார்: கேட்பவர் நம்பிக்கை கொள்ள இடந்தராது அந்நிகழ்ச்சியென்க. இரணியனென்றபெயருக்குப் பரியாயமாக ‘கனகன்’ என்றார். பி-ம்:—1 கண்டேன், கண்டால். (கக௪)

௩௫.—குரு இரணியனிடம் செய்தி கூறல்.

எந்தை கேளெனக் கிம்மைக்கு மறுமைக்கு மியம்பச் சிந்தை யா¹லிறை 2 தினைத்தற்கு ³மடாதன செப்பி ⁴எந்தை யை⁵தினைந் தென்பொருள் முற்றுமென் ⁶றுரைத்துன் மைந்த னேதிலன் வேத⁷மென் றுரைத்தனன் வணங்கி.

(இ - ள்.) ‘எனதுஎசமானே! கேள்: உனதுமகன் எனக்கு இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்கருதிச் சொல்லுதற்கும் (மனத்தினும்) சிறிதுநினைப்பதற்கும்

கும் தருதியல்லாதவார்த்தைகளை (த் தானே) சொல்லிக்கொண்டு, 'எனது தந்தையை நனைத்தால் என்ன காரியம் முடியும்?' என்று சொல்லிவிட்டு, வேதங்களை யும் ஒதவில்லை' என்று (குரு இரணியனிடம்) வணக்கத்தோடு (செய்தி) கூறினான்; (எ - று.)

மூன்றாமடி - பிரகலாதன் 'இரணியாய நம:' என்று சொல்லுதற்குமுற்றுத் ததைக் காட்டும். பி-ம்:—1 அதை. 2 நனைத்தற்கும். 3 அடாதெனச். 4 முந்தையே. 5 உணர்ந்தேன், நனைத்துன்பொருள். 6 உரைத்தான், உரைத்தென், உரைத்து, 7 ஒன்றுரைத்திலன். (ககடு)

௩௬.—இரணியன் தருவைநோக்கி, 'அவன்சொன்னசொல்லைக் சொல்' எனல்.

அன்ன கேட்டவனந்தனை¹ நந்தமக் கடாத முன்னர் யாவரு² மொழிதரு முறைமையிற் படாத³ தன்ன துள்ளுறு முணர்ச்சியாற்⁴ புதுவது⁵ தந்தது என்ன சொல்லவனியம்பிய தியம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தச்சொற்களைக்கேட்டு அவ்விரணியன், (குருவைநோக்கி), 'வேதியனே! நமக்குத் தகாததும் முன்பு எவரும் சொல்லும் முறைமைக் குச்சேராததும் தனதுமனத்துத்தோன்றிய அறிவினும் புதிதாகத்தானே கொணர்ந்ததுமாக அம்மைந்தன்கூறியது என்னசொல்? சொல்வாய்' என்று வினாவினான்; (எ - று.) பி-ம்:—1 அந்தணர்க்கு. 2 ஒதரு. 3 புன்மையுள்ளடை, தன்னதுள்ளடை. 4 புதுவது. 5 சமைத்தது. (ககக)

௩௭.—குரு அது சொல்லத்தகுதியற்றதெனல்.

அரசு¹ னஃதுரை செய்தது² மறையவனஞ்சிச் சீரதலங்கரஞ்³ சேர்ந்திடச் செவித்தீதலை சேர்ந்த உரகமல்லசொல்⁴ யானுனக்குரைசெயி னூரவோய் நரக⁵ மெய்துவா னாவும்⁶ வெந்துகுமென நவின்றான்.

(இ - ள்.) அசுராசனான இரணியன் அச்சொல்லைக் கூறினவனவிலே, அந்தஅந்தணன் [குரு] அஞ்சி, (தன்) கை தலையினிடத்துச்சேர்ந்திட [தலை மேற்கைகுவி] (நின்று), 'வலியோனே! (எனது) இரண்டுகாதுகளின் துவாரத்திலே நுழைந்த பாம்புபோலக்கொடிய அச்சொல்லை நான் உனக்குச்சொன்னால் (அத்தீவினையினால்) நரகத்தையடைவேன்: (எனது) நாவும் வெந்தொழியும்' என்றசொன்னான்; (எ - று.)—உரகம் - மார்பினும் செவ்வது எனக் காரணப்பொருள்படும்வடசொல். செவித்தீதலை - உன்காதுகளின் துளையெனினுமாம். பி-ம்:—1 அன்னவையுரைசெய. 2 அந்தணன். 3 சேர்ந்திரு. 4 உனக்குரான். 5 எய்துமென். 6 வெந்திடும். (சகஎ)

௩௮.—பின்பு இரணியனேவலாற் பிரகலாதன்வந்துதொழ்தல்.

1 கொணர்கமைந்தனை வல்லிரைத் தென்றனன் கொடியோன்
2 உணர்வினெஞ்சின 3 நேவலர் கடிதின்னிலேடிச்
4 ஊனி நெய்தினர் 4 பணியெனத் தாதையைக் கண்டான்
துணியி லான்நனைத் துணியென 5 வுடையவன் தொழுதான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டுக்) கொடுமையுடையவனான இரணியன் 'புத்திரனை வெகுவிரைவாக அழைத்துக்கொண்டவருக' என்று ஏவலாளர்க்குக் கட்டளையிட்டான்: நல்லறிவில்லாதமனத்தையுடைய அவ்விரணியனது ஏவலாளர் விரைவாகச்சென்று ஒருகணப்பொழுதிற்குள் (பிரகலாதனை) அடைந்து, 'உன்தந்தையின்' கட்டளை (நீ வரவேண்டுமென்பது) என்று தெரிவிக்க, தன்னொப்பாரில்லப்பனாகிய திருமாவைத்துணையாகவுடைய அந்தப்பிரகலாதன் (சென்று) தாதையைக்கண்டு வணங்கினான்; (எ - று.)

ஐம்பெருங்குரவரில் ஒருவகுதலால். தாதையைக் கண்டவளவிற்பிரகலாதன் தொழுதனனென்க. பி-ம்:—1கொணர்கென், கொணர்தி. 2உணருநெஞ்சடை, உணர்வினெஞ்சினர். 3பணியெனக், ஏவலாற். 4அருளெனத். 5உடையவத்துயோன். (ககஅ)

௩௬.—'நீ துருவின்புழன் சொன்ன சொல் யாது?' என்று மைந்தனை இரணியன் வினவுதல்.

தொழுத மைந்தனைச் சுடர்மணி மார்பிடைச் சுண்ணம்
எழுத வன்பினி னிறுகுறத் தழுவிமா டிருத்தி
முழுது நோக்கி நீ நேதியன் 1கேட்கலின் முனியப்
பழுது 2சொல்லிய தென்னது பகருநி யென்றார்.

(இ - ள்.) (தன்னை) வணங்கினமகனான பிரகலாதனை ஒளியையுடைய அழகிய(தன்னு)மார்பிலே பூசப்பட்டுள்ள சுகந்தப்பொடி (அம்மைந்தனுடைய) உடம்பிலேபடியும்படி அன்போடு இறுக அணைத்துக்கொண்டு, (தன்) பக்கத்திலேபுட்காரவைத்து, (அவனை) நன்றாகப்பாத்து, 'நீ உனதுகுரு கேட்கமாட்டாமல்வெறுக்கும்படி தவறாகச்சொன்ன சொல் யாது? சொல்வாய்' என்று வினவினான்; (எ - று.)

பழுது - பயனின்மைகுறிக்கும் உரிச்சொல்லுமாம்: "பழுதுபயமின்றே" என்பது, தொல்காப்பியம். பி-ம்:—1கேட்கலின். 2சொன்ன சொலன்னது, சொன்னசொ லென்னது, சொன்னசொ லென்னசொல். (ககக)

௪௦.—பிரகலாதன் தந்தைக்குத் தான் சொல்லிய
(சொல்லின் மகிமையைக் கூறுதல்.

சுருதி யாதியில் தொடங்குது 2மெல்லியிற் 3வசால்லும்
ஒருவன் யாவார்க்கும் நாயகன் திருப்பிய 4நுணரக்
கருதக் கேட்டிடக் கட்டுரைத் திடர்க்கடல் கடக்க
உரிய 5மற்றிதின் நல்லதொன் றெல்லென வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) 'வேதம் ஒத்ததொடங்குகையில், முதலிற்கூறும் (பிரணவத்தின் சொரூபமாகி) எல்லோர்க்கும் ஒப்பற்ற தனிநாயகனான கடவுளினது திருநாமமே (யான்கூறியது): (யாவரும்) அறிதற்கும் தியானித்தற்கும் உபதேசமாகக் கேட்டற்கும் உறுதியாகக்கூறிப் பிறவித்துன்பங்களைக் கடத்தற்கும் உரியதான இந்தத் திருப்பெயரினும் சிறந்தபெயர் வேறென்றமில்லை' என்று சொன்னான், (பிரகலாதன்); (எ - று.)

திருப்பெயர் என்ற எழுவாய்க்கு, 'யான்கூறியது' என ஏற்ற பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது. சுருதி-எழுதாக்கிளவி. 15-ம்:—1ஆதிய, ஓதிய, யாவையும், ஆயது. 2வேலையை, வேலையிற். 3சொன்னேன். 4உரைக்க, உரைத்தேன். 5மற்றிது. 6என்றன ஊரவோன். (௧௭0)

சுக.—மகிணரோக்கி இரணியன் 'அச்சோல் இன்னதென்று துறித்துக்கூறு' எனல்.

தேவர் 1செய்கைய னங்ஙன முரை 2செயத் தீயோன் தானில் வேதியன் தக்கதே யுரை 3செயத் 3 தக்கான் ஆவ 4தாசுக வன்றெனி 5நறிசுவ 6மென்றே 7ஏவ தவ்வுரை 8விளம்புதி 9விளம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அசுரகுலத்துப் பிறத்திருத்தும்) தேவர்க்கு உரிய சாத்து விகுணத்தையுடைய அந்தப்பிரகலாதன் அவ்வாறு சொல்லவே, கொடியோனாகிய இரணியன், 'குற்றமற்ற அத்தணனாகிய குரு தருகியானதையே கூறத்தக்கவன்; ஆகிறது ஆகட்டும்: (மகன்கூறியதுதருதி) அல்லாததாயின் (அதன்மேற் செய்யவேண்டுவதை) ஆலோசிப்போம்' என்று எண்ணி, (மகனை நோக்கி), '(சொன்ன) அச்சோல் என்னசொல்? சொல்லுவாய் சொல்லுவாய்' என்றான்; (எ - று.)

பிரகலாதன் தன் விடையில் 'வேதம் தொடங்குமளவிற்கு சொல்லுஞ் சுருவேசவரனது திருநாமமே யான் சொன்னது' என்று பொதுவாகக்கூறவே, இரணியன், குருவின்வார்த்தையிலுள்ள கம்பிக்கையினால், 'புத்திரன் மீது குரு கூறிய குற்றம் விளக்கமாகத் தெரியுமாயின் பின் அதற்குப்பரி காரத்தை ஆலோசிப்போம்' என்று கருதி, மெல்லத் தன்மைத்தனைப் பார்த்து, 'நீ சொன்ன அச்சோல்லை விளக்கமாகக் கூறுவாய்' என்றன னென்க. தக்கதே யுரைசெய்துக்கான் என்றதொடர்-இரட்டுறமொழிதலால், 'தொடக்கத்தில் தக்கதையே சொல்லச் சொல்லியிருப்பானேயன்றி வேறல்லன்' என்றும், 'அவன் கமதுமகன்! து சொன்ன குற்றம் தருகியற்றதாயிராது' என்றும் இருவகையாகப் பொருள்படும். 15-ம்:—1செய்கையது. 2என. 3தருவன். 4ஆருவது, ஆருவன். 5அறிசுவது, அறிசுவன். 6அன்றே. 7யாவது. 8இயம்புதி. 9இயம்புதி, விரைவினின். (௧௭௧)

சு.2.—இதுமுதல் ஐந்துபவிகள்கூற்தொடர்: நான் சொன்னது நாராயண நாமமென்பதாயும் அந்நாமக்கிரமையும்கூற்துத்துக்கூறலைத்தேர்விக்கும்.

காமம் யாவையுத் தருவது மப்பதங் கடர்த்தாற்
சேம விடுறச் செய்வதுஞ் செந்தழல் 1முகந்த
ஓம வேள்வியி 2ஹுறுபத 3மும்ப்பது 4மொருவன்
நாம மன்னது 4கேள்நமோ நாராய ஹய.

(இ - ள்.) விரும்பிய புருஷார்த்தங்களை யெல்லாம் கொடுப்பதும், அத்தத் திரிவர்க்கத்தின்நிலையைக் கடந்துவிட்டால் அழிவில்லாத (அபவர்க்கமாகிய) மோட்சத்தை அடையச்செய்வதும், செந்நிறமுள்ள அக்கினியிலே (செய் ருதவியவற்றை) மொண்டுகொரியும் ஒழித்தையுடைய யாகக்கனி

னால் அடையப்படும் சுவர்க்கம் முதலியபோக ல்தானங்களில் அடைவிப்பதும், ஒப்பற்ற எம்பெருமானது திருநாமமாம்: அத்திருநாமத்தை (இன்ன தென்று சொல்லக்) கேட்பாயாக: அது நமோ நாராயணய என்பது; (எ - று.)

மகாமந்திரமாதலின், பிரணவத்தை நீக்கி அஷ்டாக்ஷரத்தைக் கூறினார். காமம்-அறம்பொருளின்பம். வேள்வியினுறுபதம்-சுவர்க்காதி மேலுலகங்கள். “மூன்றும் விட்டதே பேரின்பவீடு” என்றும்போல, ‘அப்பதங்கடந்தாற் சேம வீடுறச்செய்வது’ என்றார். 1-ம்:—1 அழுந்த, முகத்த, முகத்தின். 2 உருபயன். 3 துய்ப்பதம், உகப்பதம். 4 கேட்டியோநமோ. (கஎஉ.)

சாஉ. மண்ணி னின்றமேல் மலரய னுலகுற வாழும்
எண்ணில் பூதங்கள் நிற்பன திரிவன விவற்றின்
உண்ணி றைந்துள 2 கரணத்தி னூங்குள 3 வுணர்வு
எண்ணு கின்றதின 4 ட்டமுத் தேபிறி தில்லை.

(இ - ள்.) பூலோகம் முதல் (எல்லாவுலகங்களுக்கும்) மேலுள்ளதாகிய தாமரைமலரிவ்வாழும் பிரமதேவனது சத்தியலோகமளவும் (எல்லாவுலகங்களிலும்) பொருந்த வாழ்கின்ற அளவில்லாத சரம் அசரம் எனப்படும் பொருள்களின் உள்ளே பொருத்தியுள்ள மனத்தினிடத்திலே யுள்ள அறிவும் நினைக்கின்றது, இவ்வஷ்டாக்ஷரமேயாம்: (இப்படிப்பட்டது), வேறு இல்லை; (எ - று.)

எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தின் உணர்ச்சியும் செல்லுதற்கு இடமாவது, திருவெட்டெழுத்தே யென்பதாம். மண் என்றது - அதன்கீழுள்ள எழுலகங்களையும் அடக்கின்றது. நிற்பன திரிவன பூதங்கள் இவற்றின் உள் நிறைந்துள கரணம் என்க. 1-ம்:—1 நிறைந்தன, நிறைந்துளன், நிறைந்துறை 2 கருமத்தின். 3 உணர்வின், உணர்வால். (கஎஉ.)

சாஈ. முக்கட் டேவனும் ந:ன் முகத் 1 தாருவாறு 1 முதலா
மக்கட் காறுமியம் மந்திர 2 மறந்தவ ரிறந்தார
புக்குக் காட்டுவ 3 தரிந்து 4 பொதுவுறக் 5 கண்டார்
ஒக்க 6 நோக்கின ரல்லல 7 நிதனிலை யுணரார்.

(இ - ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய மகாதேவனும் நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமதேவனும் முதலாகச் சாதாரணமனிதர்களளவும் இந்தத் திருமந்திரத்தை மறந்தவர்கள் இறந்தவரேயாவர்: இதன்மகிமை (பிறர்க்கு) விவரித்துக் காட்டுதற்கு அருமையானது: (மதவேறுபாடுகளைப்பற்றிய பட்சபாதமில்லாமல்) நடுவுநிலைமைபொருந்தப் பார்க்குந்தன்மையுள்ள ஞானிகள், (இதன் மகிமையை)த் தகுதியாகக் கண்டுள்ளார்: கல்லாத பிறர் இதன் நிலைமையை யறியமாட்டார்; (எ - று.)

திரிணைத்திரன் சதுர்முகன் முதலிய சிறந்ததேவர்கள் முதலாகச் சாதாரணசனங்கள் ஈறாக எல்லோரும் உயிர்த்து வாழ்வது இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தலின்பயனாகவேயென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. 2 மறந்தவர் மறந்தார் என்றபாடத்துக்கு - இந்த மகாமந்திரத்தை மறந்தவர்கள் எல்லாவுணர்ச்சிகளையும் இழந்தவரேயாவரென்றும், அப்படிப்பட்டவர் அனைவராலும் மறக்

சத்தக்கவரே யென்றும் பொருளாம். 1-ம்:—1முதலோர். 2மறந்திரர், வாழ்வார். 3அரிதென, அரிதது. 4பொதுவற. 5காண்பார். 6கோக்கிடு கல்ல வர். 7அதனிலை, தன்னிலை. (கஎச)

சாந். தோற்ற மென்னுமத் தொல்வினைத் 1தொடுகடற் சுழிநின்று ஏற்று நன்கல 2னருங்கலன் யாவர்க்கு மினிய 3மாற்ற மங்கல 4மாதவர் வேதத்தின் 5வரம்பின் 6தேற்ற 7மெய்ப்பொருள் 8தெரிந்தமற் நிதினிலை சிறந்த.

(இ - ள்.) பிறவியென்கின்றஆயுந்தகடலினது அப்படிப்பட்ட பழவினையாகிய சுழியினின்று (உயிர்களை மோட்சமாகிய அக்கரையிலே) சேர்க்கின்ற சிறந்தமரக்கலமாபுள்ளதும், யாவர்க்கும் (பெறுதற்கு) அரிய ஆபரணம்போல விளக்கத்தைச்செய்வதும், இனியமங்கலச்சொல்லாகவுள்ளதும், பெருந்தவசிகளாற்பாராட்டப்படுகின்ற வேதங்களின் எல்லையாகிய உபநிஷத்துக்களின் சித்தாந்தமான தத்துவப்பொருளுமாக அறியப்பட்ட இந்தத்திருமந்திரத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தவை வேறுஇல்லை; (எ - று.)

தோற்றமென்னும் தொடுகடல்அத்தொல்வினைச்சுழி என்றும், இனிய மங்கலமாற்றம் என்றும் மொழிமாற்றாக. முதலீரண்டடி-உருவகவணி. கலத்திருகூண்மை-அபாயமின்மை. திருமந்திரத்தை மரக்கலம்முதலியவாகப் பல படியாகக் கூறியது-பலபடப்புனைவணி. 1-ம்:—1கடுகடல். 2அருங்கலம். 3மாற்று. 4மாதவ. 5மரபிற், வைப்பிற். 6தேற்றி, தேற்றம். 7அப்பொருள். 8திருந்த. (கஎஞ)

சசு. உன்னு யிர்க்குமென் னுயிர்க்குமின் வலகத்தி னுள்ள மன்னு யிர்க்கும் துறுதி¹யென் றுணர்வுற 2மதித்துச் 3சொன்ன திப்பெய றென்றன னறிஞரிற் றுயோன் மின் னு யிர்க்குவே லிரணியன் 5றடி⁵லழ விழித்தான்.

(இ-ள்.) இந்தத்திருமாமம்,—உனதுஉயிருக்கும் எனதுஉயிருக்கும் இந்த வலகத்திலேயுள்ள நிலைபெற்றஎல்லாவுயிர்க்கும் இதுவேமேலான உறுதியை விளைப்பதென்று (செவ்வையாக) அறிவிலேபொருந்த ஆலோசித்துச்சொல்லிய தாரும்என்றசொல்லினன், அறிவுடையாரிற்பரிசுத்தஞ்சிய பிரகலாதன்: (அனைத்துஞ்சொன்னவளவிலே), மின்னல்போன்ற ஒளியைவெளிவீசுகின்றவேலா புத்தையுடைய இரணியன், (சண்களிலிருந்து) நெருப்புப்பொறிபறக்க(ப்பெருங்கோபத்தோடு) விழித்துப்பார்த்தான்; (எ - று.)

உறுதிநருவதனை உறுதியென்றது, இலக்கணை. தான் ஆராயத்தேகூறிய தென்பான் 'உணர்வுறமதித்துச்சொன்ன திப்பெயர்' என்றான். 1-ம்:—1என்பதை. 2மதித்தேன். 3சொன்ன. 4பொருள். 5அழல். (கஎச)

சஎ.—இதுமுதற்பத்துக்கவிகா - இரணியன் பிரகலாதனைச் சீனந்துகூறுவதைத் தெரிவிக்குமா.

சஎ. 1இற்றை 2நாள்வரை யானுள நாள் 3முத 4விப்பேர் சொற்ற 5வாயையுங் கருதிய மனத்தையுஞ் சுடுமென்

ஒற்றை யானைமற் றியாருனக் கிப்பெய ருரைத்தார்
கற்ற தாரொடு சொல்லுதி விரைந்⁶தெனக் கணன்ருன்.

(இ - ள்.) யான் உண்டானநான்முதல் இன்றைத்தினமளவும் (நீ குறித்த)இந்தப்பெயரைச் சொன்னவாயையும் (இப்பெயரைச்)சிந்தித்த மனத்தையும் என்னுடைய ஒப்பற்றஆஜ்ஞை எரித்திடும்: (அங்கனமிருக்க), இந்தப் பெயரை உனக்குச்சொன்னவர் யாவர்?(நீ இதனைக்) கற்றுக்கொண்டது யாவரிடத்தில்த்? விரைவாகச்சொல்லுவாயென்றுகோபித்தான்; (எ - று.)—மற்று - வினைமாற்று.

பிரகலாதன்கூறிய பெயரைத் தன்வாயால் அனுவதித்துக் கூறுதற்கும் மனமில்லாமையால்'இப்பெயர்' என்கின்றான். கற்றதாரொடு-வேற்றுமைமயக் கம்.பி-ம்:—1 அற்றை.2நான்முதல். 3வரை. 4அப். 5நாவை. 6எனக்கென்றான்.

சுஅ. 1முனைவர் வானவர் முதலினர் 2முன் றுல கத்தும்
3எனைவ ருள்ளவர் யாவரு மென்னிரு கபுலே
நினைவ 4தோதுவ தென்பெயர் நினக்கிது 5நேர
அனைய ரஞ்சவர் மைந்தநீ யாரிடையறிந்தாய்

மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (மற்றையனைவர்க்கும்) முந்தினவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும் மற்றையதேவர்களும் முதலாக சூவுலகங்களிலும் (இத்தன்மையரான) எவ்வகைப்பட்டவராயுள்ளவரெல்லோரும் (எப்போதும்) தியானிப்பது எனது உபயபாதமே: (துதித்துக்)கூறுவது என்பெயரே; (ஆதலின்); அவர்களெல்லோரும் உனக்கு இந்தப்புதியபெயரைக் கூறுதற்கு அஞ்சுவார்கள்: (ஆகவே), பிள்ளாய்! (இதனை) நீ வேறுயாரிடத்து உணர்ந்தாய்? (எ - று.)

“முன்னே முனைவென்பது, ஓர்சொல்விழுங்காடாம்: முன்னன்பதனை முனையென்பவாகலின்” என்று நச்சினுக்கினியர்கூறுவராதலால், முனைவென்பதற்கு - முன்னையவரான திரிமூர்த்திகளெனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது; இதற்குப்பழமையரான முனிவரென்பபொருள்கூறலும்ஒன்று. பி-ம்:—1முனிவர். 2முற்று. 3அனையர், இனையர். 4ஏத்துவது. 5நேர்வார். 6அஞ்சல்நீ. (கஎஅ)

சுசூ. மறங்கொள் வெஞ்செரு மலைகுவான் பன்முறை வந்தான்
கறங்கு வெஞ்சிமைக் கலுமுன்முன் கடுமைநிற்¹கரந்தான்
பிறங்கு தெண்டிரைப் பெருங்கடல் 2புக்கினம் பெயராது
உறங்கு வான்பெய 3ரு.றுதியென் றுருனக் குரைத்தார்.

(இ - ள்.) வலிமைகொண்ட கொடியபோரை (என்றோடு) செய்யும் பொருட்டுப் பலதரம்எதிர்த்துவந்து,ஒலிசெய்கிற கொடியசிறகையுடைய(தன்வாகனமாகிய) கருடனுடையவேகத்தால் (தப்பியோடி) மறைந்து, ஒலிக்கிற தெளிவான அலைகளைபுடைய பெரியபாற்கடலிலே புகுந்து இன்னும் அவ்விடத்தைவிட்டு அப்பால்வராமல் தூங்கிக்கிடப்பவான விஷ்ணுவிலுடைய பெயரை உறுதிதருவதென்று உனக்கு எவர் உபதேசித்தார்? (எ - று.)

திருமால் திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டு அறிதுயில்புரிவதனை, அப் பெருமான் தனக்குஅஞ்சிக் கடலிலொளிந்துகொண்டு உறங்கிக்கிடப்பதாக இரணியன் கற்பித்துக்கூறுகின்றான். கறங்குகிறை - காற்றடிபோலச்சூழல் கின்ற சிறையுமாம். கலுழன் = கருடன்; வடசொற்கிதைவு. பி மீ:—1கழிந் தான். 2புக்கபின். 3ஆருனக்குறுதியென்று. (கஎக)

ரு0. பரவை நுண்மண லெண்ணினு மெண்ணரும் பரப்பிற்
குரவர் 1நங்குலத் துள்ளவ ரவன்கொலக் குறைந்தார்
அரளிம மத்தை யெலியிருந் தோதின லதற்கு
விரவு நன்மையென் துன்மழி விளம்பென வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) கடலினுடைய நுண்ணியமணலை எண்ணி வரையறைசெய்ய முடிந்தாலும் எண்ணிவரையறைசெய்யமுடியாத பெருந்தொகையைபுடைய நமதுகுலத்தில்தோன்றிய பெரியோர் (பலர்) அந்தவிஷ்ணுகொல்ல அதனால் இறந்தார்கள்: (தன் இளைத்துப் பகையாகிய) பாம்பின்பெயரை எவ் இடை விடாதுசொன்னால் அவ்வெலிக்கு (அதனால்) வரும் நன்மையாது? தூர்ப்புத்தி யுடையவனே! (8) சொல் என்று சிசுந்துகூறினான், (இரணியன்); (எ - று.)

“ஒலித்தக்காவென்னும் உவரிஎலிப்பகை, நாகமுயிர்ப்பக்கெடும்” என்ற படி மிகப்பலஎலிகள் திரண்டு ஆரவாரித்தாலும் அவற்றை மிகஎளிதில் அழிக்க வல்ல பிறவிப்பகையான பாம்பின்பெயரை ஒரெலி கூறியதனால் அதற்கு என்னநற்பயன்? என்ற இந்த உபமான வாக்கியம்-அசுரர்களை அழிக்கும் இயற் பகையான விஷ்ணுவின் திருநாமத்தை ஒதுவதால் உனக்கு யாதொருநன்மை யும் நேராது என்ற உபமேயக்கருத்தைத் தெரிவித்தவால், 17 நிதுடோடித் டணியாம். 17-ம்:—1எம், என். (கஅ0)

ரு1. வாயிற்ற் னுள்ளுல கேழ்தினு டேழையும் வைக்கும்
1 அயிர்ப்பி லாற்றலென் 2 என னுசனை யேனமொன் முகி
எயிற்ற் னுலெந்ந் தின் னுயி ருண்டவ னுமம்
பயிற்ற் வொ3 தினைப் 4 பயந், 5 து 6 எனெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பதினான்குலோகங்களையும் (தன்) வயிற்றினுள்ளே வைக்கவல்லவனும் சந்தேகத்து இடனில்லாத [துணிவான] வல்லமையுள்ள எனது தம்பியான இரணியாட்சனை ஒருபன்றிவடிவமாகிக் கோரத்தத்தினுக்குத்தி (அவனுடைய) இனிய உயிரைக்கொண்டவனுமான விஷ்ணுவினுடைய பெயரைப் பழகுதற்காகவோ நான் உன்னைப்பெற்றது? என்று பின்னும் கூறினான்; (எ - று.)

ஒருகாலத்திற் பூமியைப் பாயாகசகருட்டி எடுத்துக்கொண்டு கடலில் மூழ்கிப்போன இரணியாட்சனைத் திருமால் தேவர்முனிவர்முதலியோரது வேண்டுகோளினால் மகாவராகரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கொண்டு பூமியைக் கோட்டாற் குத்தியெடுத்துக்கொண்டுவந்து பழையபடிவிரித்தருளின னென்பது, இ தீ 17 கறிந்த 3ரை. 17-ம்:—1 அயர்ப்பு. 2 அண்ணலை, அண்ணனை. 3 உயிரை. 4 வளர்த்தது. (கஅக)

ரு2. ஸுருவன் பாவர்க்கு 1 மெவற்றிற்கு 2 மிய வுலகிற்கு 2 முதல்வன்
தருதல் 4 காக்குதல் 5 தவிர்த்தலென் மவைசெய்த தக்கான்

கரும்பத்தா லன்றிக் 6காரணத்தா லுள்ள காட்சி
திருவிலீ மற்றி தெம்மறை7ப் பொருளெனத் 8தெரிந்தாய்.

(இ - ன்.) வாழ்வற்றவனே! உயர்தீணைப்பொருளெல்லாவற்றிற்கும் அஃறிணைப்பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் (இவ்விருவகைப்பொருட்கும் ஆதாரமான) உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் தலைவனாகுபவனும், (எல்லாப்பொருளையும்)படைத்தலும் பாதுகாத்தலும் அழித்தலும்என்ற இந்த முத்தொழில்களையும் செய்யத்தக்கவனும் எானொருவனே: (இங்ஙனம் நடக்கும்) தொழிலால் அறிவதன்றி,காரணப்பொருளைப்பற்றி வேறாகக்காணும்இக்காட்சிஎந்தவேதத்தின் சித்தார்த்தமென்று உணர்ந்துள்ளாய்? (எ - று.)—மற்று - அசை.

எல்லாவுலகங்கட்கும் அங்குள்ள உயர்தீணை அஃறிணைப்பொருள்கட்கும் நானே தலைவனாகவும் படைத்தல்முதலியதொழிலைச் செய்யத்தக்கவனாகவும் இருக்கக் காண்கின்ற இத்தபிரதியட்சபிரமாணத்தைக்கொண்டு என்னையே கடவுளென்று துணியவைவிட்டு, புகையைக்கண்டு நெருப்பை அனுமானிப்பது போல, பிரபஞ்சத்தைக்கண்டு வேறே கடவுளுண்டென்று ஊகித்தறிவது சிறவாதென்றவாறு. இதனையும் அடுத்தசெய்யுளையும் பிரகலாதன்வார்த்தையாகக்கொண்டு நலிந்துபொருள்கொள்வாருமுள். 1-ம்:—1எவர்க்கும், எவர்க்குமேல். 2முதல்வர்க்கும். 3இறைவன். 4காதல். 5அழித்தல். 6காரணத்துளனெனும், காரணனுளனெனும். 7 துணிவென. 8தெரிந்தாய், திரிந்தாய். (கஅஉ)

1௩. ஆதி யத்தங்க 1ளிதனிந்மற் றில்லை2பே ருலகின்
வேத மெங்ஙன மங்ஙன மவைசொன்ன விதியாற்
கோதி னல்வினை செய்தவ ருயர்குவர் 3குறித்துத்
திது செய்தவர் 4தாழ் குவ ரிதுமெய்ம்மை தெரியின்.

(இ - ன்.) வேதங்கள் எவ்வாறு கூறியுள்ளனவோ அங்ஙனம் அவை சொல்லியமுறை தவறாமல் குற்றமில்லாத (தவம் முதலிய) நல்லதொழில் களைச் செய்தவர் மேம்படுவார்கள்; கொடியசெயலை யெண்ணிச்செய்தவரோ தாழ்ச்சியடைவார்கள்; ஆலோசிக்குமிடத்து, இது உண்மையே: பெரிய உலகத்தில் இங்ஙனமன்றி (இயற்கையில்) முதலாயுள்ள பொருளும் கடையாயுள்ள பொருளும் வேறுஇல்லை; (எ - று.)

வேதசால்திர விதிப்படி நல்வினைசெய்வார் மேம்படுவர்; தீவினைசெய்வார் கீழ்மைப்படுவர்: இதுவேயொழிய, உலகத்திலே இயற்கையாகவே உயர்வான பொருளும் தாழ்வான பொருளும் வேறுஇல்லை; ஆகவே, பெருந்தவம் இயற்றிய யான் மேம்படுதல் தக்கதே யென்றவாரும். 1-ம்:—1இல்லையெவ்வலகில், இல்லையவ்வலகில். 2பேருணரின். 3குறித்த. 4ஆழ்குவார். (கஅஉ)

1௪. செய்த மாசுவ முடைமையி னாரியயன் சிவனென்று
எய்தி னர்ப்பத யிழந்தனர் யான்றவ யியற்றிப்
பொய்யி னாயகம்: 1பூண்டளி 2னிணியது புரித
3னெய்ய தாகுமென் 4ருருமென் காவளி 5னுழைந்தார்.

(இ - ன்.) (ஆதிகாலத்திலே) செய்த பெருந்தவம் இருந்ததனால் அரி அயன் சிவன் என்ற பதவியைப் பெற்றவர்,—யான் (அவரினும்)பெருந்தவ

மியற்றிப் பொய்ம்மையில்லாத தலைமையை மேற்கொண்டதனால் (அந்தத் தமது) நிலைமையை யிழந்தார்களாய், இனி தாம் (தமக்கு உள்ள படைப்பு அளிப்பு அழிப்பு என்ற) அந்தத்தொழிலைச்செய்வது (பெருந்தவனான இந்த இரணியனுக்கு முன்னேநமக்கு) எளிமையைத்தருவதா மென்று அத்தொழிலு லிட்டே அவர்கள்யாவரும் என்காவலுக்குள் நுழைந்திட்டனர்; (எ - று.)

அது புரிதல் செய்யாதாரும் என்பதற்கு - இரணியனான என் காவலில் நுழைந்திருத்தல் சலபமான செயலென்று உரைப்பாரு முனர். தனது நாய கத்தைப் பொய்யில்நாயகமென்றதனால், திரிமூர்த்திகளின் நாயகம் பொய்ம் மைப்பட்ட நாயகமென்பது, பெறப்படும்: நான்காமடி 'நொய்திளுவதென் றேருமென்காலிதுநுவல்வார்' என்று சிலபிரதிகள். பி-ம்:—1பூண்டபின், பூண்டனன். 2இனியவைசெய்தல், இனியெதிர்பொருதல். 3நொய்தல். 4ஏவ ருமேவலின். 5நழைவார், உழல்வார். (கஅச)

௫௫. வேள்வி யாதிய புண்ணியர் தவத்தொடும் நிலக்கி

கேள்வி யாவையுந் தனித்தன னிவைகொர் பகையைத்

தாழ்வி யாதன செய்யுமென் 2நீனையவர் தம்பால்

3வாழ்வி யாதய லெல்வழிப் புறங்கொண்டு வாழ்வார்.

(இ - ன்.) 'இந்தயாகம் தவம் முதலிய செயல்கள் உட்கருள்ள பகைவர் களைத் தாழ்வியாத மேன்மைகளை புண்டாக்கும்' என்று கருதி (அந்த) யாகம் முதலிய நற்கருமங்களையும் தவத்தையும் செய்யவொட்டாமல் தடுத்து, சாஸ்திரவிசாரம் முழுவதையும் தடுத்துவிட்டேன்: (ஆகவே), அந்தத் திரி மூர்த்திகள் தம்மை வாழ்வுறச்செய்யாது அயலாரை எப்படிப் பாதுகாத்து வாழ்வார்? (எ - று.)

நான் அந்தத் திரிமூர்த்திகளையே யாகம்முதலியனசெய்து என்னினும் மேம்படவொட்டாமல் அடக்கிவைத்திருக்கிறேன்: அவ்வாறிருக்க, அந்தத் திரிமூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்தியான விஷ்ணுவால் உனக்கு எப்படி நன்மை புண்டாருமென்று பிரகலாதன்செயலைக் கண்டித்தவாறு. மூன்றாமடியில் 2எனையவர் தம்பால் என்றுபாடல்கொண்டு, நான்அரிமுதலியோரை யாகம் முதலியன செய்யாமலும் சாஸ்திரவிசாரஞ் செய்யாமலுமிருக்கச் செய்திட்டே னாதலால், (அவர்கள் என்னையே கடவுளாகக்கொண்டு), தங்கள் காரியங்களி லெல்லாம் என்னையே துதித்து வாழ்கின்றனரே யன்றி, என்னவிட்டுப் போய்த் தப்பி வாழும் வழி யாதுயிலரென்றலும் ஒன்று. இப்பொருளில், எனை வாழ்வியாது என இயையும். இவையென்பது-வேள்வி முதலிய நற்கருமங் களையும், பகையென்பது-அரிமுதலியோரையும் காட்டும். பி-ம்:—1ஆகிய. 2எனியவர் தம்பால். 3வாழ்வியாதவர். (கஅடு)

௫௬. பேதைப் பிள்ளை 1பிழைத்தது பொறுத்தெனன் 2பெயர்த்தும்

3ஏதில் வார்த்தைக 4எனையன விளம்பலை முனிவன்

யாது 5சொல்லின வையையாவ யிதமென வெண்ணி

7ஒதி போதியென் றுரைத்தன 8ஊலகொ முயர்ந்தோன்.

(இ - ள்.) அறியாமையையுடைய பிள்ளாய்! நீ தவறுசெய்ததை போது)பொறுத்தேன்;(மீண்டும்)இவ்வாறான யாதொருபயனுமில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லாதே: குரு எதைச்சொல்லுகின்றானோ, அந்தந்த வார்த்தையை நன்மை தருவதென்று எண்ணி, ஒதுவாய்; போ என்று சொன்னான்: (யாவெனினில்),—உலகமுழுவதும் உயர்வுபெற்றவனான இரணியன்;(எ-று.)
 ஏதில் வார்த்தைகள் - யாதோரியையு மில்லாத வார்த்தைகளென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை. பி - ம்:—
 1உரைத்தது. 2பிழைத்தும். 3மேதை. 4இனியன. 5உரைத்தனன். 6இவை. 7ஒதுபோவென, ஒதுபேர்தியென்று. 8உலகினுள். (கஅக)

வேறு.

நா.—இது:நதல் இருபத்தீரண்டு கவிகள் - இரணியனுக்குப் பிரகலாதன் அறிவுறுத்துவன கூறும்.

உரையுள துணர்ந்துவ துணர்ந்து கோடியேயல்
 விரை¹யுள வலக்கலாய் வேத²வேள்வியின்
 கரை³யுள நியாவரும்⁴கற்குக் கல்வியின்
 பிரையுள தென்பது மைந்தன்⁵பேசினான்.

(இ - ள்.) நறுமணமுள்ள பூமாலையைத் தரித்தவனே! (நான் உனக்கு) அறிவிக்கவேண்டிய வார்த்தை இருக்கிறது: (அதனை எத்தன்மையதென்று) அறிந்துகொள்வாயேயானால், (அது), வேதக்கட்கும் யாகக்கட்கும் முடிவெல்லையாக உள்ளது:(அன்றியும்),யாவரும் கற்குக் கல்விக்குப் பிரையாகவுள்ளது என்பதை எடுத்துச் சொன்னான், பிரகலாதன்; (எ - று.)

‘வேத வேள்வியின் கரையுளது’ என்பதற்கு-வேதார்த்தங்களிற் கூறப்படுவதென்றும், வேதங்களுக்கு எட்டாமல் அப்பாலுள்ள தென்றும், யாகங்கள் சென்று சேரும் இடமாகவுள்ளதென்றும் கருத்து. பிரை-பாலேத் தயிராக்கும் பொருட்டு அதிற் குத்தப்படும் சிறுமோர்த்துளி: அது தான் சிறிதாயினும் பால் முழுவதையும் திரித்துத் தன்மயமாக்குவதுபோல, யான் சொல்லும் வார்த்தை சுருக்கமுடையதாயினும் பிறரது சாதாரண கல்விஞானம் முழுவதையும் தன்வசமாக்கவல்லது என்பான் ‘யாவரும்கற்குக் கல்வியின்பிரையுளது’ என்றான். பிரையென்றதற்கு ஏற்பக் கல்வியைப் பாலாகக் கொள்க. பி-ம்:—1உளர். 2வேலையும், வேலையின். 3உளயாவையும். 4கற்கும். 5பேசுவான். (கஅஎ)

நா. வித்தின்றி விளைவதொன் றில்லை வேந்தநின்
 பித்தின்றி யுணர்தியே ளளவைப் 1பெய்குவன்
 உய்த்மொன்று மொழிவின்றி 2யுணர்த்த 3பாற்றெனக்
 4கைத்துன்று நெல்லியக் கணியிற் காண்டியால்.

(இ - ள்.) அரசனே! விதையில்லாமல் முன்புபொரு விருட்சவர்க்கம் இல்லையன்றோ! உன்னுடைய விபரீதஞானத்தைவிட்டு உண்மையையறியத் தொடக்கினால், (தத்துவப் பொருளையறியும்) வகையைக் கூறுவேன்: (நான்

கூறுவது), சிறிதும் விடாமல் ஊன்றியறியத்தக்கதென்று எண்ணி, கையினிடத்துப் பொருந்திய செல்லிப்பழத்தைப்போல (அதனை உள்ளபடி) விளக்க யுணர்வாய்; (எ - று.)

வித்தின்றி வினைவதில்லை யென்ற வாக்கியம்—மூலகாரணப்பொருளாகிய கடவுளொருவரில்லாமல் இந்தப்பிரபஞ்சம்தோன்றாது என்ற உபமேயக் கருத்தைக் காட்டுவதால், பிறிதுமொழிதலணியாம். பித்து-விபரீதரூணம். கைம்மாறு கருதாமற் கூறவேனென்பான் 'பெய்குவன்' என்கின்றான். கையிலுள்ள செல்லிக்களியை யுணர்வதுபோலத் தத்துவப்பொருளை என் சொல்லால் ஐயந்திரிபு அற உணர்வாயென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய விஷயம். பி-ம்:—1செய்தனன், பெய்தன், பெய்தனன். 2உணர்ந்தல், 3பாற்றன். 4கைத் தொன்று.

(கஅஅ)

கூ. தன்னுளே யுலகக்க ளெவையுந் 1தந்தவை
தன்னுளே நின்றதா 2னவற்றுட் டங்குவான்
பின்னிணன் முன்னில 3னொருவன் 4பேர்கிலன்
தொன்னிலை யொருவராற் றுணியற் 5பாலதோ.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற முதற்கடவுள்,—தன்னுள்ளிருந்து எல்லாவுலகக்களையும் உண்டாக்கி, அவற்றுக்குள்ளே தான் (பலவடிவமெடுத்து) நிற்பதல்லாமல், (தான் என்னினுள் எண்ணியபோல) அவற்றினுள்ளெல்லாம் தங்குவான்; பின்னும் முன்னும் இல்லாதவன்: நிலைமாறுபடாதவன்: (அப்பொருளானுடைய) பழமையான நிலைமை (இத்தன்மையதென்று) ஒருவரால் துணிந்து சொல்லக் கூடியதோ? (எ - று.)

ஆதிசாலத்தில் உலகக்களையெல்லாம் படைத்து, படைத்த உலகக்களானே உபேந்திரன் இராமன் கிருஷ்ணன் என்றற்போலத் திருவவதரிப்பதும் அந்தர்யாமியாய் அவ்வுலகக்களினுட்புறத்திலெல்லாம் நீங்காது வாழ் தலுமுடையவன் அந்த ஒப்பற்றகடவு ளென்றவாறு. தன்னுளேநின்றவன்ற இடத்துள்ள'நின்ற'என்பதைப் பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினையெனக் கொண்டு—'பிரளயகாலத்திலே தான்படைத்த உலகக்களையெல்லாம் தன்னுள்ளே நிறுத்தி யென உரைகூறலும் ஒன்று. கடவுள் தான் படைத்த உலகக்களைத் தன்னிடத்தில்தானேலயிக்கச்செய்கிருனென்றதூற்கொள்கை காண்க. பி-ம்:—1தந்தவன். 2தவத்துள். 3பெயர்வன். 4பேர்கலன், 5பாலதோ. (கஅக)

கூ. 1சாக்கியம் யோகமென் றிரண்டு 2தன்மைய
வீங்கிய பொருளெலாம் வேறு காண்பன
ஆக்கவை 3யுணர்ந்தவர்க் கன்றி யன்னவன்
ஒங்கிய 4தனிநிலை யுணரற் பாலதோ.

(இ - ள்.) மிகப்பரந்துள்ள எல்லாப்பொருள்களையும் வெவ்வேறுகப்பகுத்துநோக்குகின்றனவாகிய சாக்கியம் யோகம் என்று இரண்டுவகைவழிகள் (உள்ளன); அவற்றை உள்ளவாறு அறிந்தவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு), அந்தமுதற்கடவுளினுடைய எல்லாவற்றினும்மேம்பட்ட சிறத்திலை அறியக் கூடியதோ? (எ - று.)

தன்மாத்திரைகளஐந்து, பூதங்களஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள்ஐந்து, கருமேந்திரியங்கள்ஐந்து, மஹாந், அஹங்காரம், மனம், மூலப்பிரகிருதி, புருஷன் என்னும் இருபத்தைந்துத்துவங்களின் தன்மையை புள்ளபடி விவரித்துக் கூறுதல் சாங்கியமார்க்கம். உலகத்தைப் பகவானுடையசொருபமாகினைத்து இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரானாயாமம், பிரத்யாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதிகள்ன்ற எட்டுஅங்கங்களும் வழுவாதபடிநின்று மனத்தை மற்றைவிஷயங்களினின்று மீட்டுப் பரம்பொருளிடத்துநிறுத்துதல், யோகமார்க்கம்: இவற்றை விரிப்பிற் பெருகும். இது “மூவகை புலகுமாய்” (63) என்பதன் பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ஈ:—1தாங்கிய வுலகமென்று, தாங்கிய யோகமொன்று. 2தங்கிய. 3அறிந்தவர். 4தன்னிலை, தவனிலை, மேனிலை, தவநிலை.

கூ3. சித்தென வருமறைச் சிரத்திற் 1நேறிய
தத்துவ 2மவனது தம்மைத் தாமுணர்
வித்தக ரற்குவர் வேறு 3வேறுணர்
பித்தரு 4முளர்சிலர் வீடு 5பெற்றலார்.

(இ - ள்.) ஞானசொருபமென்று (அறிதற்கு) அரிய வேதாந்தங்களிற் சித்தாந்தப்படுத்திய பரதத்துவமாவன் அக்கடவுள்: அத்தன்மையை தமதுஉண்மை நிலையைத் தாம் அறிந்த ஞானிகளே அறிவார்கள்: (அன்றி), வெவ்வேறுவகையாகமாறுபடஅறிகிற விபீதஞானிகளும் சிலர்உளர்: (அம்மயக்கவறிவாளர்), மோட்சத்தைப்பெறார்; (எ - று.)—14-ஈ:—1தேற்றிய. 2ஆனது, அறிகுநர், அறிந்தவர். 3வேறு. 4உணர்சிலர். 5பெற்றலார். (ககக)

கூ2. அளவையா 1னாப்பரி 2தறினி னப்புறத்து
உளவையா வுபட்ட தங்க 3னோதுறு
1கிளவியால் பொருள்களாற் 5கிளக்கு ருதவன்
களவையா ரற்குவார் மயம்மை கண்டிலார்.

(இ - ள்.) (அந்தக்கடவுளின்நிலை), பிரதியட்சம்முதலிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு அளந்திடமுடியாதது; அறிவுக்கும் எட்டாமல் அப்புறத்ததாயுள்ளது; ஐயாவே! உபநிடதங்கள் கூறுகின்ற சொற்களிற் பொருந்திய பொருள்களினும் கூறமுடியாதவனான அக்கடவுளின் (பிறராற்காணவொண்ணாத) மாயத்தன்மையை யாவர் அறியவல்லவர்? அம்மெய்மை (எவரும்) கண்டாரிலர்; (எ - று.)

அளவையான் அளப்பு அரிது என்று பிரித்து - அப்பரம்பொருளின் நிலையளவையான் அறிந்து சொல்லமுடியாது எனினுமாம். பி-ஈ:—1 அளவறிந்து. 2 அளவையின், அறிவன், அளவின். 3 ஓதுவ. 4 கிளவியால். 5 கிளத்து ருவவன், கிளத்துருதவன், கிளக்குருளவன், கிளக்கினன்னவன். (ககஉ)

கூ6. மூவகை 1புலகுமாய்க் குணங்கள் மூன்றுமாய்
2யாவையு 3மெவருமா 4யெண்ணில் வேறுபட்டு
5ஓவளி லொருநிலை யொருவன் செய்கினை
தேவரு முனிவரு முணரத் தேயுமோ.

(இ - ள்.) (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்ற) மூவகைப்பட்ட உலகங்களின் சொரூபமாகியும், சத்துவம் இராசசு தமசுஎன்ற முக்குணங்களின்சொரூபமாகியும், (பிரபஞ்சத்திலுள்ள) உயர்நிணைப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்ற எல்லாமுமாகியும், (மற்றும் இவ்வாறு) எண்ணிக்கையில்லாமல் வெவ்வேறுபல பேதப்பட்டும், நீங்குதலில்லாத ஒப்புற்ற தனித்தநிலையை யுடைய [இரண்டற்றவனான] முதற்கடவுள் செய்தருளுகிறதொழில் தேவர்களும் முனிவர்களும் அறியுமாறு குறைபெறுமோ? (எ - று.)

சகல பிரபஞ்ச வடிவமாகப் பரிணமித்துப் பலவேறு வகையாகத்தோன்றினாலும், தன் தனிநிலைமை மாறுபடாமலேயுள்ள கடவுளின் தன்மை எப்படிப்பட்டவராலும் அறியும்படி ஓரளவிற்குப் பட்டதன்றென்றபடி. ஒவல்=ஒரு வல்: நீங்குதல். பி-ம்:—1உலகமும். 2யாவரும். 3வெருமாய். 4எண்ணி. 5ஒய்வலி. (௧௬௩)

௧௬௩. கருமமும் கருமத்தின் பயனு¹மப்பயன் தருமுதற் றலைவனுந் தானு²மானவன் அருமையும் பெருமையு³மறிய வல்லவர் இருமையென் றுரைசெயுந்⁴கடனின் தோறுவார்.

(இ - ள்.) (வேள்விமுதலிய) கிரியைகளும், அத்தக்கிரியைகளை யறுட்டிப்பதனால்வீளையும் பயனும், அப்பயனைக் கொடுத்தருள்கிற முதற்கடவுளும், (அப்பயன்களைப் பெறுஞ்) சீவனுமான அத்தப் பரம்பொருளின் அருமை பெருமைகளை யறியவல்லவரே, இம்மைமறுமையெனப்படுகின்ற கடவிலிருந்து (மோட்சமாகிய அக்கரையிலே) ஏறப்பெறுவார்கள்; (எ - று.)

இருமை - இரண்டென்றவொருளைத் தத்தது. “கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன் றன்னை” என்பது, நம்மாழ்வார பாசரம். மறுமை - சுவர்க்காதிகள். பி-ம்:—1கண்ணிய. 2தானவன். 3அறிவரேவவர், அறிவராலிவர். 4கடலின். (௧௬௪)

௧௬௪. மந்திர மாதவ மென்னு¹மாலைய தந்துறு பயனிவை முறையிற் சாற்றிய நத்தலில் தெய்வமாய் நல்கும் நான்மறை² அந்தமில் வேள்விமாட்³டவிசு மாமவன்.

(இ - ள்.) மந்திரமும் சிறத்தவமும்என்றும் இயல்பையுடையவையும், (இவைகள்) தருகின்ற பயன்களும், இவற்றிற்குஉரியதாகி முறைப்படிசொல்லப்படுகின்ற அழிவில்லாத தெய்வமுமாய், என்ருவேதங்களின்விதிப்படி அழிவில்லாதயாகக்களிலே (தேவர்களைபுத்தேசித்து) இடப்படுகிற அவசியுடைய சொரூபமுமானவன், அத்தப்பரமன்; (எ - று.)

தேவதாத்தியானத்தோடு மந்திரங்களைப் பன்முறைஐபித்தும் தவஞ்செய்தும் மனத்துக்கருதியபயனைப்பெறுதல், மரபு, கால்மறையத்தயில்வேள்வி மாட்டவிசுமான்என்பதற்கு - கால்வகைவேதங்களும் அவற்றிலிடப்படும்அவிசும் ஆவன் என்ற உரைத்தலும்உண்டு. அவிசு=ஹவீஸ். பி-ம்:—1ஆற்றலைத்,

மாலயம், மாதவன், மால்வன். 2 அத்தனர். 3 அவியதாமவன், இன்பமாவன், அவிற்பமாவன். (ககடு)

கக௭. முற் 1படப் பயன்தரு 2முன்னில் 3நின்றவை
பிற 1படப் பயன்றரும் பின்பு 4போதுவ
5தற்பயன் தான் 6திரி தரும 7மில்லையே
அற்புத மாயையா லறிகி லார் 8பலர்.

(இ - ன்.) (அப்பரம்பொருள்), முதலிற்செய்யப்பட்டுநின்ற கருமங்கட்கு முந்திப் பயனைக்கொடுத்தருள்வான்: பின்புசெய்யப்பட்டுநின்ற கருமங்கட்குப் பிந்திப்பயனைக்கொடுப்பான்: (இங்கனமன்றி வேண்டியபடி) தனதுபயன் தானே முன்பின்னாக முறைபிறழ்பெறுவது ஒருவினையும் இல்லை; அந்த அற்புதத்தை அப்பிரான துமாயையாற் பலரும் அறியமாட்டார்; (எ - று.)

ஒருயிர்செய்த இருவினைப்பயன் அவ்வுயிரையே மீண்டுசென்று அடையும்போது முன்செய்தமுறைதவறா தென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கூறப் பட்ட விஷயம்: இதனை “முறைபிறழ்ந்துவாரா... சிறுகாலப்பட்டபொறியும்” என்று பிறமத்தவரும் கூறியுள்ளமை காண்க. இத்தன்மையை இங்கே பிரகலாதன் எடுத்துக்கூறியது - இரணியனைநோக்கி ‘நீ முற்பிறப்பிற்செய்த கல்வினையின்பயனல் இப்பொழுது பெருஞ்செல்வவாழ்வு பெற்றிருக்கிறாய்: அந்நல்வினைமுற்றியபின் தீப்பயனையடைவாய்’ என்று குறிப்பித்தற்கு. செய்த வினைக்கு ஏற்றபடி பகவான் முறைமைப்படப் பயனளிக்கின்றனென்ற இவ்வுண்மையைபுணராமல் வினைப்பயன் தானே விளைகின்ற தென்று விரைந்து துணிபவர் பல ராதலால், ‘அற்புதமாயையாலறிகிவார்பலர்’ என்றார். 19-ம்:— 1பயப், பயம். 2முன்னி. 3நின்றவர். 4போல்வன், போலவன். 5தற்பயத்தான், தற்பரன் தான். 6தெரி. 7 இல்லையென்று, இல்லையது, இல்லையேல். 8பிறர். (ககசு)

கக௭. ஒருவினை யொருபய 1என்றி யுய்க்குமோ
இருவினை யென்பவை 2பியற்ற யிட்டவை
கருநனை கருநனை 3காட்டு கின்றது
4தருபர னருளிளிச் 5சான்று வேண்டுகமோ.

(இ-ன்.) (உயிர்கள்)செய்திட்டனவான இருவகைவினைகளுள் ஒவ்வொரு வினை ஒருபயனையன்றி அதற்குமேல் தரக்கூடியதோ? [அன்று]: (எல்லாவற்றையும்) உண்டாக்குகின்ற அப்பரம்பொருளின் கருணையோ (அங்கனமன்றி) நினைத்த நினைத்தபயனையெல்லாம் அளிக்கின்றது: (அவ்வெம்பெருமான்பெருமையை புணர்த்துதற்கு) இதனினும் வேறுசாட்சி வேண்டுகமோ? [வேண்டா].

“ஊழிற் பெருவலியாவுள் மற்றென்று, சூழினுந்தான் முந்துறும்” என்று கொண்டாடப்படுகின்ற தவறாத மிக்கவலிமையைபுடையது ஊழ்வினையென்பர்: அந்த ஊழ்வினையினும் மிகமேலானது, பகவற்சங்கற்பம்: எக்கனமெனின், —செய்தவினை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபயனையே தரவல்லது: பகவற்சங்கற்பமோ அவ்வெம்பெருமான் திருவுள்ளம்பற்றினபடியும், அடியவர்கள் கருதியபடியும் பலவகைப்பயன்களையும் அளிக்கவல்ல ஆற்றலுடைய தென்பதாம். யாகமும் தவமுமாகிய கல்வினைகளைச்செய்து அவற்றின்பயனல்

யான் இப்பெருவாழ்வு பெற்றேனென்று இரணியன் பெருமிதம் பாராட்டிய தனை மறுப்பவனும், பிரகலாதன், அப்படிப்பட்ட வினைவினும் பண்டங்கு அதிகமானபுயனைக் கடவுளினருளாற் பெறலா மென்றற்கு இது கூறினன். முதலடி - 'ஒருவினைபெருமையினுரைக்குத்தன்மைபோல்' என்று சிலபிரதிகளிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—1இன்றி. 2இயற்றுமீட்டவை. 3காட்டுகின்றன. 4தருபயனருளிது, தருபயனருளினில், தருபயனருளினிச், தருபயன்பெறினி திற். 5சான்றும்வேண்டுகோ. (கக௭)

௬௮. 1ஒராவுதி 2கடைமுறை வேள்வி யோம்புவோர்
அராவணை யமலனுக் களிப்ப 3ராலது
சராசர மனைத்தினுஞ் சாரு மென்பது
பராவரு மறைப்பொருட் பயனு 4மன்னதால்.

(இ-ள்.) ஓமக்களை விதிமுறைதவறாதுசெய்பவர்கள் (அவ்வோமத்தின்) முடிவில் ஆதிசேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டருள்பவனான ஸ்ரீமகாவீஷ்ணுவுக்கு ஓராகுதியைக் கொடுப்பார்கள்: அந்த ஆகுதியானது, சகல சராசரப் பொருள்களினிடத்தும் சேர்ந்திடு மென்பது, துதித்தற்குரிய அளவற்ற சிறப்புடைய வேதத்திற் கூறப்பட்டபொருளாம்: (அன்றியும், அதன்)பயனும் அத்தன்மைத்தே; (எ - று.)

ஓமத்தின் முடிவில் மிச்சமாயிருக்கின்ற செய்யமுதலிய ஓம்பொருள் முழுவதையும் 'ஸ்ரீவீஷ்ணவே ஸ்வாஹா' என்று சொல்லி ஒரே ஆகுதியாய் ஓமஞ்செய்கின்ற தன்மை முதலிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. பற்பலதேவர்களை புத்தேசித்துச் செய்யும் ஓமக்களின் முடிவில் அத்தேவர்கட்கெல்லாக் தலைவனான திருமாலைக்குறித்த ஓராகுதி செய்தலும், அந்த ஆகுதி சகலசராசரத்துக்கும் திருப்திதருதலுமாகிய தன்மையை நோக்கி, அவ்வெம்பெருமானது உண்மையை யறியலா மென்றவாறு. 2கடன்முறை...அளிப்பரேல் என்ற பாடத்தக்கு—விதிமுறைப்படி யாகஞ்செய்பவர் முடிவில் ஓராகுதிமுலமாய் அந்தயாகத்தைத் திருமாலுக்கு ஸமர்ப்பிப்பாராயின் அதுஅவ்வெம்பெருமானுக்கு உரியதாகி அவனுக்குச் சரீரமாகவுள்ள சராசரங்களிலெல்லாஞ்சார்ந்திடுமென்று பொருள் காண்க. ஆறாதி - விதியையொட்டி ஓமாக்கினியில் செய்யமுதலியவற்றைப் பெய்தல். வேதத்தில் அர்த்தவாதமாகக் கூறப்பட்டுள்ள சிலபொருள்போலன்றி, இப்பொருள் உண்மையியல்பை விளக்கியதே யென்பதை நன்குஉணர்த்துதற்கு 'பயனுமன்னதால்' எனப்பட்டது: இப்பொருள் எட்டுச்சுரைக்காயாகாது அதுட்டானத்திற் கண்ட தென்றவாறு. வேள்வி, ஓமத்துக்கு இலக்கணை. பி-ம்:--1ஓராகுதி. 3ஏயது, ஆவது. 4அல்லதால்.

௬௯. பகுதியி னுட்பயன் 1பயந்த தன்னதின்
2விசுதியின் 3மிகுதிக 4ளெவையு 5மேலவர்
வகுதியின் 6வயத்தன வரவு 7போக்கது.
8புகுதியில் லாதவர் 9புலத்திற் றுகுமோ.

(இ - ள்.) (அர்த்தப் பரப்ரஹ்மம்), மூலப்பிராகிருதியினின்று காரியரூப ஸரணபிரபஞ்சத்தை புண்டாக்கியது; மேலோர் (தூல்களிற்குரிய) வருப்புக்

களில் அடங்கியவையான பொருள்க ளெல்லாம், அந்த மூலப்பிரகிருதி தந்த விகாரத்தாலுண்டான தொகுதிகளே; (மற்றும் அப்பரப்ரஹ்மம், கருமசம்பந்தத்தால் இப்பிரபஞ்சத்தினுள்) வருதல் [பிறப்பு]இல்லாதது; (அந்தபரப்பிரம் சொரூபம்), தத்துவஞானமில்லாதவருடைய உணர்வுக்கு விஷயமாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ - று.)

மேலவர்வகுதியின்வயத்தன எவையும் அன்னதின்விகுதியின்மிகுதிகள் என இயையும். நித்தியமாய் அளவில்லாததாய்த் திரிகுணத்தமகமாய் ஜகத்துக்குக்காரணமாய்த் தனக்குஞுகாரணம் உற்பத்தி விநாசம் இல்லாததாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்பது பரமாத்மாவின் கிரியாசாதரூப மென்றும், நித்தியமானஆத்மாவும் அத்தன்மையதே யென்றும், ஸ்ருஷ்டிகாரியத்தில் விருப்பங்கொண்ட பரமாத்மாவின் து இச்சையாகிய சங்கல்பத்தாற் சலனப்பட்ட மூலப்பிரகிருதியினின்று மகத்தத்துவமும், அதினின்று அகங்காரமும், அதினின்று சப்தமும், சப்தத்தினின்று ஆகாசமும், ஆகாசத்தினின்று ஸ்பர்சமும், ஸ்பர்சத்தினின்று வாயுவும், வாயுவின்ன்று ரூபமும், ரூபத்தினின்று அக்கினியும், அக்கினியினின்று ரஸமும், ரஸத்தினின்று ஜலமும், ஜலத்தினின்று கந்தமும், கந்தத்தினின்று பூமியும் உண்டாயின வென்றும், சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்த மென்னும் பஞ்சதந்த்மாத்திரைகளும், பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் லாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் மூலவகைப்பட்ட அகங்காரத்தில் தாமஸஅகங்காரத்தின் காரியமென்றும், மனம் லாத்விகஅகங்காரத்தினின்று உண்டான தென்றும், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சஞானேந்திரியங்களும், வாக் பாணி பாத பாயுர்உபத்தம் என்னும் பஞ்சகருமேந்திரியங்களும் ராஜஸஅகங்காரத்தில் தோன்றியவை யென்றும் அறிக.

பகுதி, விசுதி, வயம் - ப்ரக்ருதி, லிக்ருதி, வஸம்: வடசொற்கள். மேலவர் - அறிவின் மேம்பட்டவர். வகுதி = வகுப்பு. வயத்தன - பெயர்: அடங்கியவைபென்ற பொருள்காட்டிற்று. மேலவர் வகுதியின் வயத்தன எவையும் - பஞ்சதந்த்மாத்திரைகளும் பஞ்சஞானேந்திரியங்களும் பஞ்சகருமேந்திரியங்களும் பஞ்சபூதங்களும் மனம் அகங்காரம் மகத்தன்னும் மூன்றும், மூலப்பிரகிருதிபொன்றுமாக நூல்களில் ஆன்றோரால் வகுத்துக்கூறப்பட்ட தத்துவங்களின்மயமான ப்ரபஞ்சம்முழுதும் என்றபடி. வரவுபோக்கது-வரவினதுபோதலையுடையது. எம்பெருமான் இவ்வுலகத்திற் கொண்ட திருவவதார ரூபங்களெல்லாம் ஜீவாத்மாக்களின் பிறப்புக்கள்போலக் கருமசம்பந்தத்தாலாகியவையல்லவென்றும் விருப்பமாத் திரத்தாலுண்டானவை யென்றும் அறிக. புகுதி-அறிதல். 19-:—1பயனு மன்னதின். 2மிகுதியின். 3விரதிகள். 4எவையின். 5மேலவாம். 6வைத்தது, வசத்தன, வயத்தது, வயத்தன. 7போக்கது. 8புகுதியின்மாதவர். 9புலத்தில் தங்குமோ. (ககக)

10. எழுத்தியல் 1நாளத்தி 2னெண்ணி லாவகை முழுத்தனி 3நான்முகன் முதல 4முற்றுயிர் வழுத்தரும் பொகுட்ட5தோர் புரையின் வைகுபால் 6விழுத்தனிப் 7பல்லிதழ் 8விரையி லாமுகிழ்.

(இ - ன்.) அளவற்ற பருப்புக்களையுடைய பெரிய ஒப்பற்ற பிரமன் முதலிய உயிர்களெல்லாம், சித்திரம்போன்ற [மிக்க அழகு அமைந்த] நானத்தோடு கூடியதும், சிறந்த ஒப்பற்ற பலஇதழ்களையுடையதும், வாசனைக்கு இருப்பிடமுமான (அத்திருமாலினது நாபித்தாமரை) மலரின் துதிக்கவொண்ணாத [மிக்கசிறப்பையுடைய] கொட்டையினது ஒருபகுதியிலே தங்கும். (எ - று.)—ஆல் - சுற்றசை.

நான்முகன்முதல முற்றியிர், விரையிலாமுகியின் பொருட்டேதோர் புரையின்வைகுமென்க. “அண்டப்பெருங்கோயிற்கெல்லாம், ... புண்டரீகமொட்டின் பொருட்டே புரையம்மா” என்ற ஆரணியகாண்டச் செய்யுளோடு இச்செய்யுளை ஒப்பிக. எழுத்து-எழுதப்படுவது: சித்திரம். நாளம்-உன்டொளையுள்ள பூந்தண்டு. முதல - குறிப்புப்பெயரெச்சம். பி - ம்:—1நாணித்தி. 2எண்ணலாமறை. 3நாயகன் மூலம். 4முற்றியல், மற்றியிர். 5ஒரொளியின். 6விழுத்தன. 7பலவிதம், அல்லதன். 8விரையுலா. (200)

எக. கண்ணினுங் கரந்துளன் 1கண்டு காட்டுவா
ருண்ணிறைந் திடு²முணர் வாகி 3யுண்மையால்
மண்ணினும் வானினு மற்றை மூன்றினும்
எண்ணினு 4நெடியவ நெருவ நெண்ணினான்.

(இ - ன்.) (தன்னைக்குறித்து எண்ணுவாருடைய) எண்ணத்துக்கு எட்டாமற் கடந்துள்ளவனும், ஒப்பற்றவனும், (குணஞ்செயல்களினால்) ஒரு வரையறைப்படாதவனுமான அத்திருமால்,—(காண்பவர்களுடைய) கண்களிலும் மறைந்துள்ளான்; ஞானசொருபியாயிருத்தலால், (தனது சொருபத்தைத்) தரிசித்து (ப் பிறர்க்கு) எடுத்துக்காட்டுபவான ஞானிகளுடைய மனத்தில்கிறைந்துள்ளான்; பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் (நீர் நெருட்டிச் காற்று என்னும்) மற்றை மூன்று பூதங்களிலும் (அந்தர்யாமியாய் மறைந்துள்ளான்); (எ - று.)

கரந்துளன் என்ற முற்று, மூன்றாமடியிலும் எடுத்துக்கூட்டப்பட்டது; ‘உண்ணிறைந்திடு’ என்றதை எடுத்துக்கூட்டினும் ஒக்கும். 1கண்டுகழுடுவான் என்ற பாடத்துக்கு - தான் எல்லாப் பொருள்களையுங் கண்டு பிறர்க்குக் காட்டுதன்மையன் என்று பொருள்காண்க. மண்ணினும்வானினும் மற்றைமூன்றினும் நெடியவன் என இயைத்து பஞ்சபூதங்களினும் பெரியவன் என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். ‘எண்ணிலான்’ என்பது - எளிமையில்லாதவனென்றும் பொருள்படும்; அரியவன் என்பது கருத்து. ஒருவன்-அத்விதியன்; ஏகமூர்த்தி. பி-ட:—1கரந்துகாட்டுவன். 2முனியாகி, மதியாகி. 3ஆகியான், ஒண்மையால். 4நெடியனென்றொருவன். (200)

எஃ. சிந்தையிற் செய்கையிற் சொல்லிற் 1சேர்துளன்
2இந்தியந் தொறமுள னுற்ற 3தெண்ணினால்
முந்தையோ ரெழுத்தென வந்து மும்முறைச்
சந்தியும் பதமுமாய்த் 4தழைத்த தன்மையான்.

(இ - ன்.) (அத்திருமாலினுடைய) நிலைமையை ஆலோசிக்குமிடத்து, (அவன்பிரணிகளுடைய) நினைப்பிலும் செய்கையிலும் சொல்லிலும் பொருள்

தியிருக்கின்றான்; (அவற்றின்) பஞ்சேந்திரியங்களிலும் பொருந்தியுள்ளான்; (வேதங்களின்) முதல்த் கூறப்படுகிற ஏகாக்ஷரமாகிய 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தின் வடிவமாய் நின்று, (அப்பிரணவத்திரத்தினால்) அகாரம் உகாரம் மகாரம் என்னும் ஒரொழுத்துச்சொற்கள் மூன்றும் அவற்றின்சேர்க்கையிலமைந்த இரண்டேசத்தியுமாகி (பொருளினால்) செழித்த இயல்பையுடையவன்; (எ-று.)

பிரணவம்திரத்தின் பொருள் - அகாரவாச்யமான திருமாலுக்கு மகாரவாச்யமான ஜீவன் அடிமை என்பது. இவ்வாறு பொருளாயினும், உயிர்களையெல்லாம் அடிமையாகவுடையவன் திருமாலென்று இந்தப் பிரணவம் கருத்துப்பொருள்பட்டுப் பரமான்மாவை யுணர்த்தும். மனம் மொழி மெய் என்னும் முறை பிறழ்க்கூறப்பட்டது, செய்யுளாதலின். முந்தை-பழமையான என்றல் கொள்ளலாம். பி-ம்:—1 தீர்த்துளன். 2 இத்தியந்தனி ஊன் னிற்றது. 3 எண்ணிலான். 4 தோன்றும், தழைக்கும், கிளைத்த. (2002)

எஉ. காமமும் வெகுளியு 1 முதல கண்ணிய
 தீமையும் வன்மையுந் 2 தீர்க்குஞ் 3 செய்கையான்
 நாமமு 4 மவன்பிற 5 நலிகொ டாடுநடு
 சேமமும் பிறர்காற் 6 செப்பற் பாலவோ.

(இ - ள்.) காமமும் கோபமும் முதலியனவாகக் கருதப்பட்ட தீர்க்குணங்களையும் (அவற்றின்) வலிமையையும் (தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு) ஒழிக்கின்ற திருவருட்செயலையுடையவனான அத்திருமாலினது திருநாமங்களின் மகிமையும், அப்பெருமானுடைய பிறவுயிர்களுக்கு வருத்தத்தராத மிக்க பாதுகாத்தற்றொழிலும், எவராலேனும் சொல்லமுடிக்கவல்ல தன்மையுடையனவோ? [அல்லவென்றபடி]; (எ - று.)

திருமாலினுடைய திருநாமத்தின் பிரபாவமும், ஸர்வரக்ஷதவ்ரமும், பிறர்களாலறிந்து செப்பற்பாலனவல்ல வென்றவாறு. “மேல்மற்றோர், கோபுஞ்சார்வுகொடான் நெஞ்சமே சொன்னேன், தாயுந்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில், வாயுமீசன் மணிவண்ணனெந்தையே” என்ற திருவாய்மொழி இச்செய்யுளின் பின்னிர்ண்டடியிற் காணத்தக்கது. பி-ம்:—1 கனிப்பும். 2 தீய்க்குஞ். 3 செய்கையன், செய்கையால், செம்மையன். 4 விளைபெற, பிறர்கொள, பெருமையும். 5 நலிவென்றது, நலிவென்னது. 6 செப்பலாகுமோ. (2003)

எசு. காலமும் கருவியு மிடனு மாய்க்கடைப்
 1 பாலமை பயனுமாய்ப் பயன்றுய்ப் பானுமாய்ப்
 சீலமு மவைதருந் திருவுமாயுளன்
 ஆலமும் வித்துமொத் 2 தடங்கு 3 மாண்மையான்.

(இ - ள்.) (பெரிய) ஆலமரமும் (அம்மரம் உள்ளடக்கப்பெற்ற அதன் சிறிய) விதைபும் போன்று (தனது ருக்மமான உருவத்தில்) அடக்கிய மிக்க விபவத்தை யுடையவனான அத்திருமால்,—(ஒருதொழிலைச் செய்தற்கு ஏற்ற) காலமும் (அத்தொழில்செய்தற்கு ஏற்ற) கருவியும் (அத்தொழில்செய்தற்கு உரிய) இடமும் (அத்தொழிலினால்) முடிவில் நேர்ந்த பயனும் அப்

பயனை அனுபவிக்கிற ஜீவனுமாகி, நல்லொழுக்கங்களும் அவ்வொழுக்கங்கள் (இம்மை மறுமை வீடுகளில்) விளைக்கிற ஐசுவரியமுமா புள்ளான்; (எ - று.)

யாவும் எம்பெருமானது சொருபமும் எம்பெருமானது அதிகமுமேயா மென்பது கருத்து. “கருமமும் கருமபலனுமாகிய காரணன்” என்றார், சட கோபரும். மாண்மை-விபவம்; ஆண்மையென எடுத்தலுமாம். பி-ம்:—¹பாலமைப், பாலவை, பால்வரு. ²அணைந்த, அமைந்த. ³ஆண்மையான். (உ௦ச)

எ஠ு. உள்ளுற ¹வுணர்வினி ²துணர்ந்த வோசையோர்
³தெள்வினி யாழிடைத் ⁴தெரியுஞ் ⁵செய்கையா
 னுள்ளான் புறத்துள ⁶னென்று நண்ணலான்
⁷தள்ளுரு மறைகளு மருளுந் தன்மையான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தெளிவான இசையைபுடைய வீணையினின்று எழு வதும் மண்பூர்வமாக அறிவினால் இனியதென்று அறியப்படுவதுமான ஓசை போல (இனிதாக)விளங்குகின்ற தன்மையைபுடையவனை அத்திருமால்,— (எல்லாப்பொருள்களிலும்) உள்ளிலும் உளான்; புறத்திலும் உள்ளான்; (ஆயினும்), (அவற்றின்குணதோஷங்களில்)யாதொன்றும் (தன்னிடம்) தொடரப் பெறான்; (மற்றும் அவன்), விலக்கவொன்றை[சிறந்த பிரமாணமென்று பல ராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற] வேதங்களும் (உள்ளபடி புணரமாட்டாது) மயங்கும்படியான சொருபத்தை புடையவன்; (எ - று.)

“முன் நல் யாழ் பயில் தூல் நரம்பின் முதிர் சுவையே,” “நடங்கு கேள்வியிசை யென்கோ”, “பண்ணினைப் பண்ணில்நின்றதோர் பான்மையை” என்று ஆழுவார்கள் அருளிச்செய்தபடி எம்பெருமானது இனிமைக்கு இசை ஏற்ற உவமையாதல் காண்க. மறைகளும் அருளும் எனப்பிரித்து - வேதங் களையெல்லாம் (பிரமனுக்கு) உபதேசித்தருளிய, தன்மையான் என உரைப் பினுமாம். ஓர் தெள்வினியாழிடை ஓசை(போலத்) தெரியுஞ் செய்கையான் என்க. பி-ம்:—¹உணர்வினின், உணரினும், உணர்வினும். ²உணர்ந்ததோதிய, உணர்ந்தவோசையான். ³தெள்ளிய விழியிடை, தெள்ளியமனமிடை, தென் னியயாழிடை, தெள்ளுறமனமிடை. ⁴தெரிக்கும். ⁵செய்கையின், செய்கை போல். ⁶ஒன்றுத்தானவன். ⁷தள்ளுறு. (உ௦஠)

எஈ. ஒமெனு மோரெழுத் ததனி னுள்ளுயி
 ராமவ நறிவினுக் கறிவு ¹மாயினுன்
 தாம²மு வுலகமுந் ³தழுவிச் ⁴சார்தலால்
⁵தூமமுங் கனலும்போற் றொடர்ந்த தோற்றத்தான்.

(இ - ள்.) ஏகாகூரமான ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவமகாம்திரத்தி (வடக் கிய அ உ ம) என்னும் ஓரெழுத்துப்பதம் மூன்றி) னுள் பிரதானமான அகார மென்னும்உயிரெழுத்தின் பொருளாகிய அத்திருமால், (ஸ்வயம்பிரகாசமான) ஞானத்துக்கும் ஒருஞானமாகவுள்ளான்; இடம்பாந்த மூலகைபுலகக்களையும் எங்கும் வியாபித்துப்பொருந்துதலால், புகைபும் நெருப்பும்போல ஒருக்கே பலவீடங்களிற் பரவுந் தன்மையைபுடையான்; (எ - று.)

“ஓமித்யேகாக்ஷரம்” என்று ஸ்ருதி கூறுதலால், ‘ஓமெனும் ஓரெழுத்து’ என்றார்: அதற்குள் இருக்கும் உயிர் - அகாரமென்க. அறிவினுக்கு அறிவுமாயினான் என்பதற்கு-ஆன்மாவுக்கும் ஆன்மாவாக இருப்பவனென்ன லுமாம்: “உயிர்க்குயிராகி நின்ற” என்றார், பெரியாரும். அறிவுமயமான ஆன்மாவை அறிவு என்றே கூறினார்: “ஒருவனையே நோக்குமுணர்வு” என்றும் போல; “தத்குணவாரத்வாத் தத்வ்யபதேஸு:” என்றனர், ஸ்ரீவ்யாஸமஹர்ஷி. தாமம், தூமம்-வடசொற்கள். பி-ம்:—1 ஆகுவான். 2 மூன்றுலகமும், முன்னுலகமும், உம்முலகமும். 3 தானுஞ், ஆமுஞ், தாமுஞ். 4 சாற்றலால். 5 தாமவெக்கன லும், தாமமும் புகையும். (உக)

எஎ. காலையி னறுமல 1 ரொன்றக் 2 கடட்டிய
 மாலையின் மலர்³ புரை சமய 4 வா தியர்
 சூலையின் 5 திருக்கலாற் சொல்லு வாரக்கெலாம்
 வேலையுந் திரையும் போல் வேறு பாடிலான்.

(இ - ள்.) - காலத்தில்த்மலர்ந்த மணம்வீசும் மலர்களை ஒருசேரத் தொடுத்த மாலையிலுள்ள (அம்) மலர்களை யொத்த [ஒன்றுக்கு ஒன்று நெருக்கமுடையனவாய் மிகப்பலவான] மதங்கட்குஉரிய விவாதங்களைச் செய்பவர்களுடைய குடைதலினாலுண்டான மாறுபாடேயல்லாமல், (ஏகபாவனையாய்ச்) சொல்லுகின்றவர் எல்லோர்க்கும் கடலும் (அதிந்காணப்படும்) அலையும் போல (த் தன்னில்) வேறுபாடு ஒன்றுமில்லாதவன், (அப்பெருமான்); (எ - று.)

சூலை - ‘ஐ’ விருதிபெற்ற தொழிற்பெயர்; சூல் - பகுதி; சூலுதல்-குடைதல்: என்றது - இங்கு, பல வேறுவகைப்பட்ட மதங்களிலுள்ளார் தம்மதது கொள்கைக்கு இணங்க வேதம் முதலிய பிரமாணங்களில் நலிந்து கூறும் பொருள்களை. கடலின் அலைகள் பலவாக எழுந்து காணப்படினும் அவையெல்லாம் அக்கடலில் அடங்குதல்போல, அந்தச்சமயவாதிகள் கூறும் பொருள்களெல்லாம் எம்பெருமான் பக்கவிலே அடங்கு மென்க. ஒருமாலையிற் பலவகைநிறமுள்ள மலர்கள் அமைதல்போல ஒருபரம்பொருள்திறத்துப் பல மதங்கள் அமைகின்றன என்க. காலை - காலம்: வடசொல். பி-ம்:— 1 ஒன்றிற். 2 காட்டிய. 3 பொருள், புனை. 4 வாதிகள். 5 திருக்கலால். (உக)

எஅ. இன்னதோர் 1 தன்மைய னிகழ்வுற் றெய்திய
 நன்னெடுஞ் செல்வமு நாளு 2 நாமற
 மன்னுயி ரிழ்த்தியென் 3 நிறைஞ்சி வாழ்த்தினேன்
 சொன்னவ னாமென் றுணர்ச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) ‘இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற தன்மையையுடையவனான ஸ்ரீமந் நாராயணனை (கீ) இகழ்ந்து, பெற்றுள்ள சிறந்த மிக்க செல்வங்களும் ஆயினும் பெயரோடு அழிய நிலப்பெற்ற உயிரை இழக்கின்றனையே!’ என்று இரங்கி, கீழ்ச்சொன்ன அப்பெருமானுடைய திருநாமத்தைத் துதித்து (அவனை) வாழ்த்தினேனென்று விளக்கமாக (இரணியனுக்கு)க் கூறினான், (பிரகலாதன்).

இகழ்வுற்று இழத்தி என இயையும். நாமற என்பதில், நாமம் என்பது நாம் என விகாரப்பட்டது. சொன்னவன் இறைஞ்சி நாமம் வாழ்த்தினேன் -

அப்பெருமானைவணங்கி அவன் திருநாமத்தை வாழ்த்தினேனென்றமாம்.
பி-ம்:—1 தன்மையின். 2 நாமமுத, நாமமத்த. 3 அஞ்சி. (209)

வேறு.

எசு.—இது தநல் முப்பந்தேட்டுக் கவிகள்-இரணியன் கட்டளைபிட்ட
படி அவனது பரிஜனங்க ா பிரகலாதனைப்பலவாறுவருத்துதலையும், பிரக
லாதன் பகவந்நாமமகிமையால் அத்துயரத்தினன்று மீளுதலையும் கூறும்.

1 எதிரில் நின்றவ 2 நினைவையுரைத் திடுதலு 3 மெவ்வுல கமு 4 மஞ்ச,
முதிரும் வெங்கத மொழி⁵கொடு மூண்டது 6 முதுகடற் கடுவேய்ப்
பக், கதிரும் வானமுஞ் சமுன்றன நெடுநிலங் கம்பித்த கணகன்
கண், உதிரங் கான்றன தோன்றின புகைக்கொடி யுயிழ்த்தது கொ
டுந்தியே.

(இ - ள்.) எதிரிலே நின்றவனான பிரகலாதன் இவ்வார்த்தைகளைச்
சொன்னவுடனே, எல்லாவுலகங்களும் அஞ்சும்படி மிக்க கொடுங்கோபம்,
(தனக்கு உரிய) சொற்களையும் உடன்கொண்டு, பழமையான பாற்கடலினி
ன்று தோன்றிய (ஆலாகலமென்னும்) விஷத்தைப்போல (இரணியனுக்கு)
மிக்கு எழுந்தது; (அதன் உக்கிரத்தால், சூரியன்முதலிய) சோதிகளும்
மேலுலகமும் சமூலவாயின: பெரிய பூமியினிடங்கள் அசையலாயின: அவ்வி
ரணியனுடைய கண்கள், இரத்தத்தைச் சொரிந்தன; (நெருப்புக்குக்) கொடி
யெனத்தக்க புகைகள் (அக்கண்களினின்று) மேலெழுந்தன; கொடிய அக்கினி
(அக்கண்களினுற்) சொரியப்பட்டது; (எ - று.)

கொடி-துவசம். கண்கள் என்பது-இரணியனென்பதன் பரியாய்ச்சொல்.
கணகம், இரணியம் என்பன பொன்னின் பெயர்கள்: இரணியனென்பது -
பொன்னிறமுடையோன் என்னும் பொருளது. பி-ம்:—1 எதிர. 2 அவ்வுரை.
3 எவ்வுலகங்களும். 4 எஞ்ச. 5 கண்டு, கொண்டு. 6 முதிர்ந்தவ். (200)

இந்தச் செய்யுளின் பின் ஒரு பிரதியில் ஒருசெய்யுள்காணப்பட்டது: அது
வருமாறு:—

வைய மேலினி வரும்பகை யுளவெனின் வருவதொன் நென்ற
லும், உய்ய வுள்ளுளோ யொருவனை யுணர்ந்தன நென்றென்ற
னுரைசெய்தாய், செய்ய வேண்டுவ தென்னினி நின்னுயிர் செகுக்
குவன் சிறப்பில்லாப், பொய்யி லாளனைப் பொருத்திய பெரும்பகை
போய்பின் புகழையா.

அ0. 1 வேறு மென்னொடு தரும்பகை பிற்தினி 2 வேண்டலென்
வினையத்தால், ஊறி யென்னுளோ யுதித்தது 3 குறிப்பினி யுணர்சுவ
துள 4 தன்றால், ஈறி லென்பெரும் பகைஞ்ஞுக் கன்புசா 5 லடியென்பா
னென்கின்றான், 6 கோறி ரென்றன னென்றலும் பற்றினர் கூற்றி
னுங் கொலைவல்லார்.

(இ - ள்.) 'இனி [இதனைக்காட்டிலும்] வேறாக என்னோடு வினைக்கும்
பகைமை மற்றொன்றை வேண்டுவேனல்லேன்; வஞ்சனையாக என்னுடலிலே
ஊறியிருந்து (இப்படிப்பட்ட பகையொன்று) உண்டாயிற்று; இன்னமும்
(இப்பிள்ளையின்) எண்ணத்தை அறியவேண்டுவது இல்லை; அழிவில்லாத

எனது தொன்று தொட்ட பகைவனான திருமாலுக்கு அன்புமிக்கதொண்டன் யான் என்று கூறுகின்றான்: (ஆதலால்), (இவனைக்) கொன்றிடுங்கள்' என்று (இரணியன் தனது பரிசனங்களை நோக்கிக்) கூறினான்; என்று சொன்ன வுடனே, கொல்லுதற்றொழிலில் யமனினும் வல்லவரான பல அசுரர்கள், (வந்து பிரகலாதனைப்) பிடித்துக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)

இரணியன் தன்புதல்வனான பிரகலாதனைக் கொல்லுங்களென்ன, கொலைஞர் அவனைப் பற்றிக்கொண்டன ரென்பதாம். இதுவே மிக்கபெரும்பகைமையாமென்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து; புறப்பகை கோடியினும் அகப்பகையொன்று மிக்ககொடி தென்க. வினையத்தால் - தீவினையினால் எனினுமாம். குறிப்பு இனி உணர்குவது உளது அன்று என்பதற்கு - (இவனைக் கொல்லுகிறவிஷயத்தில்) இன்னமும் என்குறிப்பை நீங்கள் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டுவதில்லை யென்றும் உரைக்கலாம்; 'கோபம் மிக்க நிலையிலே இவன் சொன்னவார்த்தையைக்கொண்டு இவன்பின்னையை யாம் கொல்லலாமோ?' என்று நீங்கள் சங்கிக்கவேண்டா என்றபடி. 13-ம்:—1வேறுவேறு தரும்பகை பிரிதெனின். 2வேண்டலன். 3குறிப்பினிலுணர்குவது, குறிப்பின னுணர்குவது. 4என்றால். 5அடியனென்கின்றானைக். 6கோறியென்றனென்றலும் பற்றினர், கோறிரென்றலும் பற்றினர் சுற்றினர். (உக0)

அக. குன்று போன்மணி வாயிலின் 1பெரும்புறத் துய்த்தனர் 2மழுக்கூர்வா, ளொன்று போல்வன வாயிர மீதெடுத்தோர் சின ருயிரோடு, தின்று 3தீர்க்குது மென்குரு ருருமெனத் 4தெழித்தனர் சின வேழக், 5கன்று புல்லிய கோளரிக் குழுவெனக் 6கனல்கின்ற 7தறு கண்ணார்.

(இ - ன்.) (கோபாக்கினி) சொல்க்கின்ற அஞ்சாதநோக்கையுடையவர்களாகிய அவ்வசுரர்கள்,—கோபத்தையுடைய ஒருயானைக்குட்டியை வந்துகும்பந்த வலிய ஆண்சிக்கங்களின் கூட்டம்போல (அப்பிரகலாதனைச் சூழ்ந்து கொண்டு), மலைபோலஉயர்ந்துள்ள இரத்தினமயமான அரண்மனைவாயிலின் பெருவெளியிலே (அவனைக்) கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து, 'உயிருடனே (இவனுடையத்) தின்றுவிடுவோம்' என்று சொல்லுகிறவர்களாய் இடிபோலப் பயங்கரமாக அதட்டி, ஒன்றுபோலவுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மழுக்களையும் கூரிய வானாயுதங்களையும் உயரவெடுத்து (அவன்மேல்) வீசினார்கள்; (எ - று.)

மழு - எரியரும்புப்படை; கோடாலியுமாம். மழுவையும் வானையும் கூறினது, மற்றைப்படைக்கும் உபலக்ஷணம். தெழித்தல் - கொக்கரித்தலுமாம். கோள்-வலிமை. 13-ம்:—1நெடும். 2மழுக்கறவாள். 3தீர்த்துமயாம், தீர்க்குதும். 4தெழிக்குநர். 5குன்று. 6கனலுக்கு. 7குறு. (உகக)

அ2. தாயின் மன்னுயிர்க் கன்பினன் மன்னையத் தவமெனுந் தக வில்லோ, ரேயெ னுந்துணை மாத்திரத் 1தெய்தின 2நெறிந்தன வெறி தோறுந், 3தூய வன்றனைத் துணையென யுடையவன் வொருவனைத் துன்னாதார், வாயின் வைதன வொத்தன 4வத்துணை 5மழுவொடு 6கொலைவாளும்.

(இ - ள்.) நல்வினையென்கிற தருதியில்லாதவர்களான அவ்வகர்கள், ஏயென்று ஒருமுறைசொல்லும் காலவளவினுள் [வெருவிரைவாக] (உலகத்திற்) பொருந்திய பிராணிகளிடத்திற் (பெற்ற)தாயினும் அன்புடையவனான அப்பிரகலாதனை வந்துகுழந்து (அவன்மேல் வீசி) எறிந்தனவான மழவும் கொல்லுதலில்வல்ல வானும் முதலிய ஆயுதங்களெல்லாம், (அங்கனம்) எறியுந்தோறும் பரிசுத்தமூர்த்தியான எம்பெருமானைத் துணையாகக்கொண்ட அந்தஒப்பற்றநூனியை, வேண்டாதார் வாயினுல்வைத வசைச்சொற்களைப் போன்றன [யாதோர் ஊறும் செய்யமாட்டாவாயின என்றபடி]; (எ - று.)

தவயில்லாதபகைஞரின்வசைச்சொல் யாதோரிடையுற்றையும் செய்ய வல்லமையுடையனவல்லவாதல்போல, அந்தக்கொலைஞரான அசுரர்எறிந்த படைக்கலங்கள் அந்தப்பிரகலாதனை ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாவாயினவென்க. தவமெனுந் தகவல்லோ ரென்றதொடர், துன்னாதார்க்கு அடைமொழியாகவும் இயையத்தக்கது. உயிர்க்கு - உருபுமயக்கம். ஏயெனுந் துணை மாத்திரத்து- விரைவுக்குறிப்பு. ஒத்தன அத்துணை என எடுத்து, ஒத்தன அவ்வளவே என்றமாம். தவமெனுந் தகவு இல்லோர் - பாவிகள் என்றபடி. பி-ம்:—1எய்தனர், எய்தன. 2எறிதொறுமெறிதோறும், எய்தனவெறிதோறும். 3தூயவல்வினை தீயெனத் துணிவிவா, தூயவன்றனைத் தீயவன்றணிவிவா, தூயவன்வினைதீயன துணிவிவா. 4வரும்வரும். 5மழுபெழுக்க, மழுவொடும். 6கொல்வானும், கூர்வானும். (உகஉ)

அ. எறிந்த வெய்தன வெற்றின குத்தின 1வீர்த்தன படை யாவும், 2முறிந்து நுண் பொடி 3யாயின 4முடிந்தன 5முனிவிலான் முழுமேனி, சொறிந்த தன்மையுந் 6செய்கில 7வாயின தூயவன் 8துணிவொன்றா, 9அறிந்த நாயகன் சேவடி மறந்தில 10எயர்த்தில எனவமும்.

(இ - ள்.) எறியப்பட்டனவும் எய்யப்பட்டனவும் தாக்குந்தன்மையனவும் குத்துந்தன்மையனவும் பிளக்குந்தன்மையனவுமாகிய ஆயுதங்களெல்லாம், (அவனுடம்பிற்பட்டவளவில் தாம்) முறித்து நுண்ணிய துகள்களாய் ஒழிந்து, கோபயில்லாத அப்பிரகலாதனுடைய உடம்புமுழுவதிலும் தினவு சொறிதல்போன்ற தன்மையையும் செய்யாவாயின; (அங்கனமாக), பரிசுத்த குணமுடையனான அப்பிரகலாதன், சித்தாந்தமான ஒருபொருளாக (த்தன்னால்) அறியப்பட்ட தலைவனான திருமாலினது சிவந்திருவடிகளை மறந்தானில்லை; அப்பெருமானுடைய திருநாமத்தையும் உச்சரியாது சேரவிட்டானில்லை.

எறிந்தமுதலியன, பெயர். துணிவு ஒன்றா என்றதற்கு - துணிவு ஒன்றி என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பி-ம்:—1சுரந்தன. 2முறிந்த. 3வாயின. 4முடிவிலன். 5முனிவிலான். 6செய்கில. 7தன்மனம், வாயது, வாயன, தானது. 8துணிவோடும், துணிவொன்றால், துணிவொன்றாய். 9அறிந்த. 10அயர்த்திலன்.

அ. ௪ உள் ௧ 1வான் பெரும் படைக்கலம் யாவையு 2முக்கன வுரவோய்தின், பிள்ளை மேனிக்கோ ராவியர் 3திலதிலிச் செயலென் கொல் பிற்தென்னக, ௪ள்ள வுள்ளத்தன் 4கட்டினன் கருவிகள் கறு

மெனக் 5கனல்பொத்தித், தள்ளு மின்னென வுரைத்தென் வயவரு
மத்தொழிற் றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) (பின்பு அவ்வசர்கள் இரணியனிடஞ் சென்று), 'வலிமையை
புடையவனே! (எங்களிடம்) உள்ள சிறந்த பெரிய ஆயுதங்களெல்லாம்
பொடியாய்விட்டன; (அவற்றால்), உன்பின்னையின் உடம்புக்குச் சிந்துதீங்
கும் உண்டாகவில்லை; இனி(யாங்கள்)செய்யவேண்டிய வேறுசெயல்யாதோ?'
என்று வினாவு, — (அதுகேட்ட இரணியன்), 'மாயைவல்ல மனமுடையனாத
லால் (அப்பிரகலாதன்) ஆயுதங்களை (அம்மாயைவலிமைகொண்டு) கட்டிவிட்
டான்போலும்; (இனி), விரைவாக நெருப்பைமூட்டிநிறைத்து (அதில் அக
னைத்) தள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான்; அவ்வசரவீரர்களும் அந்நெருப்பு
மூட்டுந்தொழிலிலே முயன்று நின்றார்கள்; (எ - று.)

படைக்கலம் பிரகலாதனை யாதோருறுஞ் செய்யமாட்டாமையை அசுரர்
தெரிவிக்க, இரணியன் பிரகலாதனைக் கனலில் தள்ளுமாறு கூறினென்பதாம்.
கட்டுதல்-யாதோருதீங்கும் செய்யவொட்டாது தடுத்தல்; இதனை 'பாம்பின்வா
யைக்கட்டினான்' என்றும் போலக் கொள்க. தள்ளுமின்னென-விரித்தல். ஆனி-
ஹாநி: வடசொல். பி-ய்:—1வான்படையுலப்பில. 2உதிர்ந்தன. 3இவதென.
4சருவிக் கட்டதுவலன். 5தழல்போற்றித், கனன்மீது. (உகச)

அந். குழியி லிந்தன மடுக்கினர் 1குன்றெனக் குடந்தொறுங்
2கொணர்ந் தெண்ணெய், இழுது நெய்ச்சாரித் திட்டனர் நெருப்
3பெழுந் தெரிந்தது விசும்பெட்ட, அழுது நின்றாய் 4ரயர்வுற வைய
னைப் 5பெய்தன ரரியென்று, தொழுது 6சின் றனன் நாயகன் றுளினை
குளிர்ந்தது சுடுதீயெ.

(இ - ள்.) (அவ்வசர்கள்), ஒருபெருங்குழியிலே விற்றுகளை மலைபோல
உயரமாக அடுக்கி, குடங்களில் எண்ணெயையும் வெண்ணெயையும் நெய்யை
யும் கொண்டுவந்து சொரிந்தார்கள்; (அங்கனஞ் செய்த முயற்சியால்), தீ
வானத்தையளாவ எழுந்து சொலித்தது; (இரணியன்செய்த உபத்திரவங்க
ளால்) அழுதுகொண்டுநின்றவரான தேவர்கள் (இதனைக்கண்டு) இரக்கம்
மிசும்படி பிரகலாதனை (அசுரர்கள் அந்நெருப்பிற்) போகட்டார்கள்; (அய்
பொழுது அப்பிரகலாதன்), 'ஹரி' என்று திருமாவின் திருமாமத்தை உச்சரி
த்து அப்பெருமானுடைய உபயதிரவடியை வணங்கினின்றான்; (அந்தப் பிர
பாவத்தால்), சுடும்இயல்பினதான தீக் குளிர்ச்சியடைந்துவிட்டது; (எ - று.)

அசுரர் கனலில் தள்ளவும் அது பிரகலாதனுக்குக் குளிர்ந்திருந்ததென்க.
பி-ய்:—1ஆயிரம். 2கொணரெண்ணெய். 3எழுந்திட்டது. 4அவாவுற, வாவுற.
5இட்டடிகரியென்று. 6நாயகன் றுளினை நினைத்தலும். (உகஃ)

அசு. கால வெங்கனல் கதுவிய காலேபிற் கற்புடையவன்சொற்ற

சீல நல்லுரை 1சீதமிக் கடுத்தலிற் கிழியொடு நெய்தீற்றி

ஆல 2மன்னவர் கரங்களால் 3வயங்கெரி 4மடுத்தலி னனுமன்றன்

கூல மாமென 5என்புறக் 6குளிர்ந்ததக் குருமணித் திருமேனி,

(இ - ன்.) விஷம்போலக் கொடியவரான ராகுசர்கள் (இராவணன் கட்டளையாலே தங்கள்) கைகளால் (அநுமானுடைய வாலில்) துணிசுற்றி (அதன்மேல்) செய்யுய ஊற்றி வினக்குகிற நெருப்பைப் பற்றவைத்ததனால் பிரளயகாலாக்கினிபோன்ற கொடியஅக்கினி அதில் மூண்டுஎழுந்த சமயத்தில், பதிவிரதாதருமத்தையுடைய சேதாபிராட்டி சொன்ன ஒழுக்கத்தை விளக்கும் நல்லவார்த்தையினுற் குளிர்ச்சி மிகுதியாகஉண்டானதால் அந்த அநுமானுடைய வால் (குளிர்ச்சியடைந்தது) போல, நிறமுள்ள இரத்தினம் போன்ற அந்த(ப் பிரகலாதனது அருமைத்) திருமேனி(பகவந்நாம உச்சாரண மகிமையால்) எலும்பளவும் குளிர்ச்சியடைந்தது; (எ - று.)

இங்குக்கூறிய உபமானம் உபமேயத்துக்குப் பிற்காலத்த தாயினும் தாம் அறிந்த பொருளாதலாற் கூறின ரென்க. அநுமான் இராமதூதனாய்க் கடலைத் தாண்டி இலங்கைக்குப் பிராட்டியைக்கண்டு பேசியபின் இராவண னுக்குத் தன்வரவைத்தெரியச்செய்து அவனைத் தான் நேரிக்கண்டுபேசக் கருதி, அசோகவனத்தையழித்து, அதுகாரணமாக வந்துஎதிர்த்த இராக்கத வீரர்பலரையும் இராவணகுமாரனான அக்ஷையும் நாசப்படுத்தியபின்பு, இராவணனது மூத்தமகனான இந்திரசித்துவந்து எதிர்த்து அநுமானைப் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டிக்கொண்டு சென்றபோது, அக்குரங்கைக் கொல்லக் கருதிய இராவணனை விஷ்ணுன் 'தூதரைக்கொல்லலாகாது' என்று நீதிக்கூறி மறுக்க, பின்பு இராவணனிட்ட கட்டளையின்படி அரசர்கள் அநுமானுடைய வாலிற் கிழிசுற்றி செய்யாலும் எண்ணெயாலும் நனைத்து நெருப்புமூட்ட, அச்செய்தியை யறிந்த பிராட்டி 'யான் கற்புநிலைதவறாதவளாயின் அவ்வனல் அநுமானைச் சுடாதொழிக' என்று அநுக்கிரகிக்க, அவளுடைய கற்பின்மகிமையால் அக்கினி குளிர்ந்து அநுமானைச் சுடாதொழிய, அவ்வனல்கொண்டு அநுமான் இலங்கையை யெரித்தன னென்பதைச் சுத்தரகாண்டத்திற் காண்க.

அஞ்சனாதேவியிடம் வாயுதேவனது அநுக்கிரகத்தாற்பிறந்த வானரசிக இளமையிற் சூரியமண்டலத்தைக் கனியென்று கருதி எழுத்து தாவித் கவரத் தொடங்கியபோது இராகுவினுற் செய்தியறிந்த இந்திரன் சினக்கொண்டு வந்து வச்சிராயுதத்தால் மெல்லப்புடைக்க, அக்குரங்கு இடக்கன்னத்தில் அடிப்பட்டு அக்கன்னம் சிதையப்பெற்றதனால், பிறகு, அதற்கு அநுமான் என்ற பெயர் இந்திரனால் வைக்கப்பட்டது; ஹநுமான் என்ற வடசொல் - கன்னத்தில் விசேஷமுடையவ னென்று பொருள்படும்: ஹநு - கன்னம்; மாந - உடைமைப்பொருள் காட்டும் பெயர்விகுதி: அப்பெயர் இங்கு அனுமன்ன என விகாரப்பட்டது. மூன்றாமடி சிலபிரதியில் 'ஆலமன்னவர் வயக்கெரி மடுத்த போ தனுமன்றன் வாலென்னும்' என்று காணப்படுகிறது. பி. ம்.—1. தீதனமடுத்தலிற். 2. அன்னவவ்வரக்கர்கள், அன்னநம்மரக்கர்கள். 3. பயந்தெரி. 4. மடுத்த போது, அடுத்தலில். 5. எழுத்தது. 6. குளிர்ந்தன, குளிர்ந்தது. (உகக)

அள. கூட்ட தில்லைதின் ரேன்றலைச் 1. சுடர்க்கனல 2. சுழிபட ரமுவத்துள், இட்ட போதினு மென்னினிச் 3. செயத்தக்க தென்றன ரிகல் 4. வெய்யோர், கட்டித் தீயையுக் கடுஞ்சிறை 5. யிடுமினக் 6. கர்வனைக் கவ

ரீந்துண்ண, எட்டுப் பாம்பையும் விடுமின்க ளென்றன 7 னெரியெழு
தறுகண்ணான்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட)வலிய கொடிய அசுரர்கள் 'சமுன்றுஎரிகின்றநெ
ருப்பு மிக்க பெருங்குழியிற் போகட்டபொழுதும், சுவாலையையுடைய அந்த
அக்கினி உன்பிள்ளையை எரிக்கவில்லை; இனி(மற்றும் நாங்கள்)செய்யத்தக்கது
யாது?' என்று (இரணியனிடஞ் சென்று) சொன்னார்கள்; (அதுகேட்டு), கோபா
க்கினிபொங்கியெழுகின்ற அஞ்சாத நோக்கையுடையவனான இரணியன், —
'(இங்கனம் என்கட்டளைக்கு இணங்கி நடவாத) அக்கினிதேவனையுங்கட்டிக்
கொடியசிறையில் வைத்திடுங்கள்; வஞ்சகனான அப்பிரகலாதனைப் பிடுங்கித்
தின்னுமாறு அஷ்டமகாநாகங்களையும் (அவன்மேல்) எவுங்கள்' என்றான்.

நெருப்புப் பிரகலாதனை எரிக்காமையையறிவிக்க, இரணியன் அக்கினி
யைக் கட்டிச்சிறையிலிடுமாறும், பிரகலாதனை அஷ்டமகாநாகங்களைக் கடிக்க
விடுமாறும் கட்டளையிட்டானென்க. அமுவம் - குழி. சுழி - சுழித்தெரிவது;
திக்குக் காரணக்குறி. எட்டுப் பாம்புகள் - அந்தன், கார்த்திகோடகன், குளி
கன், சங்கபாலன், தக்ஷன், பதுமன், மகாபதுமன், வாசுகி என்பன. பி-ம்:—
1 சுடர்கின்ற. 2 சுழிப்ப. 3 செய்தக்கது. 4 செய்வோர், வெய்யோன். 5 இடுமின்
கன். 6 அவன்றனை. 7 எரிகின்ற. (உகஎ)

அ. அனந்த நேமுத லாகிய நாகங்க ளாருளென்கொ ளென
1 அன்னான், நினைந்த மாத்திரத் 2 தெய்தின நொய்தினில் நெருப் 3 புகு
புகுவாயால், வளைந்த 4 நாமன்ன மேனியி னுன்றன் மேல்வாளெயி
றுறவூன்றிச், 5 சினந்த மீக்கொளக் 6 கடித்தன துடித்திலன் நிருப்
பெயர் மறவாதான்.

(இ - ள்.) அனந்தன் முதலான அஷ்டமகாநாகங்கள் அவ்விரணியன்
(தம்மைப்பற்றி) நினைத்தமாதிரத்தில் (அவனது) கட்டளையாதோ என்று
எண்ணி(அங்கு)வந்துசேர்ந்து, விரைவாக விஷாக்கினி வெளிப்படுத்தன்மை
யுள்ள திறந்த (தம்)வாய்களால் கருத்தோடு அழகியதாகச் செய்யப்பட்டதான
சித்திரப்பாவையைப்போன்ற[மிக்க அழகையுடைய]உடம்பையுடைய அப்பிரக
லாதன்மேல் வள்போற் கூரிய(தம்)விஷப்பற்கள் அமுத்தக் கோபம் தம்மை
விஞ்சி அதிகப்பட ஊன்றிக்கடித்தன; (அங்கனம் கடிக்கவும்), ஸ்ரீமந்நாரர்
யணனுடைய திருநாமத்தை மறவாதவனான அப்பிரகலாதன் (அக்காரணத்
தாற்) சிறிதும் வருத்தினுளில்லை; (எ - று.)

' திருப்பெயர்மறவாதான் ' என்ற விசேஷ்யம் இங்கே ஸாபிப்பிராயமா
தலால், சநுத்துடையடைகோளியணி. தெய்வநாகங்களாதலால் அவன் நினை
த்தமாதிரத்தில் அதனையுணர்ந்து எய்தின வென்க. அந்தன் என்றபெயர்-
(பிரளயத்திலும்) அழிவில்லாதவனென்று பொருள்படும். 'அனந்தசாயிதன்
பெனுமடியவ னரும்பெற்ற நிருமேனி, 'அனந்தசாயிதன் னருளடையடியவ
னருள்பெற்ற திருமேனி' என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடி காணப்படுகின்றது.
பி-ம்:—1 உன்னு, என்னு. 2 எய்தினர் நேர்ந்தனர், எய்தின நேர்ந்த. 3 உகப்.
4 நாரவன். 5 சினந்து மீக்கொள, சினந்தலைக்கொள. 6 கடித்தது. (உகஅ)

அக. பக்க 1நின்றவை 2பயத்தினிற் 3புயற்கறைப் பசும்புனல் 4புருவாயிற், கக்க வெஞ்சிறைக் கலுழனு 5நடுக்குறக் கவ்விய காலத்துட், செங்கர் மேகத்துச் சிறுபிறை நுழைந்தன செய்கைய 6வலிசெந்தி, உக்க பற்7குல மொழுசின எயிற்றிரும் 8புரைதொறு மயிழ்தூறி.

(இ - ன்.) அருகில்நின்ற பிராணிகளெல்லாம் அச்சத்தால் திறந்த (தம் தம்) வாயினின்று மேகம் (மழைபொழிவது) போலப் புதிய இரத்தீரைக் கக்கவும் (பாம்புகளுக்கு வைரியாகிய) வெவ்விய சிறுகளைபுடைய கருடனும் நடுக்கமடையவும் (அஷ்டமகாநாகங்கள் பிரகலாதீனக்) கடித்துப் பிடுங்கியபொழுது, — சிவந்த மேகத்தினுள்ளே சிறிய பிறைச்சத்திரன் நுழைந்தாற் போன்ற செய்கையையுடையனவான பற்களின் கூட்டங்கள், வலிமையொழிந்து ஒடிந்துஉதிர்ந்தன; (அங்கனம் ஊன்றிய) பற்களின் பெரியதுளைகளிலிருந்தெல்லாம் (விஷம்பாயாமல்) அயிருத்ததுளிகள் ஊறியொழுசின.

புயற்கறை - உவமைத்தொகை. கறை - இரத்தம். பசுமை-புதுமையின் மேலது. கலுழன் சிறைக்கு வெம்மை - பாம்புகட்கு அச்சத்தருதலும், வேகமுடைமையும். வீளந்தவடிவத்தோடு வெண்ணிறமாய் விளங்கும் பற்கள் பொன்னிறமான பிரகலாதனுடம்பில் ஊன்றியழுத்தியதற்கு உவமை கூறுவார், 'செங்கர்மேகத்துச் சிறுபிறை நுழைந்தன செய்கைய' என்றார். சிறுபிறை - இளம்பிறை. எயிறு-பல். உகுதல்-ஒடிதல். ஒருமுறை கடித்தபோது அவனுடம்பில் நன்றாகத்தைத்து அழுத்திப்பதியாத பற்கள் மீளவுக் கடித்தற் பொருட்டு கோபத்தால் எடுக்கத் தொடங்கியபோது எடுக்கமுடியாமல் வலியற்று ஒடிந்து உதிர்ந்தன என்க. 1-11:—1நின்றிவை, நின்றவர். 2பயத்தினர். 3பற்கறை, புயற்றகை. 4புருவாயால். 5நடுக்குற. 6பலிசெந்தி. 7குலை. 8புழை.

(வே 9).

கூ. சூழப் பற்றின 1கற்றமெயிற்றிற்
போய்க் கிற்றில வென்றுபு கன்றார்
வாழித் திக்கின் 2மயக்கின் மகந்தாழ்
வேறக் துக்கடு 3மின்னென விட்டான்.

(இ - ன்.) (அங்கனமாக ஆசர்கள் இரணியனிடஞ் சென்று, 'பிரகலாதனுடம்பைச் சூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டவையான நாகங்கள் (தம் விஷப்) பற்களால் (அவனுடம்பை) எங்கும் பிளந்து வடுப்படுத்தமாட்டவில்லை' என்று சொன்னார்கள்; (அதுகேட்டு இரணியன்), 'மதயிருதலாலாகிய களிப்பையுடைய திக்கண்களிற் சிறத்தாகிய ஐராவதத்துக்கு (இவனை இலக்காக) இடுங்கள்' என்று சொல்லி எவியனுப்பினன்; (எ - று.)—வாழி - அசை; வலிமிக்கது செய்யுளோசையின் பொருட்டு.

'ஐராவதத்தைக் கொண்டு இவனைக் கொல்ல விடுங்கள்' என்பது, இரணியன் கட்டளை. திக்கின்வேழத்துக்குளைப் பொதுவாக இருப்பினும் ஐராவதத்துக்கு இட்டதாக மேல்வருதலால் இக்கனம் கொள்ளப்பட்டது. தாழ்

தல்-மிசுதல். மயக்கு - களிப்பு. இடுமின்னென - விரித்தல். பி-ம்:—1குற்
 நெயிறிற்றன. 2மதக்கைக்கழுந்தான், மயக்கிமதந்தாழ். 3என்னென. (உஉ௦)

கூக. பசையிற் 1நற்கலில் சிந்தையர் புல்லோர்
 திசையிற் சென்றனர் 2செப்பின நென்னும்
 இசையிற் 3நந்தன னிந்திர நென்பான்
 4விசையிற் றிண்பனை வெஞ்சின வேழம்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவுடன்), அன்போடு பொருந்துதலில்லாதமனத்
 தையுடையவரான பல அசுரர்கள் (கிழக்குத்)திக்கிற் சென்று 'இவ்வாறு
 இரணியன்' கட்டளை கூறினன்' என்று சொன்ன சொல்லைக் கேட்டமாத்
 திரத்தில், (அக்கிழக்குத் திக்குப்பாலகளுன) இத்திரனென்னுந் தேவராஜன்,
 வலிய (நான்கு) தந்தக்களையும் (ஐயற்கையான) கொடிய கோபத்தையு
 முடைய (தனது ஐராவதமென்னும்) யானையை (இரணியன்பக்கல் அச்சத்
 தால்) விரைவாகக்கொடுத்தான்; (எ - று.)—பசை-இரக்கம். பி-ம்:—1தங்
 கில, 2செப்பினர். 3சென்றனன். 4விசையத். (உஉ௧)

கூஉ. கையிற் கால்களிள் மார்பு கழுத்தில்
 தெய்வப் பாச முறப்பிணி செய்தார்
 1மையற் காய்கரி முன்னுற வைத்தார்
 பொய்யற் றுனு 2மிதொன்று புகன்றான்.

(இ - ள்.) (அசுரர்கள் பிரகலாதனுடைய) கைகளிலும் கால்களிலும்
 மார்பிலும் கழுத்திலும் தெய்வத்தன்மையுடைய [மந்திரபலமுள்ள] கயிறு
 களால் இறுக்கக்கட்டி, (அவனை), மதமயக்கத்தையுடையதும் (அதனால் அனை
 வரையும்) கோப்பிப்பதுமான அத்தயானையின் எதிரில பொருத்தப் போகட்
 டார்கள்; (அப்பொழுது), பொய்ம்மையில்லாதவனான பிரகலாதனும் (அத்த
 யானையைநோக்கி) இத்த ஒரு வார்த்தையைச்சொன்னான்; (எ - று.)—அதனை
 அடுத்த கவியிற் காண்க.

பொய்யற்றான்-மெய்ப்பொருளாகிய பரத்ததுவத்தை உன்னபடி யுணர்
 த்து உரைப்பவன். பிரகலாதனைக் கட்டி ஐராவதத்தின் முன்னிட, அவன்
 அதனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலாயினனென்க. பி-ம்:—1மையில்,
 மையை. 2இருந்து. (௨௨௨)

கூங. எந்தாய் பண்டொ ரிடங்கர் விழுங்க
 1முந்தாய் நின்ற முதற்பொரு ளேயென்று
 2உந்தாய் தந்தை யினத்தவ னேத
 வந்தா 3னென்றன் மனத்தின னென்றார்.

(இ - ள்.) 'உமது தாய்தந்தையரது இனத்தானான கஜேத்திராழ்வான்
 முன்பு ஒருமுதலை(தன்னை)விழுங்கத்தொடங்கியபொழுது, 'எமதுதலைவனே!
 (எல்லாப்பொருளுக்கும்) மூலகாரணமாய்நின்ற முதன்மையான பொருளே!' என்று சொல்லியழைக்க, (உடனே அங்கு) வந்து (முதலையைக்கொண்டு அக்
 கஜேத்திரனுக்கு) இடர்தீர்த்தவனான திருமால், எனதுமனத்திலேயுள்ளான்'
 என்று சொன்னான்; (எ - று.)

உனது இனத்தானுக்கு ஆபத்தாலத்தில் வந்து உதவினவனை யான்மனத்திற் கொண்டுள்ளேனாதலால், நீ எனக்கு இடர்செய்யமாட்டாயென்பது உட்கோள். முந்து ஆய் சின்ற முதற் பொருளே - ஆதிமூலமே! உம் தாய்தத்தை இனத்தவன் - யானையினத்திற்சேர்ந்தவன். உம் - உயர்வுப்பன்மை. 'இனத்தவன்' என யானையை உயர்திணையாகக் கூறினது; உயர்வுபற்றிவந்த திணைவழுவமைதி. 'எந்தாய்' என்பதை, பிரகலாதன் யானையைவிளித்ததாகக் கொள்ளினுமாம்.

இதற் குறித்த உரை:—இந்திரத்யும்னென்னும் அரசன் மிக்கவிஷ்ணு பத்தியுடையவனாய் ஒருநாள் விஷ்ணுபூஜை செய்கையில், அகஸ்தியமகாமுனிவன் அவனிடம் எழுந்தருள, அப்பொழுது அவன் தன்கருத்துமுழுவதையும் திருமாலேப்புகிப்பதிற் செலுத்தியிருந்ததனால் அவ்விருடிகின் வருகையை யறித்திடாறாய் அவனுக்கு உபசாரமொன்றும் செய்யாதிருக்க, அம்முனிவன் தன்னை அரசன் அலங்காரஞ் செய்தானென்று கருதிக்கோபித்து, 'நீ யானை போலச் செருக்குற்றிருந்ததனால் யானையாகக் கடவை' என்று சபிக்க, அவ்வளமே அவன் ஒருகாட்டில் ஒருயானையாகத் தோன்றினனாயினும், முன் செய்த விஷ்ணுபத்தியின் மகிமையால் அப்பொழுதும் விடாமல் எத்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக் கொண்டு திருமலை அருச்சித்துப்புகித்து வருகையில், ஒருநாள் பெரியதொரு தாமரைத்தடாகத்தில் அருச்சினைக்காகப் பூப்பறித்தற்குப் போய் இறங்கினபொழுது, அங்கே, முன்பு கீர்நிலையில் சின்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தேவலெனன்னும் முனிவனது காலேப் பற்றியிழுத்து அதனை கோபங்கொண்ட அவனது சாபத்தாற் பெரியமுதலை யாய்க் கிடத்த 1999 என்னும் கத்தருவன் அவ் யானையின் காலேக் கவ் விக்கொள்ள, அதனை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் கஜேத்திரன் ஆதிமூலமேயென்று கூவியதைக்க, உடனே திருமால் கருடாருடனாய் அங்கு எழுந்தருளித் தனதுசக்கரத்தைப் பிரயோகித்து முதலையைத் துணித்து யானையை அதன்வாயினின்று விடுவித்து இறுதியில் அதற்கு முத்தியை அருள்செய்தனன் என்பதாம். இவ்வரலாற்றில், திருமாலே பரம்பொருளாதன்மை வெளியாம். 13-ம்:—1முத்தா. 2உத்தாய் தத்தை யினத்திபமோத, உய்த்தா புத்த னினத்தவனோத, உத்தாய்த்ததை யெனத்தவனோத. 3வத்தென், இன்மென். (உஉ௩)

கூசு. என்னு முன்ன 1மிருங்களி 2முத்தன்
பொன்னு ரோடை பொருத்த சிலத்தின்
அன்னு னைத்தொழு தஞ்சி யகன்றது
3ஒன்னு 4ரத்தி 5மெய்கி யுரைத்தார்.

(இ - ன்.) என்று (பிரகலாதன்) சொன்னவுடனே, பெரிய அந்த யானையும் தனது பொன்னினுலமைத்த தெற்றிப்பட்டம் தரையிற் படும்படி அப்பிரகலாதனை நமஸ்கரித்து; (அவனுக்கு) அஞ்சி விலகிற்று; அத்தன்மையை, படைவீரர்களான அரசர்கள் (இரணியனிடம்) போய்ச் சொன்னார்கள்; (எ-று)

--ஒன்றார்-ஒன்றார் என்பதன் மருட; பொருந்தாதவர் என்று பொருள். பி-ம்:—
1 இகற்களிறு, மதக்கரி. 2 அஞ்சி. 3 ஒன்னுன். 4 இத்திறம். 5 எய்த வுணர்ந்தான்.

கூரு. வல்வீ ரைத்துயில் வாணை மதித்தென்
நல்வீ ரத்தை 1 யழித்தது 2 நண்ணுற்று
ஒல்வீ ரொற்றை யுக்கரி தன்னைக்
கொல்வீ ரென்றன 3 நெஞ்சு 4 கொதிப்பான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு) மனம் கொதிப்பவனான இரணியன்,—(அவ்வச
ரர்களை நோக்கி, 'இத்தயானை) பெரிய கடலிலே உறங்கிக்கிடப்பவனான
திருமலை (நன்கு) மதித்து எனது சிறந்தபராக்கிரமத்தைச் சிதைத்தது; (ஆத
லால்), வல்லமையுடையவர்களே! (நீங்கள்) சென்று, ஒப்பற்ற வலிமையை
புடைய அவ்யானையைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

என் எல்லா வுலகத்துக்கும் தலைமையுண்டதனால் உலகங்களில் எங்கும்
தனக்குத் தங்கஇடங்கையாமல் எனக்கு அஞ்சி யோடிக் கடல் வலிய அர
ணைக்கொண்டு அதிற்சேர்ந்து யாதொன்றும் செய்ய இயலாமல் தூங்கிக்கிடப்
பவனைப் பெரியபொருளாகமதித்து அதனால் எனது சிறந்தவீரத்தைப் பொ
ருள்செய்யாது சிதைவுபடுத்தியது என்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து.
ஒல்வீர் - ஒல்வார் என்பதன் ஈறுதிரிந்த விளி. பி-ம்:—1 ஒழித்தது. 2 காமத்
தொல்வீரத்த துணைக்கரி தன்னை. 3 நின்று. 4 கொதித்தான். (உஉரு)

கூரு. தன்னைக் கொல்லுநர் சாருத லோடும்
பொன்னைக் கொல்லு 1 மொளிப்புக் கழ் பொய்யா
மன்னைக் கொல்லிய வந்தது 2 வாரா
மின்னைக் கொல்லும் 3 வெயிற்றி வெயிற்றல்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட அசுரர்கள் உடனே) தன்னைக் கொல்பவர்களாய்
கெருங்கிய அளவிலே, (அத்தயானை), (மேகத்தினின்று) நீங்காத மின்னலை
யழிக்கும் வெயில்போன்ற ஒளியையுடையதான (தனது) தந்தத்தால்,
பொன்னையழிக்கும் (உடம்பின்) ஒளியையுடைய புகழழியாத பெரியோனான
அப்பிரகலாதனைக் கொல்ல வந்தது; (எ - று.)

இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும் 'கொல்லும்' என்றது, கீழ்ப்படு
த்துமென்றபடி; உவமையுருபுமாம். ஒளி - மன்னுக்கு அடைமொழி. கொல்
லிய - எதிர்காலவினையெச்சம். வெயிற்று - வெயிலையுடையது; ஒன்றன்பாற்
குறிப்புவினையாலிணையும்பெயர். எயிற்றல் மன்னைக்கொல்லியவந்தது; வாரா-
(அங்கனம்) வந்து என மேற்பாட்டோடுகுளகமாகவுரைப்பினுமாம். பி-ம்:—
1 மொழிப்புக் கல், மொழிப்புக் கழ். 2 வாரா. 3 எயிற்றினியற்றல். (உஉரு)

கூரு. வீரத் திண்டி. நன் மார்பினில் 1 வெண்கோடு
ஆரக் குத்தி 2 யழித்திய நாகம்
வாராத் 3 தண்டினை வாழை 4 மடற்குழ்
ஈரத் தண்டென விற்றன வெல்லாம்.

(இ - ள்.) மிகவும் அதிகமான வலிமையையுடைய (அப்பிரகலாதனது)
மார்பிலே நன்றாகக் குத்தி யழித்தியவையான அத்தயானையின் வெண்ணிறமான

தந்தங்களான்கும், விரும்பப்படுகிற குளிர்ந்த [செழிப்பான] குலையையுடைய வாகைமரத்தின் பட்டைகுழந்த குளிர்ந்த தண்டுபோல (எளிதில்) ஒடித்தன.

உவமையணி. மார்பினிலழுத்திய நாகவெண்கோடுஎல்லாம் இற்றன என இயையும். வாரம் - அன்பு. 13-ம்:—1 வெண்கோடு. 2 அழுத்தியதாக, அழுத்தியதாகம். 3 தண்டலை. 4 மடற்குள். (உஉஎ)

கூ. ௮. வெண்கோ டுற்றன 1 மேவலர் செய்யுங்
கண்கோ டற்பொறி யிற்கடி தேகி
2 என்கோ டற்கரி தென்ன வெகுண்டான்
தண்கோ டைக்கதி ரிற்றெறு கண்ணான்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு), பகைவர்களான அசுரர்கள், கண்ணிமைத்தல் செய்யும் அளவிலே விரைவாக (இரணியனிடஞ்) சென்று, '(ஐராவதத்தின்) வெண்மையான தந்தங்கள் ஒடித்துவிட்டன; (சிண்பிள்ளையின்) வலிமை [உயிர்] கவர்த்தற்கு அரியது' என்று சொல்ல, (அதுகண்டு இரணியன்) முதிர்ந்த கோடைக்காலத்துச் சூரியனிலும் உக்கியான கண்களையுடையவனாய்க் கோபித்தான்; (எ - று.)

கண் கோடல்செய்யும் பொறியில் என இயையும்: பொறி - அளவு: இமைப்பொழுதிலென்க. என் - வலிமை. தெறுதல் - சுடுதல். 13-ம்: - 1 மெய்யிலர். 2 வெண்கோடிற் கிரியென்ன. (உஉஅ)

இப்பாடலையடுத்து

இவனை மெண்ணிலை மாளிகை யும்பர்மே லேற்றிப்
பவனந் தன்னிலே நாக்குமென் றவுணர்கோன் புகலப்
பவன முண்டவன் கழலினைப் புண்ணியன் றன்னைப்
பவனன் றன்னிலும் வெய்யவர் பற்றியே யெடுத்தார்,
உற்ற முத்தனர் மாளிகை யும்பர்மேற் கொண்டு
கற்ற நந்தவர்க் கரசனைக் கடுத்திற் லவுணர்
பற்றி நூக்கலும் பார்மகர் பரிவுடன் னரரார்
நற்ற வற்கொரு தீக்கில் யெனவவ னபந்தான்.

என்று இரண்பாடல்கள் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கூ. ௯. தள்ளத் தக்கல பெருஞ்சயி லத்தோடு
1 எள்ளக் கட்டி 2 யெடுத்து 3 சிசித்துக்
கள்ளத் திக்கவ ணைக்கரை காண
4 வெள்ளத் துய்த்து விடென விட்டான்.

(இ - ள்.) (ஆங்கணிக்காயித்த இரணியன் அசுரர்களோக்கி, 'எவ்வகையாலும் கொல்லமுடியாத வஞ்சனையையுடைய இப்பிரகலாதனை, இப்பொழுது (யாவரும்) இகழும்படி (யாவராலும்) அசைக்கமுடியாத பெரிய மலையுடனே இறுக்கிக்கட்டி எடுத்துக்கொண்டுபோய், கரைகாணவொண்ணாத கடல்வெள்ளத்திலே தள்ளிவிடுங்கள்' என்று ஏவினான்; (எ - று.)

தக்கில் - தகாத. ஸைலம் - வடமொழி. கள்ளத்துஇவனை இங்கு விசுத்துக்கட்டி எடுத்துஎன்க. 13-ம்:—1 அள்ளக். 2 இறுக்கி, அடக்கி, அடித்து.

3விசித்தீர், விசித்தே. 4வெள்ளத் துக்கிடுமின், வெள்ளத்துய்த்திடுவீர், வெள்ளத்துய்த்திடுமின். (உஉக)

க00. ஓட்டிக் கொல்ல வுணர்ந்து 1வெகுண்டான்
விட்டிட் டானல நென்று விரைந்தார்
கட்டிக் கல்லொடு கால்விசை யிற்போய்
2இட்டிட் டார்கட வின்³னடு வெந்தாய்.

(இ - ன்.) (அதுகேட்டு அவ்வசரர்கள்),—‘(இன்னும் இவனை இரணியன்) விட்டானில்லை; பிரதிஜ்ஞஞ்செய்து [தவறாது] கொல்ல நிச்சயித்துக் கோபங்கொண்டான்’ என்று அறிந்து விரைவுகொண்டு, (அவனைப் பெரிய தொரு)மலையுடனேகட்டி வாயுவேகமாகச்சென்று கடலின் நடுவிலேபோகட்டார்கள்; (எ - று.)—எந்தாய் - எமதுதலைவனே! என்றது, கதைகூறிவருகிற விபீஷணன் இராவணனைநோக்கி விளித்தது.

கால் - காற்று. கால்விசை-கால்களின்வேகமுமாம். பி-ம்:—1வெகுண்டார். 2விட்டிட்டார். 3நடுவேதான். (உஉ0)

க0க. நடுவொக் குந்தனி நாயக மூம்
1விடுகிற கின்றில னாகவின் வேலை
மடுவொத்²தங்கதின் வங்கமு³மன்றாய்க்
4குடுவைத்⁵தன்மைய தாயது குன்றம்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது பிரகலாதன்),—நடுவுநிலைமை தவறாதுள்ள ஏகநாயகனான திருமாவின் திருநாமத்தை (உச்சரித்துக்கொண்டு) சோரவீடா திருந்தா னாதலால் கடல் மடுப்போன்றிருக்க, அக்கடல்வெள்ளத்திலே (பிரகலாதனைச்சார்த்திக்கட்டிய)மலை (பெரிய) மரக்கலம்போல்வுமாகாமல் (சிறிய) சுரைக்குடுவையின் தன்மையதாயிற்று; (எ - று.)

மிதக்கும்இயல்பினதான சுரைக்குடுவையை நீந்துவார் தமக்குஉதவியாக இடையிற்கட்டிக்கொள்ளும் இயல்பை இங்குஉணர்க. அக்குடுவை தான் மித்தலோடு தன்னைச்சார்த்திக்கட்டியவர் நீரில் அமிழாது மித்தத்தற்குக் கருவியாதல்போல, அம்மலை தான் மித்துகொண்டு தன்னைச்சார்த்திக்கட்டிய பிரகலாதன் நீரில் அமிழாதபடி அவனை மேல்நிறுத்துவதுமாயிற்றென்க. இங்ஙனம் மலை மிதவையானதற்குக் காரணம் பகவநாமோச்சாரணமகிமை யென்பதை முன்னிரண்டடியில் விளக்கினார். 4உடுபத்தன்மையதாயது என்று பாடமோதிடெதப்பத்தின் தன்மையதாயிற்று என்று உரைத்தலுமொன்று; உடுபம்-தெப்பம்: வடசொல். அங்கதின் வங்கமு மன்றாய் என்பதற்கு - அக்கடலில் அலைகளுமில்லையாக என்று உரைப்பினும் அமையும்; அவ்வுரைக்கு, வங்கம் - பங்கம் என்ற வடசொல்லின் விகாரமென்க. பி-ம்:—1 விடுதிக்கின்றினன். 2ஆர்கலி. 3அன்றால், ஒன்றாய்க். 4குடுபத். 5தன்மையுமாயது. (உஉக)

க0௨. தலையிற் கொண்ட தடக்கைகாரி னுன்றன்
நிலையிற், 1, 2)ர்வின் மனத்தி னினைந்தான்
சிலையிற் 2, 3)றிண்புன லிற்³சிலை யாலின்
இலையிற் பிள்ளை யெனப்பொலி கின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய பிரளயவெள்ளத்திலே கிளைகளை யுடையதோர் ஆலமரத் தினது இலையின்மேல் சிறுகுழந்தைவடிவத்தோடுபள்ளிகொண்டருளிய திருமால்போல (வலிய கடல் வெள்ளத்திலே) மலையின்மீது (பள்ளிகொண்டு யாதோர் அபாயமுமின்றி) விளங்குகின்றவனை அப்பிரகலாதன்,—தலைமேற் (கடப்பிவைத்துக்) கொண்ட பெரியகைகளை யுடையவனாய், (தனது) உறுதி நிலையினின்று நீங்குதலில்லாத மனத்துடனே (திருமலைத்) தியானிப்பவனானான்; (எ - று.)

கையினான் - குறிப்புமுற்றெச்சம். எல்லாம்அழியும் பிரளயகாலத்தில் கடல்பொங்கி உலகங்களை மூடிக்கொள்ள, எங்கும் ஜலார்ணவமான அப்பிரளயப்பெருங்கடலிலே ஓர் ஆலமரம் தோன்ற, அம்மரத்தின் ஓர் இலையின்மீது எம்பெருமான் ஒருவனே சராசரங்களை யெல்லாம் ஊறுபடாமல் தனது திருவயிற்றிலடக்கி வைத்துக்கொண்டு ஒருசிறுகுழந்தைவடிவமாய்ப்படுத்துயோகரித்திரை செய்தருளுகின்றனனென்பது நூற்கொள்கை. இச்செய்யுள் “மோதுற்றூர்” (103) என்பதன்பின் பலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:— 1 தீர்வன். 2 தண். 3 சிலைமேற்றன். (உ௩உ)

க௦௩. மோதுற்றூர்திரை வேலையின் 1 முழுகான்
மீதுற் றூர்சிலை மீது கிடந்தா
னாதிப் பண்ணையானியர் நாமம்
ஓதுற் றூன்மறை யொல்லலை யுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விரைவிலேயறித்தவனான அப்பிரகலாதன்,—மோதிக்கொண்டு நிறைகிற அலைகளை யுடைய கடலிலே அழியாமல் (மிதந்து) மேலே பொருந்தியுள்ள மலையின்மீது படுத்தபடியிருத்தவனாய், ஆகிதேவனான திருமாலினது ஆயிரத்திருநாமங்களைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)

பண்-பெருமை; அதனை யுடையவன் - பண்ணவன். ஒல்லை-குருவினிடம் ஒதுதற்கு முன்னமே என்றபடி; பிரகலாதன், தாயின் கருப்பத்தி லிருக்கும் பொழுதே காரதமகாமுனிவன் அவன்செவியிற்செய்த உபதேசத்தால் அனைத்தையும் அறிந்தனனென்க. பி-ம்:—1 முழுகா. (உ௩௩)

வேறு.

க௦௪. அடியா ரடியே நெனுமார் வமலால்
ஒடியா 1 வலியா னுடையே னுள்ளோ
கொடியாய் குறியாய் குணமே துமிலாய்
கொடியா யடியே னிலை 2 நேர் குதியோ.

(இ - ள்.) (துஷ்டர்களை யழிப்பதில்) கொடுமையை யுடையவனே! (எவர்க்கும்) வரையறுத்து அறியமுடியாதவனே! தீக்குணம் ஒன்றமிலாதவனே! பெருமையை யுடையவனே! யான் (உனது) அடியார்களுக்கு அடியவனாவேன். என்னும் விருப்பமுடையவனே யல்லாமல், அழியாத அகங்காரத்தை யுடையவனாயிருக்கிறேனோ? [இல்லையே என்றபடி]; அடியனானானது நிலைமைக்கு (நீ) இணங்கி அருள்செய்வாயோ? (எ - று.)—பிரகலாதன்

எம்பெருமானைத் துதித்தவகை, இதுமுதற் பத்துக்கவிசுளிற் கூறப்படுகின்றது.

அடியாரடி யேனெனு மார் வமலால் என இவ்வாறு இவ்விருத்தங்களைச் சிந்திநான்குகொண்ட வஞ்சிவிருத்தமாகவும் ஆலகிடலாம். நெடியாய்-விசுவ ரூபமுடையவனே! எனினுமாம். குறியாய் - (மனமொழிமெய்களாற்)குறித்தற்கு அரியாய்! 1-ம்:—1வலியென். 2நோக்குதியோ. (உ.உச)

க௦௫. கள்ளந் 1திரிவா ரவ்2கை தவன்நீ
உள்ளந் 3தெரியா தவுனக் 4குளவோ
துள்ளும் 5பொறியின் னிலைசோ தனைதான்
வெள்ளந் தருயின் னமுதே விதியோ.

(இ - ன்.) வஞ்சகமாக நடக்கின்றவர்களுக்கு வஞ்சகமாக நடக்கின்றவன் நீ; (அத்தன்மையுனை) உனக்கு (பிராணிகளுடைய) உள்ளக்கருத்துக்கள் தெரியாதவை யுண்டோ? பாற்கடலினால் தரப்பட்ட இனிய அமிருதம் போல மிக இனியதாகவுள்ளவனே! சஞ்சலப்படிம் இயல்பினதான (எனது) மனத்தின் நிலையை (நீ இவ்வாறு) சோதித்தல் முறைமையோ? (எ - று.)—1-ம்:—1திரிவாணன். 2கைதவநீவ. 3தெரியாதது. 4உளதோ. 5பொறியே னிலைசோ தலைதான். (உ.உந)

40௬. வருகான் 1முகனைம முகன்வா னவ்2கோன்
திருகான் மறையின் 3நெறியே திரிவார்
வெறுதான் தெரிசின் றலாபே கைமையேன்
4ஒருநா ளுனை வயங்கவடி 5புள் ளுறவெனோ.

(இ - ன்.) (உனது திருகாபிக்கமலத்தினின்று) கோன்றிய நான்குமுகங்களை யுடையவனான பிரமனும் ஐந்துமுகங்களை யுடையவனான சிவனும் தேவராஜனான இக்கிரானும் (ஆகிய தலைமைத்தேவர்கள்) சிறந்த நான்கு வேதங்களிற் கூறப்பட்ட நெறியிலேயே உடக்கின்றார்கள்; (அங்ஙனம் நடக்கின்ற அவர்களும்), வெகுசாலமாக (உனது உண்மையிலையை) அறிகின்றார்களில்லை; (அங்ஙனமாக), அறியாமையையுடையவனான நான் ஒருநாளில் [சொற்பகாலத்திற்] உன்னை எவ்வாறு தியானிக்கமாட்டுவேன்? (எ - று.)—1-ம்:—1முகனேமுதல். 2தான். 3முறையே. 4ஒருநான். 5முன்னுறவெனோ. (உ.உக)

30௭. செய்யா தனவோ னிலைநீ வினைதான்
1பொய்யா தணவந் து2புணர்ந் திரிடமால்
மெய்யே 3யுயிர்தீர் வதொர்மேல் ளினைநீ
ஐயா வெருநா ளுமயர்த் துனையோ.

(இ - ன்.) (நான்) செய்யாத சீய செயல்களோ இல்லை; (அங்ஙனம் யான் செய்த எல்லாத்தீச்செயல்களாலுமாகிய) பாவங்கள் தாம் தவறாதனவாய் வந்து (எனக்கு) நேரும்; இது உண்மையே; ஐயா! (அக்கருமம் என்) உயிரை விட்டு நீங்கும்படியான சூப்பற்ற மேலான அருட்செயலை நீ ஒருபொழுதே னும் மறந்தாயோ? (எ - று.)

தலைவனான கீ அடியவனான என்பக்கல் ஒருபொழுதும் மறவாமல் திரு வருள் செய்தலால், யான் முன்பு செய்த தீச்செயல்களாலாகிய பாபகரும்கள் என்னிடம் வந்து நெருங்குதற்கு அஞ்சி விலகுதின்றன என்பதாம். முதலடியில், ஒ - தெரிநிலை. சிலப்பரதிகளில் “ஆயப்பெறு” (10) என்பதன்பின் இச்செய்யுள் உள்ளது. ‘மெய்யாயின தீர்வதென் மேல்வினையை’ என்று சில பிரதியில் மூன்றாமடி காண்கின்றது. பி-ம்:—1 பொய்யாதெனவந்து, பொய்யாதனவாய்மை. 2 புணாத்திடும். 3 இடர். (உ௩௭)

க0௫. ஆயப்¹பெறுநன் னெற்றம்²மற்றவென்று
ஏயப் பெறுய் சர்களைண் ணிலரால்
கீயப்³புறநிற் கநீனைக் கிலர்நின்
மாயப் பொற்புக் குமயங் குவரால்.

(இ - ன்.) ஆராய்ந்து அடையத்தக்க கல்ல உபாயமாவது; தமது அறிவே யென்று எண்ணி; (அப்படிப்பட்ட சிறப்புள்ள தத்துவஞானம்) பொருத்தப் பெற்ற தலைவர்கள் [பெரியோர்] அளவிறந்தவ ருண்டு; கீ (அவர்களுடைய உண்மையறிவுக்கும் எட்டாமல் அதனைக்கடத்து) அப்பால் நீற்றலால், (அவர்களைல்லோரும் உனது சொருபத்தை முழுவதும்) சித்திக்கத்திறமையற்ற வர்களாய் உனது மாயையாகிய வலையிலே அகப்பட்டு மயங்குவார்கள்; (ஏ-று.)

மகாஞ்ஞானியரும் உன்னைத் தம்மறிவாற் காணும் வல்லமையுள்ளவரால் வரன்றபடி. பொறியய்த்திரம். என்று என்பதை, என்ன வென்னும் எச்சத்தின் திரிபாகக்கொண்டு, என்று பிறர் கொண்டாடும்படி என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1 பெருமன். 2 அறிவன். 3 புறமேனிக் கொக்கிலர். (உ௩௮)

க0௬. தாமே தனிநா யாகநா யெவையும்
போமே பொருளென் றபுரா தனர்தாம
யுமே யா²மென் றன³வென் றவவாக்கு
4 ஆமே⁵பிறர்நின் னலதா ருளரே.

(இ - ன்.) தாமே ஒப்பற்ற முகன்மைத்தலைவராய் (உலகத்தில்விளங்கி) எல்லாப்பொருள்களும் அழிந்துவிடு மென்று சொன்ன பழைய பெரியோர் சிலர், யாமே பரம்பொருள் என்று சொன்னார்கள்; என்று சொன்ன அவர்களுக்கு (சொன்னபடி) ஆகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (உண்மையிற் பரம்பொருளாவார்) உன்னையன்றி வேறையாவர் உளர்? (ஏ-று.)

பொருள் எவையும் போமே என்ற என்பதற்கு - எல்லாப்பொருள்களும் தமக்கு உள்ளபடி தெரியு மென்றுகொண்ட என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். சிலப்பிரான்முதலிய தேவர்கள், ஆடம்பரத்தால் தாமே தனிநாயகர்போலப் பாலித்துத் தாம் ஸ்வரூபரொன்பது தோன்ற எல்லாப்பொருள்களின் அழிவையும் எடுத்துக்காட்டித் தாமே பரத்துவ மென்று கூறினாலும், அவர்கட்கு அப்பரத்துவம் சித்தியாது; உண்மையிற் பரதத்துவம் கீயே என்பதாம். இனி, கடவுள் காளை என்றுகூறும் அத்வைதமதத்தவரைக் குறிப்பதாகக்கொள்ளவு

மாம். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் இல்லை. பி-ம்:—1நாயகம். 2என்றவர். 3என்
கவவற்கு, என்னவவர்க்கு. 4தாமே. 5பிறன். 6நின்னலதானுளதோ. (உகக)

கக0. ஆதிப் பரமா 1மெனிலன் 2நெனலாம்
ஒதப் பெருநூல் கருலப் பிலவால்
3பேதிப் பனரீ 4யவைபேர் கிலையால்
வேதப் பொருளே வினையா டுதியோ.

(இ - ள்.) (ஒருதெய்வத்தை) முதன்மைப்பரம்பொருளாகுமென்று
(ஒருவர்) சொன்னால், (அதனை மறுத்து மற்றொருவர்) அங்ஙனமன்று என்று
கூறலாம்: (இங்ஙனம் தம்மில் மாறுபாடாகச்) சொல்லுதற்கு (ஆதாரமாக)ப்
பெரிய சமயநூல்கள் அளவில்லாமல் இருக்கின்றன; (அவை ஒன்றோடொன்
று) மாறுபடுகின்றனவாம்: ரீயோ (உண்மையிற் பரம்பொருளாயிருக்கும் நிலைமை
யினின்று) வேறுபடுகின்றாயில்லை; வேதத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பொருளாயிரு
ப்பவனே! (ரீ) இங்ஙனம் கபடநாடகம் நடக்கின்றாயோ? (எ - று.)

ஆதிப்பரமாமெனிலன் நெனலாம்—“ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப
வேறெனின், அன்றென்ப ஆறுசமயத்தார்”: ஒதப்பெருநூல்க் குலப்பில -
“தெய்வம்பல வவாநூலும்பல அவைதேர்பொழுதில், பொய்வம்பலவென்று
தோன்றும் புல்லோர்கட்கு”: பேதிப்பன அவை ரீபோகிலை—“வணங்கும் துறை
கள் பலபலஆக்கி மதிவிகற்பாற், பிணங்குஞ்சமயம் பலபலஆக்கி அவையவை
தோறு, அணங்கும் பலபலஆக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்” என்பன
காண்க. பி-ம்:—1எனல். 2எனலாய். 3போதிப்பன. 4இவைபோதிலவால்,
அவை போகிலையால். (உச0)

ககக. 1 அம்போ ருகனும் மாணும் மறியார்
எம்போ விப²ரெண் ணிடினென் 3 பலவாக்
கொம்போ டடைபூக் கனிகா 4 யெனினும்
வம்போ 5 மரமொன் றெனும்வா சகமே.

(இ - ள்.) (எல்லாம் ரீயாயிருக்கின்ற உனது மகிமையை) அறியாதவ
ரான எம்மைப்போன்றவர்கள் (ஒரு தன்மையாக உன்னையே குறியாமல்) பிரம
னென்றும் சிவனென்றும் (இங்ஙனம் வெவ்வேறு) பல பொருளாகக் குறித்
தால், (அது) எவ்வாறு பொருத்தம்? கொம்பும் இலையும் பூவும் கனியும்
காயும் என்று சொல்லும்படி வெவ்வேறு பலபொருளாயிருந்தாலும், விருக்ஷ
மென்பது ஒன்றையாமென்கிற சொல்புதியதோ? (எ - று.)

கொம்பு முதலியன வெவ்வேறு பொருளாயிருந்தாலும் முதற்பொருளா
கிய மரமொன்றில் அவை சினைப்பொருள்களாய் அடங்குதல்போல, பிரமன்
முதலியோர் அனைவரும் உனது சொருபத்தில் அடங்கியவர்களே; அங்ஙனம்
நினக்கு அங்கமாய் அடங்குகிற அவர்களைத் தனிமுதற்பொருள்போல வைத்
தக் கூறவது அறியின்மையேயாகு மென்பதாம். எடுத்துக் காட்டுவனாவானி.
அம்போருகள் - தாமரைமலரில் வாழ்பவன்; அம்போருளும் -- ரீரில் முனைப்
படுதெனக் காரணப்பொருள்படும்; வடசொல். இனி, முதலடிக்கு - பிரமதேவ
னும் சிவபிரானுமே (உனது உண்மைநிலையை) அறியார் என்று உரைப்பினு

மாம். பி-ம்:—1அம்போருகரூரூர், அம்போருகனூர்முக்கனே, அம்போருக
னூர்மறியான். 2என்னிலென்ப, எண்ணிடிவெண், எண்ணினிலென். 3பல
வாம். 4எனவும், எனலும், கொளினும். 5மரமென்பதொர். (உசக)

ககஉ. நின்னிற் பிறிதாய் நிலையிற் 1நிரியாத்
தன்னிற் 2பிறிதாயினதா மெனினும்
உன்னிற் பிறிதாயினவோ வுலகம்
பொன்னிற் பிறி⁴தா கிலபொற் கலனே.

(இ - ன்.) உலகங்கள் தாம் உன்னிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு நிலைமை
மாறி [விகாரமாய்]த் தமக்குள்ளே பல வேறுவகைப்பட்டன வானாலும், உன்
னினின்றும் வேறுபட்டன வாருமோ? [ஆகா என்றபடி]: பொன்னினாலாகிய
ஆபரணங்கள் அந்தப்பொன்னினின்றும் வேறுகின்றனவல்லையே; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. பொன்னினாலாகிய ஆபரணங்கள் அப்பொ
ன்னின்பரிணாமமேயாய் அதனினின்றும் வேறுபடாதவாறுபோல, உன்னிடத்
தினின்றும் வெளிப்பட்ட உலகங்கள் உனது பரிணாமமேயாய் உன்னினின்றும்
வேறுபடா என்றபடி: ஸூக்ஷ்மங்களான சித்த அசித் என்ற இவற்றுடன்கூடிய
பரப்பிரமமே ஸ்தூலசித்து அசித்துக்களைக்கொண்ட பரப்பிரமமாகத்தோன்று
கின்றன என்க. பிறிதாயின, பிறிதாகில-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். பி-ம்:—
1நிரியார்,பிரியா, பிரியாத். 2பிறிதாயினதானினமும், பிறிதாயினதானறவ
மும், பிறிதாயினதானறமும், பிறியாதன பேரமுதாய். 3பிறிதாயினதோ, பிறி
தாயினதோ. 4ஆகிய. (உசஉ)

கக௩. தாய்தந் தையெனும் 1தகைவந் தனைதான்
நீ²தந் தனை³நீ யுறு⁴நெஞ் சினென்றான்
நோய்தந் தவனே 4நுவல்தீர் வுமென
வாய்தந் தனசொல் லிவணங் கினனும்.

(இ - ன்.) தாயும் தந்தையும் என்று சொல்லப்படுகிற அன்பின்தருதி
யுடனே வந்து நீயே (என்னைப்)படைத்தருளினாய்; நீ எழுந்தருளியிருக்கின்ற
நெஞ்சத்தை யுடையேன்யான்: (எனக்குப் பிறவி) கோயைத்தந்த நீயே (அந்
நோய்க்குச்) சொல்லப்படும் பரிசாரமுமாவாய்என்று (இங்கனம் தனது)
வாயில்வந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லித் துதித்து, வணங்கினன் - (எம்பெரு
மானைத்) தொழுதான், (அந்தப் பிரகலாதன்); (எ - று.)—தான்-அசை.

‘நோய்தந்தவனே நுவல்தீர்வும்’ என்றது, முன்னிலைப்படைக்கை, இட
வமுமைதி. வாய்தந்தனசொல்லி - பத்திபரவசனாய்ப் பலவாறுசொல்லி
யென்றபடி. நீ தந்தனை - நீ எனக்கு இத்துயரைத்தந்தாய் எனினுமாம். வந்
தனை-முற்றெச்சம். பி-ம்:—1தகைதந்தனை, தகைவந்தனை. 2தந்தன. 3நீவுறு
நெஞ்சினெழு, நீயுறுநெஞ்சினனும். 4நுவற்குமென. (உச௩)

கக௪. அத்தன் மையறந் தவருந் திறலோன்
உய்த்தாயம் மின்னென்முன் நெனவுய்த் தனரால்
2பித்துண் டதுபேர் வுறுமா பெறுதும்
3கைத்துத் 4கடுஞ் சினெனக் 5கனல்வான்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையை [மலையொடுகட்டிக் கடலிற் போகட்டும் பிரகலாதன் இறவாதிருத்தலை] (அசுரர்கள் வந்து சொல்ல) அறிந்தவனும் (அழித்தற்கு) அரிய வலிமையுடையோனுமான இரணியன், (அவனைக்) கொண்டுவந்து என்முன்னே விடுங்கள் என்று சொல்ல, (அசுரர்கள் அங்ஙனமே அவனைக்) கொண்டுவந்து (அவனெதிரில்) விட்டார்கள்; (உடனே இரணியன், 'இவன்) கொண்டபைத்தியம் நீங்கும்படியான உபாயத்தைச் செய்யப்பெறுவோம்; (எங்ஙனமெனின்),—கொடியவிஷத்தினுற் கொல்வோம்' என்று கொதித்துக் கூறுபவனான்; (எ - று)—இரணியன் பிரகலாதனை விஷத்தினூடுகொல்ல நினைத்ததைத் தேர்விப்பது, இது.

பித்துண்டது என்றது, திருமாலுக்கு அடிமையுண்டசெயலை. ஆ - ஆறு என்பதன் விகாரம். கைத்தல் - வெறுத்தல், கோபித்தல்: கொல்லுதலென்ற பொருளில் கைத்தல் என்றது, காரியத்தைக் காரணத்தாற் கூறிய உபசார வழக்கு. பி-ம்:—1 உய்த்துளரால். 2 மத்துண்டனை, மத்துண்டது. 3 கைக்கும். 4 கடுஞ்சின். 5 கனகன், கனலா. (உசு)

ககடு. இட்டார் கடுவல் விட²மெண் ணுடையான்
3 தொட்டா னுகரா வொருசோர் விலனால்
கட்டார் கடுமத் திகைகண்⁴ கொடியோன்
5 விட்டா னவன்மே லெவர்வி சினரால்.

(இ - ள்.) (அந்த இரணியனது கட்டளைப்படி அசுரர்கள் பிரகலாதனுக்கு) மிகக்கொடிய விஷத்தை ஊட்டினார்கள்: (நாராயணத்) தியானத்தை யுடையவனான அப்பிரகலாதாழ்வான், (அவ்விஷத்தை) வாங்கியுண்டு, சிறிது மயக்கமு மில்லாம லிருந்தான்: (அதன்பின்பு), கொடிய கண்களையுடைய இரணியன், கட்டுக்களமைந்த கொடியகுதிரைச்சம்மட்டிகளால் (அடித்துக் கொல்லும்படி) எவ்வினான்; (அங்ஙனமே), அப்பிரகலாதன்மேல் அவ்வசுரர்கள் (குதிரைச்சம்மட்டிகளால்) வீசியடித்தார்கள்; (எ-று).—அசுரர்க்கு இரணியனே வலாற் பிரகலாதனுக்கு விஷங்கொடுத்தலும் அவனைச் சம்மட்டிகளால் லடித்தலும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

கட்டு - முடிச்சு. விடுதல் - ஏவுதல். கொடியோன் கண்விட்டான்-இரணியன் கண்ணின்னோக்கினுற் குறிப்பாக எவ்வினான் எனினுமாம். 3 தொட்டா னுகரத் தொகைவன்கசையின் என்ற பாடத்துக்கு, தொகை வல் கசையின்- தொகுதியான வலிய முறுக்குக்கம்பிகள்போன்ற, கடுமத்திகைகன்க. கைத்துண் கடுமத்திகை கண்கொடியான். என்று சிலபிரதியில் நான்காமடி. பி-ம்:—1 வெவ், 2 என்னுடையான். 3 தொட்டார் துகராதிகளத்தொகைவான், தொட்டா னுகராதிகழ் கோதையவன். 4 கொடியார். 5 விட்டாரவன்மேல். 6 உறவர.

கககூ. வெய்யார் முடியில் லவர்வி சியபோது

உய்யா னெனும¹னே லீரினான்² னுறையோன்
கையா யிர³மல் லகணக் கிலவென்று
எய்யா வுலகியா வைபு⁴மெண் ணினினால்.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்தபலரான கொடியஅவ்வசூரர்கள் (சம்மட்டிகளால்) வீசியடித்தபோது (காண்பவர்அனைவரும் இனி இவன்) பிழையானென்று சொல்லும் அச்சமயத்தில், (அப்பிரகலாதன், 'எனது) மனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனான எம்பெருமானுக்குக் கைகள் ஆயிரமென்னும் அளவிற் பட்டனவல்ல: அளவிற்றதனவாம்' என்று அனைத்துலகங்களின் வடிவமான எம்பெருமானது சொரூபத்தை மறவாமல் தியானித்துக்கொண்டிருந்தான்.

பிரகலாதன் மனக்கலங்காமல் விராட்சொரூபத்தைத்தியானித்திருந்தானென்க. எய்த்தல் - சோரவிடுதல். எம்பெருமானது விராட்சொரூபத்தை விடாதுதியானித்திருந்தனென்க. 1-2:—1அன்னவனுள். 2உறைவார். 3இல்ல. 4எண்ணினவாய், எண்ணினவால். (உசக)

௧௧௭.—தானே பிரகலாதனுயிரைக்கீகவர்வதாக,

இரணியன் பிரகலாதனருகில்வருதல்.

ஊனே ஓயிர்வேறுபடாவுபயந்
தானே யுடையன் றனிமா யையினால்
யானே யுயிருண் படுளைக் 2கனலா
வானே முநடுங் கிடவந் தனனால்.

(இ - ள்.) (என்னசெய்தும் பிரகலாதன் இறவாததைக் கண்ட இரணியன், 'அசூரர்க்குஉரிய) ஒப்பற்ற மாயையினால் (இப்பிரகலாதன்) உடம்பைவிட்டு உயிர்நீக்காமலுக்கு உரிய உபாயத்தை இயல்பிலே உடையனாயிருக்கிறான்; (ஆதலால், இனி இவனுடைய) உயிரை யானே கவர்வேன்' என்று சொல்லிக்கொயித்து; (இடியின்கொடுமையைபுடைய) ஏழுமேகங்களும்அஞ்சும் படி (பிரகலாதனருகில்) வந்தான்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

உபயம் = உபாயம்: குறுக்கல். பிரகலாதன் பகவத்தியானத்தால் இங்கனம் எவ்வாற்றானும் இறவாது பிழைத்திருக்கிறு நென்கிற உண்மையை இரணியன் உட்கொள்ளாமை, இரண்டாம் அடியால் வெளியாம். ஏழுமேகம் - சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என்பன. 1-2:—1மாயையினான். 2கனகன். (உச௭)

௧௧௮.—இதுமுதல் ஒன்பதுசுவிகா - பிரகலாதனுக்கும்

இரணியனுக்கும் நடந்த சட்வாதத்தைத்தேரிவித்தம்.

வந்தா னைவணங் கியென்மன் னுயிர்தான்
எந்தாய் 2கொளவெண் ணினையே லிதுதான்
3உந்தா ரியுன் றல்கியா வுமுடன்
தந்தார் 2கொளநின் றதுதா னெனலும்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) (அங்கனம்கொயித்துக்கொல்ல) வந்த (தந்தையான) இரணியனை (மைத்தனான பிரகலாதன்) வணங்கி, 'என்தந்தையே! எனது நிலைபெற்ற உயிரை (நீர்) கவர்ந்துகொள்ள நீனைத்தீராயின், இவ்வுயிர்தான் உமது வசத்திலுள்ளதன்றே: சகலலோகங்களையும் ஒருங்குபடைத்தருளியவரான சூரிமங்காராயணமூர்த்தியே கொள்ளும்படி புள்ளது' என்றுசொன்னவுடனே, —(எ - று.)—'என்றான்' என அடுத்த கவியில் முடிபு காண்க.

உலகுதந்தானுக்கு அன்றி உனக்குக் கொள்ளும்படி என்னுயிர் எனினன்
மென்று பிரகலாதன் கூறினென்க. தாரியது - தாத்தினுள்ளது; அன்றி,
வழிப்பட்டது எனினுமாம்: தாரி-வழி: திசைச்சொல். பி-ம்:—1எம். 2தொழ
வெண். 3உந்தாவரிதென்று, உந்தாவினினன்று. 4எழுமுடன். (உசஅ)

வேறு.

கககூ.1ஏவரே 2யுலகந் தந்தா ரென்பெய ரேத்தி வாழு
3முலவரே யல்ல 4ராகின் 5முனிவரே முழுதூர் தோற்ற
6தேவரே பிறரே யாரே செப்புதி தெரிய 7வென்றான் [ள்வான்.
கோவமுண் 8டெழுந்தூங் கொல்லான் காட்டுமேற் காட்சி கொ

(இ - ள்.) (இரணியன், 'நீ சொன்னபடி) உலகக்களைபுண்டாக்கினவர்
எவர்தாம்? என்பெயரைத் துதித்துக்கொண்டொழுகிற திரிமூர்த்திகளா?
அவர்களல்லராயின், (என்பெயரைத் துதித்துவாழ்கிற) முனிவர்களா? (அன்
றித்) தங்களுடைமைகளைமுழுதும்(எனக்குத்) தேற்றிமுத்த தேவர்களா? (அல்
லது) வேறேனும் யாவரா? விளக்கச் சொல்வாய்' என்று வினாவினன்; (அப்ப
டிப்பட்ட ஒருவன் உண்டாயிருந்து அவனைப் பிரகலாதன்) காண்பிப்பானுறை
காணலாமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டானுதலால், (அவ்விரணியன்), சினம்
மிக அதிகப்பட்டும் (பிரகலாதனைக்) கொல்லத் தொடங்கினானில்லை; (எ-று.)

உலகுதந்தார் யாவரெனப் பிரகலாதனை இரணியன் வினாவினானென்க.
பி-ம்:—1ஏவரோ. 2உலகத்தாமற்று. 3மூலவரோ. 4வான். 5முனிவரோ. 6தேவ
ரோ பிறரோ யாரோ. 7என்று. 8எழுந்தகொல்வான். (உசக)

க20. உலகுதந் தானும் பல்வேறு யுயிர்கள் தந் தானு முள்ளும்

1உலைவிளா வுயிர்க டோறு மங்கங்கே யுறையின் றானும்
2மலினின் மணமு மெள்ளி லெண்ணெயும் 3போல வெங்கும்
அலகி⁴பல் 5பொருளும் பற்றி முற்றிய வரிகா 6ணத்தா.

முன்றுகவிகள் ஒருதொடர்: பிரகலாதன்வார்த்தை.

(இ - ள்.) தந்தையே! உலகக்களைப் படைத்தவனும் (அவ்வுலகக்களி
லுள்ள) பல வேறு வகைப்பட்ட பிராணிகளைப் படைத்தவனும் அவ்வுலகக்
களிலேயுள்ள எல்லையிலாத பிராணிவர்க்க்களிலெல்லாம் உள்ளே பொரு
ந்தி [அந்தர்யாமியாய்] வசிக்கின்றவனும் (யாவனெனில்), பூவில் வாசனையும்
எள்ளில்எண்ணெயும் போல எக்குமுள்ள அளவில்லாத பல பொருள்களி
லும்கலந்து நிறைந்திருக்கின்ற திருமாலேயாவன்; (எ - று.)

உலகு தந்தவன் அரியே என்று விடையிறுத்தவாறு. 'மலருளல்வெறியு
மென்றமெண்ணெயுமவற்றுட்டங்கும்' என்று சிலபிரதியில் மூன்றாடியுள்
ளது. பி-ம்:—1அலகிளா. 2மலருளல்வெறியும். 3மற்றுட்டங்கும், மருட்டுக்
கோளாய், மற்றுக்கோளாய். 4எப், தொல். 5புகழும். 6அத்தன். (உ30)

க21. என்கணு னேக்கிக் 1காண்டற் கெங்கணு முளான்கா னெந்
தை, யுன்கணு னன்பிற் 2சொன்ன லுறு தியென் 3றென்றுங் கொள்
ளாய், நின்கணு னேக்கிக் காண்டற் கெளியனே நினக்குப் 4பின்னே
ன், 5பொன்கணு னாய் யுண்ட புண்டரீ கக் கணம்மான்.

(இ - ள்.) எனது தலைவனான அப்பெருமான் (அவனது அடியவனான யான்) என்கண்களாற் குறித்துப்பார்க்குமாறு எவ்விடத்திலும் இருக்கின்றான் காண்! (அவ்வுண்மையை) உன்னிடத்தில் அன்போடு நான் சொன்னால் (அதனை) நிச்சயமானதென்று (நீ) சிந்திதம் எண்ணுகின்றாயில்லை! (இங்ஙனம் நீ நம்பிக்கை கொள்ளாததனால்), உனக்குப் பின்பிறந்தவனான இரணியாட்சனுடைய உயிரைக் கவர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலும் திருக்கண்களைபுடைய அத்திருமால் உனது கண்களாற் குறித்துக் காண்பதற்கு எளிமவனாவனோ? (எ - று.)

“பத்துடையடியவர்க் கெளிமவன் பிறர்களுக்கீ கரிய, வித்தகன்” ஆதலால், பத்தனான உனக்கு எங்கும் விளங்குகின்றவன், பகைவனான உனக்கு எங்கும் விளங்காநென்கின்றான் பிரகலாதன். உலகுதந்தானைக்காணுமாறு இதனாம் கூறப்பட்டது. ‘எந்தை’ என்பதை, இரணியனைநோக்கிய அண்மைவினியாகக்கொள்ளினாமாம். பொன்கணன் - ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற வடமொழிப்பெயரின் மொழிபெயர்ப்பு; பொன்போலு நிறமுள்ள கண்களைபுடையவனென்று பொருள்: ஆவிபுண்ட என்றது, உண்ணப்படாதது உண்ணப்பட்டதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி; புண்டரீகக்கண் அம்மான்-புண்டரீகாக்ஷன். பி - டி:—1காணாய், காணன், காணை. 2சொன்னவறுதியென்று, சொன்னேறுறுதியென்று, சோறலுறுகோனென்று. 3உணரகில்லாய், ஒன்றுக்கேளாய். 4மூத்த. 5புன்கணன். 6கணனை, ௩ணனை. (௨௫௧)

௧௨.௨. மூன்றவன் 1குணங்கள் செய்கை மூன்றவ னுருவ மூன்று

2மூன்றுகண் சுடர்கொள் 3சோதி 4மூன்றுதன் 5ஊலக மூன்று
தோன்றலு மிடையு மீறுந் 6தொடங்கிய பொருள்கட்கெல்லாற்
சான்றவ 7னிதுவே வேத 8முடிவிது சரத மென்றான்.

(இ - ள்.) (சாத்துவிகம் ராஜசம் தாமசம் என்னும்) முக்குணங்களும் அப்பெருமானுடையன; (படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும்) முத்தொழில்களும் அவனுடையன; (பிரம விஷ்ணு ருத்திரர் என்னும்) திரிமூர்த்தி சொருபமும் அவனுடையன; ஒளிபைக்கொண்ட (சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும்) மூன்று சுடர்களும் அவனுடைய கண்களாம்; (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களும் அவனுடையன; முதலும் நடுவும் முடிவும் ஆகிய மூன்று நிலைமையுமுண்டான எல்லாப் பொருள்கட்கும் சாட்சியாவான் அவனே; இதுவே வேதத்தின் சித்தார்த்தம்; இது சத்தியம் என்று சொன்னான், (பிரகலாதன்); (எ - று.)—சர்வவியாபியான அரியினுடைய தன்மை இன்னபடி யென்பது கூறப்பட்டது. பி-டி:—1குணமே. 2மூன்றுவண், மூன்றவண். 3செந்தீ. 4மூன்றவன், மூன்றதன். 5உருவம். 6துடக்கிய. 7அவனே, அதுவே. 8முடிவவன், முடிவது. (௨௫௨)

௧௨.௩. என்றலு மவுணர் வேந்த 1னெயிற்றரும் பிலங்க நக்கான்,
2ஹன்றலில் 3பொருள்க லொல்லா மொருவான்புக் 4குறைவ னென்றாய்,
நன்றது 5கண்டு பின்னர் 6, லல்லவா 7புரிதுந் தூணில், 8நின்றனானென்
ன்றி 9களவ 10னிரப்பதி நிலைமை யென்றான்.

(இ - ன்.) என்று (பிரகலாதன்) சொன்னவுடனே, அசுராஜனான இரணியன் அரும்புபோன்ற (தனது) பற்கள் வெளியேதெரியும்படி சிரித்து, (நீ சொல்லும்) ஒருவன் ஒன்றுபடுதலில்லாத [பற்பலவகைப்பட்ட] பொருள்களெல்லாவற்றினும் உட்புகுந்து வசிக்கின்றானென்று சொன்னாய்; அத்தன்மையை நன்றாகச் சோதித்துப்பார்த்துப் பின் (அதற்கு) ஏற்றகாரியத்தைச் செய்வோம், (நீ சொன்ன அத்)திருடன் இந்தத்தூணினுள்ளே மறைந்துகின்றாள்ளானாயின், (அவனுடைய) அந்நிலைமையைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்துவாயென்று சொன்னான்; (எ - று.)

அரி எங்குமுளாயின், இந்தத்தூணிற் காட்டுவாயென்றனன் இரணியனென்க. இங்கே நகை, இகழ்ச்சிகாரணமாக உண்டானது. 'நின்ற தூண்கத்துமுன்கோ னிருக்குமோ நிரப்பு கென்றான்' என்று நான்காமடி சிலபிரதியிலுள்ளது. 1-ம்:—1எயிற்றிணை. 2ஒன்றல. 3பொருள்கட்கெல்லாம். 4உறையும். 5காண்மும், கண்ட. 6நல்லவற். 7செய்துமன்றே, செய்துந் தூணில், புரி தூணில். 8நின்றனது. 9கள்வம். 10நிரப்புவன். (2௫௩)

கஉச. சாணினு முள¹னோ² தண்மையனுவினைச்³ 2சதகூறிட்ட கோணினு முளன்மா மேருக் குன்றி னு முள³னிற் நின்ற தூணினு முள⁴னிச் சொன்ன சொல்லினு முள⁵னித் தன்மை காணுதி விரைவி னென்ற னன்றெனக்கனகன்⁵ சொன்னான்.

(இ - ன்.) (அதற்குப் பிரகலாதன், 'யான் சொன்ன அந்த எம்பெருமான்) சாணிலும் இருக்கின்றான்; எளிய ஓர் அணுவை தாறுகூறுகப்புகின்ற பகுப்பிலும் இருக்கிறான்; மகாமேருமலையிலும் இருக்கிறான், இவ்விடத்துள்ள இத்தூணிலும் இருக்கிறான்; நீ (அவனைக்குறித்து இகழ்ச்சியாகச்) சொன்ன சொற்களிலும் இருக்கிறான்; இந்த உண்மைத்தன்மையை விரைவில் சோதித்து அறிவாய்' என்று சொன்னான்; (அதுகேட்டு), இரணியன், நல்லதென்று உடன்பட்டிமற்றுஞ்சொல்லலானான்; (எ - று.)—அதனை மேற்கவியிற்காண்க.

¹ஓர் தன்மை என்ற பாடத்துக்கு - ஓர் தன்மையாகவே எங்குமுள்ளான் என்க. அணு - மிகச்சிறுபொருள். 'பூணினு முளானினுள்ளப் பொகுட்டினு முளனென்பொய்மை' என்று ஒருபிரதியில், மூன்றாமடி காண்கின்றது. 1-ம்:- 2கூறிட்டுக். 3முன்னின்ற, நீ பூண்ட, உண்ணின்ற. 4முன். 5நக்கான்சென்றான். ௬2௫. உம்பர்க்கு 1முனக்கு மொத்திவ் 2வலகெங்கும் 3பரந்து ளாணைக் கம்பத்தின் வழியே காணக் காட்டுதி 4காட்டி டாயேற் [றுன் 5கும்பத்தின் கரியைக் கோண்மாக் கொன்றென நின்னைக் 6கொன் செம்பொத்த குருதி தேக்கி 7புடலையுந் தின்பெ னென்றான்.

(இ - ன்.) 'தேவர்களுக்கும் உனக்கும் அறுகூலையு இந்த உலகம் முழுவதிலும் வியாபித்துள்ளவான அத்திருமலை, இந்தத் தூணினிடத்திலே (யான்) காணுமாறு (நீ)காட்டுவாய்; (அங்கனம்) காட்டாமற் போவையானால், மந்தகத்தையுடைய யானையை வலியசிக்கம் கொல்லுதல்போல உன்னை (யான்) எளிதிற்கொன்று, (நினது) தாமிரம்போன்ற செந்நிறத்தையுடைய

இரத்தத்தைக் குடித்து (நினது) உடம்பையும் தின்பேன், என்று சொன்னான், (இரணியன்); (எ - று.) -

குடும்பம் - இரண்டு குடும்ப சவீழ்த்தாற்போல யானைத்தலையிற் காணப்படும் உறுப்பு. பி-ம்:—1எனக்கும், 2உலகெலாம், 3போந்துணானை, 4காட்டாயாகில், 5குடும்பத்தின், 6கொன்று, 7உயிரையும். (உருகி)

கஉசு. என்னுயிர் நின்றாற் கோறற் கெளியதொன் றன்றி யான் முன், சொன்னவன் றொட்ட தொட்ட விடந்தொறுந் தோன்றா. னுயின், 1என்னுயிர் யானே 2மாய்ப்பல் பின்னும்வாழ் வுகப்ப லென்னின், அன்னவற் 3கடி.யெ னல்லே னென்றன 4எறிவின் யிக்கான்.

(இ - ன்.) அறிவிற்சிறந்தவனான பிரகலாதன், (இரணியனை நோக்கி), 'எனது உயிர் உன்றாற் கொல்லப்படுதற்கு எளியது ஒன்றன்று; என்னை முன்புசொல்லப்பட்டவனான அத்திருமால் (ஈ) தொட்ட இடங்களி லெல்லாம் வெளிப்பட்டும் காணப்படாமற்போவானானால், எனது உயிரை காணே மாய்த்துக்கொள்வேன்; (அங்கனம் செய்யாமல்), பின்னும் இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பி ஜீவித்திருப்பேனானால், அப்பெருமானுக்கு நான் அடியவன் அல்லேன்' என்று பிரதிஜ্ঞானை செய்தான்; (எ - று.)—அன்றியான்-குற்றிய விசரம். பி-ம்:—1 இன்னுயிர், மன்னுயிர். 2ஈப்பன். 3அடிமை. 4அறிவு. (உருசு)

கஉஎ.—இரணியன் தானையாயை அதனுள் நரசிங்கமுடித்தி சீர்த்தல்.

நசைதிறந் 1நிலங்கப் பொங்கி நன்றுநன் றென்ன 2நக்கு 3விசைதிறந் துருமு வீழ்த்த 4தென்னவோர் தூணின் வென்ற இசைதிறந் 5துயர்ந்த கையா லெற்றின னெற்ற லோடுந் திசைதிறந் தண்டங் 6கீறிச் 7சிரித்தது செங்கட சீயம்.

(இ - ன்.) (அதுகேட்டு இரணியன், தன்மனத்திலுள்ள) பரிசாகக் கருத்து வெளிப்பட்டு விளங்கும்படி சிளர்த்து நல்லது நல்லது என்று சொல்லிச் சிரித்து (க்கோபித்து), வேகமாக வெளிப்பட்டு இடி விழுந்தாற்போல (எதிரிலுள்ள) ஒரு தூணிலே வெற்றியையும் புகழையும் பரவச்செய்து சிறப்புற்ற (தன்)கையினு லறைந்தான்: (அங்கனம்) அறைந்தவனவிலே, சிவந்த கண் களைபுடையதொரு சிங்கமானது (தனது ஆரவாரத்தால்) திக்குக்களைக்கிழித்து அண்டகோளத்தைப் பீறிக்கொண்டு சிரித்தது; (எ - று.)—சீயம்-விம்மலும் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி-ம்:—1என்னப். 2கக்கான். 3விசைபிறந்து, இசைதிறந்து. 4என்னவே. 5அமர்ந்த, அமைந்த. 6போக, கீற. 7சிரித்ததச். (உருஎ)

கஉஅ.—அச்சிரிப்பொலி கேட்ட பிரகலாதனது ஆனந்தம்.

நாடிநான் றருவெ 1என்ற நல்லறி வாள் னுளுந் தேடிநான் முகலுங் காணச் 2சேயவன் சிரித்த லோடும் ஆடினா னமுதான் பாடி யரற்றினான் 3சிரத்திற் செங்கை குடினான் றொழுதா றேடி யுலகெலாந் துகைத்தான் றுள்ளி.

(இ - ன்.) சருவகாலமும் தேடிப் பிரமனாலும் காண இயலாத சேய்மையிலுள்ளவனான திருமால் (அங்கனம் சிங்கவடிவத்தோடு தூணினுள்ளே) சிரித்தவுடனே, 'நான் (உனக்கு அப்பெருமானைக்) காட்டிக்கொடுப்பேன்' என்று

(இரணியனுக்கு உறுதியாகச்) சொன்ன மகாநூனியாகிய பிரகலாதன், (மிக்க ஆணர்தமடைந்து), (எழுந்து) கூத்தாடினான்; (ஆணர்தக்கண்ணீர்விட்டு) அழுதான்; கீதம்பாடி ஆரவாரித்தான்; சிவந்த(தனது)கைகளைக் கூப்பித் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டான்; கீழ்விழுந்து நமஸ்கரித்தான்; துள்ளித்துள்ளி எழுந்து உலகமுழுவதும் ஓடித் துடைத்தான்; (எ - று.)

சேயவன் - சேய்மையென்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த பெயர்; எவர்க்கும் காண்டற்கு அரியனாய் எட்டாததாரத்தி லுள்ள வனென்க. பி-ம்:—1என்று. 2சேவகன், செய்யவன். 3அரற்றிச். (உருஅ)

“நாணிநின் நெதிரே யாண்டு நடுவதாயினதோர்செம்பொற் றூணினின் றனனே யன்றித் தோன்றிய நிலதென் றென்ற வேணுதண் டுடையோன் வெய்ய வெள்ளியே விளம்ப வெள்ளி காண வந்தனைய சீயங் கணத்திடைக் கதிர்ந்த தம்மா”

என ஒருபாடல் ஒருபிரதியில் இங்குக் காணப்படுகின்றது.

கஉச.—இரணியன் அச்சிங்கத்தை வெளிப்படச்சீகோல்லல்.

ஆரடா சிரித்தாய் சொன்ன 1அரிகொலே அஞ்சிப் புகக் கீரடா போதா தன்று நெடுந்தழி 2தேடி னாயோ போரடா 3பொருதி யாயிற் புறப்படு புறப்ப டிடன்றான் 4போரடா தின்ற தானோ டுலக் கலாம் பெயாப் போவான்.

(இ - ள்.) (எங்கும் தன்)பெயர்அடுத்து [பொருத்தி] நின்றற்குக் காரணமான வலிமையுடனே எல்லா வுலகக்காரிலும் (அவை) நிலையெரும்படி செல்பவனான இரணியன்.—(அச்சிரிப்பொலிகேட்டு), ‘சிரித்த நீ ஆரடா? (இவன்) சொன்ன திருமாளிலா (?)? (நீ முன்பு எனக்கு)அஞ்சிப் புகுஒளித் துக்கொண்டிருந்த கடலினிடம் போதாதென்று நீண்ட இத்துணைத் தேடி இதனுள்ளும் ஒளித்தாயோ அடா? (என்றோடு ?) போர்செய்யவல்லையானால் வெளிப்புறப்படு புறப்படு அடா’ என்று சொன்னான்; (எ - று.)

ஹரி - வடசொல்; (அடியார்துயரை) அழிப்பவன். அடுக்கு - விரைவும் வெகுளியும் பற்றியது. நான்காம்அடியில், அடாஎன்பது-அடுஎன்னும் பருதியின்மேற் பிறந்த உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். நின்றஎன்றபெயர் ரெச்சம், இங்குக் காரியப்பொருளது. தான்-வலிமை. பி-ம்:—1அரிகொலாம். 2கீட்டினாயோ, தேடினாயோ. 3பொருவை. 4பேரிடா. (உருக)

கஉ௦.—நச்சிங்கழித்தி அத்தூணப்பிளந்து வெளிப்பட்டு விசுவநுபங்கோளல்.

பிளந்தது தூணு மாங்கே பிறந்தது சீயம் பின்னை வளர்ந்தது திசைக 1னெட்டும் பகிரண்ட முதல மற்றும் அளந்ததப் புறத்துப் 2செய்கை யாரறிந் 3தறைய கிற்பார் கிளர்ந்தது ககன 4முட்டை கிழிந்தது கீழு மேலும்.

(இ - ள்.) (இவ்வணம் இரணியன் கூறியவுடனே) அந்தத்தூணும்பிளவு யுட்து; அவ்விடத்தினின்று சிங்கமூர்த்தி வெளித்தோன்றிற்று; (அத்திரு

வருவம்) உடனே எட்டுத்திக்குகளையும் அளவி வளர்ந்தது; இவ்வண்டத் துக்கு வெளியிலுள்ள வேறு அண்டம்)முதலியவற்றையும் அளாவிற்று; (இவ்வண்டத்துக்கு) அப்பால் நடந்த செய்கையை யறிந்துசொல்லவல்லவர் யார்? அண்டகடாகம் கீழும் மேலும் ிரிப்பிளந்தது; எ - று.)

அண்டம் என்ற சொல் - ஆகாயம் உலகவுருண்டை என்ற இரண்டு பொருளையும் உணர்த்துவதாதலால்; ஆகாயத்தின் பரியாயநாமமான ககனம் என்ற சொல்லால் இங்கு உலகவுருண்டை குறிக்கப்பட்டது; இது, ஆகுபெயரில் அடக்கப்படும்; இதனை வடநூலார் லக்ஷிதலக்ஷண யென்பர். இங்கு முட்டையென்றது, அண்டகோளத்தின் ஓட்டைக் குறித்தது. பஹிரண்டம் - வடமொழித்தொடர். பி-ம்:—1 அண்ட. 2செய்யதாரறித்து. 3ஆற்ற, அறிய, அமைய. 4முட்டக். (உக0)

கூ.1.—இதுமுதல் ஆறுகவிதா - விசுவரூபத்தின் வருணனை.

மன்றலந் துளப மாலை மானுட மடங்கல் 1வானிற்

சென்றது தெரிதல் 2தேற்றஞ் சேவடி படியிற் 3, 4)ண்ட

நின்றதோர் 4பொழுதி னண்ட நெடுமுகட் 5புருந்த 6முன்னோன் அன்றவ னுந்தி வந்தா னாமெனத் தோன்ற னானல்.

(இ - ள்.) பரிமளமுள்ள அழகிய திருத்துழாய்மாலையைத் தரித்த அந்த ராசிக்கழூர்த்தி வானத்திலுடையுவிச்சென்ற எல்லையை (யாம்) அறியமாட்டோம்; (அந்ராசிக்கழூர்த்தி) சிவந்த (தனது) திருவடிகள் பூமியிற் படும்படி நின்றசமயத்தில் அண்டத்தின் உயர்ந்த மேன்முகட்டில் [சத்தியலோகத்தில்] இருந்த பிரமன் அப்பொழுதே அச்சிக்கப்பிரானுடைய திருநாபியில் தோன்றியவன்போல விளங்கினான்; (எ - று.)—ஆல் - சுற்றகை.

மேலேழுலகங்களுள்ளும் மேலுலகமான சத்தியலோகத்திலிருந்த படைத்தற்கடவுளான பிரமன் அந்ராசிக்கழூர்த்தி எழுத்துநின்றவளர்ந்துவரும் பொழுது அத்திருவுருவத்தின் காபியின் அளவிலே நின்றனன் என்றால், அப்பெருமான் மேலோக்கிச்சென்ற எல்லையின் உரையறை அறியமுடியுமோ? என்பதாம். அங்மனம் திருமாலின் காபியளவில்நின்ற பிரமனை அப்பொழுதே அத்திருநாபிக்கமலத்தினின்று தோன்றியவன்போன்றனன் என்றது, தந்தறிப்பேற்றவணி. திருத்துழாய்மலை, திருமாலுக்குடரியது. மானுட மடங்கல் - மனிதவடிவங்கலத்த சிக்கவடிவம்; முகமும் கக்களும் சிக்கத்தினுடையனபோல அமைய மற்றைஉருவம் மனிதவடிவம்போல்வது. தேவர் மனிதர் விலக்கு முதலிய பிராணிகளால் தனித்தனி சாவதில்லை என்று வரம்பெற்ற இரணியனை அவ்வரம்பமுதுபடாதபடி கொல்லுதற்பொருட்டு, திருமால் இங்கனம் விலக்குவடிவங்கலத்த மனிதவடிவமாயினனென்க. மடங்கல்-(பிடரிமயிர்)மடக்குகலையுடையது என ஆண்சிக்கத்திற்குக் காரணக்குறி; தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:—1மானிச். 2தேற்றஞ்ச்; தேற்றார். 3தீண்டி. 4பொழிதின்சண்ணே. 5இருத்து. 6முன்னோ. (உகக)

கூ.2. 1 எத்துணை 2பொதுங் கையென் 3நியம்பினு லெண்ணற்கேற்ற வித்தக ருளரே அந்தத் தானவர் 4விரிந்த சேனை

பத்துறா றமைந்த கோடி வெள்ளத்தாற் பகுதி செய்த

5அத்தனை கடலு மாளத் தனித்தனி யள்ளிக் 6கொண்ட.

(இ - ன்.) (அந்நரசிக்கழூர்த்திக்குக்) கைகள் எத்தனைபுள்ளன வென்று சொல்லி வினாவினால், (அக்கைகளை யெல்லாம்) எண்ணி (இத்தனையென்று) கணக்கிடவல்ல திறமைபுடையவர் (உலகத்தில் எவரேனும்) இருக்கின்றன ரோ? ஆயிரங்கோடிவெள்ளமென்னுந் தொகையால் அளவிட்டு வருக்கப் பட்ட அந்த அசுரர்களுடைய பரந்தசேனைகளாகிற கடல்களையாவும் அழிபும் படி (அந்த நரசிக்கழூர்த்தியினைக்கைகள் அவ்வசுரர்களுையெல்லாம்) தனித்தனி பற்றிக்கொண்டன; (எ - று.)

நரசிக்கழூர்த்தி தன்னெதிர்ப்பட்ட அசுரசேனையிலுள்ள ஆயிரங்கோடி வெள்ளம்பேரில் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகையால் அள்ளிக்கொண்டன னாதலால், அப்பெருமானுக்கு அத்தொகையினும் அதிகமான கைகள் இருந்தன வென்க. பி-ம்:—1எத்தனை, இத்தனை. 2உளது. 3எண்ணினாலியம்பற்கொ த்த, இயம்பினாலெண்ணத்தக்க. 4வேந்தர். 5அத்தனைவரையும். 6கொண்டான்.

கூடெ. ஆயிரங் கோடி வெள்ளத் தயிலெயிற் றவுணர்க் கங்கங்கு

ஏயின வெருவர்க் கோரோர் திருமுக மிரட்டிப் பொற்றோள்

தியெனக் கனலுஞ் செங்கண் 1சிரந்தொறு 2மூன்று 3தெய்வ

4வாயினிற் கடல்க னோழு மலைகளு மற்று முற்றும்.

(இ - ன்.) ஆயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுந் தொகையுள்ளகூரியபற்களை புடைய அசுரர்களில் ஒவ்வொருவர்க்கும்எதிராக ஒவ்வொரு திருமுகமும், இவ்விரண்டு திருக்கைகளும், (அந்த ஒவ்வொரு) திருமுகத்திலும் நெருப்புப் போலக் கோபத்தாற்சொலிக்கின்ற சிவந்த மும்மூன்று திருக்கண்களும் (அந்நரசிக்கருபத்தில்) அக்கக்கே தோன்றிக்காணப்பட்டன: அத்திவ்விய சொரு பத்தினது (பெரியபகு) வாயிலே ஏழுகடல்களும் பர்வதங்களும். மற்றும் எல் லாப்பொருள்களும் கொள்ளும்; (எ - று.)

எதிர்ப்பட்ட அசுரசேனையிலுள்ள ஆயிரங்கோடி வெள்ள மென்னுந் தொகையுடைய பேரில் ஒவ்வொருவர்க்கும் எதிராக ஒவ்வொரு திருமுகமும் இவ்விரண்டு திருக்கைகளும் அம்முகங்களிலெல்லாம் மும்மூன்று திருக்கண் களுமாக அப்பொழுது எம்பெருமான்கொண்ட நரசிக்க விசுவரூபத்தில் அளவிற்றத் முகம் கைகண் முதலிய உறுப்புக்கள் காணப்பட்டன வென்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. இரண்டாம் வாக்கியத்தின் கருத்து - அம்மூர்த் தியினது வாய் ஏழுகடல்களும் மலைகளும் மற்றும் எல்லாப்பொருள்களும் கொள்ளும்படி மிகப்பெரிய தென்பது. உக்கிரமூர்த்தியாதலால், உருத் திரமூர்த்திக்குப்போல முகத்தோறும் மூன்றுகண்கள் தோன்றினவென்க. முற்றும் - செய்யுமென் முற்று. பி-ம்:—1முகத்தொறு, சிரந்தொரு. 2மூன்று. 3தோன்ற. 4வாயின.

(2 கூடெ)

கூடெ. முடங்கு1வா றுளையய் வண்ட முழுவது முடிவி னுண்ணுங்

கடங்கொள்வெங் காலச் செந்தி யத்தனைவர் 2தழிக்குங் 3கால

மடங்கலி⁴னுயிர்ப்பு மற்றக் காற்றினை மாற்று மாளு
லடக்கலும் பருவா யாக்கை யப்புறத் தகத்த தம்மா,

(இ-ள்.) அச்சிக்கவடிவத்தினது மடங்கிய ரீண்ட(பிடரிமயிர்த்)தொகுதி, அண்டகோள முழுவதையும் இறுதியிலே யுட்கொள்ளும் கடமையைக்கொண்ட கொடிய அந்த யுகாந்தகாலத்துச் சிவந்ததீயைக் கீழ்ப்படுத்தும்; (அச்சிக்கமூர்த்தியினது) சுவாசமும், அந்த யுகாந்தகாலத்துப் பெருங்காற்றையடக்கும்: ஆனால், (பிடரிமயிர்த்)தொகுதி உயிர்ப்பு என்ற) அவ்விரண்டும் திறந்த வாயையுடைய அச்சிக்கவடிவத்தினது மேலிடத்தினும் உள்ளிடத்தினுமே உள்ளன; ஆச்சரியம்! (எ - று.)—மற்று-அசை.

அச்சிக்கவடிவத்தின் பிடரியில் எழுந்து வளைந்து தொக்குகின்ற ரீண்ட மயிர்த் தொகுதி, தனது செந்நிறமிருதியாலும் உக்கிரத்தன்மையாலும் சர்வ சங்காரகாலத்தில் உலகமுழுவதையும் அழிக்குத்தொழிலை மேற்கொண்ட கொடிய பிரளயகாலாக்கினியை வென்றடக்கும்; அச்சிக்கமூர்த்தியின் உள்ளின்று வெளிப்படுகிற சுவாசக்காற்று அங்ஙனமே வேகத்தாலும் வலிமை கொடுமைகளாலும் அந்த ஊழிக்காலத்தில் உலகங்களையழித்தற்கு எழுந்து வீசும் பிரசண்டமாருதத்தை வென்றடக்கும்; இங்ஙனம் ஊழித்தீயினும் மேம்பட்ட பிடரிமயிரும் ஊழிக்காற்றினும் மேம்பட்ட உயிர்ப்பும் அவ்வுழித்தீயும் காற்றும்போல எக்குமுள்ளனவாகாமல் அத்துணினின்ற வெளிப்பட்ட சிவத்தின் உடம்பின்மேலும் உடம்பினுள்ளமே உள்ளன; இது ஆச்சரியம்! என்பதாம். கடம்-கடமை. அக்காலக்காற்றினையென இயையும். வாயாக்கை-தனிக்குறிலைச்சாராத யகரம் யகரம்வரக் கெட்டது. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். பி-ம்:—1வா னுரையின், வாலணையின், வாலுரைய. 2அவிக்கும். 3காலான், கையான். 4உயிர்ப்பின். (உசுச)

கஉரு. குயிற்றிய வண்டக்¹குஞ்சை யிட்டபுலா²முட்டை முட்டப் பயிற்றிய பருவ மொத்த காலத்து³நாமுது பல்கும் எயிற்றுவன்⁴பருவா யுள்பக்⁵கருக்கு விருக்கை யெய்தி⁶வெயிற்றின்வந்தநாளிந்தான் வாழும் னுயிர்கண் மன்னே.

(இ - ள்.) (திருமாலினும்) படைக்கப்பட்ட அண்டகோளங்கள் குஞ்சு பொரிக்காத நிலையிலுள்ள முட்டைகள் (போன்றிருக்க), (அந்த முட்டைகளை அவற்றையின்ற பறவைமுதலியன வயற்றேடு) அனைத்து அடைகாக்கின்ற காலம்போன்ற(அத்திருமால் அவ்வண்டகோளங்களை வயற்றில்வைத்துப்பாது காக்கின்ற) பிரளயகாலத்தில் (அத்திருமாலினது) திருவயிற்றினுள்ளே யிருத்தலையடைந்து,(பின்பு)அப்பிரளயம் கீக்கினநாளிலே(அத்திருவயிற்றினின்ற) வெளிவந்து இக்காலத்திலும் வாழ்த்துவருகிற நிலைபெற்றஉயர்களைவ்வாம்,— அமிருதம் ஊறுகின்ற பற்களையுடைய வலிய திறத்த (அச்சிக்கமூர்த்தியின்) திருவாயினுள்ளே புக்கு அக்கு இருப்பனவாயின; (எ - று.)

பிரளயகாலத்தில் திருமாலினது திருவயிற்றில் அடங்கியிருத்த அண்டங்களும் சராசரங்களுமாகிய அனைத்தும், அதுபோலவே, இப்பொழுது,

விசுவரூபங்கொண்ட நரசிங்கமூர்த்தியான திருமாவின் திருவயிற்றினுள்ளே அடக்கியிருந்தன என்பதாம். அங்ஙனம் அவ்வுயிர்கள் அச்சிங்கித்தின் வாய் வழியாக வயிற்றினுட்புகும்போது அதன்பற்கள் படுதலால் அபாயமடையா வோ என்ற ஆசங்கையைப் போக்கும்பொருட்டு, அப்பற்களுக்கு 'அமுது பல்சும்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது; என்றது - அத்திருமால் எல் லாவுயிர்களிடத்தும் இயல்பாகக்கொண்டுள்ள பேரருளையும், அப்பெருமான் அவ்வுயிர்களுையெல்லாம் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்குந்தன்மையையும் விளக் கும். பி-ம்:—1 குஞ்சிக்கிடயிலா, குஞ்சியிடையிலா, குஞ்சியிட்டிலா. 2 முட்டை குட்டி, முட்டைகுட்டம், முட்டைக்குட்டம். 3 அமுதமுறும், அமுதுபாயும். 4 பசுவாயாற், பசுவாயூர். 5 இன்னருளிருக்க, இருக்குநரிருக்கை, இரங்கினரி ருக்கை. 6 வயிற்றின யந்நான், வயிற்றின வந்நான். (உசுடு)

கூடல். நன்மையிற் றொடர்ந்தார்க் குண்டோ கேடுநான் முகத் தோனாகி, தொன்மையிற் றொடர்ந்தவாய்மையறத்தொடுந் 1 தொட ர்ந்தி லோரை, 2 யன்வயிற் தோருந் தீய வடிவரல் லாரை யந்நான், 3 தன்வயிற் றகத்து வைத்துத் 4 தந்ததச் சீயந் 5 தாயின்.

(இ - ன்.) நற்குண நற்செய்கைகளில் கீங்காது உரிமையுண்டென்ன சாதுக் களுக்கு(எப்பொழுதேனும்)கெடுதி உண்டாமோ? பிரமன் முதலாகத்தொன்று தொட்டுவருகிற சத்தியமான தருமமார்க்கத்தோடு தொடர்பில்லாத கொடிய அசுரர்கள் மாத்திரமேயன்றி அவ்வசுரர்களைச்சார்ந்தவர்களும் அழிய, அவ்வசு ரர்களைல்லாதவர்களுையெல்லாம், அந்தச்சிங்கவடிவம், அப்பொழுது தனதுவயிற் றினிடத்திலே வைத்துத் தாய்போலப் பாதுகாத்தது; (எ - று.)

துஷ்டநீக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்தின் பொருட்டுத் திருவவதரித்த அந் நரசிங்கப்பிரான்; அநாதியாகவருகிற உண்மையான தருமமார்க்கத்தை யனு சரியாத கொடிய வலிய அசுரர்களுையும் அவர்களைச்சார்ந்த துஷ்டர்களுையும் அழிப்பவனாகி, அவர்கள் போலாது தருமமார்க்கத்தை விடாது கைக்கொண் டென்ன சாதுக்களுையெல்லாம் அப்பொழுது தன்வயிற்றினுள் வைத்துத் தாய் போலப் பாதுகாத்தருள்பவனாயின னென்பதாம். சிங்கப்பிரான் இரணிய னைச்சார்ந்த அசுரர்களைக்களுையெல்லாம் அழித்து இரணியனையும் அழிப்பதை மேல் விவரமாகக் கூறுவார், அச்சமயத்தில் அப்பெருமான் நல்லோர்களைக் குறி க்கொண்டு பாதுகாத்த அருமையை இங்கு எடுத்துக்கூறினார். 'நன்மையிற்றொ டர்ந்தார்க்குண்டோ கேடு' என்ற பொதுப்பொருளைக்கொண்டு, பிந்தினவா க்கியத்திற்கூறும் சிறப்புப்பொருளை விளக்க வைத்ததனால், வேற்றுப்பொரு ளைவப்பணி. 'நான் முகத்தோனாகிதொன்மையிற்றொடர்ந்த' என்றது, அறத் துக்கு அடைமொழி. தருதல்-புறந்தருதல்: காத்தல். பி-ம்:—1 துறக்கிலோ ரை, துறத்திலோரை. 2 அன்வயிற்றோடும். 3 தன்வயிற்றத்து. 4 வந்தது. 5 தானே.

கூடல்.—இதுநூதல் ஏழுபவிகளில் - அந்நரசிங்கமூர்த்தி அசுரர்களைவழித்தலைக் கூறும்.

1 பேருடைய வடிவம் தம்மைப் பிறை 3 யெயிற் றடக்கும் பேராப் பாரிடைத் தேய்க்கு 4 மீளப் பகிரண்டத் 5 தடிக்கும் பற்றி

மேருவிற் புடைக்கு 6மாள விரல்களிற் பிசையும் 7வேலை
ரீரிடைக் குமிழி யூட்டு நெருப்பிடைச் 8சரிக்க ரீட்டும்.

(இ - ள்.) (அச்சிங்கமூர்த்தி, கொடுமையிற்) பெயர்பெற்ற அசுரர்களிற் பலரைப் பிறைச்சந்திரன்போன்ற (தனது) வக்கிரத்தந்தங்களில் அடக்கிக் கொள்ளும் [கடித்து உட்கொள்ளும் என்றபடி]; (மற்றும்பலரை அவர்களுள் எவிடத்தினின்று) எடுத்துப் பூமியிலே தேய்க்கும்; மற்றும் (பலரை), (இவ்வண்டத்துக்குப்) புறத்தேயுள்ள அண்டங்களிலே மோதும்; (மற்றும்பலரைப்) பிடித்து மகாமேருமலையில் தாக்கும்; (மற்றும்பலரை), இறக்கும்படி விரல்களாற் பிசையும்; (மற்றும்பலரைக்) கடலின்ரீரினுள்ளே (ஆறுஅழுக்கி) மேலே குமிழியெழும்படிசெய்யும்; (மற்றும்பலரைப்) படபாழுக்காக்கினியிலே இட்டு வாட்டும்.

ஊட்டும்-உண்டாக்கும். சரிக்க-எரிந்து சுருளும்படி, ரீட்டும்-கைரீட்டிப் பிடிக்கும். 'வேலைரீர்' என்பதை அடுத்தவந்ததனால், நெருப்பு, அக்கடவிடையுள்ள வடவாநலமெனக் கொள்ளப்பட்டது. 'ரீட்டும்' என்றதும், அதனை வற்புறுத்தும். 1-ம்:—1வேருடை. 2வீழ. 3உகிர்த்தடக்கைபேர்ப். 4அளளி மீதில். 5அடைக்கும். 6வாரி, மற்றை. 7பல்கால். 8சுருக்கி, சரிப்ப. (2௧௭)

௩௩-௪. வகிர்ப்பிடத் துணிக்கும் 2பற்றி வாய்களைப் பிளக்கும் வன் 3ரேலு, 4துகிற்படுத் 5துரிக்குரு 6செந்திக் 7கண்களைச் 8சூலுஞ் சுற்றிப், பகிர்ப்பிடக் குடரைக் கொய்யும் பசையறப் பிரையும் பல்கால், 9உகிர்ப்புரை புக்கொர் தம்மை யுகிர்களா ஆறக்கு மூன்றி.

(இ - ள்.) (அச்சிங்கமூர்த்தி பற்பலஅசுரர்களை) இரண்டுபிளவாம்படி துண்டிக்கும்; வாய்களைப் பிடித்துக் கிழிக்கும்; வலிய தோலைத் துணியைக் கிழிக்குமாறுபோல உரித்தெடுக்கும்; சிவந்த கோபாக்கினியையுமிழ்கிற கண்களைத் தோண்டியெடுக்கும்; குலை(க்) கைகளாற் சுற்றித் துண்டுபடுமாறு ஆறுத்திடும்; உதிரப்பசையும் அற்றுப்போம்படி பலதரம்பிசைத்துவிடும்; (தனது) ஊக்ககசசுத்துகளிலே பதுங்கிய அசுரர்களை மற்றைக்கண்களால் அழுத்திக் கீண்டெறியும்; (எ - று.)

வாய்கள் - மேல்வாயும் கீழ்வாயும். துகில் படுத்து - துணிக்குச் சம மாக்கி. உறத்தல்-இரதலாதலை, "உறக்குத் துணையதோ ராலம்வித்து" என நாலடியாரிலுக் காண்க. 1-ம்:—1படுத்திதிர்க்கும், படுத்திதிர்க்கும். 2பீறி. 3தாள். 4உகிர்ப்படுத்து. 5உகிர்த்தும். 6வெந்தி. 7கணத்தொடும். 8தோண்டும், தீக்கும். 9உகிர்ப்பெரும்புரைபுக்கோரை. (2௧௮)

௩௩௬. யாணையுந் தேரு மாவும் யாவையு 1முயிரி ராமை

ஊடுநெடுந் தின்னும் பிள்ளை யொலி 2திரைப் பாவை 3யேழும் மீனெடுங் குடிக்கு 4மேகத் துருமொடும் விழுக்கும் கிண்ணில் தானெடுங் காத்தன் றஞ்சித் தருமமுஞ் சலித்த தம்மா.

(இ - ள்.) (மற்றும் அச்சிங்கமூர்த்தி, அவ்வசுரர்கட்கு வாகனமாகிய) யாணைகளையும் தேர்களையும் குதிரைகளையும் மற்றவற்றையும் உயிரில்வாத படி உடம்புமுழுவதையும் கடித்துத்தின்னும்; பின்பு, ஒலிக்கின்ற அலைகளை யுண்டய எழுக்கடல்களையும் (அவற்றிலுள்ள) மீனினங்களுடனே குடிக்கும்;

வானத்திலுள்ள மேகங்களை இடிகளுடனே உட்கொள்ளும்; (அந்த உக்கிரர் தைக்கண்டு), தருமதேவதைபும், இந்தச்சிங்கமூர்த்தி எவ்வாற்றானும் கோபந் தணியா தென்று பயந்துகொடுக்கிறது; ஆச்சரியம்! (எ - று.)

ஏற்புழிக்கோடல் என்னும் உத்தியால், 'உயிரிராமை', 'ஊடுமொழி' என்ற வற்றைத் தேர்வுழிந்த மற்றவற்றிற்குக் கொள்க. ஊடுமொழி - உடம்பு பின் னப்படாமல் என்றபடி. பி-ம்:—1உயிருறாமல், 2கடல், 3பின்னும், 4மேகமுரு மொழி, வேகமுக்கொழி, மேகமுதலொழி. (உசக)

௩.௪.௦. ஆழி 1மால் வரையோ டெற்றுஞ் சிலவரை யண்ட கோளச் சூழிருஞ் சுவரிற் தேய்க்குஞ் சிலவரைத் 2துளக்கில் குன்றம் ஏழினே டெற்றிக் கொலலுஞ் சிலவரை யெட்டுத் திக்குர் 3தாழிருட் பிழம்பிற் தேய்க்குஞ் சிலவரைத் 4தடக்கை 5தாக்கி.

(இ - ள்.) (மற்றும் அச்சிங்கமூர்த்தி, அவ்வசுரர்களிற்) சிலவரை (உல கங்களைச்சூழ்ந்துள்ள) பெரிய சக்கரவாளகிரினோடு மோதும்; சிலவரை அண்டகோளத்தின்சுற்றிலுமுள்ள பெரிய சுவரிலே தேய்க்கும்; சிலவரை அசைதலில்லாத ஏழுசுலபருவதங்களுடனே மோதியடித்துக் கொல்லும்; சில வரைப் பெரியகைகளால் எட்டுத்திக்குகளிலும் நிறைந்த இருட்டொருதியிலே கொண்டிபோய்த் தாக்கித் தேய்த்தொழிக்கும்; (எ - று.)

ஏழுதிவுகளைபுஞ்சூழ்ந்துள்ள ஏழுகடல்களுக்கும் அப்பாற் கோட்டை மதில்போலச் சூழ்ந்திருப்பது சக்கரவாளகிரி யென்பதும், அத்தனைச்சூழ்ந்துள்ள புறக்கடலை யடுத்துச் சூழ்ந்துள்ளது மகாந்தகாரமென்றும் சில நூற்கொள்கை. குலகிரியேழு - கைலை, இமயம், மந்தரம், விர்தம், நிஷதம், ஏமகூடம், நீலம். இச்செய்யுள் மலைகளிற் புரண்டு (௩௪௧) என்றதன்பின் ஒருபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1மாவரையில், 2சொன்னக், சொன்ன, 3தாழிரும், 4கடக்கித், 5தாக்கி.

௩.௪.௧. மலைகளிற் புரண்டு வீழ வள் ஒருகிர் துறியால் யாங்கித் தலைகளைக் கிள்ளு மள்ளித் 2தழிலெழப் பிசையுந் 3தக்க கொலைகளிற் கொல்லும் வாங்கி யுயிர்களைக் குடிக்கும் 4வான நிலைகளிற் 5பரக்க வேலை 6நீரினி 7நிரம்பத் தூர்க்கும்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அச்சிங்கமூர்த்தி சில அசுரர்களை), இழுத்து, (அவர் களுடம்பு) மலைகன்போல வீழ்த்துஉருளும்படி கூரிய நகங்களின் நுனியால் (அவர்களின்) தலைகளைக் கிள்ளியெடுக்கும்; (சில அசுரர்களைப் பிடித்து) நெருப் புக்கினம்பும்படி பிசைத்திடும்; (சில அசுரர்களை அவர்கள் கொடுமைக்கு ஏற்ற கொலைவகைகளாற் கொன்றிடும்); (சில அசுரர்களுடைய உடம்புகளினின்று) உயிர்களைப் பறித்துப் பானம் பண்ணும்; (கடல்நீர்) ஆகாயத்தினிடங்களில் தாவிமிரும்படி அந்நீரிலே (சில அசுரர்களைப் பிடித்து) நிறையத் தூர்த்து விடும்; (எ - று.)

தக்ககொலைகளிற் கொல்லும் - சின்னபின்னப்படுத்திவைக்கும் என்ற படி. 'உயிர்களை வாங்கிக்குடிக்கும்' என்றது, கவிகள் கூறும் மரபுவழுவமைதி. பி-ம்:—1உகிரிக்கையால், 2தழிலென, 3தத்தம், தாக்கித், 4யானை, 5பரம்பும், 6நீர்களை, 7நிரப்ப. (உசக)

கச2. முப்புறத் தூசகத் துள்ளு 1மொழிவற முற்றும் பற்றித்
2தப்புத் தின்திக் 3கொன்று தையலார் கருவுந் தள்ளி
யிப்புறத் 4தண்டத் தியாரு மவுணரில் லாமை 5யெற்றி
யப்புறத் தண்டந் தோறுந் தடவின சிலகை யம்மா.

(இ - ன்.) (சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும்) மூன்றவகை புலகங்களி
லும்மிச்சமில்லாதபடி, அசுரர்களைல்லோரையும் பிடித்துத் தவறாமற்கொன்ற
அவ்வசரஸ்திரிகளுடைய கருப்பங்களைபும் புறத்தேதள்ளி யொழித்து,
(அதன்பின்பு) இர்த அண்டத்திலே அசுரர்கள் எவரும் இல்லாததனால், (அந்
நரசிங்கமூர்த்தியின்) கைகளிற் சில, பகிரண்டங்களிலும்எட்டி (அசுரர்களை)
த்தடவித்தேடின; ஆச்சரியம்! (எ - று.)—பி-ம்:—1மொழியற. 2தப்புறல்.
3கொண்டு. 4அண்டந்தோறும், கண்டத்தியாரும். 5எய்தி. (உஎஉ)

கச4. கனகனு மவனில் வந்த வானவர் 1களைக ணுன
அனகனு மொழியப் பல்வே ரவுணரா நவரை யெல்லாம்
நினைவதன் முன்னங் கொன்று 2நின்றதந் நெடுங்கட் சீயம்
வனைகழ லவனு 3மற்றம் மடங்கலின் 4வரவு நோக்கி.

இதுவும், அடுத்தகலியும் - குணகம்.

(இ - ன்.) பெரிய கண்களைபுடைய அந்நரசிங்கமூர்த்தி,—இரணியனும்
அவனிடத்தினின்று தோன்றிய [அவனதுபுதல்வனான] தேவர்களை இரட்
சிப்பவனான பிரகலாதாழ்வானும்தவிர, பல வேறுவகைப்பட்ட அசுரர்களை
யெல்லாம் நினைத்தற்கு முன்னே [வெருவிரைவிலே] கொன்று (வானா) நின்
றது; பின்பு, தரித்த வீரக்கழலையுடைய இரணியனும், அந்நரசிங்கத்தின்
வருகையைப் பார்த்து, (எ - று.)—“வாங்கி.....நின்றான்” என அடுத்த கலி
யோடு முடியும்.

தேவர்கட்குப் பகைவர்களான அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைக் காக்கு
மாறு திருமால் வெளிப்பட்டது பிரகலாதன்பொருட்டாதலால், அத்தன்மை
யைப் பிரகலாதன்மேல் ஏற்றி ‘வானவர்களைகணை அனகன்’ என்றார். அந்
கன் - தோஷமில்லாதவன். பி-ம்:—1கண்களான. 2நின்றது. 3மற்றை. 4வர
வை, வாழ்வு. (உஎஉ)

கச5.—இரணியன் வாழநங் கேடகழம் ஏந்திப் போருக்குநிற்றல்.

வயிரவா ளுறையின் வாங்கி வானக¹மறைக்கும்²வட்டச்
செயிரறு கிடுகும் பற்றி வானவ ருள்ளந் தீய
அரிநி³படர் வேலை யேழு மலைகளு மஞ்ச வார்த்தங்கு
உயிருடை மேரு⁴வென்ன வாய்மடித் துருத்து நின்றான்.

(இ - ன்.) வச்சிராயுதம்போன்ற [மிக்ககூரிய வலிய] வானாயுதத்தை
உறையினின்றுஎடுத்து (வலக்கையிற்கொண்டு) ஆகாயம்முழுதையும் மறைக்
கும்படியான வட்டவடிவமுள்ள ருற்றமற்ற கேடசப்படைபையும் (இடக்கை
யிற்) கொண்டு, (காண்கின்ற) தேவர்களுடைய மனம் கருகவும் நன்மனம்
பார்த்த ஏழுக்கடல்களும் மலைகளும் அஞ்சவும் ஆரவாரித்தது, உயிருள்ளதொரு

மகாமேருகிரிபோல (க் கம்பீரமாய்) உதட்டை மடித்துக்கடித்துக்கொண்டு கோபித்து (அச்சிக்கமூர்த்தியோடு பொருமாறு) அக்கேசலியாது கின்றான்.

கேடகம் - எதிரிகள் பிரயோகிக்கும் படைக்கலக்களைத் தன்மேற்பட வொட்டாது தடுக்கும் கருவி; அதற்குச் செயிரறுதல்-தன்னொழிவிற்குறைவு படைமை. வட்டம் - வ்ருத்தம் வடசொல்: உயிருள்ளமேரு வென்றது, இல் பொருளுவமை. பி-ம்:—1மறையும். 2வட்டம்...கிடுகு. 3படு, பட. 4 அன்ன வாய் மடுத்தருத்து. (உஎச)

கசரு.—அச்சமயத்திற் பிரகலாதன் நந்தைக்கு அறிவுகூறல்.

நின்றவன் மன்னை நோக்கி நிலையிது 1கண்டு2ரீயும் 3ஒன்றுமுன் னுள்ளத் தியாது முணர்ந்திலே போலு 4மன்றே வன்றொழி 5லாழி வேந்தை வணங்குதி வணங்க வேயுள் புன்றொழில் பொறுக்கு மென்ற னுலகெலாம் புகழ நின்றுள்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களும் புகழும்படி நின்றவனான பிரகலாதன், அங்கனம்சீன்ற இரணியனைநோக்கி, 'இந்த (நரசிங்கமூர்த்தியின்) நிலைமையைப் பார்த்தும் நீ (கொடுமை) பொருந்திய உன்மனத்தில் சிந்திதும் நல்லறிவு கொண்டனையில்லைபோலும்; (பகையழித்தலாகிய) வலியதொழிலில் 3தார்த சக்கராயுதத்தைபுடைய எம்பெருமானை (நீ)நமஸ்கரிப்பாய்; (அங்கனம்) நமஸ்கரித்தமாதிரித்திலே (அப்பெருமான்) நீ செய்த இழித்தொழில்களையெல்லாம் பொறுத்தருள்வான்' என்று சொன்னான்; (எ-று.)—அன்றே-தேற்றம்.

'கண்டு ரீயும்' என்பது - கண்டும் நீயென உம்மை பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது. பி-ம்:—1காண்டி. 2நீச, கேளில், கேழில். 3என்றநின். 4ஒன்றே. 5ஒழியவெந்தாய். (உஎடு)

கசக.—அதந்த இரணியன் கூறிய விடை.

கேளிது ரீயுங் காணக் கிளர்ந்த1கோளரியின் கேழில் தோனொடு 2தாளு நீக்கி நினையுந் 3துணித்துப் பின்னென் வானினைத் தொழுவ தல்லால் வணங்குதன் மகனி ரூடல் நாளினு முளதோ வென்ற வண்டங்க ணடுங்க நக்கான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவுடனே இரணியன் பிரகலாதனை நோக்கி); (யான்சொல்லும்) இவ்வார்த்தையைக் கேட்பாயாக: (இங்கனம்சொல்லுகிற பத்தனான) ரீயும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, எழுந்தோங்கிய வலியஇச்சிக்கத்தினது ஒப்பற்றகைகளையும் நால்களையும் வெட்டித்தள்ளி உன்னையும் தண்டித்து, பின்பு (அங்கனம் வெற்றித்தத்தான) எனதுவாட்படையை (யான்) வணங்குவதேயல்லாமல் (பிறரை) வணங்குவதென்பது, (எனக்குஉரிய)மகனிர் ஊடல்கொண்டபொழுதும் (என்பக்கல்) உளதாமோ? என்றசொல்லி அண்டங்கள் நடுக்கும்படி சிரித்தான்; (எ - று.)

vi இது, வீரத்துஎழுந்த வெருளிகை. ஊடலாவது - ஆடவரும் மகளிரும் இன்பநிலையில் அவ்வீன்பத்தை மிகுவிக்கும்பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் சேர்ப்பித்தல்; இது பிரணயகலக மெனப்படும். இன்சொல்முதலிய வேறு

உபாயங்களால் தணிக்கக்கூடிய நிலையைக் கடந்து வணக்குதலாகிய தீர்ப்பாயத்தினால் தணிக்கக்கூடாத நிலையை யடைந்த ஊடல்முதிர்ச்சியில் லியல்பாக ஆடவர் மகளிரிடத்துக்கொள்ளும் வணக்கத்தையும் யான் கொள்ளும் இயல்பினனல்லேனென்று தனதுவணக்கமின்மையை விளக்கியவாறு; ஆரணியகாண்டத்தில் இராவணனுடைய கிரீடங்களை “மாதர்வலியறடும் புலவியினும் வணக்காத மருடிரை” என்றதுக் காண்க. 13-ம்:—1கோளரியையின்று, கோளரியின்னோர். 2தோளும். 3துணைத்த. (2எக)

கசா. — நரசிங்கப்பிரான் இரணியனைப் பற்றி மார்பைப்பிளந்து கொன்றவிவரத்தை இதுபதல் ஏழுகவிசுளிற் கூறுகிறார்.

நகைசெயா வாயும்¹கையும் வாளொடு நடந்த தாளும்
புகை²செயா நெடுந்திப் பொங்க³வுருத்தெதிர் பொருந்தப் புக்கான்
⁴தொகைசெய்வார்க்கரிய தோளாற்றார்களாற்⁵சுழறிச் சூழ்ந்தான்
மிகைசெய்வார்⁶வினைகட் கெல்லா மேற்செயும் வினையம் வல்லான்.

(இ - ள்.) (இரணியன், இவ்வாறுசொல்லிச்) சிரித்து, (அவ்வணம் சிரித்த)வாயிலும் கையிலும் (கையிலேந்திய)வாளாபுத்திலும் நடக்கின்ற கால்களிலும் (உக்கிரமிருதியாற்) புகைசெய்துகொண்டு மிக்க நெருப்புக்கினார்து சொலிக்கக்கோபித்து, (அந்நரசிங்கமூர்த்தியை) எதிர்த்தற்கு நெருங்கினான்; (அப்பொழுது உலகத்துக்கு) மிக்கதுன்பஞ்செய்பவர்களான (அசுரர்முதலிய) துஷ்டர்களுடைய வஞ்சனைச்செயல்களுக்கெல்லாம் மேலாகச்செய்யும் தந்திரச்செய்கையில் வல்லவனான அத்திருமால், கணக்கிடவல்ல கணிதசால் திரபண்டிதர்களுக்கும் (கணக்கிட்டு இவ்வளவென்று தொகைசொல்லுதற்கு) அரிய [மிகப்பலவான] (தனது)கைகளினாலும் கால்களினாலும் (அந்த இரணியனைச்) சூழ்ந்துகட்டிப்பிடித்தான்; (எ - று.)—13-ம்:—1கண்ணும். 2செய். 3உரத்தெதிர் பொங்க. 4தொகைசெயற்கு. 5சுழறி. 6மிகைகட்டு. (2எஎ)

கசா. இருவரும் பொருந்தப் பற்றி யெல்லு குக்கு¹மேலாய் ஒருவருக் காண வண்ண முயர்ந்ததற் குவமை 2கூறின் வெருவருந் தோற்றத் தஞ்சா வெஞ்சின வவுணன் மேரு அருவரை யொத்தா³னண்ண லல்லவை யெல்லா மொத்தான்.

(இ-ள்.) இருவரும் (இவ்வணம் ஒருவரையொருவர்) கட்டிப்பிடித்து எல்லாவுலகங்களுக்கும் மேலாக எவரும் காணவொண்ணாதபடி உயர்ந்தரின்ற தன்மைக்கு ஒப்புமைகூறுமிடத்து,—(யாவரும்) அஞ்சும்படியானதோற்றத்தை புடையவனும் (எதற்கும்) அஞ்சாதவனும் கொடியகோபத்தைபுடையவனுமான (பொன்னிறமுள்ள) இரணியாசுரன், (பூமியின்மேலிலுள்ள அழித்தற்கு) அரிய (பொன்மயமான) மகாமேருகிரியைப் போன்றான்: (அவனை அணைத்துப்பற்றிய) நரசிங்கப்பிரான் மற்றமலைகளையெல்லாம் போன்றான் [அம்மேருமலைக்குச் சுற்றிலுமுள்ள குலபருவத்தகளும் சக்கரவாளகிரியுமாகிய அணைத்தையும் போன்றான்]; (எ - று.)

தோற்றம்—ஆகாரம். 2வசையணி. பொன்னிறமான இரணியாசுரனுக்கு மேருமலை உவமை. 13-ம்:—1எல்லாம். 2வேண்டின். 3மாயன். (2எஎ)

கசகூ. ஆர்ப்பொலி 1 முழக்கின் வெவ்வாய் வள்ளுகிர்ப் 2 பாரமான்ற
3 ஏற்றருங் 4 கரத்திற் பல்வே நெறிதிரைப் 5 பரப்பி னுற்ற
பாற்கடல் பரந்து பொங்கிப் பங்கயத் தொருவ ண்டின்
மேற் 6 சென்ற தொத்தான் மாயன் கனகனு 7 மேரு வொத்தான்.

(இ - ள்.) பயங்கரமான வாயினாற் செய்யும் கர்ச்சனையொலியின் ஆரவா
ரத்தாலும் கூரிய கைகளின் மிகுதி பொருந்திய பெறுதற்கு அரிய [மிகப்பல
வான] கைகளினாலும் நரசிங்கமூர்த்தியான திருமால், பலவேறுவகைப்பட்ட
ஆரவாரிக்கின்ற அலைகளின் மிகுதியோடு கூடிய திருப்பாற்கடல் (உலகமெங்
கும்) பரவிப் பொங்கிக்கிளர்ந்து பிரமலோகத்துமேலும் சென்றதைப் போன்
றான்; (அந்நரசிங்கமூர்த்தியின் கைகளினிடையே அகப்பட்டுக்கொண்ட)
இரணியனும் (அக்கடலினிடையே அகப்பட்ட) மேருமலையைப் போன்றான்.

முந்திய செய்யுளில்வந்த முதலிரண்டடியை இச்செய்யுளின் முன்னும்
எடுத்துக்கூட்டுக. கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய உவமையோடு திருத்திப்படாமல்
இச்செய்யுளில் அவ்விஷயத்துக்கே மற்றமோருவமை கூறினார். நரசிங்கத்
தின் கர்ச்சனைக்குக் கடலின்முழக்கமும், அப்பெருமானது கைகளின் தொரு
திக்குக் கடலின் அலைப்பரப்பும்-உவமை. தந்திரிப்பேற்றுவமையணி. பங்க
யத்தொருவன் காட்டின்மேல் - தாமரைமலரில்தோன்றிய ஒருமூர்த்தியான
பிரமனது சத்தியலோகத்துக்கு மேலும். ஆன்ற-அமைந்த. பி-ம்:—1 முழக்கி,
முழக்கம். 2 மகரமாந்தை. 3 வேற்றரும், வேற்பொலி. 4 கரங்கள். 5 பரப்பிலிற்ற,
பரப்பிற்றேன்ற. 6 செவ்வது. 7 வெயிலை. (உஎக)

கரு. வானொடு தோளுங் கையு மகுடமு மலரோன் 1 வைத்த
நீளிருங் 2 ககன முட்டை நெடுஞ்சுவர் தேய்ப்ப நேமி [னத்
கோளொடுத் திரிவ தென்னக் 3 குலமணிக் 4 கொடும்பூண் மின்
தாளினை யிரண்டும் பற்றிச் சழற்றினன் றடக்கை யொன்றால்.

(இ - ள்.) (இரணியனுடைய) வாட்படையும் தோள்களும் கைகளும்
கிரீடமும் பிரமன்படைத்த உயர்ந்த பெரிய அண்டகோளத்தினது உயர்ந்த
மேற்குவரில் உரையும்படியும், சோதிச்சக்கரம் [சோதிமண்டலம்] கிரகங்களு
டனே சுழல்வதுபோலச் சிறந்தசாதியிரத்தினங்கள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட
கொடிய ஆபரணங்கள் (சுற்றிலும்) ஒளிவீசும்படியும்,—(நரசிங்கப்பிரான்),
(தனது) பெரியகைகளிலொன்றினால் (வேறு ஒப்புமையில்லாமல்) ஒன்றோ
டொன்று ஒத்த (அவ்விரணியனது) கால்களிரண்டையும் ஒருசேரப்பிடித்து
(அவ்விரணியனைச்) சுழற்றினான்; (எ - று.)

நேமி கோளொடுத் திரிவதென்ன என்பதற்கு - சூரியன் தன்னைச் சூழ்
ந்த பரிவேஷத்துடனே சுற்றித் திரிவதுபோல என்று உரைத்தலும் ஒன்று;
பரிவேஷம்-ஊர்கோள், வட்டம். நேமி-வட்டவடிவமான சூரியமண்டலத்தின்
மேல் நின்றது. பூண்பவனது கொடுமையைப் பூணின்மேல் ஏற்றி 'கொடும்
பூண்' என்றது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு. பி-ம்:—1 தந்த. 2 கனகமுட்டை.
3 குலமணி. 4 குழையும். (உஅ0)

கருக. சுழற்றிய காலத் 1திற்ற தூங்குகுண் டலங்க னீங்கிக்
கிழக்கொடு 2மேற்கு மோடி விழுந்தன 3கிடந்த வின்றும்
அழற்றரு கதிரோன் 4ரேன்று முதயத்தோ டத்தமான
5நிழற்றருங் காலமலை நெடுமணிச் 6சுடரி னீத்தம்.

(இ - ள்.) (இரணியன்காதகனில்) தொங்கிக்கொண்டிருந்த இரண்டு குண்டலங்களும், (சிக்கப்பிரான் அவ்விரணியனைப்பிடித்து விசையோடு) சுழற்றியபொழுது இதறினவையாய்(த் தனித்தனி)பிரிந்து கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கெட்டுநரத்துக்கு அப்பாற் சென்று விழுந்துகிடந்தவை தாமே, இந்நாளிலும் சூரியன் விளங்குகிற உதயகிரியும் அஸ்தகிரியும் ஆம்; (அக்குண்டலங்களிற் பதித்த) பெரிய [சிறந்த] மாணிக்கங்களின் ஒளிப்பெருக்கே காலப்பொழுதிலும் மலைப்பொழுதிலும் (முறையே அக்கிழக்கு மேற்குகளில் செவ்வானமென்னும்) ஒளியைச் செய்யும்; (எ - று.)

அழல் தரு கதிரோன் - வெப்பத்தைச் செய்யும் உஷ்ணகிரணங்களை புடையவன். நீத்தம்-வெள்ளம்; இங்கு, இலக்கணை. அவநுதியணி. உதயஅத்தமன பருவதங்களினிடத்துப் பருவதத்தன்மைகலையும் செவ்வானத்தினிடத்து அத்தன்மையையும்மறுத்து, இரணியனது குண்டலத்தன்மையையும், மணி நிழற்றன்மையையும் ஏற்றிக்கூறியிருத்தல் காண்க. 'இன்றும்' என்பதை 'நிழல்தரும்' என்பதனோடு கூட்டுக. பி-ம்:—1 அற்ற. 2மேற்கினோடி, மேற்கினூடு. 3கிடந்த விண். 4வைகும். 5நிழற்றுறு, நிழற்றுவு. 6சுவரில். (உஅக)

உரு2. 1போன்றன 2விணைய தன்மை 3பொருவிய நிணைய தென்று 4தூன்றனி யொருவன் தன்னை யுரைசெயுந் 5தரத்தன் னாலே வான்றரு வள்ளல் வெள்ளை வள்ளுகிர் வயிர மார்பின் ஊன்றறு முநிர வெள்ளம் பரந்துள துலக மெற்கும்.

(இ - ள்.) இவைபோன்றனவான தன்மைகள் பொருந்தியதனால் (தன்னைப்போன்றவர் ஒருவருமில்லாமையால்) தான்தனிப்பட்ட ஏகமூர்த்தியான அந்நரசிக்கப்பிரானது நிலைமையைக் குறித்து, இத்தன்மையதென்றுசொல்லும் வல்லமையுடையேன் யானோ? (தனது அடியார்களெல்லோர்க்கும்) பரமபதத்தைக் கொடுத்தருள்கிற உதாரணமுடையவனான அச்சிக்கப்பிரான் வெண்ணிறமானகூரிய (தனது) கைக்கங்களை வச்சிர ரத்தினம்போலுறுதியான (அவ்விரணியனுடைய) மார்பில் ஊன்றியவளவிலே இரத்தவெள்ளம் எழுந்த உலகமுழுவதும்பரவீற்று; (எ - று.)

பொருவியது-போர்செய்த தென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—1போன்றனன். 2அணையதன்மை. 3பொருவியவிணையதென்றும், பொருந்திடுமளவிலொன்றும், பொருவியதேனைவென்று. 4தூன்றனை. 5தரத்தினேனோ.

கருக. ஆயவன் தன்னைமாய னந்தியி னவன் பொற் கோயில் வாயி1லின் மணிக்க வான்மெல் வயிரவா ளுகிரின் 2வாயின் 3யீயெழு குருதி பொங்க வெயில்விரி வயிர 4மார்பு தியெழுப் பிளந்து நீக்கித் 5தேவர்த மிடுக்கண் டர்த்தான்.

(இ - ள்.) மாயவனான அத்திருமால்,—அவ்விரணியனை, சாயக்காலத்திலே, அவனுடைய அழகிய அரண்மனையின் வெளிவாசற்படியில், அழகிய (தனது)தொடையின்மேல்(வைத்துக்கொண்டு),சூரியகாந்திபோன்றகாந்தியை வீசுகிற வச்சிரரத்தினம்போ லுறுதியான (அவனுடைய) மார்பை வச்சிரரபு தம்போன்ற கூரிய(தனது)கைநகங்களின் நுனியால் மேற்கினம்புகிற இரத்த வெள்ளம் அதிகப்படவும் நெருப்புப்பொறிபறக்கவும் பிளந்து ஒழித்து, தேவர்களுக்கு(அவனால்)நேர்த்திருத்த துன்பத்தை நீக்கியருளினான்; (எ-று.)

அவ்விரணியன் பகலிலும் இரவிலும் சாவாதபடி வரம்பெற்றிருத்ததனால், எம்பெருமான், அவனைப்பகலுமாகாது இரவுமாகாது அவ்விரண்டுக்கும் இடைப்பொழுதான அந்திமாலேநேரத்திலே கொன்றிட்டான். இங்ஙனமே, தனதுவீட்டின் உள்ளிலும் அதன்வெளியிலும்,—சாவா வரம்பெற்றமைபற்றி வீட்டினது அகமும் புறமு மாகாத வாயிற்படியின்மேலும்,—பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் சாவாத வரம்பெற்றதனால் அவ்விரண்டுமல்லாத தன்மடியின் மேல் வைத்துக்கொண்டும், ஆபுதங்களினால் சாவதில்லை யென்று வரம்பெற்றதனால் நகங்களினால் பிளந்தும் கொன்றிட்டான். அன்றிபும், ஈரமுள்ளபொருள்களாலும் ஈரமில்லாதபொருள்களாலும் சாவாத வரம்பெற்ற அவனை அவ்விரண்டின்பாற்படாத நகத்தினாலும் கொன்றான். இன்னும் இவைபோல அவன்பெற்றிருத்த வரங்கட்கெல்லாம் பழுதுநோராவண்ணம் தந்திரமாக அவனைத் தொலைத்த திவ்வியசக்தியை வியந்து, 'மாயன்' என்றார். 13-டீ:— 1.நன்மாணிக்கவயிரவள்ளிகிரால். 2.வாளின். 3.மீயிருக். 4.மாற்பும். 5.தேவர்கள். கருசு.—முன்பு இரணியனுக்கு அநீகீழையொளித்த தேவர்க்கு முத்தலியோர் அவன்தொலைத்தவுடன் அசீகமன்றி அங்குவருநல்.

முக்கண னெண்க னுறு முாரியா யிரங்க னுணர் திக்கணர் 1 தேவ ரோடு முனிவரும் பிறருந் தேடிப், புக்கநா டறிகு ருமற் றிரிகின்றார் புசுந்து மொய்த்தார எக்கணர் 2 காண்டு மெந்தை யுருவமென் 3 நிரங்கி நின்றார்.

(இ - ள்.) (தாம்தாம்)சென்றஇடத்தை(எவரும்)தேடியறியவொண்ணாதபடி (இரணியனுக்குஅஞ்சி) ஒடிபுழல்கின்றவர்களான மூன்றுகண்ணையுடையனான சிவபிரானும் எட்டுக்கண்ணையுடையனான பிரமனும் தாமரைமலர்போன்ற ஆயிரக்கண்ணையுடையனான இந்திரனும் எட்டுத்திக்குக்களிற் பொருந்திய தேவர்களும் இருடிகளும் மற்றையோரும்,—(அவ்விரணியன்தொலைத்தவுடனே)அங்குவந்து நெருங்கினவர்களாய், எம்பெருமானுடைய அந்நரசிக்கவடிவத்தை எந்தக்கண்ணினால் காண்போமென்று இரக்கமுற்றுநின்றார்கள்;(எ-று.)

அந்நரசிக்கவடிவம் எவர்க்கும் இனிது காணவொண்ணாதபடி பயக்கரமாயிருந்த தென்பதாம். 'எக்கணர் காண்டும்' என்றது, தக்கக்கண்கள் காணக் கூசுதலால். எண்கணன் = நான்முகன். திக்கு அணும் தேவர் - அஷ்ட திப்பாலகர். அணும் - அணவும் என்பதன் விகாரம். திக்கண் ஆம் என்று பதம்பிரித்து, திக்குக்களிலுள்ள எனினுமாம்; தித் - வடசொல்; கண் - ஏழு னுருபு. புக்கநாடறிகுருமல் தேடித்திரிகின்றார் என்பதற்கு - எம்பெருமான்

உன்னவிடத்தை யறியாமையால் தேடியலைன்றவர்களான எனப் பொருள் கொள்வாருமுனர். பி-ம்:—1முனிவரோடு தேவரும் பிறருஞ் சித்தி. 2காண் போம், காட்டும். 3இரங்குகின்றார், இரந்துகின்றார். (௨௮௪)

கருரு.—தேவீகள் முதலியோர் நாசிங்கத்தைக் கண்டு அஞ்சுதல்.

கோக்கினார் கோக்கி னார்முன் னோக்குறு முகமுங் கையும் ஆக்கையுந் 1தாளு 2மாகி யெங்கணுந் தானே யாகி வாக்கினுள் 3மனத்தி னன்மற் றறிவினா லளக்க வாரா மேக்குயர் சீயந் தன்னைக் 4கண்டனர் வெருவு கின்றார்.

(இ - ன்.) (அங்கனம் வந்துகுழ்த்து) பார்த்த பார்த்த அவர்களுடைய முன்னெல்லாம் காணப்படுகிற முகங்களும் கைகளும் உடம்பும் கால்களும் (பல) உடையனும் எல்லாவிடத்தும் தானேகிறைந்து, சொல்லினாலும் கருத்தினாலும் அறிவினாலும் வரையறுக்கமுடியாத மேலோங்கிவளர்ந்துள்ள அச்சிக்கத்தைப்பார்த்து, (அம்முக்கண்ணை முதலியோர்) அஞ்சுகின்றவர்களானார்கள்; (எ - று.)—மற்று-அசை. பி-ம்:—1தோளும். 2ஆக. 3மனத்தினாலும். 4கண்டவர். (௨௮௫)

கருசு.—அப்பெருமானைப் பிரமன் துதிக்கத் தொடங்கல்.

பல்லொடு பல்லுக் கெல்லை யாயிரக் 1காதப் பத்தி சொல்லிய வதனங் கோடி கோடி மேல் வினங்கித் தோன்ற எல்லையி 2லுருவிற் றுகி யிருந்ததை 3யெதிர நோக்கி அல்லியங் கமலத் தண்ண லவன்புகழ் விரிப்ப தானன்.

(இ - ன்.) பல்லுக்குப் பல் இடைவெளி ஆயிரங்காததூரமாகச் சொல்லப்பட்ட முகங்கன்பலகோடி யென்னுந் தொகையினும் அதிகமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க, எல்லையில்லாத பெருவடிவமுடையதாயிருந்த அந்நாசிக்கத்தைப் பிரதியுட்சமாகத் தரிசித்து, அகவிதழ்களைபுடைய அழகிய தாமரை மலரில் தோன்றியவனான பிரமதேவன் அப்பெருமானுடைய கீர்த்தியை எடுத்துச் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)

பல்லொடு பல்லுக்கு எல்லை - ஒருபல்லோடு மற்றொருபல்லுக்கு நடுவி லுள்ள இடம். பத்தி-தூரம். எதிர - எதிரில். வதனம் - வடசொல். கோடி கோடி - கோடியினுற்பெருக்கிய கோடி. பி-ம்:—1காதம்பற்றி. 2உருவத்தாகி. 3எய்துகின்றான், எதிர்த்து நோக்கி. (௨௮௬)

வேய்.

கருஎ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - பிரமன் நாசிங்கமுத்தியைத் துதித்தலைக் கூறும்.

தன்னைப் படைத்ததுவுந் தானே யெனுந்தன்மை பின்னைப் படைத்ததுவே காட்டும் பெரும் 1பெருமை உன்னைப் படைத்தாய்நீ யென்ற லுயிர் படைப்பான் என்னைப் படைத்தாய்நீ யெனுமிதுவு 2மேதாமோ.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (முதலில்) உன்னைப்படைத்தவனும் நீயே யென்ற உன்மையை பின்பு [இப்பொழுது] (நீ உன்னை இத்தத்துணினிடத்தில் அழகிய சிவ

களுகப்) படைத்துக்கொண்டதே நன்குவிளக்கும்; (இவ்வாறு) மிக்கமகிமையைபுடைய உன்னை ரீயே படைத்துக்கொண்டா யென்றால், பிராணிவர்க்கத்தைப் படைத்தற்காக என்னை ரீ படைத்தா யென்னு மிதாவும் எத்தன்மைத்தாமோ? (எ - று.)

இன்னபொருளுக்கு இன்னபொருள் காரண மென்று ஒன்றன்மேலொன்றாகக் காரியகாரணவிசாரணை செய்துகொண்டே செல்லுமிடத்து எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணம் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அந்தப் பரப்ரஹ்மத்துக்குக் காரணமானபொருள் ஒன்றுமில்லை யென்றும் தெரிதலால், அப்பரம்பொருள் ஆதியில் தன்னைத் தானே படைத்துக்கொண்டதென்று வேதம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன; [அதன்கருத்து - அப்பரம்பொருள் தான் ஒரு பொருளினின்று உண்டான தன்றென்பது.] அங்ஙனம் அப்பரப்ரஹ்மமாகிய ரீயே உன்னைப்படைத்துக்கொள்ளாதல் சாத்தியமோ என்று சங்கிக்குமிடத்து, இப்பொழுது பலருக் காண வேறொருகாரணமுமின்றி ரீயே உன்னை நரசிக்க மூர்த்தியாக இத்தூணினின்று தோற்றுவித்ததே அச்சங்கையையொழித்தற்கு ஏற்ற சாட்சியாகின்றது; மகாவிபவத்தைபுடைய உன்னையே படைக்கத்தக்க அற்புதமான திவ்வியசக்தியையுடையவனாயிருக்கிற உனக்கு இந்தச் சராசரங்களாகிய உயிர்களைப் படைக்கிற சக்திதான் இல்லாமற்போயிற்றோ? இவைகளைப்படைத்தற்காக என்னை ரீ படைத்தா யென்பது யாதாகும்? உனது திருவிளையாடலேயாமென்றவாறு. பி-ம்:—1பெரும. 2எத்தாமோ. (உஅஎ) கருஅ. 1பல்லா யிரகோடி யண்டம் பனிக்கடலுள்

நில்லா 2மொக்குள்ளைத் தோன்றுமா னின்னுடையே

எல்லா 3வுருவமுமாய் நின்றக்கா லிவ்வுருவம்

வல்லே 4படைத்தால் 5வரம்பின்மை வாராதோ.

(இ - ள்.) பலஆயிரக்கோடி அண்டங்களும் குளிர்ச்சியான, கடலிலே தோன்றியழியும் நீர்க்குமிழ்கள்போல உன்னைடத்திலே உற்பவிக்கும்; (ஆதலால்), எல்லாவுருவங்களும் ரீயேயாயிருக்க (அவற்றையெல்லாம் அழிக்கும் படியான பயங்கரமான) இந்தநரசிக்கரூபத்தை (ரீயே) விரைவாகவகித்துக் கொண்டால் வரம்பில்லாமையென்னுங்குற்றம் (உனக்கு) வரமாட்டாதோ?

உனதுஇச்சிக்கவடிவம் நினதுசொரூபமேயான உலகக்களை வரம்பு கடந்து அழித்திடாதபடி இதனை அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும்; அல்லது, சேற்றம் தணிந்தருள்வேண்டும் என்று வேண்டியபடி. வரம்பின்மை-அநவஸ்தாதோஷம்: அதாவது - இங்கு, உனதுசொரூபமாக வுள்ளவற்றை உனதுசொரூபமொன்றே அழித்தல். பி-ம்:—1பல்லாயிர. 2மொக்குளினில், மொக்குளில். 3உருவமுநீ. 4குறித்தால். 5வரம்புண்மை. (உஅஅ)

௬ ௫௯. பேரை யொருபொருட்கே பல்வகையாற் பேர்த்தெண்ணுந்

தாரை 1நிலையை தமிழை பிறரிடிலே

யாரைப் படைக்கின்ற தியாரை யளிக்கின்றது

இயாரைத் துடைக்கின்ற தையா வறியேமால்.

(இ - ன்.) (நியாகிய) ஒருபொருளுக்கே பலவகையால்வேறுபடுத்து வெவ்வேறுபெயர் குறிக்கப்படுகிற ஒழுங்கானநிலைமையையுடையாய்; தனி முதற்பொருளாகவுன்னாய் நியே; (இவ்வாறு நியன்றிப்) பிறர்இல்லை; (பிர பஞ்சமுமுதும் நியேயாயிருக்க), சுவாமி! (நீ) இருஷ்டிக்கிறது எவரை? (நீ) காக்கின்றது எவரை? (நீ) அழிக்கின்றது எவரை? அறிகிறேயில்லை; (எ-று.)

பிரமலிஷ்ணுருத்திர ரென்னும் பேர்களை வகித்து நின்னாற் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் செய்யப்படுகின்ற பிரபஞ்சமுமுதும் நினது சொருபமே; நின்னிணும் வேறான பொருள் யாதுமில்லை யென்பதாம். உலகத்தில் வழங்கு கிற பொருட்பெயர் யாவும் கடவுட்கே நிலவேறுபாட்டில் உரியனவாகின்றன வென்க. நாரா-வடசொல்: ஒழுங்கு. பி-ம்:—1 தனியைதம்மிற். (உஅக)

கசு௦. நின்னுளே யென்னை 1நிருமித்தாய் 2நின்னருளால்
என்னுளே யெப்பொருளும் யாவரையும் யானீன்றேன்
பின்னிலேன் முன்னிலே நெந்தை பெருமானே [ன்.
பொன்னுளே 3தோன்றியதோர் 4பொற்கலனே போல்கின்றே

(இ - ன்.) (நீ) உன்னிடத்திலே என்னை உண்டாக்கியும்; நினது கருணையினாலேயே என்னிடத்திலே எல்லா அஃறிணைப்பொருள்களையும் எல்லா உயர்நிணைப்பொருள்களையும் யான் படைத்தேன்; எனக்குத் தந்தையும் தலைவனுமாகவுன்னவனே! (உன்னையன்றி எனக்கு) ஒருகாரணமுமில்லேன், காரியமுமில்லேன்(யான்); (உன்னினின்று உண்டான யான்) பொன்னினின்று உண்டானதொரு பொன்னணிகையே ஒக்கின்றேன்; (எ - று.)

என்னைப்படைத்தவன் நியே யாதலால், உன்னையன்றி எனக்கு ஒருகாரணமில்லேன்; என்னுற்படைக்கப்பட்ட பொருள்யாவும் நினது சொருபமே யாதலால், உன்னையன்றி ஒருகாரியமுமில்லேன்: யானும் நினது சொருபமே யாதலால்,பொன்னினுகிய அண்கலம் போல்கின்றேன் என்றனன். கடவுளுக்குச்சேதகாசேதங்கெல்லாம் சரீரமாகுமாதலாலும், சரீரத்தையிட்டு 'நான் மனிதன், நான் தேவன்' என்று வழங்குவது மரபாதலாலும், சரீரமாகிய நான் என்பது கடவுளைக் காட்டுமாதலால், 'என்னுளே யெப்பொருளும் யாவரையும் யானீன்றேன்' என்றது: "மத்தஸ்ஸர்வம் அஹம் ஸர்வம்" என்பது முதலியனவும் இங்ஙனமே வந்தனவாம். முன் - காரணம்: பின் - காரியம். பி-ம்:—1நிருமித்தால். 2பிலாது, நியல்லாய். 3தோற்றிய, தோன்றும். 4பூணுக்கும் பூட்சியாய். (உக௦)

கசு௧.—பிரமணீமுதலியோர் துதித்துவணங்க, சிங்கப்பிரான்
நீற்றந்தனிதல்.

என்றும் 1கியம்பி ரிமையாத 2வெண்கணனும்
வன்றூண் 3மழுவோனும் 4யாரும் வணக்கினராய்
நின்றூ ரிருமருங்கு நேமிப் பெருமானும்
5ஒன்றாத சீற்றத்தை யுள்ளோ யொடுக்கினன்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லித் துதித்து, இமைத்தலில்லாத எட்டுக்கண் கையுடையனான பிரமனும் வலியபோர்முயற்சியையுடைய மழுவென்னும் படைக்கலத்தையுடையனான சிவனும் மற்றை (த்தேவர்கள்முதலிய) எல்லோரும் நமஸ்கரித்தவர்களாய், (அருகில்அணுகமாட்டாமல்) இரண்டுபக்கங்களிலும் விலகினின்றார்கள்: அப்பொழுது, சக்கராயுதத்தையேந்திய தலைவனான கரசிக்கப்பிரானும், அடங்குதற்குஅரிய (தனது) கோபத்தை உள்ளே அடக்கியருளினான்; (எ - று.)

கண்ணிமையாமை, தேவர்க்கு இயல்பு. வல் தாள் மழு - வலிய காம்பையுடைய கோடாலிப்படையும். ஆங்கு-அப்போது. ஒன்றாத - தனதுபேரருடைமைக்குப் பொருந்தாத எளிணுமாம். பி-ம்:—1இயம்ப. 2மூக்கண்ணின். 3தருவிறையும், மலரோனும். 4நானும்வழுத்தினான், வந்துவணங்குகின்றான், வந்துவணங்கினார், வந்துவணங்கினான், யாரும்வணங்கினார். 5ஒன்றான, ஒன்றாகச். (உகக)

கசுக2.—சிங்கப்பிரான் தேவர்க்கு அபயமளித்தல்.

எஞ்ச முலகனைத்து 1மிப்பொழுதே யன்றொன்று
நெஞ்ச 2நடுங்கு நெடுந்தே வரைநோக்கி
யஞ்சன்மி னென்னு வநாந்3கரந்த நோக்கினார்
கஞ்ச மலர்பழிக்குங் கையபயங் காட்டினான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாம் துப்பொழுதே அழிந்துவிடுமென்று இடைவிடாதுசிந்தித்து (அச்சந்தால்; உள்ளங்கடுங்குகிற பெரியதேவர்களைநோக்கி, (சிக்கப்பிரான்); பயப்படாதேயுங்களைன்றுசொல்லி, திருவருள்பொழிகின்ற இனியபார்வையுடன் (அழகிய) தாமரைமலரைக் கீழ்ப்படுத்தும்படியான (தனது) கையில் அபயமுத்திரையையும் காட்டினான்; (எ - று.)

அபயமுத்திரையாவது - உள்ளங்கை வெளித்தோன்றுமாற்ற கையை மலர்த்தி விரல்கள் மேல்கோக்கும்படி வைக்கும் நிலை; இது, அஞ்சாதேயுங்களை அபயமளித்தற்கு அடையாளமாம். பி-ம்:—1எப்பொழுதோ. 2நடுங்கி. 3கரந்துநோக்கினான். (உகஉ)

கசுக3.—பிரமன்முதலியோ அனைவரும் பெரியபிராட்டியாரை அச்சிங்கப்பிரானருகில் முந்திச்செல்லும்படி பிராந்தித்து அனுப்புதல்.

பூவிற் றிருவை யழி கின் புனைகலத்தை
யாவர்க்குஞ் செல்வத்தை 2வி டென்னு 3யின்பத்தை
ஆவித் துணையை யமுதிற் பிறந்தானைத்
தேவர்க்குந் தம்மோயை 4யேவினார் பாற்செல்ல.

(இ - ள்.) அழகுக்கு ஓர் ஆபரணமாகவுள்ளவளும் எல்லோர்க்கும் (அவரவர் விரும்பும்) ஐசுவரியமாகவுள்ளவளும் பரமபத்திலடையும் பேரின்பத்தின்மயமானவளும் (எல்லா) உயிர்க்கும் உற்றதுணையாகின்றவளும் அழகுதத்துடனே (திருப்பாற்கடலினின்று) தோன்றியவளும் தேவர்களுக்கும் பெற்றவளர்க்குந் தாய்போன்றவளுமாகிய செந்தாமரைமலரில் வாழ்கிற

பூமிகாலக்ஷியை, அந்நரசிங்கப்பிரானருகில் எழுந்தருளுமாறு (பிரமன் முதலிய தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து அனுப்பினார்கள்; (எ - று.)

சிங்கப்பிரான் தன்சீற்றத்தை உள்ளே யொடுக்கி 'அஞ்சன்மின்' என்று அருள்சாரத்த கோக்கோடு கையபயங்காட்டிய பின்பும் தேவர்கள் அச்சத்தனியாமையால் அருகிற்செல்லத் துணிவின்றித் திருமகளை அப்பெருமான்பக்கல் முந்திச்செல்லுமாறு வேண்டின ரென்க. அழகுக்கு அழகானவ னென்பது, 'அழகின்புனைகலம்' என்பதன்கருத்து. அடியார்கள் முத்தியலகத்து நிரதீசயப்பேரின்பத்தை யடைதற்குத் திருமகள் திருமாலினிடம் புருஷகாரமாகநின்றல் பற்றி, 'வீடென்னுமின்பம்' என்று சொன்னதாகக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:— 1. இன்புறுநலத்தை. 2. வீடையும். 3. அப்பதத்தை. 4. ஏவினன். (உகூஉ.)

கசுசு.— சிங்கப்பிரான் தன் அருகில் வந்த அத்தீருமகளை அருளோடு நோக்குதல்.

செந்தா மரை¹ப்பொருட்டிற் செம்மாந்து வீற்றிருக்கும்
நந்தா² விளக்கை³ உறுந்தா⁴ ழிளங்கொழுந்தை
⁴முந்தா⁴ வுலகு முயிரு முறைமுறையே
தந்தா⁴ நோக்கினான் நன்பென்பான் றில்லாதான்.

(இ - ன்.) தனக்கு ஒப்பு ஒருபொருளில்லாதவனான அத்திருமால், செந்தாமரைமலரின்றெவிலுள்ளகொட்டையின்மீது மிக்ககனிப்போடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற தூண்டாவிளக்குப்போன்றவனும், பரிமளம்தக்கிய இளையகொழுந்துபோன்றவனும், உலகக்களையும் உயிர்களையும் ஒழுங்காக ஆதியிற் பெற்றருளியவருமான திருமகளைக் குளிரக்கடாட்சித்தருளினான்; (எ - று.)

சந்தாவிளக்கு - சயம்பிரகாசமான சோதிச்சொருப முடையா னென்றபடி. உத்தமம். தீர்லக்ஷணமான இயற்கைகருமணமுடைமையோடு என்றும் மாறாத இளமையுடைமையும், உறுந்தாழிளங்கொழுந்து' என்பதில்விளங்கும். பி-ம்:— 1. மலர்மேல், மேல். 2. மணிவிளக்கை. 3. உறுந்தார். 4. முந்தாம். (உகூச)

கசுரு.— பின்பு சிங்கப்பிரான் பிராலாநனைக்கடாட்சித்தல்.

¹தீதிலா வாக வுலகின்ற² தெய்வத்தைக்
காதலா³ னோக்கினான் கண்ட முனிக்கணங்கள்
ஒதினார் சிர்த்தி யுயர்ந்த பாஞ்சு³ கடரும்
நோதலாக கில்லாத வன்பினையே நோக்கினான்.

(இ-ன்.) சிறந்த பாஞ்சோதிச்சொருபியான அச்சிங்கப்பிரானும், — தீமைகளில்லாதனவாம்படி [இனிதாக] உலகக்களைப் படைத்தற்கு உதவிய தெய்வமான திருமகளை அன்போடு பார்த்தருளினான்; (அதனைப்) பார்த்த இருடிவர்க்கத்தார் (அப்பெருமானது) பெரும்புகழை எடுத்துச்சொல்லித் துதித்தார்கள்; அப்பொழுது, (தனது தந்தையிரத்ததற்காகச் சிறிதும்) வருந்துதலில்லாத பத்தனான பிரகலாதாழ்வானையே கடாட்சித்தான், (அப்பிரான்); (எ - று.)

தீதிலாவாக நோக்கினான் என இயைப்பிலுமாம். பிரகலாதன் கோதலில்லாமைக்குக் காரணம், எம்பெருமானிடம்வைத்த அன்பேயாதலால், 'கோத

வில்லாத அன்பன்' என்றார். 13 - ம்:—1 தீதிலாவந்த, தீதில்வரவாக, தீதில் வந்த. 2 செல்வத்தை. 3 சுடரான். (உகடு)

ககக. — இதுமுதல் முன்றுகவிகர்-சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனை நோக்கிக்கொல்லும் உபசாரவார்த்தை.

உந்தையையுன் 1 முன் 2 கொன்று டுடலைப் பிளந்தாய்ச் சிந்தை 3 தளரா தறம்பிழையாச் செய்கையாய்
4 அந்தமிலா வன்பென்மேல் 5 வைத்தா யளியத்தாய்
எந்தை யினி 6 யிதற்குக் 7 கைம்மா நியாதென்றான்.

(இ - ள்.) உனதுதந்தையை உனது முன்னிலையிலே (யான் கைநகக் கனால்) உடம்பைப் பிளந்து அனைந்து கொல்லவும் மனந்தளராமல் தரும் நெறிதவறாத செயலையுடையாய் எல்லையில்லாத அன்பை என்னிடத்தில் வைத்தாய்(நீ); அருள்செய்யத்தக்கவனே! அப்பா! இப்பொழுது(நீ என்னிடம் வைத்த) இப்பேரன்புக்குடாக (நான் உனக்கு)செய்யும் எதிருதவி யாது? என்று (சிக்கப்பிரான் பிரகலாதனைநோக்கிச்) சொல்லியருளினான்; (எ - று.)

சிக்கப்பிரான் பிரகலாதனை 'எந்தை' என்றது, அன்புபற்றிய மரபுவழு வமைதி. 13-ம்:—1 முன்னே, எதிரே. 2 கொன்றியானுயிர்களை, கொன்று டுடலையானைய, யான்கொன்றுயிருண்ண. 3 தளராய். 4 அந்தமில்பேர், அந்தமில். 5 வைத்தயலளித்தாய், வைத்தாயளித்தாயேல். 6 செய்யும். 7 கைம்மாறிக்கு. ()

ககக. அபிரா விமைப்பினையோ ராயிரம் ௬ றிட்ட
2 செயிரி னொருபொழுதி 3 னுந்தையை 4 யாஞ்சீந்
உயிர் 5 நேடு வேம்போ லுடலையைக் 6 கண்டுஞ்
செயிர்சேரா வுள்ளத்தாய்க் கென்னினி 7 யாஞ்செய்கேம்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒருமத்திரைப்பொழுதை நுண்மையாக ஆயிரக்கூறாகப்பகிர்ந்த பகுப்புக்களின் ஒருபகுப்பான சிறிதுபொழுதிலே, உனதுதந்தையை, (அவன்செய்த) குற்றங்காரணமாக யாங்கோபித்து, (அவனது) உயிரைத் தேடுவோம்போல அவனுடம்பை(க் கைநகக்களாற் பிளந்து) அளைய, (அதனைக் கண்ணெதிரே) கண்டும், தன்பஞ்சேராத மனநிலையையுடைய உனக்கு, யாம் இப்பொழுது என்னகைம்மாறுசெய்வோம்? (எ - று.)

அயிர்-நுண்மை. செயிர்-குற்றம். 13-ம்:—1 ஆயிரம். 2 செயிரான். 3 முந்தையை. 4 யான். 5 தேடுவேன், தேடுவான். 6 தான்கண்டும். 7 யான்செய்கெனோ. ()

ககக. 1 கொல்லே 2 மினியுன் குலத்தோரைக் குற்றங்கள்
எல்லை யிலாதனை செய்தாரே 3 யென்றாலும்
நல்லே முனக் 4 கெம்மை நாணுமல் நாஞ்செய்வது
ஒல்லே யுநதே வியம்புதியா லென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இனி எல்லையில்லாத குற்றங்களைச் செய்தனராயினும், உனது குலத்திற்பிறந்த அரசர்களை (யாம்) கொல்லமாட்டோம்; உனக்கு எப்பிறப்பிலும் (யாம்) நல்லவராக இருப்போம்; எாம் (உனக்குச்) செய்யவேண்டிய உதவி

(எதேனும்) உனதாயின், சங்கோசப்படாமல் விரைவிற்கொல்வாய் என்று (சிக்கப்பிரான் பிரகலாதனை நோக்கிக்) கூறியருளினான்; (எ - று.)

இனி இப்பிரகலாதனுடைய பெளத்திரனாகும் பலிசக்காவர்த்தி மூவுலகத்தரசாட்சியைக் கைப்பற்றித் தேவர்கட்கெல்லாம் துன்பஞ்செய்த போதும் அவனைத் திருமால் கொல்லாமல் அடக்கியருளுதலும், அவன்மகனை நமுகியென்பான் அத்திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்தில் “என் இது மாயம் என் அப்பன் அறிந்திலன், முன்னையவண்ணமே கொண்டு அனவாய்” என்றபோதும் அவனைக்கொல்லாமல் வானிற்சூழ்றிய மாத்திரத்தோடு விடுதலும், அவனது பெளத்திரனை பாணசூரன் கண்ணபிரானை எதிர்த்துப் பெரும்போர் செய்தவிடத்தும் அவனைக் கொல்லாமற் கைகளைப் பெரும்பாலுந் துணித்த மாத்திரத்தோடு விட்டருளுதலும் முதலியன இச்சமயத்தில் திருமால் பிரகலாதனுக்கு வரங்கொடுத்த உறுதிமொழி தவறாது நிகழ்த்திய நிகழ்ச்சிகளென அறிக. எம்மை - எப்பிறப்பும்: எனது அவதாரங்களிலெல்லாம் என்றபடி. 1-ம்:--1கொல்லேன்...கல்லேன்...என்னை...நான். 2கனி. 3ஆளுமும். 4என்றும்.

கககக.—1பிரகலாதன் வாட்டுவேண்டிதல்.

முன்பு பெறப்பெற்ற 1பேறே முடிவில்லை
பின்பு பெறும்பேறு 2முண்டோ பெறுகுவேனெல்
என்பு பெறாத விழிபிறவி 3யெய்தினுகின்
4அன்பு பெறுகை யநுர்பே மெனக்கென்றான்.

(இ ன்.) (உனது திருவருளால்) இதுவரையில் (யான்) அடையப்பெற்ற நன்மைகளோ எல்லையில்லாதன; இன்னும்(யான்)பெறவேண்டிய நன்மைபும் உனதோ?(இன்னும் எதேனும்) பெறவேண்டிவரையின், எலும்பில்லாத இழிந்த பிறப்பாகிய புழுவின்சன்மத்தை(யான்) பெற்றாலும் சின்பக்கல் பக்தியைப் பெறுதலை எனக்கு அருமையான வரமாமென்று (பிரகலாதன் சிக்கப்பிரானைநோக்கி) விண்ணப்பஞ் செய்தான்; (எ - று.)

‘முன்பு பெறப்பெற்ற பேறே முடிவில்லை’ என்றது, இரணியனாலும் அவன்பரிவாரங்களாலும் எவ்வாற்றினால் கொல்லமுடியாமலிருந்தமை முதலியவற்றை. அதனை “நம்பெருமானெட்டெழுத்தின் பெருமை கவிலுமதோ, சம்பரன்மாயம் புரோகிதர் சூழ்வினை தாரணிவான், வெம்படை மாகணம் மாமதவேழம் விடர் தழல் கால், அம்பரமே முதலானவை பாலனுக்கு அஞ்சினவே” எனக் காண்க. திருவரக்கக்கலம்பகத்தில் “நின்மாட்டொன்றை, அடியேன் வேண்டுவது அஃதி நீ மறுக்கேல், மூவுலகளத்த கின்சேவடி வாழ்த்தி, தொழுதகைத் தொண்டர்தத் தொண்டருட் சேர்க்காது, எழுவுகைத்தோற்றத் தின்னாப்பிறப்பின், என்பொழியாக்கையுட் சேர்ப்பினும் அவர்பால், அன்பொழியாமை அருள்மதி யெனக்கே” என்றதனோடு பின்னிரண்டடிகளை ஒப்பிடுக. 1-ம்:--1பேறே. 2உண்டுபெறுவேனெல். 3எய்தினும். 4அன்புபெறும் பேறடியெற்கருளென்றான். (உகக)

கஎ௦.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனுக்கு வாரந்தருதலைத் தெரிவிக்கும்.

அன்னனை நோக்கி யருள்சூரந்த நெஞ்சினனாய்
என்னனை 1வல்ல நெனமகிழ்ந்த பேரிசன்
முன்னனை பூதங்கள் 2யாவையு 3முற்றடினும்
4எந்நா ஞமுலவாய்நீ யென்போ லுனையென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனஞ்சொல்லி வரம்பேண்டின பிரகலாதனைப்பார்த்துக் கருணைகூர்ந்த திருவுள்ளத்தை யுடையவனாய், 'எனது அன்பன் (மெய்புணர்வு) வல்லவன்' என்று உகந்தருளினபெருமையையுடைய எம்பெருமான்,— 'பழமையான பஞ்சபூதங்களெல்லாம் அழிந்தாலும் அழியாமல்நீ என்னைப் போல எக்காலத்திலும் உள்ளவனவாய்' என்றசொல்லியருளினான்; (எ - று.)

'என் ஆனை' என்றது - அருமைபாராட்டிக் கூறுவதோர் சொல்வீழுக்காடாம்; "என்னனை யென்னப்பன்" எனத் திருவாய்மொழியிலுங் காண்க. முன் ஆனஎன்பதற்கு-தலைமைபெற்ற என்றும், பூதங்கள் என்பதற்கு-பிராணி வர்க்கங்கள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'என்போல் எந்நாளு முனை' - நெடுங்காலம்வாழ்வை யென்றபடி. பி-ம்:—1வல்லையெனவளித்த. 2யாவையுமே. 3முற்படினும். 4உன்னஞ்ஞலவாய். (௩௦௦)

கஎக. மின்னைத் தொழுவனைத்த 1தென்ன மிளி2ரொளியாய்
முன்னைத் 3தொழும்புனக்கே யாமன்றே 4மூவுலகும்
என்னைத் தொழுதேத்தி யெய்தும் பயனெய்தி
உன்னைத் தொழுதேத்தி யுய்க 5வுலகெல்லாம்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (நிலைநிலைவாது தோன்றி மறைபுத்தன்மையதான) மின்னலை (அங்கனம்மறைந்துபோகவொட்டாமல்) தொழுவாரத்திலே பிடித்து அகப்படுத்திவைத்தாற்போல [மின்னலை நிலைநிறுத்தினும்போல] விளங்குகிற தேககாத்தியை யுடையவனே! மூன்று உலகங்களும் உனக்கே பழமையான அடிமையா மன்றே? அவ்வுலகங்களிலுள்ள உயிர்களைத்தும், என்னை வணங்கித் துதித்தலால் அடையும் பயனை உன்னை வணங்கித் துதித்தலாற் பெற்று வாழ்க்கடவன; (எ - று.)—அன்றே-தேற்றம். பி-ம்:—1அன்ன. 2ஒளியே. 3தொழும்புக்கே. 4மூன்றுலகும். 5உயிரெல்லாம். (௩௦௧)

கஎ௨. 1ஏனவர்க்கு 2வேண்டி 3நெளிதொன்றே வெற்கன்பர்
4ஆனவர்க்க மெல்லா நினக்கன்ப ராயினார்
தானவர்க்கு 5வேந்தன் யென்னுந் தரத்தாயோ
6வானவர்க்கு நீயே 7யிறைதொன் மறைவல்லோய்.

(இ - ள்.) பழமையான வேதங்களில்வல்லவனே! எனக்கு அடியவரான எல்லாவகையாரும் உனக்கு அடியவர்க ளானார்கள்; (ஆகவே), நீ அசுரர்கட்கு மாத்திரம் அரசனென்றுசொல்லப்படும் நிலைமையுடையாயோ? தேவர்கட்கும் நீயே அரசனாகிறாய்; (இம்மாட்சி உன்னையன்றி) மற்றையோர்க்குப் பெறவிரும்பினும்(பெறுதற்கு)எளியதொருபொருளாகுமோ? (ஆகாதுஎன்றபடி);(எ-று.)

பி-ம்:—1 ஏனையர்க்கும். 2வேண்ட. 3எளிதன்றே. 4ஆனவர்களைல்லாம். 5வேந்தனே. 6மானவர்க்கும். 7இறைவன்முறைவல்லோய், இறைமறைநாவல்லோய்.

கஎ௩. நல்லறமு 1மெய்ம்மையு நான்மறையு நல்லறனும்

2எல்லையின் ஞானமு மீறிவா வெப்பொருளுந்

தொல்லைசா 3லெண்குணனு நின்சொற் றொழில்செய்க

4வல்ல வுரு⁵வொளியாய் 6நானு வளர்கரீ.

(இ - ள்.) சிறந்த உடலொளியை யுடையவனே! சிறந்ததான தருமமும், சத்தியமும், எங்கு வேதங்களும், சிறந்த கருணையும், எல்லையில்லாத [மிகப் பரந்த] தத்துவஞானமும், முடிவில்லாத எல்லாப்பொருள்களும், பழமை மிக்க எட்டுக்குணங்களும், உனதுசொற்படி தொழில்செய்யக்கடவன; நீ எண்ணப்போலவே சிறப்புற்று வாழ்வாயாக; (எ - று.)

இனி எனக்கும் உனக்கும் ஒருபேதமுமில்லை யென்று எம்பெருமான் வரங்கொடுத்தவாரும். எண்குணங்களாவன - அபஹதபாப்மத்வம் [தீவினையின்மை], விஜரத்வம் [மூப்பின்மை], விம்ருத்புத்வம் [மரணமின்மை], விசோகத்வம் [தூயரமின்மை], விஜி³தத்வம் [பசியின்மை], அபிபாஸத்வம் [தாகமின்மை], ஸத்யகாமத்வம் [மெய்ம்மைவிருப்புடைமை], ஸத்யஸங்கல்பத்வம் [எண்ணத்தவருது பவிக்குத்தன்மையுடைமை] என்பன. இனி, வாத்தஸல்யம், ஸ்வாமித்த்வம், ஸௌசீல்யம், ஸௌலப்பயம், ஞானம், சத்தி, ப்ராப்தி, பூர்த்திஎன்றும்; தன்வயத்தனாதல், தூயஉடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்த்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்றும் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—1மேன்மையு நாமமறைநான்கும். 2எல்லையிலா. 3எண்கணனும். 4நல்லவரு, மல்லவரு. 5ஒழிய. 6நாளும்வளர்கரீ, எந்நாளும்வாழ்கரீ. (௩௦௩)

கஎ௪.—சங்கப்பிரான் தேவர்களைநோக்கிப் பிரகலாதனுக்கு

முடிசூட்டுதற்கு ஏற்றசேயலைச் செய்க எனல்.

என்று வரமருளி யெவ்வுலகுங் கை கூப்ப

முன்றின் முரசு முழுங்க 1முடிசூட்ட

நின்ற 2அமர ரனைவீரு 3நேர்த்திவனுக்கு

ஒன்று பெருமை புரிமை புரி⁴கென்றான்.

(இ - ள்.) (சங்கப்பிரான்) இவ்வாறுசொல்லி வரங்கொடுத்து, 'எல்லாவுலகத்தவர்களும் கைகூப்பிவணங்கவும் வாயிலிலே முரசுவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும் இவனுக்கு இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வதற்காக இங்குநின்ற தேவர்களனைவீரும் மனமிணங்கி, வேண்டியசிறப்புற்றசெயல்களைச் செய்வீர்களாக' என்றுகட்டளையிட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1முடிசூட்டி. 2அமரரையும்நீர்வீரும்பி, அமரரனைவரும். 3வந்திவனுக்கு, நேராக. 4என்றார். (௩௦௪)

கஎ௫.—பிரகலாதன் முடிசூட்டு அரகாட்சியை வகித்தல்.

1தேம னுரிமை புரியத் திசைமுகத்தோன்

ஓம மியற்ற வுடையான் முடி²சூட்டக்

3கோமன் னவனாகி மூவுலகுக் கைக்கொண்டான்
 4மறையோதா தோதி நனி 5யுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (அப்பெருமானுடைய சியமனப்படியே) தேவர்களும் (அத் தேவர்கட்கு) அரசனான இந்நிரனும் உரியகுற்றேவல்களைச் செய்யவும், பிரமன் ஓமம்வளர்த்தி விவதிகச்சடங்கு செய்யவும், (எல்லாப்பொருள்களையும் அடிமையாக) உடையவனான சிக்கப்பிரான்பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய, — பிரசித்தி பெற்ற வேதங்களை (எந்தஆசிரியரிடத்தும்) பயிலாமலே உணர்ந்து மிகச்சிறப்புற்றவனான பிரகலாதாழ்வான், — அரசர்கட்கு அரசனும் மூன்றுஉலகங்களை யும் தன்வசத்திற்கொண்டான்; (எ - று.)

தே - தேவ என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; இது, இங்குச் சாதிப் பெயராய்வின்றது. மன் - மன்னன்: பண்பாடுபெயர். உரிமை புரிய-பட்டாபிஷேகத்துக்குவேண்டிய தொழில்களைச் செய்ய. பி - ம்:—1தேவர். 2குடிக்கடிக். 3கோமானவனாகி. 4அருமறைநூலோதி. 5உணர்ந்தான். (௩0௫) கஎசு.—விபீஷணன் இராவணனுக்குச்சோல்லிய வரலாற்றைமுடித்தல்.

ஈதாரு முன்னிகழ்ந்த தெம்பெருமா 1என்ன்மாற்றம்
 யாதானு மாக நினையா திகழ்நியேல்
 தீதாய் 2வினாதல்லனி திண்ணமெனச் செப்பினான்
 மேதாவி கட்கெல்லா மேலான 3மேன்மையான்.

(இ - ள்.) எங்கள் தலைவனே! முன்பு நடந்தவரலாறு இதுவாம்; என் வார்த்தையைச் சிறிதும் பொருள்செய்யாது இகழ்வாயானால், தீமையுண்டாகி வளர்தல் மிகரிச்சயமென்று, அறிவுடையார் யாவரினும் மேம்பட்ட மேன்மையை உடையவனான விபீஷணன் (இராவணனுக்குச்) சொல்லிமுடித்தான்.

‘எம்பெருமான்’ என்றது, அரசனான தமையனை அடிமையான தம்பி விளித்த முறை. மேதாவி - வடசொல்; மேதா-அறிவு; அதனை யுடையோன். பி-ம்:—1என்னுரையை. 2வருதல் திடமென்று. 3மெய்ம்மையான். (௩0௬)

இரணியன்வதைப் படலம் முற்றிற்று.

ச-ஆவது விபீடணனடைக்கலப்படலம்.

விபீஷணனாவான் ஸ்ரீராமபிரானைச் சரணமடைந்ததைக் கூறும் பாகம். விபீஷணன் என்ற வடசொல்லுக்கு - (பகைவர்க்குப்) பலவாறு பயங்கரான செயல்களென்று பொருள்; இனி, பயங்கரனல்லாதவனென்று உரைத்தனூ மொன்று. இவன், இராவணனது இறுதித்தம்பி; ஏழுசிரஞ்சீவியரில் ஒருவன். (மற்றையோர் - அசுவத்தாமா, மகாபலிசக்கரவர்த்தி, வியாசன், அநுமான், கிருபன், பரசராமன் என்பவர்.) இது, விபீஷணனடைக்கலப்படலம் எனவும் வழங்கப்படும்.

விபீஷணன் இரணியனது சரித்திரமூலமாகப் பலவாறு கன்மநிகழியும் இராவணன் அவன்மதியையேற்றுக்கொள்ளாமல் அவ்விபீஷணனைச் சினந்து ‘என்முன்நில்லாது அப்பாற் செல்க’ என்று கடிந்துகூற, அவ்விபீஷணன்

அனலன்முதலிய நான்கு அமைச்சர்களுடனே விண்மீது எழுந்து நின்று பின்னும் நன்மதி கூறி இலங்கையை விடுத்துப் பின் செய்யவேண்டுமென அந்த மந்திரிமாரோடு ஆலோசித்துக் கடல்கடந்து சேய்க்கமலியிருந்து வானரசேனை களைக்கண்டு வியந்து, அப்போது இரவாகையால் அங்குச் செல்லாது பொழுது புலர்ந்ததும் வானரசேனையை 'கொற்றவ! சரணம்' என்று வந்து சேர்ந்தானாக, பகைப்புலத்தார் நம்மிடத்து வந்தாரென்று அந்த விபீடணன் முதலியோரை வானரவீரர் கொல்லமுயல, அப்போது ஸ்ரீராமபிரானது கட்டளைப்படி அநுமானேவலால் மைந்தது விவிதர்வந்து விசாரித்து அனலன் பேச்சினால் உண்மை யுணர்ந்து ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரிவிக்க, அப்போது அப்பிரான் வினாவ, சுக்கிரீவன் முதலிய பலரும் 'பகைப்புலந்தானைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாகாது' என்று ஒருமு கமாகக்கூற, இறுதியில் அநுமான் தம்முடைய அநுபவம் முதலியவற்றைக் கூறி 'விபீடணனைக்கொள்ளுவது தக்கதே' என்று தெரிவிக்க, பிறகு ஸ்ரீராமன் சில உயர்ந்ததருமங்களை எடுத்துக்கூறி 'சரணமடைந்தவனைக் கைவிடலாகாது' என்று வற்புறுத்திச் சுக்கிரீவனைக்கொண்டே விபீடணனைத் தம்மிடத்து அழைப் பிக்க, விபீடணன் ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்து ஆனந்தபரவசனாக, ஸ்ரீராமன் அவ்விபீட ணனுக்கு இலங்காராசியமளித்து அவன் வேண்டுகோளின்படி தமது திருவ டிச்சுவட்டைக்கொண்ட மகுடஞ்சூட்டித் தேவர்முதலிய யாவரும் கொண்டா டும்படி வானரசேனை யுள்ளவிடத்தைச் சுற்றி ஊர்வலமுஞ்செய்வித்தமை இப் படலத்திற் கூறப்படுகின்றது. (௩௦௧)

வேறு.

ர.—இராவணன் விபீடணன்மீது கோபங்கொள்ளுதல்.

கேட்டன¹ னிருந்தும்² கேள்வி² தேர்கலாக்
கோட்டிய³ சிந்தையா³ னுறுதி⁴ கொண்டிலன்
மூட்டிய⁵ னியை⁵ முடுகிப் பொங்கினான்
ஊட்டாக்⁶ ட்டிய⁶ வனைய⁶ னொண்கணன்.

(இ - ள்.) (இராவணன் தன் தம்பியான விபீடணன் கூறியதைக்) கேட் டிருந்தும், அந்தக்கேட்டபொருளைத் தனக்கு உண்மைதருவது என்று ஆராய் தறியமாட்டாமல் உறுதிப்பொருளைக் கைக்கொள்ளாதவராய், மாறுபட்ட எண் ணத்தை யுடையவனும் ஊட்டுதற்கு உரிய அரக்கை ஊட்டியவற்றைப் போன்ற ஒன்றிய [செந்நிறமாகவிளங்குகின்ற] கண்களையுடையவனுமாகி, மூளுமாறு செய்த திப்பீடீபாலக் கிளர்ந்து கோபம் மூண்டான்; (எ - று.)

விபீடணன் கூறியது உறுதியுடையதாயிருந்தும் அதனிலுள்ள கன்மையை யாராய்ந்தறியாட்டாமையால் அவ்விபீடணன்மீது பெருஞ்சினன்கொண்ட னன் இராவண னென்பதாம். சினத்தாற் கண்கள் சிவத்தல், இயல்புகை கால் உதடு முதலிய உறுப்புக்களுக்குச் செந்நிறமுண்டாதற்காக அரக்கு ஊட்டுதல், மரபு: அவ்வரக்கை ஊட்டினும்போலக் கண்களிருந்தன என்றது- தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி. அரக்கு-லாக்ஷா: வடசொல். தேர்கலாச்சிந்தையான் கோட்டி யசிந்தையான் என முடிப்பாருமுளர். ஊட்டிய-பெயர். பி-ய்:—1 இருந்தழி, இருந்தவக். 2 தேர்விலாக், தேவிபாற், தேவிபற். 3 சிந்தையால். 4 சிந்தியால். 5 முருங்கி.

2.—இதுமுதல் எட்டுகவிசுள்-ஒருதோடர்; இராமனிடத்து அன்புவைத்திருப்பதற்காகத் தன்தம்பியைத்தீட்டி 'நீ என்னைவிட்டுப் போய்விடவாய்' என்று இராவணன் தூத்திவிட்டதைத் தெரிவித்தும்.

இரணிய நென்பவ 1 நெம்ம னோரினும்
முரணிய 2 நவன்றனை முருக்கி முற்றினான்
3 அரணிய நென் நவற் கன்பு பூண்டனை
மரணமென் றொருபொருண் மாற்றும் 4 வன்மையோய்.

(இ - ள்.) மரணமென்ற ஒருபொருளைப் போக்கவல்ல தவவலிமையை யுடையவனே! 'இரணியநென்பவன் எம்மைப்போன்றவர்களைக் காட்டிலும் வலிமையையுடையவன்: சரணமடைந்தவரைப் பாதுகாப்பவனான திருமால் அந்த இரணியனையழித்து வெற்றிபெற்றான்' என்றறினைத்து, அந்தத்திரு மாலினிடத்து அன்புகொண்டென்னாய்; (எ - று.)

இரணியாசுரன் எங்களைக்காட்டிலும் வலிமையையுடையவனாக இருந்தும் அவனைத் திருமால் அழித்தானென்றும், அத்திருமாலே இராமனாகவந்துள்ளானாதலால் என்னை அவன் அழிப்பது நிண்ணமென்றும் கருதி அவனிடத்து அன்புபூண்டிருக்கின்றயென்று விடீஷணன்மீது குறைகூறுகின்றனன் இராவணனென்க. மரணமென்றொருபொருள் மாற்றும் வன்மையோய்-சிரஞ்சிவியே! என்றவாறு. என்னைக்கொன்று நெடுங்காலம் வாழப்பார்க்கின்றயென்பது, குறிப்பு. 'பொருதால் நமக்கு எங்கே மரணம் நேரிடுமோ?' என்று அஞ்சுவதால்தான் நீ இவ்வாறு அவ்விராமனிடத்து அன்புபூண்டென்னாயென்று குறிப்பிக்க, 'மரணமென்றொருபொருள் மாற்றும்வன்மையோய்' என்று விளித்ததாகக் கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—1 எம்முன்னோரினும், எம்மைநேரினும். 2 அவனையே. 3 அரணியன். 4 வன்மையோ. (ந.0அ)

ந. ஆயவன் 1 வளர்த்ததன் றுதை 2 யாகத்தை
மாயவன் 3 கல்லிய மகிழ்ந்த மைந்தனும்
4 ஏயுநம் பகைஞனுக் கினிய 5 நண்புசெய்
நீயுமே நிகர்பிறர் 6 நிகர்க்க நேர்வரோ.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டவனாகிய வளர்த்த தன்னுடைய தந்தையின் மார்பை மாயையையுடையவனாகிய திருமால் கல்லியதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த அந்த இரணியனுடையயுத்திரனும், பொருந்திய நம்முடைய பகைவனிடத்து இனிய நண்புண்ட நீயுமே (ஒருவர்க்கொருவர்) சமானராவீர்; மற்றையோர் (உங்கட்குச்) சமானராக ஒத்துவருவாரோ? (எ - று.)

அந்தப்பிரகலாதன் தன்னுடையதாதையைக் கொன்ற திருமாலினிடம் மகிழ்ச்சிபூண்டதுபோலவே நீயும் என்பகைவனிடத்து நண்புண்டாய்: ஆகவே, நீவிரிவரும் ஒருவர்க்கொருவர் ஒப்பாவதன்றி, உங்கட்குச் சமானராக வேறொருவருளரோ? இல்லையென்றவாறு. ஆயவனாகிய தாதை என்க. கல்லியவினையெச்சம், நிகர்-நிகர்ப்பீர் என்பதன்விசாரம். பி-ம்:—1 வளர்த்த, பயந்த. 2 யாகத்தை. 3 பிளந்திட. 4 யெவெம், ஏயுமென், ஏயவென், ஆயவெம். 5 அன்பு. 6 நிகர, இதற்கு, நினக்கு. (ந.0க)

சு. பாழிசா விரணியன் புதல்வன் பண்பெனச்
சூழ்வினை முற்றியா னவற்குத் தோற்றபின்
ஏழைநீ யென்பெருஞ் செல்வ 1மெய்திப்பின்
வாழ்வோ 2கருத்தது 3வரவற் றுகுமோ.

(இ - ள்.) வலிமைநிறைந்த இரணியாசுரனுடைய புத்திரனான பிரகலா தனது தன்மைபோல (நீ) ஆலோசிக்கின்றசெயல் முடிந்து,நான் அந்த இராம லட்சுமணர்கட்குத் தோற்றால் ஏழைமையையுடைய நீ என்னுடைய மிக்க செல்வத்தையடைந்து பிறகு வாழ்வதாகவா (உன்)எண்ணம்? அந்த எண்ணம் நிறைவேறக்கூடியது ஆகுமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)

பிரகலாதன் தன் தந்தைஇறந்தபின்பு அவன் செல்வத்தையடைந்து வாழ் ந்தாற்போல, நீயும் நான் இராமலட்சுமணர்கட்குத் தோற்றுஇறந்துபட என் செல்வத்தைப் பெறவேண்டுமென்று கருதுகின்றாய்; அது ஒருபோதும்கைகட டாடென்பதாம். ஏழையென்றசொல் - அறிவில்லாதவனென்ற பொருளோடு செல்வமில்லாதவ னென்ற பொருளையும் காட்டும். வற்று-(நிறைவேறும்) வன்மையையுடையது. 19-11.—1எய்தினை. 2கருத்திது. 3வரமற்று. (16க0)

ரு. முன்புற வணையர்பால் 1நண்பு முற்றினை
வன்பகை 2மனிதரின் 3வைத்த 4வன்பினை
என்புற வருகுதி யமுதி யேத்துநி
உன்புக லவார்பிற் துரைக்க வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) முன்னதாக அந்த இராமலட்சுமணரிடத்தில் சிநேகம் முதிர்ந் துள்ளாய்; (இப்போது) கொடியபகையாகிய (அந்த இராமலட்சுமணரென் கின்ற) மனிதரைப்போல, (அரக்கரிடத்துக்)கொண்டுள்ள பகைமையையுடை யாய்; (அன்றியும் நீ, அந்த இராமலட்சுமணர் விஷயத்தில்), எலும்பும் மிகுதியாகஉருகப்பெறுகின்றாய்; மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் சொரிகின்றாய்; துதிக்கின்றாய்; அந்த மனிதர், உனக்குச்சரணமாவர்; (இனி, உன்னைப்பற்றி) வேறொன்று சொல்லவேண்டுமோ? (எ - று.)

புதிதாகவந்துகொண்டிருப்பவரிடத்து அன்பும் அரக்கரிடத்துப் பகை மையும் காட்டி,அந்தமனிதர்விஷயத்தில் மனவருக்கம் முதலியனகொண்டிரு ப்பதுகண்டால்,நீ அவர்களைச் சரணமாக அடைபவளுகக் காணப்படுகின்றாய்; உன்னைப்பற்றி இவ்வளவேகூறத்தக்கதென்றனன்இராவணனென்க.முன்புற அணையர்பால்நண்புமுற்றினை என்றது-அவர்கள்மீடத்து அன்புவைப்பரோ மாட்டாரோ? என்பதையும் ஆலோசியாது அவர்கள்நிறத்து அன்புபுண்டெள்ளா யென்றபொருளைக் காட்டும். இனி,முன்புஉறவு அணையர்பால் நண்புமுற்றினை யென்றுஎடுத்து-முன்னமே(உன்னோடு)உறவைக்கொண்டவர்போன்றவரான அந்தமனிதரிடத்து நண்புமுற்றினை என்று உரைத்து, அவர்கள் உன்னுறவை முந்துறப்பாராட்டுபவர்போல அன்றொரைமதித்து அவர்கள்நிறத்து அன்புமுற் றினையெனக் கூறுவாருமுளர். இனி, வைத்த அன்பினைஎன்றுபிரித்து இரண் டாமடிக்கு-கொடும்பகைபாராட்டவேண்டிய அந்தமனிதரிடத்துவைத்துள்ள

அன்பையுடையவனா யிருக்கின்றாயென்று உரைத்தாருமுள். 13-ம்:—1 அன்பு. 2 மனிதர்பால், மனிதரை. 3 வந்தித்த, மதித்த. 4 சிந்தையை, அன்பினோய். (௩௧௧)

சு. 1 நண்ணின 2 மனிதரை நண்பு பூண்டனை
எண்ணினை செய்வினை யென்னை 3 வெல்லுமாறு
4 உன்னினை யரசின்மே லாசை யூன்றினை
திண்ணிதுன் 5 செயல்பிறர் 6 செறுநர் 7 வேண்டுகோ.

(இ - ள்.) (எனக்குப் பகையாகக்) கிட்டிய மனிசரிடத்துச்சிநேகத்தைக் கொண்டாய்; (நீ) செய்யவேண்டியகாரியத்தை(த் தனியே) ஆலோசித்துவிட்டாய்; என்னை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நினைத்துள்ளாய்; இலங்காராச்சியத்தின்மீது ஆசைபதித்துள்ளாய்; உன்செயல் மிக்கவன்மையைபுடையது; (எனக்கு உன்னைக்காட்டிலும்) வேறொருபகைவர் வேண்டுகோ? (எ - று.)

உன்செயலால், அந்த இராமலட்சுமணரைவிட யேபெரும்பகைவனென்பது பெறப்படுகின்றதென்கின்றான், இராவணன். 14-ம்:—1 நண்ணினை. 2 மனிதர்பால். 3 வெல்லுவது. 4 உண்ணினைவு. 5 செயலது, செயலின்மேற். 6 செறுக்க. 7 தீயரோ. (௩௧௨)

வேறு.

எ. அன்று வானாம் 1 வந்துநஞ் சோலையை யழிக்கக்
2 கொன்று தின்றிடு மின்னெனத் தூதரைக் கோறல்
வென்றி யன்றென விலக்கினை 3 மேல்வினை வெண்ணித்
துன்று தாரவன் றுணையெனக் கோடலே துணிந்தாய்.

(இ - ள்.) அன்றைக்கு [சிலநாளாக்குமுன்பு] ஒருகுரங்கு வந்து நம்முடைய (அசோகவனிகையென்ற) சோலையை யழிக்கையில், '(இதனைக்) கொன்றுதின்னுவீடுங்கள்' என்று (யான்) சொல்ல, '(ஈ) தூதுவரைக்கொல்லுதல்வெற்றியைத்தருவதாகது' என்று சொல்லி, மேலே விளையவேண்டியதை ஆலோசித்து [செய்தி யறிந்து பகைவன் இலங்கையை முற்றுகைசெய்யவேண்டுமெனக்கருதி] (வந்த தூதுவனைக் கொல்லாதபடி) தடுத்தாய்; (அச்செயலுக்கு ஏற்பவே), மலர்கள் நெருங்கிய மாலையைணிந்தவனாகிய இராமனைத் துணையாகக்கொள்வதையே உறுதியாகக் கொண்டுள்ளாய்; (எ - று.)

நீ அன்றுவந்ததுவனைக் கொல்லாதிருக்கும்படி விலக்கியது, என்னுடையபகைவர் செய்தியுணர்ந்துவந்து பொரவேணுமென்று கருதியதனாலேயாம்: அதற்கு ஏற்பவே, அவரைத் துணையாகக்கொள்ள இப்போது கருதுகின்றாயென்றன நென்பதாம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியி லில்லை. 15-ம்:—1 மணிமலர்க்காவினை, மணிமலர்ச்சோலையை. 2 கொன்றுமென்றியான் கூறிட, கொன்றுமென்னெனக்கூறலும். 3 மேல்வரும்வினை, மேல்வினைவினைவு, மேல்வினைவினை. (௩௧௩)

வேறு.

அ. அஞ்சினை யாதலி னமர்க்கு மாளலை
தஞ்சென மனிதர்பால் வைத்த சார்பினை

வஞ்சனை மனத்தினை பிறப்பு 1மாற்றினை
நஞ்சினை யுடன்கொடு வாழ்த 2னன்றரோ.

(இ - ள்.) (பகைவரிடத்து) அச்சங்கொண்டுள்ளாயாதலால் போர்செய்வதற்கும் ஏற்ற வீரனாகமாட்டாய்: (நமக்குப்) புகவிடமென்று மனிதர்களிடத்தில் வைத்துள்ள பற்றுதலையுடையாய்; வஞ்சனையைக்கொண்ட மனத்தினை யுடையாய்: (நீ பிறந்த) பிறவியை [அரசுப்பிறவிக்குரிய ஒழுக்கத்தை] மாறிவிட்டாய்; (உன்னை உடன்கொண்டவர்களைக் கொண்டு வாழ்வதைக்காட்டிலும்) விஷத்தைக் கூடவைத்துக்கொண்டு வாழ்தல் நல்லது; (எ - று.)

நீ எனக்கு உதவியாயிருந்து போர்புரியப் போகிறாயென்பதற்கு, நீ யோ பயங்கொள்ளியாயிருக்கிறாய்: மேலும் மனிதரிடத்துப் பற்றுக்கொண்டு அவர்களே தஞ்சமென்ற கருத்தோடு என்னிடத்து வஞ்சகஞ்செய்யவும் கருதுகின்றாய்: அரசுக்கருடரிய ஒழுக்கமும் மாறிவிட்டாய்: உட்பகைகொண்ட உன்னை உடன்கொண்டிருத்தலினும், விஷத்தை யுடன்கொண்டு வாழலாமென்றவாறு. உட்பகை வெளித்தோற்றத்தில் தெரியாமலே தீங்கு செய்தலால், தீங்கு விளைபுமென்பதை வெளிப்படையாகத்தெரிவிக்கின்ற நஞ்சே அவ்வுட்பகையினும் நல்லதாகுமென்க. பிறப்புமாற்றினை-அரசுக்கருடரிய கொலைமுதலிய பாவச்செயலை விரும்பாமல் பிறவுயிர்களிடத்து அன்பு முதலியவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றாயென்றபடி. பி-ம்:—1மாற்றினை. 2நன்மையோ, வாழ்க்கையோ. (கசச)

கூ. 1பழியினை யுணர்ந்தியான் படுக்கி லேனுனை
2யொத்திடுகை புகலுத லொல்ல 3நீக்குதி
விழியெதிர் நிற்றியேல் 4விளிதி யென்றனன்
அழிவினை 5யெய்துவா 6னறிவு நீங்கினான்.

(இ - ள்.) (உடன்பிறந்தவனைக் கொன்றானென்ற) பழிவருமேயென்று கருதி, யான் உன்னைக்கொல்லாதுவிட்டேன்; (வாய்க்குவாத்படியிசொல்லுதலை நீக்குகின்றாயில்லை; (ஆகையால் நீ), விரைவில் (என்னை) விட்டுப்போவாய்; (என்) கண்ணெதிரில் நிற்பாயானால், (என்கையால்தானே) இறந்திடுவாயென்று கூறினன்: (யாவனெனில்),—அழிந்துபோவதை யடையும்பொருட்டு விவேகம் நீக்கப்பெற்றவனாகிய இராவணன்; (எ - று.)

தன்தம்பி விபீடணன் உறுதியானபொருளைத் தனக்கு இடித்துக்கூறவும் விநாசகாலங்கிட்யதனால் அதனை விபீடணமாகக்கருதினன் இராவணனென்பார், அவனுக்கு 'அழிவினையெய்துவா னறிவு நீங்கினான்' என்று ஒரு பெயர் கொடுத்தார். பி-ம்:—1பழிவினையுழந்தியான். 2ஒழிசில. 3ஏகுதி. 4விளிதியெயன. 5ஏதுவான். 6அணையகூறினான். (ககடு)

க௦.—விபீடணன் துணைவருடன் வானத்து எழுந்துநின்ற, பின்னும்
பற்பல உறுதிமொழிகளை அவ்விராவணனுக்குக் கூறதல்.

என்றவு மிளவறு மெழுந்து வானிடைச்
சென்றனன் றுணைவருந் தானுஞ் 1சீந்தியா

நின்றனன் 2பின்னரு நீதி 3சான்ருன
4ஒன்றல பலபல வறுதி யோதினான்.

(இ - ன்.) என்று (இராவணன்கடிந்து) கூறியவுடனே,—(அவ்விராவணனுடைய) இளையசகோதரான விபீஷணனும், (இனி) என் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணமிட்டுத் துணைவருடனே தானும் எழுந்துவானத்தினிடத்தானின்றவனும், பின்னும், நீதிமிக்கனவாய் ஒன்றுஅல்லாத பலப்பல உறுதிச் சொற்களை (இராவணனுக்குச்) சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க.

சிந்தித்து 'இலங்கையிலிருப்பு இனித்தனக்குத்தகாது' என்று கருதிய விபீஷணன் தன்னுணைவரான நால்வரோடு வானத்திலெழுந்து, 'தன்னண்ணன் வீணே கேட்டுக்குப் பாத்திரமாகின்றானே! இன்னும் உறுதிமொழிகளை உரைத்துப்பார்ப்போம்: ஒருகால் திருந்துவானோ?' என்ற எண்ணத்தினற பின்னும் பலப்பல உறுதிமொழிகளை இராவணனுக்குக் கூறலாயினனென்க. இவ்வாறு கூறுவது-விபீஷணன் தான் இராவணனைவிட்டுச்செல்வது இராசசியத்தில் விருப்பினால் அல்லவென்று தீர்க்குணம் தனக்குப்படியாமையினாலேயே யென்பதைத் தெரிவிக்கும். 19-ம்—1சிந்தியான். 2பின்னொரு. 3சான்ருன, சார்ந்தன. 4ஒன்றின. (நகக)

கக.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—இராவணனுக்கு விபீஷணன்

இடித்துக்கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

வாழியாய் 1கேட்டியால் 2வாழ்வகைம்பிக
ஊழிகாண் 3குறுகின துயிரை 4யோர்கிலாய்
கீழ்மையோர் சொற்கொடு 5கெடுத நேர்தியோ
6வாழ்மைதா னறம் 7பிழைத் தவர்க்கு மாருமோ.

முன்றுகவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) வாழவேண்டுமென்று விரும்புவனே!(யான் சொல்வதைக் கேட்பாய்; செல்வவாழ்க்கை மேம்பட்டுநிற்கப் பலகாலம் காண்பதற்குஉரிய [பலநான்வாழ்த்தற்குஉரிய] உன்பிராணனைப்பற்றி ஆராய்ச்சியில்லாதவனாய், கீழானவரின்சொல்லைக்கொண்டு அழிதற்கு உடன்பட்டுள்ளாயோ? தரும்த்தினின்ற தவறியவர்க்கும் நல்வாழ்க்கை உண்டாகுமோ? (எ - று.)

வாழ்மைதான் அறம்பிழைத்தவர்க்குமாருமோ - "கேடுவரும்பின்னே, மதிக்கெடுவரும்முன்னே," "விநாஸகாலே. விபரீதபுத்தி?" பி.ம் :—1கேட்டியே. 2வாழிய. 3குறுகின துயிரை, குறுகினவறுதி. 4ஒர்கிலை. 5கெடுக்கவோர்தியோ, கெடுதியோர்தியோ, கெடுதலோர்தியோ. 6ஆண்மை, வாழ்வு. 7பிழைத்திருப்பதாக்குமோ, பிழைத்தவர்க்கு வாய்க்குமோ. (நகஎ)

க2. புத்திர குருக்கள் 1நின் 2பொருளில் நேண்மையர்
மித்திர ரடைந்துளோர் மெலியர் 3வன்மையோர்
இத்துணை பேரையு மிராமன் வெஞ்சரஞ்
சித்திர வதைசெய்க் கண்டு 4தீர்தியோ.

(இ - ள்.) உன்னுடைய புத்திரர்களும் (பாட்டன்மார் முதலிய) பெரியோர்களும் ஒப்பற்ற பந்துக்களும் சினேகிதரும், (உண்ணப்புகவிடமாகச்) சார்ந்துள்ளவர்களும் பலவீனரும் வலிமைபெற்றவருமாகிய இத்தனைபேரையும் இராமபிரானுடைய கொடிய அம்பானது, சித்திரவதம்செய்ப்பார்த்து (ப்பிறகு) (உனதுஉயிர்) நீக்கப்போகிறாயோ? (எ - று.)

அக்கிரமஞ்செய்த நீ அப்பிரானைச்சேர்ந்து அவன்பாதங்களில் விழுந்து அபராதகூாமணஞ்செய்துகொள்ளாவிட்டால், அப்பிரானுடைய அம்பு, புத்திரர்முதலானாரோடு உன்னைச் சித்திரவதஞ்செய்யு மென்றன நென்பதாம். சித்திரவதமாவது-கைவேறு கால்வேறு என இவ்வாறு உறுப்புக்களைத் தனித்தனி யறுத்துத் துடிக்கச்செய்து பிறகு கொல்லுதல். பி-ம்:—1இன். 2பொருவுகேண்மையர், பொருவில்கேள்வியர். 3வாண்மையோர். 4தேர்தியோ. (௩௧௮)

௧௩.—வீபீஷணன் இராவணனிடம் அபராதகூாமணஞ்

செய்துகொண்டு இலங்கையைவிட்டுச்செல்லுதல்.

எத்துணை 1வகையினு முறுதி 2யெய்தின

ஒத்தன வுணர்த்தினே 3ணுணர கிற்றிலை

4அத்தவென் பிழைபொறுத் 5தருளு வாயென

உத்தம னந்தக ரொழியப் போயினான்.

(இ - ள்.) எல்லாவகையினாலும் உறுதிபொருந்தியனவும் (நீதிநூற்குப்) பொருந்தியனவுமானவற்றை யறிவுறுத்தினேன்: (நீ அவற்றை) அறியும்வல்லமையற்றவனாய்; தலைவனே! என்னுடையகுற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாய் என்றுசொல்லிவிட்டு, சிறத்தகுணக்களையுடையவனான வீபீஷணன், அந்தவக்காசகரத்தை விட்டுச்செல்லலானான்; (எ - று.)

வீபீஷணன் கூறியவை-அர்த்தசாஸ்திரம் காமசாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் முதலிய எல்லாநூல்களின்கொள்கைக்கும் ஏற்றனவும் உறுதியுத்தருவனவுமாக இருந்தல்காண்க. இராவணனைவிட்டுத் தான் செல்வதனால், அபுத்திபூர்வமாகத் தான் ஏதேனும் பிழைசெய்திருப்பின் அதனைப்பொறுப்பாயென்று வேண்டிக்கொள்கின்றான். பி-ம்:—1வகையெனும். 2எய்தன. 3உணர்கிற்றில்லையெல், 4ஒத்தென. 5அருடியால். (௩௧௯)

௧௪.—அனலன்முதலிய நால்வர் வீபீஷணனோடும் உடன்சென்றமை.

அனலனு மனிலனு மான்சம் பாதியும்

1வீனையவர் நால்வரும் விரைவின் 2வந்தனர்

கனைகழற் காலினர் கருமச் 3சூழ்ச்சியர்

4இனைவரும் வீடணனோடு 5மேயினார்.

(இ - ள்.) ஒவிககின்ற வீரக்கூலையணிந்த பாதக்களையுடையவரும் செய்யவேண்டியகாரியத்தை ஆராயுந்தன்மையுள்ளவருமான அனலன் அனிலன் அரன்சம்பாதி என்கின்ற (வீபீஷணனுக்குஏற்ற) தொழிலுள்ள இவர் நால்வரும் விரைவாகவந்து, வருந்துகின்ற வீபீஷணனுடனே பொருந்தினார்கள்; (எ-று.)

வீபீஷணனுக்குஇனைவு - இராவணன் திருந்தாமையாலானது. கருமச்சூழ்ச்சியர் - வீபீஷணனுக்குச் செய்யவேண்டியகாரியங்களில் உடனிருந்து

ஆலோசனைகூறபவர்: 'வீடீஷணன் துணைவருந் தானுமாக வானத்திடைச் சென்றனன்' என்று கீழ்வந்ததனால், அங்கன் உடன்சென்றவர் 'இன்னர், இத் துணையவர்' என்பது இதனை கூறப்பட்ட தென்க. 13-ம்:—1 இணையவர். 2 எய்தினர். 3 சூழ்ச்சியான். 4 அனைவரும், அணையரல், அணையவர். 5 ஏகினர், ஆயினர்.

கரு.—கடற்கரையில் வானரசேனையுடன் இராமன் வந்துள்ளானென்றதும், விடீஷணதீயர் அங்குப் போதல்.

அரக்கனு 1 மாங்கனையு ரமைச்சர் நால்வரும்
2 குரக்கினத் தவரொடு மனிதர் கொள்ளாரீர்க்
கரைக்கண்வந் திறுத்தன ரென்ற காலோரிற்
பொருக்கென 3 வெழுதுமென் றெண்ணிப் போயினர்.

(இ - ள்.) அப்போது விடீஷணனும் (அனலன்முதலிய) நான்குமந்திரிமாரும், 'குரக்குக்கூட்டத்திற்கு உரிய சுக்கிரீவன்முதலியோருடனே இராமலட்சுமணர் பெருநீராகிய கடலின்கரையிலே வந்து தங்கியுள்ளார்' என்ற சமயத்தில், 'விரைவாக (அங்குப்) போவோம்' என்று ஆலோசனை செய்து (கடலின் அக்கரைக்குப்) போயினர்; (எ - று.)

அரக்கனும் அமைச்சர் நால்வரும் போயினர் என்க. அமைச்சர் (அரசனுக்கு) அருகிலிருந்து ஆலோசனையுரைப்பவரெனப் பொருள்படும். குரக்கினத்தவர்-வானரசேனையைக் கொண்டவர். சுக்கிரீவன் அங்கதன் அநுமான் சாம்பவான் முதலியோர். வானத்திலெழுந்த விடீஷணதீயர்க்குக் கடற்கரையிற்றங்கியது தெரியுமென்க. கொள்ளாரீர்-கடல். 13-ம்:—1 அங்கன். 2 குரக்கினக்கடலொடு. 3 எழுந்துவெறென்ன. (௩௨௧)

ககூ.—விடீஷணன் வானரசேனையைக் காணுதல்.

அளக்கரைக் கடந்துமே 1 அறிந்த நம்பியும்
விளக்கொளி 2 பரத்தலிற் பாலின் 3 வெண்கடல்
4 வளத்தடந் தாமரை மலர்ந்த தாமெனக்
களப்பெருந் தானையைக் 5 கண்ணி 6 னோக்கினான்.

(இ - ள்.) வரப்போவதையறிபவனான விடீஷணனும், சமுத்திரத்தைத் தாண்டி [அக்கரையைச்சார்ந்து], விளக்குக்களின் ஒளி பரவுதலினால் வெண்ணிறமுள்ள பாற்கடலானது (தன்னிடத்து) வளமுள்ள பெருமைபெற்ற தாமரைமலர்கள் மலர்ப்பெற்றதுபோலும் என்றுதோன்ற, முனைமுக்கத்துச் செல்லும் (அந்தப்) பெரியவானரசேனையைக் கண்களாற் பார்த்தான்.

வானரப்பெருஞ்சேனையில் விளக்கொளிவிளங்கியது-பாற்கடலில் தாமரைமலர் விளங்குவதுபோலத் தென்பட்டதென்க: நந்திரிப்பேற்றவனின் குரக்குகளின்றிற் வெண்ணிறமாதலால், அச்சேனையுமுத்திரத்திற்குப் பாற்கடல் உவமைகூறப்படும். 'கண்ணின்' என வேண்டாது கூறியது - விடீஷணனுக்கு அதனைக் காண்பதில் அதிகசந்தோன்றியமையை விளக்குதற்பொருட்டாம். 13-ம்:—1 அறிந்து. 2 பரத்தலின். 3 வேலையின். 4 வளத்தன, அளக்கரும். 5 கண்டு. 6 கண்டனன். (௩௨௨)

க௭.—வானாந்திரனைக்கண்ட விபீஷணனது அநீசயவுரை.

ஊனுடை 1 யுடம்பின வுயிர்கள் யாவையும்
ஏனைய 2 ஒருதலை நிறுத்தி யெண்ணினால்
வானரம் பெரிதென 3 மறுவில் சிந்தையான்
தூநிறச் 4 சடுபடைத் துணைவாச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) 'மாயிசத்தைக்கொண்ட உடம்பையுடையனவான பிராணிகளையெல்லாம் ஒருபுறத்திலும் மற்றையவான வானரங்களை ஒருபுறத்திலும் நிற்கவைத்தெண்ணினால் வானர சாதியே (அளவிலால்)மேம்பட்டது' என்று, குற்றமற்றமனத்தையுடையனான விபீஷணன், மாயிசம்படியப்பெற்று ஒளிபடைத்துக் கொல்லுந்தன்மைவாய்ந்த படைக்கலங்களைபுடைய மந்திரிமாரை நோக்கிச்சொல்லினான்; (௭ - று.)

விபீஷணன் துணைவரைநோக்கிச் சொல்லியதில், வானரசேனையின் மிகுதியைவிளக்கவந்த நொடர்புயர்வுவிநீசியணி காண்க. 'ஒருதலை' என்பதை, உயிர்களையாவையும்என்றதேனும் இயைக்க. பி - ம்:—1உடம்புடை, உடம்பினின். 2ஒருவகை. 3மறுகும். 4சிறுபடைத்துணைவன். (௩௨௩)

க௮.—விபீஷணன் செய்யத்தக்கதுதறிந்து மந்திரிமாரை வினாவுதல்.

அறந்தலை 1 நின்றவார்க் கன்பு பூண்டனன்
மறந்துநன் புகழலால் வாழ்வு வேண்டலன்
பிறந்த²வென் னுறுநிரீ பிடிக்க லாயெனத்
திறந்தன னினிச்செயல சொல்லு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) தருமத்தைமுக்கியமாகக்கொண்டு நின்றவராகிய இராமனிடத்தில் அன்புகொண்டிள்ளேன்; அபுத்தியூர்வகமர்கவும் சிறந்தபுகழைத்தரும் வழியினால்லாமல் (வேறு பழியைத்தரும்வழியால்வரும்) வாழ்ச்சியை விரும்புவேனில்லை; (இதுபற்றி), 'உடன்பிறந்துள்ள என்னுடைய தீர்மானமான கருத்தை, நீ கைக்கொள்ளாமலிருக்கின்றாய்' என்று (இராவணன் என்னைக் கடிந்து துறக்க, (யான் அவனை) விட்டிடேன்: இந்நிலையில், (யான்) செய்யத்தக்கதைச் சொல்லுமினென்று (தன்மந்திரிமாரை) வினாவினான், (விபீஷணன்); (௭ - று.)

என்தன்மைகள் என்னுடைய அண்ணனாரான இராவணனார்க்குப்பிடிக்காமையால், 'உடன்பிறந்தஎன்னுடைய உறுதியைக் கைப்பற்றாத நீ எனக்கு உடன்பிறந்தவனெனப்பேர்வைத்துக்கொண்டு இங்கு இருக்கத்தக்கவனல்ல: ஒழிந்திடு' என்றுசொல்லி என்னைத் துறக்கவே, நான் அவ்விராவணனை விட்டிடேன்: இப்போது யான்செய்வதற்குஉரியசெயலைச் சொல்லவேண்டுமென்று மந்திரிமாரை வேண்டினன் விபீஷணனென்க. மூன்றுஎன்காம் அடிகட்டு-உடன்பிறந்த நான் கூறும் உறுதியை நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதுவிட்டாயென்றுசொல்லி (நான் இராவணனை) துறந்தேன்'என்றுஉரைப்பாராமுனர். இனி, தருமமார்க்கத்தில் நிற்கின்றார்களென்ற காரணத்தினால் இராமலட்சுமணர்களிடத்தில் அன்புபுண்டேன்: ஆயினும், அவர்களைச் சேர்வது இராச்சி

யத்திலரசுகொண்டு பகைவருடன் சேர்ந்திட்டானென்ற ஊசைச்சொற்கு இடமாகுமாயின், அவ்வாறு பழிப்புண்டாகுமாறு வாழ விரும்புகின்றிலேன்: இனி, மீண்டு இராவணனிடத்துச் சார்ந்திருக்கலாமென்றாலோ அவன் என்னுறவைத்துறந்து அப்பாற்படுத்திவிட்டான். இந்தநிலையில் யான் செய்யத்தக்கது இன்னது என்பதை நீவிர் ஆராய்ந்துசொல்லவேணுமென்று கூறினான் என்று இச்செய்யுளுக்கு உரைகூறினுமாம். பி-ம்:—1நின்றவற்கு. 2நல். (௩௨௪)

கக௭.—இராமபிரானைக் காணுமாறு மந்திரிமாரீ கூறல்.

மாட்சியி னமைந்தது ¹வேறு மற்றிலை
தாழ்ச்சியிற் ²பொருடருந் தரும மூர்த்தியைக்
காட்சியே யினிக்கட னென்று கல்விசால்
சூழ்ச்சியின் ³கிழவருந் துணிந்து சொல்லினார்.

(இ - ன்.) ‘(தன்னைவந்து) வணங்குகையில் (வணங்குபவர் வேண்டுகின்ற)புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கவல்லவனும் தருமமேவடிவெடுத்துவந்தாற்போன்றுள்ளவனுமான ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்தலே இப்போதுசெய்யவேண்டிய தொழில்: பெருமைபுடன்பொருந்தியது, வேறென்றுஇல்லை’ என்று கல்வியறிவுமிருந்த ஆலோசனைக்குடரியவரான அந்தமந்திரிமாரும், (தம்முடைய ஆராய்ச்சியினால்) தீர்மானித்துச்சொல்லினார்; (எ-று.)

‘தருமத்திற் கருத்தாயிருப்பவர்க்குத் தருமமூர்த்தியைச் சேர்வதாற் புக முண்டாகுமேயன்றிப் பழிப்புண்டாகாது: ஆதலால், இராமனைச்சென்றுசேர்வதேமாண்பையுடையது: பிறிதொருசெயலும் மாண்புடையதல்ல’ என்று மந்திரிமார் விபீஷணனைநோக்கிக் கூறினரென்க. பி-நி:—1மற்றும்வேறிலை. 2பெரும்படைத். 3கிழவர்கள். (௩௨௫)

20.—இதுமுதல் நான்காவதிகா-ஒருநோடீ: மந்திரிமாரீ கூறியதை உடன்பட்டு விபீஷணன் மகிழ்ந்துகூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

நல்லது சொல்லினீர் நாமும் வேறளி
அல்லது ¹செய்துமே லரக்க ²ராதுமால்
எல்லையில் பெருங்குணத் திராமன் றுளினை
புல்லுதம் ³புல்லியிப் பிறளி ⁴போக்குவேம்.

(இ - ன்.) நன்மைதருவதையே (நீங்கள்) சொன்னீர்கள்: இப்போது (நீங்கள்சொல்லியது) அல்லாததாகிய வேறொருசெயலைச் செய்வோமானால், நாமும் ராஶுசாதிக்கு உரியசெயலைச் செய்தவராவோம்:(ஆதலால்), எல்லையில்லாத மிக்க குணத்தைக்கொண்ட இராமபிரானுடைய உபயபாதங்களைப் போய்த்தழுவுவோம்: தழுவி (அவனுடைய அங்கீகாரத்தைப்பெற்று) இந்த அரக்கஹம்த்தைப் போக்கிக்கொள்வோம்; (எ - று.)

தருமமூர்த்தியாகிய இராமபிரானைச் சேர்தலென்பது அரக்கர்க்குடரிய செயலன் றாதலால், அப்பிரானது திருவடிகளைப்புல்லவே நமக்குராஶுரென்ற பேர்போய் இராமபத்தர்என்றபேர் கிடைக்குமென்றனன் விபீஷணனென்க. இந்தச்சமயத்தில் இராமபிரானைச்சேராவிடின அரக்கரென்றபேர் ஒழிவதற்கு

வழியில்லை யென்கின்றான். ஸோஷபூதர் [அடியவர்] இழியவேண்டிய துறை ஸோஷியினுடைய [தலைவனுடைய] தாளிணையேயாதல் காண்க. 1-ம்:—1நினை துமேல். 2ஆகுதும். 3புல்லிய, புல்லியிற். 4போக்குதும், போகவே, போகுமால்.

உக. முன்புறக் கண்டிலன் கேள்வி 1முன்பிலன்
அன்புறக் காரண மறிய 2சுற்றிலேன்
என்புறக் குளிர்³நெஞ் சுருகு 4மேலவன்
5புன்புலப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்.

(இ-ள்.) (இதற்கு)முன்னாக (அவ்விராமனை ஒருபோதும்) தரிசித்ததில்லை; முன்பு (அப்பிராணைப்பற்றிக்) கேள்விப்பட்டதும் இல்லை; (இந்தனம் இருக்கவும் அப்பிராணிடத்து) அன்பைப்பொருத்தக் காரணத்தை அறிந்துகொள்ளும் வல்லமையுடையேனல்லேன்; (அவனை நினைக்கையில்தானே என்னுடைய) உடலெலும்புகள் மிகவும் குளிர்ச்சியடையும்; மனமும் உருகாநிற்கும்; (இவ்வாறு காரணமில்லாமல் என்புகுளிர் தல்முதலியன நிகழும்) ஆயின், அந்த இராமன் அற்பமான ஞானத்தை யுடைய [அறிவைப் புல்லியதாக்குகின்ற] இந்தப் பிறவிக்குப் பகைவொவான்போலத்தோன்றுகின்றது; (எ - று.)

இராமபிரானது தாளிணையைப் புல்லுவதாகத் தீர்மானித்த விபீணன், இந்தச் செய்யுளில் அவன் பரம்பொருளின் அமிசமானவனென்பதை ஊகையினும் கூறுகின்றான். ஒருபொருளினிடத்து அன்பு உண்டாவதற்கு அப்பொருளை நேரிற் காணவேண்டும்; காணநேர்படாவிட்டால் அதைப்பற்றி மிகவும் கேள்விப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும்; இராமனென்பவனையோ இதற்கு முன் கண்டதில்லை; கேட்டதில்லை; அப்படியிருக்க, அவனைப்பற்றி அன்பு தோன்றி அவனை நினைக்கும்போதே எலும்பும் குளிர மனமு முருகின்றதே! இதற்குக் காரணம் யாதோ? அந்த இராமன் பிறவியைப்போக்குகின்ற சாட்சாத் பரமாத்நுமாவின் சொருபமாகவேயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்ற தென்றனன் விபீணனென்க. ஒருகாலும் காணப்படாவிட்டாலும் ஆனந்தமயனான பரம்பொருளைக் கிட்டும்போது தம்மையும் அறியாமல் மனம்பரவசப்பட்டு என்புகுளிர் தல் நெஞ்சு உருகுதல் முதலியன நிகழ்தல் இயற்கையேயாதலால் இவ்வாறு ஊகித்தான். ஆன்மா இயற்கையாக முற்றுணர்வு அமைந்ததாயினும் இந்தப்பிரகிருதியின் சம்பந்தத்தால் அந்த ஆன்மாவின் ஜ்ஞாதத்துக்கு மழுக்குதல் லேற்படுகின்ற தென்பதும், பிரகிருதி ஸம்பந்தமரீங்கிய மோகத்தையில்தான் அந்தமுற்றுணர்வு உண்டாய்விடு மென்பதும், பிரகிருதி ஸம்பந்தமரீங்குவது பரம்பொருளின் பரமகருணையினால் லென்பதும், நூற்கொள்கை. இந்தச் செய்யுளில் என்புகுளிர் தல் நெஞ்சுருகுதல் என்ற அடையாளங்களைக்கொண்டு இராமனைப் பரம்பொருளென ஊகித்தது-அநுமான லங்காரத்தின்பாற்படும். 1-ம்:—1முளவே. 2சுற்றிலேன். 3நெஞ்சுருக்கும். 4எற்கவன், என்னவன் 5புன்புறப், புன்புலப்.

(௩௨௭)

௨.௨., ஆதியம் பரமனாக கன்பு நல்லறம்
நீதியின் 1வழா மையு 2முயிர்க்கு நேயமும்

3வேதிய ருளுநான் 4விரும்பிப் 5பெற்றனன்
பொத்துறு கிழவனைத் தவமுன் பூண்டநான்.

(இ - ன்.) எல்லாப்பொருட்கும் முதன்மையான அழகிய பரமாத்மாவின்
னிடத்தில் பத்தியும் தருமமார்க்கத்தில் கடக்கையும் நீதியிலிருந்து தவறு
மையும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் அன்பும் பிராமணர்களின் கருணை
யும் (ஆகிய இவற்றை), திருமாவின் தூதராகமலத்தில் தங்கியுள்ள பிதாமகனாகிய
பிரமதேவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்த முற்காலத்தில் நான் விரும்பி வரமாக
அடைந்தேன்; (எ - று.)

பரம்பொருளினிடத்துப்பத்தி முதலியவற்றைப் பிரமதேவனிடத்து வர
மாகப்பெற்றமையைக் கூறுகின்றான், விபீஷணன். இங்கு இதுகூறியது, பரம்
பொருளிடத்துப் பத்தினோன்றுமாறு பிரமதேவ னருளியுள்ளமையால், இவ்
விராமபிரானிடத்துப் பத்தி எனக்குத் தோன்றியதும், இவ்விராமன் பரம்
பொருளென்பதை மெய்ப்பிக்குமென்று காட்டுதற்காகும். 'புராணமுந், பிதா
மஹன்' என்று இவ்வாறாகப் பிரமதேவனைக் கூறுவதற்கு அற்புதம், 'கிழவன்'
என்று ரென்னலாம். 19-ம்:—1வழாமலும். 2அவர்க்கு. 3வேதியர்க்கு. 4வேண்டி.
5பெற்றதும், பெற்றது. 6உரை. (கூ.அ)

26. ஆயது பயப்பதோ 1ரமைநி 2யாயது
தூயது 3நினைத்தது தொல்லை யாவர்க்கும்
நாயகன் மலர்க்கு 4கழல் 5நணுகி நட்டுமனத்து
ஏயது முடித்துமென் 7நினிது 8மேவினான்.

(இ - ன்.) அந்த (ப்பிரமதேவனுடைய) வரமானது பயனையளிப்பதாகிய
ஒருதகுதியானகாலம் (நமக்கு) உண்டாகியுள்ளது; (மந்திரிமாராகிய நீங்கள்)
ஆராய்ந்துசொல்லியது குற்றமற்றதேயாகும்; எல்லார்க்கும் பழமையான தலை
வனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தளைக்கிட்டி,
நமது மனத்திலுள்ளதை நிறைவேற்றுவோமென்று, (மனக்கவலைநீக்கி) இனி
தாகப்பொருந்தியிருந்தான் (விபீஷணன்); (எ - று.)

கீழ் 'செய்திறன் இன்னது' என்பதைப்பற்றிச்சஞ்சலமுற்ற விபீஷணன்,
மந்திரிமாரும் தக்கஆலோசனைகூறவே ஸ்ரீராமனையே சரணமாக அடைவது
என்று உறுதிவெண்டு அந்தமனச்சஞ்சலம்நீக்கி இனிதாக இருந்தனென
பதாம். 19-ம்:—1அவதி. 2யாவதும், ஆவது. 3நினைத்தனம், நினைத்தது, நினை
த்தனை. 4சரண். 5அணுகி. 6மனம்மேயது. 7எண்ணி. 8போயினார், மேயினார்,
மேவினார். (கூ.க)

27.—'இரவில் இராமபிரானிடத்துக் கோதல் தக்கதன்று' என்று
அவர்களர் கோலையில்தங்க, தூயன் உதயமாதல்.

1இருளுற வெய்துவ 2தியல்பன் றுமெனப்
பொருளுற 3வுணர்ந்தவப் 4புலன்கொள் புந்தியார்
மருளுறு 5குழலின் மறைந்த வைகினர்
உருளுறு தேரவ னுதய 6மெய்தினன்.

(இ - ள்.) 'இருட்டுப் பொருந்தியிருக்கையில் [இரவீனில்] (நாம் அந்த இராமபிரானை) அடைவது, இயற்கையான செயலன்றாகிவிடுமென்று, செய்யவேண்டிய செயல்களை நன்கறிந்த அந்த விவேகமமைந்த புத்திமான்களான விபீஷணனும் அவனுடைய துணைவரும், மருட்சியை புண்டாக்குகின்ற சோலையில் மறைந்து தங்கினார்கள்; (அப்பால்), ஒற்றைச் சக்கரமமைந்த தேரையுடையவகுதிய சூரியன் உதயமலையை யடைந்தான் [உதித்தான்].

இராத்நிரியிற் புதியவர் வந்தால் மருளுதல் இயற்கையாதலால், நாம் அங்கனம் சந்தேகமுண்டாக்கும்படி இரவீற்சேர்தல் நல்லதன்றென்று விவேகிகளான விபீஷணன் முதலியோர் ஆராய்ந்து அங்குத்தானே ஒர்சோலையில் மறைத்திருந்தன ரென்க. மறைத்திருந்தனரென்றது-அவ்வானரர்களின்கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்திலிருந்தன ரென்றவாறு. சூரியன் சம்வற்சாரூபமான ஒற்றைச்சக்கரங்கொண்ட தேரையுடையவ னென தூல்கள் கூறுவதால், 'உருளுதேராவன்' எனப்பட்டான். 1-ம்:—1இருளினடை. 2இயல். 3எண்ணிய. 4பொலன்கொள் தோளிஞர், புலன்கொள் கேள்வியார். 5சோலையின். 6ஆயினன். (௩௩0)

2௩௩.—இராமபிரான் கணாமருங்கு வருதல்.

அப்புறத்¹ நிராமனவ் வலங்கு வேலையைக்
குப்புறக் கருதுவான் குவளை நோக்கிதன்
துப்புறச் சிவந்தவாய் நினைந்து சோர்சுவான்
இப்புறத் திருங்கரை மருங்கி னெய்தினன்.

(இ - ள்.) இராமன்,—அலைச்சிந்தன்மையுள்ள அந்தக்கடலை அக்கரை செருமாறு கடப்பதற்குச் சிற்சிப்பவளுகி, கருங்குவளைமலர்போன்ற கண்களை யுடையவளான சீதாபிராட்டியின் பவழத்தை யொப்பச் சிவந்துள்ள வாயை நினைத்து மனத்தளர்பவளாய், இற்தப்பக்கத்துக் கடலின் பெரியகரையோரத்தில் வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—அக்கரைசேர உபாயங்கருதுபவன், குவளை நோக்கித் தன்வாய்நினைந்து சோர்பவளாயினென்க. இப்புறத்திருங்கரை என வந்ததனால், அப்புறத்து என்பது - அக்கரையைக் காட்டிற்று. 1-ம்:—1இராமனுமலங்கல். (௩௩௧)

2௩௪.—இதுதல் ழன்றுகவிசள்-இராமன் ஆங்குள்ள கானல் புதலியவற்றை நோக்குதலைத் தெரிவிக்கும்.

கானலுங் கழிகளு மணலுங்¹ கண்டலும்
பானலுங் குவளையும் பரந்த புண்ணையும்
மேனிறை யன்னமும்² பெடையும் வேட்கைகூர்
³பூநிறச்⁴ சோலையும் புரிந்து நோக்கினன்.

(இ - ள்.) கடற்கரைச் சோலைகளும் உப்பங்கழிகளும் மணற்பரப்புக்களும் (அங்கு முளைத்துள்ள) தாழைகளும் (ஆக்குள்ள நீர்நிலைகளில்தோன்றிய) கருநெய்தல்களும், கருங்குவளைகளும், (மணலில் முளைத்துள்ள) கிளைகளினும்) பரவியுள்ள புண்ணை மரங்களும், வானத்தின்மேல் நிறைந்து காணப்படும் ஆணன்னப்பறவைகளும் பெண்ணன்னப்பறவைகளும், ஆசையிருத்தற்குக்

காரணமான மலர்களால் விளக்கம்பெற்ற சோலைகளும் (ஆகிய இவற்றை),
விரும்பி நோக்கினான்; (எ - று.)

கடலைக் கடக்கச் சிந்திக்கவந்த இராமன், தான்வந்தசெயலைமறந்துகானல்
முதலியபொருளை நோக்கினான். நோக்கினான் என்ற வினைமுற்றுக்குக்
கீழ்ச்செய்யுளிலுள்ள 'இராமன்' என்பதே, எழுமாய். மேலும் இங்கனமே
கொள்க. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிற் காணப்படவில்லை. பி-ம்:—1காண்டலும்.
2அடம்பும். 3பூதரச், பூநிறை. 4சூழலும். (௩௩௨)

2௭. தரளமும் பவளமுந் 1தரங்க மீட்டிய
திரண்மணிக் குப்பையுங் கணகதீரமும்
மருளுமென் பொதும்பரு 2மணலின் குன்றமும்
3புள்ளெடுந் நிரைகளும் புரிந்து நோக்கினான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), முத்துக்களும், பவழங்களும், அலைகள் கொழித்
துக்கொணர்ந்து (கரையிற்) குவித்த திரண்டெள்ள இரத்தினக்குவியல்களும்,
பொன்போல் விரும்பத்தக்க கரைகளும், மருளுதற்குக் காரணமான மெல்லிய
சோலைகளும் மணல்மேடுகளும், புரளுகின்ற நெடிய அலைகளும் (ஆகியஇவை
களை) விரும்பி நோக்கினான், ஸ்ரீராமன்; (எ - று.)

மரங்கள் அடர்ந்து இருப்பதனால் இருண்டு உள்புகுபவர் மருளும்படி
உள்ளது பொதும்ப ரென்றார். குப்பை - கும்ப என்ற வடசொல்லின் சிதை
வென்பார். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "மின்னகு (28)" என்ற பாடலின்பின்
உள்ளது. பி-ம்:—1தரங்கமீட்டிட. 2அமிழ்தின். 3புரி. (௩௩௨)

2௮. மின்னகு மணியிவரற் றேய வீழ்கணீர்
துன்னரும் பெருஞ்சுழி யழிப்பச் சோர்வினோடு
இன்னகை நுளைச்சிய ரிழைக்கு மாழிசால்
2புன்னையம் பொதும்பரும் புக்கு நோக்கினான்.

(இ - ள்.) (கணவனோடு கூடியிருத்தகாலத்தில்)இளிய சிரிப்போடுகூடி
யவரான பரவமடந்தையர் (பிரிவுநேர்ந்த அக்காலத்தில்) மின்னல்போல்
விளங்குகின்ற இரத்தினபரணமணிந்த (தம்) கைவிரல்கள் தேயவும், கண்களி
னின்று வீழ்கின்ற கண்ணீர் சேர்த்தற்கு அரிய பெரிய சுழியை அழித்துக்
கொண்டிருக்கவும், மனத்தளர்ச்சியுடனே தரையிற்சீறுகின்ற கூடற்சுழி மிக்
கிருந்துள்ள புன்னையமரங்கள் நிரம்பிய அழகியசோலைகளையும்போய்ப்பார்த்
தான், (அவ்விராமன்); (எ - று.)

அந்தக்கடற்கரையில் மீன்பிடித்தல்முதலிய தொழில்நிமித்தமாகச் செ
ன்ற தமதுகணவரைப் பிரிந்த துயரத்தினால்மிகவருத்திக் கண்ணீர்வடிக்கின்ற
நுளைச்சியர் 'தம்கணவர் செளக்கியமாக வந்து சேர்வரா? மாட்டாரா?' என்று
அறியவிரும்பித் தமதுவிரல்தேயப் புன்னைப்பொதும்பரிலிருந்து மணலிற்
கூடற்சுழி இழைப்பார்; அங்ஙனம் இழைக்குஞ்சுழியை அவரது பிரிவுத்தயர்க்
கண்ணீர் அழித்துவிடும்; அவ்வாறுள்ள இடத்தை 'மம்மைப்போல் இவர்களும்
வருந்துகின்றனரே! சீதைபும் இவர்களைப்போல் நமது பிரிவினால் கூடலிழை

த்துவருத்துவானன்றோ!" என்ற குறிப்போடு ஸ்ரீராமன் சென்று பார்க்கலாயின னென்க. நுளைச்சியர் தாயிழைத்த சுழியைக் கண்ணீரழித்ததனால், சோர்வு கொண்டு மீண்டும் கூடற்சுழியை இழைப்பர் எனக் கூறுதலும் உண்டு. கூட லிழைத்தலாவது - கூடல்தெய்வத்தை வாழ்த்தி 'என்கணவன் இப்போது கூடுவானாயின் நீகூடு' என்று மணலிற்சுழியிழைத்தல். பிரிந்த மகயிர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சுழிக்கிற அது பிளவுபடாமல் இருநுனியும்சேர்ந்திடுமாயின் கணவர்கூடுவ ரென்றும்சேராவியின் கூடாரென்றும் இதனால் நிமித்தம் உண ரப்படுமென்பர். இனி, வட்டமாகக் கோட்டைக் கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழி யாகச் சுற்றுஞ் சுழித்துக் கணக்கிட்டுப்பார்க்குமிடத்து இரட்டைப்பட்டால் கணவர்கூடுவரென்றும், ஒற்றைப்பட்டால் கூடாரென்றும் நிமித்தமறிக்கை என்று கூறுவதுமுண்டு. பி-ம்:—1 இனம்வீழ்க்கண்கள். 2புன்னையும். (௩௩௪)

2கூ.—நாந்துகவிகர்-உயிர்ப்புயிர்நுதல்முதலிய

இராமன்செயலெடுத்திவிக்கும்.

• கூதிர்நுண் குறும்¹பனித் திவலைக்²கோவை³கான்
⁴மோறுவெண் டிரை⁵வர முடவெண் டாழைமேற்
 பாதியஞ்⁶சிறையிடைப் பெடையைப் பாடணைத்து
 ஓகிமர் துயில்வகண் டுரிர்ப்பு வீங்கினான்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமுள்ள அலை தாக்கிக்கொண்டுவர, (அத்திரைகள் தாக்காதபடி) கூதிர்காலத்து நுண்ணியகுறிய பனித்திவலையின் திரளைக்காலு கின்ற [பனிநீரைச் சொட்டுச்சொட்டாகக்கோவையாய்ச்சொட்டுகின்ற] வளை ந்த வெண்ணிறத் தாழையின்மேலிருந்து (தம்) பெடையை (த் தமது) அழகிய சிறையின்பாதியிடத்துப்பக்கத்திலே யணைத்துக்கொண்டு அன்னங்கள் துயில் வனவற்றைக் கண்டு பெருமூச்சுமிகப்பெற்றான், (இராமபிரான்); (எ - று.)

கூதிர்காலத்துப் பெடையைச்சிறையினாலணைத்தவண்ணம் இனிது அமர் ந்தசேவலன்னத்தைக் காணவே, இராமபிரானுக்குச் சீதையை யணைக்கப்பெரு தவருத்தத்தினால் உயிர்ப்புவீக்கிற்றென்க. இராமபிரான் போருக்குளமுத்தகா லம் கூதிர்ப்பருவமென்பது, இங்கு விளங்கும். பி-ம்:—1 துளி. 2 கொள்ளை. 3 சால், சார். 4 மோது. 5 பொரு. 6 சிறகிடை. (௩௩௫)

௩௦. அருந்துதற்¹கினியமீன் கொணர அன்பினற
 பெருந்தடங்²கொம்பிடைப் பிரிந்த சேவலை
 வருந்திசை நோக்கியோர் மழலை வெண்குருகு
 இருந்தது³கண்டுநின் றிரக்க மெய்தினான்.

(இ - ள்.) உண்ணுதற்கு இன்சுவையானமீனைக் கொண்டுவருமாறு அன் போடு மிகப்பெரிய மரக்கிளையிலிருந்து பிரிந்துசென்ற (தன்) ஆண்பற வையை. (அது) வருகின்ற திக்கை நோக்கிக்கொண்டு இன்குரலையுடைய வெண்ணிறமுள்ள பெண்ணாரை ஒன்று தங்கியிருந்ததைக்கண்டுகின்ற இரக் கக்கொண்டான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

‘தன்னுடைய ஆண் வருந் திசையை கோக்கியவண்ணம் பிரிந்த பெண் குருகு இருந்ததைக் கண்டபோது, ஸ்ரீராமனுக்கு, இந்தக் குருகுபோலவே காம் வருந்திசையைச் சீதை பார்த்தவண்ணமாய் இருப்பாளன்றோ?’ என்ற கருத்துத்தோன்றியதனால் இரக்கமுண்டாயிற்றென்க. பி-ம்:—1அரிய. 2கொம்பரிற். 3கோக்கி. (௩௩௬)

௩௩. ஒருதனிப் 1பேடைமே லுள்ள மோடலாற்
2பெருவலி வயக்குரு கிரண்டும் 3பேர்கில
கிருகுவெஞ் சினத்தன 4தறுகட் டயன
5பொருவன கண்டுதன் புருவங் கோட்டினான்.

(இ - ன்.) ஒப்பற்ற தனித்துள்ள பேடைக்குருகின்மேல் (தம்) மனஞ் செல்லுதலினால், மிக்கவலிமையையுடைய இரண்டுபெரிய குருகுகள் பின்வாங்காமல் மாறுபடுகின்ற கொடிய கோபத்தைக்கொண்டனவும், அஞ்சாமல்தோன்றும் கண்களிலிருந்து ஓப்பொறிபறக்கப்பெற்றனவுமாகிப் போர்செய்வனவற்றைப்பார்த்துத் தன்புருவத்தை(ச் சினந்தோன்ற) வளைத்தான்.

ஒருபேடையை இரண்டு ஆண்குருகுகள் காதுவித்தல் தக்கதன்றென்ற குறிப்புத்தோன்ற, ஸ்ரீராமன் புருவத்தைவளைத்தானென்க. தன்காதலியை நீசனாகிய இராவணன் காதுவிப்பதை நீனைப்புழுட்டிதலால், இந்தக் குருகுகளின் செயல் இராமபிரானுக்குச் சினத்தைதழுட்டியதென்னலாம். “வயவலியாகும்” என்பது, தொல்காப்பியம். வலிவய-ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—1பெடை யின்மேல். 2பொரு. 3பேர்கில, போக்கில. 4தெற. 5பொருவது. (௩௩௭)

௩௩. உண்ணிறை யூடலிற் றோற்ற வேழமங்
1கண்ணுறு 2கலவியால் வெல்லக் கண்டவன்
தண்ணிறப் பவளவாயிதழைத் தற்பொழி
வெண்ணிற 3முத்தினு லதுக்கி ளிம்மினான்.

(இ - ன்.) உள்ளே நிறைந்த ஊடலிலே தோற்றுப்போன பெடையன் னம் காட்சிக்குப்புலனாகின்ற கலவியிலே வெல்லுதலைக் கண்டவனான ஸ்ரீராமன்,—இனிய நிறத்தைபுடைய பவழம்போன்ற வாயிதழைத் தன்னாமறைக்கின்ற முத்துப்போலுள்ள பற்களினால் அதுகசியவண்ணம் பொருமினான்.

ஊடலில் தோற்றலாவது-ஊடலால் தன்சேவலைத் தனக்குக்கீழ்ப்படியும் படிசெய்யமுடியாமலுண்டலிற்றோற்றபேடை கலவியில்தான் ஆணன்னத்தை விஞ்சியதென்க. இனி, ஊடலில் தோற்றது சேவலன்னமெனக் கொள்ளுதலு மொன்று. வெளியெழுதின்றதுயரத்தை அடக்கும்படி ஸ்ரீராமன் வாயினிதழைப் பற்களினும் கடித்தவண்ணம் மனத்துக்குள்ளாகவே விம்மலாயினென்க. முத்து-பற்களுக்கு, உவமவாகுபெயர். பி - ம்:—1கண்ணுறை, கண்ணிறை. 2கலவியில். 3முத்தினால். (௩௩௮)

௩௩.—சுக்கிரீவன் முதலியோரின் சொற்களால் இராமபிரான் மெலிவுநீங்கி அவ்விடத்தைவிட்டுத் தன்னிருப்பிடத்திற்குப்போதல்.

இத்திற 1மெய்திய காலை 2மெய்துறும்
சித்தகர் சொற்களான் மெலிவு 3நீங்கினான்

ஒத்தன னிராமனு முணர்வு தோன்றிய
பித்தரி னொருவகை பெயர்ந்து போயினான்.

(இ - ன்.) இந்நிலையை அடைந்தபோது (ஸ்ரீராமன்), (அங்கு) வந்த அறி
வாளிகளான சக்கிரீவன் அநுமான் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலியோரின்
(தேற்றரவு) மொழிகளினால் (ஒருவகையாக) மனத்துயரம் தணியப்பெற்றவன்
போன்றவனாய், —நல்லறிவுவரப்பெற்ற பித்தர்போன்று அவ்விடத்தைவிட்
டுச் சென்றான்; (எ - று.)

சக்கிரீவாதுயர் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் துயர்நீக்கினுன்போன்று
இருந்தானே யன்றி, ஸ்ரீராமன் மனத்துயரம் நீக்கப்பெற்றிலென்பதை
புணர்த்த, 'மெலிவுநீக்கினுனொத்தனன்' என்றார்: ஆனதுபற்றியே, உணர்வு
தாற்காலிகமாகத் தோன்றிய பித்தரை ஸ்ரீராமனுக்கு உவமைகூறினர். பி-ய:-
1மேவிய, நிகழ்வுறு. 2எய்திய. 3நீக்கினார். (௩௩௬)

௩௩.—விபீணனை வானரசேனையின்பக்கத்தைக் சார்தல்.

உறைவிட மெய்தினு னொருங்கு கேள்வியின்
துறையற் துணைவரோ டிருந்த சூழலின்
முறைபடு தானையின் மருங்கு முற்றினான்
அறைகழல் விடணையிர்ப்பில் சிந்தையான்.

(இ - ன்.) (தன்) வாழிடத்தையடைந்தவனான ஸ்ரீராமன், ஒருசேர,
கேட்கவேண்டிய தூற்பொருளின் வழிகளையெல்லாம் அறிந்த (தன்னுடைய)
சினேகிதரோடு இருந்த எல்லையில், (போர்க்கு உரிய) முறைப்படியே கடக்
கின்ற வானரசேனையின் பக்கத்திலே, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த வீர
வீணன் சந்தேகிக்கத்தக்க மனமில்லாதவனாய் வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

சக்கிரீவன் முதலாயினாரோடு ஸ்ரீராமனிருக்கையில், வானரசேனையின்
பக்கத்து வீரவீணன் வந்துசேர்ந்தனென்க. வீரவீணன் வந்துசேர்ந்த
போது இன்னது சொல்லிக்கொண்டுவந்தானென்பதை, மேற்செய்யுளில்
அநுவாதமாகக்கூறுவர். அயிர்ப்பு இல் சிந்தையான் - மனக்களங்கமில்லாதவ
னென்றபடி; தான்செய்யவேண்டியது இன்னதுஎன்பதில் சந்தேகமற்ற சிந்
தையான் என்னலுமாம். அயிர்ப்பு-இராமபிரான் தன்னைச்சேர்த்துக்கொள்
கவே மாட்டானே என்ற சந்தேகமுமாம். (௩௪௦)

௩௩.—'நோற்றவ! சரண' என்ற சொல் செவிப்பட, ஸ்ரீராமன்

துணைவிள்முநகத்தை நோக்கீதல்.

மற்றொரு பொருளுள தென்னின் மாறிலாக்
கொற்றவ சரணெனக் 1.சு.யதோருரை
உற்றது செவித்தலத் தைய 2.னெல்லையின்
நற்றுணை வரைமுக நயந்து 3.நோக்குற.

• இதுவும், அடித்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) 'உண்ணக்காட்டிலும் (மேம்பட்டு) உள்ளதாகிய மற்ற ஒரு
பொருள் என்? [உண்ணிலும்மேம்பட்ட வேறொருபொருளும் இல்லை: ஒப்பில்

லாத வெற்றியையுடையோனே! (நீ எம்மை இரட்சிக்கும்) புகல்' என்று உராத் துச்சொன்னதாகிய ஒப்பற்றவார்த்தை (ஸ்ரீராமனுடைய) காதுகளில் விரைவாகக்கேட்டது; ஸ்ரீராமன் (தனது) சிறந்ததோழன்மார்களின் முகத்தை விரும்பிப் பார்த்து, — (எ - று.) — 'சாற்றுமின்னென' என்று அடுத்தகவி யோடு தொடரும்: அதுவரையில் கவியின் அறவாதம்.

இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் பலபிரதிகளில்லை: சிலபிரதிகளில், "முற்றிய" (௩௭) என்னும் பாடலுக்குப் பின்உள்ளது. மாறு-ஒப்பு. பி - ம்: — 1. உயினான். 2. ஒல்லென. 3. நோக்கினான். (௩௭௧)

௩௭. — ஸ்ரீராமன் சரணம்பேண்டியவரைக்கூறித்து
வினவுகையில், வானசேனையிழின்னணியி ல்நிகழ்ந்ததைக்
கூறுவோமெனல்.

எந்தையே யிராகவா சரண மென்றசொல்
1. தந்தவ ரெனைவரோ சாற்று மின்னென
2. மந்தன முற்றுழி 3. வயலொஞ் சேனையின்
4. முந்தினர்க் 5. குற்றதை மொழிகு வாமரோ.

(இ - ள்.) 'எந்தையே! இராகவா! சரணம் என்ற சொல்லைக் கூறியவர் எப்படிப்பட்டவரோ? சொல்லுங்கள்' என்று வினாவி ஆலோசனையைக்கொண்ட போது, வெற்றிபொருந்திய கொடியசேனையிலே முன்னணியிலிருந்தவர்க்கு உற்றதை மொழிகுவாம்; (எ - று.) — அரோ - ஈற்றணை.

'இராகவ! நீ சரண' என்று கூவியசொல் செவிப்பட்டபோது, 'இதனைக் கூறியவர் எப்படிப்பட்டவரோ? சொல்லுங்கள்' என்று வினாவி அதனையறியவேணு மென்கின்ற எண்ணத்தோடு ஸ்ரீராமன் இருக்கையில், சேனையின் முன்னி டத்துள்ளார்க்குள் நிகழ்ந்ததைக் கூறுவோமென்று கவி கூறுகின்றாரென்க. இச்செய்யுளில் 'வயலொஞ்சேனையின்... மொழிகுவாமரோ' என்பது - கவிக் கூற்று. மந்தனம் - மந்தரணம்: ஆலோசனை யென்பது, பொருள். மூன்றாமடி 'வந்தனர் முடிவிலாவயங்குதானையின்' என்று சிலபிரதியில். பி - ம்: — 1. தந்த னர். 2. மந்திரமுற்றுழி, வந்தனருற்றிழி. 3. வயங்கு. 4. முந்தவர்க்கு. 5. உற்றது.

௩௭. — வந்தவியீஷணைக்க்கண்டு சேனையி ல் பூண்டபுத்தூற்றிற் ற வானசூ ளி கர் அத்தடிப் பலபடி கூறியவற்றை இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் கூறும்.

முற்றிய 1. குரிகலை முழுங்கு 2. தானையின்
3. உற்றனர் நிருதர்வந் தென்ன வென்றினர்
எற்றுநிர் பற்றுதி 4. ரெநிதி ரென்றிடை
சுற்றின ருருமெனத் 5. தெழிக்குஞ் சொல்லினர்.

(இ - ள்.) வந்துசேர்ந்த ஆண்களிற் சிறந்தவனான விபீஷணை(க்கண்டு), 'ஒலிக்கின்ற சேனையிலே அரக்கர் வந்துசேர்ந்துள்ளார்' என்று (யாவரும்) ஒன்றுகூடியவராய், — (வந்த இந்த அரக்கர்களைப்) பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்: மோதுங்கள்; (ஆபுதங்களை) வீசியெறிபுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, இடி

போலப் பேரொலிதோன்ற அதட்டுகின்ற சொல்லையுடையவர்களாய், அவ்விடத்தில் (அவர்களைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

• 'நிருதர்' என்று பன்மை வந்ததனால், விபீஷணனைக்கூறியது அவனது துணைவர்க்கும் உபலட்சணமென்பது, பெறப்படும். அரக்கர்கள் வந்தமையார் கலங்கிய வானரவீரர் திரண்டு அதட்டியவண்ணம் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டன ரென்க. 1பி-ம்:—1குருசிலம். 2தானையுள், தானையர். 3உற்றுளர். 4எறிமின். 5தொனிக்கும். (௩௪௬)

௩௮. தந்தது 1தருமமே கொணர்ந்து 2தானிவன்
வெந்தொழிற் றீவினை 3பயந்த 4மெய்ப்பம்மையான்
வந்தன நிலங்கையர் 5மன்ன னாகுநஞ்
சிந்தனை 6முடிந்தன வென்னுஞ் 7சிந்தையார்.

(இ - ன்.) 'தருமதேவதையே (இவனை இங்குக்) கொண்டு கொடுத்தது; இவன் (தன்னுடைய) கொடுத்தொழிலான பாவம் விளைத்த உண்மையான பயனால் வந்தவனாகிய இலங்கை மன்னவனாவான்: (ஆதலால்), நமது கருத்துக்கள் முடிந்திட்டன' என்று கருதுகின்ற எண்ணமுடையராயினர், (அவ்வானர சேனையிற் சிலர்); (எ - று.)

தருமதேவதை பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட, மகாபாலியாகிய இராவணன் நாம் உள்ளிட்டத்திற்கு வலுவில் தானே வந்திட்டான்: இனி, நாம் கருதியபடி இவனை முடித்துவிடலாமென்று வானரரிற் சிலர்கருதினரென்க. சிந்தனை-கவலைகள் என்பாரு முளர். 1பி-ம்:—1கருமமே. 2தானென. 3உந்த. 4மென்மையால், வெய்மையால். 5மன்னனாகவின், மன்னனாமென. 6முடிந்தனன். 7செய்கையார், செய்கையான். (௩௪௭)

௩௯. இருபது கரத்தலை யீரைந் 1தென்னுமத்
திருவிளிக் கன்னையை 2சிதைந்த வோவென்பார்
பொருதொழி 3லெம்மொடும் 4பொருதி 5போரென்பார்
ஒருவரி னொருவர் 6சென்று றுக்கியுன்றுவார்.

(இ - ன்.) 'இருபதுகைகளும் பத்துத்தலைகளும் (பெற்றவன்) என்கின்ற அந்தப்பாக்கியவீனனுக்கு அந்தப்பத்துத்தலைகளும் இருபதுகைகளும் அழிந்தனவோ?' என்று சொல்லுபவர்களும், 'போர்த்தொழிலையுடைய எம்முடனேபோர் செய்வாய்' என்று சொல்பவர்களுமாகி, ஒருத்தரினும் ஒருத்தர் முற்பட்டுச்சென்று கோபித்துச் (சிலர்) எதிர்ப்பார்கள்; (எ - று.)

'இருபது கரத்தலையீரைந்தென்னு மத்திருவிளி' என்ற தொடர், திருவவதாரப்படலத்திலும் வந்துள்ளது. 1பி-ம்:—1என்பரித், என்பரத். 2சிறந்தவோ. 3என்னெடும். 4பொருதிர். 5போந்தென. 6முன். (௩௪௮)

௪௦. 1பற்றினஞ் 2சிறையிடை வைத்துப் பாருடைக்
கொற்றவர்க் 3குணர்த்துது மென்று கூறுவார்
எற்றுவ தன்றியே யிவனைக் கண்டிமை
4நிற்பலென் பிறிதென 5நெருக்கி 6நேர்குவார்.

(இ - ள்.) (மற்றுஞ் சிலர், 'இவனைப்) பிடித்துச் சிறையிலே வைத்து, உலகத்திற்கெல்லார் தலைவராகிய வெற்றிபொருத்திய ஸ்ரீராமர்க்கு அறிவிப்போம்' என்று கூறுவார்; 'மோதவேண்டுமேயல்லாது (செய்யவேண்டியசெயலுக்கு) வேராக, இவனைப்பார்த்துக்கொண்டு தாமதத்துடன் நிற்பது எதற்காக?' என்று சொல்லி நெருக்கி எதிர்ப்பார்கள்; (எ - று.)—எற்றுவது-காலாலுதைப்பது என்பாருமுளர். 1-ம்:—1பற்றிநம், பற்றிநாம்.2சிறையிட. 3உணர்ந்தவது. 4நிற்றிலென். 5நெருக்கி. 6நோக்குவார், நேர்வரால். (௩௬௧)

4௬. இமைப்பதன் 1முன்விசும் பெழுந்து 2போயபின் அமைப்பதென் பிறிதிவ ராக்க ரல்லரோ சமைப்பது கொலை 3யலாற் நக்க தியாவதோ குமைப்பது நலனென 4முடுகிக் கூறினார்.

(இ - ள்.) (மற்றுஞ் சிலர்),—'கண்ணிமைப்பதற்கு முன்னே வானத்திலே கிளம்பி (இவன்) போனபிறகு, வேராகச்செய்வது யாதுஉளது? இவர்கள் ராகுசரல்லரோ? (நாம் இவர் விஷயத்திற்) செய்யவேண்டியது கொலையல்லாமல், பொருத்திய வேறு செயல் யாதோ? [ஒன்றுமில்லையென்றபடி]: (இவனை) உருத்தெரியாமற்சிறைப்பது நலம்' என்றுவிரைத்துகூறினார்கள்.

'இவரரசர்கரல்லரோ' என்ற வாக்கியம், 'திருநென இவர் வானத்து எழுந்து செல்லக்கூடும்' என்ற பொருளைச் சமர்த்திக்கும்: ஆகவே, இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடி - தொடர்நிலைச்செய்யுட்துறியணி. இவர் ஒடிவிடுவதற்கு முன் இவரைப்பற்றிக் குமைத்துக் கொன்றுவிடவேண்டுமென்று சிலர் முடுகிக்கூறினரென்க. 1-ம்:—1முனம். 2போயிவர், போமவர். 3எனத்தகு வது. 4முடுக்கிக்கூறுவார். (௩௬௨)

௪௭.—வானாரீசெய லிவ்வாறு, மைத்ததுவிவிதிர் அநுமனேவலால் அந்த முன்னணிகீத வநுதல்.

1இயைந்தன 2வியைந்தன வினைய கூறலும் மயிந்தனூர் 3துமித்தனு மென்னு மாண்பினார் அயிந்திர 4நிறைந்தவ னானை 5யேவலால் நயந்தெரி காவல 6ரிருவர் நண்ணினார்.

(இ - ள்.) (முன்னணியிலிருந்த வானார், தம்) மனத்திற்குப்பொருத்திய பலவகையான இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகையில்,—ரீதி முறையறிந்த காவலாளிகளான மைந்தன் துவலிதன் என்ற மாட்சிமையுடைய இருவானார்கள், ஐந்திரவியாகரணம்நன்கறிந்தவனான அநுமானுடைய கட்டளையான ஏவலினாலே (அங்கு வந்து) சேர்ந்தனர்; (எ - று.)

மயித்தன் = மைந்தன்: துமித்தன் = த்விவிதன்: இவர்கள் அசுவனீதேவர் களென்னும் இரட்டையரின் குமாரராய்த்தோன்றியவர்கள். ஸ்ரீராமன் துணைவரின்முகத்தைநோக்கி 'வந்தவர்எனைவரோ? சாற்றியின்' என, மந்தன மூற்றுழி, அதினையறசரித்து, அநுமான், செய்யமையிலிருந்துநிகழ்வதுகண்டு, வானார்கள் விபீஷணனை ஒன்றுஞ் செய்யாதிருக்கும்படி விலக்கி வந்தவர் நிலையைக் கண்டவரச் சொல்லினானாகஅதற்கு ஏற்பமைத்ததுவிவிதர்கள் என்

ணிஞ ரென்சு. ஐந்தாமென்ற வடசொல் - இத்திரனுவியற்றப்பட்டதென்று பொருள்படும். தெய்வத்தன்மைவாய்ந்தவானரங்களாதலால், உயர்நீணையற் கூறப்படுகின்றனர். ஆணை - ஆஜ்ஞா: வடசொற்சிறைவு. பி-ம்:—1இயைந்தனர். 2இசைந்தன, இயைந்தனர். 3துவிந்தனும். 4இயைந்திவர். 5எவலார். 6நால்வர். (௩௪௮)

௪௩.—வந்த மைந்த துவிவிதர் விபீஷணநீயர்ன் அநகே சேர்தல்.

விலக்கினர் படைஞரை வேத நீதிநூல்
இலக்கண நோக்கிய¹ வியல்ப ரெய்தினார்
சலக்குறி யிலரென² வருகு சார்ந்தனர்
புலக்குறி³யறநெறி பொருந்த நோக்கினார்.

(இ - ள்.) வேதநூல்களிலும் நீதிநூல்களிலும் (இன்னார் இன்னபடி யிருப்பர் என்று கூறிய) இலக்கணங்களை யறிந்த தன்மையையுடையவான வந்த வர்களாகிய அந்த மைந்த துவிவிதர்,—படையிலுள்ள வானரவீரரை விலக்கி, விவேகத்தினால் உணரத்தக்க தருமமார்க்கம் (அந்தவியீஷணநியரான அரக்கரிடத்துப்) பொருந்துதலைக் கண்டவர்களாய், '(இவ்வரக்கர்கள்) வஞ்சனைக் குறியை (த் தம்மிடத்து) உடையவர்களல்லர்' என்று (அந்தவியீஷணநியருடைய) சமீபத்திலே சேர்த்தார்கள்; (எ - று.)

நூலிற் கூறியமுறைப்படி ஆராய்த்து 'இன்னார் இப்படிப்பட்டவர்' என விவேகித்து அறியும் இயல்பையுடையவரான அந்த மைந்ததுவிவிதர், வந்துள்ள வியீஷணநியரான அரக்கரிடத்துத் தருமம்பொருத்தியுள்ளதைக் குறிப்பினாலுணர்ந்து; அவ்வியீஷணநியரை வருத்துமாறு முயலும் வானரர்களை விலக்கி அவருடைய அநகே சார்ந்தனரென்சு. அங்கங்களின் அமைப்பிலிருந்து அவரவருடைய குணதிசயங்களை யறியலாமென்பதைபுணரத்தக்கது. பி-ம்:—1இயல்பின், வியவர். 2மருங்கு. 3ஒருநெறி, அறிநெறி, உண்மையில். (௩௪௯)

௪௪.—மைந்தனென்ற வானரன் அந்வரக்கர்களை விசாரித்தல்.

யா¹ரிவ னெய்திய கருமம் யாவது
2போரது புரிதிரோ புறத்தொ ரெண்ணமோ
சார்புற³நின்றீர் சமைந்த வாறெலாஞ்
சேர்வினீர்⁴மெய்ம்முறை சொல்லு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) (சேர்த்த மைந்ததுவிவிதரில் மயித்தனென்றவானரவீரன்),— '(நீவிர்) யார்? (நீங்கள்) இங்குவந்த செயல் எதுபற்றி? (எங்களுடன்) போர் செய்யப்போகின்றீர்களோ? (போர்புரிவதனிணும்) வேறாக [சமாதானஞ்செய்து கொள்ள] ஒரு எண்ணத்துடன் வந்தீர்களா? (வானரங்களாகிய நாங்கள்) சார்ந்துள்ள இடத்திலேபொருத்தின்ற நீர் எண்ணியுள்ள வகைகளையெல்லாம் ஒளிப்பது இல்லாமல் உண்மையாகச்சொல்லுக' என்றுவினாவினன்; (எ-று.)— "மயித்தனும்வடிவை" என வருவதனால், வினாவியறிந்தவன் மயித்தனென்பது பெறப்படும். சமைந்தன - மனத்திலமைந்துள்ளவற்றையென்றபடி. பி-ம்:—1இவன், இவர். 2போர்புரி தொழிலதோ. 3எண்ணி. 4மெய்ம்மையே. (௩௫0)

சுரு.—இது முதல்நாள் தகவிகள் - ஒருநொடர்: அனலனென்ற துணைவன்
விடையளித்ததைத் தெரிவித்தும்.

பகலவன் வழிமுதற் பாரி னாயகன்
1புகலவன் கழலடைந் துய்யப் போந்தனன்
தகவுறு சிந்தையன் றரும நீதியன்
மகன்மகன் மைந்தனான் முகற்கு 2வாய்மையான்.

(இ - ள்.) நற்குணம்நிறைந்த நெஞ்சத்தைபுடையவனும் தருமவழிதவ
றாத ஒழுக்கமுடையவனும் உண்மையைபுடையவனும் பிரமதேவனுக்குப்பேர
னுடைய புதல்வனுமான விலீஷணன்,—சூரியவமிசத்தில் முதன்மைபெற்ற
வனும் பூமிக்குத் தலைவனுமான அந்தஸூராமபிரானுடைய திருவடிகளைச்
சரணமாக அடைந்து ஈடேறும்பொருட்டு வந்துள்ளான்; (எ - று.)

பிரமனுடைய குமரன் - புலஸ்த்யன்: அவனுடைய மகன் - விசிரவசு:
விசிரவசின் மைந்தன் - விலீஷணன். முதல் - முதன்மைபெற்றவனுக்கு ஆகு
பெயர். இச்செய்யுள்கள் - அனலனென்ற மத்திரியின் மொழியென்பது-சஅ-
ஆங்கவியில் விளங்கும். புகலவன் என்று எடுத்து-சரணமாக இருப்பவனென்
றமாம். பி-ம்:—1புகலரும், 2வாய்மையால். (நடிக)

சுக. அறக்கலை 1வழாமையு மாறி மூர்த்திபால்
நிறை2வரு நேயமு நின்ற வாய்மையும்
மறையவர்க் கன்புமென் நினைப 3மாமலர்
இறையவன் றரெட்டுர் தவத்தி னெய்தினான்.

(இ - ள்.) தருமமார்க்கத்திலிருந்து தவறாமையும் முதற்கடவுளாகிய
திருமாலினிடத்து நிறைந்துள்ள பக்தியும் சத்தியத்தவறாமையும் பிராமணர்க
ளிடத்து விசுவாசமும் என்ற இவைகளை, (தனது) பெருந்தவத்தின் பயனாகச்
சிறந்ததாமரைமலரிலே தங்கிசிற்றும் கடவுளாகிய பிரமதேவன் (வரமாகத்)
தந்ததனால், இவன் அடைந்தான்; (எ - று.)

அரக்கர்குலத்துப்பிறந்தும், விலீஷணனுக்கு நற்குணங்கள் அமைந்ததற்
குக் காரணம் காட்டியவாறு. என்றினைய-தொகுத்தல். பி-ம்:—1வழாமலும்,
2பெரு, தரு. 3யாவையும். (நடிக)

சா. சுநிதியைத் துகிலிடைப் 1பொதிந்து துண்மதி
இடுதியே சிறையிடை 2யிறைவன் றேவியை
விடுதியே லுய்குறி விடாது 3வேட்டியேற்
படுதியென் 4றுறுதிகள் பலவும் 5பன்னினான்.

(இ - ள்.) 'தூப்புத்தியுடையவனே! சுடுகின்ற நீயை ஆடைக்குள் மூடி
வைத்துச் சிறையிலே (யாவர்க்குந்) தலைவனை ஸூராமனுடையமனைவி
யை வைத்திருக்கின்றாயே! (இப்போது சிதையைச் சிறையினின்று) விட்டிடுவா
யானால் பிழைத்திடுவாய்; விட்டிடாமல் (அவளை) விரும்புவாயானால், இறந்
தொழிவாய்' என்று நன்மைதரக்கூடிய பலசொற்களையும் (இராவணனுக்கு)
விசிரவசுசொன்னான், (இவன்); (எ - று.)

இச்செய்யுளினால் விபீஷணன் இராவணனுக்கு உறுதிமொழிகூறியதைத் தெரிவிக்கின்றான்; அந்நன்முகூறியதே இராவணன் இவ்விபீஷணனைத் துறத்தற்குக் காரணமென்றுமேலே கூறுவன். சீதைையைச் சிறையிடைவைத்தது, துகிலிடைத்தீயைப் பொதிந்துவைத்ததனோடொக்குமென்ற கருத்தை, உபமான உபமேயங்கட்கு ஐக்கியம்பட 'துகிலிடைத்தீயைப்பொதிந்து சீதைையைச் சிறையிடையிடுதிஎன்றது - காட்சியணியாம். தியை-தீயை; விகாரம். பி-ம்:— 1பொதியும், பொதிந்த. 2இராமன். 3வைத்தியேல். 4இவைநனி, உறுபொருள். 5சொல்லினான். (௩௫௩)

ச.அ. மறந்தரு 1 சிந்தையன் மதியி னீங்கினான்
பிறந்தனை 2 பின்பதிற் பிழைத்தி 3 போர்குதி
இறந்தனை நின்றியே 4 வென்ன 5 வின்னவன்
துறந்தன னெனவிரித் துனலன் சொல்லினான்.

(இ - ன்.) அதருமத்தைக்கொண்ட நெஞ்சத்தையுடையவனும் நல்லறிவு நீக்கப்பெற்றவனுமான இராவணன், (இந்தவிபீஷணன் கூறிய உறுதிமொழிகேட்டு),— 'தம்பியாகப்பிறந்திட்டாய்: அதனால், பிழைத்திருக்கிறாய்; (என்னிடத்தை) விட்டுப்போவாய்; (இங்கு) நிற்பாயானால், செத்தாய்' என்று சொல்லிவிடவே,— இந்தவிபீஷணன், (அவ்விராவணனை) விட்டுத் துறந்தானென்று விவரித்து அனலனென்ற மந்திரி விடை கூறினான்; (எ - று.)

'என்தம்பியென்று உன்னைக்கொல்லாதுவிட்டேன்: அப்பாற்போய்விடு; இங்குத்தானே நிற்பாயாயின் தம்பியென்றும்பாராது உன்னைக்கொன்றுவிடுவேன்' என்று இராவணன் கூறிவிட்டதனால், அவனைத் துறக்கவேண்டியதாயிற்றென்று, விபீஷணன் இராவணனைத் துறந்த காரணத்தைக் கூறினனென்க. இறந்தனை-துணிவினல்வந்த காலவழுவுமைதி. பி-ம்:— 1 சிந்தையே. 2 இன்பதிள், இன்பத்திள். 3 போகுதி, போதிள். 4 என்று. 5 மன்னவன், இராவணன். (௩௫௪)

ச.கூ.—பகைஊர்க்கு இடங்கொடாமலிருக்குட்படிசொல்லி
மயிந்தன் இராமனுக்குச்செய்தி நேர்விக்ககக் செல்லுதல்.

மயிந்தனு மவ்வரை மனத்து 1 வைத்துநீ
2 இயைந்தது நாயகற் 3 கியம்பு வேனெனப்
பெயர்ந்தனன் 4 நம்பியும் பெயர்வில் சேனையும்
5 அயர்ந்திவிர் 6 காமினென் றமைவ தாக்கியே.

(இ - ன்.) மயிந்தனும் அந்த (அனலன்கூறிய) வார்த்தைகளைத் (தன்) மனத்திற்கொண்டு, ('என்' தம்பியும், நிலைபெயர்தலில்லாத [அஞ்சாது உறுதியாயிருக்கின்ற] சேனையும் சொர்வில்லாதவர்களாய்ப்பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கன்' என்று சொல்லி (அவ்வானரசேனைகளை யெல்லாம்) அமர்ந்திருக்கும்படி செய்து,— (அனலன்கோக்கி), 'நீ மனமொத்துச்சொல்லியதைத் தலைவனாகிய இராமபிரானுக்குச்சொல்லுவேன்' என்று சொல்லி (இராமபிரானுள்ள இடம் கோக்கிப்) புறப்பட்டான்; (எ - று.)— தம்பியும் சேனையும் காமின்-இடவழுவமைதி. பி-ம்:— 1 வைத்திவை, வைத்தினி. 2 இயைந்தன. 3 இயம்புவாயெனப்.

4. துமித்தனும், 5. அயர்ந்திடல், இயைந்துடன், மயங்கலில், 6. காவலினமைதி, காவலென்றமைவது, காவலினிறியைவது. (௩௫௫)

௩௦.—மயித்தன் இராமபிரானிச்சேர்ந்து அடிவணங்குதல்.

தருமமு ஞானமுந் தவமும் வேலியாய்

1. மருவரும் பெருமையும் பொழையும் வாயிலாய்க்

கருணையக் கோயிலு ளிருந்த கண்ணனை

அருணைந் தெய்திச்சென் றடிவ ணங்கனான்.

(இ - ள்.) தருமம் ஞானம் தவம் இவை வேலியாகவும், பொருத்தியபெருமையும் பொறுமையும் வாயிலாகவும் (அமைய), கருணையாகிய கோயிலுக்குள் ளேயிருந்த கண்ணமுருடையவனை, அருளிப்பாட்டை முறைமையாற்பெற்றுக் கிட்டிச்சென்று, (அப்பிரானது) திருவடிகளில்விழுந்து நமஸ்கரித்தான், (மயித்தன்). (௪ - று.)

இராமபிரான் கருணைமூர்த்தியென்பதும், அப்பிரானிடத்துத் தருமம் முதலியன விஞ்சியிருப்பது எப்போதும் அப்பிரானிச் கருணைக்குள் நிற்குமாறு செய்வதென்பதும், பெருமை பொறைஎன்கின்ற குணங்களை முன்னிட்டே அப்பிரானுடைய கருணை வெளிப்படுகின்ற தென்பதும் விளக்க, தருமம் முதலியவற்றை வேலிமுதலியனவாக உருவாக்குசெய்தார்; 2. ரூபவணர். இராமபிரான் கருணைமூர்த்தியென்பதை இங்குக் கவி விளக்கிய நயம் பாராட்டத்தக்கது. “கண்ணவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு” என்ற நம்மாழ்வாரது அருளிச்செயலுக்கு ஏற்ப, ‘கண்ணன்’ என்பதற்கு-யாவார்க்கும் கண்ணயிருப்பவனென்று உரைப்பினுமாம். இனி, க்ருஷ்ணன் என்பது கண்ணன் எனச் சிதைத்து வந்ததென்றுகொள்ளுதலும் உண்டு; க்ருஷ்ணனென்பது திருமாவின் ஓர்வதாரத்துச் சிறப்பாகவழங்கும் பெயராவதன்றி, திருமாலுக்குப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கும் வடசொல்: தன்வடிவழகால் எவரையும் கவர்பவனென்றும், கருநிறமுடையவென்றும் பொருள்படும். பெரியோர் தம்முடைய சந்திரானத்தில் வரலாமென்றநியமித்தலை அருளிப்பாடு என்று வழங்குதல், ஒருமரபு. 13-ம்:—1. பொருவருங் கேள்வியும்,

௩௧.—மயித்தன் ‘ஓன்று சொல்லவேண்டிய’ என்ன,

ஸ்ரீராமன் சொல்லுமாறு அநுமதிநுகல்.

உண்டுரை யுணர்ந்துவ தூழி யாயெனப்

புண்டர் கத்தடம் 1. புரையும் ஸூட்சியான்

மண்டிலச் சடைமுடி 2. துளக்கி 3. வாய்மையாய்

கண்டதூங் கேட்டதூங் 4. கழறு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) ‘புகாந்தகாலத்திலும் அழியாதிருப்பவனை! அறிவிக்கவேண்டியதான வார்த்தையொன்று உண்டு’ என்று (மயித்தன்) சொல்ல, தாமரைத்தடாகம்போன்ற திருமேனியைப் படைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், வட்டமாகிய சடையைமுடைய தலையை (உடன்பாடுதோன்ற) அசைத்து, ‘உண்மை

யுடையோனே! (நேரிற்) கண்டதையும் கேள்வியுற்றதையும் சொல்வாய் என்று வினவினான்; (எ - று.)

அருமான் மைந்த துவிவிதரை ிகழ்ந்ததையுணர்ந்துவருமாறு ஏவியதை யறிந்துள்ளா னாதலால், இராமபிரான்; 'கண்டதும் கேட்டதும் கழறவாய்' என்றான். திருமாலின் திருமேனி தாமரைத்தடாகம்போலு மென்பதை "மாயக் கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணை கண்கைகால், தாயசெய்யமலர்களாச்சோ திச்செவ்வாய் முகிழ்தாச், சாயச்சாமத்திருமேனித் தன்பாசடையாத் தாமரை நீள், வாசத்தடம்போல் வருவானே யொருநாள் காணவாராயே" என்ற ஆழ்வார்பாசுரத்திலும் காண்க. ஊழியாய் - நீதிதூல்முறைக்கு வருவாது நடப்பவனே! எனினுமாம். பூட்சி-திருமேனி. பி-ய்:—1புரைகட்புக்கவன். 2துளக்க. 3வாய்மையால். 4கழறன்மேயினான். (௩௫௭)

௫௨.—இதுமுதல் ஆறகவிகள்-௩௫நோடர்: மயிந்தன் தான் கண்டநையும் கேட்டநையும் தெர்வித்தலைக் கூறும்.

1வினாவின் பயறித்திலம் 3வீடணப்பெயர்
4நளிர்மலர்க் கையின னுவ ரோடுடன்
5காளியல் வஞ்சனை யிலங்கைக் காவலற்கு
6இளவனஞ் சேனையி னடுவ னெய்தினான்.

(இ - ள்.) (முடிவில்) என்ன வினையுமோ அஃது எமக்குத் தெரியாது; உடன்பிறந்த களவுத்தொழிலோடு பொருந்திய வஞ்சனைக் குணத்தையுடைய இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய தம்பியான விஷ்ணுவென்று பெயர்பூண்ட குளிர்ந்ததாமரைமலர்போன்ற கைகளை யுடையவன் நமதுசேனையின் நடுவிலே (தனது மந்திரிமார்) நால்வருடனே வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இதுவும் அடுத்தகவியும் - மயிந்தன் தான் நேரே கண்டதைக் கூறுவான். 'களவியல் வஞ்சனையிலங்கைக்காவலற்கு இளவல்' என்று விஷ்ணுவைக் கூறுவதனால், 'அந்த விஷ்ணுவன் தேறுதற்கு உரியனோ? அல்லனோ?' என்று தனக்கு ஐயம் உள்ளதைப் புலப்படுத்தியவாறு; இது பற்றியே, 'வினாவினையறித்திலம்' என்றதும். அறித்திலம் என்ற பன்மை துவிவிதனையும் உள்படுத்திய தென்னலாம். பி-ய்:—1வினாவின். 2அறித்திலன். 3வீடணன். 4நளிர்மலராக் கையன், நளிர்மலராக்கையர், நளிர்மலராக்கையன், நளிர்மலராக்கைகள். 5களவு செய். 6இளவன். (௩௫௮)

௫௩. கொல்லுமின் பற்றுமி 1னென்னுங் கொள்கையாற்
பல்பெருந் தானெசென் றடர்க்கப் பார்த்தியான்
நில்லுமி னென்ற³நீர் யாவிர் 4துந்நிலை
5சொல்லுமி னென்னவோர் துணைவன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (வந்த இந்த அரக்கர்களை),—'கொல்லுங்கள்; கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்கின்ற பலவானபெரியசேனை(வந்த அவர்களைக்) கிட்டிக் கருத்தோடு நெருக்கப்புக, (அப்போது) யான் பார்த்து விலகியிருக்க எனென்று சொல்லி (அடர்க்கப்புகுந்த சேனையைவிவக்கி), 'நீர் யாவிர்? உம்மு

டைய நிலைமையைச் சொல்லுங்கள்' என்று வினாவு, (அந்த விபீஷணனது) துணை வர்களுள் ஒருத்தன், (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ - று.)—விபீஷண னுடைய துணைவன் சொன்னதை, மேல் நாங்குகவிகளில் மயிர்தன் அநுவ தித்துக்கூறவது காண்க. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில்லை. பி-ம்:—1என்ற. 2யாம். 3நீ யாரை, நீயாவன். 4நின்னிலை, இன்னிலை. 5சொல்லுதி. (௩௮௧)

௫௫. முரண்¹புகு தீவினை முடித்த ²முன்னவன்
காண்புகு சூழலே ³சூழக் ⁴காண்பதோர்
அரண்பிற தில்லென ⁵வருளின் வேலையைச்
சரண்⁶புகுந் தனனென முன்னஞ் சாற்றினான்.

(இ - ள்.) 'விபீஷணனென்ற இவன், மாறுபாடுபொருந்திய தீத்தொழிலைச் செய்து தீர்த்த (தன்) தமையான இராவணன் (தன்) மனம்சென்ற வழியே சென்றதனால், (தான்) கண்டு அடைதற்கு உரிய ஒப்பற்ற பாதுகாவலான இடம் (இராமபிரானுடைய திருவடிகளைக்காட்டிலும்) வேறொன்று இல்லை யென்ற காரணத்தால், கருணைக்கடலான அந்த ஸ்ரீராமனைச் சரண்புகுந்தனன்' என முன்னம் கூறினான்; (எ - று.)

இதனால், தான் செய்தி விசாரித்ததில், சேனையினிடம் வந்துள்ள காரணம் இன்னதென்று அந்தவிபீஷணனுடைய துணைவன் முதன்முதலிற்கூறியதைத் தெரிவிக்கின்றான் மைந்தனென்பவனென்க. கரண்-கரணம்: அந்தக் கரணம். 'இராவணன் தன்மனத்தின்படி நடப்பின் இவ்விபீஷணன் இங்கு வருவானேன்?' என்று தோன்றும் ஆசங்கைக்கு அத்துணைவன் பின்னர் விடையிறுத்தது, மேல் மூன்றகவிகளால் அநுவதிக்கப்படும். பி-ம்:—1புகும். 2முன்னவற்கரண், முன்னவன்கரன். 3புகுதக், காணக், காணும். 4காண்பதோர். 5அருளிச்செல்வனை. 6புகுந்தேன், புகுந்தான். (௩௮௦)

௫௬. ஆயவன் றருமமு மாதி ¹மூர்த்திபால்
மேயதோர் சிந்தையு ²மெய்யும் வேதியர்
நாயகன் ³நரநெடுந தவத்தி ⁴னண்ணினன்
துயவனென்பதோர் பொருளுஞ் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) மிகப்பரிசுத்தான அந்த விபீஷணன் அறத்தின்வழியே நடத்தலையும் முதல்மூர்த்தியாகிய திருமாலினிடத்தில் பொருந்திய சிந்தனையையும் சத்தியத்தையும், (தான் செய்த) பெருந்தவத்தின்பயனாக, அந்தணர்க்கெல்லாந்தலைவனான பிரமதேவன் (வரமாகக்) கொடுக்கப்பெற்றுள்ளான் என்பதான ஒரு விஷயத்தையும் சொல்லினான்; (எ - று.)

இதனால், அரக்கர்குலத்துப்பிறந்தும் அவ்விபீஷணனுக்கு, எல்லகுணம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணக் காட்டியவாராயிற்று. 'துயவன் ஆயவன்' என்று இமையக்க. பி-ம்:—1மூர்த்தியான். 2மெய்மை. 3நரநெடுவரத்து. 4எய்தினான். (௩௮௧)

௫௭. கற்புடைத் தேவியை விடாது காத்தியேல்
எற்புடைக் ¹குணறபா மிலங்கை யேழைநின்
பொற்புடை முடித்தலை புரளு மென்றொரு
நற்பொருளுணர்ந்தினென்று நாட்டினான்.

(இ - ள்.) (அந்த விபீட்சணன் இராவணனைநோக்கி), 'கற்பையுடைய தேவியை(ஸ்ரீராமபிரானிடம்) விடாமற் சிறையிலேயே வைத்திருப்பாயானால், இந்த இலங்காநகரமானது (அரக்கர்களின்) எலும்பினாலியன்ற மலையாக ஆய் விடும்; (அன் றியும்), அறிவில்லாதவனே! உன்னுடைய அழகையுடைய கிரீடத்தைக்கொண்ட தலையும்(பூமியிலே)புரளும்' என்ற ஒருநல்வ உபதேசத்தை புணர்த்தினானென்பதையும்(அந்தவிபீட்சணனுடைய துணைவன் என்னிடம்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)—இதனால் இராவணன் மனத்துக்குப்பிடியாத நல்லுபதேசத்தை விபீட்சணன் செய்ததைக் காட்டியவாறு. 13-ம்:—1குன்றும்.

1ஏந்தெழி 2விராவண னினைய 3சொன்னநீ
சார்தொழிற் சூரியையென் சார்பு 3நிற்றியேல்
4ஆய்நினைப் 5பொழுநினி லகற் யாலெனப்
போந்தன னென்றனன் புகுந்த தீதென்றான்.

(இ - ள்.) பொருந்தியசெயற்கையழகையுடைய இராவணன், (அதுகேட்டு விபீட்சணனைநோக்கி), 'இவ்வாறு (எனக்கு) மாறான வார்த்தைகளைச் சொன்ன நீ என்னுடையஇடத்தில் நிம்பாயேயானால் இறப்பதற்கு உரியவனாவாய்; பொருந்தியதினையவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே (என்னுடைய இடத்தைவிட்டு) அப்பாற் செல்வாய்' என்று தூரத்தினானை, (அவ்விடத்தைவிட்டு இங்கு அவ்விபீட்சணன்) வந்துள்ளான் என்று (அந்த அனலன்) தெரிவித்தான்; நிகழ்த்தது ஈது என்று (தான் கண்டதும் கேட்டதுமாகிய விஷயங்களை மைந்தனென்ற வானான் இராமபிரானிடம்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

இதனால் இராவணன் விபீட்சணனைத் தூரத்தினமையால் அவன்புகலாக வந்தமையைத் தெரிவித்தவாறு. இங்ஙனம் தான் கண்டதையும், வந்தவர் முகமாகக் கேட்டதையும் ஸ்ரீராமனிடம் மயிந்தன் தெரிவித்தா னென்க.13-ம்:—1ஏந்தொழில். 2சொல்லி. 3நின்றினி. 4ஆய்ந்திமைப், ஆய்நினைப். 5பொழுநினிய கரியாம். (13-ம்)

14.—ஸ்ரீராமன் தன் நண்பரை நோக்கி, 'வந்தவரைச் சேரித்துக் கொள்வதா? விட்டிடுவதா? நும்நுத்து உரைமன்' எனல்.

அப்பொழு திராமனு 1மருகி னண்பரை
இப்பொருள் கேட்டநீ 2ரியம்பு கீரிவன்
கைப்புக் பாலனே கழியற் பாலனே
ஒப்புற 3நோக்கிநம் முணர்வி னுலென்றான்.

(இ - ள்.) (மயிந்தன் வார்த்தையைக் கேட்ட) அப்போது,—இராமனும்,—(தன்)சமீபத்திலிருந்த சினேகிதரைநோக்கி, 'இப்போது நிகழ்த்தசெய்தியை (இந்தமயிந்தன்கூறுகையிற்) கேட்டுக்கொண்டிருந்த நீர், 'இந்த விபீட்சணன் எம்மிடத்துச் சேர்தற்கு உரியனோ? (எம்மிடத்தைவிட்டு) அப்பாற் சென்றிடுதற்கு உரியனோ? உமதுஅறிவினால் (மனத்திற்) பொருந்துதல்பெறாங்குஆராய்ந்து (நும்கருத்தில்தோன்றுவதைக்)கூறுங்கள்' என்றான்; (எ-று.)

ஆலோசனை கூறமாறு ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவன்முதலிய நண்பரைக் கேட்டன என்க. பி-ம்:—1அறிவினன்பரை, அருகுண்பரை, அமருண்பரை. 2இயம்புவீரனைக். 3நோக்குவீர், நோக்குநும், நோக்குறும். (௩௬௪)

௩௬௪.—சுக்கிரீவன் கூற்தொடங்கினுனெனல்.

தடமலர் கண்ணனைத் தடக்கை 1கூப்பிபின்று
 இடனிது காலம் தென்ன வெண்ணுவான்
 கடனறி 2காவலன் கழுறி னானதோ
 சுடர்நெடு மணிமுடிச் சுக்கிரீபனே.

(இ - ன்.) பெரிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனைநோக்கி (த் தன்னுடைய) பெரிய கைகளைக் குவித்தவண்ணமிருந்து, (தன்) கடமையறிந்த வானராதிபதியாகிய ஒளிபொருந்திய நெடிய இரத்தின கிரீடந்தரித்த சுக்கிரீவன், 'இடன் இது, காலம் ஈது' என்று எண்ணுபவனாய்க் கூறலானான்; (எ - று).—சுக்கிரீவன் கழுறுவதை மேலிற்படுத்துக் கவிசளிற் காண்க.

அரசர்க்குக்காலமறிதலும் இடனறிதலும் முக்கியமாதலால், வானரர் தலைவனான சுக்கிரீவன் இராவணன் தம்பியான விடீஷணன் தம்மைச்சார்ந்தகாலமும் வந்துசேர்த்துள்ள இடமும் தக்கனவல்ல என்று தோன்றுவதால் அபைபற்றித் தன்மனத்துப்பட்டஆலோசனையைக் கூறலானானென்க. இடம்—தம்முடைய இடமல்லாமல் மாற்றான்நகரையணுகிய இடம்: காலம் - குணங்களை ஆராய்து கொள்ளுதற்கு இடனில்லாமல் நெருக்கடியாயுள்ளகாலம்: பகைவர் பலவகைசூழ்ச்சியால்முயன்று எப்படியாவது கம்மைவெல்லவேண்டுமென்றுபார்க்குங்காலம் என இவ்வாறெல்லாம் எண்ணின் சுக்கிரீவனென்க. கடனறிகாவலன் - காவலர்கடமையுணர்ந்தவனென்றபடி. 'இங்குவருபவர் யாவரும் பெண்ணாய்விடுக' என்ற பார்வதிசாபத்தினும்பெண்வடிவமடைந்த ருகுராஜன் என்ற வானராசனது கழுத்தினழகைக்கண்டு காமுற்ற சூரியபகவானது அருளாற்பிறந்தவன் சுக்கிரீவன்: சுக்கிரீபன் = சுக்கிரீவன்: என்பது - அழகியகழுத்தையுடையவனென்று காரணப்பொருள்படும். பி-ம்:—1கூப்பினான். 2காதலன், சூழ்ச்சியின். (௩௬௫)

௩௬௫.—இதுமுதல் பன்னிரண்டு சுவிகள் - ஒருதொடர்: சுக்கிரீவன் தன்சுருத்தைக்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நனிமுதல் வேதங்க 1ணன்சூ நாமநூல்
 மனுமுதல் யாவையும் வரம்பு கண்டநீ
 2இனையன 3கேட்கவோ வெம்ம னோர்களை
 வினவிய காரணம் 4விதிக்கு மேலுளாய்.

(இ - ன்.) விதிக்கும் மேம்பட்டிருப்பவனே! மிக்கமுதன்மைபெற்றுள்ள நான்குவேதங்களையும் பிரசித்த நூல்களாகிய மனு முதலிய, எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் எல்லகண்டெள்ள நீ எம்போலியரை வினவியகாரணம் இவ்விதயங்களைக் கேட்டறிவதற்காகவோ? (எ - று.)

பிறரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுவது சாமானியமானவர்க்கு ஏற்கும்: வேதசாஸ்திரங்களையெல்லாம் கரைகண்டுள்ள உன்போலியர்க்கு வினாவி யறியவேண்டிய பொருள் இல்லை யாதலால், நீ எங்களை வினவியது எங்களைக்கேட்டு ஒன்று அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலன்று: இவர்கள் மனநிலை எவ்வாறு உள்ளது என்று பரிசோதித்தற்செய்யாமென்ற படி. நாமம்-புகழ். விதிக்கு மேலுளாய்-உன்வீரப்பின்படி எதையும் நடப்பிக்க வல்லாய் நீ என்றபடி. பி-ம்:—1.நாலும், 2.இனியன. 3.கேட்டிகொல். 4.விதியின்.

கூ. ஆயினும் விளம்புவ 1. அருளி னாயி
2. ஏயின 3. தாதவி னறிவிற் 4. கேற்றவா
5. தாயவென் றெண்ணினுந் 6. துணிவன் றெண்ணினும்
மேயது 7. கேட்டியால் வினாவு 8. நோக்குவாய்.

(இ-ள்.) (எம்மைக்கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உனக்கு இல்லை) ஆனாலும் (நீ) எவ்வாறு தலால் (என்னுடைய) அறிவிற்கு எட்டியவாறு விளம்புவன்: கருணைக்குக் கடல்போன்றவனே! (யாண்டுவது), தாயது [மிக்கிற்றந்த ஆலோசனை] என்று எண்ணினாலும், துணியத்தகுந்ததன்று என்று தள்ளிவிட்டாலும், (நான்) கருதுவதைக் கேட்பாய்; (கேட்டபின்பு), வினாய்க் கூடிய பயனைக்குறித்து (நீயே) ஆராய்ந்துகொள்வாய்; (எ - று.)

எம்மைக்கேட்டுத் துணியவேண்டியது எல்லாமுணர்ந்த உனக்கு இல்லை: அதனால் நான் சொல்லுவது அவசியமன்று: ஆயினும், பெரியோனான நீ இன்னதுசெய்யவேண்டுமென்று பணித்தால் அதனைத்தட்டுதல் முறையன்றாதலால் என்மனத்திற்குப் பட்டதைச் சொல்லுகிறேன்: நான் சொல்லிவிட்டேனென்று தாட்சினியப்படாமல், நான் கூறுவதுகுற்றமோ? குணமோ? என்று ஆராய்ந்து பயனைநோக்கி உன்வீரப்பின்படிசெய் என்று பூர்வீடிகையாகச் சக்கிரீவன் அடக்கக்கூறியவாறு. பின் 'மேயது' என வருவதனால், தாய-தாயது என்பதன் விகாரம். பி-ம்:—1. அருளினாயைநீ, 2. ஏயெனக், ஏயின. 3. காதலின், ஆதலென். 4. ஏற்றன. 5. தாயவன்றெண்ணினும், 6. துணிவென்றெண்ணினும். 7. கேட்டபின். 8. கோடியால், கோடுவாய், நோக்கென்றன். (ந.க.எ)

கூ.2. வெம்முனை 1. வினா தவி னன்று வேறொரு
சம்மையா னுயிர்கொளத் துணித லா2. லன்று
தம்முனைத் துறந்தது தரும் 3. நீதியோ
4. செம்மையி லரக்கரில் யாவர் சிரியோர்.

(இ - ள்.) (இந்தவீட்டணனை) தனது தமையான இராவணனை (இப்போது) விட்டுவந்தது, (தமையானே தனக்குக்) கொடும்போர் விளைத்ததாலன்று: வேறொருபழிக்கத்தக்க செயலாலும் (அன்று); தன்னுயிரையேகொள்வதற்குத் துணிந்தமையாலும் அன்று; (ஆகையால் இவன் செயல்), தருமசாஸ்திரத்தின் ஒழுங்குக்கு ஏற்றதாகுமோ? நேர்மைக் குணமில்லாத அரக்கரில் சிரியோர் யாவர்? (எ - று.)

'இவ் வீட்டணனை தமையனை விட்டிட்டுவந்தா னென்பது, ஒருகுற்றமாகாது; நீ தமையான வாலியை விட்டிட்டுச் சேர்த்தாயல்லவா?' என்றுஎன்னைக்

குறித்துக் கருதலாம்; யான் விட்டுவந்ததற்கும் இவன் விட்டுவந்ததற்கும் மிக்க வேறுபாடு உண்டு. நான் எவ்வளவோ பணிந்தும் வாலியென்பவன் என்னைத் தூரத்தித் தூரத்தியடித்துப் போர் புரியலானான்; அன்றியும், என்னுடைய மனைவியைக் கவர்ந்துகொண்டு என்னையே கொல்லப் பார்த்திட்டான்; இவ்விபேஷணனுக்கோ அவ்வாறு ஒன்றும்மில்லை. ஆதலால், இவன்வந்தது கள்ளத்தனமாக இருக்கலாகுமென்றே கருதுகிறேன்; அரக்கரில் நற்குணமுடையாரெவரையும் கண்டிராமையால் அரக்கர்க்குள்ள குணத்திற்குமாறான குணமுடையவனென்று இவனைக் கொள்ளமுடியா தென்றவாறு. வேறொருசும்மையான்-வேறொருபெருந்தவரான காரியத்தைச் செய்ததனால் எனினுமாம்; என்றது-மகிஷாசுரனுடன்பொருமாறு பாதாளலோகத்திற்கு வாலி சென்றிருந்த போது அவனைக்கொன்ற குருதி பிலத்துவாரத்தின் வழியாய்வெளிப்பட, வாலி கொல்லப்பட்டானுதலால் அந்தமகிஷாசுரன் ஒருகால் எம்மையும் கொல்வானே என்று கருதிப் பிலத்துவாரத்தை மலைகொண்டு அடைத்தமையாற் கொல்லுமாறு பகைகொண்டமை போன்றதைக் குறிக்குமென்னலாம். பி-ம்:—1வினைத்தலாலன்று, வினைத்தலினன்று. 2அன்றே. 3ஓதியோய். 4செம்மையால். (௩௬௮)

௩௬. 1 தகையுறு தம்முனைத் தாயைத் தந்தையை
2 மிகையுறு குரவரையுலகின் 3 வேந்தனைப்
பகையுறு வருதலுந் துறந்த பண்4பிது
நகையுறு 5 லன்றியும் நயக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய தமையனையும், தாயையும், தந்தையையும், மேம்பாடுபொருந்திய ஆசிரியன்மாரையும், உலகிற்குத்தலைவனாகிய அரசனையும், (அவர்க்குப்) பகையாயினர் நெருங்கவந்தவுடனே, கைவிடுதலென்கின்ற இரத்தக்குணமானது, — (தகாத செயலென்று) ஏளனஞ்செய்வதற்கு உரியதல்லாமலும் விரும்பியேற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகுமோ? (எ - று.)

தகாதசெயலைச் செய்தவனை ஏற்றுக்கொள்ளலாகா தென்பதுகருத்து. முன்னிரண்டடிகளின் கூறப்பட்டவர்-ஐங்குரவரெனப்படுவர். பி-ம்:—1 தகையுறு. 2 மிகையுறு. 3 வேந்தரை. 4 அது. 5 அன்றியே. (௩௬௯)

௩௭. 1 வேண்டுழி 2 யினியன 3 விளம்பி வெம்முனை
பூண்டுழி யஞ்சி4யே செருவிற புக்குடன்
5 பாண்டொழி லன்றநம் மருங்கு வந்தவன்
ஆண்டொழி லுலகினுக் காணி யாடுமன்றே.

(இ - ள்.) (அண்ணலால் தனக்குக் காரியம்) ஆகவேண்டியகாலத்தில் இனியவார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டுக் கொடும்போர்நோர்த்தபோது போரிற் புக்குஉடன்மாளுத்தொழிலை மேற்கொள்ளாமல் அஞ்சி நம்பக்கத்துவந்தவன் ஆண்டொழிலேமேற்கொண்ட உலகத்துக்கு ஆணிபோலச் சிறப்பானன்றோ?.

சீழ்ச்செய்யுளில், விபேஷணன் கபடமாகவந்தவனென்று தன்கருத்தைக் கூறினான், சக்கிரீவன்; இங்கு அவன் வஞ்சகனாகவராமல் அஞ்சிவந்த அடைக்

கலம்புருந்தானென்றாலும் கொள்ளத்தக்கவனல்ல நென்று கூறுகின்றான். போருக்கு அஞ்சிவந்தவன் போர்செய்து ஆண்டொழிலைக்காட்டவேண்டிய நமக்கு உதவா னாதலால் இவனைக் கைக்கொள்வதிற்பயனில்லையென்றவாறு ஆண்டொழிலுக்கு என்றது, தம்மைக் காட்டும்.: ஆண்டொழிலுகினுக்கு நமக்கு என்றபடி. ஆண்டொழில் உலகத்தில் ஆணித்தரமாய்த் தோன்றாமன்றோ? எனினுமாம். ஆண்டொழிலுகினுக்கு ஆணியாமென்றது-பிறகுறிப்பு. பி-ம்:—1வேண்டொழி. 2இணையன். 3விரும்பி. 4வேம். 5மாண்டொழியன்றி, மாண்டொழிலஞ்சி. 6அன்றோ, என்றான். (௩௭௦)

கூரு. 1மிகைப்புலர் தருமமே 2வேட்ட 3போதவர்
4தகைப்புலர் துறந்துபோய்த் 5துறத்த லன்றியே
நகைப்புலம் 6பொதுவுற 7நடந்து 8நாயக
பகைப்புலர் 9சார்தலோ 10பழியி னீங்குமோ.

(இ-ள்.) நாயகனே! (தன்) மேம்பட்ட அறிவு தருமத்தையே விரும்புமா னால், (மாறான) அவருடைய (நல்நெறியைத்) தடுத்தலைக்கொண்ட இடத்தை விட்டுச்சென்று துறவைமேற்கொள்வதல்லாமல் (யாவரும்) பொதுவாககைத்த லைப்பொருந்த அவ்விடத்தைவிட்டுவந்து பகைவரிடத்தைச்சார்தல் தக்கதோ! (அது), பழியினின்றூ லீங்கிய செயலாகுமோ? (எ - று.)

தன்னம்தருமத்தையே விரும்புகையில், தன்னைச்சேர்ந்தவர் தருமத் திற்குத் தடைகீழ்த்துவராயின் தான் அவர்களைவிட்டுச்சென்று துறவுபுண்டு தனியேயிருத்தலென்பது செய்யத்தக்கதெயன்றி, யாவரும் இகழ்ச்சியெய்யப் பகைவரிடத்தைச்சேர்தலென்பது செய்யத்தக்கசெயலன்று: அது புகழை புண்டாக்காது பழிபையே விளைக்குமென்பதாம். வீட்டணைன் அச்சத்தினால் தமையினவிட்டிடாமல் தருமத்திற்குமாறாகத் தமையன்நடப்பதனால் அவனை விட்டுவந்தானாலும் அதுவும்சரியன்று என்கின்றான். பி-ம்:—1மிகப். 2கேட் ட. 3போதுதன், போதிவன். 4தொகைக்குலம். 5சாதலின்றியே, சார்தலின்றி யே. 6பொதுவற. 7நடந்த. 8நாயகன். 9சார்தலோர், சார்வதோர், சார்வது. 10பழியதாகுமால், பகையுமாகுமால், பகையினீங்குமோ. (௩௭௧)

கூகூ. 1வார்க்குறு வீணைகழற் றம்முன் 2வாழ்ந்தநாட்
சீர்க்குற 3வாயிடைச் செறுநர் 4சீறிய
போர்க்குற வன்றியே 5போந்த போதிவன்
ஆர்க்குற 6வாகுவ னருளி னுழியாய்.

(இ - ள்.) கருணைக்கடலே! வார்த்துச்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலை அலன் காரமாகப் பூண்ட தனது அண்ணனான இராவணன் வாழ்ந்தகாலத்தில் (அவ னது) செல்வத்தை யனுபவித்தற்கு வேண்டிய உறவு பூண்டுவீட்டு, இவ்வேனை யில் பகைவர் சீறிச்செய்கின்ற போருக்கு (உற்ற) உறவினரை விராமல் (அவ னை) விட்டு வந்தானென்றால், இந்த வீட்டணைன், யாருக்குத்தான் உறவாக இருப்பான்? (எ - று.)

தன்னண்ணன் செல்வச்சிறப்போடு இருந்தகாலத்து அவனுக்குத் தம்பி யென்று உறவுகொண்டாடிச் செல்வத்தாற் பெறலாகுஞ் சுகத்தையெல்லாம்

நகர்த்து அவ்வண்ணனுக்குக் கேடுவினையக்கூடிய கடும்போர் நிகழ்த்ததென்று இப்போது கைவிட்டானாலால், ஆபத்துக்காலத்தில் இவன் எவர்க்கும் ஒரு போதும் உதவுபவன் என்கொன்பது, பெறப்படும்: ஆதலால், இவனைக் கைக் கொள்வது தகாதென்றவாறு. இவன் வந்தது எப்படியிருந்தாலும், தக்க காலத்திற் கைவிடுதல் மையான இவனைக் கொள்வதற் பயனில்லையென்ற வாறு. இங்கு 'அருளிழையாய்' என்று இராமபிரானை விளித்தது-1 கருணைக் கடலாதலால், உனக்கு யாவர் விஷயத்திலும் கருணைதோன்றுவது இயல்பே யாதலால், இவனிடத்துக் கருணைதோன்றுவது நினைனம்; ஆயினும், இவனைக் கைக்கொள்ளலாகாது என்று குறிப்பித்தற்காக: 1. நுந்துடையடைநொ ளியணி. 2. மீ-ம்:—1வார்க்குற. 2வாழுநாள். 3ஆகியே. 4சீறுநாள். 5புகுந்த. 6ஆகுங்கொல். (1-11)

11. ஒட்டிய கனகமா னுருவ மாகிய

1. சிட்டனு மருமக னிழைத்த தீவினை

கட்டிய 2. போதினிற் றவமுங் கேள்வியும்

விட்டது கண்டுநாம் விடாது 3. வேட்டுமோ.

(இ - ன்.) ஏறிட்டுக்கொண்ட பொன்மானின் வடிவமாகிய பெரியோ னை மாரீசனும் மருமகனை இராவணன் போதித்த தீச்செயலைச் செய்ய நேர்ந்த சமயத்தில், தவத்தையும் கேள்வியையும் கைவிட்டது கண்டும் நாம் (இவனைக்) கைவிடாமல் விரும்பக் கடவோமோ? (1-11)

மாரீசனென்பவன் சுகேதுவென்னும் யட்சனதுமகளாகிய தாடகையின் குமாரன்; இவனது தந்தையான சுந்தனென்ற யட்சன் அகஸ்தியமுனி வனது கோபத்திற்கு இலக்காய்ச் சாம்பராய்விட, கணவனையிழந்த தாடகை தனது இருபுதல்வரோடு அம்முனிவனையெதிர்க்க, அவனது சாபத்தால் மூவரும் அரக்கராயினர். பின்பு சுபாகு மாரீசர் இராவணனது மாதாமகனையடுத்து 'நாங்கள் உனக்கு மக்கள் முறையாவோம்' என்று உறவுபுண்டு அதனால் இராவணனோடு மாமன்முறைபெற்றுச் செருக்குக்கொண்டு முனிவர்க்குத் தீங்கு செய்தவண்ணம் திரியலாயினர். இப்படியிருக்கையில் விசுவாமித்திர முனிவன் இராமலட்சுமணரைத் துணையாகக்கொண்டு வேள்விதொடங்க, அவ் வேள்விக்குப் பல அரக்கரோடு இடையூறுசெய்யத் தொடங்கி இராமபாணத்தால் சுபாகு இறந்தானாக, மாரீசன் வாயவ்யால் திரத்தினுற் கடலில் தள்ளப்பட்டான். அங்ஙனம் உயிர்த்தப்பிய மாரீசன் சிலகாலம் கடற்கரையில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்து இராமன் தண்டகாரணியம் புகுந்தபோது பழைய வைரத்தால் வேறு இரண்டு அரக்கருடன் மான்வேடம்பூண்டு இராமபிரானைத் தன்கொம்புகளால் முட்டிக் கொல்லக்கருதி நெருங்குகையில், இராமனெய்த அம்புகளாற் கூடவந்த அரக்கர் இறக்க, இவன் தான்மாதிரும் தப்பியோடி புயந்து இலங்கைசேர்த்து தவவேடம்பூண்டிருந்தா னென்பதறிக.

இவ்வாறு இராவணனுக்கு மாமன் முறையான மாரீசன் தான் தவமும் கேள்வியுடையவனாயிருந்தும், மருமகனை இராவணன் செய்த தூர்ப்போ தினையால் தன்னுடைய தவம் முதலாயினவற்றை விட்டு மாயமான் வடிவமா

யினதைக் கண்டோமன்றே. ஆகவே, இராட்சசர்கள் தவம் முதலியன உடையவராயினும், சமயத்தில் நல்லொழுக்கத்தைக் கைவிட்டுத் தீவினைக்கு உடன்படுவாரென்பது தெற்றென விளங்குதலால், இந்த விபீடணன் இப்போது நல்லொழுக்கமுடையது யிருந்தானாலும் இவனை விரும்பி நேசித்தல் செய்வலாகாதென்றனென்க. சிட்டன் = ஸிஷ்டன்: பெரியோன். தவம் முதலியன உடையவராயிருந்தது பற்றி மாரீசனை 'சிட்டனும்' என்றது. பி-ம்:— 1சிட்டன். 2போதவன், பொழுதுநல். 3வேட்குமோ, வேண்டுகமோ. (௩௭௩)

௬௫. கூற்றுடன் மன்னொ¹டிவ்²வுலகங் கூடி³வந்து
வற்றன்⁴ வென்னினும் வெல்ல⁵வேற்றுமோம்
மாற்றவன் மம்பிரம் மருங்கு⁶வந்தி வண்
7தோற்றுமோ வன்னவன்⁸ துணைவிரைகுமோ.

(இ - ன்.) யமனுடனே இந்த உலகமெல்லாம் திரண்டுவந்து எதிர்த்தனவானாலும் (அவற்றையும்) வெல்வதற்குச் சித்தராக இருக்கின்றோம், (நாம்: இவ்வாறிருப்பதால்), இங்கு சம்முடைய பக்கத்திலே (மது) மாற்றுகிய இராவணனுடைய தம்பிவந்து தோற்றுவானே? [இராவணன் தம்பி நம்பக்கல் வரவேண்டிய அவசியமில்லையென்றபடி]; அந்த மாற்றன் தம்பியான விபீடணன் துணைசெய்பவனாவனே? (௭ - து.)

யமன் இவ்வுலகத்தையெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கச் சித்தராயிருக்கின்ற நமக்குப் பகைவருள இராவணனுடைய தம்பியின் துணை வேண்டியதில்லை; இவன் இங்குவருதலே தகாதென்றவாறு. சீழ்ச்செய்யுளிலே வந்தவன் சமயத்தில் ஏமாற்றிவிடக்கூடுமென்ற சக்கிரீவன், இதனால், இவன் துணை வேண்டுவதென்றென்கின்றான். பி-ம்:— 1எவ். 2உலகு. 3வத்தேற்றினார், வத்தேற்றனவு. 4என்னினும். 5ஏற்றுமோம், ஏற்றுமன். 6வந்தவன். 7தோற்றமே. 8துணையும். 9ஆவனே. (௩௭௪)

௬௬. அரக்கரை யாசறக் கொன்று நல்லறம்
புரக்க¹வந் தனமெனும் பெருமை பூண்டநாம்
இரக்கமி² லவரையே துணைக்கொண்³டேறலாற்
சுருக்கமுண் டவர்வலிக் கொன்று தோன்றுமால்.

(இ-ன்.) 'இராட்சசர்களையெல்லாம் விராவில் அடியோடு அழியக் கொன்று சிறந்ததருமத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வந்துள்ளோம்' என்கின்ற பெருமையை மேற்கொண்டுள்ள நாம் இரக்கமில்லாத அந்த அரக்கரையே துணையாகக்கொண்டு (போருக்குச்) செல்லுதலால், 'அந்த இராமவட்சுமணரது வலிமைக்குக் குறைவுள்ளது' என்று (வெளிக்குத்) தோன்றும்; (௭ - து.)

அரக்கரை யறத்தொலைத்துத் தருமத்தை நிலைநாட்டவந்துள்ளோமென்று பெருமைபூண்டுகள்ள நாம் அதற்குமாறாக அரக்கரிற்சிலரைத் துணையாகக்கொள்வதுதகாது; அன்றியும், நாம் அவர்களைத் துணைக்கொண்டு பொருதலால், 'நாம் தனியாக இருந்து அரக்கரை வெல்லமுடியாது; உளவு சொல்பவராய் அவ்வரக்கரிற் சிலர் நமக்கு உதவிபுரிந்தால்தான் வெல்லமுடியும்' என்று

வெளியிற் பார்ப்பவர்க்குத் தோன்று மாதலால், நம்முடையவ்விமை இழிவு பட்டதாக மதிக்கப்படும்; இக்காரணங்களினாலும் வந்த இவர்களைக் கொள்ள லாகாதென்பதாம். நம்முடைய தருமத்திற்கும் அரக்கரைக்கொள்வது தகாதெ ன்றவாறு. ஆசு - பற்றுக்கோடுமாம். பி-ம்:—1 வந்தனர். 2 அரக்கரை. 3 ஏற்றுந், ஏற்றுமேல், ஏறமேல், ஏறமேல், ஏறம.

(க.எடு)

எ. விண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் மெய்ம்முகம்
கண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் கைப்பொருள்
கொண்டுழி யொருநிலை நிற்பர் கூழுடன்
உண்டுழி யொருநிலை நிற்ப ருற்றவர்.

(இ - ன்.) பொருந்திய உறவினரென்பார்,—பிரிந்தகாலத்திலும் ஒரு நிலையில்தானே நிற்பர்; நேர்முகத்தைக் கண்டபோதும் (முன்புநின்ற) அந்த ஒருநிலையிலேயே நிற்பர்; கையிலுள்ள பொருளைப் (பிறர்) கவர்ந்துகொண்டு விட்டாலும் [ஏழையாய்விட்டாலும் அந்நிலையிலும்] ஒருநிலை நிற்பர்; உணவு களை உடன்உண்டபோதும் ஒருநிலைநிற்பர்; (எ - று.)

‘கூழ்’ என்பது - நுகர்த்தற்குரிய பொருள்கட்கெல்லாம் உபலட்சண மென்னலாம். மறைவாக இருக்கும்போதும் நேரே இருக்கும்போதும் கைப் பொருளை யிழந்திட்டகாலத்திலும், கைப்பொருளோடு பலவகை நுகர்ச்சிகளை நுகருங்காலத்திலும் எக்காலத்திலும் ஒருநிலையில் நிற்பவரே உற்ற உறவின ராவர்: இவனே இனிது நுகருங்காலத்துத் தமையனோடு இனிது இருந்து, இன்னாமைநேர்ந்த காலத்து அவனைவிட்டுப் பிரிந்திட்டானாதலால், உற்றானை தற்கு ஏவாதவென்றவாறு. கீழ் கூசு-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறியதை வற்புறுத் துத்தகாக இங்கு வேறுவகையாகக் கூறின னென்க. ‘ஒருநிலைநிற்பர்’ என்பது ஒருபொருளில்தானே பலமுறைவந்தது - கோநீப்பொருட்பின்வநூலாயினி. உற்றவர்-கடைநிலைநீபகம்.

(க.எசு)

எக. வஞ்சனை 1 யியற்றிட வந்த வாறலால்
தஞ்சென நம்வயிற் சார்ந்து ளானலன்
2 நஞ்செனக் 3 கொடியனை நயந்து 4 கொடியோ
அஞ்சன வண்ணவென் றறியக் கூறினன்.

(இ - ன்.) (இவன்) வந்தவகை கபடச்செய்கையை செய்வதற்காகவே யல்லாமல் தஞ்சமென்று நம்மிடத்துச்சேர்ந்துள்ளானல்லன்: மைப்போன்ற திருநிறத்தைபுடையவனே! விஷம்போற் கொடியவனான இவனை விரும்பிக் கொள்ளக் கடவாயோ? என்று (தன்கருத்து) வினக்கும்படி சொல்லிமுடித் தான், (சுக்கிரீவன்); (எ-று.)—‘இவன் நம்மை யேமாற்றுதற்காவந்த வேஷக் காரன்: ஆதலால், அங்கீகரிக்கத்தக்கவனல்லன் என்று தான்துணிந்ததைக் கூறிமுடித்தான் சுக்கிரீவனென்க. தஞ்சு-தஞ்சமென்பதன் விசாரம். கொடி யோ, ஓகாரம்-தகுதியின்மை குறிப்பது. பி-ம்:—1 இயற்றிய. 2 நஞ்சினிற். 3 கொடிதென, கொடியனே, கொடுமென. 4 கோமேல், கோடியால். (க.எசு)

எ2.—பூரீராமன் சாம்பவானை 'உன்கருத்து யாது?' என வினாவுதல்.

அன்னவன் பின்னூற வலகில் 1கேள்வியில்
தன்னிகர் 2பிறரிலாத் தகைய சாம்பனை
என்னையுன் கருத்தென விறைவி னாயினான்
3தொன்முறை நெறிதெரிந் தவனுஞ் 4சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சக்கிரீவன் கூறிமுடித்த பிறகாக, அளவில்லாத நூற் கேள்வியில் தன்னையொத்த பிறரில்லாத தன்மையையுடைய சாம்பவானை கோக்கி, தலைவனாகிய பூரீராமன், '(விபீஷணனைக் கைக்கொள்வதில்) உன்னு டையகருத்து யாது?' என்று வினாவினான்; பழமையான முறையிலுள்ள வழி யினால் ஆராய்ந்து அந்தச்சாம்பவானும் கூறலானான்; (எ - று.)—சாம்பவான் கூறவதைமேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

சாம்பன்-ஐயம்பவார் என்பதன் விகாரம்: இவன் பிரமனது கொட்டாவி யினின்று வெளியில் தோன்றியவன். கரடிகட்கு அரசன்: காலங்கண்டவன். நான்காமடி-'தொன்முறைதெரிந்தவன் சொல்லினாரோ' என்றும், 'சொன் னவன்வரன்முறை தெரியச்சொல்லுவான்' என்றும் சிலபிரதிகள். பி-ம்:— 1கேள்வியால். 2பிறனலா, பிறிதிலா. 3சொல். 4சொல்லினான். (௩௭௮)

எ3.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: சாம்பவான் கூறும் விடையைத் தெரிவிக்கும்.

1அந்நூரே யாயினு மரிய 2தெவ்வரைச்
3செறிஞரே 4யாவரேற் கெடுத றிண்ண5மால்
நெற்தனை 7நோக்கினும் நிருதர் நிற்பதோர்
8குற்றனி யுளதென வலகங் கொள்ளுமோ.

(இ - ள்.) (ஒருவர்) எவ்வளவு அறிவாளிகளாயிருந்தாலும், (ஒழித்தற்கு) அரிய பகைவரை நெருங்கிச்சேர்த்தவராவராயின், (அவர்கள்) அழிவது திண் ணம்: (இவர்கள் இப்போது) என்னெனியில் நிற்கின்றார்களென்பதொன்றை யே (நாம்) பார்த்தோமானாலும், அரசர்கட்கு (வஞ்சனையினால் வெவ்வேறு) இருப்பதாகிய ஒருபழக்கம் மிகவுமுள்ளது என்றிருக்கையினால், உலகத்தவர் (நாம்) அரசர்கரை யேற்றுக்கொள்வதைச் சரியென்று உடன்படுவார்களோ?

எத்துணையறிவாளிகளும் கொடுத்தெவ்வரைச் சேர்தலாகாது: சேர்த்தால் கெடுவது திண்ணம்: 'இங்கு வந்துள்ளவர் பகைமையை யொழித்து வந்திட்ட தனால் தெவ்வரைச் சேர்த்துக்கொண்டவர்களாக மாட்டோம்?' என்று எண் ணவேண்டா; இப்போது என்னெனியில் நிற்பவர்போலத்தோன்றினும், அரச கர்கட்குச் சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு வேஷம்பூண்டுகின்ற ஒருதன்மை மிகவு முள்ளதனால் இவர்களை யேற்றுக்கொள்வதை உலகத்தார் சரியென்றகொள்ள மாட்டார்களென்பதாம். பகைவரைச்சேர்த்துக்கொள்வதால் தீமைவிளைபுமெ ன்பதற்கு 'கோட்டானும் காசமும்' என்ற பஞ்சதந்திரக்கதை மேற்கோளாம். இனி, சுற்றடிக்கு-மாற்றாராய்வந்தடைந்த இவர்களிடத்தில் வெளித்தோற்றத் தில் நெருநியுள்ளதென்றகாரணத்தினால் இவர்களை யேற்றுக்கொள்வதை உல

கத்தவர் நல்லதென்று கொள்ளுவார்களோ? என்றலுமாம். 'அறிஞ்சேயாயினும்' என்பதற்கு-(பகைவர்) அறிவுடையராயிருந்தாலும் என்று கூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—1.அறிநரே. 2.தேவரை. 3.செறுநரே. 4.ஆமெனில். 5.ஆம். 6.நனி. 7.நேர்க்குறிநீ. 8.குறிஞ்சீ, குறுநனி. (௩௭௬)

எசு. வெற்றியுந் 1.தருகுவர் 2.வினையம் வேண்டுவர் முற்றுவு ருறு³குறை 4.முடிப்பர் 5.முன்பினால் 6.உற்றுறு நெடும்பகையுடைய 7.ரல்லதூஉம் சிற்றினத் தவரொடுஞ் செறிதல் 8.சீரிதோ.

(இ - ன்.) ஊன்றிய செடிய பகைமையையுடைய சத்துருக்கள்—, வஞ்சனையைவிரும்புவார்: (ஆதலால், அவர்கள் நம்மை ஏமாற்றுவதற்காக முதலில் நமக்குச்) செய்க்கையம் தருவார்கள்: வலிமையோடு, (நமக்கு) நேர்ந்துள்ள குறையையும் (ஏற்றதொழில்) செய்து நீக்குவார்கள்: (சமயம்வாய்த்தபோது, நம்மையே) சூழ்ந்து தீமைவிளைப்பார்கள்: இதுவல்லாமலும், சிற்றினத்தாரோடும் நெருங்குதல் சிறப்பைத் தருவதாகுமோ? (எ - று.)

பகைவர் முதலில் நமக்கு வெற்றிதருதல் முதலியன செய்து நமக்கு அனுசூலர்போலத் தோன்றி, நாம் நம்பியிருக்கும் நிலையில் அறத்தொலைக்கப்பார்ப்பார்கள்: ஆதலால், பகைவரோடுஉறவாடுதல் ஆபத்துக்கே இடனும்: அன்றியும், இப்பகைவர் சிற்றினத்தைச் சேர்ந்தவ ராதலால், அந்தச் சிற்றினத்தாரோடுசேர்தல் நம்பெருமைக்கு இழுக்கை விளைக்குமாதலாலும் இவருடன்சேரலாகாதென்பதாம். குறைமுடித்தல்-குறையைப்போக்குதல். வினையம் என்பதற்கு-தொழில் செய்து முடிக்கும்உபாயம் என்றும், முற்றுவர் என்பதற்கு-(விடாமல் நம்மைச்) சூழ்ந்துகொண்டேயிருப்ப ரென்றும் கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—1.தருவாநல். 2.வினையும். 3.முறை. 4.முடிய. 5.முன்பினர்,மொய்யம் பினால். 6.உற்றுறிநீ, உற்றது. 7.அல்லரே, அல்லரேல், அல்லரோ. 8.திண்மையோ. (௩௮0)

எரு. வேதமும் வேள்வியு 1.மயக்கி வேதியர்க்கு ஏதமு 2.மிமையவர்க் கிடரு நீட்டிய பாதகர் நம்வயிற் படர்வ ராமெனில் 3.திதில ராய்நமக் 4.கன்பு 5.செய்வரோ.

(இ - ன்.) வேதங்களையும் (வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள) யாகங்களையும் செலுத்து, வேதம்வல்லவரானபிராமணர்க்குத் தீமையையும் தேவர்க்குத்துன்பத்தையும் வலிதிற்செய்கின்ற பாவிகளாகிய இராக்கதர் நம்மிடத்து வந்துசேர்வாரானால், (அவர்கள்), தீக்குணமில்லாதவராய் நம்மிடத்து அன்பு செய்வார்களே? [செய்யாரன்றோ]; (எ - று.)

சாதியின்குணம் போகாதாதலால், அவ்வர்க்கரைக் கைக்கொண்டோ மாளுலும், தீமையேபுரிவ ரென்றவாறு. வேதத்தைமயக்குதல் - வேதத்திற்குரியனநிகழ்வொட்டாது செய்தல்: அதற்கு ஒருதிருஷ்டாந்தமாக வேள்வியைமயக்குதல் கூறப்பட்ட தென்னலாம். இமையவர் - இமையில் (மூடாமை யாகிய) விசேஷமுடையவரென்றும், இமயமலையில்வாழ்பவ ரென்றும் கார

ணப்பொருள்படும். பி-ம்:—1 விலக்கி, 2 தேவருக்கு, 3 திலிராயவர்க்கு, திலராவர்க்கு, திலிரவரவற்கு, 4 அருள், 5 செய்துமோ. (ந.அ.க)

எக். கைப்புருள் 1 துறுசர 2 ணருளிக் காத்துமேற்
3 பொய்க்கொடு வஞ்சனை 4 புணர்த்த போதிலும்
5 மெய்க்கொள 6 விநியினும் 7 விடுது 8 மென்னினும்
9 திக்குறும் நெடும்பழி யறமுஞ் சீறுமால்.

(இ - ள்.) (நம்மிடத்துப்) புகலாகப்புருள் தாரென்றகாரணம்பற்றி ஏற்ற அபயந்தந்து (இவர்களைக்) காக்கத்தொடங்கிவிட்டோமானால், (இவர்கள்), பொய்யம்மையைக்கொண்டு வஞ்சனைச்செய்கையைச் செய்தபோதிலும் (இவர்களால் நம்முடைய) உடலையே பிறர்கொள்ளும்படி (நமக்குச்) சாவு நேரிடிலும் (அப்போதும் இவர்களைக்) கைவிட்டோமானாலும் திக்குக்களில் மிக்க பழிப்பானது மிகும்: (அன்றியும்), தருமதேவதையும் விரோதிக்கும்; (எ - று.)

நாம் இப்போது இவர்களைக் கைக்கொண்டவிட்டால், அவர்களிடத்துத் தீமையைக் கண்டபோது கைவிட்டிடுவோமென்பதற்கும் இல்லை: நம்மாத் தீமையையாகக் கொள்ளப்பட்டோர் நமக்குமரணத்தையே ஒருகால் விளைத்தாலும் அப்போதும் இவர்களைக் கைவிடலாகாது: கைவிட்டாலோ பழியுண்டாவதன்றித் தருமத்திற்கும் விரோதமா மென்றவாறு. புருந்து - இறந்தகால வினையெச்சம், காரணப்பொருளது. உறும்-மிகும். பி-ம்:—1 ஒரு, 2 அளித்து, 3 பொய்க்கொரு, 4 புணர்ந்த, 5 மெய்க்கொடு, 6 இழியினும், 7 விருத்தம், 8 என்னினில், என்னினி, 9 திக்கொடு. (ந.அ.உ)

எஃ. 1 மேனனி விளைவது விளம்ப வேண்டுமோ
கானகத் 2 திறைவியோ 3 நுறையுங் காலையின்
மானென வந்தவன் வரவை மாணுமிவ்
வேணையன் வரவுமென் 4 தீனைய கூற்றான்.

(இ - ள்.) (அரசர்களால் முதலில் கண்மைபோலத்தோன்றிப் பின் தீமை விளைவதைக் கண்டுகாக்கக்கண்டிருக்கின்றோமன்றோ!) இனி மிகவும் விளையப் போவதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ? காட்டிலே தலைவியாகிய சீதாபிராட்டியோடு (நீர்) வசிக்கின்ற நாளில் பொன்மானென்று (வேஷம்போட்டுக்கொண்டு) வந்தவனை மாரீசனுடைய வரவை இந்த மாற்றான் வருகையும் ஒத்திருக்குமென்று இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லிமுடித்தான், (சாம்பவான்).

மேல்விளைவு இன்னதென்பதை மாரீசன்செய்கையால் உணர்ந்துள்ளோமாதலால், இவனாலும் அவ்வாறே தீமைநேருமென்பது எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்றோ? என்று தன்சொல்லை முடித்தனன் சாம்பவானென்க. பி-ம்:—1 மேனக, 2 திறைவரீ, 3 உறைந்த, 4 இனிது. (ந.அ.க)

எஅ.—‘உன்சுருத்துயாது?’ என்று நீலனை இராமபிரான் வினவி,
அவன் கூறத்தொடங்குதல்.

பால்-1 வரு பனுவலின் றுணிவு பற்றிய
2 சால்பெருங் 3 கேள்வியின் றான நாயகன்

நீலனை நின்கருத் தியம்பு நீயென

4மேலவன் விளம்பலும் விளம்பன் மேயினான்.

(இ-ள்.) பலபருப்புப்பொருத்திய தூல்கள் துணிந்து கூறியபொருளைப் பற்றிச் சிறப்புள்ள பெருக்கேள்வியையுடையான சேனாநியதியாகிய நீலனை கோக்கி, மேலோனாகிய ஸ்ரீராமன், 'உன்கருத்தை நீ கூறுவாய்' என்று சொன்ன வுடனே சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—நீலன்கூறுவதை, மேல் ஆறு கவிதளிற் காண்க. பி-ம்:—1வரும் 2சால்வரும். 3கேள்வியன். 4ஏலகனினைத்தனவினைய கூறினான், ஏல்வயினினைத்தனனினைய கூறினான். (௩௮௪)

எக. — நீலன் தன்னுரையைக் கேட்கவேணுமெனல்.

1பகைவரைத் துணையெனப் பற்றற் பால²வாம்

3வகையுள வன்னவை வரம்பில் கேள்வியாய்

தொகையுறக்⁴கூறுவன் குரங்கின் சொல்லென

நகையுற⁵வின்றியே நயந்து⁶கேட்டியால்.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பகைவரைத் துணையாகக்கொள்ளாதற்குரிய வகையுள்ளன: எல்லையில்லாத துற்கேள்வியையுடையவனே! அவற்றைத் தொகுத்தல்பொருத்த [கருக்கமாக]க் கூறுவேன்; குரங்கின்சொல்லென்று இகழ்ச்சியெய்யாமல் விரும்பிக்கேட்பாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பகையரை. 2ஆல். 3வகையலறு. 4கூறுவ. 5தக்கன, தக்கல. 6கோடியால். (௩௮௫)

௮௦.—இது முதல் ஐந்துபாடிகள்—நீலன் தன்னுள்ளாக்கருத்தைக் கூறலைத் தெரிவிக்கும்.

தங்குலக் கிளைஞரைத்¹தருக்கும் போரிடைப்

2பொங்குநர்க்³கொன்றவர்க்⁴கொளியர் போந்தவர்

மங்கையர் திறத்தினில்⁵வயிர்த்த சிந்தையர்

சிக்கலில் பெரும்பொரு ளிழந்து சேற்றோர்.

(இ - ள்.) தமதுகுலத்தவரான சுற்றத்தாரைச் செருக்கிச்செய்யும்போரிலே சேற்றம்பொக்கினராய்க்கொன்றவரான மாற்றார்க்கு எளிமைப்பட்டு வந்தவர்களும், மங்கைமாற்பொருட்டாக (மாற்றினோடு) பகைமைகொண்ட சிந்தையையுடையவர்களும், குறைவில்லாத மிக்கபொருளை யிழக்கும்படி (பிறராற்) சேரப்பட்டவர்களும்,—(எ - று.)—போந்தவர்முதலியன, ௮௨ - ஆம் பாடலிலுள்ள 'உடற்கொளத்தகையர்' என்பதனோடுமுடியும்: மேற்செய்யுளிலும் இங்ஙனமே காண்க. பொங்குநர் கொன்றுஅவர்க்குஎன்றுஎடுத்து-பொக்கினமாற்றாப்பக்கத்தாரைக்கொன்று இறுதியாகஅம்மாற்றார்க்குஎளிமைப்பட்டவரென்றும், சுற்றடிக்கு-பொருளையிழத்ததனால் (தம்மாற்றான்மீது) திறிசுவரென்றும்உரைத்தலும், ஒன்று. பி-ம்:—1தருக்கிப். 2பொக்கினர், பொக்கவர். 3கொற்றவர்க்கு. 4இளைஞர். 5வலிந்த, வயிரச். (௩௮௬)

௮௧. பேரபி மானங்க ளுற்ற பெற்றயோர்

1போரிடைப் புறக்கொடுத் தஞ்சிப் போந்தவர்

சேர்வரு தாயத்து² நிரப்பினோர்³பிறர்
3சீரிய கிளைஞரை மடியச் செய்தனோர்.

(இ - ள்.) மிக்க அபிமானத்துடனே பொருந்திய தன்மையையுடையவரும்; போரிலே முதுகுக்கொடுத்து அஞ்சி வந்தடைந்தவரும், சேரான தாயத்தினால் [பக்காளியால்] வறுமையுற்றவரும், பிறருடைய சிறப்புப்பெற்ற கிளைஞரை மடியுமாறு அழித்த வரும்,—(எ-று.)—முதலடிக்கு-அவமானமடைந்தவரென்பது, பொருள். பி-ம்:—1போரினில். 2நிரம்பினோர் கள்தம், நிரம்பினோர்³பிறர். 3சீரிய. (௩௮௭)

அ2. அடுத்தநாட் டர¹சியல் புடைய வாணையாற்
படுத்தவர்²பட்டவர்³பகைஞரோடொரு
மடக்கொடி⁴பயந்தவர் மைந்தராயினும்
உடற்⁵கொளத் தகையர்⁶நம் முழைவந்⁶தொன்றினால்.

(இ - ள்.) (தன்னாட்டுக்கு) அடுத்த நாட்டிலுள்ள அரசனது இயல்பான கட்டளையால் நசுக்கப்பெற்றவராய்க்கேடடைந்தவரும் (ஆசிய இவர்கள்),—பகைஞருடனே ஒப்பற்ற மடக்கொடியினால் பெறப்பட்டவரான புதல்வராயினும் [பகைவருடைய சகோதரரேயானாலும்], நம்மிடத்துவந்து சேர்ந்தால் நம்முடனிருக்குமாறு அக்கீரித்தற்கு உரியவராவர்; (எ - று.)

கிளைஞரைக்கொன்ற பகைவரிடத்து எளிமைபட்டுவந்தவர் முதலியோர் பகைவரின் சகோதரராக இருந்தாலும், நம்மைச்சரணமாகவந்து அடைந்தாற் கைக்கொள்ளத் தக்கவரேயென்று நீலன் (80-ஆம் பாடல் முதல் 82-ஆம் பாடல் வரை) கூறினானென்க. பகைவருடைய ஒப்பற்ற மடக்கொடியால் [முனைவியினால்] பெறப்பட்டமைந்தராயிருப்பினும் என்று கொள்ளுதலுமுண்டு. ஆயினும் என்பதை அ0-ஆம் பாடல் தொடக்கிய 'திக்குலக்கிளைஞரை...போந்தவர்' என்பது முதலிய தொடர்களோடு இயைத்து - போந்தவராயினும் சிந்தையராயினும்...மைந்தராயினும் உடற்கொளத்தகையர் என்று கூறுவாருமுளர். அங்கனம் கூறுபவர் பகைஞரோடு ஒருமடக்கொடியபயந்த மைந்தர் ஆயினும் என்பதற்கு-பகைஞர்க்கு உரிய பலமகளிருள் ஒருமடக்கொடி பயந்தவரான மைந்தராயிருந்தாலும் என உரைப்பர். பி - ம்:—1இயல். 2பட்டவர். 3பகைவரோடொரு, பகைவர்மற்றொரு. 4திறத்திடைவைத்த சிந்தையர், திறத்தினால் வாஞ்சைவைத்தவர், திறத்திடையத்தசிந்தையோடு. 5கொல. 6ஒன்றினார்.

அ5. 1 தாமுற வெளிவருந் தகைமை யாரலர்
நாமுற வல்லவர் நம்மை 2. கண்ணினால்
3 தோமுற 4 நீக்குதல் 5 துணிவ ராதலின்
யாயிவன் 6 வரவிவற் றென்னென் றுன்னுவாம்.

(இ-ள்.) தாமே பிறரை வந்துசேரும்படி எளிமைப்பட்ட தன்மையுடைய ரல்லாதவரும் (கண்டவர்) அச்சுக்கொள்ளும்படி வல்லமைபெற்றவருமாகியவர் நம்மை கண்ணினாராயின், அவர்கள் குற்றமுண்டாக (ச்சமயத்து) நீக்கிச் செல்லுதற்குத்துணிவ ராதலால், காம் இவ்விடிகுணன்வருகையைக் குறித்துக் கீழ்க்கூறியவகையில் எந்தவகையினது என்று எண்ணவேண்டுகிறது அவசியம்.

முதலடியில் வெளிவரும் என்றும் பிரிக்கலாம். 'தங்குன்க்கினோளுரைத் தருக்கும் போரிடைப்பொங்குசர்க்கொன்றவர்க்கு எனியர் போந்தவர்' என்பது முதலாகக்கூறியவகையில் எந்தவகையிலும் எண்ணத்தக்கவனல்லன் இந்த விபீஷணன்: ஆகவே, இவனைக் கைக்கொள்ளலாகாதென்பதுகருத்து. பி-ம்:— 1. தாமவர்க்கு, தாமவற்கு. 2. நண்ணினார் 3. ஆமுறை, தோமுறு, தோன்முறை. 4. நீங்குவர். 5. அழிவர். 6. வரவினை, வரவினி, வரவிவற்கு. (ந.அக)

அசு. காலமே நோக்கினும் கற்ற நூல்களின் மூலமே நோக்கினு முனிந்து போந்தவன் சிலமே 1. நோக்கியார் 2. தெளிந்து தேறுதற் கேலுமே யென்³றெடுத் திணையகூறினான்.

(இ - ன்.) இவன் (வந்த) காலத்தை யாராய்ந்துபார்த்தாலும் கற்றுள்ள நூல்களின்மூலமாக எண்ணிப்பார்த்தாலும் (தன்னண்ணனை) வெறுத்துவந்த வன்(இப்போது கொண்டள்ள) நல்லொழுக்கத்தையே பார்த்து நாம் மனந்தெளிந்து நம்புதற்கு முடியுமோ? என்று இவ்வாறான வார்த்தைகளை யெடுத்துக் கூறிமுடித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1. நோக்கினும், நோக்கியான். 2. தெளிந்து. 3. உரைத்து, உணர்ந்து. (ந.கஉ)

அரு.—மற்றுளாரும் வந்தவனை ஏற்றுக்கொள்ளலாகாதேன ஞமுமகமாகக்கூறுதல்.

மற்றுள 1. மந்திரிக் கிழவர் வாய்மையாற் குற்றமில் 2. கேள்விய 3. ரன்பு கூர்ந்தவர் பற்றுதல் பழுதென்ப 4. பழுது ருவொரு பெற்றியி னுணர்வினார் முடியப் பேசினார்.

(இ - ன்.) குற்றமில்லாதகேள்வியையுடையவர்களும் அன்புமிக்கவர்களும் மான மற்றமுள்ள ஆலோசனைக்குஉரியவரான மந்திரிமார், பழுதுபடாத ஒரு படிப்பட்டதன்மையையுடைய உணர்வையுடையவராய், உண்மையாக [மணப் பூர்வமாக] (எதிரியைக்) கொள்வதுகுற்றமாம்' என்று தீர்மானமாகக்கூறினர்.

அந்த மந்திரக்கிழவரயாவரும் குற்றமில்லாதகேள்வியராயினும், இராம பிரானிடத்து அன்புகூர்ந்தவராதலால், ஒருபடிப்படத் தீர்மானமாக எதிரியைக் கைக்கொள்வது பழுதேயாமென்று கூறினரென்பதாம். "காய்தலுவத் தலகற்றியொருபொருட்கண்ஆய்தல்" வேண்டு மாதலால், இராமபிரானிடத்துப்பொங்கும்பரிவுடைய அந்தவாணர்கள் தீர்மானமாகக்கூறியமுடிவு தவறி விட்டதுஎன்ற கருத்துத்தோன்ற, 'அன்புகூர்ந்தவர் பற்றுதல்பழுதென முடியப்பேசினார்' என்றார். பழுதுறுவுணர்வினார் ஒருபெற்றியின் பேசினார்என்று இயைத்து உரைக்கலாமாம், பி-ம்:—1. மந்திரக்கிழமை, மந்திரக்கிழவர். 2. கேள்வியான். 3. ரன்பு. 4. பகையுறவொரு, புகையுறவகை. (ந.கக)

அசு.—பூரீராமன் அநுமாணரோக்கி 'உன்கருத்தைக் கூறு' எனல்.

உறுபொருள் 1. யாவரு 2. மொன்றக் கூறினார் செயி³பெருங் 4. கேள்வியாய் கருத்தென் செய்ப்பென

நெறிதரு மாருதி யென்னு நேரில்
வறிவனை 5நோக்கிஞ 6னறிவின் மேலுளான்.

(இ - ன்.) சாதாரண அறிவினால் அறியமுடியாதபடி அப்பாற்பட்ட பரம் பொருளின் சொரூபமான இராமபிரான், — நீ திருநெறியைக்காட்டவல்ல மாருதி யென்று சொல்லப்படுகின்ற (தனக்கு) ஒப்பாரை இலாத அறிவாளியை, 'மிக்க கேள்வி செறிந்துள்ளவனே! செய்யத்தக்க காரியத்தைப்பற்றி யாவரும் ஒரு படிப்பட்ச்சொல்லினார்; (இந்தவிபீட்சணனைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் உன்) கருத்து யாது? சொல்லுவாய்' என்ற கருத்துத்தோன்றப் பார்த்தான்; (எ - று.)

எல்லாருடைய சொல்லும் பூர்வபட்சமாக இருக்க அநுமானுடைய பேச்சு சித்தாந்தமாகு மென்ற கருத்தினால், இறுதியில் இவ்வநுமானுடைய பூரீராமன் வினாவின்னென்க. அநுமான் குறிப்பறியும் தண்ணுணர்வின்னென்று பூரீராமன் கருதியிருந்தானென்பது இங்குப்புலனும். மாருதி-மாருதனது புதல்வன்: வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம்; மாருதன் - வாயுதேவன். கேசரனென்னும் வானரராசனது மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியைக் கண்டு காதல்கொண்ட வாயுதேவனது அருளாற்பிறந்தவனாதலின், அநுமான் மாருதியெனப்பட்டான். இச்செய்யுள், "இணங்கினர் (அஎ)" என்ற பாடலுக்குப்பின் ஒருபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்: — 1யாவையும். 2ஒன்று. 3பொருட். 4கேள்வியர். 5வினாவினன். 6அறிவினையுளான். (நகஉ)

அஎ.—அநுமான் கூறத்தொடங்குதல்.

இணங்கின 1ரறிவில் ரெனினு 2மென்னுங்காற்
கணங்கொள்கை நும்மனோர் 4கடன்மை காணென
வணங்கிய சென்னியன் 5மறைத்த வாயினன்
நுணங்கிய கேள்வியா னுவல்வ தாயினான்.

(இ - ன்.) 'ஆலோசிக்குமிடத்து (தம்மைச்) சேர்த்தவர்கள் அறிவில்லாத வராயினும் (தம்முடைய) இனமாகக்கொண்டு மேம்படுத்துவது முறைமையாம்' என்று சொல்லி, — ரூட்சமமாகக் கேட்டறிந்த கேள்வியையுடையவனான அநுமான், — வணக்கத்தோன்றுகின்ற தலையையுடையவனும் மறைத்துக்கொண்ட வாயையுடையவனுமாகிச் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)

'நம்மைப்போன்ற அறிவாளிகட்கு அற்பப்புத்தியையுடைய எங்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டல் அவசியமில்லை: ஆயினும், அற்பரான எங்கனையும் கௌரவித்து இனமாகக்கொள்வது நம்மைப்போன்ற பெரியோர் கடமையாகக்கொண்டுள்ளசெயலாம்: ஆதலால், எம்மைப்போன்ற வானரங்களைத் துணையாகக்கொண்டு ஆலோசனைகேட்கின்றீர்' என்று தன்னுடைய இழிவுதோன்றக் கூறிவிட்டு அநுமான் பிறகு தலைவணங்கி வாய்பொத்திக்கொண்டு பின்வருமாறு கூறலாயினென்க. தலையைநிமிர்ந்து வானத்தைக்கோக்கியது போல நின்றல் செருக்கைத்தோற்றுவிப்பதெனவும், தலையைவணங்கவைத்தல் வணக்கத்தைத்தோற்றுவிப்பதெனவும் அறிக. பெரியோரிடத்துப் பேசும் போது கையால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு பேசுதல், மரபாதலறிக. "நுணங்கியகேள்வியரல்லார் வுணங்கிய, வாயினராதலறிக" என்ற குறள் இச்செய்யு

னின் பின்னிரண்டடிகளிற் காணத்தக்கது. 1-ம்:—1 அறிவீனர். 2 எண்ணுவ, எண்ணினும். 3 கொளவதமன்னர். 4 கடமை. 5 மறைத்தவாயினும், மறைந்து வாயின. (௩௬௩)

அஅ.—இதுமுதல் பதினேட்டிக்கீவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமரன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

எத்தனை 1 யுளர் 2 தெரிந் தெண்ண வேய்ந்தவர்
அத்தனை வரு³மொரு பொருளை 4 யன்றென
5 உத்தம ரதுதெரிந் துணர வோதினார்
வித்தக வினிச்⁶சில விளம்ப வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து எண்ணுவதற்குப் பொருந்தியவரான எத்தனைபேர் இருக்கின்றார்களோ அத்தனைபேரும், ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து 'அது செய்யத்தக்கதன்று' என்று உணரும்படி [தெளிவாக] சொல்லிவிட்டார்கள்: அறிஞனே! இவ்வாறு கூறியபின்பு, (யான்) சிலவற்றைச் சொல்லவேண்டுமோ?

நீரே கண்குணர்ந்தவர்: வேறொருத்தர் உமக்குச் சொல்லவேண்டுமென்பது இல்லை; மேலும், இந்தச் சேனையிலுள்ள அறிவாளரெல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு படியாகத் தீர்மானமான கருத்தையும் தெரிவித்தாயிற்று. இந்நிலையில் யான் சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்றனன் அநுமா கென்க. 1-ம்:—1 உள, 2 தெரிந் தென்ன, 3 பொருளைய, 4 என்றென, 5 நன்றெனில், 6 உத்தமவென்பதென்புணர். 6 பிற. (௩௬௪)

அகூ. தூயவர் துணிதிற னன்று 1 தூயதே
ஆயினு மொருபொரு ளுரைப்ப னுழியாய்
தீயனென் றிவனையா 2 நயிர்த்தல் செய்கிலேன்
மேயின சிலபொருள் 3 விளம்ப வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தகுணமுடையவரான இந்தமந்திரிமார்கள் துணிந்து கூறிய விஷயம் மிகவும் பரிசுத்தமானதே: சக்கராபுத்தையுடையவனே! ஆயினும் ஒருபொருள் சொல்லவேண்: (அது என்னவெனில்), இவனை யான் (இங்குள்ளார்நினைப்பதுபோலத்) தீக்குணமுடையவனென்று சந்தேகிக்கின்றேனில்லை: (அதற்கு) ஏற்றனவான சிலவிஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும்.

ஆழியாய் - பாற்கடலில் கண்டறியப்படவேண்டியவனே! என்றும், பிரளயசாகரத்தில் ஆலியைப் பள்ளிகொள்பவனே! என்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் பொருள்கூறப்படும். 1-ம்:—1 தீயதே, 2 நிரத்தல், வரைதல், 3 விளம்பக்கேட்டியால், விளம்பமேயினென், விளம்பவேண்டுமோ, சொல்லவேண்டுமேன். (௩௬௫)

கூ0. 1 வண்டுள ரலங்கலாய் வஞ்சர் வாண்முகம்
கண்டதோர் 2 பொழுதினிற் றெரியுங் கைதவம்
உண்டெனி னஃதவர்க் கொளிக்க 3 வொண்ணுமோ
விண்டவர் 4 நம்புகல் மருளி வீழ்வரோ.

(இ - ள்.) வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற மாலையை யணிந்தவனே! வஞ்சு னைக்குணமுடையோருடைய ஒளியுள்ள முகத்தைப் பார்த்தால்தல்தல்தானே

தெரிந்தவீடும்; (ஒருவரிடத்து) வஞ்சனைக்குணம் இருக்குமாயின் அஃது அந்தவஞ்சகரால் ஒளிக்கமுடியுமோ? (அன்றியும்), பகைவர் மம்மைஅடைக்கலமாகவிரும்பி வந்துசேர்வரோ? (எ - று.)

“அகத்தினமுரு முகத்தில்தெரியும்” ஆதலால், இவர் வஞ்சனையில்லாதவரென்பது முகத்தில்தானே தெரிகின்றது. மேலும் பகைவர்கள் பலவகையையகன்செய்து ஏமாற்றலாம்: மம்மைப் புகலாகவந்துசேர்தலென்பதோ நிகழாது; இதனாலும், இவர்கள் உண்மையானவரென்றே தெரியலாமென்றவாறு. கைதவம் - தற்சமவடசொல். இச்செய்யுள்முதல் ஆறுசெய்யுள்கள் சில பிரதியில் “அன்னவன் (க஠க)” என்றுதொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் உள்ளன. பி-ம்:—1வன்முறாய். 2பொழுதிலே. 3எண்ணுமோ. 4பல்பகல். (௩௬௬)

கூக. *உள்ளத்தி னுள்ளதை யுரையின் முந்தற
1மெள்ளத்தம் முகங்கனோ விளம்பு மாதலால்
கள்ளத்தின் விளைவெலாந் 2கருத்தி லாயிருட்
பள்ளத்தி னன்றியே வெளியிற் பங்குமோ.

(இ - ள்.) இருட்டானது பள்ளமான இடத்திலல்லாமல் (வெளிச்சம் விழும்) வெளியிடத்தில் மிகுத்தோன்மோ? [தோன்றாதன்றோ?] (அதுபோல), இருட்டத்தனத்தினால் விளைவனயாவும் (ஒருத்தருடைய) மனத்தில்தானே தங்கியிருக்கும்: ஆதலால், மனத்தில் மறைந்திருக்கின்ற வஞ்சனையை (அவரவர்களுடைய) வாயினின்று பேச்சுவருவதற்கும் முன்பாக, மென்னத் தம் முடைய முகத்தானே சொல்லிவிடும்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் முகம் கண்டதோர்பொழுதில் அவரிடத்துள்ள கைதவம் தெரியுமென்றுகூறி, இத்தச்செய்யுளில் இருள் பள்ளத்தில் தங்குவது போலக் கள்ளமென்பது மனத்திலிருப்பதால்தான் முகம் கண்ணாடிபோல் அதனை விளக்கிக்காட்டுமென்கின்றான். “அடுத்ததுகாட்டும் பளிக்குபோனெஞ்சும், கடுத்ததுகாட்டும்முகம்,” “முன்னம, முகம்போல்முன்னுரைப்பதில்” என்பவை இங்குக் காணத்தக்கன. ‘மனத்திலுள்ளது வாயில்வரும்’ என்பது, நூற்கொள்கை: அந்தப்பேச்சுக்கும்முந்தியே மனத்திலுள்ள கள்ளம் முகத்திற் பிரதிபலிக்கு மென்க. இரண்டிபாடல்களால் வீட்டணனை இங்கித்தால் குற்றமற்றவ னென்று விளக்கியவாறு. பி-ம்:—1என்ன... இயம்பும். 2கருத்திலாவிரன். (௩௬௭)

கூக. †வாவிவிண் பெறவர சீனைய வன்பெறக்
கோவிய 1வரிசிலை வலியுங் கொற்றமும்

* “ஆகாரச்சகாயமானோயி - ஸாக்யோவிர்கூடவியும் | பலாத்திவிவருணையேவ - ஹாவமந்தர்கதம்ருணம்” என்ற ஸூராமாயணஸ்லோகம் இத்தச்செய்யுளுக்குமூலம்.

† “புருஷாத்தபுருஷம்ப்ராப்ய - தநாதோஷதூவயி | தெனராத்தம்யம் ராவணேந்ருஷ்ட்வா - விஶ்ரமஞ்சதநாத்வயி || யுத்தமாகமகம்தல்ய - ஸத்ருஸம்தல்யபுத்திஶ் || ” என்ற ஸூராமாயணஸ்லோகம் இதற்கு மூலம்.

‘சீலமு முணர்ந்துநிற் சேர்ந்து தெள்ளிதின்
மேலர செய்துவான் விரும்பி மேயினான்.

(இ - ள்.) வாலியானவன் வீரசுவர்க்கத்தைச்சார (அவனுடைய) இராச்சியத்தை (அவனது) தம்பியாகிய சுக்கிரீவன் அடையும்படி முயன்ற (உமது) கட்டமைந்தவில்லின் வலிமையும் ஐயமும், சீலகுணமும் அறிந்து, பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்து தெளிவாக அரசைப்பெறும்பொருட்டு விரும்பி வந்தான், (இந்தவியீஷணன்); (எ - று.)

ஆபத்துக்காலத்திற் கைவிட்டுவந்தானென்பதனால், காலமல்லாக்காலத்தில் வந்தானென்று கீழ் மந்திரிமார்கள் விபீஷணன்மீது குற்றஞ்சாட்டியதை அநுமான் இதனாற் பரிசீலிக்கின்றனென்க. ‘தன்னண்ணலால் அலக்கணுற்றார்க்கு அபயமளித்து நல்வாழ்வு அளித்தவன் இராமன்’ என்பதைக் கேள்வியுற்ற விபீஷணன், தன்னண்ணலால் தூர்த்தப்பட்டு அலக்கணுற்று ‘தருமமூர்த்தியாகிய இராமபிரானைப் புகலடைந்து அலக்கணீங்கி இராச்சியமும் பெறலாம்’ என்று வந்தானாதலால், இவன்வந்தது தக்கதேயென்றுசமர்த்தித்தவாறாயிற்று. வாலி - நீண்டவாலையுடையவனென்று காரணப்பொருள் படும். இவன் ருக்ஷராஜஸன்னும் வானராசனது மனைவியின் வாலினபுகைக்கண்டு காழற்ற தேவேந்திரனது அருளால் தோன்றியவன்: சுக்கிரீவனது அண்ணன். சீலம் = சரீலம்: பெரியோர் தாழ்ந்தோருடன் பேதமில்லாமற்கலந்திருக்கும் குணம்: ஸ்ரீராமன் வானரர்களுடன் ஒருநீராகக்கலந்து நிற்பது, அப்பிரானுக்குக் குணமாம். மேலோக்கில் கேட்பவர்க்கு விபீஷணன் இராச்சியத்தில் ஆசையால் வந்துள்ளானென்று கூறிய இதில், ஊன்றினோக்கு மிடத்து, மேலரசு - மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தை, எய்துவான் விரும்பிமேயினான் என்று உட்பொருள்தோன்றக் கூறியுள்ளமை காணத்தக்கது. பி-ம்:—1வரு.

கூ. செறிகழ லரக்கர்த 1மரசு 2சீரியோர்
3நெறியல தாதவி 4னிலைக்க லாமையும்
எறிகட லுலகெலா மிளவற் கீர்ததோர்
பிறிவருங் கருணையு 5மெய்யும் பேணிணன்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலைக்கட்டிய அரக்கர்களுடைய அரசு நற்குணமுடையோரின் முறைமையுடையதன்று: ஆதலால், (அதன்) நிலைக்கமாட்டாத தன்மையையும், (அலை) வீசுகின்ற உலகம்முழுவதையும் தம்பியாகிய பரதனுக்குக் கொடுத்திட்டதாகிய ஒப்பற்ற நீங்குதலில்லாத (இராமபிரானது) அருளையும் உண்மைக்குப் பாடுபடுத்தன்மையையும் (கண்டு), விரும்பிவந்தான், (இந்தவியீஷணன்); (எ - று.)

நீதிநெறி தவறிய அரக்கர்க்கு இராச்சியம் நிலைநில்லாதென்பதையும், தம்பியர்விஷயத்திற் கருணைவைக்குந் தன்மையோடு சத்தியத்திற்குப் பாடுபடுத்தன்மை இராமபிரானிடத்து இருப்பதையும் கண்டு விபீஷணன் விரும்பி வந்தடைந்தானென்க. இராமபிரான் பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுத்தது-அவனிடத்துத் தான் கருணைவைத்தமையோடு தன் பிதாவைச் சத்திய

சந்தனக்கவேணுமென்ற கருத்தினாலுமாதல் காண்க. உலகெனாம் இளவற்கீந்த
தோர் கருணையைப் பேணியது - தன்னையுந் தம்பியாகப் பாவித்துக் கருணை
செய்வனென்றும் என்றும்மாறுபடானென்றும் கருதியதனாலாகும். இள
வற்கு உலகெலாமீந்ததைப் பேணியது - தனக்கு இராமபிரான் அரசு தருவ
னென்று விரும்பியதா லென்பாரு முளர். பி - ம்:—1 அரசும். 2 சீரியோய்.
3 நெறியல்லாமையால், நெறியலதாமையும். 4 சீனைக்கிலாமையும். 5 அன்பும்.

கூசா. காலமன் நிவன்¹ வரு கால² மென்பரேல்
வாலிதன்³ னுறுபகை⁴ வலிதொ லைத்தலால்
⁵ ஏலுமிந் கிவற்கினி யிறுதி யென்றுனை
⁶ மூலமென் றுணர்வடிப் பிரிவு முற்றினுன்.

(இ - ள்.) 'இந்தவிலீஷணன் (தன் தமையனைவிட்டு நம்மை) வந்தடைந்த
காலம் தக்ககாலமன்று' என்பார்களானால், (அது, சரியன்று); (இராமன்), வாலி
யென்கின்ற தனது பெரும்பகைவனின் வலி தொலைத்தலால் [கொன்றத
னால்], இனி இவ்விடத்து, இந்த இராவணனுக்கு காசம்பொருந்துமென்று
கருதி உன்னைப்பற்றி மூலப்பொருளாகுவயென்ற உணர்ச்சிதோன்ற (தன்
தமையனைப்) பிரிதலை முடிவாகச்செய்தான் [பிரிந்தான் என்றபடி]; (எ - று.)

நெருக்கடியான வேளையில் தமையனைப் பிரிந்த இவன் கன்னத்தினால்
ஏமாற்றுவதற்கே வந்தானாகுமென்று சிலர் கருதக்கூடும்; அது தக்கதாக எனக்
குப் படவில்லை: இராவணனுடைய அக்கிரமச்செயல் தன்மனத்திற்குப்பட்ட
போதிலும் உம்முடைய நிலை இப்படிப்பட்டதென்று அந்த விலீஷணனுக்குத்
தெரியாதிருந்தது: அதனால், சீதையைக்கவர்ந்தான் முதல் இராவணனுக்கு
நல்லபதேசஞ்செய்வதோடு விலீஷணன் நின்றுட்டான்: இப்போது வாலி
யைக் கொன்று வானரங்களை யெல்லாம் பரிவாரமாகக்கொண்டு இராவண
னோடு போர்புரிவ தென்று நீர் வந்திட்டதனால், உம்முடைய வலிமையை யாராய்
ந்து, வாலியின் வலியைக்குலைப்பது பரம்பொருட்டு அன்றி மற்று எவர்க்கும்
இயலாததலால் அத்தொழிலைச்செய்த நீர் மூலப்பொருளென்று தெரிந்து,
இப்போது தமையனைவிட்டு உம்மையடைந்திட்டான்: ஆகவே, இவன் வந்த
காலம் ஏற்றகாலமென்று தெரிவித்தான் அதுமானென்க. 'காலமன்றி
வன் வருங்காலமென்றிடும், வாலிதன்னுறுவலி தொலைத்ததாலால்' என்று
முன்னிரண்டடிக்கள் சிலபிரதியில். "ஸஏஷதேஸுக் காலச்சு என்னையாலே
இதுக்கு [சரணமாக அடைவதற்கு] தேஸுகாலநியமமில்லை" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷ
ணமும், "மஹாராஜர் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தபட்சத்தைத் துஷிக்
கிற திருவடி..... இராவணனாலே அவமானிதனும் ஸ்வரிகர்ஷத்தை முன்னிட்
டுக்கொண்டு சரணமென்றுவந்த ஸ்ரீவிலீஷணழ்வான் அதேஸுத்திலே அகா
லத்திலே வந்தானென்று தேவரீருடைய மந்தரிகளாலே யாதொன்றுசொல்
லப்பட்டது, இரத்தப்பக்ஷத்தில் விசேஷித்து எனக்கு இந்தவிவகை யுண்டா
காநின்றது: இவன் வருகிறவளவில் யாதொரு தேஸுத்திலே யாதொருகாலத்தி
லே வந்தான், அவன்வரவுக்கு அத்தஇதுவே தேஸுமும் அத்தஇதுவே கால
முமாம் யாதொருபடி, அப்படிப்பட்ட விவகையை நான் அறிந்தவளவும் வின்

ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளவேணும்: என்னேயென்னில்,—தம: ப்ரக்ருதி யாகையாலே பரவழிமல்லையே யாத்ரையான ராவணனிற் காட்டில், ஸத்வோத் தர ராகையாலே பராக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கிற தேவீரைப் ப்ராப்யராகபுத்தி பண்ணி, அப்படியே ராவணனை விட்டுப் போரா தொழிந்தால் அவனுடைய அக்ருத்யத்துக்கு ஸஹகாரியாய் அந்தப்ராதி கூல்யத்தோடே முடிந்து போகையாகிற் தேஷுத்தையும், தார்மிகரான தேவீருடனே கூடப்பெற்றால் தப் பலமான தேவீர்திருவடி களிற் கைக்கர்யத்தை லபித்து வாழ்கையாகிற நன்மையையும் புத்திபண்ணி, அப்படியே தேவீர்திருவுள்ளத்திலே புண்படும்படி குற்றத்தைத் தீரக்கழியச் செய்து நிற்கிற ராவணன் டெளராத்மயத்தையும் தூரத்மாக்களை அநாயாலே அழிக்கவல்ல தேவீரின் ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை யுக்கண்டால், விஸேஷஜ்ஞான அவனுக்கு இவ்வரவு ப்ராப்தம்: ந்யாயத்திலே ஸஞ்சரிக்குமவனுடைய புத்திக்கும் இது ஸத்ருஸமென்றாரிமே: ஆக இப்படி ஹாவஸ—த்தியையுடையான ஸ்ரீவீடீஷனுழ்வான் ஸரணமென்று வந்த தேஸகாலங்களில்குறைபார்க்கக்கடவதல்ல: அவன் வந்ததுவே தேஸமும் காலமுமென்று ஸரணாகதிதர்மஜ்ஞான திருவடி சீர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு தேஸகால நியமமில்லையென்க' என்ற அதன் வ்யாயானத்தின்பொருளும் உணரத்தக்கன. பி-ம்:—1வரும், 2என்றது. 3 துறு. 4வலியதேறியது, வலிய தெய்தியது. 5 ஏலுமிக்கிவற்கினி யிறுதியென்னலால், ஆலினியக்கிவற்கிறுதியாவதால். 6 மூலமென்றுணர்தலால், மூலமென்றுணைவரை. (ஈ00)

கரு. தீத்தொழி லரக்கர்த மாயச் செய்வினை

1வாய்த்துள ரன்னவை யுணரு 2மாண்பினால்

3காய்த்தவ ரவர்களை 4கையுற்றார் நமக்கு

5 ஏத்தரு முறுதியு 6மெளிதி னெய்துமால்.

(இ - ள்.) கொடுத்தொழிவுடைய அரக்கரின் மாயத்தைச் செய்கின்ற தொழில் பொருந்தியிருக்கப் பெற்றவரும் [அரக்கர் செய்யும் மாயமெல்லாம் தாம் செய்யவல்லவரும்] அப்படிப்பட்ட மாயச்செயல்களை யறியும்வகையிற் தேர்த்தவருமான அவர்களை (தாமே வலியவந்து) நமக்கு வசமாயினர்: (இதனால்), கொண்டாடுவதற்கு அருமையான நன்மையும் (நமக்கு) எளிதிற்கிடைக்கும்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளினால், வீடீஷணன் தன் துணைவரோடு வந்தது சரியான காலமே: அவன் வந்த காலத்தைக்கொண்டு தன்மாயத்தினால் நம்மை ஏமாற்றுவதற்காக வந்தானென்று சொல்வதற்கில்லையென்று எடுத்துக்காட்டிய அறுமான், இதுதான், வந்த அரக்கர் மாயத்தையறிந்தவராயிருப்பது நமக்கு நன்மையே தருமென்கின்ற னென்க. 'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்றபடி இந்த வீடீஷணதியர் அரக்கச்சாதியிற் பிறந்தவராதலால், அரக்கர் ஏதேனும் மாயம் செய்தால் அதனையறிந்து கூறுவர்: அன்றியும் ஏதாவது அவர் செய்வதற்கு மாறாக மாயஞ்செய்யவேணுமென்றாலும் செய்வார்: இவ்வழியால் நன்மையே நமக்கு விளையுமென்பதாம். ஏத்தரு-செய்வெனெச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். இனி, ஏ தரும் உறுதியும் - (உமது) அம்பு தருகின்ற உறுதிப்பொருளா

கிய வெற்றியும், எளிதின் எய்தும் என்று உரைப்பினுமாம். ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாமெக்குக் காரணமாகக் கீழ்க்கூறிய மாயமுணர்ந்தமையையே அநுமான், ஏற்றுக்கொள்ளுதலால் நன்மையுண்டாருமென்பதற்குக் காரணமாக்கூறியது-மற்றதற்காக்கென்னுமணியாம்: இது, வடமொழியில் வ்யாகாதாவக் காரமெனப்படும். பி-ம்:—1வாய்த்துளான், வாய்த்தன. 2மாண்பினர். 3காத்தவர். 4கையுற்றால். 5ஏற்றதோர். 6எளிதும். (ச0க)

கூசு. 1தெளிவுற லரிதிவர் 2மனத்தின் றீமைநாம்
3விளிவது செய்குவ ரென்ன வேண்டுதல்
4ஒளியுற வுயர்ந்தவ 5ரொப்ப 6வெண்ணலார்
எளியவர் திறத்திவை 7யெண்ண லேயுமோ.

(இ - ன்.) 'இந்த அரக்கருடைய மனத்திலுள்ள தீமையைத் தெளிதலைப் பொருந்துதல் [செவ்வனையறிதல்] அருமையானது: நாம் இறக்கக்கூடிய செயலைச் செய்வர்' என்று கருதுதலை (ச்சிலர் செய்யக்கூடும்): மேம்பாடுபொருந்த உயர்ந்தவரான பகைவரையொப்ப எளிமைப்பட்டுவந்துள்ள இவர்கள் விஷயத்தில் இவ்வாறானசெயலை எண்ணுவது பொருந்துமோ? (எ - று.)

வலியபகைவரிடத்துச் சங்கிப்பதுபோல, இவரால் தீமை விளையுமோ என்று எளியவரான இவரிடத்துச் சங்கிக்க இடமில்லை யென்பதை, இதனால் அநுமான் எடுத்துக்காட்டுகின்றனென்க. எளியவரென்றது - உற்றேறனால் தூரத்தப்பட்டுத் தக்கஇடமில்லாது தவிப்பவராதலால். வேண்டுதல் என்பதைச் செய்ப்படுபொருளாக்கி, வினைமுற்று வருவிக்கப்பட்டது. எண்ணலார் - பகைவர். இனி, எழுவாய் வருவித்து, ஒளிபுற உயர்ந்தவரையொப்ப (இவ்வாத்) தெளிவுறலரிது என்னவேண்டுதலை, (அறிஞர்) எண்ணலார் என உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1தெளிவுறவறிதவர். 2மனத்துத்தீமைகள், மனத்தின் தீமைபும். 3இளிவகை, விளிவகை. 4ஒளிவுற. 5உள்ளத்து. 6எண்ணலால், எண்ணிலார். 7எண்ணி. (ச0உ)

கூசு. கொல்லுமி னிவனையென் றரக்கன் 1கூறிய
எல்லையிற் றாதரை யெறித லென்பது
புல்லிது பழியொடும் புணரும் போர்த்தொழில்
2வெல்லலம் 3பின்னையென் றிடைவி லக்கினுண்.

(இ - ன்.) (நான் சீதையைக்காண முந்தி இலக்கையைச்சேர்ந்து இராவணனைக் கிட்டி), 'இவனைக் கொல்லுமின்' என்று இராவணன் சொன்னபோது தூதுவரை வெட்டுதலென்பது இழிவைத் தருவது: (அச்செயல்) பழியுடனும் பொருந்தும்: பின்னும், (நம்பகைவர் வந்து) பொர அவருடன் போர்செய்தாகிய தொழிலில் வெற்றிபெறுதற்கு இடையூறுவிளைத்துக்கொண்டவராவாம்' என்று (தந்திரமாகச்) சொல்லித் தக்கவேளையில் தடுத்தான், (இந்த விஷணன்); (எ - று.)

'ஒருகால் தீமைசெய்வரோ?' என்று எளியவரான இவர்திறத்துச் சிலர் தீதெடுத்தல் வெண்டுவதன்று எனக் காட்டிய அநுமான், விபீடணன் எல்லண்ணமுள்ளவனென்பதை மெய்ப்பிக்க அவனுடைய செயலில் ஒன்றை

எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்க. பி-ம்:—1கறிட. 2வெல்லுவாய், வெல்ல
லாம், 3பின்னர். (௪௦௩)

௯௮. மாதரைக் கோறலு 1மறத்து நீங்கிய
ஆதரைக் கோறலு மழிவு செய்யினுந்
தூதரைக் கோறலுந் தூய்தன் ருமென
ஏதுவிற் சிறந்தன வெடுத்துக் காட்டினான்.

(இ - ள்.) 'மகளிரைக் கொல்லுதலும், வீரத்தினின்று நீங்கிய இழிந்தோ
ரைக்கொல்லுதலும், (நமக்குக்) கேட்டைச்செய்தாலும் தூதுவரைக் கொல்லு
தலும், குற்றமற்றசெயலன்றும்' என்று (அதற்கு ஏற்றனவான) சிறந்த
ஏதுக்களை, (இந்த விபீஷணன் இராவணனுக்கு) எடுத்து அறிவித்தான்; (எ-று.)

கீழ்ச்சொல்லியதையே வேறுவகையாக விவரித்துக் கூறுகின்றனன்,
அநுமான். இவ்வாறு விபீஷணன் உபதேசிப்பது சிதாபிராட்டியை இராவணன்
கொல்லாமைக்கு ஏதுவாதலாற் கூறினான். ஆதர்-பசுப்போன்றவர். மாத
ரைக் கோறலும் முதலியமூன்றும் தூய்தன்று என்றதொடரோடு தனித்தனி
யியையும். ஹேது - ஏது என்றாயிற்று. பி-ம்:—1மறத்துள், மனத்து. (௪௦௪)

௯௯. 1எல்லியி னுனிவ 2னிர்ண மாளிகை
செல்லிய போதினுந் 3திரிந்த போதினும்
நல்லன நிமித்தங்கள் 4நனிந யந்துள
'அல்லது முண்டுநா நறிந்த தாழியாய்.

(இ - ள்.) ஆழியாய்! இராப்போதில், யான், இந்தவிபீஷணனுடைய
பொன்மயமான மாளிகையிலே (முதன்முறை) சென்றகாலத்திலும் (பிறகு
அந்தமனைப்பக்கமாகத்) திரிந்தகாலத்திலும், நன்மையைத் தருவானவான சகு
னங்கள் மிகவும் விரும்புமாறுதோன்றியுள்ளன: அதுவல்லாமலும், நான் (இவ்
விபீஷணனைப்பற்றி) அறிந்துள்ளது, உண்டு; (எ - று.)—'அல்லதும்' என்
றதை, மேற்செய்யுளில் விவரிப்பன்.

விபீஷணன் நல்லகுணமுள்ளவென்பதை அவன்செய்தியால்மெய்ப்
பித்த அநுமான், இதனால், அவ்விபீஷணனது மாளிகையைச்சார்கையில்
நல்லநிமித்தங்கள்தோன்றியமை அவனால் நமக்கு நன்மையுண்டாகுமேயன்
றித் தீமையுண்டாகா தென்பதைக் குறிப்பிக்கு மென்பதற்கு அதனைக் கூறு
கின்றான். இரணம்-ஹிரணம்: வடசொல்: பொன்னப்பது, பொருள். பி-ம்:—
1 எல்லையில். 2 இராத. 3 திரண்ட. 4 நிகழ்ந்தன. (௪௦௫)

௧௦௦. நிர்த்தனை நறவமு நெறியி லுன்களும்
1தந்தனை 2கண்டிலேன் 3றநும தானமும்
வந்தனை நீதியும் பிறவு 4மாண்பமைந்து
அந்தனை 5நிலலெனப் பொலிந்த 6தாமரோ.

(இ - ள்.) பழிக்கத்தக்க கள்ளும் நன்னெறியுடையோர்க்குத்தகாத
இறைச்சிகளும் (இவ்விபீஷணன்மனையில்) கொணர்ந்துவைத்திருப்பனவற்
றைப் பார்த்தேனில்லை! (அவன்மனையானது),—தருமத்தோடுகூடிய தான

மும் (கடவுள் பெரியோர் இவர்களின்)வழிபாடும் தரும்த்திற்குக் கட்டுப்பாட்டிற்குத் தன்மையும் மற்றுமுள்ள நன்மைகளும் சிறப்போடுபொருத்திப் பிராமணருடைய வீடுபோல விளங்கிற்று; (எ - று.)

இதனால், இந்தவியீடணனை நல்லவன்போல கடிப்பவனன்று: உண்மையாகவே நற்குணமுடையவனென்பதைக் கண்டுகொண்டிருக்கின்றனென்கின்றான், அநுமா என்க. பி-ம்:—1 தத்தில. 2 கண்டிலம். 3 தரும். 4 மாண்டவை, மாண்பமை. 5 மனையென. 6 ஆழியாய். (சு0க)

க0உ. 1 அன்னவன் 2 மனிமக 3 லலின் மேலயன் சொன்னதோர் சாபமுண் 4 டுன்னைத் துன்மதி நன்னுதல் தீண்டுமேல் 5 தணுகுங் கூற்றென என்னுடையிறைவிக்கு 6 மினிது கூறினார்.

(இ ள்.) அந்தவியீடணனுடைய ஒப்பற்றமகளும்,—(சீதை மிகவும் வருத்தியநிலையில்),—‘அழகியநெற்றியையுடையவனே! (திருமாலின் திருநாய்) கமலத்தின்மேல் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவன் சொல்லியுள்ளதாகிய ஒரு சாபமுள்ளது: (ஆதலால்), கெடுமதியையுடைய இராவணன் உன்னைத்தொடுவானால், (உடனே) யமன் (அவனைச்) சேர்வான் [இறந்திடுவான்]’ என்று எந்தலையாகிய சீதாபிராட்டிக்கு நல்வார்த்தைசொல்லித் தேற்றுவித்தான்.

இதனால், வியீடணனையன்றி அவனைச் சார்த்தாரும் நற்குணமுடையவரென்று எடுத்துக்காட்டுகின்றான், அநுமான். வியீடணனைச்சேர்ந்தவர் நற்குணமுடையவரென்பது பிரதியட்சமாகப் பார்க்கப்பட்டதாலும், இவ்வியீடணனை நல்லவன்போல் வேஷம்போட்டுக்கொண்டுவந்தவனோ? என்று ஐயுறற்கு இடமில்லையென்று காட்டியவாறு.

அயன்சொன்ன சாபம் வருமாறு:—முன்னொருகாலத்திலே பிரமனை வந்தனஞ்செய்யும்பொருட்டு அவனது இருப்பிடத்தைக்குறித்துச் சென்று கொண்டிருந்த புஞ்சிகல்தலையென்னும் அப்ஸரஸ் ஸ்திரீயை ஆகாசமார்க்கத்திலே கண்ணுற்ற இராவணன் அவளைக் காதலித்து வலியக்கற்பழிக்க, அங்கனம் கலங்கினநிலையோடு பிரமனிருக்கையைச்சார்ந்த அவளை நோக்கின நான் முகக்கடவுள் நிகழ்த்தையுணர்ந்து கடுங்கோபங்கொண்டு இராவணனைக் குறித்து ‘இனி நீ அயல்மாதை வலியக்கற்பழிப்பாயாயின், அப்பொழுதே உன் தலை நூறுகப்பிளந்துஅழிக’ எனச் சபித்திட்டா எனப்பது. பி - ம்:—1 மன்னிவன், மன்னவன். 2 தன். 3 மலரின். 4 என்னத். 5 நண்ணும். 6 இனியவேறு.

க02. பெற்றுடைய பெருவாரமும் பிறந்துடைய வஞ்சனையும் பிறவு முன்கை, விற்பொருடையின் விடுகணையால் வெந்1 தொழியுமெனக்கருதி 2 விரைவின் வந்தான், உற்றுடைய 3 பெருவாரமு 4 முகந்துடைய தண்ணளியு 5 முணர்வு நோக்கின், மற்றுடையர் தாமுாரோ வாராக்க னன்றியே தவத்தின் 7 வாய்த்தார்.

(இ - ள்.) ‘(தந்தமையன்) அடைந்துள்ள பெரியவர்களும் பிறவி தொட்டுத் தோன்றியுள்ள [சகசமாக அமைந்துள்ள] மாயச்செயலும் மற்ற முள்ள தீச்செயல்களும் உண்கையிலேயுள்ள வில்லிலிருந்து வரிசையாகவிடுகின்ற அம்புகளால் எரிந்து தீந்துபோம்’ என்றுநினைத்து, (இந்தவிடிக்ஷணன்) விரைவுகொண்டு வந்துள்ளான்: ஆராய்ந்துபார்த்தால், அடைந்துள்ள பெரியவர்களும் மனமுவந்து கைக்கொண்டுள்ள குளிர்ந்த கருணையும் தத்துவ ஞானமும் (ஆகிய இவைகள்), தவத்திருலே வாய்க்கப்பெற்றவர் கொடிய அரக்கர் பிறவியையுடையவனான இந்தவிடிக்ஷணனையல்லாமற்பெற்றிருக்கின்றாரென்று சொல்லுமாறு வேறும் உள்ளாரோ? [இல்லையன்றோ என்றபடி].

பெற்றுடைய பெருவரம் - தேவர்கள் முதலியோராற் கொல்லப்படாமை முதலியன. கேட்போர்யாவருக்கும் தான் கூறியவை மனத்தில் நன்குபடிய வேணுமென்ற கருத்தினால், அநுமான் முன்னர்க்கூறியவற்றையே வேறுவகையாக எடுத்துக்கூறுகின்றான். அரக்கரில் இவனைப்போல வரம்முதலியனபெற்றிருப்பார் வேறில்லையென்க. அரக்கர்க்கு இயற்கையாகக்கொடுக்கும் அடைமொழியாக ‘வாளரச்கன்’ என்றார்: இனி, வான்-வாளாயுதமேந்திய என்றும், எதிரிகட்குவான்போற்கொடிய என்றும் உரைத்தலுமாம். ஒருபிரதியில் முன்னிரண்டடிகள் பின்னிரண்டடிகளாயுள்ளன. ‘பெற்றுடைய பெருவரமும் பிறந்துடைய பெருந்தவமும் பிறவும்கோக்கின்’ என்று சிலபிரதியிலும், ‘பெற்றுடைய மனவலியு மூக்கமிகுபெருந்தொழிலு முணர்ந்து நோக்கின்’ என்று சிலபிரதியிலும் மூன்றாமடி காணப்படுகின்றது. 1 - ம்:—1 அழியும். 2மேவினாள், மேற்சொல்லோடும், மேற்கோளோடும். 3மனவலியும். 4பிறந்துடைய பெருந்தவமும், பிறந்துடையவஞ்சனையும். 5பிறவும், உணர்ந்து. 6வாளரச்கர். 7மிக்கார்.

(ச0அ)

க0ஃ. தேவர்க்குந் தானவர்க்குந் 1திசைமுகனே முதலாய 2தேவ தேவர், மூவர்க்கு 3முடிப்பரிய காரியத்தை 4முற்றுவிப்பான் மூண்டு 5நின்றே, ஆவத்தின் வந்தபய மென்றான யயிர்த்தகல 6விடுதி யாயின், கூலத்தின் சிறுபுனைலைக் கட7லயிர்த்த தொவ்வாதோ கொற்ற வேந்தே.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய அரசே! தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் பிரம தேவன்முதலான முதல்தேவர் மூவர்க்கும் நிறைவேற்றுவதற்கு அருமையான செயலை [இராவணசங்காரத்தை] முடித்துவைக்கும்பொருட்டு முனைந்திருந்து ஆபத்துக்காலத்தில் (நம்மிடத்து) வந்து அபயமென்று சொல்லிக்கொண்டு நின்ற இவனைச் சந்தேகித்து (க் கைக்கொள்ளாமல்) அகலவிட்டிடுவாயானால் ‘(பெருநீரையுடைய) சமுத்திரமானது கிணற்றிலுள்ள சொற்பமானநீரைக் குறித்து (நம்மையடித்துக்கொண்டுபோய்விடுமோ?’ என்று சந்தேகிப்பதை ஒத்திராதோ? (எ - று.)

நீர் ஒருத்தரே சகலராட்சசர்களையும் அழிக்குந் திறமைவாய்ந்தவர். அப்படிப்பட்ட நீர் ‘எளிமைப்பட்ட இவனால் என்ன ரேருமோ?’ என்று சந்தேகிக்க இடனுண்டோ? கடலின்நீரைக் கிணறுகொள்ளாதவாறுபோல, இவனால்

உமக்கு ஒருநீங்குஞ்செய்யமுடியாதென்பது, தின்ணம்: எவர்க்கும் செய்ய முடியாத இராவணசங்காரத்திற்குத் துணையாய்தவ வேண்டி ஆபத்துக்காலத்தில் அபயம் வேண்டும் இவனைச் சந்தேகிக்காமல் கைக்கொள்ளாதலே தக்கதென்றவாறு. 'கடலினீரைக் கிணறுகொள்ளாது' என்ற பழமொழி, உபமானமாக இங்கு அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. ஆவத்து = ஆபத்: வடசொல். அபயம் - பயமில்லாதபடி.காக்கவேண்டிய பொரு ளெனப் பொருள் தரும் வடசொல். பி - ம்:—1.திசைமுகற்கும். 2.தேவர்தேவர், தேவதேவே. 3.முற்றாத. 4.முற்றுவிப்பாய். 5.நின்றாய். 6.விடு துமென்றால், விடுதியென்றால். 7.அயிர்த்தால். (ச௦௧)

க௦௪. பகைப்புலத்தோர் துணை¹யல்ல ரென்²றிவனைப்பற்றோமே லறிஞர் பார்க்கின், நகைப்³புலத்த தாமன்றே நற்றாய⁴முளதாய⁵பற்றான் மிக்க, தகைப்⁶புலத்தோர் தந்தையர்க டம்பியர்க டமையரிவர் தாமே⁷யன்றோ,⁸ மிகைப்புலத்து⁹வினைகின்ற தொருபொருளைக் காத லிக்கின் விளிஞ ராவார்.

(இ - ள்.) 'பகையிடத்தைச்சேர்ந்தவர் துணை அல்லர்' எனச் சொல்லி இத்தவியீடணனைக்கொள்ளாது விட்டிட்டேமானால், (அது, அரசரீதிதூலை) அறிந்தவர் பார்ப்பாராயின் பரிசுகித்துச்சிரிப்பதற்குவிஷயமாக ஆய்விடுமன்றோ? சிறந்த பங்காளிபாத்தியதைவைக்கொண்டுள்ள (ஒருவர்க்கொருவர்) அன்புமிசுந்த தகுதியையுடையரான தந்தையார் தம்பிமார் தமையன்மார் என்ற இவர்களேயல்லவா, மேம்பாட்டுக்குவிஷயமாய் விளைந்துள்ள ஒருவஸ்துவை விரும்பினால் கொல்லத்தக்கவரென்னுமாறு (ஒருத்தரோடுஒருத்தர்)பகை வராவர்; (எ - று.)

தமையனாஸ்துரத்தப்பட்டுத் தனக்குரிச்சிந்தையாகத் தங்கக்கடிய இடமில்லாமற் கவலைப்பட்டு இவன் வந்தடைந்தபோது இவனைச்சேர்த்துக்கொள்ளாமல், 'இவன் பகைவரைச் சேர்ந்தவன்: ஆகையால், இவன்மனம் உம்பகைவரான இராவணநியரை வெல்லவேணுமென்றுஇராது: ஆகவே, இவனை நம்பி அங்கீகரிக்கலாகாது' என்றுசொல்வது இராசரீதிதெரிந்தோர்சொல்லும் வார்த்தையல்ல: அவர்கள் கேட்பின் சிரிப்பார்கள்: ஒருவர்க்கொருவர் பங்காளிகளாய் அன்புபூண்டவரான தந்தையார் தமையனார் தம்பிமாரன்ற இவர்களே பொருள்நிமித்தம் மாறுபாடுபூண்டு ஒருவரையொருவர் கொல்லப்பார்ப்பதைக் கண்டுகடாகக்காணவில்லையோ? இது இயல்பேயன்றோ? என்றனனென்பதாம். நற்றாய்மன்றது - செத்தாலும் வாழ்ந்தாலும் தீட்டுக்காக்கும்படியுள்ள பங்காளித்தன்மை. ஒருத்தர்க்கொருத்தர் நம்மைச்சேர்ந்தவரென்று அன்பு வைத்தற்கு எவ்வாறு உரியரோ, அங்கனமே பகைமை மிகுதியாகக் கொள்ளுதற்கும் உரியவர் இவரென்பது, விளக்கப்பட்டது. பி-ம்:—1.அல்ல. 2.இவரை. 3.புலத்தாரென்றென்றே. 4.முதலாய, உளதாகப், உளதாகிற். 5.பற்றார்வாரார். 6.புலத்தந்தைதாய்தம்பியர்கடனையரிவர், புலத்தந்தற்குலத்தர் தம்பியர்கடனையரிவர். 7.அன்றே. 8.மிகப்புலத்தின். 9.வினைகின்ற மெய்ப்.. (ச௦௧)

கௌ.ஆதலா லீவன்வரவு நல்வரவே 1யென2வுணர்ந்தே 3னடியே னுன்றன், வேதநா லெனத்தகைய 4திருவுளத்தின் குறிப்பறியே னென்று விட்டான், காதனன் முகனலுங் 5கணிப்பரிய கலையனைத்துங் கதிரோன் முன்சென், ரேநிண லேதநீர் கடந்துபகை 6கடிந்துலகைய்யச் 7செய்தான்.

(இ - ள்.) 'இவ்வாறு இருத்தலால் இந்த விடீஷணனுடைய வருகை நல்லஎண்ணத்துடன்வந்த வருகையே' என்று (உமக்கு) அடியானையான், அறிந்துள்ளேன்: உம்முடைய வேதசாஸ்திரமென்று சொல்லத்தகுந்த [பழுதுபடாததான்] மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை அறியமாட்டேனென்று சொல்லி முடித்தான்; (யாவனெனில்), அன்புசெய்யப்படுகின்ற பிரமதேவனும் எண்ணுதற்குமுடியாத சாஸ்திரங்களையெல்லாம் சூரியனுக்கு முன்னே உடந்து சென்றவண்ணம் அப்பியசித்தவனும் வெள்ளநீராகிய கடலைக்கடந்து (அந்த இலங்கையிலுள்ள) பகைவர்களைவென்று உலகத்தை உய்யுமாறு செய்தவனுமாகிய அனுமான்; (எ - று.)

சூரியனிடத்துச் சகலசாஸ்திரங்களையும் அநுமான் ஓதியவனென்பதற்கு. உலகுக்கெல்லாம் உயிராகிய இராமபிரானுக்குச் சிதையின்செய்தியை யறிவித்துப் பிழைப்புமூட்டியதனால், அநுமான் உலகை உய்யக்கொண்டவனாயினான். 1-ம்:—1என்று. 2அயிர்த்தேன். 3அடியனேனுன். 4திருமனத்தில். 5அளப்பரிய. 6கடந்து. 7கொண்டான். (சகக)

வேறு.

கௌ.—அநுமான்சூரியதைக் கேட்டு, இராமன் கூற்தொடங்குதல்.

மாருதி 1னிய வார்த்தை செவிமடுத் 2தமிழ்நின் மாந்திப் பேரறிவா நன்று நன்றெனப் பிறரை நோக்கிச் சீர்து 3மேலிம் 4மாற்றம் 5தெளிவுறத் 6தேர்மி னென்னு ஆரிய னுரைப்ப தானு னனைவரு மதனைக் கேட்டார்.

(இ - ள்.) பெரியோனாகிய இராமபிரான்,—அநுமானுடைய வணக்கத்தோடுகூடியவார்த்தையைக் காதினல்கேட்டு அமுதத்தைபுண்டதுபோல மனம் மகிழ்ந்து (அவ்வறுமானேநோக்கி), 'பேர் அறிவுஆன! (உனதுவார்த்தை) மிகவும் நன்றாயிருந்தது!' என்று கொண்டாடிக்கூறி, (சக்கிரீவன்முதலிய) மற்றையோரைப்பார்த்து, '(இவ்வனுமான்சூரியது) மிகவுஞ் சிறப்புடையது; இனிமேல் (யான் கூறுகின்ற) இந்த வார்த்தையைத் தெளிவாக (நீங்கள்) ஆலோசிப்புகள்' என்றுசொல்லி (த்தன்கருத்தை)ச் சொல்லத்தொடங்கினான்: (அவ் குள்ளு; ஓல்லோரும் அதனைக் கேட்கலானார்; (எ - று.)

அநுமான் 'விடீஷணனை யங்கீகரிக்கலாம்' என்று காரணங்காட்டி வணக்கத்தோடுகூறிய வார்த்தையைக்கேட்ட இராமபிரான், அவ்வறுமான் சூரியது யுத்திக்கு ஏற்றதாயிருந்ததுபற்றி மிகமகிழ்ந்து அவ்வசனத்தைக் கொண்டாடிக்கூறி, பிறகு தான் அநுமான்சூரியதையே ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஏற்ற காரணத்தை அங்குள்ளார் அனைவரும் கேட்டறியும்படி எடுத்துக்கூறத்தொடங்க, அனைவரும் கேட்கலாயின ரென்பதாம். "தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்த

தெண்ணிச் செய்வார்க்கு, அரும்பொருள் யாதொன்றுமில்” என்றபடி அரசன் மந்திரிமுதலிய இனத்தோடுகூடி ஆலோசித்துத் துணிந்தபிறகே தொழில்செய்யவேண்டுமென்பது அரசனீதியாதலால், இராமபிரான் இவ்வாறு ஆலோசிக்கின்றன னென்க. வாயினால் உட்கொள்ளப்படுகிற அமிருதத்தினால் உண்டாகும் ஆனந்தம் செவியின்மூலமாகக் கேட்ட அநுமன் வார்த்தையினுண்டாயிற்றென்பது, ‘செவிமடுத்தமிழ்தின்மாந்தி’ என்பதன் கருத்து. இராமபிரான் அநுமானை ‘பேரறிவான்’ என்று விளித்தது-அவன் கூறியவை யாவும் அரசனீதிக்கு ஒத்திருந்ததனாலென்க. விசயம் - வணக்கம்: வடசொல். சயம் - நீதி. விசயம் வார்த்தை-மிக்கநீதியையுடைய வார்த்தையெனினுமாம். நன்று நன்று, அடுக்கு-உவகைப்பற்றியது. பி-ம்:—1வினைய, அமுத. 2இனிது. 3மேலிவ், மேய. 4வார்த்தை. 5தெளிவறத். 6தெரிமினென்ன. (சகஉ)

கூடா.—இதுமுதற் பதினாறுகவிக்கா-இராமன் விபீஷணனைக் கைவிடலாகாமைக்குக் காரணங்காட்டிக்கூறலைத் தெரிவிக்கும்.

கருத்தற நோக்கிப் போந்த 1காலமு நன்று காதல்
2அருத்தியு மரசின் மேற்றே யறிவினுக் கவநி யில்லை
3பெருத்தாயு⁴ தவத்தி னுனும் பிழைப்⁵பில னென்னும்பெற்றி
6திருத்திய தாகுமன்றே நம்வயிற் சேர்ந்த செய்கை.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ‘(தன்) மனத்தினால் நன்றாக ஆராய்ந்து (விபீஷணன்) வந்து சேர்ந்த காலமும் தக்கதேயாம்; (இவனது) மனப்பூர்வமான விருப்பமும், இராச்சியத்தின்மீது உள்ளதாகும்; (இவனது ஆராய்ச்சியெய்யும் வல்லமையுள்ள) புத்திக்கு, ஒரெல்லையில்லையாம்; (இவன்) நம்மிடத்தில் (அடைக்கலமாக) அடைந்த ஒரு செயலும், மிகுதியாகச் சிறந்துள்ள தவத்தையுடைய இந்தவிபீஷணன் ஒரு தவறும் இல்லாதவன்’ என்னுந் தன்மையைச் செவ்வனே விளக்குமன்றோ? (எ - று.)

இராவணன் சீதையை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்ப் பலநாள்களாயும் அப்போதெல்லாம் நம்மிடம் வந்துசேராமல், இந்தவிபீஷணன், எாம் எதிரியோடு போர்தொடங்கும் இச்சமயத்தில் வந்திருத்தலால், நம்முடன் கலந்த வன்போன்றிருந்து நம்முடைய அந்தரங்கங்கையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு நம்மை வஞ்சனையாற் கொல்லுதற்காகத்தான் வந்தானே என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்; அவ்வாறுகருதுதற்கு இடமில்லை; நன்மதிக்கிறி எப்படியாவது தமையனைத்திருத்தலாமென்று இத்தனைநாள் பலபடிமுயன்றுபார்த்தும் அது பலியாமல், “அஞ்சினையாகவினமாக்குமானலை,” “விழியெதிரீற்றியேல் விளிதி” என்று அவ்விராவணன் தன்னைக் கடிந்துகூறவே, மனம்பொறாமல், இவன் ‘இனி இராவணனை வழிப்படுத்த முடியாது; இப்போது நாம் மனத்திருப்பியின்றி இவனோடுருந்தாலும் இவனதுகொடுஞ்செயலுக்கெல்லாம் உதவியாயிருந்து நாமும் அழியநேரிடும்; இவனைவிட்டு இராமனிடம் சேர்ந்தால் தார்க்கிரோடு சேர்ந்த பயனும் கிடைக்கும்; இராமன் வாலியைக்கொன்று, சக்கிரீ

வனுக்கு இராச்சியமளித்தவ னுன்தால் ராக்ஷஸராஜ்யமும் நமக்குக்கிடைக்கும்; இந்தச்சமயம் தப்பினால் இனிச் சமயம்வாய்க்காது' என்று இவ்வளவு ஆலோசனையோடு இராவணனைப் பற்றறவிட்டிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறான்: ஆகையால், இவன் சரியான காலத்தில் வரவில்லையென்றாவது, ஆலோசனையில் தவறுள்ளவனென்றாவது குறைகூற இடமில்லை யென்று இராமபிரான் கூறினனென்க. இதனால், தக்ககாலத்தில் வரவில்லையென்றாவது, நல்லெண்ணத்தோடுவரவில்லை யென்றாவது அடைக்கலம் புருந்த இவ்விஷணனைக் கைவிடலாகாதென்பது, கூறப்பட்டது. "ராஜ்யகாங்க்ஷீசராக்ஷஸ: [இவ்வரக்கன் இராச்சியத்தில் விருப்பமுள்ளவன்]"; "பண்டிதாஹி பவிஷ்யந்தி[அரக்கரிஷம் ஆலோசனைபுள்ளவர்கள் உள்]" என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் கூறியிருப்பது இங்கே அறியத்தக்கது. விஷணன் தருமத்திலேயே விருப்பமுள்ளவனாதலாலும், இராவணன் தருமவிரோதமாகிய தருதியில்செயலைச் செய்ததனாலும், இவ்விஷணன் இராவணனைவிட்டுவந்தானென்பதே இராமபிரானது உட்கோள்; ஆயினும், வாலியின் அரசைக்கைக்கொண்டு ஆள்கின்ற சக்கிரீவன் விஷணனை அங்கீகரிப்பதில் எவ்வாற்றாலும் குறைசொல்லாதிருத்தற்பொருட்டு "காதல் அருத்தியும் அரசின்மேற்றே" என்று அவன் மனங்கொள்ளுமாறு இதனை ஒருகாரணமாக எடுத்துக்கூறுகின்றனென்க. "ஸ்ரீவிஷணாய்வானுக்குபலம் ராமப்ராப்தி" என்று லோகாசார்யர் அருளிச்செய்திருத்தலும் காண்க. எதிரியோடுபோர்செய்யவேண்டிய இப்போது இவ்விஷணன் நம்மை வந்தடைந்திருத்தலால், இவனைக்கொண்டு நாம் பகைவருடைய அந்தரக்கங்களை யெல்லாம் அறிதல் எளிதிற் கூடுமாதலால், 'போர்தகாலமும் நன்று' என்றானுமாம். அரசர்க்குக் காலம் பார்த்துத் தொழில்செய்வது இன்றியமையாதென்பதை "ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம், கருதி யிடத்தாற் செயின்," "அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் காலமறிந்து செயின்" என்று திருக்குறள்களிலும் காண்க. விஷணனை 'பெருத்த உயர் தவத்தினான்' என்று குறித்தது, அவன்வஞ்சனையில்லாதவனென்று தெரிவித்தற்காக: "ஆதியம்பரமனுக் கன்பு நல்லறம், நீதியின் வழாமையு முயிர்க்கு நேயமும், வேதியரருளும் நான்விரும்பிப் பெற்றனன், போதுறுகிழவனைத் தவமுன் பூண்டநான்," "நல்லா யறத்தைக்கைவிட்டு நடுக்குமிடம்பைவரினும் நான், பொல்லாதன செய்யாதொழிக்" என்பவற்றால் இவன் வரம்பேண்டிப் பெற்றமைகாண்க. 'தவத்தினான்' என்பதை மூன்றனுருபு ஏற்ற பெயராகக்கொண்டு உரைப்பினுமாம்.

காதல் அருத்தி - ஒருபொருட்பன்மொழி: மீயிசைச்சொலென்பபெயர். அருத்தி-அர்த்தி: வடசொல். அவதி-எல்லையென்னும் பொருளுணர்த்தும் வடசொல். தவமாவது-மனம்பொறிகளின் வழியாய்ப் புலன்களின்மேற்போகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உணவுசுருக்குதலும் கோடைக்காலத்தில் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் மழைக்காலத்தில் மழையிலும் பனிக்காலத்தில் நீர் நிலையிலும் நின்றலும் முதலிய அருஞ்செயல்களைமேற்கொண்டு அவற்றால் உயிர்க்கு வருக்துண்பங்களைப் பொறுத்தலாம். 1-ம்—1காலத்து, 2அருத்தியின்

மாசமேற்றே, அருத்தியுமரசவேறே. 3பெருத்துறை. 4தவத்தினாலும், அரசினாலும். 5இலது. 6தெரித்தனன், தெரித்தனம். (சகந)

க௦௮. மற்றினி யுரைப்ப 1தென்னை மாருதி வடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி 2யன்ன தன்றென்றிற் பிற்தொன் ருணும் வெற்றியே பெறுக தோற்க 3வீக வீயாது வாழ்க 4பற்றுத லன்றி யுண்டோ 5வடைக்கலம் பகர்கின்றனை.

(இ - ள்.) இப்போது வேறுவகையாகச் சொல்வது எதற்காக? அனுமான் ஆராய்ந்து கூறியவகையே (நாம் செய்தற்குத்தக்க) ஆலோசனையாம்; அவன் சொன்னது தகுதியற்றதென்று (நீங்கள்) எண்ணினால், வேறுஒருவகையினால் (நாம்) வெற்றிபெற்றாலுஞ் சரி இறவாமலிருந்து நல்வாழ்க்கைபெறுவதாயிருந்தாலும் சரி (அது எனக்கு உடன்பாடன்று; அடைக்கலமாக அடைந்த இவனைக் கைக்கொள்வதனால், நமக்கு வெற்றியுண்டாகாமல்) தோல்விநேர்ந்தாலுஞ் சரி, (அல்லது நமது) உயிருக்கே கேடுநேர்ந்தாலுஞ் சரி, (அது எனக்குச் சம்மதமே): எம்மையே சரணமென்று சொல்லிக்கொண்டு அடைக்கலம் அடைந்த இந்த விபீஷணனை அங்கீகரிப்பது அல்லாமல் (வேறுசெய்யத்தக்க செயல் ஒன்று) உளதோ? [இல்லை]; (எ - று.)

அனுமான் ஆராய்ந்துசொன்னது இச்சமயத்துக்கு மிகவும் தகுதியாயிருத்தலால், அதற்குமாறாகச் சொல்லவேண்டியது வேறென்று மில்லை; அடைக்கலம்புருத்த இவனை அங்கீகரியாமற்கைவிட்டால் தான் நல்வாழ்வும் வெற்றியுமுண்டாகுமென்று ஏற்பட்டாலும், அது எனக்கு உடன்பாடன்று; சரணமடைந்த இவனை அங்கீகரிப்பதனால் நமக்குத்தோல்வியே உண்டாவதானாலும் அதற்குமேல் மரணமே நேர்வதானாலும் அதுவே எனக்கு உடம்பாடாகுமென்று இராமபிரான் கூறுகின்றன என்க. வினையும்பயனைக் கருதாமற் சரணமடைந்தோரைக் காக்கவேண்டுமென்பதே துணிபு என்று இதனால் கூறப்பட்டது. இரண்டுமூன்றாமடிகக்கு வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுதல் சிறக்குமேற் கொள்க. பி-ம்:—1என்றோ, இல்லை, 2என்னதன்றியே, 3வீய, வீய்க. 4பற்றுவது. 5புகலெமைப். (சகச)

க௦௯. இன்றுவர் தானென் றுண்டோ வெந்தையை யாயை 1முன்னங்கொன்றுவர் தானென் றுண்டோ 2வடைக்கலம் 3கறு கின்றான் 4தொன்றுவர் தன்பு 5செய்யுந் துணைவனு மவனை பின்னைப் 6பின்றுமென்றாலு நம்பாற் புகழன்றிப் பிறிதுண்டாமோ.

(இ - ள்.) 'நான் அடைக்கலம்' என்ற சொல்லைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றவன், (இதற்குமுன் பழக்கமில்லாமல்) இன்றைக்குத்தான் வந்தவனென்று கூறித் தள்ளிவிடுவதற்கு இடமுண்டோ? தந்தையையும், தாயையும், தமையினையும் கொலைசெய்துவிட்டுச் சரணமடைந்தானென்று கூறித் தள்ளிவிடுதற்குத்தான் இடமுண்டோ? பலநாளாகப் பழகி அன்பைப்பாராட்டுதற்கு உரிய சிறுகிதனும் அவன்தான்; புகலென வந்தடைந்த பின்பு, (அவன் தனது கட்டமையில்) மாறுபட்டு நடப்பானென்றாலும், (அதனால் அவனுக்குப்பழியும்

பாவமும் உண்டாகுமேயன்றிச் சரணாகதரகுகுணஞ்செய்த) நம்மிடத்திற் புக முண்டாவதல்லாமல் வேறாகிய பழி உண்டாகுமோ? (எ - று.)

நமக்கு வெருநாளைப் பழக்கமில்லாமல் இப்பொழுதுதான் புதியவனாக வந்தா நென்றாவது மகாபாதகநென்றாவது சரணமடைந்தவனைப்பற்றிக் குறைகூறி அங்கீகரியாமல் தள்ளிவிட இடமில்லை; அவன் எப்படிப்பட்டவ னாயிருந்தாலும் எப்போதுவந்தவனாயிருந்தாலும், சரணமென்று அடைந்த மாத்திரத்தில், அவன் வேறென்றையும் கருதாது நெடுநாளைப்பழக்கமுள்ள கண்பன்போல உடனே அன்புசெய்தற்குரியவன்; ஒருகால், அங்கீகரிக்கப் பட்ட அவன் நமக்குத் துரோகஞ்செய்து தீங்குவிளைத்தானாலும், அதனால் சரணமடைந்தவனுக்கு அபயமளித்த நமக்குப் பெரும்புகழுண்டாக, துரோ கியான அவனுக்கே பழிபாவங்க ளுண்டாகுமென்பதாம். இதனால், சரண மடைந்தவனைப்பற்றிப் பழக்கமில்லாதவ நென்றாவது, பாவமுடையவ நென்றாவது பார்த்தல் வேண்டா வென்பதும், அவனால் நமக்குத் தீங்கு நேர்த்தாலும் நமக்குப்புகழே யென்பதும் கூறப்பட்டன. பழக்கமில்லாதவ நென்ற காரணம்பற்றியாவது, தமையனை ஆபத்துக்காலத்திற் கைவிட்டு வந்தானென்ற காரணம்பற்றியாவது அடைக்கலமடைந்த இந்த விபீஷண னைக் கைவிடுதல் கூடாது; இவன் நமக்கு உற்ற நண்பன்; ஒருகால் இவன் நம்மை வஞ்சிப்பதற்கே நல்லவன்போல வேஷம் பூண்டுவந்தவனாக இருந்து பிறகு இவனால் நமக்குத் தீமைவிளைபுமானால், அதனாலும் நமக்குப்புகழேயெ ன்று இராமபிரான் கருதின நென்பது இங்கு வெளியாம்.

என்தந்தையென்பதன் மருஉவாகிய எந்தையென்பது தந்தையென்ற மாத்திரமாய்கின்றது. இனி, எனதுதந்தை யென்றே கொண்டு, எனக்குத் தந்தை முறையாகிய ஜடாயுவைக் கொன்ற இராவணனேயானாலும் சரணமடைந்தால் அக்குற்றத்தையும் அவனிடத்திற் பாராமல் அவனையும் அங்கீகரிப்பதே முறையென்று கருத்துக்கூற இடமுண்டு; (பூர்வாலீகிபக வானும் “யதிவா ராவணஸ் ஸ்வயம்” [இராவணனேயானாலுஞ்சரி] என்று கூறியது காண்க.) ‘என்று’ - என்பது எனப்பொருள்பட்டு, ‘உண்டோ’ என் பதற்கு எழுவாயாக நின்றது. முன்-முன்பிறந்தவனுக்கு, ஆகுபெயர். பி-ம்:— 1முன்பு, முன்பே, முன்னைக், முந்திக். 2புகலது. 3புகுகின்றானே. 4 துன்றிவந் தன்பு, வென்று வந்தம்பு. 5பேணும். 6பொன்றும். 7பிறிதுமுண்டோ, இறுதி யுண்டோ. (சகரு)

கூ0. பிறந்தநாட் டொடங்கி யாரும் துலைபுக்க பெரியோன் பெற்றி மறந்தநா ளுண்டோ வென்னைச் சரணென வாழ்கின் றானைத் துறந்த¹ நாட் கின்று வந்து துன்னினான் சூழ்ச்சி யாலே இறந்தநா ²என்றோ ³வென்று மிருந்தநா ⁴ளாவ ⁵தென்றான்.

(இ - ள்.) (சரணமடைந்த புறவீனாயிரைக் காக்கும்பொருட்டுத்) தாச தட்டிலேறிய (எமதுகுலத்து) முன்னேனாகிய சிபிசக்கரவர்த்தியினது வர லாற்றை எவரேனும் (அறிவு) தோன்றிய நாளமுதற்கொண்டு மறந்துபோன

நான் உனதோ? (அப்படியிருத்தலால்), என்னை அடைக்கலமாகவந்தடைந்து (தான்) வாழ்வுபெறவிருக்கிற இவ்விடத்தை (என் உயிருக்கு ஆபத்தவருமோ?) என்று அஞ்சிக் கைவிடுவேனெனல் அவ்வாறு கைவிடுகின்றநாள்காட்டிலும், இன்றைக்குவந்து சேர்ந்தவனாகிய இவ்விடத்தை அடைந்த தினமல்லவா என்றைக்கும் (நான்) அழியாது நிற்கிறானாவது என்று (இராம பிரான்) கூறினான்; (எ - று.)

எனதுகுலத்துமுன்னோனாகிய சிபிசக்கரவர்த்தி தன்னைச்சரணமடைந்த ஒருபுறவைக் காப்பதன்பொருட்டுத் தனதுஉயிரையே தருமாறு துலையிலே ஏறியிருக்க, அதனைபுணர்ந்திருக்கும் அவ்வமிசத்திலேயே பிறந்திருக்கிற யான் இப்போது உங்கனாலோசனையைக் கேட்டுச் சரணமடைந்த இந்தவிடத்தை அடைந்த கைவிடுதல் தகுதியோ? தகுதியன்று; இந்தவிடத்தை அங்கீகரித்தால் இவன் பிறகு வஞ்சனையாக நம்மையே கொல்வானென்றல்லவோ இவனை அங்கீகரிப்பதில் நீங்கள் தடைசொல்லுகின்றீர்கள்; பெரியோர்கள் அநுகூலித்துக்காட்டியபடி அடைக்கலமடைந்தவனை ஆதரித்து அதனால் நாம் இறப்பதானால் அது விசேஷமா? அன்றி, நம்முயிரைப் பாதுகாப்பதையே பெரியதாக எண்ணி 'ஒருகால் நம்மை இவன் கொல்வானோ?' என்று அஞ்சி அடைக்கலமடைந்தவனைக் கைவிடுவது விசேஷமா? என்று பார்ப்போம். புகழ்பயத்தலால், அடைக்கலமடைந்தோனைக்காப்பதே சிறந்தது என்று எனக்குத்தோன்றுகின்றது: ஏனெனின், மரணம்நேரிடுமென்று அஞ்சி அதனால் அடைக்கலமடைந்தோனைப் பாதுகாவாமற் கைவிட்டு 'அடைக்கலமடைந்தோனைக் கைவிட்டவன்' என்ற பழியையும் பாவத்தையும் பூண்டு பூமிக்குப் பொறையாய் கெட்டுயிர்ப்போடுற்ற பிணமாகி இவ்வுலகத்திற் சொற்பநான் வாழ்வதைக்காட்டிலும், அடைக்கலமடைந்தோனை ஆதரித்து இறந்தாலும் அதனால் என்றும் அழியாத புகழ்மூடம்பெற்று நீழிகாலம் வாழலாமன்றோ? என்று இராம பிரான் கூறினென்பதாம். "ஒப்புரவினாலவருந் கேடெனின ஓதொருவன், விற்றுக் கோட்டக்க துடைத்து" என்ற திருக்குறள் இங்கு ஊன்றி நோக்கத்தக்கது. "வீந்தவரென்பவர் வீந்தவரேனும், ஈந்தவரல்ல திருந்தவர் யாரே" என்ற பாலகாண்டம் இங்கு ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. இதனால், தன்னுயிரையும் பாராது சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாப்பதற்கு மேலோர்செய்து காட்டிய ஒழுக்கம் இவ்வாறென்பதும், சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாப்பதென்றே நமது கேடு கோடாகாது என்றும் அழியாத பெருவாழ்வேயாமென்பதும் கூறப்பட்டன. 'யாரும் துலைபுக்க பெரியான் பெற்றி மறந்தோளுண்டோ' என்றது—சிபிசக்கரவர்த்தியின்வரலாறு உலகபிரசித்தமென்று கூறியவாறு.

'துலைபுக்க பெரியான்' என்பதில் லடங்கிய கதை:—சிபிசக்கரவர்த்தி அரசாளுகையில் அவனதுமேன்மைக்குணத்தைப் பரிசோதிக்கும்பொருட்டு இந்திரன் பெரும்பருந்தாகவும், யமன் சிறுபுறவாகவும் வடிவமெடுத்து அப்புறவைப்பருந்துதாரத்திவர, அது சக்கரவர்த்தியைச் சரணமடைய, அன்னன் அதற்கு அபயமளிக்க, பின்னேவந்த பருந்து 'என் இரையைக்கொடுத்துவிடு'

என்றுகேட்க, மன்னவன் 'அடைக்கலம்புகுந்தவரை ஆதரியா துவிடுதல் அதிபாதகமாதலால், இதையன்றி எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்பேன்' என்ன, பருந்து 'இந்தப்புறாவின் எடையளவு தசையை உன்உடம்பினின்று அரிந்துகொடு' என்ன, வேந்தன் சம்மதித்து, உடனே தனது உடம்பிலுள்ள உறுப்புக்களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அறுத்துவைத்தும் எடை குறைந்தமையால் தானே தராசுதட்டில் ஏறி எடையைநிறைக்க, உடனே அத்தேவர்கள் பிரதியட்சமாகிச் சக்கரவர்த்தியை மிகக்கொண்டாடி அவனது உடம்பு முன்போல நிறைவுறும்படி வரமளித்துப்போயின ரென்பதாம். பி - ம்:—1நாளிந்த நாளாம், நாளகன்றாளாம், நாட்கன்றுவந்து, நாளன்றுவந்து. 2அன்றே. 3வென்றியிருந்த. 4நாளாயது. 5என்பார். (சகசு)

கூகூ.இடைந்தவர்க் கபயம் யாமென் 1நிரந்தவர்க் கெறிநீர் வேலை
கடைந்தவர்க் 2காசி யால் முண்டவற் கண்டி லீரோ
உடைந்தவர்க் 3குதவா னாயி னுள்ளதொன் றியா னாயின்
அடைந்தவர்க் கருளா னாயி 4ன்றமென்னு மாண்மை யென்றும்.

இதுமுதல்பத்துக்கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (கொடியஆலாகலவிஷந்தோன்றிய துகண்டு) அஞ்சினவரும், 'நாம் பயமில்லாமற் பாதுகாக்கவேண்டியபொருளாவோம்' என்றுசொல்லி இரந்தவருமான (அலைகளை) லீசுகின்ற பாற்கடலைக்கடைந்த தேவாசுரர்களைக் காப்பதற்காக (அப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய) ஹாலாஹலவிஷத்தை உட்கொண்ட சிவபிரான துவரலாற்றைக் கேட்டறிந்தீரில்லையோ? (ஒருவன்), வலியொடுக்கினவர்க்கு உதவிசெய்யாதவனானாலும், (தன்னிடம்வந்து யாசித்தவர்க்குத் தன்னிடம்) உள்ளதொருபொருளைக் கொடாமல் ஒளித்தானாலும், (தன்னைச் சரணமாகவந்து) அடைந்தவருக்கு அருள்செய்து அங்கீகரி யாதவனானாலும், (அப்படிப்பட்டவனுக்கு), தருமம் யாதுபயன்படும்? பராக் கிரமந்தான் என்ன பயன்படும்? (எ - று.)

சிவபெருமான் தன்னை அடைக்கலமடைந்தவரைக் கைவிடலாகாதென்ற கருத்தினால்லவோ பாற்கடலினின்று பயங்கரமாகத்தோன்றிய ஹாலாஹல விஷத்தைக்கண்டு அஞ்சிச் சரணமடைந்த தேவாசுரர்களைக் காப்பாற்றினான்; நாமும் அவ்வகையாகவே, சரணாகதரக்ஷணஞ்செய்தல் முறைமையாக மல்லவோ? சரணமடைந்தவரைக் காப்பாற்றாதவர்க்கு அறம் இருந்தும் ஆண்மை இருந்தும் பயனில்லை யென்பதாம். கீழ் அடைக்கலமடைந்தவரைக் காப்பதே முறை யென்பதையும், அதற்கு இன்னான் இனையானென்று பார்த்தலும் வேண்டாவென்பதையும், அதனால் தீங்குவிளைந்தாலும் புகழேயென்பதையும், முன்னோர் அவ்வாறு அடைக்கலமடைந்தோரைத் தம்முயிரைக் கொடுத்தும் பாதுகாத்திருக்கின்ற ரென்பதையும் எடுத்துக்கூறிய இராமபிரான், இனி அடைக்கலமடைந்தோரை முன்னோர் ஆதரித்திருப்பதற்குவேறுபலஉதாரணங்காட்டுகின்றன நென்று அறிக. அடைந்தவர்க்கு அருளுதலைக் கூறவேண்டிய இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில், உடைந்தவர்க்கு உதவுதலையும் இரந்தவர்க்கு ஒன்று ஈதலையும் உடன்கூட்டிக்கூறுகின்றான்: இவ்வாறு கூறுவது-விளக்கணியின்பா

ற்படும். நீர்-பாலுக்கு இலக்கணையுமாம். ஆலம்-வடசொல். உண்டவற் கண்டி லீரோ—காணுதல் - இங்கே செவியாலுணர்நல்: மனத்தாற்காணுதலுமாம். பி-ம்:-1இத்திரையெழுநீர்வேலை.2ஆதி.3இரங்கானாகில்.4அரசென்றும். (சகஎ) ககஉ. பேடையைப் 1பிடித்துத் தன்னைப் 2பிடிக்கவந் தடைந்தபே வேடனுக் 3குதவி செய்வான் விறகிடை வெந்தீ மூட்டிப் [தை பாடுறு பசியை நோக்கித் தன்னுடல் 4கொடுத்த பைம்புள் வீடுபெற் றாயர்ந்த வார்த்தை வேதத்தின் விழுமி 5தன்றோ.

(இ - ன்.) (தனது) பெண்பறவையைப் பிடித்துக்கொண்டு, தன்னைப் பிடிக்கவந்து அடைந்த அறிவில்லாத வேடனொருவனுக்கு உதவும்பொருட்டு விறகினிடத்தில் வெப்பமுள்ள நெருப்பைப் பற்றவைத்துக் குளிர்காயுமாறு உதவி, (அவ்வேடனது) வருத்துகின்ற பசியைப் பார்த்து (அதைப்போக்கும் படி)(தான் நெருப்பில்விழுத்து) தனதுஉடல்நசையை (அவ்வேடன்உண்ணும் படி)கொடுத்தசிறியஆண்புறநற்கதியடைந்து சிறப்புப்பெற்ற வரலாறு,வேதத் திற்கூறிய விஷயத்தைப்போலவேபெருமையாகப் பாராட்டக்கூடியதன்றோ?

ஒருவனத்தில் ஒருவேடன் கண்ணி முதலிய வேட்டைக்கருவிகளைக் கொண்டு திரியும்போது அசதியிற் பெருமழை வந்து இருட்டிக்கொள்ள, அப்போது அவ்வேடன் நடுக்கலெடுத்து ஒருமாத்தின்சார்பில் வருந்திநிற்க, அச்சமயத்தில் அம்மரத்தின்மேலுள்ள ஆண்புற தனதுபெட்டைவராமை யைக்குறித்துப் புலம்புவதைக்கேட்டு அவ்வேடனது கைக்கூட்டிலகப்பட்டிருந்த பெண்புற துக்கித்து, 'முற்பிறவியின் தீவினைப்பயனாக எனக்கு நோர்ந்த சிறையைக் குறித்து நீ வருந்தாமல், நமது வீட்டுக்கு வந்த இவ்வேட னுக்குக் குளிர் முதலாகிய துன்பத்தை நீக்கி உதவிசெய்யவேணும்' என்று கூற, அதுகேட்ட ஆண்புற வேடனை நோக்கி, 'நீ சங்கையில்லாமல் உன்வீடு போல நினைத்து வேண்டுவதைக்கேள்' என்ன, அவன் 'எனது குளிரைப் போக்கடிக்கவேணும்' என்று கேட்க, புற கொள்ளியொன்றை எடுத்துவந்து சருகுகளின்மேல் வைத்து மூட்டி, வேடனைக் குளிர்காயுமாறு சொல்லி, பின்பு அவன் பசியால் வருந்துவதைப்பார்த்து, 'நான் பறவையாயிருப்பதனால் என்னண்டை உன்பசிக்குஏற்ற பதார்த்தம் இல்லை: துன்பத்திற்கு இடமாய் ஏதற்கும் உதவாமலிருக்கிற இரத்தச் சரீரத்தைக் கொண்டு உன் ஆத்மாவைத் திருப்திசெய்' என்று சொல்லிக்கொண்டே மூண்டெரிசிற நெருப்பில் ஆணந் தத்தோடு விழுந்து இறந்து நற்கதியடைந்த தென்பது, ஸா.ஹ.

ஓரற்பப்பிராணியாகிய புறவே தன்னிடத்து அடைந்தது காரணமாகத் தன்மனைவியைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டாமல் தன்னை யும்பிடிக்கக்கூடியவேடனொருவனுக்கு உதவிசெய்ததென்றால், பேரறிவுள்ளவ ரென்று பேர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம். நமக்கு யாதொரு தீங்குஞ்செய்யாமல் நம்மைச் சரணமென்று அடைந்துள்ள இவனை 'ஒருகால் நமது உயிர் க்கு ஏதேனும் தீங்குநேருமோ?' என்று அஞ்சிக் காவாது கைவிடுதல் தகுதியோ? தகாது: சரணமடைந்தவனை எப்படியிருந்தாலும் காத்தலே முறையாகு

மென்று இராமபிரான் கூறின் னென்பதாம். வேதத்தின் விழுமிதன்றோ-
 “ஸ்ருயதேஹி” என்ற ஸ்ரீவால்மீகமும், ‘ஸ்மாயதேயென்னாதே ஸ்ருயதே
 யென்கிறது-வேதம்போலே கேட்டுப்போருவதொன்று’ என்று அதற்குப்
 பெரியவாச்சான்பின்னை வ்யாக்யாநமருளியதும் காணத்தக்கன. இதற்கூறிய
 சரித்திரம் ‘கபோதோபாக்யாநம்’ என்று வழங்கப்பெறும்.

பைம்புள்—பசுமை-இங்கே, சிறுமையின் மேலது; இளமையின்மேலதெ
 னினுமாம். வீடு-இவ்வுலகத்தை விட்டு அடையப்படுமிடம் என, நற்கதிக்குத்
 தொழிலாகுபெயர். வேதம்-நல்லது இன்னது தீயது இன்னது என அறிவிப்
 பதென்று பொருள்படும் வடசொல். இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் “சீதையை”
 (ககஅ) என்பதன்பின் சிலபிரதியில்உள்ளன. 1-ம்:—1படுத்த. 2பிடித்திய
 வந்த. 3அபயநல்கி, உதவிசெய்து. 4துறந்த. 5என்றான். (சகஅ)

ககந. போதக மொன்று கன்றி யிடங்கர்மாப் பொருத போரின்
 ஆதியம் 1பரமே யானுன் னபயமென் மழைத்த வந்நாள்
 வேதமு 2முடிவு காணு மெய்ப்பொருள் வெளிவந் தெய்தி
 மாதூயர் துடைத்த வார்த்தை மறப்பரோ 3மறப்பி லாதார்.

(இ - ள்.) கஜேந்திராழ்வான் கோபங்கொண்டு முதலையாகிய விலங்கு
 செய்த போரிலே (வலி குறைந்து), ‘அழகிய ஆதிமூலமே! யான் உனக்கு
 அடைக்கலம்’ என்று கூக்குரலிட்ட அக்காலத்து, வேதத்தினாலும் (இப்படிப்
 பட்டவனென்று) வரைந்து காணமுடியாத உண்மைப் பரம்பொருளான திரு
 மால் பிரதியட்சமாக வந்துசேர்ந்து (அவ்யானையின்)மிக்க துயரத்தை நீக்கின
 வரலாற்றை, மறதியில்லாத அறிஞர் மறந்துவிடுவார்களோ? (எ - று.)

இந்திரத்யும்நென்னும் அரசன் மிக்க விஷ்ணுபக்தியுடையனாய் ஒரு
 நாள் விஷ்ணுபூஜைசெய்கையில், அகத்தியமகாமுனிவன் அவளிடம் எழுந்
 தருள, அப்பொழுது அவன் தன் கருத்துமுழுவதையும் திருமாலுள் பூஜிப்
 பதிற் செலுத்தியிருந்ததனால் அவ்விருடி வருகையை அறிந்திடானாய் அவ
 னுக்கு உபசாரமொன்றுஞ் செய்யாதிருக்க, அம்முனிவன் தன்னை அரசன்
 அலட்சியஞ் செய்தானென்று கருதிக்கோபித்து, ‘நீ யானேபோலச் செருக்
 குற்றிருந்ததனால், யானையாகக்கடவை’ என்று சபிக்க, அங்கனமே அவன்
 ஒருகாட்டில் யானையாகத் தோன்றினனாயினும், முன்செய்த விஷ்ணுபக்தி
 மகிமையினால் அப்பொழுதும் விடாமல் நான்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்
 களைக்கொண்டு திருமாலையருச்சித்துப் பூசித்துவருகையில், ஒருநாள் பெரிய
 தொரு தாமரைத்தடாகத்தில் அருச்சிணக்காகப் பூப்பறித்தற்குப் போயிறங்
 கினபொழுது அங்கே முன்பு நீர்நிலையில்நின்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த
 தேவலனென்னும் முனிவனது காலப் பற்றியிழுத்து அதனற்கோபங்கொ
 ண்ட அவனது சாபத்தார் பெரியமுதலையாய்க்கிடந்த ஹூஹூ எனினுங்
 கந்தருவன் அவ்யானையின் காலக் கெளவிக்கொள்ள, அதனைவிடுவித்துக்
 கொள்ள முடியாமல் கஜேந்திரன் ஆதிமூலமே யென்று கூவியழைக்க, உட
 னே திருமால் கருடாருடனாய் அங்கு எழுந்தருளித் தனது சக்கரத்தைப் பிர

யோசித்து முத்திலையைத்துணித்து யானையை அதன்வாயினின்று விடுவித்து இறுதியில் அதற்கு முத்தியளித்தன நென்பது, வரலாறு. வேதத்துக்கும் எட்டாத திருமால் 'நீயே சரண்' என்று சொன்னதுவே காரணமாக, 'இது ஒரு சாமானியமான விலக்கு' என்றும் பாராமல், யானையிருந்த இடத்திற்குத் தான் நேரே அரைசூலையத் தலைசூலையடிவந்து சரணாகதரக்ஷணம்பண்ணின நென்றால், நம்மைப்போல் அறிவுபடைத்த ஒருவன் நம்மெதிரே வந்து நம்மைச் சரணமென்று சொல்லவும் அவனை எாம் உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராமபிரான் கூறின நென்க. போதகம்-யானையின் இணைப்பெயர்: வடசொல். பி-ம்:—1பரணே. 2முடியும். 3பிறப்பிலாதார். (சகக)

ககசு. மன்னுயி ரெல்லந் தானே 1வருவித்து வளர்க்கு மாயன்
2தன்னன வுலக மெல்லந் 3தருமமு மெவையுந் தானே
என்னினு மடைந்தோர் தம்மையேமுற வினிதி 4னும்பிப்
பின்னும்வீ டனிக்கு மென்றும் 5பிறிதொரு சான்று முண்டோ.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற எல்லாப்பிராணிகளையும், தானே படைத்து (அவற்றைப்) பாதுகாக்கின்ற திருமால்,—எல்லாவுலகங்களும் தன்னுடையனவே என்றாலும், (அவ்வுலகத்தில் வழங்குகின்ற) தருமங்களும் (அவற்றினால் விளையும்) எப்பயன்களும் தானே என்றாலும், (தன்னைச்) சரணமடைந்தவரைமாதிரி கேசுமமடையும்படி நன்றாகப்பாதுகாத்து, மேலும் மோகூத்தையும் தந்தருள்வானென்றால், (அடைக்கலமடைந்தவரைப் பாதுகாக்கவேண்டியது அவசியமென்பதை மெய்ப்படுத்த) வேறேருதாரணமும் (சொல்லவேண்டியது) உண்டோ? (எ - று.)

மன்றோ? என்றன நென்பதாம். திருமால் பிரமனுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து படைப்பதும், தானானிலைமையிலிருந்து அளிப்பதும், சிவபிரானுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து அழிப்பதுஞ்செய்வனென்பது, தாற்கொன்கை. கடவுளது மனத்திற்கு இஷ்டமானது எதுவோ அதுவே தருமமெனப்படுதலாலும், அந்தத்தருமங்களினால் விளையக்கூடிய பயனைத் தருபவன் அக்கடவுளையாதலாலும், 'தருமமும் எவையுந் தானே' என்றார். "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஐகத்" என்றபடி திருமால் அந்தர்யாமியாக எல்லாப் பொருள்களிலும் இருத்தலால், 'எவையுந் தானே' என்று கூறியதாகக் கொள்ளினுமாம். மாயன் - மாயையுடையவன்: மாயையாவது-கூடாததையும் கூட்டுவிக்குந் திறம். பி-ம்:—1அறிவித்து. 2தன்னது. 3தருமமேலவையும். 4நம்பிப். 5என்னினிப்பிறிது பேசில். (சஉ௦)

ககரு. நஞ்சினி மிடற்று வைத்த நகைமமு வாள் 1னாளுந்
தஞ்சென முன்னந் தானே தாதைபாற் 2கொடுத்துச் 3சாதல்
அஞ்சினே னபயமென்ற 4வந்தணற் காகி யந்நாள் [டோ.
வெஞ்சினக் கூற்றை 5மாற்றும் மேன்மையின் மேன்மை யுண்

(இ - ள்.) விஷத்தைக் கண்டத்திலே நிறுத்திய விளக்குதலையுடைய மழுப்படையையுடையவனை சிவபிரான் '(இவனுடைய) வாழ்நாளும் எனிமைப்பட்டது [ருறைவானது]' என்று சொல்லி முன்னம் தந்தைக்கு (மார்க்கண்

டேயனென்றபுத்திரனைக்)கொடுத்திட்டு,பின்பு 'சாதற்கு அஞ்சினேன்: (உன் அபயம்' என்று அடைக்கலம்புகுந்த (மார்க்கண்டேயனென்ற) அந்தணனுக்காக அந்தக்காலத்திலே கொடுஞ்சிற்றத்தையுடைய யமனை உதைத்துத்தள்ளியமென்மையைக்காட்டிலும் மேன்மைபுள்ளதோ? (எ - று.)

சிவபெருமான் 'உன்புத்திரன் பதினாறுபிராயமேபுள்ளவன்' என்று மார்க்கண்டேயமுனிவனதுத்தைக்கு வரமளித்தும் மார்க்கண்டேயமுனிவன் சரணமடைந்தபின் தான் முன்புவரங்கொடுத்ததற்கும் மாறுதலுண்டாகக் கூற்றத்தை உதைத்துத்தள்ளியது சரணாகதனைக்காக்கவேண்டுமென்ற ஒருகருத்தினாலல்லவோ? இதைக்காட்டிலும் சரணமடைந்தவனைக் காக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சிற்றதஉதாரணம் வேறுவேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லையன்றோ? என்றவாறு. "தஞ்சக்கிளவியெண்மைப்பொருட்டே" என்ற தொல்காப்பியத்தின்படி எளிமைப்பொருளுள்ள தஞ்சமென்பதன் திரிபாகிய 'தஞ்சு' என்பது சொற்பமென்றபொருளைத் தந்தது. இச்செய்யுள் சிவபிரதியில்லை. சிவபிரதியில் "சரணெனக்கு" (ககசு) என்றபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. 1-ம்:— 1.நாடும். 2.கொடுத்த. 3.சார்தல். 4.அந்தணற்காகவன்னான். 5.வென்ற, கொன்ற.

இக்கேசியுளிற் குறித்த கதை:—மிருகண்டுவென்னும் முனிவன் பிள்ளையல்லாக்குறையால் தவஞ்செய்தபோது சிவபிரான் பிரதியட்சமாகி அறிவிண்மையும் உறுப்புக்குறையும் பெரும்பிணியும் தீக்குணமுமுடையனும் நூறுபிராயம் உயிர்வாழும் புதல்வன் வேண்டுமா? கூரிய அறிவும் அழகியவடிவமும் நோயின்மையும் நற்குணமுமுடையனும் பதினாறுபிராயமேவாழும் குமாரன் வேண்டுமோ? இவ்விரண்டில் நீ விரும்புவதுயாது? என்று வினாவுமுனிவன் 'ஆயுள்சிறிதேனும் அறிவும் அழகும் குணமுஞ்சிறந்து, பிணியிலனாகுஞ் சற்புத்திரனையே வேண்டுகின்றேன்' என்று தன்கருத்தை விண்ணப்பிக்க, சிவபிரானும் அவ்வாறே அனுக்கிரகித்தனன். அங்கனம் ஊழ்வினையாற் பதினாறுபிராயம் பெற்றுப்பிறந்தவனான மார்க்கண்டேயன் தனது அற்பாயுசைக்குறித்துத் தாய்தந்தையர் வருந்தியதுகண்டு தேற்றித் தான் விதியைக்கடந்து வருவதாகச்சொல்லித் தீர்க்காயுசு பெறுதற்பொருட்டுத் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்துவருகையில், பதினாறுபிராயம் பூர்த்தியாகவே, யமன் தாதரையனுப்ப, அவர்கள் மார்க்கண்டேயனது தவக்கனலால் அவனையணுகமாட்டாது அவன்செய்யுஞ் சிவபூசைச்சிறப்பைக் கண்டு அஞ்சிவெருண்டோடியமணிட்டுஞ்செய்திசொல்ல, யமனும் கோபித்துத் தனதுமத்திரியான காலனையேவ, அவன் வந்து நயப்பயங்களால் அழைக்கவும் மார்க்கண்டேயன் வரமாட்டேனென்று சொல்லிவிட, பிறகு யமன் மிகக்கொதித்துத் தானே நேரில் வந்து மார்க்கண்டேயனைக் காலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்கத்தொடங்குகையில், அம்முனிகுமாரன் சிவலிங்கத்தைத்தழுவிக்கொள்ள, யமன் சிவலிங்கமுமுட்பட வலித்திழுக்கும்போது அளவிலாற்றலுடையனான சிவபிரான் கோபாநக்கிரகங்களுடன் அங்கு நின்று வெளிப்பட்டு யமனைக்காலாலுதைத்துத் தள்ளி முனிமகனுக்கு என்றும் பதினாறுபிராயமாகவே அனேககற்பகாலம் இனிது வாழும்படி தீர்க்காயுசுகொடுத்தருளின நென்பதாம். (௪௨௧)

ககக.சரணனைக் கியார்கொ லென்று சானகி யமுது சாம்ப
 அரணுனக் காவன் வஞ்சி யஞ்சலென் றருளி னெய்தி [ய்வ
 முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல மொய்பமர் 1முடித்துத் தெ
 2மரணமென் றுதை பெற்ற தென்வயின் வழக்கன் றுமோ.

(இ - ள்.) இராவணன் தூக்கிக்கொண்டு செல்லும்போது ஜநகமகாராச
 னது புதல்வியாகிய சீதாபிராட்டி 'எனக்கு (இந்த ஆபத்துக்காலத்தில்) இரட்
 சகராவார் யார்தான்?' என்று புலம்பியவண்ணம் ஓடுங்க, (அப்பொழுது)
 எனது தந்தைமுறையான ஜடாயுவானவர், (சீதைமையேநாக்கி), 'வஞ்சிக்கொடி
 போன்றவளே! அஞ்சல்: (நான்) உனக்கு இரட்சகனுவேன்' என்று கூறிக்கொ
 ண்டே (அவளிடத்துக்) கருணையோடு (அவ்விடத்துக்கு) வந்து, (தருமத்
 திற்கு) மாறான அதருமகுணத்தையுடைய கொடிய இராவணன் (தன்னை)
 மிகவும் வருத்தவும் (தன்னால் இயன்றவரையிலும்) நெருங்கிய பெரும்போரை
 (அவனோடு) செய்துவிட்டு மிக்கபெருமவாய்த் சாவை யடைந்தது என
 க்குமுறைமையானசெயலாகாதுபோமோ [யான் முறைமையானதாகஎண்ணி
 நடக்கவேண்டியசெய்கை யாகாதோ?] (எ - று.)

இராவணன் சந்ரியாசுவேஷங்கொண்டு சீதை தனித்திருக்குஞ் சமயம்
 பார்த்து அவளைத் தூக்கிச்செல்லுகையில், அவள் கூக்குரலிட, அதனைக்
 கேட்டு ஜடாயு ஓடிவந்து அவ்விராவணனோடுஎதிர்த்துப் பெரும்போர்செய்து
 அவனெதிர்த்த வாளினால் தனதுசிறை துணிப்புண்டு விழுந்து குற்றுயிராகிப்
 பிறகு அச்செய்தியை எனக்கு அறிவித்துத் தனது உயிரை விட்டானன்றோ?
 இவ்வாறு எனதுதந்தைமுறையாயிருந்த ஜடாயு பிறர்க்கு அபயமளித்துஅதற்
 காகவே தனது உயிரைவிட்டு அவ்வழியாலே செய்யவேண்டிய முறைமையை
 எனக்குத் தெரிவித்திருந்தும், நான் அவ்வழியைக் கைக்கொள்ளாது கைவிடு
 வது அழகாருமோ? என்று இராமபிரான் கூறினனென்க. சூரியசாரதியான
 அருணனது புத்திரனும் சம்பாதியினது தம்பியுமாகியஜடாயுவென்பவன் தச
 ரதசக்கரவர்த்திக்குப் பலவுதவிகள்செய்து உயிர்த்தோழனாயிருந்து, பின்பு
 அத்தசரதகுமாரரான இராமலக்குமணர்களைத் தனது புத்திரரைப்போலப்
 பாலித்து அன்புபாராட்ட, அவர்களும் தசரதனைவிடவயதுமுதிர்ந்தஇவனைத்
 தமது பெரியதந்தையாராகப் பாலித்துவந்தார்க ளாதலால், இராமன் ஜடா
 யுவை 'எந்தாதை' என்று குறிக்கின்றனென்க. இதுபற்றி, இந்த ஜடா
 யுவை 'பெரியவுடையார்' என்று வழங்குவது, வைஷ்ணவசம்பிரதாயம்.
 பிறர்க்கு உதவியதனால் நேர்ந்த மரணமாதலால், 'தெய்வமரணம்' எனப்பட்
 டது. "மரணமாம் பெரியோன்பெற்ற மேன்மையுமார்க் கென்றோமோ" என்று
 நான்காமடி ஒருபிரதியில். பி-ம்:—1முடித்ததெந்தை, முடிந்தவெந்தை. 2மர
 ணம்பெரியோன். (சஉஉ)

கக.1. உய்யநிற் கபய மென்ற னுயிரைத்தன் னுயிரி னேம்பாக்
 கையனு மொருவன் செய்த வுதவியிற் கருத்தி லோ னும்
 2மையற 3நெறியி னேக்கி 4மாமறை நெறியி னினிற்
 மெய்யினைப் பொய்யென் றுணு மீள்கிலா நாகில் 5வீழ்வார்.

(இ - ன்.) (தான்) பிழைக்கும்படி 'உனக்கு யான்' அபயம்' என்று சரணமடைந்தவனுடைய உயிரைத் தனது உயிரைப்போலினைத்துப் பாதுகாவாத வஞ்சகனும்,—(தனக்குப்) பிறனொருவன் செய்த உபகாரத்தில் (இவன் நமக்கு உதவிசெய்தானென்ற) எண்ணமில்லாத செய்நன்றி மறந்தவனும், குற்றம் நீங்கும்படி செவ்வையாக ஆலோசித்துப் பார்த்தும் சிறந்தவேத மார்க்கத்திலுள்ள தத்துவப்பொருளாகிய கடவுளைப் பொய்யென்று சாதிக்கும் நாள்திகனும் (ஆகிய இவர்கள்), என்றும் மீளுதலில்லாத நரகத்திலே வீழ்வார்; (எ - று.)

ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்தபாலியும், வேதத்திற் கூறப்படுகின்ற உண்மைப் பரம்பொருளான கடவுளை இல்லையென்று சாதிக்கின்ற நாள்திகனும் போலவே, தன்னைச்சரணமடைந்தாரைத் தன்னுயிர்போல எண்ணிப் பாதுகாவாதவனும் என்றும் நரகத்தில் வீழ்ந்துவருந்துவா நென்பதாம். கீழ் எழு கவிகளில் சரணமடைந்தோரைப் பாதுகாத்தற்குப் பல உதாரணங்கள் காட்டிய இராமபிரான் சரணமடைந்தாரைக் கைவிட்டார்க்கு உண்டாகுந் தீப்பயன் இன்னதென்று இதனும் கூறுகின்றனனென்க. வஞ்சகனைக் கையென்பது - திசைச்சொல். மறைநெறியின்றின்றமெய்-கடவுளும் இருவினைப்பயனும் இம்மை மறுமையும் உள்ளன என்னுந் தத்துவமஎனினுமாம். மெய்-உள்ளபொருள்: பொய்-இல்லாதபொருள். மெய்யினைப் பொய்யென்றானும்-தோடைமுரண். 1-ய்:—1உய்யலுற்று. 2மையறு, மையறு. 3முறையின். 4அருமறைவழக்கில். 5வீழ்வான். (சஉஉ)

ககஅ. சீதையைக் குறித்த தேயோ தேவரைத் தீமை செய்த பேதையைக் 1கொல்வே நென்று பேணிய 2விரதப் பெற்றி வேதிய ரபய 3மென்றார்க் கன்றுநான் விரித்துச் சொன்ன காதையைக் குறித்து 4நின்ற வவ்வுரை கடக்க லாமோ.

(இ-ன்.) 'தேவர்க்கு உபத்திரவத்தைச் செய்துகொண்டிருந்த அறிவீனனாகிய இராவணனைக்கொல்வேன்' என்று (நான்) விரும்பிக்கூறிய சபத்தின் தன்மை,சீதையை(அவன் எடுத்துக்கொண்டுபோவான்:அதனால் அவனைக்கொல்லவேண்டும் என்று) நினைத்துச் சொன்னதோ? [அன்று]; ('நீயே சரணம்' என்றுகூறி) அபயமவேண்டிய (தண்டகாரணியவாசிகளான) முனிவர்கட்காக அக்காலத்தில் நான் விரித்து சொன்ன செய்தியைக் குறித்துக் காட்டுகின்ற அவ்வார்த்தையை [சரணமடைந்தவரை எவ்வகையாலும் காப்பேன் என்ற விஷயத்தை] (இப்போது நானே) தவறுதல் தகுமோ? (எ - று.)

லோககண்டகரான இராவணநியரைக் கொல்வதாகத் தேவர்க்கு நான் அபயமளித்தது-இராவணன் சீதையை இனிக் கவர்த்துசெல்வானென்பதை முன்னமேயறிந்தன்று; நம்மைச் சரணமடைந்தவரைக் காப்பதே நமது கடமை யென்ற கருத்தினாலேயேயாகும்; தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்களிடத்து 'அடைக்கலமடைந்தவரைப் பாதுகாப்பதே எனதுகடமை' என்று அப்போது சொல்லிவிட்டு, இப்போது அதற்குமாறாக, அபயமவேண்டிவந்த

இவ்விபீஷணனைக் கைவிடுவது எனக்குத் தகுதியாகுமோ? என்று இராம பிரான் காட்டினனென்க. “ஐயிருதலையினோனுசராதியாம், மெய்வலியரக் கரால்***உய்திறமில்லை” என்று தேவர் ஒலமிட, “வஞ்சகர்தம் தலையறுத் திடர்துணிப்பன்” என்று திருமால் அபயமளித்ததும்; தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள். “உருளுடைநேமியா னுலகை யோம்பிய, பொருளுடைமன்னவன்புதல்வ போக்கிலா, இருளுடைவைகலே மிரவிதோன்றினும், அருளுடைவீர நின்னபயம்” என்று அடைக்கலம் புக, “புகல்புகுந் திலரேற் புறத்தண்டத்தின், அகல்வரேனு மென்னம்பொடும் வீழ்வரால், தகவில்துன்பம் தவிருதிர் நீர்,” “குறுத்தவனுஞ் சுடர்நேமியும், ஊறுத்தவொருவனுமோம்பினும், ஆரறத்தினொன்றிரின்ற ரவர், வேறுறுப்பன் வெருவன்மின் நீர்” என்று இராமபிரான் அபயமளித்ததுங் காண்க.

சீதை - ஸீதா: வடசொல்: உழுபடைச்சால் என்று பொருள். ஜகமகாராஜன் யாகசாலையமைத்தற்பொருட்டுக் கலப்பைகொண்டு உழுகையில் அவ்வுழுபடைச்சாலினின்று பிறந்தவளாதலால், இவளுக்கு, இப்பெயர். தேவரை-உருபுயக்கம். வேதியர் என்றார்க்கு-என்றார் வேதியார்க்கு என உருபு பிரித்துக்கூட்டுக.காதை=காதா: பாடல் என்று பொருள்படும் வடசொல்: இங்கே செய்திக்கு-இலக்கணை. பி-ம்:--1கொல்லவென்று. 2விரதம். 3என்றார். 4சொன்ன, நின்றது. (சஉச)

ககக. காரிய மாக 1வன்றே யாகுக 2கருணை யோர்க்குச் சீரிய தன்மை நோக்கி 3னிநனின்மேற் சிறந்த துண்டோ பூரிய 4ரேயுந் தம்மைப் புகல்⁵புகுந் தேர்க்குப் பொன்ற ஆருயிர் கொடுத்துக் 6காத்தா ரெண்ணில வரச சரம்மா.

(இ - ள்.) நினைத்ததொழில் நிறைவேறட்டும், (அல்லது) நிறைவேறாமற் போகட்டும்; ஆராய்ந்துபார்த்தால் அருளுடையவர்க்கு மேன்மையுண்டாக்கக் கூடிய குணம் (சரணமடைந்தோரைக் காக்கின்ற) இந்தச்செயலைக்காட்டிலும் சிறந்தது உண்டோ? அற்பர்களாயிருந்தாலும், (ஒருவர்) தம்மைச் சரணமாக அடைந்தால் அவர்கட்காக, கணக்கில்லாத [மிகப்பலரான] அரசர், அழியாத (தமது) அருமையான உயிரைக் கொடுத்தாவது பாதுகாத்துள்ளார்; ஆச்சரியம்!! (எ - று.)

தம்மைச் சரணமடைந்தவர் அற்பராயிருந்தாலும் அவர்பொருட்டுத் தம் முயிரையும் கொடுத்துப் பாதுகாத்துள்ளார், முன்னோரான பல அரசர்களும்: ஆகவே, நாம் ‘நமது காரியம் நிறைவேறும், நிறைவேறாது’ என்பதைப் பாராமல் சரணமடைந்த இவ்விபீஷணனைக் காப்பதே கடமையென்று தனது திடமான கருத்தை இராமபிரான் கூறினனென்க. இங்ஙனம் இராமபிரான் பலகாரணங்களால் அடைக்கலமடைந்தோரைக் காத்தலே முறைமையென்றும், ஆண்மையுடையார் தமக்கு ஏதேனும் தீங்குவருமென்று அஞ்சிக் கருணையின்றிக் கைவிடாரென்றும் தனது மனக்கருத்தை வெளியிட்டமை காண்க. ஆக, ஆகுக்-வியங்கோள்முற்றுக்கள். பி-ம்:--1 இன்றே, வென்றே. 2கருணை

யோர்க்கும்.³ அதனின், ஈதின.⁴ ஏனும். ⁵புரிந்தோர்க்கு. ⁶காத்தந்தெண்ணிலா வரசர்க்கென்றும், காத்தாரெண்ணிலாவரசரென்றும். (௪௨௫)

மோதிவந் தடருஞ்சீய முனிவினுக் குடைந்த வேடன்
மீதொரு மரத்திற்சேர வெகுண்டுரையரிக்கு¹ச் சொல்லப்
பேதமற் றிருந்து மன்னுன் பிரித்த வஞ்சகத்தை யோர்ந்தும்
காதலிற் கனிகாய் நல்கிக் ²காத்ததுங் கவிகளன்றோ.

என்ற ஒருபாடல் இங்கே சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1நல்கா. 2காத்ததுங்கவியதன்றோ.

க௨௦.—இராமபிரான் விபிரஷணனைத் தன்னிடம் அழைத்துவரும்படி சுக்கிரீவனுக்குக் கூறுதல்.

*ஆதலா அபய மென்ற பொழுதத்தே யபய தானம்
ஈதலே ¹கடப்பா டென்ப தியம்பினீ ரென்பால் வைத்த
காதலா னினிவே நெண்ணக் கடவதென் கதிரோன் மைந்த
²கோதிலா தவினை நீயே யென்வயிற் கொணர்நி யென்றான்.

(இ - ள்.) ஆதலால், (ஒருவன்) 'அபயம்' என்று (எம்மை)வந்தடைந்த பொழுதே அபயதானம் ஈதலே (எமது)கடமையாகும்:என்னிடத்து (நீங்கள்) வைத்துள்ள பேரன்பினால், (இவனை அங்கீகரிப்பது சிறிதும் தகுதியன்று) என்று சொன்னீர்கள்; இனிமேல் (இவ்விபிஷணனை அங்கீகரிக்கும் விஷயத்தில்)வேறுஆலோசிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கின்றது?சூரியனது குமாரான சுக்கிரீவனே! ஒருகுற்றமும் இல்லாதவனான இந்தவிபிஷணனை நீயே என்னிடம் அழைத்துவருவாயென்று (இராமபிரான்)கூறிமுடித்தான்; (எ-று.)

சரணமடைந்தோரைக் கைவிடெல் தகாதென்பது, கீழ்க்கூறிய நியாயங்களாற் செவ்வையாக ஏற்படுவதுபற்றி, ஒருத்தன் நம்மிடத்து அபயமாக அடைந்தால், அவனுக்கு அப்போதே அபயப்பிரதானஞ்செய்தல் எமதுவிரதம்: இதைல்லாம் உமக்குத்தெரியாததல்ல; ஆயினும் நீங்கள் இவனை அங்கீகரிப்பதில் ஆட்சேபக்கூறியது என்னிடம் கொண்ட பேரன்பின் செயலாகும்; ஆகவே, இனி வேறுஆலோசனை யின்றி, வானரராஜனான நீ இவனை அங்கீகரிப்பதில் உடன்படுகின்றாயென்பது தோன்றுமாறு நீயே இவனை இங்கு அழைத்துவரவேணுமென்று இராமபிரான் கூறின னென்க. ஸ்ரீராமனை யடையும்புறவந்த ஸ்ரீவிபிஷணனுழ்வான் வானரப்படையைமுன்னிட்டே வந்தடைந்தானுதலால், அவ்வானரர்கட்டெகல்லாந்தலைவனான சுக்கிரீவன் புருஷகாரமாகவே ஸ்ரீராமன் அவ்விபிஷணனை யங்கீகரித்தானென்பர்: "இவன் முன்னிடுமவர்களை அவன்முன்னிடுமென்னுமிடம் அபயப்ரதானத்திலுக் காணலாம்" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணவாக்கியமும், 'இச்சேதன் தான் ஆஸ்ரயிக்கும்போது புருஷகாரமாகமுன்னிடுமவர்களை அவனும் அங்கீகரிக்கும்

* "வக்ருதேவப்ரபந்நாய-தவாஸ்மீதிசயாசதே | அபயம்ஸர்வ:ஊடுதேப் யோ - ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம || ஆநயைநம்ஹரிஸ்ரேஷ்ட | தத்தபல்யாபயம் மயா",

போது முன்னிடு மென்னுமிடம் திருவடிமையையும் குறுப்பெருமானையும் அங்கீகரித்த ஸ்தலங்களில் மாத்திரமன்றிக்கே ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை யங்கீகரித்த ஸ்தலத்திலும் காணலா மென்கை. லோஹம் பருவிதன்மே - தாலவச்சாவ மாசித் | த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ரதாராம்ஸ்ர-ராகவம் ஸரணம் கதஃ || ஸர்வ லோக ஸரண்யாய - ராகவாய மஹாத்மே | நிவேதயதமாம் சுபிரம்-விபீஷணமுபஸ்திதம்” என்று நின்ற ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை அபயப்ரதாந்யூர்வகமாக அங்கீகரித்த இடத்தில்...முதலிகளுக்கெல்லாம் மூலபூதனை மஹாராஜரை முன்னிட்டேயங்கீகரித்தது. திருவடிமையையும் ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானையும் அங்கீகரிக்கிறவிடத்தில் பிராட்டிஎன்றிவிறிதையல்லாமையாலே அவளை முன்னிட்டமைதோற்றிற்றில்லையெயாகிலும் பிராட்டி லங்கைக்கெழுந்தருளுகிறபோது திருவடியும் மஹாராஜரும் நிற்கிறவிடத்திலே திருவாபரணங்களைப்போகட்டுக் கட்டாட்சித்துப்போகையாலும், லங்கையிலேயெழுந்தருளினபின்பு ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானைப் பெருமாள் திருவடிகளிலே வரும்படி கட்டாட்சித்தருள்கையாலும் பெருமாள் இருவரையும் அங்கீகரிக்குமிடத்திற் பிராட்டியைமுன்னிட்டே யங்கீகரித்தா ரென்று கொள்ளவேணும். பரதந்தரையானவளுக்கு இத்தலையில் ப்ரவருத்தியொழியத் தனித்தொருப்ரவ்ருத்திகடாதிறே. ஆகையாலேயிறே பரகதல்வீகாரம்சொல்லுகிற இடத்திலே ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை அங்கீகரித்ததையும் இவர் ஸஹபடித்தது’ என்ற வ்யாக்யாநமும் அறியத்தக்கன. பி-ம்:—1.கடமைநீருமியம்பினீரென்மேல். 2.கோதிலாதான. (ச2.ச)

க2.க.—சுக்கீர்வன் விபீஷணனை யழைத்துவருமாறு செல்லுதல்.

ஐயுற வெல்லாந்¹ திரு மளவையா² யமைந்த தன்றே
 தெய்வ³நா யகன துள்ளந் தேறிய⁴ வடைவே தேறிக்
⁵கைபுகற் கமைவ தானுன்⁶ கடிதினிற் கொணர்வ லென்னு [ன்.
 மெய்யினுக்⁷ குறையு ளான வொருவன்பால் விரைவிற்⁸ சென்று

(இ - ள்.) (சுக்கீர்வனுடைய மனத்தில் விபீஷணனையங்கீகரிப்பதைப் பற்றித் தோன்றிய) சந்தேகம் முழுதும் (இராமபிரான் இதுவரையிலும் எடுத்த சொன்ன வார்த்தையினால்) நீங்கும் நிலைமையை யுடையதாகப் பொருந்திற்று; அப்பொழுதே, (சுக்கீர்வன்) தேவாதிதேவனான இராமபிரானது மனம் தெளிந்து (சரணமடைந்தோரைக் காப்பதே முறையென்று) நிச்சயித்தது போலவே (தானும்) தெளிந்து, இராமபிரானிடம் (விபீஷணன்) வந்துசேர்தற்கு உடன்பட்டவனாகி, (விபீஷணனை) விரைவில் அழைத்துவருவேன்’ என்று கூறிச் சத்தியத்துக்கு இருப்பிடமான ஒப்பற்ற அந்தவிபீஷணனிடத்தில் விரைவிற் சென்றான்; (எ - று.)

இராமபிரானது வார்த்தைமுழுதையும் கேட்டவுடனே சுக்கீர்வன் விபீஷணனை அங்கீகரிப்பதில் தன்மனத்திற்கொண்டிருந்த சந்தேகம் முழுதும் நீங்கப்பெற்று, இராமபிரான் மனம்போலவே தன்மனமும் தெளிவடைய, அவ்விபீஷணனை அங்கீகரிப்பதற்கு உடன்பட்டு, இராமபிரான்மொழிப்படியே அவரினையழைத்துவருமாறு விரைந்துசென்றன னென்பதாம். ஐயுறவெல்லாம் அமைந்தது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கைபுகுதல் - அருகிற்சேர்தல்: கை -

தமிழுபசருக்கம். இனி, தெய்வநாயகன துஉள்ளம் தேறிய அடைவினால் (என் மனம்) தேறப்பெற்றதனால், ஐயுறவெல்லாம் தீருமளவையாயமைந்ததன்றே: ஆகவே, நம்மோடு ஒருங்குபுகுதற்கு ஏற்றதன்மையை அந்தவியீடெண்ணப் பொருந்தியவனான: அதனால் கடிதினிற் கொணர்வென்னாச்சென்றான் என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1 நீக்குமளவையுள், நீங்கியளவையால். 2 அமைந்த. 3 நாயகன் தன். 4 அளவே, தெளிவே. 5 கையுற. 6 கடிதினிக். 7 உறையுளான் முன். 8 போனான். (சஉஎ)

கஉஉ.—சுக்கிரீவன்வருகையைத் துவிவிதனுணரீத்த, விபீஷணன் அச்சுக்கிரீவன்முன்னே வருதல்.

வருகின்ற கவியின் வேந்தை மயிந்தனுக் 1 கிளைஞன் வள்ளல் தருகென்ற 2 எனதன னின்னை யெதிரீகொளற் கருக்கன் நந்த இருசுன்ற மனைய தோளா னெய்தின 4 எனென்ன லோடும் 5 திரிகின்ற வுள்ளத் தானு 6 மக 7 மலர்ந் தவன்முன் சென்றான்.

(இ - ள்.) (வியீடெண்ணையழைத்துச் செல்லும்படி) வருகின்ற வான ராசனான சுக்கிரீவனை மைந்தனென்னும் வானரவீரனதுதம்பியான துவிவிதன் (வியீடெண்ணுக்குச் சுட்டிக்காட்டி), 'வரையாதருந்தன்மையுடையவனான இராமபிரான், உன்னை அழைத்துவருக என்று சொன்னான்; அதனால் சூரியன் பெற்ற மலைபோன்ற இரண்டு தோள்களையுடையவனாகிய சுக்கிரீவன் உன்னை எதிர்கொண்டு செல்வதற்காக வந்தான்' என்று கூறியவுடனே (முடிவில் என்ன சொல்வரோ? என்று) அலைபாய்கின்ற மனமுடைய வியீடெண்ணும் மனங்கனித்து அந்தச்சுக்கிரீவனெதிரிற் போனான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவன் வருகின்றதைக் காவலாளியான துவிவிதனென்னும் வானர வீரன் வியீடெண்ணுக்குச் சுட்டிக்காட்டி 'இராமனதுகட்டையால் உன்னை யழைத்துவருமாறு எமது அரசர் வருகிறார்' என்று உணர்த்த, மனம் அலைபாய்கின்ற வியீடெண்ண அக்கலக்கம் நீங்கி மகிழ்ந்து சுக்கிரீவனெதிரிற் சென்றனென்பதாம். பி - ம்:—1 இனைய, இனையோன். 2 அண்ணல், ஆதி. 3 கொள. 4 எய்தலோடும். 5 தெரிகின்ற. 6 மனம், முகம். 7 மகிழ்ந்து. (கஉஅ)

கஉஉ.—சுக்கிரீவனும் விபீஷணனும் ஒருவரையொருவர் தழுவதல்.

1 தொல்பெரும் கால மெல்லாம் பழகினுந் தூய ரல்லார் புல்லல் ருள்ளந் தூயார் 2 பொருந்துவ ரெதிரீந்த ருநன்றே ஒல்லைவர் துணர்வு மொன்ற விருவரு மொருநா ளுற்ற எல்லியும் பகலும் 3 போலத் தழுவின ரெழுவிற் றோளார்.

(இ-ள்.) பழைய அருமையான (தமது) காலம் முழுவதும் பழகினலும், பரிசுத்த குணமுடையவரல்லாத கீழோர் மனம்பொருந்தார்; பரிசுத்தகுணமுடைய பெரியோர் எதிரிற் பார்த்தபோதே மனக்கலந்தநட்பாவார்; (இவ்வாறு இருத்தலால்), விரைவிலேபோய் (இருவருடைய) மனமும் ஒருசேரக்கலக்க, இருமபுத்தாண்போன்ற தோள்களையுடையவரான (சுக்கிரீவன் வியீடெண்ண

என்ற) அவ்விருவரும்; ஒருதினத்திற் பொருந்தியிருக்கிற இரவும் பகலும் போல ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

அற்பருடைய சினேகம் பலநாள் பழகினாலும் பயன்படாது; மனந்துயரான பெரியோரது சினேகமோ கண்டமாத்திரத்திலேயே உண்டாகின்றது; ஆதலால், சுக்கிரீவனுக்கும் விபீஷணனுக்கும் இதற்குமுன்பு பரிசயமில்லாதிருந்தும் கண்டமாத்திரத்திலேயே மனமொத்துப்போகப் பெரும்பழக்கமுள்ளவர்போன்று ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டன ரென்பதாம். கருநிறமுள்ள விபீஷணனும் விளக்கமுள்ள சுக்கிரீவனும் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டதற்கு - ஒருதினத்திற் கலக்கும் இரவு பகல்களை உவமை கூறினர். 'உள்ளத்துயர் பொருந்தவ ரெதிர்த்தான்தே' என்றபொதுப்பொருளைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளால் விளக்கினார்; இவ்வாறு விளக்குவது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற்படும். சிறியோர்நட்பு நிலைத்துநிற்காதென்பதை "தூரண்டபழகினும் மூர்க்காக்கேண்மை, நீர்க்குட்பாசிபோல் வேர்க்கொள்ளாதே," "பெருகுவதுபோலத்தோன்றி வைத்தீப்போல், ஒருபொழுதுஞ் சொல்லாதே நந்தும்" என்ற இடங்களிலும், பெரியோர்நட்புக் கண்டமாத்திரத்தில் நிலைத்துண்டாகுமென்பதை "ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர்கேண்மை, யிருநிலம்பிளக்க வேர்வீழ்க்கும்மே," "செல்வழிக்கண் நெருநாட் காணினுஞ்சான்றவர், தொல்வழிக்கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்," "புணர்ச்சி பழகுநல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான், நட்பாங்கிழமை தரும்" என்ற இடங்களிலுங் காண்க. 19-ம்:—1சொல்லருந், தொல்பெருந். 2புல்லருந், 3என்ன.

(சஉக)

கஉச.—இராமபிதான் அபயமளித்ததனால் அவனதுபாதத்தைத் தொழலாமென்று சுக்கிரீவன் விபீஷணனுக்குக் கூறுதல்.

தழுவினர் நின்ற காலீத் தாமரைக் கண்ணன் 1றங்கள்
முழுமுதற் குலத்திற் கேற்ற முறைமையா லுவகை 2முள
3வழுமவலி லபய 4முன்பால் வழங்கின 5எவன் பொற் பாதம்
தொழுதியால்நிறை 6னி நென்னுக் கநிரவன் சிறுவன் சொன்னான்.

(எ - ன்.) (அவ்விருவரும் ஒருவரை யொருவர்) தழுவிக்கொண்டு நின்ற போது, சூரியகுமாரனாகிய சுக்கிரீவன் (விபீஷணனைநோக்கி), 'செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்ணையுடைய இராமபிரான், தக்களுடைய மிக்கிரத்த சூரிய குலத்துக்கு ஏற்ற கிரமப்படியே மகிழ்ச்சியிகத் தவறுதலில்லாத அபயதானத்தை உன்னிடத்து கொடுத்தருளினான்; (ஆதலால்), அப்பிரானது பொற்கழலையணிந்த திருவடிகளைச் சிக்கிரத்தில் வணக்குவாய்' என்று சொன்னான். அப்போது சுக்கிரீவன் விபீஷணனைநோக்கி, 'ஸ்ரீராமபிரான் தமது குல முறைப்படியே அடைக்கலமடைந்த உனக்கு அபயமளித்துவிட்டார்; ஆகையால், இனி நீ விரைவிற்குச் சென்று அப்பிரானது திருவடிகளை வணக்குவாய்' என்று கூறின நென்பதாம். பொற்பாதம்-பொன்போல் அருமையான திருவடியெனினுமாம். 19-ம்:—1தன்கண், 2முற்ற, 3வழுமவன், 4நின்பால், 5மலர், 6என்று.

(சஉ௦)

க2௫.—அதுகேட்ட விபீஷணனது மகிழ்ச்சி.

சிங்கவே றனையான் சொன்ன வாசகஞ் செலிபு காமுன்
கங்குலி னிறத்தி னுன்றன் 1கண்மழைத் தாரை கான்ற
அங்கமு மனம தென்னக் 2குளிர்ந்ததவ் வகத்தை மிக்குப்
3பொங்கிய வுவுகை 4பென்னப் 5பொடித்தன வுரோமப் 6புள்ளி.

(இ - ன்.) ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவளுகிய சுக்கிரீவன் சொன்ன வார்
த்தை, (தன்) காதில் நுழைவதற்குமுன்னே இருள்போலக் கருநிறமுடையவ
ளுகிய விலீஷணனது கண்கள் ஆணந்தீர்ப்பெருக்கைக் கக்கின; (அவனது)
உடம்பும் (அவனுடைய) மனம்போலவே குளிர்ந்தது; அந்தமனத்தைக்காட்டி
லும் மிகுதியாய்க் களிப்புப் பெருகப்பெற்றதென்று (கண்டோர்) கூறும்படி,
மயிர்க்கூச்செறிதலாலான புள்ளிகள் (அவனது உடம்புமுழுதும்) நிறைந்தன.

இராமபிரானங்கீகரித்ததைச் சுக்கிரீவன் கூறக் கேட்டவுடனே, விலீஷ
ணன் தனதுகண்களில் தாரைதாரையாக ஆணந்தக்கண்ணீர் பெருகவும்,
உடம்பும் உள்ளமும் ஒருசேரக்குளிர்வும், ஆணந்தம் உள்ளடங்காமல் வெளி
யேபெருகினுற்போல உடம்பெங்கும் மயிர்க்கூச்செறியவும் நின்றன னென்
பதாம். சிங்கம் = வலிமஹம்; பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பது என்று பொருள்படும்
வடசொல். பி-ம்:—1கண்கணீர். 2குளிர்ந்தன, அகங்குளிர்ந்து. 3பொங்கின.
4வெள்ளம், 5பொடித்ததவ். 6புள்ளின். (சநக)

க2௬.—இதுமுதல் நான்துகவிகள் - இராமபிரான் தன்னை
யங்கீகரித்ததைக்குறித்து விபீஷணன் கொண்டாடிக் கூறுதல்.

பஞ்செனச் 1சிவக்கு மென்காற் றேவியைப் 2பிரித்த பாவி
வஞ்சனுக் கிளைய வென்னை வருகவென் றருள் செய்தானே
தஞ்செனக் கருதி னானே தாழ்சடைக் கடவு ளுண்ட
நஞ்சென³த் தகையே னன்றே நாயக 4னருளி னாயேன்.

(இ - ன்.) (தோழிமார்) செம்பஞ்சக்குழம்பு (ஊட்டவேணும்) என்று
சொன்னாலும் (அதனையும் பொறாமற்) சிவந்துபோகுந் தன்மைபுள்ள மென்
மையான திருவடிகளை யுடையதோபிராட்டியை (த் தான் கவர்ந்து இராமபிரானை
விட்டுப் பிரியச்செய்த பாதகளுகிய வஞ்சனைக்குணமுடைய இராவணனுக்
குப் பின்பிறந்த தம்பியாகிய என்னையும் வரலாமென்று (இராமபிரான்) கருணை
செய்தானே? (என்னையும்) அடைக்கலப்பொருளாகத் திருவுள்ளம்பற்றின
னே? லோகநாயகளுகிய இராமபிரானது திருவருளினால் நாய்போற்கடைப்
பட்ட யானும், தொங்குகின்ற ஜடையையுடைய சிவபெருமான் உட்கொண்ட
விஷம்போல் தகுதியை [பெருமையை] யடைந்தேனன்றே? (எ - று.)

தனக்குத்தேவியான சீதையைப் பிரித்தலாகிற பெரும்பிழையைச்செய்து
பகைஞானை இராவணனது தம்பியான எனக்கும் தன்னிப்புக்கலாக அடைந்த
தே காரணமாகத் தனதுபேரருளினால் அபயதானஞ்செய்து தன்னிடம்வரு
மாறு இராமபிரான் அருள்புரிந்தானே! இவ்வாறு அப்பரமன் அருள்புரிந்தத
னால், சிவபிரான் உட்கொண்டதனும் சிறப்படைந்த விஷம்போல மிகவும்

நீசனாகிய யானும் உயர்வுபெற்றேனென்று விடீஷணன் தன்னை இராமபிரான் அங்கீகரித்ததைப் பாராட்டிக்கூறுகின்றன னென்க.

சீதாபிராட்டியின் சுகுமாரத்தன்மையை விளக்குதற்பொருட்டு 'பஞ்செனச்சிவக்கும் மென் கால்' என்றார்; உயர்வுநவீற்சியணி. சீதைக்கு இந்த அடைமொழி கொடுத்தது - அவன் இராமபிரானைப்பிரிந்து ஆறியிருக்குந் தன்மையளவ்வென்பதைக் குறிப்பிக்கும்: அவ்வாறு மிக்க சுகுமாரையான சீதையை வஞ்சனையாற் பிரித்ததால், இராவணனை; 'தேவியைப்பிரித்தபரவ வஞ்சன்' என்றான். 'பாவிவஞ்சனுக்கினையஎன்னை' என்றது - அப்படிப்பட்ட வனுடைய தீக்குணங்களெல்லாம் படியும்படி அவன் வாசஞ்செய்தவழிற்றிப் பத்துமாதம்வசித்துப் பிறந்தவ னென்று குறித்தற்கு. விடீஷணன் தன்னை இராமபிரான் அங்கீகரியாததற்குத் தக்க காரணமிருந்தும் அதனைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் அங்கீகரித்தானே! என்று இராமபிரானதுபேரருளில் ஈடுபட்டுக்கூறுகின்றன னென்க. விடீஷணன் தனக்குநஞ்சை உவமைகூறியது - தான் அதுபோலவே கொடுத்தன்மை யுடையவ னென்பதை விளக்குதற்காக. சரணம்புகுபவர் தம்முடைய குற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே சரணம்புக வேண்டு மென்ற முறை, இங்குவெளியாகும். பி-ய்:—1சிவந்த. 2பிரிவுசெய்த, பிரித்தபாவ. 3கருகினாலே, சிறந்தேனன்றே. 4நாயினேனை, அருளநாயேன். 5உ. மருளுறு 1மனத்தி னெனன் வாய்மொழி 2மறுத்தான் வானத் உருளுறு தேரி னனு மிலங்கைமீ தோடு மன்றே [து தெருளுறு சிந்தை வந்த தேற்றமீ தாகிற் செய்யும் அருளிது வாயிற் கெட்டேன் பிழைப்பரோ வரக்க 3ராலேர்.

(இ - ன்.) (இராமபிரானது) தெளிவுபொருந்திய திருவுள்ளத்திலுண்டான உறுதியானஎண்ணம் (அடைக்கலமடைந்தோரைக் காப்பதென்ற)இது வேயாலால், (அப்பிரான் என்னிடத்திற்) செய்கின்ற கருணை (குற்றம்பாராமல் தன்னிடத்துவருமாறு கொள்கின்ற)இதுவேயாலால், (இராவணனும் இப்பிரானைச் சரணமடைந்து உய்யலாமே; அவ்வாறு செய்யாமல்), அறியாமைக்குணம் நிரம்பிய மனத்தையுடைய இராவணன் என்னுடைய இதமான வார்த்தையைக் கேளாது மறுத்துவிட்டான்; கெட்டேன்! இராட்சசராயுள்ளவர்கள் இனிமேல் பிழைத்திருக்க வகையுண்டோ? ஆகாசமார்க்கத்தில்உருண்டுசெல்லுந் தன்மையுள்ள தேரையுடைய சூரியனும் (இனி இராவணபய மில்லாமல்)இலங்காநகரத்துக்குநேர்மேலே செல்லுவானல்லவோ? (எ-று.)

இராமபிரான் எவ்வகைப்பிழைசெய்தோராயினும் அடைக்கல மடைந்தோரைக் காப்பதே விரதமாகக்கொண்டு பெருங்குற்றவானியான என்னையும் அங்கீகரித்தான்; இராவணன் நான் சொன்ன இதவசனத்தைக்கேட்டுச் சீதாபிராட்டியைக் கொடுத்துவிட்டுச் சரணம்புகுந்திருந்ததால் அப்பிரான் அவனையும் குற்றத்தைப்பொறுத்தது பாதுகாத்திருப்பனே; அப்போது அரக்க ரொவரும் யாதொருகுறைவுமின்றி வாழ்ந்திருப்பரே; இராவணன் என் வார்த்தையைக் கேளாததலென்றே அரக்கரொல்லாரும் அழிந்துபோகும்படிநோர் திட்டது என்று, இராவணன் தன் இதவசனத்தைக் கேளாததுபற்றி வினை

யும் தீங்கை நினைந்து விட்டபின் இரங்கிக்கூறுகின்றன நென்க. தெட்டேன் என்றது - அரக்கரது அழிவை நினைந்து இரங்கிக்கூறிய வார்த்தை: "கெட்டேன்வாழ்வில்லை" என்ற பெரியார்பாசரத்திற்போல; அங்கு, 'கெட்டேன்வன்றது, விஷாதாதிசயத்தாலே [துக்கத்தின் மிகுதியாலே] இரங்கிச் சொல்லுகிற வார்த்தை' என்று வியாக்கியானமிட்டிருத்தல் காண்க. இராம பிரான் அவ்விராவணனைக் கொல்வானாதலால், "இருள் நன்காசறவெழுக்கதி ரவன் நிற்கவென்றும், அருணன் கண்களும் கண்டிலாவிலங்கை" என்றபடி இராவணனிடத்து அச்சத்தால் சூரியன்சென்றறியாத இலங்கையிலே இனிச் சூரியன் இராவணபயமொழிந்து தனது சஞ்சாரீதியின்படி தடையின்றி இனிது செல்ல நேரிடுமென்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. "இலங்கையிலாதவன் போகக்கண்டான்" என்றார் பின்னாப்பெருமானாயங்காரும். பி-ம்:-1மனத்தாலென்றன், மனத்தானென்றன். 2மறுத்து. 3அம்மா. (சுநந)

க2அ. தீர்வரு 1மின்ன றம்மைச் செய்யினுள் 2செய்ய சிந்தைப் 3பேரரு ளாளர் தத்தஞ் 4செய்கையிற் பிழைப்ப துண்டோ கார்வரை நிறுவித் தன்னைக் கனலெழக்க கலக்கக் கண்டும் ஆர்கலி யமர ருய்ய வமிழ்துபண் 5டளித்த தன்றே.

(இ-ள்.) நீக்கமுடியாத தீங்களைப் (பிறர் தமக்குச்) செய்தாலும், நல்ல எண்ணத்தைபுடைய மிக்க அருளைபுடைய பெரியோர்கள் தமது இயற்கையான அருள்செய்வதாகியகுணத்தினின்று தவறுவது உண்டோ? கருகிற முன்ன மந்தாமலையைநாட்டித் தன்னை நெருப்புப்பொறிபறக்கும்படி கலக்கக் கண்டும் கடலானது (என்றும் இறவாமல்) தேவர்கள் பிழைத்திருக்கும்படி அமிருதத்தை முற்காலத்திற் கொடுத்ததல்லவோ? (எ - று.)

'பெரியோர்கள் பிறர் தமக்குப் பெருந்தீங்கு செய்தவராயினும் அவரிடத்தும் தமதுஇயற்கையான கற்குணத்தால் நன்மையே செய்வார்கள்' என்ற பொருளுள்ள முதலிரண்டடி, இராமபிரான் தன்னைச்சரணமடைந்தவர் குற்றஞ்செய்தவரேயாயினும் அதனைப் பொறுத்து அவரிடத்துக் கருணைசெய்வென்ற சிறப்புப்பொருளைப் பிற்றுமொழிதலென்ற அணிவகையாலுணர்த்தும்; இங்ஙனம் இராமபிரான் அருள்செய்வதற்கு-பாற்கடல் தன்னைக்கடைந்த அமரர்க்கும் அமுதமளித்ததனைத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் காட்டினார். முன்னிரண்டடியாற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்னிரண்டடிகளிற்கூறிய சிறப்புப் பொருள் சாதித்துநிற்பது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். பி-ம்:-1இன்னதீமை, அன்னதீமை.2செய்யப்பெற்ற. 3பேரறிவாளர்.4பெருமையிற். 5உதவிற்றன்றே. (சுநச)

க2க. துறவியி 1ஹவ பூண்ட தூயவர் துணைவ நென்னை உறவுவந் தருளி மீளா வடைக்கல 3முதலி னானே 4மறவினை நீக்க வில்லா மாயமு மாய வாழ்க்கைப் [ன். 5பிறவியும் 6பெயர்த்தேன் 7பின்னு 8ரகுகிறிற் பிழைப்ப தானே

(இ - ள்.) துறப்பதிவறவுபூண்ட பரிசுத்தகுணமுடையார்க்கு நண்பனுள் இராமபிரான், (ராக்ஷஸராஜனது தம்பியான) என்னையும் 'மிக்கமகிழ்

ச்சியோடு அங்கீகரித்தருளி, இனி என்றும் கைவிடுதலில்லாத அபயதானத்தை உதவினானே; (இது என்ன ஆச்சரியம்!! இனி இதனால்), அதருமகாரியத்தைத் தவிர்தலில்லாத மாயத்தையும் மாயச்செயலைக்கொண்ட வாழ்க்கையோடு கூடிய அரக்கப்பிறப்பையும் விட்டொழிந்தேன்; மேலும் நரகத்தையடைவதிலிருந்து தப்பி ஈடேறினவனுமானேன்; (எ - று.)

‘துறந்துவந்தோரிடத்து அன்புகொள்ளுந் தன்மையுடைய பரிசுத்தமூர்த்தி தீக்குணம்நிறைந்த என்னையும் மகிழ்ந்து அங்கீகரித்தானன்றோ? ராக்ஷவேஷத்தை யுடையவரையிருந்தாலும், இனி அவனுடைய கடாக்ஷத்தால், நான் அரக்கனல்லேன்: இராமபிரானருளால் நற்கதியே கிடைக்குமாதலால், நரகவேதனையும் எனக்கு நேராதது’ என்று இராமபிரான் அங்கீகரித்ததை விபீஷணன் பாராட்டிக் கூறுகின்றன நென்க. ‘அரக்கப் பிறவியும் பெயர்த்தேன்’ என்றது - இராமபிரானுடைய நண்பினால் கொடுமைக்குணமெல்லாமொழியச் சாந்தகுணமே மேலிடு மென்றவாறு. உறவு உவந்தருளி என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். ‘என்னை’ என்ற சொல்லினீற்றில் இழிவு சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. ஏகாரம்-வியப்புப்பொருளது. பி-ம்:—1உணர்வு. 2தந்தருளி. 3உதவினானேல். 4அறவினையிறையும்ல்லா வறிவிலியாக்கனென்னும், அறிவினையிறையும்ல்லா வறிவிலாவாக்கரென்னும். 5பிறவியில், பிறவியை. 6பெயர்ந்தேன், பிழைத்தேன். 7மீண்டு. 8நரகினும். (சுநடு)

உரு.—சுக்கிரீவன் இராமபிரானிடத்து விராவில் வருமாறு விபீஷணனிடங் கூறுதல்.

திருத்திய 1வுணர்வு மிக்க செங்கதிர்ச் செல்வன் செம்மல்
2ஒருத்தரை நலனுந் தீங்குந் தேரினு முபிரி னேம்பும்
கருத்தின னன்றே 3தன்னைக் கழலடைந் தோரைக் காணும்
அருத்திய னமலன் றுழா தேகுதி யறிஞ வென்றான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது வசனத்தால்) சீர்திருத்தப்பெற்ற நல்லறிவு சிறந்துள்ளவனாகிச் சிவந்தகிரணங்களையே செல்வமாகவுடைய சூரியனது புதல்வனான சுக்கிரீவன்,—(விபீஷணனை நோக்கி), ‘அறிஞனே! குற்றமற்ற இராமபிரான், ஒருவரிடத்துள்ள நற்குணத்தையும் தீக்குணத்தையும் ஆராய்ந்து அறிபவரையிருந்தாலும் (அவற்றைக் கருதாமல் தன்னைச் சரணமடைந்த அவரைத்) தன்னுயிரைப்போலப் பாதுகாக்கின்ற எண்ணமுடையவன்; தனது திருவடிகளை நாடியடைபவரை (அப்போதே) காணவேணுமென்கின்ற விருப்பமுள்ளவன்; (ஆதலால்), தாமத்யாமல் (இராமனிடஞ்) செல்வாய்’ என்றான்; (எ - று.)

இராமபிரான் தன்னை யடைந்தோரிடத்துள்ள நன்மைநீமைகளைப் பாராது அவர்களைத்தன்னுயிரைப்போலப் பாதுகாக்குந் தன்மையோடு இப்படிப்பட்டவரை எப்போது காணப்போகின்றோ மென்ற ஆவலும் கொண்டிருப்பவனாதலால், நீ தாமத்யாது உடனே அப்பிரானைச் சென்று சேர்வாயென்று சுக்கிரீவன் விபீஷணனிடத்துக் கூறிய நென்க. இராவணனது

தம்பியாய்ப் பிறந்திருந்தும் அவனுக்கே நன்மதி கூறவும், அவன் கேளாது கோபித்தபோது அவனைவிட்டு இராமபிரானைச் சரணமாக அடையவும் என்ற கவலிவு பெற்றுள்ளா னாதலால், விபீஷணனை 'அறிஞ' என்று விளித்தான். முதலில் விபீஷணனை அங்கீகரிப்பதில் மாறுபட்ட சக்கிரீவன் இராமவசனத்தால் பிறகு உடன்பட்டா னாதலால், 'திருத்திய வுணர்வுமிக்க செங்கதிர்ச்செல்வன்செம்மல்' எனப்பட்டான். செங்கதிர்-பண்புத்தொகையன்மொழியாய்ச் சூரியனையுணர்ந்துமெனக் கொண்டு, செங்கதிர்ச்செல்வன்-சூரியபுத்திரனான சக்கிரீவனாவன் என உரைத்து, செம்மல்-ஸ்ரீராமன், அருத்தியன்: அமலன் என முடிப்பினுமாம். 'அன்றே' என்பதைத் தேற்றப்பொருள்தாக்கி, கருத்தினனன்றே, அருத்தியனன்றே யென்று கூட்டிப் பொருளுரைப்பாரு முளர். பி-ம்:— 1 உணர்வின். 2 ஒருத்தரு, ஒருத்தரைநலனுந் தீங்குமுணர்வதோ, உரைத்த நன்னலனுந் தேரினுணரினும். 3 தன்பொன். (சா.சு)

கஉக.—இராமபிரானிருந்த இடத்தீர்த்துச் சக்கிரீவனும்

விபீஷணனும் வருதல்.

மொய்தவழ் கிரிகண் 1மற்றும் 2பலவுடன் முடுகிச் 3செல்ல மைதவழ் கிரியு மேருக் குன்றமும் வருவ தென்னச் செய்தவம் பயந்த 4வீரர் திரண்மா மேமுந் 5தீய எய்தவ னிருந்த சூழ ளிருவரு மெய்தச் சென்றார்.

(இ - ள்.) நெருங்கின (மேகந்) தவழப்பெற்ற மலைகள்வேறு பல கூடவே விரைந்துவரக்கருமைநிறம்பொருத்திய அஞ்சனமலையும் பொன்மயமான மேரு பர்வதமும் ஒருசேர வருவதுபோல, (முற்பிறப்பிற்) செய்த நல்வினைப்பயன் கைகூடப்பெற்ற வீரர்களாகிய விபீஷணன் சக்கிரீவன் என்ற இருவரும் ஒரு சேரத்திரண்ட மராமரங்களேழும் தீந்துபோகும்படி அம்பு எய்தவனாகிய இராம பிரான் தங்கியிருந்த இடத்தில் நெருங்கச் சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

அஞ்சனமலையும் மேருமலையும் பலமலைகள் தம்மோடுவரச் செல்வது போல, விபீஷணனும் சக்கிரீவனும் பலவானரவீரர் தம்முடனே வர, இராம பிரானிருக்குமிடத்தை நெருங்கிச் சேர்ந்தார்க ளென்றவாறு. மைம்மலை - விபீஷணனுக்கும், மேருமலை-சக்கிரீவனுக்கும், மற்றைப் பலமலைகள் - வானர வீரர்க்கும் உவமையாம். உவமையால் வானரர்கள் உடன்வந்தமையைத்தேறி வித்தார். மொய்தவழ்கிரி-யானைகள் தவழப்பெற்ற மலையென்றலு மொன்று. மைதவழ்கிரி-கருநிறமேகம் தவழப்பெற்ற மலை யென்பாருமுளர். புண்ணிய மூர்த்தியாகிய இராமபிரானைச் சேரும் பெரும்பாக்கியம்வாய்க்கப்பெற்றமையால், 'செய்தவம் பயந்த வீரர்' என்றார்.

மரமேழந் தீய எய்த வாலாறு:—இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட சீதையைத் தேடிக்கொண்டுசென்ற ராமலக்ஷ்மணரை அறமான் மூலமாகச் சினேகித்த பிறகு, சக்கிரீவன், 'தனது பகைவனும் பலசாலியுமான வாலியைக்கொல்லும் வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ? இல்லையோ?' என்று ஐயமுற்று, தன் சந்தேகந் தீரும்படி 'எதிரிலுள்ள ஏழுமராமரங்களுக்கும் ஏக

காலத்தில் தொலைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே இராம பிரான் நூர்புதொடுத்து அந்த ஏழு மராமங்கலையும் ஒருங்கே தொலைபடுத்தின நென்பதாம். 1.1-ம்:—1முற்றும். 2பரிவுடன். 3செல்வன். 4வீரன். 5தீர.

கூ.உ.—விபீடணன் இராமபிரானைக் காணுதல்.

மார்க்கடஞ் சூழ்ந்த வைப்பி¹ னினையவன் மருங்கு காப்ப
நாற்கட லுடுத்த பாரி னாயகன் புதல்வ² மைப்
பாற்கடல் சுற்ற விற்கை வடவரை³ பாங்கு நிற்பக்
கார்க்கடல் கமலம் பூத்த தென்பொலி வரணைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வானரக் கூட்டம் சூழ்ந்துள்ள இடத்தில் வில்லைக் கையிலே பிடித்த இனையபெருமாள் பக்கத்தில்நின்று பாதுகாக்க, பிரசித்திபெற்ற பாற்கடல் சூழ்ந்து நிற்கவும் வடக்குமலையாகிய மகாமேரு பக்கத்திலே நிற்கவும், தாமரை மலர்கள் பூக்கப்பெற்றதொரு கருநிறமுள்ள கடல் (விளங்குவது) போல விளங்குவானாகிய (நான்குதிசையிலுள்ள) நான்குடலினுஞ் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்துக்குத் தலைவானை தசரதசக்கரவர்த்தியினது புத்திரானாகிய இராமபிரானை (விபீடணன்) தரிசித்தான்; (எ - று.)

(விற்பிடித்த) மகாமேருமலை யொன்று பக்கத்தில் நிற்கப் பாற்கடலின் நடுவே தாமரைமலர்கள் மலரப்பெற்ற கருங்கடலொன்று இருப்பதுபோல, செந்நிறமாகிய கண்கை கால் முதலிய அவயவங்களுடைய சாமளமூர்த்தியான இராமபிரான் வெண்ணிறமான வானரசேனைகளுக்கு நடுவே இனைய பெருமாள் வில்லங்கையுமாய்ப் பக்கத்திலேயிருக்க விளங்கின நென்பதாம்: பின்னிரண்டடி - இராமபிரானுக்கு இல்பொருளாவதாம். பாற்கடலுக்கு - மார்க்கடமும், வில்லையெந்திப் பக்கத்துநிற்கும் இனையபெருமாளுக்கு-விற்கை வடவரையும், அவயவசோபையையுடைய கருநிறத்தவனான இராமபிரானுக்குக் கமலம்பூத்த கார்க்கடலும் உவமையாகும். 'விற்கை' என்பதை இனையவனென்பதேனோடு இயைக்க. இனி, விர்கை வடவரை பாங்குநிற்ப என்று உபமானத்திற் கூறியதனால், இலக்குமணன் வில்லங்கையுமாய்ப் பக்கத்தில்நிற்க என்று உபமேயத்தில் வருவித்து உரைத்தலுமொன்று.

மார்க்கடம் - மார்க்கடத்தின் தொகுதி: வடமொழித்தத்திதாந்தராமம். அக்கதன் - வாலியின் குமாரன். நாமம் - வடசொல். தமிழ்மொழியாகக் கொண்டு, அச்சத்தைத் தருகின்ற என்று பொருளுரைத்தால், 'நாம்' என்ற உரிச்சொல் அம்முச்சாரியை பெற்ற தென்க. மேருமலை எங்கேயிருக்கின்ற தென்றால், வடக்கேயுள்ள தென்று சொல்லவேண்டுதலின், அது 'வடவரை' எனப்படு மென்பார். 1.1-ம்:—1அக்கதன். 2ஆழும். 3மருங்கு. (கூ.உ)

கூ.உ.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-இராமபிரானது வருணனை.

அள்ளிமீ துலகை வீச மரிக்குலச் சேனை நாப்பண்

1தெள்ளுதண் டிரையிற் றுகிப் பிற்தொரு² திறனுஞ் சாரா

3வெள்ளிய கடலின் மேனாள் விண்ணவர் தொழுது வேண்டப்
பள்ளிதீர்ந் திருந்தா நென்னப் பொலிதரு பண்பினூனை.

ஐந்துகவிகள்-ருளகம்.

(இ - ள்.)நிலவுலகத்தைக் கையாலெடுத்து வானத்தில் எறியவல்ல[வலை மையமைந்த] கூட்டமாகிய வானரசேனைக்கு நடுவே, தெளிந்த குளிர்ந்த அலை களைபுடையதாகி வேறொருதன்மையுஞ் சேராத [பால்மயமாகிய] வெண்ணிறமுடைய பாற்கடலிலே முற்காலத்தில் தேவர்கள் வணங்கி (ராக்ஷஸபயத்தினின்றும் தம்மைப் பாதுகாக்குமாறு) பிரார்த்திக்க (தனது ஆதிசேஷசயனத்திற்) பள்ளிக்கொள்வதை விட்டு வீற்றிருந்ததுபோல விளங்குகின்ற தன்மையுடையவனும்,—(எ-று.)—நாப்பண் பொலிதரு என்க.

இதுமுதல் நான்குகவிகளிலுள்ள 'பண்பினூனை' 'வயங்குவானை' முதலிய இரண்டனுருபேற்ற பெயர்கள், மேல் நூற்றுமுப்பத்தேழாங்கவியிலுள்ள 'வீரனை' என்பதற்கு அடைமொழிகளாக இயையும். இனி, கீழ்ச்செய்யுளிலுள்ள 'பொலிவானை' என்பதனோடு இயைத்து உரைத்தலும் ஒன்று. வெண்ணிறமுள்ள வானரசேனையின்மத்தியில் இராமபிரான் இருத்தற்கு, தேவர்கள் இராவணதிராக்ஷஸர்களின் உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாமல் அதைப்போக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபோது திருப்பாற்கடலின் நடுவில் ஆதிசேஷசயனத்தை விட்டுத் தனியே வீற்றிருந்த திருமலை உவமை கூறினர். திருமால் பாற்கடலிற் பள்ளிக்கொண்டு நிற்கின்ற நிலை 'வ்யூஹம்' எனப் பெயர்பெறும்; அவதாரங்கள் 'விபவம்' எனப் பெயர்பெறும். 1-ம்:—1தள்ளுநர், தெள்ளுதெண். 2திறனுஞ்சார, நிறனுஞ்சார. 3வெள்ளிவெண். (சாநக)

கநச.கோணுதற் 1கமைந்த கோலப் புருவம்போற் றிரையும் கூடப் புணுதற் 2கினிய முத்தின் பொலி³மணல் பரந்த வைப்பிற் காணுதற் கினிய 4நீள வெண்மையிற் கருமை காட்டி வாணுதற் கமைந்த கண்ணின் மணியென வயங்கு வானை.

(இ - ள்.) வளையுந்தன்மை பொருந்திய (சீதாபிராட்டியினது) அழகிய புருவத்தைப்போல அலைகளும் பொருந்த அணிந்துகொள்வதற்குஎன்ற முத்துக்கள்போல விளங்குகின்ற மணற்கூட்டம் பரந்த (கடற்கரையின்) இடத்திலே, காண்பதற்கு இனிமையாகத் தோன்றுகின்ற நீண்டவெண்ணிறத்திலே கருநிறத்தைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சீதாபிராட்டிக்குப்பொருந்திய கண்ணின் கருவிழ்போல விளங்குபவனும், (எ-று.)—வைப்பில் வயங்குவானை என்க.

அலைகள்வளைந்து மடிசின்ற வெண்மையான கடற்கரையின் மணற்பரப்பிலே கருநிறத்திருமேனியுள்ள இராமபிரான், சீதாபிராட்டியினது வளைந்து முறியுந்தன்மையுள்ள புருவத்தின் பக்கத்திற் சுற்றிலும்வெண்ணிறமாய்நீண்ட கண்ணின் மத்தியிலுள்ள கருமணிபோல விளங்குகின்றருனென்க. இதனால், இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குக் கண்போல் அருமையானவனென்பது, தொனிக்கும். புருவத்திற்கு-அலை உவமையாம். 'கூட' என்ற வினையெச்சம், 'பரந்த' என்றதனோடு இயையும். 1-ம்:—1அரிய. 2அரிய, உரிய. 3மணற்காணல். 4நீல. (சாசு)

கூரு. படர்மழை சுமந்த 1காலிப் 2பகர்வரு மமரர் கோமான்
3அடர்சிலை துறந்த தென்ன வாரந்தீர் மார்பி னுனைக்
கடர்கடை 4மத்திற் பாம்பு கழற்றிய தென்னக் 5காசின்
சுடரொளி வலயந் தீர்த சுந்தரத் தோளி னுனை.

(இ - ள்.) (வானத்திற்) சஞ்சரிக்குந் தன்மையுள்ள மேகமானது(நீரை) மிகுதியாகக்கொண்டு(ஆகாயமெங்கும்) நிறைந்த காலத்தில்[சூரியகிரணமென்பதே எங்குந்தோன்றாது அடைமழையா யிருந்தகாலத்தில்] சொல்லுதற்கு அரிய [மிக்கபெருமைபெற்ற] தேவேந்திரனது நெருங்கிய வில்லை [வானவில்லை] விட்டிருந்தாற்போல இரத்தினஹாரத்தை அணியாதிருக்கிற திருமார்பையுடையவனும்,—பாற்கடலைக்கடைந்த மத்தாகிய மந்தரபருவத்திலிருந்து (கடைகயிருகச்சுந்திய வாசுகியென்னும்) பாம்பைக் கழற்றப்பெற்றதுபோல இரத்தினங்களினாலே விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வாருவலயத்தைநீங்கிய அழகிய திருத்தோள்களையுடையவனும்,—(எ - று.)

இரத்தினஹாரம்நீங்கிய இராமபிரானது திருமார்புக்கு - இத்திரதனுசுநீங்கிய காள்மேகமும்,அப்பிரானது வாருவலயம்நீங்கிய திருத்தோள்களுக்கு-வாசுகியென்னும் கடைகயிறு நீங்கிய மந்தரமலையும் ஏற்ற உவமையாம். கடர் = வகர ரகரப்போலி. இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடிகளுக்கு வேறுவகையாகப் பொருளுரைப்பது பொருத்தமாயிற் கொள்க. 13-ம்:—1காயம்,காலப். 2பருவவான். 3அடல். 4மத்துந்தாம்பும், மத்துத்தாம்பு. 5காய்பொற். (சசக) 6கூசு. கற்றைவெண் ணிலவு 1நீக்கிக் கருணையா மயிழ்தகங் காலும்

முற்றுறு கலையிற் றுய முழுமதி முகத்தி னுனைப்

பெற்றவ னளித்த மோலி யினையவன் 2பொத்தான் பெற்ற
சிற்றவை 3பணித்த மோலி 4பொலிகின்ற சென்னி யானை.

(இ - ள்.) தொகுதியாகிய வெண்மைநிறமுள்ள நிலாச்சொரிவதையொழித்துக் கருணையாகிய அமிருதத்தைக் கக்குகின்ற நிறைந்த கலைகளையுடைய பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகத்தையுடையவனும்,—(தன்னைப்) பெற்றதத்தை யாகிய தசரதன் கொடுத்தருளிய(ராஜாங்கத்துக்குஉரிய)கிரீடத்தை(தனது) தம்பியாகிய பரதன் அடைய, தான் அடைந்த (தனது) சிறியதாயாகிய கைகேயி நியமித்த ஜடாமகுடம் விளக்கப்பெற்ற சிரசையுடையவனுமாகிய,—

நிலாப்பொழிவதைவிட்டுக் கருணமிருதத்தைச் சொரிகின்ற பூர்ணசந்திரன்போன்று இராமனது திருமுகமண்டலம் விளக்கு மென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. தசரதன் இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யுமாறு நிச்சயிக்க, கைகேயி தான் பெற்றுள்ள இரண்வெரங்களுள் ஒன்றினால் தான் பெற்ற பிள்ளையாகிய பரதன் முடிசூடுமாறும், மற்றொன்றினால் இராமபிரான் ஜடாமகுடதாரியாய் மரவுரியுடுத்து முனிவன்போலக் காட்டிற் சஞ்சரிக்கு மாறும் நோர்த்ததைப் பின்னிரண்டடியாற் கூறினார். இராமபிரானைப்பார்க்கும் போதே இவன் தனது சிற்றன்னை பணித்த மொழியைத் தனது சென்னியால் தாங்குபவ னென்பது விளக்கு மென்பார், 'சிற்றவை பணித்த மோலிபொலிகின்ற சென்னியான்' என்றார்.

கலை = கலா; சந்திரகிரணம். மோலி - மௌலியென்ற வடசொல்லின் திரிபு; சிரசு என்று பொருள்; இச்சொல், இங்கு, அதிலணியுங் கிரீடத்துக்கு இடவாருபெயர். சிறு + அவை = சிற்றவை. ஈற்றடியில், 'மோலி'-இலக்கண யால், கட்டளையென்று கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—1நீங்க. 2பெறவேபெற்ற. 3பணியா, பணியால். 4சடைபொரு. (சசஉ)

கந.எ.—இராமபிரானைக்கண்ட விபீஷணனது ஈடுபாடு.

வீரனை நோக்கி 1யங்க 2மென்மாரிர் சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் வார³நெஞ் சுருகிச் செங்கண் அஞ்சன 4மலையன் றுகில் கார்புகில் கமலம் 5பூத்த தன் றிவன் கண்ணன் கொல்லாம் ஆரநூர் சுரக்கு நீதி யறநிறங் கரிதோ வென்றான்.

(இ - ன்.) வீரனை இராமபிரானைத் தரிசித்து (அதனால் தனது) உடம்புமுழுவதிலும் மெல்லியமயிர் சிலிர்த்தகவும் (ஆனந்தத்தினால்) கண்களிலிருந்து நீர் பெருகவும் மனம் கசிந்து,—(விபீஷணன் 'இம்மூர்த்தி), சிவந்த கண்களைப்படைத்த அஞ்சனகிரியோ? அன்று ஆகில், செந்தாமரை மலர்கள் (தன்னிடத்து) மலரப்பெற்றதாகிய காளமேகமோ? (இவ்விரண்டும்) அன்று; இவன், (தருமஸ்வரூபியாகிய) ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே போலும்; நிறைந்த கருணையைச் சாக்கின்ற தன்மையையுடைய அந்தத் தருமமூர்த்தியின் நிறம், கரிதோ? என்று (மனங்கசிந்து) கூறினான்; (எ-று.)

விபீஷணன் இராமனைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் உடம்பெல்லாம் மயிர்க் கூச்சு எறிய, கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, மனமுருகி 'இந்தமூர்த்தி செங்கண்படைத்ததொரு அஞ்சனமலையோ? அன்றி, செந்தாமரை மலர்கள் மலரப்பெற்ற காளமேகமோ? இவ்விரண்டு மன்று; இம்மூர்த்தி ஸாக்ஷாத் தருமமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியாகவே இருக்கவேண்டும். கருணைமழைபொழிகின்ற அந்தத்தருமமூர்த்திக்கு நிறம் கருமையானதேபோலும்' என்று 'ஈடுபட்டுக் கூறின னென்க. அஞ்சனமலை-மைமைப்போலக் கருநிறமான மலை,மலைமுகில் என்பவற்றின்பின் வினாவை யுணர்த்தும் ஓகாரம் விகாரத்தால்தொக்கன. பி-ம்:—1அங்கண். 2மெய்.3நெஞ்சுருக. 4மலையின்றுகில், மலையிற்றுகி. 5பூத்த தாமிவன். (சசஉ)

கந.அ.—தனக்கு இப்போது நேர்ந்த பேற்றுக்குத் தமையனே காரணமென்று விபீஷணன் மகிழ்தல்.

மின்மினி யொளியின் மாயும் பிறனியை 1வோரின் 2வாங்கச் செம்மணி மகுட நீக்கித் திருவடி புனைந்த செல்வன் 3தன்பூரை கமலத் தண்ணல் தூதையார் சரணந் தாழ் 4என்முறை 5ரெனக்குச் செய்த வுதவியென் றேம்ப லுற்றான்.

(இ - ன்.) 'மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளிபோலத் (தோன்றி உடனே) மறை யுத்தன்மையுள்ள (தனது) ஜம்மத்தை அடியோடு ஒழிக்கும்படி செந்நிறமுள்ள இரத்தினமயமான ராஜகிரீடம் (தனக்குத் தாய்மூலமாகக் கிடைத்திருக்கவும் அதனைவேண்டா என்று) ஒழித்துவிட்டு (இராமபிரானது) திருவடிநிலைகளை

[பாதுகைகளை] (த் தனது முடிக்கு அலங்காரமாகத்) தரித்த பாக்ஷியவானான பரதாழ்வானது தமையனும் தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவனது தந்தையுமாகிய இராமபிரானது திருவடிகளில் (நான் வந்து) வணங்கும்படி எனது தமையனான இராவணன் எனக்கு செய்த உதவி (இருந்தபடி என்னே!) என்று வியந்துசொல்லிக் களிப்புக்கொண்டான்; (விபீட்சணன்); (எ-று.)

இராவணன் “பழியினையுணர்ந்து யான் படுக்கிலே னுனை, ஒழிசிலபுகழ்தல் ஒல்லேநீக்குதி, விழியெதிர்திறியேல் விளிதி” என்று தன்னைக் கடிந்து கூறியதுவே தான் இராமபிரானது திருவடிகளைப் பற்றுதற்குக் காரணமானதனால், தன்தமையன் தன்னைக்கடிந்து அப்பாற்படுத்தியதே தனக்குப் பேருதவியாயிற்றென்று விபீட்சணன் அகமகிழ்ந்தனனென்க. “இளையவற்கவித்தமோலி யென்னையுக்கவித்தி” என மேல் வேண்டுமாறு பரதனைப்போலவே தானும் இராமபிரானது திருவடிமருடத்தைச் சூடவேண்டு மென்று கருதியிருக்கின்ற விபீட்சணன், இராமபிரானை திருவடிபுனைந்தசெல்வன் தன்முனார் என்றான்.

பிறவியென்பது - இங்குப் பிறக்கின்ற உடம்பிற்கு இலக்கணை. பிறவியின் நிலையில்லாமையை விளக்க ‘மின்மினியொளியின் மாயும் பிறவி’ என்றார்; “மின்னின் நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்” என்பது, பெரியாற்பாசரம். இறைவனடி சேர்த்தாரக்கே பிறவித்துன்பம் ஒழியு மென்பது பற்றி ‘பிறவியை வேரின்வாங்கத் திருவடிபுனைந்த செல்வன்’ என்றார். விபீட்சணன் இராமபிரானைத் திருமாலின்திருவவதார மென்று உணர்ந்தவ னாதலால், ‘கமலத்தண்ணல்தாடை’ என்றுகூறினான். பி-ம்:—1விரைவின். 2வாங்கிச். 3தம்முனார். 4எம்முனார். 5எமக்குத்தந்த. (சசச)

க௩௬.—துஷ்டர்களாயிருந்தும் அரக்கர்க்கு இராமபிரானது திருக்கையாற்கொலையுண்ணும் பாக்கியம் நேரிந்ததை விபீட்சணன் பாராட்டுதல்.

பெருந்தவ மியற்றி னோர்க்கும் 1பேர்வரும் பிறவி நோய்க்கு மருந்தென 2நின்றான் றானே வடிக்களை தொடுத்துக் கொல்வான் இருந்தன 3னின்ற தென்னா மியம்புவ நிலை தீர்ந்த அருந்தவ முடைய ரம்மா வரக்கரென் றகத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ‘மிக்க தவஞ்செய்தவர்கட்கும் போக்குதற்கு முடியாதபிறவியாகிற வியாதியைப் போக்குதற்கு மருந்துபோல நின்றவனாகிய இராமபிரான்தானே (தனது வில்லிலே)கூர்மையான பாணங்களைச் சேர்த்துப் பிரயோகித்து (அரக்கர்களை) க்கொல்வதற்குச் சித்தையிருந்தனன்; (அதனால்), இராட்சசர்கள் முற்றிய பெருந்தவமுடையராவார்; (இனிப்பேசும்படியாக) நிற்பது என்ன உள்ளது? சொல்வதற்கு (ஒன்றும்) இல்லை’ என்று (தன்)மனத்தில் நினைந்தான், (விபீட்சணன்); (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: அரக்கர்களின்தவப்பயனை வியந்தவாறு.

மிக்கபெருந்தவஞ்செய்தோர்க்கும் ஒழித்தற்கு அரியதான பிறவித்துன்பங்களைத் தனது யார்வைமாதிரித்தால் வேரோடழிக்கவல்ல இராமபிரான்,

தானே எதிரின்று அம்புதொடுத்து அழிக்குமாறு நேர்ந்துள்ளதனால், இவ்வாக்கர்கள் எம்பெருமானுக்கு அனுசூலராக இருந்து உய்வுபெறாவிடினும், பிரதிகூலராக இருந்தாவது அப்பிரானது கண்ணோக்குக்கு இலக்காய் அதன் மூலமாக இருடியார்க்கும் போக்குதற்கு அரிய தமதுபிறவித்துயரம் ஒழியப் பெறலாவார்கள்; இவர்களதுபேற்றைக் குறித்து இதற்குமேல் நம்மால் யாதுகூறமுடியுமென்று விடீஷணன் அரக்கர்களுக்கு ஒருவாறு நேர்ந்த பாக் கியத்தை வியக்கின்றனனென்க. மருந்தினற பிணிதீர்தல்போலக் கடவுளாற் பிறவி யொழியு மாதலால், 'பிறவிநோய்க்கு மருந்தென நின்றான்' என்றார். கொல்வான் - பெயர்; வினையெச்சமாக உரைப்பினுமாம். தீர்தல் - முதிர்்தல்: செய்துதீர்தல் என்பாருமுளர். பி-ம்:—1பொருவரும். 2நின்ற. 3நின்றதென் னோவியம்புவதெல்லே, என்றபோதென்னியம்புவதெல்லே. (சசடு)

கச௦.—விடீஷணன் இராமபிரானது தீருவடிசளி வீழ்ந்துவணங்குதல்.

கரங்கண்மீச் சுமந்து செல்லும் கதிர்மணி முடியன் கல்லும்
மரங்களு முருக நோக்குங் காதலன் கருணை வள்ளல்
இரங்கின னோக்குந் தோறு மிருநிலத் திறைஞ்ச கின்றான்
வரங்களின் ¹வாரியன் தாளிணை வந்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) (தனது) ஒளிபுள்ள இரத்தினங்கன்பதித்துச்செய்த கிரீடத் தின்மீது தாங்கிக்கொண்டுசெல்லுகின்ற [கூப்பின] கைகளை யுடையவனும், கற்களும் மரங்களும் கரைந்து உருகும்படி காண்கின்ற பத்தியையுடையவ னும், திருபாமூர்த்தியாகிய இராமபிரான் அருளுடையவராய்ப் பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் பெரியநிலத்தில்வீழ்ந்து வணங்குபவனுமாகிய விடீஷணன், வேண்டியவரங்களைத் தரவல்ல சமுத்திரம்போன்ற (இராமபிரானது) இர ண்டு திருவடிகளைச்சேர்ந்து வணங்கினான்; (எ - று.)

கதிர்மணி முடிமீ சுமந்து செல்லும் கரங்கள் அன் என இயையும். விடீஷணன் தலைமேற்கூப்பியகையளாய் இராமபிரான் அருட்பார்வைகொண்டு பார்க்கும்போதெல்லாம் அப்பிரானை வணங்கிக்கொண்டே வந்து அப்பிரா னைக்கிட்டி அவனது திருவடிகளிற் சேவித்தனென்பதாம். விடீஷணனது பத்தியுகுதியை விளக்க 'கல்லும் மரங்களும் உருக நோக்கும் காதலன்' என்றார். இனி, இத்தொடரை 'கருணைவள்ளல்' என்பதற்கு அடைமொழியாக்கி, இராமபிரானது கருணையுகுதியை விளக்குகின்ற அதிசயோத்தியெனக்கொ ண்டு பொருள்கூறினுமாம்; இப்பொருளில், காதல்-உயர்களினமீதுசெய்யும் அன்பு என்க. தனதுபகைவனைச் சார்ந்த விடீஷணன்மீதும் பெருங்கருணை காட்டியதனால், இராமபிரானை 'கருணைவள்ளல்' என்றார். திருவடியைப்பற்றி யவரது விருப்பமெல்லாம் நிறைவேறுமாதலின் 'வரங்களின் வாரியன்ன தாளிணை' எனப்பட்டது. வாரி-கடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—1வாரியன்னான்.

கசசு.—இராமன் விடீஷணனுக்கு இருக்கையிதல்.

அழிந்தது பிறவி ¹யென்னு மகத்தியன் முகத்துக் காட்ட
வழிந்த²கண் ணீரின் மண்ணின் மார்புற வணங்கி னுனைப்

பொழிந்ததோர் கருணை தன்றும் புல்வின 3 நென்று தோன்ற
எழுந்தினி திருத்தி யென்ற மலர்க்கையா விருக்கை யீந்தான்.

(இ - ன்.) ‘(தனது) பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோயிற்று’ என்கின்ற
மனத்தினெண்ணம் முகத்திற் பிரகாசிக்க, பெருகிவழிகிற கண்ணிரோடு
தரையிலே மாப்பு நன்குபதியும்படி (லாஷ்டாங்கமாகச்) சேவித்துக்கிடக்கின்ற
விபீஷணனை, (இராமபிரான்), சுரந்துவழிகின்ற கருணையினால் தழுவினு
னென்பதுதோன்ற, எழுத்து இனிதாக உட்காருவாயாக என்று சொல்
வித் தாமரைமலர்போன்ற (தனது) கையினால் இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தான்; (எ - று.)

‘அகத்தினமுக முகத்தில் தெரியும்’ என்றபடி தனதுபிறவியொழிந்த
தென்ற ஆனந்தம் முகத்தில் விளங்குமாறு ஆனந்தபாஷ்பத்தோடு விபீஷ
ணன் லாஷ்டாங்கமாகத் தன்திருவடியில் வீழ்த்துகிடக்க, அப்போது இராம
பிரான் அவனிடத்துத் தான் அருள்செய்தமை தோன்ற அவனைத் தனது
கைகளால் எடுத்து இருக்குமாறு நியமித்தன நென்பதாம். “அடுத்தது
காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம், கடித்தது காட்டும்முகம்” என்பவாதலால்,
‘அகத்தியல் முகத்திற்காட்ட’ என்றார். ‘அழித்தது’ - காலவாழ்வ நமதி. 13-ம்;—
1என்ன, என்னு. 2கண்ணீரன். 3உருகியன்போடு, என்னநோக்கி. (சசஎ)

கச2.—லங்காராஜ்யந்தை இராமபிரான் விபீஷணனுக்கு அளித்தல்.

ஆழியா னவனை கோக்கி யருள்சுரத் துவகை 1 தூண்ட
ஏழினு டேழாய் நின்ற வலகுமென் பெயரு மெந்தான்
வாழ்நா ளன்று காறும் 3வாடொயிற் றரக்கர் 4வைரும்
தாழ்கட லிலங்கைச் செல்வ 5 தின்னநே தந்தே நென்றான்.

(இ - ன்.) சக்கராயுதத்தைபுடைய திருமாவின் அமிசமாகிய இராம
பிரான் அந்தவிபீஷணனைப் பார்த்து, திருபையிசுத்து மகிழ்ச்சி தூண்டியத
னால் ‘பதினென்காக இருக்கின்ற லோகங்களும் என்பெயரும் எத்துணைநான்
வரையில்நிலைநிற்குமோ அந்நான்வரையிலும் வான்போற் கூரிய பற்களையுடைய
அரக்கர்கள்வசிக்கின்ற ஆழ்த்தகடலின்நடுவிலுள்ள லங்காராச்சியத்தின் ஐசுவ
ரியம்உன்னுடையதேயாம்; கொடுத்தேன்’ என்றான்; (எ - று.)

இராமபிரான் விபீஷணனிடத்து அருள்சுரந்து ‘இந்த உலகம் அழியு
மளவும் சிரஞ்சீவியாயிருந்து இந்த உலகத்து என்பேரிருக்குமளவும் இலங்
காதிபதியாய் ஐசுவரியத்தை யனுபவிப்பாய்’ என்று அனுக்கிரகித்தன நென்
பதாம். “மின்னிலங்குண்டவிபீணகம்பிக்கு, என்னிலவ்நாமத்தளவும்
அடக என்ற, மின்னலங்காரன்” என்று இராமபிரான் விபீஷணனுக்கு அருள்
சுரந்ததைப் பெரியார் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலுங் காண்க. இராமபிரானரு
ளே விபீஷணனுக்கு உத்தேசியமானது: லங்காதிபதியமோ வந்தேறியான
தென்பர். இராமபிரான் இவ்வாறே வானராச்சியத்தைச் சுக்கிரீவனுக்குமுந்
தற அளித்தது, இங்குநோக்கத்தக்கது. தொல்காப்பியத்தில் வேற்றோன்மதிலை
முற்றுகைசெய்கையும் அதனைப்பாதுகாத்தலுமாகிய உழினுத்தினையின்

துறைகளை விவரிக்குமிடத்து “கொள்ளார்தேளக் குறித்த கொற்றமும்” என்று கூறிய இடத்திற்கு ‘பகைவர்நாட்டினைத் தான்கொள்வதற்குமுன்னேயும் கொண்டாற்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்த வெற்றியும்’ என்று பதப்பொருள்கூறி ‘இராமன் இலங்கைகொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும்அது’ என்று விசேடவுரைகூறியது அறியத்தக்கது. பி - ம்:—1கூர, கூர்ந்தே. 2அந்நாள்களெல்லாம். 3வளை. 4வேட்கும். 5இன்னதே. (௪௪௮)

௧௪௩.—சராசரங்கொயாவும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தல்.

1தீர்த்தனல் லருளை நோக்கிச் 2செய்ததோ சிறப்புப் பெற்றான் கூர்த்தநல் லறத்தை நோக்கிக் 3குறித்ததோ யாது கொல்லோ வார்த்தையெஃ துரைத்த லோடுந் தனித்தனி 4வாழ்ந்தே மென்ன ஆர்த்தன வுலகி லுள்ள சராசர 5மனைத்து மம்மா.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) அவ்வார்த்தையைக் கூறினவுடனே, இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற சரம் அசரம்அனைத்தும், (மகிழ்ச்சியால்) ‘வாழ்ந்தேம்’ என்னத் தனிதனி ஆரவாரஞ்செய்தன; அம்மா! (இவ்வாறு அவை ஆரவாரித்தது);—பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராமபிரானது சிறந்த கருணையைப் பார்த்து வியத்தலாகியதோ? (அன்றி, இராமபிரானுடைய) திருவருட்சிறப்பைப் பெற்ற விபீஷணனது மிக்க நல்ல தருமகுணத்தைப் பார்த்து வியத்தலாகியதோ? வேறு என்னகாரணத்திலுலாகியதோ? (எ - று.)

இராமபிரான் விபீஷணனுக்கு இலங்காராச்சியத்தைக் கொடுத்ததாகச் சொன்னவுடனே, ‘இனி துஷ்டமாகிய இராவணன் ஒழிவான்’ என்ற மனக்கினர்ச்சியினால் உலகத்துச் சராசரங்கள்யாவும் ஆரவாரித்தன: அதனை, கவி, இராமபிரானதுகருணையை வியந்துசெய்த ஆரவாரமோ? அன்றி, அரக்களுயிருந்தும் விபீஷணன் நற்குணமுடையவரைய இராவணனுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்யுந் தன்மையைப்பெற்று அவன் செவிக்கொள்ளாது வெருட்டிய போதும் தருமத்தவறலாகாதென்ற கருத்தினால் இராமபிரானைச் சரணமடைந்தானதால், அவனது அத்தகைய தருமகுணத்தை வியந்துசெய்த ஆரவாரமோ? என்று நுநுறிப்பேற்றவணிகையாற் கூறின ரென்க. தீர்த்தன்-தான் பரிசுத்தமாயிருப்பதோடு தன்னையடைந்தாரையும் பரிசுத்தராக்கவல்லவன். இராமபிரானது திருவருளைப்பெற்றமையைப்பாராட்டி, விபீஷணனுக்கு ‘சிறப்புப்பெற்றான்’ என்று ஒருபெயர் கூறினார். பி-ம்:—1தீர்த்தனகருணை, தீர்த்தனதருனை. 2செய்தவோ, செய்ததோர். 3குறித்தவோ. 4வாழ்ந்தோமென்னு, வாழ்ந்ததென்னு. 5வையும். (௪௪௯)

௧௪௪.—விபீஷணனுக்கு முடிதட்டுமாறு இராமபிரான்

இலக்தமணனுக்குக் கட்டளைபிடுதல்.

உய்ஞ்சன னடிய நேனென் றுழ்முறை வணக்கி நின்ற அஞ்சன மேனி யானை யழகனு மருளி னேக்கித் 1தஞ்சநற் றுணைவ னான் 2தவறிடாப் புகழான் றன்னைத் துஞ்சனி னையனத் தைய 3சூட்டுதி மகுட மென்றான்.

(இ - ன்.) சுந்தரமூர்த்தியான இராமபிரானும்,—‘அடியனேன் உய்ந்தேன்’ என்று முறைதவறாது (தன்னை) வணங்கிநிற்கின்ற மைபோற்கறுத்த உடம்பின் நிறத்தையுடைய விபீஷணனைக் கருணையோடுகடாக்ஷித்து,—‘தூங்குதலில்லாத கண்களையுடைய ஐயனே! (நமது) அடைக்கலமாகிச் சிறந்த நண்பனான குற்றமில்லாத புகழையுடையவனான விபீஷணனுக்கு, (இலங்கை நகர்க்கு அரசனென்பதைத் தெரிவித்தற்குரிய) கிரீடத்தைச் சூட்டுவாய்’ என்று (இலக்குமணனேநோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

அப்போது இராமபிரான், இலங்காராச்சியத்திற்கு அநிபநியானமை தோன்ற மனநிறைவேடு தன்னைவணங்கிநிற்கின்ற விபீஷணனுக்குக் கிரீடஞ்சூட்டுமாறு இனையபெருமானுக்கு நியமித்தனென்பதாம். அழகன்-சர்வாங்கசுந்தரன். இராமன் வனவாசஞ்செய்தபதினான்குவருடத்திலும் இலக்குமணன் உறங்காது அல்லம்பகலும் அகவரதமும் இராமனுக்கும் சீதைக்கும் பாதுகாவலாய் விழித்தபடியே யிருந்தன னாதலால், அவ்வருமையைப் பாராட்டி ‘துஞ்சலில்நயனத்தைய?’ என்று விளித்தான். அடியனேன் என்றது - இரட்டுறமொழிதலாக அடிமைப்பட்டவனென்றும், திருவடிகளையடைந்தவனென்றும் பொருள்படும். 19-ம்:—1 தஞ்சமென்றுணவவரைய, தஞ்செனத்துணைவரைய. 2 நினபெருந்தமையன்றன்னை, தகைவிலாப்புக்கோன்றன்னை, தவவிலாப்புக்கோன்றன்னை. 3 சூட்டுதும். (சுடு)

கசு.நு.—தீருவடிநிலைநோக்கி சூட்டுமாறு விபீஷணன் ஸ்ரீராமனை வேண்டிதல்.

வினாவின் பரிபுடும் 1 வென்றி வீடணனென்றும் வியா 2 அளவறு பெருமைச் செல்வ மளித்தனை யாபிணைய களவிய லரக்கன் பின்னே தோன்றிய 3 கடன்மை தீர 4 இனையவற் களித்த மொலி யென்னையுங் களித்தி யென்றான்.

(இ - ன்.) காரியத்தின்பயனை (முன்னமே) ஆராய்ந்தறியுந்தன்மையை யுடைய வெற்றியையுடைய விபீஷணன்,—(இராமபிரானேநோக்கி), ‘ஐய! எப்போதும் அழியாததும் எல்லையில்லாத பெருமையையுடைய துமாகிய செல்வத்தை (அடியேனுக்குத்) தரும்படி கருணைபுரிந்தாயேயானால், வஞ்சனைத் தன்மையையுடைய ராக்ஷஸராஜனை இராவணனுக்குத் தம்பியாகப்பிறந்த தொடர்பு (அடியேனுக்கு) ஒழியும்படி, தம்பியாகிய பாதாழ்வானுக்குச் சூட்டிய கிரீடத்தை [திருவடிநிலையை] எனக்குஞ் சூட்டுவாய்’ என்றான்; (எ - று.)

விபீஷணன் இராமபிரானே நோக்கி ‘எனக்கு என்றும் அழியாததாய்ப் பெருமைபெற்ற செல்வத்தை யளிக்குமாறு விரும்பிப்பொனால், இராவணனுக்குத் தம்பியாய்ப்பிறந்த எனது குற்றம் தீரும்படி தேவாரது பாதுகைகளை அடியேனது சிரசுக்கு அலங்காரமாகச் சூட்டியருளவேண்டும்’ என்று பிரார்த்தித்தனென்க. இதனால் விபீஷணன் இலங்காராச்சியத்தை விரும்பியவனல்லெனன்றும், மோட்சசாயிராச்சியத்தையே விரும்பியிருப்பவனென்றும் விளங்குதல் காண்க. ஆகவே, இராமபிரான் திருவுள்ளத்தின்படி உடக்கவேணுமென்பதற்காகவே, இலங்காராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டமை

பெறப்படும். இராமபிரானோடுபகைத்தல் வேரோடுஅழிதற்குக் காரணமா மென்பதை விடீஷணன் தனது நுண்ணறிவால் முன்னமேயுணர்ந்து இராவணனுக்கும் உபதேசித்தா னாதலால், அவனை 'விளைவினையறியும்வென்றி வீடணன்' என்றார். கடன்மை - முறை, தொடர்பு. என்னையும், உம்மை - இழிவுசிறப்புப் பொருளது. 1-ம்:—1மேன்மை. 2அளவரும். 3கடமை, கட்டை. 4இனையவன்கவித்த. (சடுக)

கபுகா.—இராமபிரான் விடீஷணனைத் தன் தம்பியாகக்கொண்டு கூறுதல்.

சுகனெடு மைவ ரானே முன்புபின் குன்று சூழ்வான்
மகனெடு மறுவ ரானே 1மெம்முழையன்பின் வந்த
அகனமர் கா தலைய நின்னெடு மெழுவ ரானேம்
புகலருங் கானந் தந்து 2புதல்வராற் பொலிந்தா னுந்தை.

(இ - ள்.) எம்மிடத்து அன்போடுவந்திட்ட மனத்துப்பொருந்திய விருப்பத்தைக்கொண்ட ஐயனே! முதலில் சுகனெடும் ஐவர்ஆனேம்: பின் மேருமலையைச்சுற்றிவருபவனாகிய சூரியனுடையபுதல்வனாகிய சுக்கிரீவனுடனே அறுவர் ஆனேம்: (இப்போது)நின்னெடும்(சேர்ந்து) எழுவர் ஆனேம்: உனது தந்தையாகிய தசரதச்சக்கரவர்த்தி புகுதற்கு அரிய காட்டை (எனக்குக்) கொடுத்துப் புத்திரர்களால் விளங்கலானன், (என்று கூறினன், ஸ்ரீராமன்);(எ-று.)

தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு நகரிலே நாங்கள் நால்வரே புத்திரராகப் பிறந்தோம்: நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குவந்தபின் சுகன் தம்பிமாரைப்போல் அன்பு பாராட்ட ஐவராய்விட்டோம்: பிறகு, சுக்கிரீவன் அவ்வாறு அன்புபாராட்ட அறுவரானோம்: இப்போது, விடீஷண! நீ ஒருத்தனும் 'தம்பியைச்சூட்டிய மௌலி சூட்டுக' என்று வேண்டியதனால், நீயும் எனது தம்பிமாரைப்போல் ஒருத்தனாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புவதாகத்தோன்றுகின்றது: உன்னையும் தம்பியாகச்சேர்த்துக்கொள்ள நாங்கள் எழுவராய்விட்டோம்: கானகத்திற்கு என்னை அனுப்பியதனால், உன்னுடைய தந்தையாகிய தசரதன் பலபுத்திரர்களையடைந்தவனாய் விளங்கலுறுகின்றனென்று, ஸ்ரீராமன் தான் தம்பிமாரிடத்துப்போல விடீஷணனிடத்து அன்புவைத்தமையை வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றனென்க. தான் தம்பியாக விடீஷணனை அங்கீகரித்தமையை வற்புறுத்த, தசரதனை எந்தையென்றது 'உந்தை' என்றனன் ஸ்ரீராமன். "விடீஷணனை ராவணன் 'குலபாம்ஸநம்' என்றான்: பெருமாள் இக்வாகுவம்ஸ்ய ராக நினைத்து வார்த்தையருளிச்செய்தார்" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணமூலமும், "அபக்ருஷ்ட ஜாதியரானவர்கள் அந்தஸரீரத்தோடே ஸஜாதியவ்யாவ்ருத்தராய் உத்தக்ருஷ்டதமராவர்களென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்திரீகரிக் கைக்காக, ராவணாழ்வினைக்குறித்துப் பெருமானருளிச்செய்த வார்த்தையை யருளிச்செய்கிறார் 'விடீஷணனை' என்று தொடங்கி: "ப்ரதீயதாம் தாஸர தாய மைதிலி" என்று தனக்குறித்ததைச்சொன்ன தர்மாத்மாவான ஸ்ரீவீடீஷணமூலவானைப் பாபிஷ்டனானராவணன் குபிதனாய் "த்வாந்து தீக் குலபாம்ஸநம்" என்று இக்குலத்துக்கு இழுக்காகப் பிறந்தஉன்னை வேண்டேனென்று பருஷித்துத் தள்ளிவிட்டான்: இக்வாகுலநாதரான பெருமாள்

இவனை ஆதரபூர்வமாக அங்கீகரித்த அநந்தரம் 'ஆக்யாஹி மமதத்தவேக ராக்ஷ லாகாம் பலாபலம்' என்று ராக்ஷஸநூடைய பலாபலமிருக்கும்படி நமக் குச் சொல்லுமென்கையாலே திருத்தம்பிமாரோபாதியாக அபிமானித்து வார் த்தையருளிச்செய்தாரென்கை. இவ்வாயத்திலே இராவணன் பரித்யஜித்தமையும் பெருமான் பரிசீரணித்தமையும் சொல்லுகையாலே, பகவதாநுகூல்யமுண்டாகவே ப்ராக்ருதர் 'இவன் நமக்கு உடலல்லன்' என்று கைவிடுவார்களென்னுமிடமும், பகவான் மேல்விழுந்து பரிசீரணிக்கு மென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது" என்ற அதன்வ்யாக்கியமும் காணத்தக்கன. 1 - ம்:—1எம்முனை, 2புதல்வரிற், புதல்வராய். (சடுஉ)

கசுஎ.—விபீட்சணன் முகமண்கூறிக் கழல்மொளலியைச்

சென்னியிற் சூடுதல்.

1நடுவினிப் பகர்வ தென்னே 2நாயக நாயி னேனை
உடனுதித் தவர்க னோடு மொருவனென் றுரையா 3நின்றாய்
அடிமையிற் சிறந்தே 4என்னோ 5வயிர்ப்பொடு மச்ச ரீங்கித்
தொடுகழற் செம்பொன் மோலி சென்னியிற் 6சூட்டிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட விபீட்சணன் ஸ்ரீராமனை நோக்கி),—'தலைவனே! நாய்போற்கடைப்பட்ட என்னை உன்னுடன்பிறந்தவர்களோடு ஒருத்தனென்று சொல்லுகின்றாய்; (இவ்வாறு நீ என் திறத்து அன்பு செய்திருக்க), இப்போது நடுவே (நான்) சொல்லவேண்டியது என்ன உள்ளது? (உன்னுடைய) அடிமையினால் மேம்பட்டவானேன்' என்று சொல்லி, சந்தேகத்தோடு அச்சமும் நீங்கி பூண்ட விரக்கமுடைய திருவடியாலாகிய செம்பொற் கிரீடத்தை (த்தன்) சிரசிற் சூட்டிக்கொண்டான்; (எ - று.)

தன்னையடிமைகொண்டதற்காக உவந்துகூறி, விபீட்சணன் ஸ்ரீராமனது திருவடிநிலைகளாலாகிய செம்பொற்கிரீடத்தைப் பூண்டனென்கை. அயிர்ப்பு-ஸ்ரீராமன் அங்கீகரிப்பனோ மாட்டானே என்ற சந்தேகம்; அச்சம்-இவ்வாணர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்ற பயம். தொடுகழல் என்றதொடர்-அன்மொழித்தொகையாகி, திருவடி என்ற பொருளைக் காட்டி, பின்பிரதிகிருதிக்கு ஆயிற்று. 1-ம்:—1நடுவினில், 2நாயகன், 3நின்றான், 4என்னோ, 5வயிர்ப்பொடும், 6சூடி. (சடுகூ)

கசுஅ.—அதுகண்டு அங்குள்ளாஃ மகிழ்கையிலீ, வானவநீ

பூமழை பொழிதல்.

திருவடி 1முடியிற் சூட்டிச் செங்கதி ருச்சி 2சேர்ந்த
அருவரை யென்ன நின்ற வரக்கர்த் மரசை நோக்கி
இருவரு 3மின்ப முற்றார் யாவரு மின்ப முற்றார்
பொருவரு மமரர் வாழ்த்திப் பூமழை பொழிவ தானார்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமனது) திருவடிநிலைகளை (த்தனது) சிரசிலே சூட்டிச் சென்றிழமுள்ளகிரணங்களை யுடையவனான சூரியன் தன்னுச்சியிலே சேரப்பெற்ற பெரிய மலைபோலவன்ற இராட்சசராசனான விபீட்சணனைப்பார்த்து, (இரா

மலட்சுமணர் என்ற) இருவரும் இன்பமடைந்தார்; மற்றுமுள்ளார்யாவரும் இன்பமடைந்தார்கள்; ஒப்பில்லாததேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி மலர்மாரிபொழிய வானூர்; (எ - று.)

இருவரென்பது - விஷ்ணுவை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறிய அநுமானையும், இராமபிரானதுகட்டினையினால் அந்த விஷ்ணுவை அழைத்துவந்த சக்கிரீவனையும் காட்டுமென்பாருமுனர். பி-ம்—1 தலையிற்சேர, தலைமேற்குடி, நிலையிற்குடி, நிலையைக்குடி. 2 நேர்ந்த. 3 உவகைகூர்ந்தார். (ச-ருச)

கசுகூ.—அப்போது தோன்றிய ஆரவாரம்.

ஆர்த்தன பரவை யேழு 1 மார்த்தன 2 மேக மார்த்தன வார்த்தொழில் புணருந் தெய்வ மங்கல முரசுந் சங்கும் தூர்த்தன கனக மாரி சொரிந்தன நறுமென் சுண்ணம் 3 போர்த்தது 4 வானத் தன்றங் கெழுந்தது துழனிப்பொம்மல்.

(இ - ள்.) எழுசமுத்திரங்களும் ஆரவாரஞ்செய்தன; மேகங்களும் ஆரவாரித்தன: வாராத்கட்டுதல்தொழிலமைந்த தெய்வத்தன்மைபொருந்திய மங்கலமுரசமும் [தேவதூத்துபியும்] மங்கலச்சங்கங்களும் ஆரவாரித்தன: (வானத்திலுள்ளார்பொழிந்த) பொன்மழை, (நிலவுலகத்தை எங்கும்) நிரப்பின; நறிய மழமழப்பான வாசனைசுண்ணத்தையும் (அவ்வானத்திலுள்ள தேவதைகள்) சொரிந்தன; அன்று அங்குத் தோன்றியதாகிய பேரொலியின் மிகுதி ஆகாயத்தினிடமெங்கும் வியாபித்துக்கொண்டது; (எ-று.)—பரவை முதலியனவும் ராவணசங்காரத்திற்குச் சபருசகமாக ஆரவாரித்தன என்க. பி-ம்:—1 அவனியும், வேதமும். 2 அமரர்நாடும். 3 போர்த்தன. 4 வானத்தொன்ற, அன்று வானத்து, ஒன்றோவானத்து. (ச-ருரு)

கரு0.—பிரமதேவனும் அறக்கடவுளாய் மகிழ்தல்.

மொழிந்தசொல் மயிழ்த மன்கு 1 புறத்தினின் முறைமை நீங்கி 2 அழிந்தவென் மரபு 3 மின்றே யுயர்ந்ததென் 4 றிடரிற் றீர்த்தான் செழுந்தனி மலரோன் 5 பின்னை யிராவணன் றிமைச் செல்வம் அழிந்ததென் றறனுந் தன்வா யாவலங் கொட்டிற் றன்றே.

(இ - ள்.) செழிப்பான ஒப்பற்றநாடீகமலத்தில் வாழ்பவனுான பிரமதேவன்,—‘பேசுகின்ற சொல்லின் இனிமையால் அமிருதத்தை யொத்திருக்கப் பெற்றவளான சீதாபிராட்டிதிறத்தில் (இராவணன்) நியாயமீங்கியதனால் இழிந்த என்மரபும் (அவ்விராவணனுடையதம்பியான விஷ்ணுவின் இராமனதுக்கிரகத்தைப்பெற்றதனால்), இன்றே (தாழ்வு நீங்கி) மேன்மைபெற்றது’ என்று (தான் கொண்டிருந்த) துன்பத்தினின்றும் தீர்த்தான்; இனி, இராவணனுடைய பொல்லாதத்தன்மையையுடைய செல்வமானது அழிந்ததென்று தருமதேவதையும் தன்னுடைய வாயினால் ஆரவாரஞ்செய்துபுடைத்துக் கொண்டது; (எ - று.)

தன்னுடையகொள்பேரான இராவணனால் தன்மரபு இழிவடைத்தது குறித்து வருந்திய பிரமன் அந்தப்பழிப்பு மறையும்படி விஷ்ணுவின் இராம

பிராண அடைக்கலமாக அடைந்தா னாதலால் அத்துயரொழிந்தானாக, தரும தேவதையும் இனி இராவணனது கொடுமையொழியுமென்று மகிழ்ச்சிக்குறியாக ஆரவாரித்துத் தன்வாய்கொட்டிற்றென்க. பி-ம்:—1 திறத்தினால். 2 இழிந்த, அழிந்தது. 3 நின்றே. 4 ஏம்பலுற்றான். 5 நல்கும். (சடுக)

கருக.—இராமபிரான் இலங்கைச்சேல்வம் பெற்ற விசீஷணனைப் பாடிவிட்டை வலஞ்செய்விக்க இலட்சுமணனுக்குக் கட்டினாயிடல்.

1 இன்னதோர் 2 செவ்வித் தாக 3 விராமனு மிலங்கை வேந்தன் தன்னெடுஞ் செல்வந் தானே பெற்றமை வலருங் 4 கேட்பப் பன்னெடுந் தானே சூழப் பகலவன் சேயு 5 நீயும் 6 மன்னெடுந் குமர பாடி விட்டியனை வலஞ்செய் கென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறான நிலைமையே நேர்ந்ததாக, — (அப்போது) இராமனும், — (இலட்சுமணனை நோக்கி), 'பெருமை பெற்ற ராஜகுமாரனே! சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனும் நீயும் இலங்கைக்கு அபிபதியாகிய இராவணனுடைய பெருஞ் செல்வத்தை இந்த விபீணனை அடைந்தமையைப் பலரும் கேட்டறியுமாறு பலவாறான பெருஞ்சேனை சூழும்படி இந்தப் படைவிட்டை ஊர்வலம் செய்விக்க' என்று கட்டினாயிட்டான்; (எ - று.)

இவ்வாறு ஊர்வலஞ்செய்விப்பது - தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவரிடத்தில் பரிவாரங்கட்கு நன்மதிப்பு உண்டாவதற்காகவும், தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்க்கும் தாம் மேற்கொண்ட தொழிலில் ஊக்கம் மிகுவதற்காகவும் போலும். செய்கென்றான் - தொகுத்தல். செய்க-தன்வினைப்பொருளில்வந்த பிறவினை. பி-ம்:—1 இன்னதோ. 2 காலமாக. 3 இன்னதோர். 4 காண. 5 வாலி. 6 நல்.

கருஉ.—இராமபிரான் கட்டளைப்படியே விசீஷணனைப் பாடிவிட்டை வலஞ்செய்வித்தல்.

அந்தமில் குணத்தி னை யடியினை முடியி னேநிம்
சந்தன விமான மேற்றி வானரத் தலைவர் தாங்க
இந்திரம் 1 சூரிய செல்வ மெய்தினு னிவனென் 2 நேத்தி
மந்தரத் தடந்தோள் வீரர் வலஞ்செய்தார் 3 தானை வைப்பை.

(இ - ள்.) மந்தரமலைபோன்ற விசாலமான தோள்களையுடைய இலட்சுமணனும் சுக்கிரீவனும், — எல்லையில்லாத குணத்தையுடையவான விபீஷணனை (இராமபிரானது) திருவடியிணைகளினாலாகிய கிரீடத்துடனே அழகிய விமானத்தினிமீது ஏறச்செய்து, வானரத்தலைவர்கள் தாங்கிநிற்க 'இவன், தேவேந்திரசம்பத்தையடைந்தான்' எனச் சொல்லிக்கொண்டாடி (த் தம்முடைய) சேனை தங்கியுள்ள படைவிட்டை ஊர்வலஞ்செய்வித்தனர்; (எ - று.)

பெருஞ்சம்பத்தையுடையவனை "இந்திரத்திருவன்" என்று கூறுபவாதலால், 'இந்திரம் சூரிய செல்வமெய்தினுன்' என்றார். பி-ம்:—1 அரிய. 2 ஏத்த. 3 பாடிவைப்பை. (சடுக)

கருக. தேடுவார் தேட நின்ற 1 சேவடி தானுந் தேடி
நாடுவா னன்று கண்ட நான்முகன் 2 கழீஇய நன்னீர்

ஆடுவார் பாவ³மைந்தும் நீங்கிமே லமர ராவார்
சூடுவா ரெய்துந் தன்மை சொல்லுவார் யாவார்⁴சொல்லீர்.

(இ - ள்.) (கடவுளையாராய்ந்தறியவேணுமென்று முயல்கின்றவரான ஞானிகள் தேமொழள்ள சேவகளைத் தானும் காடுவனாகி அன்று [திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்திற்] கண்டவனாகிய பிரமதேவன் கமுவியதனும்போந்த (நதியாகிய கங்கையின்) நல்லநன்னீரில் மூழ்குபவரே பஞ்சமகாபாதகங்களி லிருந் தநீங்கி மேன்மைபெற்ற தேவர்களாவார்; (இங்ஙனமாயின், அந்தத்திருவடிக்களையே)சூடுபவர் அடையக்கூடியபெருமையை யறிந்துசொல்பவர் யாவர் தாம்? சொல்லீர்கள்; (எ - று.)

திருமால் திருவடியின்பரிசமாத்திரம்பெற்ற நீரே பஞ்சமகாபாதகங்களை ப்போக்குமென்றால், அந்தத்திருவடியையேநேரேசூடுபவரின் பெருமையை யறிந்து சொல்வமுடியுமோ? முடியாதென்றவாறு. பிரதிசூடுகுகளும் மூலப்பொருளைப் போலவே சிறப்பு வாய்ந்தன என்பது, உணர்க. அர்ச்சைகள்மேன்மைபுறுவ தும் இதனும்பொருந்து மென்று உணரலாம். பி-ம்:—1 திருவடி. 2 கழிய. 3 அஞ்சம். 4 கண்டீர். (சடுக)

கருபி.—பெரியோர்க்கின் கோண்டாட்டம்.

இற்றைநா ளளவும் யாரு மிருடி களிமையோர் ஞானம் முற்றினு ரன்பு பூண்டார் வேர்விகண் முடித்து நின்றார் மற்றுமா தவரு மெல்லாம் வானொயிற் நிலங்கை வேந்தன் பெற்றதார் பெற்று ரென்று¹வியந்தனர் பெரியோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) பெரியவரயாவரும்,—‘ரிஷிகன்யாவரும் தேவர்களும் ஞானம் நிரம்பியவரும் [ஞானிகளும்] பத்தியைப்பூண்டவர்களும் யாகங்களைநிறை வேற்றியவர்களும் மற்றுமுள்ள மஹாதபஸ்விகளும் ஆகிய எல்லாரிலும் வான் போற்கூரியபந்தனைபுடைய ‘இலங்கைக்கு அரசுணை இந்தவியீஷணன் அடைந்தசிறப்பை இன்றைவரையிலும்வேறுயாவர் அடைந்தார்?’ என்று கொண்டாடினர்; (எ - று.)

வியீஷணனுக்குநேர்த்தசிறப்பை இருடியர்முதலிய யாவரும் பெறவில்லை யென்று பெரியோரெல்லாம் வியந்தாரென்க. பரம்பொருளைக் கண்ணுற் கண்டு அடைக்கலம்புகுந்து பேரளிசெய்யப்பெற்று அப்பிரானது திருவடியிணையை முடிக்கு அணியாகக்கொண்டு இம்மையிற் பேராசுபெற்ற பேறு எவர்க்கும் இல்லையாதலால் வியந்தனர். பி-ம்:—1 பெயர்த்தனர். (சகூ)

வேறு.

கருரு.—இராமபிரான் விபீஷணனுக்கீது உறையுட்தந்து அனுப்புவதும், சூரியன் அஸ்தமிப்பதும்.

வந்தடி வணங்கிய நிருதர் மன்னவற்கு

¹அந்தமி லாததோ ருறையு ளவ்வழித்

தந்தனன் விடுத்தபி னிரவி தன்கநிர்

²சின்கிண வெய்யவென் றெண்ணித் திர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) (ஊர்வலம்) வந்து (தன்)திருவடிகளில் வணங்குகின்ற அரசு கர்தலைவனாகிய விபீஷணனுக்கு(ச் சொசக்கியத்தில) எல்லையற்றதான ஒரு

வாழிடத்தை ஆங்குத்தந்து அனுப்பியபின்,—(இராமபிரான்),—சூரியன் தான் சிந்தின கிரணங்கள் வெப்பமுள்ளன என்று கருதி(தான்) நீங்கினன்; (எ-று.)

தானைவைப்பை வலம்வந்துநின்ற விபீடணனுக்கு அந்தச்சேனை தங்கிய இடத்தில்தானே இராமபிரான் ஒருறையுளமைப்பித்து விடைதாச்சென்றான் என்பதுவரையில் விபீடணனது வரலாறு கூறப்பட்டது. அப்போது சூரியன் இயல்பாக அஸ்தமித்ததற்கு 'என்னுடைய கிரணங்களை இன்னும் வெளிவிடின் இராமன்முதலியோர் வெப்பத்தினால் வருத்தக்கூடமென்றுகருதிச் சூரியன் தான் அஸ்தமித்தானென்று கவி ஒருகாரணங்கற்பித்துக்கூறினார்: இது-ஏதுத்தந்திரிப்பேறியவணியாம். கதிர்-பால்பகாவலீரிணைப்பெயர். அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் பலஎட்டுப்பிரதிகளிலும் இத்தப்பாடல்முதற்கொண்டே அடுத்த படலமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளதாயினும், எமக்குக்கிடைத்த எட்டுப்பிரதிகளு னொன்றில் அவ்வாறில்லாமையாலும், தன்னை யடைக்கலமாக அடைந்த விபீடணனுக்கு அபயதானஞ்செய்து உறையுளமளித்தான் ஸ்ரீராமன் என்று படலத்தைமுடித்தலே ஏற்றிருத்தலாலும் இச்செய்யுள் விபீடணனைடைக்கலப் படலத்து ஐறுதிச்செய்யுளாகப்பதிப்பிக்கப்பட்டது. 19-ம்:—1 அந்தமிற்றத்தது. 2 சிந்துதல், சிந்தினன், சிந்தனை. (சுசுக்)

இராவணன் இதுமொழிகூறிய விபீடணனை மிகப்பழித்து, 'நீ இவ் விலங்கையில் சில்லாதே; அப்பாற்போ' என்ன, விபீடணன் சதாயுதத்தைக் கையிலேந்தியவண்ணம் நான்குராட்சசர்களோடு வானத்துக்கிளம்பி மீண்டும் இராவணனைப்பார்த்து 'நீ தமையனாகையால் உனக்குரண்மையுண்டாகவேணு மென்று வெகுவாகச்சொல்லியும் ம்ருத்யுவின்வசப்பட்ட உனக்கு அதுஏற வில்லை; உன்மேன்மையைக்கருதி நான் சொன்னதையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்வாயாக: இந்த இலங்கையைமும் உன்னையும் பாதுகாத்துக்கொள்வாயாக: உனக்குச்சபமுண்டாகுக: நான் போய்வருகின்றேன்' என்றுசொல்லி, ராமன்லக்ஷ்மணனோடு இருக்குமிடத்துக்குவரலாயினன். அங்கனம்வரும் விபீடணனை அவன் ஆகாயத்தில்எழும்போதே வானரர் கண்டனர். வானத்தில் நான்குஅரக்கருடனே வருகின்ற அந்தவிபீடணனைப்பார்த்துச் சுக்கிரீவன் மற்றைவானரர்களை நோக்கி 'இவன் நம்மைத் தாக்குவதற்காகவே படைக்கலத்தோடும் பரிவாரத்தோடும் வருகின்றான்' என்ன, வானரர்கள் உடனே தம் கையில் மரங்களையும் மலைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு அந்தஅரக்கர்களைக்கொல்ல அநுமதிதருமாறு சுக்கிரீவனை வேண்டினார். இவ்வண்ணம் வானரர்கூறியவை தன்செவியில் விழுந்தும், விபீடணன் மனங்கலங்காது வானத்துநின்றபடியே தான் இன்னொன்பதையும் தான் வந்தவகையையும் வந்தகாரியத்தையும் சொல்லி, இராமபிரானிடத்தில் தன்வருகையைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான். 'ராமனைச் சரணம் புகுந்தேன்' என்று சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட சுக்கிரீவன், விரைவாக இராமபிரானிடஞ்சென்று விபீடணன் நான்குஅரக்கரோடு சரணாகதனாகவந்துள்ளமையைத் தெரிவித்து, 'இவன் வேஷக்காரன்: நம்மை வஞ்சிப்பதற்காகப் பகைவரிடத்தினின்று வந்துள்ளானாதலாற் கொல்லுதற்குஉரியன்' என்று தன்

கொள்கையைவிவரித்துச் சொன்னான். அதனைச் செவியுற்ற ஸ்ரீராமன் மற்றைய வானரர்களைநோக்கி 'உங்களுடையகருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்' என்ன, அங்கதன்முதலியோர், 'விபீஷணனுடைய குணதோஷங்களை ஆராய்ந்துபார்த்துக் குணம்மிக்கிருந்தால் அங்கீகரித்தல், சாரபுருஷனைவிபீஷணனிடம் அனுப்பிக் குணதோஷங்களைப்பரீட்சித்துப்பின்புயுத்தப்படிசெய்தல், அதேசகாலங்களில் வந்தமையாற் கொள்ளத்தகாமை, சமர்த்தனை புருஷனையனுப்பி விபீஷணனோடு அவனைப்பேசச்செய்து அவனுடையகுணதோஷங்களைப் பேச்சினாலறிந்து பிறகுயுத்தப்படிசெய்கை' என்பவை முதலிய கொள்கைகளைக் கூறினர். பிறகு அனுமான் அவர்கள் கூறியமதங்களைக் கண்டித்து, 'முகவிகாயம்முதலியவை இவனுடைய தன்மையைப்புலப்படுத்தவதாலும் இராவணனுக்கு எவ்வளவோபுத்திசொல்லிப்பார்த்து அவன் வெருட்டியமையால் எல்லாவற்றையுந் துறந்துவந்துள்ளமையாலும் எல்லாப்படியாலும் அங்கீகரிக்கத்தக்கவனே' என்று தன்கொள்கையைத் தெரிவித்தனன். பின்பு ஸ்ரீராமன் மனந்தெளிந்து 'ஒருகால் இவன் குற்றமுள்ளவனாயினும் சரணமென்றுவந்தவனைக் கைவிட மாட்டேன்' என்று தன்கொள்கையைத் தெரிவித்தனன். தெரிவித்ததும் சக்கிரீவன் இராமனிடத்துள்ள அன்பின்மிகுதியால், 'ஆபத்துக்காலத்தில் அண்ணனைக்கைவிட்டுவந்த இவன் நமக்குஆபத்துக்கு உதவுவானோ? இவனையங்கீகரிப்பதில் யாதுபயன்?' என்றனன். ஸ்ரீராமன் 'இவன் அண்ணனைவிட்டுவந்ததில் ராஜதர்மம்உள்ளது: இவன் ஞாதிதானே: இராவணன் சந்தேகித்துவெருட்ட அவனல் துரத்தப்பட்ட இவன் அவனுக்கு அஞ்சி இராச்சியத்தைத் தான் பெறலாமென்றுவந்துள்ளான்: அஞ்சிவந்துள்ளதனால் இவனை யங்கீகரிக்கலாம்' என்றனன். அதுகேட்ட சக்கிரீவன் இலட்சுமணனுடனே எழுந்து ஸ்ரீராமனுடையதார்களில்விழுந்து 'இவன் இராவணனால் தூண்டப்பட்டு நமக்குத் தீமைபுரியவே வேஷம்போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றான்: இவனைக் கொல்வதே தருதி: இவன் இராவணனுடைய தம்பியாகையால் நம்பத்தக்கவனல்லன்' என்று மீண்டும் கூறினான். ஸ்ரீராமன் அதுகேட்டு, 'வானரோத்தமா! இந்தராட்சசசாதியெயன்று; க்ரூரஜாதிகளான பிசாசர்முதலிய யாவரும் திரண்டுகெதிராக வரட்டும்: நான் விரும்பினால் ஒருவிரலின்முனையால் எல்லாரையும் கொல்லவல்லேன்: இனி, கபோதமும் வேடன் தன்னிடத்துக்கு வந்ததனால் தன்னுயிரைக்கொடுத்ததே: பெரியோர்களைல்லாம் சரணாகதனைக் கைவிடலாகாதென்று கூறியுள்ளனரே: ஆகவே, சரணாகதனை எவ்விடத்திலும்கைவிட மாட்டேன். சக்கிரீவனே! நீயே அந்தவிபீஷணனை யழைத்துக்கொண்டுவா' என்றனன். அதுகேட்டுச் சக்கிரீவன் மனந்தெளிந்து இராமனுடைய செயலை மிகவும் மெச்சிப்புகழ்ந்துகூறிப் பின்னர் அவ்விபீஷணனை யழைத்துக்கொண்டுவந்தானாக. விபீஷணன் முகமலர்ச்சியுடனே ஸ்ரீராமனைக்கிட்டினானென்பது, இங்கு ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறிய கதாசந்தர்ப்பம்.

விபீடணனடைக்கலப்படலம் முற்றிற்று.

௫-ஆவது இலங்கைகள் விப்படலம்.

(இராமபிரான் கடல்கடந்து இராவணனுடன் பொருமாறு புகுமுன், இராவணனது தம்பியான விஷ்ணன்மூலமாக அந்த) இலங்கையின் நிலைமையைக் கேட்டறிந்ததைத் தெரிவிக்கும் படல மென்க. இலங்கை-ஆகுபெயர். இலங்கையளவறிப்படலம் என்று சிலபிரதியிலும், ஒன்றுவலியறிப்படலம் என்று சிலபிரதியிலும் இரத்தப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றன.

சூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுதாகையில் இராமபிரான் சந்தியாவந்தனஞ் செய்துவிட்டுச் சீதையைப்பிரிந்திருப்பதற்கு மிகவும் வருந்தினகை, அப்போது சுக்கிரீவன் இராமபிரானைத் தேற்றி 'மேற்செய்யவேண்டியதை விஷ்ணுனோடும் ஆலோசித்தலே தக்கது' என்ன, இராமபிரான் சற்றுத்தெளிந்து விடீஷ்ணனை வரவழைத்து, 'இலங்கையின் அரணையும் இராவணன்வலிமையையும் அவனதுசேனையினளவையும் அங்கு ஆஞ்சனையர்செய்த பராக்கிரமத்தின் தன்மையையும் சொல்லுவாய்' என்ன, விஷ்ணுன் அவற்றையெல்லாம் கூற ஸ்ரீராமன்கேட்டு, அனுமான்புரிந்த ஆற்றலுக்கு அகமகிழ்ந்து அவ்வநுமானைப் புகழ்ந்து. அநுமானுக்கு வரமுமளித்தமை, இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

க.—அந்திக்காலம் வருதல்.

சந்திவர் தனைத்தொழின் முடித்துத் 1 தன்னுடைப்
புந்திரொந் திராமனு 2 முயிர்ப்பப் பூங்கனை
சிந்திவர் திறுத்தனன் 3 மதனன் றீநிறத்து
அந்திவர் திறுத்தது கறுத்த தண்டமே.

(இ - ன்.) (சூரியன் அஸ்தமிக்கவே), இராமனும் சந்தியாகாலத்திற் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்துமுடித்துத் தன்னுடைய மனம்வருந்திப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்குமாறு மன்மதன் (தன்) மலரம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு வந்துதங்கினான்: (அப்போது) தீப்போலுஞ் செந்நிறத்தைக்கொண்ட அந்திக்காலமானது வந்துதங்கிற்று; (பின்பு) உலகம் இருளடைய ஆரம்பித்தது; (எ - று.)

மனைவியைப்பிரிந்துள்ள காரணத்தினால் மன்மதன் வருத்தலாயினென்க. மதனன் என்ற வடசொல்-ஆசைப்பெருக்கத்தை யுண்டாக்குபவனென்று காரணப்பொருள்படும். செவ்வானம் தோன்றுதலால், 'தீநிறத்தர்க்கி' எனப்பட்டது: அந்தி=ஸந்தி; வடசொல். அண்டம்-உலகம். பி-ம்:—1 தன்னெடும், தன்னுளே. 2 இருப்ப. 3 அநகன். (சகஉ)

உ.—உலகெங்கும் இருள்பரத்தலும், வானத்து
நட்சத்திரம் பிரகாசித்தலும்.

மாத்தடந் திசைதொறு 1 மறைந்த வல்லிருள்
கோத்தது கருங்கடல் கொள்ளை கொண்டென
2 நீத்தநீர்ப் பொய்கையி னிறைந்த நாண்மலர்
3 பூத்தபோன் 4 மீன்களாற் பொலிந்த தண்டமே.

(இ-ள்.) பெரிய விசாலமான திக்குக்களிலெல்லாம் மறைந்திருந்த வலிய இருளானது, கரியகடல்நீர் (உலகத்தைக்) கொள்ளைகொண்டாற்போல எங்கும்பரவிற்று; பெருக்கானநீரைக்கொண்டபொய்கையிலே நிறைந்த புதிய மலர்கள் அலர்ந்தாற்போல, வானம் நட்சத்திரக்கூட்டத்தால் விளங்கிற்று.

இருள் பரவியதையும் நட்சத்திரம்பிரகாசித்தலையும்பற்றி வந்த தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. 'பொய்கையில்மலர்பூத்தபோல்' என்றது-பிரகிருத்தத்தையே உவமையாகக்கூறியதென்னலாம். அண்டமென்பது வானமென்னும் பொருளதாதலை "அண்டம் முட்டையுமாகாயமுமே" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அதிக. பி-ம்:—1மலர்ந்த, 2வளைத்த. 3நீர்த்த. 3பூத்தன, பூத்தென. 4மீன் குலம். (சகசு)

௩.—மல்லிகைமலர் தலின்வருணை.

1சில்லியல் கோதையை நினைந்து தேம்பிய வில்லியைத் திருமனம் வெறுப்பும் 2வேட்கையால் எல்லியைக் காண்டது மலர்ந்த வீட்டினால் மல்லிகைக் காணமும வான மொத்ததே.

(இ - ள்.) சிலவகைகளாகவருத்து அலங்கரிக்கப்படுகிற கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை நினைந்து வருந்துகின்ற வில்வீரனான இராமபிரானது அழகிய மனத்தை வாட்டவேணுமென்னும் விருப்பத்தைக்கொண்டு, இரவைக்கண்டதும் மலர்ந்ததன்மையினால் மல்லிகைமலர்களைக்கொண்டபரந்தஇடமும் வானத்தையொத்திருத்தது; (எ - று.)

இரவுவந்ததும் இயல்பாகமலர்ந்த மல்லிகைக்கானமானது, இராமபிரானைவருத்துதற்கேற்ற இராக்காலமாகிய துணைவலிமையைப்பெற்றதனால் முகமலர்ச்சியடைந்ததுபோல அலர்கள்மலரப்பெற்று, நட்சத்திரத்துடன்விளங்கும்ஆகாயத்தை யொத்த தென்றவாறு: மல்லிகை இயற்கையாக மலர்தலை, இராமனைவருத்தவேணுமென்னும் விருப்புக்கொண்ட அம்மல்லிகை தான் அச்செயலைச்செய்தற்குஏற்ற துணைவலிமைபெற்றதனால் அலர்ந்ததுபோலுமென்றது-குதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மலரைப்பெற்றமல்லிகைக்கானம் நட்சத்திரத்துடன்விளங்கும் வானத்தைப்போலுமென்றது-உவமையணி. சில்லியல்கோதை - அன்மொழித்தொகை: முடி கொண்டை சருள் சூழல் பனிச்சை என ஐம்பாலாகக்கூந்தல் புனையப்படுதல்பற்றி, 'சில்லியல்கோதை' எனப்பட்டது:இனி, குளிர்ச்சிபொருந்தியகூந்தலானென்றும், மென்மைத்தன்மைபொருந்திய கூந்தலானென்றமாம்: சில் - ஒருவகை யாபரணமென்றுக்கூறுவர். தேம்பிய - இயல்பினால்வந்த காலவழுவையதி. பி-ம்:—1சில்லியம். 2வெம்மையால். (சகசு)

௪.—சந்திரே1தயவருணை.

1ஒன்று2முட்குறுப்பினு 3டொளியின் வாளுரீஇத்தன்4நனி முகத்தினு வெண்ணைத் 5தாழ்த்தற வென்றவள் துணைவனை யின்று வெல்குவேன் என்றது போலவந் தெழுந்த திந்துவே.

(இ - ள்.) ‘தனது தனிமையான முகத்தினால் என்னை மிகவும் தாழ்மைப் படுத்தி வென்றவளின் கணவனை இன்றுவெல்வேன்’ என்று கருதியதுபோல, இந்துவானது பொருத்திய உட்கறுப்புடனே ஒளியாகியவானையுருவிக்கொண்டுவந்து (கீழ்த்திசையில்) தோன்றிற்று; (எ - று.)

தன்முகத்தினால் தன்னை வென்றவளாகிய சீதையை வெல்ல வல்லமையற்ற சந்திரன், அந்தப்பகைமையையுட்கொண்டு அச்சீதையைச்சேர்ந்தவனான இவ்விராமபிரானையாவது வெல்லவாமென்று கருதி யுதித்ததுபோல வெழுந்தானென்று வருணித்தவாறு. வலியபகைவனைவெல்லமாட்டாதவன் அவனைச்சார்ந்தார்திறத்துத் தன்வல்லமையைக் காட்டுவதாகக்கூறுதல் - விநல்கோளணியாய்; வடநூலார்ப்பர் தயநீகாலங்காரமென்பர். இவ்வணியுடன் தந்திரிப்பேற்றவணி பிரிக்கமுடியாமல் நீரும்பாலும்போற் கலந்துவந்தது - கலவையணி. உட்கறுப்பு - மனத்திலுள்ளகோபம், சந்திரனைடையிலுள்ள களங்கம் என்ற இருபொருளைச் சீலேடையால் தெரிவிக்கும்; இந்தச் சீலேடையும் ஒளியின்வாள் என்ற உருவகமும் தற்குறிப்பேற்றத்திற்கு அங்கமாகிவந்தன. பி-ம்:—1 ஒன்றி. 2 உட்கறுவினோடு. 3 ஒளியும். 4 திரு. 5 தாழ்த்தற, தானற.

௫.—நீலாப்பாவுதலின் வருணனை.

1 கண்ணினை யப்புறங் கரந்து போகினும்
பெண்ணிற முண்டென்றிற் 2 பிடிப்ப லீண்டென
உண்ணிறை நெடுங்கட லுலக மெங்கனும்
வெண்ணிற நல்வெனும் வலையை விசினுள்.

(இ - ள்.) கண்ணுக்குப்புலனாகாமல் (சீதை) அப்பாற்பட்டு மறைத்திருப்பினும் (அப்) பெண்ணினிறம் எங்கேனும் இருப்பின் இப்போதே பிடிப்பேனென்று கருதி, உள்ளே நிரம்பிய நெடுங்கடையுடைய இவ்வுலகமுழுவதும் வெண்ணிறம் பொருத்தியநிலாவென்கிறவலையை விசியெறிந்தான்; (சந்திரன்);

சீதையின்வடிவம் காணப்படாததுகொண்டு இராமபிரான் மிகவும் வருந்துவதனால் அப்பிரானது அத்துயரம்நீங்க அப்பெண்வடிவத்தைப் பிடித்துத் தரலாமென்று கருதினன்போல் தோன்றினான் சந்திரனென்றார்; தந்திரிப்பேற்றவணி: உலகத்தை வலைவிரிக்கும் இடனாகவும், நிலவை வலையாகவும் கூறிய உருவவடிவையை யுடன்பெற்றவந்தது. இச்செய்யுளின் பின் “மேலுக்க(எ),” “கரத்தொடும்”(க); “புடைக்கை”(சு), “மன்றல்வாய்” (அ) என்ற முறையில் சிலபிரதியில் செய்யுள்கள்காணப்படுகின்றன. பி-ம்:—1 கண்ணைவருத்துவான். 2 பிணிப்பனீண்டென, பிடிப்பலின்றென, பிடிப்பனென.

௬.—அலைக்கிளர்ச்சியின் வருணனை.

1 புடைக்கைவன் றிரையெடுத்தார்க்கும் போர்க்கடல்
உடைக்கருந் 2 தனிநிற மொளித்துக் கொண்டவன்
அடைக்கவந் து 3 நெனை யரியின் றுணையாற்
4 கிடைக்கவந் தானெனக் கிளர்ந்த 5 தொத்தே.

(இ - ள்.) மோதுதலைக்கொண்ட வலிய திரையை மேலெடுத்து ஆரவாரிக்குந் தன்மையைக்கொண்டபோரில்விரும்புள்ளகடலானது, —'என்னுடைய ஒப்பற்ற கருநிறத்தைக் கைக்கொண்டெவிட்டவனாகிய இராமன் என்னை வானரசேனையைக்கொண்டு அணைகட்டுமாறு வந்துள்ளானாகிக் கைக்குஎட்டவந்துள்ளான்' என்றுகருதிக் கிளர்ச்சிசெய்வதை யொத்தது; (எ - று.)

சமுத்திரமானது அலைதிரைக்கையையெடுத்துப் பேராரவாரஞ்செய்துகிளர்வது - இராமபிரான் முந்தியே என்னிறத்தைக்கைக்கொண்டதுமாதிரி மேயன்றி இப்போது என்மீதுஅணைகட்டி என்னைத்தூர்க்குமாரும்வந்துள்ளானதலால், இவன் என்னிடத்துக்கிட்டியிருக்கும்போது இவனை அடர்ப்பேனென்றுகருதிக் கிளர்ச்சிசெய்வதுபோல் தோன்றிற்றென்றவாறு: தந்திரிப்பேற்றவணி. புடைக்கை-தொழிற்பெயர். பி-ம்:—1புடைக்க. 2கனி, தன். 3எனமறித்தரியின், எனவன்றியின்றியில். 4கிடக்க. 5ஒத்தவே. (சகஎ)

எ.—வெண்மணற்பரப்பில் நிலாவிழ்தலின் வருணனை.

மேலுகத் தொகுதியான் முதிர்ந்த மெய்யெலார்
தோலுகுத் தாலென 1வரவத் தொல்கடல்
2வாலுகத் தாலிடைப் பரந்த வைப்பெலாம்
பாலுகுத் தாலென நிலவு 3பாய்ந்ததால்.

(இ-ள்.) பழமையான அரவக்கடலானது முன்னர்(ப் பல)புகத்தொகுதி கழிந்தமையினால் முதிர்ந்துவிட்ட உடம்பையெல்லாம் தோலையுரித்தாற்போல் தோன்றுகின்ற வெண்மணலினிடையே பரவியுள்ள இடம்முழுவதும் பாலைச் சொரிந்ததுபோல நிலவு பரவலாயிற்று; (எ - று.)

அரவக்கடல்-அரவத்தை [பேரொலியை]புடைய கடலென்றும் அரவமாகிய கடலென்றும், ஸ்லேடைவகையால் இருபொருள்படும். பாம்பு நாள் சென்றதாயின் தோலையுரித்தல், இயல்பு. அனேகபுகங்கழியப்பெற்ற கடலாகிய அரவத்தின் உரித்த உடற்சட்டைபோலும் வாலுக மென்றது-தன்மைத் தந்திரிப்பேற்றவணி. வாலுகம்-வெண்மணல். அங்கு நிலாவைச் சந்திரன் பொழிந்தது பாலைபுகுத்ததுபோலும் என்றார்; இதுவும்-அவ்வணியே. பாம்புள்ள இடத்துப் பாலைபூற்றும்மரபு இங்குக் கருத்தக்கது.பி-ம்:—1வார்த்த. 2வாலுகத்தரவுடை. 3பாய்ந்ததே. (சகஅ)

அ.—தென்றலின் வருணனை.

மன்றல்வாய் மல்லிகை 1யெயிறு 2வண்டினங்
கன்றிய 3நிறத்தது 4நறவின் கண்ணது
குன்றின்வாய் 5முழையினின் றுலாய கொட்பது
தென்றலென் றொருபுலி யுயிர்த்துச் சென்றதால்.

(இ - ள்.) நறுமணம்பொருந்திய மல்லிகையாகிய நச்சுப்பற்களுடனே வண்டினமாகியகருநிறக்கோட்டையுடையதும், நறவாகிய(செந்நிறக்)கண்ணையுடையதும் மலையின்முழைஞ்சினின்று உலாவுகின்ற தன்மையைபுடையது

மாகிய தென்றலென்ற ஒருபுலி (சினந்தோன்றப்)பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு வரலாயிற்று; (எ - று.)

இராமபிரானது உயிரைக்கொள்வதுபோன்று தோன்றுதலினால், தென்றலைப் புலியாக உருவங்ஞ்செய்தார்; மன்றல்வாய் என்றஇடத்திலுள்ள வாய் என்பது, ஐம்பொறியினுள் ஒன்றாகிய வாய் என்ற ஒருபொருளும் தோன்ற நின்றது.என்றொரு-தொகுத்தல்.13-ம்:—1எயிற்றின். 2வண்டினை,வண்டென. 3நீர்த்தது, விடத்தது. 4நிலவின். 5முழையினிற்குலாய, முழையினின்றலாய.

கூ.—மன்மதபாணமும் சர்திரிகையும் இராமனை வருத்துதல்.

கரத்தொடும் பாழிமாக் கடல்க டைந்துளான்
உரத்தொடுங் 1கரனெடு 2முருவ வேங்கிய
மரத்தொடுங் தொளைத்தவன் மார்பின் மன்மதன்
சரத்தொடும் 3பாய்ந்தது நிலவின் றுரைவான்.

(இ - ன்.) (தன்) கையினால் வலியபெரியகடலைக்கடைந்தவனாகிய வாலியினது மார்புடனே கரனென்னும் அரக்கனையும், (வானத்தை) அளாவவோங்கிய மராமரங்களேழையும் (தன்கணையால்) தொளைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமனது மார்பிலே மன்மதனுடையசரத்துடனே நிலவாகிய கூரியநுனியையுடைய வானாயுதமும் பாய்ந்தது; (எ - று.)

மகாவீரனாகிய இராமபிரானை மன்மதபாணமும்நிலவும் வருத்தலாயினவென்றவாறு. தாரை - தாரா: கூர்நுனியெனப்பொருள்படும் வடசொல். தேவர்கள் அசுரர்களைத்துணைக்கொண்டு மந்தரகிரியை மந்தாகவும் வாசகியைக்கடைகயிராகவும் சந்திரனை யடைதுணைகவுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைகையில்இளைத்தனராக, அப்போது வாலி தன்கையால் அப்பாற்கடலில் அமுதெழுமளவுங் கடைந்தா னென்பதை “மந்தரநெடுவரைமத்துவாசகி, யந்தமில் கடைகயிறடைக லாழியான், சந்திரன்துணைதிர்நருக்கின்வாற்குடி, ரிந்திரன் முதலியவமரரேனையோர்,” “பெயர்வுறவலிக்கவு மிடுக்கில்பெற்றியா, ரயர்வுறலுற்றதைநோக்கியானது, தயிரெனக்கடைந்தவர்க்கமுதர்த்தது” என வாலிவதைப்படலத்துவந்ததுகொண்டும் உணர்க. 13-ம்:—1 காடுநெடு, கானிடை.2உயர. 3பட்டனநிலவின்றுரைவான்,நிலவின்னின்றுரைவானினுள். (சௌ0)

கூ.—அப்போது இராமபிரானுக்குநேர்த்துள்ள நிலை.

உடவினை நோக்குமின் னுயிரை நோக்குமாள்
இடரினை நோக்குமற் றியாது 3நோக்கலன்
கடவினை நோக்குமக் கர்வன் வைகுறுந்
இடரினை நோக்குந்தன் சிலையை நோக்குமாள்.

(இ - ன்.) (அப்போதுஇராமபிரான், நிலத்தென்றல்முதலியனவீசுதலால் மிகவும் வாட்டமுறுகின்ற தன்) உடம்பைப் பார்ப்பான்: (இவ்வண்ணம் தன்மேனிவாட்டமுறுதற்குக் காரணமான தன்) இன்னுயிருக்குஒப்பான சிதையை மனத்தினுலெண்ணியிடுவான்; (தனக்குநேர்த்துள்ள) துன்பநிலையைக்கருதிச் சிந்தைக்கொள்வான்; வேறென்றையும் நோக்காது, (உடனே

செல்லமுடியாது குறுக்கேகிடக்கின்ற) கடலினைப் பார்ப்பான்; (தன் மனைவியைக் கவர்ந்துபோன) கள்வனான அந்த இராவணன் தங்கியிருக்கின்ற இலங்கையாகிய திட்டை நோக்குவான்: தன்வில்லினைப் பார்ப்பான்; (எ - று.)

இன்னுயிரைநோக்கினது, தன்னுடலினது வாட்டத்தைப்போக்குதற்கு மருந்து அவனேயாதலால். உடனே அவனைக் கிட்டமுடியாமையால் இடர்ப்படவேண்டியதாயிற்றேயென்று சிந்தைகொள்வானென்பது 'இடரினை நோக்கும்' என்பதன்பொருள். பின்னர்க்கடலினையும் கள்வன்வைகுறுத்திடரினையும் தன்சிலையையும்நோக்கியது-கடலினை எப்படியாவதுகடந்து தன்மனைவியைக் கவர்ந்த கள்வனான இராவணனைத் தன்பாணத்தாற் கொன்றுவிழ்த்தவேணுமென்ற கருத்தினாலாம். பி-ம்:—1பின். 2மான். 3நோக்குமுன். (சஎக) கக.—1விக்கூற்று: மூராமன் சீதையைநினைந்து வருந்துவது தக்கதேயெனல்.

பணிபழுத் தமைந்தபூ¹ணலத்திற் பண்பினும்
பிணிபழுத் தமைந்ததோர் பித்தி னுள்ளத்தான்
அணிபழுத்²தமைந்தமுத் தருப்பு செம்மணி
மணி³பழுத் தமைந்த⁴வாய் மறக்க வல்லனே.

(இ-ள்.) வேலைப்பாடு நிரம்பப்பெற்ற ஆபரணம்போல் அழகினைச்செய்கின்ற (சீதாபிராட்டியின்) குணங்களைநினைப்பதனால் காமநோய்மிக்குப்பொருந்தி அதனால் அமைந்ததாகிய ஓர் பித்துக்கொண்ட மனதையுடையவனாகிய இராமன், அழகு மிக்கமைந்த முத்துக்கள் (தன்னில்) தோன்றப்பெற்ற செம்மணி போன்று அழகு நிரம்பப்பெற்ற (அச்சிதையின்) வாயை மறக்கவல்லானே? (எ - று.)—சீதையின்வாயமுழு மறக்கத்தக்கதன்றென்றபடி. பழுத்தமைதல்-மிக்குப்பொருந்துதல். மணி-அழகு. பி-ம்:—1 அல்குல். 2 அழகமைந்தமுதகம்பு தேன், அழகமைந்தகம்புதேன்மலர், அழகமைந்தகம்புதென்றென. 3 பழுத்தனைய. 4 மாமாயன். (சஎஉ)

கஉ.—அப்போது சுக்கிரீவன் மேல் நடந்த வேண்டியதை விபீஷணனோடு ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டுமெனல்.

ஆயதோ ரளவையி னருக்கன் லமந்த¹னி²
2தேய்வதென் காரிய³ நிரப்புஞ்⁴சுந்தையை
மேயவன் றன்னொடு மெண்ணி மேலினித்
தாயது⁵ நினைக்கிலை யென்னச் சொல்லினான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் இராமபிரான் வருத்தப்படுமிடையினில், சூரியனது புத்திரனாகிய சுக்கிரீவன், (இராமபிரானைநோக்கி), 'நீசெய்யவேண்டியதொழிலை நிரப்ப வல்ல கருத்தைக்கொண்டவன்: (அப்படிப்பட்ட நீ) வருந்துவது என்னை? (வருந்துதல்தகாது; இப்போது நம்மைச்) சார்ந்தவனாகிய விபீஷணனோடும் ஆராய்ந்து இனிமேல் செய்தற்குரிய குற்றமற்றசெயலை நினையாமலிருக்கின்றாயே: (இது தக்கதன்று)' என்று சொல்லினான்; (எ - று.)

'நீ செய்யத்தக்க தாயசெயல் விபீஷணனோடு ஆராயவேண்டும்: வருந்துலாகாது' எனச் சுக்கிரீவன் இராமபிரானைத் தெளிவித்தவாறு. கடலிடைத்

தீவில்வாழ்பவனாகையால், விபீஷணனுக்கு அதன்விஷயம் தெரியுமென்று அவனோடு ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டியதொழிவைச் செய்யவேண்டுமென்றனன் சுக்கிரீவனென்க. பி-ம்:—1நீர். 2தேய்வதே. 3முடிக்கும். 4சின்தையாய். 5நினைத்திலை. (சஎந்)

கஉ.—இராமபிரான் சிறிதுதேளிந்து விபீஷணனை அழைத்துவரக்

சொல்ல, விபீஷணன் இராமன்டம் வந்து சேர்ந்தல்.

அவ்வழி 1புணர்வுவந் தயர்வு நீங்கினன்
செவ்வழி யறிஞனைக் 2கொணர்மின் சென்றென
இவ்வழி வருதியென் நியம்ப வெய்தினான்
வெவ்வழி 3விலங்கினன் நெறியை 4மேவினான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) அப்போது தன்னுணர்வுவரப்பெற்று மனம் வருந்துதலொழிந்து, 'நல்வழியிற்செல்லும் அறிஞனாகிய விபீஷணனைப் போய்அழைத்துவருமின்' என்று (வானரர்களை நோக்கிச்) சொல்ல, (பணியாளரான வானரர்களும் விபீஷணனையடைந்து) 'இவ்விடம் [இராமபிரானுள்ள விடத்துக்கு வருக' என்று சொல்ல, தீநெறியினின்று விலகி நன்னெறியிற் செல்பவனாகிய அந்தவிபீஷணன், (இராமபிரானுள்ள விடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1நினைவு. 2கொணர்ந்தி. 3விலங்கினன். 4மேயினான்.

கச.—விபீஷணன் இராமனைவணங்கி அவனதுகட்டியால் இருந்தல்.

மருக்கினர் தாமரை வாச நான்மலர்
நெருக்கிடு நடமென விருந்த நீதியான்
நிருக்கினர் தாமரை பணிந்த செம்மலை
• யிருக்கவீண் டெழுந்தென விருந்த காலையில்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) நறுமணம் வீசுகின்ற தாமரையின் வாசனையுள்ள அன்று மலர்ந்த மலர்கள் நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற தடாகம்போலத் தோன்றுகின்ற நிலையையுடையவனான ஸ்ரீராமன், (தனது) அழகுவிளங்குகின்ற தாமரைமலர் போன்றதிருவடிவனை வணங்கின பெருமைபெற்றவனாகிய விபீஷணனை எழுந்து(உபசரித்து) இங்கேயிருக்க எனச்சொல்ல, (அவ்வண்ணமே அந்தவிபீஷணன்) தங்கிய அப்போது,—(எ - று.)—'நிகழ்த்துவாயென்றான்' என மேலிற்கவியோடு முடியும்.

"மாயக்கூத்தர் வாமனா வினையேன்கண்ணா கண்கைகால், தூயசெய்ய மலர்களாச்சோதிச்செவ்வாய்முதிழ்தாச், சாயச்சாமத் திருமேனித் தண்பாசடையாத்தாமரைநீள், வாசத்தடம்போல்வருவானே!" என்ற நம்மாழ்வார் அருளிச் செயல் முன்னிரண்டடிகளின் கருத்தத்தக்கது. மூன்றாமடியில், தாமரை-உவமவாகுபெயர். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளி லில்லை. (சஎந்)

கரு.—இலங்கையின் அரண்முகத்தலியவற்றைக்கூறுமாறு

இராமபிரான் விநீஷணனை வினவுதல்.

ஆர்கலி யிலங்கையி னரணு மவ்வழி

வார்கெழு 1கனைகழ 2லரக்கன் வன்மையும்

தார்கெழு தானையி னளவுந் 3தன்மையும்

நீர்கெழு தன்மையாய் 4நிகழ்த்துவா யென்றான்.

(இ - ன்.) நற்குணம்விளங்குகின்ற இயல்பையுடையவனே! கடலினற குழப்பட்ட இலங்கையின் அரணமைப்பையும், அவ்விலங்கையிலுள்ள நீட்சி பொருந்திய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்துள்ள இராவணனதுவலமையையும், (வெற்றி)மாலையோடுவிளங்குகின்ற சேனைகளின் அளவையும், (அநுமான் அங்குச்செய்துகாட்டிய பராக்கிரமச்செயலின்) தன்மையையும் சொல்லுவாயென்று வினாவினன், (இராமபிரான்); (எ - று.)

இராமபிரான்வினாவிய வினாக்களுக்கு விடையிறுக்கத்தொடங்கிய விநீஷணன் இறுதியில் ஆஞ்சனையர்செய்த பராக்கிரமச்செயலைத் தெரிவித்தலால், தன்மை என்பதற்கு-அநுமானின் பராக்கிரமச்செயலின் தன்மை என்று கூறப்பட்டது: இனி, தன்மை-சேனைகளின் தன்மை யெனக் கொள்வாருமுளர். அநுமான் திறத்தைப்பற்றி, இங்கு முதலூலிற்கூறப்படவில்லை. பி-ம்—1வீண. 2அரக்கர். 3தன்? யும். 4நிரப்பீ.

(சஎச)

கசு.—கூப்பியகையாலும் விநீஷணன் இராமபிரானது வினாவுக்கு

உத்தரார்த்தசொல்லத் தொடங்குதல்.

எழுதலு மிருத்தியென் றிராமனையினான்

முழுதுணர் புலவனை முளரிக் கண்ணினான்

பழுசுற வினவிய பொருளைப் 2பண்புறத்

தொழுதுயர் கையினான் றெரியச் சொல்லினான்.

(இ - ன்.) (இராமபிரானுடைய வினாக்கட்கு விடையிறுக்குமாறு விநீஷணன்) எழுந்துகின்றவனவில, தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான பூரீராமன், முழுதுணர்ந்த அறிஞனாகிய அந்தவிநீஷணனை, இருந்தே சொல்வாயென்று ஏவினானு, —(அவ்விநீஷணன்), —தொழுதுவதனால் மேம்பாடமைந்தகையையுடையவனும் (இராமபிரான்) வினாவிய விஷயங்கட்கெல்லாம் தக்கபடி குற்றமற விளக்கமாக மறுமொழிகூறலானான்; (எ - று.)—விநீஷணன் கூறுவதை மேலிற்கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1புலவர்முன். 2பண்பினால்.

கஎ.—இலங்கையினுநீபத்தீ.

நிலையுடை வடவரை சூலைய நேர்ந்ததன்

றலையென விளங்கிய தமனி யப்பெரு

மலையினை மும்முடி 2வாங்கி யோங்குநீர்

அலைகட லிட்டன னனுமன் றுதையே.

(இ - ன்.) அநுமனது தந்தையாகிய வாயுபகவான், (அழியாது) நிலைத்திருத்தலையுடைய மேருமலையின்சிகரத்தைக் குலைப்பதாக பிரதிஞ்ஞஞசெய்து, அந்தமலையின் சிகரமாகவிளங்கிய மூன்றுமுடியையொருங்கேகொண்டபொன்

மயமான பெரிய மலையைப் பறித்து மிக்கீரைக்கொண்ட அலைபுர்தன்மையை யுடைய கடலி லிட்டனன்; (எ - று.)—இதுமுதல் அறுபத்தேழாங்கவீவரையில் ஓக-கவிகள் விபீஷணன் கூறும் உத்தரத்தைத் தெரிவிப்பன.

நேர்த்து அதன் தலை எனப் பிரிக்க. “வடமேருக்குலைய மோதியதன்றிகழ் முத்தலையாரசிகரர் தனைமுறித்து,” “முறித்தசிகரமுக்குடுமிக் கோலவரையாங்குது” என்று உத்தரகாண்டத்தில் வருவன இச்செய்யுளிற் காணத்தக்கன. அந்தத்திரிகூட மலையில் தானே இந்த இலங்கை யமைந்திருத்தல்பற்றி, திரிகூடாசலம் கடலிடையே இங்கு வந்ததற்குக்காரணத்தை இதனால் தெரிவித்தனன்.

அநுமன்தானை வடவநாடுலைய ரேந்த கதை:—முன்னொருகாலத்தில் வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேஷனுக்கும் தமக்குள் யார் பலசாலியென்று விவாத முண்டாக, அதனைப் பரீட்சித்தறியும்பொருட்டு வாயுதேவன் மேருமலையின் சிகரத்தைப் பெயர்த்துத்தள்ளுவதென்றும் ஆதிசேஷன் அதனைப் பெயரவொட்டாமற் காத்துக்கொள்வதென்றும் கோட்பாடு உண்டாகி, அங்ஙனமே இருவரும் தேவர்முதலியோரது முன்னிலையில் தம் தம்வலிமையைக் காட்டத் தொடங்கியபோது, ஆதிசேஷன் தனது பெரிய உடம்பினால் மேருவைவளைந்து தனது ஆயிரத்தலைகளாலும் மேருமலையின் ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் கவிந்துகொண்டு பெயரவொட்டாமல் வெகுநேரங் காக்க, பின்பு வாயுதேவன் தன் வலிமையால் அம்மலைச்சிகரங்களில் மூன்றைப் பெயர்த்துக்கொண்டுபோய்த் தென்திசையில் தள்ளிவிட்டனனென்பது. பி-ம்:—1 நேர்த்தன். 2 வலியினால்.

உ.அ.—இலங்கையினுடையாநிலின் வருணனை.

ஏழு¹ நூ றியோசனை யகல 2 மிட்டகீழ்

ஆழு¹ நூ றியோசனை 3 யாழி மால்வரை

4 வாழியா யுலகினை 5 வளைந்த வண்ணமே

சூழமா மதிலது சுடர்க்கு மேலதால்.

(இ - ள்.) (அந்த இலங்கையின் மதினானது) ஏழுநூறுயோசனை அகலமுள்ளது; கீழ் ஆழும் நூறுயோசனையாகும்; வாழ்ச்சிபெற்றவனே! சக்கரவாளமலையானது இவ்வுலகினை எவ்வண்ணம் வளைந்துள்ளதோ, அவ்வண்ணமே பெரியமதில் அந்தநகரத்தினைச் சூழ்ந்துள்ளது; அதன் உயரமோ சூரியசந்திரர்முதலிய சுடர்கள் சஞ்சரிக்குமிடத்தினும் மேலாகவுள்ளது; (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகள்—அந்த இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள மதிலின் விஸ்தீர்ணத்தையும், ஆழ்ந்த தன்மையையும் காட்டு மெனக் கொள்ளுதல், பொருந்தும். ஏழுநூறுயோசனையகலம் என்பதற்கு—அவ்விலங்கை ஏழுநூறுயோசனை விஸ்தீர்ணமுள்ளதெனக் கூறுவதுமுண்டு. ஏழுதீவுகளாகவுள்ள இந்த உலகத்தைச் சக்கரவாளகிரியென்றமலையொன்று வட்டவடிவாகச் சூழ்ந்துகொண்டிள்ளதென்பது புராணக்கொள்கை. பி-ம்:—1 நூறேசனை. 2 மிட்ட. 3 ஆகி. 4 வாழிய. 5 வளைத்த.

கூ.—இலங்கையின் இயந்திரம் அரண்கள் முதலியன.

மருங்குடை வினையமும் பொறியின் மாட்சியும்

1இருங்கடி யாணமும். 2பிறவு மெண்ணினால்

சுருங்கிடு 3மெனைப்பல 4சொல்லிச் சுற்றிய

கருங்கட லகமுது 5நீருங் காண்டிரால்.

(இ - ள்.) அந்தமதிலினிடத்துள்ள வேலைப்பாடும் (தூற்று வரைக்கொல்லி முதலிய) இயந்திரங்களின் மேம்பாடும், (இலங்காபுரியின்) மிக்ககாவலாக வுள்ள அரண்களும் மற்றுமுள்ளவும் எண்ணினால், (எண்ணமுடியாதவாறு மனமே) சுருங்கிவிடும்; பலசொல்லியென்? (அந்தஇலங்கை தன்னைச்) சூழ் துள்ள கரியகடலையே அகழாகக்கொண்டது; இவ்விஷயத்தை நீருங் காணலாம்; (எ-று.)—சுருங்கிடும் என்பதற்கு—எண்ணுபவர்களின் ஆயுள்நாள் சுருங்குவதல் லது, விஷயம் முதலியன சொல்லித்தொலையா எனினுமாம். பி-ம்:—1 அருங். 2 அமையம். 3 என். 4 சொல்லில். 5 நீளங்காண்டிரால். (சஅ0)

20.—இலங்கையின் வடநிசைவாயில் வீரர்.

வடநிசை வயங்கொளி வாயில் 1வைகுவோர்

இடையில் ரெண்ணிரு கோடி யென்பரால்

கடையுக் குடி ளினிற் கால நென்படுதன்

விடைவரு பாசனைப் பொருடி 2மேன்மையோர்.

(இ - ள்.) (இலங்காபுரியின்) விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வடநிசை வாயிலில் (காவலாகத்) தங்கியிருப்பவர், (எப்படிப்பட்டநிலையிலும்) இடைதல் [பின்வாங்குதல்] இல்லாதவரான எண்ணத்தக்க இருகோடியென்னுத்தொகையினராவர்; (அவர்களை) யுகாந்தகாலத்தில் (எல்லாவுயிர்களையும் நாசஞ்செய்கின்ற) யமனென்றுதான் சொல்வது எப்படி? [அந்தயமனும் அவர்க்கு ஒப்பாகான்]; விடையின்மேலேறிச் சஞ்சரிப்பவனான உருத்திரனையே ஒப்பாகப் பெற்றமேன்மையுடையவர் (அவர்கள்); (எ - று.)—இடை-முதனிலைத்தொழிற் பெயர். எண்ணிருகோடி-பதினாறுகோடியென்பாருமுள். பி-ம்:—1 காப்பவர். 2 வெம்மையார். (சஅக)

21.—மேற்றிசைவாயில் வீரர்.

மேற்றிசை வாயிலின் வையும் 1வெய்யவர்க்கு

2 ஏற்றமு முளவவர்க் கிரண்டு கோடிமேல்

கூற்றையும் கட்பொறி குறுகக் காண்பரேல்

3 ஊற்றுறு குருதியோ டுயிரு முண்குவார்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைவாயிலிலே தங்குகின்ற வெய்யவரின் தொகைக்கு கீழ்க்குறியவர்களின் தொகையினும் மேலாக இரண்டுகோடி அதிகமாதலும் உள்ளன: (அவர்கள்), யமனையும் (தமது) கண்ணகிய பொறியினால் நெருங்கக் காண்பராயின், மேன்மேற்சரத்துவருதலையுடைய இரத்தத்தோடு (அக்கூற்று வனது) உயிரையும் உண்பார்கள்; (எ - று.)

இச்செய்யுளுக்கு—மேற்றிசைவாயிலிலே வைகுகின்ற வெய்யவர்க்கு (வலத்தினால்) மேம்பட்டதன்மையுமுண்டு; அவர்க்குத்தொகை இரண்டுகோடி

யாம்;(அண்ணர்)கொல்லுந்தொழிலின்மேம்பட்டவனை கூற்றுவுனையும் குருதியோடு உயிருமுண்பர் என்று கூறினுமாம்.13-ம்:—1வெய்யவர். 2ஏற்றமிலெண்ணிருகோடியென்பரால், ஏற்றமுமுளரவர்க்கிரண்டுகோடியால். 3ஊற்றுக்கு.

22.—தென்றிசைவாயில் வீரர்.

தென்றிசை வாயிலின் வைகுந் தீயவ
ரென்றவ ரெண்ணிரு கோடி யென்பரால்
1குன்றுறழ் நெடியவர் கொடுமை கூறியெய்
வன்றிறல் 2யமனையு 3மரசு மாற்றுவர்.

(இ - ள்.) தெற்குத்திக்குவாயிலிலே (காவலாகத்) தங்குகின்ற தீயவரென்று பிரசித்திபெற்றவர் எண்ணிருகோடியென்பர்: மலையையொத்த நெடியவரான அன்றாது கொடுமையை யெடுத்துக்கூறி என்னபயன்?(அண்ணர்) மிக்கவலிமையையுடைய யமனையும் (அவனது) ஆட்சியை மாற்றுதற்குவல்லவர்; (எ - று.)—1குன்றுறு...கொடுமை, கொன்றுயிர்கொள்பவர் வன்மை. 2நமனையும். 3வரவுமாற்றினார். (சஅக)

23.—கீழ்த்தீரைவாயில்வீரர்.

கீட்டிசை வாயிலின் வைகுந் கீழ்வ
ரீட்டமு: டெண்ணிரு கோடி யென்பரால்
கோட்டிருந் திசைநிலைக் 1சும்பக் குன்றையும்
தாட்டுணை 2பிடித்தகன் றரையி னென்றுவர்.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திக்குவாயிலிலேதங்குகின்ற கீழ்வரின் கூட்டமும் எண்ணிருகோடியென்பர்; விசாலமான (எட்டுத்) திக்கிலும் நின்றலையுடைய தத்தக்களையும் மத்தகங்களையும்கொண்ட யானைகளையும் [அஷ்டத்திக்கணங்களையும்] இரண்டுபாதங்களைப் பிடித்துப் பரந்த தரையிலே மோதுதற்கு உரியவர்; (எ-று.)—குன்று-உவமவாகுபெயர். 13-ம்:—1கோரக். 2சுழற்றியே, பிடித்தவை.(சஅச)

24.—மேலிடத்துப் கீழ்டந்துங் காவலரான வீரர்.

விண்ணிடை விழித்தனர் நிற்கும் வெய்யவர்
எண்ணிரு கோடியி னிரட்டி யென்பரால்
மண்ணிடை வானவர் 1வருவ ரென்றவர்
2கண்ணிலர் கரையிலர் கரந்து போயினார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில்தானே (எதிரிகளைத்தடுக்குமாறு) கண்விழித்தவராய்நிற்கின்ற கொடியவர், எண்ணிருகோடியின் இரட்டித்த அளவினராவர் [முப்பத்திரண்டுகோடியாவர்]; பூமியிலே (பகைவரான) வானவர் வரக்கூடுமென்றுபாதுகாப்பவர், இரக்கமற்றவராய் எல்லையற்றவர் மறைந்துள்ளார்கள்; (எ - று.)—கண் - இரக்கம். 13 - ம்:—1வருதலின்றியே. 2கண்ணிலிகரையிலி. (சஅரு)

25.—மதிலின் முன்னுய் பின்னுய் பாதுகாப்பவர்.

பிறங்கிய நெடுமதிற் பின்னு முன்னரும்
உறங்கல் 1ருண்பத 2முல்வை யாதலாற்

கறங்கெனத் திரிபவர் கணக்கு வேண்டுமேல்
 3 அறைந்துள தையிரு நூறு கோடியால்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற நீண்ட மதிலின் பின்புறமும் முன்புறமும் கண்மூடாதுபாதுகாப்பவரும் உண்ணுகின்ற உணவு காற்றூதலால் காற்றடி போலச்சுற்றுபவருமானவரின் தொகையறியவேண்டுமானால் பத்துநூறுகோடியென்றுசொல்லப்பெற்றுள்ளது; (எ - று.)—உணவுக்கேற்றசெயலினரென்பார் ‘உண்பதமுலவையாதலாற் கறங்கெனத் திரிபவர்’ என்றார். உலவை - காற்று. பி-ம்:—1உண்பதும். 2உலவையாயென, உலாவி யாதவின். 3 அறைந்தனர். (சஅச)

௨௬.—மதி ல்களநய் நகர்காப்பாளரும்.

இப்படி மதிலொரு 1மூன்று வேறினி
 ஒப்பரும் 2பெருமைபு முரைக்க 3வேண்டுமோ
 4மெய்ப்பெருந் திருநகர் காக்கும் வெய்யவர்
 முப்பது கோடியின் மும்மை முற்றினார்.

(இ - ள்.) கீழ்க்கூறியவாறு காவலமைந்த மதிகள் அந்நகர்க்குமூன்று (உள்ளன); இனி, வேறாக (அந்நகர்க்குஅமைந்த)ஒப்பற்ற (பாதுகாவலின்)சிறப்பையும் சொல்லவேண்டுமோ?உண்மையான பெருமைபெற்ற அந்தத்திருநகரைக் காக்கின்ற வெய்யவர் முப்பதுகோடியின்மும்மடங்கு [தொண்ணூறுகோடியளவு மிக்கவர்];(எ-று.)—அந்மதில் இடைமதில் புறமதில்என நகர்க்கு மூன்று மதிகள்சன்கூறப்படுவதை பண்டைத்தமிழ்நூல்களிற் காணலாம். ஒருமதிருக்கு முப்பதுகோடிவீதம் மூன்றுமதிகள் களுக்குத் தொண்ணூறுகோடி வீரரென்க. பி-ப்:—1மூன்றுமெண்ணினில், மூன்றுமெண்ணினி. 2பெருமையை. 3ஒண்ணுமோ. 4வெப்பெருந். (சஅஎ)

௨௭.—சேமப்படை.

சிறப்பவன் செய்திடச் செல்ல மெய்நினார்
 அறப்பெரும் பகைஞர்க 1ளாவி லாற்றலர்
 உறப்பெரும் பகைவரி னுதவு முண்மையர்
 இறப்பில ரென்3ணி ரு நூறு கோடியே.

(இ - ள்.) (இவர்களல்லாமல்) அந்தஇராவணன் சம்மானக்களைச் செய்திட அதனால் மிக்கவளம்பெற்றவர்களும், அந்தத்திற்குப்பெரும்பகைஞர்களும் அளவிட முடியாதவல்லமைபெற்றவர்களும் பெரும்பகை எதிரிடவருமாயின் உண்மையாக [மன்பூர்வமாக] உதவுபவர்களும் (மன்னவளுணையைக்) கடவாதவர்களுமான வீரர் பதினூறுநூறுகோடியென்னும்அளவினர் (அந்நகரத்திற் சேமப்படையாக உள்ளனர்); (எ - று.)—இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிற் காணப்படவில்லை. பி-ம்:—1அளவின். 2தெறும், தரும். 3அவர்க்கேழு வெள்ளமே, இவர்க்கேழு வெள்ளமால். (சஅஅ)

௨௮.—கோயிலின் வாயில்காவலர்.

விட1மல விழியெனும் வெகுளிக் 2கண்ணினர்
 கடனல 3விமைத்தலு மென்னுங் காவலர்

வட⁴வரை⁵புரைவன கோயில் வாயிலின்
இடம்வலம் வருபவ⁶ரெண்ணெண் கோடியால்.

(இ - ள்.) ‘(இது) விடமல்ல, கண்விழியே’ என்றுசொல்லுமாறுவெகு
னிதோன்ற (உக்கிரமாக) விழிக்குங் கண்களையுடையவர்களாகி, கண்கொட்டு
தலும் (நாம் மேற்கொண்டுள்ள காவற்றொழிற்செய்து) முறையல என்று கருது
கின்ற காவல்வீரர் மேருமலையைஒப்பனவாகிய அரண்மனையின்வாயிலிலே
இடம்வலமாகஉலாவியவண்ணம் (தம்காத்தல்தொழிலைச் செய்து) வருபவர்,
அறுபத்துநான்குகோடியளவினராவர்; (எ-று.)—எண்ணெண்கோடி-எண்ணத்
தக்கஎட்டுக்கோடியுமாம். பி-ம்:—1 அனவிழியினர்வெகுளிக், அலவிழியென
வெருளும், அலவிழியெனும்வெருளும், அலவிழிப்பனவென்னும். 2 சிந்தையர்.
3 இமைப்பன. 4 மலை. 5 புரையுயர், புரைபவன், புரைபவா. 6 பெண்ணெண்மால்.

௨௬.—இராவணனதுபடையின் மொத்தமான சங்கியை.

1 பேயனே நென்பல பிதற்றிப் 2 பேர்த்தவன்
மாயிரு ஞாலத்து 3 வைத்த மாப்படை
4 தேயினு நா⁵ளெலாந் தேய்க்க வேண்டுவது
6 ஆயிர வெள்ளமென் 7 தறிந்த தாழியாய்.

(இ - ள்.) ஆழியாய்! பேய்போன்ற யான் மறுபடியும்மறுபடியும் பல
வகையாக (அவனது படையளவைப்) பிதற்றுவதால் யாது (பயன்)? அந்த
இராவணன் மிகப்பெரிய இப்பூமியிலே வைத்துள்ள பெரியசேனை, உலகுள்ள
நான் அழியினும் (தான் ஞழியாமல்) அழிக்கவேண்டியவை, ஆயிரம்வெள்ளமெ
ன்று அறியப்பட்டுள்ளது; (எ - று.)—இச்செய்யுள் “அன்றியும்” (௩௦) என்ற
தன்பின் சிலபிரதிகளி லுள்ளது. ஒருபிரதியில் “அன்றியும்” என்றபாடல்
காணப்படவில்லை. பி-ம்:—1 பேயனன். 2 பேர்வரு. 3 வாழும்ன்னுயிர். 4 தேய்
வறு. 5 எல்லாந்தேய. 6 ஆயிரம். 7 அறைத்தது, அறிவன். (சக௦)

௩௦.—அரண்டனை முன்றிலிலுள்ள வீரர்.

அன்றியு மவனகன் கோயி 1 லாய்மணி
2 முன்றிலின் வைசுவார் முறைமை கூறியுள்
3 ஒன்றிய வுலகையு மெடுக்கு முற்றத்தார்
குன்றினும் 4 வலியவர் கோடி 5 கோடியால்.

(இ - ள்.) அன்றியும், அந்தஇராவணனது அகன்ற அரண்மனையிலே
ஆய்ந்தமணிகளாலியன்றமுன்றிலிலேதங்கிய வீரர்களின் நிலைமையைக் கூறி
ன், ஒருக்குசேர்ந்த உலகத்தையெல்லாம் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல வலிமையை
யுடையவர்; மலையினும் தின்மையுள்ளவர்; (அவர்களின்தொகை), கோடிகோடி
யாகும்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 வாயணி, வாய்மனை. 2 முன்றிலுண்மாதினர்முறை
யின்வைசுவார். 3 ஒன்றியில். 4 அடியவர். 5 கோடியை. (சகக)

௩௧.—இராவணனது தேர்முதலியன்.

தேர்¹பதி னாயிரம் பதுமஞ் செம்முகக்
2 கார்வரை யவற்றினுக் கிரட்டி கால்வயத்து

உர்பரி 3யவற்றினுக் கிரட்டி யொட்டகந்
4தார்வரு புரவியி 5னிர்ட்டி சாலுமே.

(இ - ள்.) (அந்தஇராவணனுக்குத்) தேர்கள், பதினாயிரம்பதுமாகும்; செம்புள்ளிசேர்த்தமுக்கத்தைக்கொண்ட கரியமலைபோலும் யானைகள், அந்தத் தேர்களின்தொகையினும் இரட்டித்ததொகையினவாம்; கால்வலிமையையுடைய [வருந்தாதுவிரைந்தோடுத்தன்மைபெற்ற] மேலேறிச்செல்லவல்ல குதிரைகள், அந்தயானைகளின்தொகையினும் இரட்டித்ததொகையினவாம்; ஓட்டகங்கள், கிண்கிணிமலைபூண்ட குதிரைகளினும் இரட்டித்து நிரம்பியிருக்கும்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பதினாயிரகோடி, பதினாயிரம்பத்து. 2காரவை. 3உரைத்தவற்று. 4ஏர்வரும். 5பாகஞ்சாலுமால், இரட்டியென்பரால், இரட்டிவெள்ளமால்.
ந.உ.—சீழ்க்கூறியவற்றின் தொகுப்பும், அவ்வீராவணனதுதுணைவரும்.

இலங்கையி னரணிது படையி னெண்ணிது
வலங்கையில் வாள்சிவன் கொடுக்க வாங்கிய
வலங்கலந் தோளவன் றுணைவ ரந்தமில்
1வலங்களும் வரங்களுந் தவத்தின் வாய்த்தவர்.

(இ - ள்.) இலங்காநகரத்தின் அரண், (சீழ்க்கூறிய) இன்ன தன்மையது; அவனதுசேனையின் அளவும், (சீழ்க்கூறிய) இந்தத்தன்மையது; சிவபெருமான் (அருள்கொண்டு) வாளைக் கொடுக்க வலக்கையால் (அதனை) வாங்கிக்கொண்டெள்ளவெற்றிமலைசூடிய அழகியதோள்களையுடைய இராவணனுக்குத் துணையாய்நிற்பவர், எல்லையில்லாதவலிமைகளையும் வரங்களையும் (தாம் புரிந்த) தவத்தின்பயனாகப் பெற்றவராவர்; (எ - று.)—துணைவர் - சினேகிதர். மேல் அவர் தன்மையை விவரிப்பார். பி-ம்:—1பெலங்களும்... தவத்திற்பெற்றுளார். (சுகந்)

சீழ் 'அந்தமில்வலக்களும்வரங்களும் தவத்தின்வாய்த்தவர்' என்கிறியவரை இதுமுதல் விளக்குகின்றான்: அவர்சளர்

ந.உ.—அகம்பன்.

வேறு.

உகம்பல் காலமுந் தவஞ்செய்து பெருவர முடையான்
சுகம்பல் போரலால் வேறிலன் 1பொருபடைத் தொகையான்
நகம்ப லென்றிவை 2யில்லதோர் நரசிங்க மனையான்
அகம்ப னென்றுள னலைகடல் 3பருகவு 4மமைவான்.

(இ-ள்.) பலயுககாலத் தவம்புரிந்து பெருவரம்பெற்றவனும், பலபோர்த்தொழிலேயன்றி இன்பத்தருந்தொழிலாக வேறு எதனையும் கொள்ளாதவனும், போர்செய்யவல்லபடைத்தொகுதியையுடையவனும், நகம் வக்கிரத்தம்பல் என்ற இவைகளைப் பெற்றிராததோர் நரசிங்கமூர்த்தியையொத்தவனுமாகிய அகம்பனென்று ஒருவன் உளன்; (அவன்) அலைகின்ற கடலைப்பருகவேண்டுமென்றாலும் பருகவும்வல்லவன்; (எ - று.) பி-ம்—1பெரும்படை. 2இலாததோர். 3குடிக்கவும். 4வல்லான், ஆவான். (சுகந்)

உசு.—நிதும்பன்.

பொருப்பை மீதும் 1புரவியும் பூக்கையுந் தேரும்
உருப்ப விற்படை யொன்பது கோடியு முடையான்
2செருப்பெய் வானிடைச் சினத்³கிடாய் கடாய்வந்து செறுத்த
நெருப்பை வென்றவ னிகும்பெனன் றுறாநெரு நெடியோன்.

(இ - ள்.) மலையையும் மேலிட்டுசெல்லும் குதிரைப்படையும், யானைப் படையும், தேர்ப்படையும் கோபத்தைவெளிப்படுத்துகிற வில்லையேந்திய பதாதிப்படையும் சேர்ந்து ஒன்பதுகோடியளவுடையவனும், போர்புரிகின்ற வானத்திலே சினத்தைக்கொண்ட ஆட்டுக்கிடாயைக் கடாய்வந்து எதிரிட்ட அக்கினிதேவனை வென்றவனுமான, நிகும்பெனன்று பேர்பூண்ட பெருமை பெற்ற வீரனொருவனுள்ளன்; (எ - று.)—கும்பநிகும்பரென்பவர் - கும்பக்ரணனது புதல்வ ரென்று பூர்வான்மீகத்தால் தெரிகின்றது. நிகும்பெனன்று வேறொரு அரக்கனும் உண்டென்றும் இராவணனுக்கு மாமன்முறையாகுபவ னென்றும் கூறுகின்றனர். பூட்டை = புழைக்கை; தொளையுள்ளகையையுடைய தென யானைக்குக் காரணக்குறி. கிடாய் - யாட்டுக்கடா. கடாய் - 'கடாவு' என்ற பகுதியினடியாப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். பீ-ம்:—1பூட்டையும் புரவியும், புழைக்கையும் புரவியும். 2செருப்பை. 3கடாய். (சகடு)

உர்.—தும்பன்.

தும்பி யீட்டமு 1மிரதமும் புரவியுந் தொடர்ந்த
2அம்பொன் 3மாப்படை யையிரு கோடிக்கொண் டமைந்தான்
செம்பொ 4னாட்டுள 5சித்தரைச் சிறையிடை வைத்தான்
கும்பெனன்றுள றாழிவெங் 6நிநினுங் கொடியான்.

(இ - ள்.) யானைக்கூட்டமும் இரதமும் குதிரையும் சேர்ந்த அழகிய பொன்போலருமையான சிறந்தசைனியங்கள் பத்துக்கோடிகொண்டு பொருந்தியிருப்பவனும், செம்பொன்நாடாகியதேவலோகத்திலுள்ள சித்தரென்னுந் தேவசாதியாரைச் சிறையிலேவைத்தவனுமாகிய கும்பெனன்று ஒருதுணைவன், உள்ளான்: (அவன்) யுகாந்தகாலத்துத்தோன்றுகின்ற உஷ்ணகிரண னை சூரியனைக்காட்டிலும் கொடியவன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் அச்சிட்ட பிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் "உகம்பல்" (௩௩) என்ற செய்யுளின் முன் உள்ளது. பீ-ம்:—1புரவியுமிரதமும். 2வன். 3வாட்டிடை. 4எட்டிடை, காட்டுளர். 5சித்திரச்சிறையினில். 6மாற்றினும். (சகசு)

௫௪.—மகோதரன்.

பேயை யாளியை யானையைக் கழுதையைப் 1பிணித்த
ஆயு தேர்ப்படை யையிரு கோடிக்கொண் டமைந்தான்
தாயை யாயினுஞ் 3சலித்திடு வஞ்சனை 4தவிரா
மாயை யானுளன் மகோதர னென்றொரு மறவோன்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), பேயையும் யாளியையும் யானையையும் (கோவேறு) கழுதையையும் பூட்டினவாகிய தேர்ச்சேனை பத்துக்கோடி பொருந்தி

மிருக்கப்பெற்றவனும், தாயானாலும் அவனையும் கலக்கச்செய்யவல்ல வஞ்சனைத்தன்மை நீங்காத மாயையையுடையவனுமாகி, மகோதரனென்று பேர் பூண்ட பராக்கிரமசாலி யொருவனுளன்; (எ-று.)—யாளியென்பது - சிங்கம் போன்ற முகமும் யானைபோல்துகிக்கையுமுடைய மிருகவிசேடமென்பர். பி-ம்:—1பிணித்தது. 2அமைந்த. 3சலத்திடின, சலத்தினில். 4தவிரான். (சகௌ)

௩௭.—யஜ்ஞஹா.

1குன்றில் வாழ்பவர் கோடிநாலைந்தினுக் கிறைவன் இன்று ளார்²பினை நானையி லாரென வெயிற்றால் தின்று ளானெடும்³பன்முறை தேவரைச் செருவின் வென்று ளானுளன் வேள்வியின் பகைகுடுஞர் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) (அல்லாமலும்), குன்றிலேவாழ்பவரான இருபதுகோடிவீரர்க்குத்தலைவனும், இன்றைக்குஉள்ளவர் பின்னர் நானைக்கு இல்லையென்ற வசனம் வழங்குமாறு(தன்)பற்களினால்(தன்கண்ணெதிரிப்பட்ட பிராணிகளைத்) தின்பவனும், மிக்கபலதடவைகளிலே தேவர்களைப் போரில் வென்றுள்ளவனுமான யஜ்ஞஹா என்னும் பேர்பூண்ட ஒருகோடியவன் உள்ளான்; (எ - று.)

இன்றைக்கு இருப்பவர் நானைக்குஇல்லை யென்ற வசனம் இவனுடைய செய்கையால் நாடோறும் கண்கூடாகக் காணும்படியாயிற் றென்க. பழமொழியை யமைத்துக்கூறியது - உலகவழக்கூர்விநிசியணியாம். பி-ம்:—1குன்றின் வாழ்பவன். 2தமை, தம்மை. 3தேவரைப்பன்முறைச். (சக௮)

௩௮.—சூரியசத்துரு.

மண்ணு ளாரையும்¹வானிலுள் ளாரையும் வகுத்தால் உண்ணு²நாளொரு நாளினென் றொளிர்படைத் தானை எண்ணி னாவிரு³கோடிய நெரியஞ்ச⁴விழிக்கும்⁵கண்ணி னானுளன் சூரியன் பகையென்றோர் கழலான்.

(இ-ள்.) (மற்றும்), இவ்வுலகிலுள்ளாரையும் வானிலுள்ளாரையும் வகைப்படுத்தி வைத்தால் (அவ் வெல்லோரையும்) உண்ணுகின்ற நாள் ஒருநாளிலேயாகுமென்று சொல்லுமாறு விளங்குகின்ற படைக்கலத்தோடுகடியசேனைகளைக் கணக்கிட்டுப்பார்க்குமிடத்து, இரண்டுகோடிகளைக் கொண்டவனும் நெருப்பும் அஞ்சும்படி (உக்கிரமாக) விழித்துப்பார்க்கின்ற கண்ணுள்ளவனுமான சூரியசத்துரு என்னும்பெயர்பூண்ட வீரக்கழலையணிந்தவனொருத்தன் இருக்கின்றான்; (எ-று.)—எண்ணின் நாலிருகோடி என்றும்பிரிக்கலாம். பி - ம்:—1வானுளார், தம்மையும். 2நாளினின்றும்முறப்பசியன், நாளெனவழறரும்பசியான். 3கோடிய. 4எரியும். 5கண்ணுளான். 6என்ற. (சக௯)

௩௯.—மகாபார்கவன்.

தேவருந் தக்க முனிவருந் திசைமுகன் முதலா மூவரும் பக்க¹நோக்கியே மொழிதர முனிவான் தாவரும் பக்க மெண்ணிரு²கோடியின் தலைவன் மாபெரும் பக்க நென்றுளன்³குன்றினும் வலியான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), தேவர்களும் தகுதிபெற்றமுனிவரும் பிரமன் முதலாகிய திரிமூர்த்திகளும் பக்கம்பார்த்துப்பேசுமாறு பெருங்கோபம் கொள்பவனும், தாவியருகின்ற தன்பக்கத்தைச்சார்ந்தசேனை எண்ணிற கோடிக்குத் தலைவனுமான குன்றினும்வலிமைபெற்ற மகாபார்சுவனென்று ஒருத்தன் உள்ளான்; (எ - று.)

பக்கம்-பக்கத்தைச்சார்ந்தவரான சேனைவீரரைக்காட்டிற்று: இலக்கணை, திரிமூர்த்திகள் இந்தமகாபார்சுவனைப்பற்றிப் பேசக்கருகிராயினும் 'இவன் பக்கத்தில் எங்கே வந்துவிடுகிறானோ?' என்று அஞ்சிப் பக்கம்பார்த்துப் பேசுமாறு கோபம்மிக்கிருக்கப்பெற்றவனென்பது, 'திசைமுகன்முதலாமூவரும்பக்கநோக்கியமொழிதர முனிவான்' என்பதன் கருத்து. 13 - ம்:—1கோக்கியோர். 2கோடியென். 3வாளரியனையான். (ரு00)

40.—வச்சீர்தம்வீரன்.

1உச்சி ரத்தெரி கதிரென வருத்தெரி முகத்தன்
நச்சி ரப்படை நாளிரு கோடிக்கு நாதன்
முச்சி ரத்தயில் தலைவற்கும் 2வெலற்கரு 3மொய்ப்பன்
வச்சி ரத்தெயிற் 4வனுளன் கூற்றுவன் மாற்றான்.

(இ - ள்.) (மற்றும்), தலையின்மேற்புறத்திலே ஒளிவிளங்குகின்ற சூரியன்போன்று சினந்து சவாலிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும், மிகவும்மேன்மைபெற்ற எட்டுக்கோடிச்சேனைக்குத்தலைவனும், மூன்றுதலையையுடையரூலப்படையையேற்றிய தலைவனான சிவபெருமானுக்கும் வெல்லுதற்குமுடியாத வலிமையையுடையவனுமாகி, யமனுக்குப்பகையாயிருப்பவனான வச்சிரதம்வீரனென்று ஒருவனுளன்; (எ - று)

'உச்சிரம் - தலையின்மேற்புறம். உகரச்சுட்டு மேலிடத்தையுக்குறிக்குமாதலால், உச்சிரத்துஎன்பதற்கு - இவ்வாறுபொருள்கொள்ளப்பட்டது. 1-உயர்வுப்பொருள்குறிப்பதோரிடைச்சொலென்பர் நச்சினார்க்கினியர்: சிரமென்ற சொல்லும் - இலக்கணயால், உயர்வுப்பொருளைத்தரும்; ஆகவே, நச்சிரம் என்றதொடர்-மிக்கமேம்பாடு என்ற பொருளைக் காட்டிற்று. எரிமுகத்தன்அச்சிரப்படையெனப் பிரிப்பது மோனைத்தொடைக்கு ஏலாது. 13 - ம்:—1உச்சி ரத்தெறி, உச்சிரத்தது. 2விலக்கரு. 3முனைவன். 4என்றொர்கூற்றிற்கும்வலியான், உளன்...கூற்றுக்குமாற்றா. (ரு0க)

41.—பிசாசன்.

அசஞ்ச லப்படை யையிரு கோடிய 1னமின்
வசஞ்செ யாதவன் 3தானன்றிப் பிறரிலா வலியான்
4இசைந்த வெஞ்சமத் தியக்கரை வேறொடு முன்னாட்
5பிசைந்து 6மோந்தவன் பிசாசனென் றுளனொரு பித்தன்.

(இ - ள்.) (மேலும்), (போரிற்) சஞ்சலத்தையடையாத [பின்வாங்காதுபொருகின்ற] பத்துக்கோடிச்சேனைக்குத்தலைவனும், போரில் (எவராலும்) வசஞ்செய்ய [வெல்ல] ப்பெறாதவனும், தானன்றி (வலியாரென்றுசொல்லப்) பிறரைப் பெறாத (பெரு)வலிமைபடைத்தவனும், நேர்த்த கொடும்போ

ரில் இயக்கரை வேரோடும் முன்னளிற் பிசைந்துமோந்தவனுமான பிசாசு
 னென்னும்பேரைக்கொண்ட (பொருதொழிலிற்) பித்துக்கொண்டவன், ஒரு
 வன் உள்ளான்; (எ-று).—வலியவகைக்கணக்கிடும்போது இவ்வெருவனை வலி
 யவனென்றுகணக்கிட்டாற் பிறகு இரண்டாவகை மற்றொரு வலியவனைக்
 கணக்கிட இவனைப்போன்ற வலியவ ரில்லையென்பது, 'தானன்றிப்பிற
 ரிலாவலியான்' என்பதன்பொருள். 1-ம்:—1மலரின். 2செயாதவர். 3தான
 ன்றிப்பிறிதிலா, தளர்ந்திடவளர்ந்திடும். 4இசைஞ்சு. 5பிசைஞ்சு, 6போந்தவன்.

402.—நூர்முதல்.

சில்லி மாப்பெருந் 1தேரோடுங் கரிபரி 2சிறந்த
 வில்லின் மாப்படை யேழிரு கோடிக்கு வேந்தன்
 3கல்வின் மாப்படி. கலக்குவான் 4கனலெனக் காந்திச்
 சொல்லு 5மாற்றத்தன் றுன்முக னென்றறந் துறந்தோன்.

(இ - ள்.) (பின்னரும்) சக்கரங்களைக்கொண்ட பெரியஇரதங்களுடனே
 யானைகளும் குதிரைகளும் சிறந்தவில்லீர்ப்படைகளுமாகிய எழிருகோடிச
 சேனைக்குத்தலைவனும், மலையோடுகூடியபெரியபூமியை நிலைகுலையச்செய்பவ
 னும், (சினத்தினும்) கனல்போலக் காந்திப்பேசுகின்ற பேச்சையுடையவனு
 மாகிய அறத்தைக்கைவிட்ட துன்முகனென்பவன் (ஒருவனுளன்); (எ-று) —
 1-ம்:—1தேர்கரிபரியோடும். 2செறிந்த. 3கல்வி, கல்லு. 4கடலென, கடவி
 னை. 5மாற்றிலன், ஆற்றலின், ஆற்றலன். (இ00.)

403.—விடபாடீசன்.

இலங்கை 1நாட்டன்ன வெறிகடற் றிவிடை யுறையும்
 2அலங்கல் வேற்படை யையிரு கோடிக்கு மரசன்
 3வலங்கொள் வாட்டொழில் ளிஞ்சையர் பெரும்புகழ் மறைத்தான்
 விலங்கு 4நாட்டவ னென்றுளன் வெயிலுக விழிப்பான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அந்த) அலைமோதுகின்ற கடலிடையிலுள்ள
 தீவாகிய இலங்கைநாட்டிலே வாழ்கின்ற (வெற்றி)மலைகுடிய வேலாயுத
 மேந்திய சேனைகள் பத்துக்கோடிக்குத் தலைவனும், வெற்றியைக்கொண்ட
 வாட்போர்த்தொழில்வல்ல வித்தியாதர (ரைவென்று அவ)ருடையமிக்க
 புகழை மறைத்தவனும், வெயில்போன்றஒளி வெளிப்படுமாறு (உக்கிரமாக)
 விழிப்பவனுமான வீரபாட்சனென்று ஒருவன் உள்ளான்; (எ - று).—விலங்கு
 தல் - இயற்கையுருவம்மாறுபடுதல்: ஆகவே, விலங்குநாட்டவனென்றது -
 வீரபாட்சனைக் காட்டிற்று. இலங்கைநாட்டன் னவெறிகடற்றீவிடைஎன்ப
 தற்கு - இலங்கைநாட்டையொத்த எறிகடலினிடையிலேயுள்ள தீவில்என்று
 மாம். 1-ம்:—1நாட்டினன். 2அலங்கை. 3வலங்கன்வாட்பொர. 4நாட்டத்தன்.

404.—நாமிராடீசன்.

நாம நாட்டிய 1சவமெனி 2னொன்று மெருவர்
 ஈம நாட்டிடை 3யிடாமற்றன் னெயிற்றிடை யிருவான்
 தாம நாட்டிய கொடிப்படைப் பத்மத்தின் றலைவன்
 தூம 4 நாட்டவ னென்றுளன் நேவரைத் 5தூர்தான்.

(இ - ள்.) (மேலும்), எல்லாநாளிலும் சவமென்று பேரிடப்பட்டபொருள் என்றால் (அந்தப்பொருளைப்பெல்லாம்) ஒருவர் மயானபூமியிலே இடாமல் தன்பற்களினிடையே இடுபவனும், வெற்றிமாலையாட்டிய துவசமேந்திய பதமென்ற எண்ணைக்கொண்ட சேனைக்குத்தலைவனுமாகித் தூயிராட்சனென்று பேர்பெற்று (ஒருவன்) உள்ளான்: (அவன்) தேவர்களை யோட்டியவன்; (எ-று) —பிணம்பிடுங்கி என்று கருணையற்றவனைச் சொல்லும் வழக்கு முதலடியில் அறியத்தக்கது. இச்சொய்யுள், ஒருபிரதியில் 'போரினமத்தனும்' என்ற அடுத்த செய்யுளின்பின் காணப்படுகின்றது. 17-ம்:—1 சவமெலாம், சவமெரி. 2 நாடொறும். 3 இடாவணம். 4 நாட்டத்தன். 5 தொலைத்தான். (ருசு)

17-ம்:—1 சவமெலாம் சவமெரி. 2 நாடொறும். 3 இடாவணம். 4 நாட்டத்தன். 5 தொலைத்தான்.

1 போரின் 2 மத்தனும் 3 பொருவய மத்தனும் 4 புலவர்
5 நீரின் 6 மத்தன்ன 7 பெருமையர் 8 நெடுங்கடற் படையார்
ஆரு மத்தனை வலியுடையாரிலே 9 மமரிற்
பெரு மத்தனை 10 யெத்தனை யலகமும் பெரியோய்.

(இ - ள்.) (மற்றும்) ரணமத்தனும் போர்செய்வவல்ல வயமத்தனும் தேவர்கள் பாதகலைக்கடையுமாறு நேர்ந்த மந்தரமலையென்ற மத்துப் போன்ற பெருமை பொருந்தியவர்: பரந்த கடல்போன்ற சேனையையுடையவர்; பெரியோனே! போரில் அவரவ்வளவு வலியுடையார் யாவரும் இல்லை; (அவ்வீரரால்) எத்தனை உலகம் உண்டோ அத்தனையுலகமும் நிலைகுலையும்; (எ - று.)—வயவலியுடையாம். நீர்-இலக்கணையால், கடலையுணர்த்திற்று. 17 - ம்:—1 போருள். 2 மத்தனும். 3 போருக்கு, பொருவரு. 4 இருவர், உலவா, புலவா. 5 நேரின். 6 மத்தனும், மத்தனும். 7 பெருமையன். 8 நெடுங்கடற் தலைவர். 9 அவரால். 10 எத்தனையுலகெலாம், உலகமும்வானமும். (ருசு)

சுசு.—இ துவும் அந்நி, கவியும் ந்ததொ ள்: இராவணனுடைய

வேறுபதிரான பிரகத்தனைப்பற்றிக் கூறும்.

இன்ன தன்மைய ரெத்தனை 1 யாரிர ரென்கேன்
ஆன்ன வன்பெருந் துணைவர யமர்த்தொழிற் கமைந்தார்
சொன்ன 2 சொன்னவா படைத் துணை யிரட்டியின் ரெகையான்
3 பின்னை 4 யெண்ணுவான் பிரகத்த நென்றொரு பித்தன்.

(இ - ள்.) அத்திராவணனுக்குப் பெருத்துணைவராகிப் போர்த்தொழில் லமைத்தவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவர் எத்தனையாயிரவென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லவல்லேன்? [மிக்கப்பலரென்றபடி]; (இவர்க்குப்) பின்னும் மதிப்புடன்கூறத்தக்கவன், கீழ்மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்ட வாறாகவுள்ள அந்தப் படைத்துணையின் இரட்டிப்பானபடைத்தொகையையுடையவனாகிப் பிரகத்த நென்று சொல்லப்படுகின்ற போர்ப்பித்துக்கொண்டவன்,—(எ-று.)—சேனை காவலன் என அடுத்த செய்யுளில் முடியும். 2 'சொன்னவர்' என்றும் படிக்கலாம். 17-ம்:—1 ஆயிரம். 2 துணைக்கிரட்டி, தொகைக்கிரட்டி. 3 பின்னர். 4 எண்ணுவார்.

சா. சேனை காவல னிந்திரன் சிந்தூரச் சென்னி
யானை கால்குலைந் தாழியோ ரேமும்விட்டகல
ஏனை வானவ ரிருக்கைவிட்டிரியலுற் றிலையச்
சோனை மாரியிற் சுடுகளை பலமுறை 2தூரந்தான்.

(இ - ள்.) (அந்தஇராவணனது)சேனைத்தலைவன்; (அவன்), சிந்தூரம்பிய மத்தகத்தையுடைய இந்திரனது ஐராவதமென்னும்யானை வலிகுலந்து ஏழுசமுத்திரத்தையுடைய இவ்வகலிடத்தைவிட்டு அப்பாற்செல்லவும், மற்றுமுள்ளவானவர் தம்மிருப்பிடத்தைவிட்டுநிலைகுலைந்து அலையவும், விடாப்பெருமழைபோலச் சுடுத்தன்மையுள்ள அம்புகளைப் பலமுறை எய்தான்; (எ - று.)—யானைச்சென்னியில் அலங்காரமாகச் சிந்தூரம் அப்புல ரென்க. பி-ம்:—1உலைதலுற்றிரிய, இரியல்போயுலைய. 2சொரிந்தான். (௫௦அ)

சா ௫. — ௩ம்பரணன்.

தம்பி முற்பகற் சந்திரர் நால்வரிற் றயங்கும்
1கும்ப 2மாக்கரிக் கோடிரு கைகளாற் 3கழற்றிச்
செம்பொன் மால்வரை மதம்பட்ட தாமெனத் திரிந்தான்
குர்ப கன்னனென் னுளன்பண்டு தேவரைக் குமைத்தான்.

(இ-ள்.) மத்தகத்தைக்கொண்ட பெரிய (ஐராவதமென்னும்)யானையின் பிளவுபட்டுத்தோன்றுதலையுடைய சந்திரர்நால்வர்க்குஒப்பாக விளங்குகின்ற தத்தங்களை இரண்டுகையாலும் (வேரோடு) முன்னேபிடுங்கி (ப்பின்) செம்பொன்மயமானபெரியமலையொன்று மதம்பொருத்தித் திரிவதுபோலுமெனச் சொல்லுமாறு(செருக்குடன்)திரிந்தவனும், முன்புதேவரைக் குமைத்தவனானும்பகர்ணனென்று (இராவணனுக்குத்) தம்பியொருவன் உளன்; (எ-று.)—பகல் - பிளவுபடுதல். பி - ம்:—1கம்பம். 2மால். 3வாங்கி. (௫௦க)

சா ௬. — இத்திரிந்தி.

கோளி ரண்டையுங் கொடுஞ்சிறை வைத்தவக் குமரன்
மூளும் வெஞ்ரீனத் திந்திர சித்தென 1மொழிவர்
ஆளு மிந்திரர் கன்னவன் பிணித்ததற் பின்னைத்
2தாளு மார்பினுந் தோளினு முள³வினந் தழும்பு.

(இ - ள்.) (சூரியன் சந்திரன் என்ற) இரண்டுகிரகங்களையும் கொடிய சிறையில்வைத்த அந்த (இராவணனது) குமாரன், மேன்மேல்தோன்றுகின்ற வெவ்விய சீற்றத்தையுடைய இந்திரசித்தென்று சொல்வார்; அவ்வந்திரசித்து (அவ்வந்திரனைச்சிறையிலிடமாறு) கட்டியபிறகு, (மூவுலகத்தையும்) ஆட்சி புரிகின்ற அவ்வந்திரனுக்குப் பாதுகாளிலும் மார்பிலும் தோள்களிலும் இன்னும் கட்டிய தழும்பு உள்ளன; (எ - று.)—பி - ம்:—1மொழிவான். 2தாளினும்முள. 3இனும். (௫௦௦)

௫௦.—அதிகாயன்.

தன்னை யுந்தெறுந் 1தருமமென் றிறைமனந் 2தாழான்
3முன்ன வன்றயப் பெற்றதோர் முழுவளிச் சீலையான்

அன்ன வன்றனக் கிளையவ னப்பெய 4ரொழித்தான்
பின்னொ ரீந்திர னிலாமையிற் பேரநி காயன்.

(இ - ன்.) தான் தருமத்துக்குமாறாக டடந்தால்) தன்னையும் அந்தஅறக் கடவுள் அழிக்குமென்று சிந்தித் தும் மனமிரங்காதவனும் [கூசாது அறத்திற்கு மாறானதொழிலைச்செய்பவனும்], பிதாமகக்கடவுள் தரப்பெற்றதாகிய நிறைந்த வலிமையையுடைய வில்லைக் கொண்டவனும், அந்தஇந்திரசித்துக்கு இளையவனும், பின்னும் ஒருஇந்திரன் இல்லாமையினாலே (இந்திரசித்துஎன்ற) அப்பெயரை (தான் பெறுது) நீங்கப்பெற்றவனுமானவன், அதிகாயனென்பவன்.

இந்திரசித்துப்போலவே இந்திரனைச்சயிக்கும் பேராற்றல்படைத்தவன், அவனதுதம்பியாகிய இந்த அதிகாயனுமென்பது - 'பின்னொரீந்திரனிலாமையிலப்பெயரொழித்தான்' என்பதன் கருத்து: சொல்லவேண்டிய பொருளை தேரேசொல்லாமல் வேறுவகையாகச்சொன்னது-3) நினைவிந்தியணி. பி-டி:-1 தருமமன்று. 2 தாழின் 3 முன்னரன். 4 ஒழிந்தான். (ருகக)

ருக—தேவார்த்தக நார்த்தக திரிந்திராக்களென்றும் இராவணன்புதல்வர்.

தேவ ரார்த்தக நார்த்தகன் திரிசிரா வென்னும்
மூவ ரார்த்தக முகல்யராத் தலைவரு முனையிற்
போவ ரார்த்தகையழிவ ராமெனத் தனிபொருவார்
ஆவ ரார்த்தக யிராவணற் கரும்பெற்ற புதல்வர்.

(இ - ன்.) தேவார்த்தகன் நார்த்தகன் திரிசிராஎன்னும் மூவர், 'பெருமை பெற்ற திரிமூர்த்தியரும் போரிலெதிரிட்டுப் போவாராயின் (தமது) வலிமைக்குணம் அழிப்பவ ராகுவார்' என்று சொல்லுமாறு தனித்தனிப்பொருபவராவார்; (அன்னார்), பெருமைக்குணமுடையவனான இராவணனுக்குப் பெறுதற்கு அரியபுதல்வர்; (எ - று.)—இரண்டாமடியின்முதலிலுள்ள ஆம் - அசை. போவாரம் அழிவாரம்என்பது - ஊகித்தற்பொருளைக் குறிக்கும். தேவார்த்தகனென்றசொல்லின்பொருள் தேவர்க்கு அந்தகன்என்பதென விளங்குமாறு தேவார்த்தகன் எனப்பிரித்துக் கூறவந்தஆசிரியர் நீட்டல்விகாரமாக தேவார்த்தகன் என்றார். (ருகஉ)

ருஉ.—விநீஷணன் இங்கனம் துணைவல்வலியைக் கூறியபின்
இராவணன்நிலையை ஏழுகவிகளாற் கூறுகின்றன்.

இளைய தன்மையர் வலி1யிற் திராவண னென்னும்
அளைய வன்றிறம் யா2னறிய வளவெலா மறைவன்
தனைய னான்முகன் றகைமகன் 3சிறுவற்குத் தவத்தால்
4முனைவர் கோன்வர முக்கணன் வரத்தொடு முயர்ந்தான்.

(இ - ன்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய துணைவரின் வலி, இவ்வாறானது; இராவணனென்ற அவனதுநிறத்தை யான் அறிந்தவனவினால் முழுதும் கூறவேன்; நான்முகனது நற்குணம்வாய்ந்த புதல்வனான புலஸ்தியனது புத்திரான விசிரவமுனிவனுக்குப் புதல்வன், தான் செய்த தவத்தி

னால் அந்தணர்தலைவனான பிரமதேவனது வாத்தோடு த்ரிணேத்திரனான சிவபெருமானது வரமும் பெற்று மேம்பட்டான்; (எ - று.)

நான்முகன்தகைமகன் சிறுவற்குத் தனையனென்க. தவத்தினுற்பிரம தேவனிடமும், சிவபெருமானிடமும் வரம்பெற்றவன் இராவண னென்ற வாறு. தனையன் = தநயன். 1-ம்:—1 இவை. 2அறிவன். 3சிறுவன்முன்றவத் தான். 4முனைவர்கோனவன், முனைவகேளவன். (1௧௬)

1௫௩. எள்ளி லைம்பெரும் 1பூதமும் பாவையு 2முடைய புள்ளி 3மானுரி யாடைய னுமையொடும் 4புணர்ந்த வெள்ளி யம்5பெருந் தடங்கிரி வேரொடும் வாங்கி யள்ளி விண்டொட வெடுத்தன னுலகெனா மனுங்க.

(இ - ள்.) எள்ளுதலில்லாதனவான பெரிய பூதங்களையும் மற்றமுள்ள பொருள்களையும் சுவாசீனமாகவுடையவனும் புள்ளிமானுரிவையையாடையாகவுடையவனுமான சிவன் பார்வதீதேவியுடனே சேர்ந்துள்ளவெள்ளிமயமான அழகிய பெரியமலையை வேரோடும்அள்ளிப்பிடுங்கி உலகெலாம்வருந்தவானத்திற்படும்படி எடுத்தான்; (எ-று.)—இதனால், இராவணன்வெள்ளிமலையெடுத்த சிறப்பைக் கூறுகின்றான்.

இனி, பூதபிரேதபிசாசுக்களென உலகத்து இழிததுக்கூறப்படுவனபோலல்லாமல், சிவனது பூதகணங்கள் பெருமைபெற்றன என்பார் 'எள்ளிலைம்பெரும்பூதம்' என்றொன்றலுமொன்று. 1 - ம்:—1பூதங்கள். 2குழிந்தகுழும். 3மாவுரி. 4பொருத்தும். 5பெருங்கிரியினை. (1௧௭)

1௫4. ஆன்ற வெண்டிசை புலகெலாஞ் சுமக்கின்ற யானை 1பூன்று கோ2புறத் 3நிரன்புயத் 4நபுத்திய 5வொண்மை தோன்று மென்னவே துணுங்கமுற் 6ந்ரிவரத் தொகுதி மூன்று கோடியின் மேலொரு முப்பத்து ற்பவர்.

(இ - ள்.) அந்தத் தொகுதியான முப்பத்துமுக்கோடிக்கணக்கான தேவர்,—பரத்த எண்திசைகளிலுமிருந்து உலகமுழுவதையுஞ் சுமக்கின்ற அஷ்ட திக்கஜங்களின் ஊன்றிய தந்தங்கள் முறித்திடும்படி திரண்டபுயத்திலே பதியவைத்த விளக்கமானவன்மை தோன்றுமென்றபோதே [திக்கஜங்களின் தந்தம் முறித்தலையில் அவ்விராவணனது வலிமைகாணப்பட்டதாக அப்போதே] அச்சமுற்று நிலகெட்டோடுபவராயினர்; (எ - று.)—முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர்கள் நிலையழிந்தொழிந்தமையை இதஞ் கூறுகின்றான்.

இந்தஇராவணனதுமேலே முட்டுமாறு திக்கஜங்கள் தம் தந்தங்களையமுத்த, ஊன்றிய அத்தந்தங்கள் அவன்புயத்தில் ஊடுருவிப் பாயமாட்டாது முறித்ததனால், அந்தஇராவணனது வலிமை விளக்கமாகத் தமக்குத் தெரிய, பொருமாறுசென்றிருந்த முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர்களும் அப்போதே நிலையழிந்தொழிந்தன ரென்றவாறு. முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர் - அஷ்டவகங்கள், ஏகாதசருத்திரர், துவாதசாதித்தர், இரட்டையரான அசுவினீதேவர்கள்

என்ற இந்த முப்பத்துமூவரைத் தலைவராகக்கொண்டவர். பி-ம்:—1 ஊன்ற, 2 உற, 3 மணிப், 4 அழுத்திய, 5 உண்மை, உரவோன், 6 அறிவரத், இரிதரத், இரிவன. (௫கடு)

௫௫. குலங்க னோடு¹ தங் குலமணி முடியொடுங்² குறைய
³ அலங்கல் வாங்கொடு காலகே யரைக்⁴ கொன்ற தற்பின்
 இலங்கை வேந்தனென் றுரைத்தலு மிடியுண்ட வரகிற
 கலங்கு மானென் தானவர் தேவியர் கருப்பம்.

(இ - ள்.) (தமது) குலங்களோடும் தமது சிறந்தமணிகளழுத்திச்செய்யப் பட்ட கிரீடங்களையணிந்த சிரசுகளோடும் ஒழியும்படி காலகேயரென்பவரை வெற்றிமாலையுணர்த்த வானைக்கொண்டு (இராவணன்) கொன்றபிறகு, இலங்கைவேந்தனென்றபேச்சை (எவனும்) சொன்னாலும் அம்மாதிரித்திலும் இடியொலிகேட்ட அ. வுபோல இப்போதும் தானவரின் மனைவிமாருடைய கருப்பம் கலங்கும்; (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம், காலகேயர்தோற்றமை கூறியது. உலகவ ருக், 3, 1 விநியணியாக 'தானவர்தேவியர்கருப்பம்கலங்கும்' என்றார். பி-ம்:—1 தன், 2 குன்றை, 3 அலங்கு, 4 கொன்றவதற்பின். (௫கக)

௫௬. குரண்ட மாடு¹ ரி ராகையி னெளித்துறை குபேரன்
² திரண்ட மாடுதன்³ நிருவொடு நிதியமு மிழந்து
 புரண்டு மான்நிர்ள் புலிகண்ட தாமென்ப போனான்
 இரண்டு மானமு மிலங்கைமா ககரமு மிழந்து.

(இ - ள்.) குண்டமென்னும்பறவை மூக்குகின்ற நீரையுடைய அளகாபுரியிலே ஒளித்துவாழ்கின்ற குபேரன் (தனது) திரண்டசெல்வத்தையும் தனது இராச்சியலட்சுமியுடனே நவநிகளையும் இழந்து, மான்நிர்ள் புலியைக்கண்டதையொப்ப (அச்சத்தாற் கீழ்வீழ்ந்து) புண்டு இரண்டுவகைப்பட்ட மானத்தையும் இலங்கைமாநகரத்தையும் (இவ்விராவணனால்) இழந்து சென்றான்; (எ - று.)—குபேரன்தோற்றமை கூறியது.

இராவணன் தவஞ்செய்து வம்பெற்றபின் தாய்பாட்டான சுமாலி 'பூர்விகராட்சசர்களின் வாழிடமான இலங்கையைக் கைப்பற்றுவாய்' என்று இராவணனுக்கு உபதேசிக்க, அவ்விராவணனும் அச்சொற்படியே குபேரனிடத்து இலங்கையைவிட்டிடுமாறு ஒருதுவனையனுப்ப, குபேரனும் இலங்கையை இராவணனுக்குவிட்டு, அளகாபுரியை யடைந்தான்: அங்ஙனம் அளகையிற் குபேரன்வாழுகளில், திக்குவிசயஞ்செய்யப்பெற்றபட்ட இராவணன் மறைத்திக்குப்பாலகோடு பொருத்தபோலவே, குபேரனோடும்பொருது அளகையிற் செல்வத்தையும் புஷ்பகமென்னும்விமானத்தையும் கவர்ந்திட்டா னென்பது, வரலாறு. மானம் - பெருமை விமானம் என்ற இருபொருளையுடையது: தம்பியுடன்பொரமாட்டாது தோற்றதனற் குபேரன் மானத்தையிழந்தவனான; புஷ்பகத்தையும் அப்போரிற்பறிகொடுத்தது பற்றி, 'இரண்டு மானமுமிழந்து, என்றார். குரண்டம்-ஒருநீர்ப்பறவை: கொக்கின்சரதியைச்சேர்ந்ததென்பர். பி-ம்:—1 பேர், 2 இரண்டு, 3 நிதியமும் திருவொடும். (௫கஎ)

106. புண்ணுஞ் செய்தது முதுகெனப் புறங்கொடுத் தோடி
புண்ணுஞ் செய்கையத் தசமுகக் கூற்றந்²தன் னுயிரிமேல்
நண்ணுஞ் செய்கைய தெனக்கொடு நாடொறுந் தண்ணுள்
எண்ணுஞ் செய்கைய னாதகன் றன்பத மிழந்தான்.

(இ - ள்.) 'உயிரைக்கொள்ளுந்தன்மையோடுகூடிய அந்தத்தசமுகனாகிய
கூற்றமானது முதுகையும் புண்செய்திட்டது' என்று புறங்காட்டியபடியே
யோடித்தன்பதவியை யிழந்தவனாய், யமன், தன்னுயிரின்மேலும் வருகின்ற
செய்கையது என்றகொண்டு நாடோறும் தன்வரீழ்நானைக்குறித்து எண்ண
யிடுஞ்செய்கையனானான்; (எ - று.)—யமன்தோற்றமை கூறியது.

இவ்விராவணனதுபடையால் புண்பட்டு முதுகுகொடுத்துழித் தன்
பதவியையிழந்த யமன் 'எங்கே நம்முடைய உயிரையும் அந்தஇராவணனென்
னும்கூற்றம் கொள்ளவருகின்றதோ?' என்று தன்வரீழ்நானைக்குறித்து எண்ண
யிடுபவனாய்ளா னென்றவாறு. முதுகும்புண்செய்தது என உம்மையைமாற்
றியுரைக்க. 'புறப்புண்படுதல் வீரத்திற்கு இழுக்காதலால், புண்ணுஞ்செய்தது
முதுகு' என்று யமன் புறங்கொடுத்தோடும்போது வருந்திக்கூறலாயினன்.
பி-ம்:—1செய்கையில், 2தன்னுயிரை.

(106அ)

107. இருணன் காசற வெமுகநி ரவனிற்க 1வென்றும்
அருணன் கண்களுந் 2கண்டிலா விலங்கைபண் டமரிற்
பருணன் றன்பெரும் பாசமும் பறிப்புண்டு 3பயத்தால்
வருண னுயந்தனன் மகரநீர் வெள்ளத்து 4மறைந்து.

(இ - ள்.) விரைவாக இருள் நன்றாகவொழியும்படி உதயமாகின்ற சூரி
யன் கிடக்கட்டும்; எப்போதும்(அந்தச்சூரியனதுசாரதியான) அருணனுடைய
கண்களும் கண்டிராததாகும் அந்தஇலங்கை; போரில் தேர்ந்தவனான வரு
ணன் முற்காலத்து (அவ்விலங்கைமன்னவனாகிய இராவணன் புரிந்தபோ
ரில்) தன்னுடைய பெருமைவாய்ந்த பாசமென்னும்படையும் (அவ்விராவண
னால்) பறித்துக்கொள்ளப்பெற்று அச்சத்தாற் கடல்வெள்ளத்தே மறைந்து
உயிர்த்தப்பினான்; (எ - று.)—வருணன்தோற்றமைகூறியது. பாசம் - கயிற்று
வடிவான ஆயுதம். பருணன் = பருணிதன்: விகாரம். ஆஸூ - விரைவு
என்னும்பொருளுள்ளவடமொழியிடைச்சொல். பி-ம்:—1இன்றும், 2கண்
டில. 3பயத்தால், 4மறைந்தே.

(107க)

108. —அவ்விராவணன் உன்னுலாரான் ஓடித்தந்த உரியவனெனல்.

என்று லப்புறச் சொல்லுகே னிராவண 1னென்னுந்
குன்று லப்பினு 2முலப்பிலாத் தோளிணன் கொற்றம்
இன்று லப்பினு நானையே யுலப்பினுஞ் சிலநாட்
சென்று லப்பினு நினக்கன்றிப் 3பிறர்க்கென்றுந் 4தீரான்.

(இ - ள்.) மலைகளழிந்தாலும் அழிதலில்லாத தோள்வலிமையையுடையவ
னான இராவணனென்றபேரைக்கொண்ட மகாவீரனது கொற்றத்தை என்
றைக்கு முழுவதும் சொல்லுவேன்? [எத்தனைநான் சொன்னாலும் அவ்விராவ

ணனது வெற்றிசொல்லிமுடிக்கமுடியாதபடி மிகுதியானதென்றபடி]; (அவ்விராவணன்), இன்றைக்கேயழிவதானாலும் காளைக்கே யழிவதானாலும் சில காள்கழிந்து அழிவதானாலும் உன்னாலன்றிப் பிறரால் என்றைக்கும் ஒழியான்; (எ - று.)—இலங்கைவெற்றிபெற்ற இராவணன் உன்னுல்தான் வென்றொழித்தற்குஉரியவ னென்றவாறு. 1-ம்:—1மேருக். 2உலப்பருத். 3பிறர்க்கொன்றும். 4 தீரா. (நூஉ)

கூ0.—அநுமான் தீரம் இனி ஏழுமையுடைய மராத் கூறப்படும்.

ஈ0 பட்டவ் ரெண்ணிலர் தோரணத் தெழுவாற்
பாடு பட்டவர் படுகடன் மணலினும் பலராற்
சூடு 1பட்டது 2கொடி நகரடுபுலி தூரந்த
ஆடு 3பட்டதே 4பட்டன ரனுமன லரக்கர்.

(இ - ன்.) அநுமனல், (இலங்கையின்) கட்டுவாயிலிலுள்ள உழலைமரத்தால் (தமது) வலியொடுங்கிய அரக்கர், எண்ணிலாதவராவர்; (அடிபட்டு) அழிந்தொழிந்தவரோ ஆழமான கடலின்மணலினும் பலராவர்; கொடியினுலலங்கரிக்கப்பெற்றுள்ள இலங்காநகரமானது, நெருப்பினுலெரியுண்டது; (மிச்சமான அரக்கரும்) கொல்லுத்தன்மையுள்ள புலியினுல் தூர்த்தப்பட்ட ஆடுகள் அடைந்துள்ள நிலைமையையேயடைந்துள்ளார்; (எ - று.)

சீதையுள்ளவிடத்தைத்தேடிய நிந்துவருமாறு அனுப்பப்பட்ட அநுமான் கடல்கடந்து இலங்கையிற் சீதாபிராட்டியாரைக்கண்டு செய்திசொல்லி, தான்கண்டமைக்கு அறிகுறியாகக் கணையாழிபெற்றுக்கொண்டு தான்வந்தசெய்தியை இராவணனுக்குத்தெரிவிக்குமாறு அசோகவனிகையைமுறித்தபின் போருக்குவந்தவர்களோடெல்லாம் பொருது வென்று பஞ்சசேனுபதிகள் முதலியோரை வதைத்தல் அட்சகுமாணைத்தனையில் தேய்த்தல்முதலியனவாகச்செய்த வீரச்செய்கையை விபீஷணன் எடுத்துக்கூறுகின்றனென்க. அநுமானுடையவீரத்திற்கு இலக்காகாத மற்றுமுள்ள அரக்கரும் மனத்திகில் கொண்டெள்ளார் என்பது, ஈற்றடியிற்கூறியபொருள். 1 - 2:—1பட்டவர். 2தொன்னகர். 3பட்டது. 4பட்டதன்று. (நூஉக)

கூக. காய்த்த வக்கணத் தரக்கர்த முடலுகு கறைத்தோல்
நீத்த வெக்கரி 1 னிறைந்துள கருங்கட னெருப்பின்
வாய்த்த வக்கண வரிசிலை மலையொடும் வாங்கித்
தேய்த்த வக்குழம் 2 புலர்ந்தில விலங்கையின் 3 நெருவில்.

(இ - ன்.) (அநுமான்) சினங்கொண்ட அந்தக்கணத்திலே அரக்கருடைய உடலினின்று சிந்திய இரத்தக்கறையோடுகூடிய உடற்சூல்கள், கருங்கடலின் தொகுதியான மணற்குன்றுகள்போல நிறைந்துள்ளன; நெருப்புப் போல் உக்கிரங்கொண்டவருண அட்சகுமாணை மலைபோன்ற கட்டமைந்த வில்லுடனே கையாற்பிடித்து (இவ்வநுமான் பூமியிலே கறகறவெனத்) தேய்த்த ததலான அந்தக்குழம்பானது இலங்கையின்தெருவிலே (இன்னும்) உலர்ந்த டாடில்லு; (எ - று.)

அகூன் என்றவடசொல் - அக்கனெனத்திரிந்தது. நீத்தம் - இலக்கண யால், தொகுதியென்றபொருளைத் தந்தது. எக்கர்-மணற்குன்று. கருங்கடல் நெருப்பின்வாய்த்தளஎடுத்து-கருநிறமாகத்தோன்றுகின்ற கடலினிடையே யுள்ள வடவைக்கணல்போன்ற அக்கன் எனினுமாம். ஒருபிரதியில் "வெம்புமாகடல்" (கூசு) "எங்குலத்தவர்" (கூஊ), "சேனைக்காவலர்", (கூஉ) "காய்த்தவக்கணத்து" (கூசு) என்ற முறையிலும், மற்றொருபிரதியில் "எங்குலத்தவர்", "வெம்புமாகடல்," "சேனைக்காவலர்" "காய்த்தவக்கணத்து" என்ற முறையிலும் உள்ளன. 13-ம்:—1நிறைத்துகு, 2உலர்ந்திலவின்னமும், 3நெருவும்.

கூஉ. சேனைக் காவல ரோரைவ ருளர்பண்டு தேவர்
 வாளைக் காவலு 1மானமு மாற்றிய மறவர்
 தாளைக் 2கார்க்கருங் 3கடலொடுந் தமரொடுந் 4தாமும்
 யாளைக் காற்பட்ட செல்லென 5வொல்லீயி னவிர்தார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலே தேவருடைய சுவர்க்கலோகத்தைக் காவலும் மானமும்போகுமாறுசெய்த பெருவீரான சேனாபதிகள் ஓர் ஐவர் உள்;(அன்றார், தமது) சேனையாகிய கருநிறம்பொருந்திய பெருங்கடலோடும் தம் முடைய சுற்றத்தாரோடும் தாமும், யானையின்பாதத்தின்கீழ்க்கப்பட்ட செல்லுப்புற்றுப்போல விடை வில் அழிந்தார்கள்; (எ - று.)—சேனைக்காவலர் ஐவரின்பெயர் - விருபாட்சன், யூபாட்சன், தூத்தர்ஷன், ப்ரகஸன், பாசகர்ணன் என்பன. கருங்கடல் - பெருங்கடல். 13-ம்:—1 அரணமும், 2கார்வரும், 3கடலொடுதமரொடு. 4தவிர, 5ஒல்லென. (இஉஊ)

கூஊ. எங்கு லத்தவ ரெண்படு னாயிர 1நிறைவர்
 கிங்க ரப்2பெயர்க் கிரியன்ன தோற்றத்தர் கிளர்ந்தார்
 வெங்க ரத்தினும் 3காலினும் வாலினுட 4வில்லங்கிச்
 சங்க ரத்திழி 5முப்புரத் தவரெனச் சமைந்தார்.

(இ - ள்.) எமதுகுலத்தில்தானே பிறந்தவரும்(தொகையினால்) என்பதினாயிரவராகவுள்ள தலைவருமான கிங்கரரென்று பெயரைக்கொண்டு மலை போன்ற தோற்றமுள்ளவரான வீரர் (பொர) உற்சாகக்கொண்டு எழுந்தனர்; (அவர்கள், அனுமானால்) வேகமமைந்த கைகளினாலும் கால்களினாலும் வாலினாலும் உயிர்நீங்கிச் சங்கரனுக்கு அழிந்த முப்புரத்து அசுரர்கள்போல அழிந்தார்கள்; (எ - று.)—கிங்கரரென்று இவ்வீரர்கள் வழங்கப்பெறுவதுபற்றி, 'இவர்கள் அரக்கரல்லரோ?' என்று சங்கிக்கவேண்டா என்பான் 'எங்குலத்தவர்' என்றான். 13-ம்:—1 இறைவ, 2பெருங், 3மழுவினு மெழுவினும், 4வீக்கிச், வீக்கிச், 5 திரிபுரத்தவர். (இஉச)

கூசு. வெம்பு 1மாக்கடற் சேனை2கொண் டெதிர்பொர வெகுண்டான்
 அம்பு 3மாயிரத் தாயிர மிவன் 4புயத் தழுத்தி
 உம்பர் வானகத் தொருதனி 5மனைச்சென் றுற்றுள்
 சம்பு மாலியும் 6வில்லினற் சுருக்குண்டு தலைவ.

(இ - ள்.) தலைவனே! சம்புமாலியென்பவனும் கோபித்துச்செய்கின்ற பெரியகடல்போற்பரந்த சேனையைக்கொண்டு எதிரேபொருமாறு வெகுண்ட

வனாகி, பலவாயிரக்கணக்கான அம்புகளை இந்த அநுமானது புயத்திலே பதிபு
மாறுஎய்து; (பின்பு தன்) வில்லினாலே சுருக்கிடப்பெற்று ஒப்பற்ற தனித்த
யமனையடைந்து [உயிர்கொள்ளப்பட்டு] மேலிடத்துள்ள வீரசுவர்க்கத்தைச்
சென்றுசேர்ந்தான்; (எ - று.)—13-ம்:—1மாகடல், 2கண்டு, 3ஆயிரமாயிரம்,
4சிரத்து, 5யமனைச், 6வாலினால். (நுஉரு)

௬ரு. சொன்ன மாமரு விலங்கையின் 1பரப்பினில் 2துகைத்துச்
சின்ன மானவர் 3கணக்கிலர் 4யாவரே தெரிப்பார்
இன்ன மாருளர் வீரர்மற் றிவன்சுட வெரிந்த
அன்ன மாநக ரளிந்ததக் குருதியா 5லகன்று.

(இ - ள்.) சொண்மயமான பெரிய மதிளாற் சூழப்பெற்ற இலங்காபுரி
யின்பரப்பில் (அநுமானால்) துகைப்புண்டு தலையறுபட்டவர் கணக்கில்லாதவ
ராவர்:(அதனை)யாவரே அளவிட்டுச்சொல்லவல்லவர்? இவ்வனுமான் கொளுத்
தியதனால் எரிந்துபோன அந்தப்பெரிய இலங்காநகரமானது (இவனாற்கொல்
லப்பட்ட அந்த அரக்க து) இத்தத்தால் தீங்கியவீர்த்து: (இவ்வனாயின்
இவனைப்பார்க்கிலும் மேம்பட்ட) வீரர் இனி யார் உன்னார்? (எ - று.)—மற்று-
அசை. 13-ம்:—1பரப்பிது, 2தொலைத்து, 3கணக்கினை, 4நீர்களைதெரிதிர், நீர்க
ளைதெரியின். 5 அன்று, அக்கர். (நுஉசு)

௬௬. 1விலங்கல் 2வெந்தவா வேற்றி 3விளம்புவ தெவனே
அலங்கன் மாலைபுன் சாந்தமு மன்றுதா னணிந்த
கலங்க ளோடுமச் சாத்திய துகிலொடுங் கதிர்வாள்
இலங்கை வேந்தனு மேமுநார் விசம்பிடை யிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருத்திய வாட்படையைபுடைய இலங்கைவேந்தனான
இராவணனும், அன்று தான் அணிந்த அசையுந்தன்மையுள்ள மாலைபுன் சந்
தனமும் ஆபடணங்களும் அத்தச்சாத்திய ஆடையும் ஆகிய இவற்றுடனே,
(இலங்கையில் தங்கமுடியாமல்) ஏமுநார் ஆகாயத்திலேயே இருந்தான் (என்
றால்), திரிகூடாசலமானது வெந்தவகையை வேறாக இனிச் சொல்லுவது
எதுக்காக? (எ - று.)—13-ம்:—1இலங்கை, 2வெந்தது, 3விளம்புமாறெவனே,
௬௬.—அநுமனுள் எரிந்த இலங்கையைப் பிரமன் மீண்டும் இயற்றியமை.

1நொதுமற் றின்றி 2லக்கன 3திலங்கையை றுவன்றேன்
அதுமற் றவ்வழி யாணமும் பெருமையு மறைந்தேன்
இதுமற் 4றெய்திய திராவண னென்பவனேவப்
பதுமத் தண்ணலே பண்டுபோ ல்நகர் படைத்தான்.

(இ - ள்.) மிக்கவலிமைபடைத்த இராவணனது இலங்கையினுற்பத்தி
யைச் சொன்னேன்; அதுக்குமேலே மற்றும் அவ்விலங்கையின் அரணமைப்
பையும் பெருமையையும் பட்சபாதமில்லாமற் சொன்னேன்; இந்த இலங்கா
நகரமானது அவ்விடத்து சேர்ந்தது; (பின்பு), இராவண னேவலினால் பது
மத்திலிருப்பவனான பெருமைபெற்ற நான் முக்கடவுளே முன்புபோல எரி
யுண்ட அந்நகரைப் படைத்தான்; (எ - று.)

அநுமானால் எரியுண்ட இலங்கையைத் தெய்வத்தச்சனைக்கொண்டு பிரமன்படைத்தானென்று கீழ் இராவணன், மந்திரப்படலத்துக்கூறியமை காண்க. எரியுண்டபின் மீண்டும் இலங்கை நிருமிக்கப்பட்டமை இதனால் கூறப்பட்டது: இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் “காந்துமானையில்” (சுஅ) என்பதன்பின் உள்ளது, பி-ம்:—1. நொதுமத்தின். 2. அரக்கரது. 3. இயற்கையும். 4. இவ்வழியெய்திய திராவணன், இவ்வயினெய்திய திராவணன், அவ்வழியெய்திய திராவணன். சுஅ.—விபீஷணன் நான்வந்துசேர்ந்தமைக்கும் அநுமான்வீரச்சேயலே காரணமெனல்.

காந்து 1. மாணையிற் கரன்முதல் வீரருந் களியின்
வேந்து 2. மென்றிவர் விளிந்தவா கேட்டன் 3. நவ்விலங்கை
தீர்த வாகண்டு மரக்கரைச் 4. செருவிடை முருக்கிப்
போந்த வாகண்டு நானிங்குப் புகுந்தது புகழோய்.

(இ - ள்.) புகழ்பெற்றேனே! கோபிக்கின்ற களிறுபோன்ற கரன்முதலிய வீரரும் குாங்குக்கு அரசனான வாலியும் என்ற இவர்கள் (உம்மால்) இறந்தொழிந்தமையைக் கேட்டதனால் (நான் இங்கு வந்தது: இவ்வநுமானால்) அவ்விலங்கை யெரியுண்டதைக் கண்டதனாலும், (இவன்) அரக்கர்களைப் போரிலேயழித்துவந்தது கண்டதனாலும் நான் இங்கே வந்தது; (எ-று.)—மகாவீரனான இவ்வநுமானை அடியகுைவுடையவன் புருஷோத்தமனாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலேயே நான் உம்மையடைந்தே நென்றனன் விபீஷணன். பி-ம்:—1. மாணையும், வாளியின். 2. அன்னவர். 3. விலங்கல். 4. இவன்செருமுருக்கி. (நீஉக)

சுசு.—இராமபிரான் அநுமானப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்குதல்.

கேள்கொண் 1. டேலையான் கிளத்திய பொருளெலாந் கேட்டான்
வாள்கொ ணைக்கியைப் பாக்சியம் பழுத்தன்ன மயிலே
நாள்கள் சாலவு 2. நீங்கலி னலங்கெட 3. மெலிந்த
தோள்கள் வீங்கித்தன் று தனைப் பார்த்திவை சொன்னான்.

(இ - ள்.) (தன்னிடத்து) நட்பைக்கொண்ட மேலோனாகிய விபீஷணன் சொன்ன விஷயங்களை யெல்லாந் கேட்டவனாய், (இராமபிரான்), வாட்படையை யொத்த கண்களை யுடையவனும் (முற்பிறப்பின்) நல்வினைப்பயன் முதிர்ந்துவந்ததுபோல் தோன்றுகின்ற மயில்போலுஞ் சாயலுடையவனான தோபிராட்டியைப் பலநாள்களாக (நான்) பிரிந்திருத்தலால் அழகு கெட மெலிந்துள்ள (தன்) தோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றுத் தன்னுதுவினைப்பார்த்து ஆவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல்முன்று கவிகளிறு காண்க. இராமபிரான் அநுமான் வீரச்சேயல்க்கேட்டதனால் தோள்கள் பூரிக்கப்பெற்று நென்க. பி-ம்:—1. மெய்ம்மையான். 2. பிரிதலின். 3. உலர்ந்த.

௭௦.—இதுவும் அநித்தகவியும்—இராமபிரான் அநுமானப் புகழ்தலைத் தெரிவிக்கும்.

கூட்டி ணர்படை பாகத்தின் மேற்படக் கொன்றாய்
ஊட்டி ணுயெரி யூர்முற்று மினியங்கொன் றுண்டோ

கேட்ட வாற்றினும் கிளிமொழிச் சிதையைக் கிடைத்தும்
மீட்டி லாததென் விரெழில் 1காட்டக்கொல் வீர.

இதுமுதல் நான்குகவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ-ள்.)வீரனே! பெருந்திரளாகவுள்ள பகைவரின் படையைப் பாதிக்கு
மேற்படக் கொன்றொழித்தாய்; இலங்காநகரம்முழுவதும் எரியூட்டினாய்; இனி
அங்கே (நான்)செய்யவேண்டுவது ஏதேனும் உண்டோ?(இப்பொழுது)கேட்ட
வகையால் கிளிபோன்ற பேச்சையுடையான சிதையைடைத்தும்(நீ)மீட்டுக்
கொணராதது,என்வில்வல்லமையைக்காட்டுதற்குப்போலும்(என்று தோன்று
கின்றது); (எ - று.)—‘ஆற்றினால்’ என்பதற்கு முடிக்குஞ்சொல் வருவிக்க,
பி-ம்:—1காட்டவோ. (௫௩௧)

எக,நின்செய் தோள்வலி 1நிரம்பிய விலங்கையை 2நேர்ந்தோம்
பின்செய் தோஞ்சில வவை³யினிப் 4பீடின்று 5பெறுமோ
பொன்செய் தோளிளாய் போர்ப்பெரும் 6படையொடும்புக்கோம்
என்7 செய் தோமென்று பெரும்புக ரெய்துவா னிருந்தோம்.

(இ - ள்.) உன்றாக்காட்டப்பட்ட தோள்வலிமைநிரம்பியுள்ள இலங்கை
யை எதிரிட்டோமாகி,இனிச் சில வீரத்தொழில்களைச்செய்வோம்:(ஆயினும்).
அவை இனி இப்போது பெருமைபெறுமோ? அழகமைந்த தோள்வலிமையை
புடையவனே! போர்செய்யவல்ல பெருஞ்சேனையுடனே இலங்கையிலே புகு
ந்து என்னவீரகாரியஞ்செய்தோமென்று பெரும்புகழ் எய்துமாறு இருந்
தோம்? (எ - று.)

நீ தனியனாய்ச்செய்த வீரச்செயலை நோக்குமிடத்துப் பெரும்படை
யோடு இலங்கையிற்புகுந்து நாம் செய்யப்போகின்ற செயல் மிகச்சொற்ப்மே
யாதலால் அதனால் எமக்குப்புகழுண்டாகுமோ? என்றனன் இராமன்.பொன்
செய்தோளிளாய் - பொன்னினாலியன்றதுபோன்ற தோள்களையுடையவனே!
எனினுமாம்:“காஞ்சநாதரிசமயவிக்ரஹம்” என்று அநுமானைப்பற்றிய தியான
ஸ்லோகத்தில் வருவது காண்க. பி-ம்:—1நிரப்பியது, நிரம்பியது. 2நேர்ந்து
3எனில். 4பீடென்று, பீடென்று. 5பெறுமே. 6படைகொடு. 7செய்வோ
மென்றும். (௫௩௨)

எஉ.—பிரமாபதத்தை அநுமானுநிதவரமாக இராமனளித்தல்.

என்ன தாக்கிய 1வலியொடல் விராவணன் வலியும்
2உன்ன தாக்கினை பாக்கியமுருக்கொண்ட தொப்பாய்
முன்ன 3தாக்கியமூவுல காக்கிய முதலோன்
பின்ன தாக்கிய பத⁴நினக் காக்கினன் 5பெற்றாய்.

(இ - ள்.) (என்) நல்வினை உருக்கொண்டாற்போலத் தோன்றுபவனே!
என்னதாக (நான்) கொண்டுள்ள வலிமையையும் அவ்விராவணனது வலிமை
யையும் (நீ இலங்கையில் முந்துறச்சென்றுவென்றதனால்) உன்னதாக்கிவிட்

டாய்; முன்னிருத்ததுபோலவே படைக்கப்படுந் தன்மையைக்கொண்ட மூவகையுலகத்தையும் படைக்குந்தொழில்க்கொண்ட முதல்வனுனை பிரம தேவனுக்காக ஏற்பட்டுள்ள பதவி இப்பிறவிக்குப்பின்னே உனக்காகவென்று ஏற்படுத்தியுள்ளேன்; (நீ அப்பதவியைத்) திண்ணமாக்கப்பெறுவாய்; (எ - று.)— பெற்றாய்-காலவழுவமைதி. முதலோனுக்கு ஆக்கியபதம் பின்னது நினக்கு ஆக்கினேன் என்க. 15-ம்:—1தன்மையும். 2உன்னை. 3ஆக்கியும். 4உனக்காக கினன், உனக்காக்கினம், உனதாகின. 5பெற்றும். (௫௩௩)

௭௩.--அநுமான் நாணிநிற்க, மந்றையோர் பெருமகிழ்ச்சி

கொண்டிருந்தல்.

1என்று கூறலு மெழுந்திரு 2நிலனுற விற்றஞ்சி யொன்றும் பேசல 3னாணினன் வணங்கிய வுரையோன் நின்ற வானரத் தலைவரு மரசமந் தெயு யோன் வென்றி 4கேட்டலும் வீடுபெற் றுரென வியந்தார்.

(இ-ள்.) என்று (இராமபிரான்) கூறியவுடனே, வணக்கங்கொண்டிள்ள வலியவகுதிய அநுமான் எழுந்து பெரியபூமியில் உடம்புபடியும்படி வணங்கி ஒன்றும்பேசாமல் நாணங்கொண்டிருந்தான்; அங்கிருந்த வானரத்தலைவரும் (அவர்க்குத்) தலைவகுதிய சுக்கிரீவனும், அந்தப்பெரியோனது வெற்றிச் செய்திபைக்கேட்டவுடனே, மோட்சத்தையடைந்தவர்போலப் பரமானந்தத்தில் மூழ்கினார்கள்; (எ-று.)--15-ம்:—1என்றபோழ்தினில். 2நிலத்து. 3நாணி னான்வணங்கினன். 4கேட்டனர். இப்படலத்தின்பெயர் இலங்கைக்கேள்விப் படலம்என்று வலிமிக்கிருப்பினலம். (௫௩௪)

இராமபிரானால் அபயமளிக்கப்பெற்ற விபீஷணன் மெல்லவானத்தினின்று இழிந்து சகலபார்க்கையும் இராமபிரானது அதிசயமென்று பரந்தாஸஞ்செய்துநிற்க, இராமபிரான் அபயமென்று சொன்னபோதே உடனே அங்கீகரி யாதகுற்றத்தைப் பொறுக்குமாறு இன்னுரைகூறி இராட்சசரின் பலாபலங்களைத்தெரிவிக்குமாறுவினவ, விபீஷணனும் தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் 'ராட்சச ராஜனைப் பலத்தோடும் கொண்டு உன்னை இலங்கைக்கு அரசனுக்குவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்ய, 'நீர் அரசுக்கரைக் கொல்லும்பொழுது என்னாலியன்ற உதவி புரிவேன்' என்ன, இங்கனங்கூறிய விபீஷணனை மகிழ்ந்துதழுவி, ஸ்ரீராமன் 'பேரறிவானகுதிய விபீஷணனை அவன்விரும்பாமற்போனாலும் அரசனுக்க னேனுமென்று நான் விரும்புவாதனால், அபிஷேகஞ்செய்வாயாக' என்று சொல்ல, இலட்சுமணன் வானரர்களிடையிலே விபீஷணனை ராட்சசராஜனாக அபிஷேகஞ்செய்தானென்பது, இங்கு ஸ்ரீவால்மீகத்திற்கூறியவகையாகும்.

இலங்கைக்கேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

சு-ஆவது வருணனை வழிவேண்டிபடலம்.

(இராமபிரான் கடலை வானாசேனைகளோடு கடக்குமாறு) வருணபகவானை வழிவேண்டியதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள். சிலபிரதிகளில் முதல் சுட-பாடல்-கடல்கீறியபடலமென்றும், அதற்குமேலே படலம் முடிவுவரையிலுமுள்ள பாடல்கள் வருணனைக்கீழ்ப்படலமென்றும் காணப்படுகின்றன. கீழ்ப்படலத்துக்கு 'ஒன்றர்வலியறிபடலம்' என்று பேரொழுதிய பிரதியொன்றில் "நன்றிலங்கையர் நாயகன்" (௩) என்றபாடலில் அப்படலம் முடிவுபெற, "கொழுங்கதிர்ப்பகை" (௪) என்பதுமுதல் கடல்கீறியபடலம் தொடங்குகின்றது. வேறுசிலபிரதியில் "கொழுங்கதிர்ப்பகை (௪)" என்றதனோடு இலங்கைக்கேள்விப்படலம் முற்றுப்பெற, "தருணமங்கை" (௫) என்றபாடல்முதல் வருணனைக்கீழ்ப்படலம் தொடங்குகின்றது. கடல்கீறப்படலமென்பது - சிலபிரதியில் கடலைக்கீறியபடலமென்றும், மற்றொரு சிலபிரதியில் கடல்கீறியநுள்படலம் என்றும் உள்ளது.

பிறகு 'கடலைக் கடக்கும் உபாயம் என்?' என்று விபீஷணனைக் கேட்க, அவ்விபீஷணன் 'வருணனைச் சாணமடைந்து அவனருளைப்பெறுவதே கடலைக் கடக்கு முபாயம்' என்று தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் எழுநாள் தருப்பசயனத்திற் படுத்து வருணமந்திரத்தை ஐயிக்கவும் அக்கடவுள் பிரதியட்சமாகாதிருக்க பின்பு அவ்விராமபிரான் இலக்குமணனைவில்லைக்கொண்டுவரச்சொல்லிப் பலபாணங்களைத் தொடுத்தானாக, அப்போதும் அவன் வராமையால் மிகச்சினந்து பிரமாஸ்திரத்தைப்பூட்ட, உடனே இராமபிரானதுகருந்தையறிந்து வருணன் நடுங்கிக் காணிக்கையோடும் அடிவீழ்ந்து துதித்து அபயம்வேண்ட, ஸ்ரீராமன் அபயமளித்து அவ்வருணன் காட்டிய இலக்கிற் பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்தப் பின் வழிவேண்ட, அவ்வருணதேவன் தன்மீதுசேதுக்கட்டினால் தான் தாங்குவதாகச்சொல்லி இராமபிரானருளைப்பெற்றுச்சென்றமை இந்தப் படலத்திற்கு உற்புகின்றது.

சு-விபீஷணனுடைய இராமபிரான் சமூகநீரத்தைக்கடக்கும் உபாயத்தை அலோசித்துச்சொல்வாயெனல்.

1. தொடக்கு 2. மெண்ணிலிவ் வுலகொரு முன்றையுந் தோளால் அடக்கும் வண்ணமு மழித்தலு மொருபொரு ளன்றறற் கிடக்கும் வண்ணவெங்க கடலினைக் கிளர்பெருகு சேனை கடக்குந் வண்ணமு மெண்ணுதி 3. யெண்ணுதால் கற்றாய்.

(இ - ள்.) மதிப்பைப்பெற்ற தூல்களையெல்லாம் கற்றவனே! (இந்தக் கடல்) கட்டுக்கு உட்படுமேயெனில், (இலங்கையேயன்றி) இந்தமூவுலகங்களையும் தோள்வலியால் அடக்குத்தன்மையும் (எதிரிட்டவரை) அழித்தலும் (நமக்கு) ஒருபெரியகாரியமன்றும்; (ஆதலால் நாம் நேரே செல்லமுடியாத வழியிடையே) கிடக்கின்ற அழகிய கொடியகடலை உற்சாகக்கொண்டள்ள (நமது) பெரியசேனை கடக்கவேண்டியவகையையும் எண்ணிச்சொல்வாய் (என்று அப்போது விபீஷணனாரோக்கி இராமபிரான் வினாவினான்); (எ - று.)

கடலைக்கட்டுப்படுத்திக் கடந்துவிட்டோமே யாயின், நமதுகாரியங்களை கடவதென்றிதாத்தலால், இராவணனைவெல்வதற்கு அவனுடையவலிமைமுதலிய வற்றையறிபுமாறு கூறியதுபோலவே இக்கடலைக்கடக்கும் வண்ணத்தையும் ஆலோசித்துக்கடவாயென்றுவினாவினன் விபீஷணனை இராமபிரான். இனி, இச்செய்யுளை, அடுத்தசெய்யுளோடுஒருதொடராக்கி, இராமபிரானேநோக்கி விபீஷணன் உமக்குமுவுலகையும்வெல்லுதல் ஒருபொருளன்று: ஆனால், இப்போது இந்தக்கடலைக்கடப்பதற்குரிய உபாயத்தைஆலோசிக்கவேண்டும்: ஆகையால், படைசெலவழியை இந்தப்பரவையை இரந்துவேண்டிதிஎன்றான் என உரைப்பாருமுளர். தொடக்கும்=தொடக்கப்படும்: கட்டப்படும்; செய்ப்பாட்டுவினைப் பொருளில்வந்தசெய்வினை: இனி, தொடக்குதும்என்பது தொடக்கும்எனவந்ததாக்கொண்டு-கட்டுப்படுத்துவோமெனினுமாம். அன்றி, தொடக்கும்=தொடங்கும்:தொடக்கும்என்னில்-போர்தொடங்குமானு லென்றேனும், முயன்றுதொழில்செய்கிற என்னுலென்றேனும் பொருளுரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1.தடைக்கும். 2.என்னினுலகொரு. 3.எண்ணிதல், எண்ணதல்.

௨.—விபீஷணன் கடலைச் சரண்புகுந்து வழிவேண்டுவாயெனல்.

கரந்து நின்றநின் 1.றன்மையை யது²செலக் கருதும்
³பரந்த துன்றிருக் குலமுதற்⁴நலைவரற்⁵பரிவாய்
 வரந்த ரும்மிந்த மாக்கடல் படைசெல வழிவேறு
 இரந்து வேண்டுதி யெறிதிரைப் பரவையை யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கடலானது,—மறைந்துள்ளஉனதுதன்மையைச் செல்ல முழுவதும் ஆராய்ந்தறியும்: (மேலும்) உன் திருக்குலத்தில்தோன்றிய தலைமைபெற்றவரால் [சாகரரால்] (தோண்டப்பெற்றுப்) பரவத்தோன்றியதாகும்: (அதனால்), இந்தப்பெரியகடலானது அன்புகொண்டு (கீவேண்டும்) வரத்தைத் தரும்; வீசுகின்ற அலைகளைபுடைய இந்தக்கடலை (நமது) படைசெல்லுமாறு வேறாக இரந்து [சரண்புகுந்து] வழியை வேண்டுவாயென்றான், (விபீஷணன்); (எ - று.)

இந்தச்சமுத்திரமானது உமதுகடல்தரால் தோண்டப்பட்டுப் பரவியதாகையாலும், நீர்க்கடவுள் உமது மறைந்துள்ள பெருமையைபுணர்வானதலாலும், நீர் இதனைச்சரண்புகுந்து இரந்துவேண்டுவீரானால் உம்மிடத்துப் பேரன்புபொருந்தி உமதுவேண்டுகோளைத் தவறாதுசெய்யும்: இதவே, இப்போது செய்யவேண்டிய காரிய மென்றனன் விபீஷணனென்க. இராமபிரானைச் சரண்புகுந்து அப்பிரானது திருவருளை ஸ்ரீவிபீஷணனும்தான் பெற்றவனாதலால், பிறருளைப் பெறுதற்குச் சரணாகதியே சிறந்தஉபாயமென்று அன்னான் கூறினான். அநுமானும் சுக்கிரீவனும் விபீஷணனை ஏகாந்தத்தில்தேர்ந்திட்டு, 'சைனியங்களோடு நாம் இந்தக்கடலைத்தாண்டுவது எப்படி? இதற்குஉபாயங்கடறக' என்ன, 'இராமபிரான் கடலைச்சரண்புகுவதே செய்யத்தக்கது' என்று அன்னான் கூற, பிறகு அதனை விபீஷணன்வார்த்தையாக ஸ்ரீராமனுக்கு அன்னாந்தெரிவித்தனரென்று முத்தனாலிலுள்ளது. இச்செய்யுளில் 'என்றான்' என்பதற்கு, எழுவாய் விபீஷணனென்பது, அடுத்த செய்யுள்

ளால்விளங்கும். கர்த்தரின் தன்மை - பரம்பொருளானதன்மை. பி - ம்:—
1தன்மையதது. 2சொலிற்கருதிற், செலக்கருது. 3பர்த்தரின் தரிண். 4தலைவர்
போல். 5பரிவால், பாரில். (௫௩௬)

௩.—இராமபிரான் விஷ்ணுமொழிக்குஇசைந்து
கடற்கரைசேர்கையில்தூரியோதயமாதல்.

நன்றி லங்கையர் நாயகன் மொழியென நயந்தான்
1ஒன்று தன்2பெருந் துணைவரும் புடைசெல வரவோன்
சென்று வேலையைச் சேர்த்தலும் விசம்பிடைச் சிவந்த
குன்றின் மேனின்று 3குதித்தன பகலவன் குதிரை.

(இ - ள்.) பேரறிவினனாகிய இராமபிரான், 'இலங்கைக்குத்தலைவனாகிய
விஷ்ணுனதுமொழி நன்றாயுள்ளது' என்று விரும்பிக்கொண்டாடியவனாய்,
பெருந்திய தனது சிந்தத்துணைவராகிய சுக்கிரீவன் விஷ்ணுன் அதுமான்
முதலியோர் பக்கத்தில்தவரச் சென்று கடற்கரையைச்சேர்த்தலும், சூரியனுடைய
குதிரைகள் சிவந்துள்ள குன்றாகிய உதயகிரியின் மேலிருந்து (ஆகாயத்தினிடத்
தில்தாவிக்) குதித்தன; (எ-று.)—வேலை = வேலா: கடற்கரையென்றுபெருள்
படுமவடசொல். பி-ம்:—1ஒன்றும், 2பெருஞ்சேனையும்புடைசெல, பெரும்ப
டைளுரும்புடைவர. 3குதித்தது. (௫௩௭)

௪.—உலகத்து இருநீங்குதலின் வருணனை.

1கொழுங்க திர்ப்பகைக் 2கோளிரு ணீங்கிய 3கொள்கை
செழுஞ்சு டர்ப்பனிக் கலையெலா நிரம்பிய திங்கள்
புழுங்கு வெஞ்சினத் 4தஞ்சனப் பொறிவரி யரவம்
5விழுங்கி நீங்கிய தொத்தது வேலைகுழ ஞாலம்.

(இ - ள்.) கடலாற் சூழப்பட்ட இந்தவுலகமானது,—செழிப்பானகிரண
ங்கொழுண்டய, சூரியனாலே பகையாயிருந்தவலியஇருநீங்கப்பெற்ற தன்மை
யினால்,—செழிப்பான ஒளியைக்கொண்ட சூளிந்தபதினறுகலைகளும்நிரம்பிய
திங்கள் வெம்புகின்றகொடுங்கோபத்தையும் கருந்தத்தையும் படப்புள்ளிகளை
யும்உடல்வரியையுமுடைய இராகுவினால் விழுங்கப்பெற்று(ப்பின்) வெளிப்
பட்டதை யொத்தது; (எ - று.)

இருளால்மூடப்பட்டஉலகம்—இராகுவாற்கொள்ளப்பெற்ற சந்திரனையும்,
சூரியனாலுமடிய அவ்விருநீங்கியவுலகம்—அந்தப்பாம்பின்வாயினின்ற வெளி
ப்பட்டத்தோன்றுஞ்சந்திரனையும்போலு மெனக் கூறினார்; தன்மைத்தந்திற்பி
பேற்றவனீ. பி-ம்:—1கொழுந்திருட். 2கோளெலாம். 3செய்கை. 4அஞ்சிய.
5விழுங்கு. (௫௩௮)

௫.—இராமன் கடங்கடவுளவேண்டித் தருப்பகயனத்தில்துமரீதல்.

* தருண மங்கையை மீட்பதோர் நெறிதரு கென்னும்
பொருள் நயந்து1நன் னானெறி யடுக்கிய புல்லிற்

* ததல்லாகரவேலாயாம்-தர்ப்பாகாஸ்திரயாகவஃ | அஞ்சலிம்பராமுக்கஃ
க்குத்தவா-ப்ரதிரிஸ்வேமேறோததேஃ ||

கருணையங்கடல் 2கிடந்தான் கருங்கட னோக்கி
வருண மந்திர மெண்ணினன் விதிமுறை வணங்கி.

(இ - ன்.) இளம்பருவத்தையுடைய பெண்ணாகிய சீதையை (ச் சிதை) மீட்பதற்காக, ‘(வானரப்படைபுடன் செல்லுதற்கு ஏற்ப) ஒருவழியை தந்தருவாயாக’ என்று இரந்துகேட்கின்ற ஒருவிஷயத்தைவிரும்பி, கருணைக்கடலாகிய இராமபிரான், சிற்றந்தரத்தாங்களிற்கூறியபடியே அடுக்கியதருப்பைப்புல்லிலே விதிமுறையே கரியகடலேநோக்கி வருணமந்திரத்தை ஜபித்தவண்ணம் வணங்கிப்படுத்தான்; (எ - று.)

“ப்ரதஸிஸயே மஹோத்தே” என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்ததன்விவரணமாக “கருணையங்கடல்கிடந்தனன் கருங்கடலோக்கி” என்றனர், மகாகவியாகிய கம்பர். “கடல் தன்னைப் போர அளவுடைத்தாகநினைத்திருக்குமாயிற்று; அதுக்காக ஒருகடல் ஒருகடலோடே ஸ்பந்தித்து [மாறுபட்டு] கிடந்தாற்போலேயிருக்கை; கருணையங்கடல் கருங்கடலேநோக்கிக் கிடந்தது” என்னும்படியிறே” என்று (திருவாய்மொழி சு-கூ ஈ-இன்) ஈட்டில் அருளிச்செய்திருப்பது காண்க. “இவ்விடத்திலே வேல்வெட்டிப்பிள்ளைக்குப் பிள்ளையருளிச் செய்தவார்த்தையை ஸ்மரிப்பது” என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணமும்; “வேல்வெட்டிப்பிள்ளை ‘பெருமாள் கடலை ஸரணம்புகுகிற இடத்தில் ப்ராங்குசத்தவாதி நியமோபேதராய் ஸரணம்புகுருகையாலே, இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்திக்கும் சிலநியமங்களுண்டோ?” என்று நம்பிள்ளையைக்கேட்க, பெருமாள்பக்கல்கண்ட நியமம் இவ்வுபாயத்துக்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று: உபாயபரிசுரஹம் பண்ணின வருடைய எவ்வாறுவந்தாலே வந்ததித்தனை: பெருமாள் தனக்கு... உபதேசித்தான் ஸ்ரீவீடீஷணம்வாரினே: அவன்தான் பெருமானே ஸரணம்புகுகிற இடத்தில் கடலிலே யொருமுழுக்கிட்டிவந்தானென்றில்லையே; இத்தால் சொல்லிற்றாயற்றது-பெருமாள் இக்ஷவாகுவம்ஸ்ராய் ஆசார்ப்ரதானராயிருக்கையாலே தம்முடைய நியமங்களோடே ஸரணம்புக்கார்: இவன் [வீடீஷணன்] ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே நின்றநிலையிலே ஸரணம்புக்கான்: ஆகையால், யோக்யனுக்கு அயோக்யதை லம்பாதிக்க வேண்டா: நின்றநிலையிலே அதிகாரிகளாயித்தனையென்னுமது என்று அருளிச்செய்த வார்த்தை” என்ற அதன்வ்யாக்யானமும் இங்கே அறியத்தக்கன. கருணைக்கடலென்றது - வற்றச்செம்பும் திறனிருந்தும்வரங்கிடந்தமைபற்றி. பி-ம்:—1 நுண்ணுள்முறை. 2 துயின்றனன், கிடந்தது. (ருடக)

கூ.—இராமபிரான் இவ்வண்ணம் ஏழநாள் கிடக்கவும் வருணன் பிரதியட்சமாகாது இருந்தல்.

பூழி சென்றுதன் நிருவுருப் பொருந்தவும் 1 பொறைதீர்வாழி வெங்கதிர் 2 மணிமுகம் வருடவும் வளர்ந்தான்
ஊழி சென்றன வொப்பன வொருபக லவையோர்
ஏழு சென்றன வந்தில நெறிகடற் கிறைவன்.

(இ - ன்.) (இராமபிரான்) புகுதியானதுவந்து தனது திருவுருவத்திலே படியவும், பொறுமைதீர்த்த வெப்பமான வெயில் அழகிய முகத்திலே விழு

வும், (ஐபித்தலினியித்தம்) கண்வளர்ந்தவன்போன்றிருந்தான்; ஒருபகல் ஒரு ஊழிக்காலம்போலத்தோன்ற இவ்வண்ணம் ஏழுபகல்கள்கழித்தன; அலையெறி கின்றகடலுக்குடையதெய்வமாகிய வருணன்(அப்போதும்)வெளிப்பட்டிவந்தானில்லை; (எ - று.)

மூன்றுஎன்களே ஸ்ரீராமன் விரதங்கிடந்தானென்று முதலாகும். அருமைத்திருமேனியில் புழுதியும் வெயிலும்படும்படியாயிற்றே! என்ற உருக்கத்தோன்ற; முன்னிரண்டுகள் கூறப்பட்டன. வாழி - அசை. பி - ய்:— 1புரை. 2மதி. (ருசு)

எ.—இராமபிரான் சினத்தைக் கொள்ளுதல்.

ஊற்ற மீக்கொண்ட வேலையா னுண்டிலை யென்னும் மாற்ற 1 மீக்கவுர் 2பெற்றிலம் யாமெனு மனத்தால் ஏற்ற மீக்கொண்ட புனலிடை யெரிமுளைத் தென்னச் சீற்ற 3மீக்கொண்டு சிவந்தன தாமரைச் செங்கண்.

(இ - ள்.) 'வலிமையைமிகக்கொண்டவனாகிய கடற்கிறைவன் [வருணன்] உண்டு இல்லை என்ற மொழியைச் சொல்லவும்பெற்றிலோம் யாம்' என்ற எண்ணத்தினால், பொய்குதலை மிகுதியாகக்கொண்ட (பெரும்) புனலிலே நெருப்புத் தோன்றியதுபோல (இராமபிரான் தனதுகுளிர்ந்த திருவுள்ளத்திலே) சீற்றத்தை மிகுதியாகக்கொண்டதனால், (அப்பிரானது) தாமரைச் செங்கண்கள் மிக்குச்சிவந்தன; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் குளிர்ந்த தன் திருவுள்ளத்திலே கொடுங்கோபத்தைச் செயற்கையாக வரவழைத்துக்கொண்டமை கூறப்பட்டது. "கோப மாஹாரயத் தீவரம்" என்றார், ஸ்ரீவால்மீகியும். குளிர்ந்த திருவுள்ளத்திற்கொடுக்கின்றதோன்றியதற்கு உலகத்துப்பொருள்களில் உபமானம் கிடையாமையால் இல்பொருளாயடையாக 'புனலிடை யெரிமுளைத்தென்ன' என்றார். ஊற்றம்-வலிமை. உண்டு-உனதுவேண்டுகோள் செய்யப்படுமென்பது; இலை-- உனதுவேண்டுகோள் செய்யமுடியாதென்பது. மாற்றம்-உத்தரம். ஈக்கவும் = ஈகவும்; விரித்தல். பி-ய்:—1ஈயவும், ஈக்கவும், 2பெற்றிலமும், பெற்றிலமாம். 3மீக்கொள். (ருசக)

அ.—இராமபிரான் சீற்றத்தினால் புருவத்தை ரொரித்தல்.

மாண்ட வில்லிழந் 1தயருநான் வழிதனை 2வணங்கி வேண்ட வில்லையென் 3ரொளித்ததா மெனமனம் 4வெதும்பி நீண்ட 5வில்லுடை நெடுங்குண லுயிர்ப்பொடு 7நெடுகாண் பூண்ட வில்லெனக் 8குளிர்ந்தன கொழுங்கடைப் புருவம்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற மனைவியை (மாற்றுகொள்ள) இழந்து வருந்துகின்றநான் வழியை வணங்கிவேண்டவும்(இந்தக்கடற்றெய்வம்'எனவேண்டுகொள்க) செய்யமுடியாது' என்னுக்குறிப்புத்தோன்ற மறைத்திருப்பதாகுமெனக்கருதி மனத்திற் சினந்து, நீண்டஒவியையுடைய நெருப்புப் போன்ற பெருமூச்சுடனே நெடுகாண்ப்பூட்டிய வில்லைப்போல் (அப்பிரானது) கொழுவிய புருவத்தினால்வள்கள் வளையப்பெற்றன; (எ - று.)

கடைப்புருவம்-இலக்கணப்போலி. இராமபிரான் வெப்பமான செட்டு யிர்ப்புடனே புருவத்தின் கடைபைக் குளித்தன னென்றவாறு. இல்-மனைவி: இலக்கணை. வில்-ஒளியும், தனுசும். செட்டியிர்ப்பு - பெருமூச்சு. 1-ம்:—1அய ருநான், அயருவான். 2தருகென்ன, தருகென்று. 3ஒளித்ததாலென. 4வெது ம்ப, 5வில்லிடை. 6நெக்கனல், 7உண்ணிறைநாண், நிறைநாண். 8குளித்தன.

கூ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் இராமபிரான் சினங்கொண்டு வரணன் செயலைக் கண்டித்துப் பலபடி கூறியவற்றைத் தேர்வித்து.

1ஒன்றும் வேண்டல ராயினு 2மொருவர்பா லொருவர் சென்று வேண்டுவ ரேலவர் சிறுமைபிற் றீரார்

3இன்று வேண்டிய தெறிகட 4நெறிதனை 5மறுத்தான் நன்று நன்றென நகையொடும் 6புகையுக நக்கான்.

(இ - ள்.) ஒருபொருளையும் வேண்டாதவராயினும் [எல்லாப்பொருளி னாலும் நிரம்பியவராயினும்] ஒருவர் ஒருவரிடத்துச் சென்று ஏதேனும் ஒன் றை வேண்டுவராயின், (வேண்டப்படுகின்ற) அவர் (தமது) அற்பகுணத்தி னின்று நீங்கார்: (அதற்கு ஏற்பவே), இன்றுவேண்டியதாகிய நெறியை எறி கடல் மறுத்தான்: (இது), மிகவும் நன்றாயிருந்த தெனவெகுளிகையுடனே புகைதோன்றச் சிரித்தான், (இராமபிரான்); (எ - று.)

எவரிடத்திலும் ஒன்றையும் வேண்டாத குறைவற்ற பெரியோர் ஏதே னும் ஒரு உதவியைத் தம்மிடம் வேண்டிவந்தாலும், அற்பர், தம் அற்பத்தன்மை மையையே காட்டுவ ரென்பதற்கு ஏற்ப, இந்தக் கடலினிடத்து அற்பத்தன்மையை க்கண்டோம்: இது சாலநன்று என்று தனக்குக் கடற்கிறைவன் இரங்காமையெக் குறித்து இராமபிரான் கூறினனென்க. அவர் என்பதற்கு ஏதையும் வேண்டாதிருந்து இப்போது ஒன்றைவேண்டிய பெரியோர் என்று உரை த்து, தாம் சிறுமைமையடைவதற் றீரார் என்றலும் ஒன்று. 'என்றுகொண்ட திவ்வெறி கடலென்னுடைய ரக்கோள்' என்று ஒரு பிரதியில் மூன்றாமடி. 1-ம்:—1ஒன்று. 2ஒருவர்போல். 3என்றுவேண்டிவது. 4நெறியிது. 5மறுத்தல், மறுத்தால். 6புகையெழு. (இசுந.)

கூ. பார நீங்கிய சீலையின னிராவணன் 1பறிப்பத்

தார நீங்கிய தன்மைய னுதலிற் றகைசால்

வீர 2நீங்கிய மனிதனென் றிகழ்ச்சிமேல் விளைய

ஈர நீங்கிய தெற³கட லாமென விசைத்தான்,

(இ - ள்.) (நான்) இராவணன் கவர்ந்துகொண்டு செல்ல மனைவியை யிழந்ததன்மையையுடையே னுதலினால், அலைவீசுகின்ற இந்தக் கடலானது, (என்னை) 'பெருமைமிக்க வீரநீங்கிய மனிதன்; பெருமைநீங்கிய [அற்ப மாண] வில்லையுடையவன்' என்று இகழ்ச்சி மிகுதியாகத்தோன்ற இரக்கமற்ற தாகு மென்று (பின்னுங்) கூறினான், (இராமன்); (எ - று.)

“காமயாழி ஸமாயுத்தம் - மாமயம் மகராலய: | அஸமர்த்தம் விஜாநாதி- திக்ஷமாயீத்ருஸேஜநே” என்றார், ஸ்ரீவால்மீகிபகவான். 1-ம்:—1பறித்த. 2நீங்கினன். 3கடற்கின்றது. (இசுச.)

கக. புரந்து கோடலும் ¹புகழொடு கோடலும் பொருது
தூர்து கோடலு மென்றிவை ²தொன்மையிற் றொடர்ந்த
இரந்து ³கோடலு னியற்கையுந் தருமமு ⁴மெஞ்சக்
கரந்து கோடலே நன்றினி நின்றதென் கழறி.

இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (பிறருக்கு) உதவிசெய்து (பிறகுதான் வேண்டின பொருளை அவரிடத்தினின்று) பெறுதலும், (தம்மேன்மையைக்கருதிப் பிறர்காணிக் கைதரப்) புகழ்பெற (அப்பொருளை) ப் பெறுதலும், போர்புரிந்து (பகைவ ரைத்) தூர்த்திவிட்டு (அவரிடத்துள்ள பொருளை)க் கவர்ந்துகொள்ளுதலும் என்ற இவை தொன்றுதொட்டுநடந்துவருவனவாம்; (நாம் அவ்வழியிலொ ன்றாற் பெறப்பாராமல்) இரந்துகொள்வதைக்கைக் கொண்டபோது (தனது) நற்குணமும் தருமமும் குறைவுறும்படி (இந்தக்கடல்தெய்வம்) மறைத்துகொ ண்டிருத்தல் மிகவும்நன்றாயிருத்தது; இனிச் சொல்லி (நாம்) பெறுமாறுஉள் ளது என்? [சொல்லுவதிற்பயனில்லையென்றபடி]; (எ - று.)

உலகத்தில் ஒன்றைப்பெறுதற்குப் புரிந்துகோடல்முதலிய வழிக னிருக்கின்றன: நாம் அவற்றையெல்லாம்விட்டு இரந்துகொள்வதென் வந்தத னால், இந்தக்கடல் இவ்வாறு அவமதித்தது; இதைச்சொல்லிக்கொண்டிருப் பதிற்பயனில்லை யென்றனன், இராமபிரானென்க. என்றிவை-தொகுத்தல். ஒருவர் ஒன்றைவேண்டிநிற்கையில் உபேட்சித்திருப்பது நற்குணமாகாமையோடு, தன்னைச்சாணமடைந்தோரை உபேட்சிப்பதனால் பாவமும்வீழாயு மாதலால் 'இயற்கையுந் தருமமு மெஞ்சக் கரந்துகோடல்' என்றான். (கூத்திரி யர்க்குரிய புரந்துகோடல்முதலியவற்றைவிட்டு) எனதுவீரத்தன்மையும் கூத் திரியதருமமும் குறைப இரந்துகோடலை (நான்) மேற்கொண்டஇடத்துக் கர ந்துகோடலேன்று' என்று பின்னிரண்டடிகட்கு உரைகூறுவாரமுள்ளர்: சர ணுகதியென்பது எல்லார்க்கும் உரியதாதலாலும் இராமபிரான் தான் கூத்திரி யதருமத்திற்குவிரோதமாக இரத்தலை முதலில் மேற்கொண்டிவிட்டுப் பிறகு தான் தருமத்திற்குவிரோதமாகச் செய்தேனென்று கூறினென்பது பொருந் தாமையாலும் அவ்வுரை பொருந்தாது. நன்று-பிறகுறிப்பு. ஒன்பதாஞ்செய்யு னில் நன்றுநன்றுஎனவந்ததும் இவ்வாறே. பி - ம்:—¹புகழொடுங். ²தொன் மையதொடர்ந்தும். ³கோடலின். ⁴அஞ்ச. (இசுடி)

கஉ. காணி டைப்புக்குந் திருக்கனி காயொடு ¹நுகர்ந்த
ஊனு டைப்பொறை யுடம்பின னென்றுகொண் டுணர்ந்த
மீனு டைக்கடற் பெருமையும் வில்லொடு நின்ற
மானு டச்சிறு தன்மையுங் காண்பரால் வாணோர்.

(இ - ன்.) காட்டிலேபுகுந்து பெருமைபெற்ற கணிகளையும் காய்களையும் உண்ட மாமிசத்தினாலியன்ற பாரமாகிய உடம்பையுடையவன் (நான்)என்று கருதுகின்ற மீன்களைக்கொண்ட கடலின்பெருமையையும் வில்லோடுமிருந்த

(எனது) சிறுமைப்பட்ட மாணுடத்தன்மையும் வானிடத்தவரான தேவர் காண்பார்கள்: (எ - று.)

‘நான் பெரியவனோ, கடல்பெருமைபெற்றதோ?’ என்ற இவ்விஷயத்தைத் தேவர்கள் கண்கூடாகக் காணுமாறு என்வில்வலிமையாற் காட்டுவேனென்ற வாறு. ஊனுடைப்பொறையுடம்பின்ன்-மாமிசபிண்டமாகிய தன் தேகத்தைப் போற்றுதலே பெரும்பாரமாக நினைப்பவன்: இவனாள் நம்மை என்செய்ய இயலுமென்பது, சமுத்திரத்தினுட்கோள். காண்பர்-காண்க என்றபடி. பி-ம்:—1கவர்ந்த. (௫௪௬)

க௭. ஏத மஞ்சரிநா¹ நிரந்ததே யெளிதென² விசுழ்ந்த
ஒத மஞ்சரினே டிரண்டும்வெந் தொருபொடி யாகப்
பூத மஞ்சம்வந் தஞ்சலித் துரிர்³கொண்டு பொருமப்
பாத மஞ்சலர்⁴ செஞ்செவே⁵ படர்வரென் படைஞர்.

(இ - ன்.) (சமுத்திரத்தை உபத்திரவிப்பது) பழியாமென்று அஞ்சி நான் இரத்தகொண்டு ‘(இவன் செயல்) எளிமைப்பட்டது’ எனக்கருதி அலட்சியஞ் செய்த கடல்வழும் வெந்து துளிபாய்விடவும், பஞ்சபூதங்களும் வந்து கைகுவித்த அழுது (தமது) உயிரைக்கொண்டு செல்லவும், என்படைஞராகிய வானரர் அஞ்சாமல் (தமது) பாதங்களால் நேராக இலங்கைபேரோக்கி (இனி) நடப்பார்; (எ - று.)

யான் அம்புகளைத் தொடுத்துச் சமுத்தி: ததைவற்றடித்து விடுவதால், வானரவீரர் கால்களினால் இலங்கைக்குநடந்து செல்லும்படியாகுமென்றனன் இராமபிராணென்க. உயிர்கொண்டு பொரும = பொருமியுயிர்கொள்ள: விசுதி பிரித்துக்கூட்டல். பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் நடுங்கி அஞ்சலிசெய்து அழுது தமது பிராணனுக்கு அபயதானத்தை நம்மிடத்துவேண்டிப்பெற்றுச் செல்லுமென்பது, மூன்றாமடியின்கருத்து. முதலிலேயே கடலை வில்லைக்கொண்டு வற்றவடியாமல் தன் பெருமைக்கு இழுக்கு உண்டாகவும் ஸ்ரீராமன் தான் இந்தக்கடலையிரந்தது - அதுநிலுள்ள பிராணிகட்கும் அந்தக் கடற்றெய்வத்திற்கும் இயிசைநேரிடுமேயென்ற கருணையினாலேயேயென்பதை ‘ஏதமஞ்சரி’ என்பதனால் விளக்கினான். “லாகரம் சேராஷ்யிஷ்யாமி-பத்ப்யாம்யாந்து ப்லவங்கமா:” என்றார், ஸ்ரீவால்மீகிபகவான். பி-ம்:—1இருந்ததையெளியென, இருந்ததென்னெளியென. 2இகந்த, நினைந்த. 3கொடுபோற்ற. 4அஞ்சியே. 5பணிவரென்பகைவர். (௫௪௭)

க௮. மறுமை கண்டமெய்ஞ் ஞானியர் ஞாலத்து வரினும்
வெறுமை கண்டபின்¹ யாவரும் யாரென னிரும்பார்
குறுமை கண்டவர் கொழுங்கன லென்னினும் கூடார்
சிறுமை கண்டவர் பெருமைகண் டல்லது தேறார்.

(இ - ன்.) மோட்சத்தைப்பெற்ற தத்துவஞானிகளும் இந்தஉலகத்துவந்தால், (இவ்வுலகத்தவர் அவரிடத்துப்) பொருளில்லாமையைக் கண்டபின் யாவரும் (இவர்) யாரென்று அறிதற்கும் விரும்பக்கொள்ளார்; சிதியவராகக்

காணப்பட்டவர் (தமது ஒழுக்கத்தால்) கொழுவிய நெருப்பேயாயினும் (அவரிடத்தும் தம் பணிவுதோன்றக்) கூசிடக்கமாட்டார்; சிறுமையை (த்தம் கண்களாம்) கண்ட இவ்வுலகத்தார், குணப்பெருமையைக் கண்கடாக் கண்டாலல்லாமல் உணர்வடையமாட்டார்; (எ - று.)

இவ்வுலகத்தவரின் தன்மை, காணப்படுந்தோற்றமாத் திரத்தைக்கொண்டு எளியவரென்று கருதுவது; அத்தன்மையே இத்தவருணனுக்கும் என்விஷயத்தில் உண்டாயுள்ள தென்றவாறு: சாமானியப்பொருள் விசேடப்பொருளைக் காட்டிற்று: இது-பிறிதுமொழிநலணி. குறுமையுடன் காணப்பட்டவர் (சீறுபூத்த நெருப்புப்போல மகிமையுள்ளடங்கப்பெற்றவராயினும் இவ்வுலகோர் அவரிடத்தும் கூசாரென்பது மூன்றாமடிக்குப்பொருள். பி-ம்:—1யாவரும் யாவையும், யாவரும் யாவதும், யாரையும் யாவையும். (இசஅ)

கரு.—இராமன் கடலின்மீது அம்புசெயுந்துமாறு 'வில்லைத்தருக' என, இலட்சுமணன் கொடுத்தல்.

சிருதி யென்பதொன் 1. பழிதா ஆழியிற் சினவும்
பருதி மண்டில மெனப்பொலி முகத்தினன் பலகால்
தருதி வில்லெனு மளவையிற் றப்பியும் வெம்பிக்
குருதி வெங்கன லுமிழ்கின்ற கண்ணினன் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) மனவடக்கமென்பதாகிய ஒன்று (தன்னை விட்டு) நீக்க, ஊழிக் காலத்திற்சிறுகின்ற சூரியமண்டலம்போல உக்கிரத்தன்மைவிளங்குகின்ற முகத்தையுடையவனாய், 'வில்லைத்தருவாய்' என்று (ஸ்ரீராமன்) பலமுறை சொல்லு மளவிலே, தம்பியான இலக்குமணனும் குருதியுடனே வெங்கனையுமிழ்கின்ற கண்களையுடையவனாய், மனம்வருந்தி (அவன்கேட்டவில்லையும் அந்தவில்லிற் பூட்டுதற்குரிய அம்புகளையும்) கொடுத்தான்; (எ - று.)

கடலைநோக்கி வரங்கிடந்த பெருமான், ஐட்பர்க்ருதியான அந்தக்கடல் வந்து முகக்காட்டாமையாலே அந்த ஆழியைச் சீறி 'மீன்படுகுட்டமான இது, நம்மை மதிக்கிறதில்லை; குண [குணம்-நாணும், நல்லியல்பும்.] ஊநாயை இறு மாப்பையுடைய இறத்தக்கடல் கட்டுக்குலைந்து புல்லைக்கவம்படி குணவத்தாகிக் கட்டிடைய வில்லைக் கொண்டு வருக' என்னவும், இளையபெருமான் தாம் படுக்கையானபடியாலே 'படுக்கைப்பற்றைப் படைப்பற்றாக்கவொண்ணாது' என்ற கருத்தாலே தயங்கிரிந்த, 'உனதுதாய் சொன்னபடி செய்யவேண்டாவோ? தமையன் சொல்லை மீறலாமோ? நம்மைப்பண்ணின பரிபவம் உனக்கு இல் லையோ? வில்லைத்தருக, வில்லைத்தருக' என்று பலமுறை கூறவே, இலட்சு மணன் அஞ்சி அவ்வாறே வில்லைத்தந்தன னென்று இதன் கருத்தை விரித்துரைப்பார். வில்லைக்கூறியது-வில்லில்வைத்து எய்யப்படும் அம்புகளையும் உப லட்சுணத்தாற் காட்டும். குருதிவெங்கன லுமிழ்கின்ற கண்-சினத்தைக்காட்டுங் கண். த்ருதி என்ற வடசொல்-சாந்திலையென்றபொருளைக்காட்டிற்று. பி-ம்:— 1. பழிதா. (இசஅ)

க௭.—இராமன் நானேற்றி ஒலியெழுப்புதல்.

வாங்கி 1வெஞ்சிலை 2வாளியின் மற்றொரு வேலை
 விங்கு 3தோள்வலம் 4வீக்கினன் 5கோதையை விரலால்
 தாங்கி நாணினைத் தாக்கினன் தாக்கிய தமரம்
 ஓங்கு முக்கணன் நேவியைத் தீர்த்துள தூடல்.

(இ-ள்.) தொடியவில்லை அம்புகளுடனே (இலக்குமணனிடத்தினின்று) வாங்கி, (வில்லின் ஒருபுறத்துத் துவக்கியுள்ள நாணியை) மற்றொருமுனையில் மிக்க (தன்) தோள்வலமையாற் கட்டி, விரலினால் உறையைத்தாங்கி அந்நாணியைத் தாக்கினன்: தாக்கியதனெழுந்த ஒலியானது, உயர்ச்சிபெற்ற தரிணைத் தரணை சிவபெருமானது தேவியின் ஊடலைப் போக்கியது; (எ-று.)

கணவனெழு ஊடிப்பிரிந்திருந்த பார்வதீதேவி வில்லின் நானெலியைக் கேட்டு அஞ்சி ஊடலைவிட்டுக் கணவனைப்புல்லினென்பது - இறுதியடியின் கருத்து: இதனால் காணினின் றுஎழுந்தபேரொலியின்கடுமை தொனிக்கும். வாம்பு என்ற பொருளுள்ள வேலா என்ற வடசொல்லின் திரிபானவேலையென்பது-இங்கு, (வில்லின்) முனை யென்ற பொருளைத் தந்தது. கோதை-கோதா: வடசொல்: உடம்புத்தோல்: அதனலியன்ற விரற்சட்டையைக் காட்டும். 1-ம்:—1வார். 2வாளிபெய்ப்புட்டிலுமலைபோல். 3தோளயல், தோளியல். 4வீக்கினன். 5கோதையின். 6ஓங்கல். (௫௫௦)

க௭.—இதுவும் அடுத்தகவியும்—இராமபிரான் அம்புகளை எய்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

1மாரி யின்பெருந் துளியினும் வரம்பில வடித்த
 சீரி தென்2றவை யெவற்றினுஞ் சீரிய தெரிந்து
 பாரி யங்கிரும் புனலெலா 3முடிவினிற் பருகுஞ்
 சூரி யன்கடு ரணையன சுடுசரர் 4தூர்த்தான்.

(இ - ள்.) மழையின் பெருத்த தாரைகளினும் வரம்பு இல்லாதனவும் [மிக்கப்பலஆயினவும்], காய்ச்சியடித்துக் கூராக்கப்பட்டனவும், சிறப்புள்ளவையென்று சொல்லப்படுபவை யெவற்றினும் சிறப்புடையனவும், பூமியிற் பொருந்திய மிக்கீரையெல்லாம் உலகமழியுங்காலத்திற் பருகுகின்ற சூரியன் கிரணங்கையொப்பனவுமான எரிக்குந்தன்மையுள்ள அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்து (இராமபிரான் அப்போது) செலுத்தினான்; (எ - று.)

“ஓரம்பேஅமைந்திருக்கப் பலஅம்பு வேண்டுவான் என்? என்னில்,—...இக்கடலோடு துவக்கான ஏழுகடலையும் அழிக்கையிலுண்டான திருவுள்ளத்தாலே. மராமரமேழும் மலையேழும் கீழிலேழலகமுமாக மூவேழிருபத்தொன்றையும் ஓரம்பாலே துளைபுருவப்பண்ணினவருக்கு ஒரேமுக்குப் பல அம்புகள்வேணுமோ? என்னில்,—யானை தன்வலமையைறியாதவாறுபோலக் கோபத்தின் மிகுதியாலே தம்முடையமிடுக்கை மறந்து...செய்தார்” என்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது இங்குக் காணத்தக்கது. 1-ம்:—1மாரியில். 2இவை. 3முடிவுறல்; 4சொரிந்தான். (௫௫௧)

கஅ. பெரிய மால்வரை யேழினும் பெருவளி ¹பெற்று
வரிகொள் வெஞ்சிலை வளர்பிறை யாமென வாங்கித்
திரிவ நிற்பன யாவையு முடிவினிற் றீக்கும்
²எரியின் மும்மடி கொடியன சுசுசு மெய்தான்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற ஸத்தகுலாசலங்களினும் பெருவளிமைபடைத்துக் கட்டமைந்த கொடியவில்லை வளர்பிறைச்சந்திரன்போல வளைத்து, திரிவனவும்நிற்பனவுமாகிய எல்லாப்பொருளையும் [சராசரங்களையெல்லாம்] ஊழிக்காலத்து எரிக்கவல்ல ஊழித்தீயினும் மும்மடங்குகொடுமைவாய்ந்தனவான சுசுசுரத்தை யெய்தான்; (எ - று.)

கீழ்க்கூறியபொருளையே இங்குவேறுவகையாக்கூறினார்: இவ்வாறுகூறுவது, பெருங்கவிசுக்குரியற்கை. இவ்வாறுகூறுவதில் வைசித்திரியம் ஏற்படுவதால் கூறியதுகூறவென்னும் குற்றத்திற்கு இடமில்லை. ஸத்தகுலாசலங்களாவன-கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், ரிடதம், ஏமகூடம், கீலகிரிஎன்பன. பி-ம்:—¹படைத்த, பெற்ற. ²எரியும். (ருருஉ)

ககூ.—அப்போது கடலடைந்த நிலையின் வருணனை.

மீனு நாகமும் ¹விண்டொடு மலைகளும் விறகாய்
எனை நிற்பன யாவையு மேலெரி யெய்தப்
பேன நீர்நெடு நெய்யெனப் ²பெய்க்களை ³நெருப்பாற்
கூளை யங்கியின் குண்ட மொத் த அகடற் குட்டம்.

(இ - ள்.) (கடலிலுள்ள) மீன்களும் நாகங்களும் விண்ணையளவியோக்கியுள்ள மலைகளும் விறகாக அமைய, மற்றுமுள்ளவையாவும் (வெந்து) மேலே எரியோங்க, தரையோடுகூடிய கடலின்நீர் மிக்க நெய்யாக, (இராமபிரான்) எய்த கணையினின்ற தோன்றியநெருப்பினாலே கடற்குட்டமானது வளைந்த அக்கினிகுண்டம் போன்றது; (எ - று.)

அக்கினிகுண்டத்தில் விறகிட்டு மேலெரியோங்க நெய்யூற்றி ஓமம்வளராததல், இயல்பு. கடலினிடத்து அவ்வக்கினிகுண்டத்தின் தன்மையை யேற்றிக் கூறினார்: உருவநத்தையங்கமாகக்கொண்ட நந்திப்பெற்றவுமையணி. கூளை, ஐசாரியை: அழகியஎனினுமாம். பேகம் - துரை: வடசொல். குட்டம்-ஆழ்த்துபரந்திடம்: விறகு-சமிதை. பி-ம்:—¹விண்டொடர். ²பெருங்கடல். ³நெருப்பாய். (ருருஉ)

20.—அம்புகளின்செயல்-இதுமுதல் நாற்பத்தீர் ஊடுகவிகளின் கூறப்படுகின்றது.

பாழி வன்னெடுங் கொடுஞ்சிலை வழங்கிய பகழி
யேழு வேலையு மெரியொடு புகை¹மடுத் தேகி
ஊழி வெங்கனற் கொழுந்துக ²எருந்த்தெழுந் தோடி
ஆழி மால்³வரைக் கப்புறத் திருளையு மளித்த.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) மிக்கவலிமையுள்ள நீண்டுவளைந்த சிலை வெளிப்படுத்திய கணைகள்,—எழுகடல்களையும் நெருப்புடனே புகையையும் நிரப்பிப்புறப்பட்டு, ஊழிக்காலத்துக்கொடிய அக்கினிச்சுவாலுகள் போல் கிண்தெழுந்து ஓடி, சக்கரவாளமலைக்கு அப்புறத்துள்ள இருளையும் போக்கின.

எழுகடல்களுக்குஅப்பால் சக்ரவாளகிரி சூழ்ந்திருக்கின்றதென்பதும், அதற்குஅப்பால் சூரியனதுவெயிலேபடாது இருள்சூழ்ந்தஇடம் உள்ளதென்பதும் புராணங்களின்கொள்கை, பி-ம்:—1மடுத்தென்ன,மடுத்தேரிய. 2உருத்தென. 3வரையப்புறத்து. (௫௫௪)

உக. மரும 1 தாரையி னெரியுண்ட மகரங்கண் மயங்கிச்
செரும வானிடைக் கற்பக மரங்களுந் தீய
நிருமி யாவிட்ட நெடுங்கணை 2பாய்தளி னெருப்போடு
உருமு வீழ்ந்தெனச் சென்றன கடற்றுளி யும்பர்.

(இ - ள்.) மருமஸ்தானங்களில் எரிபட்ட சுரமீன்கள் மயங்கிநெருங்கவும் வானுலகத்துள்ள கற்பகமரங்களும் தீய்ந்துபோகவும் (ஔராமபிரான்) தொடுத்துவிட்ட நீண்டஅம்புகள் பாய்தலினால், நெருப்புடனே இடி விழுந்தார்போலக் கடலின்நீர்த்துளிகள் வானத்துச்சென்றன; (எ-று.)—மருமம் = மர்மம்: உயிர்நிலை: தாரை = தாரா: ஒழுங்கு: வடசொல். பி-ம்:—1 தாரையி னெறியுண்ட. 2படுதலின். (௫௫௫)

உஉ. கூடும் வெம்பொறிக் 1கொடுங்கனல் 2தொடர்ந்தன 3கொளுந்த
ஒடு மேகங்கள் பொரிந்திடை யுதிர்ந்தன வும்பர்
ஆடு மங்கையர் கருங்குழல் 4விளர்த்தன வளக்கர்க்
கோடு 5தீந்தெழுக் 6கொழுப்புக்கைப் பிழம்பு 7மீக் கொள்ள.

(இ - ள்.) திரண்ட வெவ்வியபொறியைக்கொண்ட கொடிய நெருப்புச் சவாலிகள் தொடர்ந்தனவாய் எரிவதனால், (வானத்திற்) சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்களும் (அந்தவெப்பத்தாற்) பொரிந்துபோய்(ப்பொடிப்பொடியாய்)க் கீழே யுதிர்ந்திட்டன; கடலின் வரம்பு தீந்துபோம்படி கொழுவியபுகையுடனே அனற்பிழம்பு மேலெழுந்ததனால், வானுலகத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கின்ற(அரம்பைமுதலிய)மகளிரின் கருங்குழல்கள் (சாம்பராசி) வெளுத்திட்டன; (எ-று.)—அளக்கர் - அளப்பதற்குஅருமையானது எனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி. பி-ம்:—1கொழுங்கனல், கொடுங்கணை. 2தொடர்ந்திட. 3கொளுத்த. 4வெளுத்தன. 5நீர்த்தெழு. 6கொடும். 7போய். (௫௫௬)

உஉ. நிமிர்ந்த 1செஞ்சர நிறந்தொ றும் 2படுதலு ரெய்த்தோர்
உயிழ்ந்த 3து லர்ந்தன மகரங்க 4ளுலப்பில வருவத்
துமிந்த துண்டமும் பலபடத் 5தூரந்தன 6தொடர்ந்து
திமிங்கி லங்களுந் 7திமிங்கில கிலங்களுந் சிதறி.

(இ-ள்.) எழுந்த செந்நிறமுள்ள கணைகள் (தமது) மார்புகள்தோறும் படுதலும், மகரங்கள் இரத்தத்தைக்கக்கிக்கொண்டு உலர்ந்தவை கணக்கில்லாதன; விரையச்செலுத்தப்பெற்றனவான அந்தஅம்புகள் தொடர்ந்துஊடுருவியதனால், திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும் சிதறுண்டு பலதுண்டங்களாகித் துணிவுபட்டன; (எ - று.)—தூரந்தன-பெயர். பி - ம்:—1வெஞ். 2படுத்தொறு, தைத்தலும், மன்னலும். 3உலர்ந்தன. 4சிரங்களுமுருவ, சிரங்களுருவி. 5தொடர்ந்தன. 6தொலைந்து, தொலைத்த. 7திமிகளுமுதிர்ந்தன. (௫௫௭)

உச. நீறு மீச்செல 1 நெருப்பெழும் பொருப்பெலர் 2 மெரிய
நூறு மாயிர கோடியும் கடுக்கிண நுழைய
ஆறு கீழ்ப்பட வளறுபட் டமுந்திய வளக்கர்
சேறு தீந்தெழக் 3 காந்தின சேடன்றன் சிரங்கள்.

(இ - ன்.) நீறு மேலேபறக்குமாறு நெருப்புத்தோன்றியதனால் மலைகளை
ல்லாம் எரிந்துபோக நூறிய ஆயிரகோடியென்னும் பெருங்கணக்கினைக்
கொண்ட கொடிய அம்புகள் (தன்னுட்)புருத்ததனால் (முதலில் தன்னிடத்து
விழுவின்ற) யாறுகளைல்லாம் கீழ்மைப்படுமபடி சேறாகி அமுந்துந்தன்மையை
ப்பெற்ற கடல் (பின்பு) அச்சேறும் தீந்துபோனதனால், பாதாளலோகத்தி
லுள்ள ஆகிசேஷனது சிரங்கள் விளங்கித்தோன்றின; (எ-று.)--இது-தோடர்
புயர்வுவிரிச்சியணி. பி-ம்:—1 பொருப்பெலாநெருப்பெழுந்து. 2 மெரிய. 3 காய்
ந்தன. (இடுஅ)

உரு. மொய்த்த மீன்குல முதலற முருங்கின மொழியிற்
பொய்த்த சான்றவன் குலமெனப் பொருகனை 1 மெரிய
உய்த்த 2 கூம்புடை நெடுங்கல 3 மோடுவ கடுப்பத்
தைத்த வம்பொடுந் திரிந்தன 4 தாலமீன் 5 சாலம்.

(இ - ன்.) போர்செய்கின்ற அம்புகள் எரிவதனால், பேச்சில் தவறிவிட்ட
[பொய்ப்பெசிய] பெரியவன்குலம்போல நெருங்கிய மீன்குலங்கள் அடியோடு
அழிந்தன; செலுத்தப்பட்ட கூம்பைக்கொண்ட பெரியமரக்கலங்கள் ஒடுவன
வற்றை யொத்திருக்குமாறு, தாலமீன்கூட்டங்கள், தைத்த அம்போடும் மிகத்
திரிந்தன; (எ - று.)

மேல்முகமாகத் தைத்த கணைகள் கூம்பையும், தாலமீன்கள் மரக்கலத்
தையும் போலு மென்க; தன்மைந்நந்தூறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—1 அரிய.
2 கூம்பொடு. 3 ஒடுவதொப்ப. 4 சாலமீன். 5 சால. (இடுக)

உசு. சிந்தி யோடிய குருதிவெங் 1 கனலொடு செறிய
அந்தி வானகங் 2 கடுத்ததல் வளப்பரு மளக்கர்
பந்தி பந்திக ளாய்நெடுங் 3 கடுக்கிண படர
வெந்து 4 தீந்தன கரிந்தன பொரிந்தன சிலமீன்.

(இ - ன்.) வரிசைவரிசையாக நெடியகொடிய அம்புகள் பாய்ந்துவருதலி
னால், சிலமீன்கள், வெந்து தீந்து கரிந்து பொரிந்துவிட்டன; (அந்தமீன்களினி
ன்று) வெளிப்பட்ட ஒடிய இரத்தம் வெவ்விய அம்புக்களையோடு நெருங்குவதனால்,
அளத்தற்கு அருமையான அந்தச் சமுத்திரமானது அந்திவானத்தையொத்தது.
—முன்னிரண்டடி-நந்தூறிப்பேற்றவுவமையணி. பி-ம்:—1 கனலொடும், கன
ல்களே. 2 ஒத்தன. 3 சரங்களும்பருக, கணையெரிபடர. 4 வீந்தன, வீழ்ந்தன. ()

உஎ. வைய நாயகன் வடிக்கிண குடித்திட வற்றி
1 ஐய நீருடைத் 2 தாய்மருங் கருங்கனன் மண்டக்
கைக லந்தெரி கருங்கடல் காரகல் கடுப்ப
வெய்ய ரெய்யிடை வேவன வெத்தன சிலமீன்.

(இ - ன்.) உலகிற்கெல்லாந்தலைவனாகிய இராமபிரானது கூரியஅம்புகள் பருகியதனால் வற்றிப்போய், 'நீர்உள்ளதோ, இல்லையோ?' என்ற ஐயத்திற்குஇடனாகித் தன்னிடமெங்கும் கொடியநெருப்பு மண்டியதனால் எல்லாப் பக்கமும்ஒருசேரளியப்பெற்ற கரியகடலானது கரியஅகலையொத்திருக்க, சிலமீன்கள் காய்ந்த நெய்யிலே வேகின்றவற்றை யொத்தன; (எ - று.)

கடலே வாணாயாகவும், கடல்நீரே செய்யாகவும் இருக்க, அந்நெய்யால் வேகும் பண்டங்களைப்போன்றன அக்கடலிடைப்பட்ட மீன்களென்க. உருவகத்தையக்கமாகக்கொண்டுவந்த தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1மையநீர். 2ஆயபேரருங்கனன்மண்டி, ஆய்வருங்கடுங்கனன்மண்டி. (ருசுக)

2.அ. குணிப்ப ருந்¹கொடும் பகழிகள் குருதிராய்²மடுப்பக் கணிப்ப ரும்புனல்³கடையுறக் குடித்தலிற் காந்து மணிப்⁴ப ருந்⁵தடங் குப்பைகண் மறிகடல் வெந்து தணிப்ப ருந்தழல் சொரிந்தன போன்றன தயங்கி.

(இ - ன்.) எண்ணுவதற்குமுடியாத கொடிய (இராம)பாணங்கள் (தமது) இரத்தம்படிந்தவாயினால்உட்செல்லம்படி சொல்லத்தற்குமுடியாத[மிக்கிருந்த] (கடலின்) நீரை முழுதும்பருகியதனால், (அந்தக்கடலிலே) ஒளிவிடுந்தன்மை யுள்ள இரத்தினங்களின் மிகப்பெரியகுவியல்கள் விளங்கித்தோன்றி, அலை மடங்குந்தன்மையுள்ள கடல்வெந்துபோய்த் தணித்தற்குமுடியாத தணலைச் சொரிந்தனபோன்றன; (எ - று.)

எரிந்தவிறகுகளினின்று தணலுண்டாதல்லியல்பு; அத்தன்மை கடலிடையேவிளங்கித்தோன்றும் மணிகளிடத்து அமைத்துக் கூறப்பட்டது: தந்திறிப்பேற்றவருவமையணி. பி - ம்:—1பெரும். 2மடுத்து. 3கடையறக். 4பெருந். 5தடங். (ருசுஉ)

2.கூ. எங்கும் வெள்ளிடை¹மடுத்தலி²னிழுதுடை யினபீன் சங்க முங்கறி கிழங்கென விடையிடை³தழுவி அங்கம்வெந்து⁴பே ரளற்றிடை யடுக்கிய கிடந்த பொங்கு⁵நன்னெடும் புனலறப்⁶பொரித்தன போன்ற.

(இ-ன்.)எங்கும் வெற்றிடமாம்படி நீரை(இராமபாணங்கள்)பருகியதனால் நிணத்தைக்கொண்டமீனின் பலவகைப்பட்டசாதிகளும் கறிபுங் கிழங்கும் போல இடையிடையே பொருந்தி, (தமது) உடல்வெந்துபோய் மிக்க(கடற்) சேற்றிலே யடுக்கினவாய்க் கிடந்தவைகள்,—பொங்குந்தன்மையுள்ளநல்ல மிக்கபுனல் அடியோடுஅறும்படிபொரிக்கப்பட்ட பொரியலை யொத்திருந்தன.

எரிந்துபொரித் துரிணத்துடன் அடுக்காய்த்தோன்றும் பலவகைமீன்குலங்கள் - பொரியலானகறிகிழங்குவார்க்கம்போலத் தோன்றினவென்க: தந்திறிப்பேற்றவணி. இனிமீனும் சங்குகளும்எனினுமாம். பி-ம்:—1படுதலின்,படுத்தலின். 2இனிதுடை. 3தழுவ. 4வெஞ்சேற்றிடையடுக்கியவயங்க, பேராற்றிடை யடுக்கின கிடந்த. 5நன்கறி. 6பொடித்தமீன், பொடிப்பன. (ருசுஉ)

௩௦. அதிரும் வெங்களை யொன்றையொன் றடர்ந்தெரி 1யுய்ப்ப
வெதிரின் 2வன்னெடுங் கானென 3வெந்தன மீனம்
பொதுவின் மன்னுயிர்க் குலங்களுந் துணிந்தன பொழிந்த
உதிர முங்கடற் றிரைகளும் 4பொருவன வொருபால்.

(இ - ள்.) ஒலித்துவருந்தன்மையுள்ள கொடியஅம்புகள் ஒன்றையொ
ன்றுமோதி மூங்கிலின் கொடியகெடிய காட்டைப்போல் நெருப்பையுண்டா
க்க, (அதனால், ஒருபக்கத்திலே) மீன்கள் வெந்தன; சாதாரணமான நிலைபெ
ற்றபிராணிவர்க்கங்களும் துணிப்புண்டனவாய் வெளிக்கக்கிய இரத்தமும் ஒரு
பக்கத்திலே கடற்றிரைகளையும் ஒத்துத்தோன்றின; (எ - று.)

உயிர்க்குலங்களும்-இறத்ததுதழுவிய எச்சவும்மை.பொதுவின் மன்னுயிர்க்
குலம் என்றது-கடலில்வாழ்தலுடையனவாகாத பிராணிவர்க்கம் என்றவாறு.
திரைகளும், உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. உதிரமும் கடற்றிரைகளும் பொருவன
என்பதற்கு - உதிரமும் கடலிலைகளும் தம்மிலொர்ப்பன என்றமாம். பி-ம்:—
1அடர, மடுப்ப. 2நன்னெடுங், வெங்கடுங். 3வெந்தது. 4பொருதன. (௫௪௪)

௩௧. அண்ணல் வெங்களை யறுத்திடத் தெறித்தெழுந் தாக்கர்ப்
பண்ணை 1வெம்புனல் படப்பட நெருப்பொடும் பற்றி
மண்ணில் 2வேருறப் 3பற்றிய நெடுமர 4மற்று
மெண்ணெய் 5தோய்ந்தென வெரிந்தன கிரிக்குல மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கிரிக்குலங்களிலெல்லாமுள்ள மண்ணில் வேர்நன்றாகவுண்
றிய நீண்டமரங்கள் இராமபிரானது கொடியகளைகள் அறுத்திட்டதனால்
துண்டபட்டு, நெருப்பினுடம்பற்றப்பட்டு மேலெழுந்து, கடலாகிய நீர்நிலையின்
வெவ்விய நீர் (தம்மீது) படுத்தோறும் பின்னும் எண்ணெயிற்றேயந்தார்
போல எரியலாயின; (எ - று.)

பண்ணை-வயலுமாம். கடலின்நீர் இராமபிரானத்தினுற் கொதியுண்டு வற்
றிப் பண்ணைநீர்போலச் சிறிதாகத் தோன்றிப் பட்டமாத் திரத்தினுல் வீழ்ந்த
மரங்களை எண்ணெய் சேர்த்தாற்போலப் பின்னும் எரியச்செய்தன வென்க.
கிரிக்குலம்-கடலிலிருந்தவையென்னலாம். பி-ம்:—1வெம்புலப், 2வேருற. 3முற்
றிய, வற்றிய. 4முற்றும். 5தோய்ந்தன. (௫௪௫)

௩௨. தெய்வ நாயகன் நெரிகளை திசைமுகத் தொருவன்
1வைவி தாமெனப் பிழைப்பில மனத்தினுங் கடுக
2வெய்ய வன்னெருப் பிடைபிடை 3பொறித்தெழ 4வெறிநீர்ப்
பொய்கை தாமரை பூத்தெனப் 5பொலிந்தது புணரி.

(இ - ள்.) தேவாதிதேவனை இராமபிரான் ஆராய்ந்தெடுத்து எய்த அம்
புகள் நான்குதிசையும்நோக்கி நான்குமுகக்களையுடைய பிரமதேவனது
கொடியகளைபோல [பிரமாஸ்திரம்போல]த் தவருதனவாய் மனத்தினும்
விரைந்துசெல்லவே, (அந்தக்கணையால்தோன்றிய) கொடிய வலிய நெருப்பா
னது இடைபிடையே, பொறியைச்சிதழியவண்ணம் மேலெழுதலால், கட

லானது, —சுறமணமுள்ள நீர்ப்பொய்கை தாமரைமலர்களைப் பூத்தாற்போல விளங்குவதாயிற்று; (எ - று.)

கடலின்நீரில் இடையிடையே நெருப்புச்சுவாயெழுந்த தோன்றவ தால், அக்கடல் தாமரைபூத்த நீர்ப்பொய்கைபோலு மென்றார்: தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1வைததாம். 2எய்கையால், வெய்யவான், வெய்ய தாய். 3பொடித்தெழு. 4விரிந்த. 5பொலிந்ததப். (இசுசு)

௩௩. செப்பின் மேலவர் சிறிது மதுசிறப் பாதல் தப்பு மேயது கண்டன முவரியிற் றணியா உப்பு வேலையென் றலகுறு பெரும்பழி 2நீங்கி அப்பு வேலையாய் நிறைந்தது குறைந்ததோ வளக்கர்.

(இ - ள்.) சொல்லுமிடத்து,மேலோர் சீற்றங்கொண்டாலும் அது சிறப் பெயாகுதல் தவறுமோ? [தவறாது]; அவ்விஷயத்தை உப்புக்கடலிற்(பிரதி யட்சமாகக்) கண்டோம்; (எங்ஙனமெனின்),—கடலானது, தணியாதஉப்பை யுடையது என்று உலகிற்பொருந்திய பெரும்பழி நீக்கப்பெற்று அம்புவேலையாய் நிறைந்தது; கடல் குறையுற்றதோ? (எ - று.)

இராமபிரான் சீற்றத்தால் அப்போது உவரிக்கு உப்புவேலையென்றபேர் நீக்கி அப்புவேலையென்ற பேர் நேரிட்டதனால், பெரியோர்சிறினால் மேன்மையேநிகழு மென்பதைக்கண்ணாரக்கண்டோமென்றவாறு. ஒருசெய்கையால் பிறருக்கு நல்லவிஷயத்தையோ தீயவிஷயத்தையோ தெரிவிப்பதாகிய கூட்டியணி இச்செய்யுளிற் காண்க. அம்புவேலையென்ற மென்றொடர்க்குற்றியலுசரம் வன்றொடர்க்குற்றியலுசரமாயிற்று: இத்தொடர், அம்பையுடைய வேலையென்று விரியும்; அம்பு என்பது - சீலேடைவகையால், நன்னீர் களை என்ற இருபொருளை யுணர்த்தும். பி-ம்:—1சிறப்பான. 2ஒழிய. (இசுஎ)

௩௪. தாரை யுண்டபே ரண்டங்க 1ளடங்கலுந் தானே வாரி யுண்டருள் செய்தவற் 2கிதுவொரு வலியோ பாரை³யுண்பது படர்புன லப்பெரும் பரவை நீரை³யுண்பது நெருப்பெனு மப்பொரு 4ணிந்துத்தான்.

(இ - ள்.) (ஒன்றன்மேலொன்றாக) ஒழுங்காக இருக்கின்ற பெரிய அண்டங்களை யெல்லாம் தானொருவனே வாரியுண்டு அருள்செய்தவனாகிய திருமாவின் அமிசாவதாரமான இராமபிரானுக்கு இந்தக்கடல்கீரை அம்பினுண்பது ஒரு பெரியகாரியமாமோ? (யுகாந்தகாலத்தில்) உலகத்தையழிப்பது பரவிய (கடற்) புனலாகும்: அந்தப் புனைக்கொண்ட கடலின்நீரை நெருப்பு உண்ணுமென்று வேதத்திற்குரிய அந்தவிஷயத்தை(த் தன்செயலால்) நிலை நாட்டினான்; (எ - று.)

அக்கினியிலிருந்து நீரும் நீரிலிருந்து பூமியும் தோன்றியது போலவே, காரியங்கள் தமக்குக்காரணமான பொருள்களிலே லயமடையும் முறைமைக்கு ஏற்ப, பூமியானது நீரிலும் நீரானது நெருப்பிலும் லயமடையுமென்று வேதம் கூறுகின்றது: அவ்விஷயத்தை உலகத்தோர் கண்ணாணும்படி

கணையினுல்தோன்றிய, செருப்பினுல் கடலினீரைவற்றுவித்தான்: உலகத்தை யெல்லாம் வாரியுட்கொண்ட பெருமானுக்கு இச்செயல் ஒருபெருங்காரிய மன் நென்றவாறு. அண்டக்களையெல்லாம் உண்டருள்பவனுக்கு ஓரண்டத் தின் ஏகதேசத்திலடக்கியிருக்கும் பொருளை யுண்பதில் அருமைப்பாடு சிறிது மில்லையென்பார் 'இது ஒருவலியோ' என்றார். தாரை-தாரா என்ற வடசொல் லின் சிதைவு. 'தாரையுண்ட பேரண்டக்கடாழையின் கனியைத், தேரையுண் டெனவுண்டவற் கிதுவொருவலியோ' என்று முதலிரண்டடிகள் சிலபிரதியிற் காண்கின்றன. பி-ம்:—1 அடக்கவும், 2 ஈதொரு. 3 உண்டது. 4 நிறைத்தான். (.)

வேறு.

௩௫. மங்கலம் பொருந்திய 1 தவத்து மாதவர்
கங்குலும் பகலும் 2 கடலுள் வைகுவார்
அங்கம்வெந் திலரவ னடிக ளெண்ணலாற்
பொங்குவெங் கனலெனும் புளளிற் போயினார்.

(இ - ள்.) இரவும்பகலும் அந்தக்கடலுள் தங்குபவராகிய மங்கலம்பொருந் தியதவத்தைபுடைய பெருந்தவசியர்,—அந்தக்கடலுளின் பாதக்களைத் தியா னித்துக்கொண்டிருத்தலால், தம்முடல்வேவப்பெறாமல் மிகக்கொடிய அக்கினி யென்றசொல்லத்தக்க (அந்தக்கடலின்) நீரில் தானே போனார்கள்; (எ - று.)— மாதவர்க்கு நெருப்பிலிருந்தும் உடல்வேதலாகியகாரியம் தோன்றாமையைக் கூறியதனால், இது - சிறப்புநவீந்தியணியாம்: இதனை வடநூலார் விசே ஷோகீதியென்பார். அங்கனம் உடல்வேவப்பெறாமல் அவர்கள் இனிதிரூந் ததுபற்றி, 'கனலெனும்புளல்' என்றார். பி-ம்:—1 தவத்தின், 2 கடலின். (௫௬௬)

௩௬. தென்றிசை 1 குடநிசை முதல திக்கெலாந்
துன்றிய பெரும்புகைப் 2 படலஞ் சுற்றலாற்
கன்றிய நிறத்தன கதிர வன்பரி
3 நின்றன சென்றில நெறியி னீங்கின.

(இ - ள்.) தென்றிசை மேற்றிசை முதலிய திக்குக்களிலெல்லாம் நெருக் கிய மிக்க புகைத்தொகுதி சூழ் துகொண்டதனால், சூரியன்குதிரைகள்,—(தம் முடைய இயற்கையான பச்சைநிறம்நீங்கிக்) கன்றியநிறத்தையடைந்தனவாய் வழிதவறிப்போய்மேற்செல்லமாட்டாமலின்றன; (எ - று.)—பரி நிறம்மாறு பட்டனவென்றது - பிறிதீன்குணம்பெறலணியும், நெறியின்நீங்கின சென் றில நின்றன என்றது - தொடரீபுயரீவுநவீந்தியணியுமாம். பி-ம்:—1 குண நிசை. 2 படலை. 3 நின்றது. (௫௭௦)

௩௭. 1 பிறிந்தவர்க் குறு 2 துய ரென்னும் பெற்றியை
அறிந்திருந் தறிந்தில ரணைய ராமெனச்
செறிந்ததம் பெடைகளைத் தேடித் 3 தீக்கொள
மறிந்தன கறிந்தன வானப் புள்ளொலாம்.

(இ - ள்.) வானத்திற்சஞ்சரிக்குந் தன்மையுள்ள பறவைகளெல்லாம்,— (தம்மோடு) நெருக்கிப்பழுகுளின்ற தம்முடைய பெண்பறவைகளைத் தேடி, (அப்

பெடைகள் இராமபிரானெய்த அம்புகளினுல்தோன்றிய) தீக்கொள்ளவே (அங்
 மனமானதையறிந்து), (இராமபிரான்) பிரிந்தவர்க்கு மிக்க துயரம் (விரையும்)
 என்ற தன்மையை யறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப் போன்றார்' எனச் சொல்லி,
 (அத்தீயில் தாமும்) உயிர்மடங்கிக் கரிந்திட்டன; (எ - று.)

தமதுபேடையைத்தேடி அவை தீக்கொண்டதையறிந்த ஆண்பறவை
 கள் 'இராமபிரான் தான் சீதையைப்பிரிந்து பிரிந்தார்க்கு உறுந்துயர் இத்தன்
 மையது என்பதை உணர்ந்திருந்தும், பிறபிரானிடக்குமதுசெயலால் அவ்வா
 ருள துயர் நேருமோ? என்று அஞ்சியல்லவோ தொழிலைச் செய்யவேண்டும்:
 அங்ந்நம் ஆராயாது செய்து எமதுபேடையைத் தமது அம்புத்தீக்கொள்ளச்
 செய்தாராதலால், இவர் பிரிந்தார்க்கு உறுந்துயரை அறிந்திருந்தும் அறியாத
 வர்போன்றார்' என்று சொல்லித் தாமும் அத்தீயில் உயிரொழிந்துகரிந்தன
 வென்றவாறு. ஆம் - அசை. பி-ம்:—1 பிரிந்தவற்கு, பிறந்தவற்கு. 2 பொருளு
 ணரும்பெற்றியார், துயரெண்ணும்பெற்றியை. 3 தீச்செல. (௫௭௧)

௩௮. 1 கமையறு கருங்²கடல் கனலி கைபரந்து
 3 அமைவன மொத்தபோ தறைய வேண்டுமோ
 சமையுறு பெரும்புகைப்⁴ படலஞ் சுற்றலால்
 இமையவ⁵ரிமைத்தனர்⁶ வியர்ப்பு மெய்தினார்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) பொறுமையறுதற்குக் காரணமான அந்தக்
 கரியகடலானது நெருப்புத் தன்னிடம் முழுதும் பரவப்பெற்று மூங்கிற்
 காட்டையொத்தபோது (அதனூன்றேந்த கொடுமையைச்) சொல்லவேண்
 டுமோ? சமையாகப்பொருந்திய பெரும்புகைக்கூட்டம் சுற்றிக்கொண்டத
 னால், (இமையாக்கண்ணரான) தேவரும் கண்ணிமைத்து உடலில் வியர்வையும்
 உண்டாகப்பெற்றனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 கமையுறு. 2 கடற். 3 அமைவன
 வொத்த. 4 படலை. 5 இமைத்தன. 6 வெயர்ப்பும். (௫௭௨)

௩௯. பூச்¹செலா தவணடை² போல்கி லாமையால்
 3 ஏச்செலா மெய்திய⁴ வெகினம் யாவையுந்
 தீச்செலா நெறிபிற் தின்மை யாற்றிசை
 5 மீச்செலா புனலவன் புகழின் வீந்தவால்.

(இ - ள்.) பூவிலும் அடிவைத்துச் செல்லமாட்டாத (மிக்கமென்மையை யு
 டைய) வளான சீதாபிராட்டியின் நடையைப் போன்று (அழகாக) நடக்கமாட்டா
 மையால் பழிப்பை மிகுதியாக அடைந்த அன்னப்பறவைகளைல்லாம்,—நெருப்
 புச்செல்லாதவழி வேறு இல்லாமையால் திக்கின்மீது செல்லமாட்டாதனவாய்,
 வருணபகவான் புகழ்போல அழிந்தன; (எ - று.)—செலா - முற்றெச்சம். புன
 லவன்புகழ்வீந்தமை - வரங்கிடந்த இராமபிரானுக்கு அருளாமையாலென்க.
 புகழை வெண்ணிற்முடையதாகக்கூறுதல் கவிமரபாதலால், வெண்ணிற்முடைய
 அன்னப்பறவை வீந்தமையை வருணனுடையபுகழே சரீரம்படைத்து அழிந்
 ததைப்போலுமென்று குறித்தார்: நந்திறிப்பேற்றவணி. 'பூச்செலாதவன்' என்
 பது, சீதையின்மென்மையைக் குறிக்கும். பி-ம்:—1 செலாதவன்பெடை, செலா

தவப்பெடை. 2போகலாமையில், போகிலாமையால். 3 ஏச்செலாவெய்திய
4 அன்னம். 5 மீச்செலாப்புரவலன், மீச்செலப்புல்லன்மன். (௫௭௩)

௪௦. பம்புறு நெடுங்கடற் 1 பறவை யாவையும்
உம்பரிற் செல்லலுற் றுருகி 2 வீழ்ந்தன
3 அம்பர மம்பரத் தேக 4 லாற்றல
இம்பரி 5 லுதிர்ந்தன வெரியு மெய்யன.

(இ - ன்.) பரவுதல்பொருந்திய பெரியகடலிலேவாழ்கின்ற பறவைக
ளெல்லாம் வானத்திற் (பரந்து) செல்லத்தொடங்கி (அங்கும் அனற்சுவாலேவீச
வதனால்) உருகி விழுந்திட்டன; மேகங்களும் எரிகின்ற உடலைபுடையன
வாய் ஆகாயத்திற் செல்லமாட்டாதனவாகி இவ்வலகிற் சிந்தின; (எ று.)—
அம்பரம் அம்பரத்திற் செல்லமாட்டாதனவாயின என்று கூறிய நயம் பாராட்
டற்குரியது. அம்பரம்-மேகமும், ஆகாயமும். பி-ஃ:—1 பரவை. 2 வீழ்ந்தன
3 வம்பரும். 4 ஆற்றில. 5 மறிந்துபோயெரிந்துவீழ்ந்தவே. (௫௭௪)

௪௧. பட்டன படப்படப் படாத புட்குலம்
சட்டுவந் 1 தெரிக்குலப் படலஞ் சுற்றலால்
கீட்டுழி யற்கில விரியல் 2 போவன
முட்டையென் றெடுத்தன 3 வெளுத்த முத்தெலாம்.

(இ - ன்.) இறந்தபறவைகள் இறந்திற்றுபோயினவாக, இறவாதபற
வைகளெல்லாம் சுட்டுக்கொண்டேவந்து அக்கினிச்சுவால்களின்தொகுதி
குழந்துகொண்டதனால் ஓடத்தொடங்கி, (தாம்முட்டையை) இட்டஇடத்தை
யறியாமல் வெளுத்தமுத்துக்களையெல்லாம் (தமது) முட்டைகளென்றகருதி
யெடுத்தன; (எ - று.)—படாதபுட்குலம் வெளுத்தமுத்தை முட்டையென்று
கருதியெடுத்தனவெனக் கூறியது - மயகீடவணி. தீப்பட்டுவேகும்நிலையிலும்
பறவைகட்குத் தாம் இட்டமுட்டையினிடத்துள்ள அன்பு விளங்குதல்காண்க.
பி-ம்:—1 எரிக்கனல், எரிகனல். 2 போயின. 3 கடலுள், கடுத்த. (௫௭௫)

௪௨. வள்ளலைப் 1 பாஸியே மனித னென்று கொண்டு
எள்ளலுற் 2 பறறைந்தன 3 மெண்ணி லாமென
வெள்ளிவெண் பற்களைக் கிழித்து விண்ணுறத்
துள்ளலுற் றிரிந்தன 4 குறங்கு குழந்தில.

(இ - ன்.) (சீர்க்) குறங்குகள், — திரண்டிருக்கமுடியாமையால், பாவிக்களா
கியகாக்கள் உதாரகுணமுடையவனான ஸ்ரீராமபிரானைச் சாதாரணமனிதனே
யென்று எண்ணிப் பரிசுகித்தலைச்செய்து (எனனமாகச்) சொன்னோம்; ஆராய்ச்
சியில்லாமற்போனோம்' என்று சொல்லி வெள்ளிபோல் வெண்ணிறமான
(தமது) பற்களை யிளித்தவண்ணம் ஆகாயத்தையளாவத் துள்ளி நிலைகெட்டு
ஓடின; (எ - று.)

'எண்ணிலாம்' என்றது—'இராமன் மனிசனல்லன்: கடவுளின் அமிசமான
வன்' என்ற எண்ணம் அவனது இந்த அற்புதமான செயலைக்காண்பதற்குமுன்
னமேதோன்றியிருப்பின், அவனைபெள்ளாமல் மற்றைவானரங்கள் போலவே
அப்பரமனையடைந்து நகந்தியைப்பெறலாமென்ற உட்கோளினாலாகும். பொ

குஞ்சுரைக்கும்போது சூழ்ந்திலவன்பதை முன்னேகட்டாமல் இறுதியிலேயே கொண்டு, அதற்கு-குரங்குகள் இரிந்தனவாதலாற் கணையின்றெருப்பினும் சூழ்ப்பெருதனவாயின என்றஉரைப்பாருமுனர். பாலியேம் - தன்மைப்பன்மைப்பெயர். இனி, முதலிரண்டடிகள் “வள்ளிலப்பாலிதான் மனிதனென்றுடன், எள்ளலுற்றெதிர்ந்திலனேமுநானென” என்று சிலபிரதியிற்காண்கின்றன. அந்தப்பாடம், அக்குரங்குகள் வருணனைப்பழித்தனவாகப் பொருள்பட்டுச்சிறக்கும். பி-ம்:—1பாலிகாள்,பாலிதான், பாலிகாண், பாலியேன். 2இகழ்ந்தனம். 3எண்ணிலோம். 4குரங்கின்சூழலே. (௫௭௬)

- ௪௭. 1தானெடுந் தீமைக ளுடைய தன்மையார்
- 2மாதெடுங் கடவிடை 3மறைந்து வைசுவார்
- 4தூநெடுங் குருதிவே லவுணர் துஞ்சினார்
- 5மீநெடுங் கிரியென மிதந்து வீங்கினார்.

(இ - ள்.) (பிறகுக்கு) வருத்தஞ்செய்கின்ற மிக்கதீமைகளைக்கொண்ட தன்மையையுடையவரும்மிக்கபெருங் கடலிடையேமறைத்துதங்குபவருமான மாயிசுங்கனின் மிக்கஇரத்தம்படிந்தவேற்படையையுடையஅவுணர்கள்,(கணைகளால்தோன்றிய நெருப்பினு லெரிக்கப்பட்டு) இறந்தவராய் மேலோங்கிய பெருமலைபோலப் பருந்தோற்றத்துடன் மித்தாரர்கள்; (எ-று.)—‘வீங்கிமித்தார்’என மாறுக. முதலடியில், தாம்என்றும்பிரிக்கலாம். பி-ம்:—1தானெடுந். 2மானெடுங். 3மறைந்து. 4தூனெடுங். 5மீனெடுங்குவம். (௫௭௭)

- ௪௮. தசம்பிடை விரிந்தன வென்னுந் 1தாரைய
- பசும்பொனின் 2மானங்க 3நுருகிப் பாய்ந்தன
- அசம்பற வறந்தன 4வான வாதெலாம்
- விசும்பிடை 5விளங்கிய மீனும் 6வெந்தவே.

(இ-ள்.) (கணைத்தீயால்), பசும்பொன்னுலியன்ற விமானங்கள்,—(முதலிற் பொற்)குடம்இடையேவிரிந்தனவென்றுசொல்லத்தக்க ஒழுங்கையுடையனவாய், (பிறகு)உருகிப்பாயலாயின; ஆகாயத்திலுள்ள கக்கையின் நீரெல்லாம், நீர்த்திலவையும்அறும்படி வரண்டபோயின; ஆகாயத்தில்விளங்கிய நட்சத்திரங்களும் வெந்தன; (எ - று.)—மானம்-விமானமென்பதன்முதற்குறை. வானவாறு - ஆகாயக்கை; ஆகாயவழியுமாம். முதலடி ‘தசும்பொடுவிளங்கியேயொளிநுந்தானத்த’ என்று ஒருபிரதி. பி-ம்:—1தாரையப். 2விமானங்கள், விமானமும். 3உருக்கி. 4வானயாதெலாம், வானயாறுகள்.5இயங்கின.6வெந்தவால், வெந்ததால். (௫௭௮)

- ௪௯. 1செறிவுறு செம்மைய தீயை யோம்புவ
- நெறியுறு செலவின தவத்தி 2னீண்டன
- உறுசின முறப்பல வருவு 3கொண்டன
- குறுமுனி யெனக்கடல் குடித்த கூர்ங்கணை.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) கூரியஅம்புகள்,—குறுகியவடிவமுள்ள அகத்தியரைப்போல், நெருங்கிய செம்மையையுடையனவும், தீயையோம்புவனவும், நெறியிற்செல்லுகின்றசெலவினையுடையனவும், தவத்தினீண்டன

வும், மிக்கினம்பெர்ருத் துவதாற்பலவுருவங்களைக்கொண்டவ்வுமாகிக் கடல்
 ரீரைக் குடித்தன; (எ - று.)

கணைக்கு, செம்மை - செந்நிறமுடைமை, தீயையோம்புதல் - தீயை மேன்
 மேல்தோன்றச்செய்துவளர்த்தல், நெறியுறுசெல்வு - நேரேசெல்லுதல், தவத்
 தினீரூதல் - இராமபிரான துசங்கற்பத்தால்வளர்வனவாதல், உறுசினமுறப்
 பலவுருவுகொள்ளுதல் - இராமன துசினத்தினால் ஒன்றுதூறுகஆதல்; கடல்
 குடித்தல் - கடல்ரீரைவற்றச்செய்தல். குறுமுனிக்கு, செம்மை - நற்குண
 முடைமை; தீயையோம்புதல் - அக்கினிகாரியஞ்செய்தல், நெறியுறுசெல்வு -
 சன்மார்க்கத்தில்கடக்கை, தவத்தினீரூதல் - தவத்தைமிகுதியாகக்கொள்ளு
 தல், உறுசினமுறப்பலவுருவுகொள்ளுதல் - மிக்கினந்தோன்ற அச்சினத்திற்
 குவற்பப் பலவுருவத்தையடைதல், கடல்குடித்தல் - கடல்ரீரைஆசுமனஞ்செய்
 தல்; இவ்வாறு இராமன து கணைக்கும் குறுமுனிக்கும் செம்மொழிச் சிலேடை
 மூலமாக ஒப்புமைகூறியது - சிலேடையை யுறுப்பாக்கொண்ட உவமையணி
 யாகும். பி - ம்: - 1 செறியுறுசெம்மையில். 2 நீண்டென. 3 கொள்வன. (ருஎக)

சசு. மோதலங் கணைகடன் 1 முருக்குள் தீயினாற்
 பூதலங் காவொடு 2 மெரிந்த பொன்மதில்
 3 வேதலு மிலங்கையு மீளப் போயின
 தூதன்வந் தானெனத் துணுக்கங் 4 கொண்டதால்.

(இ - ள்.) மோதலையுடைய அழகிய ஒலிக்கின்ற கடலில் (இராமபிரா
 நெய்தலும்புகளினால்தோன்றிய) அழிக்குத்தன்மைபுள்ள தீயினால் (இலங்கை
 யின்) பொன்மதில் வேகவும், (முன்னர் அநாமாலால்) அசோகவனிகையுடனே
 பூதலமும்வரியப்பெற்ற இலங்கைநகரத்திலுள்ளாரும் சென்ற (இராம) துதலா
 கிய அநாமான் மீளவும்வந்திட்டானென்றுகருதி மனத்தி லச்சக்கொண்டனர்.

இலங்கை - இலங்கையிலுள்ளார்க்கு, ஆகுபெயர். இராமபிரானெய்த
 கணையினால் கடலில்தோன்றியநெருப்பு இலங்கையின்மதினை வேவச்செய்ய
 வும், 'முன்னர்ச்சோலையுடனே பூதலத்தை யெரித்திட்ட அனுமான் மீளவும்
 வந்துநெருப்புவைத்திட்டானோ?' என்று இலங்கையிலுள்ளார் அச்சக்கொண்
 டனரென்பதாம்: ஐயவணி. பி - ம்: - 1 முழங்கு, முழங்கத். 2 எரிந்து. 3 மேய்
 தலும். 4 உற்றதே. (ருஅ௦)

சஎ. அருக்கனி லொளிவிடு மாட கக்கிரி
 யுருக்கென வருகின வுதிரர் தோய்ந்தன
 முருக்கெனச் சிவந்தன 2 முரிய வெந்தன
 கரிக்குவை நிகர்த்தன பவளக் காடெலாம்.

(இ - ள்.) குரியணப்போல ஒளிவிடுகின்ற பொன்மலையான திரிகடா
 சலம் பொன்னுருக்குப்போலஉருகி இரத்தம்படியப்பெற்றுப் பலாசம்பூப்போ
 லச் சிவந்துதோன்றின; பவளக்காடெல்லாம் நிறம்முரியும்படிவெந்தனவா
 கிக் கரிக்குவியலை யொத்தன; (எ - று.) - ஆடகக்கிரியென்றது - திரிகடா
 சலத்தை: அதற்குச்சிகரங்கள்மூன்றுஇருத்தலால், பன்மை கூறப்பட்டது.
 பி - ம்: - 1 விளக்கு. 2 முதிர. (ருஅ௧)

சா. 1பெருடைக் கிரியெனப் 2பெருத்த 3மீன்களும்
 ஓரிடத் துயிர்தரித் 4தொதுங்க கிற்றல்
 நீரிடைப் 5புகுஞ்சில 6நெருப்பு நன்றெனப்
 பாரிடைக் குதித்தன பதைக்கு மெய்யன.

(இ - ள்.) பெருமையையுடையமலைபோலப் பெருத்த மீன்களும் ஓரிடத் தில் உயிரைத்தாங்கி ஒதுங்கிநிற்கமுடியாதனவாக, நீரிடையிற்புகுந்த சில, நெருப்பும் இரத்தக்கடல்நீரின் நன்று என்றுசொல்லிப் பூமியிற்குதித்துத் துடி துடிக்கின்ற உடம்பையுடையனவாயின; (எ - று.)—கடல்நீர் உடம்பில் இழிசிக்கொண்டு பூமியிற்குதிப்பினும் உடலை வேகச்செய்தலால், நீரினும் நெருப்பே நன்றா மென்றன வென்க. பி-ம்:—1வேருடை. 2பெரிய. 3மீன்குலம். 4ஓங்க. 5புகுமதில். 6நெருப்பில். (இஅஉ)

சா. சுருள் 1கடற் நிரைகளைத் தொலைய 2வுண்டனல்
 பருகிடப் புனலில் பகழி 3பாரிடம்
 மருள் 4கொளப் 5படர்வன நாகர் வைப்பையும்
 இருள்கெடச் 6சென்றன விரகி 7போல்வன.

(இ - ள்.) (இராம) பாணங்கள்,—சுருளுந்தன்மையுள்ள கடலின் அலை நீரை வற்றும்படிபருகிப் (பின்னும் தம்மிடத்துள்ள) அனல் பருகுதற்கு நீர் இல்லாமையால் பாரிடத்தவர் திகைப்பு அடையும்படி செல்லத்தொடங்கியன வாய், நாகரின்வாழிடமான பாதாளலோகத்தையும் இருள்கெடச்சென்றனவாகிச் சூரியனைநிகர்த்தன; (எ - று.)—இருள்கெடுத்தலாற் பகழிக்குச் சூரியன் உவமையாவன். பி-ம்:—1கெடத். 2உண்டன, உண்டெனப். 3பாரிடை. 4கெட. 5படர்நெடு மகரவைப்பெலாம். 6சென்றன. 7போன்றன, ஒப்பன. (இஅஉ)

சா. கரும்புறக் கடல்களோ டுலகந் 1காப்ப்சிய
 இரும்புறச் செல்வன விழிவ கீழுற
 அரும்புறத் 2தண்டத்தை யுருவி 3யப்புறம்
 பெரும்புறக் கடலையுந் தொடர்ந்து பின் 4செல்வ.

(இ - ள்.) (இராமபாணங்கள்),—கறுத்துத்தோன்றுகின்ற மேற்புறத் தைக்கொண்ட கடல்களுடனே உலகங்களையும் எரித்தனவாய் இரும்பின் தன்மைபொருந்தச் செல்வனவும் கீழுறஇழிவனவுமாகி, (துளைத்தற்கு) அரிய இடத்தைக்கொண்ட அண்டத்தை ஊடுருவிச்சென்று அப்புறம் (அவ்வண்டத்தின்) பின்னே புள்ள பெரும்புறக்கடலையும் தொடர்ந்து செல்வனவாயின; (எ - று.)—திண்மையுடனிருத்தல்பற்றி ‘இரும்புறச்செல்வன’ என்றார். தொடர்புயரிவுநவிரிச்சியணி. பி - ம்:—1காட்சிய. 2அண்டமும். 3அப்புறம். 4செலும். (இஅச)

சா. திடல் 1திறந் துகுமணித் திரள்கள் சேணிலம்
 உடல்திறந் துதிரம்வந் துகுவ போன்றன
 கடல் 2திறந் தெங்கணும் வற்ற வக்கடல்
 3குடல்திறந் தனவெனக் கிடந்த கோளரா,

(இ - ன்.) (நீர்வற்றினமையால் கடலிடையே) திட்டங்கள் திறக்கப் பெற்று (அங்குக்கிடந்த) இரத்தினத்தொகுதிகள், பரத்தலிலும் உடல்திறக்கப்பெற்று இரத்தம் வந்து உருவனவற்றைப் போன்றன; கடலானது திறக்கப்பெறுமாறு என்கும் நீர்வற்றினமையால் (அதனிடையேதோன்றுகின்ற) வலிய கடற்பாம்புகள், அந்தக்கடல் குடல்திறந்தவற்றைப் போன்றன; (எ-று.) —தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1 சிறத்து. 2 இறத்து. 3 குடர். (௫௨௫)

௫2. ஆழியிற் புனலற மணிக 1 ளட்டிய
2 பேழையிற் பொலிந்தன பரவை 3 பேறுறப்
4 பூழையிற் பொருகணை 5 யுருவப் புக்கன
மூழையிற் பொலிந்தன முரலும் வெள்வளை.

(இ - ன்.) கடலினீர் வற்றுதலினாலே (ரத்தாகரமான) சமுத்திரங்கள், பாக்கியந்தோன்ற மணிகளிரம்பவைத்த பெட்டிபோல விளங்கின; (தம்மிடத்துள்ள) துவாரத்திலே (இராமபிரானுடைய) பொருகணை ஊடுருவப்புகப் பெற்றனவான ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள வெண்ணிறச் சங்குகள், அகப்பைபோலத்தோன்றின; (எ-று.)—நீர்வற்றிய கடல்கள் மணிகளவைத்துள்ள பெட்டியையும், கணைபொத்திய வளைகள் மூழையையும் போலுமென்றவை - தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணிகளாம். பி-ம்:—1 ளட்டிய. 2 ஏழையிற். 3 பேர்வறப், பெட்டிபுடை. 4 பூழியிற். 5 உருவிப். (௫௨௬)

௫௩. நின்றநூ ரூயிரம் பகழி நீட்டலாற்
குன்று 1 நூரூயிரக் கோடி யாயின
சென்றுதேய் 2 வுறுவரோ புலவர் 3 சீறினும்
ஒன்றுநூ ரூயின வுவரி முத்தெலாம்.

(இ - ன்.) (இராமபிரான் தனது) வில்லினின்று நூரூயிரம்பகழியைச் செலுத்தலால், குன்றுகள் நூரூயிரக்கோடித்துண்டுகளாயின; (அன்றியும்), உவரியிலுள்ள முத்துக்களெல்லாம் ஒன்றுநூரூகடியின; (இங்ஙனம் ஒன்று பலவானது தகுதியே); புலவராயினோர் சீறினால் (சிறப்பட்டவர்) போய்க்குறைவுறுவரோ? [குறைவுரை]; (எ-று.)—புலவர்சீறினும் குறைவு வராநாகையால், குன்றுகளும் முத்துக்களும் இராமபிரானுடைய சிற்றத்தினாலெய்த கணைக்கு இலக்காயும் குறைவுறாமல் ஒன்று மிகப்பலவாயின வென்க. பொதுப்பொருள் சிறப்புப்பொருளைச் சமர்த்தித்திறின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. சென்று - சொல்லிழக்காடு. பி-ம்:—1 நூரூயிரகோடி. 2 உறுவரே. 3 சீறினால். (௫௨௭)

௫௪. குடுபெற் 1 றையனே தொலைக்கு மன்னுயிர்
வீடுபெற் 2 னைடை மிடைந்த வேணுவின்
காடுபற் 3 நியப்பெருந் கணலி கைபரந்து
ஒடியுற் 4 றதுருபுப் புவரி நீரெலாம்.

(இ - ன்.) தலைவனைய இராமபிரானுத்தானே [இராமபிரானது அம்பினால்] சுடப்பட்டு உயிர்தொலைக்கப்பெற்ற மன்னுயிர்கள், மோட்சனோகத்தைப் பெற்றன; கடலினிடையே நெருங்கிய மூங்கிலின் காடுகளிற் பற்றிய

செய்தவையுள்ள பெருநெருப்பு, எங்கும்படிவந்தால், அந்நெருப்பு உவரிநீர் முழுவதும் ஒடிப்பொருத்திற்று;(எ-று.)—திருமாலாகிய இராமபிரானது திருக்கைகனால் மாண்டவை வீடுபெற்றன என்க. பி-ம்:—1ஐயமேதொலைத்துமீனாயிர். 2அடை, புடை. 3நெடுங். (இஅஅ)

100. காலவான் கடுங்கீணை சுற்றுங் கவ்வலால்
நீலவான் துகிலினை நீக்கிப் பூநிறக்
கோலவான் 2கழிநெடுங் கூறை சுற்றினார்
போலமா நிலமகள் டொலிந்து தோன்றினார்.

(இ - ன்.) யமன்போன்ற நீண்ட கொடிய(இராம)பாணங்கள் சுற்றிலுங்கவ்விக்கொண்டதனால், மாநிலமகள்(தான் பூண்ட)நீலநிறமுள்ள சிறந்ததுகிலினைக் களைந்திட்டுச் செம்பூவின்நிறத்தைக்கொண்ட அழகியசிறந்த மிக்கநீண்ட (செந்திரமுள்ள) ஆடையை அரையிலணியுத்கொண்டாள்போல விளங்கிக்காணப்பட்டாள்; (எ - று.)

பூமிதேவியாகியபெண்ணுக்குக் கடலை ஆடையாகக் கூறுவர்; கறுத்துத் தோன்றுங் கடல் முன்னெல்லாம் நீலவஸ்திரம்போலத்தோன்றிக் கொண்டிருக்க, இராமபாணத்தாற் கொளுந்துண்ட இப்போது அக்கடல் செந்திரமாகக்காணப்படுவதனால், பூமிதேவி நீலவஸ்திரத்தைக் களைந்திட்டுச் செந்திரமுள்ளஆடையை யணியுத்கொண்ட தோன்றின னென வருணித்தார்: நன்மைத்தந்திப்பெற்றவணி. பி-ம்:—1கனல். 2தனி, தளி. (இஅக)

101. கற்றவர் கற்றவ 1ருணர்வு 2காண்கிலர்
கொற்றவன் 3படைக்கலம் 4குடித்த வேலைவிட்டு
உற்றுயிர் 5படைத்தெழுந் 6தோட லுற்றதால்
மற்றொரு கடற்புக வடவைத் தீயரோ.

(இ - ன்.) படித்தவர் மற்றொருபடித்தவருடைய உணர்வைக் கண்டு சிக்கமாட்டார்:(அதற்குள்பவே),வடவைத்தீயானது கொற்றவனான இராமபிரானது கீண குடித்த கடலை விட்டிடுதலைப் பொருந்தி, வலிமையடைந்து மற்றொருகடலிற் (சென்று) புகுமாறு எழுந்தோடத்தொடங்கிற்று;(எ - று.)

‘தான் நீரைப்பருகுவதுபோலவே இராமபிரானது அம்புகள் நீர்பருகுவதைக்கண்டு சரியாமையால்தான் இறந்தக்கருங்கடலை விட்டிட்டுச் சென்றது’ என்று கண்டவர் கருதுமாறு வடவைத்தீயானது வேற்றுக்கடலிற் புகலாமென்றகருதி அக்கடலை விட்டு எழுந்தோடலாயிற் றென்க.முதலடியிற்கூறிய பொதுப்பொருள் மற்றையடிகளிற்கூறிய சிறப்புப்பொருள்சமர்த்தித்தது; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். கடல்நீர் சுட்டதனால் வடவை அக்கடலினீரைவிட்டுச் சென்றதாகக்கூறியது - அம்பின் கடுமையை விளக்கவந்த நோடரீபுயர்வுநவீந்தியணியாகும். முதலடியில் கற்றவர் கற்றவருணர்வு காண்கிலாக்கொற்றவன் என்ற பாடத்தைக் கொண்டு - மிக்ககற்றவருடைய அறிவினாலும் காணமுடியாதவனான இராமபிரான் என்று உரைகூறுவதுமுண்டு. பி-ம்:—1உணர்வில். 2காண்கிலாக். 3படைத்ததிக், புடைத்ததிக். 4குடிக்க, குடித்த. 5படைத்தது. 6குடி. (இகடு)

௫௭. 1வாழிய ருலகினை 2வளைத்து வாணுறச்
சூழிரும் பெருள்³சுடர்ப் பிழம்பு தோன்றலால்
ஊழியி னுலகெலா முண்ண வோங்கிய
ஆழியிற்⁴பொலிந்தவ்வ வாழி யன்னநாள்.

(இ - ள்.) உலகை வளைத்துக்கொண்டு வானிலும்பொருந்தச் சூழர் தன் மையுள்ளமிக்கபெரிய அனற்பிழம்புதோன்றியதனால், அந்தக்கடலானது ஊழிக் காலத்திலே உலகங்கையெல்லாம் அழிக்குமாறு பொங்கியெழுந்தன்மையுள்ள கடலை அப்போது ஒத்தது; (எ - று.)—வாழியர்-அரை. தன்மைநீநிறிப் பேற்றவனி. பி-ம்:—1வாழியவுலகினை. 2வளைத்த. 3சுடர்பிழம்பு. 4பொலிந்தவ்வவாழியந்த.

(டுகக)

௫௮. ஏனைய 1ரென்னவே றுலகி னீண்டினு
ரானவர் செய்தன வறைய வேண்டுமோ
மேனியிர்ந் தெழுநகல் வெதுப்ப மீதுபோய்
வானவர் மலரய னுலகின் வைகினார்.

(இ - ள்.) சுவர்க்கலோகத்தவரான தேவர்கள், மேல்முக்கமாக நிமிர்ந்தெழுந்த கனல் வெதுப்பியதனால் (பின்னும்) மேலேசென்று தாமரைமலரில் வாழ்பவனான பிரமனது உலகத்தில் தங்கினார்கள்; (இவர்கள்நிலையே இங் கனமாயின் விண்ணவரினும்) வேறானவரென்று சொல்லுமாறு (சுவர்க்கத்தினும்)வேறான மண்ணுலகில் நெருங்கிவாழ்பவரெனப்படுகின்ற மனிதர்கள் செய்தனவற்றைச் சொல்லவேண்டுமோ? (எ - று.)

பெருவலிமைபடைத்தவரும் கனல்பற்றிய நிலமல்லாத சுவர்க்கலோகத்து வசிக்குந்தன்மையருமான தேவர்களும் கடலின் அவ்வெம்மையைத்தாங்க மாட்டாமற் சத்தியலோகத்திற் பதுங்கியிருக்குமாறு சென்றன ரென்றால், 'கனல்பற்றிய இடமாகிய இப்பூவுலகத்திலேயே யிருப்பவராய் வலிமையற்ற வரான மனிதர் என்னபாடுபட்டனபோ' என்பதை நாமே மனத்தினால் ஆராய்ந்துணரலாமென்றவாறு. கைமுதிகரியாயத்தினால் விஷயம் பெறப்படுவதால், இச்செய்யுள்-தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. பி-ம்:—1ஏனை, எண்ணி, எண்ண.

(டுகஉ)

௫௯.—இராமபிரான் பிரமாஸ்திரந்தைத் தொடுக்கந்தொடங்குதல்.

இடுக்கினி 1யெண்ணுவ நிலை யீண்டினி
முடுக்குவன் வருணனை யென்ன 2முண்டெழு
தடுக்கரும் 3வெகுளியான் சதுமு கன்படை
தொடுத்தன னமரநுந் துணுக்க மெய்தினார்.

(இ - ள்.) (இதனால் நேரும்)வருத்தத்தைப்பற்றி இப்போது (நான்) கருதப்போவதில்லை:இனி, வருணனை இங்கேவிரைந்துவரச்செய்வெனென்று மூண்டெழுக்கின்ற தடுப்பதற்கு அருமையானசிறந்ததைபுடையவனாகி, (இராம பிரான்) பிரமாஸ்திரந்தை அபிமந்திரித்து விடத்தொடங்கினான்; (அது கண்டு) தேவர்களும் அச்சமடைந்தனர்; (எ - று.)

தான் கண்தொடுக்கும்போதும் வருணன் வெளிப்பட்டவராமையால், 'அந்தவருணனை முடுக்குவேன்' என்று இராமபிரான் அந்தக்கணையிற் பிரமஸ்திரத்தை யபிமந்திரித்துவிடலானு னென்க. மூன்றுநாள் வேண்டிக்கிடந்திருந்தும் வருணபகவான் பிரதியட்சமாகாமற்போகவே, இராமபிரான் கொடிய பாணங்களைக் கடலினின்றுவிட அப்போதும் அந்தக்கடற்கிழைவன் வாராதிருக்க, பின்னும்கினந்து இலட்சமணன் தடுக்கவும் பிரமஸ்திரத்தைவிடமுயலத்தரக்கத்தினிடையிலிருந்து அந்தவருணன் வெளிப்பட்டானென்று முதலால் கூறும். பி - ம்:—1எண்ணுவதென்னையிண்டினி, இயம்புவதென்னையிவழி, இயம்புவவென்னையிவழி, இயம்புவவென்னையவழி. 2மூண்டதோர், மூண்டெடதிர். 3வெகுளியால். (டுகூ)

கூ0.—பிரமஸ்திரத்தை இராமபிரான் விடத்தொடங்குகையில் பலவிடத்துநேர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் நான்குகவிசுளார் கூறப்படும்.

மழைக்குலங்கதறின வருணன் வா¹யுலர்ந்து அழைத்தன ²னுலகினி லடைந்த வாறெலாம் இழைத்தன ³நெடுந்திசை யாதும் யாவரும் ⁴பிழைப்பில ரென்பதோர் பெரும்ப யத்தினால்.

(இ - ள்.) (அப்போது) மேகக்கூட்டங்கள் பேரொலிசெய்தன: வருணன் வா¹யுலர்ந்துபோய்க் கதறலாயினன்; உலகத்தில் யாறுகளெல்லாம் தூர்ந்திட்டன: நீண்டதிக்குக்களெல்லாம் (தம்மிடத்துவாழ்கின்ற) அஃறிணைப்பொருளும் உயர்திணைப்பொருளும் எல்லாம்பிழைத்தலிராவரென்பதான ஒருபேர் ச்சத்தினாலே ஆலோசனையைக் கொண்டன; (எ - று.)—அடைந்த - இல்லையாயின என்றபடி. இழைத்தல் - ஆலோசனைகொள்ளுதல். யாதும்யாவரும் பிழைப்பிலர்-உயர்திணையும் அஃறிணையும்தொடர்ந்து சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபைப்பெற்ற வழுபமைதி. பி-ம்:—1யுலர்ந்து. 2உலகமும்டைத்த. 3தூறெலாம்யாரும்யாதினிப், நெடுந்திசையாதும்யாரினிப். 4பிழைப்பரிந்து. (டுகூ)

வேறு.

கூக. 1அண்டமு லத்துக் கப்பா லாழியுங் ²கொதித்த தேழு தெண்டிரைக் கடலின் செய்கை செப்பியென் றேவன்சென்னிப் பண்டைநா ளிருந்த கங்கை நங்கையும் பதைத்தாள் பார்ப்பான் குண்டுகை யிருந்த நீரும் ³குளுகுளு கொதித்த வன்றே.

(இ - ள்.) (அப்போது), அண்டத்தின் அடிக்கு அப்பாலுள்ள ஆவரணக் கடலும் கொதித்திட்டது; ஏறாபுள்ள தெளிந்த அலைரைக்கொண்ட கடலின் செய்கையைப்பற்றிச் சொல்லி யாதுபயன்? சிவபெருமானுடையமுடியிலே முன்னுள்தொட்டுவசுத்திருக்கும் கங்காதேவியும் (வெப்பந்தாங்காது) துடிக்கலானாள்; பிரமதேவனது கமண்டலத்திலிருந்த நீரும் குளுகுளுவென்று கொதித்தது; (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம்.

புறங்கிறையான வருணன்மீது இராமபிரான் பிரமஸ்திரத்தை யபிமந்திரித்துவிடத்தொடங்கியபோது ஜலதத்துவமென்ற காரணத்தினால் புறக்கடலும் கங்கையும் கொதித்ததோடுல்லாமல் கங்கைக்குக்காரணமான குள்

டிகைநீருங் கொதித்ததென்றால், இந்த உவாரிக்கடலுக்கு இனமான மற்றைக் கடல்கள்கொதித்தன என்பதைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? என்றவாறு: ஒரு பொருளைக்கூறி, அதுகொண்டு மற்றொருபொருளை எளிதிற சித்திக்கச்செய்தலால், இது-தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. கடற்கினமானதென்ற காரணத்தினால் அண்டமூலத்துக்கு அப்பாலாழியும் கொதித்தது. கடலிற் பாய்வதால் கைகடலோடு தொடர்புடையது; பிரமணது கமண்டலநீரே கங்கையாகப்பாய்ந்ததாதலால், அந்தக்கங்கையோடு கமண்டலநீருந் தொடர்புடையதாயிற்று: ஆதலால், அவையும் வெந்தன என்றொன்றை மொன்று. இது, அப்போதுதோன்றிய உக்கிரத்தன்மையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவீர்ச்சியணி. 13-ம்:—1 அண்டமுமூலகத்தப்பால், 2 கொதித்த, 3 கொளுகொளு, கொளகொள,

4 உ. இரக்கம்வந் 1 தெதிர்த்த காலத் துலகெலா மீன்று மீளக் கரக்குநாயகனைத் தானு 2 முணர்ந்திலன் சீற்றங் கண்டும் வரக்கரு தாது தாழ்த்த வருணனின் மாறு 3 கொண்டார் அரக்கரே 4 யல்ல ரென்னு வறிஞரு மலக்க ணுற்றார்.

(இ-ள்.) (தன் திருவுள்ளத்திலே) கருணைவந்து தோன்றிய காலத்தில் உலகெல்லாவற்றையும் படைத்து மீண்டும் (தன்னிடத்திலே அவ்வுலகங்களை) இலயிக்கச்செய்யுந் தலவனான திருமாலினது அமிசமான இராமபிரானையும் (இந்தவருணன்) உணர்ந்தானில்லை; (அப்பிரானது) சீற்றத்தைக் கண்டும் வர எண்ணக்கொள்ளாமல் தாமதித்த வருணனைக்காட்டிலும் மாறுபாடுகொண்டவர் அரக்கராவரோ? அல்லர் என்று சொல்லி அறிஞரும் வருந்தலானார்; (எ-று.)

நித்யஞ்சிகளைப்போலவே தன்னுடைய கைக்காயத்தைச் செய்து பரமனந்தத்தைப்பெறுதற்கு ஏற்றவராயிருந்தும் பிரளயகாலத்திலே கரசரணதி உறுப்பு அற்று உரைமெழுக்கிற்பொன்போல மூலபிரகிருதியிலமுந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களைக் கண்டு, திருமாலான சருவேசுவரன் பேரருள்தோன்றப்பெற்றுத் தன்னை யடைந்துய்யுமாறு அவற்றிற்குக் கரசரணதியவயவங்களைப் படைத்தருளினு னென்ற தூற்கொள்கைப்பற்றி, 'இரக்கம்வந்தெதிர்த்தகாலத்துலகெலாமீன்று' என்றார். 'உலகெலாமீன்று மீளக் கரக்கு நாயகனைத் தானும் உணர்ந்திலன்' என்ற தொடர்-இந்தவருணனது அறியாமையிருந்தபடியென்னே! என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். அரக்கர் பகைவரென்று பேர்ப்படைத்து மாறுபடுகின்ற ராதலால், அது தரும்; வருணனே அநுகூலனென்று பேரிட்டுக்கொண்டு மாறுபடுதலால், இது அவனுக்குத் தகாது என்பது 'வருணனின் மாறுகொண்டார் அரக்கரே? அல்லர்' என்றதன்கருத்து. 13-ம்:—1 உற்ற, 2 உணர்ந்திலன், 3 கொண்ட, 4 யல்லரென்னுவறிஞரும், அறிஞரென்னுவமாரும்.

4 உ. உற்றொரு தனியே தானே தன்கணே யுலக 1 மெல்லாம் பெற்றவன் முனியப் 2 புக்கா 3 னடுவினிப் பிழைப்புத்தெங்கங் குற்றமொன் 5 நிவாதோர் மேலுங் கோள்வரக் குறுகு மென்னு 6 மற்றைய பூத மெல்லாம் வருணனை வைத மாதோ.

(இ - ள்.) 'தானே தன்னந்தனியே சங்கற்பித்துத் தன்னுளே உலகங்கையெல்லாம் தந்தவனான பரம்பொருள் சினக்கொள்ளலானான்; இனி

இவ்விடையில் பிழைப்பது எவ்வாறு? (குற்றஞ்செய்தவரின்மேல்மாத் திரமேயன்றிக்) குற்றமொன்றுஞ்செய்யாதவர்மேலும் தீங்குவந்துகேட்படும' என்று சொல்லி,மற்றையபூதங்கள்யாவும் வருணனைத் திட்டலாயின; (எ - று.)

‘இவனுடையநடத்தையால் நிலம் தீ காற்று ஆகாயமென்ற பூதங்களாகிய நமக்கும் கேடு வருமே!’ என்றுகருதி, அந்தப்பூதங்கள் ஜலமென்றபூதத்திற்கு உரியதெய்வமாகிய வருணனை வைதன வென்க. திருமாலுக்கு இந்தச்சரா சரங்களான உலகமெல்லாம் சரீரமென்றும், கடவுள் சரீரியென்றும், பிரளய காலத்திலே அப்பரமனதுசரீரமான உலகங்களெல்லாம் மூலபிரகிருதியிலே இலயித்து அந்தப்பரமனேடு ஒன்றாய்விடுகின்றனவென்றும், படைப்புக்காலம் வந்தவாறே தன்னிடத்துஇலயித்த பொருள்களையெல்லாம் ஸ்தலமாகத்தெரியும்படி தன்னிடத்தினின்றே அப்பிரான் படைப்பென்றும் அறிக: “தன்னுளே திரைத்தெழுந்தரங்கவெண்டடங்கடல்,தன்னுளே திரைத்தெழுந்தடங்குகின்றதன்மைபோல், நின்னுளேபிறத்திறந்துநிம்பவுந்திரிபவும், நின்னுளேயடங்குகின்ற நீரமை நின்கணின்றதே” என்றபாசுரத்தின்பொருள் இங்குஆராயத்தக்கது. கடல்கீழியபடலம் இச்செய்யுளோடுமுடிகின்றது: இனி, வருணனைக்கலப்படலம்என்று காண்கிறது. 1-ம்:—1யாவும், 2பெற்றால், 3நடுவிரிற். 4 உண்டோ, எக்கே, 5இல்லார், 6மற்றையப். (ரு௧எ)

௬௪.—வருணன் தோன்றுதல்.

எழுசுடர்ப் படலை யோடு மிரும்புகை 1யெழும்பி யெங்கும் வழிதெரி 2வறிவி லாத நோக்கினன் வருணனைன்பான் அமுதழி கண்ணனன்பா லுருகிய நெஞ்சனஞ்சித் [லான் 3தொழுதெழு கையெய்திற் றேன்றினன் வழத்துஞ்சொல் (இ - ள்.) மேன்மேலோங்குகின்ற சவாலையின்தொகுதியோடும் மிக்கபுகைஎழுந்து எங்கும் வழியைக்காண்கைமுடியாத கண்களையுடையவனும்,வருணன்,—அழுவதனால்அழிந்த கண்களையுடையவனும் அன்பால்உருகுகின்ற நெஞ்சத்தையுடையவனுமாகி: அச்சத்தோடு தொழுதெழுக்கின்ற கையையும் துதிக்குஞ்சொல்லையும் பெற்றவனும்; (இராமபிரானுக்குமுன்னே அப்போது) விரைவிற்காணப்பட்டான்; (எ-று.)—எழுசுடர்ப்படலை—இராமபிரானத்தினாலாகியது. 1-ம்:—1நிரம்பி, நெருங்கி. 2அறிகிலாதான், அறிகிலாத. 3தொழுதுயர். (ரு௧அ)

௬௫.—வருணபகவான் நான் தாமத்தீத காணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே இராமபிரானிடம் நடத்தல்.

1நீயென நனைந்த தன்மை நெடுங்கடன் முடிவி 2னின்றேன் நாயினே நறிந்து லேனென் றண்ணலுக்கயிர்ப்பு நீங்கக் காயெரிப் 3படலை குழந்த கருங்கடற் றரங்கத் தூடே தியிடை 4நடப்பான் போலச் செறிபுனற் கிறைவன் சென்றான்.

(இ - ள்.) ‘நாய்போற்கடைப்பட்ட யான், நெடுங்கடலின்கோடியிலே நின்றேன்: (ஆதலால்), நீ என்னை நனைந்தசெயலைஅறிந்திலேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு, நெருங்கிய நீர்க்குரியகடவுளாகிய வருணன், இராமபிரானுக்கு

(த் தன்னிடத்துத்தோன்றியுள்ள) சந்தேகமீங்கும்படி, தீயிடையிலேபடப் பான்போல, காபுத்தன்மைபுள்ள நெருப்புத்தொகுதிகுழந்த கருங்கடலின் அலையின் வழியாக நடந்துவந்தான்; (எ - று.)

ஒருவிஷயத்தை மெய்ப்பிக்கவேண்டுமென்றுகருதுபவர் தீயிடையிலேபடத் தும் மரபு: அத்தன்மையை, எரிசின்ற தாங்கத்தினிடையே நடந்துவந்த வருணபகவானுக்கு ஏற்றிக்கூறினார்; பற்றியெரிவதனால் அத்தீயிடையே வர வேண்டியதாயிருக்க, அயிர்ப்புரீக்கத் தீயிடையேவந்தானென்று காரணமல் லாததைக் காரணமாக்கிச்சொன்னதனால், இது-ஏதுத்தந்திறிப்பேற்றவணி. 1-ம்:—1நீயென. 2நின்றேன் ஆயினேன், நின்றேதாயினேன். 3படலை. 4நடப் பாணென்னச். (௩௧௧)

௬௬.—வருணன் இராமபிரானிடம் வந்துசேர்தல்.

வந்தன எனென்ப மன்தோ மறிகடற் சிறைவன் வாயிற் சிந்திய மொழியன் றந்த சென்னியன் 1றிகைத்த நெஞ்சன் வெந்தழிந் துருகு மெய்யன் விழுப்புரைப் படலம் விமம அந்தரி 2லைமந் தஞ்சித் துயருழந் தலக்க னுற்றான்.

(இ - ள்.) அலைமடங்குகின்ற கடற்குத்தலைவனாகிய வருணன், வாயி லிருந்துவெளிப்படுகின்ற மொழிகளையுடையவனும், தீந்துபோனதலையை யுடையவனும், திகைப்படைந்தநெஞ்சையுடையவனும், வெந்துஅழிந்துகரை ந்துபோன உடலைபுடையவனுமாகி, மிக்கபுகைத்தொகுதி கம்மியதனால் குரு டரைப்போலத் தமொறிக்கொண்டு அஞ்சி, மனத்துயரத்துடனே (தன்) துயரத்தைவெளிப்படையாகக் காட்டுபவனாய்வந்தான்; (எ - று.) —என்ப மன்தோ - அசைகள். வாயில்சிந்தியமொழி - தன்பிழையைப்பொறுக்க வேண்டுமென்பது, 1-ம்:—1தீயந்த. 2வலம்வந்து. (௬௦௦)

௬௭.—இ துழதல்ஏழுகவி 1-ம் - வருணன் தன்பிழையைப்பொறுக்குமாறு வேண்டி இராமனைத்துத்தீது அப்பிரானதுதிருவடிகளில் வீழ்ந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

நவையறு முலகிற் கெல்லார் 1நாயக நீயே சீறிற்
2கவயதின் சாண மல்லாற் பிறிதொன்று கண்ட துண்டோ
இவைபுனக் கரிய வோதா நெனக்கென வலிவே றுண்டோ
அவயதின் நவய மென்றா 3வடுத்தடுத் தாற்றுசின்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற உலகிற்கெல்லார் தலைவனே! நீயே கோபித்தாயா னால், உன்னுடையதிருவடியேயல்லாமல் இரட்சகமாக வேறென்று கண்டது உள்ளதோ? இவ்வுலகமெல்லாம் உனக்குஅருமையானபொருளோ? எனக்கெ ன்று (உன்னையெதிரிடொறு) வலிமைபுண்டோ? [இல்லையே]; அபயம் காள் உனக்குஅபயம் என்று அடித்தடுத்துக் கதறலானான்; (எ - று.)

இவைபுனக்கரியவோ - இவ்வுலகமெல்லாம் உனக்குக் கீழடக்கினவே யென்றபடி: இனி, இவ்வாறுஉலகத்தைத் தமொறச்செய்தல் உனக்கு ஒரு

பெருங்காரியமோ? எனினுமாம். கவசமென்றவடசொல்லின் திரிபாகிய கவயமென்பது-இலக்கணையால், இரட்சையென்றபொருளை யுணர்த்திற்று, சாணம்-திருவடி. அவயம் = அபயம்: பயமின்றிக்காக்கவேண்டியபொருளென்றவாறு. பி-ம்:—1நாயகனீயே. 2கவையன். 3எடுத்தெடுத்து. (௧௦௧)

௯அ. ஆழிநீ யனலு நீயே 1யல்லவை யெல்லா நீயே
 ஊழிநீ யுலகு நீயே யவற்றுறை யுயிரு நீயே
 வாழியா யடியே னின்னை மறப்படு 2வயங்கு 3செந்தீச்
 குமுற 4வுலைந்து போனென் சாத்தருள் சுருதி மூர்த்தீ.

இதுமுதல்ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வேதங்களாற் பரம்பொருளாகக் கூறப்படுகின்ற சுவாமீ! கடலும் நீ; கனலும் நீயே; மற்றையெல்லாப்பூதங்களும் நீயே; (உலகத்தையழிக்கும்) ஊழிக்காலமும் உன்னால் தோன்றுவதே; உலகத்தின்வடிவானவனும் நீயே; அவ்வுலகங்களில்வசிக்கின்ற உயிரும் நீயே; (எப்போதும்)வாழ்ச்சிபெற்றிருப்பவனே! அடியேன் உன்னை மறப்படு? விளங்குகின்ற செந்நிறத்தியானது(என்னைச்)சூழ்ந்துவிட வருந்தினேன்; (என்னைக்)காத்தருள்வாய்; (எ-று.) பி-ம்:—1அல்லவும். 2வயங்கும். 3வெந்தீ. 4தொலைந்து. (௧௦௨)

௯க. காட்டுவா யுலகம் காட்டிக் 1காத்தவை கடையிற் செந்தீ
 ஊட்டுவா யுண்பாய் நீயே யுனக்குமொண் ணாத துண்டோ
 தீட்டுவான் பகழி யொன்ற 2னுலகங்க ளெவையுந் தீய
 வீட்டுவாய் 3நினையி னையேற் கித்தனை வேணு மோதான்.

(இ - ள்.) (உலகத்தையெல்லாம்) படைப்பவனே! (அவ்வுலகங்களைப்) படைத்துப் பாதுகாத்து முடிவிற்குச் செந்தீயுண்ணும்படி யழிப்பவனே! இவ்வுலகங்களை யுண்டு வயிற்றிற்கொள்பவன் நீயே; உனக்குச்செய்யமுடியாத செயலும் உண்டோ? தீட்டப்பட்ட [கூரிய] பெரிய பாணமொன்றால் [பிரமாஸ்திரத்தினால்] உலகங்களெல்லாந்தீந்து அழியும்படி நினையாநின்றாயென்றால், என்பொருட்டு உலகங்களையழிக்கும்படி நினைப்பதாகிய இத்துணைச்சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளவேணுமோ? (எ - று.)

‘நினையின்’ என்ற வினையெச்சம் மறைத்துகின்ற நினைத்தவென்ற சொல்லின் ‘நினை’ என்ற பகுதியோடு முடியும். பி-ம்:—1காத்தவை. 2உலகங்கண்மூன்றும். 3நீயுநாயேற்கு. (௧௦௩)

௯௦. சண்டவான் கிரண வாளாற் றயங்கிருட் காடு 1சாய்க்கும்
 மண்டலத் துறையுஞ் சோதி வள்ளலே மறையின் வாழ்வே
 பண்டைநான் முகனே யாதிச் சராசரத் 2துள்ள பள்ளப்
 புண்டரீ கத்து வைகும் புராதனு போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) வெப்பமான நீண்ட கிரணங்களாகிய வாளினாலே திகைத்தற்குக்காரணமான இருட்காட்டை வெட்டித்தள்ளுகின்ற சூரியமண்டலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரஞ்சோதியாகிய வள்ளலே! வேதத்தின்வாழ்ச்சிக்குக்

காரணமானவனே! பழைய நான்முகன் முதலிய சராசரப்பொருளுடன்கூடிய ஆழ்ந்தநாய்கமலத்துடனே தங்கியிருக்கின்ற புராணபுருஷனே! போற்றி; போற்றி; (எ-று).—போற்றி-வியக்கோள்: வாழ்க என்றவாறு. பி-ம்:—1சீய்க்கும். 2உள்ளப்பள்ளம். (கூ0க)

எக. 1கள்ளமாயுலகங் கொள்ளுங் 2கருணையாய் 3மறையிற் கூறும் எள்ளலா காத மூலத் 4தியாதுக்கு 5முதலாயுள்ள வள்ளலே காத்தி யென்ற 6மாகரி வருத்தந் தீரப் புள்ளின்மேல் வந்து தோன்றும் புராதன போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஒருவருக்குத்தெரியாதவாறு உலகங்களையெல்லாம் மறைத்து வைக்கிற கிருபாமூர்த்தியே! 'வேதத்தினும்கூறப்படுகின்ற பழிக்கமுடியாத மூலப்பொருள்எதுக்கும் மூலமாயுள்ள வள்ளலே! காப்பாய்' என்றுவேண்டிய பெரிய யானையின் வருத்தந் தீரும்படி கருடன்மேல்வந்து தோன்றிய பழமையானே! போற்றி; போற்றி; (எ - று.)

கீ என்னைக் கணைகளால் வருத்தியதும் கிருபாகாரியமே யென்பான் 'கள்ளமாயுலகங் கொள்ளுங் கருணையாய்' என்றுவிளித்தான். யானையின்துயரத்தைத் தீர்த்தாற்போலவே, எனக்கு இப்போதுநேர்ந்துள்ள துயரத்தையும் போக்கவேண்டுமென்றான். பி-ம்:—1கொள்ளையா. 2கருணையான். 3மறையிற். 4யாவார்க்கும். 5முதலாயீதில். 6மத. (கூ0க)

எஉ. அன்னை நீ யத்த நீயே யல்லவையெல்லா நீயே பின்னு நீ முன்னு நீயே பேறுநீ யிகழ்வு நீயே என்னை நீ யிகழ்ந்த தென்ற தெங்கனே யீசசுய 3உன்னை நீ யுணராய் நாயே னெங்ஙன முணர்வே 5னுன்னை.

(இ - ள்.) (எனக்குத்) தாயும் நீ, தந்தையும் நீயே; மற்றும் (எனக்கு வேண்டிய) எல்லாப்பொருளும்நீயே; அந்தமும் நீ, ஆதியும் நீயே; மோட்சம்கீ, நரகமும் நீயே; என்னைநோக்கி இகழ்ந்தாயென்று நீ கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்? கடவுளாகிய உன்னை நீயே யுணரமாட்டாய்; நாய்போற் கடைப்பட்டவன யான் உன்னை எவ்வாறு உணரமாட்டுவேன்? (எ - று.)

“தனக்குத்தன்றன்மையறிவரியான்”என்னுமாறு உன் தன்மையை நீயே யுணராதவனாக இருக்கும்போது, நான் உணராதது முறையேயன்றோ? அது என்மீது தவறாமோ? என்றவாறு. பேறு - வேண்டிப்பெறப்படும் உத்தமபுருஷார்த்தம்; அதாவது - மோட்சம். பேற்றுக்கு மறுதலையாக வந்ததனால், 'இகழ்வு' என்பது - இகழ்ப்படும் நரகமென்று கூறப்பட்டது. பிதாமாதா ப்ராதா பாரியை புத்ரன் ஸுஹ்ருத் முதலியோர் ஒவ்வொருவகையாக உதவுவர்: அவர்கள் ஆபத்துவந்தவாறே நமுவலிடுவர். மேலும் பிதா லிதத்தைச் செய்யப்பார்ப்பான்: மாதாவோ ப்ரியத்தைச் செய்யப்பார்ப்பான்: இங்ஙனம் ஒவ்வொருத்தர் ஒவ்வொன்றையே உபகரிக்கப் பார்ப்பவராக, ஸர்வேஸ்வரனோ ஒருபோதும் கைவிடாது எல்லாவிதபந்துக்கள்செய்வதையும் செய்து போவனென்பது, முதலடியின்பொருள்: “அத்தனாகியன்னையாகியானுமெம்

பிரானுமாய்”, “பெற்றதாய்ரீயே பிறப்பித்ததந்தை, மற்றையாராவாரும்ரீ பேசில்-எற்றேயோ?.....ரீ யம்மா! காட்டும் ரெறி”, “மாதாபிதா ப்ராதா ஸ-ஹ்ருத்தக்திர்நாராயண:” என்பன காண்க. பின்னும்ரீ முன்னும்ரீயே-பின்னேயிருப்பவனும்ரீ, முன்னேயிருப்பவனும்ரீ என்று உரைத்தவமுண்டு. பி-ம்:—1 இழவுரீயே. 2 இகழ்ந்தாயென்றதெங்கனம். 3 நின்னரீ, நின்னையே. 4 உணரா. 5 நின்னே. (௬௦௬)

௭௩. பாயிருள் சீய்க்குந் தெய்வப் பருதியைப் பழிக்கு மாலை
மாயிருந் கரத்தான் மண்மே ஷடியுறை யாக வைத்துத் [கை
1 தீயன சிறியோர் செய்தாற் 2 பொறுப்பதே 3 பெரியோர் செய்
யாயிர நாமத் தையா 4 சரணமென் றடியில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பரவிய இருளை யொழிக்கவல்ல கடவுட்குரியனையும் (தன் னொளியாற்) பழிப்படையச்செய்கிற[பேரொளிபடைத்த] ஆரமொன்றை மிக்க பெரிய (தனது) கைகளால் (எந்திவந்து) பூயியின்மேற் காணிக்கைப்பொரு ளாக வைத்து, ‘சிறியோர் தீயனவற்றைச்செய்தால் பொறுப்பதே பெரியோ ரின்செயலாகும்; ஸஹஸ்ரநாமங்களைபுடையதலைவனே! (ரீயே எனக்குச்) சரணம்’ என்று சொல்லி (வருணபகவான் இராமபிரானது) திருவடிகளில் விழுந்தான் [தண்டனிட்டான்]; (௭ - று.)—அடியுறை-பாதங்களில்உறுவது [பொருந்துவது]; காணிக்கைப்பொருள். ஸரணம்என்றவடசொல் - இரட் சிப்பவனென்றபொருளைக் காட்டும். பி-ம்:—1 தீயவை. 2 பொறுப்பது. 3 பெரிய யோர்மேற்றே. 4 சரணென. (௬௦௭)

௭௪.—வருணன் அபயம்வேண்டியதுகேட்டு, ஸ்ரீராமபிரான்சினந்தணிதல்.

பருப்பதம் வேவ தென்னப் 1 படரொளி படரா நின்ற
உருப்பெறக் காட்டி. 2 நின் நியானுனக் கபய மென்ன
3 அருப்பறப் பிறந்த கோப 4 மாறினா னொரு வாற்றல்
நெருப்புறப் பொங்கும் வெம்பால் நீருற்ற 5 தன்ன நீரான்.

(இ - ள்.) ஒருபெருமலை எரிகின்றதென்று (கண்டோர்) கருதுமாறு பர வுகின்ற ஒளியையுடையநெருப்புப் பரவுகின்ற (தன்) வடிவத்தை நன்றாகக் காட்டிநின்று, ‘நான் உனக்கு அபயம்’ என்று (வருணன்) வேண்டி, தனியாத வல்லமையையுடைய நெருப்பு மிகுதியாகஎரித்ததனால் பொங்குந்தன்மைவா ய்ந்த சுடுகின்ற பாலில் நீர் பொருந்தியதையொத்த தன்மையுடையவனும், (இராமபிரான்) மிகுதியாகத் தோன்றிய கோபம் மாறினான்; (௭ - று.)

அபயம்வேண்டிய வருணனதுமொழியால், இராமபிரானதுகோபந் தணி த்ததற்கு, பொங்கும்பாலில் நீர்உற்றதால் அப்பொங்குந்தன்மை நீங்கியடங்கு வதை உவமைகூறினார். நின்றுயான்-குற்றியலிகரம். அல்பம்என்ற வடசொல், அருப்பம்எனத் திரிந்து, பின்பு அருப்பு என்றாயிற்று; விகாரம். அருப்புஅற - அல்பமாகவல்லாமல்: மிகுதியாக என்றபடி: இனி, அருப்புஅற - பின்னும் அரும்புதலில்லாமல்எனினுமாம். பி-ம்:—1 படரொளி படரநின்ற. 2 வந்துநா னுனக்கடிமை. 3 அருப்பிற, அருப்புற. 4 மாற்றினான். 5 அனைய. (௬௦௮)

எரு.—இராமபிரான் வருணனுக்கு அபயமளித்து 'நாம் இரந்தபோது வாராமல் சீறியபோது வாக்கி காணம்என்?' என வினாவல்.

1 ஆறிலு மஞ்ச லுன்பா லளித்தன மபய மன்பால்
ஈறிலா வணக்கஞ் செய்தி²யா மிரந்திட³வெய்தி டாதே
சீறுமா கண்டு வந்த திறத்தினைத்⁴தெரிவ தாகக்
⁵கூறுநீ யறிய வென்றான் வருணனுந் தொழுது கூறும்.

(இ - ள்.) 'நாம்' கோபம் தணிந்தோம்: அஞ்சாதே: (உனக்கு) அபயம் கொடுத்தோம்: பக்தியோடு முடிதவல்லாத[ஒரேகிடையாயிருக்கின்ற] வணக்கத்தைச்செய்து நாம் இரந்திடவும் (நீ)வராமலிருந்து (நாம்) சீறும்வகையைக் கண்டு வந்த காரணத்தைத் தெரியும்படி விளங்க நீ சொல்லுவாய்' என்று (இராமன்) வினாவின்; வருணனும் தொழுது கூறுபவனானான்; (எ - று.)— அதனை மேலிற் காண்க. அன்பால் அபயமளித்தன மெனினுமாம். பி-ம்:—1ஆறின், ஆறில். 2யான். 3எய்தாதே. 4தெரியும்வண்ணம். 5கூறுவாய்தெரிய. (கூகூ)

எசு.—வருணன் தான் வாராமல்கூறிக் காரணங்கூறாதல்.

1பார்த்தளிற் பொறையின் மிக்க பத்தினிக் குற்ற 2பண்பு வார்த்தையி னறிந்த தல்லாற் றேவர்பால்³வந்தி லேனல் தீர்த்தநின் னான யேபூர்⁴செறிதிரைக் கடலின் மீனின் போர்த்தொழில் விலக்கப்போனே னறிந்திலேன் புகுந்த தொன்றும்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியைக்காட்டிலும் பொறுமையில்மிக்க (உனது) பத்தினிக்கு நேர்ந்துள்ளனிலையை (உனது) வார்த்தையா லறிந்தேனெய் நித்தேவர்களிடத்தில் (இச்சங்கதியை வாயிலே)வரக் கேட்டேனில்லை; [தேவர்கள் சீதையைச் சிறைகொண்டதை எனக்குத்தெரிவித்திலர்:] பரிசுத்தமூர்த்தியே! (எனக்கு நேர்ந்துள்ளதான)உனதுகட்டிலையை, ஏழாவதாகிய நெருங்கியதிரைகளைக்கொண்ட கடலிலே மீன்களின்போர்த்தொழிலை விலக்கப்போனே னுதலால் சிறிதும் அறிந்திலேன்; (எ - று.)

அடய்வாரையுந் தாக்குவ தாதலால், நிலம் பொறுமையில் உவமையாக எடுத்துக்காட்டப்படும். ஓசையின்பம்நோக்கி 'பார்த்தனில்' என வந்தது. தேவர் பால்வந்திலேன் - தேவர்களிடத்தில் வந்தேனில்லையென்று கூறி தேவர்களிடத்து வந்திருந்தாற் செய்திதெரிந்திருக்கு மெனினுமாம். பிரமான் திரத்தைப் பிரயோகிக்கத்தொடங்கியவுடன் வருணன் வந்து அபயம்வேண்டி, பின்பு 'ஆழ்ந்திருக்குந் தன்மை இயற்கையாதலால் அதனைத் தவிரவது எனக்கு இயலாதே; இதனை எவ்வாறு சொல்வது? என்ற எண்ணத்தினாலேயே வாராதிருந்தேன்; என்னாலியன்ற உதவி புரிவேன்' என்று தானே கூறியதாக முதலானுலி லுள்ளது. பி-ம்:—1பார்த்தழைப். 2பண்பும். 3வந்திலேனென். 4திரைகெடுங். (கூகூ)

எஎ.—இராமன் இப்பகழ்க்கு இலக்கு என்? என்ன, வருணன் கூறலுறுதல்.

என்றலு மிரங்கியை யனித்திற நிற்க¹விந்தப்
பொன்றலில் பகழிக் கப்பா²விலக்கமென் புகறி³யென்ன

நன்றென வருணன் 4யானு முலகமு நவிவு தீர்ந்தாம்
5குன்றென வுயர்ந்த தோளாய் கூறுவ லென்று கூறும்.

(இ - ன்.) என்று (வருணன்) கூறியவுடனே, இராமபிரான் (அவ்வருணன்மீது) கருணைகொண்டு, 'இந்தச்செய்தி இருக்கட்டும்: இலக்கில்தவறாது எய்யவேண்டிய இந்த அம்புக்கு இனி இலக்காக(நீ)காட்டுவது என்ன?சொல்வாய்'என்ன, வருணன் 'நல்லது' என்றுசொல்லி,குன்றுபோலுயர்ந்ததோடே யுடையவனே! நானும் உலகமும் துயரத் தீர்ந்தோம்; இலக்குக் கூறுவேனென்றுசொல்லிக் கூறலானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. வருணன்மீது அம்பையெய்யாமையாலும் தீமைபுரியும் அவுணரை இலக்காகக் குறிக்கப்போவதாலும் வருணனுடனே உலகமும் நவிவு தீர்வது ஆகுமென்க. இப்போது அபிமந்திரித்திருப்பது பிரமாஸ்திரமாதலால், அதற்கு இலக்காக ஏதேனும் ஒன்றைக் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்பான் 'பொன் மலில் பகழிக்கு இலக்கமென்' என்றான். பி-ம்:—1என்கைப். 2இலக்கு⁵. 3என்றான். 4தானு முலகத்து நவிவு தீரக். 5குன்றினும். (சுகக)

எ-அ.—வருணன் இராமபிரானுக்கு இலக்குக் குறித்தல்.

மன்னவ மருகாந் தார மென்பதோர் தீவின் வாழ்வார்
அன்னவர் சதகோடிக்கு 1மேலுளா ரவுண ராயோர்
தின்னவே யுலக மெல்லாந் 2நீந்தன வெனக்குந் தீயார்
மின்னுமிழ் கணையை வெய்யோர் மேற்செல விடுதி யென்றான்.

(இ - ன்.) 'மன்னவனே! மருகாந்தாரமென்று சொல்லப்படுவதாகிய ஒரு தீவிலேவாழ்பவரான அவுணரான அவர்கள் நூறுகோடியென்னுந்தொகையினும் மேம்பட்டுள்ளார்; (அவர்கள்) தின்பதால் உலகத்துள்ளபிராணி வர்க்கம் ஒழிந்தன; (அன்றா) எனக்குக் தீமைபுரிகின்றார்; ஒளியை வெளி வீசுகின்ற (உனது)அம்பை கொடிய அந்தஅவுணர்களின்மீது விடுவாயாக' என்று கூறினான்; (எ - று.)

'தருமகுல்யமென்ற இடத்தில் பாபிஷ்டர்கள் வாழ்தலால் அங்கு இந்தப் பகழியை யெய்வாய்' என்று வருணன் சொல்ல, அங்கு இராமபிரான் தன்பகழியைவிட்டதனால் அவ்விடம் நீரற்ற மருகாந்தார மாயிற் றென்பது, முதலூலால் விளங்கும், பி-ம்:—1அளப்பருமவுணர்தாக்கள். 2தேய்தன, தீர்த்துள.

எகூ.—இராமபிரான் வருணனுரைப்படியே பகழியையெய்ய,
ஆங்குள்ள அவுணரைக்கொன்று அப்பகழி மீளுதல்.

1நேடிநூல் 2தெரிந்து னோர்க்கு முணர்விற்கு நிமிர கின்றான்
கோடிநூ ருய தீய வவுணரைக் 3குலங்க னோடும்
ஒடிநூ 4றென்று விட்டா னோரிமை யொடுங்கா முன்னம்
பாடிநூ ருக் நூறி மீண்டதப் பகழித் 5தெய்வம்.

(இ - ன்.) ஆராய்ந்து (மிசுப்பலவான) தூலை அறிந்து னோருடைய அறிவிற்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்பவனான இராமன், 'நூறுகோடியினரான கொடிய அவுணரைக் குலங்களோடும் விடைத்துசென்று அழிப்பாய்' என்று சொல்லி (தன் பகழியை) விட்டான்; அந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள பாணமானது ஒருமுறை

கண்மூடித்திறக்குங்காலத்திற்குள்ளே பாடியவண்ணம் நீராகும்படி (அவர்களை) அழித்திட்டுத் திரும்பிவந்திட்டது; (எ - று.)—ஒசைசெய்துகொண்டு பகழி சென்றதை 'பாடி' என்றார். பாடி—இருப்பிடமுமாம். பி-ம்:—1தேடி. 2தெரிந்துனார்த முணர்வுக்குத்தெரிய. 3 குலத்தினேடும். 4 என்ன. 5 புத்தேன்.

அ௦.—வருணன்மேல்வந்த சீற்றம் மாறி, அவுணன்மேல்ஆனமை.

ஆய்வினை யுடைய ராகி யறம்பிழை யாதார்க் 1கெல்லாம்
2ஏய்வன நலனே யன்றி யிறுதிவந் 3 தடைவ துண்டோ
மாய்வினை 4யியற்றி முற்றும் வருணன்மேல் 5வந்த சீற்றம்
திவினை யுடையார் மாட்டே தீங்கினைச் செய்த தன்றே.

(இ - ன்.) ஆராய்தலையுடையவராகித் தரும் தவறாதவர்க்கெல்லாம் பொருந்துவன நன்மையெய்ன்றிக் கேடுவந்துஅடைவது உண்டோ? [இவ்வே]; மாய்தலைஇயற்றி வருணன்மேல்வந்த (இராமபிரானது) சீற்றம்முற்றிலும் (அறத்தையுடைய வருணனுக்குத் தீமைசெய்யாமல்) தீவினையுடைய அவுணரிடத்திலேதான் கேட்டை விளைத்ததன்றோ? (எ - று.)

இங்கு, ஸர்வேஸ்வரன் தன்னைப்பற்றினவருடைய குற்றங்களைப்பொறுப்பதனோடு அவருடையபகைஞரின்மேலே அக்குற்றப்பயினை விளைவிப்பானென்று வேதாந்தங்களிற் கூறுகின்ற பொருள் தொலிக்கு மென்பர். “கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பை, அவன் நாலடிவரலின்றவாரே அந்தரத்தே உன்விரோதிகளைச்சொல்லாயென்றானிதே. இவ்விடத்திலே பட்டர் இதுவாஸம் அருளிச்செய்வர்; பண்டு தலையில் மயிரின்றிக்கேயிருப்பானெருவன் நெற்பரிமாறரின்றானாய் அங்கேயொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணுதே நீர் தனியே நின்று பரிமாறரின்றீர்' என்ன, 'ஆதில், ஒருகோட்டையைக் கொண்டுபோகலாகாதோ?' என்றுஎடுத்துவிட, அவன் அத்தைக்கொண்டுவாராநிற்கச்செய்தே எதிரேயொருவன்வந்து 'இது எங்கேபெற்றது?' என்ன, 'உன்னை மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவன் அத்தைச்சென்று அங்கே 'இன்னான் உம்மை வைதுபோகாநின்றானீ!' என்ன, 'அடா! என்நெல்லைபுங்கொண்டு என்னையும் வைதுபோவதே!' என்று தொடர்ந்துவந்தானாய், அவன் புரிந்துபார்த்து, 'என்தான்? குழல்கள் அலைபஅலைபுடிவாராநின்றதீ!' என்ன, 'ஒன்றுமில்லை: இன்னம் ஒருகோட்டை கொண்டிபோகச்சொல்லவந்தே நென்றானாய்: அப்படியே, கடலை முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ளுகக்காகக் காலிப்பிடிப்பது கோலைத்தொடுப்பதாகாநிற்க, அவன் வந்து முகங்காட்டினவாரே 'உனக்கு அம்புதொடுத்தோம்' என்ன லஜ்ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொல்லு, நாம் இத்தைவிட' என்றானிதே" என்ற (3-3-5) ஈடு இங்கே காணத்தக்கது. முன்னிரண்டடியிற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்னடிகள் சமர்த்தித்துவந்ததனால், இச்செய்யுள்—வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். பி-ம்:—1 என்றும். 2 ஏய்வனருளே. 3 இயைவது. 4 இயற்றவேண்டி. 5 எழுந்த. (சுகச)

அக.—இதுவும் அது.

பாபமே யியற்றி னாரைப் பன்னெடுங் காத மோடித்
தூபமே பெருகும் வண்ண மெரியெழச் 1சுட்ட தன்றே

தீபமேயணைய ஞானத் திருமறை 2 முனிவன் செப்பும்
சாபமே 3 யொத்த தம்பு தருமமே 4 வலிய தம்மா.

(இ-ள்.) (இராமபாணமானது) பல நீண்ட காததூரம் விரைந்துசென்று, புகையிலும்படி நெருப்பெழு பாவத்தொழிலையேயியற்றினவரைச் சுட்டதல் வலி? அந்தஅம்பு (எதைஒக்குமெனில்),—தீபத்தைப்போல்விளங்குகின்ற தத்துவஞானத்தோடுகூடிய சிறந்த வேதம்வல்ல முனிவர் சபிக்கின்ற சாபத்தை யொத்தது; (இதனால்விளங்குவது), தருமமே வலியதாகும் (என்பது); (எ-று.)

இராமபாணமானது அருகேயிருந்த வருணனைச் சுடாது எங்கேயோ கிடந்த அவுணரைச் சுட்டொழித்ததனால், தருமமேவலியதென்பது பெறப்படு மென்றவாறு. எங்கேயோயிருந்தவரைப் பகழியழித்ததுபற்றி, அப்பகழிக்கு முனிவர்காபத்தை உவமைகூறினார். தூபம் = தூமம்: விகாரம். பி - ம்:— 1. சுட்டதாகி. 2 முனிவர். 3 ஒத்ததம்ம. 4 பெரியதம்மா. (சுககி)

அ2.—ஸ்ரீராமன் வருணனை வழிவேண்டித்.

மொழி¹புனக் கபய மென்ற யாதலான் முனிவு தீர்ந்தேன்
பழி²யெனக் காகு மென்று 3 பாதகர் பரவையென்னுங்
குழியினைக் கருதிச் செய்த குமண்டையைக் 4 குறித்து 5 நீங்க
வழியினைத் தருநி யென்றான் வருணனை நோக்கி வள்ளல்.

(இ-ள்.) உதாரகுணம்வாய்ந்த இராமபிரான், வருணனைநோக்கி, 'மொழியினாலே [வாயைத்திறந்து] உனக்கு அபயமென்ற யாதலால், (கொண்ட) சீற்றம் மாறினேன்; (நான் பாதகரைக்கொல்லாவிட்டால்) எனக்குப்பழிப்புண்டாகுமென்ற காரணத்தினால் பாவிகளாகிய அரக்கர் பரவையென்கின்ற சிறு குழியை (த் தமக்கு அரணாக) எண்ணிச் செய்துவருகின்ற மகிழ்ச்சிக்கூத்தை விட்டொழியும்படி வழியினைத் தருவாய்' என்று வேண்டினான்; (எ-று.)

'சமுத்திரம் ஒன்று இருப்பதனால் நம்முடைய மாற்றினால் வர முடியாது என்ற கருதி, இராவணதீயர், மகிழ்ச்சிக்கூத்து ஆடுகின்றார்: அச்செயலொழியும்படி யாம் சேனையோடு இலங்கை சேருமாறு வழிதருக' என்று வேண்டினான், இராமபிரான் என்க. குமண்டை - ஒருவகை மகிழ்ச்சிக்கூத்து; செருக்குமேலிட்டுச் செய்துஞ்செய் வெளிணுமமையும்: "தக்கனூர்கொண்டவேள்விக் குமண்டையதுகெட" என்ற தேவாரம் இங்குக் காணத்தக்கது. பி - ம்:— 1 எனக்கு. 2 எனக்காக. 3 பாதகர். 4 குறைத்து. 5 நீக்கி, நீக்க. (சுககி)

அ3.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - வருணன் நம்மீதுசேதுகட்டின
நாட் தாங்குவோய் என்று சொல்லுதலைத் தெரிவித்தும்.

ஆழமு மகலந் தானு மளப்பரி தெனக்கு மைய
1 ஏடுநென வடுக்கி நின்ற வலகுக்கு மெல்லையிலை
வாழியாய் 2 வற்றி நீங்கில் 3 வரம்பில் கால மெல்லாம்
தாமுநின் சேனை யுள்ளந் தளர்வுறுந் தவத்தின் மிக்காய்.

(இ - ள்.) ஐய! தவத்தின்மிக்கோனே! ஏழாக அடுக்கின்ற உலகின்பரப்புக்கும் எல்லையிலை; (அதுபோலவே, என்னுடைய) ஆழமும் அகலமும் எனக்

கும் அளவிடமுடியா; வாழ்ச்சிபெற்றவனே! நான் நீர் வற்றி நீக்குவதானால் வரம்பில்லாத காலமெல்லாம் செல்லும்; (அத்துணைக்காலம் தாழ்த்திருப்பதற்கு) உனதுசேனையின் மனமும் சலிப்படையும்; (எ - று.)—எழுமனவெடுக்கி நின்ற வுலகு என்பதற்கு-எழுதிவுகளைக் கொண்டதான இந்தப்பூமிப்பரப்பு எனினுமாம். பி-ம்:—1எழுவை. 2வற்றநீக்கில், 3வரம்பறு. (சுகஎ)

அசு. 1 கல்லென வலித்து நிற்பிற் 2 கணக்கில் வுயிர்க ளொல்லாம் ஒல்லையி 3 னுலந்து வீயு மிட்டதொன் றெழுமுகா வண்ணம் எல்லையில் கால மெல்லா மேந்துவ 4 நெளிதி நெந்தாய் செல்லுதி சேது வென்றென் 5 நியற்றியென் சிரத்தின் மேலாய்.

(இ-ள்.) எந்தந்தைபோன்றவனே! (வற்றாமல்) கல்லுப்போல (நீர்) இறுகி நிற்கப்பெறுவேனானால் கணக்கில்லாமல் என்னிடத்துவாழ்கின்ற பிராணிகளெல்லாம் விரைவில் உயிரொழிந்தழியும்; (என்றது) இட்டது சென்றி டாதபடி எல்லையிலாதகாலமெல்லாம் இலேசாக ஏந்திநிப்பேன்; சேது என்ற ஒன்றை என்சிரம்மீது இயற்றிச் செல்லுவாய் (என்றுகூறிநின்றான் வருணன்); (எ-று.) பி-ம்:—1 கல்லெனவெடுக்கிநிற்கிற், கல்லினிற்றுாத்து மென்னிற். 2 கணக்கிலா. 3 உலந்து, உலர்ந்து. 4 இனிதின. 5 இயற்றவென். (சுகஅ)

அரு.—‘வருணன் மொழிப்படியே சேதுவைக் கட்டுங்கொ’ என்றுசொல்லி ஸ்ரீராமன் இருக்கைசெல்ல, வருணனும் தன்னிருப்பிடநீசேந்தல்.

நன்றிது புரிது 1 மன்றே 2 நனிகடற் பெருமை 3 நம்மால் இன்றிது தீரு மென்னி லெளிவரும் பூத மெல்லாம் குன்றுகொண் டடுக்கிச் 5 சேது குயிற்றுதி ரென்று கூறிச் சென்றன னிருக்கை நோக்கி வருணனு மருளிற் சென்றான்.

(இ-ள்.) (சேதுவைக்கட்டுவதாகிய) இந்தந்செயலைப் புரிவோம்; (வற்றச் செய்வதால்) குளிர்ந்த கடலின் (ஆழ்த்திருக்கின்ற இந்தப்) பெருமையானது நம்மால் இன்று நீக்குமெனின், மற்றைநான்குபூதங்களும் எளிமைப்படும்; (ஆகவே), மலையைக்கொண்டு அடுக்கிச் சேதுவைக்கட்டுங்கள் என்றுசொல்லி, ஸ்ரீராமன் தன்னிருக்கைசேந்தான்; (இராமனது) அருளினேடும் வருணனும் தன்னிருக்கைநோக்கிச் சென்றான்; (எ-று.)

‘ஆழ்த்திருக்கையாகிய தன் தன்மையினின்று இந்தக்கடல் நம்மால் மாறு மாயின், மற்றைப்பூதங்களுக்கும் எளிமையுண்டாகு மாதலால், இது வற்றவேண்டியதில்லை; இதன்மீது சேதுகட்டுங்கள்’ என்று சொல்லி, ஸ்ரீராமன் தன்னிருக்கைக்குச் செல்ல, அப்பிரானது திருவருளைப்பெற்று வருணன் தன்னிருக்கைநோக்கிச் சென்றனென்க. அன்றே - ஈற்றகை. சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடல்முதல் சேதுப்படலம் என்ற பெயருடன் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1என்றே, என்னு. 2நளிர். 3நம்மால். 4கொடு. 5சேதுக். (சுகக)

வருணனைவழிவேண்டேடலம் முற்றிற்று.

எ-ஆவது சேதுபந்தனப்படலம்.

(ஸ்ரீராமன் தன்படைகளோடு கடலைக்கடந்து இலங்கையைச்சேருமாறு கடலில்) சேதுவைக் கட்டினமையைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள். சிலபிரதிகளில் சேதுப்படலம் என்று இந்தப்படலத்திற்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

வருணபகவான் சென்றபிறகு, விபீஷணன் வானரத்தலைவர்கள்முதலினாரோடு சுக்கிரீவன் இருந்து ஆலோசித்து வானரத்தச்சனாகிய நளனை வரவழைத்துச் சேதுவைக் கட்டுமாறு கட்டினாயிட, நான் வானரங்களை புதலி செய்யுமாறு வேண்ட, வானரர்கள் மரங்களையும் மலைகளையும் கொணர்ந்து உதவ, நான் சேதுவை மூன்றுதினங்களிற் கட்டிமுடிக்கச் சுக்கிரீவன் விபீஷணன்முதலியோர் ஸ்ரீராமனுக்குச் சேது கட்டிமுடிந்தமையைத் தெரிவித்தல், இந்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—சுக்கிரீவன் விபீஷணனுப் மன்றையோரும் உடனிருக்க,

ஆலோசித்து, நளனை வந்த என்று அழைத்தல்.

1 அளவறு 2 மறிஞரோ டரக்கர் கோமகற்கு
இளவலு மினிதுட னிருக்க 3 வெண்ணினுன்
வினாவை 4 விதிமுறை முடிக்க வேண்டுவான்
நளன்வரு கென்றனன் கவிக்கு நாயகன்.

(இ - ன்.) வானரர்கட்கெல்லாதலைவனாகிய சுக்கிரீவன், அளவற்ற அறிஞருடனே அரக்கர்தலைவனான இராவணனதுதம்பியாகிய விபீஷணனும் இனிதாக உடனிருக்க, ஆலோசித்தவழை, மேல்செய்யவேண்டியவற்றை முறைப்படி நிறைவேற்றதற்குத் தக்கவனாகிய நளன் வரட்டும் என்றான்.

தன்மீது அணைகட்டினால் தாங்குவே நென்றுகூறியபிறகு, சமுத்திரராஜன் விசுவகர்மனதுமகனான நளனென்னும் வானரன் சேதுவைக்கட்டுவதற்குரிய வல்லமையுடையவனென்றந் தெரிவிக்க, இராமன் உணர்ந்தானாக, அப்பால் நளனும் 'சமுத்திரராஜன் சொல்லியது உண்மையே' என்று சொல்லிச் சேதுவைக் கட்டுதற்கு வானரர்களை உதவுமாறுசொல்லி அத்தொழிலைச் செய்யலானென்று முதலூல்கூறும். இந்தச்செய்யுளுக்கும்-இராமபிரான் அளவற்றஅறிஞருடனேராட்சராசனான இராவணனதுதம்பியாகிய விபீஷணனும் இனிதாக உடனிருக்க ஆலோசித்தவனான: பின்னர் இராமபிரான் விருப்பின்படி பயனைவினைக்குஞ்செய்யலைச்செய்தமுடிப்பவனாகி கவிக்குநாயகனான சுக்கிரீவன் 'சேதுவைக்கட்டுமாறு நளன் வரட்டும்' என்றனன் என்று உரைப்பாரமுளர். பி-ம்:—1 அளவரும், 2 அரக்கனோடரசர்கோமகன், 3 எண்ணியே, 4 செய்வீனே.

(கஉ௦)

உ.—வந்த நளினிச் சேதுகட்டுமாறு சுக்கிரீவனேவ அவன் உடன்படுதல்.

வந்தனன் வானரத் தச்சன் மன்னின்
சிர்தனை யென்னெனச் செறிதி ரைக்கடற்
பந்தனை செய்குதல் பணிந மக்கென
சிர்தனை 1 யிலாதவன் 2 செய்ய 3 நேர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) வானரச்சிற்பியான நளன் வந்து, (சுக்கிரீவனைநோக்கி), 'மன்னவனே! (என்னையழைக்குமாறு) உன்ஆலோசனை யென்?' என்று வினாவு, 'நெருங்கிய அலைகையுடைய கடலைப் பந்தனஞ்செய்வது நாம் செய்யவேண்டியதொழில்' என்று (சுக்கிரீவன்) விடைகூற, —பழிப்பற்ற அந்தளன் (அப்பணியைச்) செய்ய உடன்பட்டனன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 இல்லவன். 2 இயற்ற. 3 நோக்கினான். (கஉக)

உ.—சுக்கிரீவனிடத்து நளன் 'சேதுபந்தனஞ்செய்ய மலைமுதலியன கோணரச்சேய்க' எனல்.

காரியங் 1 கடலினை யடைத்துக் 2 காட்டலே
சூரியன் 3 காதல சொல்லி யென்பல
மேருவு மணுவமோர் வேறு ருவகை
4 ஏருற வியற்றுவன் 5 கொணரச் செப்பென்றான்.

(இ - ள்.) சூரியகுமாரனே! கடலினையடைத்துக் காட்டுவதே (நான்) செய்யவேண்டியகாரியம்: (ஆயின்), பலசொல்லி என்பயன்? மேருமலையும் அணுவும்வேறாகத்தெரியாதபடி [சமனாகுமாறு] அழகுபொருந்த (அணியை) வியற்றுவேன்: (அதற்கு ஏற்ப மலைமுதலியவற்றைக்) கொணரச்செய்வாயென்றான்; (எ - று.)—5 கொணர்தியென்றனன் என்ற பாடத்துக்கு' கொணர்தி - பிறவினைப்பொருளில் வந்த தன்வினையென்க: வடநூலார் இங்கனம் வருவதனை அந்தர்ப்பாவிதணிச் என்பர். பி-ம்:—1 கடலினை. 2 காட்டலே, காட்டுவேன், காட்டுதல். 3 காதலே, காதலன். 4 சேர்வுற, 5 கொணர்தியென்னவே, கொணர்கவென்றனன். (கஉஉ)

ச.—கடலடைக்கச் சேனையிலுள்ளார் வருமாறு சாம்பன் பறைசாற்றுதல்.

இளவலு மிறைவலு மிலங்கை வேந்தனும்
அளவறு நங்குலத் தாசு மல்லவர்
1 வளைதருங் கருங்கட லடைக்க வம்மென
தளமளி சேனையைச் சாம்பன் சாற்றினான்.

(இ - ள்.) 'இளையபெருமானும் ஸ்ரீராமனும் இலங்காதிபதியான அரசனும் [விடிவுணனும்] எல்லையற்ற [பெருந்திரளாகவுள்ள] நமது வானரகுலத்துக்கு அரசனான சுக்கிரீவனும் தவிர மற்றையோர் வளைந்துள்ள கருங்கடலையடைக்க வாரூக்கள்' என்று (சுக்கிரீவனோடையால்) கூட்டம்மிருந்தசேனையை நோக்கிச் சாம்பவான் பறையறைந்து தெரிவித்தான்; (எ - று.)

நன்ன்தானே வானரர்களைத் துணையாகக்கொண்டு சேதுவைக்கட்டலா ணை: அப்போது வானரர்கள் பலவகைமரங்களை வேருடனும் வேரில்லாம லும் கொணர்ந்தார்கள்: அன்றியும், அவ்வானரர்கள் பலவகைமலைகளைப் பண்டிமுதலிய யந்திரங்களிலிட்டுக் கொணர்ந்து சேர்த்து உடனிநுந்துஉதவ, தூல்பிடித்தல் முதலியன செய்து நளனூல் கடலில் அணைக்கட்டப்படுவதாயிற்று என்று இவ்வாறானவிவரம் முதலூலிலுள்ளது. சாம்பவான் பறையறைந்து தெரிவித்தல் முதலியவிவரங்கள் அங்குஇல்லை. சாம்பன்=ஜாம்பவார். வம்= வாரும்; விகாரம். அல்லவர்வாரும்-ஒரிடம் பிறவிடந்தழுவிய இடவழுவமைதி. வளை தரும்-சங்குகளைத்தருகின்ற எனினுமாம். 13-ம்:—1வளைதரு. (கஉ௩)

10.—மலைகலையேர்த்திக்கொண்டு வானரங்குடா வருதலை இதுமுதல் முன்றுகவிசா தெரிவிக்கும்.

கருவரை காதங்கள் கணக்கி லாதன
இருகையிற் 1ரோள்களிற் சென்னி யேந்தின
ஒருகட லடைக்கமற் ரொழிச்ச வேலைகள்
வருவன வாடுமென வந்த வானரம்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத காதங்கள் (அகன்றனவான) கருவரைகளை இர ண்டுகைகளிலும் இருதோள்களிலும் சிரசிலும் தாங்கியனவாய், ஒருகடலை யடைப்பதற்கு ஒழிந்த மற்றைச் சமுத்திரங்கள் வருவனபோல வானரங்கள் வந்தன; (எ - று.)

கடலையடைக்கப் பெருந்திரளானவானரங்கள் மலைமுதலியவற்றைச் சும ந்துகொண்டவருதல், ஒருகடலையடைக்க மற்றையாறுகடல்களும் வருவன போலுமென்றார்: நன்மையத்திறிப்பெற்றவண. இதனை, இல்பொருளுவமை யென்பாருமுளர். 13-ம்:—1தோளினில். (கஉ௪)

கூ. பேர்த்தன மலைசில பேர்க்கப் 1பேர்க்கநின்று
சர்த்தன சிலசில சென்னி யேந்தின
தூர்த்தன சிலசில 2தூர்க்கத் தூர்க்கநின்று
ஆர்த்தன சிலசில வாடிப் பாடின.

(இ - ள்.) சிலவானரங்கள் மலைகளைப் பேர்த்துத்தள்ளின; சிலவானரங் கள் பேர்த்துத்தள்ளுந்தோறும் (அம்மலைகளை) உறுதியாகநின்று இழுத்துக் கொண்டுவந்தன; சிலவானரங்கள் (மலைகளைத் தம்) சிரசில் தாங்கிக்கொணர் ந்தன; சிலவானரங்கள் (அவற்றைவாங்கிக் கடலிலிட்டுத்) தூர்த்தன; சிலவான ரங்கள் தூர்க்குந்தோறும் மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தன; சிலசில வானரங்கள் ஆடிக்கொண்டபாடின; (எ-று.)—13-ம்:—1பேர்க்கச்சென்று, 2சீர்க்கத். (கஉ௫)

எ. காலிடை யொருமலை யுருட்டிக் கைகளின்
1மேலுடை 2மலையினை 3வாங்கி விண்டொடுஞ்
4சூலிடை மழை முகில் சூழ்ந்து 5சுற்றிய
வாசலிடை யொருமலை யீர்த்து 6வந்தவால்.

(இ-ள்.) (சிலவானரங்கள்);—காலினால் ஒருமலையை யுருட்டியும், கைகளின்மேலே (பாரம்) உள்ள மலையை யேந்தியும், வானத்தையளாவிக்கருக்கொண்ட மழைபெய்யவல்ல மேகங்கள் கவிந்து சுற்றப்பெற்ற ஒருமலையை வாலினால் இழுத்தும் வந்தன; (எ-று.)—‘கைகளின்மேலுடைமலையினே வாங்கி’ என்பதற்கு—வேறொருவானரத்தின் கைகளின்மேலுள்ள மலையை வாங்கி என்று உரைப்பாருமுள். 1. மலையினை. 2. ஒருமலை, இருமலை. 3. வந்தி. 4. குலுடை. 5. சுற்றி. 6. வந்தன. (சுஉச)

அ.—நான் மலைகளைவாங்கிச் சேதுகட்டுதல்.

முடுக்கினன் றருகென மூன்று கோடியர்
1. எடுக்கினு மம்மலை யொருகை யேந்தியிட்டு
அடுக்கினன் றன்வலி காட்டி யாழியை
நடுக்கின னளனெனு 2. நவையி னீங்கினான்.

(இ-ள்.) குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய நளனென் கிறவானான்,—மூன்றுகோடி வீரர் எடுத்துவந்தாலும், கொணர்ந்து தருக என்று சொல்லி (அவர்களை) விரைவுபடுத்தியவண்ணம் அம்மலைகளைத் தன்கையினாலேந்தியிட்டு விரைசயாகக்கடவில்வைத்து (இவ்வாறு) தன்வலிமையைக்காட்டிக் கடலை நடுக்கச்செய்தான்; (எ-று.)—மூன்றுகோடிவீரர்சேர்ந்து தூக்கிவந்த மலையையும் தருக என்று ஒருகையால் வாங்கி நளன் தன்வலிமையைக்காட்டினென்று உரைப்பினுமாம். 1. மம்மலை. 2. நவையினுள். (சுஉஎ)

கூ. மஞ்சினிற் நிகழ்தரு 1. மலையை மாக்குறங்கு
2. எஞ்சுகக் 3. கடிதெடுத்தெறிய வேளான்
விஞ்சையிற் றுக்கினன் சடையன் வெண்ணையிற்
றஞ்சமென் றோர்களைத் தாங்குந் தன்மைபோல்.

(இ-ள்.) (உலகில் மலைகள்) குறைந்திடும்படி மேகத்தோடுவிளங்குகின்ற மலைகளைப் பெரியகுரங்குகள் விரைவாக எடுத்துவந்து வீச, வெண்ணைநல்லூரிலே சடையன் ‘நீயே தஞ்சம்’ என்று சொல்லி (தன்னை) யடைந்தவர்களைத் தாங்குந் தன்மைபோல, நளன் (அம்மலைகளையெல்லாம் தன்) தொழில்வல்லமையாலே தாங்கினன்; (எ-று.)—இந்தச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் “சயக்கவி” (க0) என்றதன்பின் உள்ளது; ஒரு பிரதியில் “தழுவி” (சஎ) என்றதன்பின் உள்ளது. “மஞ்செனத்திகழ்தருவெற்பமாருதி” என்று ஒரு பிரதியில் முதலடி. 1. மம்மலை. 2. எஞ்சவில். 3. கிரி. (சுஉஅ)

கூ.—சேதுகட்டுப்போது நிகழ்ந்த பலவகைக்கழிச்சிகள் இதுமுதல்

இருபத்தேழுபாடல்களால் வருணிக்கப்படும்.

சயக்கவிப் பெரும்படைத் தலைவர் 1. தாள்களால்
முயற்கறை மதிதவழ் முன்றிற் குன்றுகள்
2. அயக்கவின் முகிற்குல மலறி யோடின
வியக்கரு மகளிரு மிரியல் போயினார்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வானரங்களின் பெருஞ்சேனைத்தலைவர் (தமது) தாங்களால், முயற்கமையக்கொண்ட சந்திரன் தவமும் முன்னிடத்தைக்கொண்ட குன்றுகளை அசக்குவதனால், (அம்மலையிலிருந்து) முகிற் குலங்கள் அலறியோடின; (அக்குன்றுகளில்வாழும்) இயக்கரும் (அவரது) மனைவிமாரும் நிலைகெட்டு ஓடலானார்கள்; எ-று.)—தாங்களால் அயக்கலின் என இயையும். தாள்-பாதமென்றேனும், முயற்சியென்றேனும் பொருள் படும். இயக்கர்-யக்ஷரென்ற தேவசாதியார். அயக்கல் = அசக்கல்: சகரயகரப் போலி. பி-ம்:—1தாங்கின. 2அயற்கலி, அயற்கலின். (கஉக)

கக. 1வேருடை 2நெடுங்கிரி தலைவர் வீசின
ஒரிடத் தொன்றின்மே லொன்று 3சென்றுற
நீரிடை நிமிர்பொறி பிறக்க 4நீண்டவி
தாருடை நெருப்பென வருண னஞ்சினான்.

(இ - ள்.) வேரோடுள்ள பெருமலைகள் வானரத்தலைவர்களால் வீசியெறியப்பெற்றனவாய் ஒரிடத்திலே ஒன்றின்மேலொன்று சென்றுதாக்க, (அவ்வண்ணம் மலைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கியதனால்) நீரிலே மேலோங்கிய வண்ணம் அன்பொறி தோன்ற, வெகுதூரம்பரவியிருந்து அவிந்த மலை போலொழுங்கான (கணையின்) நெருப்பு (மிச்சமிருந்து மீண்டும் பற்றிற்றோ) என்றுகருதி வருணன் அஞ்சினான்; (எ-று.)—மயக்கவணி. பி-ம்:-1வேரோடு. 2கிரிதலைவாங்கி. 3சென்றுக. 4நீண்டவீதுஆருடை. (கஉஓ)

கஉ. ஆனிறக் கண்ணென் றெருவ னங்கையாற்
1கானிற மலைகொணர்ந் தெறியக் கார்க்கடல்
தூநிற முத்தினந் துவலை யோடும்போய்
2வானிறை மீனெடு மாறு 3கொண்டவே.

(இ - ள்.) கவாட்சென்றுபேர்கொண்ட ஒருவானரவீரன், தனதுஅங்கையினால் காறொழியும்படி மலையைக்கொணர்ந்து எறிந்திட, (எறிந்தவிசையினால்), கரியகடலிலுள்ள வெண்ணிறமுள்ள முத்தினம் கடலின் கீர்த்திவலைகளோடு (வானத்திற்) சென்று வானத்தில்கிறைந்துள்ள நட்சத்திரங்களோடு மாறுபட்டுவிளங்கின; (எ - று.)—கவாக்ஷென்றவடசொல்-பசவின் கண்ணைப் போன்ற கண்ணுடையவனென்று பொருள்படு மாதலால், அச்சொல்லிவொழி பெயர்த்து, 'ஆனிறக்கண்ணன்' என்றார். மலையைக்கொணர்ந்து கடலில்வீசுவதனால் அதனிலுள்ள கான் இறுவதாயிற்று. இனி, கான் நிறம் மலை என்று பிரித்து-கானையும்நிறத்தையுமுடையமலையென்பாருமுளர். பி-ம்:-1கானிறை, கானிமிர். 2வானிறை, வானுள். 3கொண்டதே. (கஉக)

கங. சிந்தரத் தடவரை யெறியச் சேணிடை
முந்துறத் தெறித்தெழு முத்தந் 1தொத்தலால்
அந்தரத் தெழுமுதி 2லாடை யாவகன்
பந்தரொத் ததுநெடும் பருதி வானமே.

(இ - ள்.) யானைகளைக்கொண்ட பெரியமலைகளை (க் கடலில் வானரங்கள்) எறியும்போது (அந்தக்கடலிலிருந்து) முற்பட்டுத்தெறித்தெழுந்த முத்

தங்கள் வானத்திடையில் தொத்திக்கொண்டதனால், நீண்டஆகாயத்திற்கேன் றுகின்ற முகில்(பந்தலிற்கட்டும்)ஆடைபோலத்தோன்ற நீண்ட சூரியன்செல்லும்ஆகாயமானது (தான்) பந்தரையொத்தது;(எ-று.)—வானம் பந்தரையும், அதில்எழுமுகில் பந்தருக்குக்கட்டுஞ் சீலையையும், அங்குத் தொத்திய முத்தம் சீலையிற்கொங்கவிடும் முத்துச்சரத்தையும் போன்றன வென்றவாறு; தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1தோற்றலால், 2ஆடையாய். (சு.௩௨)

௧௪. வேணுவி னெடுவரை விச மீமிசை
சேணுறு திவலையா 1னனைந்த செந்துகில்
பூணுறு மல்குவிற் 2பொருந்திப் போதலால்
நாணினர் 3வானவர் நாட்டு நங்கைமார்.

(இ - ள்.) மூங்கிலைக்கொண்ட நீண்ட மலைகளை(க் கடலில்வானங்கள்) வீசியெறிய, (அந்தவிசையால்) மிக்கமேலிடமான ஆகாயத்திலேயுற்ற நீர்த்திவலைகளால் நனையப்பெற்ற(தாம்உடுத்த)சென்றிறத்துகில்(மேகலைமணியைப்) பூணுதலைப்பொருந்திய அல்குவில் ஒட்டிக்கொள்ளுதலால், (தமதுஉறுப்பு வெளித்தெரிவதுபற்றி) வானவர்காட்டுநங்கைமார் நாணினர்; (எ - று.)

மலையை வானங்கள் வீசியெறிந்தபோது கடலின்நீர் திவலையாகி வானத்துச்சென்று சுவர்க்கலோகத்துமகளிரின் செந்துகில் நனைப்பதாயிற்றென்றது—தொடர்புயர்நவநிர்ச்சயணி. “துட்புவிசுந்துவலைகண்மகளிரென்றா, சுயல்வறுபரவையல்குலொனியுறத்தளிப்ப” என்றது இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது. பி-ம்—1நனைந்து, 2பொருந்த, 3வானநாடுடைய, வானநாட்டுறையும். ()

௧௩. 1தேனிவர் தடவரைத் திரைக்க ருங்கடல்
தானியிர் தரவிடை 2குவியத் தள்ளுநீர்
மேனியிர் திவலைச் சென்று மீடலால்
வானவர் நாட்டினு மழை 3பொழிந்தவால்.

(இ - ள்.) தேனுலாவப்பெற்ற தடவரைகள் திரையைபுடைய கருங்கடல்மேலோங்குமாறுஇடையே(வீசப்பட்ட)த்திரை, (கடலிலிருந்து)வெளிப்பட்டுமேலேசென்ற நீர்த்திவலைகள் வெகுதூரம்மேலேசென்று மீளுவதனால் தேவலோகத்திலும் மழை பொழிந்தனபோன்றன; (எ-று.)—தொடர்புயர்நவநிர்ச்சயணிபற்றிவந்த தந்திறிப்பேற்றவணி. இதில், தற்குறிப்பேற்றவருபு தொக்குநின்றது. பி-ம்:—1தேனியிர், 2குவிப்பத்தள்ளும், குவிப்பதள்ளி, 3பொழிந்தவே, பொழிந்ததால். (சு.௩௪)

வேறு.

௧௬. 1மையுறு மலைக னோடு மற்கடல் வந்து வீழ்த
2வெய்யவாய் மகரம் பற்ற 3வெருளின விளிப்ப மேனாட்
பொய்கைரி னிடங்கர் கல்வப் புராதனா போற்றி யென்று
கையெடுத்த நழைத்த யானை போன்றன களிகல் யானை.

(இ-ள்.) மதக்களிப்புக்கொண்ட அழகிய(மலைகளில் தங்கிய) யானைகள்) மேகங்கள்தங்கிய மலைகளுடனே (அலை) மடங்குகின்ற கடலிலே வந்துவீழ்ந்தவாய்க் கொடியவரையுடைய முதலை பற்றிக்கொள்ள அஞ்சிக்கதறின

வை,—முன்னொருகால் (தாமரைப்) பொய்கையிலே முதலைகளவிக்கொள்ள, 'புராதனனே! (என்னைக்) காப்பாற்றுக' என்று கையெடுத்துக்கூப்பிட்ட கஜேந் திரனைப் போன்றன; (எ - று.)—பி-ம்:—1மையறு. 2வெய்யவாம். 3வெருவி யெயுனைந்து, வெருவினவிரிப்ப, வெருவினவினைப்ப. (க௩௫)

க௪. அசம்புபாய் 1தேனும் பூவு மாரமு மகிலு மற்றும் விசம்பெலா முலவுந் தெய்வ 2வேரியின் மிடைந்து 3விம்மத் 4தசம்பினில் வாச மூட்டிச் 5சார்த்திய தண்ணீர் 6ரென்னப் பசம்புலா னறும் வேலை பரிமளங் கமழ்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) ஊற்றுகப்பாய்கின்ற தேனும் மலர்களும் சந்தனமும் அகிலும் மற்றுமுள்ள (வாசனைப்) பண்டங்களும் ஆகாயமெல்லம்பரவுகின்ற தெய்வ மணத்துடனே நெருங்கிமிகுதலாலே, ருடத்திவ்வாசனைப்பொருள்களையிட்டு வைத்துள்ள தண்ணீர்போல, புதுப்புலால்நாற்றங்கமழும் கடல் நறுமணங் கமழலாயிற்று; (எ - று.)

நறுமணமுள்ள தேன்முதலியனமிக்குச் சேர்ந்ததனால் கருங்கடல்நீர் தனதுபுலால்நாற்றம் நீங்கி வாசப்பண்டஞ்சேர்ந்த தண்ணீர்க்குடக்களிலு ள்ளநீர்போல வாணத்திலெல்லாம் திவ்வியமணம்பரவுமாறு நறுமணங்கமழ் வதாயிற்றென்றவாறு; கடல் தனதுபுலால்நாற்றம்நீங்கி வேற்றுமணம் விளங் கப்பெற்றதென்றது—பிறிதீன்துணம்பெறலணி. பி-ம்:—1தேனும்போதும், மல ருந்தேனும். 2வெறியின. 3வீழ. 4தசம்பெலாம். 5சேர்த்திய, சாரித்த. 6போல.

க௫. தேமுதற் களியுங் காயுந் தேனினு ளுநுந் தெய்வப் பூமுத லாய வெல்லா மீன்கொளப் 1பொலிந்த வன்றே மாமுதற் றருவோ 2டொக்கும் வானுயர் மானக் குன்றம் தாமுத லோடுங் கெட்டா லொழிவரோ வண்மை தக்கோர்.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் தாம் அடியோடு அழிந்தாலும் (தமது) வண்மைக் குணத்தையொழிவரோ? [ஒழியமாட்டார்கள்ன்றோ?] (அதற்கு ஏற்பவே), மா முதலிய மரங்களோடு பொருந்திய வானுறவுயர்ந்த பெருமைபெற்ற மலைகள் இனிமையைத்தம்மிடத்தேகொண்ட பழமும் காயும் தேனினுடனே ஊனும் தெய்வத்தன்மையைக்கொண்ட பூமுதலிய எல்லாரும் மீன்உட்கொள்ளும்படி பொலிந்தன; (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம். பொதுப்பொருள் சிறப்புப் பொருளைச் சமர்த்தித்துவந்த வேற்றுப்பொருட்களைப்பணி. ஊன்-மிகுந்களினி னுடையன. பி-ம்:—1பொலிந்தது. 2ஒக்கும். (க௩௬)

க௬. 1மண்ணுறச் சேற்றுட் புக்குச் 2சுரிகின்ற 3மலைக் குன்றம் கண்ணிறை 4போதுங் காயுங் கனிகளும் பிறவுங் 5கவ்வி 6வெண்ணிற மீன்க ளெல்லாம் வறியவ ரென்ன 7மேன்மேல் உண்ணிறை செல்வ நல்கா 8தொளிக்கின்ற வுலோப ரொத்த.

(இ - ள்.) (கடலில்வீழுகின்ற) கண்ணுக்குகிறைந்துதோன்றுகின்ற மலர் களையும் காய்களையும் சனிகளையும் பிறஉணவுப்பொருள்களையும் கவ்வி வெண் ணிறமீன்களெல்லாம் வறியவர்போன்றிருக்க, மண் (தம்மீது) படியச்சேற்றி

னுட்புருந்துபுதைகின்ற வரிசையான குன்றங்கள், தம்மிடத்தூரிதைத்தெசல்வத்தைப்பிறர்க்குமேன்மேல்தராது ஒளிக்கின்ற உலோபிகளை யொத்தன; (எ-று.)

மீன்கள் கடலில்வீழ்ந்த மலைகளிலுள்ள போதுமுதலியவற்றைக் கவ்வுவது-வறிஞர் பிறரிடத்தினின்று பொருள்களை வருத்திக் கைக்கொள்வது போன்றிருக்க, தம்மிடத்துள்ள காய்முதலிய பொருள்கள் பலபிராணிகட்கும் உதவாது சேற்றினுள்மறைகின்ற அம்மலைகள்-தம்மிடத்துள்ள செல்வத்தைப்பிறர்க்குக்கொடுக்க மனமில்லாமல் ஒளித்துக்கொள்கின்ற உலோபிகளைப் போலு மென்று வருணித்தார்: தன்மைநீதநிறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1மண்ணிறைசேற்றுப். 2சுரிக்கின்ற. 3மானக். 4பூவும். 5கவ்வா, கவ்வ. 6எண்ணிறை, எண்ணுறு. 7செல்ல. 8ஒளிக்கின்றலோபர். (சுடஅ)

உ. கறங்கெனத் திரியும் வேகக் கவிக்குலம்¹ கையின் வாங்கிப் பிறங்கிருங் கடலிற் பெய்த² போழ்தத்தும் பெரிய பார்தன் மறங்கிளர் மான யானை வயிற்றின வாக வாய்ச்சேர்த்து உறங்கின கேடுற்றுலு முணர்வரோ ஷுணர்வி லாதார்.

(இ - ள்.) காற்றாடிபோலத்திரிகின்ற வேகத்தைபுடைய வானரக்கூட்டம் (தமது) கையினால் (மலைகளைப்) பேர்த்துஎடுத்து விளங்குகின்ற பெரிய கடலிலேஇட்டபோழ்தும், (அம்மலைகளிலுள்ள) பெரும்பாம்புகள், —வலிமையோடுவிளங்குகின்ற ரோஷத்தைக்கொண்ட யானைகள் தம்வயிற்றிலுள்ளன வாக வாய்திறந்தவண்ணம் உறங்கிக்கிடந்தன; உணர்விலாதார் கேடுற்றாலும் உணர்ச்சியடைவரோ? (எ - று.)

சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்துநின்ற வேற்றுப்பொருளைவைப்பணி. “கண்கூடாப்பட்டதுகேடெனினுங்கீழ்மக்கட்டு, உண்டோவுணர்ச்சிமற்றில்லாகும் - மண்டெரி, தான்வாய்மடுப்பிலும் மாசணக்கண்டியில்வ, பேராபெருமூச்செறிந்து” என்ற செய்யுள் இச்செய்யுளை யடி யொற்றியது. மலைப்பாம்புகள் யானைகளை விழுங்கியதனால் தம்வயிற்றிடைக்கொண்டனவாயின. பி-ம்:—1கடிதின், கதுவ. 2பேர்வரைப். 3சேர்த்து. (சுடக)

உக. இழையெனத் தகைய மின்னி நெயிற்றின முழக்க மெய்தப் புழையுடைத் தடக்கை யொன்றோ டொன்றடை பொருந்தச் கழையுடைக் குன்றின் முன்றி லுருமொடு கலந்த கால [சுற்றிக் மழையெனப் பொருத வேலை மகரமு மத்த மாவும்.

(இ - ள்.) புழையுள்ள பெரியகை ஒன்றினிடத்து மற்றொன்று இடைபொருந்த (ஒன்றையொன்று) சுற்றிக்கொண்டு ஆபரணமெண்ணூர் தன்மையையுடைய விளங்குகின்ற எயிற்றையுடையனவான மதம்பிடித்தயானையும் வேலையிலுள்ளமகரமும், மூங்கிலைக்கொண்ட மலையின்மேலிடத்துத் தங்குகின்ற இடியொடுபொருந்திய புகார்தகாலமழைபோலப்பேரொலிதோன்றப் பொருதன; (எ - று.)—தாம் தனியேநிற்பின் மகரங்களைவெல்லமுடியாதென்றுகருகிமத்தமாக்கள் தம்மிற்கையையொன்றோடொன்று சுற்றியவண்ணமின்று மகரங்களோடு பொருதன என்க. எயிறு-தத்தமும், கோரப்பல்லும்.

உ. 1 பொன்றின சிறிய வாய புண்ணியம் புரிந்தோர் போலக் குன்றுகள் 2 குரக்கு வீரர் 3 குவித்தன நெருப்புக் கோப்ப ஒன்றின்மே லொன்று வீழ்வுகைத் 5 தெழுந் தும்பர் 6 நாட்டுச் சென்று 7 மே விடம்பெ ருது திரிந்தன சிகாச் சில்வி.

(இ - ள்.) குரக்குவீரர் குவித்தனவான குன்றுகள் (பிறகு) நெருப்புத்தோன்ற ஒன்றின்மே லொன்று வீழ்மாமறு செலுத்தப்பெறுதலால்தோன்றிய சிகரத்தண்டுகள், — ஒழிந்துபோன சிறியவாயபுண்ணியம்புரிந்தோர் போல எழுந்து வானுலகஞ்சென்று மேலேயிடம்பெருது மீண்டன; (எ - று.)

* அற்பமான புண்ணியம்புரிந்தோர் வானுலகத்துச்சென்று அப்புண்ணியம் கழிந்துவிட அவ்வானினின்று மண்ணுலகத்துப் புகுவ ரென்பது, நூற் கொள்கை. வானின்மேற்சென்று மீண்ட சிகரச்சில்லிக்குப் புண்ணியந்தேய்ந்த அவரை உவமைகூறினர். பி-ம்:—1 பொன்றினர், 2 தூரக்கும், 3 குவித்தனர், 4 உதைத்து, 5 எழும், 6 நாடச், நாடு, நாட்டிற், 7 மேனிடை. (சுசக)

உ. கூருடை யெயிற்றுக் கோண்மாச் சுறவின மெறிந்து கொல்லப் 1 போருடை யரியும் வெய்ய புலிகளும் யாளிப் போத்தும் நீரிடைத் தோற்ற வன்றே 2 தந்கிலை 3 நீங்கிற் றென்றால் 4 ஆரிடைத் தோலார் மேலோ ரறிவிடை நோக்கி னம்மா.

(இ - ள்.) கூர்மையைக்கொண்ட பற்களினும் பற்றிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய விலக்காகிய சுறவினம் எறிந்து கொன்றதனால், போர்செய்யுந்தன்மையுள்ள சிங்கமும் கொடியபுலிகளும் யாளிக்குட்டிகளும் நீரினே தோற்று விட்டன; ஆச்சரியம்: அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, தம்மிருப்பிடம் நீங்கிற்றானால்? வலிமையிசீகார் யாரிடத்தில்தான் தோற்கமாட்டார்கள்.

சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்திறின்ற வேற்றுப்பொருள் வப்பணி. "அமும்புன லுள்வெல்லுமுதலைய துநீங்கின், வெல்லுமதனைப் பெற" என்ற திருக்குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:—1 போரிடை, 2 தன்னிலை, 3 நீங்கிற்பின்னை, நீங்கிச்சென்றால், 4 ஆரிடையழிவுவாராது, ஆரிடைத் தோலார் தங்கள். (சுசஉ)

உ. ஒள்ளிய வுணர்வு கூட வுதவல ரெனினு மொன்றே வள்ளிய 1 ராயோர் 2 செல்வ மன்னுயிரக் குதவு மன்றே துள்ளின குதித்த 3 வானத் துயர்வரைக் குவட்டிற் றுங்குந் கள்ளினை நிறைய மாந்கிக் கவியெனக் களித்த மீன்கள்.

(இ - ள்.) விளக்கத்தையுடைய அறிவு கூட [புத்திபூர்வகமாக] உதவல ரேயானாலும், வண்மையுடையோரின்கெல்வமான து அம்மட்டோடு நிற்குமோ? (திண்ணமாக) உலகத்துள்ள பிராணிகட்கு உதவுமன்றோ? மீன்கள் துள்ளி வானத்திற் குதித்தனவாய் ஒங்கியமலைகளின் உச்சியிலே தொங்குகின்ற (தேன் கூண்டி லுள்ள) தேனை நிறையப்பருகி, வானரங்கள் போலக் களித்தன; (எ - று.) — பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப்பொருள் சமர்த்தித்திறின்ற வேற்றுப்பொருள்

* 'கூடுண்புண்யேமர்த்யலோகம் விஸந்தி' என்பது காண்க.

நள்ளைப்பணி. வரைகள் தம்நினைவன்றியிலே மீன்களுக்குத் தேனையுதவியமைகாண்க. 1-ம்:—1ஆரோர். 2செய்கை. 3மானத்தும்பர்தம், வானத்துயர்முறைத், மானத்துயர்வரைத். (சுசந)

2௫. மூசெரி பிறக்க மீக்கொண் டிறக்கிய முடுக்கந் தன்றாற்
1கோசொரி நறவ மென்னத் 2தண்புன லுக்குக் குன்றின்
3வேய்சொரி முத்துக் கம்மா விருந்துசெய்திருந்த வீண்ட
வாய்சொரி யிப்பி யோடும் வலம்புரி யுமிழ்ந்த முத்தம்.

(இ - ள்.) மொய்க்கின்ற அக்கினியுண்டாகுமாறு உயரத்திலிருந்து கீழிறக்கிய விசையினாலே வானத்திலிருந்து நறவத்தைச்சொரிவதுபோலக் குளிர்ந்த நீரை வெளிச்சிந்துகின்ற குன்றங்களிலுள்ள மூங்கில்களிலிருந்து சொரிந்த முத்துக்களுக்கு, இப்பிகள் தாம் வாயிலிருந்துசொரிந்தமுத்துக்களும் வலம்புரிச்சங்கம் சொரிந்த முத்துக்களும் விரைந்து விருந்துசெய்திருந்தன; (எ-று.) —அம்மா-வியப்பிடைச் சொல்: வேய்சொரிமுத்துக்கு நேர்ந்த நிலைகுறித்து வியந்தவாறு. மலையைவீசியதற்கையில் இப்பிமுத்தம் சங்குமுத்தம் தாம் எதிர்வந்து வேய்முத்துக்களுக்கு இடங்கொடுத்தலால், 'விருந்துசெய்திருந்த' என்றார். இனி, இப்பியும் சங்கும் முத்துக்களைச்சொரிந்தது வேய்முத்துக்கட்கு விருந்து செய்ததுபோல மென்றருமாம். 1-ம்:—1பு. 2சுனைப். 3வேசொரி. 4இருந்தபோலும், இருந்தவீண்ட. (சுசச)

வேறு.

2௬. விண்ட லந்தொடு மால்வரை வேரொடும்
1கொண்ட லங்கொள வீரர் குவித்தலாற்
நீண்ட லங்கட லானது நீர்செல
மண்ட லங்கடலாகி 3மறைந்ததே.

(இ-ள்.) (வானம்)வீரர்கள் ஆகாயத்தலத்தைத் தொடுகின்ற பெரியமலைகளை வேரொடும் போர்த்துவந்து சிரமமுண்டாகக் (கடலிற்) குவித்ததனால், கடலானது, —நீர் அப்பாற்சென்றுவிட வலியபூமியாயிற்று; (கடலிலுள்ள) நீர் பாடித்ததனால் பூமியும் கடலாகி மறைந்தது ; (எ - று.)

பூமியின் தன்மையைக்கடலும், கடலின் தன்மையைப் பூமியும் அடைந்தன வெனக் கூறியதில் மாற்றலண்தோன்றுதல் காண்க. வடமொழியில் இது - அந்யோந்யாலங்காரமெனப்படும். அலங்கொள - தேகச்சிரமத்தையடைய. நீர்செல-இரட்டுறமொழிதலான மத்திமதிபம். 1-ம்:—1கொண்டலங்கொளி. 2கடலாகி. 3மறைந்தவே, மலிந்ததே. (சுசசு)

2௭. ஐயன் வேண்டி னதுவிது வா¹மன்றே
வெய்ய சீயமும் 2யாளியும் வேங்கையும்
மொய்கொள் 3குன்றின் 4முதலின மொய்த்தலால்
நெய்தல் 5வேலி குறிஞ்சி திகர்த்ததால்.

(இ - ள்.) நெருங்குதலைக்கொண்ட குன்றினிடத்துள்ளவான கொடிய சிக்கமும் யாளியும் வேங்கையும் நெருங்கியதனால், செய்தலினெல்லையானது

குறிஞ்சியையொத்தது; யாவர்க்குந்தலைவனாகடவுள் வேணுமென்றறினைத் தால், ஒன்று வேறென்றாகஆகுமன்றே; (எ - று.)

கடலும்கடல்சார்ந்தஇடமும் - நெய்தல்நிலம்: அது குறிஞ்சிநிலப்பொரு ளாகிய சிங்கம்முதலியனநிரம்பினதால், குறிஞ்சியையொத்ததென்றார்: மலை யும்மலைசார்ந்தஇடமும்குறிஞ்சி.ஒன்று வேண்டியமற்றென்றாகுமென்றுகுறிப் பிக்க, 'அதுஇதுவாம்' என்றார். பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப்பொருளைக் கொண்டசமர்த்தித்த வேற்றுப்பொரு ளைப்பணி. பி-ம்:—1அழல். 2வேங்கையும்வேழமும். 3குன்று, குன்றம். 4முதலினமொத்தலால். 5வேலை. (கசக)

உஅ. யானு னாதன 1விங்கிவை 2யென்னவே
தீனு னாதன வென்னிது 3செய்யுமே
4மானு னாத திரைக்கடல் 5வாழ்தரு
யீனு னாதன வில்லை விலங்கரோ.

(இ - ள்.) 'யான் உணாதவை இந்தக்கடலிலுள்ள இவை' என்றுசொல்லி (மலையில்வாழ்விலங்குகள்) தீனியை யுண்ணாதனவாயின; விலங்குச்சாதி (இதைத்தவிர்த்து) என்னசெய்யும்? (இவ்வாறு) விலங்குகளால் உண்ணப் பெறாத திரைக்கடலில்வாழ்கின்ற மீன்களால் உண்ணப்பெறாத விலங்குகளோ இல்லை; (எ - று.)

மான்-மிருகவிசேடமெனக்கொண்டு அதற்குவற்புஉரைப்பினுமாம். தின்- தின்னப்படுவது: தீனிஎன்பதுசெயப்படுபொருள்விகுதிக்கெட்டுவந்தது. பி-ம்: —1நங்கிவை.2என்னவோர். 3செய்யுமோ. 4தானுணாத,கானுணாகர். 5தாழ்தரு.

உகூ. 1வெளவி லங்கு வளர்த்தவர் மாட்டருள்
செவ்வி லங்கலில் 2சிந்தையிற் றிருமோ
இவ்வி லங்கல் விடேமினி யென்பபோல்
எவ்வி லங்கும்வந 3தெய்தின வேலையே.

(இ - ள்.) (பிறவுயிர்களைக்) கவ்விக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய மிருக மும் (தம்மை) வளர்த்தவரிடத்தில் செவ்வியஅருள் விலங்குதலில்லாத சிந் தையினின்று நீங்குமோ? [நீங்காது]; (ஆதலால்), இனி (எமதுவாழிடமான) இம்மலையைவிட்டுவாரோமென்று சொல்வனபோல எல்லாவிலங்குகளும்(மலை களுடனே) கட்டைவந்துசேர்த்தன; (எ - று.)—பொதுப்பொருளைச் சிறப்புப் பொருள்சமர்த்தித்துநின்ற வேற்றுப்பொரு ளைப்பணி. வெளவிலங்கு - வினைத்தொகை: விலங்குஎன்பதன்பின், இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பி-ம்:—1வல். 2சிந்தையதாமென, சிந்தையாதீர்வரோ. 3எய்திய.

உ௦. கனித ருந்நெடுங் காய்தரு நாடொறும்
இனித ருந்தவ நொய்தி னியற்றலாற்
பனித ருங்கிரி தம்மனம் 1பற்றறு
முனிவ ரும்முனி யார்முடி வுன்னுவார்.

(இ - ள்.) இனிதானஅருமையானதவத்தை இலேசாக வியற்ற இடமா யிருத்தலால், நாடொறும் கனிதருவதும் நெடுங் காய்தருவதுமான குளிர்ச்சி பொருந்திய மலையைத் தம்மனத்துப்பற்றற்றவரானமுனிவரும் வெறுத்துவி

டாமல் (தாம்)முடிந்துவிடக்கருதுவார்; (எ-று.)—பற்றற்றமுனிவரும், இருப்பிடத்தில்விருப்பால்; கடலில்வீசியெறிந்த மலைகளிலிருந்தபடியே முடியவும் கருதினாரென்க.கனிதரும்கிரி, காய்தரும்கிரிஎன இயையும்.பி-ம்:—1பற்றுறு.

நூ.க. புலையின் வாழ்க்கை யரக்கர் 1பொருப்புளார்
தலையின் மேல்வைத்த கையினர் சாற்றுவார்
மலையி லேமற்று மாநினி வாழ்வதோர்
நிலையி லோமென் நிலங்கை 2நெருங்கினார்.

(இ - ள்.) மாமிசத்தால்உயிர்வாழ்தலைக்கொண்டு (கடலில்வீசிய அம்) மலைகளிலிருப்பவரான அரக்கர்கள், தலையின்மேற்கைவைத்தவராய், (நாம் வாழ்ந்த மலை கடலில் எறியப்பெற்றதனால்)மலையை யிழந்தவரானோம்: இனி வாழ்வதற்கு வேறு ஒர்இருப்பிடம் இல்லாதவரானோ மென்றுசொல்லி இலங்கையை நெருங்கலுற்றனர்; (எ-று.)—பொருப்பில்வாழ்ந்தஅரக்கர் தம் யிருக்கையையிழந்ததனால், இலங்கையில் நெருங்குவாராயினபென்க.பி-ம்:—1பொருப்பினர், 2நெருக்குவார். (சூரு)

நூ.உ. 1முழுக்க நீரிற் புகா2முழு கிச்செலாக்
குழுக்க னோடனை கோளரி யாளிகள்
இழுக்கில் பேரனை யின்னிரு பக்கமும்
ஒழுக்கின் மாலை வகுத்தன 3வொத்தவே.

(இ - ள்.) (கடலின்நீர் தம்மை)முழுத்திவிட(அக்கடலின்)நீரிலேயே சென்றுவிடாதனவும்;(தாம் நீரிற் பாதி) முழுகி (அவ்விடத்தைவிட்டு)ச் செல்லாதனவுமான கூட்டங்களோடு சேர்ந்திருந்த வலியசிக்கங்களும் யாளிகளும், குற்றமற்ற பெரியஅணையின் இருபக்கங்களிலும் ஒழுங்காக மாலையமைத்திருந்தனவற்றைப் போன்றன; (எ - று.)

கடலினுள் அமிழ்ந்துவிடாமல் பாதியமிழ்ந்து அமிழ்த்தபடியே அணையினிருபக்கத்திலும் இருக்கின்ற யாளிகளும் சிக்கங்களும் நீளஅமைத்த ஒரு வகைமாலைபோல் தோன்றின என்றார். ஒழுக்கின்மால் என்பதற்கு-எழுதக வரிசை என உரை வகுப்பாருமுள். பி - ம்:—1முழுக்கு, 2முதுகிற்செலக். 3ஒத்தவால். (சூரு)

நூ.உ. பளிக்கு மால்வரை முந்து 1படுத்தன
ஒளிக்கு யாழி 2கிடந்தன வேர்கிலர்
வெளிக்கு மால்வரை வேண்டு மெனக்கொணர்ந்து
அளிக்கும் வானர வீர ரநேகரால்.

(இ - ள்.) (கண்ணுக்குத்தெரியாதவாறு) மறைக்கப்படுகிற கடலிலே முன்னமே இடப்பட்டனவான பளிக்குமலைகள் கிடந்தவற்றை அறியமாட்டாதவராய், இடைவெளியாயுள்ள அவ்விடத்தைமுடிவதற்குப் பெரியமலைவேண்டுமென்று (மலைகளைப் பிடுங்கிக்)கொணர்ந்து (அக்கேடுஇமாமு) கொடுக்கின்ற வானரவீரர் பலர்; (எ - று.)

பளிக்குமலையால் சேதுவின் ஓரிடம் அமைந்திருக்க, அணையில் அவ்விடம் இன்னும் மூடப்படாமல் நிற்பதாகக்கருதி வானரவீரர் அங்குமுடிமொறு மலையைக்கொணர்வ ரென்ற இடில், டளிக்குமலையிட்ட இடத்துக்கும் இடாத இடத்துக்கும் பொதுக்குணத்தினால் வேற்றுமைதோன்றாமையைக்கூறியது - மறைவணி: இதனை வடநூலார் மீலிதாலங்கார மென்பர். 19-ம்:—1படித்தனன். 2கிடந்தென. (கருட)

௩௪. 1பாரி னுண்முது குந்நெடும் பாழ்பட
மூரி வானரம் வாங்கிய மொய்ம்மலை
2வேரி னுமென 3மெம்முழை யின் னுழை
சோரு 4நாக நிலனுறத் தூங்குமால்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியின் முதுகும்பெரும் பாழிடமாகும்படி வலியவானரம் (வேரோடும்) பறித்துக்கொண்டுவந்த நெருங்கியமலைகளின்வேர்போலாமென்றுதோன்றுமாறு கொடிய முழைஞ்சுகளிலிருந்து நழுவிய நாகம் நிலத்திற் பொருத்தத் தொங்கும்; (எ-று.)—மலைமுழைஞ்சுகளினின்று நிலத்துத் தொங்குகின்ற நாகங்கள் மலையின்வேர்போலத்தோன்று மென்றார்: தன்மைத்திற்ப்பேற்றவணி. 19-ம்:—1பாரினீள். 2வேரினுயின, வேரினுயகல். 3மெம்முழை. 4நாகினிலத்துறத்துங்குவா. (கருட.)

௩௫. அருணச் செம்மணிக் குன்றய 1லேசில
இருணற் குன்ற மடுக்கின வேய்ந்தன
கருணைக் கொண்டல் வறியன் கழுத்தென
வருணற் சிந்த வருணை 2சரத்தையே.

(இ - ள்.) செந்நிறத்தைக்கொண்ட அழகிய இரத்தினங்கள்விளங்குகின்ற குன்றுகளின்பக்கத்திலே மிக்க இருள்நிறத்தைக்கொண்ட நல்ல சிலகுன்றங்கள் அடிக்கப்பட்டவை, —கருணையைச்சொரியும் மேகம்போன்றவனான இராமபிரான் (தன்னுடைய இத்தினமலையைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டதனால்) கழுத்துவறியனாயிருக்கின்றனென்று கருதி, வருணனுக்குக்கொடுத்த பலவாணமுள்ள மணிவடத்தை யொத்திருந்தன; (எ-று.)

ஒன்றல்லாதவற்றைப் பல வென்றல் தமிழ்வழக்காதலால், செம்மணி நிறமும் இருள்நிறமும் கலந்த மலைகளை 'வருணசரம்' என்றார். வருணற்கீந்த வருணசரம் என்ற தொடரிலுள்ள நயம் கருத்தத்தக்கது. தன்மைத்திற்ப்பேற்றவணி. 19-ம்:—1ஏகுசில். 2சரத்தையே. (கருச)

௩௬. ஏய்ந்த தம்முடம் பிட்ட வயிர்க்கிடம்
ஆய்ந்து கொள்ளு மறிஞரி 1னாழ்கடற்
2பாய்ந்த பண்டுறை யும்மலைப் பாந்தர்கள்
3போந்த 4மாமலை யின்முழை 5புக்கவே.

(இ-ள்.) (வேரோருடம்பிற்பாய்ந்து)பொருந்திய உயிர்க்கு நிலத்தவாழிடமான தம்முடம்பை ஆராய்ந்து (மீளக்) கொள்ளுகிற பரகாயப்பிரவேசவித்தையில்வல்ல யோகியர்போல, (மலையையெறிந்த விசையால்) ஆழ்ந்தகடலி

லே பாய்த்தனவாண மலைப்பாம்புகள் முன்னே தாம் வசித்தனவாய்(க் கடலை) அடைந்த பெரியமலையின் குகைகளிலே (மீண்டும்) புருந்தன; (எ - று.)

பரகாயப்பிரவேசம்-கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்தல். அவ்விச்சைவல்ல யோகியர் வேறொருபிராணியின் உடலிலே புருந்தாலும் தமக்குஉரியஉடம்பிலே மீண்டும்வந்துசேர்தல்போல, மலைப்பாம்புகள் கடலிற்பாய்ந்துவிடினும் மீளவும் தம்வாழிடமாயிருந்த மலையின்முழைகளிற் புக்கனவென்க. உவமையணி. பி-ம்:—1ஆழிக்கண், 2பாய்ந்து, 3போந்து, 4மால்வரையின், 5புக்கதே, புக்கதால். ()

௩௭.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகா-அநுமான் முதலியோர் கடலில் மலையிட்டதைக் கூறும்.

சேது வின்பெரு மைக்¹ னீணை செப்புவோர்
எது வேண்டு²மென் நெண்ணுவ தென்கொலோ
துத னிட்ட மலையின் றுவலையால்
நீது விட்டுல³ குற்றன மீன்களும்.

(இ - ள்.) சேதுவின் பெருமைக்கு ஒப்பாகச்சொல்ல வேறொருகாரணம் வேண்டுமென்று எண்ணுவது எதற்காக? இராமதூதனான அனுமானிட்ட மலையினால் (வானத்துத்தெறித்த கடலின்) நீர்த்திவிலையோடு (கடலிலிருந்த) மீன்களும் (கடலை) விட்டு வானுலகைச் சேர்ந்தன; (எ-று.)

சேதுவின்சம்பந்தத்தால் கடல்வாழ்மீனும் நீர்த்திவிலையோடு வானுலகத்தைஅடைந்தமையே சேதுவின்சிறப்பை விளக்குதற்குப் போதியசான்றும்: இச்சேதுவின் பெருமையைநிரூபிக்க வேறுகாரணம் தேடவேண்டியதில்லையென்றவாறு. மீதுஉலகு-வானுலகு. பி-ம்:—1இனி, அணி. 2என்கண்ணுவ தென்னென. 3உற்றது மீன்குலம். (கடுக)

௩௮. நீல னிட்ட நெடு¹வரை நீணிலம்
மூல முட்டலின்² மொய்புனல்³ கைம்மிகக்
ஊல⁴ மிட்டிய வர்கவி⁵ கோத்ததால்
ஊல⁶ மிட்டெழுந் தோடி புலகெலாம்.

(இ - ள்.) நீலன் (கடலிற்) போகட்ட நெடுவரையானது நீண்டநிலத்தின் அடிவரையில் தாக்குதலினாலே, நெருங்கிய புனல் படிவமாறு கரைநெருங்கப்பெற்ற சமுத்திரம் கவிந்துகொண்டதனால், உலகத்திலுள்ளபிராணிகள்,—எழுந்து ஓடியவண்ணம் பெருஞ்சத்தமிட்டன; (எ - று.)—நான்காமடியில், இட்ட - முற்று. இட்டெழுந்து-தொகுத்தல். பி-ம்:—1மலை, 2மொய்ப்புனல், 3கைம்மிகும். 4இட்டியதாதலின், முட்டியதாதலின், இட்டியவாதலின். 5கோத்தலால். 6இட்டனவோடி, இட்டெழுந்தோட. (கடு௭)

1 ஒருவ னாரிரம் யோசனை யோங்கிய
2 வெருவு மால்வரை விட்டெறிந் தார்த்தலால்
3 மருவு வாவ்கொடி மாட விலங்கையில்
தெருவெ லாம்புக் குலாய 4 தெண்ணீரரோ.

என்று ஒருசெய்யுள் சிலபிரதிகளில் இங்கே காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—
1 ஒருவர். 2 அருவி. 3 மருவி. 4 திரைக்கடல்.

௩௬. மயிந்த னிட்ட நெடுவரை வானுற
1 உயர்ந்து முட்டி விழுவெழுந் தோதநீர்
2 தியந்த 3 முட்டத் திசைநிலை யானையும்
பெயர்ந்து விட்டவை 4 யாவும் 5 பிளிற்றுவ.

(இ-ள்.) மயிந்தனென்றவானரவீரன் இட்ட நெடுவரையினால் கடலின்
நீரானது வானுறஉயர்ந்தெழுந்து (அவ்வானத்தை) முட்டி விழுகையில் திகந்
தங்களைத் தாக்குவதாக, (அப்போது) திக்கண்கள் எல்லாரும் (தம்மிடம்
விட்டுப்) பெயர்ந்தவையாய் வீரிடுவனவாயின; (எ-று.)—தியந்தம் = திகந்தம்;
திசையின் எல்லையான இடம். பி-ம்:—1 அயிர்த்த மிட்டவனவெழுந்தார்த்தநீர்,
வயிந்தமுட்டிவிழுவெழுந்தார்த்தநீர், உயர்ந்துமுட்டவிழுவெழுந்தோதநீர். 2 இயி
ந்த. 3 முட்டி. 4 தாமும். 5 பிளிற்றின. (௬௫அ)

௪௦. இலக்கு வன்சர மாயினு 1 மின்றெதீர்
2 விலக்கி னுள்ளில் காந விலங்கலால்
அலக்க 3 னெய்தி யமிர்தெழ வாழியைக்
கலக்கி னுன்மகன் மீளக் கலக்கினுள்.

(இ - ள்.) (பாற்)கடலைச் சிறம்ப்பட்டு அமிழ்த்தம்தோன்றாமாறு கடைத்தவ
ளுகிய வாலியின்மகளுன அங்கதன்,—இலக்குமணனுடைய சரமேயானாலும்
இன்று எதிர்த்துவிலக்கினால் விலங்காத [மிக்கஉறுதியான வலிமைபடைத்த]
மலையைக்கொண்டு மீளவும் (அக்கடலைக்) கலக்கச்செய்தான்; (எ-று.)—முன்
கடலைத் தந்தை கலக்கினு னாதலால், 'மீளக் கலக்கினுள்' என்றது. பி-ம்:—
1 ஏன்று. 2 விலக்கினும். 3 எய்த. (௬௫க)

௪௧. மருத்தின் மைந்தன் மணிநெடுந் தோளெனப்
பெருத்த குன்றங் கரடிப் பெரும்படை
விருத்த னிட்ட விசையினின் வீசிய
திருத்தம் வானவர் சென்னியிற் சென்றவால்.

(இ - ள்.) வாயுபுத்திரான அநுமானது அழகியநெடிய தோள்போலப்
பெருத்தள்ள குன்றத்தைக் கரடிப்பெரும்படைக்குரிய வயசுமுதிர்ந்தவானு
ஜாம்பவான் (கடலிற்) செலுத்தியவிரைவினால் தெரித்த தீர்த்தம் தேவர்க
ளின்சிரசிலே சென்று வீழ்ந்தது; (எ-று.)—மருத்தின்மைந்தனும் கரடிவிருத்
தனும் இட்டகுன்றம்என்று இயைத்துஉரைத்தலும்ஒன்று. திருத்தம்-தீர்த்தம்
என்பதன்சிறைவு. (௬௬௦)

௪2. 1 குமுத னிட்ட குலவரை 2 கூத்தனில்
திமித மீட்டுத் 3 திரியுந் திரைக்கடற்
4 றுமித மூர்புக வானவர் துள்ளினார்
அமிர்த 5 மின்ன மெழுமெனு மாசையால்.

(இ - ள்.) குமுதன் எறிந்த சிறத்தமலையானது கூத்தரைப்போல திமித
மென்னும் ஒலியைச்செய்து திரியப்பெற்ற அலைகளை யுடைய கூலின் நீர்த்

திவலை தம்மூரிற்புக,வானவர் இன்னும் அமுதமெழுமென்கின்ற ஆசையினால்
துன்னினோர்கள்; (எ - று.)

குமுதனிட்டதடவரை திரிவதனால் மேலெழுந்த நீர்த்துளி தம்மூரில்
தெறிக்கக்கண்டு, முன்னர் மந்தரம் திரிதலால் அமுதம்தோன்றியதைக்கண்ட
தேவர் இப்போதும் அமுதத்தோன்று மென்று கருதி மகிழ்ச்சிக்கூத்தையாடி
னோர்க னென்க. 1-ம்:—1குமிதன். 2கூத்தரில். 3திரையும். 4துமுதம்,5இன்னும்.

௪௩. கனசி னத்துரு மிற்கடுங் கார்வரை

பனச னிட்டன யாவும் பரிக்கிலன்

1மனசி னத்த 2வனந்தனவ்வாழ்விக்கந்

3அனச னத்தொழின் மேற்கொள்வ தாயினான்.

(இ-ள்.) (இயற்கையாக) மனத்திற் சினங்கொண்டுள்ள அநந்தன், பனச
னென்றவானரவீரனெலரியப்பட்டனவாகி மிக்கசினத்தோடு [உக்கிரமாக]
விழுகின்ற இடிபோல் வேகம்பூண்ட பெரியமலைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்க
மாட்டாதவனாய், அவ்வாழ்வுநீங்க உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொள்வானாயினான்

அநந்தன் - கீழிருந்து உலகங்களைத்தாங்கும்நாகம். பனசனிட்ட பெரு
மலைகள் பெரும்பாரத்தைபுடையன வாதலால் அவற்றைத் தாங்கமாட்டாது
போய் 'இனி நாம் உயிருடனிருந்து தாங்குதலைச்செய்ய இயலாது: இப்படி
வருத்தத்தையனுபவிப்பதைவிட உயிரைவிடுதலே நன்று' என்ற கருத்தினால்
உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொள்வானாயின னென்க. அநபநம் - உண்ணமை;
வடசொல். பாம்புகட்குச்சிறுதல் இயற்கை யாதலால் 'மனசினத்தவனந்தன்'
என்றார். எதுகைநோக்கி 'மனசினத்த'என இயல்பாக வந்தது. 1-ம்:—1சினத்
தின். 2அனந்தனும். 3அனசினத். (௬௬௨)

௪௪. எண்ணி லெண்கின மிட்ட கிரிக்குலம்

உண்ண வுண்ணச்சென் 1ரென்றினோ டொன்றுறச்

சண்ண 2நுண்பொடி யாகித் தொலைந்தன

புண்ணி யம்³பொருந் தாத முயற்சிபோல்.

(இ - ள்.) எண்ணுக்கு அடங்காத கரடிக்கூட்டத்தாற் கடலிலிடப்பட்ட
மலைக்கூட்டம்,—(ஒன்றையொன்று) உண்ணுவதுபோற்சென்று ஒன்றினோடு
ஒன்றறாக்க.(நிறைவேறுதற்குஉரிய)புண்ணியமில்லாத காரியமுயற்சிபோலச்
சூர்ணமான நுண்ணியபொடியாகி அழிந்தொழிந்தன; (எ - று.)

ஆகூழில்லாதகாலத்துத் தொடங்கிய காரியம் நிறைவேறாது பட்ட
வருத்தமெல்லாம் வீணாகுமாறு அழிந்திடுதல்போல, மலைக்குழாம் சேதுகட்டுவ
தற்குஉதவாது பொடியாய் உருத்தெரியாது அழிந்தனஎன்றார்; உவமைமூலம்.
1-ம்:—1ஒன்றினிலொன்றுற. 2நன்பொடி. 3பொருந்தார்தம். (௬௬௩)

௪௫.—இட்ட மலைகளின் பாரத்தைப்பற்றிய வருணனை.

ஆர வாயிர யோசனை யாடிமுற்

தீர நீண்டு பரந்த திமிங்கிலம்

பார 1மால்வரை யேறப் பதைத்துடல்

பேர வே²குன்றும் வேலையும் 3பேர்ந்தவால்.

(இ - ள்.) (கடலில்) ஆயிரயோசனையாமுமும் நிரம்புமாறு முழுமையும் நீண்டு பரந்திருந்த திமிங்கிலம் பாரமுள்ள பெரியமலை (தம்மீது) ஏறவே உடல்பதைத்து (அவ்விடத்தைவிட்டு) அப்பாற்சென்றதனால், (இட்ட)மலையும்(இடப்பட்ட)கடலும் நிலமாறுவனவாயின; (எ - று.)—தீர-முழுதும். பி-ம்:—1மாமலை. 2நெடுங்குன்றமும். 3பேர்த்தால், பேர்த்தவே. (ககச)

சுசு.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-நளன் சேதுவை யமைக்கூந் தன்மையைக் கூறுவன.

குலை¹கொ ளக்குறி நோக்கிய கொள்கையான்
சிலைக ளொக்க முறித்துச் ²செறித்துநேர்
மலைக ளொக்க வடுக்கி மணற்படத்
தலைக ளொக்கத் தடவுந் தடக்கையால்.

(இ - ள்.) அனை (என்கு) அமையச் சிந்தித்துநோக்கிய தன்மையையுடையான நளன், கற்கள் (மேடுபள்ளியில்லாமல்) நேராக அகையுமாறு முறித்து நெருங்கச்சேர்த்தும் மலைகளை நெரொக்க அடுக்கியும் (அவற்றின்மேலே) மணல் பொருந்தவும் (சேர்த்துச்) சிகரங்கள் தனியே தெரியாமல் நேராய்விடப் பெரிய கைகளால் நிரவுவான்; (எ - று.)—குலை-பாலம். பி-ம்:—1 கொளுந். 2 செறித்த. (.)

சுசு. தழுவி யாரிர ¹கோடியார் தாங்கிய
குழுவின் வானரந் தந்த கிரிக்குலம்
எழுவி னீர்கரத் ²தேற்றிட விற்றிடை
வழுவி ³விழ்வன கால்களின் வாங்குவான்.

(இ-ள்.) (அன்றியும், நளன்) — ஆயிரகோடிக்கணக்கையுடையான கூட்டமான வானரங்கள் தழுவித் தாங்கிக்கொணர்ந்த மலைத்தொகுதியை இருப்புத் துண்போன்ற (தன்) நீண்ட கைகளால் ஏற்கையில், துண்டுபட்டு இடையே நழுவிவிழுவனவாக, (அவைகளைக்) கால்களால் வாங்குவான்; (எ - று.)—²எற்றிட எனவும் படிக்கலாம். பி-ம்:—1 கோடியும், கோடிய, கோடுகள். 3 மஞ்சினிற்.

சுசு.—முள்ளுகவிதா - மலைசுமந்துசெல்லும் வானரங்களின் வரணனை.
மலைசு மந்து வருவன வானரம்
நிலையி னின்றன செல்ல நிலம்பெறு
அலைநெ டுங்கட லன்றியு மாண்டுத்தந்
தலையின் ¹மேலொரு ²சேதுவுந் ³தந்தபோல்.

(இ - ள்.) மலையைச் சுமந்துவருவனவான வானரங்கள் செல்ல இடம்பெறாமல் (ஒரிடத்திலேயே) நிலையாகின்றவை, அலையைக்கொண்ட நெடியகடலில் மாத் திரமன்றி அப்போது தமதுதலையின்மேலும் ஒருசேதுவை யுண்டாகினபோன்றன; (எ - று.)

இடம்பெறாமையால் வானரங்கள் மலைகளுடனே நின்றனவாக, அப்போது அவ்வானரங்களின் சிரசின்மீது இருந்த மலைகள், தமது தலையிலும் ஒருசேதுவை அவ்வானரங்கள் அமைப்பனபோல் தோன்றினன்றார்: தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1 மேலுமொர். 2 சேதுத், சேதுந், சேது. 3 தருவியோன்ம், தருவியோல். (ககச)

சுசு. பருத்த¹ மால்வரை யேந்திய பல்படை
நிரைத்த லிற்² சில செல்ல நிலம்பெருக
கரத்தி னேந்திய³ கார்வரை கண்ணகன்
சிரத்தின் மேற்கொண்டு நீந்தின சென்றவால்.

(இ - ள்.) பருத்த பெரியமலைகளை யேந்தியனவான பலவகைப்பட்ட
குரங்குச்சேனைகள் வரிசையாகநின்றவூட்டபடியால், (அவற்றுட்) சில,—
செல்ல இடம்பெருமல் (தம்) கரத்திலேந்திய பெரியமலைகளை இடமகன்றசிரத்
தின்மேலே வைத்துக்கொண்டு கடலில் நீந்திச்சென்றன; (எ - று.)

செல்லுதற்கு இடங்கிடையாமையாற் சிலவானரங்கள் கரத்தினுற்பிடுங்
கிய மலைகள் கடலில் இடவேண்டிய இடத்திற்சேருமாறு சிரசின்மேலேயே
செல்லும்படி அவற்றைத் தள்ளிவிட்டன என்று பொருள்காண்பாரு மு ஈர்.
பி-ம்:—1 மாமலை, 2 செல்வசெல்ல, 3 வானரம். (சுசுஅ)

௩௦. ஆய்ந்து நீள மரிது சுமந்தன
1 ஓய்ந்த² கால பசியி³ னுலர்ந்தன
ஏந்து மால்வரை வைத்தவற் றீண்டுதேன்
மாந்தி மாந்தி மூந்து⁴ மயங்குமால்.

(இ - ள்.) நீளத்தை ஆராய்ந்து அரிதிற்சுமந்தனவும் காலோய்ந்தனவும்
பசியினுலர்ந்தனவுமான வானரங்கள்,—(தாம்) ஏந்திய பெரியமலையைக்
கீழேவைத்து அவற்றிலே செருங்கியுள்ள தேனை மிகப்பருகி உடல்மறந்து
மயக்கமடைவனவாயின; (எ - று.)

சேது வெகுதூரம்கட்டவேண்டியிருத்தலை யாராய்ந்து அரிதுசுமந்தன
வென்சு. மதுவையிடுகியாகப்பருகினார் மெய்ம்மறத்தல், இயற்கை. பி-ம்:—
1 ஓய்ந்து. 2 காலும், கால்கள். 3 உலர்ந்தன, உழர்ந்தன. 4 துயின்றவால். (சுசுக)

௩௧.—வானரீகள் சேதுபந்தனய்நடப்பதுகுறித்து ஒருவரையொருவர்
விசாரித்தல்.

போதல் செய்கு நரும்புகு வார்களும்
மாதி ரந்தொறும் வானர வீரர்கள்
சேது வெத்துணை சென்ற¹ தென் பார்சிலர்
பாதி சென்ற தெனப்² பகர் வார்சிலர்.

(இ - ள்.) பெரியதிக்குகன்தோறுமுள்ள வானரவீரர்கள்,—சேதுகட்டு
மிடத்தினின்றுபோகுபவர்களும் (அங்குப்) புகுவார்களுமாகி, (புகுகின்ற)
சிலர் 'சேது எவ்வளவுதூரம் கட்டப்பட்டது?' என்றுவினவினராக, (போ
கின்ற) சிலர் பாதிக்கட்டப்பட்டதென்பார்; (எ-று.)—போதல்செய்குநர் - மலை
யைமீண்டுகொணரப்போகின்றவர்: புகுவார் - மலையைக்கொண்டு புகுபவர்.
"நெடும்பன்மால்வரை" (௩௩) என்றதன்பின் இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிற்
காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 என்றார். 2 பகர்த்தார். (சுசு௦)

௫௨.—இதுமுதற்பதினீழன்றுகவிகளும்-மலைகளும் மரங்களும் கடலில் வீழ்த்தப்படுவதால்நேர்ந்த நிகழ்ச்சிகளின் வநுணையைக் கூறும்.

குறைவில் குங்கும முங்¹குகைத் தேன்களும்
நிறைம லர்க்²குல முந்நிறைந் தெங்கணும்
துறைதொ றுங்கிரி ³தூக்கின தோய்தலால்
நறைநெ டுங்கட லொத்தன நாமரீர்.

(இ - ன்.) மலைகளால்தாங்கப்பெற்றனவான குறைவில்லாத குங்குமமும் மலைக்குகைத்தேன்களும் நிறைந்த மலர்த்தொகுதிகளும் துறைதோறும் எங்கும் நிறைந்து படிந்துவிட்டதனால், அச்சத்தையுண்டாக்குகின்ற அந்தஉவர்க் கடலானது நெடிய தேன்கடலை யொத்தது; (எ - று.)—செந்நிறமும் சுவையும் பற்றிவந்த தன்மைநீழ்நூறிப்பேற்றுவணி. பி - ம்:—1குலத். 2குலவயும். 3தூர்த்தன, தூங்கின. (சுஎக)

௫௩. 1நெடும்பன் மால்வரை தூர்த்து நெருக்கவர்
2துடும்பல் வேலை துளங்கிய தில்லையால்
இடும்பை யெத்தனை யும்³படுத் தெய்தினும்
குடும்பந் தாங்குங் குடிப்⁴பிறந் தாரினே.

(இ - ன்.) துன்பம் மிகவும்வருத்தப்படுத்தி மேன்மேல்வரினும், குடும்பத்தைத் தாங்குகின்ற உயர்குடிப்பிறந்தார்போல, நீண்ட பல பெரிய மலைகள் தூர்த்துநெருக்குமிடத்தும், பேரொலிபடைத்தகடலானது, கலங்கவில்லை; (எ - று.)—ஆல்-வியப்பு. இச்செய்யுளின் பின் சிவபிரதிகளில் “தொக்கடங்கல்” (௫௭) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1நெடும்பொன். 2தொடும்பல். 3மடுத்தெய்தினும், மடுத்தெய்தவும். 4பிறந்தார்கள்போல். (சுஎஉ)

௫௪. கொழுந்து டைப்பவ ளக்கொடி யின்குலம்
¹அழுந்த வுய்த்த ²வடுக்க றகார்தயல்
விழுந்த பன்மணி யின்னொளி யீயிசை
³எழுந்த வெங்கணு ⁴மிந்திர ⁵வில்லினே.

(இ - ன்.) கொழுந்துவிட்டுப்படருந்தன்மையுள்ள பலளக்கொடியின் கூட்டம் (நீரில்) அழுந்தும்படி வீசியெறியப்பட்ட மலைகளினின்ற சிதறுண்டு பக்கங்களில்விழுந்த பலவகை யிரத்தினங்களினொளி, மிக்கமேலிடமானவானத்தில்தோன்றும் இந்நிரதநுசைப்போல எங்கும் தோன்றின; (எ - று.)—அடுக்கல்-மலை. தகர்தல் - சிதறுதல். பி-ம்:—1அழுக்க. 2அடுக்கலிந்தார்துவ, அடுக்குறக்காய்த்தயல். 3எழுந்தது. 4இந்திரன். 5வில்லென. (சுஎ௩)

௫௫. பழும ரம்பறிக் கப்பற வைக்குலம்
தழுவி நின்றொரு வன்றனி ¹தாங்குவான்
விழுத லும்²புகல் ³வேற்றிட மின்மையால்
அழுத ரற்றுங் கிளையென வானவால்.

(இ - ன்.) (கடலில்விழுத்தும்படி வானரவீரர்கள்) ஆலமரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு செல்ல, (அம்மரத்திலிருந்து) பறவைக்கூட்டங்கள், (யாவரை

யும்) தழுவிக்கொண்டொதுகாப்பவனாகிய ஒப்பற்ற(குடும்பத்) தலைவனொருத்தன் இறந்துபடுதலும், (தமக்குப்) புகலான வேற்றிடமில்லாமையால் அழுது கதறுகின்ற (அவனுடைய) சுற்றத்தார்போல ஆயின; (எ - று.)—இடம்பெருமல் தத்தளித்துக்கொண்டு பறவைகள் கத்துவனவாயின என்றபடி. உவமையணி. பி-ஓ:—1 தாங்கினான். 2புகும். 3வேதிலம். (கஎச)

ருசு. 1 தாவலோ வல மென்றது தாங்கிய
2 மாவெ லாங்கடல் வீழ்தலும் வண்டெலாம்
3 காவ லாளர் வீழக்களை 4 கண்ணிலா
5 ஏவ லாளரி னெங்குந் 6 திரிந்தவால்.

(இ - ள்.) இளைப்பாறுமிடமாதலை நீங்கோ மென்று அவ்வண்டினத்தை (இதுவரையும்) தாங்கிய மாமரங்களெல்லாம் கடலில் வீழ்தலும், வண்டுகளெல்லாம் பாதுகாப்பவர் இறக்க, வேறுபாதுகாப்பவரைப்பெருத ஏவலாளரைப்போல் எங்கும் அலைவனவாயின; (எ - று.)—உவமையணி. தாவல்-பல பறவைகளும் தாவிலருதற்கு இடனாதல். பி-ஓ:—1 தருதலோ விலமென்றுயிர், தாவலோ மலரென்றுயிர், தாவலோ ருளரென்னுயிர். 2 மரம். 3 கரவிலாளர், கரவலாளர். 4 கண்ணிலார். 5 இரவலாளரின். 6 விரிந்தவால், திரிந்ததால், இரிந்தவால், எழுந்தவே. (கஎடு)

ருஎ. 1 தொக்க டங்கல வோடுந் 2 துவலைகள்
மிக்க டங்கலும் போவன மீன்குலம்
அக்க ருங்கட றுர வயற்கடற்
புக்க டங்கிடப் போவன 3 போன்றவே.

(இ - ள்.) (மலைகளை விசியெறிந்தபோது) ஒன்றுசேர்ந்து அடங்கியிராமல ஒடுகின்ற (கடலின்) நீர்த்திவலை மிகுதியாகி எப்புறத்துஞ்செல்பவை,— அந்தக்கருங்கடல் (மலைகளால்) தூர்ந்துவிட்டதனால் வேறுகடல்களிலேபுக்கு அடங்குமாறு மீன்குலம் போவனவற்றை யொத்தன; (எ - று.)—தன்மைத் தந்தறிப்பெற்றவணி. பி-ஓ:—1 தொக்கடங்கலுமோடும், தொக்கருங்கடலோடும். 2 துவலையின். 3 போல்வன, போன்றன. (கஎசு)

ருஅ. மூசு வண்டின மும்மத 1 யானையின்
ஆசை கொண்டன போற்றொடர்ந் தாடின
ஓசை 2 யொண்கடற் குன்றொ டவைபுக
வேசை மங்கைய 3 ராமென 4 மீண்டவே.

(இ - ள்.) மும்மதக்களையுடைய யானைகளினிடத்திலே விருப்பம் கொண்டிருப்பனபோல்தொடர்ந்துவந்து ஆடினவான மொய்க்கின்ற வண்டுகூட்டங்கள்,—ஓசையையுடைய அழகிய கடலிலே மலைகளுடனே அவ் யானைகள் புகுதலும், வேசைப்பெண்கள்போல (அந்தயானைகளை விட்டு) மீண்டன; (எ - று.)

ஆசையுள்ளவர்போல்கடித்துத் தம்மாற் பற்றப்பட்டவர்க்குக் கேடுஉண்டாதலும் அவர்களேவிட்டிடுதல் வேசைமங்கையர்க்கு இயல்பு; தொழில்பற்றிய உவமையணி. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "சிலமரங்கிய" என்ற அடுத்த

பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 மாவின்பின். 2 மாக்கடல்குன்றொடொளித் தலும், ஒண்கடற்குள்புகவுள்புக. 3 அன்பென. 4 மீண்டதே. (சுஎஎ)

சூசு. நிலம ரங்கிய வேரோடு நேர்பறித்து
அலம ருந்துய ரெய்திய வாயினும்
2 வலம ரங்களை விட்டில மாசிலாக்
குலம டந்தைய 3 ரென்னக் கொடிகளே.

(இ - ள்.) பூமியிலமுந்திய வேரோடு நேரேபறிக்கப்பட்டு (அதனால்) சுழற்சியைப்பெறுகின்ற துன்பத்தை யடைந்தனவாயிருந்தும், உறுதியான மரங்களை, குற்றமற்ற குலஸ்திரீகள்போலக் கொடிகள் விடாமலிருந்தன.

வேரோடுபறிக்கப்பட்டு கடவிலிடப்பட்ட மரங்களைக் கொடிகள் அந்நிலையிலும் விடாது தழுவியிருந்ததற்கு, எந்நிலையிலும் தம்கணவரை விட்டிடாத குலமங்கையரை உவமைகூறினார். பி-ம்:—1 பறித்து. 2 மலை. 3 போன்ற. (சுஎஅ)

சூ௦. 1 துப்புறக் 2 கட றாய துவலையால்
3 அப்புறக்கட லுஞ்சுவையற்றன
4 எப்புறத்துரு மேறுங் குளிர்ந்தன
உப்புறைத்தன மேக முகுத்தரீர்.

(இ - ள்.) (வானரர் மலைகளைக் கடவிலிட்டபோது) வலிமைபொருந்தக் கடல்வீசிய நீர்த்திவலைகளாலே அப்புறத்துள்ள கடலும் (தமது) சுவையற்றன [உப்புச்சுவையைப் பெற்றன]: எவ்விடத்துள்ள பேரிடிகளும் (தமது வெம்மைநீங்கிக்) குளிர்ச்சியடைந்தன; மேகஞ்சொரிந்த புனலும் உப்பு உறைக்கப்பெற்றன; (எ - று.)

உப்புக்கடலின் நீர்த்திவலை மிகுதியாகக் கலந்ததனால் மற்றைக்கடல் தமதுசுவை நீங்க, இடகுளிர் மேகம்பொழிந்தநீரும் உப்புச்சுவைபெற்றன என்றது - தொடர்புயர்வுநவநிச்சியணியோடு கலந்துவந்த பிறிதீன்துணம்பெறலணி. பி-ம்:—1 துப்புடை. 2 கடற்றாய. 3 அப்புடைக். 4 வெப்புறுத்து, இப்புறத்து. (சுஎக)

சூக. 1 முதிர்நெடுங்கிளி வீழ முழுங்குநீர்
எதிரெழுந்து நிரந்தர மெய்தலால்
மதிய வன் 2 கதி ரிற்குளிர் வாய்ந்தன
கதிர வன்கனல் வெங்கதிரக் கற்றையே.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த நீண்ட மலைகள் (தன்மீது) விழுந்ததனால், முழுங்குகின்றநீரையுடைய கடலானது மேற்புறமாகஎழுந்து இடைவிடாமற் சேர்தலால், சூரியனுடைய நெருப்புப்போல் வெவ்விய கிரணத்தொகுதிகள் சந்திரன்கிரணங்கள்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்தின; (எ - று.)—இதுவும்-தொடர்புயர்வுநவநிச்சியணியோடு கலந்துவந்த பிறிதீன்துணம்பெறலணி. பி-ம்:—1 முது. 2 கலையில். (சுஎ௦)

சூ2. நன்கொடித்து நறுங்கிரி சிந்திய
பொன் கொடித்துவலைப்பொதிந் தோடுவ

வன்கொடிப்பவளங்கள் 2வயங்கலால்
மின்³பொடித்தது போன்றன விண்ணொலாம்.

(இ - ள்.) (தன்மீதுஎறிந்த) நறுமணமுள்ள மலைகளாலே மிகவுஞ்சிதறடிக்கப்பட்டுச் சிந்திய பொன்னொழுங்கைக்கொண்ட நீர்த்திவலைகளாலே மறைக்கப்பெற்று விரைந்து (மேலே) செல்வனவான வலிய கொடிப்பவளங்கள் விளங்குதலால் ஆகாயமெல்லாம் மின்னல்தோன்றியதுபோன்றன; (எ - று.)

பொன்னொடுசேர்ந்த நீர்த்திவலைகளாற் பொதியப்பெற்று வானத்துத் தோன்றும் பவளங்களுக்கு மின்னல்கள் ஏற்ற உவமையாமென்க; தன்மைந்நூநூறிப்பேற்றவணி. மலைகளை விசையாக எறியும்போது சிதறுண்டு அம்மலைகளிலிருந்த பொன்னுடனே சேர்ந்த கடலின் நீர்த்திவலைகள் கடலிற்படர்ந்த பவழங்களைப் பொதிந்தவண்ணம் மேலெழுந்தனவென்க. 13-ம்:-1 கொடிக்களொடும்பொறியின்றிரள், கொடித்துவலைப்பொதிந்தோடிய, 2 வயங்கலான். 3 கொடிக்கள்பொடித்தது, கொடித்திரள்போன்றன. (சுஅக)

கூஉ. ஒது 1மோட்டரி 2லொன்றன்மு னொன்றுபோய்க்
காடு நாடு 3மரங்களுங் கற்களும்
4நாட நாட நளிர்கடல் வைப்பிலோர்
5பூடு மாடுத வில்லையிப் பூயியில்.

(இ - ள்.) ஒடுகின்ற ஒட்டக்கார்போல ஒருவானரத்திற்குமுந்தி ஒருவானரம் (போட்டிபோட்டுக்கொண்டு) போய், காட்டிற்பொருத்திய மரங்களையும் மலைகளையும் குளிர்ந்தகடலுள்ளவிடத்துத் தேடித்தேடிக்கொணர்ந்து சேர்த்தலால், இரத்தப்பூயியில் (அவைகளின்) ஒப்பூண்டும் தோன்றாமற் போயிற்று; (எ - று.)

கண்ணுக்குப்புலனாகும் மரங்களையும் மலைகளையும் வானங்கள் கடலிடத்துச் சேர்த்திட்டதால், பூயியிலே ஒருசிறுசெடியாவது சிறுகுன்றாவது தென்படாமற்போயிற் றென்றவாறு. 13-ம்:-1 ஒட்டறும், ஒட்டரும், ஒட்டரின், மீளுமது. 2 ஒன்றின்பின். 3 நகரமுக காண்கில. 4 நாடுநாட்டுகளிர்கட னுட்டிலோர், நாடிநாடி நளிர்கடல்வைப்பிலோர், நாடிநாடி நளிர்க்குலவைப்பிலோர். 5 பூடுமொட்டலியாபொருப்போ, பூடும்வாட்டமிலாமைபொருத்தின.

கூஈ. வரைப்பர்ப்பும் வணப்பர்ப்பும்மொளித்
தரைப்பர்ப்புவ தென்னத் தனித்தனி
உரைப்பர்ப்பு முறுகிரி யொண்கவிக்
கரைப்பர்ப்புக் கடற்பர்ப்பானதால்.

(இ - ள்.) தனித்தனியே கீர்த்தியைப் பரப்பியுள்ள பெருக்கிரியையொத்த வலியவானர்களின் எல்லையைக்கொண்ட பரப்பானது,—வரைப்பர்ப்பையும் வணப்பர்ப்பையும் ஒளிநிலத்திற் பரப்புவதுபோல (த்தோன்றாமறு பரப்புகையில்) ஒருகடற்பர்ப்பை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

கடலில் மலைகளையும் மரங்களையுக்கொண்டு வானங்கள் பரப்புகையில், அந்தவானர்களின்பெருத்திரள் ஒருகடல்போன்றிருந்த தென்பதாம். கடல்

ரீர் பளிக்குபோன் திருத்தலால் அதிற் பரப்பும் மலையும் மரணம் ஒளித்தரையிற் பரப்புவதுபோலு மென்க.

இரத்தப்பாடலுள்ள இடத்து சிலபிரதியில் இரண்டுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

மணற்ப ரப்பு மணிப்ப ரப்பும்மொளி
தணற்ப ரப்புவ போன்றன தான்கவி
1உணர்ப்ப ரப்பு முறுகவி யின்குக்கைக்
கணப்ப ரப்புக் கடற்பரப் பானதே.

வரைப ரப்பு மணற்ப ரப்பு²மயில்
3திரைப ரப்பு வ⁴தென்னத் தனித்தனி
உரைப ரப்பு முறுதனி யொண்கவிக்க
கரைப ரப்புக் கடற்பரப் பன்னதால்.

சிலபிரதிகளில் இப்பாடலில் ஒவ்வொன்று சிலபாடபேதங்களோடு காணப்படுகின்றன. பி-ம்:—1உணப்பரப்பும். 2அவல், ஒளித். 3தரை. 4போன்ற.

கூரு.—அணைகட்டி முற்றுதலினால் வானார் பேராவார்த் செய்தல்.

உற்ற தாலணை யோங்க விலங்கையை
1முற்ற மூன்று பகலிடை 2முற்றவும்
பெற்ற வார்ப்பு விசும்பு 3பிளந்ததால்
மற்றி வானம் பிற்தொரு வான்⁴கொலோ.

(இ - ள்.) மூன்றுபகற்பொழுது முற்றிலும்முற்றுகையில், திரிகூடமல்லியிலிருக்கின்ற இலங்கையை அணைபோய்ச் சேர்ந்தது; (அப்போது வானரங்கள்) ஆரவாரித்த ஆரவாரம் ஆகாயத்தைப் பிளப்பதாயிற்று; (அவ்வேளை காணப்பட்ட) இந்த வானம் வேறேண்டத்தின்ற வானமேகொல்? (எ - று.)

ஆகாயம்பிளந்துவிட்டதென்னுமாறு வானரங்கள் பெருமகிழ்ச்சியினால் பெருங்கர்ச்சனைசெய்யவும் மீண்டும் வானம் காணப்படுவதால், அதனை, 'பிறிதொருவாண்டொகொல்?' எனக் குறித்தார். வானம் ஒலியைக் குணமாகவுடையதென்பர் தர்க்கநூலார்: அதற்குவற்ப இதுவரையிற் பெற்றிருந்த ஒலியைப்போல அல்லாமல் வானம் மிக்கஒலிபெற்றிருந்ததுபற்றி, 'பிறிதொருவாண்டொகொலோ?' என்றருமாம். ஐந்துநாள்களிற் சேது கட்டி முடிந்ததாக முதலூல் கூறும். பி-ம்:—1முற்றி, முற்று. 2முற்றலும், முற்றலில் 3பிளந்தது. 4கொலாம். , ()

கூகூ.—நான்குகவிகள்—சேதுவின் தேயிற்றத்தைப் பற்றிய வருணனை.

நாடு கின்றதென் வேறென்று நாயகன்
தோடு சேர்குழ லாடுயர் நீக்குவான்
1ஓடு மென்முது கிட்டென வோங்கிய
சேட னென்னப் பொலிந்தது சேதுவே.

(இ - ள்.) '(கடலைக்கடக்க)வேறேருபாயம் தேடுவது எதற்கு? (யாவர்க்கு)தலைவனான இராமன் புவியத்தழ்பொருந்தின கூந்தலைபுடையான சிதை

யின்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு (தன்சேனைகளுடனே) என்முதுகிலே அடிவைத்து விரைந்துசெல்வான் [விரைந்துசெல்லும்]’ என்றுகருதி (தன்முதுகை) உயர்த்திக்காட்டிய ஆதிசேஷனைப்போல (அந்தச்) சேதுவானது விளங்கிற்று; (எ-று.)

தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவண். திருவணந்தாழ்வான் திருமாலுக்கு வேண்டிய எல்லாவடிமைகளைபுஞ் செய்யப்பெற்று, அதனால் ‘ஸேஷன்’ என்றுபெயர்பெறுவானென்ற நூற்கொள்கை இங்கு உணரத்தக்கது பி-ய்:—1 ஓடுமின். (சுஅடு)

சுஎ. 1 மெய்யி நீட்டத் திலங்கையா மென்மகள்
2 பொய்யி நீட்டிய தீமை 3 பொறுக்கலாது
ஐய நீட்டிய சேனைகண் டன்பினுற
கையை நீட்டிய தன்மையுங் காட்டுமால்.

(இ-ள்.) சத்தியத்தில் மனஞ்செல்லுதலையுடைய இலங்கையென்கின்ற மெல்லியபெண், (இராமபிரானுக்கு அரசர்) வஞ்சனையினுற்செய்த தீமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், ஐயன் மிகுதியாகக்கொண்டுவந்த சேனையைக் கண்டு அன்பினுற (தன்) கையைநீட்டிய தன்மையையும் போலும்; (எ-று.) — ஈட்டம் - ஈண்டுதல்; நெருங்குதல்; மனஞ்செல்லுதல். கையைநீட்டுதல் - ‘வருக’ என்று சைகையினுற்காட்டுதலென்னலாம், முதலடியில், ‘இலங்கையர்’ என்றும், ‘மேன்மகள்’ என்றும் படிக்க இடமுண்டு. பி - ய்:—1 மெய்யன். 2 பொய்யன். 3 பொறுக்கலாள். (சுஅசு)

சுஅ. கான யாறு பார்த் கருங்கடல்
ஞான நாயகன் சேனை 1 நடத்தலால்
ஏனை யாறினி 2 யானை தாரென
வான யா 3 நிம்பர் வந்தது மானுமால்.

(இ - ள்.) ஆகாசக்கையானது, ‘காட்டாறுகள் பரவியிருந்த கரியகடலிலே ஞானநாயகனாகிய இராமபிரானது சேனை செல்லவேண்டியிருத்தலால், இனி யானையல்லாமல் மற்றையாறுகள் (உதவுதற்கு) யார்?’ என்று சொல்லிக்கொண்டு இவ்வுலகத்தில் வந்திட்டதையும் போலும்; (எ - று.)

கடலைக்கடக்க ஆறு [வழி] வேண்டாமன்றோ? அங்கனம் உதவக்கூடிய ஆறு நானேயென்று வானயாரே வந்ததுபோலத் தோற்றத்தது, அணையென்க. ஆறுஎன்பதற்கு வழியென்ற பொருளோடு நதியென்ற பொருளும் இருத்தலால், இங்கனஞ் சமக்காரம்படப்பேசினார். பி-ய்:—1 நடக்கலால், கடக்கத்தான். 2 யாமலது. 3 வந்திந்தது, வகிர்ந்தது. (சுஅஎ)

சுஆ. கற்கி டந்தொளிர் 1 காசினங் காந்தலால்
2 மற்க டங்கள் வகுத்த வயங்கனை
எற்³க டந்த விருளிடை 4 யிந்திரன்
விற்⁵கி டந்தது வென்ன விளங்குமால்.

(இ - ள்.) (அணைகட்டுமொறு இட்ட) மலைகளிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தொகுதிகள் ஒளிவிடெலால், குரங்குகளாற் கட்டப்பட்ட விளங்குகின்ற அணையானது, —சூரியன் அஸ்தமித்தஇரவிலே இரத்திரவில் கிடந்தது போலத் தோன்றும்; (எ - று.)—மலை இருளும், நவரத்தினவொளி இரத்திரவில்லினொளியும் என உவமைப்பொருத்தங் காண்க. பி-யி:—1காஞ்சனம். 2மற்கடந்தரவந்து. 3கடந்ததிருளிடை, கிடந்திருள்வானிடை. 4இரத்திரவம். 5கிடந்தனவென்ன. (சுஅஅ)

எ௦.—சுக்கிரீவன் விபீஷணன் முதலியோர் சேதுகட்டி முடிந்ததைத் தெரிவிக்க இராமபிரானிடஞ் செல்லுதல்.

ஆன பேரணை யன்பி 1னமைந்தபின்
2ஞான வாழ்க்கைக் கவிக்குல நாதனும்
மான 3வேலை யிலங்கையர் மன்னலும்
ஏனை யோரு மிராமனை யெய்தினார்.

(இ - ள்.) அந்தப்பெரிய அணை அன்போடு யாவருஞ்சேர்ந்து நிருமித்த பிறகு, ஞானவாழ்க்கையையுடைய சுக்கிரீவனும், பெருமைபெற்ற கடலிடையேயுள்ள இலங்கைக்குப் பட்டாபிலேகஞ்செய்யப்பெற்றவனான விபீஷணனும் மற்றுமுள்ளோரும் அச்செய்தியையறிவிக்க இராமனை யடைந்தனர்.

‘அன்பினமைந்தபின்’ என்றமையால், இராமபிரானிடத்துள்ள பத்தியினால் தமதுசிரமத்தைச் சிறிதும்பாராட்டாது மிக்கபரபரப்புடன் வானர்கள் சேதுவை இயற்றினாரென்பது, பெறப்படும். பி-யி:—1 அமைத்தனர், அமைந்தனர். 2 ஞானமேரு, ஞானமலை, கான வாழ்க்கை. 3 வேற்கை. (சுஅக)

எ௧.—அணை முற்றியமையை ஞானமனுக்குத் தெரிவித்தல்.

1எய்தி யோசனை யிண்டொரு 2நூறிலை
ஐயி ரண்டி எனகல மமைந்திடச்
செய்த தாலணை 3யென்றது செப்பினார்
வைய நாதன் சரணம் 4வணங்கியே.

(இ - ள்.) (இராமனை) அடைந்து இக்கடலில் அணையானது யோசனை ஒருநூறுநாளும், பத்துயோசனை அகலமும் அமையச் செய்யப்பட்ட தென்ற அவ்விஷயத்தை லோகநாயகனாகிய அவ்விராமனுடைய பாதங்களில் வணங்கித் தெரிவித்தனர்; (எ - று.)—‘செப்பினார்’ என்பதற்கு எழுவாய்கீழ்க்கவியினுள்ள ‘கவிக்குலநாதன்’ முதலியோர். பி-யி:—1 எய்த. 2 நூறுடன். 3 என்பது. 4 வணங்கினார். (சு௬௦)

சேதுபந்தனப்படலம் முற்றிற்று.

அ-ஆவது ஒற்றுக்கேள்விப்படலம்.

(இராமபிரானதுபக்கத்து வலிமை முதலியவற்றை யறிந்துவருமாறு ஒற்றரையனுப்பிய இராவணன்) அவ்வொற்றுச்செய்தியைக்கேட்டலைத் தெரிவிக்கின்ற படல மென்பது, பொருள். ஒற்று = ஒற்றர்: ஆங்காங்குநிகழ்வற்றை மறைந்தடுத்து அறியும் வேவுகாரர். சிலபிரதிகளில் இப்படலத்துக்குத்தீருவணை செல்படலம் என்று பெயர் காணப்படுகின்றது.

வானரரின் உதவிகொண்டு நானென்றவானரத்தச்சன் சேதுகட்டிமுடித்ததையறிந்த ஸ்ரீராமன் மகிழ்ந்து சேதுவைக்குறகி சேதுகட்டிமுடித்த நானைப்புகழ்ந்து அவனுக்கு வருணனீந்த மணியாரம்முதலியன அளித்துச் சேனைபுடனே அந்தச்சேதுவைக்கடந்து ஈவேலமலையிலறங்கிச் சேரூபதியானலினிடம் யாவாக்கும் தங்கும்படி பாடிவீடு அமைக்குமாறு கூற, லினென்றசேரூபதி ஈனைக்கொண்டு இராமபிரானுக்குப் பர்ணசாலையும் மற்றையோர்க்குத்தக இல்லும்அமைக்க, அவற்றில் யாவருஞ்சேர்ந்தாராகச் சூரியன் அத்தமித்தான். அங்கே இராவணனேவியனுப்பிய சகசாரணர் வானரவருக்கொண்டு வானரசேனையில் வேவுகாண்கையில் விபீஷணன் அவர்களைக் கண்டறிந்து ஸ்ரீராமனுக்கு அவர்களைத்தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் அவர்கட்கு அபயமளித்து இராவணனுக்கு உணர்த்தும்படி சிலசெய்தி சொல்லியனுப்பினான். அக்காலத்து இலங்கையில் இராவணன்சியமித்த மந்திராலோசனைச்சபையில் மாலியவான் இராவணனுக்கு இதுமுரைக்க, இராவணன் சினந்து 'என் தம்பியோடு வாழ்க' என்ன, மாலியவான் 'மெனனமே நன்று' என்றிருக்க சேரூபதியான பிரகஸ்தன் அந்தமாலியவானுடைபேச்சுக்கு மாறு கூறுகையில், வாயில்காவலோன் ஒற்றர்வந்த செய்தியையறிவித்து அவ்வொற்றர்களைபுள்ளேவிட, அவர்கள் இராவணன் வினாவியவற்றிற்கெல்லாம்விடைகூறுபவராய் இராமபிரான் முதலியோரின் செய்திகளையெல்லாஞ்சொல்லி வாழ்த்திநின்றன ரென்பது, இந்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்ற பொருளாகும்.

வேறு.

க.—சேதுகட்டிமுடிந்ததைக்கூறியசுக்கிரீவன்முதலியோரை இராமபிரான் புல்லிச் சேதுவைக் காண விளைதல்.

ஆண்டகையு மன்பினெடு 1காதலமிர் தூற
 நீண்டகையி னு²லவரை நெஞ்சினெடு புல்வி
 ஈண்ட³வெழு கென்றன னிழைத்த⁴பரிசெல்லாங்
⁵காண்டலதன் மேனெடிய காதன்முதிரீ கின்றான்.

(இ - ள்.) ஆண்மைக்குணமமைந்த இராமபிரானும்.—பிரீதியாகிய அமிருதஞ் சுரக்க, (சேதுவைக்கட்டியநற்செய்திசொல்லிய) அந்தச்சுக்கிரீவன்முதலியோரை நீண்ட (தனது) கையினால் அன்புடனேமார்போடு சேர்த்துத்தழுவி, (சேதுவைக்) கட்டியவிதத்தையெல்லாம் காணுதலில் விருப்பம் முதிர்ப்பெற்றவனாய், (யாவரும்) விரையப்புறப்படுகின்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—

¹தானிடையெழுந்தே, காதலதுகூர. ²நளனை. ³எழுதின்றனன். ⁴படி. ⁵காண்டிடுதல், காண்டலதின். (சுசுக)

௨.—இராமபிரான் அணையைக் குறுகிநீற்றல்.

பண்டையுறை யுட்கெதிர் படைக்கடலின் வைகும்
கொண்டலென ¹வந்தவனை யைக்குறுகி நின்றான்
²அண்ட முதல் வன்றொருத னாவியனை யானைக்
கண்டன னெனப்பெரிய காதன்முதிர் கின்றான்.

(இ - ன்.) உலகிற்கெல்லாம் முதல்மூர்த்தியாகிய இராமபிரான்,—பழையவாழிடமான கடலுக்கு எதிரே சேனாசமுத்திரத்திலேதங்கும் மேகமென்னும்படி வந்து அந்தஅணையைக்கிட்டிநின்றவளும், ஒப்பற்ற தன்னுயிர்போன்றவளானசீதையைக் கண்டவன்போல மிக்க காதல்முதிரப்பெற்றான்; (எ-று.)

கடல்தோறும் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ளா னென்று கூறுதலும் உண்டாதலால், 'பண்டையுறையுட்கெதிர் படைக்கடலினவைகுட்கொண்டல்' என்ற ரென்க. இனி விரவியிற் சீதையைக் காணலா மாதலால், அணையைக் கண்டதுமே சீதையைக்கண்டாற்போல் இராமபிரானுக்குக் காதல் முதிர்வதாயிற்று. அவணையை = அவ்வணையை: தொகுத்தல். பி-ம்—¹வந்து. ²அண்டர்.

௩.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இராமன் நளனது அணையமைத்த திறனைப் புழித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

நின்ற¹நெடி துன்னினன் ²நிரைக்கட னிரம்பக்
குன்றுகொ டடைக்கனை குயிற்றியதொர் கொள்கை
அன்றுலகு தந்தமுத லந்தண ³னமைத்தான்
என்றபொழு தின்கணுமி தென்⁴றியலு மென்றான்.

(இ - ன்.) வெகுநேரம்நின்று ஆலோசித்தவளும், (பூரீராமன்),—(அந்த) ஒழுங்கானகடலில் நிரம்புமாறு மலைகளைக்கொண்டு அடைத்து அணையைச் செய்ததாகிய ஓர்செயல், முன்பு உலகங்கையெல்லாம்படைத்த பிரமதேவனே அமைத்தானென்றாலும் எப்போது முடியும்? (எ - று.)

நாண்களே செய்தாலும்இந்தஅணைகட்டிமுடிதற்கு மிகப்பலநாள் செல்லமே; அவ்வாறான இச்செயலேழன்றுநாள் களில் எவ்வாறு இந்தநளன்செய்து முடித்தானே! என்று வியந்தவாறு. பி-ம்:—¹பெரிதுன்னியும், நெடிதுன்னியின், நெடிதுன்னிய. ²நிறைத், செடுங். ³அமைத்தான். ⁴இசையும். (சுசுக)

௪. ஊழிமுத னாயகன் வியப்பினெ டுவந்தான்

¹ஆழமுரை செய்யு²மன வேயினிய தொன்றே
ஆழியி னிலங்கை³நெடி தத்⁴திசையி னாமேல்
எழுகட லுங்கடி தடைப்ப⁵னிவ னென்றான்.

(இ - ன்.) ஊழிக்காலத்திலும் அழியா தூநிற்கும் முதற்கடவுளாகிய இராமபிரான்,—ஆச்சரியத்துடனே மனமகிழ்ந்து, '(இந்தச்சமுத்திரத்தின்) ஆழத்தைச்சொல்லாதல் தான் இனிதுமுடியுமோ?(இவ்வாறு ஆழமானகடலில் இந்தகளள் வெகுவிவரவில் அணைகட்டிமுடித்தானே!); கடலிடையேயுள்ள இலங்

கையானது தரமாக அந்த (எழுகடலுக்கும் அப்பாலான) இடத்திலிருக்குமா யினும், 'இந்தநான் எழுகடலையும் விரைவில் அடைத்துவிடுவான்' என்று (நன துதிநமைமைய) வியந்துகூறினான்; (எ - று.)—சிலபிரதிகளில் 'ஆழியின தாழமுரைசெய்யுமளவன்றே' என்று இரண்டாமடியும், 'வாழியில்வல்லங்கை நெடிவன்றிசையதாமேல்' என்று மூன்றாமடியும் உள்ளன. 13-ம்:—1 தாமும். 2 அளவேதனியதொன்றே, அளவேதனியதொன்றே, அளவேதகையதென் றே. 3 பெரிது. 4 திசையது. 5 இவர். * (சுகசு)

ரு.—இராமபிரான் நானுக்துவெநுமதியளித்துப் பரைவநுமேந்சேல்ல வ்வாநல்.

என்றுநன னைக்கருணை யிற்றமுவி யன்பாய்
அன்றுவரு ணன்னுதவு மாமு மளித்துத்
துன்றுகதிர் பொற்கலனு மற்றுள தொகுத்தே
வென்றியினி யென்றுபடையோடுன் விரைந்தான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி, (இராமபிரான்), நனை அருளோடு தழுவி, (சினந்தணியுமாறு) அன்றுவருணன் தந்த ஆரத்தையும் ஒளி நெருங்கிய மற்று முள்ள பொன்னணிகலங்கையும் உடன்சேர்த்துப் பிரீதியுடனெகொடுத்து, இனி நெருங்கிய வெற்றி (சிச்சயம்) என்று படையுடன்செல்லவிரைந்தான்.

“துன்றுகதிர் பொற்கலனு மற்றுளதொகுத்தே” என்று கூறுவதனால், வனவாசகாலத்திலும் சில அணிகலங்கள் இராமனிடத்திருந்தன என்பது கம் பர்கொள்கையாவது, பெறப்படும். நனைக்கொண்டாடி வெகுமதியளித்தது- முதனூலிற் காணப்படவில்லை. இச்செய்யுள் பல எட்டுப்பிரதிகளில்லை. ()

சு.—சேனையுடனே இராமபிரான் அணையின்மீதுபோதல்.

வெற்றியி னரக்கர்பநி செல்லி. நிறை நன்னூல்
கற்றுணரு மாருதி கடைக்குழை வரத்தன்
2 வெற்றிபுணர் தம்பியொரு பின்புசெல வீரப்
பொற்றிரள் புயக்கரு நிறக்களிது போனான்.

(இ - ள்.) முன்புறத்தில் விஷணன் செல்லவும், நிறைந்த சிறத்தால் களைக் கற்றுணர்ந்த மாருதி சேனையின்பின்னணியில் வரவும், வெற்றிபொ ருந்திய தன்ஒப்பற்றதம்பி பின்னேவரவும், வீரத்தோடுகூடிய அடிகியநிர ண்ட கைகளை யுடைய கருநிறக்கொண்ட களிதுபோன்றவளுன இராமபிரான் போனான்; (எ - று.)

சுக்கிரீவன்சொற்படி அநுமான்மீது இராமபிரானும் அங்கதன்மீது இல ட்சுமணனுமாகச் செல்ல, சுக்கிரீவன் உடன்வந்தா நென்று முதனூல் கூறும். 13-ம்:—1 வெற்றி. 2 வெற்றிபுணர் தம்பியொரு, வெற்றிபுணவோருமவர். (சுகசு)

எ.—முன்றுகவிக்கா—சேனைகள் செல்லுதலின் வருணனை.

இருங்குகொள் சேனைமணி யாரமிட றத்தன்
மருங்குவளர் 2 தண்டலை 3 வயங்குதிரை மாண
ஒருங்குநனி 4 போயின வுயர்ந்தகரை யூடே
கருங்கடல் புகப்பெருகு காவிரி கடுப்ப.

(இ - ன்.) மிக்க வானரங்களைக்கொண்ட சேனைகள்,—மணிகளும் சந்தனக்கட்டைகளும் காலிலிடறவும், (அணையின்) பக்கங்களிலே வளர்ந்துள்ள சோலை விளங்குகின்ற அலைகளை யொத்திருப்பவும், கரியகடலிலேபோய்ச் சேருமாறு பெருகுகின்ற காவேரியையொப்ப, உயர்ந்த அணையின் வழியாக ஒருசேய் மிகவுஞ்சென்றன; (எ - று.)

மணியாரங்களை யிடறிக் கொண்டு அலையுடனே செல்வது காவேரிக்கு இயற்கையாதலால், இச்சேனைக்கு அது உவமையாகக் கூறப்பட்டது. மணியாரங்கள், சேதுவாக இடப்பட்ட மலையிலுள்ளவை; தண்டலைகளும் இடப்பட்ட மலைகளிலுள்ளனவே. 1-ம்:—1 இடறி. 2 தெண்டிரை, தண்டிரை. 3 வயங்கு பொழில். 4 போயினது. (சுகௌ)

அ. ஒதிய குறிஞ்சிமுது லாயநில னுள்ள
கோநில வருந்துவன கொள்ளையின் முகந்துற்று
யாதுமொழி யாவகை சுமந்துகட 1 லெய்தப்
2 போதலினு மன்னபடை பொன்னியென 3 லான.

(இ - ன்.) (தூல்களிற்) கூறப்படுகின்ற குறிஞ்சிமுதுலாகிய நிலத்திலுள்ளனவான குற்றமற்ற உணவுப்பொருள்களை எதையும் விடாமல் பெருங்குவியலாக வாரிக்கொண்டு சுமத்தலாலும், கடலிற் பொருத்தச் செல்லுதலாலும், அந்தச்சேனை காவிரியென்று சொல்லுமாறு இருத்தது; (எ - று.)

காவிரி தான் வரும் வழியிடையேயுள்ள குறிஞ்சிமுதுவிய நிலங்களில் தோன்றும் விளைபொருள்களை வாரிச்சுமந்துகொண்டு கடலெய்துமென்க; தன்மைநீந்திநிறிப்பேற்றவனின். இங்ஙனம் பலநிலத்துப்பொருள்களையும் வாரிக்கொண்டு கடலைநோக்கிச் செல்வது பலஆறுகட்கும் உள்ளனவாயினும், கவி, சோழநாட்டவராதலால், தேசாபிமானத்தினால் சோழநாடு சிறப்புற்றிருத்தற்குக் காரணமான காவேரியை யெடுத்துக்கூறினார். 1 - ம்:—1 செல்ல. 2 போதலும். 3 ஆகும். (சுகௌ)

சு. ஆயது நெருங்க வடியிட்டு 1 டடியிடாமல்
தேயுநெறி மாடு 2 திரை யூடு 3 விசை செல்லப்
போய்சில பொங்குதொறு பொங்குதொறு டூசற்
பாய்புரவி 4 யிற்படர்வ போலினிது பாய்வ.

(இ-ன்.) (வேறுசெல்லுஞ் சில வானரங்கள்), அந்தச்சேனை நெருங்க அடியிடுதலால், (பாதங்களைவைத்துத்) தேய்ந்தவழிகளிலே அடியிடமுடியாமல் (சேதுவின் இருபக்கத்தேரத்திலும் அடியிட்டு), கடலினலைகள் இடையே விரைவோடு வந்துகொண்டிருக்க (அங்ஙனம் அலைகள்) பொங்கிப்பொங்கி வருந்தோறும் போரிலே பாய்கின்ற புரவியின்மீது ஏறியவண்ணம் செல்வனபோல இனிது பாய்ந்து செல்லலாயின; (எ - று.)

முன்னணியாகவந்த வானரப்படைகள் நெருங்கித் தம்கால்வைத்து நடத்தலால் மற்றும் வானரங்கள் அடியிடுதற்கு இடமில்லாமற்போகவே, செல்லத் தொடங்கிய வேறுசிலவானரங்கள் திரைவந்துபாயும் சேதுவின் இருபுறத்து வழியாகப் பிரயாணஞ்செய்யத்தொடங்கி, கடலினலைகள் அங்குப்பொங்கி

வரும்போதெல்லாம் அலை தமது கீழேயிருக்கத் தாம் செல்வனவாக, அத்தோற்றம் குதிரையின்மீது ஏறிச் செல்வதைப்போல மென்றவாறு: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. திரை வரவுக்குதிரையைப்போல மென்க. பி-ம்:—1 இடை விடாமல், இடமிலாமல். 2 தரையோடு. 3 சிலசெல்லப். 4 வின்படர்வ...பாய்வ, மீது செல்படைத்தலைவரோத்த. (ககக)

க௦.—மீக்கரோக்கத்தால் செல்லமுடியாதுவிழ்ப்பார் ருக்கேனையிலுள்ள கருணாவாங்கார் தங்கையீதே செல்லுமாறு உதவ, அவர் கரைசேர்தல்.

மெய்யிடை நெருங்க ¹விசையுற்ற வயல்வீழும்

பொய்யிட மிலாத புனலிற் புகலிலாத

உய்விட மளிக்குமரு ளாளர்முறை யுய்த்தார்

³கையினிடை சென்று கரைசண்ட கரையிலீல.

(இ - ள்.) செல்லக்கூடிய இடங்களில் (சேனைகள்) நெருங்கியிருத்தலால், (செல்ல) விரைவுகொண்ட(வேறு)வானரங்களை, அடலில் விழக்கூடிய வெற்றிடமில்லாதனவும் புனலிலே அமிழ்த்துவிடாதனவுமாக, உய்விடத்தை அருள்கொண்டு உதவுகின்ற அருளாளர் (தம்கையின்மேலேயே செல்லுமாறு) முறையே செலுத்தினார்கள்: (இவ்வண்ணம்) கையினிடமாகச்சென்று கரைசேர்ந்த வானரங்களுக்கு ஓர் எல்லைஇல்லை; (எ - று)

பொய்யிடம்-வெற்றிடம். இடைவெளியில்லாமல் சேனைகள் சேதுவின்மீது நெருங்கிடவே, மற்றஞ்செல்லுதற்கு விரைகின்ற வானரங்களை அருளாளரான அச்சேனையினுள்ளார் வரிசையாகின்று தம்கையாகிய அணையின்மீதே செல்லுமாறு கைகொடுத்து உதவினார்களென்பதாம். பி-ம்:—1 வெளியற்றயலில்வீழும். 2 இடை. 3 கையிடை கொடுப்ப வழிசென்ற. (எ௦௦)

கக.—இதுவும் அநீந்தகவியும்-அணையினுரேல்லும் இராமபிரானுக்கு

வானரர் உபசாரஞ்செய்தபையைக் கூறும்.

இழைத்தனைய வெங்கிதிரின் வெஞ்சடரிமாமன்

மழைத்த²முகிலன்னமணி மேவிலவநடாமல்

³தழைத்தநீழலுற்றகுளிர் ⁴சந்தன முயர்ந்த

⁵வழைத்தரு வெடுத்தருகு ⁶வந்தன ரநேகர்.

(இ - ள்.) (மணிகளை) இழைத்தாற்போல்தோன்றுகின்ற சூரியனுடைய வெவ்வியவெயிலானது (இராமனது) மழைபொழியும் முகிலையொத்த அழகிய திருமேனியிலே தீண்டாமல், தழைத்தனவும் நிழல்பொருந்தியனவுமான குளிர்ந்த சந்தனமங்களையும் சிறந்த குங்குமமங்களையும் (பறித்து) எடுத்துக்கொண்டு (இராமபிரானுக்குக் குடைபோல்நிழல்செய்யுமாறு அப்பிரானது) அருகில்வந்த வானரர்கள் பலர்; (எ - று.)—வெங்கிதிர்ப்பண்புத்தொகையன் மொழி. பி-ம்:—1 கதிருமுஞ், 2 முகில்போலும். 3 தழைத்து. 4 சந்தனமரக்கா. 5 அழைத்தவை, 6 சென்றனர். (எ௦௧)

க௨. ஓமநெறி வாணர்மறை வாய்மையொரு ¹தாமே

யா²மரசர் மைந்தர்திரு மேனியல சாமே

பூமர ³னிற்றுத்தவை பொருத்துவ பொருத்திச்

சாமரையின் வீசினர் படைத்தலைவர் தாமே.

(இ - ள்.) ஓமநெறியாலே (கடவுளைவேட்டு) வாழ்பவராகிய அந்தணர் களின் வேதத்தின் உண்மையானபொருள் தாமேயாமவரான சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் தமது திருமேனி வாட்டமடையாமல், மலர்களைக்கொண்ட மரங்களைமுறித்து, அவற்றிற்சேர்க்கக்கூடியவற்றை ஒன்றுசேர்த்துப் படைத் தலைவர் தாமே சாமரைபோல வீசினர்; (எ - று.)

கீழ்க்கவியால் குடைபிடித்தலாகிய இராசோபசாரத்தைக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளாற் சாமரைவீசுதலாகிய இராசோபசாரம் நிகழ்த்தியமையைக்கூறு கின்றார். அரசர்க்குச் சத்திரசாமரங்களிரண்டும் உபயலிங்கமென்று சிறப்பித் துச்சொல்லப்படும். பி-ய்:—1 தானே. 2 அரசன். 3 இறுத்தவைபொருந்துவ பொருந்தச், இறுத்தவைபொருத்திநெற்கட்டிச், இறுத்தவர்பொருந்துவர் பொருந்திச். (எ0உ)

கங.—இராமன் தீருவணையின்முலமாகக் கடல்கடந்து அங்கரைசேத்தல். மருங்கட வளர்ந்தமுலை மங்கை1மண முன்னு வருங்கடக மங்கையினில் வள்ள 2வினைகின்றான் ஒருங்க3கட லுயர்ந்தபடர் தானையொடு மோதத்து இருங்கடல் கடந்துகரை யேறின னிராமன்.

(இ - ள்.) கடகம்பொருந்திய அழகியகையினால் வரையாதுகொடுக்குந் தன்மைவாய்ந்தவனான இராமன்,—இடையைவருத்தும்படி பருத்துத்தோன் றிய தனங்களைபுடைய மங்கைப்பருவமுள்ள சீதாபிராட்டியைச் சேர்தலை யெண்ணி வருந்துபவனும், ஒருசேர வலிமையிக்குத்தன்னுடன் வருவதான குரங்குச்சேனையுடனே நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட பெரியகடலைக்கடந்து அக் கரையேறினன்; (எ - று.)—முதலிரண்டடிகள் - 'அருங்கடகமங்கையிலகற் றியயர்வோடும், மருங்கடவளர்ந்தமுலைமங்கைமணமுன்னு' என்று சிலபிரதி கள். பி-ய்:—1மணம். 2வினைகின்றான், அணைகின்றான். 3உடனுயர்ந்தமிகு.

கஈ.—இராமன் ஒருமலையில் தங்குதல்.

பெருந்தவ முயன்றமர் 1பேணிய தவத்தால் மருந்தனைய தம்பியொடும் வன்றுணைவ ரோடும் அருந்ததியும் வந்தனைசெ யுஞ்சொ2விள வஞ்சி இருந்தங்க ரின்புறனொர் குன்றிடை 3யிறுத்தான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பெருந்தவத்தில்தமுயன்று, (அங்குசம்) விரும்பிச்செய்த தவத்தினாலே, தேவாயிருத்தையொத்த [இனிய] தம்பியோடும் வலியதுணை வரோடும், அழகியசொல்லையுடைய இளவஞ்சிக்கொடிபோல் மெல்லியளாகி அருந்ததியும்வணங்குத்தற்கு ஏற்ற (கற்பையுடைய) சீதை தங்கிச்சிறையிருந்த இலங்கைநகரியின்புறத்தே ஒருகுன்றில் தங்கினன்; (எ - று.)

வஞ்சி - உவமவாகுபெயர். தவத்தால் இறுத்தா னென்க. தேவர்களின் வேண்டுகோளினாலேயே ராட்சச சங்காரஞ்செய்யத் திருமால் திருவவதரித்துள் ளானாதலால், அவ்விராக்கதசங்காரத்திற்காக ஸ்ரீராமன் படையோடுகடல்கட ன்து தங்கியதைத் தேவர்களின் தவத்தாலிறுத்தா னென்றார். இங்குக் கூறிய குன்று சுவேலமலையென்பது, "இடையுவாவினிற் சுவேலம் வந்திறுத்து"

என்று மீட்சிப்படலத்தில் வருவதன்றிப்பெறப்படும்; அருந்ததி-வசிட்டமுனிவருடையமனைவி: இவாக்குச்சிறப்பு நட்சத்திரநிலையிலும் கணவனைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கை. பி-ம்:—1பேணியபயத்தான், பெற்றிடும் வரத்தால். 2மடவன்னம். 3இருந்தான். (எ0ச)

வேறு.

கரு.—‘படைவீடுஅமைக்க’ என்று ஸ்ரீராமன் நீலனுக்குத்தேரிவிக்கி, அன்னான் நானுக்கு அப்பணியைத் தேரிவித்தல்.

நீலனை 1நெடிது நோக்கி நேமியோன் 2விரைய நீநம் பால்வரு சேனைக் 3கெல்லா 4மிழைத்தியாற் பாடி 5யென்னுக் 6கால்மிசை வணங்கிப் போனான் கல்வினாற் கடலைக் கட்டி 7நூலுரை வழிசெய் தானுக் கந்திலை நொய்திற் சொன்னான்.

(இ-ள்.) சக்கரப்படையபுடையவனான திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமன், நீலனை நெடிதாகப்பார்த்து ‘நீ நம்முடன்வருஞ்சேனைக்கெல்லாம் விரையப் படை வீடு அமைப்பாய்’ என்று கட்டளையிட்டு, (அவன் இராமபிரானது) பாதங்களில் வணங்கிச்சென்று, மலைகளைக்கொண்டு கடலைக்கட்டிச் சிற்பசாஸ்திர முறைப்படி வழியமைத்தவனான நளனிடம் அப்பணியை விரைவிற்கொன்னான்; (எ - று.)

சேனாபதியாதலால் நீலனிடம் இராமபிரான் கூற, எவ்வகைக் கட்டடத் தொழிலையும் எளிதிலமைக்கவல்ல வானரத்தச்சன் நளனையாதலால், அவனுக்கு நீலன் அந்தப்பாசறையமைக்குங்கட்டளையைக் கூறினானென்க. பி-ம்:—1நோக்கியீண்ட, இனிதுநோக்கி. 2நெடியநீ, விரைவீனி, 3இன்னே. 4அமைத்தியாற்பாடி, பாடிவீடமைத்தி. 5என்றான், என்ன. 6கால்வரை, காலவன். 7நூல்வரை, நூல்வழி. (எ0ரு)

கசு.—சுக்கிரீவன்முதலியோர்க்கு நான் பாசறைஅமைத்தல்.

பொன்னினு மணியி னானு நான்முகன் புனைந்த பொற்பின் நன்னல 1மாக வாங்கி 2நான்முகச் சதூர நாட்டி.

இன்ன³ரென் றெறைய வண்ண மிறைவர்க்கும்; பிறர்க்கு மெல்லாம் நன்னகர் 4நொய்திற் செய்தான் 5முறையடி நானுட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) மிக்கன்மையுள்ள இடத்தைத்தேர்ந்து நான்குமுகமாகப்பொருத்தச் சதூரமையைச்செய்து, (இந்தப்பாடிவீட்டில் தங்குதற்குஉரியவர்) இவர்தாம் என்னுதபடி தலைவராகியசுக்கிரீவவிஷ்ணுக்கும் மற்றுமுள்ள வானரர்க்கும் எல்லாம் நான்முகனாற்படைக்கப்பட்டனபோல் அழகுஅமையச் சிறந்த பாசறைநகரை விரைவிற்கொய்தான், (நளன்): (அவன்செய்த அந்தப்பாசறையைப்பார்த்து விரைவில் இத்துணைஅழகுபெற நம்மாலும் அமைக்கமுடியாதென்று) தந்தையாகிய விசுவகர்மாவும்(தன்) மனத்து நானத்ததைக்கொண்டான்; (எ - று.)—தொடர்புயாரீவுநவீந்தியணி.

சிலபிரதியில் ‘நன்னெறிமுறையினுக்கு நால்வரைச்சதூரமாக’ என்று இரண்டாமடி. பி-ம்:—1அமையவாங்கி. 2நால்வகைச். 3என்னுதவண்ணம். 4நன்னகர்விரைவிற்கு, தன்னகரென்னச். 5தாதையைகாணுக். (எ0சு)

க௭.—இராமபிரானுக் தப் பாசறையரகப் பர்ணசாலையமைத்தல்.
 1வில்லினாற் கிருக்கை செய்யும் விருப்பினாற் 2பொருப்பின் 3வீங்கும்
 கல்லினாற் கல்லை யொக்கக் கடாவினன் 4கழைக ளான
 நெல்லினா லலக்குங் காறு நிரப்பினான் 5யென்னும்
 புல்லினாற் றொடுத்து வாசப் பூவினன் 6வேய்ந்து 7போனான்.

(இ - ன்.) வில்வீரண இராமபிரானுக்கு இருப்பிடம் அமைக்கவேண்டு
 மென்றவிருப்பத்தினாலே மலையிலே பருத்துள்ள கற்களைக்கொண்டு (தங்கியிருத்
 தற்குடைய இடத்தில் அமைத்த) கற்களை மேடுபள்ளியில்லாமல் சமனாக இருக்கும்
 படி தட்டிச் சரிப்படுத்தினான்; பிறகு மூங்கில்கள் ஏற்றவனவான வாகைமரங்
 கள் என்ற இவைகளால் வரிச்சலும் காலும் நிரப்பி, தருப்பைப்புல்லினாற் கட்டி
 வாசனையுள்ளமலர்களைக்கொண்டு மேற்கூரையமேய்த்திட்டான்.

சக்கிரீவன்முதலியோர்க்குப் பொன் மணி முதலியவற்றால் அமைத்தாற்
 போல அல்லாமல் இராமபிரானு துவக்கேலத்திற்கு ஏற்பப் பர்ணசாலையமைத்
 தானென்க. நெல்லென்பதுவாகையாதலை “நெல்லே வாகையு நெல்லு மிருபெ
 யர்” என்ற அகராதி கண்டினாலும் அறியலாம். கழைகளான நெல்லினால் என
 எடுத்து-2-ன் தொலைபொருத்தியனவான மூங்கிலினால் என்று பொருள் சொன்
 னொருமுள். (நெல் மூங்கிலென்னும் பொருளது என்பதற்கு மேற்கோள் வேண்
 டும்.) “புறக்காழைவேபுல்லென்பபடுமே” என்பவாதலால், புல்லென்ற பல
 பொருளொருசொல் - புறக்காழைவான மூங்கில்முதலியவற்றைக் காட்டா
 திருக்கும்பொருட்டு, ‘தருப்பையென்னும்புல்லினால்’ என்றது. பி-ம்:—1வில்
 லினார்க்கு. 2பொருப்பு. 3வீங்க. 4கழைகளாலும். 5ஆன. 6மேய்த்து. 7விட்டான்.

௭௮.—யாவரும் தந்தமந்து அமைத்த பாசறையிற் சேரீ நல்.

வாயினு 1மனத்தி னானும் வாழ்த்திமன் னுயிர்கட் கெல்லாந்
 தாயினு மன்பி னானத் 2தானுற வணங்கித் 3தத்தம்
 ஏயின விருக்கை நோக்கி யெண்டிசை 4மருங்கும் யாரும்
 போயினர் 5பன்ன சாலை யிராமனு 6நொய்திற் புக்கான்.

(இ - ன்.) நிலையாகவுள்ள எல்லாப்பிரானிகளிடத்தும் தாயைக்காட்டி
 லும் அன்புசெய்பவனான இராமபிரானை, யாவரும், வாயினாலும் மனத்தினாலும்
 வாழ்த்தி (அப்பிரானது) பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனாட்டு, எட்டுத்
 திக்கினிடங்களிலும் தத்தமக்கு என்று ஏற்பட்ட இருக்கைநோக்கிச் சென்றார்;
 இராமபிரானும் (தனக்காக அமைத்த) பர்ணசாலையிற் புகுத்தான்; (எ-று.)—இராம
 பிரானுக்குப் பாசறைவீடாகப் பர்ணசாலையமைத்தமை கீழ்ச்செய்யுளிற்
 கூறப்பட்டமைகாண்க. “பெற்றதாயினுமாயின” என்றார், பெரியாரும்,
 பி - ம்:—1மனத்தும்வாழ்த்தி மன்னுயிர்க்கெல்லாம் பெற்ற. 2தாளினை.
 3தத்தம். 4மருங்கில், மருங்கு. 5அமைத்த. 6இனிது, சென்று. (௭௮)

௭௯.—தூரியாத்தயனவருணை.

1பப்புரீ ராய வீரர் பருவரை 2கடலிற் பாய்ச்சத்
 துப்புரீ ராய தூய சுடர்களுங் கறுக்க 4வந்திட்டு

உப்புரீ 5ரகத்துட் டோய்ந்த வொளிநிறம் விளங்க வப்பால்
அப்புரீ ராடு வான்போ லருக்கனு 6மத்தஞ் 7சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பரவுந் தன்மைபெருந்திய வானவீரர் பருத்தமலைகளைக் கடலிலே யிட்டதனாலே, பவழம்போற்செந்நிறம்வாய்ந்த பரிசுத்தமான கிரணங்களும் கறுத்திடுமாறு (அக்கடலினின்றதெறித்து)வந்திட்டு உப்புரீர் தன்னுடலிடத்துப் படிந்ததனால் (மங்கிய தன்னுடைய) ஒளிபுள்ளநிறம் விளங்கும்படி பிறகு அம்புள்ள றுசொல்லப்படும் ரீரில் ரீராடுபவன்போல சூரியனும் அத்தமிழ்தான்; (எ - று.)

செந்நிறவொளிபுள்ள கிரணங்கள் கறுத்தனவாம்படி உப்புரீர் தெறித்த தனால் தன்நிறம் மங்கிவிட்டதுபற்றி அம்மாசுதீர ரீராட்ச்செல்லுவான்போலச் சூரியன் அத்தமிழ்தானென்றார்; ஏதுத்தந்தூறிப்பேற்றவணி: இயற்கையில் அத்தமிழ்த்ததற்கு, ஒருகாரணங்கற்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. 11-ம்:— 1பப்புரீண்டியர்ந்த. 2கடலுட். 3ரீரதனால். 4தீய, விந்திட்டு. 5அகத்துத். 6வரையை, வானம். 7சார்ந்தான். (எக)

20.—பிறைக்கந்தீரானதுதோற்றம்.

மாலுறு குடக வானின் 1வயங்கிய வந்து தோன்றும்
பாலுறு பசுவெண் டிங்கள் பங்கய நயனத் தண்ணல்
மேலுறு பகழி 2வாங்கி 3வெகுண்டனன் விவரவின் 4வந்த
காலுற 5வளைத்த காடன் வில்லெனக் காட்டிற் மன்றே.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய வானத்தின் மேற்றிசையிலே விளங்கு மாறு வந்துதோன்றுகின்ற பகுப்பாகப்பொருந்திய வெண்ணிறமுள்ள இளைய பிறைச்சந்திரன், —தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரான்மேற் படுகின்ற பகழியைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சினங்கொண்டவனாய் விரைவின்வந்த மன்மதன் இரண்டுமுனையும் சேருமாறுவளைத்த வில்லைப் போலத் தோன்றிற்று; (எ - று.)—தந்தூறிப்பேற்றவணி. 11 - ம்:— 1வயங்கியே. 2தூர்க்க. 3வெகுண்டன. 4வாங்கிக். 5வளைத்த. (எக)

21.—இதுவும் சந்திரோதயவருணை.

நூற்றிதழ்க் கமலந் 1தந்த 2நுண்ணுறுஞ் சுண்ண 3முண்ணத்
4தீற்றமென் பனிநீர் தோய்ந்த 5சீகரத் தென்ற லென்னுங்
காற்றினு மாலை யான கனலினுங் 6காம வாளிக்
கூற்றினும் வென்மை காட்டிக் கொடுத்திதுக் குளிர்வெண் டிங்கள்.

(இ-ள்.) நூறுஇதழ்களையுடைய தாமரைதந்த நுண்ணிய கறுமணமுள்ள மகரத்தப்பொடியை (த் தன்னிடத்து) நிறையும்படி தீற்றிக்கொண்டு மெல்லிய பனிநீர்த்திவலை படியப்பெற்ற தென்றற்காற்றினாலும் மாலைக்காலமென்ற நெருப்பினாலும் மன்மதபாணமாகிய யமனாலும் அந்தக்குளிர்ந்த திங்கள் வெம்மையை (இராமனுக்கு) காட்டிக்கொண்டு கொடுத்திதுத் தோன்றிற்று; (எ-று.)

கூடியநிலையிற் குளிர்ந்து காணப்படுஞ் சந்திரன், சீதையைப்பிரிந்துவருந்துகின்ற இராமனுக்குத் தென்றல்முதலியனசேரப்பெற்று மிகவும்வெப்பத்

தை புண்டாக்கிற்றென்க. 1. சீகரம்-திவலை: வடசொல். 2. பி-ம்:—1மன்னு, 2. நன்னு
 3. உண்டு. 4. தூற்று. 5. சீதளத், தாயவத். 6. காமன். (எகக)

22.—இராமபிரானுடையதோள்மீது நிலாவிசுதலின் வருணனை.

செயிர்ப்பினு மழகு செய்புந் திருமுகத் தணங்கைத் தீர்ந்து
 துயிற்சுவை 1. மறந்தான் 2. ரோளிற் றாய்திலாத்³ தவமுந் தோற்றம்
 மயிற்குலம் 4. பிரிந்த தென்ன மரகத மலைமேன் 5. மெள்ள
 உயிர்ப்புடை வெள்ளைப் பிள்ளை வாளரா 6. ஆர்வ போன்ற.

(இ - ள்.) கோபித்தாலும் அழகாகவுள்ள திருமுகத்தையுடையதெய்வப்
 பெண்போன்ற சீதையைப் பிரிந்து, உறக்கத்தின்சுகத்தை மறத்திட்டவனான
 இராமபிரானது தோளிலே வெண்ணிறமுள்ள நிலாத்தவழ்கின்ற காட்சி,—
 சிறந்த மயில் பிரித்திட்ட தென்ற காரணத்தினால் மரகதமலைமீது கடுமையா
 யாகச்சுவாசுத்தலையுடைய வெண்ணிறமுள்ள கொடியபாம்புக்குட்டி மெல்ல
 ஊர்வதை யொத்திருத்தது; (எ - று.)

நிலா ஸ்ரீராமன்மேற்படுதல் அப்பிரானுக்குப் பெருந்துன்பத்தை விளைத்
 தல்பற்றி, அதனை உயிர்ப்புடை வெள்ளைவாளராப்பின்னையூர்வபோலுமென்றார்:
 நன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. மலையில் மயிலுள்ள இடத்துப் பாம்புஊரின்
 அதனை மயில் குத்திக்கொல்லக்கூடுமாதலால், மயில்பிரிந்தவிடத்து அரா அச்ச
 மின்றி யுருமென்க. குலமயில் சீதை. மரகதமலை - ஸ்ரீராமன். சீதையைப்
 பிரிந்த இராமபிரானது தோளின்மீது நிலா வீசுவதுபற்றி அதற்குஏற்ப
 உவமை கூறிய நயம் கருத்தக்கது. 1. பி - ம்:—1. தூற்றான். 2. தோண்மேல்.
 3. தவழ்த, தழுவும். 4. பிரிந்தமான். 5. வன்னி. 6. ஊர்வதொத்த. (எகஉ)

23.—இராமபிரானுக்குப் பரிவுத்துயர்மீதுதலின் வருணனை.

மன்னெடு 1. நகர மாடே 2. வருதலால் 3. வயிரச் செங்கைப்
 பொன்னெடுந் திரடோ னையன் மெய்புறப் புழுங்கி ரைந்தான்
 பன்னெடுங் காதத் தேயுஞ் சுடவல்ல பவளச் செவ்வாய்
 4. அந்நெடுங் 5. கருங்கட் டையை யணுகிறார் 6. மணிவ துண்டோ.

(இ - ள்.) பெருமைமிக்குத் துலங்காநகரத்தருகில் வருதலாலே, உறு
 தியான செந்நற்க்கையையும் அழகிய நீண்ட திரண்ட தோளையுமுடைய
 இராமபிரான் உடல் மிகவும் வெயர்த்துவருத்தினான்; பலநீண்ட காதத்திலும்
 சுடவல்ல பவளம்போற்சிவந்த வாயையும் நீண்டகருங்கண்ணையுமுடைய அந்
 தத்தியை நெருங்கினால், (அது சுடாமல்) தணித்திருக்குமோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடி களைப் பின்னிரண்டடி கள்சமர்த்தித் துநின்றது-தோடர்
 நிலைச்செய்யுட்குறியணி. சீதையைத் தீயாக உருவகஞ்செய்தார்: உலகத்துத்
 தீயினும் இதற்குவேற்றமைதோன்ற, 'பவளச்செவ்வாய்க்கருங்கண்' என்று
 அடைமொழி கொடுத்தார். 1. பி - ம்:—1. கிரியின், நகரின். 2. வரவர. 3. உருகிச்சால்.
 4. அன்னெடுங், அன்னெடுந். 5. தீயையாங்கே. 6. ஆவதுண்டோ. (எகங)

உச.--அப்போது தூங்குவடிவுகொண்டிருந்த ஒற்றரை விபீஷணன் பிடித்துக்கொள்ளாதல்.

1இற்றது காலமாக விலங்கையர் வேந்த 2னேவ ஒற்றர்வர் 3தளவு நோக்கிக் குறங்கென வுட்கின் றுரைப் பற்றின நென்பமன்னே பண்டுதான் பலநாட் செய்த நற்றவப் 4பயன்றர் துய்ப்ப முத்துறப் போந்த நம்பி.

(இ - ள்.) முன்னர் தான் பலநாள் செய்த நல்ல தவத்தின்பயன் வந்து துண்டிச்செலுத்த முன்னம் (இராமபிரானைச்) சேர்ந்த விபீஷணன், - இலங்கையர்க்குத்தலைவனான இராவணன் (தனது) வாழ்நாள் இற்றதாக (தூர்ப்புத்தி கொண்டு) எவியதனால் ஒற்றர்வந்து (வானரசேனியின்) அளவைநோக்கிய வண்ணம் வானரங்களென்று (வேஷம்பூண்டு) பாசறையில் திரிகின்றவரைப் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.) - காலம் - வாழ்நாள். இனி, இற்றது காலம் ஆக - அக்காலத்து இவ்வாறு நிகழ்கையிலெனினுமாம். என்ப, மன்னே - அசைகள். பி-ம்:-1இற்றது, 2எவும், 3உற்று, 4பயன்கடுப்பான், பயன்கடுப்பப்.

உரு.--விபீஷணன் ஒற்றரைக் கண்டுபிடித்ததைப்பற்றிய வருணனை.

பேர்வுறு கவியின் சேனைப் பெருங்கடல் 1வெள்ளத் தன்னுள் ஓர்வுறு 2மனத்த னாகி யொற்றரை யுணர்ந்து கொண்டான் சேர்வுறு பாலின் வேலைச் சிறுதுளி 3தெறித்த வேணும் நீரினை வேறு செய்யு மன்னத்தி னீர 4னான்.

(இ - ள்.) இடம்விட்டுப்பெயர்ந்து செல்லுந்தன்மைவாய்ந்த குறங்குச் சேனையாகிய பெருங்கடல்வெள்ளத்திலே, ஆராய்ச்சியுள்ள மனத்தனாகி, (வந்த) ஒற்றரையறிந்து கொண்டவனான விபீஷணன், திரண்ட பால்சமுத்திரத்திலே ஒருசிறுநீர்த்துளி தெறித்ததாயினும் அந்தநீரினையும் பிரித்து எடுக்கவல்ல அன்னப்பறவையின்தன்மையையுடையவனானான்; (எ - று.)

பாற்கடலில் நீர்த்துளி சேர்ந்தாலும் பிரித்தெடுக்கவல்ல அன்னப்பறவை, குறங்குச்சேனாசமுத்திரத்தில் வந்த ஒற்றரைப் பிரித்தறிந்த விபீஷணனுக்கு உவமையாயிற்று: உவமையணி. 'மாற்றரைச் சேர்ந்தோர் சேனையில் வந்து பேதித்தல்முதலியன எங்கே செய்துவிடுவாரோ?' என்று எப்போதும் சாக்கிரதையுடனே பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன் விபீஷணன் என்பார் 'ஓர்வுறு மனத்தனாகி' என்றார். பி-ம்:-1ஆயவெள்ளத்து, 2மனத்தாற்பார்க்கும், மனத்தினாகி, 3தெளித்ததேனும், தெறித்ததேலர், 4அன்னான். (எகடு)

உசா.--இதுவுய் அது.

பெருமையுஞ் சிறுமை தானு 1முற்றுறு 2பெற்றி யாற்ற அருமையி னகன்று நீண்ட 3விஞ்சையு ளடங்கித் தாமும் உருவமுந் தெரியா வண்ண மொளித்தன ருறையு மாய்த்து இருவரை யொருங்கு காணும் யோகியு 4மென்ன லானான்.

(இ - ள்.) விபுவாயிருத்தலும் அணுவாயிருத்தலும் நிரம்பப்பெற்ற தன்மை மிக, (அணுஷ்டிப்பதற்கு) அரிய தன்மையினும் பார்த்து மிகுந்துள்ள

(வேதாத் தங்களிற்கூறப்படும்) வித்யைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, தாமும், உருவமும் கண்ணுக்குப்புலனாகாதபடி ஒளித்தவராய் (ச சரீரத்துக்குள்ளே) வாழ்கின்ற விசித்திரத்தன்மையமைந்த (ஜீவன் ஈசுவரன் என்ற) இருவரையும் ஒருங்கே பிரதியட்சமாகக்காணவல்ல யோகி என்று சொல்லுதற்கும் ஏற்றவனான, (விபீஷணன்); (எ - று.)

ஒவ்வொருத்தர் உடலிலும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாளன்ற இருவர் உளர்: அவர்களில் பரமாத்மா, விபு [எங்கும் வியாபித்துநிற்குத்தன்மையன்]; ஜீவாத்மாவோ, அணுஸ்வரூபமானது: இங்ஙனம் உடம்பினுள்ளே யிருந்தும் இவ்விருவரின் வடிவம் ஊனக்கண்ணுக்குத் தோன்றுவதில்லை: இவ்விருவர்களை வேதாத் தங்களிற்கூறப்பட்டுள்ள தகரவித்யைமுதலிய வித்யைகளைக்கொண்டு உபாஸனைசெய்தால், ஞானத்திற்கு விஷயமாக்கலாம்; அவ்வண்ணமுள்ள ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களை யோகியர் தமதுயோகபலத்தால் லாக்ஷாத்கரிப்ப ரென்பது, நூற்கொள்கை. பெரியவடிவம்கொள்ளவேண்டுமென்றாலும் சிறியவடிவம்கொள்ளவேண்டுமென்றாலும் கொள்ளுதற்கு ஏற்றவல்லமைவாய்ந்து, மாயவித்தைக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தம்முருத் தெரியாதிருந்த சகலாரணரென்னும் இராவணனது ஒற்றர்களைத் தனதுவிஞ்சைமகிமையாற் கண்டுபிடித்த விபீஷணனுக்கு, தமதுயோகபலத்தால் ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களைக் கண்ட யோகியை உவமையாக்காட்டினார். ஜீவாத்மபரமாத்மாக்கள் வேதாத் தவித்யைக்குக்கட்டுப்படுவார்போல் இத்தவொற்றர்கள் விபீஷணனுடையமாயவிச்சைக்குக் கட்டுப்பட்டனர்களென்க. இந்த உவமையால் இவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது அரிய செயலென்பதுபெறப்படும். 15-ம்;—1முற்றொரு. 2பெற்றியாற்றம். 3விஞ்சையினடக்கத்தாலும், விஞ்சையுடங்கியார்க்கும். 4எண்ணல். (எகச)

2௭.—இராமபிரானுக்கு விபீஷணன் அவ்வொற்றரைக் காட்டுதல்.

1கூட்டிய விரற்றின் கையாற் குரங்குக ளிரங்கக் குத்தி மீட்டொரு வினைசெய்யாமன் 2மாணயின் கொடியால் வீக்கிப் 3பூட்டிய கையர் வாயாற் குருதியே பொழிகின் றுரைக் காட்டினன் கள்வ ரென்குக் கருணையங் கடலுங் கண்டான்.

(இ - ள்.) விரலையொன்றுசேர்த்துமுட்டியாக்கிய வலிய கையினாலே வானரங்களாற் பரிதபிக்கும்படி குத்தப்பட்டுப் பின்னும் வேறுஒருதொழில் செய்யமுடியாதபடி மாணக்கொடியாற் சேர்த்துக்கட்டிய கையைபுடையவர்களும் வாயினால் இரத்தத்தையே சித்துகின்றவருமான அந்தஒற்றர்களை, வேஷம் பூண்டுவந்தவரென்று (இராமபிரானுக்கு விபீஷணன்) காட்டினன்; கருணைக்கடலாகிய இராமபிரானும் கண்டான்; (எ - று.)—இராமபிரானே இங்கே கருணைக்கடல் என்றது—அவர்களீது இராமபிரான் இரக்கங்கொள்வதுபற்றியாகும். 15-ம்;—1கூட்டியவிறற்றின்கையால், கூட்டியற்றின்கையார்க். 2மாணயின். 3பூட்டியதன்கையாற்பொழிகின்றகுருதியாரை. (எகஎ)

2௮.—இராமபிரான் ஒற்றரின் கட்டையவழித்துவிடுமாறு கூறுதல்.

1பாம்பிழைப் பள்ளி வள்ளல் பகைகரென் றுணரான் 2பல்லோர் நோம்பிழை 3செய்த 4கொல்லோ குரங்குகென விரங்கி நோக்கித்

தாம்பிழை செய்தா ரேணுந் தஞ்சமென் றடைந்தோர் தம்மை
நாம்பிழை செய்ய லாமோ 5.நலியசீர் 6விடுமி நென்றான்.

(இ - ன்.) பாம்பாகிய அணிகலம்போன்ற படுக்கையையுடைய உதார
குணமுள்ள இராமன், (அவர்களைப்) பகைவராயிற்றேயென்று மனத்துக்கொள்
னாதவனாய், ‘(பலரும்) வெறுத்துக்கூறும் தீங்கை (நம்பக்கத்து) வானரங்கள்
செய்தனவோ?’ என்று இரக்கங்கொண்டுநோக்கி, ‘தாம் தீமைசெய்தாரேனும்
‘(நீதான்) இரட்சகம்’ என்று வந்துசேர்ந்தவரைநாம் உபத்திரவஞ்செய்யலாமோ?
(இவர்களை) வருத்தாதீர்; அவிழ்த்துவிட்டிடும்’ என்று கூறினான்; (எ - று.)

‘தஞ்சமென்றடைந்தோர் தம்மை நாம் பிழைசெய்யலாமோ’ என்று அந்
வாதமாகக் கூறியிருத்தலால், அவ்வொற்றர்கள் தஞ்சமென்று ஒலமிட்டன
ரென்பது பெறப்படும். பகைப்புலத்தார் கள்ளத்தன்மையால் வந்திட்டா ரென்
றாலும், ஒற்றரான அவரை இயிசித்தலும் இரக்கமற்றசெய் லென்று பலராலு
மிகழப்படு மென்பான், ‘பல்லோர்நோம்பிழை’ என்றான். 1 - ம்:—1பாம்பு
ழைப். 2பல்கால். 3செய்தார். 4கொல்லாம். 5நலிந்திடல். 6விடுதியென்றான்,
விடிதிரென்றான். (எகஅ)

2.கூ.—விடீஷணன் சுகசாராரென்று அவர்களைத் தேர்வித்தல்.

அகலுறப் 1பொலிந்த வள்ளல் 2கருணையா லமுத கண்ணன்
3நகநிறை கானின் வைகு நம்பினத் தவரு மல்லர்
5தகைநிறை வில்லா வுள்ளத் திராவணன் றந்த வொற்றர்
சுகனிவ நவனுஞ் சார வென்பதுந் தெரியச் சொன்னான்.

(இ - ன்.) மனம் மிகவும் விளக்கமாயுள்ள உதாரான இராமபிரான்,
இரக்கத்தால் நீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடையவனான; (அப்போது விடீஷ
ணன் இவர்கள் வானரரூபத்தைக்கொண்டிருப்பினும்) மரம்நிறைந்த காட்டிலே
வைகும் நம்பினத்தவரும் [வானரரும்] அல்லர்; நற்குணம்நிறைதலில்லாத இரா
வணனனுப்பிய ஒற்றராவர்; இவன் சுகனென்பவன்; அவனுஞ் சாரணன்’ என்
பதையும் விளக்கமாகச்சொன்னான்; (எ - று.)

சாரன்-சாரணனென்பதன் திரிபுபோலும். இவர்கள் இரக்கஞ்செய்யத்
தக்கவரல்ல ரென்ற குறிப்புத்தோன்ற விடீஷணன் கூறினான். இராமபிரா
னது பேரிரக்கத்தைக்கண்டு விடீஷணன் அமுதகண்ணனாய்க் கூறினென்று
கொள்வாரமுளர். 1-ம்:—1பேர்ந்தவள்ளல். 2கருணையொத்தமுதகண்ணர்.
3நகநிறைகாலின். 4இனத்தவர்கள். 5தக. 6நெறியிலாத, நிறைவிலாத. (எகக)

௩௦.—விடீஷணனைப் பேதோபாயத்தால் வேறுபடுத்திக்கருதி

அவ்வொற்றர் இராமனிடத்துக் கூறுதல்.

கல்விக்கல் மிக்கோன் சொல்லக் 1கருமன நிருதக் கள்வர்
வல்விற்கை வீர மற்றிவ் வானரர் வலியை நோக்கி
வெல்விக்கை யாரிதென் றெண்ணி வினையத்தா லெம்மை பெல்லாங்
கொல்விக்க 2வந்தான் மெய்ம்மை குரங்குநாங் கொள்க வென்றார்.

(இ - ன்.) புடிப்பில்மிக்கோனாகிய விடீஷணன் (இவ்வாறு) சொல்ல,
வஞ்சகமனத்தையுடைய கள்ளவேஷத்தைக்கொண்ட இராட்சசவொற்றர்,

(இராமபிரானேநோக்கி),வலிய வில்லைக்கையிற்கொண்ட வீரனே!இந்தவானரரின் வலிமையைப்பார்த்து(இராவணனுக்கு)வெற்றியையுண்டாக்கிக்கொடுத்தல் முடியாதென்றுகருதி, (அந்த இராவணனது தம்பியாகிய இவன்) வஞ்சனையால் ('அஞ்சி உன்னைச் சரணமடைந்ததாக வேஷம்போட்டுக்கொண்டு வானரங்களாகிய) எங்கையெல்லாம் (ஒவ்வொருவியாசத்தால்) கொல்விக்குமாறு வந்துள்ளான்: (இது) மெய்யேயாம்: நாங்கள் வானரங்கள்; (இதனை மனத்திற் கொள்க' என்று கூறினார்; (எ - று.)—கள்வர் என்றொருவக. பி-ம்:—1கருநிற. 2வந்தானென்ன. (எ2௦)

௩௧.—விஷ்ணுன் பேதோபாயஞ்செய்யக்கூருத்ய அந்தஹ்நரைந் தனதுமந்திரபலந்தால் நிசவடிவமடையுமாறு செய்தல்.

கள்ளரே காண்டி. யென்ன மந்திரங் கருத்துட் கொண்டான் தெள்ளிய தெரிக்குந் 1தெய்வர் தீர்வினை சேர்த லோடும் துள்ளியி னிரதந் 2தோய்ந்து 3தொன்னிறங் 4கரந்து வேறாய் வெள்ளியோ டிருந்த 5செம்பொ னுமென வேறு பட்டார்.

(இ-ள்.) '(இவர்கள்)கள்ளமாகவேஷம்பூண்டவரே;(இதனைக்)காண்பாய்' என்று (அவர்களின்மாயத்தை மாற்ற) மந்திரத்தை மனத்தில் ஐபித்தான்; உண்மையைக்காட்டவல்லதாய்ப் பகைவரின் [சுகசாரணரின்] (குரங்குவடிவத்தை) நீக்குதற்குரியதான செயல் [மந்திரஜபம்] சேர்ந்தவுடனே, பாதரசத்துளிதோய்ப்பெற்றுப் பழையதன்ளிற்றம்மறைந்து வேறுபட்டு வெள்ளியோடு [வெள்ளியெனக்கருதுமாறு] இருந்த செம்பொன் (அந்த இரசம்போ குஞ்செயலைச் செய்து புடமிட வெள்ளித்தன்மை நீக்குவதைப்) போலு மென்னும்படி வேறுபட்டு(முன்னைய)வடிவத்தைப் பெற்றார்கள்; (எ - று.)—கரந்த வுருவம் மாறி நிசவடிவம்பெறுதலில் உவமை.பி-ம்:—1தெய்வத்தீர்வினைசேர்த லோடும், தெய்வவீடணன் சேர்ந்தகீசர். 2தோய்ந்த, தோயுத். 3தாய்நிறம் 4திரிந்துவேறாய், திரிந்துவேறார், கரந்துதோன்ற. 5போலிருந்த, போன்றிருந்த. 6செம்பும். (எ2௧)

௩௨.—அப்போது இராமபிரான் அவர்கட்கு அபயமளித்து வந்தசெய்தியைக் கூறமாறு வினாவுதல்.

மின்குலா மொழிற்ற ராகி 1வெருவந்து வெற்றி னின்ற வன்கணர் தம்மை நோக்கி மணிநகை முறுவ 2ரேறன்றப் புன்கணர் 3புன்க ணீக்கும் புரவலன் போந்த தன்மை என்கொலாந்4தெரிய வெல்லா மியம்புகி ரஞ்ச லென்றான்.

(இ - ள்.) மின்னல்போல் ஓளிவிளங்குகின்ற கோரப்பற்களைபுடையவராகி அஞ்சி மலைபோன்றபெருந்தோற்றத்துடனே நின்ற கொடியவரான (அந்த) ஓற்றர்களைப் பார்த்து, வருந்துபவரின் வருத்தத்தைப் போக்குகின்ற அரசனான இராமன்,—முத்துப்போல் வெண்ணிறமானபுன்சிரிப்புத்தோன்ற, 'அஞ்சவேண்டா; (நீவிர்) வந்த காரணம் என்கொலோ?எல்லாம் தெரியுமாறு சொல்லுமின்' என்றுவினாவினான்;(எ - று.)—புன்கணுபுன்மைதீர்க்கும்புரவ

வன்-கருத்துடையடைமொழியன். பி-ம்:—1வெருவியே, வெருவிய. 2செய்
தான். 3புன்மை. 4தெரியவென்றோ. (எஉஉ)

உஉ.—அந்தஒற்றர்க்கா தாம் வந்த காரணத்தைச் சொல்லுதல்.

தாய்தெரிந் 1 துலகு காத்த தவத்தியைத் தன்னைக் கொல்லும்
நோய் 2 தெரிந் துணரான் தேடிக் 3 கொண்டன னுவல 4 யாங்கள்
வாய்தெரிந் 5 துணரா வண்ணக் 6 குழறுவார் வணங்கி மாய
வேய்தெரிந் துரைக்க வந்தேம் வினையினால் வீர வென்றார்.

(இ - ள்.) (அந்தஒற்றர்கள், இராமபிரானை) வணங்கி, ஆராய்ந்து (இன்
னதுசொல்வது என்று) அறியாதபடியினாலே வாயினும் குழறுபவர்களாய்,
'வீரனே! தாயாக அறியப்பட்டு உலகைக்காக்கின்ற தவமுடையவளை [சீதை
யை]த் தன்னைக்கொல்லும் நோயென்று ஆராய்ந்தறியாதவராய் (கேட்டை)த்
தேடிக்கொண்டவிட்டவனாகிய இராவணன் ('ஒற்றிவாருங்கள்' என்று) கட்டளை
யிட, யாங்கள் (எமது) தீவினையினாலே வஞ்சனையாக ஒற்றறிந்து (இராவண
னுக்குச்) சொல்ல வந்தோம்' என்று (தாம் வந்த காரணத்தைத்) தெரிவித்தார்
கள்; (எ - று).—பி-ம்:—1 உலகக்காத்த, உலகுக்காய. 2 தெரிந்தாய்த் து. 3 கொ
ண்டவன். 4 ஆற்றின், என்றோ. 5 உரையா. 6 குழறுவார்வணங்கி, குழறுவான்
மறைந்து. (எஉஉ)

உஈ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-இராவணன் டீசொல்லுமாறு

இராமபிரான் அத்தூநரிடம் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

எல்லையி லிலங்கைச் செல்வ மினையவற் கீர்த தன்மை
சொல்லுதிர் மகர வேலை கவிக்குல வீரர் 1 தூர்த்துக்
கல்லினிற் கடந்த வாறுங் கழுறுதிர் காலந் தாழ்த்த
வில்லினர் வந்தா ரென்றும் விளம்புநீர் 2 விளம்ப லாதீர்.

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத இலங்கைச்செல்வத்தை யாளுமாறு இளையவ
ளுனதம்பிக்குக் கொடுத்த தன்மையைச் சொல்லுங்கள்; மகரங்கள் நிறைந்த
கடலை வானரகுலத்துதித்தவீரர்கள் மலையொண்டு தூர்த்துக் கடந்திட்ட
விதத்தையும் சொல்லுங்கள்; இத்தனைகாலம் தாமதித்த வில்வீரர்கள் வந்திட்
டாரென்றும் சொல்லுங்கள்; (இவற்றில் எதையும்) சொல்லாதிருக்காமற்போ
கின்றீர்: [அவசியமாகச்சொல்லுக்களென்றபடி]; (எ - று).—காலந்தாழ்த்த-
உனதுவாழ்நாளைக்குறைக்கஎன்று உரைத்தலு மொன்று. பி-ம்:—1 தூர்த்து.
2 தெரியவென்றான், வினையுக்கீர், விளம்பவல்லீர். (எஉஈ)

உஊ. கொத்துறு தலையான் வைகுங் குறும்புடை 1 யிலங்கைக் குன்றம்
தத்துறு 2 தடநீர் வேலை 3 தனிநொரு சிறையிற் ருதல்
ஒத்துற வுணர்ந்தி லாமை யுயிரொடு 4 முறவி னேறும்
இத்துணை யிருந்த தென்னூர் 5 தன்மையு மியம்பு வீரால்.

(இ - ள்.) கொத்தாகவுள்ள சிரசையுடைய இராவணன் தங்கியுள்ளதும் குறும்பர்களை யுடையதுமான இலங்கைமலை தமொறுகின்ற மிக்கரீரைக்கொண்ட கடலில் ஒருதனிப்பட்ட இடத்திலேயிருப்பதாதலை மனத்திற்படும்படி அறிபாமலிருந்ததுதான் (1) உன்னுயிருடனும் சுற்றத்தாருடனும் இத்துணைநான் இருந்ததற்குக்காரணமென்ற இந்தவிஷயத்தையும் சொல்லுவீர்; (எ-று.) --சிறையிற்று குறிப்புமுற்று. 'குலிகொண்டவீரைத்தலையான்' என்றும்போல, 'கொத்துதலையான்' என்றார். பி-ம்:—1 இருக்கை, 2 கடலினுள்ளாய்த், 3 தனி யொரு, தனிலொரு. 4 உணர்வினோடும், 5 தன்மையும். (எஉடு)

௩௬. சண்டங்கொள் 1 வேகமாகத் தனிவிடை யுவணர் தாங்கும் துண்டங்கொள் பிறையான் மொளித் துளவினா னோடுந் தொல்லை 2 அண்டங்க ளெவையுந் தாக்கிக் காப்பினு 3 மறமி லாதான் கண்டங்கள் பலவுந் 4 காணக் காண்பதுங் கமுறு வீரால்.

(இ - ள்.) வானத்தில் உக்கிரத்தன்மைகொண்ட வேகத்துடன்செல்ல வல்ல ஒப்பற்ற இடமும் கருடனும் (முறையே) தாங்குகின்ற பாகமாயுள்ளபிறைச்சந்திரனை (ச சிரசிலே) பூண்டவனான சிவபிரான் (தன்) சிரசிலே துளசிமாலையையணிந்த திருமாலுடனே பழமையான அண்டங்களிலுள்ள எல்லாப்பிரானிகளும் (எதிரிபவர்களை) மோதியவண்ணம் பாதுகாத்தாலும், தருமயில்லாதவனான இராவணனைப் பலதுண்டங்கள் ஆகுமாறு செய்யப்போவதையும் சொல்லுவீர்; (எ - று.)

அண்டங்கள்-அண்டத்துயர்க்கு, இலக்கண. முதலடியில், தனிவிடை தாங்கும் பிறையான், உவணந்தாங்கும் துளவினான் என முறையே சென்று இயைவது - முறைநிரளிறைப்பொருள்கோள். உவணம்-ஸூட்டர்ணம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு: இனிய இறகு அமைந்த தென்றுபொருள். முதல் மூன்றடிக்கு - இராவணன் சிவபெருமானைத் திருமாலோடும் தாக்கி [வென்று] அண்டங்களெல்லாவற்றையும் காக்குந்திறம்பெற்றிருந்தானேனும் என்று பொருள் காண்பாரு முளர். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "தாழ்விலா" (௩௮) என்பதன்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 வேகமாகும். 2 அண்டங்கொள்தேவர்வந்து, அண்டங்களெவையுந்தாங்கிக், 3 அறமில்லாக்கை, அறிவிலானே. 4 காண்பனென்பதும். (எஉசு)

௩௭. 1 தீட்டுறு மழுவாள் வீரன் றுதையைச் 2 செற்றான் சுற்றம் 3 மாட்டிய 4 வண்ண மென்ன வருக்கமு மற்று முற்றும் வீட்டியென் 5 றுதைக் காக 6 மெய்ப்பவி 7 விசம்பு னோருக்கு ஊட்டுவ னுயிர்கொண் டென்னும் வார்த்தையு முணர்த்து வீரால்.

(இ - ள்.) தீட்டுலைப்பொருந்திய மழுவென்னும்படையைக்கொண்ட வீரனான பரசராமன் தந்தாதையைப்படுத்தவனான கார்த்தவீரியார்ச்சனைனைச் சுற்றத்தோடும் அழித்தவகைபோல, பத்துவர்க்கத்தாரையும் மற்றுமுள்ள சாதியாரையும் அழித்து, (இராவணனுடைய) உயிரையுங்கொண்டு, எந்தாதையான சபாயுவின்பொருட்டு (அவணனது) உடம்பாகியபலியை விசம்

பில்வாழ்பவரானதேவர்கட்கு ஊட்டுவேனென்ற வார்த்தையையும் உணர்த்துவீர்; (எ-று.)

சந்திரவமிசத்திற்பிறந்தயயாதிகாராசன துழத்தகுமாரனாகிய யதுவின் குலத்தவனான கிருதவீரியெனப்பவனதுகுமாரன் கார்த்தவீரியார்ச்சுணன் தத்தாத்திரேயமுனிவரதுக்கிரகத்தினால் பலவரங்களையும்பெற்றுப் பலவேள்விகளையும் இயற்றி, தனதுமரபிற் சிலகாலத்துக்குமுன்பு தோன்றியவனான மகிஷமாசனென்ற அரசனா லுண்டாக்கப்பட்ட மாகிஷந்தீபட்டணத்தை அரசாண்டவரும்போதுராவணையுமுன்படவென்று ராவணஜித்தென்றுபேர் பெற்றிருக்கையில், ஒருகாலத்தில் தன்சேனையுடனே வனத்திற்சென்றுவேட்டையாடிவந்து பரசுராமனதுதந்தையான சமதக்கினிமகாமுனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, முனிவனனுமதியால் அங்கு விருந்துண்டு மகிழ்ந்து மீளுகையில், ஓமதேனு முனிவனுக்குப் பலவளங்களையும் எளிதிற்கூர்தளித்தலைக் கண்டதனால் அதனிடம்விருப்புக்கொண்டு அப்பசுவை அம்முனிவனனுமதியில்லாமல் வலியக் கவர், அதனையறிந்த சமதக்கினிமுனிவனுடைய குமாரன்பரசுராமன் பெருங்கோபங்கொண்டு படைக்கலக்களுடனேசென்று அந்தக் கார்த்தவீரியார்ச்சுணனுடன் பொருது அவனைப் பெருஞ்சேனையுடனேநிலைகுலைத்து அவனுடையஆயிரந்தோள்களையும் தலைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தி வெற்றிகொண்டனாக, பிறகு அந்தக்கார்த்தவீரியனுடைய குமாரர்கள் பழிக்குப்பழிவாங்கவேண்டுமென்றுரிச்சயித்துப் பரசுராமனில்லாதசமயம் பார்த்துப் பண்ணசாலையினுட்சென்று அவனதுதந்தையாரைத் தலைதுணித்துப் போக, பின்புவந்த பரசுராமன் அதனையறிந்து பெருஞ்சினங்கொண்டுசென்று அந்தஅருச்சுணகுமாரர்களையும் உலகத்திற்செருக்குக்கொண்ட அரசர்கள் பலரையும் அழித்தொழித்துச் சகல கூத்திரியவமிச விநாசகாரணனாயினென்பது, வரலாறு. 13-ஃ—1 தீட்டிய. 2 செற்றார். 3 வாட்டிய. 4 வண்ணமேதன். 5 தாடைக்காய். 6 மெய்ம்மலி. 7 விசம்புனோரை, விசம்பிளோரை. (எஉஎ)

உஅ. தாழ்விலாத் தவத்தோர் தையல் 1 தனியொரு 2 சிறையிற் றங்கச் 3 சூழ்விலா வஞ்சஞ் சூழ்ந்த தன்னைத்தன் சுற்றத் தோடும் வாழ்வெலார் தம்பி கொள்ள வயங்கொரி நரக மென்னும் 4 மீள்விலாச் சிறையின் வைப்பே எனப்பதும் விளம்பு வீரால்.

(இ - ள்.) குறைவற்றதவத்தையுடைய ஒப்பற்ற பெண் தனிப்பட்ட ஒரு சிறையிலே தங்கப் பிறரால் சூழ்வதற்கு முடியாதவஞ்சையை ஆவோசித்துச் செய்த தன்னைத் தன்னுடைய சுற்றத்தோடும் செல்வவாழ்க்கையையெல்லாம் அவனது தம்பிகொள்ள, விளங்குகின்ற நெருப்புப்பொருந்திய நரகமென்கின்ற தப்பமுடியாதசிறையிலே வைப்பே எனப்பதையும் விளம்புவீர்; (எ - று.)

தீவினப்பயனைத் தவறாது அதுபவிக்கச்செய்யவேனென்றவாறு. “எரிவாய் நிரயத்து” என்றும்போல, ‘எரிநரகம்’ என்றார். “தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளிமொழியான்” என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலுக்கு ஏற்ப ‘ஒற்றையல் தனியொரு சிறையிற்றங்க’ என்றார். 13-ஃ—1 தனித்தொரு. 2 சிறையிற்றக. 3 சூழ்கலா. 4 மீள்கலா, வீழ்விலா. (எஉஅ)

கூ. — இராமன் விடைகொடுத்தனுப்ப ஒற்றர் தீநும்பிப்போதல்.
 நோக்கினீர் தானை யெங்கு ¹ நுழைந்துரீ ரினிவே ரென்றும்
 ஆக்குவ தில்லை ² யாபி ³ னஞ்சலென் றஃதுண் டன்றே
⁴ வாக்கினின் மனத்திற் கையின் ⁵ மற்றினி நலியா வண்ணம்
⁶ போக்குமின் விரைவி னென்ற னுய்ந்தன ⁷ மென்று போனார்.

(இ - ள்.) நீர் சேனையெங்கும் நுழைந்துகோக்கினீர்: இனிவேரென்றும் ஆகவேண்டவதில்லையாயின், அஞ்சலென்று அபயமளித்த அது இருக்கின்ற தன்றே? (ஆதலால்), வாக்கினிலும் மனத்தினிலும் கையினிலும் இனி எவரும் நலியாதபடி, விரைவில் (தும்மரசனிடம்) போங்கள் என்றான்; (அத்தச்சகசாரணர்களும்) உய்த்தோமென்று சொல்லிக்கொண்டு போயினார்; (எ - று.)

ஆக்குவது, போக்குமின் - ஆக்குவது, போக்குமின் என்பவற்றின்விகாரம். ஆயின், போக்குமின்என்க. நாம் அபயமளித்திருத்தலால் வானாரர்கள் ஒன்றுஞ் செய்யார்: அஞ்சாதுபோயினென்றான். பி - ம்:—¹ நுழைந்துரீர், நுழைந்தினீர். ² ஒன்றும் ³ னஞ்சலென் றகூட, அஞ்சலென் றவரையையன். ⁴ வாக்கினின் மனத்தாற்கையால், ⁵ மற்றிவர்வலியா, ⁶ போக்குதிர், போக்குதி. ⁷ என்ன. (எஉக)

வேறு.

சு0. — இராவணன் ஆலோசிக்க மந்திரசாலை சேர்த்திருந்தல்.

அரவ மாக்கட லஞ்சிய வச்சமும்
 உரவு நல்லிணை ¹ யோட்டிய ஆற்றமும்
 வரவு நோக்கி யிலங்கையர் மன்னவன்
 இரவி ² னெண்ணிட வேறிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) ஓலையையுடைய பெரியசமுத்திரம் அச்சமடைந்த அச்சத்தையும், வலிமைபொருந்திய சிறந்த சேதுவை (அத்தக்கடல்) நெடுக்கட்டிய வலிமையையும், (வானரவீரர்கள்) வந்ததையும் கண்டு, இலங்கையர்க்குத்தலை னாகிய இராவணன் இராப்போதில் (மேல்செய்யவேண்டவதை) ஆலோசிக்கு மாறு வேறேயிருந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹ கட்டிய. ² எண்ணிட. (எஉ0)

சுக. — இதுவும் அது.

¹ வார்து லாமுலை மாதரு மைத்தரும்
 ஆரு ² நீங்க வற்றினரோ ³ டேகின்றான்
 சேர்க வெண்ணினல் லா⁴ லன்று தென்றலுஞ்
 சார்கி லானெடு ⁵ மந்திரச் சாலையே.

(இ - ள்.) 'சேர்க' என்ற அநுமதிகொடுத்தாலல்லாமல் அப்போது தென்றற்காற்றும் உட்புகாத நெடிய ஆலோசனைச்சாலையில், கச்சவிளக்குகின்ற தனக்கிணையுடைய மகளிரும் ஆடவரும் யாரும் (அத்தஇடத்தைவிட்டு) அப்பாற்செல்ல, (மந்திரத்திற்குஉரிய) அறிவாளிகளுடனே போய்ச்சேர்பவளு ளான், (இராவணன்); (எ - று.)

கீழ் 'எண்ணிட வேறிருந்தான்' என்று தொகுத்துக்கூறியதை எண்ணு வதற்குச்சென்ற இடம் இன்னதென்றும், அது இப்படிப்பட்டதென்றும்,

இன்றொருடன் சென்றானென்றும் விரித்துக்கூறுவதனால், இச்செய்யுள், கூறியதுகூறலாகாது. மாதர் - மனைவியாரென்றும், மைந்தர் - வயிற்றிற்றிற்றந்த பிள்ளைகள் என்றும் கொள்ளலாமாம். ஆலோசனைக்குத்தகாதவராயின், மனைவியரும் மக்களுமேயாயினும் அவர்களையும் அப்பாற்படுத்துவது முறைமையே யா மென்க. பி-ம்:—1வாருலா. 2நீக்கி. 3ஏகினான். 4இனந்தென்றலும். 5மந்திரசாலையே. (எஃக)

சு2.—அப்போது விளக்குவந்தியவர்.

உணர்வி¹ நெஞ்சின ரும் நுரைப்பொருள் புணருங் கேள்விய ரல்லர் பொறியிலர்
2கொணருங் கூனர் குறளர் கொழுஞ்³சுடர் துணரு நல்லிளக் கேந்தினர் சுற்றினர்.

(இ - ன்.) (மனிதர்க்குஉரிய) இலக்கணமையாதவராய் அறிவதுஎன்னுந்தன்மையில்லாத நெஞ்சையுடையவரும் ஊமர்களும் சொல்லுகிறவிதயம் புலனாதற்குன்ற செவியில்லாதவரும் [பெருஞ்செவிடரும்] (வேண்டிய வற்றைக்) கொணருந் தன்மைவாய்ந்த கூனரும் குறளரும் ஆகிய இவர்கள், கொழுவியஒளிவிளங்குகின்ற அழகியவிளக்கையேந்தியவராய் சுற்றியிருந்தனர்.

பொறி - நல்லிலக்கணம். பொறியிலர் - அலிகள் என்பாருமுளர். உணர்வில்நெஞ்சினர் முதலியோரால் கேட்கெண்டாகாதுஎன்பதுபற்றி, அவர் விளக்கு ஏந்திவர அறமதித்தான் இராவணனென்க. குறளர்—இரண்டடியுயரமே வளர்ந்தவர்; இச்சொல், இக்காலத்துக்குள்ளரென வழங்குகின்றது. பி-ம்:—1நெஞ்சினமருமறைப், நெஞ்சினரூமரைப்போற். 2குணகும். 3சுடர்த். (எஃஉ)

சு3.—ஆலோசனைச்சபையில் 'நாம் துணிந்து செய்யவேண்டிய காரியம் யாது?' என இராவணன் வினவுதல்.

1நணியர் வந்து மனிதர் நமக்கினித் துணியுங் 2காரியம் யாதெனச் சொல்லினான் பணியுந் தானவ ராதியர் பன்முடி மணியி னுல்விளங் கும்³மணித் தாளினான்.

(இ - ன்.) (தன்னை) வணங்குகின்ற அசுரர்முதலியே. றின் பல கிரீடங்களின்மணியினால் விளங்குகின்ற அழகியதாள்போலுடையவனான இராவணன்,—'(நமதுபகைவரான) மனிதர் வந்துசமீபித்துவிட்டனர்: இப்போது நாம் துணிந்துசெய்யவேண்டியகாரியம் யாது? என்று (ஆலோசனைச்சபையோரைநோக்கி) வினாவினான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில்லை.

'பணியுந்.....தாளினான்' என்று இராவணனைக்குறித்தது-அப்படிமேன்மைபெற்றவன் தந்திவினையினால் மனிதர்க்காகஆலோசிக்கும்படியாயிற்றே! என்றதெரிவித்தற்காக. பி-ம்—1நணிய. 2செய்வினை. 3மலர்த். (எஃஉ)

சு4.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - தாய்ப்பாட்டினுள் மாலியவான் தன்கருத்தைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

கால வெங்கனல் போலுங் கணிகளால்
வேலை வெந்து நடுங்கி வெயில்புரை

மாலை கொண்டு வணங்கின வாறெலாம்
முல் மென்னவென் னெஞ்சைத் ¹தொளைக்குமால்.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்போது இராவணனது தாய்ப்பாட்டன் இவ்வாறு கூறலா
றன்):—ஊழிக்காலத்துக்கொடிய தீப்போலவுள்ள இராமனது அம்புகளால்
சமுத்திரராசன் வெந்துபோய் நடுங்கி வெயிலையொத்த ஆரத்தைக் காணிக்
கைப்பொருளாகக்கொண்டி வணங்கிய வகையெல்லாம், சூலப்படை (மனத்திற்
புகுந்ததுபோல) என்றெஞ்சத்தைத் தொளைக்கும்; (எ-று.)—ஆல்-இரக்கத்தைக்
குறிக்கும். மேலக் கவிசுரிலும் இவ்வாறே. ஒற்றர்மூலமாய்ச் செய்தியுணர்ந்த
மாலியவான் இவ்வாறுகூறுகின்ற னென்க. 13-ம்:—1 துளைத்ததால். (எஃசு)

சுந். சிழிப டக்கடல் கீண்டது மாண்டது
மொழிப டைத்த ¹வலியென மூண்டதோர்
பழிப டைத்த பெரும்²பயத் தன்னவன்
வழி³கொ டுத்ததென் னுள்ளம் வருத்துமால்.

(இ - ள்.) (இராமபாணத்தாற்) பிளவுண்டாகக் கடல் துளைக்கப்பட்ட
வுடனே, மாட்சிமையையுடையதான (கவசியரின்) சாபமொழி கொண்டுள்ள
வலிமையைப்போல (அந்தஇராமபாணத்தால்) மூண்டதான ஒப்பற்ற பழியை
க்கொண்ட பெரும்பயத்தைபுடைய அந்தச்சமுத்திரராசன் வழிகொடுத்தது
என்னுள்ளத்தை வருத்தாநிற்கும்; (எ - று.)

முனிவரின் சாபமொழி அச்சத்தைபுண்டாக்குவதுபோல், இராமபாணம்
சமுத்திர ராஜனுக்குப் பேரச்சத்தைபுண்டாக்கிற் றென்க. ஒருவனுடைய
அம்புக்காக ஒருகடவுட்சாதியான் பயப்படுவது பழியை விளைக்கு மாதலால்,
'பழிபடைத்தபெரும்பயத்து' எனப்பட்டது. 13 - ம்:—1 வல்வீரமுடித்திட.
2 புயத்து. 3 தொடுத்தது. (எஃடு)

சசு. படைத்த ¹மால்வரை யாவும் ²பறித்துவேர்
³துடைத்த வானர வீரர்தற் தோள்களைப்
புடைத்த வாறும் புணரியைப் போக்கற
அடைத்த வாறுமென் ⁴னுள்ளத் ⁵தடைத்தவால்.

(இ-ள்.) (பிரமனாற்) படைக்கப்பட்ட பெரிய மலைகளையெல்லாம் வேரோ
டும்பறித்துக்கொணர்ந்து (கடலிலிட்டு உலகத்திற்பெரியமலை) இல்லாமற்செ
ய்த வானரவீரர்கள் தம்தோள் களைத் தட்டிய விதமும், கடலைச் சலிக்கவொட்
டாமல் அடைத்தவிதமும் என்மனத்திலடைபட்டுள்ளன; (எ - று.)—13-ம்:—
1 மாமலை. 2 பறித்த. 3 துடைத்து. 4 நெஞ்சத்து. 5 அடைத்ததால். (எஃசு)

சா. ¹காந்து வெஞ்சின வீரர் கணக்கிலார்
தாந்த மாற்றலுக் ²கேற்ற தரத்தர
³வேந்த வெற்பை யொருவன் விரல்களால்
ஏந்தி யிட்டதென் னுள்ளத்தி னிட்டதால்.

(இ - ள்.) கொதிக்கின்ற கொடுஞ்சினத்தைபுடைய கணக்கில்லாரான
வானரவீரர் தாம் தம்வல்லமைக்கு ஏற்ற மலைகளை (க் கொண்டு வந்து) கொடுத்

துக்கொண்டேயிருக்க, தலைமையுள்ள அம்மலைகளை ஒருவன் [நான்] கைவி
ரல்களால் தாங்கிக் கடலிலிட்டு அடைத்தது என்மனத்திலிட்டதுபோல் வரு
த்துவன்றது; (எ - று.)—பி-ம்:—1 காய்த்தவானரவீரர்கதத்தினால். 2 ஏற்றன
தாக்கவே. 3 வேய்த்த... ஒருவன், வேந்தன்மற்றொருவன்மன். (௭௩௭)

சுஅ. சுட்ட வாகண்டுந் தொன்னகர் வேலையைத்
தட்ட வாகண்டுந் 1 தாவற்ற தெவ்வரைக்
கட்ட வாகண்டுந் கண்ணெதி ரேவந்து
விட்ட வாகண்டு மே²லெண்ணம் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) இராமன் (கடலைச்) சுட்டவாற்றைக் கண்டும் பழமையான நக
ரைச்சூழ்ந்த கடலை அணைகட்டித் தடுத்தவகையைக்கண்டும், (வருணனுடைய)
அழிவற்ற பகைவரை யொழித்தவாற்றைக் கண்டும். கண்ணெதிரே (அப்பகை
வர்) வந்துவிட்டவாற்றைக் கண்டும் மேல் (அவர்களைவெல்லுமாறு) எண்ணுத
லும் வேண்டுமோ? (எ - று.)

சேதையைக்கொடுத்து அவர்கள் காலில் விழுவது நகுதியேயன்றி யெண்ணு
வதிற்பயனில்லையென்று மாலியவான் தன்கருத்தைக்கூறிமுடித்தா னென்க.
'தொன்னகர்வேலையை' என்பதை மந்திரியாகக்கொண்டு, சுட்டவாகண்
டும் தட்டவாகண்டும் என்ற கூரிடத்தும் இயைக்க. இனி, தொன்னகரை அநு
மான் சுட்டவாகண்டும் (அவ்வநுமான்) தாவற்ற தெவ்வரைக்கட்ட வாகண்டும்,
(இராமன்) வேலையைத் தட்டவாகண்டும் (அவன் தானையோடும்) கண்ணெதி
ரேவந்துவிட்டவா கண்டும் மேல் எண்ணம் வேண்டுமோ? என்று உரைப்பாரு
முள்: எல்லாம் இராமபிரான் செயலாகக்கொள்வதேயிகப்பொருத்தமானது.
தெவ்வரைக்கடத்தில் விருப்பின்படி அஸ்திரங்களைச் செலுத்தும்வல்லமை
பெறப்படும். இவ்வைந்துபாடல்களும் மாலியவான்கூறியன என்பது மேற்பா
டலில் "தாயைப்பயந்தோன்" என வருவதனால் விளங்கும். பி-ம்:—1 தான
வர்தானையைக். 2 எண்ண. (௭௩௮)

சுசு.—இராவணன் அந்தமாலியவானைச் சீனந்துகுவதல்.

என்று தாயைப் பயந்தோ னியம்பலுந்
1 தின்று வாயை விழிவழித் தீயுக
நன்று நன்றுநம் மந்திர நன்றொன
என்றும் 2 வாழ்தி யிளவலொ டேகென்றான்.

(இ-ள்.) என்று தன்தாயானகேசரியைப்பெற்றவனமாதாமகன் சொ
ல்லவும், (இராவணன்) வாயைக்கடித்து (க் கண்களில்) தீப்பொறிபறக்க. 'கண்
றையிருந்தது, நன்றையிருந்தது; மதுஆலோசனை நன்றையிருந்தது' என்று கூறி,
(நீயும்என்) தம்பியோடும்போய் என்றும் வாழ்வாயாக என்று (சினந்து) கூறி
னான்; (எ-று.)—என்று நன்று-பிற்குறிப்பு. பி-ம்:—1 மென்று. 2 வாழி. (௭௩௯)
௫௦.—மாலியவான் மௌனமாய்விட, சேனைத்தலைவன் கூறத்தொடங்குதல்.

சுன மேகொ விதமென 1 வெண்ணுறு
மோன 2 மாகி 3 யிருந்தனன் முற்றினான்

ஆன காலே யடியி⁴னிறைஞ்சியச்
சேனை நாத னிணையன செப்பினான்.

(இ - ன்.) இதன்கூறுவது ஈனத்தைத்தருவதே என்று எண்ணி, முதிர்ந்த அந்தமாலியவான் மெனனமாகியிருந்தான்; அப்போது (இராவணனது)பாதக் களில்வணங்கி அந்தச்சேனைநாதன் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லினான்; (எ - று.) — அவற்றை மேல்மூன்றுகவிகளிற்காண்க. கொல்-அசை. பி-ம்:—1எண்ணினான். 2ஆக. 3இருந்தானற. 4இறைஞ்சிய. (எசு0)

நக.—இதுமுதல் முன்றுகவிகளொருதொடரி: சேனைத்தலைவன் மாலியவானைக் கண்டித்துக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1கண்மை யின்னகர் வேலை கடந்தவத்
நண்மை யொன்று மலாற்றிசைக் காவலர்
எண்ம ரும்மிவற் கேவல்²செய் கின்றவவ்
வுண்மை யொன்று. ³முணர்ந்திலே யோவையா.

(இ - ன்.) ஐயனே! கண்ணுக்குளதிராக (இந்த) நகரைச்சூழ்ந்த கடலைக் கடந்த அந்தவலிமையொன்றையுமேயல்லாமல், திக்குப்பாலக ரெட்டுப்பேரும் இந்தஇராவணனுக்கு ஏவல்செய்கின்ற அந்த உண்மையைச் சிறிதும் அறிந்த தில்லையோ? (எ - று.)

கடலரசனை வென்று அணைகட்டிவந்தான் இராம னென்றால், திப்பால கருள் ஒருவளுகிய வருணனை அவன் வென்றா னென்பது, பெறப்படும். அஷ்ட டதிக்குப்பாலகரையெல்லாம் வென்ற இந்தஇராவணனது வலிக்குமுன்னே அச்செயல் பாராட்டத்தக்கதோ? என்றவாறு. பி-ம்:—1கண்மையந்தர, கண் வயந்தர. 2செய்கின்றதத் திண்மை. 3உணர்ந்திலேபோவென்றான், உணர்ந்திலேயோதுவாய், உணர்ந்திலேசெப்புவாய். (எசுக)

ரு2. 1கூசும்²வானரர் குன்று³கொ டிக்கடல்
வீசி னாரெனும் வீரம்⁴விளம்புவாய்
ஊசி வேரொடு மோங்கலை⁵யோங்கிய
ஈச னேடு மெடுத்தது மில்லையோ.

(இ - ன்.) கூச்சம்கொள்ளாமியல்புள்ள வானரர்கள் குன்றுகொண்டு இந் தக்கடலிலே வீசினரென்கிற (பகைவரின்) வீரத்தைப் புகழ்கின்றாய்; பெரு மையோ டெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானேடும் ஊசிவேருடனே (இராவணன்) கைலாசமலையைப் பெயர்த்தெடுத்ததும் இல்லையோ? (எ - று.)

பெருமலையான கைலாசமலையைச் சிவபெருமானேடும் பேர்த்தெடுத்துக் கைக்கொண்டிருந்த இராவணனது பெருவீரத்துக்குமுன், வானரர் குன்றுக ளைக் கடலில்வீசிய செயல் பாராட்டுதற்கு உரியதோ? என்றவாறு. பி - ம்:— 1கூசி. 2வானரம். 3கொடுகடல், கொடாக்கடல். 4விளம்பினாய், 5ஏங்கிய. (எசு2)

ரு௩. அதுகொ டென்சில¹வாரமர் மேலினி
மதி²கெ டுந்தகை யோர்வந்து நாமூறை

பதிபு குந்தனர்³ தம்மைப் படுப்பதோர்
விதிக்கொடுத்த⁴ வினாந்தது தானென்றான்.

(இ - ன்.) இனி, (நடந்த) அந்தச்செயலைச் சொல்லி என்பயன்? சிலபுத்தி
கெட்ட எண்ணத்தையுடையோர் தம்மைக் கொல்விப்பதாகிய ஒப்பற்றவிதி
பிடித்துத் தள்ளுவதால், பெரும்போர்புரியும்பொருட்டாக வந்து, நாம் வாழ்கி
ன்ற ஊரிலே புகுந்தனர்; (இது) தான் வினாந்தது என்று கூறிமுடித்தான்;

அமர்மேல் = அமர்க்காக: வேற்றுமைமயக்கம். சிலர் போகூழால் போர்
புரிய நம்பதியிற் புகுந்தன ரென்பதே இப்போது வினாந்த விஷயமென்று
மாலியவானைக் கண்டித்துக் கூறி முடித்தான் சேனாதிபதி யென்க. பி-ம்:—
1வானரமாகி, மானிடராகுவார். 2கொடு. 3தன்மை, 4விளிந்திடவேண்டுவார்.

௫௫.—வாயில்காவலன் ஒற்றர் வந்தமையை அப்போது தெரிவித்தல்.

முற்று மூடிய¹ கஞ்சுகன் மூட்டிய
வெற்றன² பொறிக் கண்ணினன் வேத்திரம்
பற்று மங்கையி னன்³ படி காரனின்று
ஒற்றர் வந்தன ரென்ன வுணர்த்தினான்.

(இ - ன்.) (உடல்) முழுதும் மூடிய சட்டையை யுடையவனும், மூன்று
செய்த வெறும் நெருப்புப்பொறியைக் கண்ணிற் கொண்டவனும், பிரப்பக்
கோலப் பிடித்துக்கொண்டெள்ள அகங்கையையுடையவனுமான வாயில்காவ
லன் (உள்ளேவந்து) இப்போது ஒற்றர் வந்துள்ளா ரென்று தெரிவித்தான்.

படி காரன் - ப்ரதீஹாரன் என்பதன் திரிபு. வரும் உத்திரவின் றி உள்ளே
புகாதபடி தோற்றத்தைக்கண்டே யஞ்சுமாறு தீப்பொறிபறக்குக் கண்ணை
யுடையவன் வாயில்காவலனென்பார் 'மூட்டிய வெற்றனற்பொறிக்கண்ணி
னன்' என்றார். பி-ம்:—1கஞ்சுகி மூட்டிய, கஞ்சுகமொயம்பினான். 2பொழி.
3படிகாவலன், படிவாயினின்று. (எசச)

௫௬.—இராவணன் அநாமதிகோடுத்ததை வாயில்காவலன் தெரிவிக்க,
ஒற்றர் உட்புகுதல்.

வாயில் காவலன்¹ கூறி வணங்கலும்
ஏய வெங்கண்² விறல்கொ ளிராக்கதர்
நாய கன்புகுத் தீங்கென³ நன்றெனப்
போய வன்⁴ புக லப்புகுந் தாரரோ.

(இ - ன்.) வாயில்காவலன் (இவ்வாறு) கூறி வணங்குதலும், வெங்கண்
னோடுபொருந்திய வலிமையைக்கொண்ட இராக்கதர்க்குத்தலைவனான இராவ
ணன் 'இங்கே வரலிக' என்று அநாமதிதர, நன்று எனச் சொல்லிப்போய்,
அந்தவாயில்காவலன் (அரசனனுமதியைச்) சொல்ல, (வந்தஒற்றர் மந்திரசாலை
க்குட்) புகுந்தார்; (எ - று.)

இச்செய்யுள் அச்சிட்டபிரதியிற் காணப்படவில்லை; ஆயினும், பல ஏட்டுப்
பிரதிகளில் உள்ளதனாலும், வாயில்காவலன் அரசனனுமதியைத்தெரிவிக்க

ஒற்றர் உட்புகுந்தாரென்பதே முன்னையசெய்யுளோடு தொடர்புபடுதலாலும் இச்செய்யுட்குஉரை எழுதப்பட்டது. பி - ம்:—1கூறவயக்கெரி. 2இராக்கதர் நாயகன், ஆயவர்ப். 3ஆமெனாப், நண்பொடும். 4புகுத்தப். (எசடு)

௫௬.—ஒற்றர் இராவணன்பாதங்களில் வணங்குதல்.

மனைக்கண் வந்தவன் பாதம் வணங்கினார்
பனைக்கை வன்குரங் கின்படர் சேனையை
1நினைக்குந் தோறுந் 2திடுக்கிடு நெஞ்சினார்
கனைக்குந் தோறு முதிரங்கள் கக்குவார்.

(இ - ள்.) பனைமரம்போன்ற வலிய கைகளைபுடைய குரங்குகளின் பரவியசேனையை எண்ணுந்தோறும் நடுக்குகின்ற நெஞ்சையுடையவரும், கனைக்குந்தோறும் உதிரங்களைக் கக்குபவருமான ஒற்றர், அந்தமந்திராலோசனைச் சாலையினிடம் வந்து அவ்விராவணனது பாதங்களில் வணங்கினார்; (எ-று.)— உதிரங்கக்குதல்-அவர்கள் பட்ட வருத்தத்தினாலாகும். பி-ம்:—1நினைக்கவேபும். 2அமமரும், திடுக்கெனும். (எசசு)

௫௭.—இராவணன்வானரசேனைபின்பிலை முதலியவற்றைக் கூறச்சொல்லல்.

வெள்ள வாரி 1 விரிவொடவ் வீடணன்
2 தள்ள வாரி நிலைமையும் 3 தாபதர்
உள்ள வாறு முரைமினைன் ருனுயிர்
4 கொள்ள வாய்வெரு வுக்கொடுங் 5 கூற்றினன்.

(இ - ள்.) வெள்ளநீரைக்கொண்ட கடல்போன்ற சேனையின்பரப்போடு அந்தவீடணனென்ற சோம்பேறியின் நிலைமையும் தாபதவடிவம்பூண்டஇராம லட்சுமணர் இருக்கும்வகையும் ஆகிய இவற்றைச் சொல்லுக்கொன்றுவிலை னான்; (யாவனெனில்),—உயிர்கொள்ளுமாறு வாய்ப்புலற்றுக்கின்ற கொடிய யமனையொத்தவனான இராவணன்; (எ - று.)

தள்ளவாரம்-சோம்பல்என்றபொருளதாதலை, “தாங்க லசைத லலசுதல் சோம்பே, சடமடி தள்ளவாரமுந் தருமே” என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிய லாம். சோம்பலையுடையவன் ‘தள்ளவாரி’ எனப்பட்டான். உடனிருந்துபோர் புரிந்துவெற்றிபெறாமல் ஒடிப்போனமைபற்றி, விவீஷணனை இங்கனம் இகழ்ந்துகூறினானென்க. இனி, கன்னடபாஷையில் தள்ளபாருஎன்றசொல்-போர் செய்ய அஞ்சுகையென்றபொருளிலுள்ள தாகக்கூறுகின்றனர்; அந்தச்சொல்லி லிருந்து இவ்வாறுவந்ததெனக்கொள்ளினுமாம். இனி, 2 தள்ளவாரமுமென்றபா டத்தைக்கொண்டு-யாம் தள்ளிவிட வாழ்கின்ற, நிலைமையும் என்று உரைப்பாரு முள். பி-ப்:—1நிலைமையும், விரிவொடும். 3 தாபதன். 4 கொள்ளை. 5 கூற்றினன்.

இப்பாடலுக்குப்பின்

1 என்னச் சார ரிசைத்தனர் வேலையை

கன்ன லொன்றிற் 2 கூடந்து கவிக்குலம்

துன்னு பாசறைச் சூழல்க டோ றுமே
அன்ன ராகி யரிதி னடைந்தனம்.

என்று ஒருபாடல் சில ஏட்டுப்பிரதியிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—1 என்ன
வே சகசாரரிவ், 2 கடந்தகவிக்கடல்.

௫௮ — இதுமுதல் ஏட்டுக்கவிதா-ஓற்றர் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அடிய 1 மந்நெடுஞ் சேனையை யாசையால்
முடிய 2 நோக்கலுற் றேமுது வேலையின்
படியை நோக்கியெப் பாலும் படர்குறும்
கடிய வேகக் 3 கலுமுனிற் கண்டிலம்.

(இ - ன்.) (உணது) அடியவராகிய நாங்கள் அந்த நீண்டவானரசேனையை
விருப்போடு முடியக்காணத்தொடங்கினோம்; (ஆனால்), பழையகடலின்தன்
மையை நோக்குமாறு எல்லாப் பக்கமும் பறந்துசேர்ந்த கடியவேகத்தைபு
டைய கருடனைப்போலக் காணமுடியாதவர்களானோம்; (எ - று.)—இதனால்,
வானரசேனை முடிவுகாணவொண்ணாதவாறு மிகப்பெரியதென்ற உரைத்த
வாறு. பி-ம்:—1 மன்னெடுஞ், 2 நோக்கியபாரம், நோக்கியவ்வானம், நோக்கி
யெக்காலும். 3 கலுமுற்குங்காண்கொணு. (எச௮)

௫௯. துவல யாம்வர வேண்டிய நோக்கதோ

கவலை வேலை 1 யெனுங்கரை கண்டிலா
அவல 2 மெய்த வடைத்துழி யார்த்தெழுந்
துவலை யேவந்து சொல்லிய சில்லையோ.

(இ - ன்.) வேலையென்று சொல்லப்படுகின்ற கடலின்கரையைக் காண
மாட்டாமையாலான கவலை அவலப்படும்படி [நீங்கும்படி] (வானரர்கள் மலை
கொண்டுஎறிந்துகடலை) அடைத்தபோது, ஆர்த்தெழுந்த நீர்த்திவலையே
(வானரப்படை கணக்கிடமுடியாதென்பதை) வந்துதெரிவிக்கவில்லையோ?
(அதனைச்சொல்ல) யாம் வரவேண்டிய நோக்கத்தைபுடையதோ? (எ - று.)

வானரர்வீசிய மலையினாலெழுந்த நீர்த்திவலையின் ஆரவாரமே வானரரின்
பெருந்தொகையையும் பெருவலிமையையும் தெரிவிக்குமென்றவாறு. கவலை
வேலையெனுங்கரைகண்டிலா அவலமெய்தஎன்பதற்கு-யாவரும் கவலையாகிய
வேலையை [கடலை] க்கரைகாணமாட்டாதுவருந்த எனினுமாம். பி - ம்:—
1 அடைந்திடக்கற்பழிந்து, எனுங்கரைகாண்கிலாது, 2 எய்தியதேதுளி, எய்தி
யடைத்துழி. (எச௯)

௬௦. எல்லை 1 நோக்கவு 2 மெய்தில தாமெனுஞ்
சொல்லை நோக்கிய மாணுடன் றோனெனுங்
கல்லை நோக்கிக் கண்களை நோக்கித்தன்
வில்லை 3 நோக்கவும் வெந்தது வேலையே.

(இ - ன்.) கடற்பரப்பைநோக்கிக் கிடக்கவும் (அந்தக்கடலின்தெய்வம்)
வராதுவிட்டதுஎன்ற பழமொழியைக்கருதிய அந்தமாணுடன் (தனது) தோ

என்னும் மலையை நோக்கிக் கணைகளையும் நோக்கி வில்லையும் நோக்கியமாத் திரத்தில், கடலானது வெந்திட்டது; (எ - று.)

தோளையும் கணையையும் பார்த்தது - தோள்வலிமையிருந்தும் அதை வெளிப்படுத்திக்காட்டுதற்கு உரிய கணைகளிருந்தும் இந்தக்கடலரசன் அதனை புணராமற்போயினானே என்ற குறிப்பினு லாகும். வில்லினோக்கவும் வேலைவெந்தது என்றது - வில்லிற்கணையைப்பூட்டிச் செலுத்துவதற்குமுன்னமே கடல்வெந்திட்டதென்ற கருத்தினால். பி-ம்:—1 நோக்கினும், 2 எய்தலராயினும், எய்தலதாமெனும், 3 நோக்கலும். (எடு0)

கூக. தாரு லாமணி மார்பநின் றம்பியே
தேரு லாவு 1 கதிருந் திரிந்துதன்
பே²ரு லாவு மளவினும் பெற்றனன்
நீரு லாவு யிலங்கை நெடுந்திரு.

(இ - ன்.) வெற்றிமாலையினக்குகின்ற அழகியமார்பையுடையவனே! உன்னுடைய தம்பியாகிய வில்லினானே தேரில் (தினந்தோறும்) சஞ்சரிக்கின்ற ஆயிரங்கிரணான சூரியனுஞ் சஞ்சரித்துத் தன் [இராமன்] பேர்வழங்குங் காலமளவிலும் [சூரியனுதிப்பதும் ராமநாமம்வழங்குவதுமான காலமாகிய கற்பகாலம்வரையிலும்] நீர்சுற்றிலுமிருக்கப்பெற்ற இலங்காநகரின் பெருஞ் செல்வத்தைப்பெற்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 கதிர்களிரண்டுந்தன், கதிருந் திருந்துதன், கதிருந் திரிந்தன், 2 உலாவளவுமெய்தப். (எடுக)

கூஉ. சேது பந்தனஞ் செய்தன னென்றதிப்
போது வந்த 1 புதுவலி யோவொரு
தூது வந்தவன் றோள்²வலி சொல்லிய
ஏது³வந்தயி லாத ஹிருக்கவே.

(இ - ன்.) (அந்த இராமனுக்கு), ஒரு தூதாகவந்த அநுமானுடையதோள் வலிமுன்னமேதெரிவித்த முடிவில்லாத [மிகப்பெரிய] காரணம் நிற்கையில், அணைக்கட்டைச்செய்தானென்ற இவ்விஷயம் இப்போது ஏற்பட்டபுதிய வலிமையோ? (எ - று.)

ஒருதூதுவந்த வானரம் தன்தோள்வலியால் இலங்கையைச் சுட்டுக் கொட்டைபரப்பியதனாலேயே அப்படிப்பட்ட தூதுவினைக்கொண்ட தலைவன் திறம் முன்னமே நமக்கு ஏற்பட்டதேயென்றவாறு. பி-ம்:—1 புதுமையதோ, 2 வலியாடும், வலியான்முனம், வலிசொல்லவே, 3 வந்ததெலாநகிருக்கையே, அந்தமிலாததிருக்கவே. (எடுஉ)

கூஉ. மருந்து தேவ ருந்திய மாலீவாய்
2 இருந்த தானவர் தம்மை 3 யியைந்துமுன்
பெருந்திண் மாயற் குணர்த்திய 4 பெற்றியின்
5 தெரிந்து காட்டின னும்பி 6 சினத்தினும்.

(இ - ன்.) முன்னொருகாலத்தில், தேவர்கள் அமிருதத்தையுண்ட சமயத்தில் அவர்களிடையே யிருந்த அசுரனை யறிந்துமிக்கவலிபடைத்த மாயவனாகிய திருமாலுக்கு(ச் சந்திரசூரியர்) காட்டியதன்மைபோல, உன் தம்பி (சூரர்க்கு வழியுண்ட எங்களை) யறிந்து சினங்கொண்டவனாய்(இராமனுக்கு)த் தெரிவித்தான்; (எ - று.)

பாற்கடலினின்று அமுதம்தோன்றியபின் மோகினியவதாரங்கொண்டு அசுரரை மயக்கி வஞ்சித்துவிட்டுத் திருமால் தேவர்கட்கு அவ்வமுதத்தை அகப்பையாற்கொடுத்துவருகையில், சிம்மிகையின்புதல்வனான சைம்மிகேயன் அசுரவுருவத்தைக்காந்து தேவருருக்கொண்டு அவ்வமுதத்தைப்பெற்றானாகச் சூரியசந்திரர் அவ்வசுரனைக் காட்டிக்கொடுத்தாரென்றும், அப்போது திருமால் அமுதம்பகிர்ந்துகொடுத்த அகப்பையினால் அவ்வசுரனைத் தாக்க அவன் தலை வேறுஉடல்வேறுகப்பிளவுபட்டானாயினும் உயிரீக்காதுரின்று, இராகுசேதுக்களென்றபெயர்பூண்டு இருவடிவாகிக் கோள்சொன்ன சூரியசந்திரரைச் சிற்திலகாலங்களிற் பற்றிக்கொள்வதனால் தான் கிரகணமுண்டாவதென்றும் புராணங்கள் கூறும். 1. பி - ம்:—1 வந்து, 2 அருந்து, அறிந்து. 3 இமைப்பின்முன், இரவிமுன். 4 பெற்றிபோல். 5 திரிந்து. 6 சினத்தினால். (எடுக)

சுசு. பற்றி வானர வீரர் பனைக்கையால்

எற்றி யெங்களை 1 யேனெடுந் தோளிநச

சுற்றி யீர்த்தலைத் துச்சுடர் போ²லொளிர்

வெற்றி 3 வீரற்குக் காட்டி விளம்பினான்.

(இ-ன்.) எங்களைப்பற்றி, வானரவீரர்களைக்கொண்டு பனைமரம்போன்ற கையால் (எங்களுடைய) பெருமைபெற்ற தோள் முறியும்படி குத்தி யீர்த்துச் சுற்றவைத்து வருத்தி, (அத்தவிடீஷணன்), சூரியன்போல்விளங்குபவனான வெற்றிபொருத்தியவீரனாகிய இராமனுக்குக் காட்டி (இன்றொன்று) அறிவித்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—1 என்பொடு தோளுநச, ஏனெடுத்தோளுநச. 2 ஒளி. 3 வீரனிற். (எடுச)

சுரு. சரங்களிற் 1 கிவற்றிற் பண்டு தானுடை

வரங்கள் சிந்துவ னென்றனன் மற் றெமைக்

சூரங்க லாமை 2 தெரிநதுமக் கொற்றவன்

இரங்க வுய்த்தன மீதெங்க 3 ளொற்றென்றார்.

(இ - ன்.) அந்தவெற்றிபொருத்திய இராமன், — இங்குள்ள இந்தச்சரங்களினால், இராவணன் முன்னேமுதற்கொண்டு அடைத்துள்ள வரங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிடுவேனென்றான்; மற்றும், எங்களை, (எமாற்றுவதற்காகக் சூரங்கின்றுடிவைக்கொண்டிருப்பவரேயன்றி உண்மையிற் சூரர்க்கு அல்லோம் என்ற உண்மை தெரிந்தபின்பும் எங்கள்மீது இரக்கங்கொண்டதனால், (நாங்கள்) உய்த்தோம்: இதுவே நாங்கள் ஒற்றிவந்தபொருள் என்று (தாம் ஒற்றி யறிந்துவந்தமையைத்) தெரிவித்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 இவற்றால். 2 தெரித்தம். 3 ஒற்றரோ. (எடுச)

௬௬.—மற்றும்யாவற்றையும்சொல்லி இராவணனை அவர்கள்
வாழ்த்தி நின்றல்.

மற்றும் யாவையும் ¹வாய்மைய வானவன்
சொற்ற ²யாவையுஞ் ³சோர்வின்றிச் சொல்லினார்
குற்றம் யாவையுங் கோளொடு நீங்குக
⁴இற்றை நாண்முத லாயுவுண் ⁵டாகென்றார்.

(இ-ள்.) பின்னும் (அந்தவானரச்சேனையிடையிலே நடந்த) எல்லாப்பொரு
ளையும் உண்மையைக்கொண்ட கடவுளினவதாரமான இராமன் (இராவணனி
டம்கூறுமாறு) சொன்ன எல்லாவிஷயங்களையும் தளர்ச்சியில்லாமல்விடுவாகக்
கூறினார், (அவ்வொற்றர்),—‘மாறுபட்டுடனே குற்றம்யாவையும்நீங்குக:
இன்றுமுதல் இன்னும்ஆயுள் (மேன்மேல்) உண்டாகுக’ என்றுவாழ்த்தினர்.

தாம் கூறியதில் இராவணன் வெறுக்கத்தக்கன பல இருக்குமாதலால்,
இராவணனைவாழ்த்தினின்றனர் ஒற்றர்க ளென்னலாம். 1-ம்:—1வாய்மையும்
வானவன், வாய்மையம்மானவன், 2-தெனமன்னவன். 2யாவுஞ், 3செவிசுடச்,
செவியிடைச். 4உற்ற. 5உண்டாகென்றார், உண்டாகென்றான். (எடுக)

ஒற்றுக்கே விப்பபடலம்முற்றிற்று.

க-ஆவது இலங்கைகாண்டபடலம்.

இராமபிரான்சவேலமலேமீதேறி இலங்கையைக் கண்டதைக் கூறும் பட
லமென்பது, பொருள். இப்படலத்தின்பெயர், இராமலங்கைகாண்டபட
லம் எனவும்வழங்குகின்றது. சிலபிரதிகளில் முதல்இருபத்துநான்குவிகளும்
சிலபிரதிகளில் இருபத்தைந்துவிகளும் ஒற்றுக்கே விப்பபடலத்தையே சேர்ந்
தனவாகக்காணப்பட, வேறு சிலபிரதிகளில் முதல்இருபத்துமூன்றுவிகள்கள்
சேருப்பதிப்படலம் என்ற பெயருடன் உள்ளன. [செருப்பதிப்படலம்-இரா
வணன்மனம் போரிற்பதிதலைத் தெரிவிக்கும் படலமென்று பொருள்படும்.]

ஒற்றர்கள்செய்திசொல்லிவிட்டுச்சென்றதும், இராவணன் சபைகூட்டி
வினவ, சேனாபதி ‘இப்போது செய்யவேண்டியது போரே: ‘பகைவருள்ள
விடத்துச்சென்று பொரலாமோ?’ என்ற ஒரெண்ணம் நமக்கு இருக்கையில்,
அவர்கள்வலியவந்திட்டது நன்மையே. ஆயிரம்வெள்ளம்சேனை நமக்குள்ளத
னால் வலிமையைப்பற்றிக்கவலையேயில்லை; எனக்குவிடைகொடுத்தால், நான்
பகைவென்றுவருகின்றேன்’ என்ன, அப்போது மாலியவான் ‘இராமபிரான்
முதலியோர் திருமால்முதலிய தேவர்களின் அவதாரமென்றும் இராட்சச சங்
காரத்திற்காகவேவந்துள்ளாரென்றும், அநுமான் நம்பதியிற்புகும்போது இல
ங்கையின் தேவதையை வென்றிட்டானென்றும் இங்ஙனம் பலபடியாகச்சொ
ல்லுகிறார்கள்: அதற்குஏற்ப, ஆயிரக்கணக்கான உற்பாதங்களுந்தோன்றியுள்ள
ன: முன்னமும் திருமாலால் நமதுகுலம் ஒடுங்கியது உண்டு: அதனால், எனக்கு

அச்சமாயுள்ளது: சீதையைக்கொடுத்திடிலே தருதி' என்று தன்கருத்தைமீண்டும் வற்புறுத்துக்கூற, இராவணன் அவனைப்பரிசுசித்துத் தன்னைப்பற்றிப்பெருமிதமாகப்பேசினான்: இங்ஙனம்சிகழ்கையில், சூரியன்தோன்றினனாக, இராமபிரான் தம்பியுடனும் பரிவாரங்களுடனும் சுவேலமலையினுச்சியேறி இலங்கைவளநகரைக்கண்டு தன் தம்பிக்குங்காட்டிக்கொண்டு அதிசயிக்கையில், வானரப்படைத்தொகுதியைக்காணுமாறு இராவணன், இலங்கைக்கோபுரத்தின் மேலிடத்தைச்சேர்ந்தானென்பது, இப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

வேறு.

க.—இராவணன் வினவச் சேனைகாவலன் சொல்லக் தொடங்குதல்.

வைதெனக் கொல்லும் விற்கை மாணிடர் ¹மகர நீரா
நொய்தினி ²னடைத்துத் தானே யோடும்வந் தேறி நம்முநர்
எய்தின ரென்ற ³போதின் வேறினி யெண்ண வேண்டும்
செய்திற னுண்டோ ⁴வென்னச் சேனை⁵கா வாளன் ⁶செப்பும்.

(இ - ன்.) சாபம்பெற்றறப்போல(த் தவறாது)கொல்லுகின்ற வில்லைக் கொண்ட மாணிடர் கடலை விரைவில் அணைக்கட்டிவிட்டு சேனையோடு வந்து (அத்தக்கடலைக்)கடந்திட்டு நம்முரைச்சேர்ந்தா ரென்றபோது வேறேஎண்ணு தற்குரியதாய்ச் செய்யத்தக்கதொழில் [எண்ணிச்செய்யத்தக்க ஒருகாரியம்] உண்டோ? என்று இராவணன் வினாவியதற்கு, சேனைகாவாளன்மறுமொழி கூறலுற்றான்; (எ - று.)—மறுமொழியைமேல்நான்குகவிகளிற்காண்க.

இனி, இச்செய்யுட்டு - ஒற்றர்கூறியதுகேட்ட சேனைகாவாளன் 'மாணிடர்எய்தினாரென்றபோது வேறினிச்செய்திறனுண்டோ?' என்றுசொல்லிப்பின்னும் கூறலானென்று உரைத்தலும்ஒன்று. 1-ம்:—1மகரவேலை. 2அடைத்து மானத்தானையா னுவன்றநம்முநர்; அடைத்தமானத்தானையானுவன்றநம்முநர். 3போதும். 4என்று. 5காப்பாளன், காவலவன். 6சொன்னான்.

2.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்: சேனைகாவாளன் சொல்லும் மறுமொழியைத்தேர்விக்கும்.

1விட்டன மாதை யென்ற போதினும் வெருவி ²வேந்தன் பட்டதென் நிகழ்வர் விண்ணோர் ³பற்றியும் பகையைத் தீர
⁴ஒட்டலாம் போரி னென்ற ரொட்டினு மும்பியொட்டான்
கிட்டிய போது ⁵செய்வ தென்னினிக் கிாத்தல் ⁶வேண்டும்.

(இ - ன்.) சீதையை விட்டிட்டோமென்றாலும் 'ராட்சசராசன் அஞ்சிச் செய்த தொழிலாம்' என்று தேவர்கள் இகழ்வார்கள்; போர்செய்தாலும் பகைமையைத்தீரும்படி சமாதானஞ்செய்யலாம்: (ஆனால்), பகைவர் போரிற் சமாதானமாவதானாலும் உன் தம்பி ஆகவொட்டான்; நெருக்கடியான இச்சமயத்தில் இனிச்செய்வதென்னென்று ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டும்; (எ - று.)—பட்டனென்பபெல்லாம் படப்பெற்றிப்பழியிற்றீர்வோம்என்பது, சிலபிரஜயிலிரண்டாவதுஅடி. 1-ம்:—1விட்டன, 2வேந்த, 3பற்றியிப், பகை

யைத்தீர்வோம். 4ஒட்டினமெனிணுமன்னு, ஒட்டலாம்பெரியோயொன்னூர், ஒட்டலாக்கேளிரென்ன. 5வேறுசெய்வதென். 6வேண்டாம். (எடுசி)

௩. ஆண்டுச்சென் றறிக னோடு மனிதரை யமரிற் கொன்று மீண்டுநம் மிருக்கை சேர்து மென்பது மேற்¹கொண் டேமேல் ஈண்டுவந் திறுத்தா ²ரென்னு மீதலா துறுதி யுண்டோ ³வேண்டிய தெய்தப் பெற்றால் ⁴வெற்றியின் விழுமி தன்றோ.

(இ - ள்.) (கடற்கரையில் நமதுபகைவர்தங்கினுரென்று கேட்டபோதே) அங்கேயே போய் வானரங்களுடனே மனிசரைப் போரிற் கொன்று மீண்டு நமது இருப்பிடத்திற்கு வந்துசேருவோமென்ற செயலை மேற்கொண்டிருந் தோமானால் (கொண்டிருக்கலாம்; அது செய்யாதுவிட்டோம்; அதனால் என்ன? நமது பகைவர்) இங்குவந்து தங்கினுரென்பதல்லது (வேறு) உற்றபொரு ளுண்டோ? (நாம்) வேண்டிய செயல் கிட்டப்பெற்றால், வெற்றியிலே சிறப் புடையதாமன்றோ? (எ - று.)

நாம் முன்னமே நம்பகைவர்களிருந்த இடத்திற்குப்போய்ப் போர்புரிந்து அவர்களைக் கொன்று மீண்டவராமற்போலேயே யென்று கவலைப்படவேண்டாம்; ஏனெனின், நாம் அங்கே போகிறசெயலில்லாமலே நம்பகைவர் நம்மிடத்துக்கே போர்புரியுமாறு வந்துவிட்டால், நாம் வேண்டியது தானே வந்து கூடியதாதலால், இது நல்லதெயன்றோ என்றவாறு. 1-ம்:—1கொண்டோமே. 2என்னில், என்றல். 3வேண்டுவது. 4வெற்றியின், வெற்றியில். (எடுக)

௪. ஆயிர வெள்ள ¹மான வரக்கர்தந் தானை ²யைய தேயினு முழி நூறு ³வேண்டுமாற் சிறுமை ⁴பென்றே நாயினஞ் சீயங் கண்ட தாமென நடப்ப தல்லால் நீயுருத் ⁵தெழுந்த போது குரங்குகதிர் நிற்ப துண்டோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஆயிரவெள்ளமென்னுந் தொகையையுடைய அரக்கருடைய சேனை (பகைவரால்) அழிவதாயினும் ஊழி நூறுவேண்டும்: (நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள) சிறுமை என்னவோ? (மேலும்), நீ சினந்து போருக்குச்செல்லும்போது நாயினங்கள் ஒருசிக்கத்தைக் கண்டதாகு மென்னுமாறு (அந்தப் பகைவர்திரள்) அஞ்சியோடுவதல்லாமல், குரங்குகள் எதிரேநிற்பதும் உண்டோ? (எ - று.)

நமக்கு எவ்வகையாலும் சிறுமையில்லை: நமக்குச் சேனைவலியும் மிகவும் பெரிது: உன்னொருவனைக் கண்டமாத்நிரத்தில்தானே சிக்கத்தைக்கண்ட நாயைப்போல நடுங்கியோடுவதல்லது குரங்குகள் உன்னெதிரேநிற்குமோ? ஆகையால், பகைவர் வந்திட்டா ரென்று கவலைப்படவேண்டியதில்லையென்ற வாறு. 1-ம்:—1ஆய, ஐய. 2உண்டு. 3வேண்டுமே. 4என்றும், என்னே. 5எதிர்த்த. (எக௦)

௫. வந்தவர் தானை யோடு மறிந்துமாக் கடலில் வீழ்ந்து ¹சிந்தின ரிரிந்து போகச் ²சேனையும் யானுஞ் சென்று வெந்தொழில் புரியுமாறு காணுதி விடை³யீ் கென்ன இந்நிரன் முதுகு கண்ட விராவணம் ⁴கேயச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (இப்போது நம்முடன்பொருமாறு) வந்தவர் (தமது) சேனை யுடனே திரும்பிப் பெரியகடலில் வீழ்ந்து சிதறுண்டிலைகெட்டுப்போகுமாறு சேனையும் யானும் போய்க் கொடிய போர்த்தொழில் புரியுமாற்றைக் காண்பாய்; விடைதருவாய் என்று இத்திரினை முதுகுதாணுமாறுசெய்த இராவண ந்குஎற்றவைகளைச் சொன்னான்; (எ - று) — 3-ம்:—1சித்தியேபிரியல், 2தேவ நுத்திகைப்பயான்போய், 3தாவென்ன, 4யென்ன. 4எய்திச். (எசக)

கூ.—மாலியவான் கூறத்தோடங்குதல்.

மதிநெறி யறிவு சான்ற மாலிய வா¹னல் வாய்மை
பொதுநெறி 2நிலைய தாகப் புணர்த்துதல் 3புலமை யென்னு
விதிநெறி 4நிலைய தாக 5விளம்புகின் றோரு மீண்டு
செதுநெறி 6நிலையி னாரே 7யென்பதுந் தெரியச் 8சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆராயவேண்டியமுறையாலே (ஆராய்ந்தறிந்த) உணர்வு மிக்க மாலியவான், (இராவணனைநோக்கி உலகில் சிகழ்கின்ற நல்லவார்த்தை பொது வானநெறியிலே நிற்பதானும் அதனை நமக்கும்) உபயோகப்படுத்திப்பார்த்தல் புலமையாகு மென்று (முன்னஞ்) சொல்லி, (பிறகு, பகைவர்நம்மீதுவந்தது) விதியின்முறைநிற்றலையுடையதாக விளம்புகின்ற பிரகத்தன் முதலினோரும் அந்நிலைநீங்கிச்சோர்கின்ற நிலையையடைபவரே டுண்ணுங் கருத்துத் தோன்றுமாறு பின்னுஞ்சொல்லலானான்; (எ - று)

உலகத்துப் பொதுப்பட ஒருபேச்சுப் பிறத்திட்டால், அதைப்பற்றியாலோசிக்கவேண்டுவது அவசியமென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறியபொருள். இராமன்முதலியோர் எதிரிடவந்தது தம்முடைய தீயவிதியின்பயனலேயேயென்று பிரகத்தன்கூறியதை “பதிபுகுத்தனர் தம்மைப்படும்பதோர், விதிக்கொடுத்த விளைத்ததுதானென்றான்” என ஒற்றுக்கேள்விப்படலத்துவந்ததுகொண்டு உணர்க. பிரகத்தன்போல்வார் டம்பமாகக் கூறினும் போரிற்சேர்ந்துவிடுபவரேயென்பது, பின்னடிகளின்பொருள். இனி, விதிநெறிநிலையதாக விளம்புகின்றோரும் - இதுவரை விதிபோன்றுபேசிப் பகைவரைத் தவறாது அழிப்பவருமெனினுமாம். 3-ம்:—1அவ்வாய்மை, இவ்வாய்மை. 2நிலைமையாகப்புணர்த்துதல், நிலையாகத்தானேவுதல். 3பொதுமெய். 4நிலையவாக, நிலையினின்ற. 5வீரம்நிறுவரையையா, விளம்புகின்றோர்களாயாரும், 6நிலையரல்லர். 7என்பது. 8சொன்னான். (எசஉ)

எ.—இதுமுதற்படுத்துக் கவிநா—ஒருதோடநீ: மாலியவான் சொல்லியதைத் தோவிக்கும்.

பூசற்கு முயன்று நம்பாற் பொருதிரைப்புணரி 1வேலைத் தேசத்துக் 2கிறைவ னான 3சரதன் 3சிறுவன் றனனை மாசற்ற சோதி வெள்ளத் துச்சியின் 4வரம்பிற் றோன்றும் ஈசற்கு மீசன் வந்தா னென்பதோர் வார்த்தை 5பிட்டார்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகளைக்கொண்ட கடலையெல்லையாகவுடைய பூமிக்குத் தலைவனாகிய சரதனதுபுதல்வனான இராமனை, குற்றமற்ற சோதித்

தொகுதிகளையுடைய வானத்தின் உயர்த்துடத்தெல்லையிலே காணப்படுபவ னாகித் தேவாதிதேவனான கடவுளே நம்மிடத்துப் போர்செய்யமுயன்று வந் துள்ளா னென்பதாகிய ஓர்வார்த்தையைப் பலரும்) சொல்லுகிறார்கள்; (எ - று.)—சோதிவெள்ளத்துச்சியின் வரம்பு-பரமாகாசம், பி-ம்:—1வேலித். 2அரசனான, 3சிறுவனாக, சிறுவன்சேர. 4வைகுகின்ற. 5இட்டான். (எசுந)

அ. அன்னவந் 1கிளவ நன்னை யருமறைப் 3பரமென் றோறும் நன்னிலை நின்று 4தீரா 5நவையிலா வுயிர்க டோறும் தொன்னிலை 6பிரிந்தா னென்னப் பலவகை 7நின்ற தூயோன் 8இன்னனை யென்ன யாரும் 9மியம்புவ ரேதி யாதோ.

(இ-ள்.) அந்திராமனுக்குத் தம்பியான இலக்குமணனை, —(உணர்வுதற்கு) அரிய வேதமானது பரமென்று சொல்லுகின்ற (அந்தச்) சிறந்தநிலையினின்ற விட்டுநீங்காது குற்றமற்றது, (தனது) பழமையான நிலத்திந்தேவிட்டானென்று கருதாமாறு (பலவகைப்) பிராணிவர்க்கங்களிலெல்லாம் பலவகையாக (ப் பிரிந்து) நிற்கின்ற பரிசுத்தமூர்த்தியான திருமாலினது இன்னையாவ னென்று பலரும் (நம்செவியிற்படச்) சொல்லுவார்கள்: (இதற்குக்) காரணம் யாதோ? (எ - று.)

இலட்சுமணனைத் திருமாலின்திருவணையான ஆதிசேஷனென்கின்ற நன் ரென்றவாறு. திருமால் பரத்துவத்தினின்று நீங்காது தனது இச்சையால் பலவகைப்பிறவியிலும் தோன்றுகின்றான். அங்கனம் தோன்றும்பொழுது எந் தப்பிறவியிற் பிறக்கின்றானோ அந்தப்பிறவியிலுள்ள மறைப்பிராணிகளைப் போலவே யிருக்கின்றானே யன்றித் தனது பரத்துவநிலை தோன்றுமாறு இருப்பதில்லை. கருமசம்பந்தமோ அப்பரமனுக்கு உண்டாவதில்லை யென்பது, இரண்டுமூன்றாமடிகளின் கருத்து. தீரா நின்ற எனவும், நவையிலா நின்ற எனவும் இயையும். மூன்றாமடி. 'தொன்னிலையாகி நின்றசுடரொளியாய தூயோன்' என்று சிலபிரதி. இத்தப்பாடலுக்குப்பின் "ஆயிரமுற்பாதங்கள்" (கசு) என்றபாடலும், அதன்பின் "அம்பினுக்கு இலக்கமாக" (கடு) என்ற பாட லும், அதன்பின் "அவ்வமர்க்கு (க) என்ற பாடலும் சிலபிரதியிலுள்ளன. பி-ம்:—1இளையான். 2நெறிப். 3பரன், பாம்பு. 4தீர்ந்து. 5நவையறுபொருள்க டோறும். 6பரன். 7நின்று, நிறைந்த. 8இன்னனமெவருக்கேட்ப, என்னுமீ தெவருக்கேட்ப, இன்னவனருளாரும். 9விளம்புவது. (எசுச)

கூ. 1அவ்வமர்க் கமைந்த வில்லுங் குலவரை யவற்றி னொன்ற வெவ்வலி வேறு வாங்கி விளிஞ்சனே விதித்த மேனாட் செவ்வழி நாணுஞ் சேடன் றெறிகணை யாகச் 2சேர்த்திக் 3கவ்வயில் கால நேபிக் கணக்கையுங் கடந்த 4தென்பார்.

(இ - ள்.) போர்செய்யுமாறு (அந்திராமனுக்கு) அமைந்துள்ள அவ் வில்லும், குலாசலங்களிலே யிருந்த கொடிய வலியைத் தனியே வாங்கிப் பிரம தேவன் முற்காலத்தில் நிருமித்ததாகும்; (அத்தவில்லுக்கு) நேர்மையான முறை யைக் கொண்ட நரணியாவதும், ஆதிசேடனே; (அத்தவில்லில்) ஆராய்ந்தெடு

த்த அம்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுக் கவ்வந்தன்மையுள்ள கூரிய முனையும், கால சக்கரத்தின் தன்மையையும் கடந்துள்ள தென்று சொல்வார்; (எ - மு.)

பிரமதேவன் ஹரிஹரர்களின் வலிமையைத் தெரிதற்பொருட்டு இரண்டு விற்களை நிருமித்துக் கொடுத்தவற்றில் விஷ்ணுவின் வில்லே அகத்திய முனிவன்மூலமாக இராமபிரானுக்கு வந்துள்ளதனால், 'வில் விரிஞ்சனே விதித்த' என்றது; இதனை ஆரணியகாண்டத்துக் காணலாம். காலநேமி-காண த்தைநடத்துஞ்சக்கரம்: அது தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லவல்லதுபோல, கணையிலுஞ் செல்லவல்லதென்பார் 'காலநேமிக்கணக்கையுங் கடந்தது' என்றார்; இனி, காலநேமி என்பது-எதிர்த்தார்க்குத்தவராமல் மரணத்தைபுண்டாக்கவல்ல திருமாவின் சக்கரப்படையான சதரிசன மென்றும் கொள்ளலாம். பி-ம்:—1அவ்வவர்க்கு, 2செய்த. 3கவ்வையில். 4என்து. (எகடு)

க௦. வாலிமா மகன்வந் தானை வானவர்க் கிறைவ நென்றார்
நீலனை யுலக முண்ணு நெருப்பினுக் 1கரச நென்றார்
2காலனை யொக்குந் தூதன்³காலங்கண் ணுதலு மென்றார்
மேலுமொன் றுரைத்தா ரன்னான் விரிஞ்சனா மினிமே லென்றார்.

(இ - ள்.) வாலியின்சிறந்தகுமார(அன அங்கத)அகப்பிறந்தவனைத்தே வர்க்குத்தலைவனான இந்திர நென்றார்கள்; நீலனென்பவனை, (புகார்தகால த்தில்) உலகத்தைபுமுண்ணவல்ல அக்கினிதேவ நென்றார்கள்; யமையொ த்த தூதனாய்வந்த அனுமானை, வாயுதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியு மென்றார் கள்; மேலும், (அவனைப்பற்றி) ஒன்றுகூறியுள்ளார்: அவன் இந்தப்பிறவியின் பின் பிரமதேவனாவா நென்றார்கள்; (எ - மு.)

வானவர்க்கிறைவன் - இந்திரனமிசம்நிரம்பியவனென்பது கருத்து: நீலன் முதலானார்க்கும் இங்கனமே காண்க. விரிஞ்சன்-அன்னப்பறவையால் தாங்கப்படுபவன்: பிரமன்: வடசொல். பி-ம்:—1அரசென்றார்கள். 2காலனை, 3காற்றெனுங்கடவுளென்றார். (எகக)

கக. அப்பத மவனுக் கீந்தா னரக்கர்வே ரறுப்ப தாக
இப்பதி 1யெய்தி னானவ் வீராமனென் றெவருஞ் சொன்னார்
2ஒப்பின லுரைக்கின் றுரோ வுண்மையே யுணர்த்தி னுரோ
செப்பியென் குறங்காய் வந்தார் தனித்தனித் தேவ 3ரென்றார்.

(இ - ள்.) அந்தப்பிரமபதத்தை அவ்வனுமானுக்குக் கொடுத்தவனான அந்திராமன், அரக்கரை வேரோடும் ஒழிப்பதாக இந்தக்கரத்தைபடைத்துள் னா நென்று பலருஞ் சொன்னார்கள்; குறங்காவந்துள்ளார் (யாவரும்) தனித் தனித் தேவதையாவ ரென்றார்; (இவ்வண்ணமாக உலகத்தார்) ஒப்புமைபற் றிக்கூறுகின்றாரோ? உண்மையைக் கண்டறித்தே கூறுகின்றாரோ? (அதைப்பற் றிச்) சொல்லியென்ன? (எ-மு.)

'செப்பியென்' என்றதனால், உலகத்தார்கூறவது உண்மையாகவேயிருந் தால் இருக்கடும்: அன்றி, ஒப்புமைபற்றிச் சொல்லுவதாயிருந்தா லிருக்கட் டும்: எப்படியும் பகைவர் சாமானியரல்லரென்பது வெளிப்படையென்ற வரது. பி-ம்:—1எய்துகின்ற. 2ஒப்பினி, ஒப்பினில். 3நின்றார். (எக௭)

கஉ. ஆயது தெரிந்தோ தங்க ளச்சமோ வறிவோ யார்க்கும்
சேயவ ளெளரிய ளென்ஞ்சு 1சிர்தையி னிகழ லம்மா
தூயவ ளபிர்நி னேடுந் தோன்றன ளென்றந் தோன்றத்
தாயவ ளுலகுக் கெல்லா மென்பதுஞ் சாற்று கின்றார்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறெல்லாம் உலகத்தார்கூறுவது), உண்மையைறிந்
தோ? (அன்றித்) தங்களுடைய அச்சத்தினாலோ? (அன்றித் தமது) அறிவினால்
ஊகித்துச்சொல்லுவதேயோ? (எப்படியிருந்தாலும் இருக்கட்டும்): பரிசுத்தத்
தன்மையையுடைய சீதாபிராட்டி அமிழ்தினேடுந்தோன்றிய இலக்குமியாவ
ளென்றும் உலகுக்கெல்லாம் (தனது தன்மைஇன்னதென்று அறியப்படாத)
தாயானவளென்பதும் சொல்லுகின்றார்; அழகியசீதை எளியவளாயிருக்கின்
றளென்றமனத்தினால் இகழாதே; (நான் சொல்வதைக்) கேள்; (எ - று.)

அம்மஎன்றசொல் செய்யுள்ளோக்கி நீண்டுவந்தது: “அம்மகேட்பிக்கும்”
என்பது, தொல்காப்பியம். சேயவள் - செம்மையுள்ள இலக்குமி. சேயவ
ளடைந்தோர்க்கென்றுஞ் சிர்தையன்செப்பினுள்ளம்என்று இரண்டாமடி சில
பிரதியிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—1சீதையை, சீதையென்று. (எகஅ)

கங. காரிடை 1வந்த தேயும் வானவர் 2கடாவ வேயாம்
மீனுடை யகழி வேலை 3வில்லக்கன்மே லிலங்கை வேந்தன்
தானுடை வரத்தை யெண்ணித் 4தருமத்தின் தலைவர்தாமே
5மானுட வடிவங் கொண்டா ரென்பதோர் வார்த்தை யிட்டார்.

(இ - ள்.) (அந்தஇராமன்) காட்டிற்குவந்ததும் தேவர்களின் துண்டுத
லினாலேயாம்: மீனையுடையகடலை அகழியாகக்கொண்டதும் திரிகூடமலையி
லுள்ளதுமான இலங்காபுரிக்குத்தலைவனான இராவணன் தான் பெற்றுள்ள
வரத்தையெண்ணித் தருமத்தின் தலைவரான திருமால் தாமே மானுடவடிவங்
கொண்டாரென்பதான ஓர்வார்த்தையும் சொன்னார்கள்; (எ - று.)

‘சுசந்திரமீசன்வந்தானென்பதோர் வார்த்தையிட்டார் என்று கீழ்க்கூறி
யதை மீண்டுக்கூறுவது - அவ்விஷயம் இராவணனதுமனத்தி லுறைக்க
வேண்டுமென்ற கருத்தினாலாகும்: ஆகவே, இதுகூறியதுகூறலென்ற குற்றத்
திற்கு இடனாகாது. பி-ம்:—1வந்தவாரும். 2கடவவேயாம், கடாவவேயால்.
3இலங்கைமேல். 4தனித்தனி. 5மானிடர். (எகக)

கச. ஆயிர முற்பா தங்க 1ளீங்குள வடுத்த வென்றார்
தாயினு முயிர்க்கு நல்லா ளிருந்துழி யறியத் தக்கோள்
ஏயின தூத னெற்றப் பற்றுவிட் டிலக்கைத் 2தெய்வம்
போயின 3தென்றுஞ் சொன்னார் புகுந்தது போரு 4மென்றார்.

(இ - ள்.) இந்தஇலங்கைநகரத்திலே உள்ளளவாக ஆயிரமுற்பா தங்கள்
அடுத்தடுத்துத் தோன்றியுள்ளனவென்றார்: தாயைப்பார்க்கிலும் பிராணிகள்
விஷயத்திற் கருணைசெய்பவளாகிய சீதை இருந்ததுடத்தினைக் கண்டறிவ
தற்காக மேலோனாகியஇராமபிரான் ஏவிய தூதன் [அறுமான்] தாக்கியந
னல் இலங்கைத்தெய்வமானது (இந்த இலங்கையிலே) பற்றுநீங்கிப்போயிற்
றென்றுஞ்சொன்னார்: (அதற்குஏற்ப), போரும் (இப்போது) வந்துள்ளது

என்று சொன்னார்; (எ - று.)—உற்பாதம் = உத்பாதம்: பின்னேவருந் தீமையை முன்னமேயறிவிக்குந் குறி. பி - ம்:—1 இங்குளதடுத்தது. 2 செல்வம். 3 என்ற. 4 என்பார். (எஎ0)

கரு. அம்பினுக் 1 கிலக்க மாவா ரரசொடு மரக்க 2 ரென்றார் நம்பரத் தடங்கு 3 மெய்ய னுளினிற் பொய்யி லாதான் உம்பர்மந் திரிக்கு 4 மேலா வொரு 5 முழு முயர்ந்த ஞானத் தம்பியே சார்நிப் போளு 6 னென்பது 7 சாரச் சொன்றார்.

(இ - ள்.) (இராமனுடைய) அம்புக்கு இலக்காகப் போகின்றவர் இலக்கைக்குத்தலைவனான இராவணனுடனே அரக்கரென்று சொன்னார்கள்; எம் முடையபாரத்திலே யடங்கின [நம்மைச்சார்ந்துள்ள] மெய்யனும் நாக்கினுற் பொய்சொல்லாதவனும் தேவமந்திரியான பிருகத்பதிக்கும்மேற்பட ஒருமுழம் உயர்ந்துள்ளானுணத்தையுடையனுமான தம்பியான விபீஷணனே (உலகத்தார் கூறும் அவ்வார்த்தையைநேரே) சொல்லிவிட்டுப் போளுனென்பதையும்சேரக் கூறினார்; (எ-று.)—“முழுநட்பிற்சாணுட்கு நன்று” என்றும்போல ‘முழுமுயர்ந்தஞானத்து’ என்றார். பி - ம்:—1 இலக்கும். 2 என்றான், என்ன. 3 என்கு. 4 மேலாம், மேலாய். 5 நெறியறிந்த. 6 என்பது. 7 சமையச்சொன்னான். (எஎக)

ககூ. ஈதெலா முணர்ந்தே 1 னுய மென்குல மிறுதி யுற்றது ஆதியி 2 னிவனா லென்று 3 முன்றன்மே லன்பி னாலும் வேதனை நெஞ்சி 4 னெய்த 5 வெம்பியான் விளைவ சொன்னேன் சிதையை விடுதி யாயிற் றிருமித் தீமையென்றான்.

(இ ள்.) இவற்றையெல்லாம் (நான்கேட்டு) உணர்ந்தவனாயிருத்தலாலும், என்னுடைய [இராட்சச] குலம் முன்னர் அழித்தது இறத்ததிருமாலால் தானென்ற காரணத்தினாலும், உன்னிடத்துள்ள அன்பினாலும் மனத்தில் வேதனைதோன்ற, மனம்வருந்தி நான் நிகழ்வதைச் சொன்னேன்: சிதையை விட்டிடுவாயானால் (உனக்கு நேர்வதாயுள்ள) இறத்ததீமை நீக்கிவிடும் என்று சொல்லிமுடித்தான்; (எ - று.)

முன்னர்த்தோன்றிய இராட்சசகுலத்திற் பிறந்த ஹேதியென்பவனது மகனான வித்யுத்தேசனென்பவன் லாலகடக்கடையென்பவனை விவாகஞ செய்துகொண்டு சுகேசனைப்பெற, அவனுக்குத் தேவதியென்னும் மணியானிடம் மால்யவான் சுமாலி மாலினமக்கள்மூவர்தோன்றினார்; அவர்கள் பிரமணக்குறித்துத் தவஞ்செய்து சிறந்தவரங்கள்பெற்று, விசுவகர்மாவினால் தென்கடலிடையே இற்திரனுக்காக நிருமிக்கப்பட்ட இலக்கையென்னும் நகரத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்டு ராட்சசசமுதத்துடன் அங்குவசித்துப் பல மக்களைப்பெற்றுப் பெருஞ்செல்வத்தினால் அடக்காச்செருக்கிரைய, எங்குஞ்சென்று யாவர்க்கும்பொறுக்கவொண்ணாத துன்பமியற்றிவந்தனர். இவர்கள் செய்யுந்துன்பகளைப்பொறுதவராய்த் தேவர்களெல்லாந் திருமாலினிடஞ்சென்று முறையிட, அப்பெருமான் அவர்கட்கு அபயமளித்து உடனேநிகழ்ந்த தேவராட்சசபுத்தத்தில் தேவர்கள்பக்கல் தான் துணைநின்ற மிகப்பல அரக்கர்சேனையுடன் மாலியைக்கொல்ல, அண்ணன்மாரிருவரும் மிகப்புண்பட்ட

வராய் உபேந்திரமூர்த்தியாகிய அத்திருமாலால் தூரத்தப்பட்டு இலங்காநகரத்தைவிட்டுப் பாதாளத்திற் குடிபுகுந்தனரென்பது, வரலாறு. பிறகு குபேரனுக்குவாழிடமான அந்நகரத்தை மாலியவானது தென்கித்திரானை இராவணன் பற்றிக்கொள்ள, பூர்விகராட்சசரான மாலியவான்முதலியோர் அங்கு வந்துசேர்ந்தனரென அறிக. 13-ம்:—1ஆயின், யானும். 2அவனும். 3உன்கண்மேலன்பினாலும், அன்புனக்குடைமையாலும், அன்புனக்குண்மையானும். 4எய்தி. 5வெதும்பியான் விளைவைச்சொன்னேன், விளம்பினேன்வேண்டியீண்டு. (எஎஉ)

கஎ.—இராவணன் மாலியவானைப் பரிசுசித்துப் பின்னும்

கூறத் தொடங்குதல்.

மற்றொலா நிற்க 1வந்த 2மனிதர்வா னரங்கள் வானின் இற்றைநா ளளவு 3நின்ற விமையவ ரென்னுந் தன்மை சொற்றவா நன்றி யேபுந் 4தோற்றிநீ யென்றுஞ் சொன்னுப் கற்றவா நன்று பேரவென் 5றினையன கழற லுற்றான்.

(இ-ள்.) '(நீ சொன்னவற்றில்) மற்றையவைக ளிருக்கட்டும்:(இப்போது வந்துள்ள மனிதரும் வானரங்களும் ஆகாயத்திலே இன்றைநாள்வரையிலும் (என்னை ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) நின்ற இமையவரென்கின்ற விஷயத்தைச் சொன்னதல்லாமலும் நீ (அத்திராமனுக்குத்) தோற்பாய் என்றுஞ் சொன்னாய்; (நீ தூல்களைக்) கற்றறிந்தவிதம் நன்றாயுள்ளது! போ' என்று (இராவணன் மாலியவானேநோக்கிச்) சொல்லிப் பின்னும் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல்ஐந்துகவிகளிற்காண்க. 13-ம்:—1இந்த. 2மலையில். 3நின்றார். 4சோதிமால்மனிதனென்றாய். 5இவையிவை.

க 3.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - இராவணன் தன்பெருமையைப் பாராட்டிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

*பேதைமாளிடவ ரோடு குரங்கல பிறவே யாகப்

பூதல வரைப்பி னாகர் 1புரத்தினப் 2புறத்த தாகக்

3காதுவெஞ் 4செருவேட் டென்னைக்காந்தினர் கலந்த 5போதுஞ் சிதைதன் 6பிறத்தி னாயி னமர்த்தொழி றிறம்பு வேனோ.

(இ - ள்.) பேதைமாண்டவர்களுடனே குரங்குமாத் திரமேயல்ல, மற்ற மிருகங்களும் சேரட்டும்: இந்தப்பூமியினெல்லையிலும் காசர்லோகத்திலும் அதற்கு அப்பாற்பட்ட இடத்திலும் தான் ஆகட்டும்: மோதிச்செய்யப்படுகின்ற கொடியபோரை விரும்பி என்னை எதிரிட்டு (ப்பகைவர்) நெருங்கினபோதும், சிதையின்பொருட்டானால் அவ்வமர்த்தொழிலிற் பின்வாங்குவேனோ.

வேறுநிமித்தமாகப் போர்விளைந்தால் போர்செய்யாதுவிட்டாலும் விட்டிடவேண்டும்: சிதையின்பொருட்டாகி கழந்த போரையோ ஒருபோதும் விடேனென்கின்றான் இராவணன். இதனும் போருக்கு அஞ்சிச் சிதையை மீளக்கொ

*யதி மாம் ப்ரதிபுத்யேரந்-தேவகந்தர்வதாரவா? | வைவ ஸீதாம் ப்ரதாஸ்யாமி-ஸர்வலோகபயாதயி ||

டுத்தல் செய்யாமையிலுள்ள உறுதியைவிளக்கியபடி. ஏசுகாலத்தில் சுவர்க்க மத்திமபாதாளமென்ற மூன்று லோகத்திலும் போர்விளைந்தாலும் என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. 13-ம்:—1புரத்தினில், 2புறத்தினுள்ளார், 3காதி, 4செருவிலென்முன்செய்யே, 5போது, 6திறத்தினுகில், திறத்தன்றாயின், (எஎச)

ககூ. ஒன்றல பகழி யென்னைக் குரியன வுலக மெல்லாம்
1வென்றன வெருவன் செய்த வினையினும் 2வலிய வெம்போர் முன்³நரு கென்ற தேவர் 4முதுகுபுக் 5கமரின் முன்னஞ் சென்றன 6வின்று வந்த குரங்கின்மேற் 7செல்க லாவோ.

(இ - ள்.) என்கையிலே இருத்தற்கு உரியனவும் உலகங்களை யெல்லாம் வென்றனவும் ஒருவன் செய்த தீவினையைக்காட்டிலும் கொடும்பயனை விளைப் பனவும், போர்க்களத்தில் (எம்முன்னே) 'கொடும்போரைச்செய்க' என்று வந்த தேவர்களின் முதுகிலேபுகுந்து முன்பு சென்றனவுமான ஒன்றல்லாத (மிகப்பல) அம்புகள், இன்றுவந்துள்ள குரங்குகளினமீது பாய்ந்து செல்லமாட் டாவே? (எ - று.)—13-ம்:—1வென்றவன், 2வெய்ய, 3தருகின்ற, 4முதுகிட, 5உவரியுடு, 6மீட்டுமித்தக், 7செல்கிலாவோ. (எஎசு)

20. சூலமேய் தடக்கை யண்ண ருனுமோர் குரங்காய்த் 1தோன்றின் ஏனுமே விடைவதல்லா வென்²செய்வ நென்னைக் கால 3வேலைநீர் கடைந்த மேனா ளுலகெலாம் வெருவ வந்த வாலமோ விழுங்க வென்னை யாரின் முகப் பகழி யம்மா.

(இ - ள்.) சூலப்படைபொருந்திய பெரியகைகையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான சிவனும் தான் ஒரு குரங்காய்த்தோன்றினாயின், கூடுமானால் (தோற்றுப்) பின்னிடாந்து போவதல்லாமல் என்னை என்செய்யமாட்டுவான்? என்கையினின்று வெளிப்படுகின்றனவான கூரிய முகத்தை யுடைய அம்பு, (அச்சிவனால்) விழுக்கப்படுவதற்கு, யுகாந்தகாலத்தை யுண்டாக்கவில்ல கடல் கீரைக் கடைந்தமுற்காலத்து உலகெலாம் அஞ்சம்படி (அக்கடலினிடத்தி னின்று) வெளிப்பட்ட ஆலகாலவிஷமோ? (எ - று.)—தன்மையயில் முகப் பகழி ஆலகாலவிஷத்தினும் கொடியது: ஆகவே, சிவபெருமானாலும் விழுங்க முடியாதது எனக் கூறியவாறாயிற்று. விடக்கணி. 13-ம்:—1தோன்றி, 2செய வல்லானென்னை, 3வேலையே. (எஎசு)

உஃ. அறிகிலே போலு மைய வமரெனக் கஞ்சிப் போன வெறிகடர் நேமி யான்வந் 1தெதிர்ப்பினு மென்னை வாளிப் பொறி²படச் சுடர்க டயப் போவன 3போக்கி லாத மறிகடல் கடைய வந்த மணி⁴கொலாம் 5பூண மார்பில்.

(இ-ள்.) அமரிலே எனக்கு அஞ்சி ஓடிப்போனவனான (கண்)வெறிக்கும் ஒளியையுடைய சக்கரப்படையையுடையனான திருமால் (மீளவும்வலிமைபெ ற்று) வந்து எதிர்த்தபோதிலும், தீப்பொறிப்பிறக்கவும் (சூரியசந்திரர்களாகிய இரு) சுடர்களும் தீய்த்துபோகவும் வெளிச்செல்வனவான எல்லையற்ற என் கைவாளிகள், (அவன்) மார்பிலே பூண்பதற்கு, அலைமடக்குகின்ற பாற்கடலைக் கடைபும்போது அக்குத்தோன்றிய கௌத்துவமணியோ? [மணியல்லவே].

என்கைவாளிகள் மாற்பைத்தொனைத்து ஊடுருவிச்செல்லும் பாணங்க ளாகையால், அந்தத்திருமால் மாண்டவடிவங்கொண்டதனால்தான் என்செய்ய மாட்டுவன்? ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது தோற்றேழுடிப்போகவேண்டியதுதான் என்றபடி. வாளி கொளத்துவமணியன்று என்பது தெரிந்திருந்தும், மணி கொலாம் மாப்பில்பூண என்றது-விலக்கணியாம்:வடநூலார் ப்ரதிஷேதாலக் காரமென்பர். அதுவன்று என்று தெரிந்திருந்தும் மீண்டும் அதுவன்று என்பதுபடச்சொல்லுவது, இவ்வணியினிலக்கணம். இதனால் வாளியின் வன்மை பெறப்படும். கீழ்ச்செய்யுனிலும் இவ்வாதே. கொளத்துவமென்பது, திருமால் மாப்பில்பூணும் ஒர்இரத்தினம். போக்கிலாத - போக்கமுடியாதவை யெனினு மாம். பி-ம்:—1எதிர்த்துமேல். 2படர், படு. 3போகிலந்த, போழ்துமுன்னும். 4கொலோ. 5மாப்பிற்றுண. (எஎஎ)

22.1 கொற்றவ னிமையோர் கோமான் குாக்கின 2 துருவு கொண்டால் அற்றைநா 3வவன்றான் விட்ட வயிற்படையறுத்து 4மாற்ற இற்றவான் சிறைப வாகி விழுந்து5போ யெழுத்து 6வீங்காப் பொற்றை மால் 7வரைக ளோவென் புயநெடும் பொருப்பு மம்மா.

(இ - ள்.) வெற்றிபெற்றவனாகித் தேவர்கட்கெல்லாந்தலைவனான இந்திரன் குாக்கினஉருவத்தைக் கொண்டாளென்றால், (மலையைச்சிறகறுக்கத் தொடங்கிய) அந்தக்காலத்தில் அந்தஇந்திரன் விட்ட வச்சிரப்படை யறுத்துப் போக்கியதனால் இற்ற பெரியசிறைகளையுடையனவாகி விழுந்திட்டு(ப் பிறகு) எழுத்து ஒங்குதலில்லாத பொற்றையென்றுவழங்கப்படுகின்ற பெரிய மலைகளோ என்னுடைய புயமாகிய பெரிய மலைகளும்? (எ - று.)—இங்கனம் தன் பெருமைதோன்ற இராவணன் கூறினான். அம்மா-இப்படிச்சாமானியமாகக் கருதுவதுபற்றிய வியப்பைக் குறிக்கும்.

என்புயவரை பொற்றைவரைகளல்ல வாதலால், இவற்றை அயிற்படை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டா தென்றவாறு: இதுவும் மேலையவணியே. புடவரையினும் வேறுபாடுதோன்றுதற்கு'பொற்றைவரை'யென்றான்: பொற்றைவரை-பொன்றுதலையுடையவரையென்றும் ஒருபொருள் தோன்ற நின்றது; பொன்றுதல் - அழிதல். முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகுடையனவாயிருந்து வேண்டிமிடத்துப் பறந்த சென்று பாழாக்கிவருகையில், அக்கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்டாதமுனிவர் முதலியோரின் வேண்டுகோளினால் இந்திரன் தனதுவச்சிராயுத்தைக்கொண்டு அவைகளைச் சிறகறுத்துவிழுந்திடச் செய்தனென்பது, புராணகதை.பி-ம்:—1கொற்றவான். 2உருவங்கொண்டான். 3அவனால். 4நீக்கி, நீக்க. 5மேலெழுத்து. 6வீங்காப். 7வரையவோ. (எஎஅ)

2௩.—பொழுதுவிடிதல்.

உள்ளமே தூது செல்ல 1வுயிரை ருறையு னாடுங்
2கள்ளமார் மகளிர் 3சோர 4நேயிப்புள் 5கவற்சி 6நீங்கக்
கொள்ளுபூண் டமார் வைகுங் குன்றையுங் 7கோட்டிற் 8கொண்ட
வெள்ளநீர் வடிந்த தென்ன வீங்கிருள் 9விடிந்த தன்றே.

(இ - ன்.) (தமது) மனமே தூதாகச்செல்ல(த் தமது) உயிரையொத்த கணவரின் வாழிடத்தைநோக்கிச் செல்லுகின்ற சோரம்போகின்ற மகளிர் மனஞ்சோரவும், சக்கரவாகப்பறவைகள் (தம்) மனத்துயரம் நீக்கவும், திரனாகக்ருவிந்து தேவர்கள் தங்குகின்றமேருமலையையும் உச்சிவரையில்மூடிக்கொண்டிருந்த வெள்ளீரானது வடிந்தாற்போல மிக்கஇருள்கழிந்துபோயிற்று.

வெள்ளங்கோத்துக்கிடந்தாற்போன்ற இருள் நீங்கிற்றென்றவாறு. பொழுதுவிடிந்துவிட்டதேயென்று சோரம்போன மகளிர் சோரநாயகனைப் பிரிதலின்பொருட்டு வருந்துவ ரென்க. சக்கரவாகம் இரவிற்பிரிந்திருந்து பகலிற்கூடும்பறவை யென்று கூறுவர், கவிஞர். உறையுள்-வாழிடம். கோடு-உச்சி. பி-ம்:—1உயிரன்னுர்தம்மை. 2கள்ளமாம். 3துஞ்சு, சோரும். 4நெஞ்சினிற். 5கவற்றி, கவலை. 6வீங்க. 7கோட்டிக். 8கொள்ளும். 9வீய்த்ததன்றே. ()

உசு.—சூரியோதயவருணனை.

இன்னதோர் 1 தன்மைத் தாமென் 2றெட்டியும் பார்க்க வஞ்சிப் பொன்மதிற் புறத்து நாளும் போகின்றான் போர்மேற் கொண்டு மன்னவர்க் காசன் வந்தான் வலியமா லென்று தானும் தொன்னகர் காண்பான் போலக் கதிரவன் றேற்றஞ் செய்தான்.

(இ - ன்.) இப்படிப்பட்டதான ஒரு தன்மையையுடையதாகுமென்று எட்டிப்பார்ப்பதற்கும் அச்சம்கொண்டு (இலங்கையின்) பொன்மயமான மதிற்சூரியலேயே காளுஞ் செல்பவனாகிய (ஆயிரம்) கிரணங்களைக்கொண்ட சூரியன், 'போரைமேற்கொண்டு சக்கரவர்த்திபாகிய இராமன் வந்திட்டான்: ஆகையால், (நாம்) வலிமைபெற்றுள்ளோம்' என்று தானும் பழமையான அந்த இலங்காநகரத்தைக் காண்பவன்போல உதித்தான்; (எ - று.)

சூரியன் இயற்கையாக உதித்ததற்கு ஒருகாரணங்கற்பித்துக் கூறியது- ஏதுத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1தன்மையாம். 2எட்டுதற்கஞ்சியப்பால்.

உரு.—இராமன் பர்வாரங்கனோடு சுவேலமலையினுச்சிபி லேறுதல்.

அருந்ததி யணைய நங்கை யவ்வழி யிருந்தா 1என்று பொருந்திய காதல் தூண்டப் பொன்னகர் காண்பான் போலப் பெருந்துணை வீரர் சுற்றத் தம்பியும் பின்பு செல்ல இருந்தமான் மலையி னுச்சி யேறின னிராம னிப்பால்.

(இ - ன்.) இங்கே, அருந்ததியையொத்த கற்பையுடைய மகளிரிற்றிற்றத்தே அந்தஇலங்கையி லிருந்தா னென்ற காரணம்பற்றி மனத்துள்ள காதல் தூண்டுவதனால், அழகிய இலங்காநகரைக் காண்பவன்போல, (தனக்குப்) பெருந்துணையாயுள்ள வீரர்கள் சுற்றிவரவும் தம்பி பின்னேவரவும் (தான்) தங்கியிருந்த சுவேலமலையினுச்சியிலே திருமாலாகிய இராமன் ஏறினான்; (எ - று.)

இராமபிரான் சுவேலமலையினுச்சியி லேறினது - தான் போரிடப்போகின்ற இலங்கையினமைப்பு எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பது முதலியவற்றைக் காண்பதற்கே யாதலால், 'சீகையிருக்கின்றானென்றகாதல் தூண்ட அதனைக்

காஷ்பான்பேரல்' என்றது, ஏதுந்தந்திறிப்பேற்றவணி. இதுவரையில் இராவணன்செயலைச் சொல்லிவந்த கவி இப்போது இராமன்செய்தியைக் கூறவதால், அதுதோன்ற 'இப்பால்' எனப்பிரித்துக்கூறினர். பி-ம்:—1என்னும்.

௨௬.—நான்குகவிகள் - மலேந்தேறுப் இராமனைவருணிப்பன.

செரு¹மலி வீர ரெல்லாஞ் 2சேர்ந்தனர் மருங்கு செல்ல
இருதிறல்³வேந்தர் தாங்கு மிணரெடுங் கமலக் கையான்
4பொருவலி-வயவெஞ் சீயம் 5யாவையும் புலியுஞ் சுற்ற
அருவரை யிவர்வ தாங்கோ ரரியர சீனய னானை.

(இ-ள்.) போரிடமிக்க வீரர்யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்துபக்கங்களிற்செல்ல, வலிமைபொருந்திய (குரக்கரசனும் இராட்சரசரானாகிய) இரண்டு அரசர்கள் (கைலாகுகொடுத்துத்) தாங்குகின்ற இரண்டாகிய கீண்ட கமலம்போன்ற கையைபுடையவாகிய இராமன், அப்போது, போர்செய்யும் வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய கொடியசிக்கம் பலவும் புலிகளும் (தண்ணைச்)சூழ்ந்திருக்க, (ஏறுவதற்கு) அரிய மலையிலேயேறுவதாகியஒப்பற்ற அரசச்சிக்கத்தை யொத்தவனானை; (எ-று.)—இல்பொருள்வாய்மையணி: தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணியென்னலாம். பி-ம்:—1வலி. 2சேர்ந்துடன். 3வீர்தாங்குமிக்கல். 4பொருவரும். 5யானையும்புலியுஞ், புலியினம்யாவுஞ். (எஅஉ)

௨௭. கத¹மிதுந் திரைத்துப் பொங்குங் கனைகட லுலக மெல்லாம்
2புதைவு³செய் யிருளிற் 4பொங்கு⁵மரக்கர்தம் புரமும் பொற்பும்
6சிதைவுசெய் குறியைக் காட்டி வடநிசைச் 7சிகரி யொன்றின்
8உதயம தொழியக் தோன்று மொருகரு ஞாயி ரெடுத்தான்.

(இ - ள்.) அலைமிக்குப் பொங்குகின்ற ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள சினம்மிக்கதுபோல்தோன்றுகின்ற கடலாற்கூழப்பட்ட உலகமெல்லாம் (தன்னிடத்திற்) புதைவுமாறுசெய்கின்ற இருளிலே வலிமைமிகுகின்ற அரக்கருடைய பட்டணமாகிய இலங்கையும் அதன்அழகும் சிதையப்போகின்றகுறியைத் தெரிவித்து, உதயமலைச்சிகரத்திலே யுதயமாதல்தவிர வடநிசையிலுள்ள ஒரு மலையில்உதயமாகின்ற ஒருகருஞாயிற்றையும் போன்றான்; (எ - று.)

தான் உதிக்கவேண்டிய இடத்தைவிட்டுச் சூரியன் வேரோரிடத்து உதித்தலும், செஞ்ஞாயிறு கருஞாயிறுஆவதும் உற்பாதக்குறி யாதலால், உதய கிரியல்லாத சிவலமலையினுச்சியிலே இராமபிரான்தோன்றியதை அவ்வாறான உற்பாதம்போலு மென்றார்: தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:— 1கதமிக்குத்துரைத்துப்பொங்கும், கதமொத்துக்கணத்திற்றேன்றாக், கதமிக்குக்கணத்திற்றேன்றாக், கதையொத்துக்கணக்கற்றேன்றாக். 2புதையச். 3செய்து. 4தோன்றும். 5அரக்கரும். 6சிதையச். 7சிகரக்குன்றின், திகிரியொன்றின், சிகரத்தன்னில். 8உதயத்தை. (எஅ௩)

௨௮. 1துமிலத்திண் செருவிண் வாளிப் பெருமழை சொரியத் தோன்
2விமலத்திண் 3சிலைய னாண்டோர் வெற்பினை மேய வீரன் [அம்
4அமலத்திண் 5கரமுங் காலும் வதனமுங் கண்ணு மான
6கமலத்திண் காடு பூத்த காளமா மேக மொத்தான்,

(இ - ள்.) நெருங்கிச் செய்கின்ற வலிய போரில் அம்புகளாகிய பெரிய மழையைச் சொரியுமாறுதோன்றுகின்ற குற்றமற்ற வலிய வில்லையுடையவனாகி அங்கே ஒருமலையைப்பொருந்திய வீரனாகிய இராமன், — குற்றமற்ற வலிய கையும் காலும் முகமும் கண்ணுமாகிய திண்ணியதாமரைக்காடுபூத்த காளமாமேகத்தைப் போன்றிருந்தான்; (எ - று.)

வில்லைப்பெற்றிருத்தல் அப்புழைபொழிதல் மேகத்திற்கு முன்னது: தாமரைக்காடுபூத்த காளமேக மென்றது - இல்பொருந்ருவமை. பி-ம்: — 1 துமிலத்தின். 2 விமலத்தின். 3 செருவில். 4 அமலத்தின். 5 கண்ணும்வாயும். 6 கமலத்தின். (எஅச)

2. கூ. மற்றவ டனைய திண்டோண் மானவன் 1 மான மில்லாக்
கற்குவ டடுக்கி வாரிக் கடலினைக் கடந்த காட்சி
நற்குவ டனைய வீர 2 நீட்டத்தி 3 னடுவ ணின்றுன் [ரூன்.
பொற்கு வட் 4 டையே தோன்று மரகதக் 5 குன்றம் 6 போன்

(இ - ள்.) அளவுக்கு அடங்காத கண்மலையையடுக்கி நீர்க்கடலைக் கடந்தவரும் காணுதற்கு இனிய அழகிய மலையை யொத்தவருமான வீரின் கூட்டத்தினிடையே நின்றவனாகிய வலிமைபொருந்திய மலைச்சிகரத்தையொத்த வலியதோள்களையுடைய மனுசுலத்தோன்றலான இராமன், — பொன்மலையினிடையிலே தோன்றுகின்ற மரகதமலையை யொத்திருந்தான்; (எ - று.) — பி-ம்: — 1 வானத்தோங்கும், மானத்தோங்கும். 2 நீட்டத்தன். 3 நடுவு. 4 இடையத் 5 குவடு. 6 போல்வான். (எஅடு)

௩. ௦. — மலையீடுநேறிய இராமன் இலங்கையைக் காணுதல்.

அணைநெடுங் கடலிற் றேன்ற 1 வாரிய சிற்றத் தையன்
பிணைநெடுங் கண்ணி யென்னு 2 மின்னுயிர் 3 பிரிந்த பின்னைத்
துணைபிரிந் தயரு மன்றிற் சேவலிற் றுளங்கு கின்றான்
இணைநெடுங் கமலக் கண்ணு விலங்கையை 4 யெய்தக் கண்டான்.

(இ - ள்.) பெண்மனைப்போன்ற நீண்டகண்மலையுடையவளான சிதையென்கின்ற இனியவுயிரைப் பிரிந்தபிறகு (தன்) பேடையைப் பிரித்துவருந்துகின்ற ஆணன் திற்பறவைபோலவருந்துபவனுள், செடியகடலில் அணைதோன்றவே தணிந்தகோபத்தையுடையவனுமாகிய ஸ்ரீராமன், — (தனது) நீண்ட இரண்ட்தாமரைக்கண்களாலும் இலங்கைநகரத்தை நன்றாகப் பார்த்தான்.

அன்பிலென்பது - ஒருபறவை. அது, எப்பொழுதும் ஆணும் பெண்ணும் இணையியாதுகிற்கும். கணப்பொழுது ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்தாலும் அத்துயரத்தைப்பொருமல் ஒன்றையொன்று இரண்டெழுந்துதாம் கத்திக்கூவி அதன்பின்பும் தனதுணையைக் கூடாவிடின் உடனே இறந்துபடும். இதனை, வடநூலார் க்ரௌசஞ்சமென்பார். மிகவும் நன்குபார்த்தமை விளங்க, 'இணைக்கண்ணுலெய்தக்கண்டான்' என்றார். பி-ம்: — 1 ஆற்றிய. 2 மன். 3 துறத்த. 4 இனிது. (எஅசு)

1௩௧.—இதுமுதற் பதினேழ்கவிகா - இராமபிரான் இலங்கையின் சிறப்பைத் தான் கண்டு இலக்துமணனுக்கு அறிவித்தலைக் கூறும்.

நந்திரு நகரே யாதி வேறுள நகர்கட் கெல்லாம்
வந்தபே ருவமை கூறி வழத்துவா னமைந்த காலை
இந்திர னிருக்கை யென்ப ரிலங்கையை யெடுத்துக் காட்டார்
அந்தர 1முணர்த நேற்றா ரருங்கவிப் புலவ ரம்மா.

(இ - ள்.) நமது அழகியநகரம்முதலிய வெவ்வேறுள்ள நகரங்கட்கெல் லாம் பொருத்தமான சிறந்த உவமைப்பொருளைச்சொல்லிப் புகழ்ந்துகூறத் தொடங்கிய காலத்தில், (உவமைப்பொருள்) இந்திரன்வாழுகிடமான அமரா வதிகரென்பர்; இலங்கையை (உவமைப்பொருளாக) எடுத்துக்காட்டமாட் டார்; (ஏனெனின், தேவலோகத்துக்கும் இந்தஇலங்கைக்குமுள்ள) வித்தியா சத்தை அருங்கவிப்புலவர் அறியும்வல்லமையற்றவராளுர்கள்; (எ - று.)— அம்மா-கவிஞரின் அறியாமைபற்றிய வியப்பைக்குறிக்கும்.

புலவர் உண்மையைறியவல்லவராயின், இலங்கைநகரம் மிகஅழகிய தாதலால், இவ்விலங்கையை புவமைகூறுவரென்றவாறு. பி-ம்:—1 அறிதல்.

௩.2. பழுதற விளங்குஞ் செம்பொற் றலத்திடைப் பருநி நாண முழுதெரி மணியிற் செய்து 1முடிந்தன 2முனைவ ராலும் எழுதரு 3வகைய 4வாய 5மாளிகை யியையச் செய்த தொழிறெறி கிலவாற் 6றங்கட் 7சுடர்மணிக் கற்றை 8சுற்றி.

(இ - ள்.) குற்றமறவினக்குஞ் செம்பொன்னினாலியன்ற தலத்திலே குரியனும் வெள்கும்படி முழுமையாய்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மணியினுற் செய்து முடிந்தனவும் தேர்ந்தஅறிவினராலும் எழுதுதற்குஅரியவானதன் மையபுடையனவுமாகப்பொருத்திய மாளிகைகளில் (ஆங்காங்கு) இயைத் திருக்குற் தொழில்கள் சுடரைக்கொண்டமணிகளின் ஒளியாற்குழப்பெற்று அறியமுடியாமலுள்ளன; (எ - று.)—பொற்றலத்து மணிமாளிகைகளின் இயைப்பு ஒளியால் அறியமுடியாமலுள்ளனவென்க. 'எழுதருதகையவாகிலி மைப்பனவியன்றதன்கண்' என சிலபிரதிகளில்மூன்றாமடி. பி-ம்:—1முடித் தன. 2முனைவனாலும். 3தகைய. 4ஆகி. 5இசையச். 6எங்கும், ஒங்கும். 7சுடர் றெடுங். 8சுற்றி. (எஅஅ)

௩.௩. விரிகின்ற 1கதிர வாசி யிளிர்கின்ற மணிகள் 2விசச் சொரிகின்ற சுடரின் சும்மை விசம்புறத் 3தொடருந் தோற்றம் அரி4யென்ற 5வெற்றி யாற்றன் மாருதி 6யமைத்த தீயால் எரிகின்ற 7தாமே காணிக் கொடி.நக ரிருந்த 8தின்னும்.

(இ-ள்.) விரிகின்ற கிரண்களைபுடையனவாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற மணி கள் வெளியேபரவுமாறுசொரிகின்ற ஒளிகளின்தொகுதி ஆகாயத்தையனாவத் தொடர்கின்ற காட்சியானது, —அரியென்றுசொல்லப்படுகின்ற வெற்றியை யும் வல்லமையையுமுடைய வாயுருமாறான அனுமான் (கொளுத்தாமாறு) உண்டாக்கியதீயினால் இரத்தக்கொடிகள்கட்டப்பட்ட இலங்கைநகர் இன்னும்எரி கின்றதாசவேயிருத்தது; (கீ) காண்; (எ - று.)

செம்மணிகளினொளி மேலேபரவ இலங்கை விளங்குவது, இன்னும் அனுமான்வைத்த தீ எரிகின்றதுபோலு மென்றவாறு: தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. அரியென்றபலபொருளொரு சொல்-குரங்குன்ற பொருளையு முடையது. பி-ம்:—1கதிரது. 2வீசிச். 3தொடர்ந்த, சுடரும். 4வென்ற. 5வென்றி. 6மெத்த, அளித்த. 7ஆயே. 8இருந்ததோற்றம். (எஅக)

௩௪. 1மாசடை 2பரந்த் மான மரகதத் 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

(இ - ள்.) மேகங்கள் அடைந்து பரவியுள்ள பெருமைபெற்ற மரகதத்தலத்திலே கட்டப்பட்ட பொன்னினுல்கெருக்கமாகச்சமைந்த மேன்மாளிகைகள் [உபரிகைகள்], (தமது) தழைந்த கதிர்க்கற்றை எங்குஞ்சுற்ற ஆசு [குற்றம்] அடைதல்குன்றாமாறு [இல்லையாகுமாறு] வெள்ளியினுலியின்ற அகன்ற அறைகள் அன்னமாக, பசிய (கீர்க்கொடிகளின்) இலேபரவிய பொய்க்கையுத்துள்ள பங்கயம் நிகர்ப்பவற்றைப் பாராய்; (எ - று.)

மரகதத்தலம் பசிய இலேபரவிய பொய்க்கையையும், அதனிடையே பொன்னினுலமைந்த பல உபரிகைகள் தாமரைமலர்களையும், உபரிகையின்றவில் வெள்ளியினுலமைந்த அறைகள் அன்னப்பறவையையும் ஒத்திருக்குமென்க: தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. அடையென்ற சொல்நான்கனுள் முதலிரண்டும்-அடைந்து என்னும் பொருளை: மூன்றாவது - முதலிலைத்தொழிற் பெயர்: நான்காவது-இலையென்னும் பொருளது. பாசடை-கொடிப்பாசியென்பாருமுளர். பி-ம்:—1மாசடப். 2பரந்துண்ட. 3தலத்துமான, மாடஞ்செய்ய. 4காசடைச், காசட. 5மாடக்கதிரிடைக். மாடங்கதிர்நிறக், மாடக்கதிர்மணிக். 6ஆசுமந், 7குயின்ற, 8மாடங்கள். 9கமலம்பூத்தபொய்க்கையை 10நிகர்த்த. (எசு0) ௩௫. தீச்சிகை சிலனுஞ் சோதிச் செம்மணிச் 1செய்த தூணில் தூச்சுடர் மாட மீண்டித் துறுதலாற் கருமை தோன்ற மீச்செலு மேக மெல்லாம் விரிசுட 2ரிலங்கை 3வேவக் காய்ச்சிய விரும்பு மானச் 4சேந்தவை யொளிர்வ றுய்.

(இ - ள்.) நெருப்பின்கொழுந்தையொத்த ஒளியையுடைய செம்மணிகளினுலியின்ற தூண் நாட்டப்பட்ட மாடத்தினின்று பரிசுத்தமானசுடர்நெருங்கி நின்றலால், கருநிறத்தோன்றாதனவாய்: அந்நகரின் மேலேசெல்லும் மேகங்கள்,—விரிகின்ற ஒளியையுடைய இலங்கை வேகையில் பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்புத்தகட்டையொப்பசெந்நிறத்தனவாய்த்தோன்றவனபாராய்; (எ - று.)

இலங்கைமேலேசெல்லும் மேகங்கள் செம்மணியொளிபடியப்பெற்றுக் காய்ச்சிய இரும்புத்தகட்டைப் போலும்; பிறிதீசுநாட்பெறலணியோடுகலந்துவந்த தந்திப்பேற்றவணி. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “பிணைமத்தனையு” (எசு) என்னும் பாடலின்பின் உள்ளது பி-ம்:—1செற்றிச்செய்ய, செற்றிச்செய்த, 2விழுக்க, 3வேறு, 4சேந்தொளிகளுல்வ, சேந்தவையொளிர்வ, சேந்தவையொழிவ, (எசுச)

௩௬. வீர்படி திரடோள் வீர நோக்குதி வெங்கண் யானை
அற்படி நிறத்த வேனு மாடகத் தலத்தை 1யாழக்
கற்படி வயிரத் திண்²கா னகங்களிற்³கல்விக்கையாற்
⁴பொற்பொடி ⁵மெய்பிறி⁶பூசிப்⁷பொன்மலை யென்னப்போவ.

(இ - ள்.) வில்படிந்துள்ள திரண்டதோளையுடைய வீரனே! [இலட்ச-
மணனே!] கோபந்தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய யானைகள் இருள்படிந்-
தாற்போன்ற (கரு) நிறத்தையுடையவாயினும், (பொன்னலையன்ற தலத்திலே
(கட்டப்பட, அந்தப்) பொன் தலத்தை ஆழமாகக் கல்லையொத்து உறுதிபொருந்-
திய திண்ணிய காலின் நகங்களால் தோண்டி (ஆக்குத்தோன்றிய) பொற்பொடி-
களைக்கையால் தம்முடம்பிற்பூசிக்கொண்டு பொன்மலைபோலச் சென்றன (இத-
னை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

பொற்றலத்திற்குட்பட்ட கருநிறயானைகள் ஆழப் பொற்றறை
களைத் தாங்களினுற் கல்வி, அப்பொற்பொடிகளைத் தம்மேற்பூசிக்கொண்டு
பொன்மலைபோலாயின என்றார்: பிறிதீன் துணம்பெறலணியோடுவந்த தந்-
துறிப்பேற்றவன. தரையைக்காலாற்கல்லுதலும், புழுதிகளை மேலேபூசிக்-
கொள்ளுதலும் யானைக்குஇயற்கை. பி-ம்:—1ஆர்க்க, ஆழிச். 2காத்திரங்களில்.
3கல்விற். 4பொற்படி. 5மேலில், என்ன. 6வீசிச். 7பொன்வரை. (எகஉ)

௩௭. பூசல்விற் குமர நோக்காய் புகரற 2விளங்கும் பொற்பிற்
காசடைக்³கவரிக் கற்றைக்⁴கால்களாற் கதுவு கின்ற
விசுபொற்⁵கொடிக ளெல்லாம்⁶விசம்பினின் விரிந்த மேகம்
மாசறத்⁷துடைத்தவ் வானம்⁸விளக்குவ 9போலு மாதோ.

(இ - ள்.) போர்புரிகின்ற வில்லைக்கொண்ட குமரனே! குற்றமறவிளங்கு-
கின்ற அழகையுடைய பொற்காம்பைக்கொண்ட சாமரைத்தொகுதிகளி-
னின்று தோன்றிய காற்றுக்களால் அலைக்கப்படுகின்ற அலைகின்ற அழகிய
கொடிகளெல்லாம், விசம்பிலேபாவிய மேகமாகிய மாசரிக்கும்படி துடைத்து
அந்தவானத்தைவிளக்குவன போலும்; (இதனை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

உபரிகைகளில் சாமரைவீச, அவற்றினின்ற எழுந் காற்றுக்கள் மேன்
மானிகையிற்கட்டிய கொடிச்சிலைகளையலைக்க, அசைகின்ற அவை மேகமாகிய
மாசரிக்க வானத்தைத் துடைப்பதுபோலுமென்க. காச-பொன்: அத்து
வியன்ற காம்புக்கு, ஆகுபெயர். பி-ம்:—1பூசலிற். 2இமைக்கும்பொற்பின்,
விளங்கும்பொன். 3கதிரின்கற்றை, கதலிக்கற்றை, கதலிகட்டும். 4விரல்க
ளால். 5பொடிகள். 6விசம்பினைக்கவித்த. 7துடைப்பவோங்கி, துடைத்துமாடம்,
துயிலும்வானம். 8விளக்குவ. 9போல்வ. (எகஉ)

௩௮. நூல்படத்¹தொடர்ந்த பைம்பொற் சித்திர நுனித்த பத்திக்
²கோல்படு மனைக ளாய குலமணி யெவையுந் கூட்டிச்
சால்படுத் தரக்கன்³மாடத் தனிமணி⁴நடுவட் சார்த்தி
மால்கடற் கிறைவன் பூண்ட மலை⁵போன் றுளதும் மூதூர்.

(இ - ள்.) இந்தப்பழைய (இலங்கா) புரியானது, — தூல் இடப்பட்டது
போல் [கோணது] தொடர்ந்திருப்பனவும் பைம்பொன்னிலையன்ற சித்

திரத்தொழில் நுண்மையாக அமைந்தனவும், வரிசையாகவுள்ளனவும், அழகு பொருந்தியனவுமான மனைகளாகிய சிறந்தமணிகள் எல்லாஞ் சேர்க்கப்பெற்று, மேன்மைபொருந்தி, இராவணனது மாடமாகிய ஒப்பற்றநாயகமணி நடுவே சார்த்தப்பெற்றுப் பெருமைபொருந்திய கடலரசன் பூண்ட ஹாரம்போலும்.

மற்றையரக்கர்மாளிகைகள் சுற்றிலுமிருக்கின்ற மணிகள்போலாக இராவணன்மாளிகை நடுநாயகமாக, கடலரசனது இரத்தினஹாரத்தையொத்திருக்கும் இவ்விலங்கை யென்றார்; தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. கோல் = கோலம்; அழகு. சால்பு-மேன்மை. பி-ம்:—1தொடர்ந்து, தூர்த்த. 2கால்படு மனைகளைல்லாந் கதிர்மணிக்கூட்டமாக, 3மாடந். 4நடுவாட்சேர்த்தி, தழுவுச் செய்து. 5ஒன்று. (எகச)

௩௬. நன்னெறி 1யறிநு நோக்காய் 2நளிநெடுந் 3தெருவி 4ஆப்பண் பன்மணி மாடப் பத்தி நிழல்படப் படர்வ பண்பால் தந்திறந் 5தெரிசி லாத வெருநிறந் 6சார்க்கி லாத வின்னதோர் 7குலத்த வென்று 8புலப்படா 9புரவி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) நன்னெறியையுணர்ந்தோனே! பெருமைபொருந்திய பெருந் தெருவின்றடுவில் பலமணிகளினாலியன்ற மேன்மாளிகை வரிசைகளி னெளி கள் (தம்மீது) படுமாறு செல்வனவான குதிரைகளைல்லாம்,—இயற்கையாக வுள்ள தமது நிறம் இன்னதென்று தெரியப்பெருதனவும் ஒருநிறத்தைப் பொருந்தாதனவும் இன்னசாதியைச்சேர்த்தவையெனத்தெரியாதனவுமாயின: (நீ இதனை) நோக்குவாய்; (எ - று.)

பத்தியான மாளிகைகளில் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு இரத்தினத்தொகுதியாவியன்றுள்ளன வாதலால், அவ்விலங்கையின் மாளிகையை இருபுறத்துந் கொண்ட தெருவின் நடுவே குதிரைகள் செல்லும்போது அவ்வம்மணிகளின் சிறம் மேல்படப்பெற்று அவ்வநிறமாகக் குதிரைகள் தோன்றுவதால் இந்த சிறத்தை இக்குதிரை இயல்பாகக்கொண்டது என்று எந்தக்குதிரையும் அறியப்படாமலிருப்பதோடு, குதிரைகள் காணப்படும் நிறமன்றி மாகதம்முதலிய வேறுஇரத்தினங்களின் ஒளிபடும்போது இந்த விலங்கு எந்த இனத்தைச் சேர்த்தன என்று கண்டறிதற்கும் முடிவதில்லை யென்றவாறு: பிறிதீன்துணம் பெறலணி. பி-ம்:—1அறிநுன். 2நளிநெடுந், நளிபடுந், நளிநெடுந். 3தேரின்த். 4நாண்ப். 5தெரிசிலாதது. 6சார்க்கிலாதது. 7நிறத்த. 8புலப்படாப். 9இவுளி. ()

௪௦. வீரரீ பாராய் மெல்லென் பளிங்கினால் 2விளங்கு கின்ற மாரணு மருளச் செய்த மாளிகை மட்டுறார் சோதி 3சேர்தலுந் தெரிவ வன்றேற் 4நெரிசில 5தெரிந் த காட்சி நீரினா வியன்ற வென்ன நிழல்வெழு கின்ற நீர்மை.

(இ - ள்.) வீரனே! மெல்லியபளிக்குக்கர்களினால் விளங்குகின்றவையும் மன்மதனும்மருளும்படியமைந்தனவுமான மாளிகைகள் (தம்மீது) வேறொன்றன் ஒளி பட்டவுடனே தெரிவனவும் படாமற்போனால் தெரியாதனவுமாகி விளங்குகின்ற காட்சியானது,—நீரினாலியன்றவை இவையென்றும்படி ஒளிதோன்றுகின்றதன்மையை நீ யாராய்; (எ - று.)

பளிக்கினூலியன்ற மாளிகைகள் செல்லும்பொருளின்சாயை மரகதம் மாணிக்கம்முதலியவற்றின்ஒளி இவை தம்மீதுபடும்போது அவற்றை தோற்றுவிக்கின்றன; மற்றைவேளைகளில் சிந்திந்துதெரியப்படமாட்டா: அதனால், அவை நீரினாக்கட்டப்பட்ட மாளிகைகளோ என்னுமாறு தோன்று மென்க: நன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. மாரன் பிறரைக் காமத்தால் மயக்கச்செய்வ தன்றித் தான் மயங்காதவ நென்பார் 'மாரணம்' என்றார். பளிங்குக்குமென்மை-எளிதினூடைந்துபோந்தன்மை. 1-ய்:—1ஆரிய. 2விளங்கியீது. 3சேர்தலுந், தெரிபவன்றே, சேர்வனதெரிப்பவன்றேற், சேர்தலுந்தெளிவதன்றேல். 4தேர் கிலாத். 5சிறந்த, தெளிந்த. 6எழுகின்றதன்றே, எழுகின்றநீர். (எகசு)

சுக. கோணிற் 1குளிவிற் செங்கைக் குமரனே கொழுவுண் டிங்கட் கானிறக் 2கதிரின் கற்றைச் சுற்றிய 3வணைய காட்சி வானிறத் 4தராப் பந்தர் மரகத 5நடுவண் வைத்த பானிறப் பரவை வைசும் பரமனை 6நிகர்ப்ப பாராய்.

(இ-ள்.) அம்பையும் ஒளியையுடைய வளைந்தவில்லயுகொண்ட செவ்வியகையையுடைய குமரனே! கொழுமையுள்ள வெண்ணிறச்சந்திரனுடைய ஒளியைவிசகின்ற கதிரின்தொகுதியைச் சுற்றினாற்போன்ற தோற்றத்தை யுடைய வெண்ணிறமுத்துப்பந்தரினிடையே பதிக்கப்பெற்றுள்ள மரகதக் கற்கள், பால்மயமானகடலிலேதங்குகின்ற பரம்பொருளான திருமாலையொத்திருப்பனவற்றைக் காணாய்; (எ - று.)

சந்திரனுடைய கதிர்க்கற்றையைச் சூழவைத்தாற்போன்ற காட்சியுடைய முத்துப்பந்த ரென்க. கோல் - அம்பு. நிறம் - ஒளி. நிறம் கால் கதிர்க்கற்றையென்க. வால்நிறம் - வெண்மையானநிறம். முத்துப்பந்தர் பாற்கடலையும், இடையில்கவைத்த மரகதக்கற்கள் திருமாலையும் போலு மென்க. நன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. 1-ய்:—1 குளிர்வெண். 2கதிர்வெண்டிங்கடெற்றிய, கதிர்வெண்கற்றைதெற்றிய, கதிர்வெண் கற்றைதோற்றிய. 3ஆய. 4தவளப். 5நடுவுள். 6நிகர்த்த. (எகஎ)

சு2. கோளவா வரியே றன்ன குரிசிலே 1கொள்ள நோக்காய் 2நாளாவா மின்றேயு ம் மாடத் தும்பரோர் நாகர் 3பாவை 4காளவா ருறையின் வாங்குங் கண்ணடி விசம்பிற் கவ்வி வாளாரா விழுங்கிக் காலு மதியினை 5நிகர்த்த வண்ணம்.

(இ - ள்.) கொல்லுதற்றொழிலே யவாவுகின்ற ஆண்சிக்கத்தையொத்த ஆண்களிற்சிறந்தோனே! நட்சந்திரக்கள்படிகின்ற ஒளிபொருத்திய மேன்மாளிகையினிடத்திலே ஒருதெய்வப்பெண் கருநிறமுடைய நீண்ட உறையினின்றவெளியெடுத்த கண்ணடியானது, கொடிய இராசுவென்னும் பாம்பு ஆகாயத்தில் வாயினாக்கவ்விழுங்கிப் பிறகு வெளிப்படுத்துகின்ற சந்திரனையொத்திருக்குத்தன்மையை நன்றாகக்காண்பாய்; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள உறையிலிருந்து வெளிப்படுகக் கண்ணடி இராசுவின்வாயினின்ற வெளிப்படுஞ் சந்திரனைப் போலும்: நன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி காளம்-சதுப்பு. இச்செய்யுள் "வாசைவெஞ்சில" (சு2) என்ற பாடலின்மீள்

சிலபிரதியில். நாகர்பாவை—இராவணனாற் கவர்ந்துகொணரப்பட்டவன்: இராவணன் பலதேவமாதரைக் கவர்ந்தமையறிக. 1-ம்:—1கொள்கை. 2காளவாய்மீன், 3பார்வை. 4காளவாயுறை, காளவாயுறை, காளவானுறை. 5நிகர்ப்பாராய், நிகர்த்தமாதே. (எகஅ)

சா. கொற்ற1வான் சிலைக்கை வீர கொடி2யுடை மாடக் 3குன்றை உற்றவான் கழுத்த வான வொட்டகம் 4வைத்த வும்பர்ச் செற்றிய மணிக வீன்ற 5சுடரினைச் 6செக்க ராத்தின் கற்றையந் தளிர்க ளென்னக் 7சவ்விய 8நிமிர்வ சாணய்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய பெரிய வில்லைக் கையிலேகொண்ட வீரனே! கொடியையுடைய குன்றம்போன்ற மாடத்தைமெட்டுகின்ற நீண்ட கழுத்தையுடையவான ஓட்டகங்கள், கட்டிவைத்த உபரிகையிலழுத்திய செம்மணிகளினால்தோன்றிய (செந்நிறச்) சுடரைத் தேமாமரத்தின் தொகுதியான தளிர்களைன்றுகருதிச் சுவும்பொருட்டு நிமிர்வற்றைக் காணய்.

உபரிகையிலழுத்திய செம்மணியொளிகளைத் தேமாமரத்தின் தளிர்களைன்று மயங்கியதாகக் கூறியது—மயக்கவணி. செக்கராம்—ஹகாரம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு: இது, அத்து இன்னன்னுஞ் சாரியைபெற்றுவந்தது. 1-ம்:—1வெஞ். 2மிடை. 3கொற்றை. 4மற்றதும்பர், அவற்றதும்பர். 5சுடர்களை. 6செக்கரார்த்த, செய்கையாரக், செக்கரொண்பற், செய்யாராகக், செக்கரத்திக்கு, சேகாரத்தின். 7சவ்விய. 8நிகர்வ. (எகக)

சா. வாகைவெஞ் சிலைக்கை வீர மலர்க்குழல் 1வடிக்கு மாலீத் தோகைய ரிட்ட 2தூமத் தகிற்புகை முழுதுஞ் சுற்ற வேகவெங் களிற்றின் வன்றோன் மெய்யுறப் போர்த்த தையல் பாகனிற் பொலிந்து தோன்றும் பவளமா ளிகையைப் பாராய்.

(இ - ள்.) வெற்றிமாலையைச்சூடிய கொடிய வில்லைக் கையிலேந்திய வீரனே! மாலேசூடிய மயில்போலுஞ்சாயலையுடையவரானமகளிர் இட்டதும் (தமது) மலர்க்குட்கூந்தலைப் புலர்த்துகின்றதுமான தூபவர்க்கத்தைச்சேர்ந்த அகிலின் புகையானது முழுதுஞ் சுற்றிக்கொண்டதனால், வேகமுள்ள கொடிய யானையின் வலியதோலைச் தன்னுடம்பிலே நன்குபோர்த்தவனும் பார்வதீ தேவியை யொருபாகத்திற்கொண்டவனுமான சிவபெருமானைப்போல் ஒளி பெற்றுத்தோன்றுகின்ற பவளமாளிகையைப் பாராய்; (எ - று.)

பவளமாளிகை செந்நிறத்திருமேனியனை சிவபிரானையும். அம்மாளிகையின் வெளியிடமெங்குஞ்சூழ்ந்த கருநிறப்புகை—அப்பிரான் போர்த்துக்கொண்டள்ள யானைத்தோலையும் போலு மென்க. வடித்தல் - நீரைவற்றச்செய்தல். 1-ம்:—1வடிவமானத், புலர்த்தமாலீத். 2தூய. (அ00)

: காவலன் பயந்த வீரக் கார்க்குக் களிதே சுற்ற தேவர்தந் தச்ச னீலக் 1காசினாற் றிருந்தச் செய்தது 2ஈவது தெரியா வுள்ளத் திராக்கத ரீட்டி. வைத்த பாவபண் டார மன்ன செய்துன்றம் பலவும் 3பாராய்.

(இ - ன்.) தசரதன்பெற்ற வீரத்தைக்கொண்ட வில்லையேறிய ஆண் யானைபோன்றவனே! (சிற்ப) தூலைத்தேர்த்த தெய்வத்தச்சனானவிசுவகருமா வினால்லீலவரணங்களாற் செய்தனவும், ஈதல்தொழிலையறியாத மனத்தை யுடைய இராட்சசர்கள் சேர்த்துவைத்த பாவத்தின்பொக்கசம்போலவுள்ளன லுமான செய்குன்றம்பலவற்றையும் பாராய்; (எ - று.)

தெய்வத்தச்சன் லீலமணிகொண்டுசெய்தசெய்குன்றம்அரக்கரிள் பாவப் பண்டாரம்போலு மென்கின்றான்: தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி.பாவத்தை லீலநிறமாக்கூறுவது-கவிசமயம். இலங்கையை நிருமித்தவன் தெய்வத்தச்ச னாதலால், 'தேவர்த்தச்சன் திருந்தச்செய்தது செய்குன்றம்' என்றார். பி-ம்:- 1கல்லினால். 2யாவதும், யாவரும். 3காணாய். (அ0க)

சுக. பிணை¹மதர்த் தனைய நோக்கம் பாழ்படப் பிடியுண்டன்பில்
2துணைவனைப் பிரிந்து போந்து மருங்கெனத் துவளு³முள்ளம்
பணமயிர்ப் பெய்து மல்குற் பாவையர் பருவ நோக்குங்
கணமயிற்⁴குழவி னம்மைக் காண்கின்றார் தம்மைக் காணாய்.

(இ - ன்.) பெண்மானின் மதர்த்த பார்வையைப்போன்ற பார்வையின் அழகு பாழ்படும்படி (அரக்கராற்) பிடிக்கப்பட்டு, (தமது) அன்பிற்குஇடனான கணவனைபிரிந்துவந்து,தமது இடைபோலத்துவளுகின்ற மனமும் பாம்பின் படம்போன்ற அல்கூலியுமுடைய (தேவ) மாதர் காரகாலத்திலே(மேகத்தை) நோக்கும் திரண்டமயிற்கூட்டம்போல் நம்மைக்காண்பவரைக்காணாய்;(எ-று.)

அயிர்ப்பு எய்தும் - சந்தேகத்தையடைகின்ற: ஒப்பாகின்ற என்றபடி. இராமலக்ஷ்மணரைக்காண்கின்ற பாவையர்க்குப் பருவம்தோக்கும் மயிற்குமு உவமை.காரின்வரவு மயிற்குமுத்துக்குக் களிப்பைத் தருவதாதல்போல, இவ் விராமலட்சுமணரின்வரவு அந்தத்தேவமாதர்க்குச் சிறைத்துன்பத்தை நீக்கிக் களிப்பைத்தருமென்று காண்க. பி-ம்:-1மதத்தனைய, 2துணைவரை, 3உள்ளம், 4குழாம்போல். (அ0உ)

சுஎ. 1நாழ்மலர்த் தெரியல் 2வீர நம்³படை காண வானத்து யாழ்மொழித்⁴தெரிவை மாரு மைந்தரு மேறு கின்றார் வாழ்வினிச்⁵சமைந்த தன்றே யென்றுமா நகரை யெல்லாம் பாழ்படுத் திரியல் போவா ரொக்கின்ற பரிசு பாராய்.

(இ - ன்.) அன்றலாந்தமலர்மாலையையணிந்த வீரனே! நமதுசேனையைக் காணுமாறு யாழ்ப்போலும்பேச்சையுடைய தேவமகளிரும் தேவமைந்தரும், வானத்திலேறபவர்களாய், இனி நமக்குநல்வாழ்வு உண்டாயிட்டதன்றோ என்று சொல்லிப் பெரியஇலங்கைநகரையெல்லாம் பாழ்படுத்திவிட்டு ஓடிப் போகின்றவரையொத்திருக்கின்ற தன்மையைப் பார்; (எ - று.)

நான்என்றசொல் னகரத்துக்கு முகரம்பெற்றுவந்தது: எதுகைநோக்கி. இலங்கையிலிருக்குந்தேவசாகியர் வானத்திலேறிப் படையைப்பார்த்தலால், இங்ஙனம் வருணித்துக்கூறுகின்றான்: தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:-1நாண்மலர், 2மார்பு, 3பலங்காண்பான்மடத்து, 4வல்காண்பான்மடத்து, 5பாவையாரும், 6சமைந்ததென்றே. (அ0ஊ)

கூண்டம் ௧௦.—இராவணன்வானரத்தானைகாண்படலம் நடவடி.

௪௮.—இராமன் இலங்கையின் தீசயத்தைக்காட்டிக்கொண்டிருக்கையில், இராவணன் வானரசேனையைக்காணக் கோபுரத்தின்மீது ஏறுதல்.

1இன்னவா நிலங்கைதன்னை யினையவற் கிராமன் காட்டிச் சொன்னவா சொல்லா 2வண்ண மதிசயந் தோன்றுங் காலையன்மமா 3நகரின் வேந்த 4னரிக்குலப் பெருமை காண்பான் சென்னிவான்5றடவுளு செம்பொற்6கோபுரத் 7 தும்பர்ச் 8சேர்தான்.

(இ - ள்.) இந்தவிதமாக இலங்காபுரியை இராமன் இளையவகுதிய இலட்சுமணனுக்குக் காட்டிக்கொண்டு சொன்னவகையை மீண்டுஞ்சொல்லாதபடி அதிசயம் மனத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கையில் [வெவ்வேறான அதிசயத்தோன்ற இலங்கையைக் கண்டுகொண்டிருக்கையில்] அந்தஇலங்காபுரத்துக்குஅரசுகைய இராவணன் குரங்குக்கூட்டத்தின்மிகுதியைக் காணும் பொருட்டு, உச்சியானது வானத்தையெட்டுகின்ற செம்பொன்னினூலியன்ற கோபுரத்தின்மீது சேர்தான்; (எ - று.)—1-ம்:—1இன்னவா. 2முன்னம். 3நகரி. 4அரிசுலப். 5தடவுந்தோற்றம், தடவுகின்ற. 6கோபுரம். 7தென்பாற். 8சென்றான். (௮௦௪)

இலங்கைகாண்படலம்முற்றிற்று.

௧௦-ஆவது இராவணன் வானரத்தானைகாண்படலம்.

(கோபுரத்தின்மீதுஏறிய) இராவணன்-வானரசேனையைக் கண்டதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள். இராவணன்முனைகாண்படலம் என்று இப்படலத்துக்குப்பெயர் அச்சிட்டபிரதிகளிலும், சிலவட்டுப்பிரதியிலும் உள்ளது. சிலபிரதியில் கோபுரப்படலம் என்று இப்படலத்துக்குப் பெயர் காண்கின்றது.

இராவணன்பரிவாரங்களோடு இலங்கையின் உத்தரவாயிலின் கோபுரத்தின்மீதுஏறி, சுவேலபருவத்திலுள்ள இராமபிரானுடைய சேனையின்பெருக்கைக் கண்டு, முன்னர் ஒற்றபோய்வந்த சாராநம் சேனாவீரர்களுடைய திறத்தையும் பெயரையும் கேட்டமை இதனுட்கொல்லப்படும்.

வேறு.

௧.—இராவணன் கோபுரத்தின்மீதுநின்றலின்வருணனை இதுமுதற் பதினாறுசவிகளிற் கூறப்படுகின்றது.

1கவடு கப் 2பொருத காய்களி றன்னுன் அவள் 3து யக்கின் 4மலரம்புற வெம்புஞ் சவடுடைப் பொருவி 5ரோள்கொ டனேகந் குவடு டைத்தனியொர் குன்றென கின்றான்.

(இ-ள்.) (தன்னைக்கட்டிய)மரக்கிளை முறித்திடும்படி மாறுபட்ட கோபிக் கின்ற ஆன்யானையை யொத்தவகுண இராவணன்,—அந்தச்சீதாபிராட்டியி

ஶ்ரீடம்வைத்த ஆசையினால் (மன்மதனுண்டய) புஷ்பபாணங்கள் தாக்க வந்
ந்துகின்ற அடையாளத்தைப்பெற்ற ஒப்பற்ற தோள்களைக்கொண்டு, அனே
கஞ்சிகரங்களைபுடைய ஒப்பற்ற ஒருமலைபோலநின்றான்; (எ - று.)

ஒருமரக்கிளையிற்கட்டப்பெற்ற களிறு உவமையாகா தெனக் கொண்டு,
இராவணனுக்கு, கவடுகப்பொருதகளிற்றையுமமைகூறினார். அனே கந்தோள்
கள் அனேகங்குவடுகள்போன்றிருக்க, இராவணன் குன்றினை யொப்பநின்ற
னென்க. 1-ம்:—1கவடுமட்ப. 2பொருவு. 3 துவக்கின். 4மலரப்பும்.
5தோளினனேகக், தோளினனேகக், தோளொடனேகக். (அ00)

2. பொலிந்த 1தாங்குமிசு போரென லோடும்

2மலிந்த நங்கை யெழிலால் 3வலிநாளும்

மெலிந்த தோள்கள் வடமேருவின் மேலும்

4வலிந்து செல்ல மிசைசெல்லு மனத்தான்.

(இ-ள்.) (அங்கனம்நின்ற இராவணன்),—அங்கே பெரும்போர் தோள்
றிவிட்டதென்றமாத் திரத்தில், சீதாயிராட்டியின்மிக்கஅழகால் காளுக்குநாள்
வலிமைமெலிந்ததோள்கள் வடமேருவைக்காட்டிலும் வலிமைபெற்றுவுளர்ந்து
செல்ல, (அப்போரின்மீது)செல்லுகின்ற மனத்தைபுடையவனுள்ளான்; (எ-று.)
—போரெனில் தோள்பூரித்தல், வீரர்க்கு இயல்பு. 1-ம்:—1ஆகுமிது, ஆயினிது.
2நலிந்த. 3மிக. 4வலிந்துசெல்லுமிசை, மலிந்துவெல்லமிகை. (அ0சு)

௩. செம்பொன் 1மொளவி 2சிகரங்க 3டயங்க

அம்பொன் மேருவரை கோபுர மாக

வெம்பு 4காலினை விழுங்கிட 5மேனார்

உம்பர் 6மீதினியிர் வாசுகி யொத்தான்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னினாலியன்ற கலசங்களைக்கொண்டஉச்சிகள் சிக
ரம்போல் விளங்க, கோபுரம் அழகியபொன்மேருமலை யாக, (தன்னோடு) மாறு
பட்டவாயுபகவானெவல்லுமாறு முற்காலத்தில் (மேருமலையின்) சிகரங்களின்
மீதுஉயர்ந்துகவிந்த வாசுகியையொத்தான்; (எ-று.)—மந்தரம் மேரு இமயம்
என்பவற்றை அபேதமாகக்கூறுவதுபோல, ஆதிசேஷனையும் வாசுகியையும்
அபேதமாகக்கொண்டுகூறினார். செம்பொன்-ஆகுபெயரால், செம்பொன்னின
லியன்ற கலசங்களைக்காட்டிற்று. உம்பர்-மேலிடம். 1-ம்:—1மொளவிய, மொளவி
கொள். 2சிகரங்கள். 3 தயங்கும். 4காலி, காலனை. 5மேன்மேல். 6மேலும். (அ0எ)

௪. தொக்க பூதமவை 1யைந்தொடு 2துன்னிட்டு

ஒக்க நின்றதிசை யொன்பதொ டொன்றும்

பக்க 3முந்நிழல் 4பரப்பி வியப்பால்

5மிக்கு நின்றகுடை மீது விளங்க.

(இ - ள்.) ஒன்றுகூடிய (மண் நீர் தீ காற்று வான் என நின்ற) பஞ்ச
பூதங்களோடும் நெருங்கி ஒன்றுபட்டுள்ள பத்துத்திசைகளிலும் அவற்றின்பக்
கங்களிலும் நிழலிப்பரப்பி, ஆச்சரியப்படுமபடி விசாலமாகின்ற குடை

(தலை) மீது விளக்கவும்,—(எ-று.)—இதுமுதல் பதினாறுக்கவிவரையில். ஒவ்வொருசெய்யுளின் இறுதியிலும்வரும் செய்யவெனெச்சங்கள் அடுக்கி, பதினேழ்க்கவியிலுள்ள 'நின்றான்' என்ற முற்றோடு இயையும். பி-ம்:-—1ஐந்தையும். 2தசுற்று, துள்ளிட்டு, மெய்யுற்று. 3முன்னிழல். 4பரப்பியதிப்பால், பரப்பியதிப்பார். 5மிக்க. (அ௦௮)

நீ. கைத்த ருங்கவரி வீசிய¹காலால்.
 நெய்த்திருண்²டுயரு நீள்வரை மீதில்
 தத்தி³வீழருவி யின்⁴நீரள் 5சால
 உத்த நீகநெடு மார்பி னுலாவ.

(இ - ன்.) கையினால் ஏந்தப்பெற்ற சாமரம் வீசிய காற்றால், நெய்ப்புடனே இருணிந்ததையடைந்து உயர்ந்துள்ள நீண்டமலைமீது பாய்ந்துவீழ்கின்ற அருவியின்றிரளிந்தன்மை நிரம்புமாறு உத்தரீயம் நீண்டமார்பிலே புலாவவும்,—(எ - று.)—மார்புக்கு மலையும், உத்தரீயத்துக்கு அருவியும் உவமை. பி-ம்:-1காலின், கால்வாய். 2உயர். 3வீழாமருவித். 4திரை. 5சாலும்,சால்முத்து.

௬. 1வான கத்தினி லுருப்பசி வாசத்
 2தேன சுத்தரு திலோத்தமை செவ்வாய்
 3வன கைக்குல வரம்பையர் யாருஞ்
 சான கிக்கழி⁴கு தந்தயல் சார.

(இ - ன்.) வானகத்தினிலுள்ள உருப்பசியும், வாசனையும் தேனையும் தன்னுட்கொண்ட அருமையான திலோத்தமையும், செந்நிறவாயிலேயேயந்த புன்சிரிப்பையுடைய திரளான (மற்றுமுள்ள) தெய்வமாதர்யாவரும் சானகிப்பிராட்டியாருக்கு அழகையுண்டாக்கிக்கொண்டு (தனது) அருகிலேசேர்ந்திருக்கவும்,—(எ - று.)

உருப்பசிமுதலியோர் எந்தனஞ்செய்யும்பொருட்டு இராவணனுடைய அருகே சேர்ந்திருக்கின்றன ரென்க. மணம்பொருந்தியஉடம்போடு இன்பத்தைக்கொண்டவ னென்பார் 'வாசத்தேனகத்துத் திலோத்தமை' என்றார். அழகிற்பேர்பெற்ற உருப் பசிமுதலியோரைக் காணும்புத்து இத்தத்தேவமாதரின் அழகினும் சீதையின் அழகு விஞ்சியிருப்பது விளக்குமாட்டால் 'சானகிக் கழகுத்தயல்சார' என்றது. மூன்றாமடியில் ஏல் நகை என்றுபிரிக்க. பி-ம்:-— 1வானகத்த, வானகத்தன, வானகத்தரும், வானகத்தமுது, வானகத்துழை. 2தேனகத்திரு, தேனகைத்தரு, தேனகைத்தன. 3மேனகைக்குயில மென்மயிலாரும், மேனகைக்குயிலின்மென்மையர்யாரும், மேனகைக்குல்வரம்பையர் மேலாம், ஏனகைக்குயிலரம்பையர்யாரும். 4உகுத்து. (அ௧௦)

எ. வீழி யின்கனி யிதழ்ப்பிணை மென்றோள்
 ஆழி வந்த வரமங்கைய ரைஞ்ஞாற்
 1நேழி ரண்டினி னிரண்டு பயின்றோர்
 சூழி ரண்டு 2புடையும் முறைசுற்ற.

(இ - ன்.) வீழிப்பழத்தின்கனிபோன்ற வாயிதழையும் மூக்கிலைப்போன்ற மெல்லியதோள்வாய்புழுடையவராய்த் திருப்பாற்கடலினின்று தோன்

திய தெய்வமங்கையர் பதினொலாயிரவர் (பாடலிற்)பயின்றவர் சூழ்ந்த இரண்டி பக்கத்திலும் முறையே சுற்றிநிற்கவும்.—(எ - று.)

ஐஞ்ஞாந்தேடி-ஐஞ்ஞாந்திறுந்நெருக்கியவுய்: எனவே, மூவாயிரத்தைஞ்ஞாறு: அவற்றிற்குஇரண்டு-எழாயிரம்: அத்தொகைக்குஇரண்டு-பதினொலாயிரம். பி - டி:—1 எழிரண்டினிரட்டியரன்பால், ஏழிரண்டினிரட்டியரின் றார், ஏழிரண்டினிரட்டியரின் றார், ஏழிரண்டினிரட்டியரின் றார். 2புற மும்மயல், புடைகொண்டனர். (அகக)

அ. முழைப டிந்தபிறை முள்ளெயி ரெறள்வாள்
இழைப டிந்த 1விள வெண்ணிலவீனக்
குழை2ப டிந்ததொரு குன்றின் முழங்கா
மழைப டிந்தனைய தொங்கல் வயங்க.

(இ - ள்.) குகையிற்படிந்திருக்கின்ற பிறைச்சந்திரன்போன்று (வாயிலி லிருக்கும்) கூர்மையான கோரப்பற்கள் ஒண்மையான ஒளியை ஆபரணங் களினின்றுதோன்றுகின்ற வெண்ணிலவொளியுடனே வீசவும், குண்டலங் களையணிந்ததொரு குன்றிலே முழங்குதலில்லாத மழைபடிந்தாற்போன்று (கருங்குவளைத்)தொங்கல் விளங்கவும்,—(எ - று.) குண்டலங்களை யணிந்த குன்று-தோள். பி-டி:—1அவிர். 2படிந்தனைய. (அகஉ)

கூ.1ஓத 2நூல்கள் 3செவியின்வழி 4யுள்ளஞ்
சீதை சீதை5யென வாருயிர் தேய
நாத வீணையிசை 6நாரதர் பாட
வேத 7கீதவயிழி தள்ளி விழுங்க.

(இ - ள்.) (அரிய) தூற்பொருளை (அறிஞர்காதினிடத்து ஓதவும்) மனம் சீதைசீதையென்றுகருதியவண்ணம் அருமையான உயிர் குறையவும், சாமவே தமாகிய அமிழ்த்ததை முகந்துபருகுமாறு ஒலியுள்ள வீணையிசையோடு நாரதமுனிவர் பாடவும்,—(எ - று.)

அறிஞர் தூற்பொருளையோதவும், சாமவேதப்பிரியனென்ற காரணத்தால் நாரதமுனிவர் வீணைகாத்தோடு சேர்ந்த சாமகீதப்பாடலைப் பலருக்கேட்க உரத்துப்பாடவும் சீதையின்நினைவேநினைவாகவுள்ள அந்த இராவணனுடைய செவிகளில் அவைவழுவில்லை யென்க. பி-டி:—1ஓதை, ஓது. 2நூல்கொள். 3வழியின்செவி. 4உள்ளும், 5எனும். 6நாரதனார்தம். 7கீதமுந். (அகங)

க௦. வெங்க ரத்தரயில் வாளினர் 2வில்லோர்
3சங்க ரற்கும்வளி 4சாய்வில் 5வலத்தோர்
6அங்க ரக்கர்சத கோடி யமைந்தோர்
பொங்க 7ரத்த விழியோர் புடைசூழ.

(இ - ள்.) கொடியகையைபுடையவரும் கூர்மையான வாளையேந்தினவ ரும் வில்லையேந்தியவரும் சிவபெருமானுக்கும் வலிமைகுறைதலில்லாத மிக்க பலம்படைத்தவரும் சதகோடியென்னும் எண்ணுபுடையவருமான இராவ ணனதுஉடற்காவலாளர் அய்வீடத்து இரத்தம்பொங்குகின்ற விழியின

புடையராய்ப் பக்கத்திலே சூழ்ந்துவரவும்,—(எ - று.)—அக்கரக்கர் - அக்கரக்கர் என்றவடசொல்லின் திரிபு. 1-ம்:—1 கரத்தயில, கரத்தயிலர், கரத்தியைய. 2வேகச். 3கிங்கரத்தும். 4சார்வில், கேடில். 5சலத்தோர், தலத்தோர், மனத்தோர். 6அக்கமைச்சர். 7 அரக்குவிழியோர், அரக்கர்மிடலோர். (அகச)

கக. கல்லி லங்கை 1யுகங் கவர்கிற்போர்
நல்லி லங்கை முதலோர் நவையில்லோர்
2சொல்லி லங்கர் சதகோடி தொடர்ந்தோர்
வில்லி லங்குபடை யோர்புடை மீம்ம.

(இ - ள்.) கல்லுவதானால் அழகிய கையிலே உலகங்களைக் கவர்ந்தெடுக்க வல்லவர்களும், அழகிய இலங்காபுரிதோன்றினதான் தொட்டு முதன்மைபெற்றவரும், சூற்றம்மற்றவரும், கணக்கிட்டுச் சொல்லுமிடத்து தாறுகோடியென்னும் அளவு அமைந்தவருமான யக்கர் வில்லாகிய விளக்குகின்ற ஆபுத்ததை புடையவராய்ப் பக்கத்திலே மிக்கிருக்கவும்,—(எ - று.)

யக்ரென்றவடசொல், யக்கர் அக்கர் அக்கர் என முறையே திரிந்து வருமென்க. இனி, அக்கர் - நாட்டினுறுப்பான படையைச்சார்ந்தவரெனினுமாம். இச்செய்யுளில் திரிபென்னுஞ்சொல்லணி காண்க. கீழ்ச்செய்யுளிலும் இது காணலாம். 1-ம்:—1உலகங்க்கடப்போர். 2சொல்லிலங்கொர், சொல்லிலங்கு, சொல்லிலங்கை. (அகடு)

க௨. பாரி 1யங்குநர் விசம்பு 2பரந்தோர்
வாரி யங்கு மழையின் 3சூரன் மாணும்
4பேரி யங்கண் முருடாகுளி 5பெட்குநர்
தூரி யங்கடவி னின்றி துவைப்ப.

(இ - ள்.) பூமியிற்சஞ்சரிப்பவரும் ஆகாயத்திற் பார்த்திருப்பவருமாகிய அனேகர், ஜலத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேகத்தின் குரலையொத்த பேரியங்களும் முருடும் ஆகுளியும் என்றவிரும்பத்தக்க வாச்சியங்கள் கடலைப்போலின்று ஒலிக்கவும்,—(எ - று.)—1-ம்:—1 இயங்கினர், இயங்கிய. 2படர்ந்தோர். 3சூரன்மாணப், குவமென்னப். 4பேரியங்கு, பேரியேங்கு. 5பெட்பின், பெட்புந். 6கடைநின்ற, கடையினின்ற.

க௩. நஞ்சு மஞ்சவிழி நாகியர் 1நாண
வஞ்சி யஞ்சமிடை 2மங்கையர் வானத்து
அஞ்சொ 3வின்கவை யரம்பைய 4சோடும்
5பஞ்ச மஞ்சிவணு மின்னிசைபாட.

(இ - ள்.) விஷமும் அஞ்சுகின்ற விழியையுடைய நாகஸ்திரீகளும் நாணுமாறுள்ள வஞ்சிக்கொடியையொத்த இடையையுடைய இத்தப்பூலோகத்து மங்கையருடனே அழகிய சொல்லின் இன்கவையுடைய வானகாட்டவரான அரம்பையரும்,—பஞ்சமென்னும்ஸ்வரத்தையொத்த இனிய இசையைப்பாடவும்,—(எ - று.)—1-ம்:—1நாகர், நாணி. 2விஞ்சையர், வஞ்சியர். 3இஞ்சொலின், 4ஆடிப். 5பஞ்சாஞ்சிவணுமின்னிசைபாட, விஞ்சமங்கையர்மின்னிசைபாட, பஞ்சமஞ்சினமணி னின்னிசைபாட. (அகஎ)

கசு. நஞ்சு 1கக்கியெரி கண்ணினர் 2நாமக்
கஞ்சு கத்தர் 3கதைபற்றிய கையர்
மஞ்சு கக்குமுறு சொல்லினர் 4வல்வாய்ச்
கிஞ்சு கர்கிரி யொத்தனர் சுற்ற.

(இ - ள்.) விஷத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு எரியாரின்ற கண்களை யுடையவரும், கையில் தடியைக்கொண்டவரும், மேகமும் உதிர்ந்துவிழும்படி குமுறியொலிக்கின்ற சொல்லையுடையவரும், வலியவாயாகிய முருக்கமலரையுடையவரும், மலைபோன்றதோற்றமுடையவருமான கஞ்சுகியரென்றுபேர் பூண்டவர், —சுற்றிக்கொண்டேயிருப்பவும், —(எ-று.)

இந்தக்கஞ்சுகியர் கையிற் பிரம்புகொண்டு எம்மருக்கும் சுற்றிக்கூட்டத் தைவிலக்குபவரான சட்டையுண்ட சேவக ரென்க, சட்டையுண்டமைபற்றிக் கஞ்சுகியரெனப்படுதலின் 'நாமக்கஞ்சுகத்தர்' என்றும், மாமிசத்தின் இரத்தத் தோய்த வாயையுடைமையால் 'வல்வாய்க்கிஞ்சுகத்தர்' என்றும், யாவரையும் விலகுமாறு அட்டிபவராதலின் 'மஞ்சுகக்குமுறுசொல்லினர்' என்றும் கூறி னார். சிலப்பரதிகளில் இச்செய்யுள் "கூயுரைப்ப" என்ற அடுத்தசெய்யுளுக்குப் பின் உள்ளது. 13-ஃ:—1கக்கும். 2நாணக், நாண. 3கசை. 4வல்வாய்ச்சிஞ்சுகத்தின் விசையோர்திசைசெல்ல, வல்வாய்த்திஞ்சுகத்தின் விசையோர்திசைசெல்ல, வல்வாய்க்கிஞ்சுகத்திகிரியொத்தனர் சுற்ற. (அகஅ)

கரு. கூ1யு ரைப்ப குலமால் வரை2யேணும்
3சாயு ரைப்பரிய வாய தடந்தோள்
வாயு ரைத்த கலவைக்4 களி வாசம்
வேயு ரைப்பதென 5வந்து விளம்ப.

(இ-ள்.) (யாவரும்) உரத்தராலோடு (உவமையாதற்கு ஏற்றன என்று) உரைப்பனவான அஷ்டகுலாசலமேயாயினும் உவமைகூறுவதற்கு அரியனவான பெரியதோள்களினிடங்களிற் பூசப்பெற்ற கலவைச்சாந்தின் செழிப்புள்ள நறுமணமே (இராவணன் வருகின்றனென்பதை) ஒற்றுஉரைப்பது போலவீசித் தெரிவிக்கவும், —(எ-று.)—தோள்வாய், வாய்-ஏழனுருபு. சாய் = சாயல்; ஒப்பு. 13-ஃ:—1உரைப்பு. 2ஏயும், என்னும், பேணும். 3தாயுரைப்பரியது. 4தனி. 5எங்கும்விளம்ப. (அகக)

கசு. வேத்தி ரத்த ரெரி1 வீசி விழிக்கும்
நேத்தி ரத்த 2ரிறைநின்றழி நிலலாக்
காத்தி ரத்தர்மனை காவல் விரும்புஞ்
குத்தி ரத்தர் பதினாயிரர் சுற்ற.

(இ-ள்.) (கையிற்) பிரம்பையுடையவர்களும் நெருப்பை வெளிப்புறப்பட விட்டுக்கொண்டுவிழிக்கின்ற கண்களையுடையவர்களும் ஒருகொடிப்பொழுதாவது நின்றவீடத்துநிலலாத உடம்பையுடையவரும் மனைக்காவலைவிரும்பிச் செய்கின்றகுட்சுமத்தன்மையமைந்தவருமான சேவகர் பதினாயிரர் (காவலாகச்) சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கவும், —(எ-று.)—13-ஃ:—1வீசி, வீசி. 2நிறை. (அகஉ)

௧௭.—இராமபிரானே இராவணன் காணுதல்.

1தோரணத்தின்மணி வாயின் மிசைச்சூல்
2நீரணைத்தமுகிலாமென 3நின்றான்
4ஆரணத்தமுதை யம்மறை 5தேடும்
காரணத்தை நிமிர் 6கண்கொடு கண்டான்.

(இ-ள்.) தோரணமெனப்படுகின்ற மணிவாயிலின் மேலிடத்திலே கருக் கொண்டதெனப்படுகின்ற நீர்கொண்ட முகில்போலுமென்னுமாறு நின்றவனாகிய இராவணன், வேதத்தின்சாரமானபொருளாயிருப்பவனும் அவ்வேதங்களால் தேடப்படுகின்ற காரணப்பொருளாயிருப்பவனுமான இராமபிரானே நிமிர்ந்துபார்க்கின்ற கண்ணினால் காணலானான்; (எ - று.)

வேதாந்தங்கள் பற்பலதேவர்களைப்பற்றிக்கூறுவதாயினும் பரம்பொருளென்றுதேர்ந்தெடுப்பது திருமாலையே யாதலால், 'ஆரணத்தமுதை' என்றார். பி-ஃ:—1தோரணத்த. 2நீரணைத்து, நீரணத்த. 3நின்ற. 4ஆரணத்தையரியை, ஆரணத்தமறையையரி. 5சொல்லும், தேடும். 6கண்ணெதிர. (அஉ௧)

௧௮.—அப்போது இராவணன் கோபம்மிக, துர்நிமித்தந் தோன்றுதல்.

மடித்த 1வாயினன் வயங்கெரி வந்து
பொடித்த 2திழ்ந்த 3விழி யன்னது போழ்தின்
இடித்த 4வன்றிசை 5யெரிந்து நெஞ்சம்
துடித்த 6கண்ணினொ 7டிடத்திர டோள்கள்.

(இ - ள்.) (கண்டதும்),—(கோபத்தால்) உதட்டைமடித்துக் கவ்வியவாயான இராவணனுடைய கண்களினின்று கொழுந்துவிட்டொளிர்கின்ற அக்கினியானது தோன்றிச் சிறுசிறுபொடியாய் வெளிப்பட்டது; அப்போது (அவனதுகோபாவேசவொலியால்) வலிய திசையெங்கும் பேரொலிதோன்றின; (அவனுடைய) நெஞ்சமும் பற்றியெரியலாயிற்று; (தீநிமித்தமாக அவ்விராவணனுடைய) இடக்கண்ணினோடு திரண்ட இடத்தோள்கள் துடித்தன; (எ - று.)—ஆடவர்க்கு இடக்கண்ணும் இடத்தோளும் துடித்தல், தீநிமித்தமென்பர். பி - ஃ:—1வாயின. 2அழுன்ற. 3விழியின். 4வானகம். 5எரிந்தன. 6கண்ணினன், கண்ணொடு. 7இடந். (அஉ௨)

௧௯.—இராகவணிகுண்ட இராவணன் வெறுத்தல்.

ஆக ராகவனை யவ்வழிக் கண்டான்
மாக ராக1நிறை வானொளி யோனை
யேக ராகியினி 2னெய்த வெநிர்க்கும்
வேக ராகுவென வெம்பி வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுதீநிமித்தந்தோன்றவும், இராமபிரானே அப்போது கண்டவனான இராவணன், ஆகாயத்திலே நின்ற செந்நிறமானயிக்கவொளியையுடையவனான சூரியனை அமாவாசையிற் கிட்ட (ச் சென்று) எதிர்க்கின்ற வேகமுள்ள இராகுவைப்போல மனம் வெம்பிச் சீறினான்; (எ - று.)

ராகம் - செந்நிறம். வானொளி - ஒருபொருட்பன்மொழி. சூரியனும் சந்திரனும் ஓருங்குசேர்தல்பற்றி, அமாவாசை 'ஏகராசி' எனப்பட்டது. பி-ஃ:—1நிறவான். 2எய்தியெதிர்க்கும், எய்தவுயிர்க்கும். (அஉ௩)

20.—இராவணன் இராமனைத் தானேயறிந்து, மந்தையோரை இன்னாரென விளம்புவாயென்று ஸாரணனை வினாவுதல்.

1வனை யோனிவ னிராம னெனத்தன்
மேனி யேயுரைசெய் கின்றது 3வென்றிச்
4சேனை வீரர் படையைத் தெரியென்று
தான்வி னாவெநீர் சாரன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) யாவரினும்வேறுபட்டுத்தோன்றபவனாகியஇவன் இராமனாவ னென இவனுடையமேனியே யுரைக்கின்றது; (ஆகவே,இவனைவிட்டு),வெற் றிப்பொருத்திய படையோடுகூடிய சேனாவீரரை யறிவிப்பாயென்று (இராவ ணன் (ஸாரணனை) வினாவு, ஸாரணன் மறுமொழி கூறலானான்; (எ - று.)

இராமனெனத் தன்மேனியேயுரைசெய்கின்றது-“கண்டவாற்றற்றன தேபுலகெனநின்றான்” என்ற நம்மாழ்வார்பாசாரமும்; “ரூபமேவாஸ்யைதம்மஹி மாநம் வ்யாசஷ்டே” என்ற ஸ்ருதிவாக்யமும் காணத்தக்கன. சேனைவீரர் படையெயன்றிருப்பினும் எதிர்விளம்புதலுக்குவற்ப, படைச்சேனைவீரரை யென இயைத்துப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 13-ம்:-1வனையோனையவ், வனையோரன், எனையோனவ். 2உரைக்கின்றது. 3வேறிச் 4சேனையோரையடையத்தெரியென்னத், சேனைவீரரைத்தெரிந்துரையென்று, சேனைவீரர்தமைச்செப்பிடுகென்றே, சேனைவீரர்தமைச்செப்பிடுகென்னத். (அஉச)

21.—இதுமுதற்பதீனாஸ்துகவிகார் - சாரணன் படைவீரரைத் தெரிவித்தலைக் கூறு.

1இங்கி வன் 2படை யிலங்கையர் மன்னன்
றங்கை 3யென்றலு முநிரந்த 4சலத்தால்
அங்கை 5வாஸ்கொ டவளாகம் விளங்கும்
கொங்கை நாசியெவி கொய்து குறைத்தான்.

(இ - ள்.) இங்குள்ள இவன், ‘படைவலிமைகொண்ட இலங்கையர்க்கு அரசனான இராவணனதுதங்கையாவன், (இவள்)’ என்றுகேள்வியுற்றதும் முநிரந்தகோபத்தினால்(தனது)அகங்கையிலுள்ளவானைக்கொண்டு அந்தச்சூர்ப்பணகையின்மார்பில் விளங்குகின்ற தனங்களையும் நாசியையும் செவியையும் கொய்துவீழ்த்தின இலட்சுமணனாவன்; (எ - று.)

வந்தமாணுடர்இருவரில் ஒருவனாகியஇராமனை யுணர்ந்தேனென்றபோ தே இலட்சுமணனையும் உணர்ந்தமை பெறப்பறி மாயினும், மற்றவரையெல்லாம் கூறுமாறு இராவணன் வினாவினா னாதலால், இலட்சுமணனைப்பற்றி இரண்டுகவியாற் கூறுகின்றான். அன்றியும், ஒருகால் இலட்சுமணன் வேறே ரீடத்திருக்க,வானரர் காமரூபியராதலால் இங்கனம் மனிதவுருக்கொண்டனரோஎன்றுசங்கிக்கஇடமிருத்தலாற்கூறினானாம். 13-ம்:-1இங்கிவர், இங்குக்கொல். 2பண்டு, முன். 3என்னவும். 4சினத்தான். 5வாஸ்கொடவளாகம்விளங்கும், வானுருவிபுங்கைபரற்ற, வானொடவளாகம்விளங்கும். (அஉடு)

22. அறக்க 1ணல்லதொரு 2கண்ணில குகி
நிறக்க 3ருங்கடலு னேமியி னின்ற

தறக்க 4மெய்தி யவருந் தறவாத
உறக்க மென்பதனை யோட முனிந்தான்.

(இ - ள்.) தருமத்தினிடத்திலல்லாமல் வேரூரிடத்துக் கண்ணைச் செலுத்தாவனாகி, கருநிறக்கடலுக்கு ஒரு சக்கரவாளகிரியமைந்ததுபோல நின்று, தறக்கத்தையடைந்தவரும் தறப்பதற்கு அருமையான உறக்கமென்பது தன்னிடத்தைவிட்டு ஒழும்படி (அதனைச்) சினந்தவனாவன்; (எ - று.)

இராமபிரானையடுத்து நின்று அப்பிரானுக்கு யாதோரிடையூறும் வரவொட்டாது காப்பவன் இத்திலக்குமணனென்பார் 'நிறக்கருக்கடலுணையினின்று' என்றார். இனி, இத்தொடர்க்கு-கருநிறக்கடலுக்குட்பட்டிருக்கின்ற பூமியிலிருந்தும் உறக்கத்தைத் தறந்தவனென்னாமம்: நேமியென்பது பூமியென்னும் பொருள தாதல் "அவனி வைய மகலிடங் காசினி.....கோத்திரக் குவலயம் குவ்வே கோ நேமி" என்ற பிற்கலந்தையினாலுமறிக. பி - :—1 என்பதொரு. 2 கண்ணுளனாகி, கண்ணினனாகி. 3 கடுத்தகைமைநீதியினின்றும், கடுத்தகையீதியினின்றும், கடறயினையினியீட்டு, கருங்கடலினுண்மையினின்றும். 4மேயினர்களும். (அஉசு)

2௧. கைய வன்றொட வமைந்த கரத்தான்
1 ஐய வாலியொடிவ் வண்ட நடுங்கச்
2 செய்த வன்செருவி னிற்றிகழ் கின்றான்
வெய்ய வன்³ புதல்வன் யாரினும் வெய்யான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அவ்விலக்குமணன் (தன்) கையினும் பிடித்துக்கொள்ளப்பொருந்திய கையை யுடையவனாவன், — போர்க்களத்திலே வாலியோடு இவ்வண்டம் எடுக்கும்படி செய்தவனாகிச் சூரியகுமாரனான சக்கிரீவன்: யாவரினும் கொடியவன்; (எ - று.) — சக்கிரீவன் இராமபிரானால் தம்பியாகக்கொள்ளப்பட்டவனாதலால், அந்தச்சக்கிரீவனோடு இலட்சுமணன் கைகோத்துக் கொண்டு திரிவனென்க. பி - ம்:—1 னைய. 2 செய்து தின்மைச்செருவில். 3 மகன்.

2௨. 1 தந்தை மற்ற வனசார்வில் வலத்தோன்
2 அந்த ரத்தரமு தார்கலி காண
3 மந்த ரத்தினொடும் 4 வாசுகி யோடும்
சுந்த ரப்பெரிய தோள்க டிரித்தான்.

(இ - ள்.) (அந்தச்சக்கிரீவனது பக்கத்திலிருக்கும்) மற்றொருவனுடைய தந்தை, — துணைவேண்டாத வலிமையையுடையவன்; வானுலகத்தவரான தேவர் அமிருதத்தைக் கடலினின்றும் பெறும்படி மந்தரமலையோடு வாசுகியென்னுங்கடைகயிற்றைப்பூட்டித் (தனது) அடிகியதோள்களால் (அம்மலையைத்) திரியும்படி கடைந்தவனான வாலியாவன்; (எ - று.) — எனவே, அக்கதனைக் கூறியவாறாயிற்று. மற்றவன் - ஆறும்வேற்றமைவிரி. பி - ம்:—1 மைந்தன் மற்றையவன் மாள்வில்வலத்தோர், மைந்தன் மற்றவரென்பர் சலித்தோர், மைந்தன் மற்றவனென்பர் சலித்தே. 2 அந்தரத்திலமுதார்கலிகால், அந்தரத்தினமுதார்கலியீய, அந்தரத்திலுளார்வலிகாய். 3 மந்தரத்தொடும். 4 வாசுகிசுந்தி. ()

2௫. 1. கடந்த 2. நின்றவ நகுங்கதிர் முன்பு
தொடர்ந்த வன்னுலகு 3 சுற்று மெயிற்றின்
4 இடந்தெ முந்தவனை யொத்தவன் வேலை
கடந்த வன்சரிதை கண்டனை 5 யன்றே.

(இ-ள்.) (அதோ) கடந்துகொண்டிருப்பவன்,—விளங்குகின்ற சூரியனுக்குமுன்னே (கற்குமாறு) தொடர்ந்துசென்றவனும், இவ்விலகத்தை நெருங்கிய எயிற்றிலிடந்தெழுந்தவனான திருமாலையொத்தவனும், கடலை (த்தன் காலம்) கடந்தவனுமான அதுமானாவன்; (அவனுடைய) செயலைக் கண்டுள்ளாயன்றோ? (எ - று.)

அதுமான் சூரியனுடன்சென்று கலைகளைக்கற்றுணைப்பதை யுட்கொண்டு 'நகுங்கதிர்முன்பு தொடர்ந்தவன்' என்றார். இனி, இளம்பருவத்துச் சூரியன்மேற்பாய்ந்ததைக் குறிக்குமெனினுமாம். கதிர்-உவமவாகுபெயர். பி-ம்:—1. கடந்த. 2. நின்றவன்னகதிர், நின்றவவனாகுகதிர். 3. சுற்றியெயிற்றின், துற்றுமெயிற்றால், துற்றவெயிற்றால், 4. இடந்தபன்றியினெழுந்தெழு, இடந்தபன்றியின்மேலவன், இடந்தபன்றியினெழுந்தெதிர். 5. என்றன். (அடக)

2௬. நீல 1. நின்றவ நெருப்பின் மகன் 2. நின்
குல முங்கயிற்று மின்மை 3. துணிந்தும்
4. ஆல மென்னு நிறமின்மை யந்ந்தும்
கால நென்ப ரிவனைக் கருதாதார்.

(இ-ள்.) (இதோ) நின்றவன்,—நெருப்பின்மகனான நீலனாவன்; (இவன்), தின்மையுள்ள குலம் கயிறு என்பவற்றைப் பெற்றிராமையைத் தெளிவாகக் கண்டறிந்தும் விஷமென்னத்தக்க நிறம் இல்லாமையைக் கண்டும், பகைவர் இவனைச் செயலொப்புமையாற் காலனென்றே கூறுவார்கள்; (எ - று.)

காலன்-யமன். யமனுக்குரிய படைகள்-குலமும் கயிறும். அவனது நிறம்-ஆலம்போன்றகருநிறம். இவை இல்லையாயினும், காலனென்னும்படி புள்ளான் இவனென்றவாறு. பி - ம்:—1. என்பவன், இங்கு, நின்றவன். 2. தான். 3. தொடர்ந்தோன், துணிந்தான். 4. ஆலமுண்டவனெடுத்திறன்மிக்க, ஆலமன்றிக்கடுத்திறவன் நிவன், ஆலமன்றிவனெடுத்திறன்மிக்கான், ஆலமென்னவனென்னவன்னை, ஆலமொன்றுநிறமென்றயலோனை. (அட௦)

வேறு.

2௭. 1. வேறாக 2. நின்ற னள நென்னும் விலங்க ளன்னான்
வரு வருணன் வழி தந்தில நென்றி ராமன்
சீராத வுள்ளத் தெழுசீற்ற 3. முகுத்த செந்தி
ஆராத முன்னம் மகன் வேலையை யாறு செய்தான்.

(இ-ள்.) வேறாகின்றவன்,—நளனென்றபேரையுடைய மலையை யொத்தவன்; (அவன்), வருணன் கருவங்கொண்டு வழித்திலனென்று கருதி, இராமபிரான் சீற்றமென்பதையேயறியாத தன்னுள்ளத்தில்தோன்றுகின்ற சீற்றம் வெளிப்புறப்பட விட்ட செந்நிறத்தி அடங்குத்தருமுன்னம் பரந்த கடலை யனைக்கடி வழியுண்டாக்கியவன்; (எ - று.)

விரைவிறச் சேதுவைக்கட்டி முடித்தா னென்பதைக் குறிப்பிக்க, 'இராமன் சீற்றம் ஆரூதமுன்னம் வேலையையாறுசெய்தான்' என்றான். பி-ம்:— 1வேறுகி. 2நின்ற. 3உமிழ்ந்த, உமிழ்ந்து, எழுந்து. (அடக)

இங்கு ஒருபிரதியில் மற்றைப்பிரதிகளிலில்லாத சிலபாடல்கள் காண்ப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

- (க) ஏறிட்ட கல்லு வீழு மிடமற வெண்கி னாலே
நாறிட்ட தென்ன வொவ்வோ ரோசனை நாலு பாலும்
குறிட்ட சேனை நாப்பட் டோன்றுவோ னிடும்பனென்றே [வான்.
கூறிட்ட வயிரத் திண்டோட் கொடுந்தொழின் மடங்கல் போல்
- (உ) மற்றிவன் படையி லொன்றா ரன்றிவா னார்க ளேவந்து
உற்றன ரெனினும் பற்றி யுயிருகப் பிசைந்திட் டீதக்
கொற்றவ னருளுங் கொண்டோன் குடாவடிக் கிறைவன் கூற்றம்
பெற்றவ னடைந்தோர் தம்மை யுயிரெனப் பேணு நீரான்.
- (ஊ) ஆங்கவ னெதிரே வேறே ராடகக் குன்ற மொன்றை
வாங்குநீர் மகர வேலை வந்துடன் வீணந்த தென்ன
ஓங்குமைம் முகத்தின் றான யுட்பொலிந் திடுவான் வெற்றி
ஓங்கிய குவவுத் திண்டோள் வினதனென் றுரைக்கும் வெய்யோன்.
- (ஈ) அன்னவன் றனக்கு வாமத் தைம்பது கோடி யுகந்
தண்ணவந் திடையிற் சுற்றத் தடவரை யென்ன நிற்பான்
கொன்னவில் குலிசத் தண்ணல் கொதித்தெதிர் கொடுக்கு மேலும்
வெண்ணிடக் குமைக்கும் வேக தெரிசியென் றுரைக்கும் வீரன்.
- (ஐ) பிளக்கும்மன் பதையும் நாகர் பிலனையுங் கிழக்கும் வேரோடு
இளக்கமில்லு குடுமிக் குன்றத் தினமெலாம் பிடுங்கி யேந்தி
அளக்கார்கட் டவனு மாட்டா தலக்கணுற் றிடவிட் டார்க்குந்
துளக்கமில் மொய்ப்பிற் சோதி முகலுந்துன் முகனு மென்பார்.
- (ஈ) குன்றொடு குணிக்குங் கொற்றக் குவவுத்தோட் குரக்குச் சேனை
ஒன்றுபத் தைந்தொ டாறு கோடிவந் தொருங்கு சுற்ற
மின்றொகுத் தமைந்த போல விளங்கெயி நிலங்க மேருச்
சென்றென வந்து நிற்பான் நிறல்கெழு தீர்க்க பாதன்.
- (எ) நூற்றிரண் டாய கோடி நோன்கவித் தானை சுற்றக்
காற்றின்மா மகற்குக் கீழ்பாற் கனவரை யென்ன நிற்பான்
கூற்றின்மா மைந்தன் கூற்றுங் குலுக்கமுற் றலக்க னெய்தச்
சீற்றமே சீந்துஞ் செங்கட் டெதிமுக் கென்னுஞ் சீயம்.

உஅ. 1 முக்கா லமுமொய்ம் மதியான் முறையின் னுணர்வான்
புக்2கா லமெழப் 3 புணரிப் புலவோர் கலக்கும்
4 அக்கால முள்ளான் கரடிக் கரசாகி நின்றான்
5 இக்கால நின்று முலகேழு 6 மெடுக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) (அவன், இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்கின்ற) மூன்றுகாலத்துச்செய்திகளையும் (தனது) நிறைந்த அறிவால் முறைமையாக உணரவல்லவனும், தேவர்கள் விஷ்ணுண்டாகும்படி புருந்து கடலைக் கடைந்த அக்காலத்திலும் இருந்தவனும், கரடிக்கரசனுமான ஜாம்பவான்: இத்தனைகால மிருந்தும் [மிக்கமுதுமையடைந்தும்] ஏழுலகங்களையும் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல ஆற்றல்படைத்தவன்; (எ - று.)

புணரிப்புலவோர்கலக்கு மக்காலமுள்ளான்-காலங்கண்டவ னென்றபடி. பி-ம்:—1மூக்காலுலகைமுறைமுற்றது முன்னேயுரைப்பான்,மூக்காலமுத்தன் னுடைமொய்ம்மதியாலுணர்வான். 2ஆலமெனப். 3புணரியை. 4அக்காலமும். 5இக்காலமும், இக்காலம்நின்ற. 6எடுக்குமீட்டான். (அநஉ)

2கூ. 1சேனா பதிதன் நயலே யிருள்செய்த குன்றின் ஆல மருங்கே யிரண்டாடகக் 2குன்றி னின்றூர் 3வனோரி விராம னிலக்குவ னென்னு மீட்டார் 4வானோர்த மருத்துவர் மைந்தர் வலிக்கண் 5மிக்கார்.

(இ - ள்.) சுருதிமுள்ள குன்றின்அருகே நீங்காத பக்கத்தே [வெகு அருகே] நீங்காத இரண்டொன்மலைபோலச் சேனாபதியான நிலனுடைய அருகே நின்றவர்,—மற்றைச்சேனையிலிருப்பவருக்குள்ளே இராமலட்சுமணர் போன்ற வலிமைபடைத்தவராகி, தேவமருத்துவரான அசுவினீதேவரின் குமாரர்; வலிமையில் மிகமேம்பட்டவர்; (எ - று.)—பி - ம்:—1சேனாபதியின். 2குன்றமன்னார், குன்றநின்றது. 3வனோர். 4வானோர்தமருத்துவன்மைந்தர், வானோருந்தாமருத்தன்ன. 5மிக்கான். (அநக)

நூ. 1உவன்காண் குமுதன் குமுதாக்கனு 2மூங்க வன்காண் 3இவன்காண் கவயன் கவயாக்கனு 4மீங்கி வன்காண் சிவன்கா னாயன்கா 5ணைனுந்தாதீனப் பெற்ற செல்வன் அவன்கா 6ணெடுங்கேசரி யென்பவ னுற்றன் மிக்கான்.

(இ - ள்.) அதோதாரத்தில் தெரிகின்றானே அவன்தான், குமுதனென் பவன்: அதோநிற்பவன், குமுதாட்சனாவன்; இவன், கவயனாவன்: இதோ இவன், கவயாட்சன்; 'சிவனேயாவன் பிரமனேயாவன்' என்று கண்டோர் சொல்லும்படியுள்ள தூதீனப் பெற்றசெல்வவான் [பெற்றதந்தை], அவனாவ ன்; (அன்னான்), பெருமைபெற்ற கேசரியென்று சொல்லப்படும் பேராற்றல் படைத்தவன்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியால், அநுமானுடையதந்தையான கேசரியைக் காட்டி னான். கேசரியென்னும் வானரனுடைய மனைவியான அஞ்சனாதேவியினிடம் தோன்றியவன் அநுமானென்று அறிக. பி-ம்:—1இவன். 2இங்கிவன்,ஊக்கு வன். 3உவன். 4உங்கிவன். 5திருமாலென. 6நெடுந்தோள்வலிக்கேசரியாற்றன், நெடுங்கேசரிகேசரியாற்றல். (அநச)

நூ. 1முரபன் னகுதோளவன் மூரி மடங்க லென்னக் 2கரபன் னகமன்னவை 3மின்னுகக் காந்து கின்றான்

⁴வரபன்ன கந்தன்னையும் ⁵வேண்டின் வாங்குஞ்
⁶சரபன்ன வனிவன் சதவலியாய தக்கோன்.

(இ - ன்.) வலிமைபெற்ற நரசிங்கம்போலக்கையில் தோன்றிய நகங்களும் பல்லும் ஒளியை வீசக் கோபித்துநிற்பவனான விளங்குகின்ற தோள்வலிமையையுடையவன், முரபனென்பவன்: அவன் சிறத்த பல மலைகளையும் வேண்டினாயின் பிடுங்கவல்ல சரபனென்பவன்; இவன், சதவலியென்று பேர்படைத்த பெரியோன்; (எ - று.)

முதலடியில் முரபன் நகுளனவும், இரண்டாமடியில், கரம் பல் நகம் என்றும், மூன்றாமடியில் வரம் பல்நகத்தன்னையும் என்றும் பிரிக்க. இரண்டாமடியில் பல் நகம் என்பன தத்தம் உகிரி என்பவற்றைக் காட்டும். முதலடிக்கு வேறுபொருள்கூறுவது பொருத்துமாயிற் கொள்க. பி-ம்:—1 முரவன்னகு, முரபன்னகத். 2 கரவன்னகம், கரம்பல்லிவை. 3 இன்னவை யின்னென. 4 வரவன்னகத். 5 வாங்கும் வேண்டில். 6 சரவன்னகமன்ன, சரபன்னவன்மன்ன.()

உவய.

௩௨. மூன்று கண்ணில னுயினு ¹மூன்றெயி லெரித்தோன்
போன்று நின்றவன் பனசனிப் போர்க்கெலாந் தானே
யேன்று நின்றவ ²னிடபன்மற் றிவன்றனக் கெதிரே
தோன்று கின்றவன் ³சுடேணன் மூ⁴தறிவொடு தொடர்ந்தோன்.

(இ - ன்.) மூன்றுகண்களைப் படையாதவனானும் திரிபுரமெரித்த சிவ பிராண்போன்று நிற்பவன் பனசனென்பவன்; இத்தப்போருக்கெல்லாம் தானே (முக்கியனென்று) மேற்கொண்டு (ஊங்கு) நிற்பவன்,—இடபனென்பவன்; இவனுக்குளதிரே காணப்படுபவன் சுடேணன்; இவன் பேரறிவுபொருந்தப்பெற்றவன்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 மூவெயில், மூதெயில். 2 இடவனுமற்றவனெதிரே, இடவன்மற்றிவன் வலனெதிரே, இடவன்மற்றினாயவனெதிரே. 3 சுடேணன், சுடேணமுன். 4 என்னுளத்தாயோன், தியொடுந்தொடர்ந்தான், தியினைத்தொடர்ந்தான். (அ௩௬)

௩௩. வெதூர்கொள் குன்றெலாம் வேரொடும் வாங்கிமே தினியை
முதுகு நொய்தெனச் செய்தவன் கனலையு முனிவோன்
கதிர வன்மகற் ¹கிடமருங் கேநின்ற ²காளை
தகிமு கன்³னவன் சங்கனென் ⁴றுரைக்கின்ற சிங்கம்.

(இ - ன்.) சூரியன துபுதல்வனான சக்கிரீவனுக்கு இடப்பக்கத்தே நின்ற காளைபோன்றவீரன்,—மூங்கிலைக்கொண்டமலைகளையெல்லாம் வேரொடுபிடுகிப் பூமியின்நடுவிடம் பாரமற்றதெனச் செய்தவனும் நெருப்பையும் சினப்பவனுமான தகிமுகனென்பவன்; அதோ புலப்படுபவன் சங்கனென்று கூறப்படுகின்ற சிங்கம்போன்றவன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 இடவருகே. 2 காலன். 3 இவன். 4 உரைக்குமிச், உரைக்குமச். (அ௩௭)

௩௪. அண்ணல் கே¹னிவர்க் ²குவமையு மளவுமொன் றுளதோ
கிண்டினி ³நீனினைக் குணிப்பினும் ⁴வேலையுன் மீனை

5எண்ணி நோக்கினு 6பிக்கடன் முணலினை யெல்லாந்
7கண்ணி நோக்கினு 8கணக்கிலை யென்றனன் 9காட்டி.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தோனே! (இதனைச்) கேட்பாய்; (என்று அச்சேனைகளைக்) காட்டி, 'இந்த வானரர்கட்கு உவமையேனும் அளவேனும் ஒன்றுஉண்டோ? ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைக் கணக்கிட்டாலும், கடலிலுள்ள மீன்களை எண்ணிப்பார்த்தாலும், இந்தக்கடலின் மணலினையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தாலும் (இவ்வானரர்களைக்) கணக்கிடமுடியாது என்று கூறிமுடித்தான், (சார்த்தாலன்); (எ - று.)

சேனையின்வரம்பின்மையை விளக்கியவாறு. பி-ம்:—1இதற்கு. 2அவதிகும், 3மீன்களை. 4மீனினையெல்லாம். 5எண்ணிலேக்கினும். 6அக்கடல், கடலினின். 7கண்ணிலேக்கினும், கண்ணிராடினும், கண்ணினாட்டினும். 8கணக்கிலர், கணக்கிலது. 9காட்டி. (அந-அ)

௩௫.—இராவணன் புன்னகைசெய்து இக்தரங்குகளால் நம்மை
யொன்றுஞ்செய்யமுடியா தெனல்.

சினங்கொ டிண்டிற லரக்கனுஞ் சிறுகை செய்தான்
புனங்கொள் புன்றலைக் குரங்கினப் புகழுதி போலாம்
வனங்க ளும்¹படர் வரைதொ றுந் 2திரிதரு மானின்
இனங்க ளும்பல வென்செயு 3மரியினை யென்றான்.

(இ - ள்.) (சார்த்தாலன்கூறியதுகேட்டுக்) கோபத்தைக்கொண்ட மிக்க வலிமையையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனும், —புன்னகை செய்து, (அந்தச்சார்த்தாலனைநோக்கி), 'கொல்லையில் திரிகின்றபுல்லிய [இழிவான] தலையையுடைய குரங்குகளைப் புகழ்வாய்போலும்: காடுகள்தோறும் படர்ந்துள்ள மலைகள்தோறும் திரிகின்ற மானின்கூட்டங்கள் மிகப்பலவாயிருப்பினும், ஒரு சிக்கத்தை என்னசெய்யமாட்டும்?' என்றுகூறினான்; (எ - று.)

மாண்கூட்டங்கள் பலவற்றாலும் சிக்கமொன்றை ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாதவாறுபோல, இந்தக்குரங்க்கூட்டம் மிகப்பலவாலும் இவற்றால் என்னை ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாத தென்ற பொருளைப் பின்னடிகள் காட்டுவது-பிந்துமொழ்தலணி. 'வனங்களும் பலவனங்களும் வனங்களும்மானின்' என்று ஒருபிரதியில்மூன்றாமடி. பி-ம்:—1பலமலை. 2திரிந்துழல். 3மரியினை.

இராவணன் வானரத்தானகாண்படலம் முற்றிற்று.

கக - ஆவது மகுடபங்குப்படலம்.

சக்கிரீவன் இராவணனது மகுடங்களைக் கீழ்த்தள்ளுவதைக் குறிக்கும் படலமென்பது, பொருள். மகுடபங்கம்-மகுடமணியைப்பறித்தலெனினுமாம்.

இலங்கையின் வடதிசைவாயிலின்கோபுரத்தின்மீது ஏறிசின்ற இராவணனையும் அவன்சேனையினரையும் இன்னொருரென்று தெரிவிக்குமாறு விபீஷணனுக்கு ஸ்ரீராமன் கட்டினாயிட, அவ்விபீஷணன் இராவணனைக்

சட்டிக்காட்டிக் கூறியமாத்திரத்தில் மேலே கூறுவதற்குமுன்னம் மனம் பொருமற் சக்கிரீவமகாராஜன் அந்தச்சுவேலமலையினின்று மேலேமேழுந்த போய் இராவணன்மீதுபாய, பிறகு இருவருக்கும் வெற்றிதோல்வியின்றி வெகு நேரம் மல்லபுத்தம்மிகழ்கையில், சக்கிரீவனைப் பிரிந்ததனால் ஸ்ரீராமன் வருந்தாநிற்க, சக்கிரீவன் இராவணனுடைய பத்தமகுடங்களிலிருந்தும் நாயகமணி களைப்பறித்துக்கொணர்ந்து ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவடிகளில் சம்பர்ப்பித்துத் தொழுதுநிற்க, ஸ்ரீராமன் சக்கிரீவமகாராஜனை நோக்கிக்கடிந்து கூறியபின் விபீஷணழ்வான் அந்தச்சக்கிரீவன் முடிமணிபறித்துக் கொணர்ந்த பராக் திரமச்செயலைப் பாராட்டிக்கூற ஸ்ரீராமனும் அச்செயலைப் பாராட்டிக்கூறி னானாக, அப்போது சூரியன் அத்தமிழ்தான்; அப்பால் ஸ்ரீராமனும் தன்பரி வாரங்களுடனே சுவேலமலையின்மேலேடத்தினின்று இறங்கித் தன்னிருக்கை சேர்த்தான்; இராவணனும் கோபுரத்தினின்று இறங்கிப்போனானென்பது, இப்படலத்திற் கூறுகின்ற பொருள்.

முன்னர் அச்சிட்டபிரதிகளில் “காலவிருள்” (எ) என்னும் பாடல் முதற் கொண்டுதான் மகுடபங்க்படலம் என்று உள்ளது; ஆயினும், இராவணன் தானாகானுதல் “சினங்கொடி” என்னும் பாடலோடு முடிவதாலும், ‘இராவ ணன்பக்கத்தாரை இன்னார் இனையார் என்று காட்டு’ என்று விபீஷணழ்வானே இராமபிரான் வினவியதாகிய “என்னும்வேலையின்” (ச) என்னும் பாடல் முதல் மகுடபங்கத்திற்கு அங்கமாகவந்த தெனக்கொள்ளுதலே ஏற்குமாதலா லும், இவ்வண்ணமே சிலபிரதிகளில் காணப்படுவதாலும் “என்னும்வேலையின்” என்ற இப்பாடல் தொடங்கியே ‘மகுடபங்க்படலம்’ என்று பதிப்பிக்கலா யிற்று. பலவாட்டுப்பிரதிகளில் “கருதிமற்றொன்று” (ஈ) என்ற பாடல் முதல் இப்படலத் தொடங்குகின்றது.

க.—வேளையைக்காணுமாறு மேலீடத்து வந்துள்ள அரக்கரை இன்னரின்றொனத்தேர்வியென்று இராமன் விபீஷணனைக் கேட்டல்.

என்னும் வேலையி னிராவணற் கிளவலை யிராமன்
1 கன்னி மாமதி னகர்நின்று 2 நம்வலி காண்பான்
3 முன்னி 4 வானினு முடிநின் றுர்களை முறையால்
இன்ன 5 நாமத்த ரினையரென் றிரம்புதி யென்றான்.

(இ - ள்.) என்று இராவணன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இராவணனுக்குத் தம்பியான விபீஷணனை நோக்கி, இராமன், பகைவராற்கிட்ட முடியாத பெரியமதினைக்கொண்ட இலங்கைநகரின் இன்று நமதுசேனையைக் காணும்பொருட்டு நினைந்து ஆகாயத்திலும் கவிந்துகொண்டிருப்பவர்களை முறையே இன்னபேரையுடையவரென்றும், இப்படிப்பட்ட தன்மைபுடையவரென்றும் சொல்வாயென்று வினாவினான்; (எ-று.)—வானினும் என்ற இறந்தததமுலிய எச்சவும்மை உபரிக்கைமுதலிய இடங்களிலும் என்ற பொருளைக் காட்டும். பி-ம்:—1 கன்னி மாமதி நற்புறம், 2 நம் பலவகாண, நம்பெலவகாண, நாம் காண்போம், 3 முன்னின், 4 வானசமுடி, வான்ருடமுடி, 5 தானத்தக். (அசு)

௨.—விபீஷணன் இராவணனைக் காட்டல்.

நாறு தன்¹குலக் கிளையெலா நரகத்து நடுவான்
சேறு ²செய்துவைத் தானும்பர் திலோத்தமை முதலாக்
கூறு மங்கையர் குழாத்திடைக் கோபுரக் ³குன்றத்து
ஏறி நின்றவன் புய் ரெழுழி விராவண னென்றான்.

(இ-ள்.) கோபுரமாகிய குன்றத்திலேயேறி வானுலகத்தவரான திலோத்
தமைமுதலாகிய சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற தேவமங்கையரின் கூட்டத்தி
ன்மேலேயிருப்பவனே,—தன்னுடைய குலத்துத் தோன்றிய பந்துக்களாகிற
நாற்றுக்களையெல்லாம் நரகபூமியிலேநெடும்பொருட்டு (அந்தநரகத்தை)ச் சேறு
செய்துவைத்திருப்பவனான புன்தொழிலையுடைய இராவணனென்பவன்
என்று (விபீஷணன்) கூறினான்; (எ - று.)—நாற்றைச்சேறுசெய்த நிலத்தி
லே நடுதல், இயல்பு, நரகத்தை இங்குச் சேறுசெய்த நிலமென்றது—அரக்கராகிய
நாற்று நடுவதற்கு ஏற்றதாதல்பற்றியே. உருவ : வணீ. பி-ம்:—1 பொருங்குலச்.
2 செய்தவனுருப்பசி. 3 குன்றின். (அசக)

௩.—இராவணன்மேற் சுக்கீர்வன் பாய்தல்.

1 கருதி மற்றொன்று கழறுதன் ²முனம்விழிக் கனல்கள்
பொருது ³புக்கன முந்துறச் சூரியன் புதல்வன்
சுருதி ⁴யன்னவன் ⁵சிவந்தநற் கனியென்று சொல்லப்
பருதி மேற்பண்டு பாய்த்தவ னுமெனப் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மனத்திலெண்ணி (விபீஷணன்) வேறொன்றுசொல்லுதற்கு
முன்னம், (தன்) கண்களிலேநெருப்புப்பொறிகள் போட்டிபோட்டிக்கொண்டு
முற்பட்டுச் சென்றனவாக,—சூரியன துகுமாரனாகியசுக்கீர்வன்,—சிவந்துகனிற்
தபடிமென்று சொல்லியவண்ணம் சூரியன்மேற் பாய்த்தவனும் சுருதியையொ
த்தவனுமான அநுமானுமென்று சொல்லுமாறு (இராவணன்மீது) பாய்ந்தான்.

அரக்கரிற் பிரதானரைபெல்லாம் கூறுமாறு பூரீராமபிரான் கேட்டுக்
கொண்டதனால் அவ்வண்ணமே விபீஷணன் அவர்களையெல்லாம்கூறவேண்
டுமாதலாலும், அவ்வாறுகூறமிடத்து மனத்தினுலெண்ணியே வாயாற் கூற
வேண்டுமாதலாலும் 'சுருதிமற்றொன்று கழறுதன்முனம்' என்றார். பரிதிமைந்
தன் இராவணன்மீது விழிக்கனல்கள் முந்துறப்புக்கனவாகப் பரிதிமேற்பாய்
ந்தஅநுமானிப்போலப் பிந்துறப்பாய்ந்தா னென்க. பி-ம்:—1 கருதுகின்றது,
2 முன். 3 புக்கனமுந்துற, புக்கனன்முந்துற. 4 அன்னமுன், அன்னதாய்.
5 சிந்த. 6 என. (அச௨)

௪.—இராவணன்மேற்பாய்ந்த சுக்கீர்வன் வருணனை.

சுதையத் தோங்கிய சுவேலத்தி னுச்சியைத்¹ துறந்து
சிதையத் திண்டிற விராவணக் குன்றிடைச் சென்றான்
ததையச் செங்கரம் ²பரப்பிய தன்பெருந் தாதை
உதயக் குன்றினின் ³ரெருகுன்றிற் ⁴பாய்த்தவ னெுத்தான்.

(இ - ள்.) ஈட்சத்திரமண்டிலம்வரை ஓங்கிய சுவேலமலையினுச்சியைத்
துறந்து, இராவணனிருந்த கோபுரத்துச்சியிலே (அவனுடைய) கிச்சுதினை

அழியும்படி பாய்ந்தவனாகிய சக்கிரீவன், - நெருக்க (த் தன்னுடைய) செந்நிறக் கிரணங்களைப் பரப்பிய தனது பெருமைபெற்ற தாதையாகிய சூரியன் உதய மலையிலிருந்து அந்தக் கோபுரக்குன்றத்திற் பாய்ந்தவனை யொத்தான்; (எ - று.)

சுவேலமலையினின் றுபாயுஞ் சூரியபுத்திரனுக்கு உதயக்குன்றினின் றுபாயும் அவனது தந்தையை யுவமைகூறினார். சுதையம் - கட்சத்திரம். 3 உருகுன்றில் என்றபாடத்துக்கு - அத்தமனகிரியில் என்று பொருள்கொள்ளலாமாயினும், உதயத்திலிருந்து சூரியன் அத்தக்குன்றிற்சேரின் அவன் தன்னொளியிழக்கப் பெறுவானாதலால், ஒளிமிகப்போகின்ற சக்கிரீவனுக்கு அவ்வாறான உவமை கொள்வது, சிறவா தென்க; இனி, ஓரிடத்தினின்று மற்றொரிடத்திற்குச் செல்லுவதில்லமாத்திரம் உவமையென்னலுமாம். பி - ம்; - 1 தூரந்த. 2 பரப்பியே. 4 பாய்ந்ததை, பாய்வதைபாய்ந்தன. (அசு.உ)

டு.—இதுவும் அது.

பள்ளம் போய்ப்புகும் 1 புனலெனப் படியிடைப் படிந்து தள்ளும் பொற்கிரி சலிப்புறக் கோபுரஞ் சார்ந்தான் வெள்ளம் போற் 2 கண்ணி யழுதலு மிராவணன் 3 மேற்றன் உள்ளம் போற் செலுவ் கழுகினுக் 4 காசனு மொத்தான்.

(இ - ள்.) பள்ளமான இடத்திலே போய்ப் பாய்கிற நீரென்னுமாறு பூமியிலே படிந்துதாழ்ந்த திரிகூடமலை சலிப்படையும்படி [திரிகூடமலைசலித்துப் பூமியிலேபடிந்து தாழும்படி] கோபுரத்தினின்று பாய்ந்தவனான சக்கிரீவன், - வெள்ளம்போற்பெருகிய கண்ணீரைக்கொண்ட கண்ணையுடைய சீதை யழுதலும் இராவணன்மீது தன்மனம்போல விரைந்துபாய்ந்துசென்ற கழுக்குகாசனான சடாயுவையும் ஒத்தான்; (எ - று.) - மேருவினின்று பிரிந்ததாதலால், திரிகூடமலையை 'பொற்கிரி' என்றார். இராவணன்மீதுபாய்தல் பராக்கிரமம் காட்டுதல் என்ற இவற்றில்லமாத்திரம் சடாயு சக்கிரீவனுக்கு உவமையாவன். பி - ம்; - 1 கரியென, கிரியென. 2 கண்ணி. 3 தன்மேல். 4 அரசையும். (அசு.)

கூ.—அமரமங்கையர் நிலைகெட்டு ஒடுதல்.

கரிய கொண்டலைக் கருணையங் கடலினைக் காணப் பெரிய கண்கள் பெற்று வக்கின்ற வரம்பையர் பிறரும் உரிய குன்றிடை யுருமிடி 1 வீழ்தலு முலைவுற்று இரியல் 2 போயின மயிற் 3 பெருங் குலமென விரிந்தார்.

(இ - ள்.) கருநிறமுள்ள மேகம்போன்றவனும் கருணைக்கடலுமாகிய பூநீராமனைப் பார்ப்பதற்குப் பெரிய கண்களைத் தாம் பெற்றுள்ளமையால் மனம்மிகுதின்றவராய், (அரக்கியரினும்) வேறான அரம்பையர்யாவரும், - தமக்கு உரியமலையிலே பேரிடிவீழ்தலும்வருந்தி நிலைகெட்டுஒடுகின்ற பெரிய மயிற் கூட்டம்போல நிலைகெட்டோடினர்; (எ - று.)

கோபுரத்தினின்று சக்கிரீவன்பாய்தலும் நிலைகெட்டோடிய அரம்பையர்க்குப் பேரிடிவீழ்தலும் தமக்குரியமலையினின்று நிலைகெட்டோடும் மயிற் குலம் உவமையாம். அரம்பையர் பிறரும் - அரம்பையரும் பிறரும் எனினுமாம். பி - ம்; - 1 வீழ்தர. 2 போகின்ற. 3 குலமாம். (அசு.)



வேறு.

எ.—சுக்கிரீவன் இராவணன் முன்னேபோய் நின்றல்.
 காலன்றான் சந்துகதி ரோன்மதலை கண்ணுற்று
 ஏலவெய்திர் சென்றட விராவணனை யெய்தி
 நீலமலை முன்கயிலை நின்றதென நின்றான்
 1ஆலவீட மன்றிவா நின்றசிவ னன்னான்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) இராக் காலத்துத்தோன்றிய இருளை யொழிக்கின்ற ஆயிரக்கிரணக்களையுடையனாகுரியனுடையபுத்திரானசுக்கிரீவன், (இராவணனைக்) கண்டு, பொருத்த அவனெதிரேபோய், வலிமைபொருந்திய அவ்விராவணனைக் கிட்டி நீலமலைக்குமுன்னே கயிலைமலையின்றதுபோல நின்றான்; (அப்போது) ஹாலாஹலவிஷம் (அன்று) பொக்கிவா அதற்குமுன்னே அஞ்சாது நின்ற சிவனைப்போன்றவனான இராவணன்,—(எ - று.)—‘என, இயம்பான் உரத்திற்குத்தினன்’ என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்துமுடியும்.

பொக்கிவந்த சுக்கிரீவனைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சாது உறுதியுடன் நின்ற று ளாதலால், இராவணனை, ‘ஆலவீடமன்றிவாநின்ற சிவனன்னான்’ என்றார். பி-ம்:—1ஆலம்வரவன்றதன்முன், ஆலவீடமன்றவா. (அசக)

அ.—வந்தகாரணத்தை இராவணன் வினவுகையில்,
 சுக்கிரீவன் அவனுடையமார்பிற் குத்துதல்.

இத்¹நிசையின் வந்தபொரு ளென்னென 2வியம்பான்
 தத்தியெய்திர் சென்றுநிசை வென்றுயர் தடந்தோள்
 பத்தினொடு பத்துடைய வன்னுடல் பதைப்பக்
 குத்தின னூத்தினிமிர் கைத்துணை³குளிப்ப.

(இ - ன்.) ‘இங்கே வந்த காரியம் யாது?’ என்று வினவுகையில், (சுக்கிரீவன்),— மறுமொழிசொல்லாதவனாய், தாவி அவனெதிரேபோய், எல்லாத்திக்குக்களையும் வென்று உயர்ந்த பெரியதோள் இருபதுபடைத்தவனான அந்த இராவணனுடைய உடல் பதைக்கும்படி ஒங்கிய (தனது) கைகளிரண்டும் அழுந்த அவன்மார்பிலே குத்தினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 திகையில். 2 இயம் பத். 3 குழிப்பு. (அசஎ)

சு.—இராவணன் தனது இருபதுகைகளாலும் சுக்கிரீவனைத் தாக்குதல்.

திருகிய சினத்தொடு செறுத்¹தெரி விழித்தான்
 ஒருபது திசைக்கணு மொலித்த²வொலி யொப்பத்
 தருவன மென்புடை தழைத்துயர் ³தடக்கை
 இருபது மெடுத்தாரு ⁴மிடித்தென வடித்தான்.

(இ-ன்.) (அப்போது இராவணன்),—மாறுபட்ட சினத்துடனே கோபித்துத், தீப்பொறிபறக்கவிழித்தவனாய், மரமடர்ந்தகாடுபோலப் பக்கக்களில் தழைத்து உயர்ந்துள்ள பெரியகை இருபதுகளையும் எடுத்து, இடியிடித்தென்னுமாறு பத்துத்திக்கிலும் தோன்றிய பிரதித்தொனியொத்திருக்க, (அத்தக்

சுருதிவீணை) அடித்தான்; (எ-று.)—இங்கே சிலசெய்யுள்கள் அந்தாதித்தொடையால் வருதல்காண்க. பி-ம்:—1எதிர். 2வலி. 3தடந்தோள். 4எனப்பல.

க0.—சுருதிவீண் இராவணனை யுகைத்தல்.

அடித்தவிரல் பட்ட¹வுட லத்துழி யிரத்தம்
பொடித்தெழு வறுக்கியெதிர் புகுடல் ²பொருத்திக்
³கடுத்தவிசை யிற்கடி. தெழுந்துகதிர் வேலான்
முடித்தலைகள் பத்தினு முகத்தினு முதைத்தான்.

(இ - ன்.) அடித்த விரல்பட்ட உடம்பினிடத்திலிருந்து இரத்தம்பொங்கியெழு,(சுருதிவீண்),—சின்கொண்டு, அவ்விராவணனை திரிற்போய்த் தன்னுடலை (அவ்விராவணனது உடலோடு) பொருத்தத்தாக்கி, மிக்கவிசையோடு விரைந்தெழுந்து, ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைபுடையவனான அவ்விராவணனுடைய கிரீடமணிந்த பத்துத்தலைகளிலும் முகத்திலும் உதைத்தான்.

வேல், மந்தோதரியை மணக்கும்போது இராவணனுக்கு அவனுடையமாமனூர்த்தத்தி. பி-ம்:—1உடலற்றழி. 2பொருத்திக். 3இடித்தெரிவிழித்திகல் பரப்பியொரிமைப்பின். (அசக)

கக.—சுருதிவீணை இராவணன் தலத்திலிட்டித் துகைத்தல்.

உதைத்தவ னடித்துணை பிடித்தொரு ¹கணத்திற்பதைத்துலைவு றப்பல ²விதத்திகல் பரப்பி
மதக்கரியை யுற்றரி நெரித்தென ³மயக்கிச்
சுதைத்தல் னிடைக்கடி தடிக்கொடு துகைத்தான்.

(இ - ன்.) (தன்னை) உதைத்தவனான அந்தச்சுருதிவனுடைய கால்களிரண்டையும் பிடித்து ஒருகணப்போதிற்குள் (அந்தச்சுருதிவன்) துடித்துவருந்தப்பலதிறப்பட்ட வலிமையைமிகுத்துக்காட்டி, மதயானையைப்பொருத்தி ஒரு சிலகம் நொருக்கினுற்போல அறிவுமயங்கச்செய்து, (தனது) கால்களைக்கொண்டு சுண்ணாம்புநீற்றிய தலத்தினிடத்திலே விரைவாக (அச்சுருதிவீணையிட்)துகைத்தான்; (எ - று.)—இகல்பரப்பி மயக்கினு னென்க. மயக்குதல்-மூர்ச்சையுறச்செய்தல். பி-ம்:—1கரத்தில்த். 2திறத்து. 3மயங்கிச். (அசு)

க2.—சுருதிவீண் இராவணனையழக்கி அவன்கீக்கிய இரத்தத்தைக் குடித்தல்.

துகைத்தவ னுடற்பொறை ¹சுறுக்கொள விறுக்கித் தகைப்பெரு வலத்தொடு தலத்திடை ²யமுக்கி
வகைப்பிறை ³சிறத்தெயி றுடைப்பொறி வழக்கிக்
குகைப்பொழி புதுக்குருதி கைக்கொடு குடித்தான்.

(இ - ன்.) (தன்னைத்) துகைத்தவனுடைய உடற்பாரம் நெருப்பினால் வேரும்படி செட்டியாகத் தகைதலைக்கொண்ட பெரியவலிமையோடு பூதலத்திலே நெருக்கி, பலவகையான பிறையின் தன்மையைக்கொண்ட பற்கள்உடைவதின்னது தீப்பொறியை வெளிப்படும்படிசெய்து, குகைபோன்ற (அவ்விராவணனுடைய) வாயினின்றிப்பொழிந்த இரத்தத்தைக் கையினுற் பருகினுள், (சுருதிவீண்); (எ - று.)

ஒருபொருளை நெருக்குவதனால் தீயெழுதலியல்பாதலால், இராவணனது உடற்பொறைச் சுறுக்கொள்வதாயிற்று. பலஎயிறுகளிருத்தலால், 'வகைப்பிறைநிறத்தெயிறு' என்றார். உடை-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். எயிறுகளை உடைப்பதனால் அவ்வெயிறுகளிலிருந்து பொறியை வழங்கச் செய்தனனென்க. குகை-குறூ: குகைபோல் ஆழ்ந்துதோன்றுகின்ற வாயினுள்ளிடம். பி-ம்:—1சுறுக்கொட. 2அழுத்தி. 3நிறத்து. 4பெரியவாயால், பொறிவழக்கில், பொறிவழுத்தி. (அடுக)

கங.—சுக்கிரீவனுடைய இராவணன் தீரித்தல்.

கைக்கொடு குடித்தவ னுடற்கனக வெற்பைப்
பைக்கொடு 1விடத்தர வெண்ப்பலகை பற்றி
2மைக்கொடு நிறத்தவன் 3மறத்தொடு புறத்தில்
திக்கொடு 4பொருப்புற 5நெருப்பொடு திரித்தான்.

(இ - ள்.) மைபேரற்கறுத்துக் கொடுமையாகத்தோன்றுகின்ற நிறத்தை யுடையவனான இராவணன், (கையினால் தன் இரத்தநீரைப்) பருகினவனுடைய உடலாகிய மேருவெற்பை, விடத்தையும் கொடியபடத்தையும் கொண்ட அராப்போலப் பல கைகளாற் பற்றி, மிக்கவலிமையுடனே திக்குக்களுடனே மலைகளிலும் மோதுமாறு வெளியிலே நெருப்புப்பறக்கக் கிருகிரென்று சுழற் றினான்; (எ - று.)

இராவணன் பல கைகளால் சுக்கிரீவனுடையப்பற்றினது - அனந்தன் தனதுபடங்களினால் மேருவைப்பற்றியதுபோலு மென முதலிரண்டடிகளில் உவமைகாண்க. பி-ம்—1விடத்து. 2மைக்கடு. 3மறத்தொடுமுறத்தில். 4பொருப் பொடு, பொருப்பென. 5நிலத்தொடு. (அடுஉ)

கச.—சுக்கிரீவன் இராவணனை அகழியிலிடுதல்.

திரித்தவ னுரத்தி 1னுகிர் 2செற்றும்வகை குத்திப் .
பெருத்துயர் தடக் 3கைகொ டுத்திடை பிடித்துக்
4கருத்தழி வுறத்திரி திறத்தெயில் கணத்தன்று
எரித்தவனை யொத்தவ னெடுத்தகழி யிட்டான்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களை அன்று கணப்போதில் எரித்தவனான உருத்திர மூர்த்தியையொத்துக் கொடுமை கொண்டவனாகிய சுக்கிரீவன், (தன்னைச்) சுழற்றினவனான இராவணனுடைய மார்பிலே (தன்) நகம் அழுத்தும்படி குத்தி, பெருத்துயர்த்துள்ள விசாலமானகைகளைக்கொண்டு நெருக்கி (அவ்விராவணனுடைய) இடையைப்பிடித்துத் திரிகின்றநிறத்தினால் (அவ்விராவணன்) கருத்தழிதல்பொருத்த [மூர்ச்சிக்க], (பின்பு) எடுத்து (அவனை) அகழியி லிட்டான்; (எ - று.)

இங்குக்கூறியஅகழி, இராவணன் அரண்மனையைச்சுற்றியுள்ள தென்னலாம். இலங்கைக்கு, புறம் இடை அகம் என மூன்றிடத்து மூன்றாமதிரும் மூன்றகழியும் உள்ளன என்பதனைச் சுந்தரகாண்டத்தில் ஊர்தேடுபடலத்து வருஞ்செய்புள்ளினும் அறியலாம். எயில் - இலக்கணையால், திரிபுரத்தை

புணர் த்திற்று. பி-ம்:—1உயிர். 2செற்றுமவை, செத்தும்வகை. 3கையொட்டி
 த்து, கைகொடுதது. 4கருத்தழிவுறுத்தற நொரித்தெயில் கணத்தில், கருத்
 தழிவுறத்திரிந்தத்தெயில்கணத்தின், கருத்தழிவுறுத்தெநிர்நொரித்தெயில்
 கணத்தின். (அ௮௮)

க௮.—இராவணன் சுக்கிரீவனை அகழியிலிட, அவனும்மீள், இருவரும்
 ஒருசேர அகழியில் விழுதல்.

இட்டவனை யிட்டவக ழிற்கடி தி னிட்டான்
 தட்டவுய ரத்தினி லுறுந்தச முகத்தான்
 ஒட்டவுட னேயவனும் 2வந்தவனை யுற்றான்
 விட்டிலர் புண்டிருவ ரோரகழின் விழ்ந்தார்.

(இ - ன்.) தட்டுப்பட்ட திடரினால் ஏறிப்பொருத்திய இராவணன்
 (தன்னை) அகழியிலிட்டவனான சுக்கிரீவனை(த் தன்னை) யிட்டஅகழியிலேயே
 இட்டானாய் ('ஏறுபார்ப்போம்' என்று) சபதங்கூற, உடனே அந்தச்சுக்கிரீ
 வனும் (அவ்வகழியினின்ற) ஏறிவந்து அவ்விராவணனைப் பொருத்தினான்;
 இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) விடாதவராய்த் தரையிற்புரண்டு ஓரகழி
 யிலே விழுந்தார்; (எ-று).—அகழ் = அகழி. பி-ம்:—1உயரத்தினினிருத், உயர
 த்தினியிருத். 2வந்தவனை. (அ௮௯)

க௯.—பந்துக்கவிகா-சுக்கிரீவராவணர்களின் மல்லயுத்தங் கூறும்.

விழுந்தனர் சுமுன்றனர் 1வெருண்டனர் திரிந்தார்
 அமுந்தின ரமுந்தில 2ரகன்றில ரகன்றார்
 எமுந்தன 3ரெமுந்தில ரெதிர்ந்தனர் முதிர்ந்தார்
 ஒழிந்தன ரொழிந்தில 4ருணர்ந்திலர்க னொன்றும்.

(இ - ன்.) ஓரகழியில் விழுந்தவரான (இராவணன் சுக்கிரீவன் என்ற)
 அவ்விருவர்களும்,—சமுன்றும் வெருண்டு (வலசாரிஇடசாரியாகத்) திரித்தும்
 சற்றுநேரம்நிலத்திலமுந்தினின்றும் அமுந்தியிடாமல்வெளிப்பட்டும்,(ஒருவரை
 யொருவர்)செருங்கியும் செருங்காமலும் சற்றமேலெழுத்தும் எழுத்திராமலே
 எதிர்ந்தினின்றும், சற்றுப்போரினின்றிறுங்கியும் சற்றூங்காமலும் (தாம் செய்
 வதுஇன்னதென்று)சிறிதும்உணர்வில்லாமல் (பொருவதில்)முதிர்ந்தினின்றார்
 கள்; (எ - று).—பி - ம்:—1விரைந்தனர், விரிந்தனர். 2அகன்றிலரடர்ந்தார்,
 அகன்றனர்புகன்றார். 3இடைத்திலரெதிர்ந்திலர், முதிர்ந்தார், எதிர்ந்தனர்முதி
 ர்ந்தனர்சிறந்தார், முனித்தனரிடைத்திலரெதிர்ந்தார். 4ருணர்ந்திலர்கள். (அ௯௦)

க௧௦. அந்தர வருக்கன்மக னுழியக முாகச்
 சுந்தர 1முடைக்கரம் வலிப்பதொர் சுழிப்பட்டு
 எந்திர மெனத்திரி யிரக்கயி லரக்கன்
 மந்தர மெனக்கடையும் வாலியையு மொத்தான்.

(இ-ன்.) வானத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுடையமகனாகிய சுக்கிரீவன்,—
 அசுழை எடலாக அழகையுடைய கையினாலே இழுத்தாக்கடைகையில் ஓர்
 சுழிப்பொருத்தி (அதனிடையே) எந்திரம்பொலத்திரிசின்ற இரக்கயில்லாத

அரக்கனாகிய இராவணன் மந்தரம்போன்றிருக்க, (முன்பு பாற்கடலைக்)கடைத்தவாலியையும் போன்றான்; (எ - று.)

பாற்கடலிற் சுழல்பட மந்தரமலையயிட்டுக் கடைந்த வாலிபோலச் சுக்கிரீவன் இராவணனை அகழியிலிட்டுச் சுழிபட வலமுமிடமுமாகத் திரிக்கலாயினனென்றவாறு; உருவ உவணியையங்கமாகக் கொண்டுவந்த உவமையணி. பி-ம்:—¹உடைக்கைகன்சடர்க்கயிறதாக, உறக்கரம் வலக்கயிறதொப்ப. (அடுக)

கஅ. ஊறுபடு செம்புன் ¹லுடைந்த கழையுற்றது ஆறு²படர் கின்றன வெனப்படர வன்னர் பாறு³பொரு கின்றென ⁴பருந்திவை யெனப்போய் ஏறினர் விசும்பிடை யிரிந்தவுல கெல்லாம்.

(இ - ன்.) ஊறுபட்டதனால் தோன்றிய இரத்தம் கரும்பிற்பொருந்திய (சாற்றின்) நதி படர்கின்றனஎன்னும்படி பெருக,—(இராவணன் சுக்கிரீவன் என்ற)அவர்கள்,—பருந்துதம்முட்பொருகின்றனஎன்று கருதுமாறு (வானத்துப்)போயேறினர்; (இவ்விருவரும் வெகுமும்முரமாகப்பொருவதைக் கண்டு இஉச்சன் ஒருகால் தம்மீதுவிழுவதனால் தமக்குஆபத்து நேருமோஎன்று) உலகோரெல்லாம் நிலகெட்டு ஓடலானார்கள்; (எ-று.)—பாறு = மாறு. பொரு கின்ற = பொருகின்றன. பொருகின்றவெனஎன்பது பொருகின்றென எனத் தொகுத்தல்விகாரம்பெற்றுவந்தது. பி-ம்:-¹உடைத்தகரையொத்தார், உடைத்தகையொத்த, உடைக்கணிழிகின்ற. ²தாறு. ³பொரு கின்றன. ⁴பரிந்துவிசையிற்போம், பரிந்தவையெனப்போய். (அடுஎ)

கக. தூரநெடு வானின்மலை யுஞ்சடர வன்சேய் ¹காரினிற மோடுநிகர் காய்சின வரக்கன் ²தாருடைய தோள்கள்பல வுந்தழுவ நின்றான் ஊரினொடு கோள்கதுவு தாதையையு மொத்தான்.

(இ - ன்.) தூரமாயுள்ள நெடுவானிற்பொருகின்ற சூரியன்புதல்வன், மேகத்தின் நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய காயுஞ்சினத்தைக்கொண்ட அரக்கனுடைய மாலையைணிந்த பலதோள்களாலும் தழுவப்பட்டுநின்றவனாய், ஊர்கோளாற் கதுவப்பெற்ற தந்தையாகிய சூரியனையும் போன்றான்; (எ-று.)—ஊரினொடுசேர்ந்த கோள்-ஊர்கோள். செந்நிறச்சூரியனைக்கருநிறப் பரிவேடஞ் சுற்றியதுபோல இராவணனுடைய தோள்கள் சுக்கிரீவனைச் சுற்றியன வென்க. பி-ம்:—¹காரினொடுமேருநிகர். ²தாரினொடு. (அடுஅ)

உ௦. பொங்கமர் விசும்பிடை யுடன் றுபொரு போழ்திற் செங்கதி ரவன்சிறுவ னைத்திரள் புயத்தால் ¹மங்கல வயங்கொளி மறைத்தவ லரக்கன் வெங்கதிர் சரத்ததொரு மேகமென லானான்.

(இ-ன்.)விசும்பினிடத்து (மனக்)கொதித்துச்செய்கின்ற போரை (அவ் விருவரும்)மாறுபட்டுச்செய்யும்போதில், செந்நிறக்கிரணக்களையுடையவான சூரியனுடையபுத்திரனைத் திரண்டபுயத்தினால் மங்குதலில்லாத வினங்குடி.

ன்ற ஒளிமையறைத்தவனான வலிய அரக்கன், சூரியனைமறைத்த தொரு
மேகம்போலத் தோன்றினான்; (எ-று.)—நிறமும் செயலும்பற்றிய உவமை.
பி-ம்:—1மங்குலில். (அகிசு)

உக. தூபுர மடந்தையர் கிடந்தலற 1நோனூர்
மாபுர 2மடங்கலு 3மிரிந்தயர வன்றான்
4மீபுர மடங்கலென வெங்கதீர வன்சேய்
கோபுர மடங்க விடியத்தனி குதித்தான்.

(இ - ள்.) தூபுரமணிந்த மங்கைமார் அலறிக்கிடக்கவும், பகைவரின்
பெரிய கரமுழுதும் நிலைகெட்டு வருத்தவும், வலிய பாதகனைக் கொண்ட
வனும் உடலின்மேலிடம் கரசிங்கமுமான திருமால்போல(உக்கிரங்கொண்டு)
உஷ்ணகிரணான சூரியனுடைய புத்திரன் [சக்கிரீவன்], கோபுரமெல்லாம்
இடியத் தனிமைய குதித்தான்; (எ - று.)

கரசிங்காவதாரஞ்செய்த திருமாலின் இடைக்குமேற்பட்ட பகுதி சிங்க
வடிவமாதலால், அப்பிராணை 'மீபுர மடங்கல்' என்றார்; புரம் - உடல். தீரீ
பென்னுஞ்சொல்லணி காண்க. வல்தான் - வலியமுயற்சியினால், குதித்தான்
என்றலுமுண்டு. பி-ம்:—1நோனூ. 2மடந்தையர். 3இரிந்தலறவன்றோன், இடிந்
துவிடியவன்றான். 4மேபுரம். (அகசு)

உஉ. 1ஒன்றுற னீழுந்த வருமைத்தொடர 2வோடா
மின்3தெற 4யெயிற்றொரு மேகம்விழு மென்னத்
தின்றிடுவ நென்றெழு சினத்திக லரக்கன்
பின்றொடர வந்திரு கரத்தினை பிடித்தான்.

(இ-ள்.)மின்னல்போலவிளங்குகின்ற பற்களைபுடைய ஒருமேகம் ஒப்பற்
றதாகிப்பொருந்தவிழுந்த இடிபைத் தொடர்ந்துஒடி விழுகின்ற தென்னும்படி,
'(இவனைத்) தின்றிடுவேன்' என்று பொங்குகின்ற சினத்தைக்கொண்ட வலிய
இராவணன் அந்தச்சக்கிரீவனைப் பிந்தொடர்ந்துவந்து (அவனுடைய) பெரிய
இரண்டுகைகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1என்றிட
வமைத்த, ஒன்றிடைவிழுந்த. 2ஒடி. 3திரி. 4எயிற்றது. (அகசு)

உஉ. வந்தவனை நின்றவன் வலிந்தெதிரீ டலைந்தான்
அந்தகலு மஞ்சிட நிலத்திடை யரைத்தான்
எந்திர மெனக்கடி தெடுத்தவ நெறித்தான்
கந்துக மெனக்கடி தெழுந்தெதிரீ கலந்தான்.

(இ-ள்.) நின்றவனாகிய சக்கிரீவன், —(தொடர்ந்து)வந்தவனான இராவ
ணனை வலிகொண்டு எதிரேமலைத்தவராய், யமனும் அஞ்சும்படி நிலத்திலே
யீட்டுத்தேய்த்தான்: அந்தஇராவணன் எந்திரம்போன்று விரைவிலே அந்தச்
சக்கிரீவனை மெடுத்து அப்பாலெறித்திட்டான்: அவனும், பந்துபோன்றுவிரை
விலெழுந்து எதிரேபொருமாறு வந்துசேர்த்தான்; (எ - று.) (அகசு)

உசு. 1படிந்தன மாந்தரை 2பகிர்த்தன பாப்புங்
3தொடுஞ்சின முகிர்த்தனர் வரத்தின்மிசை குத்த

வாரக்களான வானரர்களைச் சேதமுள்ள இடத்தை காடிவருமாறுபட்டு அச்சி
தையின்செய்தியைத் தெரியச்செய்ததேஅப்பிரான் உயிருடன்வாழ்ந்திருத்தற்கு
ஏதுவாதலால், 'தமியனேனுக்கு உயிர் தந்த உதவியோனே!' என்கின்றான். தெய்
வவெம்படை-பிரமாஸ்திரம் முதலியன. பி-ம்:—1வான். 2மாயையும். 3தீயோர்.
4எவ்வனம். 5உய்வனே. (அகஎ)

2௯. ஒன்றாக நினைய வொன்றாய் வினைந்ததென் கரும மந்தோ
1என்தானும் 2யானே வாழே னீயிலை பெனவுங் கேளேன்
இன்றாய் 3பழியு நிற்க நெடுஞ்செருக் களத்தி னென்னைக்
4கொன்றாயு நீயே யுன்னைக் கொல்லுமேற் 5குணங்க டியோன்.

(இ - ள்.) என்னுடையசெயலானது ஒருவாறாக நினைக்க, வேறொன்
றாக வினைத்திட்டது! அந்தோ!! எந்தவகையினாலும் நானே (இனி) வாழமாட்
டேன்: நீ இல்லாதவனானென்று சொல்லுவதையும் கேட்கப்பொறேன்: தீக்
குணமுடையவனான இராவணன் உன்னைக்கொல்லவானால், இன்று(உன
க்கு மாற்றுகையிற்பட்டதால்) தோன்றிய பழியும் வந்துசேர, பெரிய
போர்க்களத்திலே என்னைக்கொன்றவனும் நீயேயாவாய்; (எ - று.)

“ஒன்றைநினைக்கினதுவொழிந்திட்டொன்றாகும்” என்றற்போல, ‘ஒன்
றாகநினையவொன்றாய்வினைந்ததென்கருமம்’ என்கின்றான். இராமபிரான் தான்
உயிரைவிடுவதாகக்கருதுதற்கும் சக்கிரீவன் சென்றிட்டதே காரண மாதலால்,
‘என்னைச்செருக்களத்திற் கொன்றாயும் நீயே’ என்கின்றான். பி-ம்:—1வென்
றாலும், என்றாலும். 2யானே. 3பழியில், பழியோ. 4கொன்றாய்நீயன்றோநினை,
கொன்றாயென்றே நினை. 5குணங்கண்டியான். (அகஅ)

௩௦. இறந்தனை யென்ற போது மிருந்தியா னாக்க ரென்பார்
திறந்தனை 2யுலகினீக்கிப் பின்னாயிர் 3தீர்வ னென்றால்
புறந்தரு 4பண்பி னாய வுயிரோடும் பொருந்தி னான
மறந்தனை 5வலிய னென்பா ராதலா லதுவு மாட்டேன்.

(இ-ள்.) (நீ)இறந்திட்டாயென்றபொழுதிலும் யான்இருந்து அரக்கரென்
பவரின்கூட்டங்களை யுலகத்தினின்று நீக்கிப் பின்பு உயர்தீர்வேனெ யானால்,
‘ஆபத்துக்காலத்துப்’ பாதுகாத்தலாகிய தன்மையோடுகூடிய உயிரோடும்
ஒத்தவனான கண்பனை (இராமன்) மற்தான்: (மனம்)வலியன்’ என்று உல
கோர் பழிப்பார்: ஆதலால், அவ்வாறுசெய்யவும் மாட்டேன்; (எ - று.)

இதனால், ‘எனக்கு உன்னைப்பற்றி அன்பில்லாவிட்டாலும் உலகோர்
பழிப்பாரே!’ என்றவது பார்க்கவேண்டுமாதலால், உன்னைவிட்டுநீக்கினபின்பு
ராட்சசசங்காரத்தைச்செய்து தேவரின்காரியத்தை முடித்தலும் என்னாலியலா
தென்று இராமபிரான்காட்டியவாறு. பி-ம்:—1இகல். 2செகுத்து. 3தீர்வென
னும். 4கண்பினோர்கள், பண்பினோர்கள், பண்பினாலும். 5என்றகொள்வார். ()

௩௧. 1அழிவது செய்தா யைய வன்பினு 2வளியத் தேனுக்கு
3ஒழிவரு முதவி செய்த வுன்னையா னொழிய 4வாழேன்
எழுபது வெள்ளர் தன்னி னீண்டொர்பே ரொஞ்சா 5தேகிச்
செழுநக 6ரடைந்த போழ்து மித்துயர் தீர்வ துண்டோ.

(இ.உ.) "ஐயமே" (என்னிடத்துள்ள) அன்பினால் அழிதற்குள் துவான செயலிச் செய்தாய்: இரங்கத்தக்கனக்கு நீங்காத [என்றும்நிலைத்துநிற்பதான] உதவியைச் செய்த உன்னை யொழிய யான் வாழேன்: எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையில் இங்கே ஒருத்தரும் குறையாமல்(மீண்டு)சென்று வளப்பமுள்ள நகரத்தையடைந்தகாலத்தும் (உன்னை நீங்கிய) இத்தாயர் நீங்குவதாகுமோ?

ஒருத்தரும் போரில் இறவாமல் எல்லோரோடும் மீண்டு என்னகர்க்குச் சென்றாலும்,உன்னைப்பிரிந்த துயர் எனக்குப்போகாதென்கின்றான். இத்தற்குக் காரணம்-உயிர்நீங்குவதாயிருந்த காலத்தில் சீறையின் அணிகலங்களைக் காட்டியும் தூதனுப்பிச்செய்தியுணர்வித்தும் உயிரைக்காத்தும், சேதகட்டிக் கடல் குழிவகையை யடைவித்தும் போந்தமை யென்பான் 'ஒழிவருமுதவிசெய்த வுன்னை' என்கின்றான். 1.பி-ம்:—1 அழிவன். 2 அனியற்றேனுக்கு, அனியத்தேனை. 3 உழிவரும். 4 வாழ்தல். 5 ஆகைச். 6 அடையினன்றோவித்தாயர் தீர்வதென்றான்.

உ. 2. —சுக்கிரீவன் இராவணனதுமதுமணிகளைப்பறித்துக்கொண்டு இராமனைச் சார்தல்.

என்றிவ 2னிரங்குங் காலத் திருவரு மொருவர் தம்மின் வென்றிலர் 3தோற்றிலர் ராய் வெஞ்சமம் விளைக்கும் வேலை வன்றிற லரக்கன் மொளவித் 5தனிமணி வையியால் வாங்கிப் பொன்றின 7ஐகி னன்றென் றவன் 8வெட்க வியனும் போந்தான்.

(இ.உ.) என்று அந்தஇராமபிரான் வருத்தம்போது,—(இராவணன்சுக்கிரீவன்என்ற) இருவரும் தம்முள் (எவரும்)வென்றிலராயும் தோற்றிலராயும் கொடியபோரடைத்தம்போது, அந்தஇராவணன் நான் இறத்தேனேயானால் கல்லது என்று நாணமடையும்படி மிக்கவலிமையையுடைய அரக்கனாகிய அவ் விராவணனது கிரீடத்திலுள்ள ஒப்பற்ற மணிகளை (த்தன்) வலிமையாற்பறித்துக்கொண்டு இரத்தச்சுக்கிரீவனும் (இராமனுள்ளிடத்துக்கு) வந்திட்டான்.

புகழ்கெடவாழ்தலின் இறத்தலே நன்றென்று இராவணன் வெட்கினான். இராவணனுடைய கிரீடங்களையெல்லாம் கீழேதள்ளி அவற்றின் மணிகளைப்பறித்துவந்தனன்சுக்கிரீவனென்றவாறு. "பொறிப்புண்டீகம்போலுமொருவனும் புனைந்தமோலிப்பிப்புண்டும்" என அங்கதன் றாதுபடலத்தில் வருவது காண்க. வடமொழியிலும் கிரீடங்களைத்தள்ளியதாகவே கூறியுள்ளது. மருடத்தைத் தள்ளியவன் தான் அவ்வாறுசெய்தசெயல் தெரியுமாறு மணியைப்பறித்தவர்து பூரீராமபிரானது திருவடிகளில்சமர்ப்பித்தானென்க. 1.பி-ம்:—1 இவன். 2 இரங்கு. 3 தோற்றிலாதார். 4 சமர். 5 மணிகளை. 6 வலியின், வாயில். 7 ஆகிஎன்றென்று, ஆகிலேனென்று. 8 வெட்க.

உ. 3. —சுக்கிரீவன் தான் கொணர்ந்தமணிகளை இராமபிரானது திருவடித்தலத்திலவைத்துத் தொழுதுநின்றல்.

கொழுமணி முடிக டோறுங் 1கொண்டன 2மணியின் கூட்டம் அழுத்தப ருதுகின் றுன்ற 4னடித்தல மதனிற் சூட்டிக் தொழுதப னுணி நின்றான் றாயவ ரிருவ ரோடும் எழுபது 5வெள்ளம் யாக்கைச் கோருயி ரெய்திற் றன்றே.

(இ - ன்.) கொழுவிமணிகளழுத்திய கிரீடத்தோதும் பரித்துக்கொண்டனவான மணியின்கட்டத்தை அழுது மனம்வருந்துகின்றவனான ஸ்ரீராமனுடைய அடித்தலத்திற் சமர்ப்பித்து, தொழுது நரணி (சுக்கிரீவன்) அயலிலேநின்றான்; பரிசுத்தகுணமுடையவரான இராமலட்சுமணரிருவரோடும் எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையினயாக்கைக்கும் (அப்போது) உயிர்வந்திட்டாற்யேர்லாயிற்று; (எ - று.)

இராவணனைச் சங்கரியாமல்வந்தமையாற் சுக்கிரீவன் காணினன்: 'ஐயவ் தலைமையப் பிடுகிக்கொண்டுவந்து திருவடிகளிலே இடப்பெருத காம என் சொல்லி முன்னேறிந்பதென்று பெருமானருகே வந்துநின்றான்' என்பர், பெரிய வாச்சான்பின்னை. சுக்கிரீவன்சென்றிட்டதனால் சேனைகளும்உயிர்நனைபோல் அழுக்கியிருந்தனவென்பது 'எழுபதுவெள்ளம்யாக்கைக்கு நூறுயிரெய்திற்று' என்பதனும் பெறப்படும. பி-ம்:—1கொண்டனன், கொண்டநன். 2குழுவின். 3அயர்கின்றவண்ணல், அயர்வுறுகின்றான் நன். 4அடித்தலத்தமரச். 5வெள்ளத்தாக்கை. 6எய்திற்றன்னன். (அஎஉ)

உச.—இராமபிரான் சுக்கிரீவனைத் தழுவிக்கொண்டு மகிழ்ச்சிக்கண்ணிற் சோர்நல்.

என்புறக் கிழிந்த புண்ணி 2னிழிபெருங் குருதி யோடும்
3புன்புலத் தாக்கன் றன்னைத் தீண்டிய 4புன்மை போக
அன்பனை 5யமாப் புல்லி மஞ்சன மாட்டி விட்டான்
தன்6பெரு நயன மென்னுந் 7தாமரை சொரியு நீரால்.

(இ - ன்.) எனும்புவரையிலும்பொருந்தக் கிழிந்த புண்களிவிருந்து இழிகின்ற மிக்க இரத்தத்துடனே, புல்லிய அறிவினையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனைத் தீண்டிய இழிவு போகுமாறு, ஸ்ரீராமன், அன்பிற்கு இடனான சுக்கிரீவனை இறுகத் தழுவித் தன்னுடைய பெரிய கண்களென்கின்ற தாமரைபொழியும் நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்திட்டான்; (எ - று.)

புன்மை - ஆசனசம், தீட்டு. புன்மைநீர மஞ்சனமாட்டுவித்தல், முறைமை. ஸ்ரீராமன் தழுவியதனால் அந்தச் சுக்கிரீவனது என்புறக்கிழிந்த புண்ணின் குருதி தீர்ந்ததென்க. இறுகக்கட்டுவதனால் வடுப்பட்ட இடத்தினின்ற குருதி வெளிப்படாதுபோதல் கண்க. பி-ம்: - 1குழித்த. 2இழிசொழும், இழிதரும். 3புன்புறத்து. 4நிமை. 5மாப்பிற். 6பெருங்கண்கள். 7தாமரைத்தடத்து. (அஎஉ)

உரு.—சுக்கிரீவனைநோக்கி இராமபிரான் அன்போடுசொல்லத் தொடங்குதல்.

நர்கின்ற தன்றே யென்ற னுள்ளத்தை 1யிக்கு மங்கும்
பேர்கின்ற தாவி யாக்கை பெயர்கின்ற தில்லை 2பின்னைத்
தேர்கின்ற சிந்தை 3யன்றே 4திக்கைத்தனை யென்று தெண்ணிற்
சோர்கின்ற வருவிக்கண்ணன் றுனைவனை நோக்கிச் 5சொல்லும்.

(இ - ன்.) (நீ என்னைப்பிரிந்தானது), என்னுடைய உள்ளத்தைப் பிளக்கின்றதன்றோ! (உன்பிரிவினால் என்னுடைய) உயிர், இங்குமங்குமுகத்தத்

தூய்மை, தகுதி, பின்னும், என்னுடைய செயலற்றுக் கிடக்கின்றது! ஆனால்
 சிக்குத் தன்மைபுள்ள(உன்)மனம் திகைத்தனையன்றே! என்று தெளிவான
 நீரருவிவழிகின்ற கண்ணியபுடையவளும், (ஸ்ரீராமன்), தன்சன்புனை சக்
 கிரீவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்வானானான்; (எ - று.)—பி - ம்:—
 1. அம்ருமிக்கும். 2. பின்னர். 3. ஒன்றே. 4. திகைத்தன. 5. சொன்னான். (அஎச)

உக.—இதுமுதல் முன்றுகவிசா-ஸ்ரீராமன் எக்கி வண்டித்து அன்பினும்
 கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

கல்லினும் வலிய தோளாய் நினையைக் கருணை யில்லோன்
 கொல்லுதல் செய்தா னுகிற் கொடுமையாற் 1. குற்றம் பேணிப்
 பல்பெரும் பகழி மாரி வேரொடும் பறிய நூறி
 வெல்லினும் 2. தோற்றேவ் யானே யல்லனோ வினிர்தி லாதேன்.
 காண்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) கல்லைக்காட்டிலும் வன்மைபுள்ள தோளையுடைய சக்கிரீவ
 னே! உன்னைக் கருணையில்லாத அந்த இராவணன் கொல்வானுகில், (அவன்)
 செய்த குற்றத்தைப் பாராட்டிக் கொடுமையோடு மிக்க பல அம்முழைகளைக்
 கொண்டு வேரோடும் (அவ்விராவணன்) பறிபுன்னும்படி அழித்து வென்
 தேனென்றாலும், உயிரிழவாத யான் தோற்றவனையாவ னன்றே! (எ - று.)

நண்பர்க்கு ஆபத்துநோதபடி பாதுகாக்கமுடியாமற் பெறும் வெற்றி
 வெற்றியன்று; அதனினும் உயிரைப் பறிகொடுப்பதும் மேலென்றபடி. இச்
 செய்யுள் சிவபிரதியில் “பெருமையும்” என்ற அடுத்த பாடலுக்குப் பின்னே
 காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—1. கொற்றம். 2. தோற்றேனானெனல்லனோ. ()

1. ௩. ௪. பெருமையும் 1. ஆண்மை தானும் பேரெழி லாண்மை தானும்.
 ஒருமையி னுணர் கோக்கிற் பொறையின தூற்ற மன்றே
 அருமையு 2. மடர்ந்து நின்ற பழியையு 3. மயர்ந்தாய் 4. போலும்
 இருமையுங் 5. கெடுத்தா யன்றே யென்னினைந் தென் செய்தாய்.

(இ - ன்.) மனவொருமையோடுதேர்ந்து பார்ப்போமாயின், பெருமையும்
 வன்மைக்குணமும், மிக்கஎழுச்சியையுண்டாக்குகின்ற ஆண்மையும் பொறு
 மைக்கு வலிமைசெய்வனவன்றே! உன்னுடைய அருமையும் கெடுக்கின்ற
 பழியையும் மறந்தாய்போலும்; (இம்மைமறுமைஎன்ற) இரண்டையும்கெடத்
 தாயன்றே! என்ன நினைந்து என்னகாரியஞ்செய்தாய்? (எ - று.)

ஆண்மைக்குணம்முதலாகியவற்றைப் பொறுமையை மிகுதிப்படுத்தத்
 துணைக் கொள்ளவேண்டுமென்றிப் பொறுமையைமிகுப்பதற்குத் துணையாகக்
 கொள்ளலாகாது: நீயோ இராவணனைக் கோபுரத்தினிமீது கண்டதும், ‘கடிக்கு
 முன்னே ஒருபையல் மேலிடத்துநிற்கையாவதுஎன்?’ என்று சினம்பொக்க
 ஆண்மைகொண்டு அவன்மீதுபாய்ந்தாய்: அங்ஙனம் பாபுமிடத்து ‘வானார்
 தலைவரான நாம் நம்பணியானரைக்கொண்டு எதிரியை யடர்ப்பதல்லது துசித்
 தலையில் நாம் நிற்கவொண்ணாது’ என்று கருதினாயில்லை: இத்தப்படைக்
 கெல்லாம் ஒருயிரென்னத்தக்க நீ உன்னருமையைக் கருதவேண்டாவோ?
 துன்பம் எதிரியின்கையில் நீ சிக்கினபோது வானாநிபதியாய் மகாராஜ

வெண்ப்புகிவின்ற உன்னை அடா! ரூய்க்கே! என்று இவ்வாறு உயிரினுள் யின், அது எமக்கெல்லாம் தலையிறக்கத்தை யுண்டாக்காதோ? இவ்வாறு பழிப் பிற்குஇடனானதொழிலைச் செய்யலாமா? உனக்கு ஏதெனும் தீங்குநேரிடின் அதனால் உன்னைச் சார்ந்த நாக்கெல்லாம் உயிர்விடும்படி நேரிடுமே: இங்ஙனம் மறமையிலும் இம்மையிலும் நாசத்தையும் பழிப்பையும் உண்டாக்கக்கூடிய செயலைச் செய்யலாமோ? என்னைதயனைக்கருதி இவ்வாறானதொழிலைச் செய்தாய்? என்றனன் ஸ்ரீராமனென்க. புகழ் கல்லலகத்தைபும் பழி நாசத் தையும் சேர்ப்பிக்குமென்பது, நூற்கொள்கை. பி-ய்:—1மேன்மை, வன்மை. 2அடுத்தது, அடர்ந்தது. 3அயாத்தாய். 4போல. 5கெடுக்கலுற்றாய். (அஎசு)

௩௮. 1இந்நிலை விரைவி னெய்தா தித்துணை தாமுத்தி யாயின், நன் னுதற் சீதை யாலென் 2ரூலத்தாற் பயனென் னம்பி, உன்னையான் ரெடர்வ லென்னைத் தொடருயிவ் வுலக 3மென்றால், பின்னையென் 4னிதனைக் கொண்டு 5வினையாடிப் 6பிழைப்ப செய்தாய்.

(இ - ள்.) இத்தநிலைமையில் விரைவினிவடையாமல் இவ்வளவுநேரம் [இன்னுஞ் சமூகநேரம்] தாமதித்திருப்பாயாயின், (நான் உனக்குத் தீங்குநேர் த்துவிட்டதென்றே நிண்ணமாகக் கருதுவேன்: உனக்குத் தீங்குநேருமாயின், அப்போது), விசவாசத்திற்கு உரியவனே! அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையினுல்தான் (எனக்கு) என்ன பயன்? இரத்தப்பூமியால்தான் பயனென்றை? (ஒன்றாலும் பயனில்லையாதலால், நான் இறந்திட்ட) உன்னைப் பின்பற்ற வேன்: [யானும் இறந்திடுவேன் என்றபடி]: (அப்போது) இவ்வலகம் என்னைப் பின்பற்றும்: [நான் இறந்தால் இவ்வலகமும் இறந்துபடுமென்றபடி]; ஆயின், இவ்வாறானசெயலை (நீ) கைக்கொண்டு பின்னே ஆவது என்னஉள்ளது? வினையாடியவுண்ணம் தவறானகாரியத்தைச் செய்தவனாய்; (எ - று.)

உனக்குத் தீங்குநேருமாயின், நானும் உலகமும் அழியும்படி நேர்படுமா தலால், வினையாட்டுத்தனமான காரியத்தை ஆலோசனையின்றிச் செய்தது சிறி தும் தகுதியின்றென்று சங்கீர்வன்செயலைக் கண்டித்தவாறு. காரியம் நிகழ்த்த யன்பு ஸ்ரீராமன் சங்கீர்வனிடத்தது இவ்வளவு கூறுவது - இனியாவது நீ இவ்வாறு பொறுமையின்றிச் செயல்செய்யலாகாதென்று உணர்த்துதற்காக. பி-ய்:—1இன்னிலை. 2ரூனத்தாற். 3ஒன்றே, அன்றே. 4இதனைநோக்கி. 5விழையாரைப். 6பிழைக்கச். (அஎசு)

௩௯.—இராமனை நோக்கிச் சங்கீர்வன் கூறத்தொடங்குதல். என்றன னென்ற லோடு மீணையடி யிறைஞ்சி யாங்குக் குன்றுழற் குவவுத் திண்டோட் கொற்றவல் வீரற் காணத் தன்றனி யுள்ள நாணற் றழல்விழிக் கொலை வெஞ்சீயம் நின்றென வெருத்தக் கோட்டி. நில்லாறு நோக்கிக் கூறும்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி முடித்தான் (ஸ்ரீராமன்): என்றுகூறினவுடனே, (சங்கீர்வன்),—(அவ்விராமனுடைய) தாளிணைகளை வணங்கி அங்கே மிகுந்தவ யெய்தத் திரண்டவலியதொணையுடைய வெற்றிபெற்ற வலியவீரனான ஸ்ரீரா

மீள(சேர)யுண்பதற்குத் தனது தனிப்பட்ட மனத்திலே காணத்தோடு செரு
 ப்பைக்கருகின் தாண்டி யிழையோடுகடிய கொடியசெய்கம் நின்றும்போலக்கழுத்
 தைவணக்கிக்கொண்டு நிலத்திலேபார்வைபுறமாறு பார்த்துக்கொண்டு கூற
 லானான்; (எ-று.)—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை. (அஎஅ)

சொ.—இதுமுதல்நான்கவிகா - சுக்கிரீவன் தான் இராவணனைக்கொல்
 லுதல் சீதைையைச்சிறைமீட்டல்செய்யாயைநறித்து வநுந்திக் கூறுதலைத்
 தெரிவிக்கும்.

காட்டிலே கழுகின் வேந்தன் ¹செய்தது காட்ட மாட்டேன்
 நாட்டிலே குகனாச் செய்த நன்மையை நயக்க மாட்டேன்
 கேட்டிலே ²னல்லே னின்று கண்டுமக் கிளிபன் னானே [ன்.
 மீட்டிலேன் தலைகள் பத்தும் ³கொணர்ந்திலேன் வெறுக்கை ⁴வந்தே
 ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) காட்டிலே கழுக்குஅரசனான சடாயுவென்பான் செய்தாற்
 போன்றசெயலைச் செய்துகாட்டவல்லமையுடையேனல்லேன்: காட்டிலே
 குகன்செய்த (நன்மையையொத்த) நன்மையை விரும்பிச்செய்யமாட்டாதவ
 னாயினேன்;(நான்அவைகளைக்)கேளாதவனல்லேன்:(கேட்டிருந்தும்),இன்று
 (பேச்சிற்) கிளிபோன்றவனான அந்தச்சீதையைக்கண்டு சிறைமீட்கலா
 யிருக்கஅதுவுஞ் செய்யாதவனானேன்;(அவனைக்)கவர்த்த இராவணனுடைய)
 பத்துத்தலைகளையும் கொணராதவனாய் வெறுக்கையோடுவந்தேன்; (எ - று.)

சடாயுசெய்தது - இராவணன் சீதையென்பானைக் கவர்த்தசெல்கையில்
 இடைவழியில் தடுத்த அன்னானைச் சிறைமீட்பதற்காகத் தன்முழுவனிகொ
 ண்டு பொருது குற்றயிராய்ப்போய்ப் பின்னும் அரிதில்உயிர்தாக்கியிருந்த
 இராமபிரானுக்குச் செய்திசொல்லிப் பின்னரே உயிர்விட்டமை. குகப்பெரு
 மான்செய்தது - இராமனைக்கண்டதும் பேரன்புபூண்டு தன்னாலானஉபசாரம்
 களையெல்லாஞ்செய்து கங்கையைக்கடத்தி அப்பிரானதுகட்டினப்படியே
 தன்சிருக்கிபேர்புரத்தில் தங்கியிருந்து பரதன் ஸ்ரீராமனைமீட்பதற்காக நாடி
 வருகையில் ஸ்ரீராமனிடத்துள்ள பேரன்பினால் அவனிடத்து அதிகங்கை
 செய்த அவன்கருத்தை நாடியுணர்ந்தபின் அந்தப்பரதன்முதலியோர் ஸ்ரீர
 மனைச்சேருமாறு கங்கைகடத்தியமை. ஸ்ரீராமனதுதிருவுள்ளத்துக்கு உவப்
 பானசெயல்களை ஐடாயு குகப்பெருமான் என்பவர் செய்தாற்போலத் தான்
 செய்யவில்லையெ யென்பது தோன்றச் சுக்கிரீவன் வருத்திக்கூறுகின்ற
 னென்க. இவ்வனம் இராமபிரானிடத்துப்பரிவுகொண்டு உதவிபுரிந்தமையி
 னாலேயே சடாயுவும் குகனும் முறையே பெரியவுடையாரென்றும், குகப்
 பெருமானென்றும் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்திற் பாராட்டிக் கூறப்படுவர்.
 பி - ம்:—¹செய்தன, செய்ததன். ²இன்றுகண்டுமக் கிளிமொழிமாதாரான,
 கண்டுவந்தகிளிமொழியானினின்பால், கண்டேனத்தக்கிளிமொழியானினி
 ன்பால். ³கொணர்ந்திலேன். ⁴வந்தே. (அஎக)

சுருவன்பகை நிற்க வெங்கள் வானாத் தொழிலுக் கேற்ற
 புன்புகை ¹காட்டும் ²யானே புகழ்ப்புகைக் கொருவன் போலாம்

என்பதை தீர்த்தென் னாவி யானொடு மெனக்குத் தந்த
உன்பகை 4 யுனக்குத் தந்தே னுயிர்தமம் 5 துழலா நின்றேன்.

(இ - ன்.) வலியபகை உயிரழியாதுநிற்க, எங்களுடைய வானரத்தொழி லுக்குவற்ற புல்லிய பகையைக் காட்டுகின்ற யானோ (தமது)புகழ்க்குப் பகை யாதற்குவற்ற ஒருவன்போல்வேன்: என்னுடையபகையைத் தீர்த்து என் னுயிரை என்னரசுடனே எனக்குத்தத்தவனான உம்முடையபகையை (நான் ஒழித்திடாமல்) உமக்கே (ஒழித்திடும்படி) விட்டிடேன்: (இவ்வனம் செய்யவேண்டியஉதவியைச் செய்யாமையால் பூமிபாரமான)உயிரைச் சுமந்து கொண்டெழென்றுகொண்டிருக்கிறேன்; (எ - று.)

நீர் என்பகைவனான வாலியை யொழித்து அப்பகைவனுக்குஅஞ்சிப்பது க்கியிருந்தஎன்னுயிர் அவ்வாறானஅச்சமொழிந்து இனிதவாரும்படிசெய்த தோடு இராச்சியத்தையும் மீட்டுக்கொடுத்தீர்: அங்கனம் பேருதவிபுரிந்த உமக்கு உம்பகைவனையொழித்துச் சிறைப்பட்டபிராட்டியை மீட்டுக்கொடுத் தாலல்லவா ஏற்ற கைம்மாறு செய்ததாகும்: அப்படிவெல்லமுடியாவிட்டால் என்னுயிரையாவது கொடுத்திருக்கவேண்டும். நான் அவ்வாறுசெய்வதை விட்டு, என்னுடைய பகைவனைக் கண்டபோது தாவிப்பாய்ந்து சண்டையிட்டுத் திரும்பியோடிகவந்திட்டதனால் குரங்குப்புத்தியைக் காண்பித்தவனும் உடி புகழ்க்குக் குறைவை விளைத்திட்டே நென்று சக்கிரீவன் வருந்திக்கூறகின் றான். 'இராமனைச்சேர்த்தார் பகையையொழித்தார்' என்றால் அது உமக் குப்புக்கழாமேயன்றி, இராமனைச்சேர்த்த குரங்குகட்கெல்லார்தலைவன் பெரு வீரன்போல் முதலில்தாவிப் போர்க்குவந்து பிறகு போரில்லரிலைத்துநிற்க முடியாமல் ஓடிவிட்டானென்றால் அது உமக்குப் புகழ்க்குறையை யுண்டாக்கு மென்பான்; 'வானரத்தொழிலுக்குவற்ற புன்பகைகாட்டும்யானோபுகழ் ப்பகைக்கொருவன்போலாம்' என்கிறான். பி - ம்:—1நாட்டும். 2யானோர். 3பகையொருவன். 4உனக்கே. 5உழல.

(அஅ0)

சு2.செம்புக்குஞ்சிவந்த செங்கட்டிசைநிலைக் களிற்றின் சிற்றக், கொம்புக்குங்¹குறைந்த துண்டே யென்னுடைக் குக்குப்புள்ளேன், அம்புக்கு²முன்னஞ்சென்று நாரும்பகை³முடிப்ப லென்று, வெம் புற்ற மனமும் யானுந்⁴திதின் றி மீள வந்தேன்.

(இ - ன்.) தாமிரத்தைக்காட்டிலும் மிகச்சிவந்த கண்களைபுடைய திக்கு யானைகளின் சிற்றத்தோடு பாய்ந்த தந்தக்கட்கும் என்னுடைய புல்லிய குரக் குத்தேன் குறைத்ததாயிற்றே! (உம்முடைய) அம்பிற்குமுன்னேசென்று உமது(போக்குவதற்கு) அரிய பகையை முடிப்பேனென்றுசொல்லி(ச் சினத் தினால்)வெம்புதலடைந்தமனமும் யானும் தீதில்லாமல் மீளுமாறுவந்தேனே.

திசையானைக்கொம்பு இராமனை னுடையமார்பிற்றாய் தமுநிந்ததுபோல் என்னுடையகையும் அவன்மார்பிற்றுடையம்படி யான் அவ்விராவணனை வலி யக் குத்தாதுவிட்டேனெயென்பான் 'திசைநிலைக்களிற்றின்சிற்றக்கொம்புக்கும் குறைத்ததுண்டே...தோள்' என்கின்றான்: தோள் கையாதலை "தோளுந்திரைத் தெய்வம்" என்ற இடத்துக் காண்க.தோளின் இழிவை விளக்க,அதற்கு 'புல்,

சுருதி என்ற அடைமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன. சிவந்த செம் - ஒருபொருட்டில் மொழி. 'திதின் நிமிளவந்தேன்' என்றது-எதிரியைக்கொல்லமுடியாமற்போனால் உயிரைவிட்டிடுவென்ற தாயிருக்க அங்கனஞ்செய்யாது உயிர்தப்பினற்போதுமென்று மீண்டுவந்தேனே! என்று இரங்குவதைக் காட்டும். பி-ம்:—1 குறைந்தவன்றே. 2 முன்பு. 3 அறப்பேனென்று, அறப்பேனென்று. 4 திதிலென். (அஅக)

சூ. நூல்வலி காட்டுஞ் சிந்தை 1 நும்பெருந் தூதன் 2 வெம்போர் வேல்வலி 3 காட்டி னாக்கும் வில்வலி 3 காட்டி னாக்கும் வால்வலி காட்டி 4 ப் போந்த வளநகர் புக்கு மற்றென் கால்வலி காட்டி 5 ப் போந்தேன் கைவலிக் கவதி யுண்டோ.

(இ - ள்.) தான் கற்ற நூல்களின் பெருமையைக்காட்டவல்ல ஆராய்ச்சியோடு கூடிய நுறுபெருமைபெற்ற தூதுவனாகிய அனுமான் சிவந்திய கொடியபோரில் தமது வேல்வலிமைகாட்டினவார்க்கும் வில்வலிமைகாட்டினவார்க்கும் (தன்) வாலின் வலிமையைக் காட்டி வந்த வளப்பமுள்ள நகராகிய இலங்கையிலே என்னுடைய கால்வலிமையைக் காட்டி வந்தேன்: (என்) கைவலிமைக்கு எல்லையுண்டோ? (எ - று.)

அனுமான் வில்லைக்கொண்டும் வேலைக்கொண்டும் தன்னோடு எதிர்த்தோரைத் தன் வாலினால் கட்டியிருந்து அடித்ததுமன்றி, இலங்கையிலெரியுட்டியும் தன் வால்வலிமையை இலங்கையிற் காட்டினான்; அந்தநகரத்திலே திரும்பியோடுவதில் என்கால்களுக்குள்ள வலிமையைக் காட்டினேனெயன்றித் தேள்வலிமையைக் காட்ட முடியாதவளுனேனென்று வருத்திக்கூறுகின்றான் சுக்கிரீவனென்க. கால்வலிகாட்டுதல் - காலால்விரைந்து ஓடிவந்ததல். 'கைவலிக்கவதியில்லை' என்றது - பிறகு நிற்புகையாற் கைவலிமை சிறிதுமற்றவளுனென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். பி-ம்:—1 நன். 2 வன்போர். 3 காட்டுவார்க்கும். 4 மீண்ட. 5 மீண்டேன், மீட்டேன். (அஅஉ)

சச.—சுக்கிரீவனது திறமையை விபீஷணன் வியந்து கூறத்தொடங்குதல்.

இன்னன பலவும் 1 பன்னி 2 பிறைஞ்சிய முடிய 3 குகி மன்னவர் மன்னன் முன்னர் வானர மன்ன னிற்ப அன்னவன் நன்னி நோக்கி 4 யாழியா னறிவ தாக மின்னென விளங்கும் பைம்பூண் வீடணன் 5 கிளம்ப ஓற்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறான பலவார்த்தைகளை யுஞ் சொல்லி வணங்கிய தலையை யுடையவனாகி, ராஜா திராஜான ஸ்ரீராமனுக்கு முன்பு வானரமன்னவனுள் சுக்கிரீவன் நிற்கையில், அந்தச்சுக்கிரீவனுப்பார்த்து, இராமபிரான் அறிவதாக [அறியும்படி] மின்னல்போல்விளங்குகின்ற பைம்பூணணிந்த வீடணன் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—விபீஷணன் கூறுவதை மேல்நான்றாகியவனிற் காண்க. பி-ம்:—1 சொல்லி. 2 இறங்கிய. 3 காணி. 4 அழகனை நோக்கியாழி. 5 இது விளக்கினான். (அஅஆ)

100.—நான்காவது திருத்தம்: இராவணனுடைய மனைகளை வளப்படுத்தும்பற்றி விபிஷணன் கொண்டாடிக்கூறுதலைத் தெரிவித்து:

வாங்கிய மணிக ளன்னான் நலியிசை மொளசி மேலே
யோங்கிய வல்ல வோமற் றினியப்பா லுயர்ந்த துண்டோ
1 தீங்கவன் சிரத்தின் மேலு முயிரினுஞ் சீரி தம்மா
விங்கிய புகழை யெல்லாம் வேரொடும் 2 வாங்கி விட்டாய்.

(இ - ள்.) (1) பறித்துவந்த கிரீடமணிகள் அவ்விராவணனுடைய தலை மீதுள்ள மொளவியினிடத்து உயர்ந்துவிளங்கினவல்லவோ? இனி அவற்றுக்கும்மேலாக உயர்ந்தபொருளும் உண்டோ? தீங்கையுடையன ராவணனது சிரத்தின்மேலே உயிரைக்காட்டிலும் சிறப்புள்ளனவாகும் அவை: (2) அந்த மணிகளைக்கவர்ந்ததால் அவ்விராவணனுடைய) மிக்க புகழையெல்லாம் வேரோடும் பறித்தவனாய்; (எ - று.)

3 இராவணனுடைய கிரீடமணிகளைக் கவர்ந்தது அவனது உயிரைக் கவர்ந்ததனினும் மேல்: மகாவீரனென்று பேர்கட்டிக்கொண்டுள்ள அவ்விராவணனுடைய சிரசின்மீதுவிளங்கும் கிரீடங்களில் மிகச்சிறந்துதோன்றும் மணியைப்பறித்தது - அவன் 'நாம் இப்படிப்பரிபவப்பட்டு உயிரைவந்துக் கொண்டிருத்தவில் யாதுபயன்?' என்று மிகவும் வருந்துதற்கு இடனும்: உயிரையே வாங்கிவிட்டால் வருந்துதற்கு இடனில்லை: ஆதலால், உயிரை வாங்குவதனினும் கிரீடமணியைவாங்கியது மேலாம்: புகழழிவு உயிரழிவினும் வருத்தம் மிகுவிக்கு மென்க. மணியென்று சாதிபொருமைகொண்டு, சீரிது என ஒன்றன்பால்முற்றுவந்தது. பி-ம்:—1 தீங்கினன், தீங்கினன். 2 பறித்துவிட்டாய், வாங்கிவிட்டான். (அஅச)

சச. பாரகஞ் சுமந்த 1 பாம்பின் பணுமணி பறிக்க வேண்டின்
வார்கழற் காலி னாலே 2 கல்லவல் லவனை 3 முன்னாற்
தார்கெழு 4 மொளசி பத்தின் றனிமணி வலிதிற 5 மந்த
வீரதை விடை 7 வ லோற்கு முடியுமோ 8 வேறு முண்டோ.

(இ-ள்.) பூமியைச்சுமந்த பாம்பினுடைய பணுமணிகளைப் பறிக்க விரும்பினாலும் (தனது) கீண்டவீரக்கழலையணிந்த காலினாலேயே கல்லவல்லவான இராவணனை ஆலோசித்து, மாலையணிந்த பத்துக் கிரீடங்களிலுள்ள ஒப்பற்ற மணிகளை வலிமையுடனே பறித்துக்கொணர்ந்து கொடுத்த வீரத்தன்மை விடையையேறிச் செலுத்துபவனான உருத்திரமூர்த்திக்குத் தான் முடியுமோ? (இதைக்காட்டிலும் மேம்பாடு தருவது) வேறும் உள்ளதோ? (எ-று.)— பி-ம்:—1 நாகப். 2 வவ்வ. 3 மன்னா, மன்னோ. 4 மவுலிபற்றித்தனிமணிபறித்து. 5 வந்த. 6 வீரமே. 7 வல்லோர்க்கும். 8 மேலும். (அஅடு)

சஎ. கருமணி கண்டத் தான்றன் சென்னியிற் கறைவெண் டிக்கள்
பருமணி வண்ணன் மாப்பிற் செம்மணி பறித்திட்டு டாலும்
தருமணி யிமைக்குந் தோளாய் தசமுக்கள் முடியிற் 2 தைத்த
திருமணி பறித்து³த் தந்த வென்றியே சீரி 4 தன்றோ.

(இ - ள்.) பறித்துக்கொணர்ந்த மணிகளாலேவிளங்குகின்ற தோள்வலி மையையுடையவனே! நீ மணிபோன்ற கண்டத்தைபுடையவனான சிவபெருமானுடைய சென்னியிலேருடிய களங்கத்தைக்கொண்ட வெள்ளியசந்திரனைப் பறித்திட்டாலும் பெருமைபெற்ற மணிவண்ணனெனப்படுகின்ற திருமாவின் திருமார்பிலேபூண்டுள்ள செவ்வியமணியைப்பறித்திட்டாலும் (அவற்றை விடத்) தசமுதான இராவணனுடைய கிரீடத்திற்பதித்த சிறந்தமணியைப் பறித்துத்த வலிமையே சிறப்புடையதாம்; (எ - று.)—ஒற்றைக்கலைப்பிறையைச் சிவபிரான் அணிவதால் அந்நிலையில் திக்கட்டுச் கறையில்லாதிருப்பினும் பின்வளர்ந்தநிலையில் தோன்றவது பற்றி 'கறைவெண்ணிக்கள்' என்றது. பி-ட:—1மணிக். 2கொண்ட. 3வந்த. 4அன்றே. (அஅக)

சுஅ. தொடிமணி யிமைக்குந் தோளாய் 1சொல்லினும் வேறு முண்டோ, வடிமணி 2வயிர வெவ்வாள் சிவன்³வயின் வாங்கிக் கொண்டான், முடிமணி பறித்திட்டாயோ 4வவனிளி முடிக்கும் வென்றிக்கு, அடிமணி யிட்டா 5யன்றே யரிக்குலத் தரச வென்றான்.

(இ - ள்.) வானரகுலத்துக்கெல்லாம் அரசனே!(பூண்ட)தொடியின்மணிகள் விட்டுவிட்டு விளங்குகின்ற தோள்களையுடையவனே! ஆராய்ந்தெடுத்த மணிகளமுத்திய காம்போடுகூடிய உறுதியான வெவ்விய வாளைச் சிவபிராணிடத்தினின்று பெற்றுக்கொண்டவனான இராவணனுடைய கிரீடங்களிலிருக்கும் மணிகளைப் பறித்திட்டாயோ? [நீ முடிமணிபறித்தாயல்ல]; அந்தபூராமன் இனி பிரதிஷ்டைசெய்யப்போகின்ற (ராவணவதையாகிய) வெற்றிக்கு அடிப்படையில் மணிகளை யிட்டாயல்லவோ?புகழ்தருவது இன்னும் வேறே யுள்ளதோ? என்று (சுக்கிரீவனைப்புகழ்ந்து) கூறிமுடித்தான், (விபீஷணழ்வான்);(எ - று.)

கண்டவர் இராவணனுடைய முடிமணியைப்பறித்தாயென்பர்: நீ செய்ய தது இராவணனுடைய முடிமணியைப்பறித்தாயென்பது அன்ற: பின்னையென்னையெனின்? இனி பூராமன் பிரதிஷ்டை செய்யப்போகின்ற ராவணவதையாகியவெற்றிக்கு அடிமணியிட்டதாகுமென்றவாறு. முடிமணியைப்பறித்ததில் அத்தன்மையை மறுத்து அதனிடத்து அடிமணியிட்டதாகக் கூறியது - அபநுநீயணியாகும். ராவணவதத்துக்கு அஸ்திவாரம் போட்டாயிற்றென்றபடி. மூலவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்வதானால் அதை ஸ்தாபிக்கு மிடத்திற்பலவகையிரத்தினக்களையிடுதலும், ஓர் கட்டடம் தொடல்கும்போது வரணம் பறித்து அந்தஅஸ்திவாரத்திலே இரத்தினக்களையிட்டுப் பிறகு கட்டடம் கட்டுதலும் மாபு. சொல் - புகழ். இனும் வேறும் உண்டோ - இன்னும் உன் செயலைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதுண்டோ? சொல் - நீ சொல்வாயென்பாருமுளர். பி-ட:—1சொல்லினி. 2வயிரத்து, வயிரவொள். 3கையில். 4இவன். 5அன்றே. (அஅக)

சுசு.—இராமபிரான் சுக்கிரீவன்செயலைக் கொண்டாடிக் கூறுதல்.
1வென்றியென் றென்று மன்று விராக்கு விளம்பத் தக்க
நன்றியென் றென்று மன்று நானில மெயிற்றிற் கொண்ட

பன்றியன் ரூகி2னீதா¹ரியந்துவார் 3பரிவி னென்னு
 4இன்றிது வென்றி யென்றென் நிராமனு மிரங்கிச்சொன்னான்.

(இ - ன்.) (இயற்கைப்)பெருவீரர்க்கு (எதுவும்) வென்றியென்று எப் போதும் விளம்பத்தக்கதன்றாகும்; (அன்றியும்), என்றும்(இஃது)என்று என்றும் (தம்செயலைக்குறித்து) விளம்பத்தக்கதன்றாகும்; (என்றாலும்), பூமியை(த் தனது) எயிற்றிலேகொண்ட வராகருபியான திருமால் அல்லாவிட்டால், இவ்வாறான செயலை யார்செய்யமாட்டுவார்? என்று (சுக்கிரீவன்செயலைப்) பரிவோடு கொண்டாடி, இன்று நிகழ்ந்த இதுவெற்றியேயென்று பூரீராமனும மனத்துக்கருணைகூர்ந்து பலமுறைசொன்னான்; (எ - று.)

உத்தமவீரர்க்குத் தாம் எந்த அரியதொழிலிச்செய்தாலும் அதைப்பற்றி காம் என்ன விசேஷமான செயலைச் செய்திட்டோ மென்று தோன்றலாம்: என்றாலும், இரத்தச்சுக்கிரீவன் செய்தசெயல் மகாவராகழூர்த்திக்கு அன்றி வேறு எவர்க்கும் செய்யமுடியாததாகும்: ஆகவே, இதுவே சிறந்தவெற்றி யாவது என்று மண்பூர்வமாகச் சுக்கிரீவன்செயலைக் கொண்டாடிக்கூறினான் பூரீராமபிரா னென்க. முன்னர் அர்த்தச்சுக்கிரீவன் தான்வானரத்தலைவராயிருந் தும் தனியே எதிராளியுள்ள இடத்திற்குச் சென்றது ஆபத்திற்கு இடதை வால் அதுகுறித்ததுபூரீராமன் கண்டித்துக் கூறினானென்றும், அவ்விராவண னது முடிமணியைப் பறித்துக்கொணர்ந்ததைக் குறித்துத் தானும் மிகப்பா ராட்டுவதை இதனால் தெரிவிக்கின்றனா னென்றும் அறிக. 1-ம்:—1வென்றியி னென்றும் வென்றிவீரர்க்குவிளைக்கத்தக்க நன்றியென்றென்றும்என்று, வென் றியன்றென்றும் வென்றிவீரர்க்குவிளைக்கத்தக்க நன்றியன்றென்றும் என்று, வென்றியின்றென்றும் வென்றிவீரர்க்குவிளைக்கத்தக்க நன்றியன்றென்றும் என்று, வென்றியின்றென்றும் வீரர்க்குமெனக்குந்தக்க நன்றியன்றென்று நன்று, வென்றியின்றென்றும் வீரர்க்குமெனக்குந்தக்க நன்றியன்றென்று யின்ற. 2ஆரீதியந்துவார். 3பரிவிற்றந்தது, பரியத்தந்த, பரிவைத்தந்த, பரி யத்தக்கது. 4இன்றிவந்தருமை, இன்றிவந்தாயது, இன்றிவனருமை. (அஅஅ)

10.—சூரியாத்தமன் வநுணனை.

தன்றனிப் புதல்வன் வென்றித் தசமுடன் முடியிற் 1றைத்த மின்றளிர்ந்த 2தணைய பன்மா 3மணியினை வெளியிற் கண்டான் ஒன்றொழித் தொன்றா 4மென்றவ் வரக்கணுக் கொளிப்பான் போல வன்றனிக்குன்றுக் கப்பா ஶிரவியு மறையப் போனான்.

(இ - ன்.) தன்னுடையஒப்பற்ற புதல்வன் வெற்றிபொருந்திய இராவ ணனுடைய கிரீடங்களிலே அமுந்தியிருந்த மின்னல்தளிர்விட்டாற்போன்ற பல சிறந்தமணிகளை வெளியிலேகண்டான் [பறித்துக்கொண்டுசென்றான்]; (அதனால்) ஒன்று ஒழித்து ஒன்று நேரும்என்று அஞ்சிச் சூரியனும் அந்தஇரா வணனுக்கு ஒளிப்பவன்போல வலிய தனிப்பட்ட அத்தமலைக்கு அப்புறத்தில மறையப்போனான்; (எ - று.)

என்புதல்வன் தனக்குவெட்கமுண்டாகும்படி செய்ததற்கு ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமற் போன அவ்விராவணன் ஒருகால் அர்த்தச்சுக்கிரீவனுக்குத்

தந்தையாதல் குறித்து என்னையேதேனும் துன்பஞ்செய்தலும் கூடுமென்று கருதி அஞ்சினான் போலீஸ்குரியன் அத்தகிரிக்கு அப்புறம் தாமரைத்தான் குரியன் அத்தகிரியில் மறைத்ததற்குக்காரணமல்லாததைக்காரணமாக்கிச் சொன்னது— ஏதுந்தந்திப்பேற்றவணியாம். இரத்தச்செய்யுளோடு சில பிரதிகளில் மருட பங்கப்படலம் முற்றுப்பெற, அடுத்தசெய்யுள்முதல் அணிவகுப்புப்படல மென்று காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 தந்த, 2 அன்ன, 3 மணிகளை, 4 என்னவார்க்கு, என்னவார்களை. (அக)

ருக.—இராமபிரான் தன்னிருக்கைசேர்தல்.

கங்குல்வந் திறுத்த காலிக் கைவிளக் 1 கெடுப்ப தென்ன வெங்கழ லாக்கன் 2 மொலி 3 மிசைமணி விளக்கஞ் செய்யச் செங்கதிர்ச் 4 செல்வன் செய்த வென்றியை சிறையத் தேக்கிப் பொங்கிய தோளி னாறு மி தி: து 3 பா யிருக்கை புக்கான்.

(இ - ன்.) இராதிரிவந்து தங்கியபோது, கைவிளக்கெடுப்பதையொப்ப வெவ்வியவீரக்கழலைப்பூண்ட அரக்கனது கிரீடங்களினிடத்தாமணிகளே (இரு லைப்போக்கி) விளக்கத்தைபூண்டாக்க, செந்நிறக்கதிரைக்கொண்ட குரியனது புத்திரானை சுக்கிரீவன் செய்த வென்றியை மனத்திலிரம்பக்கொண்டு அத னாற்கிளர்ந்தோங்குகின்ற தோள்வையுடையவனான ஸ்ரீராமனும் அவ்விடத்தி னின்றும் இறங்கிப்போய்த் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போனான்; (எ - று.)— தோளிதானும் என்ற உம்மை இரவிபோனதன்றி யெனக் கீழ்க்கவியிற் கூறிய கைத் தழுவுவதனால், இறந்ததுதழுவுவதாம். மொலியிசைமணி - சுக்கிரீவன் கொணர்ந்தவை. இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் “என்றனும்” என்ற அடுத்த செய்யுளின் பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 எடுப்பக்காவல், எடுத்தகாவல், எடுத்த தாக, 2 தானை, 3 விளக்கமே, 4 மைந்தன். (அக)

ருக.—இராவணன் தன்னிருக்கை சேர்தல்.

என்றானு மிணைய தன்மை 1 யெய்தாத விலங்கை வேந்தன் நின்றார்க டேவர் கண்டா ரென்பதோர் காண லீன அன்றாய மகளிர் னோக்க மாடவர் னோக்க மாகப் பொன்றது பொன்றி னன்றன் புகழென விழிந்த போனான்.

(இ - ன்.) என்றைக்கு ஆயினும் [ஒருபோதும்] இவ்வாறான நிலையை யடைந்திராத இவ்வகாதிபதியான இராவணன், — சிந்தவர்களான தேவர்கள் (நமக்குச் சுக்கிரீவனென்ற வானானால் நேர்ந்த அவமானத்தைக்) கண்டாரென் பதுகுறித்து ஒப்பற்றாணம் மிகுதியாக, — அன்று ஆகுப்பொருத்திய மகளி றின் (காதற்) பார்வை ஆடவர்காண்கின்ற பார்வைபோ (லக் காதலுண்டாக் காம)லிருக்க, உயிர்போகாமல் இறந்தவன்போன்றவனாகித் தன்புகழ் இழித் தாற்போலத் தான் வானரத்தானாகாண ஏறிய அந்த இடத்திலிருந்து இற க்கிப்போயினான்; (எ - று)

சுக்கிரீவனால் வெல்லப்பட்டதனால் தனது புகழ் கீழுக்கு வந்திட்டாற் போல அந்த இராவணனும் தானைபக் காண ஏறியிருந்த இடத்தினின்றும்

கீழிறங்கியிட்டா நென்பதாம். பொன்றது பொன்றினுன் என்பது உயிருடனே யுள்ளா நென்ற குறையொழிய மற்றைப்படி உயிருடனிருப்பதற்கு வேண்டிய செயலொன்றும் அவ்விராவணனிடத்துக் காணப்படவில்லையென்ற படி. பி-ம்:—1எய்திலா, 2ஆயர். (அகக)

மதுபங்கப்படலம் முற்றிற்று.

கஉ-ஆவது அணியவகுப்புப்படலம்.

பூராமன் இராவணன் இருவரும் போருக்காகச் சேனையை அணியணியாக வகுத்தமையைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள். அணியவகுப்புநகர்க்கு சர்வப்படலம் என்று ஒருபிரதியில் இரத்தப்படலத்தின்பெயர் காணப்படுகின்றது.

வடதிசைக்கோபுரத்தினின்றும் கீழிறங்கிய இராவணன் மாணபங்கம் நேரிட்டதனால் மனவருத்தத்தோடு தலைசாய்ந்து, மதுபானம் ஆடல் பாடல் என்ற எதனிலும் மனஞ்செல்லாமல் அரண்மனையிற்புகுந்து மெத்தென்ற மலரணியிற்படுத்திருந்தானாக, அப்போது முன்பு அவ்விராவணனால் கேட்புபார்த்துவரும்படி அனுப்பப்பட்ட சார்த்தாலென்பவன் வர,வாயில்காவலன் இராவணனுக்கு அச்செய்தியையுணர்த்தி அவனைஉள்ளே புகவிட, இராவணன் அருகுவந்த சார்த்தாலனை 'மாற்றாட்செய்திரம் தெரிப்பாய்' என்ன, அவனும், இலங்கையின் மேற்குவாயிலிலும் அனுமானும் தெற்குவாயிலில் அக்கதனும் கீழ்வாயிலில் நீலனும் வடக்குவாயிலில் தானும் ஒவ்வொருத்தர்பரிசேனையெவ்வளவுசேனையோடு தக்கத்துறிந்குமாறும் சூரியன்மைத்தன் தன்னையிட்டுப் பிரியாதுறிந்குமாறும், போர்புகுகின்ற சேனைகட்கெல்லாம் இரண்டு வெள்ளஞ்சேனை ஆங்காங்கிருந்தகிடைக்கும் காய்கனிவர்க்குக்களைக்கொண்டு உணவு கொடுக்குமாறும் இராமன் ஏற்பாடுசெய்துள்ளானென்று தெரிவிக்க, உடனே இராவணன் அம்மலரணையைவிட்டுச் சென்று பனிக்கிணவியன்ற மந்திரசாலையிற்போய் அமைச்சரை வரவழைத்து ஆலோசனை வினவ, நிகும்பன் 'ஆயிரம் வெள்ளஞ்சேனையிருக்கமுடவெள்ளஞ்சேனை இலங்கையைவளைத்ததென்று ஆலோசிப்பே! தேவர்களெல்லாம் தமதுபடைக்கலங்களை விட்டிட்டு ஒடும் படிபெருவலியோடு பலவகைப்படைக்கலங்களையும் கொண்டுள்ள காம் படைக்கலமில்லாக் குரங்குக்கு அஞ்சுவது கன்றாயுள்ளது?' என்று அவமதிப்பும் சினமும் தோன்றக்கூற, மாலியென்ற மாதுலத்தலைவன் அதுமானும் சக்கிரி வனுஞ்செய்த வலமைகளைக்காட்டி நிகும்பன் கூறியதைக் கண்டிக்க, இராவணன் அதுகேட்டு மாலியைக் கடிந்துகூறவே, மாலிமெனமடைந்தான். பிறகு இராவணன் பிரகத்தனை இருநூறுவெள்ளஞ்சேனையோடு கீழ்த்திசைவாயிலிலும், மகோதரமகாபாரிசுவர்களை அத்தனைச்சேனையோடு தென் திசைவாயிலிலும், இத்திரசித்தை இருநூறுவெள்ளஞ்சேனையோடு மேற்கிசைவாயிலிலும் எயித்தான் அத்தனைவெள்ளஞ்சேனையோடு வடதிசைவாயிலிற்பெய்ததாகச் சொல்லி, விருபாக்சனை இருநூறுவெள்ளஞ்சேனையோடு கரைப்பதற்காக

எவி இங்ஙனம் ஆயிரம்வெள்ளஞ்சேனையையும் அணிவகுத்துவிட்டானாக, இராரீங்கிச் சூரியனுதயமாயினதும் அரக்கர்சேனை இலங்கையினுட்புறத்துக் காத்திருக்க, வானரசேனையர் முன்கட்டளைப்படியே பிரிந்து இலங்கையை வெளியிலிருந்து முற்றுகைசெய்த தென்பது, இப்படலத்துக் கூறும்பொருள்.

க.—இராவணன் வருத்தத்தோடும் அரண்மனையிற்புக்குப் படுத்தல்.

மானத்தா¹ னூன்றப் பட்ட மருமத்தான் வதன மெல்லாம்
²கூனற் றுமரையிற் றேன்ற வான்றெடுங் கோயில் புக்கான்
 பானத்தா னல்லன் றெய்வப் பாடலா னல்ல னூடல்
 தானத்தா னல்லன்³ மெல்லென்⁴ சயனத்தா⁵ னூரையுந் தாரான்.

(இ - ள்.) மானத்தினுல்தாக்கப்பெற்ற மருமத்தானத்தைபுடையவனான இராவணன், (தன்) முகங்களையாவும் வளைத்தாமரைபோலத்தோன்ற [தலையைக் கவிழ்த்தவண்ணம்] வானத்தைத் தொடுகின்ற அரண்மனையிற்புருந்து, (வெறியையுண்டாக்கும்) பாணங்களைப் பருகாதவனும் தெய்வப் பாடலைக் கோராதவனும் ஆடுகின்ற நர்த்தனசாலையை வேண்டாதவனுமாகி, (எவருடனும்) பேச்சுந்தாராதவனும் மெத்தென்றபடுக்கையிற்படுப்பவனான.

ஒருகுரங்கினால் மதுடங்களின் மணிகள் பறிக்கப்பட்டதனால் தோன்றிய மானக்கேடு மருமத்தில் வேல் துளைத்ததுபோல இராவணனுக்கு வேதனையை யுண்டாக்கிற்றென்பது 'மானத்தானூன்றப்பட்டமருமத்தான்' என்பதன் கருத்து. அங்ஙனம் மானக்கேடு நோர்த்ததுபற்றி, ஆடல் பாடல் மதுபானம் முதலியவற்றையெல்லாம் வெறுத்து எவருடன் பேசுதற்கும் மனம்பிடிக்காமல் இராவணன் சயனத்திற் சாய்ந்தானென்க. பி-ம்:—1 அல்லற்பட்ட. 2 கூனத். 3 மெல்லெ. 4 சயனத்தால். 5 உறையுந்தாரான். (அகஉ)

உ.—அணியிற்காய்ந்திருக்கும் இராவணன் வருணனை.

1வையெயிற் றுலும்² நேரா மணி³ யிழந் திரங்க லாலும்
⁴பையுயிர்த் தயரும் பேழ்வாய்ப் பஃறலைப்⁵ பரப்பி னாலும்
⁶மெய்யனைத் திரையின் வேலை மென்மலர்ப்⁷ பள்ளி யான
 ஐயனைப் பிரிந்து வைகு மனந்தனே யரக்கர் வேந்தன்.

(இ - ள்.) அரக்கர் தலைவனான இராவணன்,—(அப்போது) கூரிய பற்களைபுடைமையாலும் உவமையற்ற மணிகளையிழந்து இரங்குவதாலும் மெல்லப்பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு வருந்துகின்ற பிளவுபட்ட வாயோடுகூடிய பலதலைகளின்பரப்பையுடைமையாலும், மெய்ப்பொருளும் (யாவருக்குத்) தலைவனுமான திருமலைப் பிரிந்து தங்குபவனும் அலையையுடைய திருப்பாற்கடலிலேயிருக்கும் மெல்லியமலர்ப்படுக்கையுமான அந்தனே போல்வான்.

எயிறுடைமை மணியிழந்தமை பையவுயிர்த்து அயரும் பேழ்வாய்ப்பஃறலையுடைமை என்ற இத்தன்மைகளால் பாற்கடலிலுள்ள ஆகிசேஷனைப் போல்வன் இராவணனென்றார். அந்தனுக்கு மணியிழத்தல் கருமாணிக்கமென்னப்படுகின்ற திருமலையிழந்துள்ளமையென்று கொள்ளலாம். இராவணனுக்கு மணியிழந்திரங்கல்—மருமணிகளையிழந்து வருத்தல். பி-ம்:—1 வையம்

விற்றாலும். 2ஶடு. 3மணியிழந்தனனே மாணும். 4பையனைத்தாயிர்த்தும்வெவ். 5பாம்பின் பாலில். 6மெய்யனைத்திரையின், மெய்யெனத்திரையின். 7பள்ளியாள்.

ஈ.—சாரீர்த்தாலனென்ற ஒற்றன் வர, அதனைவாயில்காவலன் இராவணனுக்குத் தெரிவித்தல்.

தாயினும் 1பழகி னூர்க்குத் தன்னிலை தெரிக்க லாகா மாயவல் லுருவத் தான்முன் வருதலும் வாயில் காப்பான் சேய்வர் சேனை 2நண்ணிச் செய்திறந் தெரித்தி ரீயென்று ஏயவ செய்தி னுனைன் றரசனை யிறைஞ்சிச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) தாயைக்காட்டிலும் பழகினவர்க்கும் தன்னுடைய நிலையை அறிந்துரைக்கமுடியாத மாயையுடைய வலிய உருவத்தையுடைய சார்த்தாலன் (மாற்றாரான ஸ்ரீராமனாகியோரின்சேனையைக் கண்டு இராவணனுக்கு அச்செய்தியையுணர்த்த அரண்மனைவாயிலுக்கு முன்னே வருதலும், வாயில் காவலான 'தூரத்திரும்பவரான பகைவர் சேனையைக் கிட்டி (அவர்கள்) செய்யுஞ்செயல்களை ரீ (புணர்ந்துவந்து) தெரிவிப்பாய் என்று ஏவப்பட்டவனான சார்த்தாலன் வந்துள்ளான்' என்று இராவணனைப்பணிந்து(செய்தியைக்) கூறினான்; (எ - று.)—வந்தவன் சார்த்தாலனென்பது "சார்த்தாலனிதனைச் சொல்ல" என்ற எட்டாவதுசெய்யுளால் விளங்கும். "தாயினும், பழகினார் தமக்கும் மாயத்தேர்வொணர்" என்றார், பாலகாண்டத்தும். பி-ம்:—1பழகினாரும். 2நண்ணிச், நண்ணார். (அகசு)

சு.—இராவணன் ஈட்டையால் உள்ளேசென்று சாரீர்த்தாலன் மெல்லச் செய்தி கூறத் தொடங்குதல்.

அழையென வெய்திப் பாதம் வணங்கிய வறிஞன் றன்னைப் பிழையற 2வறிந்த வெல்லா முரைத்தியென் றரக்கன் பேச முழையறு சீய மன்னான் முகத்தினு லகத்தை நோக்கிக் குழையறு மெய்யன் பைய வரன்முறை கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) (உள்ளே) அழைப்பாய் என்று (இராவணன்) கூற, உள்ளே வந்து (தன்னுடைய) பாதங்களில் வணங்கின நுண்ணறிவினான சார்த்தாலனோக்கி, 'குற்றமற(ரீ)அறிந்தனவெல்லாவற்றையும் சொல்வாய்' என்று இராவணன் சொல்ல, குகையிலே பொருந்திய சிக்கத்தையொத்தவனான இராவணனுடைய முகக்குறிப்பினால் (அவன்) மனம்வருந்துவதை யறிந்து, ஒடுக்கினஉடலைபுடையவனாய் மெல்லத் தானுணர்ந்தமுறைப்படி சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)—சார்த்தாலன்சொல்லுவன மேல்முன்றுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1உருது. 2அறிந்தது. (அகதி)

ஊ.—பூண்டுகவிகள்—சாரீர்த்தாலன் மாற்றிச்செய்தியை யுணர்ந்துதலைத் தெரிவித்தல்.

1விரிய விதியி னெய்திப் பதினெழு வெள்ளத் தோடும் மாருதி மேலை 2வாயி லுழினைமேல வருவ தானான் 3சூரிய னமைந்த வெள்ள மத்தனை யோடு 4வெற்றிச் சூரியன் 5மைந்தன் றன்னைப் பிரியல னிறங்கச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) செனரியமுடையவனே! அநாமான் பதினேழு வெள்ளஞ்சேனை யுடனே சென்று இலங்கையின் மேற்குப்பக்கத்துவாயிலிலே மதில்வளைத்து முற்றுக்கைசெய்தலில் மூண்டவனானான்; வெற்றியையுடைய சூரியபுத்திரானான் சுக்கிரீவனானானான், ஸ்ரீராமன் பொருத்திய அத்துணையான பதினேழு வெள்ளஞ்சேனையுடனே (தன்னைப்) பிரியாமல் நிற்குமாறு கூறினான்; (எ - று.) —பி-ம்:—1வீரியவீரனெவப், வீரியவிரைவினெய்திப். 2வாயின்வஞ்சி. 3ஆரியன்மைந்தன். 4பொற்றிச். 5மகனைத். (அகசு)

சு. அன்றியும் பதினேழு வெள்ளத் தரியொடு மரசன் மைந்தன் தென்றிசை 1வாயில் செய்யுஞ் செருவெலாஞ் செய்வ தானான் ஒன்று²பத் தாறு வெள்ளத் ³தரியொடுந் துணைவ ரோடும் நின்றன னீல⁴னென்பான் குணதிசை வாயி னெற்றி.

(இ - ள்.) அன்றியும், அரசகுமாரனான அங்கதன் பதினேழு வெள்ளக் குரங்குச்சேனையுடனே, (இலங்கையின்) தென்றிசைவாயிலிலே செய்கின்ற போரையெல்லாஞ் செய்வதாகப் பொருத்தினான்; கீலனென்பவன் பதினேழு வெள்ளஞ்சேனையுடனும் துணைவருடனும் கிழக்குத்திக்குவாயிலின் முன்பிலே (போர்செய்யுமாறு) நின்றள்ளான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வாயிற். 2பத்தேழு வெள்ளத். 3கவியொடுந், கவிக்குலத். 4மற்றைத். (அகசு)

எ. இம்பரி னிலயந்த காயுந் கணியுந்கொண் டிரண்டு வெள்ளம் 1வெம்புவெஞ் சேனைக் கெல்லா முணவு²தற் துழல விட்டான் உம்பியை வாயி ரேறு நிலைதெரிந் ³துணர்த்தச் சொன்னான் தம்பியுந் தானு நிற்ப தாயினான் சமைவீ தென்றான்.

(இ - ள்.) இரண்டு வெள்ளஞ்சேனையை இவ்வுலகிலே பொருத்திய காய்களையும் பழங்களையும் கொணர்ந்து கோபித்துப் பொருகிற கொடிய சேனைக் கெல்லாம் உணவுதரத் திரியுமாறு விட்டிருக்கின்றான்; உன் தம்பியை [விலீஷணனை] வாயில்கள்தோறும் (அவ்வப்போதுள்ள) நிலையை ஆராய்ந்துணர்ந்து சொல்லுமாறு சொல்லி, (இராமன்) தம்பியுந் தானுமாக (வடதிசைவாயிலில்) நிற்பதாயினான்; கடந்துள்ள ஏற்பாடு இது என்று சொன்னான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வெம்பும். 2கொண்டுதவ. 3உணர்ச்சொன்னான், உணர்ச்சென்றான்.

அ.—இராவணன் சினங்கொண்டு நானையேபகையொழிப்பே னெனல். சார்த்தால னிதனைச் சொல்லத் 1தழறெரி தறுக னானும் 2பார்த்தாளி வாடை பொங்கப் படுவது படுமா பார்த்தி போர்த்தாளி துடைப்ப னுளை யவருடற் பொறையி னின்றந் 3கோத்தாறுந் குருதி தன்னு லென்றன னெயிறு 4தின்கு.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தையைச் சார்த்தாலனென்பவன் சொல்லத் தழல் விளங்குகின்ற கொடுங்கண்களையுடையவனான இராவணனும்,—பற்களை (நெறுநெறென்று) கடித்து, புலாந்தகாலத்தின் சாயைதோன்றுமாறு உக்கிரமாகப்பார்த்து, 'அந்தப்பகைவரின் உடற்சமையிலிருந்து பெருக்கெடுத்துச் சுரக்கின்ற இரத்தத்தினாலே போர்த்தாளியைநானாக்கேபோக்குவேன்; ஊழிக் கூர்த்து மிருத்துதோன்றும் நிலை தோன்றுவதைப் பார்ப்பாய்' என்றுகூறினான்.

வாடைகாற்று ஆதலே, 'அவன்வாடை உனக்கு அடித்ததோ?' என்ற கூறும் வழக்குப்பற்றியும் அறியலாம். புகார்தகாலத்தின் சாயைதோன்ற உக்கிரமாகப்பார்த்து என்னும் பொருளில் 'ஊனிவாடைபொங்க' என்றொன் பாருமுள். ஊனி = ஊழி; புகர்த்துக்கு ளகரம் போலியாகவந்தது. பி - ம்:— 1. தழல்சொரி. 2. பார்த்துழிவடவை. 3. தேர்த்துரு, தேர்த்துறுங். 4. தின்று, தின்றான். (அகக)

சு.—இராவணன் மந்திரசாலையிற் புருதல்.

1. மாவீண நீலக் குன்றத் திளவெயில் 2. வந்த தென்னத் தூவீணக் குருதிச் செக்கர்ச் சுவடுறப் பொலிந்த தோளான் ஏவீண வரிவிற் காமன் 3. கணைபட 4. வெரியா நின்ற பூவீண 5. மாற்றி வேரோர் புனைமணி யிருக்கை புக்கான்.

(இ - ள்.) மரங்கள்பொருந்திய நீலக்குன்றத்திலே இளவெயில் வந்தாற் போல, மாமிசத்திற்பொருந்துதலையுடைய இரத்தத்தின்செந்நிறச் சுவடு தோன்ற விளங்குகின்ற தோலையுடையவனான இராவணன், ஏவுதல் தொழிலைக் கொண்ட கட்டைந்தவிலையுடைய காமதேவனுடைய அம்புகள் படுவதனால் எரியாநின்ற பூவீணையமாற்றி வேராக அலங்கரிக்கப்பெற்றபளிங்கு மணியாலியன்ற ஆலோசனைக்குரியதான ஓர் இடத்திற் சேர்ந்தான்; (எ-று.)

சுக்கிரீவனார் குத்தப்பட்டதனால் இரத்தங்குழம்ப அதனால் அந்த இராவணனுடையதோள்கள் நீலக்குன்றத்து இளவெயில்வந்தனபோலத் தோன்றுமென்க: இனி, இதுவரைப் பகைவரைக்கொன்ற இரத்தச்சுவடு தோளிற் பொலிகின்ற தெனக் கொள்ளலு மொன்று. இராவணன்புக்க இருக்கை ஆலோசனைசெய்வதற்காக ஏற்பட்ட தென்பதும் அது பளிங்குமணியினு லியன்ற தென்பதும் மேலைக்கவியால் விளங்கும். மதனவேதனைப்பட்டிக் கொண்டிருக்கும் இராவணன் போருக்கு ஆலோசனைசெய்வதால் 'வேறு' என்றார். பி-ம்:—1. மாவீண, மாவீண. 2. வளர்ந்தது, பரந்தது. 3. சரம். 4. எரியாய்நின்ற. 5. ஆற்றவேரோர், மாறிவேரோர், காயமாற. (க00)

சு0.—மந்திரிமாணா அங்கு வநுடாறு கூறுதல்.

செய்வன முறையி னெண்ணித் 1. திறந்திற் 2. முறையிற் நேரும் மையறு மரபின் வந்த வமைச்சரை வநுக வென்றான் பொய்யெனப் பளிங்கி னைய 3. விருக்கையின் புறத்தைச் சுற்றி ஐயிரண் டாய கோடிப் பேய்க்கணங் 4. காப்ப வாக்கி.

(இ-ள்.) (கட்டிடமில்லாத) வெற்றிடமென்றுதோன்றும்படி பளிங்கினு லியன்ற (அந்த) இருப்பிடத்தைச் சுற்றிப் பத்துக்கோடிப்பேய்க்கணங்களைக் காக்குமாறுவைத்து.(பின்பு) செய்யவேண்டுவனவற்றை முறையாக எண்ணிக் கூறுகூறாக முறைமையையாராய்கின்றவரும் குற்றமற்றவமிசத்திலே தோன்றியவருமான மந்திரிமாணா(அங்கு)வருக'என்ற(எவலு)எனரை அனுப்பினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1. திறத்திறம். 2. உணர்விற்தேர. 3. பொதுவினின், பொது ழினித். 4. காப்பதாக்கி. (க00)

கக.—இராவணன் அமைச்சரை நோக்கி 'போர் நெருங்கிய இப்போது செய்யவேண்டியது என்?' என்று வினவுதல்.

அளந்தறி 1வரிய ராய வமைச்சரை யடங்க நோக்கி
வளைந்தது குரங்கின் சேனை வாயில்க டோறும் வந்து
விளைந்தது பெரும்போ 2ரென்ன விட்டது விடாது நம்மை
3உளைந்தன மென்ன வெண்ணி யென்செயற் 4சூரிய வென்றான்.

(இ - ள்.) அளந்தறிவதற்குமுடியாதபடி மிகப்பலராகிய மந்திரிமாறா
யெல்லாம் முழுமதம் நோக்கி, 'வாயில்கள்தோறும்வந்து குரங்குச்சேனைவளை
ந்துகொண்டது; பெரும்போர் விளைந்ததென்னுமாறுதொடங்கிவிட்டது; (அது
இனி) நம்மைவிடாது: (நாம்) வருந்தியுள்ளோம், (இப்போது) என்னஎண்ணி
என்னசெய்தற்குரியது?' என்றுவினவினான், (இராவணன்); (எ - று.)
—பி - ம்:—1 அளந்தறிவரியவல்ல, அளந்தளவரியவந்த, அளந்தறிவரியவந்த,
அளந்தறிவரியதாய. 2என்று. 3உளைந்தனர், இளைந்தனம். 4உரியது. (க0உ)

கஉ.—இரண்டுகவிசூர் ஆயிரம் வெள்ளசேனை செய்யும் பல
படைக்கலங்களையும் வைத்துக்கொண்டு எதிராளிகளுக்கு அஞ்சுவது
குறித்து நீதுப்பன் பரிசுசித்தலைக் கூறுபு.

எழுபது வெள்ளத் துற்ற 1குரக்கின மெயிலை முற்றுந்
தழுவின வென்று செய்யத் தக்கது 2சமைநி பேரலாம்
அழுவரீர் வேலை 3யன்ன தாயிர வெள்ள 4மன்றே
யுழிஞையைத் 5துடைக்க நொச்சி யுச்சியிற் கொண்ட துன்னார்.
மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எழுபதுவெள்ளமென்ற கணக்குப்பொருந்தின குரங்குக்கட்
டம் (நம் நகரத்து) மதிலை முற்றுந்தழுவினவென்று செய்யத்தக்கதுகுறித்து
மனமழிவாய்போலும்; அப்படிப்பட்டசேனாசமுத்திரம் (நமக்கு) ஆயிரம்வெள்
ளமன்றே? நம்மாற்றார் குடியுழிகளையப் போக்குவதற்கு நெருங்கிய நம்
மூர்ச்சேனை நொச்சியையுச்சியிற்கொண்டதாகின்றது; (எ - று.)

பகைவர் உழிகளுகுடியதைப்போக்க, நமது இலங்கைநகரத்தார் நொச்சி
யைக்கைக்கொண்டுள்ளார்: பகைவர்சேனை எழுபதுவெள்ளமென்றால் கம்மு
டையசேனை ஆயிரம்வெள்ள மூள்ளன; இவ்வாறுஇருக்கையில், இப்போது
செய்வதுகுறித்து நீ மனமழியக் காரணமென்றோன்று என்று இராவணனைத் தெ
ருட்டியவாறு. உழிகளு-பகையரண்வளைப்போர் குடும் மலை: நொச்சி-மாற்றார்
கெதிரூன்றித் தம்மதில்காப்போர் குடும் மலை. அழுவரீர் வேலை-பரப்பானகரை
யுடையகடல். கொண்ட துன் ஊர்என்ப பிரிக்க; கொண்டது உன் ஊர் என்று
பிரித்து உரைப்பாருமுள். பி-ட்:—1 குரங்கினம். 2 சமைதம், சமைத்தி. 3 என்
னது. 4 என்றே. 5 தொடக்கநோக்கினுச்சிகைக், தொடக்கநோக்கிநொச்சியிற்.

கஉ எழுமழுத் தண்டு 1வேலுந் தளிர்நெடுஞ் சூல 2மென்றிம்
3முழுமுதற் படைக ளேந்தி யிராக்கதர் 4முனைந்த போது
தொழுதுதம் படைகள் 5கைவிட் டோடுவார் சூர்க 6ளென்றால்
விழுமிது குரங்கு வந்து பெறுங்கையாற் கொள்ளும் வென்றி.

(இ - ள்.) எழுவும் மழுவும் தண்டும் வேலும் வாளும் இலைத்தொழிலை
புடைய நெடியருளமும் என்ற இப்படிப்பட்ட சிறந்தமுதன்மைபெற்றபடைக்
கலங்களைத் தாங்கிக்கொண்டுவந்து இராக்கதர் (போரிலே) முனைந்தபோது
தேவர்களே தம்முடையபடைக்கலங்களை விட்டிட்டுக் கைகூப்பியவண்ணம்
ஓடுவார்களென்றால், குரங்குகள்வந்து (படைக்கலங்கொள்ளாத) வெறுமனே
புள்ளைகளைக் கொள்ளுகின்ற வெற்றி மிகச்சிறந்திருக்கின்றது! (எ - று.)

ஈமக்குமுன்னே தேவர்களே படைக்கலங்களைப்போகட்டுவிட்டுத் தொ
முதுகொண்டு ஓடுகையில், குரங்குகளால் என்னசெய்யமுடியு மென்றவாறு.
விழுமிது - பிறகுறிப்பு: இகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும். பி-ம்:-1 வில். 2வென்றி.
3மழ. 4முனிந்த, மலைத்த. 5முன்னிட்டி, போக்கிட்டி. 6என்னின். (க௦ச)

கச.—நீதம்பன் வெகுண்டுகூறியதும், மாலி கூறத் தொடங்குதல்.

ஈ¹திவ ணிகழ்ச்சி யென்ற வெரிவிழித்த கிடியி னக்குப்
பூதலத் தடித்த கைய ணிரும்பனென் றெருவன் ²பொங்க
வேர்களைக் காம மந்தோ வேரொடுங் கெடுத்த ³தென்னு
மாதலத் தலைவன் ⁴பின்னு மன்பினோ ⁵மாற்றஞ் சொன்னான்.

(இ-ள்.) இப்போது நிகழவேண்டுவது ளிவ்வாறு [சேனையோடுபொருவ
தே]என்றுசொல்லி, நெருப்புப்பொறிபறக்க (உக்கிரமாக) விழித்து இடிபோ
ல(ப் பேரொலிதோன்ற)ச்சிரித்து, பூமியிலறைந்த கையனாய், நிரும்பனென்ற
ஒருவன் சினம்பொங்கிநிற்க,—மாதலனாகியதலைவன் 'வேதனையையுண்டாட்
குக் காமம் வேரொடுங் கெடுத்துவிட்டது! அந்தோ!!' என்றுசொல்லி, அன்பி
னாற்பின்னும் ஓர்வார்த்தை கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை, மேல் இரண்டு
கவிகளின் காண்க. பி-ம்:—1 இவர். 2பொங்கி. 3என்ன. 4மன்னும். 5வார்த்தை.

கரு.—இரண்டுகவிகள் - மாதலத்தலைவன் நிகழ்ந்தவற்றை

யெடுத்துக்காட்டிக் கீதையைக்கொடுத்து இராமனைக்காணடையதே

உறுதியென்று கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

புக்கெரி மடுத்திவ் ஆரைப் பொடிசெய்து ¹போயி னாற்குச்
சக்கர முண்டோ கையிற் ²றனுவுண்டோ வாளி யுண்டோ
³இக்கிரி பத்தின் ⁴மொளையினமணி ⁵படங்கக் கொண்ட
கக்கிரீ வற்கு முண்டோ குலமும் வாளும் வேலும்.

(இ-ள்.) (இவ்ஆசிரி)புருத்த நெருப்பையுட்டிஇந்தணரைப்பொடியாய்ச்
செய்து போன அறமானுக்குக் கையிற் சக்கரமிருந்ததோ? தறுசு இருந்ததோ?
(தறுசிறீ கோத்தெய்யும்) அம்புதான் இருந்ததோ? பத்துக்கிரிபோன்றுள்ள
இந்த முகுடத்தின் தொகுதியானமணியை யிடந்துகொண்டபோன கக்கிரீ
வனுக்கும் குலமும் வாளும் வேலும் உண்டோ? (எ - று.)

'விழுமிதுகுரங்குவந்து வெறுக்கையாற்கொள்ளும்வென்றி' என்று கூறி
யதற்கு விடையாக, 'முன்னம் இலங்கையை யெரிமடுத்தப் பொடியாக்கின
அறமானுக்கும், இப்போது இராவணன்முடிமணிகளைப்பறித்துச்சென்ற கக்
கிரீவனுக்கும் யாதொருபடைக்கலமுமில்லையே; ஆகையால், வெவ்வதற்குப்

படைக்கலமிருந்ததே தீரவேண்டுமென்பதில்லை' என்று காட்டியவாறு. பி-ம்:—
 1போயினார்க்குஞ். 2தசமுதன் நிலைகளான, தசமுதன் நிலைகளாரும், தசமுதன்
 நிலைகள் பத்தின். 3இக்கிரீவத்தின், இக்கிரீடத்தின். 4மின்னும். 5இமைப்பிற்.
 ௬. 1. தொடைக்களந் திராமன் வாளி தோன்றுதன் முன்னர்த் தோன்
 இடைக்கலம் வருதல் செய்ய முலையினு டன்னை யீந்து [ரு
 படைக்கல முடைய நாமப் படையிலாப் படையை 3யீண்ட
 அடைக்கலம் புகுவ தல்லா வினிப்புக்கு 4மாணு முண்டோ.

(இ - ன்.) (கண்ணுக்குத்தோன்றாத) இடப்பிற்குச் சுழற்சியையுண்டாக்க
 குகின்ற தனங்களை யுடையவனான சிதையை இராமனுடைய அம்புகள் தொடு
 த்தீவப்பொருத்தித் தோன்றவதற்குமுன்னம் கொடுத்திட்டு, படைக்கலவ்
 களையுடைய நாம் படைக்கலமில்லாத (அத்தமாற்றன்) சேனையை விரைவாக
 அடைக்கலம்புகுவதன்றி இனி (த்தீவ்வராமல்) அடைதற்குரிய அரணும்
 வேறு உள்ளதோ? (எ - று.)—பி-ம்:—1தொடைக்கலத்து. 2அலமரலைச், அல
 மரவு. 3ஈண்டி, ஈன்ற. 4அரணம். (௧0௭)

கா.—இராவணன் மாலியைத் தகிதவார்த்தைகறுதேயென்ன,
 அன்னன் மௌனமாதல்.

என்புழி 1மாலி தன்னை யெரியெழு கோக்கி 2யென்பால்
 வன்புழி தருதி போலாம் 3வரன் முறை யறியா வார்த்தை
 4அன்புழி சிந்தை தன்னு லடாதன 5வறைய லென்றான்
 பின்புழி 6யெய்த நின்றா னவன்பின்னைப் பேச்சு விட்டான்.

(இ - ன்.) என்றசொல்லும்போது மாலியை, பின்னர்ப்பழிப்பையடை
 யப்போகின்றவனான இராவணன், தீப்புறப்பட (விழித்து) ப்பார்த்து, 'என்
 னிடத்து வலியபழியைத் தருவாய்போலும்: அன்பினால் அழித்துகிடக்கின்ற
 கருத்தினாலே ஈதருதியில்லாச்சொற்களைச் சொல்லாதே என்றுகூறினான்; அத்த
 மாலி பின்பு பேசுவதை நிறுத்திவிட்டான்; (எ - று.)

இராவணன் தன்நிலையை யுணராது 'வன்புழி தருதிபோலாம்' என்று
 அத்தமாலியை யத்திவிட்டுப் பின்னே செய்கின்ற போர்த்தொழில் அத்த
 இராவணனுக்குப் பழிப்பையேவினைத்தலால், 'பின்புயெய்தநின்றான்' என்
 றார். வன்புழி-இராவணன்மாற்றனுக்கு அஞ்சிச்சரண்புகுந்து கொண்டசீதையை
 க்கொடுத்தானென்பது. பி - ம்:—1அணையான்றன்னை, அரசுன்றன்னை. 2அன்
 பால். 3வாய். 4அன்புளி. 5அறைதி. 6என்னவெய்யோன். (௧0௮)

கஅ.—இதுதல் ஐந்துகவிகள் - இலங்கையில் இன்னின்று,
 இத்தந்தத்துத் சேனையோடு இருக்கவேண்டுமென்ற இராவணன்
 அணிவகுத்துவைத்தலைக் கூறும்.

காட்டிய கால கேயர் கொழுநிணக் கற்றை காலத்
 தீட்டிய படைக்கை 1விரச் சேனையின் நிலைவ தெள்ளி
 ஈட்டிய 2படைஞ ரோடு மிருதாறு வெள்ளங் கொண்டு
 கீட்டிசை வாயி னிற்றி நின்றபெரும் 3கிணிக ளோடும்.

(இ - ன்.) (பிராரித் தலை) காட்டிய காலவேயரின் கொழுவிய நினைத் தொகுதியை வெளிப்படுத்தாமாறு தீட்டிய படைக்கலங்களைக் கையிலேகொண்ட வீரச்சேனையின்தலைவனே! ஆராய்ந்துசேர்த்த படைஞருடனே இரு தூறுவெள்ளஞ்சேனைகளைக்கொண்டு, நினது பெருஞ்சுற்றத்துடனே (இலங்கையின்) கீட்டிசைவாயிலில் நிற்பாய்; (எ - று.)

சேனையின்தலைதன் பிரகத்தனென்பது, முன்னரே கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1வீரச்சேனையின். 2அரக்கர்தானை, அரக்கர்சேனை. 3கிளையினோடும்.

கக. ஆலன்றன் களிப்புத் தீர்த்த 1மகோதரக் காளையே போய் மாலென்று மனத்து 2வீர மாபெரும் பக்கனோடும் கூலங்கொள் குரங்கை யெல்லாக் 3கொல்லுதி வெள்ள 4மான காலம்ப தோடுஞ் சென்று நமன்றிசை வாயி னண்ணி.

(இ - ன்.) காலனுடையமகிழ்ச்சியைப்போக்கிய மகோதரனென்னும் பேர்பூண்ட காளைப்பருவத்தானே! போர்ப்பித்துப் பொருந்தியமனத்தையுடையவீரத்தைக்கொண்ட மகாபாரிசவனுடனே வெள்ளம் இருதூறுபொருந்திய சேனையுடனே புறப்பட்டுத் தெற்குத்திக்குவாயிலையடைந்து, வால்க்கொண்டெள்ள குரங்குகளையெல்லாக் கொல்லுவாய்: (எ - று.)—கூலம்-லாங்கூலமென்பதன் முதற்குறை: இனி, குலம் என்பது கூலமென்று நீட்டல்விகாரம்பெற்றதாகக்கொண்டு - தொகுதியான என்று பொருளுரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1மகோதரகாளையே. 2வீரன். 3கொல்லுநின், கொல்லுமின். 4கொண்ட. (கக0)

உ0. ஏற்றமென் 1சொல்லி 2னென்பா விந்திரன் பகைஞ் 3வந்நான் காற்றினுக் கரசன் மைந்தன் கடுமைநீ 4கண்ட தன்றோ நூற்றிரண் 5டாய வெள்ள 6நுன்பெரும் படைஞர் சுற்ற மேற்றிசை வாயில் 7சேர்தி விடிவதன் முன்னம் வீர.

(இ-ன்.) என்னிடத்து உன்னுடைய மேன்மையைச் சொல்லினால் யாது சிறப்பு? இந்திரசித்தே! அப்போது வாயுபுத்திரனை அநுமானுடையகடுமை நீ கண்கடாகக்கண்டதன்றோ! வீரனே! இரண்டுதூறுவெள்ளமான சேனையும் உனது பெரும்படைஞரும்சூழ விடிதற்குமுன் மேற்றிசைவாயிலிற் சேர்வாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1சொல்லல். 2ஒன்வான், வல்வில். 3இந்நான். 4கண்டாயன் நே, கண்டதன்றோ. 5எய். 6நும், நுண். 7சேர்த்தி. (ககக)

உக. இந்நெடுங் கால மெல்லா மிமையவர்க் 1கிறுதி கண்டாய் புன்னெடுங் குரங்கிற் சேரல் புல்லிது புகழு மன்றால் அந்நெடு மூலத் தானை யதனொடு 2மமைச்ச ரோடுந் தொன்னெடு 3நகரி காக்க 4விருபாக்க வென்னச் சொன்னான்.

(இ - ன்.) விருபாட்சனே! இந்நெடுங்காலமெல்லாம் தேவர்கட்குத் துன்பத்தை புண்டாக்கினாய்: (அப்படிப்பட்ட நீ) புல்லிய மிக்க குரங்கின் படைமீது போர்க்குப் போதல், இழிவைத் தருவது; புகழுமன்று: அந்த மிக்க மூலபலத்தோடும் மந்திரிமாரோடும் பழமையான நெடியநகரைக் காப்பாயாக என்று கூறினான், (இராவணன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1இருக்கம். 2அரசரோடும். 3நகரைக். 4விருபாக்கனென்னச், இருக்கவென்றாக்கன். (ககஉ)

உஉ. கடகரி புரளி¹ யாட்டேர் கமலத்தோ னுலகுக்² கிப்பாற்
³புடையுள் பொருது கொண்டு⁴ போர்பொரப் பொங்கு கின்ற
 இடையிடை மிடைந்த சேனை யிருநூறு வெள்ளம் கொண்டு
 வடதிசை வாயில் காப்பேன் யானென வகுத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) பிரமதேவனுடைய உலகத்துக்கு இப்புறமுள்ள இடங்களிற்
 பொருதுள்ளனவும், மேற்கொண்டுபோர்செய்தற்குப் பொங்குகின்றனவுமான
 மதப்பெருக்கையுடைய யானை குதிரை காலாந்தேர் என்பவற்றுடன் அங்
 கங்குநெருங்கியுள்ள சேனை இருநூறுவெள்ளங்களையும் யான் கொண்டு இலக்
 கையின் வடதிசைவாயிலைக்காப்பேனென்று (இவ்வாறு ஆயிரம்வெள்ளஞ்சேனை
 யையும்) பிரித்துவிட்டிட்டான், (அவ்விராவணன்); (எ - று.)

சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் “இந்நெடுங்காலம்” என்றுதொடங்கும் முந்
 தியசெய்யுளுக்கு முன்னேயுள்ளது; ஒருபிரதியில் “கலங்கிய” என்ற அடுத்த
 செய்யுளுக்குப் பின் உள்ளது. பி-ம்:—1ஆடேர், காற்றேர், காற்பார். 2அப்
 பால். 3புடையன. 4போபெறாப். (ககஉ)

உஉ.—இராப்போழதுவிடிதல்.

கலங்கிய¹ கங்கு லாகி நீங்கிய கற்பக் காணும்
 ளுலக்²கிளர் தேவர்க் கேயோ நான்மறை முனிவர்க் கேயோ
 பொலக்கெழு சீதைக் கேயோ பொரு³வளி யிராமற் கேயோ
 இலங்கையர் வேந்தற் கேயோ⁴ வெல்லார்க்குஞ் செய்த தின்பம்.

(இ - ள்.) கலங்குவதற்குக்காரணமான கங்குலென்றுவடிவக்கொண்டு
 காணும் கற்பம் நீங்கியது,—நன்மைவிளங்குகின்ற தேவர்க்குமாத்திரந்தா
 லே, நான்குவேதங்களில்வல்ல முனிவர்க்குமாத்திரந்தாலே, அழகுவிளங்கு
 கின்ற சீதைக்குமாத்திரந்தாலே, போர்செய்யவல்ல வலிமையமைந்த ஸ்ரீராம
 னுக்குமாத்திரந்தாலே, இலங்கையரசனுக்குமாத்திரந்தாலே?, எல்லாருக்கும்
 இன்பஞ்செய்தது; (எ - று.)

‘எப்போது போர்நேர்ந்து ராட்சசசககாரம்நிகழப்போகின்றது?’ என்ப
 தையே எதிர்பார்த்திருக்கும் தேவர்முதலியோர்க்கும், அவ்வாறானகருத்தோடு
 பிரிவுத்துயரால் வருந்தும் ஸ்ரீராமனுக்கும், மன்மதவாதைப்படும் இராவண
 னுக்கும் கற்பம்போல்தோன்றிய இரவு கழிந்து இன்பத்தையினைத்த தென்க.
 இச்செய்யுள்முதல் சிலபிரதிகளில் அக்கதன்றுதுபடலம் தொடங்குகின்றது.
 பி-ம்:—1கங்குலங்குநீங்கிய, கங்குலாங்குநீங்கிய, கங்குலீங்கிவிடிந்தன. 2கெழு.
 3விறல். 4இன்பம்வந்தெய்திற்றென்பார். (ககச)

உசு.—சூரியோதயவருணனை.

1அளித்தக வில்லா வாற்ற லமைந்தவன் கொடுமை யஞ்சி
 வெளிப்பட வரிதென்² றுன்னி யேதனை யுழக்கும்³ வேலை
⁴களித்தவர் களிப்பு⁵ நீக்கிக் காப்பவர் தம்மைக் கண்ணுற்று
 ஒளித்தவர்⁶ வெளிப்பட டென்னக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) கருணையாகிய நற்குணம்இல்லாத வல்லமையமைந்தவனான
 கொடுங்கோலரசனதுகொடுமைக்குஅஞ்சி(ராம்) வெளிப்படுத்தல் அருமையான

துஎன்றுகினைத்து (சிற்றரசர்) வருத்தம் அறுபவிக்கும்போது,—(அங்கனஞ்) செருக்கும்வனான கொடுக்கோலரசனைச் செருக்கைப் போக்கிப் காப்பவரான சக்கரவர்த்தியைக் கண்ணுற்று ஒளித்திருந்த அவர் வெளிப்பட்டார் போலச் சூரியன் உதிக்கலானான்; (எ-று).—காப்பவர் - ஸ்ரீராமன். பி-ம்:— 1 அளித்தகை. 2 உள்னம். 3 காலை. 4 களித்தவர்களிப்பு. 5 நீக்கக், நோக்கிக். 6 வெளிப்பட்டன்ன. (ககடு)

2௫.—வானரசேனை இலங்கையைன்வாயில்களை வளைத்தல்.

உளைப்புறு மோத வேலை 1 யோங்கலை யொடுக்கத் தூர்ப்ப அளப்பருந் தூளிச் சுண்ண மாசைக 2 னலைப்பப் 3 பூசல் இளைப்பருந் 4 தலைதேவர் 5 முன்ன 6 மேவளி நெயிலை முற்றும் 7 வளைத்தனர் விடியத் தத்தம் 8 வாயில்க டோறும் வந்து.

(இ - ள்.) விடியாநிற்கையில்,—அளக்கமுடியாத புழுதிப்பொடி திக்குக் கையலைப்பதனான ஆரவாரமானது ஒலித்தல்பொருந்திய நீர்ப்பெருக்கை யுடைய கடலின் ஒங்கிய அலையொலியை யடங்குமாறு உள்ளமுத்த, இளைத்த வில்லாத வானரசேனைத்தலைவர் முன்னம்எவிய கட்டளையின்படி தத்தம்வாயில்கடோறும்வந்து (அந்தஇலங்கையின்) மதிளைமுற்றும்வளைத்தனர்; (எ-று.) உளைப்புறும்-சலிப்பிளைபுடைய என்பாருமுளர். பி-ம்:—1 ஒங்கலையொடுக்கித் தூர்க்க, ஒங்கலையொடுதுன்னி 2 அலைக்கும். 3 பூசை. 4 தேவர். 5 முன்னே, 6 ஏயவர். 7 வளைத்திட, வளைத்தவர். 8 வாயிலின்வர் துசாரந்தார், வாயில்கள்வந்துசேரந்தார்.

2௬.—வானரசேனைகள் மதிளைத் தழுவி யாரவாரிக்கையில் சுக்கிரீவலட்குமணர் முன்செல்ல இராமனும் செல்லுதல்.

தந்திர மிலங்கை முதுவர் மதிளைத் தழுவித் தாவி 1 அந்தரக் குலமீன் சிந்த வண்டமுல் 2 கிழிய வார்ப்பச் செந்தளிச் சுடரோன் சேயுந் தம்பியு 3 முன்பு செல்ல இந்திரன் தொழுது வாழ்த்த விராமனு மெழுந்து 4 சென்றான்.

(இ - ள்.) வானரசேனையானது இலங்கையென்னும்பழமையான ஊரின் மதிளைத் தழுவிப் பாய்ந்து வானத்திலுள்ள தொகுதியான ட்சத்திரங்கள் சிந்தும்படியும் அண்டமுக்கிழியும்படியும் ஆரவாரிக்கையில்,—ஒப்பற்ற செவ்விய ஆயிரக்கிரணக்கலைபுடையனான சூரியனுடைய குமாரனான சுக்கிரீவனும் இளையபெருமானும் முன்னே செல்ல, இந்திரன்தொழுதுவாழ்த்தாநிற்கையில், இராமபிரானும்எழுந்துபோனான்; (எ - று).—தந்தர்மன்ற பலபொருளைக்கொண்ட வடசொல்லின் திரிபாகிய தந்திரமென்பது - சேனையென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—1 அந்தியக். 2 குலங்க. 3 பின்பு. 4 போனான்.

2௭.—வானரசேனை இலங்கையை வளைத்த காட்சி.

நாற்கடற் புலவ ராலு துளிப்பரும் வலத்த தாய வேற்கடற் றுளையான விரிகடல் விழுக்கிற் றேனும் கார்த்தகடல் புறத்த தாகக் கலிக்கடல் வளைந்த காட்சி பாற்கட ஸமுவத் துள்ள தொத்ததப் பதகன் முதுவர்,

(இ - ள்.) பாதகளுள் இராவணனுடைய அந்தமுதுமையானவானது, கடல்போற்பரந்த தூவில்வல்லபுலவராலும் ஆராய்ந்துணர்த்தருஅரிய (பெரு) வலிமையுள்ளதாகிய வேற்படைத்தொகுதியைக்கொண்ட (அரக்கர்)சேனையான விரிந்தகடலால் விழுங்கப்பட்டிருந்ததென்றாலும், கரியகடல்புறத்ததாகக் கவிக்கடல் வளைந்த காட்சியானது,— ஒருபாற்கடலின் பரப்பிலே உள்ளதை யொத்திருந்தது; (எ - று.)—முதலிரண்டடிகள், அரக்கர்சேனை கடல்போற் பறந்துள்ளதென்ற பொருளைக் காட்டும். குரங்குச்சேனைகுழு இடையிலிருந்த இலங்கை,பாற்கடலிடையிலிருப்பதுபோலுமென்றார். (ககஅ)

2அ.—அரக்கர்சேனையை வானர சேனைவளைந்ததன் வநுணை.

அலகிலா 1வரக்கன் சேனை யகப்பட வரியின் 2றூனை
வலைகொலா மென்னச் சுற்றி 3வளைத்ததற் குவமை கூறின்
4கலைகுலாம் பாவை யேழுங்கால்விளர்ந்தெழுந்த காலத்து
உலகெலா மொருங்கு கூடி 5யொதுங்கின வேயுமொத்த.

(இ - ள்.) கணக்குஅற்ற இராவணன்சேனை (தனக்குள்ளே)யகப்படுமாறு குரங்குச்சேனை ஒருவலையோஎன்னும்படி சுற்றிக்கொண்டு வளைத்ததற்குஉவமை கூறுவோமேயாயின்,—தூல்களிர்கூறப்பட்டுள்ள ஏழுசமுத்திரங்களும் சண்டமாருதத்தாற் பொங்கியெழுந்தகாலத்தில் உலகெலாம் ஒருசேரக்கூடி ஒதுங்கினவற்றையும் ஒத்திருந்தன; (எ - று.)

வானரசேனை ஏழுக்கடல்கள் போன்றிருக்க, அரக்கர்சேனை ஓரிடத்து உலகெலாம்ஒருங்குகூடியதை யொக்குமென்றவாறு. தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1அரக்கர். 2சேனை. 3வளைந்ததற்குவமைகூறின், வளைத்தமானகாமென்றோ, வளைத்தமானகாமன்றோ. 4மலைகொலாம். 5ஒதுங்கினவேயுமொக்கும். (ககக)

அணிவகுப்புப்படலம் முற்றிற்று.

வநுணைவழுவேண்டேபடலம்முதல் அணிவகுப்புப்படலம் வரையில் ஸ்ரீ வாணமீகமுன்வா கூரியசரித்திராப்போக்குத் கருக்கமர்க வநுமாறு:—விபேஷணன் மொழிப்படி இராமன் தர்ப்பசயனத்தில்கிவமம்மொண்டு கிடக்கையில், சைனியக்களோடு ஸ்ரீராமன் கடற்கரைசார்ந்ததைச் சார்த்தாலன்மூலமாயறிந்த இராவணன் சுக்கிரீவனை இராமபிரானிடத்தினின்று வேறுபடுத்தாமாறு சுகனை யனுப்ப, அவனும் பறவைபுருக்கொண்டுவந்து வானத்திலிருந்தபடியே இராவணன் மொழிந்தவிதமாகவே சுக்கிரீவனைப் பேதப்படுத்தும் மொழிகளைக் கூறுகையில், வானரர்கள் அவன்சிறகைப்பறிப்பதும் அடிப்பதமாகி, அவ்வார்களைப் பூமியில்தள்ளினர்: வானரர் அவ்வாறு வருத்துகையில், சுகன் இராமபிரானிடத்து ஒலமிட, ஸ்ரீராமன் கருணைகாந்து வானாரைத்தவிர்த்து அபயந் தந்தனன். பின்பு அவ்வார்க்கன் வானத்தெழுந்து 'இராவணனிடத்து என்ன மறமொழிசொல்வது?' என்று சுக்கிரீ

வினாவின்வசுக்கிரீவன் இராவணன் செயலையெல்லாங்கண்டித்துச் சொல்லி அவற்றைக் கூறாமாறு பணித்தனன். பின்னர் அங்கதன் சுக்கிரீவனைப்பார்த்து 'மகாராஜனே! இவன் தூதுவனல்லன்: வானத்திருந்தபடி நம்பிசெய்யாமையெல்லாங்கண்டுபோவதற்குவந்த ஒற்றன்: ஆகையால், இவனை இலங்கைக்குப் போக விடலாகாது' என்ன, பின்னர்ச் சுக்கிரீவன்கட்டளைப்படி வானர்கள் வானத்தெழுந்து அவ்வாக்களைப்பற்றிக் கட்டிப்போட்டனர்.

பின்பு ஸ்ரீராமன் தர்ப்பசயனத்தில் மூன்று இரவுகள்கிடந்து ஆராதித்தும் சமுத்திரராசன் அருள்புரியாதிருக்கச் சினந்து பாணத்தைவிடெதற்கு முயலுகையில் இலட்சுமணன் வேண்டாமென்றுதடுக்கவும் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தானாக, அப்போதும் அக்கடலரசன் வாராமையாற் பெருஞ்சினங்கொண்டு பிரமாத் திரத்தைத் தொடுக்கத்தொடங்கினான். தொடங்குதலும், கடலரசன் இராமபிரானுக்குப் பிரதியட்சமாகித் தான் வழறிவிடுவது தகுதியன்றென்றும் ஜலத்திற்செல்லுவவர்க்குக் கடலிடையிலுள்ள முதலில முதலியவற்றால் யாதோரிடையூறும் நேராதவண்ணஞ் செய்வதாகவும், தன்மீது அணைக்கடினால் தாங்குவதாகவும் இணங்கினான். அதுகேட்டஸ்ரீராமன், 'ஆயின், என்னம்பு வீணாகாதே: இதற்குஇலக்குஎன்?' என்ன, கடலரசன் 'என்னிடையில் வடபுறத்தில் த்ருமகுல்யமென்ற இடத்தில் எனக்குப் பகைஞராய்ப் பலரிருக்கின்றனர்: அங்குவிடுவாய்' என்ன, அவ்வண்ணமே ஸ்ரீராமன் அஸ்திரத்தை விடுக்க, அதுஅப்பகைவர்களை யொழித்து அவ்விடமெல்லாம் நீரற்றதாகும்படிசெய்தது. அதனால், அவ்விடம்மருகாந்தாரமாயிற்று: ஆனால், இராமபிரான் எய்த அந்தஅம்பு ஊடுருவிச்சென்றவிடம் ஒருகிணராகி வ்ரணகூபமென்று புகழ்பெற அங்குப்பாதாளத்தினின்று நீர் பொங்கிப் பெருகி எங்கும் புலப்படுவதாயிற்று. ஸ்ரீராமன், அவ்விடமெல்லாம் பசுமுதலியன செழித்திருக்கும்படி வரமீந்தனன்.

அப்பாற் கடலரசன் ஊனைச்சுட்டி இவன்சேதுகட்டித்திறமைவாய்ந்தவனென்பதைத் தெரிவித்துச்செல்ல, ஊனும் சேதுகட்ட உடன்பட்டு, ஸ்ரீராமன்கட்டளையால் வானர்கள் உதவிசெய்ய, முதலான் பதினான்கு யோசனை தூரமும், இரண்டாம்நான் இருபதுயோசனைதூரமும் மூன்றாவதுநான் இருபத்தோரியோசனைதூரமும், நான்காநான் இருபத்திரண்டியோசனைதூரமும், ஐந்தாநான் இருபத்துமூன்றுயோசனைதூரமமாகப் பத்துயோசனை அகலமும் தூறுயோசனை றீனமுமுள்ள சேதுவைக் கட்டி முடித்தனன். அப்பால் ஸ்ரீராமன் வானரசனையத்துடனே கட்டைக்கட்டுது சுவேலபருவதத்தையடைந்தானாக, தேவர்கள் சுபமொழிகளாற் கொண்டாடினர்.

பின்பு ஸ்ரீராமன் போரைத்தெரிவிக்கிற உற்பாதகளைக் கண்டு இளைய பெருமானுக்குக் காட்டினன். சேனைகளெல்லாம் தக்கஇடத்திலிறங்கிய பின்பு திரிகூடமலையின்மேல்தோன்றும் இலங்கையைக்கண்டு பிராட்டியின் நினைவால் முதலில் வருத்தத்தோன்ற, மகாவீரனாகிய ஸ்ரீராமன், அதையடக்கிக் கொண்டு இலங்கையின் வளத்தையெல்லாம் இலட்சுமணனுக்குக் காட்டிப் பிறகு சேனையை ஒழுங்குபடுத்தக்கருதி, அங்கதன் நீலனுடன் சேனையிட்டு

புறத்தும் இடபன் தன் கூட்டங்களோடு வலப்புறத்தும் கந்தமாதனன் இடப்புறத்தும் சாம்பவான் சுஷேணன் வேகதர்சியென்பவர்கள் வயிற்றுப் புறத்தும் சுக்கிரீவன் தன்சைனியங்களோடு பின்புறத்தும் இருக்குமாறும் தானும் இலட்சுமணனும் சேனையின்தலைப்புறத்து இருப்பதாகவுஞ்சொல்லி, இவ்வாறு கருடவியூகமாக அணிவகுத்துநிறுத்தினன். வானரர் இலங்கையைப் பாழ்படுத்தவேண்ணி உற்சாகம்மூண்டிருந்தனர் இங்ஙனம் அணிவகுத்த பின்பு, ஸ்ரீராமன் வானரரால்வருத்தப்பட்டுத் தன்னைத்துதித்துக்கூறும் சுகென்னுஞ் சாரணைக் கண்டு 'இனி, இந்தச் சாரணைக் கட்டுஅவிழ்த்துவிடலாம் என்று கட்டினாயிடவே, அவனை வானரர் அவிழ்த்துவிட்டனர்: விடவே, சுகன் இராவணனிடம்போய்ச் சேர்ந்தவனும், நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி 'இராமனிடம் சீதையைத் தரவேணும்: இல்லாவிடின், போராவது புரிக' என்றனன். அது கேட்ட ராவணன் சினம்பொங்கத் தன்வல்லமையைப் பாராட்டிக்கூறினான்.

பின், இராவணன் மந்திரிகளான சுகசாரணர்களை வேவுபார்த்து வருமாறு அனுப்ப, அவர்கள் வானரரூபந்தரித்து வானரசைனியத்திற் புக்கிருத்தலும் விடீஷணன் கண்டநிந்து அவர்களைப்பிடித்து ஸ்ரீராமனிடம் ஒப்புவிக்க, இராமன் அருள்கொண்டு வானரசைனியங்களை யெல்லாம் காணுமாறுசெய்து விட்டிட, அவர்கள்போய் நிகழ்ந்தசெய்தியையும் இராமனாதிருடைய பராக் கிரமத்தையும் பாராட்டிக் கூறிச் சீதையைக் கொடுத்திடுவது தகுதியென்றனர். இராவணன் அதுகேட்டுச் சுகனைப்பழித்துத் தன்னை மெச்சிக்கூறி, வானரசேனையைப் பார்க்கவிரும்பி உயர்ந்தஉபரிகையின்மே வேற, ஸாரணன் வானரரூபநிகளைக்காட்டி அவரதுபராக் கிரமங்களை யெடுத்துக்கூறினன்: ஸாரணன் கூறாது விட்டுப்போனவற்றையெல்லாம் சுகன் சுட்டிக்காட்டிக் கூறினான். அதுகேட்ட இராவணன் மனத்தில்துச்சங்கொண்டானாயினும் மாற்றரைப்புக்கழ்ந்ததற்காக அவர்களைக் கண்டித்து வெருட்டிவிட்டு அருகே நிற்கும் மகோதரனைநோக்கி ஏற்ற ஒற்றையழைக்குமாறு பணித்தனன். அந்தக்கட்டளையின்படியே சார்த்துலன்முதலிய ஒற்றர் வர, அவர்களை எதிரிகளின் உளவுகளை யெல்லாம் அறிந்துவருமாறுவிடுத்தனன். விடுக்கப்பட்ட அவர்கள் சென்று வேற்றுருக்கொண்டு வேவுபார்க்கையில் விடீஷணன் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து மற்றவரைவெருட்டிவிட்டுச் சார்த்துலன்மாத் திரம் வானரர்கையிற்பிடித்துக் கொடுத்தனன். வானரர் அந்தச்சார்த்துலனை வருத்துகையில் ஸ்ரீராமன் கண்டு விடுவித்தனன். அரக்கர்கள் மீண்டு இலங்கைசேர்ந்து செய்திசொல்லினர். மீண்டும் இராவணனால் வினாப்பெற்ற சார்த்துலன் தான் கண்டதையும் நிகழ்ந்ததையும் விரிவாகச்சொல்லித் தன்னை விடுவித்த பின் இராமன் கருடவியூகமாயணிவகுத்த சேனையுடன் இலங்கைகோக்கி வருவதையும் தெரிவித்து 'சீதையையாவது கொடுத்துவிடுக: நன்றாகப்போராவது புரிக' என்று கூறினான். இராவணன் ஆலோசனைகொண்டு 'சீதையைக்கொடுப்பதில்லை' என்று தன்னுறுதியைக்கூறி வானரர்களை 'இன்னார், இணையர்' என்று விரிவாகஉரைக்குமாறு வினவ, அவனும் அவற்றையெல்லாம் கூறினான்.

அப்பால் இராவணன் மனத்திற் சிறிது அச்சங்கொண்டு மந்திரிமார்களை வரவழைத்து அக்காலத்துக்கு ஏற்ற ஆலோசனைகளைச் செய்து மந்திரிமார்க்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத் தன்மானிகைசேர்ந்து வித்யுஜ்ஜிஹ்வணை வரவழைத்து மஹாமாயாவியான அவனைக்கொண்டு 'துண்டிக்கப்பட்ட ராம சிரசையும் நானேற்றினவிலீயும் மாயையால் நிரூபிக்கச்செய்து சீதையிருக்கும் அசோகவனிகைக்குப்போய் அவற்றைச் சீதைக்குச் சட்டிக்காட்டி 'இது உன்னுடையபர்த்தாவான இராமன் தலை; இது அவனுடைய வில்; ப்ரஹஸ்தன் மனுஷ்யனான அந்த இராமனை இரவிற்கொன்று அவனுடைய சிரசைக்கொண்டெடுத்துவிட்டான், பார்: இனியாவது எனக்கு உட்படுவாய்' என்றனன். அது கண்டசீதை சொல்லமுடியாத பெருந்துயரோடு பலபடி புலம்பலானாள். அங்கனம் புலம்புகையில், வாயில்காவலன் வந்து இராவணனை நோக்கி, 'தலைவனே! பெருங்காரிய யிருத்தல்பற்றி மந்திரிகளோடும் பிரகஸ்தன்வந்து விரைவாக உம்மைப் பார்க்கும்படி விரும்புகின்றான்' என்று தெரிவிக்க, உடனே இராவணன் மந்திராலோசனையின்பொருட்டுப் புறப்பட்டுச்சென்றான். இராவணன்சென்றதும் மாயசிரசு முதலியனவும் அந்தர்த்தானமாயின. இராவணன் மந்திரசாலையில் ஆராய்ந்து சேனைகளையெல்லாம் வரவழைக்கும்படி சேனாபதிகட்குக் கட்டளையிட, அவர்களும் அவ்வாறே சேனைகளையெல்லாம் வரவழைத்து இராவணனுக்குச் செய்தி தெரிவித்தனர். இது இவ்வாறு நிகழ்கையில், வீரீஷணன துமனைவியான ஸரமை புலம்புஞ்சீதையைப் பலவகையாகத் தேற்றிக் கூறினாள். முடிவாக இராவணன் அப்போது செய்வதை வேணுமானால் அறிந்துவருகிறேனென்று சொல்ல, சீதை அங்கனஞ்செய்யுமாறு சொல்லினள். உடனே ஸரமை இராவணன் ஆலோசிக்குமிடம்போய், கேகசியும் கிழமந்திரியாகிய அவித்தனும் சீதையைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடும்படி இராவணனுக்குப் போதித்ததையும் என்னசொல்லியும் அவ்விராவணன்போரில் மாள்வதல்லது சீதையைக் கொடுப்பதில்லை யென்று பிடிவாதமாய்நிற்பதையும் அறிந்துவந்துகூறினாள். இங்கனம் ஸரமை சொல்லித் தேற்றிக் கொண்டிருக்கையில், பேரி சங்கம் இவற்றின் முழுக்கங்களும் வானரர்களின் சிக்கநாதமும் அங்குச் செவியற்பட்டன. சீதையின்மீனமுந் தெளிந்திட்டது.

இவ்வாறு போரின்கூலி செவிப்படவே இராவணன் சிறிது ஆலோசித்து மந்திரிகளைப்பார்த்து 'பகைவனுடையவல்லமையைக்கேட்டு உற்சாகமற்றிருக்கின்றீரே. இது ஏன்?' என்றனன். என்னவும், மால்யவான், இராசகீதிகளையும் நிகழ்த்துள்ளவைகளையும் எடுத்துக்காட்டி 'சீதையைக்கொடுத்துவிடுவதே தகுதி' என்று வெருவாகக் கூறினாள். எவ்வளவுகூறியும் இராவணன் இணங்காமையால், அவன் மவுனமாயிருந்தான். இராவணன் மால்யவானைப் பலபடியாகப்பழித்தப் பிறகு செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்து இலங்கைக்குக்காவலேற்படுத்தி, கிழக்குவாசலுக்குப் பிரகஸ்தனையும் தெற்குவாயிலுக்குமகோதரமகாபாரசுவர்களையும் மேலைவாயிலுக்கு இந்திரசித்தையும் வடவாயிலுக்குச் சகசாரணர்களையும் பிரதானராக ஏற்படுத்தித் தானும் அவ்வடக்குவாயிலைப் பார்த்துக்கொள்வதாகச்சொல்லி, நகரின் இடைக்காலவலுக்கு விருபாட்சனை

யேவிக் காரியங்கையகையதாக நினைந்து அந்தப்புரஞ்சார்த்தான். இதுநிற்க. இலங்கையைச்சேர்ந்த சுக்கிரீவன்முதலியோர் ஆலோசிக்கத்தொடங்குகையில் விபீஷணன் தன் மந்திரிமாரால் இராவணன் போருக்குச்செய்துள்ள ஏற்பாடுகளையெல்லாம் அறிந்துவந்து உணர்த்தி அதற்கு ஏற்பச் சேனையை நான்குவகையாகப்பிரித்து ராவணனைக் கொல்லுமாறு ஆலோசனைகூறினான். ஸ்ரீராமன் நீலன்முதலியோரைக் கிழக்குமுதலிய வாயிலைத் தகையும்படி ஏற்பாடுசெய்து, தான் போர்புரியும் வடநிசைவாயிலில் தனக்கும் மேற்குவாயிலிருக்கும் அனுமானுக்கும் உதவியாக விபீஷணன் சுக்கிரீவன் சாம்பவான் என்ற மூவரும் இருக்கும்படி சொல்லி, பின்னும் மந்திரிமாரால்வரோடு விபீஷணனும் தாங்களிருவரும் ஆகிய எழுவர் தவிர ஏவரும் மதுஷ்யரூபங்கொள்ளலாகாது என்ற ஏற்பாடுஞ் செய்தனன்.

இவ்வாறெல்லாம் ஏற்பாடுசெய்துவிட்டு ஸ்ரீராமன் லங்கையைக்காணச் சுவேலமலையின்மீது ஏறி, அதன் அமைப்புக்களையெல்லாம் கண்டனன். சுக்கிரீவனும் தன்வானரசைனியங்களோடு சுவேலமலையின்மீது ஏறி இலங்கையைக்காண்கையில், இராவணன் இலங்கையின்கோபுரத்தின்மீது இராசசின்னங்களோடு நிற்பதுகண்டு 'இராமனுக்குமுன் இத்தப்பயல் நிற்பதா?' என்று மனத்துச்சினம்பொங்கத் தாவிச்சென்று அவனோடு மல்லுத்தம்புரிய, வெகுநேரம் இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியின் நியிருக்கையில், வலிமைகொண்டு சுக்கிரீவன் இராவணனதுபத்துக்கிரீடங்களையும் கீழேதள்ளிவிட்டு, அவன் மாயையைத் தொடங்கக்கருத உடனே ஸ்ரீராமன்பக்கல்வந்துசேர்ந்தான். ஸ்ரீராமன் அவ்வண்ணம் சுக்கிரீவன் லாஹஸ்செயல் செய்ததற்குத் தான் மனத்தில் வருத்தங்கொண்டதை வெருவாகத்தெரிவித்து இனி அவ்வாறு செய்யாமலிருக்குமாறு கூறி அவன் வெற்றிக்கு மகிழ்ந்தான். அப்பால் பலவகை உத்பாதங்கள் தோன்றுவதைக்காட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் அணிவகுப்புடனே புறப்பட்டு இலங்கைவாயிலைச்சார்ந்தனாக, அவரவர்க்கு ஏற்படுத்திய இடத்திலே அவரவர்க்கு, வானரசைனியங்கள் இலங்கைகூடுங்குமாறு கர்ச்சனை செய்தது. இவ்வண்ணம் அந்தச்சேனை இலங்கையைச்சூழ்ந்துகொண்டு தேவாசுரர்க்கும் எதிரிடவொண்ணாதிருந்ததென்பது.

கஉ - ஆவது அங்கதன் றா துபடலம்.

அங்கதனுடையதுதைத் தெரிவிக்கும்படல மென்பது, பொருள்: ஸ்ரீராமன் 'சீதாயிராட்டியை இப்போதாவது தந்திடுக; அன்றேல், மறைந்திராமல் போருக்காவது நேரேவருக' என்று இராவணனிடத்துச் சொல்லிவருமாறு அங்கதனைத் துதாகச் செலுத்தியமை இப்படலத்திற்கு கூறப்படும்.

க.—இராமபிரான் இராவணனது வருஷையே நோக்கித் தன் வியீஷணனைக்கண்டு தான் கருதியதனைக் கூறத்தொடங்குதல். வள்ளலும் விரைவினெய்தி வடநிசைவாயின் 1 முற்றி வெள்ளா மோரேழு 2 பத்துக் கணித்த 3 வெஞ் சேனை யோடும்

கள்ளனை வரவு நோக்கி நின்றனன் ¹காண்டி ஸ்தான்
ஒள்ளிய துணர்ந்தே நென்ன வீடணற் குரைப்ப தானான்.

(இ - ன்.) வரையாதுகொடுத்தருளுந்தன்மையான இராமபிரானும், ஒரெழுபதுவெள்ளமென்று கணக்கிடப்பட்ட கொடிய சேனைபுடனே விரைவாகப்போய் (இலங்காபுரத்தை) முற்றுகைசெய்து (சேதாபிராட்டியை யொளித்துவந்து) கவர்ந்துசென்றவனான இராவணனுடைய வருகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அந்தகரத்தின் வடக்குவாயிலிலே நின்று (அவ்விராவணன் வரக்) காணாதவனாய்,—(தன்னருகினின்ற விபீஷணனைநோக்கி, ‘இக்காலத்துச் செய்தற்கு) மிகச்சிறந்ததொரு செயலை (மனத்தில்) ஆராய்ந்துள்ளேன்’ என்றுசொல்லி, (தான் மனத்தினால் ஆலோசித்த அச்செயலை) வீடணற்கு உரைப்பதுஆனான்; (எ - று).—இராமன் விபீஷணனிடம் தன்கருந்தைக் கூறியதை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க.

எழுபதுவெள்ளம் வானரப்படையோடு இலங்காபுரியை முற்றுகைசெய்த இராமபிரான், வடக்குவாயிலிற்சென்று இராவணன் வரவையெதிர்பார்த்தும் அவன் வரக்காணாமையால் ‘ஒருகால் இப்போதாவது இராவணன் பணிந்து வந்து சேதையைக் கொடுத்தால் கொடுத்துவிட்டும்: இல்லாவிட்டால் பொருதற்குவாட்டும்’ என்று தன்னுடைய சாந்தகுணத்திற்கும் தான் கருதிவந்த செயல் விரைவில் முடிவதற்கும் ஏற்ப இராவணனிடத்து ஒருதூதவனை யனுப்புவதாகத் தீர்மானித்து, அப்படித் தான் மனத்திற்கருதியதைத் தனது கண்புண விபீஷணனிடஞ் சொல்லலானான். தான் இப்போது கருதியது—‘இராமபிரான் தன்திறத்துத் தீரக்கழியப் பெருங்குற்றஞ் செய்தவனையும் அளவுக்குவிஞ்சிப் பொறுத்தான்’ என்று உலகத்தோர் தனதுகுணத்தை மெச்சிப்புகழ்ந்துகூறுமாறும், இராவணன் வணக்கிச் சேதையைத்தராவிட்டாற்போர்க்குவந்தேதீருமாறும் மிகமும்படி ஆராய்ந்த தாதலால், அதனை, ‘ஒள்ளியது’ என்கிறான். இராமபிரான் தனக்குஉதவியாகவந்த எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளில் திசைக்குப் பதினேழுவெள்ளம்வீதம் அறுமான் முதலியவரின்தலைமையின்கீழ் நிற்குமாறுவருத்துவிட்டு இரண்டுவெள்ளம் வானரசேனை மந்தைச்சேனைகட்டுக்கல்லாம் காய் கனி முதலியன தந்து உதவுமாறு ஏவினானெனக் கூறியுள்ளதனால், ‘எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனையோடும் வடதிசைவாயிலை முற்றுகைசெய்தனன் இராமபிரான்’ என்றுகூறுவது பொருந்தாது. பிரதானவாயிலாதலால் அங்கு இராவணனே வருவனென்று ஸ்ரீராமன்ஊதித்தறிந்தானென்றவது ஒற்றர்மூலமாக இராவணனது ஆலோசனையைறிந்தானென்றவது கொள்க. பி-ய்:—1.நண்ணி, 2.பத்தும், பத்திற். 3.வன். 4.கணக்கிலாதான். (கஉ0)

உ.—இராமபிரான் விபீஷணனிடத்தில்தான் தன்கருந்தைத்தேரிவித்தல்.

தூதுவனொருவன் நன்னை ¹யிப்பவழி ²விரைவிற் றுண்டி
மாகினை கிடுதி யோவென் ³றுணர்த்தவே மறுக்கு மாகில்
காதுதல் கடனென் றுள்ளங் கருதிய தறனு மஃதே
நீதிய மஃதே பெயர்முன் கருணையி ⁴னிலய மன்னான்.

(இ - ன்.) அருளுக்கு இருப்பிடம் போன்றவனான ஸ்ரீராமன்,—(விஷ்ணுவோர்க்கி),—‘இவ்விடத்தினின்று, ஒருதானை விரைவாக (இராவணனிடத்து) எவியனுப்பி, ‘(இப்போதாவது சீதையென்னும்) மாதை விட்டிடுவாயா? (விட்டாயாயின் உன்னுயிர்தப்பலாம்)’ என்று (சமதுகருத்தைத்) தெரிவிக்கவே, (அப்போதும் அவ்விராவணன் சீதையென்னும் அத்தமாதைத் திருப்பிக்கொடுப்பதை) மறுத்தானானால் (பிறகு அந்த இராவணனோடு) போர்செய்வது (நாம் செய்யத்தக்க) முறைமையான காரியமென்று (என்) மனம் எண்ணியுள்ளது; அறனும் அவ்வாறு செய்வதே; இராசகீதிரும் அவ்வாறுசெய்வதே’ என்றகூறினான்; (எ - று.)

கருணையினிலயமன்னான் என்று நென்க. ‘நீ இப்போதாவது சீதையென்னும் மாதிரைக் கொடுப்பாயா?’ என்று ஒருதானையனுப்பிக் கேட்டோமாயின், இராவணன் அதற்கு இசையாமல் இப்போதும் மறுத்தானானால், பிறகுபொரலாம்: அது தருமமும் இராசகீதிக்கு ஏற்றதுமா மென்றான், இரா மபிரானென்க. இச்செய்யுளில் ‘கருணையினிலயமன்னான்’ என்ற அடைமொழி-தனதுமனைவியைக்கவாந்து சிறைப்படுத்தித் தனக்கும் உலகத்தார்க்கும் பேரிடுக்கண் விளைத்த மகாபாலியினிடத்தும் எவ்வளவுதூரம் கருணைசெய்து பார்க்கலாமோ அவ்வளவுதூரம் கருணைசெய்து பாப்பவன் இப்பெருமானென்ற கருத்தை விளக்கும்: கருத்துடையடைகோளியணி. ஒருகால் மதியமகித் தவறுசெய்தா நென்ற அதனையே தலைமையாகக்கருதி, ஒருவனை ஒறுத்திடாது இயன்றவரையும் பொறுத்துப்பார்த்தல் தருமசாதிரத்திற்கும் ஏற்ற தென்பான் ‘அறனும்தே’ என்றான். அரசர்க்கு உரிய சாம பேத தான தண்டமென்கிற நால்வகையுபாயங்களுள் பொருவதாகிய தண்டோபாயம் இறுதியிலேயே செய்யத்தக்க தென்பது நூற்கொண்க யாதலால், ‘நீ திரியும்தே’ என்றான். பி-ஃ.—1.அவ்வழி. 2.வரவிற். 3.உணர்ந்தினால், உணர்்த்துவோம். 4.நிலைமையானான். (கஉக)

உ.—அதுகேட்டு விடுஷணன் சுக்கிரீவன் இலட்சுமணன் என்ற இவர்களும் தம்நமது கருத்தைக் கூறுதல்.

அரக்கர்கோ நானைக் கேட்டா 1.எழுகிறே யாகு மென்றான்
2.குரக்கினத் திறைவன் 3.கேட்டுக் 4.கொற்றவர்க் குற்ற தென்றான்
5.இரக்கம திழுக்க மென்ற னினையவ னினிநா மம்பு
6.தூக்குவ தல்லால் வேறேர் சொல்லுண்டோ வென்னச் சொன்னான்.

(இ-ன்.) அரக்கர்கட்கெல்லார் தலைவனாகிய விஷ்ணுன்.—(இராமபிரான்கூறிய) அச்சொல்லாக் கேட்டு நன்றாயிருக்கின்றதென்று (தன்னுடன்பாட்டைத்) தெரிவித்தான்; குரக்குக்கட்டங்கட்கெல்லார் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன் (இராமன்கூறியதைக்) கேட்டு வெற்றிபொருத்தியவரான அரசர்க்குத்தக்கதேயென்று கூறினான்; தம்பியாகிய இலட்சுமணன், (பகைவரிடத்து) இரங்குவதென்பது தவறானசெயலாகுமென்று சொல்லியவனாய், ‘இனிமேல், நாம் (எதிராளியீது) அம்பைச்செலுத்திப் போர்புரிவதல்லாமல் (போருக்கு) மாறாகச் சமாதானமாகப் போவதென்ற ஒருசொல் (இப்போதற்கு) உரியதே?’ என்று சொன்னான்.

அந்த இராமபிரானது கருத்தைக் கேட்டு, விடீஷணனும் சுக்கிரீவனும்
 சன்மென்று அங்கீகரித்துச்சொல்ல, இலக்குமணன் 'எப்போதும் யாரிடத்
 தும் இரக்கத்தைக் காட்டுவது தகுதியன்று; நாம் இவ்வளவுதூரம் வந்தபின்பு
 இனிச் சமாதானத்திற் சிறிதும் கருத்துவையாது அம்பைச்செலுத்திப் பகை
 வனை வெல்வதுதவிர, ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டிய சொல்லும் ஒன்று
 உண்டோ? இல்லை' என்றன னென்க. ரக்ஷல்என்றவடசொல்திரிந்து பலர்
 பால் விருதியெற்று, 'அரக்கர்' என வந்தது. பி-ய்:—1அழகிதே. 2ரூர்க்கினத்
 தலைவன். 3கின்றான். 4கொற்றவற்குறுதியென்றான், கொற்றவகுறுகிரின்று.
 5இரக்குமது. 6தூரக்குமது. (கஉஉ.)

சு.—நான்தகவிகள் - தூகயம்: இலக்குமணன் 'சமாதானங்கூடாது'
 என்றநற்குக் காரணத்தை விவாக எடுத்துக்காட்டலைத்தேரிவிக்கும்.

1தேசருக் கிடுக்கண் செய்தான் நேவியைச் சிறையில் வைத்தான்
 பூசுரர்க் கலக்க ணீந்தான் மன்னுயிர் புடைத்துத் தின்றான்
 2ஆசையி னளவு மெல்லா யுலகமுந் தானே 3யாள்வான்
 வாசவன் றிருவுந் கொண்டான் வழியலா வழிமேற் செல்வான்.

(இ - ன்.) (நீ எவனுடன் சந்தி பேசவேணுமென்று விரும்புகின்றாயோ
 அந்த இராவணன்), தேவர்கட்குத் துன்பமுண்டாக்கினான்; சீதாதேவியைச்
 சிறையில்வைத்தான்; அந்தணர்க்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தான்; நிலைபெற்ற
 பிரானிகளை அடித்துக்கொன்றான்; திக்குக்களினெல்லாவரையிலும் எல்லா
 வுலகங்களையும் தானே யாளக்கருதியவரையத் தேவேந்திரனுடைய செல்வத்
 தையெல்லாம் கவர்ந்துகொண்டான்; வழியல்லாதவழியிலே [நியாயத்தவரான
 வழியிலே] நடப்பவனானான்; (எ - று.)

இலக்குமணன், இராவணன் செய்த முறைக்கேட்டையெல்லாம் அடு
 க்கிச்சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனோடு சமாதானம்பேசலாமோ? என்கிறான்.
 இடுக்குகண்என்பது இடுக்கண் என்று விகாரப்பட்டு, கண்ணிடுக்குதலாகிய
 காரியத்தை புணர்த்தும் தொடர் அதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தைக்காட்
 டிற் றென்க. பூசுரர் - பூயியிற் சுரர்போல் விளங்குபவர்; அந்தணர்: பூசுரர்
 என்னும் வடசொல், திரிந்துவந்தது. அலக்கண்-துன்புறுதற்கு இடனயிருப்
 பது என்ற காரணம்பற்றி, உபத்திரவத்திற்குப்பெயர்: அலத்தல்- துன்புறுதல்.
 "உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, புண்பதுபோலக் கூறலும்மரபே" என்ற
 தொல்காப்பியத்தமரபியற் சூத்திரத்தால், 'மன்னுயிர் புடைத்துத்தின்றான்'
 என்றார். ஆசையினளவும்-தன் விருப்பத்தின் வரையிலு மெனினுமாம். ஆசை -
 திக்கு, விருப்பம் என்ற இருபொருளுடையது. வாசவன்-வாலவன்: அஷ்ட
 வசக்கருக்குத் தலைவனென்ற காரணம்பற்றி இந்திரனுக்குப்பெயர். பி-ய்:-
 1தேசியைச்சிறையில்வைத்தான்நேவரையிடுக்கண்செய்தான், தேவியைச்.....
 இடுக்கஞ்செய்தான். 2ஆசையும்விசும்பும். 3ஆள. (கஉஊ)

ரு. வாழியாய் நின்னை 1யன்று வரம்பறு துயரின் 2வைகச்
 சூழ்விலா 3மாயஞ் செய்தான் 4நேவியைப் பிரிவு 5செய்தான்

6 ஏழையா ளிரக்க நோக்கி யொருதனி யிகன்மேற் சென்ற ஊழிகாண் கிற்கும் வாண ளுந்தையை யுயிர்ப்பண் டுண்டான்.

(இ-ள்.) வாழ்ச்சிபெற்றிருப்பவனே! (நீமாயமானெய்யய்ச்சென்றிருந்த) அப்போது எல்லையில்லாத துன்பத்திலே மூழ்குமாறு ஆலோசிப்பதற்கு முடியாத (கொடிய) வஞ்சனைத்தொழிலச்செய்து, உன்மனைவியைப் பிரிந்து செல்லுமாறு செய்தான்: முன்பு அந்த சீதாபிராட்டி இரக்கமுண்டாகுமாறு கதறியதுநோக்கி, (மனம்பொறாது) தன்னந்தனியே போருக்குச் சென்ற வனான யுகார்த்தத்தையும் காணவல்ல ஆயுளைபுடைய உனதுதந்தையை [சடாயுவை] உயிரைக்கவர்த்தான்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் இராவணன்செய்த தீச்செயல்களையெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லிய இலட்சுமணன், தேவியைச் சிறையில்வைத்ததே தாங்கள் இலங்கை தேடி வருவதற்குக் காரண மாதலால், இதுதொல் தேவியைமாயத்தால் மாறுவேடம்பூண்டு கவர்த்துசென்றதையும், அங்கனம் கவர்த்துசெல்கையில் அந்தத் தேவியை மீட்டுமாறு எதிர்த்துவந்த சடாயுவை உயிரீங்கச் செய்ததையும் விவரித்துக் கூறுகின்ற னென்க. மனைவியைக்கவர்த்தல் தந்தையைக் கொல்லுதல் என்ற இருவகைப் பெருந்தீமையைத் தமக்குப்பிரிந்தமையை எடுத்துக்காட்டியவாறு. கானகஞ்சேர்த்தபின் இராமன் தமதுதந்தையின் உயிர்த்துணைவனான சடாயுவைக் கண்டு அவனைத் தந்தைபோலப்பாவித்து, பின்பு சீதைையை இராவணன் கவர்த்துசெல்கையில் அவனையெதிர்த்து வலியொடுக்கித்தம்மிடத்துச்செய்திசொல்லியிறந்த அந்தச்சடாயுவுக்கு (தந்தையின் ஈமக்கடனைச் செய்யப்பெறாத குறைதீர்) ஈமக்கடனைச்செய்தானென்பது ஆரணிய காண்டத்திற் பெறப்பட்டதனால், அந்தச்சடாயுவை, 'உந்தை'யென்றான். சடாயு என்பதற்கு - பலமயிர்கள்சேர்த்துத் திரித்தாற்போன்றமிக்க ஆயுளுள்ளவ னென்று பொரு ளாதலால், அவனை 'ஊழிகாண்கிற்கும்வாண ளுந்தை' என்றான். பி-ம்:—1 இஞ்ஞன், இங்கன். 2 வைக்க. 3 வஞ்சஞ்சூழ்த்து. 4 துணைவியை. 5 சூழ்த்தான். 6 ஏழையாளிடுக்கண், ஏழையாலிரக்கம், ஏழையாளிடுக்கம். (கஉச)

௭. அன்னவன் நனக்கு மாதை விடி லுயி ருளு வா யேல்
என்னுடை நாம நிற்கு 1 மளவெலா மிலங்கை 2 மூதூர்
மன்னவ னீயே யென்று வந்தடைந் தவற்கு வாயாற்
சொன்ன சொ 3 வென்னு முன்னஞ் குளுற 4 வென்னுந் தோன்றல்.

(இ-ள்.) ஆண்களிற் சிறந்தவனே! (இராவணன் உன்) மனைவியாகிய சீதையை விட்டிடால் (அதுபற்றி மனைவியைக்கவர்த்தும் தந்தையைக்கொன்றும் பெரும்பிழை செய்தவனான) அந்த இராவணனுக்கும் அருள்புரிந்து உயிரை வாங்காது விடுவாயேயானால், 'என்னுடையபெயர்' (இந்தப் பூலோகத்தில்) பயில்கின்ற காலம்வரையும் இலங்கையென்னும் பழமையான நகரத்துக்கு அரசனாகுபவன் நீயே, என்று (உன்னிடத்து) அடைக்கலமாக வந்துசேர்ந்த விடீஷணனுக்கு (உன்னுடைய) வாயினாலே சொன்ன சொல் யாதாய்முடியும்? முன்னம் (அபயம்வேண்டிய தண்டகாரணியவாசிகளான இருடியர்க்குச்) சபதஞ்செய்துகொடுத்ததுதான் யாதாய்முடியும்? (எ - று.)

ஒருகால் இராவணன் இப்போது சீதையை விட்டிட்டால் அவளை
 டத்து இரங்கி அவனைக் கொல்லாது விட்டிடவேண்டும்: அங்கனம் விட்டிட்
 டால் அப்போது, சிரஞ்சீவியாகிய விபீஷணனிடத்தில் 'என்னுடையபெயர்
 உலகில்நிற்கும்வரையில் இந்தஇலங்காராச்சியத்திற்கு நீயேயரசனாவாய்' என்
 றசொன்னதும், தண்டகாரணியவாசிகளான இருடிகள் அபயம்வேண்டித் தம்
 குறைகூறியிரந்தபோது 'அரக்கரைக்கொன்று நுந்துயரத்தைக் களைவேன்'
 என்று சொல்லியதும் தவறிவிடுமே! ஆகையால், இப்போது 'மாகைவிட்டால்
 உன்னுயிரைக் கொல்லாது விடுவேன்' என்று துதுமூலமாகச் சமாதானம்
 பேசுவது தகுதியன்று என இலக்குமணன் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்ற
 னென்க. இராமபிரான் 'என்னுடைய நிற்குமளவெலாம் இலங்கைமூதர்
 மன்னவன்நீயே' என்று விபீஷணனுக்குக் கூறியதை "ஆழியானவனினோக்கி
 யருள்சுரந்துவகைதாண்ட, ஏழினோடேழாய் நின்ற வுலகு மென்பெயருமெந்
 நாள், வாழநாளன்றுகாறுப் வாளெயிற்றாக்கீ வைநர், தாழ்கடலில்கீ
 கைகீசேல்வநீன்னதே தந்தே நென்றான்" என்ற விபீஷணனைடைக்கலப்
 படலத்துச்செய்யுளா லறிக், தண்டகாரணிய வாசிகளான முனிவர்க்கு இரா
 மன் அபயமளித்ததை "அறந்தவானெறியந்தனர் தன்மையை, மறந்தபுல்லர்
 வலிதொலையெனனி, னிறந்துபோகினான் நிதுவல்லது, பிறந்தியான்பெறும்
 பேறென்பதியாவதோ," "குறுத்தவனுஞ் சுடர்நேமியும், ஊறுத்தவொரு
 வனு மோம்பினும், ஆரத்தினுடன் நின்றுவார், வேறுப்பென் வெருவன்
 மிளீரென்றான்" என்பவைமுதலிய அகத்தியப்படலச்செய்யுளா லறிக், 'வாயா
 ல்' என்றுவேண்டாது கூறியது, அந்தவாயிலிருந்துவந்தசொல் பழுதுபட்டதி
 ல்லையென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும். 13-ம்:--1நாளெலாம், 2காக்கும், ஆளும்,
 3எல்லாம், 4என்றயத்தோன்றும். (கஉரு)

எ. அறந்தரு 1 தவத்தை யாயு மறிவின வவற்றை 2 முற்றும்
 மறந்தனை யெனினு 3 மற்றிவ் விலங்கையின் 4 வளமை நோக்கி
 இறந்திது போத நீதென் றிரங்கினை யெனினு மெண்ணிற்
 சிறந்தது போரே யென்றான் சேவகன் முறுவல் செய்தான்.

(இ - ன்.) தருமத்தைத் தவல்ல பொறுமையையே(அப்போதும்)நினைக்
 கின்ற(உனது) புத்தியினால், (விபீஷணற்கும் தண்டகாரணியவாசிகளான
 முனிவர்க்கும் வாக்களித்துள்ள) அவ்விஷயங்களை அடியோடு மறந்துவிட்டா
 யென்றாலும், அன்றி இந்தலங்காபுரியின் செழிப்பைப்பார்த்து 'இந்த இலங்
 கையானது அழிந்துபோய்விடுதல் நன்றன்று' என்று (ஒருகால் நீ) இரக்கம்
 கொண்டா யென்றாலும், ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து, (இப்போது செய்யு
 மாறு) சிறந்திருப்பதாக (என்புத்திருத்த) தோன்றுவது போரே யென்று
 (தன்கருத்தை விரிவாக இலக்குமணன்) எடுத்துச்சொன்னான்; அதுகேட்ட
 மகாவீரனாகிய இராமபிரான் புன்சிரிப்புச்செய்தான்; (எ-று.)

உனக்குஇயற்கையாயுள்ளபொறுமையினால் அவ்வரக்கன்செய்த தீமை
 யை மறந்ததனாலோ, 'இலங்கை நாசமாய்விடுமே' என்ற இரக்கத்தினு
 லோ, நீ அரக்கனோடு சமாதானம் பேசும்பாற்போமென்று கருதினவன்

றாலும், எனக்குச் சமாதானமென்பது பிடிக்கவில்லை. பொருவதே தகுதியென்று தன்கருத்தை வெளியிட்டனன் இலட்சுமணனென்க. மூன்றாம் பாடலில் தன்கருத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லிய இலட்சுமணன், பின் நான்கு பாடலால் தன்கருத்தின்காரணத்தை விவரமாகச் சொன்னான். இராமன் முறவல் செய்தது ஒரு குரங்கின் மூலமாகச் செய்தி தெரிந்து கடலிலிணைகட்டித் தன்னூர்புகுந்து முற்றுக்கை செய்யவும் தன் தம்பியே தன்னிவிட்டு எகவும் பார்த்திருந்த இராவணனைக் குறித்து இப்போது இரங்கிவிட்டால் வெளியெய்துவது என்று கருதி அஞ்சவேண்டிய அவசியமில்லை யென்ற குறிப்பினாலாகும். அறந்தருதவம்—தருமநெறியிற் செல்வோர்க்கே தக்கதாகிய தவமென்ற வாறு; “உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை, யற்றே தவத்திற்கு” என்பவாதலால், பொறுமையைத் தவமென்றே கூறினார். அவற்றை என்பது—தேவரை யிடுக்கண் செய்தல் முதலிய நான்காம்பாடலிற் கூறியவற்றைச் சுட்டுமென்ன லுமாம். 1 - ம்:—1. தவத்தினுண் மேலருளினால். 2. எல்லாம். 3. மற்றையிலங்கையின். 4. அழகை, வண்மை. 5. எண்ணில். (கூடக)

இங்கு ஒரு பிரதியில் ஒரு செய்யுள் காணப்படுகின்றது. அது வருமாறு:—

தப்பில் வீடணர்க் கிலாவகை ஞானமச்
செப்பிய வாய்மைதான் சிதைய லாகுமோ
இப்பொழுது திராவண னிற்கு வந்திடில்
அப்பொழுது தயோத்திரா டளிப்ப னுணையே.

அ.—முடிவு நீ கூறுவதே யாயினும் நீதி நூலுக்கு ஏற்பத் தூதனுப்புதல் தக்கது என்று இராமன் உரைத்தல்.

அயர்த்திலன் முடிவு மஃதே யாயினு மறிஞ ராய்த்
1. சுயத்துறை 2. நூலி னீதி 3. நான்துறர் 4. தமைத னன்றோ
5. புயத்துறை வலிய ரேனும் பொறையொடும் பொருந்தி வாழ்தல்
சுயத்திறை யறனு மஃதே 6. யென்றிவை சமையச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (அரக்கன் செய்த தீச்செயல்களையும் விட்டனனுக்கும் தண்டகாரணியவாசிகளான இருடியார்க்கும் நான் வாக்களித்திருத்தலையும்) மறத்திட்டேனில்லை; இறுதியாக நடக்கப்போவதும், (நீ கூறிய) அப்பாரே யாகும்; ஆயினும், அறிவுள்ளவரான பிருகஸ்பதி சுக்கிராசார்யர் முதலியோர் ஆராய்ந்து கூறியுள்ள (அரசு) நீதியின் வழியை வினக்குவதான சாஸ்திரத்தின் முறையை, நாம் விட்டிருப்பது நல்லதாகுமோ? தோள்வலிகொண்டு செய்யும் போர்த்துறையிலே வலிமையை யுடையவராயினும், பொறுமையுடன் சேர்த்து வாழ்வது நெற்றி பொறுவதற்கு உரிய வழியாகும்; அரசு தருமமும் அங்கணம் பொறுமை கொண்ட வாழ்தலேயாம் என்று சொல்லிவிட்டு, பின் வரும் விஷயங்களை (யாவரும்) அங்கேரிக்குமாறு (இராமபிரான்) கூறலானான்; (எ-று).—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

‘பொறுத்துப்பார்த்துச் சந்திக்குவராவீட்டாற் பின்னரே போர் செய்ய வேண்டும்’ என்று அரசுநீதியிற் கூறியிருத்தலாலும், பெருவலிபடைத்தோராயினும் அவசரப்படாமற் பொறுத்துப்பார்த்துப் பிறகு போர்க்குச் செல்வதே

வெற்றி வீளைக்கு மாதலாலும், நான் சமாதானம் பேசிப்பார்ப்போமென்று சொன்னேன்: நீசுன இராவணனிடத்திற் போர்தான் முடியப்போகின்றது: எனது வாக்குத் தவறாமல் நிறைவேறுமென்று இராமபிரான் இலட்சுமணன் மனக்கொள்ளும்படி கூறிப் பின்னுங்கூறலாயின நென்க. 1-ம்:—1 நயத்திற்ம். 2 நீ தினாலே, நீ தினாலில். 3 நிற்பது. 4 நன்மைத்தாமே, அமைத்தனன்றே. 5 புயத்துள, புயத்துற. 6 என்பது, என்றுரை. (கஉஎ)

கூ.—விபீஷணன் முதலியோரிடத்து இராமபிரான் அங்கநனைத் தூதனுப்புதல் நலமென்று தெரிவித்தல்.

மாருதி 1 யின்னுஞ் செல்லின் 2 மற்றிவ னன்றி வந்து 3 சாருநர் வலியோ ரில்லை யென்பது 4 சாரு மன்றே யாரினி யேகத் தக்கா ரங்கத னமையு மொன்றார் வீரமே வீளைப்ப ரேனுந் தீநின்றி 5 மீளவல்லான்.

(இ - ன்.) இப்போது வாயுபுத்திரான அநுமான், (இராவணனிடத்துத் தூதுவகைச்) சென்றால் பிறகு, இந்த அநுமானை யல்லாமல், (இலங்கையினுள்ளே) வந்து சேர்வதற்குரிய ராகிய வலிமையுள்ளவர், (மாற்றார் பக்கத்துச் சேனையில் எவரும்) இவர் என்கின்ற எண்ணமானது (நம் பகைவருக்கு) உண்டாகுமல்லவா? (ஆகவே அநுமானீண்டும் அனுப்பலாகாது: அநுமானையனுப்பவேண்டாமென்கின்ற கருத்து உண்டாகிய) இப்போது, (இலங்கையினுள்ளே) சென்று மீள்வதற்கு உரியவர், யாவர்? அங்கத்தே தக்கவனாவான்; (அந்த அங்கத்தன்), பகைவர்களாகிய அரக்கர் பராக்கிரமத்தை மிகுதியாகக் காட்டினாரானாலும், (தான்) யாதோருறுபாடும் இல்லாமல் மீள்வதற்கு வல்லமையுள்ளவனாவான்; (எ - று.)

‘சீதைபுள்ளவிடந்தேடிவருவதற்காக முன்னம் ஒருமுறை அநுமான் சென்றிருத்தலால் மீண்டும் அவனையே யனுப்பினால் அநுமானைத்தவிர வேறு வீரர் மாற்றார்பக்கவல்லையென்ற கருதி எதிராளிகள் நம்மை அலட்சியஞ்செய்வார்கள்; அவ்வாறுகருதாமல் ‘அநுமானிப்போலப் பெருவீரர் எத்தனைபேருள்ளார்களோ?’ என்று மாற்றார்மனம் கடுக்குமாறு செய்யவேண்டுமாதலால், இப்போது அவனையனுப்பாது அங்கநனை யனுப்புவோம். அவ்வங்கத்தன், எதிரிகள் தீமைசெய்யச் சூழ்ந்தாலும் அவர்களை வென்று மீளும் வல்லமையுடையான்’ என்று கூறி அங்கநனைத்துதாக அனுப்புவதற்குத் தான் விரும்பியதை இராமன் விபீஷணனாகியரிடத்துத்தெரிவித்தனென்க. அநுமான் கேலரியென்றும் வாரராஜனது மனைவியான அஞ்சுனதேவியினிடத்தில் வாயுதேவனது அனுக்கிரகத்தினும்பிறத்தவதைவின், மாருதியெனப்பட்டான். மாருதி-மாருதனது குமாரன்: (மாருதன் - வாயுதேவன்.) 1-ம்:—1 இன்னஞ். 2 மற்றவன். 3 சாருதல். 4 சாலும். 5 மீடல். (கஉடி)

கஃ.—யாவரும் ஒப்பவே, இராமன் அங்கநனைரோத்தி

‘தூதுசேல்’ என்ன, அவன் பெருமகிழ்ச்சி யடைதல்.

நன் றென 1 வவன்றனைக் கூய் நம்பிநீ 2 நண்ண லார்பாற்

2 சென்றுள துணை வொன்று 4 செப்பினை 5 திரிதி யென்றான்

அன்றவ னேருள்ப் பெற்ற வாண்டகை 7 யலங்கற் பொற்றேருள் குன்றினு முயர்ந்த தென்றால் 8 மனநிலை கூற லாமோ.

(இ - ள்.) (யாவரும்) நல்லதென்று அங்கீகரிக்க,—(இராமபிரான்) அந்த அங்கதனை யழைத்து, நற்குணம் நிறைந்தவனே! நீ பகைவரிடத்திற் போய் மனத்திலிருப்பதை யுணருமாறு ஒன்று சொல்லிவிட்டு மீண்டுவருவாய் என்று கூறினான்: அப்போது, அவ்விராமபிரானால் கருணைகொண்டு கட்டளையிடப்பெற்ற ஆண்மைக்குணம் நிறைந்த அங்கதனுடைய வெற்றி மாலை யணியாத அடியகிதோள்கள் மலையைக்காட்டிலும் பருத்துப்பூரித்ததென்றால், அந்த அங்கதன துமனத்தின் (உற்சாகமான) நிலையைக்கூற (நம்மால்) முடியுமோ? (எ-று.)

இந்தச் செய்யுளின் பின்னிர்ண்டடிகள் அங்கதன் பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட மையப்பற்றித் தெரிவிக்குங் கவிக்கூற்றும். நம்பி என்பதற்கு-வைஷ்ணவ சம்பிரதாய வியாக்கியானங்களில், குணபூர்ணனென்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது: “நம்பும்மேவும் நசையாகும்மே” என்றதொல்காப்பியத்தை யொட்டி, விரும்புதற்குரியவன் என்றுங் கூறலாம். ஆண்டகை - பண்புத்தொகையன் மொழி. சென்றவனுரைத்தமீளத் திரிதியென்றுவந்ததுகூற, என்று சில பிரதிகளில் இரண்டாமடி. பி-ம்:—1 அவனைக்கூவி. 2 நண்ணலான்பால். 3 சென்றிரண்டுரையினென்றை, சென்று வென்னுரையீடுதொன்று. 4 செப்பிநீ. 5 தெரிதி. 6 ஏவப்பெற்றவாணையால், ஏவப்பெற்றதாதலால். 7 அவன்பொற்றேருள்கள். 8 அவனிலை. (கஉக)

கச.—இரண்டு கவிக்கூ-இராவணனிடத்து அங்கதன் சொல்லவேண்டியதை இராமன் சுருக்கமாகச் சொல்லுதலைக்கூறும்.

என்னவற் குரைப்ப தென்ன வேந்திழை யானை விட்டுத் தன்னுயிர் 1 பொறுகை நன்றே வன்றெனிற் றலைகள் பத்துஞ் சின்னபின் னங்கள் செய்யச் செருக்களஞ் சேர்த நன்றே சொன்னவை யிரண்டி 2 னென்றே துணிகெனச் சொல்லி டென்றான்.

(இ - ள்.) (அங்கதன் இராமபிரானோக்கி), ‘அந்த இராவணனுக்கு, (நான்) சொல்லத்தக்கது என்னசெய்தி?’ என்றுவினாவ,—(இராமபிரான்), ‘தரித்துள்ள ஆபரணங்களை யுடையவளான சீதாபிராட்டியை விட்டிட்டுத் தன்னுடைய உயிரைப் பெற்றுப்போவது (உனக்கு) நன்மையைத்தருவதா? அன்று எனில் (உனது) பத்துத்தலைகளையும் இராமபிரான் தன்னம்புகளில் துண்டந் துண்டமாக அறுத்துத்தள்ளுமாறு போர்க்களத்தைச் சேர்தல் (உனக்கு) நன்மையைத்தருவதா? கூறியவை இரண்டற்குள் ஒன்றைத் துணிந்து சொல்வாய்களன்று (இராவணனிடம்) சொல்லுவாய்,’ என்றான்; (எ - று.)

அங்கதன் இராவணனிடத்து ‘யாது உரைப்பது?’ என்றுவினாவ, இராமபிரான் ‘சந்திசெய்துகொள்வது நன்மையாகத்தோன்றினால் சீதையைவிட்டிட்டு உயிரைப்பெற்றுப்போகுமாறும், போர்செய்வது நன்று என்று தோன்றினால் பொருது உயிரைவிடுமாறுங் கூறுக’ என்றான். தான் வெல்வது திண்ணமென்பான் ‘தலைகள் பத்துஞ் சின்னபின்னங்கள் செய்யச் செருக்களம்சேர்தல்நன்றே?’ என்று கூறச்சொன்னான். திண்ணம்-அறுக்கப்பட்டது; பின்னம்-

தண்டாக்கப்பட்டது. பி - ம்:—1பெறுதல். 2ஒன்று துணிந்தது சொல்லுகின்றான், ஒன்றைத் துணியெனச் சொல்லிவிட்டான். (கூட0)

க2. அறத்துறை யன்று வீரர்க் கழகமன் றுண்மை யன்று மறத்துறை யன்று 1சேம மறைத்துறைத் தொதுங்கி வாழ்தல் 2நிறத்துற வாளி கோத்து நேர்வந்து நிற்கு மாகிற் புறத்துற வெதிரே வந்து போர்தாப் புகறி யென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இராமபிரான்),—‘(சீதையை விட்டிட விரும்பவில்லை யானால்),—சுமமமாக (ஊர்க்குள்ளேயே) பதுங்கிவசித்து ஒதுங்கிவாழ்தல், (இராச) தருமத்திற்கு ஏற்ற வழியும்; சுத்தவீரர்க்குத் தக்கதுமன்று; ஆண்மையுமாகாது; வீரகுணத்துக்குத் தக்க முறைமையுமாகாது; (எம்முடைய) மார்பிலே பொருந்துமாறு (தன்னுடைய) அம்புகளைத் தொடுத்துக் கொண்டு எதிரேவந்து [எதிர்த்து] நிற்கவல்லமையுடையவனானால், (ஊர்க்குள் மறைத்திராமல், தன்) கருக்குவெளியே பொருந்த எதிரே வந்து போர்புரியுமாறு சொல்வாய் என்றுக்கூறினான்; (எ - று.)

இராவணன் சீதையைக் கொணர்ந்துகொடுத்துச் சமாதானத்திற்கு உடன்படாமற் போவதானால் பின்னும் பொருவதற்கு வராமல் ஊரிலேயே பதுங்கியிருப்பது தகுதியன்று; வீரனாயிருப்பவன் இங்ஙனம் அச்சங்கொண்டு ஊர்க்குள்ளேயே பதுங்கியொதுங்கி வாழா னென்றுசொல்லி அவ்விராவணனுக்கு ரோஷம்பிறக்குமாறு செய்கின்ற இராமபிரான் சொல்லின னென்க. வாளி கோத்து நிறத்து உற - எம்முடைய அம்புகள் தொடுக்கப்பட்டுத் தன்மார்பிலே துளைக்க, நேர்வந்து - எதிரேவந்து, நிற்குமாகின் - நிற்கவல்லமையுள்ளவனானால் என்று உரைத்தலும் சிறக்கும். பி-ம்:—1செப்பின். 2நிறத்துறு. ()

க3.—அங்குநர் வான்கி மகிழ்ச்சியோடு இராவணனிடம் துதுசெல்லுதல்.

1பார்மிசை வணங்கிச் சீயம் லிண்மிசைப் 2படர்வ தென்ன வீரன்வெஞ் சிலையிற் கோத்த வம்பென 3விசையிற் போனான் மாருதியல்ல னாகி னீயெனு 4மாற்றம் பெற்றேன் யாரினி 5யென்னொ டொப்பா ரென்பதோ ரின்ப முற்றான்.

(இ - ள்.) ‘மாருதியல்லாவிட்டால், நீயே (துதுக்குரியவன்)’ என்று (என்னிடம் மதிப்பு வைத்துச்) சொல்லுகிற ஒப்பற்றவார்த்தையை யடைந்திட்டேன்; இனி, என்னைப் போல்பவர் யாவருளர்? என்று(மனத்திற்) கருதுவதாலாகிய ஒப்பற்ற இன்பத்தைப் பொருந்தியவனாகிய அக்கதன், (இராமபிரானைப்) பூமியில்விழுந்து தொழுது, சிங்கமானது ஆகாயத்தின்மீது செல்வதுபோல(க் கம்பீரமான தோற்றத்துடன்) மகாவீரனான இராமபிரானது கொடிய கோதண்டமென்ற வில்லிலே பூட்டித்தொடுக்கப்பட்ட அம்புபோல விசையாகப் போனான்; (எ - று.)

‘இராமபிரான் இப்போது அநாமனை மீண்டும் அனுப்புவது தகுதியன்றாதலால் யாரையனுப்பலாமென்று ஆலோசித்து, அக்கதனை தக்கவனென்று

என்னிடம் மதிப்புவைத்துக் கூறினாளுதலால், அப்பிரானது மதிப்பைப் பெற்ற எனக்கு நிகரானவர் எவருமில்லை' என்ற பெருமகிழ்ச்சியுடனே அங்கதன் இராமனை வணங்கிப் பெருமிதத்தோற்றத்துடன் விரைவிற்பென்றே னென்பதாம். சீயம்=விம்ஹம்: வடசொல்லின் விகாரம். பி-ய்:—1பாரினில். 2படர்வதேபோல். 3விரைவிற்ப். 4வார்த்தை. 5என்னின்மிக்காரெனப் பொலிந்தயார்த்ததோளான், என்னை யொப்பாரென்றன னணிகொடோளான்.(கஉஉ)

கச.—அங்கதன் இராவணன்ருப்பிடஞ்சேர்தல்.

அயில்கடர் 1தெரிய நோக்கு மரக்கரைக் கடக்க வாழித் துயில்கடர் தயோத்தி வந்தான் சொற்கட வாத தூதன் வெயில்கடர் திலாத காவன் மேருவின் மேலு நீண்ட எயில்கடர் திலங்கை யெய்தி யரக்கன திருக்கை 2புக்கான்.

(இ - ள்.) வேற்படையைக்கடந்து[வேற்படையிலும் உக்கிரமாக]நெருப்புண்டாகக்(கடுமையாகக்)காணவல்ல இராட்சசர்களைத் தொலைப்பதற்காகவே பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வதைவிட்டு அயோத்தியில் திருவவதரித்தவனாகிய இராமபிரானது சொல்லை மீறிநடவாத தூதுவனாகிய அங்கதன்,—சூரியன் கடந்துசெல்லாத காவலைக்கொண்டதும் மேருமலையைக்காட்டிலும் நீண்டிள்ளுமான மதினைத்தாண்டி, இலங்காபுரியையடைந்து, இராவணனது இருப்பிடத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

அரக்கர் நெருப்பெழுவிழிக்குந்தன்மைய ரென்பார் 'அயில்கடந்தெரிய நோக்கும் அரக்கர்' எனவும், தேவர்களின்வேண்டுகோளினால் அரக்கரை யொழித்தற்காகவே திருப்பாற்கடலினின்று திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தானாலால் 'அரக்கரைக் கடக்க ஆழித்துயில்கடந்தயோத்திவந்தான்' எனவுக்கறினர். திருமாலுக்குள்ள பரத்துவம் வியுகம் விபவம் அந்தர்யாமித்துவம்அர்ச்சை என்ற ஐவகை நிலைகளுள் பாற்கடலிலுள்ள வியுகமூர்த்தியே இராமாதியரான விபவாவதாரங்கட்குக் காரண மென்பது, நூற்கொள்கை: திருமால் இராமகிருஷ்ணாதியராகத் திருவவதரிக்கும்போது அப்பரமனது வியுகத்தினின்று சிறிது அபிசமே வருவதாயினும் ஒளபசாரிகபிரயோகமாக 'ஆழித்துயில்கடந்தயோத்தி வந்தான்' என்றது. சூரியன் இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் இலங்கையினுட் செல்வதில்லையென்க.

இரண்டாமடியில் துயில்கடந்தயோத்திவந்தான் சொற்கடவாத தூதன் என மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது-தொடையூரண: ஆழி-ஆழ்ந்திருப்பதென்றவது வட்டவடிவாயிருப்பதென்றவது கற்பாந்தகாலத்திற் பொங்கிவந்து உலகங்களையெல்லாம் அழிப்பதென்றவது காரணப்பொருள் காண்க. அயோத்தி-அயோத்யா; (படை வலி அரண்முதலியவற்றால் மாற்றாரம்) பொருமுடியாதது எனக் காரணப்பொருள்படும் வடசொல். பி - ம்:—1இலங்குஞ்செங்கை, எரியின் நோக்கும். 2சேர்ந்தான், பார்த்தான். (கஉக)

கரு.—அங்கதன் இராவணனைக் காணுதல்.

அழுகின்ற கண்ணீராகிய நுமன்கொ லென்ன வஞ்சித் தொழுகின்ற சுற்றஞ் 1சுற்றச் சொல்லிய துறைக டோறும்

மொழிகின்ற 2வீரர் வார்த்தை முகந்தொறுஞ் செவியின் மூழ்க்
எழுகின்ற 3சேனை நோக்கி 4யியைத்திருந் தாணைக் கண்டான்.

(இ-ள்.) (அங்கதனைக்கண்டபோது மூன்று இலங்கையிற்புகுந்து அனர்த்
தப்படுத்தின) அநாமாந்தாலே (இவன்?) என்று பயந்து (பேரச்சத்தால்)
நீரைப்பெருக்குகின்ற கண்களையுடையவராய் (த் தங்கட்குத் துன்பமுண்
டாகாதபடி பாதுகாக்குமாறு) வணங்கிவேண்டுகின்ற (தன்) இனத்தவர்(தன்
னைச்) சுற்றிக்கொள்ளவும், (அரசாங்கத்துக்கு வேண்டுவனவாக நூல்களிற்)
கூறப்பட்டிள்ள அவ்வத்துறைகளிலே உத்தியோகஸ்தராக அமைந்துள்ள வீர
ர்கள் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற வார்த்தைகள் (தன்) பத்துமுகங்களிலுமுள்ள
காதுகளிலேவீழ்த்துகொண்டிருக்கவும்,—போருக்காகப் புறப்படுகின்றசேனை
யைப் பார்த்தவண்ணம் அமைத்திருந்தவனாகிய இராவணனைக் கண்டான்,
(அவ்வங்கதன்); (எ - று.)

ஒருபக்கத்தில் அங்கதனை அனுமானென்று மயங்கி அஞ்சியதனால் சுற்
றத்தார் தன்னை வணங்கி அபயம்வேண்டிச் சுற்றிக்கொள்ளவும், ஒருபக்கத்
தில் இராசாங்கத்து அவ்வத்துறையிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர் பலரும் தம் தம்
துறையைப்பற்றிய விஷயங்களைச் சொல்லப் பத்துமுகத்திலுள்ள காது
களும் அவ்வவற்றைக் கேட்கவும், சேனை போர்க்கு எழுவதைச் சரியென்று
கண்டுகொண்டிருந்த இராவணனைத் துதுசென்ற அங்கதன்கண்டனென்க.

அஞ்சாதேவியினிடம் வாயுவின் அதுக்கிரகத்தாற்பிறந்த வானரசிக
இனமையிற் சூரியமண்டலத்தைக் கனியென்றுகருதி எழுந்து தாவித் தவரத்
தொடங்கியபோது இராசுவினாற்செய்தியறிந்த இத்திரன்சினங்கொண்டுவந்து
வச்சிராயுத்ததினால் மெல்லப்புடைக்க, அக்குறக்கு கண்ணத்தில் அடிபட்டுக்
கண்ணஞ்சிதையப்பெற்றதனால், அகற்கு, பிறகு 'பாநாமா' என்றபெயர் இந்
திரனால் வைக்கப்பட்டது; ஹநுமார் என்ற வடசொல் - கண்ணத்தில் விசேஷ
முடையவென்று பொருள்படும்; ஹது - கண்ணம்; மார்-உடைமைப்பொருள்
காட்டும்வடமொழிப்பெயர் வீகுதி; அப்பெயர், தமிழில் 'அநுமன்' எனத்திரி
ந்தது. 1-ம்;—1சுற்றும். 2வீரன், வீர. 3தாணை. 4யியத்து, இசைத்து. (கூடச)

கூ. — இராவணனது ஆற்றலை அங்கதன் வியந்துநீற்றல்.

கல்லுண்டு மரமுண் டேழைக் 1கடலொன்றுங் கடந்தே மென்னுஞ்
சொல்2லுண்டே யிவனை வெல்லத் 3தோற்றத்தோர் 4கற்ற முண்டோ
எல்லுண்ட படை5கக் கொண்டா லெதருண்டே யிராமன் கையிற்
6வில்லுண்டே லுண்டென் 7தெண்ணி 8பாற்றவும் வியந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) 'கடலைத்தூர்த்து அணைகட்டக்' கற்களும் மரங்களும்உண்டு;
(கல்மரங்களால் தூர்த்துவிடும்படி) சிறிய இற்தக்கடலொன்றையும் கடந்து
விட்டோமென்று கருதுஞ் சொல்லும் உண்டாய்விட்டது; (ஆனால்), இந்த
இராவணனை வெல்லத் தோன்றியுள்ள ஒருயமனும் உள்ளதோ? ஒளிபொ
ருந்தியஆயுதத்தை (இவ்விராவணன்) கையிற் கொண்டானாயின் (இவன்
படைக்கு) எதிராகிற்பதும் உண்டோ? இராமபிரானது கையிலே வில்லா

எது எதிராகத்தோன்றாமால், (அப்போது இவன்படைக்கு) எதிருண்டு
என்றுநினைத்து (அவ்விராவணனது) வல்லமையைக் கொண்டாடியவண்ண
மிருந்தான்; (எ - று.)

கல்லைபும்மரங்களையும்கொண்டு எளிதாகத் தூர்த்துக் கடலைக் கடந்து
விட்டோ மென்று நாம் கருவங்கொள்ளக்கூடாது; இந்த இராவணனை எதிர்
த்துநிப்பது மிகவும் முடியாத காரியம்: நமதுதலைவனாகிய இராமன் கையில்
வில்லையேத்தி எதிர்த்துநின்றால் இவனை வெல்லலாமேதவிர மற்றொருவரால்
இவனை வெல்வது முடியா தென்று அவ்விராவணனது பராக்கிரமத்தை அங்
கதன் வியந்தன னென்க. எதிர் - எதிராயிருப்பது: எதிராயிருப்பவனென்று
கொண்டும் உரைக்கலாம். கடலைக்கடந்தது பெரியகாரியமென்று நினைக்கத்
தக்கதன்மென்பான் 'ஏழைக்கடல்' என்றான் 5கைக்கொண்டான் என்ற
பாடத்துக்கு - கைக்கொண்ட இராவணனுக்கு என்க. பி - ம்:—1கடலுண்டு.
2உண்டிங்கிவனை. 3தோற்றவோர், தோற்றுமோர், தோற்றவர். 4கூற்றும்.
5வில்லுண்டே. 7உள்ளம். 8ஆற்றலை, வென்றிபால். (கஉரு)

கா.—அங்கத்தன் 'இராவணனைவெல்ல இராமன் வந்துள்ளானென்ப
தன்றி வேறு ஒருவராலும் இவனை வெல்லமுடியாது' எனல்.

1இன்றிவன் 2நன்மை யெய்த 3நோக்கினு லெதிர்த்த போரில்
4வென்றவென்றதை மார்பின் வில்லினமேற் கணையொன் 5தேவிக்
கொன்றவன் றுளேவந்தா னென்று 6தான் குறிப்பி னல்லால்
ஒன்றிவன் றன்றி 7ச் செய்ய வல்லரோ யுயிர்க்கு நல்லார்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) இப்போது இந்த இராவணன் தன்மையை நன்கு கவனித்துப்
பார்த்தால், எதிரிட்டயுத்தத்திலே (இந்த இராவணனை) வென்ற என் தந்தை
யான வாலியனுடைய மார்பிலே வில்லினிடத்தில் அம்பொன்றைவைத்துச்
செலுத்திச் சமீகரித்தவனாகிய இராமபிரான் தானே (இவனைக்கொல்லுமாறு)
வந்துள்ளானென்று குறித்துச்சொன்னும் சொல்லாமேதவிர, தம்முயிரின்
திறத்து நல்லவராகப்போகவேணுமென்று விரும்புகின்றவர் [தம்முயிரைப்பா
துகாக்கவேணுமென்று விரும்புகின்றவர்] இவ்விராவணனை (எதிரின்றிபோ
ர்செய்து) சிறிதேனும் தன்பம்விளக்கவல்லவரோ? (எனக்கருதி),—(எ-று.)

இராவணனைவென்ற எனதுதந்தையைத் தனதுவில்லில் ஒருகணையைப்
பூட்டிக் கொன்ற இராமபிரான் வந்துள்ளா னுதலால் இவனை வெல்லலாகு
மென்று குறித்துக் கூறலாமேயன்றி, மற்றைப்படி இந்த இராவணனைவெல்
வவல்லார் வேறெயொருத்தருண்டோ? தம்முயிர்க்கு நன்மையைவேண்டிபவர்
இவனுக்குமுன்னே எதிர்த்துநின்று ஏதேனும் சிறிதுணரவது இவ்விராவண
னுக்குச் செய்யவல்லரோ? என்று இராவணனது ஆற்றலை வியந்தனன் அங்
கதென்க. உயிர்க்குநல்லார் - உயிர்க்கு நன்மையை நாடுபவர். உயிர்க்கு நல்
லார் இவன் தன்னை ஒன்று செய்யவல்லரோ - தமது உயிர்க்குக்கேடுநாடுபவரே
இவனையெதிர்த்து ஏதேனுஞ் செய்யமுயலத்தக்கா ரென்ற பொருளும்
தேள்தும்.

எதிர்ந்தபோரில்வென்ற எந்தாதை என்பதிலடங்கியகதை—திக்கு விசயஞ்செய்யப்பறப்பட்டு யாவரையும்வென்ற இராவணன், ஒருகாலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யக்கருதிக்கிஷ்கிந்தாபட்டணஞ்சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லையென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்திய கருமம்முடிக்கச்சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து தென்கடற்கரைக்குச்சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வாலியைப் பார்த்து அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற்பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அடியோகைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர, கீழ்க்கண்ணாற்கண்ட வாலி முன்னாக்கிரதைப்பட்டு அவன் கிட்டவந்து தன்னைக் கட்டத்தொடக்கியவுடனே அவ்விராவணனைக் கக்கத்திலிடுக்கி வாலினால் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாய மாரக்கமாய்ச்சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ்சேர்ந்து நியமக்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனதுகரமடைந்து இராவணனைக் கீழே யுத்தம், அவன் தன் வரலாறுகூறிய தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாக்கிக்கொள்ளவும் வேண்டி அவனதுநட்பைப் பெற்றன னென்பது. 13-ஃ:—1என்றவன். 2தன்மை. 3நோக்கினேற்கு, நோக்கினன். 4வென்றவன். 5உந்தி. 6தான்குறிப்பது, தான்குறிக்கின், தான்குறிக்கிற்று, உடன்குறிப்பின். 7வெல்ல. (கடசு)

கஅ. —இராவணனது மதுமணிபறித்தமைப்பறித்த தன் சிறியதந்தையை அங்கதன் வியத்தல்.

அணி¹பறித் தழுகு²செய்யு மணங்கின்மேல் வைத்த³காதற் பிணி⁴பறித் திவனை யாவர்⁵முடிப்பவர்⁶படிக்கட் பேழ்வாய்ப் பணி¹பறித் தெழுந்த மானக்⁷கலுழனி னிவனைப் பற்றி மணி¹பறித் தெழுந்த வெந்தை யாரினும் வலிய⁸என்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்) அணிகலன்களை நீக்கி [அணிகலத்தைப் பூணாமலே] அழகு கொண்ட விளக்குகின்ற தெய்வப்பெண்போன்ற சீதையின்மீதுவைத்த ஆசையாகிய நோயைப் போக்கி, இவ்விராவணனை முடிக்கவல்லார் யாவர்? (இந்தப்) பூமியிலே, பிளவுபட்டவாயையுடைய சர்ப்பத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு சென்ற பெருமையைக் கொண்ட கருடனைப்போல, இந்த இராவணனைக் கைப்பற்றி (ப்பொருதுமருடபங்கஞ்செய்து அம்மருடத்திருந்த) இரத்தினங்களைக் கவர்ந்துவந்த எனது சிறிய தகப்பன் [சக்கிரீவன்], எல்லாரைக்காட்டிலும் வலிமையுள்ளவனென்றும் கருதினான்; (எ - று.)

இராவணனை முடித்தாலல்லாமல் அவனது ஆசைப்பிணி நீங்காதென்னுங்கருத்தினால் 'ஆசைப்பிணி பறித்திவனையாவர் முடிப்பவர்' என்றான். இவ்வளவுபெருஞ்சூரனை எளிதில்வென்றமைப்பற்றி, அந்ததன் தன் சிறிய தந்தையை வியக்கின்றான். இராவணனது மருடமணியைப் பறித்தெழுந்த சக்கிரீவனுக்கு - சர்ப்பத்தின் மணியைப் பறித்தெழுந்த கருடன் உபமான மென உரை கூறலுமொன்று. காதற்பிணி—இருபெயரொட்டு. பணி-பணி: படத்தை யுடையது எனக் காரணப்பொருள்படும் வடசொல். கலுழன் - கருடன் என்பதன் விசாரம். சக்கிரீவனை எந்தையென்றது ஓளபசாரிகபிரயோகம். 13-ஃ:—1பழ

1. து. 2. செய்த. 3. ஆசைப். 4. பறித்தவனை. 5. முறிப்பார். 6. படிக்கட்போரிற், பிடித்தபோரில். 7. கலுழனையென்னப். 8. மன்றே. (கூஎ)

ககூ.—அங்கதன் இராவணனைக் துறுகிநிறல்.

நெடுந்தகை விடுத்த தூத¹னினையன நிரம்ப வெண்ணிக் கடுங்கனல்²விடமும் கூற்றுங்³கலந்து⁴கால் கரமும் காட்டி விடுஞ்சுடர் மகுட மின்ன விரிகட விருந்த⁵தென்னக் [ன். கொடுந்தொழின் மடங்க லன்னா⁶நெதிர் சென்று குறுகி நின்ற

(இ - ள்.) மிக்ககுணமுள்ளவனை இராமபிரான் அனுப்பிய தூதனாகிய அங்கதன் (கீழ்க்கூறிய) இவ்வகையான எண்ணக்களை மிகுதியாக (மனத்தினால்) எண்ணமிட்டு, 'பரவியிருக்கும் கடலானது கொடிய அக்கினியும் விஷமும் யமனும் ஆகிய இம்மூன்றுபொருள்களையும் ஒன்றுசேர்த்துக் காலாகவும் கையாகவும் படைக்கப்பெற்று ஒளிவிடுகின்ற மகுடம் தன் (முடிமீது) விளங்க இருந்தது' என்று சொல்லுமாறு (இருந்த) கொடுமையான தொழிலைக் கொண்ட ஆண்சிக்கத்தை யொத்த இராவணனுடைய எதிரே சென்று கிட்டினின்றான்.

தூதன் மடங்கலன்னாநெதிர் குறுகிநின்ற நென்க. இராவணன் அங்கு இருந்தது—ஒருகருங்கடல் கடுங்கனல்முதலிய கொடியபொருள்களாலியன்ற கைகால்களையுடையதாய்த் தன்முடிமீது மகுடம்மின்ன இருந்ததுபோலுமென்று இல்பொருள் வடையடக்கூறினார். 'என்ன' என்கின்ற வினையெச்சத்திற்கு, 'இருந்த' என ஒருபெயரெச்சம் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. நெடுந்தகை - பண்புத்தொகையன்மொழி. 1-ம்:—1 இவையிவை. 2. கதவும். 3. கலந்து. 4. கார்விடமுங்கட்டி. 5. அன்ன. 6. முன். (கூஎஅ)

வந்ததென் குரங்கொன் நிலை யடைத்த தென்கடல் வாய்¹மந்தி சிந்தையின் கனியா லென்²போர் தெரியுமோ தெரியா தாகில் இந்தவெம் பதியோ கெட்டு மிறைவனே வறிது மெங்கள் விந்தையம் பெருமாள் வாழி வீடண நென்னும் வேந்தன்.

என்று ஒருபாடல் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. 1-ம்:—1. மாந்தி. 2. போர்.

20.—இராவணன் அங்கதனை விசாரித்தல்.

1. நின்றவன் நன்றை 2. யன்னா நெருப்பெழு நிமிரப் பார்த்திங்கு இன்றிவண் வந்த நீயா³ரெய்திய கரும⁴மேது⁵கொன்றிவர் தின்னா முன்னக் கூறுதி தெரிய வென்றான் வன்றிறல் வாவி சேயும் வாளெயி நிலங்க நக்கான்.

(இ - ள்.) அந்த இராவணன் (புதிதாகவந்து குறுகி) நின்றவனான அங்கதனை (க் கண்களிலிருந்து) தீப்பொறிபாக்க நிமிர்ந்து பார்த்து, 'இன்றையதினம் இப்போது இவ்விடத்தில் வந்துள்ள நீ யார்? வந்த காரணம் யாது? இந்த என்னுடைய பணியாளர் கொன்று தின்னா முன்னம் நன்கு உணருமாறு சொல்வாயாக' என்று வினாவினான்; மிக்கவலிமையையுடைய வாலிகுமாரனும் (தனது) ஒளிபுள்ள பற்கள் (வெளியே) விளங்குமாறு சிரிக்கலானான்; (எ - று.)

அங்கதனைக் கொடுநோக்குடன்பார்த்து இராவணன் 'நீ வந்த காரியத்தை இங்கிருப்பவர் கொல்லாமுன்னம் விரைவிற்கூறுக' என்ன, அங்கதன் சிரித்தான்.

னென்க.சிரிக்கும்போது பற்கள் வெளித்தோன்றுதலால், 'வானெயிரிலக்க' என்றது.அங்கதன் இராவணனைச் சிரித்தது, தன்னை அவர்களாற்கொல்லமுடியாதென்ற கருத்தினாலும், 'தூதாகவந்தவனைக் கொல்லுதல் யாண்டும் இல்லாத செயலாயிருக்க, இவன் இவ்வாறு கூறுகின்றானே!' என்ற கருத்தினாலும். 'இவர்' என்று தன்னருகேயிருந்த பணியாளரைச் சுட்டிக்காட்டினான், இராவணன். வாலி = வாலீ: இதற்கு, வாலில் வலியுள்ளவன் என்றும், வாலினின்று பிறந்தவனென்றும் காரணப்பொருள் கூறுவர்: 'இங்குவருபவர் யாவரும் பெண்வடிவமடைக' என்று சொல்லப்பட்டிருந்ததொரு தலத்திற் சென்றதனும் பெண்வடிவமடைந்த ருக்யாஜஸ் என்னும் வானரரசனது வாலினழகைக்கண்டு காமுற்ற இரத்திரனது அனுக்கிரகத்தால் தோன்றியவன் வாலியென்று உணர்க. 13-ம்:—1.என்றவன். 2.நோக்கினெருப்பினுரிமிர்ந்தகோபத்து, நோக்கியொரிநிகர்கோபத்தோடு, அன்றுநெருப்புற நிமிரநோக்கி. 3.எதுவுனகருமம். 4.உன்னை, என்னை, என்னு. 5.கொன்றார், கொன்றெமர். (கூடக)

முந்தவோர் தசக்கிரீப னைக்கையை மொய்யம்பால் வீக்கும் அந்தவா யிரத்தோள்தன்னை யாக்கிய மழுவ லாளன் வந்தெநிர் கொள்ள வீரச் சிலையும் வெவ்வலியும் வாங்கும் சுந்தரத்தோளன் விட்ட தூதனா னென்னச் சொன்னான். என்று ஒருசெய்யுள் இங்கே ஒருபிரதியிற் காணப்படுகின்றது.

உக.—அங்கதன் தன்னை இராமதூதனென்று தெரிவித்தல்.

பூதநா யகனீர் சூழ்ந்த புவிக்குநா யக¹னிப் பூமேற்
சீதைநா யகன்வே றுள்ள தெய்வநா யகன் செப்பும்
வேதநா யகன்மே னின்ற விதிக்குநா யகன்றான் விட்ட
தூதன்யான் பணித்த மாற்றஞ் சொல்லிய 2வந்தே னென்றான்.

(இ - ள்.) 'பஞ்சபூதங்கட்குந் தலைவனும், நீரினும் சூழப்பட்ட பூமிக்கெல்லார் தலைவனும், இரத்தப்பூமியின்மீதுதோன்றியுள்ள சீதாபிராட்டிக்குத் தலைவனும், (உலகத்தில்) வெவ்வேறாக வழங்குகின்ற தெய்வக்கட்கெல்லார் தலைவனும், சீ ஒதுகின்ற வேதத்தின்பொருளாய் நிற்குந் தலைவனும், மேம்பட்டித்தோன்றுகின்ற ஊழ்வினைக்கும் தலைவனும் [விதிக்கடவுளைத் தன் திருவுள்ளத்தின்படி நடத்துபவனும்] ஆக நிற்கின்ற இராமபிரான், —(உன்னிடத்தில்) அனுப்பிய தூதன் யான்: (எனது தலைவன் உன்னிடஞ்சொல்லுமாறு) கட்டளையிட்டுள்ள சொல்லைச் சொல்லும்பொருட்டு வந்தேன்' என்று (தான் வந்த காரணத்தை அங்கதன் இராவணனிடத்துக் கூறினான்; (எ - று.)

பஞ்சபூதங்களையும் தன்விருப்பின்படி காரியக்கொள்ளுபவனாய் உலகமுழுவதற்குந் தலைவனாய், சீதாபதியுமாய், எல்லாதெய்வங்களினும் மேம்பட்டு வேதப்பிரதிபாத்தியனாகி, விதியும் தன்னேவலின்படி நடக்கும் முத்திகடவுள் இராமனாகத் திருவவதரித்திருக்கிறான்: அப்பெருமான் கூறுமாறு சொல்லியசொற்களைச் சொல்லும்பொருட்டு வந்துள்ள தூதுவனாவேன் யான் என்று தன்னை இன்னுனென்றும், தான் வந்த காரணம் இன்னதென்றும் கருக்கமாகக் கூறினன் அங்கதனென்க. புவிக்குநாயகன் இப்பூமேல் சீதைநாய

கன் - பூமிதேவி ஸ்ரீதேவிகளுக்குத்தலைவனென்றபடியாம். பூ என்பது - வடமொழியாய்ப் பூமியையும், தென்மொழியாய் மலரையும் உணர்த்தும். மலர்மேலுறையும் மங்கையான இலக்குமியே பூமியின்மகளாய்ச் சேதயாகத் தோன்றின னாதலின், பூ என்பதை எவ்வாறுகொள்ளினும் ஏற்கும். பூதம் - மண் நீர் நெருப்பு காற்று விண்என்பவை. பி-ம்:—1அப். 2வந்தது. (கசு0)

உஉ.—இராவணன் இராமபிரானைப்பற்றிப் பரிசீர்த்துக்கூறல்.

அரன் கொலா மரிகொ லாமற் றயன்கொலா 1மென்பா ரன்றிக்
 குரங்கெலாங் 2கூட்டி வேலைக் குட்டத்தைச் சேது கட்டி
 யிரங்குவா னுகி ளின்ன மறிதியென் றுண்ணே யேவும்
 நரன்கொலா 3முலக நாத னென்றுகொண் டரக்க னக்கான்.

(இ - ன்.) சிவபெருமானோ? (அன்றித்) திருமாலோ? (அன்றி முண்ணையவரினும்) வேறான பிரமணதானோ? என்று (உலகத்தில் முதற்கடவுளாக) வழங்கப்படுகின்ற இவர்களன்றி, குரங்குகளையெல்லாம் கொண்டு ஒருசேனை சேர்த்துக் குட்டைபோலுள்ள சமுத்திரத்தை அணைக்கடி(க் கடந்து, அம்மாத்நிரத்தில் தன்னைப் பெருவீரனாகமதித்து), இப்போதாவது (இராவணன்) இரக்கங்கொள்வானாகில் அறிந்துவா என்று சொல்லி உண்ணை (என்னிடத்து) எவகின்ற மனிதனா உலகநாதனாகுபவன்? என்று சொல்லிக்கொண்டு இராவணன் பரிகாசமாகச்சிரித்தான்; (எ - று.)

‘ருத்திரவிஷ்ணுபிரமர்களைத் திரிமூர்த்தியரென்று சிறப்பித்துச் சொல்வது, உலகத்தி லுள்ளது; இவர்களிலொருவனுமன்றி, சேவலம். நரமனுஷ்யன் தன்னினத்தவரைப் படைத்துணையாகப்பெறுதற்கும் வகையின்றி நிலையற்ற மனமுள்ள குரங்குகளைச் சேனைகளாகத் திரட்டிக்கொண்டு, சிறகுட்டம் போன்ற இச்சிறுசமுத்திரத்தைக் கடந்ததனாலேயே தன்னைப் பெருவலியுடைமதித்து, ‘இராவணன் இப்போதாவது இரங்குகின்றனா? கண்டறி’ என்று உண்ணைத் தூதுவனாக அனுப்பினானே; ‘திரிலோகத்திலும் பிரசித்தனான மகாபிரதாபமுள்ள இராவணனிடத்தில் நாம் இங்ஙனம் செய்யலாமா? ‘என்கிற ஆராய்ச்சியுமின்றித் தூது அனுப்புகின்ற இவனுடைய பேதைமை இருந்தபடி என்னே! இந்த நரனை உலகநாதன் என்கிறாயே!!’ என்று இராவணன் ஏளனமாகச் சிரித்தன னென்க, நான் உலகநாதனா நென்ற குறிப்பினால், ‘நான் கொலா முலகநாதன்’ என்றது. வேலைக் குட்டம் - இருபெயரொட்டி. கடலைக்கடந்தது ஒரு பெரிதல்ல என்பதற்காக ‘வேலைக்குட்டத்தைச் சேது கட்டி’ என்றது. நான்-நசித்துப்போகும் இயல்புடையவனென்று காரணப்பொருள்படும் வடசொல். என்றுகொண்டு, கொண்டு-அசுசயுமாம். பி-ம்—1என்பதன்றி, என்பதொன்ற. 2கூடி, கொண்டு, காட்டி. 3உலகின். (கசுக)

உஉ.—அங்கத்தனரோக்கி ‘தூதுகிப உண்ணை இன்னுனென்று தெரிவி’
 என்று இராவணன் கேட்டல்.

கங்கையும் பிறையுஞ் சூறிக் கண்ணுதல் கரத்து நேயி
 சங்கமுல் 1 தரித்த மாணமம் திரிநகர் தன்னைச் சாரார்

அங்கவர்²நிலைமை நிற்க³மனிசனுக் கா⁴ வஞ்சாது
இங்குவர் தி⁴தனைச் சொன்ன தூதன்⁵யாவ னென்றான்.

(இ - ள்.) கங்காநதியையும் பிறைச்சந்திரனையும் (தன்)முடிமீது அணித்
துள்ள நெற்றியிற்கண்ணையுடைய சிவபிரானும் (தன்) கைகளிலே சக்கரத்
தையும் சங்கத்தையுற் தரித்தவனாகிய திருமாலும், இந்தநகரத்தில் (அச்சத்
திலால்) வரவேமாட்டார்கள்; அந்தச் சிவவிஷ்ணுக்களுடையதன்மையே அவ்
வாழிருக்கையில், 'ஒருமனிதன்பொருட்டாக (மனத்திற்) சிறிதும்அச்சமில்
லாமல் இத்திலங்காபுரியை வந்துசேர்ந்து (தூதுவர்த) இச்செய்தியைச்
சொன்ன தூதனாகிய நீ, யாவனோ? (அதனை எனக்குத் தெரியும்படிசொல்
லுக)' என்றுவினாவினான், (இராவணன்); (எ - று.)

சிவவிஷ்ணுக்களே எம் நகரினுள்வருவதற்கு அஞ்சி உட்புகாதிருக்கின்ற
னர். தேவர்களின் நிலைமையே அவ்வாறு இருக்க, ஒருமனிதனுக்குத் தூதாய்
வந்து 'பூதநாயகன் விதிக்குநாயகன்தான்விட்ட தூதன் யான்' என்கிறாய்
உன்னை இன்னொருவன் துறிவிக்கஎன்றனன் இராவணனென்க.கண்ணுதல்-
வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சக்கரவட்டை
யென்னும் பொருளுள்ள வேதியென்னும் வடசொல்-ஆகுபெயராய், சக்கரத்
தையுணர்ந்தும். மால் - அடியார்களிடத்து அன்பு, திருமகளிடத்து ஆசை:
இவற்றையுடையவனுக்குப் பண்பாடுபெயர்.மனிசன் = மதுஷன்; காசியபமுனி
வரதுமனைவியருள் மதுஎன்பவனின் சந்ததியாகஉண்டானவன்.பி-ய்:—1தரித்
தார்தாமந்நிற்க்கர்தன்னை, தரித்தானுற்றதறிந்துவந்துரைச். 2தம்மையன்றி,
தன்மைநிற்க. 3மனிதருக்காக, ஆரேனுமாக. 4சொற்ற. 5யாரை. (கசஉ)

உச. -வாலியின்மைந்த னென்று அங்கதன் இராவணனுக்கீதத்
தன்னைத் தெரிவித்தல்.

இந்திரன் செம்மல் பண்டோ ரிராவண¹னென்பான்.றன்னைச்
சந்தரத்²தோள்க ளோடும் வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றிச்
சிந்தூக் கிரிக டாவித்³திரிந்தனன் நேவ ருண்ண
⁴மந்தரப் பொருப்பால் வேலை கலக்கினான் மைந்த னென்றான்.

(இ - ள்.) இந்திரனது குமாரனும், முற்காலத்தில் ஒப்பற்ற இராவண
னென்று பிரசித்தமாக வழங்கப்படுபவனை (அவனது) அழகிய தோள்களுட
னே (தனது) வாலினிடத்தில் தொங்கும்படி சிற்றிக்கட்டி யானைகன்சஞ்சரிக்க
கின்ற(நான்குதிசையிலுமுள்ள)மலைகளிலே பாய்த்து திரிந்தவனும், தேவர்கள்
உண்ணும்படி மந்தரகிரியினுற் கடைலைக் கடைந்தவனுமான வாலியென்பா
னுடையபுதல்வனவேன் (யான்) என்று (தன்னையின்னொருவன் அங்கதன்)
தெரிவித்தான்; (எ - று.)

தேவர்கள் அசுரர்களைத் துணைக்கொண்டு மந்தரகிரியை மத்தாகவும் வாச
கியைக் கடைகயிருகவும் சந்திரனை யடைதூணாகவுக்கொண்டு பாற்கடைலைக்
கடைகையில் இளைத்தன ராக, அப்போது வாலி தனதுகையால் அப்பாற்கட
லில் அமுதெழும்புவுக் கடைத்தனனென்பதை⁴மந்தரமெழுகை மத்தூணாகி,

யந்தமில் கடைசயிறடைகலாழியான், சந்திரன் தூ னென்றிர் தருக்கின்வாங்கு
 ளர், இர்திரன் முதலிய வமரரேனையோர்," "பெயர்வுறவலிக்கவுழிடுக்கில்
 பெற்றியா,ரயர்வுறலுற்றதை நோக்கியானது, தயிரெனக் கடைந்தவர்க் கமு
 தத்தந்தது" என்று வாலிவதைப்படலத்து வந்ததுகொண்டும் உணர்க.

இந்திரன் - மிக்க ஐசுவரியமுடையவனென்று பொருள்படும் வடசொல்.
 செம்மல் - செம்மையைபுடையவன்: இது, புதல்வனென்ற பொருளில்வரும்.
 இராவணன்-உலகத்தாரைத் தன்கொடுமையாற் கதறச்செய்தவ னென்றும்,
 கைலாயமலையின் கீழ்த் தான் அகப்பட்டுக்கொண்டு கதறியவனென்றும் கார
 ணப்பொருள்படும்: இனி, விசிரவசின்சுமாரன் என்ற பொருளில் ராவண
 னென்ற சொல் வந்துள்ள தென வடமொழி இலக்கணதூலார் கூறுவர்.
 இர்திரன் செம்மல், இராவணனென்பான்மண்ணை...திரிந்தனன், வேலைகலக்
 கினான் - ஒரு பொருளின்மேல் வந்த பலபெயர்கள். 1-ம்:—1என்கின்றானே.
 2தோள்கடோறுந், தோளிளேடும், புயக்கனோடும். 3தேவர்க்குந்திரிக்கவொ
 ண்ணை,திரிந்தனன்றேவர்க்குண்ணை. 4மந்தரக்கிரியால். (கசாட)

2௫.—இதுமுதல் முன்றுகவிக்கா - இராவணன் அங்கதனைப்
 பேதோபாயத்தினால் வேர்படுத்தப்பாக்கித்தலைத் தெரிவிக்கும்.
 உந்தையென் றுணைவ¹னன்றேயோங்கு²நற் சான்று³முண்டால்
⁴நிந்தனை யிதன்மே லுண்டோ நீயவன் றாத⁵குதல்
 தந்தன⁶னினைக்கு யானே வானரத் தலைமை தாழா
 வந்தனை⁷நன்று செய்தா யென்னுடை மைந்த வென்றான்.

(இ - ள்.) 'உந்தத்தை என்னுடைய நண்பனல்லவா? (இதற்குச்)சிறந்த
 நல்லசாட்சியுமுண்டு: (அப்படி எனதுநண்பனும் மகாவீரனாயிருந்தவனுடைய
 புதல்வனான) நீ,(சாதாரண ஒரு மனிதனை)அந்த இராமனுக்குத் தூதுவனாக
 ஆதலாகிய இதைக்காட்டிலும் மேற்பட்ட பழிப்புக்கிடனாகிய செயல் ஏதே
 னும் உண்டோ? [இல்லை]; (ஆகையால் இப்போதாவது அவனது தூதர்தன்
 மையை விட்டிடு); என்னுடைய குழந்தாய்! உனக்கு, யானே வானரக்கட்
 குத் தலைவராயிருக்கும் பதவியைக் கொடுத்திட்டேன்; தாமதியாது வந்தாய்;
 (நீ) நன்றுசெய்தாய்' என்றுகூறினன் (இராவணன்); (எ - று.)

உன்னுடைய தந்தையோடு அக்கினிசாட்சியாக நான் நட்புக்கொண்டுள்
 னேன்: அவ்வண்ணமானவனுடைய புத்திரனாயிருந்து நீ ஒருமனிதனுக்குத்
 தூதுவனாகவதென்பது உனக்கு மிகவும்இழுக்குத்தரு மாதலால், இச்செயலை
 விட்டிடுக: தற்செயலாய்ப் போர்மூள்வதற்குமுன் வந்ததனால்,இப்போதுதூது
 வனாகவந்ததுவும் ஒருநன்மையாயிற்று:உனக்குவானரக்கட்டுக்கல்லாந்தலைவனா
 யிருக்கும்பதவியைத் தருகின்றேன். இப்பதவியை யேற்று மேன்மைபெற்று
 விளங்குவாயென்று பேதோபாயத்தினால் அங்கதனைத் தன்வசப்படுத்தப்பார்க்
 கின்றான் இராவணனென்க. இம்மனைமே மேலிரண்டுகவிசளிவற் கருத்துத்,
 காண்க, நண்பனுடையபுத்திரன் வேறு, தன்னுடையபுத்திரன்வேறு என
 ளுத்துமை யாராப்பிவ னல்லவன் தான் என்று தோன்முமாயு,தன்நண்பனு

ஸ்டய புதல்வனான அங்கத்தினர் 'என்னுடைமைந்த' என்கின்றான். பி - மீ:—
1என்றே. 2அறஞ், அறச். 3உண்டே. 4சிர்தனை. 5ஆகை. 6உனக்குரானே.
7என்றி. (கசச)

உசு. தாதையைக் கொன்றான் பின்னே தலைசமர் திருகை நாற்றிப் [ய்
1பேதையெனென்ன 2வாழ்ந்தா எனென்பதோர் பிழையுந்³தீர்ந்தா
சீதையைப் பெற்றே னுண்ணிச் சிறுவனு மாகப் பெற்றேன்
4ஏதெனக் கரிய தென்றா⁵னிற்றுதியி எனெல்லைகண்டான்.

(இ - ள்.) மரணகாலமாகிய ஆயுளின்காலவெல்லையை விரைவிற்காணப்
போகின்றவனான இராவணன்,—(பின்னும் அவனைநோக்கி,—'ஈ இவனது
தூதராயிருப்பதைவிட்டிட்டு வானரத்தலைமையுண்டொழுதியானால், தன்
தந்தையைக் கொன்றவனுடைய பின்னே இரண்டுகையைத் தலைமேற் சமர்
துகொண்டும் [தலையின்மீது வணக்கக்குறியாக இருக்கையும் குவித்துக்
கொண்டும்], (முகத்தைத்) தொங்கப்போட்டுக்கொண்டும் (கண்டோர்
இவன்) அறிவில்லி என்று சொல்லுமாறு வாழ்ந்தானென்று (உலகத்தாரால்)
எனனமாகச் சொல்லப்படுவதாகிய ஒப்பற்ற பழிச்சொல்லையும் நீக்கப்பெற
வாய்:(யானும்அப்போது),சீதையையும் அடைந்தேன்;ஈயும் புதல்வனாக வந்து
சேர்ப்பெற்றவனாவேன்; (இனி), எனக்கு அருமையானது யாதுஉள்ளது?
என்றழகுகறிஞன்; (எ - று.)

ஈ யாருடைய தூதனென்கிறாயோ, அவனோ உனதந்தையைக் கொன்ற
வன்; தந்தையைக்கொன்றவனைப் பகைவனாகக்கொள்வது முறையே யன்றி,
அவனிடத்துத் தலைமேற்கைகுவித்து முகக்கவிழ்த்து பணியானாயிருப்பது
முறையன்று: உலகோர்பழித்தற்கும் இடனாகும்: ஆதலால், அவனை விட்டிட்டு
டால்,உலகோர் உண்ணிப் பேதையெனென்று பழித்தற்கும் இடமிராது. நான்
சொன்னவாறுசெய்தால், நான் சீதையைப் பெற்றிருப்பதன்றி, உண்ணியும்
பெற்றேனாவேனெனலால், எனக்கு இனி எதுவுங் கைகூடுமென்று தான் முந்
கூறியதை வற்புறுத்தற்கு மீண்டுக்கூறுகின்ற நென்க. இப்போதாவது நல்
வழியுபிறந்து பிராட்டியை இராமனிடத்துச் சமர்ப்பித்துத் தன்பிழையைப்
பொறுக்குமாறுவேண்டி உயிர்பிழைத்துப்போவது இராவணனுக்குத் தகுதி
யாயிருக்க,நன்மதிசிறிதுமில்லாமல் சீதையைப்பெற்றேனென்கின்றானே:'கெ
டுமதிக ண்ணுக்குத்தோன்றது' என்றவாறு இவன் தனது சாவுகாலங்கிட்டி
னமையை யுணராது பிதற்றுகின்ற நென்பார்'இறுதியி எனெல்லைகண்டான்'
என்று இராவணனுக்கு ஒருபெயர்கூறினர். தலைசமர்து இருகைஎன்பதற்கு -
துக்கக்குறிப்பாகத் தன் இருகையையும் தலைமேற் கவியவைத்துக்கொண்டு
என்று உரைப்பாரு முளர். இராவணன் இறப்பது தேற்றமாதல்பற்றி, இறுதி
யினெல்லைகாண்பான் என்னவேண்டிய இடத்து 'இறுதியினெல்லைகண்
டான்' என்றது; தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட
காலவமுமைதி: தீர்ந்தாய் என்ற இடத்திலும் இவ்வாறே. பி-ம்:—1பேதையு
ய், 2வாழ்ந்தாய், 3தீர்ந்தாய், 4யாது, 5இறுதினற்கு. (கசச)

2௭. 1 அந்நர ரின்று நாளை யழிவதற் கைய மில்லை
யுன்னர 2சனக்குத் தந்தே னானதி யூழிக் காலம்
பொன்னரி சமந்த பீடத் திமையவர் போற்றி செய்ய
மன்னவ 3கூக யானே சூட்டுவன் மகுட மென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), 'அந்த மானிடர் இன்றைநாளையிலே அழிந்திடு
வதற்குச் சந்தேக மில்லை: உனக்கு உரிய வானரத்தலைமையை உனக்குக்கொ
டுத்திட்டேன்; கற்பாந்தகாலம்வரையும் பொன்னாலியன்ற சிங்கந்தாங்குவ
தாகச் செய்யப்பெற்ற சிங்காதனத்திலே (வீற்றிருந்து), தேவர்கள் துதிக்க,
(இந்தத்தலைமையை மேற்கொண்டு) ஆட்சிசெய்க; வானரத்தலைவனாக (இப்
போதே) மகுடஞ்சூட்டுவேன்' என்றுங் கூறினான்; (எ - று.)

வாலி வானராச ஞாதலால், அவனதுமகனான அங்கதனுக்கு வானரத்
தலைமை உரியதாகும். கீழிரண்டு செய்யுளிற் கூறியதனையே இங்கு வேறு
வகையாக இராவணன் கூறுகின்றன னென்க. இமையவர் - இமயமலையில்
வாழ்பவ ரென்றும், இமையில்மூடாமையாகிய விசேஷமுடையவரென்றும்
காரணப்பொருளுரைப்பர். இன்று நாளை - வெருவிவரவி வென்னும்பொருட்டு.
பி-ம்:—1 அன்னவர். 2 உனக்கே. 3 ஆதிபுன்னை, ஆகவன்று. (கசக)

2௮.—இதுவும் அநீத்தவியும் - இராவணன்கூறியதைக் கண்டித்து
அங்கதன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கு³.

அங்கதன தனைக் கோளா 1 வங்கையோ டங்கை தாக்கித்
துங்க²வன் றோளு மார்பு மிலங்கையு³ துளங்க நக்கான்
இங்குநின் றார்கட் கெல்லா 4 மிறுகியே யென்ப துன்னி
5 துங்கள்பா னின்று மெம்பாற் 6 போந்தன னும்பி யென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கதன் அவ்விராவணன்கூறியதைக் கேட்டு, அழகியகை
யோடுமற்றொரு அங்கையைச்சேர்த்துப்படைத்து உயர்ந்துள்ளனவான(தன்)
வலியதோள்களும் மார்பும் இலங்கைகளும் அசையும்படி சிரித்தவனாகி; 'இந்த
லங்காபுரியிலுள்ளவர்கட்கெல்லாம் மரணமே (விளையப்போகின்றது) என்ற
(இந்த) விஷயத்தை(முன்னமே) ஆராய்ந்தறிந்து, உங்களிடத்தினின்றும் எம்மி
டத்து உனது தம்பியே வந்துள்ளான்' என்றுகூறினான்; (எ - று.)

இந்தலங்காபுரியிலுள்ளவர்கட்கெல்லாம் விரைவில் மரணம் கோரப்போகி
ன்றதென்பதைத் தனது முன்னறிவாலுணர்ந்து உனதுதம்பியே எம்மிடத்து
வந்து சேர்ந்துள்ளமையைக் கண்டுகடாகக் கண்டறிந்தும், நீ, விளைவதறியாது
பீதற்றுக்கின்றாயே! என்று கூறி இராவணனது பேதைமைக்காகத் தோளும் மார்
பும் இலங்கையுமே சலிக்கும்படி பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தனன் அங்கதனென்க.
பி-ம்:—1 அங்கைகொண்டு. 2 நல். 3 குலங்க. 4 இறுகியென்றென்றுமுள்ளான்.
5 உங்கள். 6 போந்ததென். (கசஎ)

2௯. வாய்தரத் தக்க சொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய் வாயேல்
ஆய்தரத் தக்க தன்றோ தூதுவந் 1 தாச தாள்கை
நீதரக் 2 கொள்வேன் யானே யிதந் 3 கினி நிகர்வே மெண்ணில்
நாய்தரக் கொள்ளுஞ் சிய நல்லர சென்று நக்கான்.

(இ - ன்.) (யின்னும்), 'வாயிலே வருபவைகளைச் சொல்லி, என்னை உன் வசமாகச் செய்துகொள்வாயானால், -தூதனாகவந்து(நான்) அரசபுரிசை (பெரியோரால்) ஆராய் தற்குரிய செயலல்லவோ? நீ (வானரத்தலைமையைத்) தர யானா கொள்வேன்? [யான் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்]; (ஒருகால் வானரத்தலைமையை நீ தர நான் பெற்றுக்கொள்வேனையானால்) இந் தச்செயலுக்கு இனிவேறாக ஒரு உவமை நாடிச்சொல்வோமேயானால், நாயான துகொடுக்கச் சிங்கமானது பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற சிறந்த மிருகாதிபத்தன்மைக்கு ஒப்பாகும்' என்று சொல்லிச் சிரித்தான், (அங்கதன்); (எ - று.)

தூதனாகச்சென்ற யான் மாற்றன்வார்த்தைக்கு உட்பட்டி ஆசையினால் வேறப்பட்டே னானால், இதனால் பெரியோர்கள் ஆராய்ந்துகூறும் பாவமும் பழியும் மிகுமன்றோ! அன்றியும், நீ தரவா நான் அரசுகொள்ளவேணும்? நான் உன்னிடத்தினின்றும் அரசைப்பெற்றுக்கொள்வது, நாயினிடத்தினின்றும் சிங்கம் அரசைப்பெற்றுக்கொள்வதுபோலு மென்று, இராவணன் கூறியதைப் பரிசுதித்துத் தன்பெருமித்தோன்ற அங்கதன் கூறுகின்றன னென்க. பி-ய்:— 1. அரசை. 2. கொள்வன்யானோ. 3. ஒருநிகருமுண்டோ, இனிநிகர்வேறுண்டோ. 4. 0.— இராவணன் முதலிற்சினந்து பிறகு 'வந்த காரியத்தைக் கூறுக' எனல்.

1. அடுவனே யென்னப் பொங்கி 2. யோங்கிய வரக்க னந்தோ தொடுவனே 3. குரங்கைச் சீறிச் 4. சுடர்ப்படை 5. யென்று தோன்ற நடுவனே 6. செய்யத் தக்க 7. நாளுலர் தாரை நம்பிப் படுவதே 8. துணிந்தா யாகில் வந்தது பகர்தி யென்றான்.

(இ - ன்.) ('இவனைக்' கொன்றே தீர்வேன்' என்று சினம்மிகுந்து எழுந்த இராட்சசனாகிய இராவணன், — (பிறகு); அந்தோ! குரங்கைச்சீறி (அதனைக் கொல்லுமாறு) ஒளிபுள்ள ஆயுதத்தை (நான்) தொடுவேனோ? [வானரத்தைக் கொல்லுமாறு சினந்து படையைக் கையாற்றொடுதல் பெருவீரனான எனக்கு இழுக்காமல்] என்றசொல்லி, ('கண்ணுக்குத்' தெரியாத யமனை (இறுதி) செய்யத்தக்க ஆயுள்நான் முடியப்பெற்றவனான இராமலட்சுமணரை நம்பி இறப்பதற்கே துணிந்திட்டாயாயின் வந்தகாரியத்தை சொல்வாய்' என்றான்.

யமன் மரணகாலத்துக் கண்ணுக்குத்தோன்றாதவந்து ஆயுள்முடியப் பெற்றாரின் உயிரைக் கொண்டிபோவ னென்ற தூத்கொண்கைபற்றி, 'தோன்ற நடுவனே செய்யத்தக்க நாளுலர்தார்' எனப்பட்டது. இராமலட்சுமணர் இறப்பது நிச்சயமென்று தான் கருதியமைதோன்ற, இவ்வாறு கூறுகின்ற னன், இராவணன். நீ என்னைச்சேராது இராமனிடம் இருந்தால் உனது உயிர் போவது திண்ணமென்பான் 'படுவதே துணிந்தாயாகில்' என்றான். இவையோ ரென்றும் வழியோரென்றும் செல்வரென்றும் பாராது யாவரிடத்தும் ஆயுள் முடிந்தநிலையில் ஒருதன்மையாக நடத்தலால், யமனுக்கு 'நடுவன்' என்று பெயர்; நடுவன் - பட்சபாதமில்லாமல் நடப்பவன்: ஸமவர்த்தீ என்ற வடமொழிப் பெயரும் இப்பொருளேபடும். பி-ய்:— 1. அடுவனோ. 2. ஓங்கிவான். 3. குரங்குதன்னை. 4. சுடர்ப்படைக்கு. 5. இழிவுதோன்ற, என்கொண்டான், ஒன்றுகொண்டான். 6. என்னத்தக்காய். 7. நாளுலர்தார்க்குத்தாய், நாளுலர்தார்க்குத்தாய். 8. குனிந்தாய்.

உ.த.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - அங்கதன் இராமபிரான்கூறியதை இராவணன்விடந் தெரிவித்தலைக் காட்டும்.

கூறியின் மென்னை நீபோய்த் தன்குல முழுதுங்கொல்லும் பாவியை 1யமருக் கஞ்சி யரண்2புக்குப் பதுங்கி னுனைத் தேவியை விடுக வன்றேற் 2செருக்களத் தெதிர்த்து தன்னின் ஆவியை 5விடுக வென்ற 6னருளிணம் விடுகி லாதான்.

(இ - ள்.) (நீ தன் திறத்தில் மிகவும் பிழைபுரிந்திருந்தும்) இன்னும் (உன்னிடத்துக்) கருணையைவிடாத அந்த இராமபிரான், இப்போது என்னை யழைத்து, நீ போய்த் தன்னுடைய குலத்தை யெல்லாம் அழிச்செய்யும் பாவியைச் சேர்த்து, போருக்கு அஞ்சி அச்சங்கொண்டு அரணுக்குள் புகுந்து பதுங்கி நிற்கொண்டிருக்கிற அவ்விராவணனை நோக்கி, 'தேவியை விட்டிடுக; அவ்வாறு செய்யவிரும்பவில்லையாயின் போர்க்களத்திலே (போர்செய்யுமாறு) எதிர்ப்பட்டுநின்று தன்னுடைய இளைய உயிரை விட்டிடுக (என்று கூறுவாய்)' என்று சொல்லினான்; (எ - று.)

இப்போதாவது சீதையைக்கொணர்ந்து கொடுத்து இராவணன் உயிர்தப்பட்டும்; அவ்வாறு செய்யவிரும்பவில்லாமற் போனால், போர்செய்துமான் வதென்று துணிவுகொண்டு, அச்சத்தினால் அரணிற் பதுங்கியிராமல் வரட்டுமென்று உன்னிடத்துச் செய்திசொல்லுமாறு இராமபிரான் கூறின நென்று செய்தி தெரிவித்தான் அங்கத நென்க. இப்பொழுது என்னைத் தூதுவிடுத்ததும் அவ்விராமபிரானது அருளின்செயலே யென்பான், 'அருளினம்விடுகி லாதான்' என்று இராமபிரான்க்குறித்தான். இராவணன் சீதையைக்கவர்ந்து சென்றது - அரக்கர்குலமெல்லாம் அழிந்துபோவதற்குக் காரணமா மென்பான் 'தன்குலமுழுதுங்கொல்லும் பாவியை' என்றான். விஷ்ணுன் முதலிய சில அரக்கர் தப்பவில்லையோவெனின், — அவர்கள் அரக்கர்க்குரிய கொடுமை நீங்கியவ ராதலின் அரக்கராகக் கணிக்கப்படா ரென்க. பி-ம்:--1எய்தி. 2புகப். 3பதுங்கினுனென், பதுங்குவானை. 4செருப்புறத்தெதிரேவந்துன், செருக்களத்தெதிர்த்துதன்னை. 5விடுக்க. 6அருளினை. (கரு0)

உ.2. பருந்துணைப் பாட்டி யாக்கை படுத்தநாட் 1படைரு ரோடும் மருந்தினு யினிய மாமன் மடிந்தநாள் வணத்துள் லைகி இருந்தழி 2வந்த தங்கை 3மூக்கும்வெம் முலை யு மெம்பி 4அரிந்தநாள் வந்தி லாதா 5னிணிச்செய்யு மாண்மை யுண்டோ.

இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) பாட்டியாகிய தாடகையின் உடலைப் பருந்து உண்ணும்படி கொன்று விட்டதாயினாலும், மருந்தைக்காட்டிலும் அநுகலனான மாமனாகிய சுபாகு (விசுவாமித்திரமுனிவனுடைய வேள்வியைக் கெடுக்கச்சென்று) படைகுருடனே இறந்தநாளிலும், (யான்) காட்டிலே (பஞ்சவடியில்) தங்கியிருந்தபோது வந்த (அவனது) தங்கையான குர்ப்பணகையின் மூக்கையும் விரும்பத்தக்க முலையையும் என் தம்பி இலட்சுமணன் அரிந்தபோதும் (பொருமாறு எதிர்த்து) வந்திராதவன் இனிச்செய்யும் ஆண்மையும் உண்டோ? (எ-று.)

இதுமுதல்ஐந்துகவிகள் இராமபிரானுடையசொல்லாக அங்கதன் இரா வணனிடத்துக்கூறுவன. இராவணன் வலிமையுள்ளவனானால் தன்னுடைய பாட்டிமுறையானதாடகை மாமன்முறையான சுபாகு இவர்களை யான் கொ ன்றபோது அவர்கட்காகப்பரிந்துகொண்டுபோருக்கு வரவேண்டாவோ? அவை போகட்டும்: என் தம்பி அந்தஇராவணனுடைய உடன்பிறந்த சூர்ப்பணகை யை அங்கபங்கஞ்செய்தானே? அப்போதாவது அவசியம்பொருமாறுவந்திருக்க வேணுமே: அப்போதும் வரவில்லையே: அங்கனம் வராதது அவனுடைய வீர மின்மையைக்காட்டுவதால், அங்கனம்வலியற்றுக்கிடந்தான், இப்போதும் அரணிப்புருந்துகொண்டு பதுங்கியிருப்பானேயன்றி எதிர்த்துகின்று போர் புரிய வலியிலானென்பது விளக்குகின்றதல்லவா? எனக் கூறுமாறு ஸ்ரீராமன் சொல்லினானென்று இராவணனிடம் அங்கதன் கூறுகின்றானென்க. இவ்வா றெல்லாம் அங்கதன்கூறுவது இராவணனுக்கு ரோஷத்தை மூட்டுவதற்காக. 13-ம்:—1பகைஞரோடும், 2வந்தகைகை, தக்கைமூக்கும். 3இருஞ்செவிமுலை யினோடும், மூக்கொடுமுலைபுமெம்பி, இருஞ்செவிமூக்குமெம்பி, இருஞ்செவி முலைபுமூக்கும். 4அரித்துழி. 5ஆண்டொழிவழிகிதென்றான், ஆண்டொழிவழி தம்மா, இனிவரற்கையமுண்டோ. (கடுக)

கூ. 1களை யொடும் படைஞ ரோடுங் கேடில ருயிர்கட் கெல்லாம்
2களையெனத் தம்பி யாரை வேரொடுங் களையக் கண்டும்
இளையவன் பிரிய மாய 3மியற்றியா யிழையை வெளவும் [டோ.
வளையெயிற் றரக்கன் வெம்போர்க் கினி4யெதிர் வருவதுண்

(இ-ள்.) அழிவில்லாத உலகத்துயிர்களையெல்லாம் அழிப்பதற்கு (இவர்) களைபோல்வர்' என்றகருதி (கான்முதலிய) தம்பிகளைச் சுற்றத்தாருடனும் சேனாவீரருடனும் வேருடனே [மிச்சமில்லாமல்] (கான்) ஒழித்துவிட்டதை யறிந்திருத்தும், — (எனது) தம்பியாகிய இலக்குமணன் (என்னைவிட்டுப்) பிரியும்படி வஞ்சனைத்தொழிவைச் செய்து (அவன் பிரிந்த சமயம்பார்த்து) ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணக்களைப் பூண்டவளான (என்) மனைவியைக் களவு செய்த வனைத் தோரத்தக்களைபுடைய அந்த இராவணன்], கொடியபுத்தத் திற்கு இனித்தான் எதிராகவரப்போவதுஉளதோ? (எ - று.)

இராவணனென்பவன் எதிர்த்துப் போர்செய்யவல்ல வீரமுடையவ னானால், சேதையைத் தன்வசப்படுத்திக்கொள்ளவேணுமென்று தான் எப் போது விரும்பினாலே, அப்போதே எதிரவர்த்து பொருது என்னை வென்றல்ல வா அச்சேதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்லவேணும்: அங்கனஞ்செய்யாது கான் தன் தம்பிமாரான கான்முதலிய பதினாலாயிரவரைக்கொன்றதைக் கண் டும் என்னோடு பொரவலிமையில்லாமையாற் பதுங்கியிருந்து மாயமானையே வி என்னையும் என் தம்பியான இலக்குமணையும் பிரித்துச் சேத தனிப்பட்டது கண்டு அவ்வேளையில் எப்போது கவர்த்தாலே, அப்போதே அவ்விராவணன் கம்மோடு எதிர்த்துப்பொருதற்கு வலியிலானென்பது விளக்குகின்றதல்ல வா? என்று கூறுமாறு இராமபிரான் சொல்லினானென அங்கதன் இராவண

விடத்துக் கூறுகின்றான். கனையானது தான். தோன்றிய பயிரையோங்கவிடாது அழியச் செய்வதுபோல இரத்தக்கரன்முதலியோர் தாம் உள்ள இடத்துவாழும் கல்லைரையோங்கவிடாது அழிப்பவ ராதலின், கனையென்றது. தம்பியாரென்றது - தம்பி முறையாரான கரையும் துஷணதிரிசிரசுக்களையும்.

கரணென்பவன்-பூர்வீகராட்ச்சகிரேஷ்டனான சுமாலியின்மகனும் இராவணன் தாயான கேகசியின் தக்கையும் இராவணனது தந்தையான விரிவமுனிவரையே கணவனாக அடைந்தவளும் இங்குக்காட்டிய இருமுறையாலும் இராவணனுக்குச் சிறியதாயுமாகிய கும்பீகரியின் குமாரகுதவால், இராவணனுக்குத் தம்பியாவன். இராவணனது தந்தையான விரிவமுனிவர்க்கே கலையென்பவளிடம் தோன்றிய தூடணன் திரிசிரசு என்பவரும் அவ்விராவணனுக்குத் தம்பியாராதலே யுணர்க இரத்தக்கரணச் சேனையோடும் படைவீரர்களோடும் தம்பியாரான துஷணன் திரிசிரசுள்ளும் படைத்தலைவரோடும் இராமபிரான் கொன்றனன். அங்கனம் கரன்முதலியோர் தம்பியாராகனோடு அழிக்கப்பட்டபின்பு சூர்ப்பணகையென்பவனால் ராமலக்ஷ்மணரிடத்துப் பெருங்கோபமும் சீதாதேவியரிடத்துப் பெருங்காதலும் மூட்டப்பட்ட இராவணன் சீதையைக் கவர்வதற்கு மாரீசனைத் துணையாகவரவேண்டுமென்று வேண்டவே, அவன் பொன்மானுருக்கொண்டு தண்டகாரணியத்திற் பஞ்சவடியிலே சீதையினெதிரிலுவாவ, அதுகண்டு விரும்பிய சீதையின்விருப்பத்தின்படி இராமபிரான் அதனைப் பிடித்தற்குப் புறப்பட்டு கெடுத்தாரஞ்சென்று மாயமானென்று உணர்ந்து அதன்மீது அம்பெய்யவே, மான்வடிவம் கொண்ட மாரீசன் அம்புபட்டு வீழ்கையில் ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மண! என்று இராமன்ருரலாற் சத்தமிட்டுவீழ்ந்து இறக்க, அக்குரல்கேட்ட சீதையின்விஷரோமொழியால் இராமனுள்ளவிடம்நோக்கி இலட்சுமணன் பிரிந்துசெல்ல, அச்சமயம்பார்த்து இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றானென்க. பி-3:-1கிளாறெடும். 2கனையன். 3இயற்றியெகொண்டபோன. 4இவன். (கடுஉ)

௩. ௪. 1 வந்திழை தன்னைக் கண்ணுற் றெதிர்த்தவர் தம்மை யெற்றிச் சாந்தெனப் புதல்வன் றன்னைத் 2 தரையிடைத் தேய்த்துத் தன் 3 காந்தெரி மடுத்துத் தானுங் காணவே கடலைத் தாவிப் [னூர் போந்தபின் வந்தி லாதா 4 னினிப்பொரு போரு முண்டோ.

(இ - ன்.) (எம்மால் அனுப்பப்பட்ட தூதுவனாகிய அநுமான்),—சீதா பிராட்டியைப் பார்த்திட்டு, எதிரிட்ட வீரர்களையெல்லாம் மோதியெழுத்து, (தன்) புத்திரனை அட்சகுமாரனைச் சாந்துபோல ஆய்விடுமாறு பூமியிலே அரைத்துவிட்டுத் தான் [இராவணன்] குடியிருக்கும் ஊராகிய இலங்கையை எரிக்கின்றெருப்பையிட்டுஎரித்துத் தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கடலைக்கடந்து போயினபின்பும் (அந்த அநுமனையழிக்கவேணுமென்று எண்ணக்கொண்டுவெளிப்பட்டுவரவேண்டியதாயிருக்கவும்)வந்திலாதவனாகியஇராவணன், இனி(நேரேவந்து)செய்யப்போகின்ற புத்தமும் உண்டோ? (எ-று.)

கரன் முதலியோர் அழிந்தது அவ்விராவணன் தன் கண்ணுற் காணாதது; மேலும், அந்தப்பழிக்குப் பழியாகச் சீதையைக் கவர்ந்துகொண்டு; வந்து

விட்டோமென்று கருதி இராவணன் ஒருகால் வானா இருக்கலாம்; அது விட்டக் கட்டும்; எமது தூதுவனான அநுமான், கடல்கடந்துசென்று தன்வீரர்கள் பலரையெற்றியது அட்சுமுாரணக்கொன்றது இலங்கையில் நெருப்பிட்டது முதலிய கோரச்செயல்களைச் செய்தானே; அவ்விராவணன்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயேயன்றி இவ்வாறு கடுஞ்செயல்களைச் செய்து அவ்வநுமான் மீண்டுவந்தது? உண்மையான வீரனென்றால், அங்கனஞ் செய்துவந்த அநுமனோடும், அவனை எவியனுப்பிய என்னோடும் எதிர்த்துவந்து பொரவேண்டாவோ? அப்போதெல்லாம் பொரவலியற்றுப் பதங்கிக்கிடந்த இராவணன் இப்போதும் பதங்கிக்கிடப்பானேயன்றிப் பொரவாரானென்ற சொல்லி வருமாறு இராமபிரான் கூறினதாகப் பின்னும் அக்கதன் கூறினனென்க. பி-ம்:—1 ஏந்தியபடைகன்கொண்டன்று. 2 தரையொடுங். 3 காய்த்தெரி. 4 இவனனிப். (கருட)

கூ.நூ. உடைக்குலத்¹ தொற்றர் தம்பா லுயிர்கொடுத் துள்ளக்கள்ளர் துடைத்துழி வருணன் வந்து தொழுதுழித் தொழாத சொற்றக். 2 குடைத்தொழி லும்பி கொள்ளக் கொடுத்தழி வேலை கோளியடைத்துழி வந்தி லாதா 3 னினிவர வைய முண்டோ.

(இ - ன்.) (தம்முடைய குலத்திற்) பிறந்த ஒற்றர்களிடத்திலே அவருயிர்களைக்கொள்ளாமல் விடுத்திட்டு (அவர்களுடைய) மணக்கள்ளத்தைப் போக்கியபோதும், வருணபகவான் பிரதியட்சமாய்வந்து (தன்மீது அணைகட்டும்படி) தொழுதபோதும் (தன்னைப் பிறந்தொழுவதன்றித் தான் எவரைபுற) தொழவேண்டாத வெற்றிபொருத்திய (இலங்கைக்கு) அரசபூணுத்தொழிலை விடவேண்டிப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கொடுத்தபோதும், கடலை முயன்று அணைகட்டியபோதும் வராத அந்த இராவணன் இனி வருவானென்று கருதச்சத்தேகமேனும் உள்ளதோ? [நிண்ணமாக இராவணன் வாரானென்றபடி].

இராவணனது ஒற்றர்களான சுகன் சாரணன் என்ற இருவர் இராமபிரானது வானரசேனியின் நிலையை புணருமாறு வானரவடிவுகொண்டு வந்தனராக, விடவேண்டிவான் அவர்களைப்பற்றிவானரக்கர்க்குத்த இழுத்துக்கொண்டு போய் இராமபிரான்முன்னே விட்டுச் செய்தி சொல்லித் தன் மந்திரவலிமையால் அவரைத் தம்முடைய நிசவடிவம்பெற்றிமொறுசெய்ய, அப்போது இராமன் கருணைகொண்டு கன்னவேடங்கொண்டிருந்த அவர்களை வானரக்கர்க்கு ஒன்றுஞ்செய்யாதபடிவிலக்கித் தன்னுடையவலிமையெல்லாம் இராவணனிடத்துச்சொல்லுமாறு சேனைகளையெல்லாங்காட்டி யனுப்பினனாதலால், 'உடைக்குலத்தொற்றர் தம்பா லுயிர்கொடுத் துள்ளக்கள்ளர் துடைத்துழி' என்றது. சேதுபந்தனஞ் செய்தபின்னரே ஒற்றர் தம்பா லுயிர்கொடுத்து உள்ளக்கள்ளர் துடைத்தமை நிகழ்த்திருக்கவும் அதனை முன்னர்க்கூறியது, செய்யுளாதலின். வருணன் வந்து தொழுதற்கு முன்னமே தம்பிக்குக் கொற்றக்குடைத்தொழில் கொடுத்திருக்கவும் அதனைப் பின்னர்க்கூறியதும் செய்யுளாதலினால்தானென்க. தன்னுரைக்கிட்டி மாற்றான் முற்றுக்கைசெய்யும்முன் தூரத்திலிருக்கும் போதே அவனைப் பொருது ஒட்டிதல் செய்யவேண்டியவருக்க, தன்னுரை

யடைந்து தன்னைச் சேர்ந்தவரைப் பரிபலப்படுத்துவதும், தன்னுடைய யறியும்படி விடுவதுஞ் செய்த அந்த இராவணன் எதிர்த்துச் சண்டைக்கு வரப் போகின்றா னென்று கருதுவதற்கும் இடமில்லை யென்று கூறினான் இராம பிரானென்றான் அங்கதன். கொற்றம்-அரசுக்குரியதுமாம். ஐயம் என்பதன் பின், இழிவுசிறப்புப்பொருளான உம்மை தொக்கது. துடைத்துழி, தொழு துழி, கொடுத்துழி, அடைத்துழி, பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு - தொகுத்தல் - உடைத்தவன்றேற்றமெல்லா மொருமையின் மாற்றியூற்றம் என்று ஒருபிரதியில் முதலடி காண்கின்றது. பி-ம்—1ஒற்றர்க்கம்மாவூரை கொடுத்து. 2கொடைத்தொழிறம்பி. 3ஆண்டொழிற்கழகேதம்மா, ஆண்டொழிலழகிதம்மா, இனிச்செயுமாண்மையுண்டோ. (கடுசு)

உசு. மற்புண்ட தேவர் காண 1மணிவரைத் தோளின் வைகும் நெறிப்புண்ட ரீக மன்ன முகத்தியர் 2முன்னே நென்னல் பொறிப்புண்ட ரீகம் போலு 3மொருவனாற் புனைந்த மொளி பறிப்புண்டும் வந்தி லாதா 4னினிப்பொருடும் 5பான்மையுண்டோ.

(இ - ள்.) (தன்னாற் சிறையிலே) மடக்கப்பட்ட தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும், அழகிய திரிகூடமலையின்மேலே தங்கியுள்ள நெறித்தலைக் கொண்ட தாமரைமலரையொத்த முகத்தைபுடையான தேவமகளிர்க்கு எதிரே, நேற்று உடற்புள்ளிகளைபுடைய புலியையொத்த (பராக்கிரமசாலியான) ஒப்பற்ற சுக்கிரீவனால் (தான்) அணித்திருந்த கிரீடம் பங்கஞ்செய்யப்பெற்றும், (அந்தச்சுக்கிரீவனை அப்போதே கொல்லுமாறு) தொடர்ந்துவராமலிருந்தவனான இராவணன், இனிமேல் போர்செய்யப்போகின்ற தன்மை உண்டோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ - று.)

தனது எதிரிகளான தேவர்முன்னிலையிலும், மகளிர் முன்னிலையிலும் சுக்கிரீவனால் மருடபக்கம் நேர்ந்தது மிகவும் அவமானத்தை விளைத்து ரோஷத்தை வளர்க்கு மாதலால், உடனே போர்செய்து தன்திறனைக் காட்டித் தன்னையவமதித்தவனைத் தொடர்ந்துவந்தேனுங்கொல்லவேண்டியதாயிருக்க, ரோஷப்படவேண்டியகாலத்திலே அங்கனஞ் செய்யாமலிருந்தவன் இனியும் போருக்கு வரமாட்டா னென்று கூறுக வென்றான் இராமபிரானென அங்கதன் கூறுகின்றன நென்க. புண்டரீகம்-தாமரையும், புலியும்; வடசொல். இச்செய்யுளில் முதலெழுத்துவேறுபட்டிருக்க இரண்டுமுதலியஎழுத்துக்கள் ஒருவகையாக வந்து பொருள்வேறுபட்டது தீர்ப்பு என்னுஞ் சொல்லணியாம். நென்னல்-நெருநல் என்பதன்மருஉ வென்பர். மணிவரைத்தோளின்வைகும்-அழகிய அல்லதுமணிப்பூண்களையணிந்த மலைபோன்றதோளிலேதங்கிய [தோளைத்தழுவுபவரான] மகளிர்என உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ம்:—1தன். 2முன்னேநிற்க, எதிரேநென்னல், நென்னல்காண. 3ஒருவனற்புனைந்த. 4என்னிளிப். 5படுவதென்றான், படர்வதென்றான். (கடுசு)

பசையறு சிந்தை யானைத் தமரொடும் படுத்த போதும்

இசைபெண்க் கில்லைபென்றேயென்பதோ ரிகழ்வு 1கொண்டான்

2வசையற் விசைக்கு மூரை வளைக்கவும் வந்தி லாதான்
 திசையினை வென்ற வென்றி வரவரச் சீர்த்த 3தென்றான்.
 என்று ஒருசெய்யுள் இக்கேசிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1காண்
 பான். 2வசையறவைகும். 3அன்றே.

உஎ.—இராமன்சொல்லிய செய்தியைச் சொன்ன அங்கதன்
 இரண்டிலொன்றைப்புக எனல்.

என்றிவை 1யியம்பி வாவென் தேவின 2னென்றினை யெண்ணி
 ஒன்றுனக் குறவ துன்னித் துணிந்துரை யுறுதி பார்க்கின்
 துன்றிருங் குழலை விட்டுத் தொழுதுவாழ் சுற்றத் தோடும்
 பொன்றுதி 3யாகி லென்பின் வாயிலிற் புறப் பென்றான்.

(இ-ள்.) என்ற இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லி(அந்த இராவணனுடைய
 மனக்கருத்தை அறிந்து)வருவாயென்று என்னைக் கட்டினையிட்டனுப்பினன்;
 (ஆதலால், இவ்விரண்டிலே) உனக்குத்தக்க செயலொன்றை நன்கு ஆராய்
 ந்து, துணிந்துசொல்வாய்: (உனக்கு பிராணபாயமுண்டாகாமல்) கன்மை
 யான செயலைப் பார்ப்பாயானால், நெருங்கிய மிக்க கூந்தலையுடையவளான
 சீதாபிராட்டியை (இராமபிராணித்திலே) கொண்டுவந்துவிட்டு(அப்பிராண)
 வணக்கி வாழ்ச்சிபெறுவாய்; பந்துக்களோடு இறந்துவிடுவாயானால், [இறந்து
 விடுவதை நிச்சயத்தாயாயின்], என்னுடைய பின்னேதானே விட்டுவாயிலி
 லிருந்து வெளிப்பட்டிருவாய் என்று கூறினன், (அங்கதன்); (எ - று.)

சீதையை விட்டால் பிராணனோடுவாழலாம். இன்றேல் உயிரைச் சுற்றத்
 தாரோடும் இழக்கவரும்: இவ்விரண்டில் எதைத் துணிகின்றாய்? சீதையை
 விட்டிடாதபட்சத்தில், என்னுடனே தானே அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டு
 வருக: பதுக்கியிராதே யென்றன் அங்கத நென்க. துன்றிருக்குழல்-அன்
 மொழித்தொகைப் பன்மொழித்தொடர். பி-ம்:—1இயம்புவாய். 2இவற்றை
 யெல்லாம். 3ஆயினின்றே, ஆகிலுன்றன். (கடுக)

உஅ.—நீ ஊரிற்பதுங்கியிருப்பது உனக்குப் பழியையேவினைக்கு
 மென்று அங்கதன் கூறுதல்.

நீரிலே 1பட்ட சூழ்ந்த நெருப்பிலே 1பட்ட நீண்ட
 பாரிலே படட வானப் பரப்பிலே 2பட்ட வெல்லாம்
 போரிலே பட்டு வீழப் பொருதநீ யொளித்துப் புக்குன்
 ஊரிலே 3பட்டா யென்றற் பழி⁴பெண வுளையச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) நீர்க்கடவுளுடையலோகத்திலே தோன்றிய பிராணிகளும்
 வளைந்துகொள்ளுமியல்புள்ள அக்கினியினுலகத்திலே தோன்றிய பிராணிக
 ளும் நீண்டுள்ள இந்தப் பூமியிலேதோன்றிய பிராணிகளும் பரவிய வானத்
 துத்தோன்றிய பிராணிகளும் ஆகிய எல்லாப்பிராணிகளும், புத்தகனத்திலே
 உயிரழிந்து வீழ்ந்திடும்படி (வெகுபராக்ரமங்கொண்டு) போர்செய்த நீ,
 மறைத்துபுகுந்துகொண்டு (எதிரானிகள்வந்து போர்க்கு அறைகூவவும்) உன்
 ளுருக்குள்ளேதானே மெத்தா யென்றால், (உனக்கு இத்துல்) அப்பித்தி

வினாவதாகுமென்று (இராவணன்) மனம் வருத்தும்படி, (அங்கதன், பின்னும்) சொன்னான்; (எ - று.)

எவ்வுலகத்தாரையும்வென்று மகாபலபராக்கிரமசாலியென்று சொல்லிக் கொண்டுள்ள நீ, உன் நகரையடைந்து போருக்குவருமாறு அறைகூவவும், பதுக்கி யொளித்திருந்தால் உனக்கு இதைவிட அபகீர்த்தியையுண்டாக்குவது வேறு உண்டோ? என்று இராவணன் மனத்திற்படும்படி இடித்துக்கூறினான் அங்கதனென்றவாறு. நீர் - இலக்கணையால், நீர்க்கடவுளை யுணர்த்தி, பிறகு அக்கடவுளுக்குடைய உலகத்தை யுணர்த்திற்று. இனி, நீரிலேதான் நியபொருள் நெருப்பிலேதான் நியபொருள் என்று உரைப்பின்சிறப்பின்மையாக. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலில்லை. பி-ம்:—1பட்டு. 2பட்டதெல்லாம். 3பட்டவென்றால். 4என்பது. (கடுஎ)

வேறு.

நக. — இராவணன் சீனங்கொண்டு அங்கதனைப் பிடித்துஎற்றுமாறு நால்வரையேவுதல்.

சொற்ற வார்த்தையைக் கேட்டலுந் தொல்லுயிர்
முற்று முண்பது போலு¹முனிவினான்
பற்று மின்கடி தின்னெனும்²பார்மிசை
யெற்று மின்னென நால்வரையேவினான்.

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம் அங்கதன்) சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, (இராவணன்),—பழமையான உயிர்களையெல்லாம்விழுக்கிவிடுவனே என்று கருதுமாறுள்ள சினத்தையுடையவனாகி, ‘(இந்தத் தூதுவனைப்) பிடிபுக்கன்: விரைவாக நீண்ட பூமியின்மீது மோதுக்கன்’ என்றுசொல்லி காண்குபேரைக் கட்டினாயிட்டனுப்பினான்; (எ - று.)

‘நுடன் கோபத்தினால் உலகத்திலே உயிர்களையெல்லாதுசெய்துவிடுவானே’ என்றுகண்டோர்கருதுமாறு அத்தனைபுகிரமாக இருத்தது அந்திராவணனுடையகோபமென்பது, ‘தொல்லுயிர்முற்றமுண்பதுபோலுமுனிவினான்’ என்பதன் பொருள். பி-ம்:—1முனிவினால். 2பாரிடை. (கடுஅ)

சா. — அங்கதன் தன்னைப் பற்றினவரான நால்வர்கலையையுந் துணித்துக்

கோபுரவாயிலில் தூவிக் கூறத்தோடங்குதல்.

1ஏவி னுண்பிடித் தாரை யெடுத்தெழத்
தாவி னானவர்²தந்³தலை போயுந்
கூவி னானவன் கோபுர⁴வாயிலில்
தூவி னுன்றுகைத் தானிவை சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (அந்த அங்கதன்,---இராவணனது)கட்டினாயினால்(தன்னைப்) பற்றினவரான அந்தநாண்குவிர்களையும் தூக்கிக்கொண்டு உயரப்பாய்த்து அந்நால்வரின் தலையும் அறுபட்டுப்போயினவாக(ச் செய்து) கச்சித்துக் கோபுரவாயிலில் (அவர்களுடலைப்) போகட்டுக் (காலால்) மிதித்து இவ்வார்த்தை

களைச்சொல்லினான்; (எ - று.)—அங்கதன்கூறியவற்றை அடுத்தசெய்யுளிற் காண்க. பி-ம்:—1எவிலூர். 2தன். 3தலையாலறை, தலையாறலை. 4வாசலிற்.

ஏவு - கட்டளை; இன் - சாரியை, ஆன் - மூன்றனுருபு. (கடுசு)

சுஉ.—மற்றையோரைநோக்கி அங்கதன் கூறுவன.

ஏமஞ்¹சாரவெளியவர்²யாவிரும்
தூயங் கால்வன வீரன் சுடுசரம்
வேமின்³போல்வன வீழ்வதன் முன்னமே
போமின் போமின் புறத்தென்று போயினான்.

(இ - ள்.) (அங்குள்ள வீரரைநோக்கி);¹புகையை வெளிவிடுவனவும் எரி கின்ற மின்னல்போலச் சொலிப்படிவமான இராமபிரானுடைய சுடுகின்ற அம்புகள் (வந்து) வீழ்வதற்குமுன்னமே வலிமையற்ற நீங்களெல்லீரும்பாது காப்பையடையும்படி அப்பால் ஒடிப்போய்விடுங்கள்' என்றுசொல்லிக்கொண்டே, (அங்கிருந்து இராமபிரானுள்ளவிடத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - று.)

இவ்வண்ணம் அங்கதன்கூறியது - அங்குள்ளார்க்கெல்லாம் அச்சந்தோன்றவேணுமென்ற கருத்திலுலாகும்: கருணைபற்றியுமாம். ஏமம் - கேடும்: வடசொற்றிரிபு. எளியவர் யாவிரும்-மூன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த இடவழு வமைதி; எளியிர் யாவிரும்என்றுஇருப்பின் வழாநிலையாம். பி-ம்:—1சார்ந்த. 2யாவரும். 3போலவிழுவதன், போல்வன வீழ்வன. (ககசு)

சு2.—அங்கதன் இராமபிரானையடைந்து அவனதுதாளில் வணங்குதல்.

அந்தரத்தினட யார்த்தெழுந்த¹னவன்
2சுந்து ரத்தந்³துதைந்தெழுஞ்⁴செச்சையான்
இந்து விண்ணின் நிழ்ந்⁵துள் தாமென
வந்து வீரனடியுள் வணங்கினான்.

(இ - ள்.) சிந்திய இரத்தத்தினால் கெடுக்கப் பூசிய செஞ்சந்தனப்பூச்சையுடையவனான அவ்வங்கதன் ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு வானத்திலெழினம்பி ஆகாயத்தினின்ற சந்திரன் கீழேயிறங்கியதென்று (கண்டோர்) கருதும்படி இறங்கிவந்து இராமபிரானுடைய பாதங்களில் வணங்கினான்; (எ - று.)

அங்கதன் ஆர்ப்பரவத்துடனே வானத்திலெழுந்தவந்து இராமபிரானுள்ள இடத்திக்குழிம்கி அவனதுபாதங்களில் வணங்கினு னென்பதாம். பகைவரோடுபொருததனால் அவர்இரத்தம் மேற்படிந்திருந்தது, அங்கதனுக்குச் செஞ்சந்தனக்குழும்பைப் பூசிக்கொண்டது போன்றிருந்ததென்க. செச்சை-செஞ்சந்தனக்குழும்பு; சர்ச்சா: வடசொல். அங்கதன் வெண்ணிறமுடைய வனாதலால், அவன்இழிந்தது - இந்து இழிந்ததுபோலும். பி-ம்:—1அவர். 2சிந்த. 3தெறித்தெழு, துதைத்தெழுஞ். 4செம்மையான். 5உளதேயென. (ககசு)

சு3.—இராமவணங்குந்து இன்னதென்று அங்கதன் தெரிவித்தல்.

உற்ற போதவ னுள்ளக் கருத்தெலாம்
கொற்ற வீர¹னுணர்த்தென்று கூறலாம்

2முற்ற 3வோதியென் மூர்க்கன் முடித்தலை
யற்றபோ தன்றி யாசை 4யறானென்றான்.

(இ - ள்.) (அங்கதன்) வந்துசேர்த்தபொழுதில் வெற்றிபொருந்திய வீரனான இராமபிரான், 'அந்த இராவணனது மனத்திலுள்ள எண்ணங்களையெல்லாம் தெரிவிப்பாய்' என்றுசொல்லவும், (உடனே அங்கதன்),—'(இராவணனது கருத்தை ஒவ்வொன்றாக) முழுவதுஞ்சொல்லி யென்ன பயன்? விடாப் பிடியையுடைய அவ்விராவணன் கிரீடங்களையணிந்துள்ள (தனது) சிரசுகள் அறுபட்டபொழுதில்லாமல் (தன் மனத்துக்கொண்டுள்ள) காதல் நீங்கப் பெறன்' என்று (இராவணனுடைய உறுதியானஎண்ணத்தைச் சுருக்கமாகத்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)

தனக்குக் கேடுவிளையுமென்பது பல காரணங்களால் தோன்றவும் நல்லறியுடையபோது கேளாமையால், அவனை 'மூர்க்கன்' என்கிறான்: மூர்க்கன்பிடிவாதகுணமுடையவன். 1-ம்.—1உரை. 2முற்றும். 3ஐதிய. 4அருது. சிலப்பிரதிகளில் இப்படலத்தின்பெயர் அங்கதன்நூதுப்படலம் என்று காண்கின்றது.

அங்கதன்நூதுபடலம் முற்றிற்று.

கசு-ஆவது முதற்போர்ப்புரிபடலம்.

(இராவணசேனையோடு இராமசேனை) முதலிற் போரைப் புரிந்ததைக் கூறும் படலமென விரியும். இனி, இராவணனோடு இராமபிரான் முதலிற் போரிலே புரிந்ததைப்பற்றிய படலமெனக் கூறுதல் அமையும். இப்படலத்தில் இராவணன் இராமபிரானோடுபோர்புரிந்து சலித்து நிராயுதபாணியாய் நிற்க, 'இன்றுபோய் காளை நின்தானையோடு வா' என்று அப்பிரான் தனது கருணைதோன்றக் கூறியமையோடு இப்படலம் முடிதல் காண்க. 'இராவணன் முதலானியற்றேற்றபடலம்' என இப்படலத்திற்குச் சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் பெயர் காணப்படுகின்றது: முதலானியுத்தம் என்றும் ஒருபிரதியிற் காணப்படுகின்றது.

நூதுசெய்தியைக் கேட்டுச்சினந்து இராவணனேவிய அரக்கர்களோடு வானிலெழுந்து சென்று தலைகளுத்துக் கோபுரவாசலிலே விழும்படி தூகைத்துமீண்டுவந்த அங்கதன் கூறியவாக்கினால் இனிப்போர்நிகழவேண்டுவதே யெனத்திடப்படவே, தலைவனேவலால் வானரசேனாவீரர்கள் இலக்கையின் அகழியைத் தூர்த்துக்கோட்டைமதிலே வீளைத்துக்கொள்ளவும், நான்குவாயிலும் அரக்கச்சேனைகள் புறப்படலாயின: பின்னர் அவ்விருதிமத்துச்சேனைக்கும் வெகுமும்முரமாகப் பெரும்போர்நிகழ்த்தது. வடக்குவாயிலில் வச்சிரமுஷ்டிகடும்போர்புரிய அவனைச் சக்கிரீவன் கொன்றிடவே, அங்கு எஞ்சினிறவர் நடுகெங்கி நகர்நோக்கி யோடலாயினர்: கிழக்குவாசலிற் கற்பாந்தகாலத்துக் கடல்போல அரக்கச்சேனை கொந்தளித்துவரவும், இரண்டுசேனைக்கும்பெரும் போர்நிகழ்கையில், நிலன் கடும்போர்புரிய அரக்கச்சேனை முறித்தது. அய்

போதகும்பானுஎன்ற அரக்கரின்சேனைத்தலைவன் எதிர்க்க,வானரசேனை நிலை குலைந்தது:அதாகண்ட கரடித்தலைவனான இடும்பன் எதிர்த்துரின்ற அவனைப் பற்றி மோதி மூளைசிதறிஉயிரிழக்கச்செய்தான். தன்படைத்தலைவனான கும்பானு இறக்கவே, பிரகஸ்தன் வானரப்படைகள்மேல்எதிர்த்துச் சரமாரிபொழிய, இறுதியில் நீலனென்ற வானரப்படைத்தலைவன் அந்தப்பிரகஸ்தனைத் தன்வாலிநாற் சுற்றிவீழ்த்திக்கொன்றான். தெற்குவாசலில் அங்கத்தனுக்குமுன்னே நிற்கமாட்டாமல் அரக்கர்சேனையோடிட, சுபாரிசன்என்ற அரக்கரில்முக்கியன் இறந்திட்டான். மேற்குவாயிலில் துன்முகன் பெருஞ்சேனையோடு அநுமானுகிற யமனாள் மாண்டனன். இங்ஙனம் நூற்றிசைகளிலும் அரக்கர்க்குப் பங்க முண்டாகவே, அவ்வத்திசைகளில் செய்தியறிந்து தெரிவிக்கவந்திருந்த ஒற்றர் இராவணனைக் கிட்டி அச்செய்தியை இரகசியமாகத் தெரிவித்தனர். அதகேட்டஇராவணன் பெருந்துன்பத்தோடு சீற்றமுங்கொண்டு போர்க்கோலத்தரித்துப் போர்க்களத்துக்கு வரலானான். ஒற்றரால் அச்செய்தியையுணர்ந்த ஸ்ரீராமனும் புத்தசன்னத்தனானான். அப்போது சுக்கிரீவனும் அனுமானும் இலட்சுமணனும் இராவணனோடு பொருதுமெலிய,மீட்டும் அனுமான் அவ்விராவணனோடு குத்துச்சண்டையாடித்தோற்க, இலட்சுமணன் அவ்விராவணனைவளைத்துப்பொருது பின் இராவணனால் பிரமன் தந்தவேலா வெறியப்பெற்று மூர்ச்சையானான். மூர்ச்சையாபவீழ்ந்த இலட்சுமணனைத் தாக்கிக்கொண்டுபோய்விடும்படி இராவணன்முயன்றும் முடியாமற்போகவே, அநுமான் தன்பத்தியினால் இலேசான இலட்சுமணனை யேந்திச்சென்று ஸ்ரீராமபிரானிடத்துச்சேர்ப்பிக்க,பின்பு அநுமானதுவேண்டுகோளினால் ஸ்ரீராமன் அவ்வநுமான்தோளிலேறிக்கொண்டு இராவணனோடு கடும்போர்புரிந்து இறுதியாக அவனைமெலியச்செய்து நிராயுதபாணியாக்கி, அவனுக்குச் சில நல்ல நிபுகூறி 'நாரிவா' என்று அனுப்பினானென்பது, இப்படலத்துக் கூறிய விஷயம்.

க.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள்-தளகம்: வானரசேனைக்கு ஓடப்பட்ட கட்டளையைத் தெரிவிக்கும்.

பூச லேபிற் தில்லையெ னப்புறத்து
ஆசை தோறு முரசு¹மறைந்தன
பாச றைப்²படை யின்னிடம்³பற்றிய
வாச ரோறு முறையின் வகுத்திரால்.

(இ - ன்.) போரேதவிர இனி வேறு[சமாதானமென்பது]இல்லையென்று (அங்கத்தன்) அறிவித்துவிட, போர்தொடங்கிற்றென்பதைக் குறிப்பிக்குமாறு வெளியிலுள்ள திக்குக்கள்தோறும் முரசுமறையப்பட்டன; (பிரகு இராமன்), பாசறையிலுள்ள படைகளைநோக்கி, பொருந்திய இலங்கையின்வாசல்தோறும் முறையே கீவிர்யாவரும் அணிகவகுத்து நிற்றீராக; (எ - று.)

இந்தச்செய்யுளில் 'என' என்பது 'அறைந்தன' என்பதனோடு முடியும். படையின்னிடம் "என்றான்" (ந.)என்க. 'பற்றியவாசரோறும்' என்பதுமுதல்

“கொடிமதிற்குமித்தலைக்கொள்க” (௩) என்பதுவரையில் இராமபிரான் பாசு
 கைப்படையினிடம் கூறியன: இவை இராமபிரான் கூற்றுக்களென்பது அங்
 கதந்துதுசென்று மீண்டதும் இராமபிரான் சேனைகளினோக்கிக் கட்டளையிட்
 டதாக முதலாவில் வருவதற்குள்பக் கொள்ளப்பட்டது. இனி, சேனையகளை
 கியரீலன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டானென்றலும் ஒன்று. ‘அறைந்தெனன்ற
 பாடத்திற்கு-அறையப்பட்டதாக எனப் பொருள்: இது ௩-ஆஞ்செய்யுளில்
 ‘என்றான்’ என்பதனோடுமுடியும். பி - ம்:—1 அறையுமின், அறைந்தகன்,
 அறைந்தனர். 2 பறையின்னிடம், பறைபின்னிடம். 3 பற்றுமின். (கசு௩)

2. மற்று நின்ற மலையு மரங்களும்
 பற்றி 1 வீரர் பரவையின் மும்முறை
 2 கற்ற கைகளி னொச்சடி மாநகர்
 சுற்று நின்ற வகழியைத் தூர்த்திரால்.

(இ - ள்.) பின்னும், முன்பு (தூர்த்தற்குப்) பழகியுள்ள கைகளினால், வீரர்
 கள் ஆங்காங்குள்ள மலைகளையும் மரங்களையும் (சேதுகட்டியபோது) கடலிலிட்
 டதினும்முன்றுமடங்கு அதிகமாகக் கொண்டுவந்து (எறிந்து), காவலுள்ள சிற
 ந்த இலங்கைமாநகரைச் சுற்றியுள்ள அகழியைத் தூர்த்துவீடுங்கள்; (எ-று.)—
 இலங்கைக்கு முதலகழியாயுள்ள கடல் கடக்கப்பட்டதனால், இங்குக்கூறிய
 அகழி இடைநகரியிலுள்ள அகழியைக்குறிக்குமென்னலாம். பி-ம்:—1 வீசப்,
 வீசிப். 2 சுற்றி. (கசு௪)

௩. 1 இடுமின் பன்மர மெங்கு 2 மியக்கறத்
 தடுமின் போர்க்கு 3 வருகெனச் 4 சாற்றுமின்
 5 கடுமி னிப்பொழு தேகதிர் 6 மீச்செலாக்
 7 கொடிம திற்குடு மித்தலைக் 8 கொள்கென்றான்.

(இ - ள்.) எங்கும் பலமரங்களையும் (செல்லும்பாதைகளில்) இடுங்கள்;
 (அதனால், அரிக்கர்களை) இயங்கமுடியாமல் தடுங்கள்; ‘போர்க்கு வருக’ என்று
 (அரக்கரை) அறைகூவுங்கள்; விரைந்தவர்களாய், இப்பொழுதே சூரியனும்
 மேற்செல்லமாட்டாத கொடிநாட்டியமதீன்களின் சிகரத்தைக் கைப்பற்றிக்
 கொள்ளுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)—கடுமின்-‘கடி’ என்னும்
 உரிச்சொல் திரிந்து விண்ப்பகுதியான கடுஎன்றபகுதியினடியாப்பிறந்த முன்
 னிலையேவற்பன்மைவினைமுற்று: இது - எச்சப்பொருளில்வந்தது. குடுமித்
 தலை - உச்சியிடம். பி-ம்:—1 எடுமின். 2 இயங்காத, இயக்கிறத். 3 வருமெனச்.
 4 சாற்றலும். 5 கெடுமின். 6 மீச்செலக். 7 கொடு. 8 கொள்ளுமின். (கசு௫)

சு.—வானரசேனை அகழியைத் தூர்த்தல்.

- தடங்கொள் குன்று மரங்களுந் 1 தாங்கிய
 மடங்க 2 லன்னவவ் வானர மாப்படை
 3 இடங்கர் மாவிரி யப்புன லேறிடத்
 தொடங்கி வேலை யகழியைத் தூர்த்ததால்.

(இ-ள்.) பெருமையைக்கொண்ட மலைகளையும் மரங்களையும் தாங்கிய சிங்
 கங்கையொத்த அந்த வானரப்பெருஞ்சேனையானது,—முதலையாகிய நீர்வா

முயிர்சன் நிலகெட்டோடவும் புனல் அப்பாற்செல்லவும், முயன்று (இலக் கைக்குள்ள) கடல்போன்ற அகழியைத் தூர்க்கலாயிற்று; (எ - று.)

‘திரியக்’ என்ற வடசொல்லைப்போல, மா என்பது மிருகக்கட்டுகையன்றிப் பறவைக்கும் நீர்வாழ்வனமுதலியவற்றிற்கும் வழங்கும் பெயராகும். ‘அசன மா, “முதலீத்தனிமா”, கலிமா’ என்பனவுக் காண்க. பி-ம்:—1தாங்கியே. 2போல்வரும். 3இடக்கண்மா. (ககச)

ரு.—அகழிநீர் இலங்கையூரி னுட்புறத்துச்சீசென்று வளைதல்.

ஏய வெள்ள மெழுபது மெண்கடல்
ஆய 1வெள்ளத் தகழியைத் தூர்த்தலும்
தூய வெள்ளந் துணைசெய்வ தாமென
வாயி லூடுபுக் கூரை 3வளைந்ததே.

(இ - ன்.) எட்டாங்கடல்போன்று பொருத்திய எழுபதுவெள்ளம் வான ரசேனைகளும் வெள்ளமான நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட (இலங்கையின்) அகழியை (மரங்களைக்கொண்டும் மலைகளைக்கொண்டும்) தூர்க்கையில், வெண்ணிற மான அந்தவெள்ளநீர் இராமபிரானுக்குத் துணைசெய்வதுபோல இலங்கையின் வாசல்கள் வழியாக உட்புறத்து ஊரை வளைந்துகொண்டது; (எ - று.)

எண்கடலாயவெள்ளத்தகழியை யென்றேயெடுத்து - எட்டாங்கடல்போன்ற நீர்வெள்ளத்தையுடைய அகழியையென்றும், மதிக்கத்தக்க கடலாகிய வெள்ளநீரைக்கொண்டுள்ள அகழியை யென்றும் கூறினாமாம்: முன்னைய பொருளில், ‘எண்’ என்பது-எட்டுஎன்னுந்தொகைப்பெயரின்விகாரம். வெள்ளத்துணைசெய்வதாமென வளைந்தது-பயன்றித்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1வெள்ளத். 2துணைச். 3வளைந்ததால். (ககஎ)

சு.—தாமரைக்கொடிகளை வானரங்கொடிகளாகியதன்வருணை.

வீளையும் வென்றி யிராவணன் மெய்ப்புகழ்
முளையி னோடுங் களைந்து முடிப்ப்போல்
1தளைய விழ்ந்த கொழுந்தடர் தாமரை
வளையம் 2வன்கையில் வாங்கின வானரம்.

(இ-ன்.) (இதுவரையில்) வளைந்துகொண்டிருந்த வென்றியையுடைய இராவணனது உருவம்படைத்தபுகழைமுளையோடும்பேர்த்தொழிப்பனபோல, முறுக்கவிழ்ந்த செந்தாமரைமலரைக்கொண்ட கொடியின் சிறந்தபெரிய அடிப்பகுதியை, வானரங்கள் (தமது) வலிய கையாற்பிடுங்கின; (எ - று.)

இலங்கையின் அகழியிலிருந்த தாமரைக்கொடிகளை அடிக்கீழங்கோடும் வானரங்கள் பேர்த்தெடுத்தது, இராவணனது மெய்ப்புகழை முளையினோடுங் களைந்து முடிப்பன போலு மென்றார்; தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. புகழை வெண்ணிறத்ததாகக்கூறுதல், கலிமரபு. பி-ம்:—1தளையவிழ்ந்தசெந்தாமரைமலர்த்தல், தளையவொண்மலர்த்தாமரையின்தல். 2தூண்; (ககஅ)

எ.—வானரங்கள் தாவிப் பாய்தல்.

1ஏனே தார மியம்பிய 2வண்டுகள்
பானே தா துகு நீர்நெடும் 3பண்ணைய
தாள 4தாமரை யன்னக்க டாவிட
வானே தாவின வானரந் 5தாவவே.

(இ - ள்.) வானரங்கள் தாவிக்குதித்தலால், தாரமென்னும் பண்ணினைப் பாடிய ஏழை வண்டுகள் மொய்க்கின்ற (சமுரு தென்னை முதலியவற்றின்) பானையிலுள்ள தாதுகள் சிந்தப்பெற்ற நீரைக்கொண்ட பெரிய நீர்நிலைகளிலுள்ள நெடுந்தாளுள்ள தாமரைமலரிலே வாழ்கின்ற அன்னங்கள் தாவிச் செல்லும்படி வானமீன்கள் தாவிக்குதித்தன; (எ - று)

வானரந்தாவவே அஞ்சி வானைகள் தாவின: அதனால் அஞ்சி அன்னப் பறவைகள் தாமிருக்கும் தாளதாமரையை விட்டுத்தாவின என்க. பண்ணை-நீர்நிலை. ஏழையென்றசொல்-முகரளகரப்போலிபெற்று, ஏனையெனவந்தது: அறியாமையென்னும்பொருளுள்ள ஏழை என்ற இச்சொல், இலக்கணயால் இளமையென்ற பொருளைத் தந்த தென்க. இந்தச்செய்யுள் சில எட்டுப்பிரதிகளில் “தண்டிருத்த” (க) என்ற பாடலுக்குப் பின்னேயுள்ளது. பி - ம்:—1நளி தாரம். 2வண்டுறை. 3பண்ணைகள், பண்ணைசூழ். 4தாமரையின்வளந்தாவிட. 5தாவும். (ககக)

அ.—கருங்குவளை முடியிருத்தலின் வருணனை.

இகமுந் தன்மைய னாய விராவணன்
புகமு 1மின்றோடு 2போயின தாமென
நிகமுந் கண்ணெடு நீல 3முகிழ்த்தலால்
அகழி தானு 4மழுவது போன்றதே.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற தேனுடனே நீண்டகருங்குவளைமலர்கள் குவிதலினால், இகழ்த்தக்கதன்மையுடையவனாகிய இராவணனது (வலிமையாற்ற பெற்ற)புகமுந் இன்றோடு போய்விட்டதாகுமென்று (இலக்கையின்) அகழி தானும் அழுவதை யொத்திருத்தது; (எ-று.)—தன்மைந்நிறிப்பேற்றவணி. கள்-தேன். கண்ணாகியநெடுநீலம் என்றும் பொருள்படும். பி-ம்:—1மேன்மையும். 2போயின. 3வகுத்தலால், நெகிழ்த்தலால். 4அழுவனபோன்றவே. (கஎ௦)

சு.—தாமரைக்கொடி பிடுங்குப்பட,

வண்டுகளும் அன்னங்களும் நிலைகெட்டோடுதல்.
1தண்டி ருந்தபைந் தாமரை 2தாளறப்
3பண்டி ரிந்து 4சுதையப் படர்சிறை
வண்5டி ரிந்தன வாய்தொறு 6முட்டையைக்
கொண்5டி ரிந்தன வன்னக் குழாமெலாம்.

(இ-ள்.) தண்டாகஇருந்த பசியதாமரைக்கொடி அடியோடு பேர்க்கப் பட்டுப்போய்விட்டதனால், பரவிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள் இசைகள் மாறுபட்டுக்கொட நிலைகெட்டு ஓடின; அன்னப்பறவைகளின் கூட்டங்களெ

ல்லாம் (தமது) வாயிலே முட்டையைக்கொள்வியங்ண்ணம் நிலைசெட்டோடின; (எ - று.)—தண்டு-உட்டொளையுள்ளபொருள். பி-ம்:—1தண்டிருத்தடர். 2தாளுடை, தாளிறப். 3பண்டிருத்த, பண்டிருத்து. 4சினையை. 5இருத்தன, இரித்தென. 6முட்டையி.

(கஎச)

க௦.—அகழியைத்தூர்க்குமாறு மரம்முதலியவற்றை வானரங்களுறிய அந்நீர் வெளிச்சென்றதன்வருணனை.

தூறு மாமரம் 1குன்றொடுந்தொடர்
2நீறு நீர்மிசைச் சென்று நெருக்கலான்
ஏறு பே³ரகழ் நின்று மெனைப்பல
ஆறு சென்றன வார்கலி மேலரோ.

(இ - ன்.) தூறுபோல அடர்த்துள்ள பெரியமரங்களும் தொடர்த்த மலைகளும் புழுதிகளும் (அகழியின்) நீரின்மேற்சென்று நெருக்கியதனால், (நீர்)மேலேறிய பெரிய அகழியினின்றும் மிகப்பலாதிகள் கடலினின்று சென்றன; (எ-று.)—பி-ம்:—1மரமும்மலையுள், 2சீறுமீமிசைச். 3அகழின்னினின்றின்ப, அகழின்னின்றெனப்.

(கஎஉ)

கச.—வானரங்கொர் அகழியில் மலையையிடும்பொழுது நீரில்முழிச்செழுந்தாமரைமலரின் வருணனை.

இழுது மாக்க விடுந்தொறிடுந்தொறும்
1சுழிகடோறுந் 2சரித்திடை 3தோன்றுதே
ஒழுது தாமரை யொத்தன வோங்குநீர்
முழுசி மீதெழு மாதர் முகத்தையே.

(இ - ன்.) பரவியுள்ள பெரியமலைகளை (அகழியிலே) வீசியெறியுத்தோறும் (தோன்றுகின்ற) சுழிகளின்கவெற்புதைத்து (பிறகு) தோன்றுகின்ற தேனொழுதுகப்பெற்ற தாமரைமலர்கள், அலையொங்குகின்ற நீரிலே முழுசி மேலேயெழுகின்ற மாதாரர் முகத்தை யொத்தன; (எ - று.)—தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. இழுதுதல்-பரவுதல். பி-ம்:—1சுழிகடோன்றும். 2சுரத்திடை. 3தோன்றுவ, துங்குதேன். இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் ஒருபிரதியில்லை. (கஎங)

க௨.—அகழியைத் தூர்க்கலைப்பற்றிய வருணனை.

1தன்மைக்குத்தலை யாய தசமுகன்
தொன்மைப் பேரகழ் 2வானரந் 3தூர்த்தலால்
இன்மைக் கும்மொன்றுடை-மைக்கும் யாவர்க்கும்
வன்மைக் கும்மொர் வரம்புமுண்டாங்கொலோ.

(இ - ன்.) மேம்பாட்டுக்கெல்லாம் சிறந்த இடமாகவுள்ள இராவணனது பழமையான பெரிய அகழியையும் வானரங்கள் தூர்த்துவிட்டதனால், எப்படிப்பட்டவர்க்கும் (ஒன்று) இல்லாமைக்கும் ஒன்று உடைமைக்கும் வன்மைக்கும் ஒருவரம்பு உண்டாகுமோ? (உண்டாகாது என்பது பெறப்படுமன்றோ?)

தூர்த்தலால் என்பதற்கு, வீணை வருவித்து முடிக்க. வானரங்கள் இராவணனுடைய அகழியையும் தூர்த்ததனால், கடல்போன்ற பேரகழிக்கும் இன்

மையேற்பட்டதனால், இன்மை இங்குத்தான் வருமென்று ஓர் வரம்புக்கு உட்பட்டமையும், அகழியுள்ள இடம் தரையாய்விட்டதனால் ஒன்று உடைமைக்கு வரம்பு இன்மையும் பெறப்படு மென்க. குரங்குகள் தூர்த்ததனால் இங்குத்தான் வல்லமையிருக்குமென்ற ஓர்வரம்பு இன்மையும் பெறப்படுதல் காண்க. பி-ம்:—1 தன்மைக்குந். 2 நீரொடுந். 3 தூர்த்ததால். (கஎச)

கஉ.—வானரங்கள் மதிலின்மீது ஏறி ஆரவாரித்தல்.

தூர்த்த வானரந்¹ தூங்க வரைகளாற்
சீர்த்த² பேரணை தன்னையுஞ்³ சிந்தின
வார்த்த தன்ன மதிலின் வரம்புகொண்டு
ஆர்த்த வார்கவி காரொடு மஞ்சவே.

(இ - ன்.) ஒங்கியமலைகளைக்கொண்டு (அகழியைத்) தூர்த்த வானரங்கள், சிறப்புப்பொருந்திய பெரிய தடையாயிருந்த அரக்கப்படையையும் அழித்தனவாய், வார்த்தாற்போலுள்ள மதிலின் வரம்பைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, கடலோடு மேகமும் அஞ்சும்படி பேராரவாரஞ்செய்தன; (எ - று.)

மதிலிற்காவலாகவைத்துள்ள படைகளை வானரங்கள் ஒழித்தமையை, 'பேரணை தன்னையுஞ்சிந்தின' என்ற தொடரார் குறித்தார். அணையென்ப தற்கு-அகழியின் கரையென்று உரைப்பாரு முளர். மதிலின் வரம்புகொள்ளுதல்-மதிலின்மீது ஏறிநின்றல். 1 சள்ளிமடுத்திட என்றபாடத்திற்கு-மராமரத்தை (அகழி) கொள்ளுமாறு வீசியதனாலென்க. பி - ம்:—1 சள்ளிபறித்திடை. 2 பேரணியாவையும், பேராரண்டன்னையும். 3 சிந்திட. (கஎடு)

கச.—மதிலின்மீது ஏறியிருந்த வானரங்களின் வருணனை.

வட்ட மேரு விதுவென வான்¹ முகடு
எட்ட நீண்ட மதின்மிசை யேறிவின்
தொட்ட வானரந் தோன்றின மீத்தொகை
விட்ட வெண்கொடி² வீங்கின வெண்ணவே.

(இ - ன்.) வட்டவடிவமாகவுள்ள மேருமலை இதுவாருமெனக் கருது ம்படி ஆகாயமுகட்டை யெட்டுமாறு நீண்ட மதிலின்மீது ஏறி, ஆகாயத்தைத் திண்டின வானரங்கள், மேலிடத்தே தொகுதியாகநாட்டிய வெண்ணிறக் கொடி பருத்துள்ளன வெண்ணுமாறு தோன்றின; (எ - று.)

மதிலின்மேலேறிநின்ற வானரங்கள் மதிலின்மீது நாட்டிய வீங்கினவெண்கொடிகள் போன்றன வென்றார்; தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1 முகம். 2 வீங்கினது. (கஎச)

கரு.—வானரங்களின் பாரத்தால் இலங்கைமதிலை தரையி லழிந்துதல்.

இறுக்க¹ வேண்டுவ தில்லை² யெண் டர்மணி
3 வெறுக்கை⁴ யோங்கிய மேரு⁵ விழுக்கலாந்
நிறுக்க நேர்வரு வீரர் நெருக்கலாற்
பொறுக்க லாது மதித்தரை⁶ புக்கதால்.

(இ - ள்.) மதிப்புத்தீர்த்த [மதிக்கமுடியாதவாறு மிகச்சிறந்த] இரத்தினம் முதலிய பொருள் மிகப்பெற்ற மேருவாகிய சிறந்த எடைக்கல்லினால் சிறக்க (அப்போது) ஒத்துவருகின்ற வானரவீரர்கள் ஏறியழுத்தியதனால் அந்தச்சமையைத் தாங்கமாட்டாமல், மதில், தானே தறையிலிறங்கிவிட்டது; (அதனால், அந்தமதினை) இடிக்கவேண்டியதென்பது (வானரர்கட்கு) இல்லாமற் போய்விட்டது; (எ - று.)

மேருவிழுக்கலால் சிறக்கநேர்வருவீரர்-மேருவோடொத்த பாரமுடைய வர் ஒவ்வொருவானரவீரரும் என்றபடி. எண் தீர்தல்-மதிக்கமுடியாதபடி சிறந்து நிற்கல். பி-ம்:—1வேண்டியது. 2இனமணி. 3வெறுக்க, 4ஒங்கியும், 5எனப் பொலி. 6புக்கதே. (கஎஎ)

கசு.—அரக்கிப்போர்க்கு எழுதல்.

அறைந்த மாமுர சாணைப் பதாகையான்

1மறைந்த தானெடு வானக மாநிரல்

குறைந்த தூளி குழுமி விண் 2 ணாடுபுக்கு

உறைந்த 3 தாங்கவர் போர்க்கெழு 4 மோதையே.

(இ - ள்.) அறையப்பெற்ற பெரியமுரசைத்தாங்கிய ஆணைகளினமீது பிடித்த பெருங்கொடிகளால் நீண்ட ஆகாயத்தினிடங்கள் மறைத்தன; (சேனைகளாலெழுப்பப்பட்ட) தூசிகள் சேர்தலால் திக்குகள் குறைந்திட்டன; அந்த அரக்கர் போர்க்குப்புறப்பட்ட பேரொலியானது, ஆகாயத்திற்குத்து தங்கிற்று; (எ - று.)—மறைந்ததால், ஆல்-அசையானமீது முரசேற்றியமைத்து செய்திதெரிவித்தலும், யானைகள்மீது கொடிபிடித்தலும் பண்டைக்காலத்து மரபுகள். பி-ம்:—1மறைந்ததால். 2கூடு. 3ஆமவர். 4ஓசையே. (கஎஅ)

கஎ.—அரக்கிச்சேனையிற் பலவகையொலி யெழுதல்.

கோட லம்பின கோதை யலம்பின

ஆட லம்பரித் தாரு மலம்பின

மாட லம்பின மாமணித் 1 தேர்மணி

பாட லம்பின பாய்மத 2 யானையே.

(இ-ள்.) சக்கங்கள் (எங்கும்) முழங்கின; (அவ்வரக்கர்கள் அணிந்துகொண்டிருந்த பலவகை) ஆரங்கள் ஒலித்தன: ஆடுந்தன்மையைக்கொண்டு அழகிய குதிரைகள் பூண்டிருந்த கிங்கினிமாலைகளும் ஒலித்தன; பெரியமணிகளழுத்திய தேரிந்தடிபுள்ள மணிகள் பக்கங்களில் ஒலித்தன; பாய்கின்ற மதநீரைக் கொண்ட யானைகளின் இருபக்கங்களிலும் (சட்டியமணிகள் கணீர்கணீரென்று) ஒலித்தன; (எ - று.)—சொற்பொருட்பின்வநுநிலைபணி. மாமணித்தேர், மாடு-அந்தப்போர்நிகழுமிடத்து, அலம்பின: பாய்மதயானையின் இருபுறத்துத் தொங்கும் மணிகள்பெருமையுற ஒலித்தன என்றுமாம். ஈற்றடிக்கு-பாய்மதயானை போர்படுமிடத்துவீரிட்டன எனினுமாம். பி-ம்:—1தேர்மணிப். 2மாவெலாம். (கஎக)

கஅ.—வானரசேனை வந்த அரக்கிச்சேனையைத் தாக்குதல்.

அரக்கர் 1 தொல்குல 2 வேரற 3 வல்லவர்

வருக்கம் யாவையும் 4 வாழ்வுற வந்ததே தோர்

கருக்கொள் 5காலம் விதிக்கொடு காட்டிடத்
தருக்கி யுற்றெதிர் தாக்கின தானையே.

(இ - ன்.) அரக்கர்கள் பழமையான குலத்தின் வேரோடு அழியவும், அவரினும் வேறுபட்ட தேவர் மனிதர் முதலியோருடைய கூட்டம் எவையும் (வாழ்ச்சியையடையவும்) (வேண்டி) வந்ததாகிய ஒப்பற்ற நிமித்தத்தை யுள்ளேகொண்ட காலத்தை விதியே தோற்றுவிக்க, (வானர) சேனைகள் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு போய் (அரக்கர் சேனையை) எதிர்த்துத்தாக்கின; (எ - று.)—பி-ம்:—1கற்குலம். 2மாசற. 3அல்லவாய். 4வாழ்த்துற, வாழ்த்திட, வாழ்ந்தற. 5காலவிதி கொடி காட்டிட, காலம் விதிக்கொடுக்காட்டிடடை. (கஅ0)

கசு.—வானரச்சேனையும் அரக்கச்சேனையும் எதிர்த்தவகை.

1பற்கொடு நூற்றும் 2பாதவம் பற்றியும்

கற்கொடுஞ்சென்ற தக்கவி யின்கடல்

3விற்கொடு நூற்றும் 4வேல்கொடும் 5வேறுள

எற்கொடும் படை யுங்கொண்ட திக்கடல்.

(இ - ன்.) வானரசேனமுத்திரம், பற்களைக்கொண்டும் பெரியமரங்களைக்கொண்டும் கற்களைக்கொண்டும் (எதிர்த்துமாறு) சென்றது; இத்த (அரக்கர் சேனைக்) கடலோ வில்லைக்கொண்டும் நீண்டவேற்படையைக்கொண்டும், மற்றுமுள்ள ஒளிபொருத்திய படைக்கலங்களை யுக் கொண்டது; (எ - று.)—வானரங்கள் தமதுபற்களும் மரங்களும் கற்களும் படைக்கலமாகக்கொண்டபொர, அரக்கர் வில்முதலியவற்றைப்படைக்கலமாகக்கொண்டனர். பி-ம்:—1பற்கொடு. 2பாதகம்பற்றிய. 3விற்கொடு. 4வேல்கொடு. 5வேறுளது. (கஅக)

20.—இனி ஏழுவிகள்—வானரர்கீதும் அரக்கர்கீதும் நேர்ந்த
நெருங்கியபொரைத் தெரிவித்தும்.

அம்பு கற்களை யள்ளின வம்பெலாம்

கொம்புடைப்பினை 2கூறுற நூறின

வம்புடைத்தட மாமர மாண்டன

3செம்பு கச்சுடர் வேற்கணஞ் 4செல்லவே.

(இ - ன்.) (அரக்கர்விட்ட) அம்புகள், (வானரர்விட்ட) கற்களைக் கவர்ந்து பொடிசெய்தன; (அரக்கர்விட்ட) அம்புகளைபெல்லாம் கொம்புகளை யுடைய பருத்தமரங்கள் துண்டாக்குமாறு கீறுசெய்தன; (பகைவரின் இரத்தத்தோய்தலால்) செந்நிறம் வெளிப்படும்படி விளங்குகின்ற வேற்கூட்டங்கள் ஊடுருவிச்சென்ற தனல் கறுமணமுள்ள மிகப்பெரியமரங்கள் அழித்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1படை 2கூறுக. 3செம்புகாற், செம்புகற், வெம்புகற், வெம்புகற். 4செல்லவே.

21. மாக்கை வானர வீரர் மலைத்தகல்

தாக்கி வஞ்சர் தலைகடகர்த்தலரல்

நாக்கி னூடுஞ் செவியினு நாகம்வாழ்

2முக்கி னூடுஞ் சொரிந்தன மூனையே.

(இ - ன்.) பெரியகளை யுடைய வானரவீரர் போரில்வீசிய கற்கள் மோதி வஞ்சராய அரக்கரின் தலைகளை யுடைத்தலால், (அவருடைய) காக்க

கின் [வாயின்] வழியாகவும், செவித்தொனையின்வழியாகவும், பாம்புஉறையின் [புற்றுத்தொனையோன்றுள்ள] மூக்குத்தவாரத்தின்வழியாகவும் மூளைகள் வெளிப்பட்டன; (எ - று.)—13-ம்:—1செவிதொறும். 2மூக்கினோடுஞ். (1)

22. அற்க னோடு 1நிறத்த வரக்கர்தம்
விற்க னோடு சரம்பட 2வெம்புணீர்
பற்க னோடுஞ் சொரிதரப் பற்றிய
கற்க னோடு 3முருண்ட கவிகளே.

(இ - ன்.) இரூனும் கண்டு தோற்றோடும்படி (மிகவும்) கருநிறத்தைபுடைய அரக்கரின் விற்களிலிருந்து விரைந்துவெளிவந்த அம்புகள் தைத்ததனால் தோன்றிய வெவ்விய புண்களிலிருந்து இரத்தநீர் பற்களோடும் சொரிய(த-தாம் கையிற்) பற்றிய கற்களுடனே குரங்குகள் உருண்டுவீழ்ந்தன; (எ-று.)—வெம்புணீர்பற்களோடுஞ் சொரிதரக் கற்களோடும் கவிகளுருண்ட-உடனவிந்சீயணி. 13-ம்:—1நிகர்த்த. 2வெம்புணீர். 3சொரிந்தன. (கஅச)

23. 1நின்று 2மேரு நெடுமதி நெற்றியின்
வென்றி வானர வீரர் விசைத்தகல்
சென்று தீயவ 3ராருயிர் சிந்தின
குன்றின் வீழு 4முருமின் குழுவினே.

(இ - ன்.) மேருமலைபோன்று ஒங்கிய மதிளி னுச்சியில் நின்று வென்றி பொருந்திய வானரவீரர் விரைந்துவீசிய கற்கள், மலையில்வீழுகின்ற இடிக் கூட்டங்கள்போற்சென்று கொடிய அவ்வரக்கரின் நிறைந்த உயிரை வெளிப்படசெய்தன; (எ - று.)—அரக்கர் குன்றுபோன்ற தோற்றத்த ராதலால், அவர்மீதுவீழும் கற்களுக்கு, குன்றின்வீழு முருமின்குழாத்தை புலமைகடறினார். 13 - ம்:—1நின்ற. 2பேரும். 3ஆவிசைத்தன. 4உருமின்குழுவென, உருவின்குழுவிலும். (கஅடு)

24. எதிர்த்த 1வானர மாக்கையொ டிற்றன
மதிற்2புறங்கண்டு மண்ணின் 3மறைத்தன
கதிர்க்கொடுங்க னரக்கர் கரங்களால்
விதிர்த்தெறிந்த 5விளங்கிலை 6வேலினே.

(இ - ன்.) சூரியன்போற் கொடுமையான கண்ணையுடைய அரக்கரின் கைகளால் அசைத்துஎறிந்த விளங்குகின்ற இலைவடிவமைந்த வேல்களால், எதிரிட்டவானரங்கள்பெரிய(த-மது)கையோடு(உயிர்)முறித்தனவாய் மதிளின் வெளிப்பக்கம் வீழ்ந்து மண்ணிலே மறைத்திட்டன; (எ - று.)—13-ம்:—ஆக்கையொடுஎன்றுபிரித்து - உடலோடுஎனினுமாம். 1வானரம்யாக்கையொ டிற்றன, வானரர்யாக்கையெயற்றின. 2புறக்கொண்டு. 3மறைத்தென. 4கடுங்கண். 5விளங்கிலை. 6வேல்களே. (கஅக)

25. 1கடித்த குத்தின கையிற் 2கழுத்தறப்
3பிடித்த வள்4ளுகி ராற்பிள வாக்கின
ஊடித்த வெற்றின வெண்ணி லரக்கரை
முடித்த ஊனாம் வெஞ்சின முற்றின.

(இ - ள்.) வானரங்கள்,--கடுஞ்சினம்மிக்கனவாய்,(பற்களாற்)கடித்தும், கையினுற்குத்தியும், கழுத்து அறுபடும்படி பிடித்தும்,கூரியநகங்களால் இரு பிளவாகச்செய்தும், (கைகளால்) தாக்கியும், கால்களா லுதைத்தும், கண்க் கில்லாத அரக்கரை உயிரொழித்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1கடித்திடித்தன. 2கழுத்தினில். 3பிடித்து. 4உகிரிற். (கஅஎ)

உசு. எறிந்து மெய்து 1மெழுமுனைத் 2தண்டுகொண்டு அறைந்தும் 3வெவ்வயி லாகத் தழுத்தியும் 4நிறைந்த வெங்க ணரக்கூர் 5நெருங்கலாற் குறைந்த வானர 6வீரர் குழுக்களே.

(இ - ள்.) நிறைந்துள்ள கொடுங்கண்ணைக்கொண்ட அரக்கர்(தோமரம் முதலிய படைக்கலக்களை) வீசியும், (அம்புகளை) எய்தும், இருப்புத்துணை போன்ற பூண்கட்டிய தண்டாயுதத்தால் தாக்கியும், கொடியகேற்படையை உடம்பில்லைக்குமாறு செய்தும் நெருங்கியதனால்,--வானரவீரர்களின்திரள் கள் குறைந்திட்டன; (எ-று.)—பி - ம்:—1எழுமுமுத். 2தண்டெடுத்து. 3அவ்வவர், அவ்வயில், மாவெயில். 4நிறைந்து. 5நெருக்கலால். 6தாணக்குழாமெலாம், தாணக்குழுவெலாம். இச்செய்யுள் சில பிரதியில் இங்கின்றி “பாய்ந்த சோரி” (௩௩) என்றதன்பின் காணப்படுகிறது. (கஅஅ)

உஎ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்—படுகளக்கீறப்பு.

செப்பிற் செம்புன 1ரேய்ந்த செம்பொன்மதில் துப்பிற் செய்தது போன்றது சூழ்வரை 2குப்புற் றீர்பிணக் குன்று சமந்துகொண்டு உப்பிற் 3சென்ற 4 துநிரத் தொழுக்கமே.

(இ - ள்.) செப்பைப்போற் செந்நிறமான இரத்தநீர் தோயப்பெற்ற செம்பொன்னாலியன்ற (இலக்கையின்)மதிலானது, சூழ்ந்துள்ளதொருமலை பவழத்தாற்செய்ததுபோன்றது; உதிரப்பெருக்கானது, தலைகீழாக்கி இழுக்கப்படுகின்ற பிணக்குன்றுகளைச் சமந்துகொண்டு இலவணசமுத்திரத்திற் சென்றது; (எ-று.)—பி-ம்:—1தோய்த்த, தேய்த்த. 2குப்பிற்றிண்பிணக். 3சென்ற. 4உதிரத்தினோதமே. (கஅக)

உஅ. வந்தி லரத்த பறவை 1மயங்கின அந்த ரத்தி 2நெருங்கலி னங்கொரு பந்தர் 3பெற்றது போன்றது பற்றுதல் இந்தி ரற்கு மரிய விலக்கையே.

(இ - ள்.) இந்திரனாலும் கைப்பற்றுதற்கு அருமையான இலக்கையானது, வந்து இரைச்சலிடுகின்ற பலசாதிப்பறவைகள் (தம்மிற்) கூடி ஆகாயத்தில் நெருங்கியதனால், அங்கே ஒருபந்தலைப்பெற்றுற்போன்றது; (எ - று.)—தலைமைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பந்தர்பெற்றபடியினால் வானத்தினின்றி இழிந்துவந்து இலக்கையைச் சேர்தல் இந்திரற்கும் அரியதாயிருந்ததெனக் கருத்துப்பட வுரைத்தாரு முளர். பி - ம்.—1வயங்கின, மயங்கியே. 2நெருக்கினவங்கொரு, நெருக்கலின்வந்தொரு, மயக்கலினங்கொரு. 3உற்றது.(கஅஉ)

2.க. தங்கு 1 வெங்கன லொத்துத் தயங்கிய
பொங்கு 2 வெங்குரு திப்புனற் செக்கர்பூம்
கங்கு 3 லன்ன கவந்தமும் கையெடுத்து
அங்கு மிங்குநின் 4 றாடிய வாமரோ.

(இ - ன்.) தங்குகின்ற கொடிய கொடுப்புப்போல்விளங்கிய பொங்கு
கின்ற வெவ்வியகுருதிப்புனலாகிய செவ்வானத்திலே அழகிய இரவுபோன்
ற [சுருநிறத்தனவான] உடற்குறையும் கையையெடுத்து அங்கும் இங்கும்
நின்ற ஆடலாயின; (எ - று.)—“பேரொத்தவாயிரம்பேர் மடிந்தாற்பிறக்கும்
கவந்தம், நேரொத்தவாடும்” என்பர், பின்னைப்பெருமானையங்கார். பி-ம்:—1 வெ
ங்கனலோடும். 2 செம்புனலோடும் பொருந்திய, செம்பருத்தோடும் பொருந்திய.
வெங்குருதிப்புனற்செக்கர்பூம். 3 என்னக். 4 ஆடினவாமரோ, ஆடினதாலரோ.

ந.0. கொன்1னி நக்குரு திக்குடை புட்களின்
தொன்னி நச்சிறை யிற்றுளி தூவலாற்
பன்னி நத்த பதாகைப் பரப்பெலாம்
செந்நி நத்தன 2 வாய்நிறந் தீர்ந்தவே.

(இ - ன்.) (பார்ப்போருக்கு) அச்சத்தைவினைக்கின்ற (செந்)நிறமுள்ள
இரத்தவெள்ளத்திலே மூங்குகின்ற பறவைகளின் பழமையான அழகிய சிற
குகளிற்படிந்த இரத்தத்துளி சிந்துவதனால், பலநிறத்தைக்கொண்டனவான
பெருங்கொடிகளின் தொகுதிமுழுவதும்,— செந்நிறத்தையடைந்தனவாய்
மற்றைநிறங்கள் நீக்கப்பெற்றன; (எ-று.)—பிறிதின்ருணம்பெறலணி. பி-ம்:
—1 நிறத்தகுருதிக்கடல்புடை, நிறக்குருதிக்கிடைபுகினின், நிறக்குருதிக்கு
டைபுட்குலம். 2 வானிறந் தீர்ந்ததே. (ககஉ)

ந.க.—எஞ்சியவானாங்கார், அரக்கரோடு எதிர்க்கமுடியாமல்,
மதிளினன்று வெளிப்புறத்தீந் கீழிறங்குதல்.

பொழிந்த சோரிப் புதுப்புனல் பொங்கி மீ *
வழிந்த மாமதில் கைவிட்டு வானரம்
ஒழிந்த மேருவி னும்பர்விட் டிம்பரின்
இழிந்த மாக்கட லென்ன 3 இழிந்தவே.

(இ - ன்.) வானரங்கள்,--வலியொழிந்தனவாய், சிந்திய இரத்தமாகிய
புதுவெள்ளம் பொங்கி மேல்வழியப்பெற்ற பெரியமதிலைக்கைவிட்டு, மேரு
வின்மேலிடத்தைவிட்டு இப்பக்கத்திலிறங்கின பெரியகடல்போலக் கிழேயி
ழிந்தன; (எ-று.)—“செப்பிற்செம்புனரெய்த்செம்பொன்மதில்” என்றதற்கு
ஏற்ப ‘சோரிப்புதுப்புனல்பொங்கும் வழித்தமாமதில்’ என்றார். இனி, ‘சோரி
வழிந்த’ என்று மதிலுக்கு அடைமொழி கொடுத்தது மதிலைவிட்டு வானரம்
இழிந்ததற்குக் காரண மென உரைப்பாரு முளர். உம்பர் - அந்தப்பக்கமென்
பாருமுளர். பி - ட்:—1 மேல். 2 விட்ட. 3 இழிந்ததே. (ககஉ)

ந.உ.—அரக்கர் மதி ிழந்லியாங்கும் முற்றுய் நிறநல்.

1 பதன மும்மதி லும் 2 படை நாஞ்சிலும்
3 ததன வாயிலும் 4 கட்டுமட் டாலையும்

முதல யாவையும் புக்குற்று முற்றின
 5விதன வெங்க ணிராக்கதர் வெள்ளமே.

(இ - ள்.) (கண்டோர்க்கு) விசனத்தைபுண்டாக்கவல்ல கொடுக்கண்
 ணைக்கொண்ட இராக்கதரின் பெருந்திரங்கள், மதிளினுள் மேடையும் மதி
 ளும், கற்படுக்கப்பட்ட நாஞ்சிலென்னும் உறுப்பும், கொடியகோட்டைவாச
 ளும் கட்டப்பட்ட அட்டாலைகளும் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் புகுந்து
 நிரம்பின; (எ - று.)—பதணம் = பதணம்; மதிளினுள் மேடை. 1 பதணமென்ற
 பாடமும் உண்டு. அட்டாலை-3காட்டைமதிவின் மேல்மண்டபமென்பர். பி-ம்:--
 2படர். 3கதவும், கதவ. 4கட்டியட்டாலைபும், கட்டினட்டாலைபும், கட்டிலட்டா
 லைபும், கட்டின்மட்டாலைபும். 5விதலை. (ககச)

௩௩.—அரக்கர்சேனை நிரம்ப, வானரசேனை ஓடுதல்.

பாய்ந்த சோரிப் பரவையிற் பற்பல
 நீந்தி 1யேகு நெருக்கிடச் 2செல்வன
 சாய்ந்து சாய்ந்து 3சரம்படத் தள்ளலுற்று
 ஓய்ந்து 4வீழ்ந்த சிலசில வோடின.

(இ - ள்.) (அரக்கர்) நெருக்கியதனால் (வேற்றிடத்திற்குச்) செல்வன
 வாய் பற்பலவானரங்கள் பாய்ந்த இரத்தக்கடலில் நீந்திச்செல்லவனவாயி-
 ன: சிலவானரங்கள் வலியிவரும் ஒடுங்கி, (அவர்களின்) அம்புகள் படுவதனால் தள்ள
 ப்பட்டு உயிரொடுங்கி விழுந்தன: சிலவானரங்கள் (உயிர்த்தப்படி) ஓடலாயி
 ன; (எ - று.)—பி-ம்:—1 ஏகு நெருக்கிடைச், ஏக நெருங்கி, ஏற நெருக்கிடை, ஏறி
 நெருக்கிட, எங்கு நெருக்கின. 2 இடைச்செல, சிற்சில. 3 படை, தாம். 4 வீழ்ச். ()

௩௪.—அரக்கர் ஆரவாரஞ்சேய்தல்.

தழிய வானர மாக்கடல் சாய்தலும்
 1 பொழியும் வெம்படைப் போர்க்கட 2 லார்த்தலால்
 ஒழியுங் காலத் துலகொரு மூன்று மொத்து
 அழியு 3 மாக்கட 4 லார்ப்பெடுத் தாயரோ.

(இ-ள்) (மதினைத்) தழுவிய வானரமாக்கடலான துவலியொடுங்குதலும்,--
 பொழிவின்ற கொடிய ஆயுதங்களையுடைய போர்செய்வதை மேற்கொண்ட
 அரக்கர் சேனையாகிய கடல்,--பேராரவாரஞ்செய்தலால், யுகார்த்தலாத்திலே
 ஒருமூன்றுலகங்களும் ஒருசேர அழிதற்குக்காரணமான பெருங்கடல் ஆர்ப்
 பெடுத்ததை ஒத்திருக்கும்; (எ - று.) 'ஆய்' என்ற வினையெச்சம், வருவிக்கப்
 பட்ட முற்றொழுமியும்; இனி, ஆயர்எனஎடுத்த ஆகியரென்ற வியக்கோள்
 முற்றின் விகார மெனக் கூறுவாரு முளர். பி - ி:—1 பொழிய. 2 ஆர்த்தலால்,
 ஆர்த்தன. 3 மால்கடல். 4 ஆர்ப்பெடுத்தென்னலே, ஆர்ப்பெடுத்தாலரோ. ()

௩௫.—அரக்கர் பக்கத்துச்சேனையிற் பலவகையொலியெழுதல்.

முரசு மாமுருடும் 1 முரல் சங்கமும்
 2 உரைசெய் காளமுடாருளி யோசையும்

2விரைசும் பல்லியம் வில்லர வத்தொடுந்
திரைசெய் வேலைக்கொ ராகுலஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) முரசவாத்தியமும் பெரியமுருடு என்னும் வாச்சியமும் ஒலிக்குத்தன்மைபுள்ள சங்கவாச்சியமும், சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற எக்காளமும், ஆகுளியென்னும் சிறப்பறையும் ஆகிய இவ்வாறு பொருத்திய பலவகை வாச்சியங்களினொலியும், வில்லையெய்யும் ஒலியோடு சேர்ந்து அலீலீசுகின்ற கடலுக்கும் ஒருகலக்கத்தைபுண்டாக்கின; (எ-று.)—முரசமுதலியவற்றின் ஒசைகள் கடலோசையினும் விஞ்சியிருத்தன என்பது கருத்து. பி - ம்:—1முரட. 2விரசு, விரவும், விரைசெய். 3செய்ததே. (ககஎ)

௩௬.—இலங்கையின் நான்தவாயிலாலும் இராட்சக கேனை
புறப்பட்டு வருதல்.

ஆய 1காலை யனைத்துல குந்தரும்
நாய கன் 3முக னாறு நடந்தென
மேய சேனை விரிகடல் 4விண்குலாம்
5வாயி னாடு 6புறப்பட்டு வந்ததே.

(இ - ள்.) அப்போது படைக்கின்ற கடவுளான பிரமதேவனது நான்கு முகத்தினாலும் எல்லாவகைகளும் வெளிப்பட்டவந்தாற்போல, பொருத்திய (இராட்சச) சேனையாகிய பரவியகடலானது ஆகாயம்வரையிலோங்கிவிளங்குகின்ற (இலங்கையின்) காண்குவாயின் வழியாக வெளிப்பட்டவரலாயிற்று.

அனைத்துலகும் நடந்தென என இயையும். அனைத்துலகும் என்பதை 'தரும்' என்பதனோடு இயைப்பின், 'நடந்தென' என்பதற்கு எழுவாய் வருவித்து உரைக்கவேண்டும். பி-ம்:—1காலத்து. 2மலர். தரு. 3முகத்தன்று, முகனான், முகத்தாறு. 4விண்குலாய். விண்ணுறும், விண்ணகர். 5வாயிலாடும், வாயித்தோறும். 6புறத்துவளர்ந்ததே, புறத்தும்வளர்ந்ததால். (ககஅ)

௩௭.—வெளிவரும் யானைப்படைகளின் வருணனை.

நெடிய காவத 1மெட்டு நிரம்பிய
2படிய 3வாயிற் பருப்பதம் 4பாய்ந்தெனக்
கொடியொடுக்கொடி சுற்றத் 5தொடுத்ததண்டு
ஒடிய 6ஆன்றின மும்மத வோக்கலே.

(இ - ள்.) நீண்ட எட்டுக்காதவழி தூரம் நிரம்பிய தன்மையுடையனவான மும்மதக்கையுடைய யானைகள், கோபுரவாயில்களிலே மலைகள் பாய்ந்து சென்றாற்போல (த்தம்மீதுவைத்துள்ள) கொடியுடனே கொடிகள் சுற்றிக் கொள்ளவும், (கொடி) தொடுக்கப்பட்டுள்ள தண்டுகள் ஒடியவும் தள்ளிக்கொண்டு வெளிவந்தன: (எ - று.)

சுதரக்கசேனை வெளிவருதலைப்பொதுவாகக் கூறியபகவி இதுமுதல் நான்குகவிகளால் முறையே யானை தேர் குதிரை, காலாக்கசேனைகள் வெளிவருதலின் வருணனையை ஒவ்வொருசெய்யுளாற் கூறுவர். யானைகளின்மீது கொடியனைவைத்தல் மரபாதலால் அங்கணம் கொடிகள் நிறுத்திய பலயானைகள் ஒரு

க்கே வரும்போது ஒன்றன்மீதுள்ளகொடி மற்றொன்றன்மேலுள்ள கொடியோடு சுற்றிக்கொள்ள, அந்நிலையில் தானே கடந்து செல்வதனால் கொடியுள்ள தண்டங்கள் ஒடியலாயினவென்க. ஊன்றுதல் தள்ளுதலென்னும் பொருள தாதலை “தூக்க ஊன்ற னேன்ற றள்ளல்” என்ற திவாகரத்தாலும் அறிக. ஒங்கல்-ஒங்கிநிற்பதெனக் காரணக்குறி: ஆகுபெயரால், யானையைக் காட்டிற்று. பி-ம்;—1விட்டு. 2படியின், படி கொள். 3மீதிற். 4சார்ந்தெனக். 5கொடுத்த. 6ஒங்கின. (ககக)

உஅ.—வேளிவநய் தேரீகளின் வருணனை.

சூழி யானை 1மதம்படு தொய்யலின்
ஊழி நானெடுங் காலென 2வோடுவ
3பாழி யான்⁴வயி ரப்படி பன்முறை
பூழி யாக்கின பொன்னெடுந் தேர்களோ.

(இ-ள்.) பொன்னாலாகிய செடியதேர்கள், — முகபடாத்தையணிந்த யானைகளின் மதம் பெருகுவதலைத் தோன்றிய சேற்றிலே யுகாந்தகாலத்திலே சண்டமாருதம் வீசுவது போல விரைத்தோடுவனவாய், வலிமையைக் கொண்டு உறுதியுள்ள பூமியைப் பலமுறை தள்ளியாகச் செய்தன; (எ-று.)—பி - ம்.—1மதப்படு. 2ஊடின. 3பாழியாள், பாழிவாய், பாழிவாள், பாழிசால். 4நெடுங்கற்படப்பட்டன. (க000)

உசு.—வேளிவநய் சூழி வரகளின் வருணனை.

பிடித்த 1வானரம் பேரெழிற் றோள்களால்
இடித்த மாமதி 2லாடையிலங்கையாள்
3மடுத்த மாக்கடல் வாவுந் திரையெலாங்
சூடித்துக் கால்வன 4போன்ற குதிரையே.

(இ - ள்.) இலங்கையை முற்றுக்கே செய்த வானரங்கள் மிக்க எழுச்சியைக்கொண்ட (தமது) தோள்களால் இடிக்கப்பட்ட பெரியமதினாகிய ஆடையையுடைய இலங்கையென்னும் பெண், சூடித்து உட்கொண்டதான பெரிய கடலிலே தாலிப்பாய்கின்ற அலைகளெல்லாம் வெளிப்படுவனவற்றையொத்தன, (வேளிவந்த) குதிரைகள்; (எ - று.)

வானரங்கள் இலங்கையின் மதினையிடித்ததனால், அகழாக இருந்த கடல் போன்ற நீரின்திரைகள் உள்ளே சென்றவை வெளிப்பட்டுவருவனபோலக் குதிரைகள் கோபுரவாயிலின் வழியாக வெளிப்பட்டனவென்றார்; தன்மைத் தந்திரிப்பேற்றவணி; எழிலாவது - வளர்த்து அமைத்ததன்றி இன்னும் வளருமென்பது போன்றிருக்கை. பி - ம்.—1வானரப். 2ஆடலிலங்கையுள். 3மடுத்தமாத், மடித்தமாத், வடித்தமாத். 4போலும். (க00க)

ச0.—வேளிவநய் அரக்கவீரரின் வருணனை.

1கேழில் ஞாலங் 2கிளத்திய தொன்முறை
நாள நாள நடந்தன நள்ளிரா
நீள மெய்தி யொருசிறை நின்றன
3மீளு 4மாறையும் போன்றனர் வீரரே.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத ஞாலத்திலே பழமைபோக்கி தொல்லைகின்ற நாள் தோறும் கழிந்தனவான என்னென்னும் ஒலிபடைத்த இரவுகள் நீளம்பொருந்தி ஒருமுறத்திலே நின்றவை, — (அங்கணம் நின்றதன்மைநீங்கி) மீளுந்தன்மையைப் போன்றனர்; (வெளிவந்த) இராட்சசவீரர்; (எ - று.)

இலக்கையிலிருந்து கருநிறகொண்ட மிகப்பலர்வந்தது - அநாதிகால்மாகக் கழிந்த பலநாள்களின் இராப்போதெல்லாம் ஒரிடத்தில் தங்கிரின்றவை இப்போது வெளிப்பட்டவருவன போலுமென்றார்: தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. கேளிர்என்றுபாடக்கொண்டு ஒருசாரார்கூறும்பொருள் வருமாதும்: — கேளிரைப்பற்றி ஞாலம் தொன்முறை கிளத்தியது—“சுற்றத்திற்கழுகுருழிவருத்தல்” என்பது: இலக்கையிலிருந்த ராட்சசவீரர்கள், நாள்தோறும் மேன்மேல் எண்ணிக்கையில் மிக்கவரானது- தினந்தோறும் தோன்றுகின்ற இராப்போதெல்லாம் அங்குத்தானே தங்கிரிப்பதொற் போலு மெனவும், இப்போது அந்தராட்சசவீரர் வெளிப்பட்டது அங்கணந்திரண்டு ஒருசிறைகிடத்த இரவெல்லாம் மீள்வதுபோலுமெனவும் வருணித்தவாறு: கருநிறமுடைமையால் இரவு அரக்கர்க்கு இனமாகும்: ஆகவே அரக்கருள்ளவிடத்தில்தானே நாடோறந்தோன்றும் இரவுகள் இருப்பனவாயிவென்க. 1-ஃ:—1கேழில், கேளிர், 2கிளர்த்திய, 3வீழும், 4மாலை.

(8002)

சுக.—பெருந்தாவி யெழ்தல்.

பத்தி வன்றலைப் பாம்பின் பரங்கெட
முத்தி நாட்டின் 1முகத்தினை 2முற்றறப்
பித்தி 3பிற்பட வன்றிசை 4பேர்வுறத்
5தொத்தி மீண்டில வானெடுந் தாளியே.

(இ-ள்.) (இப்படிப்பட்ட நால்வகைச்சேனைகளால் எழுப்பப்பெற்ற) மிக்க தாளிகள், — வரிசையாகவுற்ற வலியதலைகளை [ஆயிரத்தலைகளை] கொண்ட ஆதிசேஷனுடையபாரம் குறைபுமாறு வானகாட்டினிடத்தை விரைந்துகொள்ளும்படியும், அண்டபித்தி பிற்படும்படியும், வலியதிசைகள் நிலைபேரும்படியும் தொத்திக்கொண்டு மீளாதனவாயின; (எ - று.)—ஆல்-சுற்றசை.

ஆதிசேஷன் தாக்குகின்ற பூமியானது புழுதியாகி முத்திகாட்டினை முற்றினபடியால், அவ்வாதிசேஷனது தலைப்பாரம் கெடுமென்க. அண்டபித்திக்கும் அப்பால் முத்திகாடுவரையிலும் தாளிசென்றதனால், அண்டபித்திபிற்படாதது: இது-தொடர்புயரி வரவிரியினி. தொத்ததல்-(அங்குத்தானே) பற்றியிருத்தல். 1-ஃ:—1முகட்டினை, 2முற்றறப், மொய்த்துறும், 3பித்திபடத், 4பேர்வுறத், 5தொத்திருண்டில, தொத்திமீண்டிலது.

(8003)

சுஉ.—நிலகெட்ட ஞாந்நக்கேனை சுக்கிரிவீணக்கேரிதல்.

1நெருக்கி வந்து நிருதர் 2நெருங்கலாற்
சூரக்கி னப்பெருந் 3தானை குலைந்துபோய்
4 அருக்கன் மாமக ஞாம ராசையுற்
செருக்கி 5கின்றவ னின் துழிச் சென்றவாற்.

(இ - ன்.) (தம்மை) நெருக்கிக்கொண்டேவந்து இராட்சசவீரர் நெருங்கு வதற்கு குரங்குகளின் கூட்டமான பெருஞ்சேனைகள்,--நிலைகுலைத் துபோய், போர்புரியவேணுமென்ற விருப்பத்தோடு கர்வங்கொண்டென்றவனுள் குரிய குமாரனான சுக்கிரீவன் நின்ற இடத்திலே போய்ச்சேர்ந்தன; (எ-று.)—பி-ம்:- 1 நெருக்க, 2 நெருக்கலால், 3 சேனை, 4 அருக்கனார், 5 நின்றவர். (க00ச)

சாஉ.—அதுகண்டு சுக்கிரீவன் பொருமாறு மராமாமொன்றை யேற்றுத் தல்.

1 சாய்ந்த தானைத் தளர்வுஞ் 2 சலத்தெதிர்ப்
பாய்ந்த தானைப் பெருமையும் பார்த்துறக்
காய்ந்த 3 நெஞ்சன் கனல்சொரி கண்ணினன்
ஏய்ந்த தங்கொர் மராமா மேந்தினான்.

(இ - ன்.) வலிகுறைத்தவானரசேனையின் தளர்ச்சியடைந்தநிலைமையை யும் சினத்தோடு எதிர்பாய்ந்துவந்த அரக்கச்சேனையின் பெருமிதத்தையும் பார்த்து,--மிகவும் கோபங்கொண்ட நெஞ்சையுடையவனும் நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற கண்களையுடையவனுமாகி, (சுக்கிரீவன்),--அங்கேகிடந்ததொரு மராமரத்தை யெடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:- 1 சாய்ந்த, 2 சலத்தெதிர்ப், 3 நெஞ்சின். (க00ஊ)

சாச.—சுக்கிரீவனொருவனே நால்வகைச்சேனைகளினும் முன்னின்று
எதிர்த்தல்,

வாரணத்தெதிர்ப் வாசியி நேர்வயத்
தேர்மு கத்தினிற் சேவகர் மேற்செறுத்து
ஒரொருத்தர்க் 1 கொருவரி னுற்றுயர்
தோரணத்தொரு வன்னெனத் தோன்றினான்.

(இ - ன்.) (அப்போது சுக்கிரீவன்),--யானையெதிரிலும் குதிரையி னெதிரிலும் வெற்றிபொருந்திய தேரினெதிரிலும் இராட்சசவீரரெதிலும் கோபித்தரின்று, ஒவ்வொருத்தர்க்குமுன்னும் ஒவ்வொருசுக்கிரீவன் இருப்பது போல (ச் சாரிகைவருவதாற்) பொருந்தி, தோரணவாசலிலேயிருந்து பொருத அனுமான் போலத் தோன்றினான்; (எ - று.)—அநுமான் பொழிவிறுத்தபின் தோரணவாசலிலேயிருந்து கிங்கரர்முதலிய அரக்கவீரரோடு பொருதமையைச் சந்தரகாண்டத்திற் பரக்கக்காணலாம். தோரணம்-கட்டுவாயில். பி-ம்:- 1 ஒருத்தரினும் றுயர், ஒருவருற்றொருனத். (க00க)

சாரு.—சதுரங்கசேனைகளையும் அம்பராபரத்தைக்கொண்டு சுக்கிரீவன்
வீடதல்.

களிறு மாவு நிருதருங் 1 காலம்
ஒளிறு மாமணித் தேரு முருட்டி வெவ்
குளிறு சோரி யொழுக்கக் 2 கொதித்திட
வெளிறி லாபா மேகொண்டு வீசினான்.

(இ - ன்.) யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கவீரர்களும் கால்முறித்துபோ குமாறும் விளங்குகின்ற சிறந்த மணிகளமுத்திய தேரும் உருளும்படியுஞ்

செய்து, (பார்ப்பவர்க்கு) அச்சத்தைத் தருகின்ற உஷ்ணமுள்ள இரத்தம் (ஆரூய்யம்) பெருக மிகவும்கோபித்து, கடுவில் வெளிநில்லாத [முழுமயிரமுள்ள] அந்தமராமரத்தையே கொண்டு சுழற்றினான்; (சுக்கிரீவன்); (எ-று.) பி-ம்:—1காலி, காலுற. 2கொதித்துடை. (க00எ)

சுசு.—அப்போது சுக்கிரீவன் வானரவிரி வந்துகூடுதல்.

அன்ன காலே 1யரிக்குல 2வீரரும்
மன்னன் முன்³புக வன்க னரக்கரும்
முன்⁴னு முந்த முழங்கு 5பெருஞ்செருத்
தன்னில் வந்து தலைமயக் 6குற்றனர்.

(இ - ள்.) அப்போது அரசனான சுக்கிரீவன் முன்னேபுகவே, அரிக்குலவீரர்களும் கொடுங்கண்ணையுடைய அரசர்களும் முன்புமுயன்றுபொருத முழங்குகின்ற பெரும்போரில் வந்து சேர்ந்தகொண்டார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1அரிக்குல. 2வீரர்தம். 3மத. 4எழுந்து. 5பொருஞ். 6உற்றதால், உற்றவால். (க00அ)

சுசு.—அரக்கரும் வானரர்களும் மடிதல்.

கற்று ரந்த 1களம்பட வஞ்சகர்
இற்²து லந்து 3முடிந்தவ ரெண்ணிலர்
விற்⁴து ரந்தன வெங்கணை யாலுடல்
அற்று லந்த 5குரங்கு மனந்தமே.

(இ - ள்.) போர்க்களத்திலே (வானரர்கள்) துரத்த கற்கள் பட்டதனால் வஞ்சகரான அரக்கரில் உயிரிற்று ஆயுள்குறைத்து மாண்டவர் எண்ணில்லாதவராவர்; (அரக்கரின்) விற்கள் வெளிப்படுத்தியனவான கொடிய அம்புகளால் உடல் அற்று இறந்த குரங்குகளும் அணந்தங்களும்; (எ-று.)—பி-ம்:—1கணம்பட, படக்கழல். 2உலர்ந்து. 3முடிந்தனர். 4துரத்தணைபடவெண்கந்து. 5கவிபுமணந்தமால். (க00க)

சுஅ.—வானரங்களால் அரக்கர் மீதுதீயாகஇறந்தல்.

1கற்க டந்து நிமிர்ந்த கடுஞ்செரு
மற்க டங்கள் 2வலிந்து 3மலைந்திடத்
தற்க டங்கி யுலந்தவர் தம்முயிர்
தெற்⁴க டங்க நிறைந்து 5செறிந்தவால்.

(இ - ள்.) மும்மரமாகஉண்டான கொடும்போரிலே வானரங்கள் (தம்) வலிமையைக்காட்டிக் கற்களை வீசிப்பொர, (தமது) செருக்குக் குலைந்து மாண்டவரான அரக்கரின் உயிர் தென் திசை முழுமதும் நிறைந்து நெருங்கின; (எ - று.)—முதலடியில், கற்கள் தந்து எனப்பிரிக்க. பி - ம்:—1கற்கடந்துநிமிர்ந்து, கற்கடந்துதுரத்த, கற்கடங்கள் துரத்தன. 2மலிந்து. 3மலைந்திடு. 4அடங்கி. 5செறிந்ததால். (ககக0)

சுசு.—படுகளக்கிறப்பு.

பாடு கின்றன பேய்க்கணம் பல்விதத்து
ஆடு கின்ற வறுகுறை யாழ்கடற்கு

1ஓடு கின்ற வுதிரம் புகுந் 2துயிர்
நாடு கின்றனர் கற்புடை நங்கைமார்.

(இ - ள்.) பேய்க்கணங்கள், (மகிழ்ச்சியடைந்து) பாடுவனவாயின; அற்ற உடற்குறை பலவகையாக ஆடுவனவாயின; (இறந்தவீரர்களின் உடலிலிருந்து பெருகிய) இரத்தம் ஆழ்த்தகடலேனோக்கி ஓடுவனவாயின; கற்புடைமகளிர் (போர்க்களத்திற்)புகுந்து கணவனை நாடுபவராயினர்; (எ - று.) —உயிர்-உயிர் போன்ற கணவன். பி-ம்:—1ஓடுகின்றது. 2உடல். (க0க8)

௫0—இரத்தப்பெருக்து.

1யானை பட்ட வழிபுணல் 2யாறெலாம்
3பானல் 4பட்ட 5பலகணை 6மாரியின்
சோனை பட்டது சொல்லரும் வானரச்
சேனை பட்டது பட்டது 7செம்புணர்.

(இ-ள்.) (வானரங்களால் தாக்குண்ட) யானைகள் (துண்டுபட்டு) இறந்தத னைப் பெருகுகின்ற இரத்தநீராலாகிய யாறுகளெல்லாம், கடலிற் போய்ப் பாய்ந் தன; (அரக்கரின் பல) அம்புகளின் பெருமழை யுண்டாயிற்று; (அதனால்), வானரச்சேனை இறந்துபட்டது; இரத்தநீர் தோன்றிற்று; (எ - று.)

அழிதல் பெருகுதலாதலை “அழிபுணலஞ்சனமாநதியே” என்ற சிந்தா மணியிலுங் காண்க. பானல் கடலென்னும்பொருளுமுடைய தாதலை “பான லே கடல் குதிரை வெற்றிலை, பழன நெய்தல் கள்ளென் நறுபெயர்” என்ற நிகண்டினாலும் அறிக. துண்டுபட்டயானையின் குருதிநீர் கடலிற் சேரவும், அவ்விடத்து அரக்கரின் அம்புமழைகளாலறுபட்ட வானரர்களின் குருதிநீர் நிரம்பிற்றென்க. பி-ம்:—1ஆனை. 2ஆறு. 3பானை. 4பட்டன. 5பல், போல். 6மாரிகள். 7செம்புணல். இச்செய்யுளுள்ளவிடத்து இதற்குப்பிரதியாக

• ஆனை பட்டன வடுபரி பட்டன
தானை பட்டது தாரிர தங்கணை
சோனை பட்டது துள்ளரும் வானரச்
சேனை பட்டது பட்டது செங்களம்.

என்று ஒருபாடல் காண்கின்றது.

(க0க2)

௫5.—வானரச்சேனையால் அரக்கர்சேனை தகர்த்தல்.

காய்ந்த வானர வீரர் கரத்தினால்
தேய்ந்த வாயுள ரானவர் செம்புணர்
பாய்ந்த தானைப் படுகளம் பாழ்படச்
சாய்ந்த தானிரு தக்கடற் றானையே.

(இ - ள்.) கோபித்த வானரவீரரின் கையாற் குறைந்தஆயுளைபுடை யவரான அரக்கரின் செந்நிறமுள்ளபுண்ணீரானது, பாய்ந்தது; ஆனைச்சேனை யழிந்த போர்க்களம் பாழடைபும்படி நிருதரின்சேனைக்கடல் வலியொடுக்கிப் போய்விட்டது; (எ - று.)—தானைப் படுகளம்என எடுப்பினுமாம். (ச0க5)

௫௨.—அப்போது வச்சிரமுஷ்டியென்னும் அரக்கன் எதிர்த்து வருதல்.

தங்கண் மாப்படை சாய்தலுந் 1தியெழு
 வெங்கண் வாளரக் கன்²விரை தேரினைக்
 கங்க சாலந் தொடரக் கடற்³செலுஉம்
 வங்க மாமென வந்தெதிர்⁴தாக்கினான்.

(இ - ன்.) தங்களுடைய [அரக்கருடைய] பெரியசேனை வலியொடுக்கிப் போய்விடவும், (தன் கண்களில்) தீப்பொறிபறக்கக் கொடுக்கண்ணையுடைய கொடிய (வச்சிரமுஷ்டியென்னும்) அரக்கன், -விரைத்துவருந் (தன்) தேரைப் பருந்துக்கட்டட்கள்தொடருமாறு கடலிலே மரக்கலஞ்செல்வதுபோல (விரைத்து) வந்து (வானராக்கு) எதிரில் மோகினான்; (எ - று.)

இருக்குகூறிய அரக்கன் வச்சிரமுஷ்டியென்பது - "மலைகுலைந்தெனவச் சிரமுஷ்டிதன், நிலைகுலைந்துவிழுதலின்" என மேல் ௫௫ - ஆவதுபாடலில் வருவதனால் விளங்கும். பி-ம்:-1தியெழும். 2விசைத். 3செலும். 4தோன்றினான்.

௫௩.—வச்சிரமுஷ்டி உக்கிரமாகப் பொருதல்.

வந்து 1தாக்கி வடிக்கனை மாமழை
 சிந்தி வானரச் சேனை சிதைத்தலும்
 இந்நிராதிய ருந்திகைத் 2தேக்கினார்
 நொந்து சூரியன் காண்முறே நோக்கினான்.

(இ - ன்.) (தேரில் விரைத்து) வந்து (வச்சிரமுஷ்டியென்பவன்) கூறிய அம்புகளினாலாகிய மிக்கமழையைச் சிந்தி வானரச்சேனையைத் தாக்கிச் சிதைத்தவனாவில், -இந்நிராதியரான தேவர்களும் திகைப்புக்கொண்டு, (சுக்கிரீவனுக்குஎன்னசூருமோ என்று) ஏக்கமுற்றனர்; சூரியுத்திரகுதிய சுக்கிரீவன் வருந்தி (எதிரியை) பார்த்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:-1தாக்கி. 2ஏகினார். (௧௦௧௫)

௫௪.—வச்சிரமுஷ்டியைக் சுக்கிரீவன் சீதைத்தல்.

நோக்கி வஞ்ச னொறில்வய மாப்பரி
 வீக்கு 1தேரினின் மீதெழுப் பாய்ந்துதோள்
 தூக்கு தூணியும் வில்லுந் 2தொலைத்தவன்
 யாக்கை யுஞ்சிதைத் திட்டெழுந் தேகினான்.

(இ - ன்.) (அங்கனம்) பார்த்து, (சுக்கிரீவன்), -வஞ்சனைக்குணமுள்ள வச்சிரமுஷ்டியென்னும் அரக்கனது விரைவுள்ள வலிய பெரிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரினின் மீது எழும்பிப்பாய்ந்து, (அவனது) தோளில் தாக்கிய அம்புபுட்டியையும் வில்லையும் போக்கி அவனது உடலையும் அழித்திட்டி (மீண்டும்) அங்கு நின்று எழுந்துசென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:-1தேரினன். 2துணித்தவன், துறைத்தவன். (௧௦௧௬)

௫௫.—வச்சிரமுஷ்டியிறந்துபட்டதனால் அரக்கர் திரும்பிவிட;

வானரச் சூரவாரஞ்செய்தல்.

மலைகுலைந்தென வச்சிர முஷ்டிதன்
 நிலைகுலைந்து விழுதலினின் றுளார்

குலையிலைந்து கொடிநகர் நோக்கினார்
அலைகி ளர்ந்தென வானர மார்த்தவே.

(இ-ள்.) மலையானது (தன்நிலை) குலைந்தாற்போல வச்சிரமுட்டி தன்நிலை குலைந்து விழுந்ததனால், உடனிருந்த அரக்கர் நடுகெடுக்கிக் கொடிசுட்டிய இலங்கைமாநகருக்குத் திரும்பினார்: (அதுகண்டு), அலைகொந்தளித்தாற்போல வானரங்கள் பேராவாரஞ்செய்தன; (எ-று.)—பி-ம்:—1 குலைந்தன. (க0கஎ)
ருசு. பன்னீரண்குவிகள்—கிழைவாசலிலே வானரர்கீதும் அரக்கர்கீதும் பெரும்போர்விளைய தும்பானுவை இடும்பன் கொல்லுதலைத்தேர்விக்கும்.

வீழி வெங்க னிராக்கதர் வெம்படை
ஊழி யாழி கிளர்ந்தென 1வோங்கின
கிழை வாயிவிற் 2கிட்டலு முட்டினர்
சூழும் வானர வீரர் துவன்றியே.

(இ-ள்.) வீழிப்பழம்போற் செந்நிறமான கொடுங்கண்ணையுடைய இராக்கதரின் கொடியசேனை, பிரளயகாலத்துச் சமுத்திரம் கிளர்ந்தாற்போலக்கிளர்ந்து இலங்கையின்கிழக்குவாயிலக்கிட்டதலும் சூழ்ந்துள்ளவானரவீரர் நெருங்கித்தாக்கலாயினர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 ஓங்கியே. 2 கிட்டவும். (க0கஅ)

ரு௭. குலம் 1வாளயில் சக்கரந் தோமரம்
2வாலம் வாளி மழையின் 3வழங்கியே
ஆல மன்ன 4வரக்க ரடர்த்தலுங்
காலும் வாலுந் துமிந்த கவிக்குலம்

(இ - ள்.) (அப்போது) காலகூடவிஷம்போன்ற அரக்கர் குலம் வான் அயில் சக்கரம் தோமரம் பிண்டிபாலம் அம்பு என்பவைகளைமழைபோலப் பொழிந்து தாக்குதலும், வானரக்கூட்டங்கள், காலும் வாலும் அறுப்புண்டன; (எ - று.)—பி-ம்:—1 வான்மழத்தோமரஞ்சக்கரம். 2 மலை. 3 வழங்கினார். 4 அரக்கர்கடாக்கலும். (க0கக)

ரு௮. வென்றி வானர வீரர் விசைத்தெறி
குன்று மாமர முங்கொடுங் 1காலினிற்
சென்று 2வீச நிருதர்கள் சிந்தினார்
பொன்றி வீழ்ந்த 3புரவியும் பூட்டகையும்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருத்திய வானரவீரர், விரைந்து எறிதற்குரிய மலைகளையும் பெரியமரங்களையும் கடுங்காற்றுப்போல (விரைந்து) சென்று வீச, நிருதர்கள் சிதறுண்டார்கள்: (அப்போது அவர்களுடைய) குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரொழிந்துவீழ்ந்திட்டன; (எ - று.)—பி - ம்:—1 கொடுங்காலினில், கொடுங்கோலுற. 2 வீழ். 3 புரவிவெம்பூட்டகைதேர். (க0உ0)

ரு௯. தண்டு வாளயில் சக்கரஞ் சாயகம்
கொண்டு 1சீர்ற நிருதர் 2கொதித்தெழும்பு
புண்டி றந்து குருதி பொழிந்துக
மண்டி. யோடினர் வானர வீரரே.

(இ - ன்.) சிற்றங்கொண்ட அரக்கர் தண்டு வான் வேல் சக்கரம் அம்பு கள்ளன்ற இவற்றைச் சொரிந்துகொண்டு சீறியெழு, வானரவீரர்கள், (எதிரி களின்படைகன்பட்ட) புண் வாய்திறந்து இரத்தத்தை மிகுதியாகச்சிந்த நெருக்கியோடினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1சீறி. 2குதித்தெழு. (க0உக)

க0. எரியின் மைந்த னிருநிலங் கீழுற
 விரிய நின்ற மராமரம் வேரொடும்
 திரிய வாங்கி 1நீருதர்வெஞ் சேனைபோய்
 நெரிய ஆழி நெருப்²பென வீசினான்.

(இ - ன்.) (அப்போது) நெருப்பின் குமாரனான நீலன்,—பெரியபூமியில் வெகுதூரம்வேரோடப் பரவிரின்ற மராமரத்தை வேருடனே நிலபெய ரும்படி கையினுற் பறித்து, அரக்கரின்கொடியசேனை நெரிந்துபோகுமாறு யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போல(க் கொடுமைதோன்ற) வீசினான்; (எ-று.)— பி-ம்:—1நீருதர்தம். 2எழு. (க0உஉ)

க1. தேரும் 1பாகரும் வாசியுஞ் செம்முகக்
 காரும் யாளியுஞ் 2சீயமுங் காண்டகு
 3பாரின் வீழ்ப் புடைப்பப்பசும்புணின்
 நீரும் 4வாரி யதனை நிறைத்ததே.

(இ - ன்.) தேர்களும், (தேரையோட்டுகின்ற) பாகர்களும், (தேரிழ்ப்புட்டி யுள்ள) குதிரைகளும் யாளிகளும் சிங்கங்களும், செம்புள்ளிகளைக்கொண்ட முகத்தைபுடைய கருமுகில்போன்ற யானைகளும், காணத்தக்க [அழகிய] பூமியிலே (உயிரொழிந்து) விழுமாறு (அந்தமராமரம்) தாக்கியதற்கு(சாயம்பட்ட) பச்சைப்புண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரத்தநீரும் கடலை நிறைத்தது; (எ-று.)—வாரி - கடலுக்கு இலக்கணை. பி-ம்:—1மாவும்படைநூரும். 2சிங்கமும். 3போரின்வீழ்ந்துபுடைப்பப்பசும்புணர். 4வாரியதென்னநிறைத்தவே. (க0உஉ)

க2. அரக்கர் சேனை யடுகளும் பாழ்பட
 வெருக்கொண் டோடிட வெம்படைக் 1காவலன்
 2நெருக்க நேர்ந்து சும்பானு நெடுஞ்சரர்
 தூரக்க வானரச் சேனை 3துணிந்ததே.

(இ - ன்.) (அவ்வேளையில்) போர்க்களம் பாழ்படும்படி அரக்கருடைய சேனை அச்சங்கொண்டு ஓட, (அப்போது) கொடியபடைத்தலைவனான சும்பானு,--வானரசேனைகளை நெருக்குமாறு கருதி, வெகுதூரம் செல்லும் அம்புகளைச் செலுத்தவே வானரசேனை துண்டொட்டது; (எ - று.)—இனி, வெம்படைக்காவலனாகிய நீலனை நெருக்க மனத்திற்கருதிக் சும்பானு நெடுஞ்சரர் தூரக்க வானரச்சேனை துணிந்தது என்றலுமொன்று. பி-ம்:—1காவலர். 2நெருக்கு, நெருக்கி. 3துணிந்தவே. (க0உச)

க3. கண்டு நின்ற கரடியின் காவலன்
 எண்டி சாமுக 1மெண்ணு மிடும்பேனார்
 சண்ட மாருத மென்னத் தடவரை
 கொண்டு சீறி யவனெதிர் சூப்புறு.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம் வானரசேனை துண்டுபடுவதைப்) பார்த்து நின்ற கரடிக்குத்தலைவனாகி எட்டுத்திங்கிலுள்ளாரும் மதிக்கும் (வலிமைபெற்ற) இடும்பன், ஒருபெரியமலையைக் கைக்கொண்டு சண்டமாருதம்போல (விரைவுகொண்டு) சீறி, அந்தக்கும்பானுவென்னும் அரக்கர்படைத்தலைவனுக்கு எதிரேபோய்க் குதித்து,—(எ - று.)—‘எறிதலும்’ என்று அடுத்தகவியோடு தொடரும். பி-ம்:—1 எங்கும். (க0உடு)

கசு. தொடுத்த வாளிகள் வீழுமுன் சூழ்ந்தெதிர்
எடுத்த ¹குன்றை யிடும்ப நெறிதலும்
²ஒடித்து வில்லு மிரதமு மொல்லெனப்
³படுத்த ⁴வாசியும் டாகனும் பாழ்பட.

(இ - ள்.) (கும்பானுவென்னும் படைத்தலைவன்) தொடுத்த அம்புகள் (எதிரே)வளைத்துக்கொண்டீழ்தற்குமுன்னே எடுத்த மலையை அந்த இடும்பன் வீசியெறிதலும், (அந்தமலை)அவ்வரக்களது வில்லையொடித்து, இரத்ததையும் (அதிற்பூட்டிய) குதிரைகளையும் பாசையும் விரைவிலேஒழிய அழியச்செய்ய, —(எ-று.)—‘காய்ந்து பாய்ந்தனன்’ என முடியும். பாழ்படப்படுத்தளன்சு. பி-ம்:—1 குன்றம். 2 ஒடித்த. 3 படுத்த. 4 வாசிபதாகையும். (க0உசு)

கசு. தேர ழிந்து சிலையு ²மழிந்துகக்
கா³ரி ழிந்த வுருமெனக் ⁴காய்ந்தெதிர்
பார்கி ழிந்⁵துகப் பாய்ந்தனன் வானவர்
போர்கி ழிந்து ⁶புறந்தரப் போர்செய்தான்.

(இ - ள்.) தேரும்முறிந்து வில்லும்அழிந்து சிந்திவிட்டதனால், வானவர் வலிகெட்டு முதுகுகொடுத்தோடும்படி முன்னர்ப் பொருதவனான அந்த அரக்கன்,—கோபித்து,மேகத்திலிருந்து வீழ்ந்த இடிபோலப் பூமி சிழிந்துசிந்தும்படி (அந்த இடும்பனுக்கு)எதிரே பாய்ந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 சிழிந்து. 2 இழிந்தாக, இழந்தாக. 3 சிழிந்த, அழிந்த. 4 காந்துவான். 5 உற. 6 பரந்தொட்டப். ()

கசு. தத்தி மார்பின் வயிரத் தடககையாற்
குத்தி நின்ற கும்பானுவைத் தானெதிர்
¹மொத்தி நின்று முடித்தலை ²கீழுறப்
பத்தி ³வன்றடந் தோளுறப் பற்றுவான்.

(இ - ள்.) (அவ்வண்ணம்)பாய்ந்து(தன்) மார்பிலே வயிரம்போல் உறுதியான பெரியகையாற் குத்திநின்ற கும்பானுவைத் தான் அவனுக்குமாறாக மோதிநின்று (அவனுடைய) முடியணிர்த்தலை கீழேபொருந்துமாறு பதாநியாய்நின்ற அவனது பெரியதோள்களை நன்றாகப்பிடித்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—பத்தி-ஒழுங்குமாம். பி-ம்:—1 மொய்த்தாரீடு. 2 கவ்வுறப். 3 வன்றலை கோளுறப். (க0உஅ)

கசு. கடித்த லத்திரு காலுறக் கைகளாற்
பிடித்துத் தோளைப் பிறங்கலின் கோடுநேர்



1முடித்த லத்தினி லெற்றிட மூளைகள்
வெடித்த²திழ்ந்திட வீந்தன மூமரோ.

(இ - ன்.) அவனது இடைப்புறத்துத் தன்இருகாலும் பொருத்தக் கைக
ளால் (அவனது) தோளப் பிடித்து மலைச்சிகரம்போன்ற முடித்தலத்தினில்
(இடம்பன்) மோதவே, மூளைவெடித்துக்கீழேவிழுந்திட(அந்தக்கும்பானு)உயி
ரொழிந்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—1முடித்தலத்தினைக்கவ்வுற. 2வீழ்தரவீழ்த்
தினன், சிந்திடவீழ்தனன். (க0உக)

சுஅ.—இதுநதந் பதினொருநகரிகள் - பிரகஸ்தன் வானரீகளைப்
பறக்கடிக்க, அப்போது அவனுக்கு நீலனுடன்நேர்ந்த கமீம்போரில்
அந்தப் பிரகஸ்தன் இறந்ததை தெரிவித்தும்.

தன்ப டைத்தலை வன்படத் தன்னெதிரீ
துன்ப டைத்த¹மனத்தன் சுமாலிசேய்
முன்ப டைத்த முகிலன்ன²காட்சியன்
வன்ப டைத்த வரிசிலை வாங்கினான்.

(இ - ன்.) தனது சேனைத்தலைவன் தன்னெதிரே இறந்துபடவே, தன்
பம்பொருத்திய மனமுடையவனான சுமாலியின்புத்திரன்பிரகத்தன்,—முன்
னேவந்துநின்ற முகில்போன்ற தோற்றமுடையவனும், வலிமைப்பெற்றுள்ள
கட்டமைத்தவில்லைப் (பொருமாறு) வளைத்தான்; (எ - று.)—இவன்பெயர்
பிரகத்தனென்பது மேல் எக-ஆங்கவியில்“இறந்துவீழ்தனனே பிரகத்தன்”
என வருவதனால் விளங்கும். பி-ம்:—1மனத்தின். 2காட்சியன். (க0உ0)

சுசு. வாங்கி வாரிசிலை வானர மாப்படை

ஏக்க நாணெறிந் திட¹டிடை யீடின்றித்
துங்கு மாரி²யெனச்சொரி வானிகள்
வீங்கு தோளினன்³விட்டன மூமரோ.

(இ - ன்.) (பின்பு பிரகத்தன்),—தோள்பூரிக்கப்பெற்றவனாய் கீண்ட
சிலையை வளைத்து மிக்க வானரசேனை ஏக்கமடையும்படி நாணயொலித்
திட்டு,பொழிகின்றமழையோலச் சொரிசின்றமும்புகளை இடைவிடாமல் எய்
தனன்; (எ - று.)—ஆம், அரோ - ஈற்றசைகள். பி-ம்:—1இடையின்றிதீ. 2
எனச்சுடர், சொரிதர. 3வீழ்த்தினன். (க0உக)

எ0. நூறு மாயிர முக்களை நொய்தினின்
வேறு வேறு¹படுதலின் வெம்பியே
ஈறில் வானர மாப்படை யெங்கணும்
பாற²நீலன்³வெகுண்டெதிரீ பார்ப்புற.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குணம்.

(இ - ன்.) அம்புகள் வெருவிரைவில் தூறும் ஆயிரமுமாக வெவ்வேறுகத்
(தம்மீது) தாக்குதலினால் ஈறில்லாத வானரப்பெரும்படைகள் (மனம்)
வெதும்பி எல்லாப்பக்கத்திலும் சிதறிப்போக, (அப்போதே) கீலென்னும்
வானரவீரன் அதினைப்பார்த்து மாருகவெகுண்டு,—(எ - று.)—குன்றம்எதிர்த்

துச் சென்றெறிந்து அவன்சேனை சிதைத்தலும்என் அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி-ம்:—1படுத்தலின். 2வீரன். 3வெகுண்டெனும். (க0௩உ)

எக. குன்ற நின்ற 1தெடுத்தெதிர் கூற்றெனச்
சென்றெறிந்தவன் சேனை 3சிதைத்தலும்
4வென்றி வில்லின் விடுகளை மாரியால்
ஒன்று 5நாறுதி 6ருற்றதக் குன்றமே.

(இ - ள்.) அருகேயிருந்ததான குன்றையெடுத்து எதிர்க்கின்ற யமன் போலச் சென்று எறிந்து அந்தஅரக்கனுடையசேனையைச் சிதைத்தலும்,(அவ்வரக்கன் தன்னுடைய) வெற்றிபொருந்திய வில்லினின்று தொடுத்துவிட்ட அம்புமழையால் அந்தமலையொன்று தூறுகூறுபட்டுஉதிர்ந்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—1எடுத்தெறி. 2நின்றனன், எறிந்தவர். 3சிதைத்திட. 4வென்று. 5நாறுறு. 6உக்கது. (க0௩௩)

எஉ. மீட்டு மங்கொர் மராமரம் வேரொடும்
1சுட்டி 2வானத் தீடியென 3வேற்றலுங்
கோட்டும் வில்லுங் கொடியும் 4வயப்பரி
பூட்டுந் தேரும் 5பொடித்துக ளாயவே.

(இ - ள்.) மறுபடியும் (நீலன்) அங்கு இருந்த ஒருமரமத்தை வேரோடும் தேடிப்பெற்று வானத்துத்தோன்றும்இடிபோல(க் கர்ச்சித்துநின்று அந்தமரத்தைச்சுழற்றி) எதிர்த்தவளவில், (பிரகத்தனுடைய) வளைக்குந்தன்மை யுள்ளவில்லும் துவசமும் வலியுள்ளகுதிரையூட்டிய தேரும் சிறுதுகளாய்விட்டன; (எ - று.)—கோட்டுதல்-வளைத்தல். பி - ம்:—1சுட்ட. 2வாங்கி. 3எற்றலும்எனவும்படிக்கலாம். 4குலப். 5பொறி துகளாயதே, அப்போதுகளாயதே.

எ௩. தே1ரி முந்து சிலையு 2மிழந்திடக்
கர3ரி முந்த வுருமெனக் காந்துவான்
பா4ரி முந்து பரு5வலித் 6தண்டொடும்
ஊ7ரிமுந்த கதிரென வோடினன்.

(இ - ள்.) (பிரகத்தன்) தேரையிழந்து வில்லையுமிழந்ததனால் (தனக்கு ஆதாரமான)மேகத்தைவிட்டு வந்த இடிபோலக் கோப்பவனும்,பூமியிலிழந்து பருத்த வலியுள்ளதண்டாயுதத்துடனே,ஊர்கோளையிழந்தருரியணப்போன்ற (எதிரையிரோக்கி) விரைந்துசென்றான்; (எ - று.)—தேரையிழந்தபிரகத்தனுக்கு ஊர்கோளையிழந்தருரியன் உவமை. பி-ம்:—1அழிந்து. 2அழிந்திடக். 3அழிந்த, உழந்த.4இழந்து,அழிந்த,சிழந்து.5வரைத்.6தண்டுகொண்டு.7அழிந்த.

எசு. வாய்ம டித்1தழல் கண்டொறும் வந்துகப்
போ2ய டுத்தலு நீலன் புகைந்தெதிர்
தா3ய டுத்தவன் மன்கையிற் மண்டொடும்
மீயெ டுத்து விசம்புற விசினுன்.

(இ - ள்.) (பிரகத்தன்) வாயை மடித்தவண்ணம் நெருப்புஇரண்டுகண்ணிலும் வெளிப்பட்டுவந்துசிர்துமாறு போய் (நீலன்)ச் சேர்ந்தவளவில்,---

—வெள்ளமும் துன்முகனும் வீடினார்-சிறப்பினால் உயர்நினைமுடிபு வந்தது. தூற்றிரண்டு-இரண்டு துன்னப் பண்புத்தொகையார் பொருள்கொள்ளலாம்: அணிவகுப்புப்படலத்தில் “தூற்றிரண்டாய்வெள்ளம்”(20)என வந்திருத்தல் காண்க.

(க0சக)

அ2.—நாற்றிசைவாயிலிலும் நிகழ்த்தவற்றை ஒற்றி இராவணனிடஞ் சோல்தல்.

அன்ன 1காலியயிந்திர 2வாய்முதல்
துன்னு போர்கண்ட தூதுவ 3ரோடினார்
மன்ன கேளென வந்து வணங்கினார்
சென்னி 4தாழ்க்கச் செவியிடைச் செப்பினார்.

(இ - ள்.) அப்போது இத்திரதிகையாகிய கிழக்குமுதல் (காண்குவாயிலிலும் ஆங்காங்கு) நிகழ்த்த போரைக் கண்ட தூதுவர் விரைந்துபோய், (இராவணன்முன்னே)வந்து தலைதாமாறுவணங்கி, ‘மன்னவனே!கேள்’ என்று இரகசியமாகச் சொல்லலானார்கள்;(எ-று.)—அவர்கூறியதைமேல்முன்றுகவிகளினர் காண்க.ஒவ்வொருதிகையினின்று போரைக்கண்ட தூதர் தனித்தனிச் சொல்லவாயின ரென்க. தோல்வியைப் பலரறியச்சொல்லுதல் தகாதென்று இரகசியமாகக் கூறினார். அயிந்திரம்=ஐத்திரம்: போலிபெற்றுவந்த வடமொழித்தத்திதாந்தாமம். அயிந்திரவாய் - இத்திரனைத்திக்குப்பாலகளுக்கொண்ட இடம்: கிழக்குத்திக்கு. 1-ம்:-1காலத்து. 2வாசலில். 3முந்தினார்,தோன்றினார். 4தாழ்ப்ப.

(க0சச)

அ3.—இதுமுதல் முன்றுகவிக் க-நாற்றிசைத்தூதுவரும் அவ்வத்திசைவாயிலில் அரக்கர் தோற்றமையைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

கிழை 1வாயிற் கிளர்கிரு தப்படை
ஊழி 2நாளினும் 3வெற்றிகொண்டுற்றநின்
ஆழி யன்ன வனிகத் தலைமகன்
4பூழி யானுயிர் புக்கது விண்ணென்றார்.

(இ - ள்.) கிழைவாசலிலே ஊழிக்காலத்திலும் வெற்றிக்கொண்டுள்ள உனது ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைப்போன்ற சேனைத்தலைவன் பிரகத்தன் கிளர்ச்சி கொண்ட அரக்கச்சேனையுடனே (சென்று பொருது) புழுதியில் விழுந்தவனை;அவனுடையஉயிர் விண்ணிலேபுகுந்தது என்று தெரிவித்தார்;(எ-று.)—இது கிழைவாசல் தூதுவர் கூறியது; இங்ஙனமே மேலங்காண்க. சில எட்டுப்பிரதிகளில் வடக்குவாசலில் நிகழ்த்தபோர்த்தோல்வியைக் குறிக்குஞ் செய்யுளாகிய “வடக்குவாயிலின்” (அ3) என்ற பாடல் முதலிலும், அதன்பின் “வென்றி” (அ4) என்றபாடலும், அதன்பின் “கிழை” என்றஇப்பாடலும் உள்ளன. உபசாரமாக ‘ஊழிநாளினும் வெற்றிகொண்டுற்றநின்’ என்றார். 1 - ம்:—1வாய்தல். 2நாளிறவா, நாளினில். 3வாரியையுண்பவன், வெற்றிகொண்டுற்றளார், 4பூழியால், பூழியாய்.

(க0சஊ)

அ4. வென்றி வேற்கை நிருதர் வெகுண்டெழுத் தென்றி சைப்பெருவாயிளிற் சேர்த்துழிப்

பொன்றி னானச் 1சுபாரசன் 2போயினர்
இன்று போன விடமறி யோமென்றார்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வேற்படையேந்திய கையைபுடைய அரக்
நர் சினந்துபுறப்பட்டுத் தென்றிசையின் பெரியவாயிலைச் சேர்ந்தபோது அந்
தச்சுபாரசன் இறந்தான்; (அவனுடன்) சென்றவர் இன்று போனவிடத்தை
பாம் அறிந்திலோ மென்றார்கள்; (எ-று.)—இதுவும், அடுத்தசெய்யுளும் ஒரு
பிரதியில்லை. பி-ம்:—1சுபாரசன். 2போயினர், போயினான். (க0சக)

அரு. வடக்கு 1வாயிலின் 2வச்சிர முட்டியும்
குடக்கு 1வாயிலிற் 3அன்முகக் குன்றமும்
4அடக்க ரும்வலத் தைம்பது வெள்ளமும்
படக் 5குறைந்தனர் நம்படை யென்றனர்.

(இ - ள்.) வடக்குவாசலிலே வச்சிரமுட்டியும் மேற்குவாசலிலே துன்
முகனென்ற மலைபோன்றவாக்கனும் (மாற்றரால்) அடக்குதற்குஅரிய வலி
மையைபுடைய நமதுணும்பதுவெள்ளஞ்சேனையும்இறக்க, அழிந்தனரென்ற
னர்; (எ - று.)—பி - ம்:—1வாய்தலில், வாசலில். 2வச்சிரத்தாடவர். 3குன்
றனதோளினர், துன்முகக்குன்றனும். 4அடற்கு. 5சினத்தது. (க0சஎ)

அசு.—அதுகேட்ட இராவணன் பெருமச்சேறிதல்.

என்ற வார்த்தை யெரிபுகு நெய்யெனச்
சென்று சிந்தை புகுதலுஞ் சீற்றத்தீ
கன்று கண்ணின் 1வழிச்சுடர் 2கான்றிட
நின்று நின்று 3நெடிதுயிர்த் தானரோ.

(இ-ள்.) என்ற வார்த்தையானது அக்கினியிற் பெய்த செய்போல மனத்
திலே சென்றுபுகுந்தவுடனே, கோபத்தீச் சினக்குறிப்புக்கொண்ட கண்ணின்
மூலமாகப் பொறியைக் கக்க, தடைப்பட்டுத்தடைப்பட்டுப் பெருமச்சேறித்
தான்; (இராவணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—1வழி. 2காந்திட. 3நெருப்பு. (க0சஅ)

அஎ.—முன்றுகவிக்கா - பிரகத்தனுயிரைக் கொன்றவரீ யார்? என
வினாவே தூதுவரீ நிகழ்ந்தசெய்தீகூற, இராவணன் சினத்தல்.

1மறித்து 2மற்றவ னுருயிர் 3வவ்வினான்
இறுத்துக் 4கூறுமென் றான் 5ந்சை யெங்கணும்
6நின்றுதல நீல நெடும்பெருஞ் சேனையை
ஒறுத்து மற்றவ னெடும்வந் துற்றனன்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) மீண்டும், (இராவணன் அந்தத்துவனைநோக்கி), 'கீழைவாச
லிலேபொரச்சென்ற பிரதானான அந்தப்பிரகத்தனது அரியஉயிரைக் கவர்
ந்தவனைக்குறித்து விடையீமின்' என்று வினாவினானை, —(தூதுவர்கூறுவார்:-)
'எல்லாத்திசைகளிலும்(தன்புகழை)நிறுத்திய நீலனென்பவன் மீண்டபெருஞ்
சேனையைபுறித்து மற்றும் அந்தப்பிரகத்தனுடனே பொருமாறுவந்துநெருங்
கினான்; (எ - று.)—இப்பாடலில் 'திசையெங்கணும்' என்பதுமுதல் அடுத்த

பாடலில் 'வீர்தனன்' என்பதுவரையில் து துவர்குறியவிலடை. ஒறுத்தல் அழித்த லாதலை "ஒறுத்தானுமொன்றாபுரக் கண்மூன்றம்" என்ற தேவாரத்தாலும் அறிக. பி - ம்:—1மறுத்தும். 2ஆரவன். 3வவ்வினர். 4கூறி. 5இசை. 6நிறுத்த, நிறுத்தி. (க0சக)

அஅ. உற்ற 1போதி னிருவரு 2மொன்றல்
கற்ற போர்க ளொலாஞ்செய்த காலையில்
நெற்றி மேன்³மற்ற நீல னெடுங்கையால்
எற்ற வீர்தன னென்ன 4வியம்பினர்.

(இ - ள்.) அங்கனம்வந்து நெருங்கினபோது, (நீலன்பிரகத்தன் என்ற) இருவரும் ஒருவகையாக அல்லாமல் (தாங்கள்) கற்றறிந்த போர்வகையையெல்லாங் செய்கையில் மற்றொருவனானீலன் பிரகத்தனுடைய நெற்றிமேல் நெடுங்கையால் மோத, அந்தப்பிரகத்தன் மாண்டனென்று கூறினார்; (எ-று.)—நெற்றிமேல் மோதியதைக்கூறியது, வாலால் மருங்கிற்சுற்றித் தோளிலும்மார்பிலும் எற்றியதற்கும் உபலட்சணம். பி-ம்:—1போதும், போழ்தில். 2ஒன்றலக். 3மற்றைவீரன். 4இயம்பினான், விளம்பினார். (க0ஔ0)

அகூ. அன்ன வன் னெடும் போன வரக்கரில்
1நன்ன கர்க்கு வந்தோமைய நாங்களோ
யென்ன வென்ன 2வெயிற்றிகல் 3வாயினைத்
தின்னத் தின்ன வெரிந், தன திக்கெலாம்.

(இ-ள்.) (மற்றும் ஒற்றாயாவரும் இராவணனைநோக்கி),—'ஐயனே! அந்தப் பிரகத்தனுடனே சென்ற அரக்கர்களில் அழகிய இலங்காநகரத்துக்குத் திரும்பிவந்தவர்கள் நாங்களே' என்று பலமுறை சொல்ல, (இராவணனது) பற்கள் (சினத்தினால்) வலியவாயைப்பலமுறைக்கடித்துக்கொள்ள, (அவனது கோபத்தினால்) திக்கெல்லாம் எரிவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—1 இன்ன கர்க்கு... யாங்களே. 2 எயிறகல், எயிறிகல். 3 வாய்களைத். (க0ஔக)

க00.—இதுமுதல்நான்குவிசை-நளகம்: இராவணன், பிரகத்தன்
இறந்தமைக்கு நொந்துகூறி, தான் போருக்குப்புறப்படுவதென்றுகூறி
முத்த வீரரை யேவினதைத் தெரிவிக்கும்.

மாடு நின்ற நிருதரை வன்கணன்
ஒட நோக்கி யுயர்¹படை யான்மற்றக்
கோடு கொண்டு 2பொருமக் , சூரங்கினால்
வீடி 3னென்று 4மீட்டும் விளம்பினர்.

(இ - ள்.) பக்கத்தினின்ற அரக்கரைக் கொடுக்கண்ணினாகைய இராவணன் நன்கு உறுக்கிப்பார்த்து, 'சிறந்தபடைடையுடைய பிரகத்தன் மரக்கினை கொண்டு பொருதூரங்கினால் இறந்தானென்று மீட்டுஞ்சொல்லினான்; (எ-று.)

பிரகத்தன் இறந்தானென்பதைத் து துவர் மூலமாகக்கேட்டறிந்த இராவணன் தான் அதை மீட்டும்மீட்டும் தன்வாயாற்சொல்வது, அவன் இறந்ததுயரத்தைபும் கோடுகொண்டு பொருத் தூரங்கினால் எவ்வாறு சொல்லப்பட்டா

னென்ற வியப்பையும் மிகவும்பாராட்டுகின்றனென்பதைப் புலப்படுத்தும். வன்கணன்-பெயர்: மூன்றனுருபேற்றசொல்லுமாம். பி - ம்:--1படைக்காவலன், படையாமரச். 2பொருத. 3என. 4விட்டு. (க0௫2.)

கூக. கட்ட திர்திரன் வாழ்வைக் 1கடைமுறை
2பட்ட திங்கோர் குரங்கு 3படுக்கவென்று
இட்ட வெஞ்சொ 4லெரியினி லென்செவி
சுட்ட 5தென்னுடை நெஞ்சையுஞ் சுட்டதால்.

(இ - ன்.) (இந்தப்பிரகத்தன்) வேரோடு அழித்ததோ, இத்திரன்வாழ் வினையாகும்: (அப்படியிருக்க), கடைசியில் 'இறந்தது ஒருகுரங்குகொன்றத னாலாகும்' என்று (இந்தத்தூதுவர்) சொன்ன கொடுஞ்சொல் நெருப்புப்போல என்செவியைச் சுட்டது: (அதோடுநில்லாமல்) என்னுடைய மனத்தையும் சுட்டது; (எ-று.) பி-ம்:--1கடன்முறை. 2பட்டதற்கு. 3படுத்தவென்று. 4எரி புருநெய்யென, எரியினியென்செவி. 5என்றனிநெஞ்சினிச. (க0௫௩)

கூஉ. கருப்பை போற்குரங் 1கெற்றக் 2கதிர்சுழல்
பொருப்பை 3யொப்பவன் தானின்று 4பொன்றினான்
அருப்ப மென்று பகையைபு மாரழல்
நெருப்பையும் 5மிகழ்ந் தாலது நீதியோ.

(இ-ன்.) எவியைப்போன்ற [இழிந்த] குரங்கு ஒன்று எற்றியதனால், சூரியன் வலம்வருகின்ற (மேரு) மலையையொத்த பிரகத்தன் இன்று இறந்திட்டான்: பகையையும் மிகுதியாக அழலுந்தன்மையைக்கொண்ட நெருப்பையும் அற்ப மானதென்று இகழ்ந்தால் அது முறைமையாகுமோ? (எ - று.)

சத்தருவையும் அக்கினியையும் அற்பமென்று இகழ்தலாகாதென்பதை "வினப்பகையென்றிரண்டினெச்சநினைபுக்கால், தீயெச்சம்போலத்தெறும்" என்ற குறளாலும் அறிக. வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. அதுமன் முத்தற வந்தபோது ஒருகுரங்குதானே யென்றநினைத்துவிட்டிட்டது இப்போது திக் குயப்பதாயிற்றென்றவாறு. பகையைக் கூறவேண்டியவிலடத்து ஒப்புமைப் பரித் தீயையும் உடன்கூறினார். அருப்பம்-அல்பம்:வடசொல். பி-ம்:--1என்ற லும். 2கைசுழல். 3ஒப்பவர் தாமின்று. 4போயினார், பொன்றினார். 5நிகழ்ந்தால்.

கூ௩. நிற்க வன்னது நீர்நிறை 1கண்ணாய்
வற்க 2மாயின மாப்படை யோடுஞ்சென்று
ஒற்கம் 4வந்துத வாம லுறுகென
5விற்கொள் வெம்படை வீரரை 6யேவீனான்.

(இ - ன்.) (என்று இவ்வாறு சொல்லி) நீர்நிறைந்த கண்ணாயுடையவனாய், (இராவணன்), 'அதுகிடக்கட்டும்: பெருந்திரளாகவுள்ள சிறந்தசேனைகளோ டும்போய், பின்வாக்குதலென்பது வந்து சேராதவாறு மனத்தையித்துடன் பொருக' என்று வில்லைக்கொண்ட கொடியபடைவீரரைக் கட்டளையிட்டனாப்பி னான்; (எ - று.)—பி-ம்:--1கண்ணினான், கண்ணினார். 2வாயிலின். 3என்று, போய். 4இன்றியுறுகவவ்வாயிலில். 5எற்கொள். 6வீரையே. (க0௫௪)

கூசு.—பதினாழ்வகவிகள்—இராவணன் போரிக்களஞ்சேரிநலைக்கூறும்.

மண்டு கின்ற செருவின் வழக்கெலாந்
 1கண்டு நின்று காசிலை 2பிடந்தவன்
 புண்டி. மந்³தன கண்ணினன் பொங்கினான்
 திண்டி. மன்னெடுந் தேர்தெரிந் தேறினான்.

(இ - ன்.) கயிலையைப்பேர்த்தெடுத்தவனாகிய இராவணன், மிக்குச்செல் லுகின்ற போரின் நிகழ்த்தமுறைமையையெல்லாம் மனத்தினுலாராய்ந்து, புண்ணைத்திறந்தாற்போன்ற [மிகச்செந்ந்மடைந்த] கண்களையுடையவனுய்ச் சீறி, மிக்கவலிமையையுடைய பெரியதேரை யாராய்ந்து(அதில்) ஏறினான்; (எ-று).—சினத்தினுற் கண்கள் மிகவுஞ்சிவந்தன வென்பார் 'புண்டிமந்தன கண்ணினன்' என்றார். பி-டீ.—1கண்டுமென்று. 2கடந்தவன். 3அன்ன. (க00க)

கூரு. ஆயி ரம்பரி பூண்ட தநீர்குவர்
 மாயி ருங்கடல் 1போன்றது வானவர்
 தேய மெங்குந் திரிந்தது திண்டி²டிநல்
 சாய 3விந்திர னே⁴பண்டு தந்தது.

(இ-ன்.) (அவன் ஏறியதேர்),—ஆயி-க்குதிரைகட்டியது; அதிர் கின்ற குர லையுடைய மிகப்பெரியகடலைப் போன்றது; வானவர்தேசமெங்குந் திரிந்தது; இத்திரன் (தனது) மிக்கவலிமை அழிந்தபோது அவனை தந்தது; (எ-று).— இதனால், அவ்விராவணன் ஏறியதேரின் சிறப்பைக்கூறுகின்றார். பி-டீ.—1ஒப் பது, போல்வது, போல்வன. 2திசை. 3இத்திரன், இத்துணைத். 4தத்துகடந்தது.

கூசு. ஏற்றி எண்ணி யிறைஞ்சி யிடக்¹கையால்
 2ஆற்றி னான்³ மென்னை⁴யன்னதின்
 5மாற்ற மென்னெடு நாடுனாவி வைத்தலுந்
 6கூற்றி னாரையு மாருயிர்⁷கொண்டதே.

(இ - ன்.) (தனது இஷ்டதேவதையாகிய உருத்திரமூர்த்தியை மனத்தி லே)கொண்டு நியானித்து வணங்கி, (பிரகு) தனது நெடியவில்லை இடக்கை யினால் உறுதியாகப்பற்றினான்; (அந்த வில்லினுடைய) வார்த்தையென்று சொல் லத்தக்க நீண்டகாணொலியை எழுப்புதலும் (அவ்வொலி) யமனாரையும் அர்ய உயிர்கொண்டது; (எ-று.)

இதனால், இராவணன் வில்லைக்கையிற்கொண்டமையைக் கூறுகின்றார். பின்னடி அவ்வில்லின் சிறப்பைத் தெரிவிக்கும். வில்லின்காணொலியையெ முப்பினால் அது வில்லினது மாற்றமோ என்று சொல்லுமாறு உள்ளது எனத் தந்தறிப்பேற்றவணிகையால் வந்தது மூன்றாமடி. பி-டீ.—1கையின். 2ஆற் றியான். 3நெடுஞ், அடுஞ். 4மற்றதின். 5மாற்றமின்னெடுகாணொலி, மாற்றமி ன்னதெனரொலி. 6கூற்றின் றுரங்கருவுயிர், கூற்றினுர்தங்கருவுயிர். 7கொள் வதே, கொள்வது. (க00அ)

கூஎ. மற்றும 1வான்படை 2வானவர் மாப்பிடை
 இறந் லாதன 3வெண்ணயி லாதன

பற்றி னுண்கவ சம்படர் மார்பிடைச்
சுற்றி னுனெடுந் தும்பையுஞ் சூடினான்.

(இ-ள்.) இன்னும் வானவருடையமார்பிற் பட்டும் முறியாதனவும் சணக்
கற்றனவுமான சிறந்தபடைக்கலங்களை (க் கையில்) தாங்கினான்; கவசத்தைப் பர
வியமார்பைச் சூழ அணிந்தான்; (போர்க்குச்செல்லச்) சிறத்த தும்பைமாலே
யையுஞ்சூடினான்; (எ-று.)—இதனால், பலபடைக்கலங்கொண்டமையும் கவச
ம் பூண்டு தும்பைமாலே சூடியமையும் கூறப்படுகின்றன. பி-ஃ:-1வன். 2மானவர்.
3எண்ணும். (க0ருக)

கூஅ. பேருங்க கற்றைக் 1கவரிப் பெருங்கடல்
நீரு நீர் துரையும் மென 2நின்றவன்
3உளரும் வெண்மை 4புவாமதிக் கீழுயர்
காரு மொத்தனன் முத்தின் கவிகையான்.

(இ - ள்.) (இராண்டுக்கத்திலும்) வீசுகின்ற தொகுதியான சாமரையால்
பெருங்கடலின் நீரும் (அதன்மீதுதோன்றும்) துரையும் போல நின்றவனான
இராவணன்,—முத்துக்கவிகைபிடிக்கப்பெற்றவனும், வெண்மைநிறம்பொருந்
திய பூர்ணசந்திரன் கீழ்விளங்குகின்ற மேகத்தையும் ஒத்தான்; (எ - று.)—
சாமரைவீசதலும் முத்துக்கவிகை பிடித்தலும் கூறப்பட்டன; சாமரைக்கு
துரையும் இராவணனுக்குக் கடல்நீரும் உவமை. முத்துக்குடையின் கீழ்நின்ற
இராவணனுக்கு உவாமதிக் கீழுள்ள கார் உவமை. ஊர்தல் - பொருத்துதல்.
பி - ஃ:-1கவரி. 2நின்றனன். 3துரும். 4உயர். (க0க0)

கூகூ. 1போர்த்த சங்கப் படகம் புடைத்திடச்
2சீர்த்த சங்கக் கடலுகத் தேவர்கள்
3வேர்த்த சங்கிட வண்டம் வெடிபட
ஆர்த்த சங்க மறைந்த 4முரசமே.

(இ - ள்.) படகம் அடிக்கப்படவும், சிறப்புப்பொருந்திய திரண்ட கடல்
போன்ற பகைவர் சேனை (அச்சத்தினால்) சிதறவும், தேவர்கள் (உடல்) வேர்த்து
அசங்கிடவும், அண்டம் வெடிபடவும், சங்கம் ஆரவாரித்தன; பொருக்குடரிய
னவும் தசாங்கத்தைச் சேர்ந்தனவுமான முரசம் அடிக்கப்பட்டன; (எ - று.)

முதலடியில், தசங்கம்-தசாங்கமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; தசாங்க
கங்களாவன (இன்னவை) யென்பதை “ஆறுமலையும் யானையுக்கு திரையும், காடு
மூருங் கொடியுமுரசு; தாருந்தேருந் தசாங்கமெனப்படும்” என்பதனாலறிக.
இரண்டாமடியில், சங்கம் = ஸங்கம்: திரள். கடல் - ஆகுபெயர். காண்காமடி
யில், சங்கம் - சங்கவாத்தியம். தீர்பு என்னுஞ்சொல்லணிகாண்க. இனி, இவ்
வணிகொள்ளாமல், போர்த்த-தோல் போர்க்கப்பட்ட, சங்கம்-திரளாகவுள்ள,
படகம் புடைத்திட என்று உரைப்பாருமுள். பி - ஃ:-1போர்த்தசங்கம்.
2தீர்த்த. 3வேர்த்தசங்கவீசும்பு. 4முரசினம், முரசெலாம். (க0கக)

க00. தேரு மாவும் 1படைஞருந் 2தெற்றிட
முரி 3வன்னெடுந் 4தானையின் முற்றினுள்
நீரோ ரேழு முடிவி 5னெருக்குகாள்
மேரு மால்வரை பெய்ந் விளங்கினான்.

(இ - ள்.) தேரும் குகிரையும் படைவீரரும் நெருங்க, மிகவலியமிக்க இராக்கதசேனையில் நிரம்பித்தோன்றுபவனான இராவணன்,—ஒரேழுக்கடல் கடலும் நெருக்கும் நாளாகிய புகழமுடிவில் மேருமால்வரைபோல விளங்கினான்; (எ - று.)—ஏழுக்கடல்களால் நெருக்கப்படும். மேருமலை தேர்முதலியவற்றால் நெருக்கப்பெறும் இராவணனுக்கு உவமையாகும். நீர்-கடலுக்கு, இலக்கணை. பி - ம்:—1படைகளும். 2செற்றிட, தெற்றிய. 3வானெடுந். 4தானையை. 5நெருக்கும். (க0கஉ)

வேறு.

க0க. ஏழிசைக் கருவிவீற் றிருந்த தென்னினுஞ்
சூழிருந் திசைகளைத் தொடருந் தொல்கொடி
1வாழிய வல்கெலாம் 2விரைந்து வாயிடும்
ஊழியி னந்தக னாவி னோங்கவே.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (தந்தேரிலே) ஏழிசைகளையுடைய கருவியாகிய வீணையின் வடிவம் பெருமைபெறப் பொறிக்கப்பட்டிருப்பினும், சூழ்ந்துள்ளபெருந்திசைகளை (க் காற்றினால்) தொடர்கின்ற பழமையான கொடியானது,—வாழ்வு பெற்றுள்ள உலகையெல்லாம் விரைந்துகொண்டு தன்வாயிலிடுகின்ற புகார்தகாலத்து யமன தூகாவைப்போல ஒங்கித்தோன்றவும்,—(எ - று.)—“உலகெலாம்...வெற்றிமுற்றினான் தோன்றினான்” (க0க) என முடியும்.

அவ்விராவணனது தேரில் வீணைக்கொடி கட்டப்பட்டிருந்ததென்றும், அது காற்றிற் படபடவென்று நீட்டியடித்துக்கொள்ளும்பொழுது புகார்தகாலத்து யமன் நாவைநீட்டுவதுபோலுமென்றும் வருணித்தற்குக் காரணம் - அவனுடையதேரில் வீணைக்கொடிகட்டி புத்தயாத்ரையாகச் செல்லின் மிகப் பலர் மாவ ரென்னுந் கருத்துப் பற்றியாகும். வீணைக்கொடியும் அச்சத்தைவிளைத்ததென்ற பொருள்தோன்றவே, ‘என்னினும்’ என உம்மை கொடுத்தார். பி - ம்:—1வாழியர். 2விரைந்து. (க0கஉ)

க0உ. 1வேணுயர் 2நெடுவரை யரக்கர் வேலைக்கோர்
தோணி³பெற் றனமெனக் கருதுந் தொல்செருக்
காணிய வந்தவர் 4கலக்கங் கைம்மிகச்
சேணுயர் 5விசும்பிடை யமரர் 6சின்தவே.

(இ-ள்.) மூங்கில்உயரவளர்ந்த கொடியமலையைப்போன்ற(பெருந்தோற்றமுள்ள) அரக்கராகிய கடலைக் கடப்பதற்குஉரிய ஒப்பற்றதோணியைப் பெற்றோமெனக் கருதிப் போரைக் காணும்பொருட்டு வந்தவராகிய பழமையான அமரர் கலக்கம்மிகுவதால் மிகவும்உயர்ந்தஆகாயத்தினிடத்தேசிறவும்,—(எ - று.)—“தோன்றினான்”(க0க)என முடியும். தொல் என்பது அமரரென்பதோடு இயையும். பி-ம்:—1வேணுவின். 2கொடுஞ்சிலை. 3பெற்றனரெனக் கடக்குந். 4கலக்கக், கலக்கித். 5நெடுவரை. 6சின்தினார். (க0கஉ)

க0உ. கண்ணுறு 1கடும்புகை 2கதுவக் காந்நிறத்து
3அண்ணல்வா ளரக்கர் த மரத்தப் பங்கிகள்

4வெண்ணிறம் 5கோடளி னுருவின் வேற்றுமை
6நண்ணினர் 7நோக்கவு மயிர்ப்பு நல்கவே.

(இ - ள்.) (தனது) கண்ணிற்பொருந்திய கோபாக்கினியின்புகை கவ்வவே கருநிறம்பொருந்திய பெருமையிற்சிறந்தவராகிய கொடியஅரக்கருடையசெம்பட்டமயிர்கள் வெண்மையான நிறத்தையடைதலினால் முன்னையருவம்மாறியமைபற்றிக் கிட்டியஉறவினர்கோக்கும்போது (அவர்கட்கும்)சந்தேகத்தைவிளைக்கவும்,—(எ - று.)—“தோன்றினான்”(க௦சு)என்க. மயிர் அனற் பொறிப்புகை கதுவுவதனால் வெண்ணிறமாகத்தோன்ற, கிட்டியஉறவினரும் அம்மயிர் அங்கனம் வெண்ணிறக்கொண்டமைபற்றி ஆயிர்ப்பாராயினரென்க. பி-ம்:—1கடும்பொறி, நெடும்புகை, நறும்பொறி. 2கமுகம். 3முன்னரக்கர்தம். 4ஒண். 5கோடலினுருவும், கொண்டவில்லுருவு. 6நண்ணுற. 7நோக்கமும் வியப்பு. (க௦சுடு)

க௦சு. காணெடுந் 1தேருயர் 2கதலி யுங்கரத்து
ஏனைய ரேந்திய பதாகை யீட்டமும்
ஆனையின் கொடிகளு 3மளவித் தோய்தலால்
வான⁴வா ரொடுமழை 5யொற்றி வற்றவே.

(இ - ள்.) சக்கரத்தைப்பூண்ட நீண்ட தேரிலேஉயரக்கட்டியுள்ள கொடியும் (தம்)கைகளிலே மற்றையா ரேந்திய பெருங்கொடிகளின்கூட்டமும், ஆனையின்மீது பிடிக்கப்படுகின்ற கொடிகளும் ஒன்றுசேர்த்துபடிதலினாலே. ஆகாசக்கையுடனே மேகமும் ஒற்றப்பட்டு நீர்வற்றவும்,—(எ-று.)—“தோன்றினான்”(க௦சு) என்க. பி—ம்:-1தேன். 2காதலின். 3அளவித், அனைத்துள். 4யாரொடு. 5எற்றி. (க௦சுக)

க௦டு. 1ஆயிரங் கோடிபே 2யங்கை யாயுதந்
தூயன சுமந்துபின் 3ரொடரச் சுற்றொளிர்
சேயிரு மணிநெடுஞ் சேமத் தேர்தொரிந்து
ஏயின வாயிரத் திரட்டி யெய்தவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடிப்பேய்கள்(தமது)உள்ளங்கையிலே தூய்மையானவான ஆயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டு பின்தொடர்ந்துவரவும், சுற்றுப்பக்கங்களில் ஒளிவிடுகின்ற மிசப்பெரிய மணிகளழுத்தியனவும் ஆராய்ந்தெடுத்து உடன்படுமாறுகட்டளையிடப்பெற்றனவுமான சேமத்தேர்கள் இரண்டாயிரம் உடன்வரவும்,—(எ - று.)—“தோன்றினான்”(க௦சு) என்க.

ஆயுதத்திற்குத் தூய்மை-துருப்பியுயாமை. சேமத்தேர்-போர்க்குச்செல்லும்போது ஏறிச்செல்லுந் தேர் அழிந்துவிடுமாயின் உடனே ஏறும்படி உதவுந் தேர். பி-ம்:—1ஆயிரகோடிபேய், ஆயினபெருங்கொடி. 2அணிகொள், அமலன். 3தொடர்ந்துசுற்றிட. (க௦சுக)

க௦சு. ஊன்றிய பெரும்படை யுலைய வுற்றுடன்
ஆன்ற¹போ ரரக்கர்க 2நெருங்கி யார்த்தெழுத்
தோன்றின 3ஊலகெலார் தொடர்ந்து 4நின்றன
முன்றையுங் கடந்தொரு வெற்றி முற்றினான்.

(இ-ள்.) எதிர்த்தபெரியவானரப்படை (அஞ்சி) வருந்தவும், தன்னுடன் பொருந்திய அமைந்தபோரில்வல்ல அரக்கர்கள் நெருங்கி (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரித்துக்கின்றவும், ஒன்றன்மீதுஒன்று தொடர்ச்சியாகவுள்ளனவும் சுவர்க்கம் மத்திமம் பாநானம் என மூன்றுவகையாகவுள்ளனவுமான எல்லாவகைகளையும் கடந்துசென்று ஒப்பற்ற வெற்றிபெற்றவனான இராவணன்(போர்க்களத்துத்)தோன்றினான்; (எ-று.)—“பெருங்களம் புகுந்துளான்” என மேற்செய்யுளில் வருவதனால்‘போர்க்களத்து’ என்பது வருவிக்கப்பட்டது.பி-ம்:—1பேர். 2நெருக்கி. 3உலகெனத். 4நின்றவை, நின்றவம். (க0கஅ)

க0எ.—போர்க்களத்துஇராவணன் புத்ததுள்ளதைத்தூதுவர் இராமபிரானுக்குத் தெரிவித்தல்.

ஒதுறு கருங்கடற்¹கொத்த தானையான்
²திதுறு ³சிறுதொழி லரக்கன் ⁴சேற்றத்தார்
 போதுறு ⁵பெருங்களம் புகுந்து ளானெனத்
 தூதுவர் ⁶நாயகற் கறியச் சொல்லினார்.

(இ-ள்.) தீமைபொருந்திய இழிதொழிலைப்பிரிந்த இராவணன்,—‘(சிறப்பித்துச்)சொல்லப்படுகின்ற கரியசமுத்திரத்துக்கு ஒப்பான சேனையையுடையவனாகிச் சேற்றத்தோடு, (தான்) புகுதற்குரிய பெரியபோர்க்களத்திலே வந்துள்ளான்’ என்று தூதர்கள் (தமது) தலைவனாகிய இராமபிரானுக்குத் தெரியுமாறு சொல்லினார்; (எ - று.)—போதுறுதல் - வருதற்குஉரியதாகதல். பி-ம்:—1உயர்ந்த. 2மீதுறு. 3தெறுதொழில். 4சேறினான், சேறியே, சேறியிப், சேற்றத்தான். 5பொருகளம். 6நாயகர்க்கு. (க0கக)

க0அ.—அதுகேட்ட இராமபிரானதுதோள் மகிழ்ச்சியார் பூரித்தல்.

ஆங்கவ னமர்த்தொழிற் கணுகி னு¹னென
 வாங்கினன் சீதையை யென்னும் ²வன்மையால்
 தாங்குறு ³பிரிவினார் ⁴நேயந்த தேய்வற
 ஒங்கின ⁵விராகவன் மீளித் தோள்களோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அந்தஇராவணன் போர்த்தொழிற்குவந்து நெருங்கினென்று(தூதுவர்)சொன்னமாதிரித்தில்:(நான்)சீதையை(ஐனரி) மீட்டுவிட்டேன்’ என்கின்ற உறுதியான எண்ணத்தினால், துன்பத்தைபுண்டாக்குகின்ற பிரிவினால் மெலிவடைந்த மெலிவுநீங்க,இராகவனுடைய வலிய தோள்கள் பூரித்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—1எனின். 2வன்மையால். 3பரிவினால். 4மெலிந்ததேயவை. 5ஆரியன்வீரத், இராகவன்மெலிந்த. (க0எ0)

க0க.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்.—இராமபிரான்போர்க்களத்தின்னத்தொடு வானரசேனையோடு தோன்றுதலைத் தெரிவிக்கும்.

தொடையுறு வற்கலை ¹யாடை சுற்றிமேற்
 புடையுறு வயிரவாள் பொலிய விக்கினான்
 இடையுறு கருமத்தி னெல்லை கண்டவர்
²உடையுறு நோக்கிலிற் காணும் காட்சியான்.

(இ - ள்.) (ஸ்ருஷ்டிகாலந்தொடங்கி மீளாவுலகத்தை [பரமபதத்தை] அடையுங்காலத்திற்கு) இடைப்பட்டகாலத்திலே பயன்விளைக்கின்ற (புண்ணியபாபரூபமான) கருமத்தின் எல்லையைக் கண்ட ஞானிகள் எல்லையான ஞானக் கண்ணினூற் காண்கின்ற காட்சிக்குவியுமாயின் நவஞான ஸ்ரீராமன்,—தொடுத்தாற்போன்றுள்ள மரவுரியாகடைய (அரையிற்கெட்டியாகச்) சுற்றி, அதன் மேற்புறத்திலே பொருந்திய உறுதியுள்ள வாளை விளங்கக் கட்டினான்; (எ-று) —பரம்பொருள் தான் கொண்ட மறுவப்பாவனைக்குவர்க் இங்ஙனம் போர்க் கோலங்கொள்கின்றானேயென்று ஈடுபடுகின்றார். கருமத்தின் எல்லைக் கண்டவர் - இனிப்புதிதாகக் கருமத்தொடர்பு தம்மிடம் வரப்பெறாதவ ரென்றபடி. பி-ம்:—1. ஆடைச்சுற்றின்மேல், 2. கடையுற.

(க0௭௧)

கக0. 1. ஒத்திரு சிறுகுறட் பாத முய்த்தநாள்
2. வித்தக ரருமறை 3. யுலகை மிக்குமேற்
4. பத்துள விரல்புடை பரந்த 5. பண்பெனச்
சித்திரச் சேவடிக் கழுலுஞ் சேர்த்தினான்.

(இ - ள்.) (திருமால்) சிறிய வாமனாவதாரங்கொண்டு ஒத்த இரண்டுபாதங்களையும் உலகினனவினும்மிக்கு (முறையே மேலேமுலகங்களையும் கீழே முலகங்களையும் அளக்குமாறு) செலுத்திய காலத்தில், அரியவேதமுணர்ந்த ஞானவான்களின்பத்தியோடு கூடிய விரல்கள் புடைகளிற் பரவிய பண்பையொப்பச் சேவடியிலே சித்திரத்தன்மையுள்ள கழுலையுக் கட்டினான்; (எ - று.)

திருமால் வாமனாவதாரஞ்செய்து மூவடிமண்பெற்றுத் திரிவிக்கிரமனாக வோங்கி அளக்கையில் ஆங்காங்குள்ள ஞானவான்கள் அப்பிரான தூபாதங்களைப்பற்றிப் பணித்தன ரன்றோ? அங்ஙனம்பற்றிய விரல்கள் தாம் இவ்வண்ணந்தோன்றுகின்றனவோ என்னுமாறு கழல்கள் தோன்றின வென்க. கழல்கள்—கொலுசுஎன்ற அணிகலத்திற்போல இடையிடையே வரிகள் கைவிரல்கள் போன்று நெருங்கப் பருத்துத்தோன்று மாதலால், இவ்வாறு வருணித்தார்; நன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. பத்து-பத்தி: “பத்துடையடியவர்க்கெனியவன்” என்ற இடத்துப்போல. இனி, பத்து-பத்தென்னும் எண் என்பாருமுளர். வித்தகர்-பிரமதேவரென்ற லுமொன்று. ‘அருமறையுலகைமிக்கு’ எனப் படிப்பாருமுளர். பி-ம்:—1. ஒத்துறு. 2. வித்தகவரு. 3. உலகின்மேற்படர், உலகைமீக்குமால். 4. பத்துடை. 5. பண்பெனுஞ்.

(க0௭௨)

கக௧. பூவுயர் மீனெலாம் பூத்த வானிகர்
1. மேவருங் கவசமிட் 2. டிறுக வீக்கினன்
தேவியைத் 3. திருமறு மார்பிற் றீர்த்தனன்
4. நோவில ளென்பது நோக்கி னுன்கொலோ.

(இ - ள்.) (இராமன், ஒளி) மிக்காட்சத்திரங்களெல்லாம் பூப்போற்பூத்த வானத்தை நிகர்த்துப் பொருந்திய கவசத்தைப் பூண்டு இறுக்கக்கட்டினான்; ஸ்ரீவதல்மென்னும் மறுப்பொருத்தின மார்பில் நின்றும் தேவியாகிய இலக்கு மியைப் பிரிந்துள்ளானாதலால் (இறுக்கக்கட்டுவதனால் அந்தத்தேவி) கோவடைய மாட்டாளென்பதை யாலோசித்தானோ? (எ - று.)—நந்திறிப்பேற்றவணி

இடையிற் பளபளவென்னும் பூத்தொழில்மைந்த இருப்புக்கவசத்திற்கு, மீன் பூத்த வான் உவமை. பி-ஃ:--1மேவிருங். 2இறுக்கி. 3திருமணி... தீர்தலால். 4நோவிலை. (க0௭௩)

கக2. 1நற்புறக் கோதைதன் னானிசச் செங்கையின் நிற்புறச் சுற்றிய காட்சி 2நேமிசால் கற்பகக் கொம்பினைக் கரிய மாசணம் பொற்புறத் தழுஷிய தன்மை 3போன்றதால்.

(இ - ன்.) (அந்தஇராமன்), சிறந்த மேளியையுடைய தோலுறையைத் தன்னுடையதாமரைமலர்போன்ற செங்கையிலேநிற்கும்படி சூழ அணிந்த காட்சி,—வட்டவடிவமைந்த கற்பகக்கிளையைக் கருநிறமுள்ள பாம்பு அழகு பொருந்தச் சுற்றியதன்மையைப் போன்றிருந்தது; (எ - று.)—உவமையணி. கோதை - கைக்கவசம்; கோதா-உடம்பு; அதன் தோலினாலியன்ற கைக்கவசத் துக்கு ஆகுபெயர். பி-ஃ:--1நற்புறு, நற்புதுக். 2நேமியான். 3போன்றவால். ()

கக௩. புதையிருட் பொழுதினுமலரும் பொங்கொளி 1சிதைவரு 2நாள்வரச் 3சிவந்த தாமரை இதழ்தொறும் வண்டுவிற் 4நிற்குந்த தாமெனத் 5ததைவுறு 6நிறைவிரற் புட்டி ருங்கினுன்.

(இ-ன்.) (எல்லாப்பண்டங்களையும் தெரியவொட்டாமல்) மறைக்கின்ற இருட்காலத்திலும் மலருந் தன்மையுள்ளதும் மிக்கவொளியுள்ளசூரியன்(அவ் விருளைச்) சிதைக்கின்ற பகற்பொழுதுவரச் சிவந்துதோன்றுவதுமான தாமரையின் இதழ்தோறும் வண்டு வீற்றிருந்ததாகு மென்னுமாறு நெருங்குதல் பொருந்திய வரிசையாகிய விரல்களுக்குக் கவசத்தைத் தாங்கினுன்; (எ-று.) --நந்திப்பேற்றவுவமையணி. விரற்கவசம் புட்டிலெனப்படுவதை “விரற் றலைப் புட்டில் வீக்கி” என்ற சிந்தாமணியாலும் அறிக. பி-ஃ:--1சிதைவில். 2நாள்வரைச், நாள்வரை, நாரவிர், நாள்விரைச். 3சிறந்த, சிதைவில். 4இருந்தவே. 5ததைவுறும். 6நிறைவிரற், விரல்கிரை. (க0௭௪)

கக௪. பல்லிய லுலகுறு 1பாடை 2பாடமைந்து எல்லையி னூற்கட 3லேற நேர்க்கிய நல்லிய 4னவையறு கவிஞர் 5நாவருஞ் சொல்லெனத் தொலைவிலாத் தூணி 6தூக்கினுன்.

(இ - ன்.) உலகத்துப்பொருந்திய பல்வகையியல்பமைந்த பாடைகளிற் சிறந்தஅறிவு அமைந்து எல்லையில்லாததூற்கடல்களை நன்குணர்ந்த நல்லதன் மையையுடைய குற்றமற்றகவிஞருடைய நாவிலே மேன்மேல்தோன்றுகின்ற சொல்லைப்போலத் தொலைவில்லாத தூணீரத்தைத் தோளில் தாங்கினுன்.

தொலைவிலாத் தூணி - எடுக்கஎடுக்க அம்பு வற்றாமலுள்ள அம்புப்புட் டில்; அட்சயதூணீரமெனப்படும். இந்தத்தூணீரத்தினின்று அம்பு தொலை யாமல்வருதல், கவிஞரின்நாவில் சொல் தடைப்படாமல் மேன்மேல்வருதற்கு உவமையாம். ஒவ்வொருபாடையின் தன்மை ஒவ்வொருவகையாயிருத்தலால், ‘பல்லியலுலகுறுபாடை’ என்றார். இனி, பலதிறப்பட்ட பாடைகளில் வல்ல,

சவிஞ்ஞமாம். பி-ம்:-1பாடல். 2பாடமைத்து, பாணமைத்து, பாடமை. 3எய்த. 4சுவையுறு. 5நாவிடைச். 6சேர்த்தினுன். (க0எச)

ககநு.கிளர்மழைக் குழுவிடைக் 1கிளர்ந்த மின்னென
2அளவறு செஞ்சுடர்ப் பட்ட 3மார்த்தனன்
இளவரிக் கவட்டிலை யாரொ 4டேர்பெறத்
5துளவிய 6றும்பையுஞ் 7சுழியச் சூடினான்.

(இ - ள்.) (மழைமெய்யுமாறு) கிளர்ச்சிகொண்ட மேகத்தின்கூட்டத்தினிடத்திலே விளங்குகின்ற மின்னல்போலத்தோன்றாமாறு, (நெற்றியிலே) அளவற்ற செவ்வியசுடரையுடைய வீரப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டான்; இளைய அழகுள்ள கவட்டிற்பொருந்திய இலையை யுடைய ஆத்திமாலை யுடனே அழகு பொருத்தத் துளவையும் பொருந்திய தும்பைமாலையையும் வளையச்சூடினான்.

வரி-இரேகையுமாம். கவடு-கிளைக்கொம்பு. துளவத்தின் தன்மைபொருந்திய ஆத்தியையும் தும்பையையுஞ் சூடினென்றமாம். திருமால் அவதாரங்களில் அணியும் மால்கள் துளவத்தின மிசமானவை யென்பர். சூரியவமிசத்தாரான சோழர்க்கு ஆத்திமாலை யுரிய தாதலால், அவ்வமிசத்தவனான இராமனுக்கும் ஆத்தி கூறினார். தன்குலத்தார்க்கு உரிய மாலையோடு போர்க்குச் செல்வோர் குடவேண்டிய தும்பைமாலையை இராமபிரான் குடினமை, இதற்கு நம்பப்பட்டது. பி-ம்:-1கிடந்த. 2வளர்பிறைநெற்றியிற், அளவறுநெடுஞ்சுடர்ப், வளமிடுநெடுஞ்சுடைப். 3ஆர்த்துமேல். 4எற்படத். 5துளவொடு. 6தும்பையின். 7சுழியஞ், செறியச். (க0எஎ)

ககசா. ஒங்கிய வுலகமு முயிரு 1முட்புறந்
தாங்கிய 2பொருள்களுந் தானுந் 3தானென
நீங்கிய தியாவது 4நினைக்கி லோமவன்
வாங்கிய வரிசிலை மற்றொன் றே 5கொலாம்.

(இ - ளீ.) (ஒன் றன்மேலொன்றாக) ஒங்கியுள்ள உலகங்களும் அவற்றி னுட்புறத்திலுள்ள உயிருடனுள்ள சரப்பொருள்களும் அசரப்பொருள்களும் தானும் தான்என்னுமாறு (பரம்பொருளாக இருந்தும் அவற்றினின்றும்) வேற யிருக்கும் [மனிதனாக அவதரித்திருக்கும்] வகை இன்னவாறு என (நாம்) நினைந்து உணரவல்லமையுடையோமல்லோம்: (இவ்வண்ணம் வேறுபட்டுவந்துள்ள அப்பிரான்போலவே), அவன் கைக்கொண்டவில்லும் (நம்மால் அறியமுடியாத) வேறொருபொருளோ? (எ-று.)--இராமபிரான் கைக்கொண்டவில் சாதாரணவில்லைப்போல இருக்கவில்லை யென்றபடி. பி-ம்:-1ஒட்புறத். 2மறைகளும்பொருளும். 3தானெனின். 4நினைத்திலேம். 5கொலோ. (க0எஅ)

ககஉ. நாற்கட லுலகமும் விசும்பு நாண்மலர்
தூர்க்கவெஞ் சேனையுந் தானுந் தோன்றினுன்
மாற்கடல் 1வண்ணன்றான் வளரு மாளிரும்
பாற்கட லோடும்வந் தெநிரும் 2பான்மையான்.

(இ - ள்.) நாற்றிசையிலும் கடலாற்குழப்பட்ட இம்மண்ணுலகத்தாரும் வானுலகத்தாரும் அன்றமலர்ந்த மலர்களை மிகுதியாகத் துவ, கொடியருக

குச்சேனையுடனே (அப்போது) தோன்றியவனான இராமன், கரியகடல்போன்ற திருநிறத்தை யுடையனான திருமால்தான் கண்வளர்கின்ற மிகப்பெரியதிருப்பாற்கடலுடனே வந்து எதிர்ப்பட்டாற்போன்ற தன்மையை யுடைய னானான்; (எ-று).—தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி, குரங்குகள் வெண்ணிறமுடையனவாதலின், அந்தச்சேனைக்குப் பாற்கடல் உவமையாயிற்று. பாற்கடலிற்பள்ளி கொள்ளும்பரமன் ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரித்ததற்கு ஏற்ப, பாற்கடல் வானர சேனையாகத்தோன்றிற்றென்க. பி-ம்:-1 வண்ணையருளுமா திரு. 2 பான்மை போல். (க௦௭௧)

ககஅ.—யுத்தசன்னத்தனான இராமபிரான் இலட்சுமணனுடன் சேர்தல்.

ஊழியி னுருத்திர 1 னுருவு 2 கொண்டுதான்

ஏழுய ருலகமும் 3 வீக்கின் றானென

வாழிய வரிசிலைத் தம்பி மாப்படைக்

4 கூழையி 5 நெற்றிகின் றானைக் கூடினான்.

(இ - ள்.) ஊழிக்காலத்தில் தான் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய உருவத்தைக்கொண்டு ஏழாகவுள்ள சிறந்த உலகங்களையும் அழிக்கின்றவன்போல, பெரிய (குரங்கு) சேனையின் பின்னணியின்றெற்றியிலே கட்டமைத்தவில்லுடனென்றவனாகிய தம்பியைப் போய்ச்சேர்ந்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

கூறையின்னணி. திருமால் யுகாந்தகாலத்திற் சிவபெருமானது உருவத்தைக்கொண்டு எல்லாவுலகங்களையும் அழிப்ப நென்பது, நூற்கொள்கை. அங்ஙனம் யுகாந்தகாலத்துச் சினந்துள்ள உருத்திரமூர்த்தியையொப்பான் இலட்சுமணன் என்க: “முற்றமதியம் மிலைத்தான் முனிந்தானையன்னான்” என்றார், அயோத்தியாகாண்டத்தும். என நின்றானை என்ற இயையும். பி-ம்:-1 உருவம். 2 கொண்டான். 3 அவிக்கின்றான், எரிக்கின்றான், நீக்குத்தான். 4 கூழையன். 5 நெற்றியின்றானைக் கூடினான். (க௦௮௦)

ககக.—அரக்கர் சேனையும் வானரசேனையும் கைகலந்துபொருத்தல்.

என்புழி நிருதரா மேழு வேலையும்

மின்பொழி 1 யெயிறுடைக் கணியின் வெள்ளமுந்

தென்புலக் 2 கிழவனுஞ் செய்கை 3 தீட்டிடப்

புன்புலக் களத்திடை 4 ப் பொருத போலுமால்.

(இ - ள்.) என்ற அளவில் [இராவணன் அரக்கர்போர்க்களத்துத் தன் சேனையோடும் இராமன் தமக்கு உரியகளத்து வானரர் இலட்சுமணன் என்ற இவர்களோடும் சேர்ந்தபோதில்], தெற்குத்திக்குக்கு உரியனான யமனும் தன் செய்கையை [கொலைத்தொழிலை] விரைந்து நடத்த, அரக்கராகிய ஏழுசமுத்திரமும் மின்னலைப்பொழிகின்ற பற்களையுடைய கணியின் சமுத்திரமும், புல்லிய இடமான போர்க்களத்திலே (கைகலந்து) போர் செய்யலாயின; (எ - று.)—போலும்-ஒப்பில்போலி. பி-ம்:-1 எயிற்றுடைக். 2 கிழவன் மன். 3 தீட்டிடப், நீக்கிடப். 4 சிற்ற.

க20.—இருநிறுத்துக்கேளையும் மீதுதியாகஇறந்தல்.

1தெற்கிவை வடக்கிவை 2பெண்ணுந் திக்கெலாம்
பற்குவை பார்த்தன குரக்குப் பல்பிணம்
பொற்குவை நிகர்த்தன நிருதர் போர்ச்சவவ்
கற்குவை நிகர்த்தன மழையுங்³ காட்டின.

(இ - ள்.) 'இவை தெற்கு, இவை வடக்கு' என்று சொல்லுகின்ற திக்குக் களிலெல்லாம் பற்களின் திரள் பரவின; குரங்கின் மிக்கபிணம், (வெண்) பொற்குவியலை ஒத்தன; போரிந்பட்ட (அரக்கரின்) பிணங்கள் கல்லின் குவியலையொத்தன; (அன்றியும்) மழைக்குவியலின் தன்மையையும் கொண்டன; (எ-று.)

கீழ்க் குரங்குச்சேனைக்குப் பாற்கடலையுயமைகூறியதனால், இங்குப்பொன் என்பதற்கு-வெண்பொன்னென உரைக்கப்பட்டது. நிருதரின் சவக்குவியல்-சற்குவியலையும், மழையின் தன்மையையும் ஒத்ததென்க. "துமிந்தன" (க2க) என்பதன்பின் சிலபிரதியிலும், "கடுங்குரங்கு" (க2உ) என்றதன்பின் சிலபிரதியிலும் இச்செய்யுள் உள்ளது. பி-ய்:—1தெற்கிதுவடக்கிது. 2என்னத்தேர் கிலார். 3காட்டினன். (க0அஉ)

க2க.—இதுவும், அநீந்தகவியும் - அரக்கர்சேனை
மீதுதியாகஇறந்தலைத் தெரிவிக்கும்.

துமிந்தன தலைகுடர் சொரிந்த தேர்க்குலம்
அமிந்தன புரவியு¹ மாளு மற்றன
குமிந்தன பிணக்குவை² சுமந்து³ கோணிலம்
நிமிர்ந்தது பார்த்தது குருதி நீத்தமே.

(இ - ள்.) தலைகள் துண்பெட்டன; குடல்கள் சிந்தின; தேர்க்குட்டம் கள் அழிந்தன; குதிரைகளும் ஆளும் பலதுண்பெட்டன; குவித்தனவாகிய பிணக்குவியல்களைச் சுமந்து வலிய நிலம் மோகத் தோன்றிற்று; இரத்தவெள்ளம் எங்கும் பரவிற்று; (எ-று.)—பி ய்:—1தாரும். 2சுமந்த. 3கோணில. (க0அஉ)

க2உ.கடுங்குரங் கிருகையா வெற்றக் கால்வயக்
கொடுங்குரந் துணிந்தன புரவி குத்தினால்
ஒடுங்குரந்¹ துணிந்தனர் நிருத ரோடின
கெடுங்குரம் பெணநிறை குருதி நீத்தமே.

(இ-ள்.) கொடியகுரங்குகள் (தமது) இருகையால் ஒங்கிக்குத்த, கால்வலி மையையும் வளைவான குளம்பையுங்கொண்ட குதிரைகள் துண்பெட்டன; கைக்குத்தினால் உரம்ஒங்க அரக்கர் துண்பெட்டனர்; நீண்ட ஒருஅணைக் கட்டு (உள்ளது) போல நிறைந்த இரத்தவெள்ளம் ஓடலாயின; (எ - று.)

கால்வயப்புரவி கொடுங்குரந் துணிந்தனஎன இயைத்தலும்ஒன்று: குதிரைகள் குரகதங்கள் [குளம்புகளினுற்செல்வன] ஆதலால், குரங்குகளின் குத்தினால் அவை துணிந்தனஎன்றொருவகை. தி.பு.என்னுஞ் கோல்லணி. கால்வயம்-வீரைந்தோடுந்தன்மை. பி-ய்:—1 துணிந்தன, துறந்தனர். 2 குரம்பினில். (க0அஉ)

க2௩.—இதுவும்; அடுத்த கவியும்-சினத்துடன் இராவணன் வில்லின் நாணூலியை யெழுப்ப, வானரங்கள் சிதைந்துநிலகேதிலைக் கூறும்.

அவ்வழி யிராவண னமர 1ரஞ்சத்தன்
2வெவ்வழி நெருப்புக் வில்லி னாணினைச்
செவ்வழிக் கோதையிற் 3நெறிக்கச் 4சுந்தின
எவ்வழி மருங்கினு யிரிந்த வானரம்.

(இ-ள்.) அப்போது இராவணன் தேவரும் அஞ்சும்படி தனதுவெவ்விய கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க, வில்லினுடைய நாணியைச் செவ்வியமுறைமையிலணிந்த கைத்தோற்கட்டினுடங்கூடித் தெறிக்க, வானரங்கள் சிதறினவாய்ப் பக்கத்துஎல்லாவிடங்களிலும் நிலகெட்டோடின; (எ-று.)
—பி-ம்:—1.அஞ்சிட.2.வெவ்வழி.3.தெறிப்ப. 4.சுந்தியாங்கு,சுந்தினன்.(க0௮௫)

க2௪.உருமிடித் துழியுலைத் தொளிக்கு நாகமொத்து
இரியலுற் றனசில விற்றந்த வாற்சில
வெருவலுற் றனசில 2விம்ம லுற்றன
பொருகளத் துயிரொடும் 3புரண்டு போஞ்சில.

(இ - ள்.) இடியிடித்தபொழுதில் வருந்தியொளிக்கின்ற சருப்பத்தை யொத்து, சிலவானரங்கள், நிலகெட்டுடின; சிலவானரங்கள், இறந்தன; சிலவானரங்கள், அச்சங்கொண்டன;(சிலவானரங்கள்), அழுதலைப்பொருந்தின; சிலவானரங்கள், பொருகின்ற களத்தில் உயிருடனே புரண்டுபோவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—1.உலைத்துபோய். 2.விம்மிவிம்மலாற்.3.புரண்டவாற்.(க0௮௬)

க2௫.—நாணூலியால் தோன்றிய அச்சத்தின் வருணனை.

பொரக்கிரு நிறநெடு விகம்பு 2புண்பட
இரக்கமி லிராவண னெறிந்த நாணிணற்
குரக்கின முற்றதென் 3கூறிற் றன்குலத்து
அரக்கரு மணியதோ ரச்ச மெய்தினார்.

(இ-ள்.) பொருமாறு, இரக்கமற்ற இராவணன் கருநிறமுள்ள நெடியவிகம்பும் புண்படும்படி தட்டி யொலியெழுப்பிய காணியினால், [நாணைத்தெறித்து ஒலியெழுப்பியதனால்], கூறுமிடத்து, தன்குலத்தைச்சேர்த்தவரான அரக்கர்களும் (வாயினலும் சொல்லுதற்கு அரிய) அப்படிப்பட்ட அச்சத்தையடைந்தனர்; குரங்குகூட்டம் அடைந்த நிலையைப்பற்றிக் கூறவேண்டுவதென்? (எ-று.)--தன்குலத்தவரான அரக்கரே சொல்லமுடியாத பேரச்சத்தையடைந்தன ரென்றால், குரங்குகளின் அஞ்சியநிலை தானே பெறப்படு மென்றவாறு.
பி-ம்:—1.கருதியநெடு, கருதியேநெடு, கருதினநெடு. 2.புண்டர, போழ்பட. 3.கூறித்தன், கூறறன். (க0௮௭)

க2௬.—நாணூலியால் அஞ்சாதுநின்றவர்.

விடண நெருவலு மிழாய வீரலுற்
1கோடனை குரங்கினுக் கரகங் 2கொள்கையான்
நாடினர் நின்றனர் நாலு திக்கினும்
ஒடின ரல்லவ ரொளித்த தும்பரே.

(இ - ள்.) வீதிஉணனொருத்தனும் இனையவீரனும் மரக்கிண்களில் தத்திச்செருந்தன்மையுள்ள குரங்குகட்கு அரசனான சக்கிரீவனும் மனத்தினால் (செய்யவேண்டுவதை) ஆராய்ந்துநின்றனர்; மற்றையோர் காலுதிக்கிலும் ஓடினர்; வான்த்தவரும் போயொளித்துக்கொண்டனர்; (எ - று.)

உம்பர்-ஆகுபெயர். ஒளித்ததும்பர் என்பதற்கு - மேலுலகம் துளியினால் மறைந்திட்ட தெனக் கூறுவாருமுள். 'ஸாகாமருகம்' என்று குரங்குகட்கு ஒருபெயரிருத்தலால், 'கோடணைகுரங்கு' என்றார். இனையவீரனைக் கூறினது-இராமனுக்கும் உபலட்சணம். கொள்கையான்நாடினரென்பதற்கு-சத்திய சக்கல்பனான இராமபிரானை யனுசரித்துநின்றனரெனினுமாம். பி-ம்:—1கோடலர், கோடலர், கோடுறு, கோடுறை. 2கொள்கைதான். (க0அ4)

வேறு.

க2எ.—நானொலியால் தேவர்களும் அஞ்சுதல்.

1எடுக்கினு னிலத்தை 2யேந்து மிராவண நெறிந்த 3நாணின் நடுக்கினு 4னுலகை யென்பார் நல்கினு நென்னற் பாற்றே மிடுக்கினுன் மிக்க வாணேர் மேக்குயர் வெள்ள மேனார் கெடுக்குநா னுருமி னார்ப்புக் கேட்டன ரென்னக் 6கேட்டார்.

(இ-ள்.) (பேர்த்து) எடுக்கவேனுமென்றுநின்றதால், (இந்தப்)புமியைப் பேர்த்தெடுக்கவல்ல இராவணன் தெறித்தெழுப்பியநானொலியினால் உலகை நடுக்கச்செய்தானென்பார்: வலிமைமிக்கதேவர், மேலேயோங்கிவருகின்றபிரையவென்னம் மேல்வர்ப்போகிறநாளாகிய உலகையழிக்கும் யுகார்த்தகாலத்தில் தோன்றுகின்ற இடியின் பேரொலியைக்கேட்டனார்போலப் பேரச்சத்துடனே நானொலியைக் கேட்டார்கள்:(ஆகையால் வானத்தவரை அஞ்சாதவாறு) கருணைசெய்துவிட்டானென்று சொல்லுதற்குடரியதே? (எ-று.)—இதனால், இவ்வுலகத்தவரைப்போலவே வானவரையும் நானொலி நடுக்கச்செய்ததென்றவாறு. பி-ம்:—1எடுக்கும், 2என்னும், 3நாணின், காணல், 4என்பதல்லால் நண்ணினுன்...பாற்றே, என்பது...நல்கியான்...பாற்றே, உலகை...பாற்றே, உலகை வெள்ளிநாகத்தையெடுக்கப்பெற்ற, 5நான்மழையின், 6கேட்டான்.

க2அ.—இராவணனுக்கும் சக்கிரீவனுக்கும் கடும்போரிநிகழ்ந்தமை நான்தபாடல்களாற் கூறப்படும்.

ஏந்திய 1சிகர 2மொன்றங் கிந்திரன் குவிச மென்னக் 3காந்திய வுருமின் விட்டான் கவிக்குலத் தாச 4னக்கல் நீந்தரு நெருப்புச் 5சிந்தி நிமிர்தலு நிருதர்க் கெல்லாம் வேந்தனும் பகழி யொன்றல் 6வெண்டுக ளாக்கி 7விழ்த்தான்.

(இ - ள்.) கவிக்குலத்தலைவனான சக்கிரீவன், அப்போது உக்கிரமாக விழுகின்ற இடிபோன்ற ஏந்திய மலைச்சிகரமொன்றை இந்திரனது வச்சிராபுதம்போல (இராவணன்மீது) எறிந்தான்; அந்தமலைச்சிகரம் கடத்தற்கு அரிய நெருப்பை யுமிழ்ந்து விரைந்துவருதலும், (அதனை) அரக்கர்க்கெல்லாந்தலைவனான இராவணனும், ஒருஅம்பினால் வெண்ணிறப்புழுதியாக்கித் தள்ளினான்; (எ - று.)—சவி = சபி: வடசொல்: குரங்குஎன்பது, பொருள். பி-ம்:—1கோ

0ம். 2ஆங்கொன்று, அங்கொன்று. 3காந்தியது, 4கக்கான். 5சிர்த..6வெறுந். 7விட்டான். (க0கர்)

க2க. அண்ணல்வா ளரக்கன் விட்ட 1வம்பினு லழிந்து சிந்தித் திண்ணெடுஞ் சிகர நீராய்த் திசைதிசைச் சிந்த லோடுங் 2கண்ணெடுங் கடுந்தீக் காலக் கவிக்குலத் தாசன் கையால் 3மூண்மகள் வயிறு 3கிற மரமொன்று வாங்கிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிந்தவனான கொடிய இராவணன் விடுத்த அம் பினுலே (சக்கிரீவனெறித்த)வலிய பெரியமலைச்சிகரம் அழிந்துவீழ்ந்து பொ டிப்பொடியாய்த் திக்குகந்தோறும் சிதறுதலும், வானரக்குலத்தலைவனான அந்தச்சக்கிரீவன், (தன்) கண்கள் மிக்ககொடுகெருப்பை வெளிக்கக்க, (தன்) கையினால் பூமிதேவியின்வயிறு பிளவுபடும்படி பெரியமரமொன்றைப் பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—வெகுதூரம் வேர்வீழ்ந்தமராமரத்தைப் பேர்த்த ததனால், 'மண்மகள்வயிறுகே' என்றார். பி-ம்:—1வாளியால்... சிந்தி, அம்பொன் றால்... சிந்த. 2கண்ணெடுங். 3கிற.

க30. கொண்டமா மரத்தை யம்பின் கூட்டத்தாற் காட்டத் தக்க கண்டமா யிரத்தின் மேலு முளவெனக் கண்டங் கண்டான் 1விண்டவா ளரக்கன் 2மீது விசும்பெரி பறக்க விட்டான் பண்டைமால் வரையின் மிக்க தொருகிரி பரிதி மைந்தன்.

(இ - ள்.) (சக்கிரீவன்) கைக்கொண்ட பெருமரத்தை அம்பின்தொகுதி களைக்கொண்டு செய்யத்தக்க துண்டுகள் ஆயிரத்தினும் மிக்குள்ளன என்னு மாறு மிகப்பலகண்ட மாக்கினன்; (அப்போது) சூரியகுமாரன், (மரத்தைப்) பிளந்திட்ட கொடிய அரக்கன்மேல் ஆகாசத்திலே நெருப்புப்பொறி பறக்க, முன்னே விடுத்தபெருமலையினும் மிக்கதான ஒருமலையை எறிந்தான்; (எ-று.) —எவ்வளவுசிறுதுண்டு ஆகலாமோ அத்துண்டத்தினும் மிகுதியாகப் பலது ண்டங்களைக்கினனென்பது, 'காட்டத்தக்க கண்டமாயிரத்தின்மேலுமுளவெ னக் கண்டங்கண்டான்' என்பதன்கருத்து. பி-ம்:—1விண்டலால். 2மீன். ()

க3க. அக்கிரி யிணையு மாங்கோ ரம்பினு லறுத்து மாற்றித் திக்கிரி தரப்போர் வென்ற சிலையினை 1வளைய வாங்கிச் சக்கிரீ வன்றன் மாப்பிற் 2புங்கமுற் தோன்றா வண்ணம் 3உக்கிர வயிர வாளி யொன்றுபுக் கொளிக்க வெய்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்);—அப்போது அந்தமலையினையும் ஓரம்பினால் அறுத்துப்போக்கி, திக்கிலுள்ளாரெல்லாம் நிலைகெட்டுஓடுமாறு போரில் வெற் றிபெற்ற(தன்)சிலையினை வளையுமாறுசெய்து, கொடிய உறுதியான அம்பொன் றைச் சக்கிரீவன்மாப்பிலே அம்புமுனையும் வெளித்தோன்றாமற் புகுத்து ஒளி க்குமாறு தொடுத்துவிட்டான்; (எ - று.)—புங்கம்-வடசொல்: அம்பின்முனை யென்பது, பொருள். "புங்கமே தோன்றாவண்ணம்" என்று அதிகாயன்வதைப் பூலத்து (200)வருகின்றது. பி-ம்:—1வளைய என்றபாடத்துக்கு 'எய்தான்' என்பதனினுட முடிக்க. 2சுடர்விடுபகழியொன்றும், சரக்களும்... வண்ணம். 3உக் கிரமாதேவியினால் புக்குமுத்திற்றன்றே, உக்கிர... புக்கமுத்தெய்தான். ()

கஉஉ.—சுக்கிரீவன் சலித்துவிட; மேலைவாயிலிலிருந்து
அநுமான் அங்குவருகல்.

சடுகனை படுதலோடு துளங்கினான் றுளங்கா முன்னம்
சூடதிசை வாயி னின்ற மாருதி 1புகுந்த கொள்கை
உடனுறைந் தறிந்தா னென்ன வோ²ரிமை யொடுங்கா முன்னர்
வடதிசை ³வாயில் வந்து மன்னவன் ⁴முன்ன ரானான்.

(இ - ள்.) சடுந்தன்மையுள்ள அம்பு (தன்மீது) படுதலோடும், (சுக்கிரீ
வன்) கலங்கினான்; (அப்படி அவன்) கலங்குதற்குமுன்னம் [துளக்கமடைந்த
தும் அடையாததமாயிருக்கும் நிலையென்றபடி], (அப்போது) கிசுழந்த கிசுழ்ச்
சியை உடனிருந்து அறிந்தவன்போல, மேற்குவாயிலிலிருந்து வாயுகுமாரனான
அநுமான், ஒரிமைப்பொழுது கழிவதன்முன்னம் வடதிசைவாயிலிலேவந்து
மன்னவனான சுக்கிரீவனது முன்னே சேர்ந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1புகுந்து.
2இமைப்பு. 3வாயினின்ற. 4முன்னிதானான். (க0கசு)

கஉஉ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-பொருகையில் அநுமான் இராவணனது
தோர்வலயத்தையும் சாரதியையும் ஒழித்தானாகி, இறுதியில் இராவணன்
அப்புகளாற் சோர்வுறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பரிதிசேப் 1தேற முன்னம் பருவலி யர்க்க பல்போர்
2புரிதியோ வென்னொ டென்றாப் புகையெழு விழித்துப் பொங்கி
3வருதியோ வாவென் பான்மேன் மலையொன்று நிலையின் வாங்கிச்
சுருதியே யனை 4தோளால் 5வீசிணன் காலின் றேன்றல்.

(இ - ள்.) 'மிக்கவலிமையைபுடைய அரக்கனை! சூரியகுமாரனான சுக்கிரீ
வன் தேறுதலைபடைவதற்குமுன்னம் என்தேடு பலவகைப்போரைச் செய்
வாயா?' என்று (அநுமன் இராவணனை அறகூவீச்) சொல்ல, கண்களிற்
புகைகிணம்ப உக்கிரமாக விழித்துப்பார்த்து, '(போர்செய்ய) வருகின்றாயோ?
(வருவதாயின்) வா' என்று சொல்லுகின்ற அந்தஇராவணன்மேலே, வாயுகு
மாரனான அவ்வநுமான், ஒருமலையை(அது) இருந்திடத்தினின்ற பறித்து
எடுத்து, வேதத்தையெடுத்த தந்தோளினால் வீசியெறிந்தான்; (எ - று.)--
பி-ம்:—1தேறமுன்பாய்வருமரக்கர்தம் வெம். 2பொருதியோ. 3வருதியேல்வா
வாவென்பான்மேன், வருதியேல்வாவாவென்றான்மேல். 4தோளான். 5எறிந்த
னன்காற்றின். (க0கடு)

கஉசு. மீயெழு 1மேக மெல்லாம் வெந்துவெங் கரியிற் சிந்தித்
தீயெழு விசும்பி னூடு செங்கின்ற செயலை நோக்கிக்
காய்கனை ஶ்யந்து மைந்துவ் 2கிப்புறத் தொடுத்தித் கண்டித்து
ஆயிரங் கூறு செய்தா னமரரை யலக்கண் செய்தான்.

(இ - ள்.) தேவர்கட்குத் தன்பகிழத்தவனாகிய இராவணன், —(அநு
மான்) எறிந்த அந்தமலை (வானத்தின்) மீது எழுந்துசெல்லுகின்ற மேகமெல்
லாம் வெந்துபோய் வெவ்விய கரி[தணல்]போலச் சிந்தித் தீப்பறக்க விசும்
பிலே போகின்றதன்மையைப்பார்த்து, சொதிக்கின்ற பத்து அம்புகளை விசை

வாகத்தொடுத்து (அந்தமலையை)க் கண்டித்து ஆயிரத்துள்ளுகளாகுமாறுசெய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்—1மழைகள்,மழையும், மலையும், மையம். 2சுடுப்பினில், 3கூடு, 1மீட்டொரு சிகரம் வாங்கி வீற்குதோள் விசையின் வீசி ஓட்டி 2தேட்ட வானத் துருமினுங்கடுக வேடிக் [ரோள் கோட்டுவெஞ் சிலையின் வாளி முன்சென்று கொற்றப் பொற் பூட்டிய வலயத் தோடும் பூழியாய்ப் போயிற் றன்றே.

(இ-ள்.) (அநுமான்) மீண்டும் ஒருமலையை வாங்கிப் பருத்தீதோள்வலிமையால் விரைவாகவீசிச் செலுத்தினான்; (அங்கனஞ்) செலுத்த, (அம்மலை) வானத்தினின்றாவியும் இடியினும் மிக்கவிரைவாகஒடி, ஓலைக்கின்ற கொடியவில்லினின்ற (இராவணன் எய்த) அம்புகட்டுகதிரேபோய் (அவ்விராவணனது) வெற்றிபெற்ற அழகிய தோளி லணிந்த வலயத்துடனே தானும் பழுதியாய் விட்டது; (எ - று.)—அநுமான் எறித்தமலை இராவணனது தோள்விரையைப் பொடியாக்கிப் பிறகு தானும் பொடியாயிற்றென்க: உடனவிந்சியணி. பி-ம்:- 1மீட்டுமோர். 2என்னலோடுமுருமினுங்கடிதின், என்னலோடும்...கடிதாய். 3கூடு 1மெய்யெரிந் தழன்று பொங்கி வெங்கணுன் 2கிம்மி மீட்டோர் மைவரை வாங்கு வாளை வரிசிலை 3வளைய வாங்கிக் கையினுந் தோளின் மேலு மார்பினுங் கரக்க வாளி ஐயிரண் டமுத்த வெய்தா 4னவனவை யாற்றி நின்றான்.

(இ-ள்.) கொடுக்கண்ணையுடையவனான இராவணன், -(தன்வலயம்பொடியாய்விட்டதனும்) சிறிது துயரமடைந்து மறுபடியும் (தன்மீது எறியுமாறு) மேகத்தங்குவதொரு மலையைப் பறித்துக்கொண்டிருந்த அநுமானைப்பார்த்துத் தன்னுடம்பும் எரியும்படி சினந்து கொதித்துக் கட்டைமந்தவிலிலை வளைவுதோன்றுமாறு நன்குலனைத்து, (அந்தஅநுமானுடைய) கையிலும் தோளின்மேலும் மார்பிலும் (உள்ளேசென்று) மறைந்திடும்படி பத்துப்பாணங்களை அழுந்தவிட்டான்; அந்தஅநுமான் (அவை தன்மீதுபாயவும்) அந்தப்பாணங்களைத் தாங்கி நின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மெய்யெரித்து, மெய்யெரி. 2விம்மமீட்டோர், வீரமீட்டோர். 3உளைய. 4அவையவன், எய்தவை. (சுருதி)

கூடு. யாரிது செய்ய கிற்பா ரென்று 1கொண் டிமையோ ரேத்த மாருதி பின்னு மாக்கோர் மராமரம் 2கையின் வாங்கி வேரொடுஞ் சுழற்றி விட்டான் 3விடுதலு மிலங்கை வேந்தன் சாரதி தலையைத் தள்ளிச் 4சென்றது நிருதர் சாய.

(இ - ள்.) (இப்படித்தன்னுடம்பினுள்ளே அம்புகள் அழுந்தப்பாயவும் தாங்குகின்ற அநுமானைப்பார்த்து), ‘யார் இவ்வாறு செய்யவல்லவர்? [உடலிற் பாய்ந்த கண்களைத் தாங்கவல்ல திறல்வாய்ந்தவர் யாவர்?]' என்று சொல்லியவண்ணம் தேவர்கள் கொண்டாட, அநுமான், பின்னும் அங்கேயிருந்த தொரு மராமரத்தை வேரோடுக் கையாற்பறித்துச்சுழற்றி யெறிந்தான்; எறிதலும், (அது) இலங்கைவேந்தனான இராவணனுடைய சாரதியின் தலையை வீழ்த்தி, அரக்கர்பலர் மடிய (க் கீழ்வீழ்த்திச்) சென்றது; (எ-று.)—பி-ம்:—1நின்றமரரேத்த, கொண்டிமையோரார்த்தார். 2வலியின். 3விட்டதவ். 4நின்றது. ()

கஉஅ.மாறியோர் பாகனேற மறிதிரைப் பரவை 1பின்னூஞ்
 2சீறிய தனைய னுக்கோர் செறிகழ 3லரக்கன் றெய்வ
 னாறுகோ னெய்தி னெய்தா னவையுட னுழைத லோடும்
 ஆறுபோற் குருகி சேர வனுமனு மலக்க னுற்றான்.

(இ - ள்.) பதிலாக வேறோர்பாகன் (இராவணனுக்குச் சாரத்தியஞ்செய்
 யுமாறு அவன்தேரில்) ஏறிக்கொள்ள, அலைமடக்குகின்ற கடல் சீறினாற்போ
 லுந்தன்மையையுடையவனான நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த அரக்கன்
 [இராவணன்], விரைவில் தெய்வத்தன்மையுள்ள னாறு அம்புகளை அப்
 போது பின்னும் எய்தான்; அவை (தனது)உடலில் நுழைதலும், அநாமனும்,
 ஆறுபோல் தன்னுடம்பினின்ற இரத்தம் வெளிப்படத் துன்பமடைந்தான்;
 (எ-று.)--அநாமனும், உம்மை-உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. பி-ம்:-1ஏழுஞ், மன்
 னைச், மண்ணுஞ், 2சீறியவிரதந் தூண்டிச், சீறியதனையதொப்ப, சீறியதனைய
 னான. 3அரக்கர்தேவன். (கச00)

கஉசு. இதுவும் அடுத்த கவியும்-அநாமான் சலித்தீடவும், இராவணன்
 வானரவீரர்களை ஏளனஞ்செய்து முறியடித்தலைத்தேரிவித்தும்.

கற்கொண்டு மரங்கள் கொண்டுங் கைக்கொண்டுங் 1களித்து 2நும்
 வாய்ச், சொற்கொண்டு மயிரின் புன்றோ ரோள்கொண்டுஞ் 3துள்ளி
 வெள்ளிப்,பற்4கொண்டு மலைகின் றாரிற் பழிகொண்டு பயந்ததி யானோ
 ர், கிற்கொண்டு நின்ற போது விறல்கொண்டு 5மிருதிர்6போலாம்.

(இ - ள்.) நுமதுவாய்க்குவந்த சொல்லச்சொல்லியவண்ணம் 'கல்லைக்
 கொண்டும் மரங்களைக்கொண்டும் கையைக்கொண்டும் மயிரடர்ந்தபுல்லிய
 தோலையுடைய தோளைக்கொண்டும் வெள்ளிய பற்களைக்கொண்டும் துள்ளி
 களித்தப்போர்செய்கின்றவர்களிடத்து(ப்போர்செய்யப்)பின்வாங்கியது.(திரி
 லோகக்களையும் வென்ற இராவணன் அற்பக்குரங்குகளை எதிராகக்கொண்டு
 பொருதான் என்ற) பழிப்புவருமேயென்ற காரணத்தினால் (ஆகும்); யான்
 ஒருவல்லிக்கொண்டு போர்முகத்தில்கின்றபோது, (குரங்குகளாகிய நீங்கள்
 உமது) வலிமையைக்கொண்டு உயிருடன் செல்வீர்களோ? (எ - று.)

5மிருதிபோலாம்என்ற பாடம்-அநாமனொருவனைகோக்கிச்சொன்னதாகப்
 பொருள்யமொயினும், 'நும்வாய்' என வந்ததனையும், மேல் வானரச்சேனை
 களையெல்லாம் சிந்துமாறு எய்ததாகவருவதனையும் நோக்குமிடத்துப் பொருக்
 துவதாகத்தோன்றவில்லை. புல் தோல் தோள்கொண்டு எனப்பிரியும். பி-ம்:-
 —1அளித்து. 2தம்வாய்ச். 3சுள்ளி, சொள்ளை. 4கொண்டேனென்னகானோர்,
 கொண்டேனென்றானானே. 5மீடர். 6கொல்லாம். (கச0க)

கச0. என்றுரைத் தெயிற்றுப் பேழ்வா யெரியுக 1நகைசெய்
 தியாணர்ப், 2பொன்றொடர் 3வடிம்பின் வாளி கடைபுகத் துருமுப்
 போல, ஒன்றினென் நதிக 4மாக வாயிர கோடி யுய்த்தான், சென்ற
 து குரங்குச் சேனை காலெறி கடவிற் 5கிந்தி.

(இ-ள்.) என்று (இராவணன்) சொல்லி, கோரத்தக்கனைக்கொண்ட பிளவுப்பட்டவாயினின்று நெருப்புப்புறப்படசிரித்து, யுகார்த்தகாலத்துஇடிப் போன்றனவாய்ப் புதியபொன்னினூற்செய்த (ஒன்றோடொன்று)தொடர்ந்த கூர்முனையுள்ள ஆயிரகோடி அம்புகளை ஒன்றைக்காட்டிலும் ஒன்றுவிஞ்ச விடுத்தான்; (அதனால்), காற்றால்மோதப்பெற்ற கடல்போலக் குரங்குச்சேனை நெறி விட்டது; (எ-று.)—1 நகைசெய்தியான் நன்றபாடத்திற்கு 'இயன்ற' என்பது இயான் நன்ன விகாரப்பட்டதாகவுரைக்க. பி-ம்:--1 நகைசெய்தீன்மும், 2 பொன்னுடை, 3 வயிரவாளி, 4 மொய்த்த, எய்த, 5 சித்த. (கச0உ)

கசுக.--இலக்குவன் அவ்விராவணனுக்குமுன்னே பொருமாறுவருதல்.

கலக்கிய வரக்கன் வில்லின் 1 கல்வியின் கவிக ளூற்ற அலக்கணூர் தலைவர் 2 செய்த தன்மையும் மமைய³க் கண்டான் இலக்குவ 4 நென்கை வாளிக் கிலக்கிவ னிவனை யின்று விலக்குவ நென்ன வந்தான் வில்லுடை 5 மேரு வென்ன.

(இ - ள்.) (தம்முடைய சேனைகளைக்) கலக்கச்செய்த இராவணனுடைய வில்வித்தையினால் வானரர்களடைந்த துன்பத்தையும் வானரத்தலைவர்காட்டியவீரத்தன்மையையும் பொருந்தக் கண்டவனும்; இலக்குமணன்; 'என்னுடைய கையம்புக்கு இலக்குஆதற்குஉரியவன் இத்திராவணன்: இவனை இப்போது தடுப்பேன்' என்று சொல்லி, வில்லைக்கொண்ட மேருமலைபோன்ற தோற்றத்துடனே (ஆங்கு) வந்தான்; (எ - று.)—இராமபிரான் பொரப் புறப்படுகையில், இலட்சுமணன் அப்பிரானைச் சரணடைந்து தான்செல்வதாக அருமதிபெற்று வந்தா நென்று முதலாகூறும். பி-ம்:--1 கல்வியும், 2 பட்ட, 3 கோக்கி, 4 என்நன், 5 மேகமன்னன், மேகமென்ன. (கச0உ)

கசுஉ.--இலக்குவன் நானூலிசெய்ய, எதிரிகள் நடுங்குதல்.

தேயத்தின் நலைவன் மைந்தன் சிலையைநா நெறிந்தான் றிய மாயத்தின் 1 வினையை 2 வல்லார் நிலையென்னை முடியின் மாரி ஆயத்தி 3 னிடயி தென்றே யஞ்சின வுலகம் 4 யான சீயத்தின் முழக்கம் கேட்டல் போன்றனர் செருந ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) நாட்டிற்கெல்லாந்தலைவனான தசரதசக்கரவர்த்தியின் (இளைய) குமாரன் வில்லின்நாணைத் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்; கொடிய மாயத்தினூற்செய்யுந்தொழிலில்வல்லவரான இராக்கதரின்நிலையை என்னென்று சொல்வது? உலகமெல்லாம், யுகார்த்தத்தில் மழைபொழிகின்ற மேகத்தின் இடியே இது என்று கருதி அச்சம்கொண்டன; போர்வீரரெல்லாம் யானை சிக்கத்தின் முழக்கத்தைக்கேட்டதையொத்திருந்தனர்; (எ-று.)--ஆயம் மேகமாதலை "முதிரம் பயோதாம் கதம்ப மெய்ப்பிரம், அப்பிரமாயமு மப்பெயர்க்குரித்தே" என்ற பிக்கலந்தையாலும் உணர்க. பி-ம்:--1 இயற்கை, 2 வல்லான், 3 இடிப்பிதென்றே, இறுதியீதென்று, 4 யாவும். (கச0ச)

கசுஉ.--இராவணனும் அதுகேட்டு இலக்குமணனை அதிசயித்தல்.

ஆற்றல்சா லாக்கன் ருனு மயனின்ற வயவர் 1 நெஞ்சம் வீற்றுவிற் ருகி²யுற்ற 3 தன்மையும் விரன் மம்பி

⁴கூற்றின்வெம் புருவ மன்ன சிலை⁵நெடுங் குரலுங் கோளா
⁶ஏற்றின்ன ⁷மகுட மென்னே யிவனொரு மணிச ⁸என்னொ.

(இ - ள்.) வலிமைமிக்க இராவணனும், பக்கத்திலேயிருந்த வீரர்கள் மனம் மிகவும்வேறுபட்டுப்போன தன்மையையும் (பார்த்து), மகாவீரனான இராமபிரானுடைய திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணன தாயமனின்கொடியபுருவம்போன்றதான வில்லின் பெருங்குரலையும் கேட்டு, 'இவன் ஒருமணிசன்! (இது) என்னே!!' என்றுசொல்லி, மகுடத்தை மேலேறச்செய்தான் [தலையிற் கிரீடம்உயருமாறு அசைத்தான்என்றபடி]; (எ-று.)

என்னே இவனொருமணிசன் - அற்புதகரினத்த மணிசன் பெருவீரரெல்லாம் நடுநடுங்கும்படி நானொலியெழுப்புகின்றானே! இப்படியும் ஒருமணிதனுண்டோ!! என வியந்தவாறு. 1.---1நெஞ்சம். 2உக்க. 3தன்மையும். 4கூற்றின துருவம். 5ஒலிகேளாமுன்னம். 6ஏற்றின. 7புருவம். 8என்றான். ()

கச்சு.---இதுநூற்பதினொருகவிநா - அரக்கர் கீர்தல் இலக்துமணனுநீர்ப்புநீர்த்த கடுப்போரில், இலக்துமணன் அரக்கரை யழித்தமைபக்கூறு.

கட்டமை தேரின் மேலுள களிநெடுங் களிற்றின் மேலும் விட்டெழு புரவி மேலும் வெள்ளொறிற் றரக்கர் மேலும் முட்டிய மழையின் றுள்ளி 1முறையின் றி மொய்க்கு மாபோற் 2பட்டன 3பகழி யெங்கும் 4பரந்தது சூருசிப் பவ்வம்.

(இ - ள்.) தாக்கிய மழைத்துளி ஒருமுறையின்றிப் பலவிடத்தும் மொய்க்கும் விதம்போல, உறுதிப்பாடு அமைந்த தேரின்மீதும், களிப்புள்ள பெரியயானையின்மீதும், விட்டுத்தாவிச்செல்கின்ற குதிரைகளின்மீதும் வெள்ளியகோரப்பற்களையுடைய அரக்கரின்மீதுமாக அம்புகள் தாக்கின; எவ்விடத்தும் இரத்தக்கடல் பரவிற்று; (எ - று.)---துள்ளி-துளியென்பதன்விரித்தல். 1.---1முறைமுறை. 2பட்டது. 3கண்ணகளைங்கும். 4பரந்தன. (கக0க)

கச்சு. நகங்களிற் பெரிய வேழ நறைமத வருவி 1காலும் முகங்களிற் புக்க 2வாளி 3யபரத்தை முற்றி 4மொய்ப்பர் அகங்களைச் 5கிழித்துத் தேரி னச்சினை யுருவி யப்பால் உகங்களிற் கடைசென்ற றுலு 6மொய்வில் வோட லுற்ற.

(இ - ள்.) மலைகளைக்காட்டிலும் பெருந்தோற்றமுள்ள யானைகளின் கறுமணமுள்ள மதவருவி பெருகுநின்ற முகத்திலே பாய்த்துசென்ற (இலக்குமணனுடைய) அம்புகள் (அவ்யானைகளின்) பின்னக்கால்களில் சிரம்பி, (தேரினது அருகிருந்த) வலிமைபொருத்தியவீரரின் மார்பினைக் கிழித்து அத்தத்தேரின் அச்சினைத் துளத்துப் பிறகு யுகங்களின்முடிவுகழித்தாலும் [வெகுநேரம் கழித்தும்] ஓய்ச்சலில்லாமல் ஓடத்தொடங்கின; (எ - று.)—அபரம்-யானைப் பின்கால். 1.---1நாலும், நாளும். 2அம்பு. 3அபரத்தின், அபானத்தின், பானத்தின். 4முன்பார், முன்னம், ஒன்றார். 5கழன்று. 6உலப்பில். (கக0எ)

கச்சு. நூக்கிய களிற்றுந் தேரும் புரவியு நூழில் செய்ய ஆக்கிய வரக்கர் 1தாளை யையிரு கோடி கையொத்து

2ஊக்கிய படைகள் 3வீசி 4யுடற்றிய துலகன் செய்த பாக்கிய மனைய வீரன் நம்பியைச் சுற்றும் பற்றி.

(இ-ள்.) (பகைவர்)செலுத்திய யானையையும் தேரையும் குதிரையையும் (அவ்விலட்சுமணனது அம்பு) அழிக்க, அணிவகுத்திருந்த அரக்கருடைய பத்துக்கோடிச்சேனை, செலுத்துதற்குரிய படைக்கலங்களை, உலகஞ்செய்த புண்ணியப்பயன்போன்ற வீரனுடையதம்பிபான இலட்சுமணனை, சுற்றிய இடமெல்லாம் பொருந்துமாறுவீசிப்பொருத்தது; (எ - று.)—உடற்றுதல் - பொருத்தலும், சினம்மூட்டுதலுமாம். கையொத்தாக்குதல் - அணிவகுத்திருத்தல். பி-ம்;—1சேனை. 2ஊக்கிய. 3வீசி. 4உடற்றிய. (கக௦அ)

கச௪. உறுபகை மனித னின்றெம் 1பிறைவனை யுறுகிற் பானேல் வெறுவிது நந்தம் வீர 2மென்றொரு 3மேன்மை தோன்ற எறிபடை யரக்க ரேற்றா 4ரேற்றகைம் மாற்றா னென்னு 5வறியவ ரொருவன் வண்மை பூண்டவன் மேற்சென் றென்ன.

(இ-ள்.) (பின்னும்) படைகளையெழிசின்ற அரக்கர்கள்,--(பெரும்பகை யாகிய மனிதன் இன்றைக்கு எம்முடையதலைவனான இராவணனை நெருங்கு வாணைல், (அப்போது) நம்முடையவீரம் பயனற்றதென்று சொல்லுமாறு ஆகும் என்று கருதியதனால், ஒருபெருமிதம் உண்டாக, யாசுகரின் இரந்து ஏக்கியகையை மறுக்காமலிப்பவனென்று வண்மைபூண்ட ஒருவனிடத்தில் வறியவர்செல்வதுபோல (வந்து) எதிர்த்துநின்றார்; (எ - று.)

வண்மையானனை யாசுகர் ஏற்பதுபோல, அரக்கர் இலக்குமணனை ஏற்று நின்றார்; ஏற்றல்-இரப்பதுதோன்றக்கையேற்றலும், எதிர்த்துநின்றலும். இவ் வுவமையால் வண்மையானன் யாசுகர் திருப்தியாகும்வரையிற் கொடுப்பது போல, அரக்கவீரர்சலிப்படையும்வரையும் இலட்சுமணன் அம்புமழைபொழிந்தமை பெறப்படும்: "ஏற்றகைமாற்றாமையென்னுனும், ஆற்றாதர்க்கீவதாமான் கடன்" என்றநாலடியார் இங்கு நினைப்பிற்குவருகின்றது. பி-ம்;—1மன்னனை, இறையனை. 2என்பதோர். 3மென்கோள். 4ஏற்றது, என்றது. 5வறியவன்.()

கச௫. அறுத்தன னரக்க ரெய்த வெறித்தன வறுத்த றுத 1பொறுத்தனன் பசுழி மாரி பொழிந்தன னுயிரின் போகம் வெறுத்தன னமனும் வேலை யுதிரத்தின் வெள்ள மீள 2மறித்தன மறிந்த வெங்கும் 3பிணங்களம் மலைகண் மான.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன்) அம்புமழைகளைப்பொழிந்தவனாகி, அரக்கர் எய்த அம்புகளையும் எறிந்தபடைக்கலங்களையும் துண்டித்தனன்; அறுக்கப்படாதவைகளை (த்தான்) தாங்கினன்; யமனும் உயிர்களைத் தின்னுதலை வெறுத்தான்; அழியாமலைகளையொப்பப் பிணங்கள் எங்கும் மடங்கிக்கிடந்தனவாய், இரத்தவெள்ளம் கடலுக்குச்செல்லாமல் மீளும்படித்தெத்தன; (எ - று.)—பி-ம்;—1பொறுத்தன. 2மறித்தனன் மறித்தது, மறித்ததுமறித்தது. 3பிணங்கண்மாமலைகண்மான, மறித்தவர்மலைகண்மான, பிணங்களின்மலைகளம்மா. கச௬. தலையெலா மற்ற 1முற்றுந் தாளொலா மற்ற தோளாம் மலையெலா மற்ற பொற்றூர் மார்பெலா மற்ற சூலத்து

இலையெலா மற்றவீர ரெயிரெலா 2மற்ற கொற்றச்
சிலையெலா மற்ற கற்ற செருவெலா மற்ற சிந்தி.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனெய்தஅம்புகளால்), முற்றவும் (அரக்க) வீர
ருடைய தலையெலாம் அற்றன; பாதங்களெல்லாம் அற்றன: தோளாகியமலை
பெல்லாம் அற்றன: அழகியமாலையையணிந்த மார்பெல்லாம் அற்றன; எயி
றெல்லாம் அற்றன; சூலப்படையின் இலைகளெல்லாம் அற்றன; வெற்றிபொ
ருத்திய விற்களெல்லாம் அற்றன; (அரக்கர் நாற்புறமும்) சிதறியோடுமாறு
ஆய்விட்டதனால் (அவர்) கற்ற போர்த்திறமையெல்லாம் ஒழிந்தன; (எ - று.)
—பி-ம்:—1மற்றத். 2அற்றே. (ககக)

கரு. தேரெலாந் 1துமிந்த மாளின் 2நிறமெலாந் 3துமிந்த செங்கட்
காரெலாந் துமிந்த வீரர் கழலெலாந் துமிந்த 4கண்டத்
தாரெலாந் 5துமிந்து 6நின்ற தனுவெலாந் துமிந்து தத்தம்
போரெலாந் 7துமிந்து கொண்ட புகழெலாந் துமிந்து 8போய.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அ. க்கர்சேனைகள்),--தேர்களெல்லாம் துணி
பட்டன; குதிரைகளின் வகைகளெல்லாம் துணித்தன; சிவந்தகண்களையுடைய
மேகம்போன்ற யானைகளெல்லாம் துணித்தன; வீரரின் கழல்களெல்லாம்
துணித்தன; கழுத்திலணித்த மால்களெல்லாம் துணித்தும், (கையிற்) கிடந்த
வில்லெல்லாம் துணித்தும், தத்தம்போரெல்லாம் துணித்தும், (தாம்இதுவரை
யிற்) பெற்றிருந்த புகழெல்லாம் துணித்துபோகப் பெற்றன; (எ - று.)

ரதஜதுரகபதாதிகள் துண்டுபட்டமையைக் கூறுவதனால், 'தாளெலா
மற்ற' என்று சீழ்ச்செய்யுளிற்கூறினாலும் இங்கு 'கழலெலாந் துமிந்த' என்றார்.
தேர்முதலிய உருவப்பொருளோடு, போரென்றதொழியையும் புகழென்ற
அருவப்பொருளையும் துமித்தனவாகக் கூறிய நயம் பாராட்டற்பாலது.
கொற்பொருட்டின்வருநிலைணி. தனு - உடலுமாம். பி - ம்:—1துமிந்து.
2சிரம். 3தமிந்த. 4கண்டர், கண்ட. 5துமிந்த. 6கண்டர் தலையெலாந் துமிந்த,
நின்றதருவெலாந் துமிந்த. 7துமிந்த. 8போன. (கககஉ)

கரு. அரவியற் றறுகண் 1வன்ற ளாள்விழ வான்மேல் 2வீழ்ப்
புரவீமேற் பூட்கை 2வீழ்ப் பூட்கைமேற் பொலன் தேர் வீழ்
நிரவிய தேரின் 3றன்மே னெடுக்கலை கிடந்த நெய்த்தோர்
விரவிய காத்து ளெங்கும் 4வெள்ளிடை 5யரிது வீழ்.

(இ - ள்.) அராப்போன்ற [சிறுகின்ற] தன்மையையும் அஞ்சாமையை
யுமுடைய வலிய தானைக்கொண்ட பதாதிகள் வீழ், அத்தப்பதாதிகளின்மேல்
புரவிகள் வீழ், (வீழ்ந்த) குதிரைகளின்மேல் யானைகள் வீழ், வீழ்ந்தயானை
களின்மேல் அழகியதேர்கள் வீழ், நிரம்பியதேர்களின்மேல் நீண்டதலைகள்
வீழ்ந்துகிடந்தன; இரத்தம் கலந்துள்ள போர்க்களத்திலே எங்கும் (இனிவே
ரென்று) வீழ்வதற்குவெற்றிடமில்லை; (எ-று.)--இது படுகளைச்சிறப்பு. பி-ம்:-
1வன்றோள். 2வீழ்ந்த. 3மேன்மேல். 4வெள்ளிடம், வெளியிடம், வெள்ளிடி.
5உருமு. (கககஉ)

கருஉ.கடுப்பின்க ணமர ரேயுங் கார்முசுத் தம்பு¹சையால்

தொடுக்கின்றான் 2றுரக்கின் றுனென் றுணர்ந்திலர் தூரந்த வாளி
இடுக்கொன்றுங் காணார் காண்ப தெய்தகோ னெய்தி னெய்திப்
படுக்கின்ற பிணத்தின் 3பம்மற் குப்பையின் 4பரப்பே பல்கால்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் அம்புகளை) விரைவாகச்செலுத்துமிடத்து,
தேவர்களும் வில்லினின்று அம்புகளைக் கையால் தொடுக்கின்றனென்றும் விடு
கின்றனென்றும் அழிவல்லமையற்றவ ரானார்; செலுத்திய வாளி கவ்வுதலை
யும் சிறிதுங் கண்டாரில்லை; (அந்தத்தேவர்கள்) காண்பது, எய்த அம்புகள் பல
தரமும் விரைந்துசென்று வீழ்த்துகின்ற பிணங்களின் நெருங்கியருவியலின்
பரப்பேயாகும்; (எ - று.)—இதனால், இலட்சுமணனது விரைந்துதொழில்
செய்யுந்திறனை விளக்கியவாறு. இடுக்கு-கவ்வுகை. பி-ம்:—1கையில். 2தூர்க்
கின்றான். 3குப்பைபம்மலின், பம்பற்குப்பையின். 4பரப்பை. (கககச)

கருஉ.கொற்றவாள் கொலைவேல் சூலங் கொடுஞ்சிலை முதலவாய,
வெற்றிவேம் படைகள் யாவும் வெந்தொழி லரக்கர் 2மேற்கொண்
டு, 3உற்றன கூற்று மஞ்ச வொளிர்வன வொன்று நூறாய், அற்றன
4வன்றி யொன்று மருதன வில்லை யன்றே.

(இ - ள்.) கொடுத்தொழிலையுடைய அரக்கர்கள் (பொருவதை) மேற்
கொண்டு உபயோகித்தவையும் யமனும் அஞ்சமாறு விளங்குவனவுமான
வெற்றிபொருந்திய வாள் கொல்லுந்தொழிலையுடைய வேல் சூலம் கொடிய
வில்முதலிய வெற்றியைவிளைக்கின்ற கொடிய படைக்கலங்களெல்லாம்,—
ஒன்று நூறுகண்டங்களாகத் துண்டுபட்டனவேயல்லாமல் எதுவும் துண்
டிக்கப்படாதது இல்லை; (எ - று.)—இசெய்யுள் சிலபிரதிகளில் “குன்
றன்” என்ற அடுத்தசெய்யுளின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1முதல்கோலி. 2மெய்க்
கொண்டு, மீக்கொண்டு. 3உற்றனர். 4அலதியாவும். (கககரு)

கருசு.1குன்றன யானை 2மானக் குரகதக் கொடுந்தேர் 3கோப
வன்றிற லாளி சீய மற்றைய பிறவு முற்றுஞ்
சென்றன வெல்லை யில்லை 4திரிந்தன சிறிது போதும்
நின்றன வில்லை யெல்லாங் கிடந்தன 5நெளிந்த பாரமேல்.

(இ - ள்.) (போர்க்குச்) சென்றன வாய் எல்லையில்லாதனவான மலைகளை
யொத்த யானைகளும் ரோஷத்தைக்கொண்ட குதிரைகளும் கொடிக்கடியதேர்
களும் கோபத்தையும் கொடுத்திறமையையுங்கொண்ட யாளிகளும் சிங்கங்
களும் மற்றைய பிராணிகளும் முழுவதும் சிறிதுபோதும் (போர்க்களத்தில்)
திரிந்தனவும் நின்றனவும் இல்லை: எல்லாம் தரையிற்கிடந்துநெளிவனவா
யின; (எ - று.)—பி-ம்:—1கொன்றனன், குன்றன்ன, கொன்றனர். 2மா
னக்கொடிநெடுந்தேர்கள், மானக்கொடி நெடுந்தோகை, மானக்குரகதக்கொ
டுந்தேர். 3பாய்மா. 4திரிந்தில. 5நெளிந்து. (கககசு)

கருரு.—அரக்கச்சேனைவொழிந்தது 1ண்டு இராவணனுந்தக்
கோபம்முந்தல்.

1சாய்ந்தது நிருதர் தானை தமர்தலை யிடறித் தள்ளுற்று
2துய்ந்தன 3வொழிந்த வோடி. 4புலந்தன வாக 5வன்றே

வேய்ந்தது வாகை வீரற் கினையவன் வரிவில்⁶ வெம்பிக்
7காய்ந்ததவ் விலங்கை வேந்தன் மனமெனுங் காலச்⁸ செந்தி.

(இ - ள்.) தம்மவரான அரக்கரின் சிரம்(அம்புகளால்) இடறித் தன்னப் பட்டு உயிரோய்ந்தனவும் ஒழிந்தவை ஓடி வலிகுறைந்தனவுமாக, அப்போதே அரக்கர்சேனை தோற்றிட்டது; இராமபிரானுக்கு இனையவனான இலட்சுமணப் பெருமானது கட்டமைந்த வில்லானது, (வெற்றிக்குரிய)வாகைப்பூமாலையைச் சூழிற்று; அந்தஇலங்கைக்கு அரசனான இராவணனுடைய மனமென்கிற யுகாந்தகாலத்துச் செந்திரமாகத்தோன்றும் நெருப்பானது,—வெம்பிக்கொதிக்க வாயிற்று; (எ - று.)---பி-ம்:—1சாய்ந்தன. 2ஓய்ந்தது, ஓய்ந்ததும். 3பொழிந்தது, ஒழிந்தது. 4உலர்ந்ததுமாக, உலர்ந்தனவாதே, உலைந்ததுமாக, உலர்ந்ததுமாக. 5ஒன்றே. 6அம்பிற். 7காய்ந்தன. 8வெந்தி. (ககக௭)

௧௫௬.—ராவணன் கிட்டியெதிர்க்க, லட்சுமணன் பின்னிடாது நிற்கல்.

1காற்றறழ் கலின மான்றேர் கடிநினிற் கடாவிக்க கண்ணுற்று
ஏற்றன விலங்கை வேந்த னெரிவிழித் திராமன் மம்பி
கூற்றுமால் கொண்ட தென்னக் கொல்கின்றான் குறுகச் சென்
சீற்றமுந் தானு² நின்றான் பெயர்ந்திலன் சிறிதும் பாதம். [றான்

(இ - ள்.) காற்றையொத்த கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகள் கட்டியதேரை விரைவினில் தூண்டிச்செலுத்தி, இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன்,---(இலட்சுமணனைப் பார்த்து நெருப்புப்புறப்பட விழித்து எதிர்த்து நின்றான்; (அப்போது) யமன் வெறிகொண்டாற்போலப் போரிற் கொல்பவனான இராமனுடைய தம்பி இலக்குமணன், (அவனை) நெருங்கப்போய்ச் சீற்றமும் தானுமாக நின்றான்; காலைச் சிறிதும் பின்வாங்கினானில்லை; (எ-று.)—கோபமும் தானும் நின்றான்—கோபமே இவன் என்னும்படி நின்றான் நென்றவாறு. பி-ம்:—1காற்றனல், காற்றாகி. 2வேறென்றியாவ; க்குந்தெரிக்கொணாதல், நின்றான்...சென்றுபாதம். (ககக௮)

வேறு.

௧௫௭.—இராவணனைப்பழித்து இலட்சுமணன் அப்புளயதல்.

காக்கின்றவென் னெடுங்காவலின்¹ வலிநீங்கிய கர்வா
போக்கின்றானக்² கரிதாலெனப் புகன்றான் புகை யுயிர்ப்பான்
கோக்கின்றன தொடுக்கின்றன கொலை³ யம்புந டலையோடு
4சர்க்கின்றன கனலொப்பன வெய்தானிகல் செய்தான்.

(இ - ள்.) 'காத்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய சிறந்த காவலின் வலிமையை நீங்குமாறு செய்த வஞ்சக்குணமுள்ளவனே! (இன்றைத்தினம்) தப்பிப்போதலென்பது உனக்கு முடியாது' எனக் கூறியவனாய், (இலட்சுமணன்),-புகைதோன்றப் பெருமூச்சுவிட்டு, (வில்லிலே) பூட்டித் தொடுக்குந்தன்மையனவும் தலைமையிழுத்துக்கொண்டு செல்வனவும் நெருப்பையொப்பனவுமாகிய கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட அம்புகளைப் பிரயோகித்துப் போச்செய்தான்;

(எ - று.)—எய்தான்-முற்றெச்சம். பி-ம்:—1கடி. 2அணித்தால். 3வெங்கணை. 4சர்க்கொன்றிய. (கககக)

கடுஅ.---இலட்சுமணன்விடுத்த அம்புகளை இராவணன் அறுத்தவிட,
வீரவாதத்துடனே மீண்டும் இலட்சுமணன் சரமாரிபோழ்தல்.

எய்தான்சர மெய்தாவகை 1யிற்றுகென விடையே
2வைதாலென வைதானின வடிவாளியி னறுத்தான்
ஐதாதவி னறுத்தாயினி 3யறுப்பாயென வழிகார்
பெய்தாலெனச் 4சரமாரிகள் சொரிந்தான் றுயில்பிரிந்தான்.

(இ - ள்.) எய்தவனுடைய அம்புகள் என்மேற்கிட்டாதபடி நடுவிலே இற்றுப்போக' என்று வைதாற்போலக் கூர்மைபொருந்தியவாக இனமான வடிக்கப்பட்ட அம்புகளைக்கொண்டு அறுத்தான்,(இராவணன்);(அப்போது)துயில்வதைக்கியவனாகிய இலட்சுமணன், '(நான் முன்எய்தவை)மெல்லியனவாதலால் அறுத்திட்டாய்; இனிமேல் (இப்போதுஎய்வதை) அறுப்பாயாக, (பார்ப்போம்)' என்று சொல்லி, (உலகத்தை) அழிக்கின்ற [பிரளயகாலத்து] மேகம் மழைபொழிந்தாற்போலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான்; எ-று.)---அறுப்பாய்பிறகுறிப்புமாம். இற்றீக-வினைத்திரிசொல். பி-ம்:—1இற்றீர்கென. 2வைதானென. 3அகல்செய்கென. 4நெடுவாளிகள், வடிவாளிகள். (ககஉ0)

கடுக.---இலட்சுமணன்விட்ட அம்புகளைபெல்லா...விலக்கி, அவனுடைய அட்சயதூவரத்தொடியும் இராவணன் றுணித்தல்.

ஆங்குஞ்சர மனையான்விடு மடில்வாளிந ளவை1தாம்
வீங்குஞ்சரம் பருவத்2சூழி மழைபோல்வன 3விலக்காத்
தூங்குஞ்சர நெடும்புட்டி ளிற் சுடர்வேலவற் கனையான்
வாங்குஞ்சரம் வாங்காவகை யறுத்தானற மறுத்தான்.

(இ - ள்.) (வலி) பொருந்திய யானையைப்பொத்தவனாகிய அந்த இலட்சுமணன் விட்டனவும் மிக்க சரற்காலத்துப்பொழிகின்ற மழைபோல்வனவுமான கூரியஅம்புகளை யெல்லாம் விலக்கி, அசைவநாகித்தொங்குகின்ற நெடிய அம்பருத்துணியிலிருந்து எடுக்கின்ற அம்புகளை விளங்குகின்ற வேற்படையையுடைய இராமனுக்குஇளையவனான இலட்சுமணன் (இனி) எடுக்கமுடியாதபடி அறத்தைமறுத்தவனாகிய இராவணன் அறுத்திட்டான்; (எ - று.)

திரிபுஎன்னுஞ்சொல்லணி: சரற்காலத்தைச்சேர்ந்தான ஐப்பசியில் மிக்கமழை பொழிதல் காண்க. இரண்டாமடியில், சரம்-சரற்காலம்: ஐப்பசிகார்த்திகைமாதங்கள் கூடிய காலம். மூன்றாமடியில், சரம்-அசைவந. திரிபு என்ற அணியைக்கொள்ளாமல், வீங்கும் சரம்-பருத்தசரமெனப்படுகின்ற அயில்வாளிகளவைதாம் என்றும், சரம்-தூங்கும் நெடும்புட்டில்-அம்புத்தங்குகின்ற நெடியபுட்டிலென்றும் கூறுவாருமுள். 'வீங்குஞ்சரநெடுமார்பினில் நுழையக்கனல் விழியா' என்று இரண்டாமடி சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1தூன். 2அழி. 3விலகாத். (ககஉக)

கச்சு0.--அநுமான் அப்போதுகிட்டி அத்தப்போரைத் தவிர்க்கென்று
பின்னும் சொல்லுதல்.

1அப்போதையி னயர்வாறிய வனுமா? 2னழல் விழியாப்
பொய்ப்போர்சில 3புரியேனென 4வவன்றேரெதிர் புசுந்தான்
கைப்போதக மென5முந்தவன் கடுந்தேரெதிர் நடந்தான்
இப்போரொழி 6பிற்போருள விவைகெனென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வேளையில் இன்ப்பாறிய அநுமான் நெருப்புப்புறப்பட
விழித்து, 'சிலபொய்ப்போரை(நீ)செய்யாதே' என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த
இராவணனுடைய தேரினெதிரேபோனான்: துதிக்கையுள்ள யானைபோல முற்
பட்டு விரைவுள்ள அவன்தேரெதிராக நடந்தவனான அநுமான் '(இப்போதுசெ
ய்யும்)இப்போரைத்தவிர்: பின்போர்கள் இருக்கின்றன: (நான் சொல்லுகின்ற)
இவற்றைக் கேள்' என்று சொல்லலானான்; (எ-று.)--அநுமான் கூறும்வற்றை
மேற்கவியிற் காண்க. 1-ம்:--1 அப்போதுதன். 2அனல். 3புரியேனென, புரியே
லினி. 4எனவந்திடைப். 5வந்தவன், நின்றவன். 6மற்போருள. (ககஉஉ)

கச்சு1.--விரவாதத்துடன் அனுமான் நுங்கிவார்த்து நிறல்.

வென்றாயுல கொருநன்றையு 1மெலியாகெடு வலியால்
நின்றாய்செறி கரலிகநிச விசையைத்திசை 2திரிந்தாய்
3என்றலுமின் றழிவுன்வயி னெய்தும்மென 4விசையா
நின்றானவ னெதிரேயுல களந்தானென நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தளராத மிக்கவலிமையால் ஒருமூன்று உலகத்தையும் வென்
றாய்; திக்குக்களிலெல்லாம் (வெல்லுமாறு)திரிந்து நெருங்கியவீரக்கழலையணி
ந்த இத்திரானுடைய கிர்த்தியை பொழித்தாய்; இப்படி(மேம்பாட்டுடன்)இருந்
தாலும், இன்றைக்கு அழிவு உனக்குநேருமென்றுசொல்லி, அவ்விராவணனெ
திரே உலகளந்திரிவிக்கிரமமூர்த்திபோல நின்று ஓங்கினான்; (எ - று.)--
1-ம்:--1மெலியாதமெய், 2திரித்தாய், 3என்றலும், 4உரையா. (ககஉ௩)

கச்சு2.--அநுமான் பேரருவங்கொண்டு இதுனைக் காணென்றல்.

எடுத்தான்வலத் தடக்கையினை 1யதுபோயுல கெல்லாம்
அடுத்தாங்குற வளந்தான்நிரு வடியில் 2வர வண்ணன்
3மடுத்தாங்குற 4வளர்ந்தானென 5வளர்கின்றவ னுருவங்
கடுத்தானெனக் 6கடியாற்கெதிர் காண்பாயெனக் 7காட்டார.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) உலகளத்தளம்பெருமானுடைய திருவடியாகவழங்கப்படுதலை
யுடைய அத்தஅநுமான்,--(உலகங்களையெல்லாம் தன்னுள்)அடக்கிக்கொண்
டுஅந்தத் திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்து மிகவும்வளர்த்தவனென்று (யாவரும்)
கூறும்படிவளருத்தன்மையான திருமாலின் வடிவத்தையொத்தான்போன்று
[மிகவும்வளர்ந்து], பெரியவலக்கையைத் தூக்கினான்; அதுபோய் உலகமெல்
லாம்அடுத்தநிற்க,கொடியவனான இராவணனுக்குஎதிரே காண்பாயாகஎன்று
காட்டி,--(எ-று.)--திருவடியென்னப்படுகின்றவன் வடிவத்தாலும் அப்பெரு

மாணயெர்த்திருக்கக் கருதினன்போல வளர்த்தா னெனத் தந்தீரீப்பேற்ற வண்படக் கூறியவாறு. அளந்தான்-உலகளந்ததிருமால். 'அடுத்தான்றும் வளர்த்தான் நிருவடியின்படியாயே' என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடியுள் னது. ஆங்கு-அசை. வாவு-வழங்கப்படுகை. பி ம்:--1 இது. 2வடிவென்ன. 3 அடி த்து. 4 அளந்தானென, வளர்த்தாவென. 5 வளர்கின்றதைவயவெவ். 6 கொடியாற்கு. 7 காட்டார். (ககஉச)

ககஉ.---அநுமான் வீரவாதத்துடன் பெருமூச்சுவிடுதல்.

வில்லாயுத முதலாகிய 1வயவெம்படை 2மிடலோடு 3எல்லாமிடை பயின்றாய்ப்பு நாலிந்தினொ டியைந்தாய் வல்லாய்செரு வலியாய் திறன் மறவோ⁴யிக லெதிரே நில்லாயென நிகழ்த்தாரெடு நெருப்பாமென வுயிர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விற்படைமுதலாகிய வெற்றிபொருத்திய கொடியஆயுதங்களை யெல்லாம் வலிமையோடு இவ்வுலகிற் பயின்றாள்நாய்: இருபதுகைகளோடும் பொருந்தியிருக்கிறாய்; போர்செய்யும்வலிமையில் மிகுள்ளாய்; ஆராய்ப்பு கின்ற திறனுடன் கூடிய வீரனே! போராடுவதில் எதிரேநில்லு, (பார்ப்போம்) என்றசொல்லி, பெருநெருப்புப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டான்; (எ - று.)— நில்லாய் - நிற்கமாட்டாயென்பாருமுள். இடை - உலகு. பி-ம்:--1விறல். 2முதலோடு, அடவே. 3எல்லாமவை. 4இனி, இதன். (ககஉடு)

ககஉ.---முன்றுகவிகள்-தூளகம்: அநுமான் நான் குத்துவதைத்தாங்கிப் பின் நீ குத்த நான்இறவாவிடிலும் உன்றோடுபொருவதில்லை யென்றலைக் கூறும். நீ¹நாண்மையி னுடனேயெதிர் நின்றாயிஃ தொன்றே வானாண்மையு 3முலகேழ்நொடு டுடனோபுடை வலியும் தானாண்மையு நிகராருமி நனியாண்மையு 4மினிநின் [பால், தோளாண்மையு 5மிசையோடுடன் றுடைப்பேனொரு 6புடைப்

(இ - ள்.) (பின்னும் இராவணனைநோக்கி அநுமான் கூறுவான்):--மிக்க பராக்கிரமத்துடனே என்னெதிரே நிற்பவனாலும்; இது(நிலைத்துநிற்கும் ஒரு பொருளோ? [இது நிலைத்துநிற்காதென்றபடி]: வானிஹைக்காட்டும் ஆண்மை யும், மேலேழுக்கீழேஎன்ற எல்லாவுலகமும்சேராழியுமாறுசெய்யும் வலிமை யும், மேன்மேல்முயன்றுதொழில்செய்தலும், எவரும் ஒப்பாகாததனிப்பட்ட ஆண்மையும், தோள்வலியும் என்ற இவற்றை உன்னுடையகீர்த்தியுடனே இனி ஒருகுத்தில் ஒழித்துவிடுவேன்; (எ - று.)

தன்னெதிர்நிற்பதே பெருவன்மையென்கின்றான், போரில் தன்முன்னே பிறர்நிற்பதும் அருமை யென்ற கருத்தினால்: இது-வீரவாதம். உடைவலி - உடைக்கின்ற[அழிக்கின்ற]வலி: வினைத்தொகை. உடன் துடைப்பேனென்று பிரிக்காமல், உன்றுஉடைப்பேனென்றுபிரிப்பினாம. பி-ம்:--1 ஆண்மை யொடெதிரேதனி. 2இனியொன்றே, இனியொன்றாய். 3வில்லாண்மையும்ம வோயுள், உலகேழினொடு...தெறு. 4நனி. 5மிடலோடு. 6புடைப்பில். (ககஉசு)

ககஉ.பரக்கப்பல வுரைத்தென்படர் கயிலைப்பெரு வரைக்கும் 1அரக்குற்றெரி பொறிக்கட்டிசைக் கரிக்குஞ்சிறி 2தனுங்கா

உரையுடைய ஊய்தோள்பல வுடைய³யுர ஊடையாய்
 குரக்குத்தனி⁴க்⁴கரத்திற்புடை பொறை⁵யாற்றுவை கொல்லாம்.

(இ - ன்.) விஸ்தாரமாகப் பல சொல்லி யென்? படர்க்துள்ள கயிலையெ
 ன்ற பெரியமலைக்கும் செந்நிறம்பொருந்தி யெரிசின்ற தீப்பொறிபறக்கின்ற
 கண்களைக்கொண்ட திக்கண்கட்கும் சிறிதும்பின்வாங்காத வலிமைத்தொகுதி
 மிக்க பல [இருபதான] தோள்களையுடையவனே! வலியோனே! (இனிப்பின்
 வாங்காமல்) குரங்கினுடைய ஒப்பற்றகரத்தினுற (புடைக்கின்ற) புடையைத்தான்
 கவல்லாயோ? (எ-று.)---பி - ம்:--1 அரக்குத்தெறிபொறி, அரக்குப்பொறித்
 தெரி. 2 ஒதுங்கா. 3 இனிபுடையர்க். 4 கரத்திற்புடை. 5 ஆற்றதி. (ககஉஎ)
 ககக. என்றே றுள்வலி யதனெடுத் தியானெற்றவு யிறவா
 நின்றயெயி¹னீபின்னெனை நின்கைத்தல நிரையாற்
²குன்றேபுரை தோளாய்மிடல் கொடுகுத்துதி குத்தப்
 பொன்றெனனி னின்றேடுதீர் பொருகின்றிலென்றான்.

(இ-ன்.) மலையையொத்ததோள்களையுடையவனே! என்னுடையதோள்
 வலிமையினால் (என்கையைத்) தூக்கி யான் குத்தவும் இறவாமல் நின்றயே
 யானால், நீ பின்பு என்னை உன்னுடையகைத்தலவரிசைகளினால் வலிமையோடு
 குத்துவாய்: (அப்படிக்க) குத்த (நான் அந்தக்குத்தின்விசையால்) இறவாவிட்
 டாலும் உன்னோடுஎதிர் துபொரேனென்று கூறிமுடித்தான், (அநுமான்);
 (எ - று.)---பொன்றெனனின் என்பதன்பின், உம்மை, விசாரத்தால் தொக்
 கது. எதிர்-வினைப்பகுதி, வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. பி-ம்:--1 நின்றே
 நெனை. 2 குன்றேயுயர்தோளால். (ககஉஅ)

ககக.---இராவணன் அநுமான் கூறியதை வியந்துகூறுதல்.

காரிற் கரி யவன்மாருதி கழறக்¹கடி துகவா
 வீரற்குரி யதுசொற்றனை விறலோயொரு²தனியேயன்
 நேர்நிற்பவ ருளரோபிறர்³நீயல்லவ ரினிநின்
 பேருக்குல களவே⁴யினி யுளவோபிற வென்றான்.

(இ-ன்.) மேகத்தைக்காட்டிலும் கருநிறமுள்ளவனான இராவணன்;--அநு
 மான் (அவ்வாறு) சொல்ல மிகவும் கொண்டாடி (அவனைநோக்கி); 'வலியோனே!
 வீரற்குத்தக்கதைக்கூறியாய்: நிகரெவரையும்பெறாத தனிப்பட்ட என்னுடைய
 எதிரே உன்னையல்லாதபிறர் நிற்பவரும் உள்ளாரோ? இனி, உன்னுடையபுக
 முக்கு உலகுள்ளவளவே (அளவாம்); இனி வேறுவகை யுளதோ? என்றான்;
 (எ-று.)---என்முன் நின்றதனாலே அழியாப்புக்கம் உனக்கு உண்டாகு மென்ற
 னன், இராவணன். 'பொருக்குளவளவேயினியுளவே புகழ்விறவோய்' என்று
 சிலபிரதிகளில் நான்காமடி. பி - ம்:--1 கடிசதுவா, கடிதுதவா. 2 தனியே, தனி
 யென். 3 நீயல்லவவர். 4 என. (ககஉஆ)

ககஅ.---இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் ஒருதொடர்: மற்றும் இராவணன்
 கூறுதலைத் தெரிவித்தும்.

ஒன்றாயுத முடையாயலை பொருளியென துறவுங்
 கொன்றாயுயர் தேர்மேனியிர் கொடுவெஞ்சிலை கோளி

வன்றூணையி னுடன் 2வந்தவெ னெதிர்வந்துநின் வலியால்
நின்றயொடு 3நின்றிரினி நிகரோவுரை நெடியோய்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்றவனே! தனியாயுள்ள நீ, பொருந்திய ஆபுதத்
தையும் கொண்டிருக்கின்றயல்லீ: என்னுடையசுற்றத்தையும் கொன்றாய்;
ஒங்கிய மிகக்கொடியவல்லீ வளைத்து வலியசேனையுடனே உயர்ந்த தேரின்
மீதுவந்த என்னுடைய எதிரேவந்து நின் வலிமையால் நின்றவனான உன்னோ
டு(உலகத்தில்) உள்ளவர் இனி ஒப்பாவரோ? சொல்; (எ - று.)

நீ தனியன்: ஆபுதமுமில்லாதவன்: வாகனமுமில்லாதவன்: என்னுடைய
சுற்றத்தாரைக்கொன்று எனக்குக்கோபமூட்டியவன்; நான் சேனையுடையவன்,
சிலையுடையவன், தேர்மீதிருப்பவன், கோபமூட்டப்பட்டவன்: இப்படிப்பட்ட
என்முன்னே வந்துநிற்பதனால், உனக்கு இணை எவருமில்லை யென்கின்றான்,
இராவணனென்க. ஒன்றாயுதம் - வினைத்தொகை: ஓராயுதமும் எனினுமாம்.
பி-ம்: 1 நெடுந்தேர்நிமிர், 2 வந்தவன், 3 நிகராரினியுளரோ, கின்றயெனினிகரோ.

ககக. முத்தேவர்கண் முதலாயினர் முழுமுன்றுல 1 கிடையே
எத்தேவர்க ளெத்தானவ 2 ரெதிர்வாரிக ளென்னேர்
பித்³தேறின ரல்லாவிடை பேராதெதிர் மாப்பிற்
குத்தேயென நின்றாயிது கூறுந்தர மன்றல்.

(இ - ள்.) முழுமையான மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள முத்தேவர்கள் முத
லாயினோரில் பித்துஏறின வர்களல்லாமல் எந்தத்தேவர் (அல்லது) எந்தத்தா
னவர் போரில் எனக்குநேராக எதிர்வார்கள்? (ஒருவருமில்லர்; அவ்வாறிருக்க),
(நின்ற) இடத்தினின்று சலியாமல் மாப்பிற்குத்து என்றுசொல்லி (எதிர்) நின்
றாய்: இது கூறுந் தரமல்ல; (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம். பி-ம்:—1 இடையும்.
எதிர்வாரிகளென்னப், எவ்வீரர்களைன்னேர். 3 ஏறினன். 4 அது. (ககக)

கஎ௦. பொருகைத்தல மிருபத்துள புகழும் 1 பெரி துளதால்
வருகைத்தல மதவெங்கரி வலி 2 கெட்டன வருவாய்
இருகைத்தல முடையா 3 யெதி ரிவைசொற்றீன யினிமேல்
தருகைக்குரிய தொர்கொற்றமெ 4 னமர்த்தக்கது 5 மன்றல்.

(இ - ள்.) (எனக்கோ), போர்செய்வதற்குஉரிய கைகள் இருபது உள்
ளன: (உலகத்தையெல்லாம்வென்றவ னென்ற) புகழும் பெரிதாக உண்டு;
பொருந்திய துதிக்கையையுடைய மதங்கொண்ட கொடிய யானைகளும் வலி
கெட்டனவாகுமாறு(பெருந்தோற்றத்துடனே) வருமவனே! (நீ) இரண்டே கை
த்தலமுடையவன்; என்னெதிரேநின்று (நான்குத்துகின்றேன்: தாங்குவாயா
னால் பிறகு என்னைக்குத்து' என்ற) இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னாய்; (ஒருஅற்
புக்குரங்கு இராவணனென்றுபேர்பெற்ற என்னெதிரேநின்று இங்கனனஞ்சொ
ல்லுமாறு ஆனபின்) விளைதற்குஉரியதான ஒப்பற்ற வெற்றி(எனக்கு) என்ன
இருக்கின்றது? (நான்) போர்புரிவதும் தக்கதன்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1 சிறிது.
2 கட்டினன் வருவான், கெட்டெனவருவாய், கெட்டெனவருவாய். 3 எனதெ
திர். 4 பகர்த்தக்கதும். 5 என்றல். (கஎ௦)

கஎக. திசையுத்தனை யையும் வென்றது சிதையப்புகழ் 2 தெறமவ்
வசைமற்றினி 3 யுளதேயென துயிர்போல்வருமகளை
யசையத்தரை 4 யரைவித்தனை யழிசெம்புன லதுவோ
பசையற்றில தொருநீயென தெதிர்தின்றிவை பகர்வாய்.

(இ-ள்.) எல்லாத்திக்குக்களையும் வென்ற வெற்றி சூலையப் புகழை யொழி
க்கவல்ல அப்படிப்பட்ட பழி [அபகீர்த்தி] (எனக்கு உன்னால் நேர்த்ததைக்
காட்டிலும்) வேறு இனி யுளதோ? (எனக்கு உன்னால் வீணாத அந்தப்பழி
இன்னதென்பகர்வேன்): எனது உயிரைப்போல் (முனைமுகத்தில்) வந்த அட்ச
குமாரனை உயிரொழியத் தரையிலேவைத்து அரைத்திட்டாய்; (அப்போது)
பெருக்கெடுத்த இரத்தமோ, (இன்னும்) ஈரம் உரவல்லீ; ஒப்பற்ற நீ என்
னுடைய எதிரேநின்று இவ்வாறானவார்த்தைகளைச் சொல்பவனாய்; (எ-று.)
—பி-ம்:—1 பத்தினையுற. 2 தேறும். 3 உளவே. 4 அனைவித்தனை. (கஎகஉ)

கஎஉ. பூணித்திவை யுரைசெய்தனை யதனூலுரை பொதுவே
பாணித்தது பிற்தென்சில பகர்கின்றது பழியால்
நாணித்தலை யிடுகின்றில 2 எனிவந்துல கெவையுங்
காணக்கடி தெதிர்குத்துதி யென்றான் 3 வினை கடியான்.

(இ - ள்.) (இவ்வண்ணம் பழி யெனக்கு நேர்த்த) அதனால், பிரதிஞ்கை
செய்து இவைகளைச் சொன்னாய்; (இவ்வாறு) உரைப்பது சகஜமே: காலம் நாட்த்
தது; வேறேசில சொல்லுகின்றதிற்பயனென்ன? (நான்) பழியால் வெட்கிப்
போரில் தலையிடாதவராய் நின்றேன்; மிகவும் விரைந்துவந்து உலகமெல்லாம்
காணும்படி எதிரேநின்று குத்துவாய் என்றான்: (யாவனெனின்),—பாவத்தொ
ழிலேக்காதவனை இராவணன்; (எ - று.)

குரங்காகிய நீ இவ்வாறுசொல்லும்போது வெட்கித்தலைகுனிந்து இசைய
வேண்டியதாயுள்ளது என்னிலைமை யென்கின்றான், இராவணன். பி-ம்:—
1 உயிர். 2 இனி. 3 வினைகடியான், தறுகண்ணன். (கஎகஉ)

கஎஉ. — அதுமான் இராவணனதுவிராத்திறத்தைவியந்து
அவன்மார்பிற் துந்துதல்.

விரத்திற 1 மிதுநன்றென வியவாமிக விளியாத்
தேரிற்கடி திவராமுழு விழியிற்பொறி சிதரு
ஆரத்தொடு 2 கவசத்துடல் பொடிபட்டுக வவன்மா
3 மார்பிற்கடி தெதிர்குத்தினன் வயிரக்கர மதனால்.

(இ-ள்.) இந்தவிரத்திறம் நன்றாயுள்ளதென்றுவியந்து மிகஆரவாரித்து,
தேரிலே விரைந்து ஏறி, கண்முழுதும் தீப்பொறிசிந்தி, ஆரத்தொடுபொருந்
திய கவசத்துடனே உடல் பொடிபட்டுச்சிந்தும்படி அவ்விராவணனதுபெரிய
மார்பில் (தன்னுடைய) வயிரம்போன்ற கையினால் விசையாகஎதிரின்று குத்
தினன் (அதுமான்); (எ-று) —பி-ம்:—1 அவை. 2 கவசத்தொடுமழிபட்டுகவரை
பொடிபட்டு, கவசத்துடல்பொடிபட்டவன்மார்பிற், 3 கூடத்தனி. (கஎகஉ)

கஎச.—**இ**துழதல் நான்தகவிகள் - அநுமான்கைக்குத்திறுல்
நேர்ந்த திகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும்.

அயிருக்கன நெடுமால்வரை யனலுக்கன 1விழிகள்
தயிருக்கன முழுமுனைக டலையுக்கன 2தரியா
உயி³ருக்கன நிருதக்குல முயர்வானர மெவையும்
மயிருக்கன வெயிறுக்கன மழையுக்கன வானம்.

(இ-ள்.) (அநுமான துகுத்தின்விசையால்) மிகப்பெரியமலைகள் மணற்பொ
டிபோல உதிர்த்தன; (இராவணன்) கண்களினின்று நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தி
ன; முழுமுனைகள் தயிர்போலச்சிந்தின; தலைகளும், நிற்கமாட்டாமற்சிந்தின; அர
க்கர்குலத்தின் உயிர்களும் சிந்தின; உயர்ந்தவானரங்களைல்லாமும் மயிரும்
பற்களும் உக்கன; வானத்தினின்று மழைகள் சிந்தின; (எ-று.)—தோடீ
புயர்வுநவீந்தியணியும், சோற்பொருட்பின்வருநிலையணியும் சேர்ந்தவந்த
சேரீவையணி. நெடுமால்வரை-இலங்கையிருந்த திரிகுடாசலம்: இனி, உவம
வாகுபெயராய், இராவணனதுமாற்பைச் சூறிக்குமென்னலு மொன்று.
பி-ம்:--1விழிதன். 2தரியா, தரியாது. 3உக்கதுநிருதக்கடல். (கஎச)

கஎடு. விற்சிந்தின 1நெடுநாணிமிர் 2திரைசிந்தின விரிநீர்
கற்சிந்தின குலமால்வரை கதிர்சிந்தின சுடரும்
பற்சிந்தின 3மதயாணைகள் படைசிந்தின ரெவரும்
எற்சிந்தின வெரி⁴சிந்தின விகலோன்மணி யகலம்.

(இ-ள்.) (வீரர்களுடைய) வில்வினின்று நீண்டநாணிகள் சிந்தின; கடல்
ஓங்கியகரையைக்கடந்தன; சிறந்தபெரியமலைகளினின்று கற்கள்சிந்தின; (இரு)
சுடர்களும் கதிர்களைச் சிந்தின; மதயாணைகள் (தம்) தந்தங்களைச் சிந்தின; எவ
ரும்(தம்) படைக்கலங்களைக் கீழேபோட்டினர்; பராக்கிரமத்தையுடையன
ன இராவணனது அழகியமாப்புமுழுதும் ஒளியைவீசுகின்ற நெருப்பைச் சிந்தி
ன; (எ-று.)—விரிநீர்-வினைத்தொகையன்மொழி. பி-ம்:--1கண்சிந்தின. 2தரை.
3மதவாணைகள்...எவரும், பரிமாகரிபனைசிந்தினபடையும். 4சிந்திய. (கஎடு)

கஎசு. 1கைக்குத்தது படலுங்²கழ னிருதர்க்கிறை கறை³நீர்
எமக்குப்பையி னெழில் கொண்டொளிர் வயிரத்தட மார்பில்
⁴திக்கிறிசின மத⁵யாணைகள் 6வயவெம்பனை செருவிற
பு⁷கிறற்றன 8போகாதன புறமுக்கன 9புகழின்.

(இ-ள்.) (அநுமானுடைய) கைக்குத்துப்பட்டவுடனே, வீரக்கழல
யணிந்த அரக்கர்தலைவனான இராவணனுடைய களங்கத்தின்தன்மையோடு
அஞ்சனத்தொகுதியின் அழகைக்கொண்டுவிளங்குகின்ற வயிரம்போலுறுதியா
ன விசாலமானமாப்பிலே திக்குக்களிலேபுள்ள சினமுள்ள திசையானைகளின்
வெற்றிப்பொருத்திய கொடியதந்தங்கள் போரிலே புகுந்து ஓடிந்தனவாய்
(அந்தமார்பிலேயே) தங்கிறின்றவை, (அவ்விராவணனுடைய) புகழ்(போயின)
போல் முதுகின்வழியாய்ச்சிந்தின; (எ-று.)—இதையும், அநுமான் இராவண
னுடையமாப்பிற்குத்திய குத்தின் விசையை விளக்குந் தோடீபுயர்வுநவீந்தி
யணி. மார்பில்புதைத்திருந்த திக்கையத்தின்தந்தம் அநுமானுடைய குத்தினிவி

கசயால் முதுகின்வழியாய் வெளியேபுக்கவை அவன்புகழ் சிந்தியதைப்போ
றுமென்று வருணித்தார்: தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. இராவணன்
அறுமான துருத்திருச் சலிப்படைத்ததபற்றி இவ்வாறு வருணித்தது. புறம்-
முதுகு. பி-ம்:—1கைக்குத்திடை. 2கனி. 3தீர். 4திக்குச்செறி. 5யானையின்.
6நெடு. 7அற்றன. 8போதாதன. 9புகழில், புகலில். (கக௩அ)

க௭௭. அள்ளாடிய கவசத்தலிர் மணியற்றன திசைபோய்
விள்ளாநெடு முழு²மீனென விழிவெம்பொறி யெழநின்ற
உள்ளாடிய நெடுங்கால்பொர வெடுங்கா³வுல சூலையத்
தள்ளாடிய வடமேருவிற் சலித்தா⁴னறம் வலித்தான்.

(இ-ள்.) பற்றுவிட்டுப்போன (தனது) கவசத்திலே வினக்குகின்ற இரத்
தினங்கள் விண்டு பெரிய முழுமையான நட்சத்திரம்போலத் திசைகளில்
தெறித்துப்போய் வீழ்ந்திட்டன; (அப்போது) அறத்தைத் தன்புறுத்தியவனான
இராவணன், (தன்) கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்க நின்று, உள்ளே
சஞ்சரிக்கின்ற சிறந்த (தன்) பிராவணவாயு வீசுவதினின்றிடுங்க, உலகுவருந்
தும்படி தள்ளாடிப்போன வடமேருவைப்போலச் சலித்திட்டான்; (எ - று.)—
விள்ளா அற்றன-விண்டுவிழுந்திட்டன. பி-ம்:—1 அன்னவை, அற்றவை. 2 மின்
னென விழ. 3 நிலைகுலையத். 4 அறமறுத்தான், தவமறுத்தான். (கக௩க)

க௭௮.—வானவரிமுதல் யோர் ஆரவாரித்தல்முதலியன.

ஆர்த்தார்விசும் புறைவோர்நெடி தனுமான்மிசை யதிகந்
தூர்த்தார்நறு முழுமென்மல¹ரிசையாசிகள் சொன்னார்
வோர்த்தார்²நிரு தர்கள்வானரர் வியந்தா³ரிவன் விசயந்
தீர்த்தானென⁴வுவந்தாடினர்⁵முழுமெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தார்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு) வானத்தில்வாய்ப்பவரான தேவர்கள் (மகிழ்ச்சி
யால்) ஆரவாரித்தவர்களாய், நீண்ட அறுமான்மீ து நறுமணமுள்ள முழுமையான
மென் மலரை மிகவும் பொழிந்து ஏற்ற வாழ்த்துமொழிகளைக் கூறினார்; ஆரக்
கர்கள் (உடல்) வோர்த்தார்; வானரர் வியப்படைந்து இத்திராவணனுடைய வெ
ற்றியை (இவ்வறுமான்) ஒழித்திட்டானென்று மகிழ்ச்சிக்கத்தையாடி உடம்பு
எல்லாம் மயிரைச் சிலிர்த்தனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 முனைவோர். 2 மிகநிரு
தாதியர், உயிர்நிருதாதியர், நிருதர்கள்வானவர், நிருதர்கள் தானவர். 3 அவன்.
4 உயர்ந்தாடினர். 5 திகழ்மெய், முழுமென். (கக௪௦)

க௭௯.—இராவணன் முரிச்சித்து உடனே உணர்வுபெறுதல்.

1 கற்றங்கியி னெடுவாயுவி னிலைகண்டவர் கதியால்
மற்றங்கொரு²வடிவுற்றது³மாறாடுறு காலைப்
பற்றங்⁴கொரு மையிலன்னது⁵பயில்கின்றதொர் செயலால்
6 உற்றங்கது புறம்போயுடல் புகுந்தாலென வுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) (உடம்பிலுள்ள) அக்கினியினுடைய நிலையினையும் பிராவணவாயு
வினிலையையும் பழகிக் கண்டறிந்த யோகிகள் (தமக்குள்ள) பரகாயப்பிரவேச
சத்தியினால் வேறொரு உடலித்பொருந்தி அதனின் துறமும்போது (முன்னே)

யொருமைப்பட்டிருந்த அந்தச்சீரத்திற் பற்றினாலே அவ்வுடலிலேயே பொருந்துஞ்செயலுக்குஏற்ப, (அப்போதுடலிற்) பொருந்திய அவ்வுயிர் புறத்தேசென்று (மீண்டும்) உடலிற்புகுந்தாற்போல (இராவணன்) உணர்ச்சி பெற்றான்; (எ - று.)

இராவணன் உயிர் தப்பியவன்போன்று பிரஞ்சையற்று மீண்டும் உயிர் பெற்றதற்கு, பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்யும் வல்லமைபுடையயோகிகள் தம் முடம்பைவிட்டுச்சென்று மீண்டும் அவ்வுடம்பில்தானே பற்றுக்கொண்டு வருதலை உவமைகாட்டினார். கதி - செல்லுதலென்றுபொருள்படும் வட சொல் லாதலால், அச்சொல் - தன்னுடம்பினின்று வேற்றுடம்பிற்செல்லும் பரகாயப்பிரவேசத்தைக் காட்டிற்றென்னலாம். பி-ம்:—1கற்றங்கியல். 2வடிவின்னுயிர். 3மாறுபடவ. 4அருமையில். 5பயவாதொருசெயல்போல், பயிலாதொருசெயலால். 6உற்றங்குயிர்.

இச்செய்யுளுக்குப்பிரதியாக சிலபிரதியில் வேறுஒருபாடல் காணப்படுவது வருமாறு:—

கற்றங்கிய முழுமார்பிடைக் கவியின்கர மதனூல்
உற்றொன்றிய குத்தின்வலி யதனூட லுனைவான்
பற்றன்றிய வொருமால்வரை யணையானொரு படியால்
மற்றங்குடல் பெற்றருயிர் வந்தாலென வுய்த்தான். (ககசக)

கஅ௦.—ழர்ச்சைதெளிந்த இராவணன் அநுமானக் கிட்டிக் சில கூறுதல்.

உணராதெடி துயிராவுரை யுதவாவெரி யுயிழா
இணையாருமி லவனேர்வா 2வெய்தாவலி செய்சாய்
அணையாயினி யெனதுழென வடரா³வெதிர் படராப்
பணையார்புய முடையானிடை சில⁴விம்மொழி 5பகர்வான்.

(இ - ள்.) உணர்ச்சிபெற்றுப் பெருமூச்செறிந்து பேச்சுவெளிக்குவராமல் நெருப்புப்புறப்படவிழித்து, (தன்னை) ஒப்பார் எவருமில்லாத அநுமானுடைய எதிரேவந்து, 'இகல் செய்தவனே! இனி, என்னுலுண்டாகும் ஊழைச் சேர்வாய்' என்று நெருங்கி எதிரேபோய், மூங்கிலையொத்த புயமுடையவனான அநுமானிடத்திற் பின் வருமாறு சிலமொழிகளைக் கூறலானான்; (எ - று.) —அவற்றை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க. என்னால்வினையப்போகிற விதிக்கு நீ இலக்காவேனுமென்பது, 'அணையாயினி யெனதுழ' என்பதன்பொருள். பி - ம்:—1உணர்வுதியா. 2வெய்தாய். 3வெளி. 4வன். 5பகர்த்தான்.

கஅ௧.—இதுவுப் அடுத்த கவியும்-குளகம்: இராவணன் அநுமானுடைய திறமையைப் புரந்தது பின் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வலியென்பது 1முளதேயது நின்றபாலது மறவோய்
அவி²யென்பவர் 3புறநின்றவ 4ருலகேடையு 5மடர்த்தாய்
சலியென்றெதிர் மலரோனாரை 6தந்தாவிறை சலியென்
மெலிவென்பது 7முணர்ந்தேனெனை வென்றா⁸யினி னிறலோய்.

(இ - ள்.) வீரனே! வலியென்பதுஒன்று உண்டே, அது உன்னிடத்தில்தான் உள்ளது; புறத்திலுள்ளவீரரெல்லாம் (உண்ணியார்க்குயிலுத்து) அலி

யென்றே சொல்லத்தக்கார்: உலகேழையும் அடர்த்தவனையும்; (எப்படியெயினி
ன்?);—பிரமதேவனே என்னெதிரே (நீ) சலிப்பாய்என்றசொன்னாலும் சிறி
தும் சலியாத நான் மெலிவென்பதனை (உன்னால்) அறிந்தேனன்றே?வலிமை
புடையானே! இனி என்னை வென்றவனே யானாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—
1உளதேல். 2என்பன. 3புறநின்றன, பிறநின்றன. 4உலகேழினும். 5அடைத்
தாய். 6தாழ்ந்தால். 7அறிந்தேன். 8இகல்விறலோய், இனியென்றான்.(ககசந)
கஅஉ. ஒன்றுண்டினி யுரைநேர்குவ தன்மாப்பினெ னெருகைக்

1குன்றின்பிசை கடைநாள்விழு முருமேறெனக் 2குத்தா
நின்³றிந்திலை தருவாயெனி ⁴னீயல்லவ ருளரோ

இன்றும்முனை யென்றும்முனை யிலையோபகை யென்றான்.

(இ-ள்.) இப்போது (நான்) சொல்லவேண்டுவது ஒன்றுஉள்ளது; உன்
னுடையமாப்பிலே மலையின்மீது யுகாந்தகாலத்திலே விழுந்திற பேரிடிபோல
என்னுடைய ஒருகையாற் குத்தாநிற்கவும் (நீ) உயிர்நிலைத்திருக்கப்பெறுவா
யானால், (பின்பு) உன்னைத்தவிர்ந்து வேறொருவர் (உலகில்) நிலைத்திருப்பவ
ருளரோ? (அப்பால்) இன்றைக்கு உள்ளவனாயிருப்பதுபோலவே என்னைக்
கும் இருப்பவனாவாய்; (உனக்கு) வேறேர் பகையில்லை என்று கூறினான்,
(இராவணன்); (எ - று.)—பி - ம்:—1குன்றின்னெடும், குன்றின்னிடை.
2குத்த, குறித்தால், குளித்தால். 3உன்னிலை. 4நின்னேர்பிறர். (ககசச)

கஅஉ.—அநுமான் இராவணனைக்கொண்டாடிக் குத்துவாயு
தன்மாப்பைக் காட்டுதல்.

என்றெனதிர் சென்றானிக லடுமாருதி யெனைநீ
வென்றாயலை யோ¹வுன்னுயிர் வீடாதுரை செய்தாய்
நன்றாக²நின் னிலைநன்றென நல்காவெதிர் நடவாக்
குன்றுகிய திர³டோளவன் ⁴கடன்கொள்கெனக் கொடுத்தான்.

(இ-ள்.) (தன்) வல்லமையால் (பகைவரை) அழிக்கவல்ல அநுமான்,—
என்றுகூறிய இராவணனுடைய எதிரேபோய், (என்ருத்தினால்) உன்னுயி
ரொழிந்துவிடாமல் (என்னெதிரேநின்று) பேசினுயாதலால், என்னை நீவென்
றவனையாவாயல்லையோ? நன்றாக, உன்னிலை செவ்வனையுள்ளது என்று
(அவ்விராவணனைக்) கொண்டாடி, அவனெதிரே எடுத்துசென்று, குன்றை
யொத்த திரண்ட தோளவன் [அநுமான்] (உன்) கடனைப்பெற்றுக்கொள்க
என்று (தன்மாப்பைக்) காட்டினான்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடிகட்கு - நன்றாக: நின்னிலை நன்று என்று (அநுமான்)
கூற, குன்றுகிய திரடோளவன் [இராவணன்] விரும்பி அவ்வநுமனெதிரே
நடந்து உன்கடனைப் பெற்றுக்கொள்க என்று கொடுக்கலானான் [குத்தலா
னன்] என்று பொருள்கூறினும் ஏற்கும். பி-ம்:—1இன்றுயிர். 2உன்வலிதான்,
உன்னிலைநன்று. 3தோளவன். 4கொள்ளேன். (ககசடு)

கஅசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-துளகம்: இராவணன் குத்த,
அநுமான் சலித்ததைத்தேர்விக்கும்.

உறுக்கித்தனி யெதிர்நின்றவ னுரத்திற்தன தொளிப்பல்
இறுக்கிப்பல நெடுவாய்மடித் தெரிகண்டொறு 1மிழிய

முறுக்கிப்²பொறி நிமிரக்³சு ரெரியத்திசை முரியக்⁴ குறுக்கி⁴கிரி ரெடு⁵தோள்புற நிமிரக்கொடு குத்த.

(இ - ன்.) தன்னுடைய நீண்டபலவாயைமடித்து விளங்குகின்றபல் லாற் கெட்டியாகக்கடித்துக்கொண்டும் கண்கள்தோறும் நெருப்புப்புறப்பட்ட அனற்பொறிகள் உக்கிரமாகமேலெழவும்கோபித்து, திசைமுரியுமாறு, கைகளை ரெரியக் குறுக்கி ரெடியமலபோன்ற தோளுக்குவெளியே செல்லக்கொண்டு போய்த் தனியேயெதிரேின்றவனான அநுமானுடைய மார்பிலே (இராவ ணன்) குத்தாநிற்க, —(எ - று.)—‘சலித்தான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இராவணன் உக்கிரத்தோடும் வலிமையோடும் குத்தின இயற்கையை இனிதாகஎடுத்து உரைத்திருத்தலினால், இச்செய்யுள்-தன்மைநவீந்தியன் னியாம். முதலில்இராவணன் குத்த, அப்பால் அநுமாளுக்குத்த, மீண்டும் இராவ ணன் குத்தினனென்று முதலூல்கூறும். பி-ம்:—1உமிழ். 2பொறியிரிப்பல். 3பலவிரன்முரிய திசையக். 4சுரம். 5தோளுநறிரைகைக்கொடு. (ககசக)

கஅரு.பள்ளக்கடல் கொள்ளப்படர் படிபேரினும் 1பதையா 2வள்ளற்பெரு 3வெள்ளத்தெறுழ் வலியாரினும் வலியாள் கள்ளக்கறை யுள்ளத்⁴ததிர் கழல்வெய்யவன் கரத்தால் தள்ளத்தளர் வெள்ளிப்பெருந் கிரியாமெனச் சலித்தான்.

(இ - ன்.) ஆழமாகிய கடல் கொள்ளுமாறுபரவிய பூமி அழியும்போதும் [புகார்த்தகாலத்திலும்] அழியாத வள்ளலும் பெருவெள்ளம்போலும் வலிமை படைத்தவலியவரினும் வலியவனுமான அநுமான்,—கள்ளத்தனத்தினால் மாசு படிந்தமனத்தைபும் அதிரும் வீரக்கழிபுமுடைய கொடியவனான இராவ ணன் (தன்) கையினற்குத்தித்தன்னியபோது தளர்த்திட்ட வெள்ளிப்பெரு மலையான கைவாசம்போலச் சலித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1பதையான். 2வள்ளப். 3வெள்ளத்தறு. 4எதிர். (ககசஎ)

வேறு.

கஅசு.—இராவணன் துத்தினால் அநுமான் சலித்தபோது நிகழ்ந்தன.

சலித்த காலையி னிமையவ 1ருலகெலாஞ் சலித்த சலித்த தாலறஞ் சலித்தது மெய்ம்மொழி தகவுஞ் 2சலித்த தன்றியும் புகழொடு சுருதியுஞ் சலித்த சலித்த நீதியுஞ் சலித்தது கருணையுந் 3தவமும்.

(இ-ன்.) (அநுமான் இராவணனுடையகுத்தினார்) சலிப்படைந்தபோது தேவரின் உலகெல்லாரும் சலித்தன; தருமமும் சலித்தது; உண்மைமொழி யென்பதும் சலித்தது; ஈற்குணமும் சலித்தது; அன்றியும், புகழுடனே சுருதி யும் சலித்தன; நீதியென்பதும் சலித்தது; கருணையும் தவமும் சலித்தன; (எ - று.)—உண்மை நீதி முதலிய எல்லாஈற்குணங்கட்கும் இடமான அநுமா னுக்குத் தீங்கு நேருமோ என்று தேவருலகம்முதலிய யாவும் சலித்தன என்க. பி-ம்:—1உலகொடுஞ். 2சலித்ததன்றியுஞ்சுருதியுயிருதியும், சலித்த தந்தையும் புகழொடுசுருதியும், சலித்ததன்றியுந்தவமொடுசுருதியும். 3பலவும். (ககசஅ)

க௮௭.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - வானரத்தலைவர் அப்போது

இராவணன்மேல் மலைகளையெறிதலைத்தேர்வீக்தம்.

அனைய காலையி னரிக்குலத் தலைவரவ் வழியேயார்

1எனைய ரன்னவர் யாவரு 2மோர்குவ டேந்தி

நினைவின் முன்னெடு விசம்பொரு வெளியின்றி 3நெருங்க

4வினையி தென்றறிந் திராவணன் மேற்செல விட்டார்.

(இ - ள்.) அப்போது ஆங்கிருந்தவரான வானரக்குலத்தலைவர் எத்தனை பேருண்டோ அவர்யாவரும்,--'நெருக்கடியில் இதுவேசெய்வதற்குஉரியதொழில்' என்று தெரிந்து (ஒவ்வொருத்தர்) ஒவ்வொருமலைவீதம் எந்திவந்து, நினைப்பதற்குமுன் கீண்ட ஆகாசத்தில் வெற்றிடமென்பது சிறிதுமில்லாமல் இராவணன்மேற் செல்லும்படி விட்டார்கள்; (எ - று.)--பி-ம்:—1எனையரன்னவரையாவரும். 2இரும், ஒரு. 3நிமிர. 4வினையென்றிதென்று, வினையது. ()

க௮௮.—ஒத்த கையின ருழியி னிறுதியி னுலகை

மெத்த 1மீதெழு மேகத்தின் விசம்பெலா 2மிடையப்

பத்து 3நூறுகோ டிக்குமேற் பனி4படு சிகரம்

5எத்த மேற்செல வெறிந்தனர் பிறிந்தன ரிமையோர்.

(இ-ள்.) ஒத்த தோள்வலிமையைபுடையவர்களான வானரர்கள், ஊழிக் காலத்திறுதியிலே உலகையழிக்குமாறு மேலேயெழுகின்ற மேகங்கள்போல வானமேல்வந்திவந்து, --'மேகத்தின் விசம்பெலா' மீதெழு மேகத்தின் விசம்பெலா 2மிடையப் பத்து 3நூறுகோ டிக்குமேற் பனி4படு சிகரம் 5எத்த மேற்செல வெறிந்தனர் பிறிந்தன ரிமையோர். (க௮௮)

க௮௯.—இரண்டுகவிகள்--வீசியெறிந்தமலைகளின் வரணனை.

1தருக்கி 2வீசிட 3விசம்பிட 4மின்மையிற் றம்மின்

நெருக்கு கின்றன 5நின்றன சென்றில நிறைந்த

அருக்க னும்மறைந் தானிருள் விழுங்கிய தண்டஞ்

7சுருக்க முற்றன ராக்கென் றிமையவர் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) (கீழ்க்கூறியவாறு) செருக்குக்கொண்டு (வானரர்கள் மலையை) வீசினதனால், ஆகாயத்திலும்இடயில்லாமையால் (அம்மலைச்சிகரங்கள்) தமக்குள் நெருக்குகின்றனவாய்நின்று அப்பாற்செல்லாமல் நிறைந்தன; (அவற்றும்) சூரியனும் மறைந்திட்டான்; இவ்வுலகம் இருளால் விழுங்கப்பட்டது; அரசர்கள் குறையலானார்களென்று தேவர்கள்(எங்கும்வந்து)சுற்றிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)—இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் "இரிந்து" (க௯௯) என்றதன்பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1தருக்கின். 2வீசின. 3விசம்பிடை. 4வின்மையில், மின்மையில். 5நின்றிலசென்றவைநிறைய. 6மறைந்தார். 7வருக்கமற்றனன். ௭. மிழ்ந்தார். (க௯௯)

கக௯. 1ஒன்றி ஒன்றுபட்டு 2உடைவன விடித்துரு 3மதிரக்
4சென்ற 5வன்பொறி மின்பல 6செறிந்திடத் தெய்வ
வென்றி வில்லென 7விருநிலம் வீழ்ந்திட மேன்மேற்
கன்றி யோடிடக் கண்மழை நிகர்த்தன கற்கள்.

(இ - ள்.) ஒன்றன்மீது ஒன்றுபட்டு உடைவனவும், (ஒன்றன்மீது ஒன்று
மோதும்போது) வலிய தீப்பொறிகளினால் பலமின்னல்கள் நெருங்க இடி
போல இடித்து அதிர்ச்சிபெற்றுச் சென்றனவுமான மலைச்சிகரங்கள், தெய்வத்
தன்மையையும் வெற்றியையும் கொண்ட (இராமபிரான் துகோதண்டமென்ற)
வில்லினின்றும் புறப்படுகின்ற அம்புபோல மேன்மேற் கோபம் முதிர்ந்து சென்
றதனால் பெரியநிலத்தில் வீழ்கையிற் கண்மழையை யொத்தன; (எ - று.) ---
பி - ம்: --- 1 இச்செய்யுள் சிலப்பரதிகளில் “இரிந்து” என்ற அடுத்தபாடலுக்
குப்பின் காணப்படுகின்றது. வில் - அம்புக்கு, இலக்கணை. கற்கள் - மலைச்சிகரங்
கள். பி - ம்: --- 1 ஒன்றை. 2 ஓடிவன, ஓடின. 3 உதிர. 4 சென்று, 5 வான் பொறி மீப்
பல. 6 சிந்திட. 7 விழுநிலம் விழுந்திடமேனி, விழுநிலம் விழுந்திடமேன்மேல்,
விழுநிலம் விரிந்திடமேன்மேல். (கக௯உ)

கக௯. --- அப்போது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

இரிந்து 1 நீக்கிய திராக்கதப் பெரும்படை யெங்கும்
விரிந்து சிந்தின வானத்து மீனொடு 2 விமானஞ்
3 சொரிந்த வெம்பொறி படக்கடல் சுவறின 4 தோற்றம்
கரிந்த கண்டகர் கண்மணி யெனப்பல 5 கழறில்.

(இ - ள்.) (கண்மழையால்) இராக்கதருடைய பெரிய சேனையானது, நிலைகெ
ட்டு ஓடி விட்டது; வானத்தில்தோன்றும் நட்சத்திரங்களுடனே விமானங்கள்,
விரிவுகொடுத்துச் சிந்தலாயின; (அப்போது) சொரிந்த கோடிய நெருப்புப்பொறி
பட்டதனால் கடல் நீர் முழுதும் வற்றினவாக (ப் பிறகு) தோன்றிய தோற்றத்
தைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்துக் கரிந்துபோன அரக்கரின் பலவீகையான கண்
ணின் விழியென்று உறுதற்கு (த்தரும்); (எ - று.) --- நீர்வற்றியபின் கடலிற் கரி
ந்து காணப்பட்ட பலவகை மச்சங்கள் கண்டகரான அரக்கரின் கண்மணியெ
னத்தருமென்றார்: தந்தறிப்பேற்றவணி. ‘என்பலகழறி’ அல்லது ‘என்பலகழ
றில்’ என்று பாடமிருப்பின் கலம், பி - ம். --- 1 நீக்கிய, 2 மானம். 3 சொரிந்து.
4 தோல்கள். 5 கழறி. (கக௯உ)

கக௯. --- இராவணன் தன்மேல் எறிந்த மலைகளை அம்புகளால்
துண்டிப்போடுத்துதல்.

இறுத்த தின்றல கென்பதோர் துமுலம்வந் தெய்தக்
கறுத்த சிந்தைய னிராவண னையைது கண்டான்
1 ஒறுத்து வானவர் புகழுண்ட பாரவில் 2 வளைய
அறுத்து நீக்கின னாயிர கோடிமே லம்பால்.

(இ - ள்.) இன்றைக்கு உலகம் முறிந்ததென்று ஒர்பேரொலி எங்கும்
உண்டாக, கோபித்தமனமுள்ளவனான இராவணன் அவ்வொலியைத்

கேட்டு, வருத்தி வானவரின்புகழைக் கைப்பற்றிய பெருமைபெற்ற (தன்) வில் வளைய (அவற்றினின்றவெளிப்பட்ட) மிகப்பல அம்புகளால் (அம்மலைகளை) அறுத்தொழித்தான்; (எ-று).—காணுதல்-கோக்கல்-கோக்கம்: செவிக்குவிஷய மாக்குதலென்க. இனி, துமுலம்வந்தெய்த, இராவணன், அணையது-அவ்வாறு மலைகள்வீசியதை, கண்டானாகி, அறுத்துக்கினன் என்று உரைத்தல் சிறக்கும். பி-ம்.—1ஒறுத்த. 2உளைய. (ககடுச)

ககூஉ.—மலைகா போர்க்களத்து விற்காம்புமுதலியவற்றைப் பொடியாக்கி இராவணன் விடுத்த அம்புகளால் தாம்பொடியாதல்.

காம்பெ லாங்குந் துகள் படக் களிநெலார் 2 துணியப்
பாம்பெ லாம்பட 3 யாளியு முழுவையும் பாறக்
4 கூம்பன் மாமர மெரிந்துகக் குறுந்துக 5 ணெருங்கச்
சாம்ப ராயின தடவரை சுடுகளை தடிய.

(இ-ள்.) விற்காம்புகளெல்லாம் சிறுதுண்டுகளாகவும், யானைகளெல்லாம் துண்டிபடவும், (கடிவாளக்கயிறுமுதலிபனவாக அமைந்திருந்த) பாம்புகளெல்லாம் அழியவும், (தேர்களிற்பூட்டியிருந்த) யானைகளும் புலிகளும் உயிர்மாதவும், குவிதலையுடைய பெரிய மலைகள் (தம்மிடத்துப் பொருந்திய) பெரியமரங்கள் எரிந்துசிந்தக் குறுந்துகளாய்நெருங்கும்படி சுடுகின்ற (இராவணனது) அம்புகள் துணித்ததொழ் சாம்பராய்விட்டன; (எ-று).—விற்காம்பு-தழர்த்தண்டு. மலைகள் இராவணனம்புகளாற் சாம்பராகப்போவதற்குமுன் மாற்றரின் விற்கமுத்துமுதலியவற்றை அழித்தன வென்க. பி-ம்:—1களப்பட்டன. 2 துணியப். 3 ஆளியும். 4 கூம்பர்மாமரமெரிந்திட, கூம்புமால்வரைமாமரம். 5 துறுங்க. (ககடுச)

ககூஈ.—வானவர் இராவணனது திறமையைக்கண்டு கைவிதித்தல்.

உற்ற வா¹நென்று மொன்றுநா ரூயிர முருவா
இற்ற வா¹நென்று மிடிப்புண்டு பொடிப்பொடி 2யாகி
அற்ற வா¹நென்று 3மரக்களை 4யடுசிலை கொடியோன்
கற்ற வா¹நென்றும் வானவர் கைத்தலங் குலைத்தார்.

(இ-ள்.) (அந்தஇராவணனம்புகள்) மேலேபாய்த்தவிதம் (என்னே!) என்றும், ஒருமலை இலட்சமுருவாக முறித்தவகை (என்னே!) என்றும், (ஒன்றோடொன்று) மோதுண்டு பொடியாயற்றவிதம் (என்னே!) என்றும், அரக்களை இராவணனைக் குறித்து இத்தக்கொடியோன் (பகைவரை) அடுகின்ற விற்படைபைக் கற்றுள்ளவகை (என்னே!) என்றுஞ்சொல்லித் தேவர்கள் கைநடுக்கக்கொண்டனர்; (எ-று).—ஆறுஎன்பவற்றின் பின் வியப்பைக்குறிக்கும் முடிக்குஞ்சொல் தொக்குவந்தன. பி-ம்:—1கண்டு. 2ஆக்கி. 3 அழற்களை. 4 அடுசிலை. (ககடுச)

ககூரு.—மலைகளைப்புழந்தியாக்குதலும், அவை கடலைத்தூர்த்தலும், வானாநடலிலிருந்து உதிரம்பெருதலும். அடறு டைத்துமென் றரிக்குல வீரன் நெறிந்த திடறு டைத்தன தசமுடன் 1சாமவை திசையும்

கடறு டைத்தன 2கனத்தினின் றுயர்தரும் பூழி
உடறு டைத்தன வுதிரமுந் துடைத்ததொண் புடவி.

(இ-ள்.) (இராவணனுடைய) வலிமையை யொழித்துவிடுவோ மென்று
வானரகுலவீரர்கள் அன்று எறிந்த மலைகளைத் தசமுகனுடைய அம்புகள் ஒழித்
தன; அங்ஙனம் மலைகள் பொடியானவை, திக்குக்களிற்கூழ்ந்துள்ள கடலைத்
தூர்த்தன; (அக்காலத்துப்) போர்க்களத்தினின்று எழுந்த தாளிகள் (வீரரின்)
உடலிற்சென்றுபரவின; (சாற்கள்பட்டதனும் பெருகிய) இரத்தமும் அழகிய
பூமியைத் துடைத்தது; (எ-று.)—திடல்-மலை. பி-ம்:—1சிரம். 2கனத்தினின்
றவர்க்கும். (ககடுஎ)

ககூக.—வீரர்களின்மேற் பின்னும் இராவணன் சரமழை போழ்தல்.

கொல்வ 1னிக்கண மேமற்றிவ் வானரக் குழுவை
வெல்வன் மானிட ரிருவகர யெனச்சினம் 2வீங்க
3வல்வன் வார்சிலை பத்துட 4னிடக்5கையின் வாங்கித்
தொல்வன் மாரியிற் 6றுடர்வன 7சுடுசரந் தூர்த்தான்.

(இ - ள்.) 'இந்தக்கணமே இந்தவானரக்கூட்டத்தைக் கொல்வேன்; மற்
றும், மானிடர் இருவரையும் வெல்வேன்' என்றுகருதிச் சினம் (மனத்திற்)
பொங்க, (இராவணன்), மிகவலிய நீண்டபத்துச்சிலைகளை இடக்கையிலே ஒரு
சேரஎடுத்து, பழையவலியமழைபோலத் தொடர்ந்துவருவனவாகிய சுடுகின்ற
அம்புகளைத் தொடுத்து விட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1இப்பொழுதே மற்
றிவ், இக்குறியேமற்றிவ், இக்கிரிவீசிய. 2வீங்கி. 3பல். 4தடக். 5கையால்.
6சுடர்நெடுஞ். 7நெடுஞ். (ககடுஎ)

ககூக.—எங்கும் இராவணனுடைய அம்புகளே யாதல்.

ஐயி ரண்டுகார் முகத்தினு மாயிரம் பகழி
கைக ளீரைந்தி னாலும்வெந் கடுப்பினிற் 1ரெடுத்தும்று
எய்ய 2வெஞ்சின வானமு மிருநில வரைப்பும்
மொய்கொள் வேலையுந் திசைகளுஞ் சரங்களாய் 3முடிந்த.

(இ - ள்.) பத்துவிற்களிலும் ஆயிரம் அம்புகளை பத்துக்கைகளினாலும்
மிக்கவேகத்துடனே தொடுத்து (இராவணன்) எய்ததனல், (எல்லாப்பூதந்
களையும்) கடந்துநின்ற ஆகாயமும் பெரியபூமிப்பரப்பும் வலிமையைக்கொண்ட
கடலும் திக்குக்களும் சரங்களாகமுடிந்த; (எ-று.)—எஞ்சுதல் கடத்தலாதலை
“இரக்குவாரே நெஞ்சிக்கேள்” என்ற இடத்துங் காண்க. பி-ம்:—1தொடுப்
புற்ற. 2அஞ்சின. 3முடித்தான். (ககடுக)

ககூக.—படுகளச்சிறப்பு.

அந்தி வானக மொத்ததவ் வமாக்கள முதிரஞ்
1சுந்த வேலையுந் திசைகளு நிறைந்தன 2சரத்தாற்
பந்தி பந்தியாய் 3முடிந்தது வானரப் பகுதி
வந்து மேகங்கள் படிந்தன 4பிணப்பெரு மலைமேல்.

(இ-ள்.) அந்தப்போர்க்களமானது,--உதிரஞ்சிந்தியதனல் அந்திவானத்
தையொத்திருந்தது; கடலும் திக்குக்களும், அம்புகளால் நிறைந்தன; வானர

சேனை, வரிசைவரிசையாய் மடிந்துவீழ்ந்தது; (அப்படிவீழ்ந்தவானரப்)பிசு
கனாகியபெரியமலைமேல் மேகங்கள் வந்துபடியலாயின; (எ - று.)—வானரப்
பிணக்குவியலை மேகங்கள் மலையென மயங்கி அதன்மேற்படிந்தன என்ற
விடத்து மயக்கவணி காண்க. பகுதியென்பது சேனையென்னும்பொருள்
தாதலை “சேனபகுதி பாடி பலம் படை” என்ற பிற்கல்கையாலும் அறிக.
பி-ம்:—1சிந்தி. 2சினத்தால், சிரத்தால். 3முடிந்தன. 4நெடும்பிணமலைமேல்.()

கசுக.—சிலவானரத்தலைவரின்றிலைம.

நீல நம்பொடு 1சென்றில னின்றில 2னனிலன்
கால னார்³வயத் தடைந்நில நேவுண்ட கவ்யன்
ஆல 4மன்னதோர் சரத்தொடு மங்கத னயிர்த்தான்
குல மன்னதோர் வாளியாற் சோம்பினன் சாம்பன்.

(இ - ள்.)நீலனென்பவன், (தன்மீதுபடிந்த) அம்பினற் செல்லமாட்டாத
வனாயினன்; அனிலன், நிற்³மாட்டாதவனாயினன்; [கீழேவிழுந்திட்டா நென்
றபடி]; அம்பினல்கைக்கப்பட்ட கவ்யனென்பவன், (இன்னும்) யமனுடைய
வசத்திலேயாகவிலையென்பதே குறை; [மூர்ச்சித்துக்கிடந்தானென்றபடி];
அங்கதன், விடிந்ததைபொத்தசரத்துடனே உயிர் தங்குமோ தங்காதோஎன்று
ஐயங்கொண்டுகிடந்தான்: சாம்பன் குலப்படைபையொத்த அம்பினல் ஒன்
றுஞ்செய்யமுடியாதவனாயினன்; (எ - று.)—பி - ம்:—1நின்றிலன்சென்றி
லன். 2நிலத்தான், அனலன். 3வசத். 4அண்ணபோரங்கதன் சரத்தொடுமயர்ந்
தான். (கககக)

200.—வானரப்படை நிலைநிலைபக்கிண்டு இலக்துமணன் சினத்தல்.

1மற்றும் வீரர்தம் மருமத்தி னயிலம்பு மடுப்பக்
கொற்ற வீரமு மாண்டொழிற் செய்கையுக்குறைந்தார்
சுற்றும் வானரப் பெருங்கட ரெலைந்தது 2நாடையாது
உற்று 3நின்றவ ரோடின 4ரிலக்குவ னுருத்தான்.

(இ-ள்.)மற்றுமுள்ளபெருவீரர்கள்,—தம்முடைய உயிர்நிலைகளிலே கூர்
மையான அம்புகள் பாய்த்ததால், வெற்றிபொருத்திய வீரத்தனமும் ஆண்
டொழிற்குற்ற செயலும் ஒழியப்பெற்றார்; சுற்றுமுள்ளவானரப்பெருஞ்
சமுத்திரமானது அழிந்திட்டது; (வானரரில்) அழியாது உயிருடன் நின்ற
வர் ஓட்டம்பிடித்தனர்; (அது கண்டு) இலக்குவன் சினங்கொண்டான்; (எ-று.)
—பி - ம்:—1மற்ற. 2குலைவால். 3நின்றவரோடியே, நின்றனவோடின.
4இலக்குவற்குரைத்தார், இலக்குவற்குரைத்த. (கககஉ)

201.—இலக்துமணன் இராவணனெய்த அப்புகளையெல்லாம் விலக்கி,
அவனுடைய பத்துவிற்களையும் அழத்துவிடுதல்.

நாறு கோடிய நாறுநா ருயிர கோடி.
வேறு வேறெய்த சரமொலாஞ் சரங்களால் விலக்கி
ஏறு சேவகன் றம்பியவ் விராவண னெடுத்த
ஆறு நாறுவெஞ் சிலையையும் 1களைகளா லறுத்தான்.

(இ - ள்.) தூறுகோடிக்கணக்குள்ளனவும் தூறுதூறியிர கோடிக்கணக் குள்ளனவுமாக வேறுவேறாக (இராவணன்) எய்த அம்புகளையெல்லாம், யிரு கின்ற வீரத்தன்மையையுடையவனான இராமபிரானுடைய திருத்தம்பியான இலக்குமணன்(தன்) அம்புகளால்விலக்கி, அவ்விராவணன்(தன்) பத்துக்கைகளிற்(பிடித்துள்ள) பத்துக்கொடியவிற்களையும்(தன்) அம்புகளாலறுத்திட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1சரங்களால். (ககக௩)

202.—வானவரீமுதலியோரின் மகிழ்ச்சியும், அரக்கரின் வருத்தமும்.

ஆர்த்து வானவ ராவலங் கொட்டின ரரக்கர்
வேர்த்து நெஞ்சமும் வெதும்பினர் வினையறு முனிவர்
தூர்த்து 1நாண்மலர் சொரிந்தன 2ரிராவணன் றோளைப்
பார்த்து வந்தனன் குனித்தது 3நல்லறம் பாடி.

(இ - ள்.) வானவர்கள், (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்து வாய்கொட்டினார்கள்; (இரு)வினைகளினின்றும்நீங்கிய முனிவர், அன்றமலர்ந்தமலர்களைச் சொரிந்து போர்க்களத்தை நிரப்பினர்; நல்லறம், பாடிக்கொண்டு கூத்தாடிற்று; அரக்கரோ, நெஞ்சமும் வேர்த்து வெதும்பினர்; இராவணன், (இலக்குவனுடைய) தோள்வலியைக்கண்டு உவந்தனன்; (எ - று.)

தூர்த்துச்சொரிந்தனர் = சொரிந்துதூர்த்தனர்: விசுதிப்பிரித்துக்கூட்டல். மேலிரண்டுகவிகளில் இராவணன் இலட்சுமணனதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறுதலைக் காணலாம். தோள்-தோள்வலிமைக்குத் தானவாகுபெயர். பி - ம்:—1நண்மலர். 2இலக்குவன், இராமனுள். 3வானரம்படியில். (ககக௪)

20௩.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-இலக்குமணன் தோள்வலியை

இராவணன் கண்டு அதிசயித்துக்கூறுதலைக் குறித்தும்.

நன்று 1போர்வலி 2நன்றுபோ ரான்வலி வீரம்
நன்று நோக்கமு நன்றுகைக் கடுமையு நன்று
நன்று கல்வியு நன்று³நின் றிண்மையு நலனும்
என்று கைம்மறித் திராவண னொருவனீ யென்றான்.

(இ - ள்.) போர்செய்யும்வலி, நன்று; போரைக் கைக்கொண்டு ஆள்கின்ற (உடல்) வலிமையோடுகூடிய வீரமும், நன்று; (பார்க்கும்) பார்வையும், நன்று; கைவிசையும், நன்று; கல்வியும், நன்று; நின் திண்ணியதன்மையும், நன்று; (உன்னுடையபோர்செய்யும்) அழகும் நன்று என்று இராவணன் சொல்லி, (அதிசயந்தோன்றக்) கையை மடக்கிவைத்துக்கொண்டு, 1 ஒப்பற்றவனென்று, (இலட்சுமணன் திறம்முதலியவற்றை அதிசயித்துக்) கூறினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1தோள்வலி. 2நன்றதோரான்வினை. 3நின்றாண்மையும். (ககக௫)

20௪.காணி 1னன்றிகற் கரன்படை படுத்தவக் கரியோன்

தாறு மிந்திரன் றன்னையோர் தனுவலந் தன்னால்
வானில் வென்றவென் மதலையும் வரிசிலை 2பிடித்த
யாறு 3மல்லவர் 4யாருணக் கெதி⁵ரென்று மிலசுத்தான்.

(இ - ள்.) தண்டகவணத்திலே அக்காலத்தில் [முன்பு] வலிமைபெற்ற கரணுடையசேனைகளை யொழித்த அந்தக்கருநிமுள்ள இராமனும், இந்திரனை(த் தன்னுடைய) ஒப்பற்ற வில்வன்மையினும் சுவர்க்கலோகத்திலே வென்ற என்ருமாரணு இந்திரசித்தும்,கட்டமைந்தவில்லை(க்கையிலே)பிடித்துள்ள யானும் அல்லாதவேறாவார் உனக்கு ஒப்பாவார்?என்றும்(இராவணன்) கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வன்றிறல். 2மடித்த. 3அல்லது. 4உனக்கெதிரன்று. 5என.

(கககக)

௨௦௫.—இராவணன் நான் பிரமன்ஊட்டுப்பெற்ற வேற்படையை

இலட்சுமணன்மீது எறிதல்.

வில்லி னாவணன் வெலப்படா நெனச்¹சினம் வீடுகக் கொல்லு நாளு²யின் ற்துவெனச்³சின்தையிற் கொண்டான் பல்லி னாலித முதுக்கினன் பருவலிக் கரத்தால் எல்லீ னன்முக்கள் கொடுத்ததோர் வேலெடுத் தெறிந்தான்.

(இ - ள்.) இந்தஇலட்சுமணன் வில்லினால் வெல்லப்படமாட்டானென்றுகருதிச் சினம்பொங்க, (இராவணன்), ‘(இவனைக்) கொல்லவேண்டிய நாளும் இன்றைக்கே:(ஆதலால், நான் செய்யவேண்டியதொழில்)இதுவாகும்’ என(த் தன்)மனத்தில் தீர்மானித்து,பல்லினால்உதட்டைக் கடித்துப் பருத்த வலியுள்ளகையினும் பெருமைபெற்ற நான்முக்கள்கொடுத்ததொரு வேற்படையைஎடுத்து (அந்த இலட்சுமணன்மீது) வீசினான்; (எ - று.)

எல்-ஒளி: “எல்லேயிலக்கம்”; இது - பெருமையென்ற பொருளில்வந்தது.வில்லினால்வெல்லமுடியாதென்பதைக் கண்டறிந்த இராவணன் இது தவறாமல் இலட்சுமணனுயிரையழிக்குமென்று பிரமன்கொடுத்தவேற்படையை அவன்மீதுஎறிந்தானென்சு.பி-ம்:-1மனம்வெதும்பாக். 2ஏன்றிது. 3சின்தையுட்.

௨௦௬.—இராவணன்வேல் மார்பிடைச்சேல்ல, இலக்குமணன் அயர்ந்திருத்தல்.

எறிந்த காலவே லெய்தவம் பியாவையு¹மெரித்துப் பொறிந்து போயுகத் தியுக விசையினிற்²பொங்கிச் செறிந்த தாரவன் மார்பிடைச் சென்றது சிந்தை³ அறிந்த மைந்தனு மமர்நெடுங் களத்திடை⁴யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்)எறிந்த யமன்போன்ற வேற்படையானது,இலட்சுமணனெய்த அம்புகளெல்லாவற்றையும் எரித்துத்தீப்பொறியாகிப் போய்ச்சிந்திவிழுமாறும் தீச்சிந்துமாறும் விரைவுடனேபோய்ந்துபோய், நெருங்கிய மாலையையணிந்த இலட்சுமணனதுமார்பிலே பாய்ந்தது;(அதன் தன்மையை) மனத்தினாலறிந்த சிறுவனாகிய அவ்விலட்சுமணனும் ிண்டபோர்க்களத்திலே மூர்ச்சித்தாற்போற்கிடந்தான்; (எ-று.)—அம்புகளை இலக்குவன் தொடுத்தும் அவ்வேல் மார்பிற்பாய,அறிந்த அம்மைந்தன் அயர்ந்திருந்தானென்சு.பொரிந்து என்பது-பொறிந்துஎன எதுகைநோக்கிவந்ததென்றலுமாம்.பி-ம்:-1எரிந்து. 2போகிச், போகிச். 3அறிந்து. 4அமைந்தான்.

(கககஅ)

20௭.—இலட்சுமணன் அயர்ந்ததனால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

இரிய லுற்றது வானரப் பெரும்படை யிமையோர்
பரிய 1 லுற்றன ருலைந்தனர் முனிவரும் பதைத்தார்
விரிதி ரைக்கடற் கிரட்டிகொண் டார்த்தனர் விரவார்
2 திரிகை யொத்தது மண்டலங் கதிரொளி 3 திரிந்த.

(இ - ள்.) பெரியவானரசேனயானது, நிலகெட்டு ஒடலாயிற்று; தேவர் கள், வருந்தத்தொடங்கினர்: முனிவர்களும் வருந்தித்துடித்தார்கள்: பகைவ ராகிய அரக்கர் விரிந்த அலைகளையுடைய கடலோசைக்கு இருமடங்குலோசையுண் டாக ஆரவாரித்தனர்: (அந்த அதிர்ச்சியால்) பூமண்டலமும் சக்கரத்தையொத் துச்சுழன்றது; சூரியன் ஒளியும் மாறுபட்டது; (எ - று.)

திரிந்த = திரிந்தது. திரிகை-சுழல்வதெனச் சக்கரத்துக்குக் காரணக்குறி.
பி-ய்:—1 உற்றவர், உற்றுணர்வு. 2 திரிய லுற்றது. 3 திரிந்த. (கககக)

20௮.—இலட்சுமணன் அயர்ந்திருப்பதையுணர்ந்து அவனுடையத்

தூக்கிச்செல்லுமாறு அய்ந்த இராவணன் வருநல்.

அஞ்சி னான னயன்றந்த வேலினு மாவி
துஞ்சி னான னன் றுளங்கிளு 1 நென்பது துணியா
எஞ்சிவி யாக்கையை யெடுத்துக்கொண் டகல்வெனென் றெண்ணி
நஞ்சி னுற்செய்த 2 நெஞ்சினுன் 3 பாரின்மே னடந்தான்.

(இ - ள்.) (இந்த இலட்சுமணன் நான் எறிந்ததான) பிரமதேவன்கொ டுத்த வேலுக்கும் அஞ்சினானுமல்லன்; உயிரொழிந்தானுமல்லன்; உயிர்சொற் துள்ளான் என்பதைத் திண்ணமாக அறிந்து, (வலி) ஒடுங்குதலில்லாத (அந்த இலட்சுமணனது) உடம்பை எடுத்துக்கொண்டு அப்பாற்செல்வேனென்று நினைத்து, விஷத்தினுற்செய்ததுபோன்ற கொடியொஞ்சையுடையவனாகிய இராவணன், பூமியில் (இலட்சுமணன்கிடக்குமிடத்தைநோக்கி) நடந்துவந் தான்; (எ - று.)—பி-ய்:—1 என்பது. 2 மனத்தினுன். 3 பார்மிசை. (ககஎ௦)

20௯.—இலட்சுமணனுடைய இராவணன் தூக்கமுயலுநல்.

உள்ளி வெம்பிணத் 1 துதிரநீர் வெள்ளத்தி லேடி
அள்ளி யங்கைக ளிருபதும் பற்றிப்பண் 2 டரான்மா
வெள்ளி யங்கி 3 யெடுத்தனன் வெள்கிளு னென்ன
4 உள்ளில் பொன்மலை யெடுக்கலுற் றுனென 5 வெடுத்தான்.

(இ - ள்.) (கீழ்க்கூறியவாறு இலட்சுமணனுடையத் தூக்கிச்செல்ல)நீண் த்து, வெவ்விய பிணங்களின் இரத்தப்பெருக்கிலே விரைந்துசென்று (இராவ ணன் தனது) இருபத அழகியகைகளினாலும் (அந்த இலட்சுமணனது உடலைக்) கவ்விப்பிடித்து, முன்பு சிவனுடைய சிற்ற்தவெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தைத் தூக்கியெடுத்த அவ்விராவணன் (அப்போதுதான் மலையின்கீழ்க்கப்பட்டதற்கு) நாணங்கொண்டான் போலவும் (அந்த அவமானம்தீரும்படி அதனினும் மேம்ப ட்ட) சூற்றமற்ற பொன்மலையை யெடுக்கத்தொடங்கியவன்போலவும் எடுத் த்தொடங்கினுன்; (எ - று.)--இலக்குமணனுடல் பொன்மலையை யொத்திருப்.

பதுபற்றி, இவ்வாறு வருணித்தது. தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1உதிரத்தி
 ளோதத்தின். 2ஆன்ற, அரன்றன், அமரின், அமலன். 3எடுத்தது. 4எள்ளிப்.
 5எடுப்பான். (ககஎக)

உக0.—இராவணன் இலட்சுமணனைத் தூக்கமுயலவும்,
 தூக்கமுடியாதவ னாதல்.

அடுத்த நல்லுணர் 1வொழிந்தில னம்பரஞ் செம்பொன்
 உடுத்த நாயகன் 2றூனென 3வுணர்தலி னெருங்கே [போடு
 4தொடுத்த வெண்வகை மூர்த்தியைத் 5தூக்கிவெண் 6பொருப்
 எடுத்த தோள்களுக் கெழுந்தில னிராமனுக் கியையான்.

(இ - ள்.) இராமனுக்குஇளையவனாகிய இலட்சுமணன்,--1தாம்பரதாரி
 யான தலைவன் தானென்று உணர்தலோடுகூடிப்பொருத்தியநல்ல அறிவுநீங்கா
 மலிருந்தான்: (அப்போது), அத்தொழிந்தற்களை ஒருசேரக்கொண்ட சிவபிரா
 னைச் சலிக்கச்செய்து வெள்ளிமலையான கைலாசத்தோடும் எடுத்த (அந்த
 இராவணனுடைய) தோள்களுக்குத் தூக்கமுடியாதவ னான; (எ-று.)

இராவணன் சிவபெருமானுடனே கைலாயமலையைத் தூக்கினவனாயி
 னும், இலட்சுமணன் தான் விஷ்ணுவின்மிசமாதலால் அவ்விராவணனுக்குத்
 தூக்கமுடியாதவனாயினென்பது, கருத்து. இராவணன் இலட்சுமணனைத்
 தூக்கிச்செல்லமுயன்றபோது அந்தஇலட்சுமணன் இருந்தநிலையை, 'தான்
 விஷ்ணுவின்ஸ்வரூபம்' என்ற அந்தஉண்மையறிவுடனிருந்தானென்று முன்
 னிரண்டடிகள் காட்டும். விஷ்ணுவின்ஸ்வரூபம் பத்தர்க்குஅன்றி, மற்றை
 யோர்க்குப்பெரும்பாரமாகத் தோற்றுமென்க. இனி, ஒருசாரார் 'இலட்சு
 மணன் தான் விஷ்ணுவின்ஸ்வரூபமென்பதை நினைத்தமையால், இராவண
 னுக்குப்பாரமானான்' என்று இச்செய்யுட்டுக்குக்கருத்துக்கூறவர்: அது பொருந்
 தாது; தன்ஸ்வரூபத்தை நினைப்பது பாரமாதற்குக் காரணமென்பதற்கு ஒரு
 பிரமாணமுமில்லை: இனி, தனக்குக் காரணமான விஷ்ணுவைக்கருதினென
 ன்றுகூறலாமோ? எனின்,—அதுவும் பொருந்தாது. தானே விஷ்ணுவின்
 ஸ்வரூபமாகையால் தன்னைத்தவிரத் தனக்குநேர்த்தாற்போல்தோன்றும்
 இடரைப்போக்குபவர் வேறு ஒருவர்இல்லாமையாலென்க. இங்கனம் ஒரு
 வஸ்து இராவணனுக்குஎடுக்கமுடியாமற் பாரமாகவும் அதுமானுக்குஎளிதிற்
 தூக்கிச்செல்லும்படி இலேசாகவும் இருந்ததுபற்றியே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்
 "ஃஅகிர்த்தயம்" என்றார்.

அம்பரம் - ஆடை. பஞ்சபூதங்கள் சூரியசந்திரர்கள் யாககர்த்தா என்ற
 இவ்வெட்டுப்பொருளைச் சிவபெருமான் தனக்குத்திருமேனியாகவுடையவ

ஃ"ஹிமவாந் மந்தரோ மேரு-தராலோக்யம்வா ஸஹாமரை: | ஶாக்யம்
 புஜாப்யா முத்தர்த்தம்:நஸங்க்யே பரதாநஜ: || ஶக்த்யாப்ராஹ்மயாபிஸௌ
 மித்ரி-தாடிதஸ் துஸ்தநாதரே | விஷ்ணோசிர்த்தயம் ஸ்வம்பாகம்-ஆத்மாகம்
 ப்ரத்யதஸ்மரத் ||" என்ற ஸ்ரீராமாயணஸ்ரீலோகங்களும் வ்யாக்யானங்களும்
 இங்குக் காணத்தக்கன.

ஆதல்பற்றி, அஷ்டமூர்த்தியெனப்படுவன். பி-ஃ:-1 அழிந்திலன், அழிந்திலன். 2 தானிணை. 3 உணர்ந்திலன். 4 தடுத்த. 5 துளக்கிய, தாங்கிய. 6 பொருப்பை. ()

2 கக. — இலட்சுமணனுடைய இராவணன் தாக்க முயலும்போதைய நிலையின் வநுணை.

தலைகள் 1 பத்தொடுந் தமுவி 2 தசமுக்கத் தலைவன்
நிலைகொண் மாக்கட லொத்தனன் 3 கரம்புடை நிமிரும்
4 அலையை யொத்தன வநிலெழு 5 மாமதி யொத்தான்
இலைகொ 6 டண்டுழா 7 யிலங்குதே ளிராமனுக் கினையான்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனது உடலைத்தாக்கமுயன்ற) பத்துத்தலைகளுடனேகூடிய இராவணேச்சுரன், நிலைத்திருக்கின்றதொருகடலையொத்திருந்தான்; பக்கத்தி லோங்கியுள்ள (அவனுடைய) கைகள், அலைகளையொத்தன (அவ்விராவணன்கையில்தோன்றும்) இலைகளைக்கொண்ட குளிர்ந்ததுழாய் மாலையின்கப்பெற்ற தோளினையுடைய இராமனுக்கு இனையவனான இலட்சுமணன், அந்தக்கடலில்தோன்றுஞ் சிறந்தசந்திரனை யொத்தான்; (எ - று.)

—இராவணன் கடலையும், இலட்சுமணன் கடலில்தோன்றுஞ் சந்திரனையும் பாரன்மனரென்றார். நிமிருமலையைஎன்பதை நிமிரும்மலையைஎன்ப்பிரிப்பாருமுனர்: அங்மனம் பிரிப்பின், உதயபர்வதத்திலே யென்க. அலை - சாதி யொருமை. பி-ம்:—1 பத்துடன். 2 தசமுக்கன் றணவா. 3 தாம்பொடு, பாம்பொடு. 4 அலைகள். 5 அவர்மதி, இரவியை. 6 தண்டொடை. 7 வயங்கு. (ககஎஉ)

2 கஉ. — அநுபாசன் தீரென்றுவந்து இலட்சுமணனை யெடுத்துச்செல்லுதல்.

எடுக்க லுற்றவன் மேனியை யேந்துதற்கேற்ற
மிடுக்கி லாமையி னிராவணன் வெய்துயிர்ப் புற்றான்
1 இடுக்கி னின்ற²வம் மாருதி புகுந்தெடுத் தேந்தித்
3 தடுக்க லாததோர் 4 விசையினி னெழுந்தயல் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) இராவணன் (தான்) எடுத்துச்செல்லத்தொடங்கி அந்த இலட்சுமணனுடைய மேனியைத் துக்குவதற்கு ஏற்ற வலிமையில்லாமையினாலே வெம்மையாகப் பெருமூச்சுவிட்டான்; (எங்கோ ஒரு) மூலையிலிருந்த அந்த அநுமான், வந்து (இலட்சுமணனைக்கையிலே) ஏந்தியெடுத்துத்தடுக்கமுடியாத ஓர்விரைவுடனே எழுந்துபோய் அப்பாற்சேர்ந்திட்டான்; (எ - று.)—இடுக்குமூலை: இனி, இராவணன் குத்தியதனாலுண்டான சலிப்புஎனினுமாம். பி-ஃ:- 1 இடுக்குகின்ற, இடுக்குகின்ற, இடுக்கினிற். 2 பொர, போர். 3 தடுக்கலாகலா. 4 விசையினால், விசையினன். (ககஎச)

2 கஉ. --- ாளிதாக இலக்குமணனைத் தாக்கிச்செல்லும் அநுமான துவநுணை.

தொக¹வொ ருங்கிய ஞான²மொன் றெவரினுந் தூயான்
தகவு³கொண்டதோர்⁴ நண்பெனுந் தனித்துணை யதனால்
⁵அதவு கா தலா லாண்டகை⁶ யென்னினு மனுமன்
மகவு⁷கொண்டுபோய் மாம்புகு மந்தியை⁷ நிகர்த்தான்.

(இ . ன்.) தொகுதியாகச்சேர்ந்துள்ள ஞானம்பொருந்திய யாவரினுள் தாய்மைபெற்றவனான அநுமான், (இலட்சுமணன்) புருஷோத்தமனாகிய பரம் பொருளையாகியிருக்கவும், நன்மைபொருந்தியதோர் சினேகமென்கின்ற ஒப்பற்றதுணையினலும் தழைத்தபக்தியினலும் (இலட்சுமணனைத் தூக்கிச்சென்ற) மகவைச்சுமந்துகொண்டமரம்போய்ச்சேரும் மத்தியையொத்தான்; (எ-று.) —பெண்குரங்குஎவ்வனம் தன்குட்டியை ஒருசிரமமின்றித் தூக்கிச்செல்லுமோ, அங்ஙனம் இலட்சுமணனை அநுமான் இலேசாகத் தூக்கிச்சென்றமையைப் புலப்படுத்தலால், இது, இழிவுவகையாகாது: “மிருதலங்குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும், பான்மறுபடுதலும்பாகுபாடுடைய” என்றார், தண்டியாசிரியர்.

‘கைலாயமலைகயச் சிவபெருமானுடனே பெயர்த்தெடுத்திராவணனால் எடுக்கமுடியாத இளையபெருமான் ஒருவானரனான அநுமானால் எளிதாகத் தூக்கிச்சென்றமை எப்படி?’ என்று தோன்றும் ஐயத்தைப் போக்குவார் ‘நன் பெணுத்தனித்துணையதனால் அகவுகாதலால்’ என்றார்: ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் “வாயுஸூரேநாஸ் ஸ-ஹ்ருத் த்வே-பக்தாபாமயாகஸஃ | ஸத்தருணமப்ர கம்ப்யோபி-லநுத்வ மகமத் கபே.” என்றார். இங்கு, இளையபெருமான் அநுமானுக்கு இலேசாயிருத்தற்குக் காரணம், அந்த அநுமானுடைய நட்பே: மிகுந்த பக்தியும் உடையவாயிருப்பதுபற்றி இனிச்சொல்லவேணுமோ? இது மிகையே என்று கருத்துக்கூறுவர். விஷ்ணுவின் அபிசமாதலால் இயற்கையிற் பாரமாயிருக்கின்ற இளையபெருமான், தன்னிடத்து நண்பும் பக்தியும் உடையவனாதலால் அநுமானுக்கு இலேசாயினனென்க. இதனால், தாம் கொண்டெள்ள மறு வ்யபாவனைக்கு ஏற்ப, ராமலக்ஷ்மணர்கள் துன்பமுற்றவர்போலவும் மூர்ச்சையடைந்தவர்போலவும் தோன்றுவராயினும், அவர்தம் இயற்கை மாறாதென்க. இந்தப் பரகரணத்தில் ‘ராவணன் ஸபரி கரணய்க்கொண்டு எடுக்கப்புகுவீடத்தில் நெஞ்சில் ஸாத்ராவத்தாலே [பகைகமையாலே] எடுக்கமாட்டிற்றிலன்: திருவடி தனியவையிருக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சிற்செவ்வையாலே கருமுனைமாலே போலே எடுத்தேறிட்டுக்கொண்டு போனான்; இங்ஙனன்றாகில், ராவணனுக்குக் கணக்கவேணுமென்றும், திருவடிக்கு நொய்தாகவேணுமென்றும் அன்று: வஸ்து ஸ்வஹாவம் இருக்கும்படியாயிற்று இது” என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்திருத்தல் காரணத்தக்கது. 1-ம்:—1 ஒதுங்கிய. 2 என்றெவ ரினுத்தாயான், அன்றேலமற்றெவற்கும், என்றெவற்றிற்குத்தாயான், என்றெவற்றினுத்தாயான். 3 கண்டதென். 4 அன்பெனுத்தனித்துணையல்லால், அன்பெனுத்தனித்துணையதனால். 5 அகமுந். 6 ஆயினும். 7 ஒத்தான். (கசுஎடு)

2. கசு.—இலட்சுமணன் தேற, அநுமான் இராமபிரானுள்ள
 இடத்தைக் கோர்தல்.

மையல் கூர்மனத் திராவணன் படையினுள் மயங்குஞ்
 செய்ய வாளரி யேறனான் சிறிதினிற் 1 தேறக்
 கையுங் கால்களு நயனமுங் கமலமே யனைய
 பொய்யி லாதவ னின்றிடத் தனுமனும் போனான்.

(இ - ள்.) மயக்கம்மிகுந்தமனத்தையுடைய இராவணனெறிந்த வேற் படைபாளுற் சோர்ந்துகிடந்தசெவ்வியகொடிய ஆண்சிக்கத்தையொத்தவளு ன் இலட்சுமணன் சிறிதுநேரத்தில் தெளிவடைய, (தன்னுடைய) கை கால் கண்என்பன தாமரைமலரையேயொத்துள்ள பொய்யில்லாதவளு ன் இராம பிரான் நின்றஇடத்துக்கு, அநுமானும் போனான்; (எ - று.)

இனி; 1தேறின்றபாடத்திற்கு-எச்சத்திரிபுஎன்றாவது, இலட்சுமணன் தேறி இராமனிடம்போனான்: அநுமானும்அங்குப்போனான் என்றாவதுஉரைக்க. இலட்சுமணனுடையமாப்பிற்பாய்ந்த சக்தியாயுதம் இராவணனிடம்மீண்டு போக, இலட்சுமணன் தேறுதலடைந்தா னென்றுமுதலுண்கூறும். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை. 'தடுக்கலாதேதார்விசையினினெழுந்தயல்சார்ந்தான்' என்று கீழ்வந்ததே இராமனுள்ளஇடத்து இலட்சுமணனோடு அநுமான் சேர்ந்தான் என்றுகருத்துக்கொள்ள இடந்தருதலால், இது, செருகுகவியாயிருக்கலாமென்றுதோன்றுகின்றது. இவ்வண்ணமே ஆங்காங்குக் காண்க. (.)

2கந்.—அப்போது இராவணனைநோக்கி இராமபிரான்கேல்ல, இராவணன் தேரைச்செயுத்தீர்க்கோண்டு வருதல்.

போன காலையிற் புக்கனன் புங்கவன் போர்வேட்டு
1யானை மேற்செலும் கோளரி 2யேறிவ னென்ன
வானு ளோர்கண் மார்த்தனர் தூர்த்தனர் மலர்மேல்
தூன வின்றவே லரக்கனுந் 3தேரினைத் தூர்த்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்) சென்ற காலத்தில், இராமபிரானும் யானைமேற் செல்லுகின்ற கொல்லுந்தன்மையுள்ள சிக்கமாவன் இவனென்று (கண் டோர்) சொல்லும்படி போரைவிரும்பி (இராவணனைநோக்கிப்) புகுத்தான், (அப்போது) தேவர்கள் திரந்திரனாக ஆரவாரித்தனர்; மலர்களைமேலேமிகுதியாகப்பொழிந்தார்கள்; மாமிசம்பொருந்தியுள்ள வேற்படையையுடையஇராவணனும், (தன்) தேரினை (இராமபிரானைநோக்கிச்) செலுத்தினான்; (எ-று.)—புங்கவன் - காளைபோன்றவ னெனப் பொருள்படும் வடசொற்றொடரின், விகாரம். இலட்சுமணனை வேல்கொண்டெறிந்ததுபற்றி இராவணனிடத்துச் சினந்துசெல்கின்ற னென்று ஒருசாரார்கூறுவர். பி - ம்:—1ஆனை. 2ஏறது ஏறிது, வருவதும். 3தேரிகளைசொரிந்தான். (ககஎஎ)

2ககூ.—அநுமான் தரையிற்செல்லும் இராமபிரானைக் கீட்டுதல்.

தேறிற் போராக் கன்செலச் சேவகன் 1றனியே
பாரிற் செல்கின்ற வறுமையைப் 2பார்த்தனன் பரிந்தான்
சீறிற் செல்கின்ற தில்லையிச் செருவெனுந் திறத்தால்
வாரிற் பெய்கழன் மாருதி கதுமென வந்தான்.

(இ - ள்.) போர்செய்யவல்லஅரக்கன் தேரிலேசென்றுகொண்டிருக்க, வீரனாகிய இராமபிரான் தனியே [தேரில்லாமல்] பூமியிலே நடந்துசெல்கின்ற எளிமையைநோக்கி அன்புகொண்டவனும், வாரினும்கட்டப்பெற்ற கழல்களையணிந்த அநுமான்,—(தரையிலிருக்கும்இராமனுக்கும் தேரிலிருக்கும்

இராவணனுக்கும் இவ்வீருவர்க்கும் நடக்கப்போவதாகவுள்ள) இர்தப்போரானது சிறப்பாகஇராது என்ற கருத்தினால் (இராமபிரானுள்ள இடத்துக்கு) விரைவாகவந்தான்; (எ-று).—பி-ம்:—1 செவ்வே, 2 நோக்கினன். (கசஎஅ)

உகஎ.—இது, கவிக்கூற்று: இராமபிரான் தரையில்தடப்பதை அநுமான்விநும்பாதது பொருத்தமேயெனல்.

பண்டை நாடரு பனித்திரைப் புனல்சடை யேற்றுக் கொண்ட தூயவன் கொடுந்தொழி னிருதர்கள் குழுமி மண்டு வாளமர்க்களத்திலம் மலர்க்கழல் சேறல் கண்டு கூசல னிற்குமென்ற றுலது கடனே.

(இ - ள்.) முற்காலத்து (அந்தத்திருமால்) தந்த குளிர்ந்த அலைகளைக் கொண்டகங்கைப்புனைச் சடையிலே தாங்கித் தூயமையைடைந்தவனாகிய சிவபெருமான் கொடுத்தொழியுடைய அரக்கர்கள் திரண்டு யிருகின்ற கொடியபோர்க்களத்திலே அந்தத்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளால் நடந்து செல்லுதலைக்கண்டு கூசாமல் நிற்குமென்றால், அதுமுறைமையோ? (எ-று.) —கண்டுக்கூடியது முறைமையேயாகுமென்க. அநுமான் சிவபெருமானுடைய அமிசமாதலால் இவ்வாறுகூறியது. இச்செய்யுள், பவஎட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை. செருகுகவியாயிருக்கலா மென்று தோன்றுகின்றது. (கசஎக)

உகஅ.—இராவணனுக்கு ஏற்ப நீ என் தோளிண்மீது ஏறிப்போருக' என்று ஸ்ரீராமனை அநுமான் வேண்டிதல்.

நூறு பத்துடை நொறில்பரித் தேரின்மே னுன்முன் மாறில் 1 போரரக் கன்பொர நிலத்துநீ மலைதல் வேறு காட்டுமோர் 2 வெறுமையை 3 மெல்லிய நென்னிலும் ஏறு நீயைய வென்னுடைத் தோளின்மே சென்றான்.

(இ - ள்.) மாறில்லாதபோரைச்செய்யும் அரக்கன் விரைவுள்ள ஆயிரக் குதிரைகளைக்கொண்ட தேரின்மேலேயிருந்து உன்முன்னே பொருகையில் நிலத்திருந்தவண்ணம் நீ மலைதல், ஒப்பற்றஎளிமையைத் தனியேயெடுத்துக் காட்டும்; ஐயனை! (நான்) மெலியவனாயிருந்தாலும் என்னுடையதோளின் மேல் ஏறிக்கொள்கஎன்றுகூறினான், (அநுமான்); (எ - று).—பி-ம்:—1 போர். 2 வெறுமைய, வறுமைய. 3 மெல்லிய. (கசஅ௦)

உகக.—இராமபிரான் உடன்பட்டு ஆரோகணிக்க, அநுமான் களித்தல்.

நன்று 1 நன்றென நாயக நேறின னுமக் 2 குன்றின் 3 மேலிவர் கோளரி யேறெனக் 4 கூறி 5 அன்று 6 வானவ ராசிக ளியம்பின ரீன்ற கன்று தாங்கிய தாயென மாருதி களித்தான்.

(இ-ள்.) (யாவர்க்குத்) தலைவனாகிய இராமபிரான், நன்றென்று சொல்லி (அநுமான்வேண்டுகோட்டுகிடைத்து அவனதுதோள்களில்) ஏறினன்; சிறப்புப்பொருந்தியமலையின்மீது ஏறிய கொல்லுத்தன்மையுள்ள சிங்கம் (அநுமான்மீது ஏறிய இராமபிரானுக்கு ஒப்பாய்) என்று சொல்லி, தேவர்கள் அம்

போது வாழ்த்துமொழிகளைக் கூறினார்கள்; ஈன்றகன்றைத் தாங்கிய தாயைப் போல அநுமான் மணங்களித்தான்; (எ - று.)—13-ஓ:--1 நன்றென, தாண்டின. 2 குன்று. 3 தாவிய, தாங்கிய. 4 கூறல், கூறில், கூடி. 5 இன்று. 6 நாவலரஃதலாலியம்பலர், வானவரஃதலாலியம்பலர். (ககஅக)

220.—கருடாழ்வான் நாண, ஆதிசேஷன் நடுக்குறுதல்.

மாணி யாயுல் களந்தரா எவனுடை வடிவை
ஆணி யாபுணர் மாருதி யதிசய 2 முற்றான்
காணி யாகப்பண் டுடையன மொருதனிக் கலுழன்
நாணி னுன்மற்றை யனந்தனுந் தலைநடுக் குற்றான்.

(இ - ள்.) வாணப்பிரமசாரியாகி உலகளந்த அப்போது அந்தத்திருமாலின்வடிவைச் சிறப்பாக அறிந்துள்ள அநுமான், அதிசயமடைந்தான்; (திருமாலின்வடிவைக்) காணியாட்சியாக [தனக்கேயுரியபொருளாக] பழையநான் தொட்டுக்கொண்டென்ன ஒருதனிக்கருடன் (அத்தன்மை தனக்குக்கியது பற்றி) வெட்கங்கொண்டான்; மற்றொருவனாகிய அந்தனும் தலைநடுக்குக் கொண்டான்; (எ - று.)

உணர் தல் - கண்டும் தொட்டும் அறிதல்: தியானித்தறிதலுமாம். அதிசயம் - இராமபிரானைத் தாங்கும்பேறு தனக்குக்கிடைத்ததலானது. அவதார நிலையில் திருமாலேத் தாங்கும்பேறு தனக்குக்கிடையாமலிருக்க அநுமானுக்குக் கிடைத்ததால், கலுழன் வெள்கினான். இராமபிரானது திருவடி தன்மீதுபட அப்பெருமானை இராமாவதாரத்தில்தாங்கியிதனால் தான் அநுமானுக்குச் சிறிய திருவடியென்றும், தானுதன்மையில் அப்பெருமானைத் தாங்கிச்செல்வதனால் கருடபகவானுக்குப் பெரிய திருவடியென்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் பெயர் வழங்கு மென்று அறிக. இராமபிரானை அநுமான் தாங்கிநிற்கையில் அவர்கள் துபாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது அனந்தன் தலைநடுக்குற்றான். 13-ஓ:--1 உயா, 2 கொண்டான். (ககஅஉ)

221.—இராமபிரானைத் தாங்கிய அநுமானுடைய வருணனை.

ஓத் மொத்தனன் மாருதி யதனகத் துறையும்
நாத மொத்தன 1 நென்னிலோ துயில்கில 2 னம்பன்
வேத மொத்தனன் மாருதி வேதத்தின் சிரத்தின்
போத மொத்தன 3 னிராமன்வே 4 றிதனிலை பொருவே.

(இ-ள்.) 'அநுமான், (பாற்கடலை யொத்தனன்; அதனுள்ளே வாழ்கின்ற க்ஷீராப்திராதனை திருமலை (இராமன்) ஒத்துள்ளானென்போமானால், குற்றமற்ற இராமபிரானே, (அந்தத்திருப்பாற்கடல்நாதனைப்போல யோக) நித்திரை புரிகின்றனிலை; (பின்னர் எதனை உவமைகூறலாமென்றால்), மாருதி வேதத்தை யொத்தனன்; ஸ்ரீராமன், வேதத்தின் சிரசாகிய உபரிடதங்களிற் கூறப்படும் ஞானஸ்வரூபியான பரம்பொருளை யொத்திருந்தனன்: இதைக் காட்டிலும் உவமையாகச் சொல்லக்கூடியது வேறென்று இல்லை; (எ - று.)

“ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம” என்று பரம்பொருளை ஞானமாகவே கூறிபுள்ளதும், “தக்குணலாரத்வாத் தத்வ்யயதேஃ” என்று பிரமஞத்திரத்

திற் றூரமென்றேகூறுவதைச் சமர்த்தித்திருப்பதும் காண்க. பி-ம்:—1என்கி
லோ. 2அமலன். 3இராகவன். 4இதனிலைப், இதுநல்ல, இதனிணில். (கசஅட)

வேறு.

2.2.2.—இதுவும்அது.

தகுதியாய் நின்ற வென்றி மாருதி தனிமை 1சார்ந்த
மிகுதியை வேறு நோக்கி னெவ்வண்ணம் விளம்புந் தன்மை
புகுதி²கூர்ந் துள்ளார் வேதம்³பொதுவறப் புலத்து நோக்கும்
பகுதியை யொத்தான் வீரன் மேலைத்தன்⁴பதமே யொத்தான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுக்குப்) பொருத்த (மான வாகன) மாகின்ற
வெற்றிபொருந்திய அதுமான் தனிமைப்பட்டுப்பொருந்தியமேன்மையைவேறே
ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, விளம்புந்தன்மை எவ்வாறு? அறிவு மிகுந்துள்ளா
ரான இருடியர்க்குரிய வேதமானது பொதுவாக அறிவினாலறிவதான மூல
ப்ரக்ருதியை (அதுமான்) ஒத்துள்ளான்; (அவனுக்குமேலுள்ள) வீரனாகிய
இராமபிரான், இந்தப்ரக்ருதிக்குமேலேயுள்ள தனக்குரிய பரமபதத்தையொத்
துள்ளான்; (எ - று.)

பகுதி = ப்ரக்ருதி: இது இருபத்தாங்குத்தவமயமாய்த் திருமாலுக்
குச்சரிமாக அமைந்திருப்பது; இதுவே எல்லாவலகங்கட்கும் காரணமாவது.
இந்த மூலப்ரக்ருதிக்கு மேற்பட்டிருக்குந்தானமாகிய பரமபதத்திலே ஸ்ரீ
வைகுண்டநாதன்வீற்றிருக்கின்றனென்பது, நூற்கொள்கை பி-ம்:—1சான்ற,
2கூர்ந்துள்ள, கூர்ந்தளாய். 3பொதுவறப். 4பதத்தை. (கசஅச)

2.2.5.—அநுமானது பொற்றேளிர் வருணனை.

மேருவின் சிகரம்¹போன்ற தென்னினும்²வெளிறுண் டாமால்
முரிநீ ரண்ட மெல்லாம் வயிற்றிடை முன்னங் கொண்ட
ஆரியந் தனேக³மார்க்கத்⁴தாலிடம் வலம தாகச்
5சாரிகை திரிய லான மாருதி⁶தாமப் பொற்றேள்.

(இ-ள்.) வலிமைபெற்ற நீரிற்றேன்றிய அண்டக்களையெல்லாம் வயிற்
றிலே முன்புகொண்ட ஆரியனாகிய இராமபிரானுக்கு அனேகவகையால்
இடப்பக்கமாகவும் வலப்பக்கமாகவும் சாரிகைதிரியத்தொடங்கின மாருதியி
னது மாலையணிந்த பொன்போன்றதோள்,--மேருவின்சிகரத்தையொத்திரு
ந்ததென்றாலும் குற்றமுண்டாகும்; (எ - று.)

சாரிகைதிரியவல்லதோளுக்கு அசல [அசலம் - சலிக்குந்தன்மையில்லா
தது]த்தின்சிகரத்தை உவமைகூறுதல் ஏலா தென்றவாறு. “காஞ்சகாத்திரி கம
நீயவிச்சுறும்” என்று அநுமத்தியானத்திலிருவதனால், பொன்றார்மேனியன்
அநுமான்என்பது, பெறப்படும். மேருவை உவமையாகச்சொல்லலாம்: ஆளு
லும் அநுமான் திருமேனிவெண்மைநிறம்பொருந்தியிருக்கும் எனக் கூறினரு
முளர். பி-ம்:—1போன்ற. 2வேறு. 3மார்க்கத்து, மாற்றத்து ஆக. 4ஆயிரம்வலம
தாக, வலமிடமுதலவான. 5சாரியை. 6தருமப். (கசஅரு)

வேறு.

228.—அருந்தவர் ஆசிகோல்ல, தேவர்க்கர் அந்தரத்துப்
போர்காணவருதல்.

ஆசி சொல்லின ரருந்தவ ரறமெனுந் செய்வந்
காசி னன்னெடுங் கரமெடுத்¹ தாடிடக் கயிலை
ஈச னுன்முத² னென்றிவர் முதலிய³ விமையோர்
பூசல் காணிய⁴ வந்தன⁵ ரந்தரம் புருந்தார்.

(இ - ள்.) அருமையான தவமுள்ள இருடியார், வாழ்த்துமொழிகூறினார்
கள்; அறக்கடவுள் குற்றமற்ற அழகிய நெடிய கையை யெடுத்துக் கூத்தாட,
கயிலையில்வீற்றிருக்குஞ்சிவபெருமானும் பிரமதேவனும் என்ற இவரை முதலாக
வுள்ள தேவர்கள் (இராவணனுக்கும் இராமனுக்கும் நடக்கப்போகின்ற) பெரும்
போரைக் காணும்பொருட்டு வந்து ஆகாயத்திற் புருந்தார்கள்; (எ - று.)—
பி-ம்:—1 ஆர்த்தது. 2 என்றிவை. 3 முதலோர். 4 வந்தவர். 5 அனுகுறப், அரு
குறப். (ககஅசு)

229.—இராமனது வில்நாணியினால்.

அண்ண லஞ்சன வண்ணனு மமர்குறித்¹ தமர்ந்தான்
எண்ண ரும்பெருந் தனிவலிச் சிலையைநா ணெறிந்தான்
மண்ணும் வானமு² மற்றைய பிறவுந்³ தன் வாய்ப்பெய்து
உண்ணுந்⁴ காலத்தன் வருத்திர னார்ப்பொத்த⁵ தோதை.

(இ - ள்.) பெருமையிற் சிறந்தவனான மைபோற்கருநிறத்தவனாகிய இரா
மனும்,—போர்செய்யக்கருதிப்பொருந்தியவனும் என்னுதற்கு அரிய பெருமை
பெற்ற ஒப்பற்றவன்மையுள்ள வில்லின் நாணைப்புடைத்தான்; (அதனால் தான்
றிய) ஓசையானது,—மண்ணையும் விண்ணையும் மற்றையெல்லாவற்றையும்
தீர்; வாயிலேபொகட்டுக்கொண்டு உண்ணுகின்ற யுகார்த்தகாலத்திலே அங்க
சம் உண்ணுகின்ற உருத்திரமூர்த்தியின் ஆரவாரத்தை யொத்தது; (எ - று.)
—பி-ம்:—1 அமைத்தான். 2 மற்றுந்தன். 3 வாரிவாய்ப்பெய்த, வாய்ப்பெய்து
வாரி. 4 காலத்தருத்திரன், காலத்தினுருத்திரன். 5 ஓசை. (ககஅஎ)

230.—நாணொலியினு லுண்டான நடுக்கம்.

ஆவி சென்றிலர் நின்றில ரரக்கரோ டியக்கர்
நாவு லர்ந்தனர் கலங்கினர்¹ விலங்கினர் நடுங்கிக்
கோவை நின்றபே² ரண்டமுங் குலைத்தன குலையாத்
3 தேவ தேவனும் விரிஞ்சனுஞ் சிரதலங்⁴ குலைத்தார்.

(இ - ள்.) அரக்கரும் இயக்கரும், (நாணொலியைக்கேட்டுத்தோன்றிய
அச்சத்தினால்) உயிரொழியாவிடினும் ஓரிடத்துநிற்கமாட்டாமல் நாவுலர
(இருத்தவிடத்தினின்ற) விலகி நடுங்கிக் கலங்கினர்; வரிசையாகவுள்ள
பெரிய உலகவுருண்டைகளும் நிலைகலங்கின; அஞ்சாத் தன்மையுள்ள சிவனும்
பிரமனும்,— தலைநடுக்கக்கொண்டனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 விலங்கின. 2 உலக
மும். 3 தேவர்தேவனும். 4 குலைத்தார். (ககஅஅ)

22௭.—இராவணன் கொடியஏழம்புகளைத் தொடுத்தவிதேல்.

ஊழி வெங்கன லொப்பன துப்பன வருவ

ஆழி நீரையும் குடிப்பன திசைகளை யளப்ப.

வீழின் 1மீச்செவின் 2மண்ணையும் விண்ணையுந் தொளைப்ப

ஏழு வெஞ்சர 3முடன்றொடுத் திராவணனெய்தான்.

(இ - ள்.) (அந்தச்சமயத்தில்) ஊழிக்காலத்துத்தோன்றுங் கொடிய தீயையொப்பனவும் பவழம்போன்றிறத்தைதயுடையனவும் கடல்நீரையும் வற்றச்சுடிக்கும் வல்லமைவாய்ந்தனவும் திக்குக்களையெல்லாம் அளக்கவல்லனவும் [திக்குக்களினெல்லாவரையும் செல்லும் வன்மைவாய்ந்தனவும்] கீழே சென்றால் மண்ணையும் மேலே சென்றால் வானத்தைபுய் தொளைக்கவல்லனவுமான கொடிய ஏழுஅம்புகளை இராவணன் ஒருசேரத்தொடுத்துவிட்டான்; (எ-று.)—1-ஃ;-1மேற். 2விண்ணையும்மண்ணையும். 3இராவணனெடுத்துடன்.

22௮.—ஏழுஅம்புகளை ஏழம்புகளால்துண்டித்து இராமன்

ஐந்துஅம்புகளை விடுதல்.

1எய்த வாளியை யேழினு லேழினே டேழு

செய்து 2வெஞ்சர மைந்தொரு 3தொடையினிற் சேர்த்தி

வெய்து காலவெங் 4கனல்களும் 5வெள்குறப் பொறிகள்

பெய்து போம்வகை யிராகவன் சிலைன்று 6பெயர்த்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) எய்தஅம்புகளை (த் தன்னுடைய) ஏழுஅம்புகளினால் ஒவ்வொன்று ஏழு துண்டுவீதம் நாற்பத்தொன்பது துண்டுகளாகுமாறு செய்து, ஒருதரம் தொடுக்குமிடத்து வெம்மையான ஐந்துபாணங்களை ஒரு சேர அமைத்து எய்து, யுகார்த்தகாலத்துக்கொடிய அக்கினிகளும் (இவற்றின் கொடுமைக்குமுன்னே தாம்) நாணமடையும்படி பொறிகளை யுமிழ்ந்துகொண்டு போமாறு இராகவன் (தனது) வில்லினின்று விடுத்தான்; (எ-று.)—1-ஃ;-1எய்து. 2செஞ்சரமஞ்சொரு. 3தொடையிடைச். 4கனலுளம், கனலெனக். 5காரெனப். 6பெய்தான். (ககக0)

22௯.—ஐந்துஅம்புகளைவிலக்கி, இராவணன்பந்துஅம்புகள்விட,

இராமன் அவற்றைவிலக்கித் தல்.

வாளி யைந்தையு மைந்தினால் விசம்பிடை மாற்றி

ஆளி 1மொய்ம்பினவ் வரக்கனு மையிரண் டம்பு

2தோளி னாணுற வாங்கினன் றுரந்தனன் சுருதி

யாளு நாயக 3னவற்றையு மவற்றினு லறுத்தான்.

(இ - ள்.) யாளியைப்போன்ற வலிமையுள்ள அந்தஇராவணனும், — (இராமனெய்த) ஐந்துஅம்புகளையும் ஐந்துபாணங்களினால் ஆகாயத்திலேயே விலக்கி, பந்துஅம்புகளை (த் தனது) தோளில் நாணிபொருந்தும்படி (வில்லி) வளைத்துச்செலுத்தினான்; வேதங்களையாங்கினர் [வேதத்தினுற் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறபரம்பொருளினிமிசமாயுள்ள] தலைவனான ஸ்ரீராமன், — அந்தப்பந்துப்பாணங்களையும் பந்துப்பாணங்களினு லறுத்தான்; (எ - று.)—1-ஃ;-1மொய்ம்புடை. 2தோளினால், தோளினுள். 3அவற்றினால்வற்றையும். (ககக௧)

2.50.—பிறகு இராமன் அரக்கச்சேனையார் தன்மேற்பொழிந்த படைக்கலம் முதலியவற்றைச் சிதறச்செய்து அவர்களைக்கொன்று தவித்தல்.

அறுத்து ¹மற்றவ னையனின்ற ²வளக்கரு மளக்கர்
செறத்து ³விட்டன ⁴படையெலாங் கணைகளாற் ⁵செந்து
இறுத்து விசிய ⁶கிரிகளை யெரி⁷புக னூறி
ஒறுத்து மற்றவர் தலைகளாற் சிலமலை ⁸புயர்த்தான்.

(இ-ள்.) அறுத்துவிட்டு, பிறகு அந்தஇராவணனுடைய அருகிலேநின்ற அளத்தற்குஅருமையான (இராட்சசசேனா)சமுத்திரம்கோபித்துவீசியெறிந்த படைக்கலங்களையெல்லாம் அம்புகளாற் போக்கி, பிடுங்கியெறிந்த மலைகளை நெருப்புப்பொறிசிந்தப் பொடியாக்கி அழித்து, அவருடையதலைகளாற் சில மலைகள் உயர்ந்துதோன்றும்படியுண்டாக்கினான்; (எ - று.)—மலைகளையழித்தவன் மலைகளை யுண்டாக்கினான் என்று சமத்காரந்தோன்றக் கூறியமை காண்க. 'அறுத்து' என்பது-அதுவாதம்; இது, கதைத்தொடர்ச்சியைக் காட்ட வந்தது. பி-ம்:—¹வேறவன், ²அளப்பருமரக்கர், ³விட்டவன், ⁴படையைவெத், ⁵செந்து, ⁶கிரிகளை, ⁷எய், ⁸உய்த்தான். (கககஉ)

2.51.—அரக்கரொழிந்தபடைக்கலங்கள் வானாரீமீதுபடாநபடி விலக்கி, இராமபிரான் அரக்கரைக் கொன்றமை.

மீனு டைக்கருந் ¹கடல்புரை யிராக்கதர் விட்ட
ஊனு டைப்படை யிராவண னம்பொடு மோடி
வான ரக்¹கடல் படாவகை ²வாளியான் மாற்றித்
தானு டைச்சரத் தாலவர் ³தலைமலை தடிந்தான்.

(இ - ள்.) மீனைக்கொண்டுள்ள கரியகடலையொத்த இராக்கதர் விட்ட மாமிசம்படிந்துள்ள படைக்கலங்கள் இராவணனம்புகளுடனேயோடி வானர சேனாசமுத்திரத்திலேபடாதவாறு(தன்)அம்புகளினால் விலக்கி, (வேறு)தன்னுடைய அம்புகளினால் அவ்வரக்கரின்தலையாகிய மலையை யறுத்தான்; (எ - று.)—நிறத்தினாலும் பரவியிருத்தலினாலும், சமுத்திரம் அரக்கர்சேனைக்குடவமை: படைக்கலம் மீன்போலும். பி-ம்:—¹கடற், ²பகழியான், ³நெடுந்தலை. (கககஉ)

2.52.—வாகனமாகிய அநுமான் சார்போதலின் வருணனை.

இம்ப ரானெனில் ¹விசும்பின னாகுமோ ரிமைப்பில்
தும்பை சூடிய விராவணன் முகந்தொறுந் தோன்றும்
வெம்பு வஞ்சகர் விழிதொறுந் ²திரியுமே னின்றான்
அம்பின் முன்செலு மனத்திற்கு முன்செலு மனமன்.

(இ-ள்.) (தன்)மேலேறியிருக்கின்ற இராமபிரானுடைய அம்பைக்காட்டிலும் விரைந்துசெல்பவனும் மனோவேகத்தினும் விரைந்துசெல்பவனுமான அநுமான்,—இவ்வுலகத்திலுள்ளானென்று கருதுவோமானால் ஆகாயத்திலுள்ளவனாவான்; ஒரிமைப்பொழுதிலே தும்பைமலைசூடியவந்து பொருகின்ற இராவணனுடைய முகந்தொறுந் தோன்றவான்; (மனம்)வெதும்புகின்ற வஞ்சகரின் கண்கள்தொறும் திரிவான்; (எ - று.)—அநுமான் ஒருத்தனாக

குப் பலவிடத்திலிருப்புகூறியது - முறையிற்பட்டர்ச்சியனியாம். பி - ம்:—
1விசம்பினில். 2தோன்றமாநின்றான், தெரியுமேனின்றான். (கக௯)

2௩௩.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-போர்க்களத்தின் நிலைமையைத்
தேர்விக்கும்.

ஆடு கின்றன கவந்தமு மவற்றொடு மாடிப்
பாடு கின்றன வலகையு 1நீங்கிய 2பணைக்கைக்
கோடு துன்றிய 3கர்களும் பரிகளுந் தலைக்கொண்டு
ஒடு கின்றன வுலப்பில வுகிரவா றுவரி.

(இ - ள்.) கவந்தங்களும், ஆடிதற்குத் தொடங்கின: பேய்களும், அந்தக்
கவந்தங்களடனே ஆடிக்கொண்டு பாடுதற்குத்தொடங்கின: வற்றுதலில்லாத
இரத்தப்பெருக்குக்கள், அற்றுப்போன பருத்த கைகளடனே தந்தங்களும்
நெருங்கிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் தம்மிடத்துக்கொண்டு கடல்
நோக்கி ஒடுவனவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:—1நீந்தின. 2பணைத்த, பதைத்த,
பணைக்கை. 3கரியொடுதேர்க்குலம். (கக௯)

2௩௪. அற்ற வாழிய 1வறுப்புண்ட 2வச்சின வம்போடு
ஆற்ற கொய்யுளைப் புரவிய தேர்க்குல மெல்லாம்
3ஒற்றை வாளியோ டுருண்டன கருங்களிற் றோங்கல்
சுற்றும் வாசியுந் 4துமிந்தன வமாக்ககாந் 5தொடர்ந்த.

(இ - ள்.) தேர்த்தொகுதிகளெல்லாம்,—(இராமனெய்த) அம்புகளினால்
துண்டாகிவிட்ட சக்கரங்களையுடையனவும் முறிந்திட்ட அச்சக்களையுடைய
னவும் இற்றுப்போன கொய்யும் உலாமயிரைக்கொண்ட குதிரைகளையுடைய
யனவும் ஆயின; கரியயானைகளாகிய மலைகள், ஒற்றைப்பாணத்தினால் உரு
ண்டுகிடந்தன; போர்க்களத்திலே தொடர்ந்துள்ளனவான சாரிசெல்லுந்தன்
மையுள்ள குதிரைகளும் துண்டுபட்டுக்கிடந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1அரியு
ண்ட. 2அச்சினம்பொடிபட்டு. 3உற்ற. 4துணிந்தன, துணிந்தவே. 5துவன்றி.

2௩௫. தே1ரி முந்துவெஞ் சிலைகளு மிழந்துசெந் தறுகட்

கா1ரி முந்துவெங் கவினமாக் கால்களு மிழந்து
சூ1ரி முந்து2வன் 3கவசமு மிழந்துதுப் பிழந்து
தா1ரி முந்துபின் 4னிழந்தனர் நிருதர், தந் தலைகள்.

(இ - ள்.) அரக்கர்கள்,—தேர்களையிழந்தும், கொடியவிற்களையிழந்தும்,
செந்நிறமுள்ள கொடுமையோடுகூடினகண்ணைக் கொண்ட மேகத்தையொத்த
பானையையிழந்தும், கொடிய கடிவாளம்பூண்டகுதிரைகளின் காலையிழந்தும்,
சூரத்தனத்தையிழந்தும், வலிய கவசத்தை யிழந்தும், வலியையிழந்தும், மாலை
யையிழந்தும், முடிவில் தந்தலைகளையும் இழந்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—
அழிந்து. 2வெங். 3கவசமுமிழந்தது பிளந்து, கவசமுந் துவசமுந் துணிந்து,
வசமுந் துவசமுமிழந்து. 4இழந்தது. (கக௯)

௨௩௬. 1அரவ றண்ணிடை 2யாக்கியர் கணவர்3த மற்ற
சொழு மன்னவை யாதலின் 4வேற்றுமை 5தெரியாப்

புரவி யின்றலை 6 பூட்கையின் றலையிவை பொருத்திக்
7கரவி 8விண்ணுயிர் துறந்தனர் 9கவவுறத் தழுவி.

(இ - ள்.) பாம்புபோல் நுண்ணிய இடையையுடைய அரக்கமடந்தையர் (அன்று)அற்றுப்போன தங்கணவரின் தலைகளும் குதிரையானையென்றற்போன்ற மிருகங்களின் தலைகளே யாதலினால் (குதிரையானைகளின் தலைகட்கும் தமதுகணவரின் தலைகட்கும்) வேற்றுமையறியமாட்டாதவராய், குதிரைகளின் தலை யானைகளின் தலை என்ற இவற்றைத் (தங்கணவரின் அற்ற உடலோடு) பொருத்திப்பார்த்து, முயக்கமுண்டாக இறுகத்தழுவி ஒழிதலில்லாத இன்னுயிரைத் துறந்தார்கள்; (எ-று.)—கவவு-ஆலிங்கனம். பி - ம்:—1அரவாவல்குலார், அரவினுண்ணிடை. 2மடந்தையர். 3 அன்றற்ற. 4யாதொன்றும். 5தெரியா, 6இவையவையையொடுபொருத்துக். 7தரவில். 8நல். 9கவவுத்தோள், கரமுறத். ()

2௩௭.—போர்க்களத்து அரக்கரின் அப்போதையநிலை.

ஆர்ப்ப டங்கின வாயெலா 1மழற்கொழுந் 2தொழுக்
பார்ப்ப டங்கின கண்ணெலாம் பலவகைப் படைகள்
தூர்ப்ப டங்கின கையெலார் தூளியின் படலைப்
போர்ப்ப டங்கின வலகெலா முரசெலாம் 3போன.

(இ-ள்.) (அரக்கரின்)வாய்களெல்லாம், ஆரவாரஞ்செய்தல் ஒடுங்கிவிட்டன; கண்களெல்லாம், அனற்கொழுந்து வெளிப்புறப்படப் பார்த்த லொழிந்தன; கைகளெல்லாம், பலவகைப்படைக்கலங்களைத் தூர்த்தலை யொழிந்தன; தூளியின்படலங்கள், உலகங்கையெல்லாம் கவிந்துகொள்ளாதலை யொழிந்தன; முரசங்கள் ஒலியடங்கின; (எ-று.)—இச்செய்யுள், சிலப்பரதிகளில் “ஒன்று தூற்றினோடு” என்று தொடங்கும் அடுத்தசெய்யுளுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:- 1அனல். 2ஒழுகும். 3போல. (கககக)

2௩௮.—இராவணனொருத்தனே எஞ்சிநிற்க, இராமபாணம்
அனைவரையும் ஒழித்தல்.

ஒன்று தூற்றினோ டாயிரங் 1கொடுத்தலை யுருட்டிச்
சென்று 2தீர்வில் 3வெண்ப்பல கோடியுஞ் 4சிறந்
தின்ற தேரொடு மிராவண னொருவனு 5நிற்கக்
கொன்று 6வீழ்த்தின திராகவன் சரமெனுங் கூற்றம்.

(இ-ள்.) இராகவனுடைய அம்புகளென்றயமன்,--ஒருதூறியரங்கொடிய தலைகளை யுருளச்செய்து, (அதனோடு) போய்விடாமல் எத்தனையோபலகோடி வீரர்களை யொழியச்செய்து, தின்றதேருடன் இராவணன் ஒருத்தனே எஞ்சி நிற்க, கொன்றுவீழ்த்திற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1நெடுந். 2தீர்வன. 3எனப். 4சிறந்த. 5நிற்க்பக். 6வீழ்த்ததல், வீழ்த்தின. (௨00)

2௩௯.—தனதுசேனைகளெல்லார் துண்டிக்கப்பட்டுக் கீழ்வீழ்த்து
கிடத்தலைக்கண்டு இராவணன் வெதுறதல்.

தேரும் யானையும் 1புரவியு மரக்கருந் 2தெற்றிப்
பேரு 3மோரிட 4மின்றெனத் திசைதொழும் பிறங்கித்

காரும் வானமுந் தொடுவன 5பிணக்குவை கண்டான்
6முரி வெஞ்சிலை யிராவண 7னராவென 8முனிந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற சொடிய வில்லைக்கொண்ட இராவணன்,—
இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கவீரர்களும் (எங்கும் ஒன்றோ
டொன்று) முட்டிப் பேர்ந்துசெல்லுதற்குரிய ஓரிடமும் இல்லையென்னும்
படி திசைகளிலெல்லாம் வினங்கி, மேகத்தையும் வானத்தையும் தீண்டவன
வான பிணக்குவியலைக் கண்டவனாய்ச் சர்ப்பம்போலச் சிறிணன்; (எ - று)—
பி-ம்:--1 அரக்கரும்புரவியும். 2செற்றி. 3ஓர்விடம். 4இன்மையில். 5பிணக்
குன்று. 6முரவெஞ்சிலை. 7அரவென. 8முரிந்தான். (க20க)

2.40.—இராவணன் சினத்தோடு அம்புளய்தல்.

முண்டொ குஞ்சிலை யிமைப்பினின் முறைபுற வாங்கிப்
புரண்டு 1தோளுறப் பொலன்கொணுண் வலம்படப் போக்கித்
திரண்ட வாணிகள் சேவகன் மரகதச் சிகரத்து
இரண்டு தோளினு மிரண்டுபுக் கமுந்திட வெய்தான்.

(இ - ள்.) அழகைக்கொண்ட நாணியான து புரண்டுதோளிலேபொருந்து
மாறு வலிமைசேர்ந்துள்ள வில்லை ஓரிமைப்பொழுதிலே முறைமையாகவளை
த்து, திரட்சிபொருந்திட அம்புகளிரண்டை வலிமைபொருந்தத் தொடுத்து,
வீரனை இராமபிரான து மரகதச்சிகரம்போன்ற இரண்டுதோள்களிலும் தைத்
தழுந்துமாறு(இராவணன்)பிரயோகித்தான்;(எ-று).—வலம்=பலம்:வலிமை:
வடசொல்.வலம்-வெற்றியென்றல் இங்குசசிறவாது.பி-ம்:—1தோளுகப். ()

2.41.—இராமன் இராவணனுடையவில்லைத் துண்டித்தல்.

முறுவ வெய்திய முகத்தினன் முளரியந் கண்ணன்
மறுவி லாததோர் வடிக்கனை 1தொடுத்தற வாங்கி
இறுதி யெய்துநாட் கால்பொர மந்தர மிடையிட்டு
அறுவ தாமென விராவணன் சிலையினை யறுத்தான்.

(இ - ள்.) தாமரைக்கண்ணனான இராமன், (பாணம் தந்தோள்களி
லமுந்தியதை இலட்சியஞ்செய்யாமற்) புன்சிரிப்புக்கொண்டமுகத்தையுடைய
யவனாகி, குற்றமற்றதான ஒருகூரியஅம்பை (வில்லிற்)பூட்டி (அதனை) நன்கு
வளைத்துவிட்டு, புகார்தகாலத்திலே பெருங்காற்றுவிசும்போது மந்தரமலை
நடுவிலே யிற்றுப்போவதுபோல மென்னுமாறு இராவணனுடைய வில்லினைத்
துண்டாக்கினன்; (எ-று)—பின்னிரண்டடி - இல்பொருளுவமை. பி - டி:-
1தொடுத்தது. (க20உ)

2.42.—இராவணன் வேறெருவில்லையெடுக்க, இராமன் அதனையுந்

துண்டித்துந் தேர்க்குநீரையனையுந் தலையறுத்தல்.

1மாற்று வெஞ்சிலை வாங்கினன் 2வடிம்புடை நெடுநாண்
ஏற்று முன மிடையறக் கணைகளா லெய்தான்
காற்றி னுங்குடி தாவன 3கதிர்மணி நெடுந்தேர்
6ஆற்று கொய்யுளைப் புரையின் 7சொங்களு மறுத்தான்.

(இ-ள்.) வேறொருகொடியவில்லையெடுத்துத் தழும்பையுண்டாக்கவல்ல நீண்டரணை (இராவணன்) ஏற்றுவதற்குமுன்னம் (இராமன் அவ்வில்) நடு விலே துண்டாகும்படி அம்புகளைக்கொண்டு எய்தான்; (அன்றியும்), காற்றினும் விசைபொருத்தத் தாவிச்செல்வனவும் ஒளியுள்ள இரத்தினங்களழுத்திய நெடியதேரை இழுப்பனவுமான கொய்த பிடரிமயிரையுடைய குதிரைகளின் சிரங்களையும் அறுத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 மாற்றும். 2 வாங்கியவடிநான். 3 வகை. 4 கடிதாமவன், கடிதாயவன். 5 கடி. 6 ஆற்றங், ஆற்றக். 7 சிரமங்களை.

2. 14. 5.—மேலும் வேறொருபடைக்கலத்தைவிடுக்துமளவில்
இராமன் அநையுந்துண்டித்து, அவ்விராவணனுடைய துடைகொடிகளை
யறுத்துக் கவசத்தையும் கட்டடித்தல்.

மற்றும் வெம்படை 1 வாங்கினன் 2 வழங்குறா 3 முன்னம்
4 இற்ற விந்துக வெரிகளை யிடையற வெய்தான்
கொற்ற 5 வெண்குடைகொடியொடுந் 6 துணிபடக் குறைத்தான்
கற்றை யஞ்சுடர்க் கவசமுங் கட்டறக் கழித்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) பின்னும் வேறொருகொடிய படைக்கலத்தை யெடுத்து எறிதற்குமுன் அதுஇடையிலே நீங்கும்வண்ணம் இற்று அழிந்து போய்விடுமாறு எரியுந்தன்மையுள்ள அம்பை (இராமபிரான்) எய்தான்; (பின்னும் அம்புகளால்) வெற்றிபொருத்திய வெண்குடை தேர்க்கொடியுடனே துண்டெடுப்படி வெட்டிவிட்டதினன்; தொகுதியான அழகிய ஒளியுள்ள (அவ்விராவணனுடைய) கவசத்தையும் பூட்டற்றுவிழும்படி நீக்கினன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 வழங்கினன். 2 வாங்குறா. 3 வண்ணம். 4 அற்றழிந்துகவையெடுங்களை களாலறுத்தான். 5 வெண்குடையோடது. 6 குறைபடத்துணித்தான். (க200)

2. 14. 5.—பின்னும் இராவணனேறிவந்த பலதேர்க்கொடியும்

இராமபிரானடிக்க, இராவணன் சினத்தல்.

மாற்றுத் 1 தேரவண் வந்தன வந்தன வாரா
வீற்று 2 வீற்றுக் வெயிலுமிழ் 3 கடுங்களை விட்டான்
சேற்றுச் செம்புனற் படுகளைப் பரப்பிடைச் செங்கட்
4 கூற்றுங் கையெடுத் தாடிட விராவணன் 5 சொதித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து (இராவணனுக்கு) வெவ்வேறுதேர்கள் வருபவை களை வருந்தோறும் (அவைகள்) துண்டர் துண்டமாகச்சிந்தி ஒளிவிடுகின்ற கடி அம்புகளை (இராமபிரான்) விட்டான்; சேறுபட்ட இரத்தனைக்கொண்ட போர்க்களப்பரப்பிலே செங்கண்ணைக்கொண்ட யமனும் கையைத்துக்கிக்கொண்டு ஆடாநிற்க (அப்போது) இராவணன் சிற்றங்கொண்டான்; (எ-று.)—சரியானபடி பொருடியாமையாற் சினந்தான், இராவண னென்க. பி - ம்:—1 தேரவை, தேரவன். 2 வீற்றுற. 3 கெடுங்க. 4 கூற்றுக். 5 குதித்தான். (க200)

2. 14. 5.—இராமன் இராவணனை மகுடபங்குஞ்செய்தல்.

பின்னும் பன்மணி மவுலிமே லொருகளை விட்டான்
அன்ன கரங்குதி ரிளிமேற் 1 பாய்ந்தபோ ரனுமன்

என்ன லாயதோர் விசையினிற் சென்றவன் றலையிற்
2பொன்னின் மாமணி மகுடத்தைப் புணரியில் வீழ்த்த.

(இ-ள்.) மின்னுகின்ற பலமணிகளழுத்திய (இராவணனது) கிரீடத்தின் மேல்ஓரம்பை (த்தொடுத்து) விட்டான்; அந்த அம்பு உஷ்ணகிரணத்தை யுடைய சூரியன்மேலே பாய்ந்த போர்த்திறமையைக்கொண்ட அநாமனென்று சொல்லத்தக்க விசையுடனே போய், அவ்விராவணன் தலையிலே புனைந்த பொன்னினுற்செய்து மணிகளழுத்திய கிரீடத்தைக் கடலிலே வீழ்த்திற்று; (எ-று.)—அன்ன, வீழ்த்த-அன்னது, வீழ்த்தது என்பவற்றின்விகாரங்கள். பி-ம்:—1பாய்ந்தனன், பாய்த்தபேர். 2பொன்னினாலுயர். (கஉ௦௭)

௨௪௬.—வீழ்ந்த இராவணமகுடத்தின் வருணனை.

செறிந்த 1பன்மணிப் பெருவனந் திசைபரந் தெரியப்
பொறிந்த வாய்வயக் கடுஞ்சுடர்க் கணை²படும் பொழுதின்
³எறிந்த கால்பொர மேருவின் கொடுமுடி ⁴யிடிந்து
மறிந்து ⁵வீழ்ந்தது மொத்ததவ் வரக்கன்றன் மகுடம்.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருத்திய கடுஞ்சுடரையுடைய இராமபாணம் படும் போது, மகுடத்திற் பதித்திருந்த பலமணிகள் கடலுடனே திக்குக்களிற்பரவி விளங்கப் பொறித்தன்மையை யடைந்தனவாக, அந்த அரக்கனுடைய மகுடமானது, கடுமையாகவீசிய காற்றுமோதுதலினால் மேருவினுடைய சிகரமானது பேர்க்கப்பட்டு மடங்கி வீழ்ந்ததையு மொத்திருத்தது; (எ-று.)

கதைத்தொடர்ச்சியை தழுவ உம்மை கொடுத்தார்; மேற்பாடலை நோக்கிய எதிரது தழுவிய துமாம். பெருவனம்-மிக்கீரையுடையது; கடலுக்குப் பண்புக் தொகையன்மொழி: பெருங்காடுமாம். மகுடம்-சா தியொருமையாதலால், பந்து மகுடங்களைக் குறிக்கு மென்னலுமாம். பி-ம்:—1பன்மயிர்ப். 2பட்டபோழ்தில். ³எறிந்து. ⁴இடந்து, இழந்து. ⁵வேலையில் வீழ்ந்தது மொத்தது. (கஉ௦௮)

௨௪௭.—இதுவும் அது.

அண்டர் நாயக னடுகிலையுதைத்தபேரம்பு
கொண்டு போகப்போய்க் குரைகடற் 1குனித்தவக் கொள்கை
மண்ட லந்தொடர் வயங்குவெவ் ²கதிரினை வாயால்
உண்ட கோளொடு மொலிகடல் வீழ்ந்தது மொக்கும்.

(இ-ள்.) தேவர்கட்கெல்லார் தலைவனாகிய இராமபிரானது கொல்லுந் தன்மையுள்ள வில்லினின்று செலுத்திய பேரம்பு கொண்டு போகப்போய் (இராவணன் மகுடம் ஒலிக்கின்ற கடலிலே மூழ்கியதன்மை, —வட்டவடிவமாகத் தொடர்ந்து விளங்குகின்ற உஷ்ணகிரணனான சூரியனை (த்தன்) வாயாலுட்கொண்ட (செம்பாம்பாகிய) கிரகத்துடனே ஒலிக்கின்ற கடலிலே வீழ்ந்துள்ளதையும் ஒத்திருக்கும்; (எ-று.)

மகுடத்தைப்பற்றிய இராமனம்பு சூரியனைப்பற்றிய கோளைப் போலும்; தன்மைத்திறுநிப்பேறாவணி. வீழ்ந்தது என்பது சூரியமண்டலத்தைக் குறிக்கும். பி-ம்:—1குனித்ததோர். 2கதிராவன்றன்னை, கதிர்தனைவாயால், கதிர்களை வாயால். (கஉ௦௯)



௨.௫௫.—மதும, நீங்கிய குராவணன்வருணன்.

சொல்லு மத்தனை யளவையின் மணிமுடி துறந்தான்

எல்லி மைத்தெழு மதியமு ஞாயிறு யிழந்த

அல்லு மொத்தனன் பகலுமொத் தனனமர் பொருமேல்

வெல்லு மத்தனை யல்லது 1தோற்றலா விறலோன்.

(இ - ள்.) போராப்புரிவானாயின் (இதுவரையில்) வெல்லுமளவேயல் லாமல் தோற்றில்லாத பெருவல்மைபடைத்த இராவணன்,—சொல்லும்பொ முதிர்குள் மணிமுடியை (இராமபாணத்தால்) நீங்கியவளும், ஒளிவிட்டு விளங்கு கின்ற சந்திரனையும் சூரியனையும் முறையேயிழந்த இரவையும் பகலையும் ஒத் தான்; (எ-று.)—மகுடத்தையிழந்த இராவணனுக்கு, சந்திரனையிழந்த இரவும் சூரியனையிழந்தபகலும் உவமை. பி-ஓ:—1தோற்கிலா. (௧௨௧௦)

௨.௫௬.—இ துவும் அது.

மாற்ற ருந்தட 1மணிமுடி யிழந்தவா ளரக்கன்

2ஏற்ற மெவ்வுல கத்தினு முயர்ந்துள னெனினும்

3ஆற்ற னன்னெடுங் 4கனிஞ்சே ரங்கத முரைப்பப்

போற்ற ரும்புக பிழந்த 5பே ரொருவனும் போன்றான்.

(இ - ள்.) மாற்றுவதற்கு அரிய பெரியமணிகளையழுத்திய கிரீடத்தை யிழந்த கொடிய இராவணன்,—பெருமையால் எல்லாவுலகத்திலும் உயர்ந் துள்ளானென்றாலும், (வாழ்வுறச்செய்யவும் கெடுக்கவும்) வல்லமைபெற்ற நல்ல சிறத்த கவிஞன் ஒருவனைப்பாட்டைச் சொல்ல, போற்றுதற்கு அருமை யான (தன்)புகழை யிழந்த பெருமைபெற்ற ஒருத்தனையும் ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)—இராவணன் புகழொழிந்து வறிதேயிருந்தா னென்க. அங்கதம் - வகைப்பாட்டு: இதன்விரிவை “அங்கதத்தானே யரிமபத்தெரியின், செம் பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே,” “செம்பெ-ருளாயின் வகையெனப்படு மே,” “மொழிகரந்து சொல்லி னது பழிகாப்பாகும்” என்பவற்றை லறிகு பி - ஓ:—1முடியிழந்தயரும், மணிமுடி துறந்த. 2ஏற்ற. 3ஆற்றறன்னெடுங். 4கவிஞர். 5போர். (௧௨௧௧)

௨௫௭.—இராவணன் நாணங்கொண்டு நின்றல்.

அறங்க டந்தவர் செயலிதென் றுலகெலா மார்ப்ப

நிறங்க ரிந்திட 3நிலம்விரல் கிளைத்திட நின்றான்

இறங்கு கண்ணின னெல்லழி முகத்தினன் றலையன்

வெறுங்கை 4நாற்றினன் விழுதுடை யாலன்ன மெய்யன்.

(இ-ள்.) (அப்போது செருக்குப்போனமையால்), கீழேபார்க்கின்ற கண் களையுடையவனும் ஒளியழிந்தமுகத்தையும் தலையையுமுடையவனும், (ஆபுத மின்றி) வெறுமையானகைகளைத் தொங்கவிட்டிருப்பவனும், (அவ்வண்ணம் இருத்தலினால்) விழுதையுடைய ஆலமரத்தைவொத்த சரீரத்தையுடையவனு மான இராவணன்,—அறத்தைக்கடந்த(கொடிய)வர்களின் செய்கை இவ்வண் ணந்தான்முடியு மென்று உலகத்தவர் ஆரவாரிக்க, (தன்)நிம்மம் (முன்னிலும்)

4ஆம்; கால்விரல் நிலத்தைக் கீறிக்கொண்டிருக்கின்றான்; (எ - று.)—விரலால் நிலங்கிளைத்திடல்-எணத்தின்செயல். பி - ம்:—1கடிந்தவர். 2கரிந்துதன், கரிந்ததோர், கரிந்துக. 3நீலமால்வரையென, நிலம்விரல்கிளைத்தவன். 4ஆற்றினன்.

(கஉகஉ)

2௫௧.—இராமன் சீல சோல்லத்தொடங்குதல்.

நின்ற வன்னிலை நோக்கிய நெடுந்தகை யியனைக்
கொன்ற 1லுன்னிலன் வெறுங்கைநின் றுனெனக் கொள்ளா
இன்ற விர்த்து போலுமுன் 2நீமையென் றிசையோடு
ஒன்ற வந்தன 3வாசக யினையன வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) நின்றவனுடைய(அந்த)நிலைமையைப்பார்த்த பெருங்குணவா
னான இராமன்,—‘இவன் வெறுங்கையோடு நிற்கின்றான்’ என்று கொண்டு
இவனைக் கொல்ல நினையாதவனாகி, ‘இன்று உன்நீமை கெட்டதுபோலும்’
என்று சொல்லுதலுடனே பொருந்தவந்தனவான இவ்வாசகங்கள்சொல்
லலானான்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் காண்க. இசை-முதலிலைத்தொழிற்
பெயர்: என்று என்றவினையெச்சம் இசைத்தலென்ற தொழிலோடு முடியும்.
பி-ம்:—1என்பயன், என்னினி. 2தண்மை. 3இனையனவாசகம். (கஉகஉ)

2௫2.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-குளகம்: இராமன் இராவணனைநோக்
கிச்சீல உபதேசஞ்செய்து ‘யுத்தஞ்செய்ய இன்னும் விருப்பமிருந்தால்
இன்றுபோய் நாளை நின்நானையோடு வா’ என்றலைத் தெரிவிக்கும்.

அறத்தி னான்றி யமர்க்கு மருஞ்சமங் கடத்தல்
மறத்தி னாலரி தென்பது மனத்திடை 1வலித்தி
பறத்தி நின்னெடும் 2பதிபுகக் கிளையொடும் பாவி
இறத்தி யானது 3நினைக்கிலன் றனிமைகண் டிரங்கி.

(இ - ள்.) (இராமன் இராவணனைநோக்கிக் கூறுவான்):—தருமத்தினு
ல்லாமல் அதருமத்தினுற் பெரும்போரைவெல்லுதல் தேவர்கட்கும்
அருமையான தென்பதை மனத்திலே உறுதியாகக்கொள்வாய்; பாவி! உன்னு
டைய பேரூரிலே கிளைஞருடனே புருமாறு விரைவாய்; (நீ இப்போது என்
கையால்) இறந்திருப்பாய்:(ஆளுலும், உன்னுடைய)தனிமையைக்கண்டு இரக்
கக்கொண்டு (உன்னைக் கொல்வதாகிய) அச்செயலை நான் நினைத்திலேன்;
(எ - று.)—போர்செய்ய வலியில்லாவிட்டால் பதங்கிக்கொள்ளுமாறு இரா
மன் கூறுகின்றான். பி - ம்:—1மதிப்பாய். 2பதிபுகவிரையினிற், பநாதிபோ
லின்றினிப். 3நினைத்திலேன். (கஉக௩)

2௫௩. உடைப்பெ ருங்குலத் தினரொடு முறவொடு முதவும்
படைக்க லங்களு மற்றுநீ தேடிய பலவும்
அடைத்து வைத்தன திறந்துகொண் டாற்றுதி யாயிற்
கிடைத்தி 1யல்லையே லொளித்தியாற் சிறுதொழிற் கீழோய்.

(இ - ள்.) சிறுதொழிலையுடைய கீழோனே! உன்னுடைய பெருங்குலத்
தினரோடும் சுற்றத்தாரோடும் உனக்குஉதவக்கூடிய படைக்கலங்களையும் மத்
தும் சிதேடிய பலதேனைகளையும் சேர்த்து உன்னைவைத்திருப்பனவற்றையும்

நிறத்துண்டு துக்கொண்டு சண்டைசெய்யவல்லமைபுடையாயின், போர்க்கு வருவாய்; அல்லையேல், ஒளித்துக்கொள்வாய்; (எ-று.)—சிறுதொழில்-பிற் மனைவிரும்புகை, நல்லோரைக்கடிக்கைமுதலியன. பி-ம்:—1 அம்பொடும் (1)

2௫௪. சிறையில் வைத்தவ டன்னை¹ விட்டுலகினிற் றேவர் முறையில்² வைத்துநின் றம்பியை³ பிராக்கதர் முதற்பேர் இறையில் வைத்தவற் கேவல்செய் திருத்தியே வின்னுந் தறையில் வைக்கில னின்றலை வாளியிற் றடிந்து.

(இ-ள்.) இனிபும், சிறையிலேவைத்தவளான சீதையை விட்டிட்டு, நின்தம் பியை உலகிலே தேவரின்முறையிலேவைத்து, (என்னால்) அரக்கர்க்கெல்லாம் முதன்மையான பெரிய அரசில்வைக்கப்பட்ட அவ்விபேஷணனுக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பாயானால், உன் தலையை என்னம்புகளாலுத்துத் தரையில் வைக்காமல் (உன்னை) விட்டிடுவேன்; (எ-று.)—இதனால், இராமன் இராவணனுக்குத் தலையோடு தப்ப வழி புரைக்கின்றான். தம்பியென்று நினையாமல் தேவர்போலப்போற்றவேண்டு மென்பான் 'தேவர்முறையில்வைத்து' என்கின்றான். பி-ம்:—1 விட்டிடிவழித்தந்து. 2 வைத்த, நின்ற. 3 இராக்கதமுறைப்பேர், மணிமுடிசூட்டி. (கஉகக)

2௫௫. அல்லையாமெனி னராம¹ ராற்றெனுந் தோற்றம் வல்லையாமெனி னுனக்குள வலியெலாந் கொண்டு நில்லையாமென நேர்நின்று பொன்றுதி யெனினும் நல்லையாகுதி பிழைப்பினி³ யுண்டென நயவேல்.

(இ-ள்.) (நான்குறியவாறு செய்ய விருப்பம் ஒன்றும்) இல்லாதவனாவாயேயானால், அரிய அமுறைச் செய்வாயென்று சொல்லிக்கொண்டு தோன்று தற்கு வல்லமைபுடையாயிருந்தால், உனக்குள்ள வலிமையெல்லாவற்றை யுக்கொண்டு, 'எதிர்த்துநில், ஐயனே!' என்றுசொல்லி, என்னெதிரின்று உயிரொழிவாய்; அவ்வாறு ஒழிந்தாயானால், நல்லவனாவாய்; (ஆனால், போர் செய்தாற்) பிழைப்பு உண்டென்று மாத்நிரம் (உயிரில்) ஆசைகவையாதே; (எ-று.)-- உலகிற் போரிலேவெற்றிதோல்வி ஒருவர்பங்கல்லஎன்று உறுதற்கு ஏற்ப, ஒரு கால் காம் வெல்லக்கூடாதானன்ற நப்பாசையைக் கொள்ளற்கவென்பான் 'பிழைப்பினியுண்டென நயவேல்' என்கின்றான். நேர்நின்றுபொருது இறந்த வர்க்கு வீரகவர்க்கே கிடைக்குமாதலால் 'பொன்றுதியெனினும் நல்லையாகுதி' என்கின்றான். பி-ம்:—1 ஆற்றிரின்றேற்க, ஏற்றுநின்றேற்ற, ஆற்றிரின்றெறிர்க்க. 2 எதிர். 3 உண்டென்று. (கஉகஎ)

2௫௬. ஆகையால் கமைந்தன மாருத மறைந்த பூனை¹ யாயின கண்டனை யின்றுபோய்ப் போர்க்கு நாளை வாவென நல்கின னாகிளங் கமுதின் வானை தாவுறு² கோசல நாடுடை வள்ளல்.

(இ-ள்.) (அரக்கரை) ஆள்கின்ற ஐயா¹ உனக்கு (ந் துணையாக) அமைந்த சேனைகள் காற்றினால் மோதப்பட்ட பூனைப்பூண்டுகள் போலாயினவற்றைக் கண்டாயன்றோ! இன்றுபோய் நாளைக்குப் போர்க்கு வர் என்று கருணைசெய்து

(இராவணனை) விடுத்தான்: (யாவனெனில்), — மிக் கஇளமையுள்ள கமுகமரத் தினமீது வானமீன் தள்ளிப்பாயும் (நீர்வளமமைந்த) கோசலநாட்டிற்குடைய தலைவனுன உதாரகுணமுள்ள இராமன்; (எ - று.)

“காற்றிடைப்பூளைக் கரந்தையென வரந்தையறக் கடலரக்கர் தஞ்சேனைக், கூற்றிடைச்செல்லக் கொடுக்கணை துரந்த கோலவில்லிராமன்” என்ற பெரியார்பாசரம் முன்னிரண்டடிகளிற் காணத்தக்கது. “பேராண்மையென்பதற்கென்றுற்றக்கா, ஊராண்மை மற்றதென்கு” என்ற திருக்குறளும், “ஊராண்மை - உபகாரியாதன்மை: அஃதாவது - இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தன்றூனை முழுதும்படத் தமிழயுயகப்பட்டானது தனிமைநோக்கி, அயோத்தியாரிறை மேற்செல்லாது ‘இன்றுபோய்க்களை நின்றூனையோடு வா’ என விட்டாற்போல்வது” எனப் பரிமேலழகர் விசேடவுரைகூறியதும் இங்குக் காணத்தக்கன. இது-புறப்பொருளில் தழிஞ்சியென்னுந் துறையாம்: தழிஞ்சி இன்னதென்பதனை “அழிகுநர்புறக்கொடையயில்வானோச்சாக், கழிதற்கண்மை காதலித்துரைத்தன்று” என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின்கொளுவாலும் அறிக. தழிஞ்சி - தழுவுல்: தழிச்சுதல் தழிஞ்சியாயிற்றென்பர், நச்சினுக்கினியர். பீ-ம்:—1ஆனவை. 2கோசலை. அச்சிட்டபிரதிகளில் இரத்தப்பலத்தின் பெயர் ‘முத்தப்போர்ப்பரிபடலம்’ என்று காண்கின்றது. (கஉகஅ)

கதைப்போக்கில்கம்பர்கூறியவகை ஸ்ரீவான்மீக்புனவர்கூறியவகையினும் மிகவேறுபட்டிருந்தலால், அவ்வேறுபாட்டைப் படிப்போருணருமாறு சுருக்கமாக எழுதப்படுகின்றதுவருமாறு:—தூதுசென்ற அங்கதன் அரக்கரைக் கீழ்வீழ்த்தி இராவணனது உபரிசையின்சிகரத்தைக் காலால்வீழ்த்தி மீண்டுவரவே, ஸ்ரீராமன்கட்டையால் வானரர்கள் இலங்கையின் அகழியைத் தூர்த்து மதினாமுற்றுக்கையெய்யலாயினர்: இராவணன்கட்டையால் அரக்கர்கள் எதிர்க்கலாயினர்: இருதிறத்தார்க்கும் கைகலத்தபோர் நிகழ், சுக்கிரீவன்ப்ரகலனையும், ஸ்ரீராமன் அக்கினிகேது ரம்மிகேது ஸுபத்தன் யஜ்ஞகோபன் என்ற நால்வரையும், த்விவிதன் அசனிப்ரபனையும், ஸுஷேணன் வித்யுமாலியையும் கொன்றனர். அத்தப்படுகனம், வானரர்வரக்கர்களின் முண்டங்களாலும் தலைகளாலும் நிறைந்து இரத்தப்பெருக்கு நிரம்பப்பெற்றுப் பயங்கரமாகத் தோன்றிற்று. இருதிறத்தாரும் கடும்போர்புரிகையில், அரக்கர்க்கு வலிமைதரும் இருட்போது வந்தது. அவ்விரவில் அரக்கர்கள் பெருஞ்சினத்துடன் வானரர்களைப் பட்சித்தவண்ணம் போர்க்களத்திற் சஞ்சரித்தனர்; இராமலட்சுமணர் சிறிதேபுலப்படுகின்ற அவ்விரவிற்கூறியபாணங்களை அரக்கரினமீது எய்யலாயினர். வடக்குவாயிலில் ஏவப்பட்டிருந்த சுசாரணர்முதலியோர் அம்புவிசையைத் தாங்கமுடியாமல் ஓடிவிட்டனர்.

அங்கதன் இந்நிரசித்தின்சாரதியையும் குதிரைகளையும் அப்போதுமுடித்திட்டதனால், அவன், அந்தரத்தானமடைந்தான்: அங்கதன் திறமையையாவரும் கொண்டாடினர். ஸ்ரீராமன் வானரர்க்குட்க்கேழும் ஓனன், அப்பால் மறை

இந்த இத்திரசித்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின் உடம்பெல்லாம் சாகஸ்தவமாய் அம்புகளை எய்து பந்தித்துவிட்டனன். ஸ-ஷேணன்முதலியோரை இத்திரசித்ததை கண்டுபிடிக்கும்படி யேவ்வானத்திலெழும்பிய அவர்கள் தமதுசீரம் இத்திரசித்தின் அம்புகளாற் பிளப்புண்ணப்பெற்று அவனைக் கண்டிலர். இத்திரசித்தின் நாகாஸ்திரங்களினால் இராமலட்சுமணர் விழுந்திட்டனர். நாக பாசங்களாற் கட்டுண்டு வீழ்ந்திருக்கும் அவ்விருவீரர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு அறு மான்முதலியோர் வருத்தித் துயருற்றனர். விபீஷணன் அங்குவந்து, பெருந்துயருறும் வானரத்தனை இத்திரசித்தோ என்று ஐயுற்று அஞ்சிக்கலங்க அவர்களைத் தெளிவித்துப் பின் சுக்கிரீவனுக்குப் பலவகைக்காரணங்களை எடுத்துக் காட்டித் தேற்றவுகூறி, அரக்கரால்திக்குநேராதவாறு பாதுகாக்கும்படியும் கூறினன்.

சுக்கிரீவாசியர் ஸ்ரீராமலட்சுமணர்களைக்கண்டு துயருறுகையில் இத்திரசித்து சுக்கிரீவாசியர்களைத் தன் அம்புகளால் அடித்துவிட்டுத் தான் செய்த பெருஞ்செயலை அரக்கர்களிடம் பாராட்டிக்கூறி மகிழ்ச்சியோடு சேனைசூழ மீண்டுசென்று, இராவணனிடத்துத் தான் இராமலட்சுமணர்களை நாகபாசத்தால் வீழ்த்தியதை எடுத்துக்கூறினன். இராவணன், தன்புதல்வனுடைய அச்செயலைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, சேதையைக் காக்கின்ற அரக்கியரை வரவழைத்து நாகபாசத்தால் இறந்துகிடக்கும் ராமலட்சுமணர்களைச் சேதைக்குக் காட்டுமாறு கட்டினையிட்டான். அவர்களுக்கும் கட்டளைப்படியே சிதாபிராட்டியைப் புஷ்பகவிமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்துக்குக்கொண்டிபோய் நாகபாசத்தாற்கட்டுண்டு பிரஞ்சையுற்று வீழ்ந்துகிடக்கும் இராமலட்சுமணரைக் காட்டினர். அதுகண்ட சேதை சொல்லவொண்ணாத்துயரத்தாற் பலவாறுபுலம்பப் பலவகைக் காரணங்களால் திரிசடையென்பவன் அப்பிராட்டியைத்தேற்றியும் அவன் துயர்க்காமலே யிருந்தனர்.

சுக்கிரீவாசியர் சூழ்ந்திருக்கையில் நாகபாசத்தாற்கட்டுண்டு மூர்ச்சித்துக் கிடந்தவர்களான இராமலட்சுமணர்களில் ஸ்ரீராமன் மஹாஸத்வானாதலாற் சிறிதுமூர்ச்சைதெளிந்து லக்ஷ்மணனைக்குறித்து வருந்தி, 'உடன்பிறந்த தம்பியையின் நிப்பிழைத்திருக்க நான் விரும்பவில்லை. நான் இல்லாமற்போனால் உங்களை இராவணன் துரத்தியடிப்பானாகையால், சுக்கிரீவா! நீ வானரர்களுடன் கிட்கிரத்தைக்கு மீண்டுசெல்' என்றான். இராமன் இவ்வாறுபுலம்புவதுகண்டு வானரர்களையாவரும் கண்ணீர்வடித்தனர். விபீஷணன் இராமலட்சுமணர்களின் அவஸ்தையைக் கண்டுவருந்துகையில், சுக்கிரீவன் விபீஷணனைத் தேற்றினன். அப்போது சுக்கிரீவனுடைய மாமனாகிய சுஷேணன் 'தேவாசுரபுத்தத்தில் முன்பு தேவர் கட்டு இங்ஙனம் மரணம் நிகழ்ந்தபோது பிரகஸ்பதி ஓடிநீகளைக்கொண்டு உயிர்பிழைப்பித்தானாலால், சந்திரமத்திரோணம் என்ற மலைகளில்வைத்திருக்கும் அவ்வோடிநீகளைக் கொணர அறுமான் 'செல்லட்டும்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் நாகபாசத்தாற்கட்டுண்டதைக் கேள்வியுற்றுக் குருடபசுவன் அங்குவர, கசையாசுக்

மனவலம நக்கியுடன. இராமலட்சுமணர், முன்பேரலவே வலிமைபுடன் விளங்கலாயினர். கருடபகவான் இராமபிரானைத் தழுவிப் புகழ்ந்துவாழ்த்திச் சென்றனன். வானரர்கள் பெருமகிழ்ச்சியாற் பேராவராக்கு செய்தனர்.

அந்தப்பேரொலி செலிப்பட்டதும், இராவணன் ஒற்றரையனுப்பி இராம லட்சுமணர் நாகபாசத்தினின்ற மீண்டதையுணர்ந்து, மறுநாள் தும்ராட்ச னென்பவனைச் சதுரக்கசேனையோடு பொருமாறு அனுப்பினன். அவன்பெ ருப்போர்செய்து இறுதியாக அனுமானால் அடியுண்டு மாண்டனன். பின்பு இராவணன் வஜ்ரதம்ஷ்டரணையனுப்ப, அவன் தன்சைனியத்தோடும் அக்கத னால் முடிந்தனன். பின்பு அகம்பணன்என்பவன் மேற்குவாயிலால் வெளி வந்து அக்கிருக்கும் அனுமானுடையசேனைகளோடு பெரும்போர்புரிந்து முடி வில் அனுமானால் உயிரொழிந்தனன். இராவணன் கட்டளையால் தன்பெருஞ் சேனையோடு கடும்போர்புரிந்து தன்மந்திரிகளான நாராதகன் முதலியோர் மாண்டபின், பிரகத்தன் ரீலனால் அடியுண்டு மாண்டனன்.

பிறகு, இராவணன் மிகப்பல தானை சூழத் தானேவந்துபெரும்போர்பு ரிந்து சுக்கிரீவன்முதலியோரைப் பங்கப்படுத்த, வானரர்கள் சரண்யஞான ஸ்ரீராமனைச்சார, அப்பிரான் யுத்தசன்னத்தையும். அவ்விராவணனோடுபொரச் செல்கையில், இலட்சுமணன் தன்னைப்பொருதற்கு அனுப்புமாறுபுகலடைந்து இராமபிரானது அநுமதியைப் பெற்றுப் போர்புரியச்சென்றனன். அதுகண்ட அனுமான் பணியாளாரிருக்கையில் தலைவர் பொருதலாகாதென்று இராவ ணையெதிர்த்துக் குத்துச்சண்டையில் தளர்ந்திருக்க, இராவணன் ரீலனு டன்பொருது இறுதியாக ஆக்ரேயாஸ்திரத்தையபிமந்திரிந்து அந்தரீலனை மூர்ச்சிக்கச்செய்தனன்.

அப்பால் இலட்சுமணன் இராவணனுடன் கடும்போர்புரிய, இராவ ணன் எதிரின்றுபொர வல்லமையற்றவனாய்ப் பிரமதேவன்தந்த சத்தியை அவன்மீது ஏவ, அதனால் இலட்சுமணன் மூர்ச்சித்தான். அவனைத் துக்கிச் செல்ல இராவணன் முயன்று முடியாமற்போனபின் அநுமான்வந்து எளி தாகத்துக்கிகொண்டுபோய் இராமபிரானிடத்துச் சேர்க்க, அவன் மூர்ச்சை தெளிந்தான். பின்பு ஸ்ரீராமன் அநுமானதுவேண்டுகோளினால் அவ்வநும னதுதோளின்மேலேறிக்கொண்டு இரதிகஞான இராவணனுடன் கடும்போர் புரிந்து சேனைகளையெல்லாம் ரீறாக்கித் தேரையும்ஒழித்து நிராயுதபாணியா கச்செய்து, 'காளை தானையோடு வா' என்று விடைகொடுத்தனுப்பினான் பது.

முதற்பேர்ப்புரிபடலம்முற்றிற்று.

கரு-ஆவது சும்பகருணன்வதைப்படலம்.

சும்பகர்ணனுடையவதையைக் கூறும் படல மென்று விரியும்: ஸ்ரீராம பிரான் சும்பகர்ணனைவதைத்ததைக் கூறும் பகுதியென்க.சிலபிரதியில் சும்ப கர்ணப்படலமென்றே இதற்குப் பெயர் காண்கின்றது.

ஸ்ரீராமபாணத்தால்மெலிந்த இராவணன், தனியளபுத் தன்மாளிகைக் குப்போய், தூதர்களைப் பணியாளனால் வரவழைத்து நாற்றிசையிலுமுள்ள அரக்கச்சேனைகளைக் கொணரும்படி கட்டளையிட்டனுப்பி மாலியவானோடு தனக்குநேர்ந்த குறையைக் கூற, அவன் அறிவுறுத்துகையில் அதனைத் தடுத்தைரைத்த மகோதரனுடைய தூர்ப்போதனையால்,மிகப்பல அரக்கமல்லர்களைக் கொண்டு சும்பகர்ணனைத் துயிலெழுப்பிவரவழைத்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்க,அவனும் நன்மதிசூழி வெறுப்புக்கொண்டு அண்ணன்விருப்பின்படி நடப்பது தன்கடமைபென்று போர்க்களங் குறுக, ஸ்ரீராமன் விடீஷணனால் அந்தக்கும்பகர்ணையுணர்ந்து அவ்விடீஷணையே அவனைத் தம்மோடு சேரும்படியழைக்குமாறு அனுப்ப, சும்பகர்ணனும் அவற்றைக்கேட்டுத் தன்னுறுகிப்பாட்டைக் கூறி மறுக்க,பின்னர் இருதிமத்தார்க்கும் கடும்போர்நடக்கலாயிற்று. அப்போரில் நீலன் அநுமான் அங்கதன் என்றஇவர் மெலிந்ததும், இளையபெருமான் அவனைப் பாதசாரியாக்கி, அவனொடுவந்த சேனையையும் பின்இராவணனனுப்பிய சேனையையும் மாய்த்தான்: அப்பால்,சுக்கிரீவன் அந்தக்கும்பகர்ணனை விளைத்துப்போரிடுகையில், அவன்சூலத்தை யெறித்தான். அநுமான் அதனை முறித்தெறிப்ப,மீண்டும் சுக்கிரீவன் நிராயுதனானஅவனோடு மற்போர்புரிந்து மூர்ச்சிக்க, அவ்வார்க்கன் அந்தச்சுக்கிரீவனை இலங்கைக்குத் தூக்கிக்கொண்டுபோகுமாறு முயன்றானாக,அதனையுணர்ந்த ஸ்ரீராமன் அவன் நெற்றியிற் கீணையெய்து அவனைமூர்ச்சிக்கச்செய்ய,அப்போதுமூர்ச்சைதெளிந்து சுக்கிரீவன் அவனுடையமூக்கையும் காதையும் அறுத்துக்கொண்டு வானரப்படையிற் சேர,பின்பு சும்பகர்ணன் மூர்ச்சைதெளிந்து இராவணன் மீண்டும் அனுப்பிய பெருஞ்சேனைகளைத் துணையாகக்கொண்டு போர்விளைக்க, ஸ்ரீராமன் அந்தச்சேனைகளைக் கணப்போதில் மாய்த்து அவனுடைய இரண்டுதோள்களையுந் தாள்கையுந் துணித்துவிட, அப்பால் அவன் தன் சரீரத்தினாலேயே வீரத்தன்மையைக் காட்ட, ஸ்ரீராமன் அவனுடையகருத்தையறிந்து அவனுடையசிரத்தைக்கொய்து கடலில்வீழ்த்தியமை, இந்தப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—இராவணன் நகரீநோகீத்தீஸ்ரூதல்.

வாரணம் பொருத மார்பும் ¹வரையினை யெடுத்த தோளும்
²நாரத முனிவற் கேற்ப ³நயம்பட வுரைத்த நாவும்
 தாரணி மௌலி பத்துஞ் சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
 விரமும் களத்தே ⁴போக்கி ⁵வெறுங்கையே ⁶மீண்டு போனும்

(இ-ள்.) திங்களுகளோடு(எதிரிட்டுப்)போர்செய்த மார்பும்,கைலாயமலையைப்பெயர்த்தெடுத்ததோளும்,நாரதமுனிவனும்(என்றபுள்ளதென்று)ஏற்றுக் கொள்ளும்படி இனிமைபொருந்த(ச்சாமவேதம்)பாடிய நாவும், மாலையணிந்த பத்துக்கிரீடங்களும்,சிவபெருமான்கொடுத்த வானும், (தன்னுடைய)வீரகுணமும் போர்க்களத்திலேயேயிருக்கவிட்டு வெறுங்கையுடனே (இராவணன்) மீண்டுபோனான்; (எ - று.)

இராவணன் இராமபிரானிடத்துத் தோற்றுத் தன்னிலைமைகுன்றிப் போகின்றனென்பதை விவரிப்பார் 'வாரணம் பொருதமார்பும்...வீரமுக்களத்தேபோக்கிவெறுங்கையேமீண்டுபோனான்'என்றார்.நாரதமுனிவன் இசையில்வல்லவனாதலால் அவனும்மகிழும்படி சாமகீதம்பாடவல்ல நாவன்மையுடையவன் இராவணனென்பதை விளக்க, 'நாரதமுனிவற்கேற்ப நயம்படவுரைத்தநா' என்றது. பி-ம்:—1வலியகுன்று. 2ஆரணமுனிவர்க்கு. 3நயம்பெறவுரைத்த,நனிமறைசிறந்த,அருமறைபயின்ற. 4விட்டு,போட்டு. 5வெறுங்கையா, வெறுங்கையோடு. 6இலங்கையுக்கான். (கஉகக)

2.—இராவணன் இலங்கையுத்தலும் தூரியனத்தமித்தலும்.

கிடந்தபோர் வலியார் 1மாதே கொடவா நவரை யெல்லாங்கடந்து 2போ யுகமுன்றுங் காக்கின்ற காவலான்தொடர்ந்துபோம் பழியி னேடுந் 3தூக்கிய கரங்களோடும் நடந்துபோய் நகரம் புக்கா னருக்கனு நாகஞ் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.)பொருந்திய போர்செய்யும்வலிமையுடையோரிடத்துத் தோற்காத தேவர்களையெல்லாம் வென்றுபோய் மூவுலகங்களையும் பாதுகாக்கின்ற காத்தற்றொழியுடையவனான இராவணன், -(தன்னைப்)பின்பற்றிவருகின்ற பழியினுடனும் சமக்கின்ற கைகளுடனும் நடந்துபோய் இலங்கைமாநகரத்திற் புகுந்தான்; (அப்போது) தூரியனும்(அத்த)மலையைச் சேர்ந்தான்; (எ-று.)

முன்னிரண்டுகள்-இராவணனது வீரப்பெருமையை விளக்கும். பழிமுன்னகுகளிற்குடற்பட்ட வீரத்தையிழந்ததனான அபகித்தி. இரண்டுகைகையுடைய மானுடனை வெல்லமாட்டாமையால், இருபதுகரங்கள் இராவணனுக்குப் பாரத்தை புண்டாக்குவனவே யென்பார் 'தூக்கியகரங்களோடும்' என்றார். பி-ம்:—1மாட்டே. 2பேர். 3தூக்கிய. (கஉஉ௦)

௩.—இராவணனது நாணநிலை.

மாதிர மெவையு நோக்கான் 1வளநகர் நோக்கான் வந்தகாதலர் தம்மை நோக்கான் கடற்பெருஞ் சேனை நோக்கான் தாதவிழ் 2கந்தன் மாதர் தனித்தனி நோக்கத் 3தானோர் பூதல மென்னு 4நங்கை தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்.

(இ - ள்.) (நகர்நோக்கிச்செல்கின்ற இராவணன்), திக்குக்களெதனையும் கண்ணெடுத்துப்பாராமலும் வளப்பமுள்ள தன்ககரினையும் கண்ணெடுத்துப் பாராமலும், வந்த புத்திரர்களை நோக்காமலும், கடல்போற் பார்த்த (தன்) சேனையைப்பாராமலும், மகரத்தப்பொடிகள் சிந்தப்பெற்ற மயிர்முடியையு

ண்டய. (மத்தே தாநரிமுதலிய) மனைவியர் தனித்தனி நோக்கங்களோடொன்றாகத் தான் பூமியென்கின்ற மங்கையைப் பார்த்தவண்ணமே கசரிற் புருந்தான்.

பூதலமென்னுங்கைதன்னையே நோக்குதல் - முகங்கவிழ்த்திருத்தலால் கண்பார்வை தரையில்லிழுமாறு இருத்தல்: தலைகவிழ்தல்-தோற்ற நாணத்தினால். தன துமனைவியரை யுபேட்சித்துச் சீதாபிராட்டியின்மீது மோகம்வைத்த தனாலேயே இத்துணை யகர்த்தம் விளைந்த தாதலால், தன்மாதரைநோக்க இராவணனுக்கு நாணம் விஞ்சியது என்ற கருத்துப்படி 'மாதர்தனித்தனிகோக்கப் பூதலங்கைதன்னையே நோக்கிப்புகான்' என்றார். இச்செய்யுள், பலபிரதிகளில் "நாளொத்த" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது. காதலர்-புத்திரர்: அன்பருமாம். 1-ம்:—1வனர். 2கோதை. 3தானும், தானப், 4மங்கை, மக்கள்.

சு.—இராவணன் தான் தோற்றமைபற்றி வெறுப்புக்கொண்டிருத்தல்.

நாளொத்த நாளின மன்ன முகத்தியர் நயன மெல்லாம்
வாளொத்த 1மைந்தர் வார்த்தை யிராகவன் வாளி யொத்த
கோளொத்த சிறைவைத் தாண்ட கொற்றவற் கற்றை 2நாட்டன்
தோளொத்த துணைமென் கொங்கை நோக்கங்குத் தொடர்கி லாமை.

(இ-ள்.) அந்தநாளில், பகலில் ஒருசேரமலர்ந்த தாமரைமலரைப்போன்ற முகத்தை யுடையரான மகளிரின் கண்களெல்லாம், வாட்டபடைபோல்வருத்தத்தை விளைத்தன; மைந்தர்கூறுகின்ற சொற்களெல்லாம், இராமபாணத்தைப் போல் துன்புறுத்தின; நலக்கிரகங்களையும் ஒருசேர்ச் சிறைவைத்து (த் தனக்கு) அடிமைப்படுத்தின வெற்றிபொருந்திய இராவணனுக்கு, இரட்டையான மெல்லியகொங்கைகள், (அங்குத் தன்) பார்வை செல்லாமல் (தன்) தோளை யொத்தன; (எ - று.)--அங்கு - அசையுமாம்.

புத்தத்தில் தோள்வலி தன்வெற்றிற்கு உடலாகாமல் வெறுஞ்சமையாக ஆய்விட்டதுபற்றி, இராவணன் அத்தோள்களில் வெறுப்புக்கொண்டா னென்க. தன்மனைவியரானமகளிர் காண்பதும் மைந்தர்பேசுவதும் நாணத்தினால் வெறுப்புக்கொண்ட நிலையில் வாளும் வாளியும்போல் வருத்தம் விளைத்தன என்றார். 'ஒத்தசிறைவைத்தாண்ட' என்றமையால், ஒருசேர்ச்சிறைவைத்து அடிமைப்படுத்தியமை பெறப்படும். துணைமென்கொங்கை, மனைவியருடையவை. சுற்றடிக்கு-தோளிலே பொருந்திய இரட்டையான தனக்கையுடைய வெற்றிமகளின் நோக்கம் அவ்விராவணனிடத்திற் செல்லாமையால் என்ற கூறி, நயனம் வாளொத்தமைக்குக் காரணமாக்கி யுரைப்பாருமுளர். 1-ம்:—1மக்கள், வாளோர். 2நாடன். (சஉஉஉ)

10.—இராவணன் எவருமீறித் தனியே கோயில்சேரிதல்.

மந்திரச் சுற்றத் தாரும் வானுதற் சுற்றத் தாருந்
தந்திரச் சுற்றத்தாருந் தன்கிளைச் சுற்றத் தாரும்
எந்திரப் பொறியி னிற்ப யாவரு மின்றித் 1தாளோர்
கிந்திரக் களிறு கூடம் 2புக்கெனக் கோயில் சேர்ந்தான்.

(இ - ன்.) ஆலோசனைக்குத் துணையானவரும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையமனைவிமார்களும் சேனைத்தலைவர்களும் தன் உறவுமுறையார்களுள் எந்திரத்தின்வன்மையால் இயங்குந்தன்மையையுடைய பிரதிமைபோன்று (அசையாது) நிற்க, எவருமில்லாமல், தான் ஒருசிந்திரப்பொடியப்பிய யானை கொட்டாரத்தைச்சேர்வதுபோல அரண்மனையிற் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இராவணன்நிலையைக் கண்டவுடனே திடுக்கிட்டு அசைவற்றுநின்ற மந்திரச்சுற்றத்தார்முதலியோர்க்கு, எந்திரப்பாவை உவமை. போரில் அடிபட்டுக் குருதிநீர்வழியப்பெற்ற இராவணனுக்குச் சிந்திரக்களிறு ஏற்ற உவமையாம். பொறி - பிரதிமை. பி-ம்:—1தானே. 2சேர்ந்தெனக். (கஉஉ௩)

ஈ.—பொற்பீடத்தீருந்த இராவணன் தூதரைக் கொணருமாறு கஞ்சுகியை யேவுதல்.

ஆண்டொரு செம்பொற்பீடத் திருந்துதன் வருத்த 1மாறி
2நீண்டியர் நினைப்பினாகிக் 3கஞ்சுகி யயனின் றுனை
ஈண்டுநந் தூதர் தம்மையிவ்வழித் தருதி யென்றான்
பூண்டதோர் 4பணியின் வல்லி 5யனைவரைக் கொண்டு புக்கான்.

(இ - ன்.) (இராவணன்) அங்கே ஒருசெம்பொன்னினாலியன்ற பீடத்திலே யிருந்து, தன்வருத்தம் சிறிது தணியப்பெற்று, மிகவும்பெருத்த சிந்தையைக் கொண்டவனாகி, அயலில்நின்றவனான கஞ்சுகியைப் பார்த்து, இப்பொழுதேமது தூதரை இங்கே அழைத்து வருவாயென்றான்: (அந்தக்கஞ்சுகியும்), மேற்கொண்ட அந்தக்கட்டையினாலே விரைவிலே அப்படிப்பட்ட தூதரையழைத்துக்கொண்டு (இராவணனுள்ளவிடத்திற்) புகுந்தான்; (எ - று.)

சிறிதுவருத்தத்தணிந்து மேல் செய்யவேண்டுவதைப்பற்றிப் பெரிதும் ஆலோசனைசெய்து, இராவணன் அருகிருந்த கஞ்சுகியைக் கொண்டு தூதரை வருவித்தான். கஞ்சுகி-சட்டையிட்டவனாய்நிற்கும் மெய்காப்பானன். பி-ம்:—1மாற்றி. 2நீண்டதோர். 3காஞ்சுகி. 4பணியன், பணியான். 5நால்வரை. ()

எ.—இராவணன் எங்குமுள்ள அரக்கக்கேனுகளையும் திரட்டிக்கொணருமாறு வந்த தூதர்களை ஏவுதல்.

மனகதி வாயு வேகன் மருத்தன்மா மேக னென்றவ்
1வினையறு தொழிலர் 2முன்னா 3வாயிரர் 4விரவி னாரை
நனைவதன் முன்ன நீர்போய் நெடுந்திசை யெட்டு நீந்திக்
கனைகழ லரக்கர் தானே கொணருதிர் கடிது னென்றான்.

(இ-ன்.) மனகதி வாயுவேகன் மருத்தன் மாமேகன் என்ற இந்தக்குற்றமற்றதொழிலையுடையவர்கள் முதலாக ஆயிரக்கணக்காகவந்துசேர்ந்த தூதரைநோக்கி, (இராவணன்), 'கீங்கள் நினைக்குங்காலத்திற்குட்போய்ப்பெரியஎட்டுத்திசைகளையுங்கடந்து, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த அரக்கரின் சேனையை விரைவில் இட்டுக்கொண்டுவாருங்கள்' என்றான்; (எ - று.)

1வினையறிதொழிலர் என்ற பாடம் - (தாம் செய்யவேண்டிய) செய்கையை ஒழுங்குபெறாமறு செய்ய அறிந்தசெயலையுடையாரென்று பொருள்படும். பி-ம்:-2முன்னின். 3ஆயினர், வாயிலர், வாயிலில். 4வினவினரை. (கஉஉடு)

அ.—தூதுவர் இராவணன்பணியைத் தலைமேற்கொள்ளல்.

ஏழ்பெருங்கடலுஞ் சூழ்ந்த வேழ்பெருந் தீவு 1மெண்ணில் பாழியம் பொருப்புங் கீழ்²பா லடுத்தபா தாளத் துள்ளும்

3ஆழியங் கிரியின் மேலு மரக்கரா னவரை யெல்லார்

4தாழ்விலர் கொணர்கி ரென்ற னவரது தலைமேற் கொண்டார்.

(இ - ள்.) ஏழுபெருங்கடல்கள்கூழ்ந்துள்ள ஏழுபெரியதீவுகளிலும், எண்ணில்லாத [மிகப்பலவான]வலியுள்ள அழகிய மலைகளிலும், கீழ்ப்புறத்திலிருக்கும் பாதாளவுலகத்திலும், சக்கரவாளமலை துமுள்ள அரக்கரானவரையெல்லாம் தாமதியாதவராய் அழைத்துக்கொண்டுவருங்க ளென்று (இராவணன்) கட்டளையிட்டான்; அந்தத்துவரும் அந்தக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டார்கள்; (எ - று.)—ஏழ்.....என்றான்—கீழ்க் கவியற்கூறியதனைவிரித்துக்கூறியது.

பணிராமேற்கொள்ளல் - பணியைத்தட்டாது செய்வென்பதுபடவணக்கத்துடன்கூறுதல். பி-ம்:—1எண்ணென். 2பாரடுத்த, பாற்படுத்த. 3ஆழியின். 4தாழ்விலர். (கஉஉசு)

கூ.—பின் பெருவருந்தத்தோடு இராவணன் மலர்ப்படுக்கையிற் சேரீதல்.

மூவகை 1யுலகு னோரு முறையி²னின் மேவல் 3செய்வார் பாவக மின்ன 4தென்று தெரிகிலர் பதைத்து 5விம்மத் தூவக லாத வைவா 6யெஃகுறத் தொளைக்கை யானை சேவகஞ் 7சேர்ந்த தென்னச் செறிமல் ரமளி சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முறைப்படியிருந்து இட்ட கட்டளையைப் புரிபவராகிய மூன்றலகத்தவர்களும், (இராவணனுடைய)கருத்து இன்னதென்று அறியாதவராகி மனம்வருந்தித் துடிக்க,—(இராவணன்),—மாயிசம்நீங்காத கூரிய முனையுடைய வேலாயுதம்(தன்னை)கன்னுதொளைத்தலால் யானை(தான்)படுக்குமிடத்தைச்சேர்ந்ததுபோல நெருங்கியமலர்ப்படுக்கையிலே சேர்ந்தான்.

இராமனிடர்தோற்ற லாகிய அவமானம் தொளைக்க வருந்தும் நெஞ்சினனாகிய இராவணனுக்கு எஃகு தொளைத்த யானை, உவமை. தொளைக்கை-தொழிற்பெயர்: இனி, தொளைத்த கையையுடைய யானை யென்பாருமுள். தூ - மாயிசம்: பகைவர்மீது ஏறிகையில் அவருடம்பினின்று பற்றியது. பி-ம்:-— 1உலகினுள்ளும், உலகினுள்ளார், 2என்று, 3செய்யப், 4என்றும், 5விம்மித், 6வேல், 7அமைந்தது. (கஉஉஎ)

க0.—இராவணன் பெருநூச்சு விடுதல்.

1பண்ணிறை பவளச் செவ்வாய்ப் பைந்தொடிச் சீதை யென்னும் பெண்ணிறை கொண்ட 2நெஞ்சி னுணிறை கொண்ட பின்னர்க்

கண்ணிறை கோடல் செய்யான் கையறு 3 கவலை சுற்ற
உண்ணிறை மாணந் தன்னை 4 யுமிழ்ந்தெரி யுயிர்ப்ப தானான்.

(இ - ள்.) இன்னிசைநிறைந்த பவளம்போன்ற செந்நிறமான வாயை யுடைய பைம்பொற்றொடியையணிந்த சீதையென்கின்ற பெண்ணை நிறையக் கொண்ட நெஞ்சிலே நாணமானது நிரம்பியபின்னர், (இராவணன்), செயலறுதற்குக்காரணமான கவலை சூழ்ந்துகொண்டதனும் சிறிதும் கண்துயிலாத வளாய், உள்ளேநிரம்பிய அவமானத்தை வெளிப்படுத்துக்கொண்டு நெருப்புப் போல உஷ்ணமாகப்பெருமூச்சவிடலானான்; (எ - று.)

பெண்ணிருந்தநெஞ்சிலே நாணம் நிரம்பிற்று: இதுபொருத்தமேயென்க. பெண் தன் நிறையை [ஆண்மைக்குணத்தை] கைப்பற்றிய நெஞ்சிலேஎன்று உரைப்பாருமுளர். கண்கோடல்- துயிலுதல். பி-ம்:—1 பெண்ணிய, பெண்ணிறப். 2 நெஞ்சன். 3 பழங்கண். 4 உமிழ்ந்தென, உமிழ்ந்துமிழ்ந்து. (கஉஉஅ)

கக.---இராவணன் தன்னைச் சீதை சிரிப்பனேயென்று வருந்துதல்.

1 வானகு மண்ணு மெல்லா நகு²நெடு வயிரத் 3 தோளான்
4 நானகு பகைகு 5 ரெல்லா நகுவரென் றதற்கு நாணன்
வேனகு நெடுங்கட் செவ்வாய் மெல்லியன் மிதிலை வந்த
சானகி 6 நகுவ னென்றே நாணத்தாற் சாம்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) 'வானத்திலுள்ளோர் நகுவர்: மண்ணிலுள்ளோரெல்லாம் நகுவர்: நான் வென்று அவமதித்த பகைவரெல்லாம் நகுவர்' என்பதுபற்றிநாணம் கொள்ளாதவளாய்,—வயிரம்போலுறுதிபொருந்தியநெடியதோள்களையுடையவனான இராவணன்,—வேற்படையைவமதிக்கின்ற நீண்டகண்களையும் செந்நிறவாயினையும் மெல்லியதன்மையையுமுடைய மிதிலாபுரியில்தோன்றிய சானகிப்பிராட்டி சிரிப்பானென்பதுபற்றியே நாணத்தினால் வாடுபவனானான்.

நகுதல் 1 பரிசுசத்தாற்சிரித்தல். நானகுபகைகுள் - இராமலக்ஷ்மண ரென்பர், ஒருசாரார். தான் இவ்வளவுபரிபவமடைவதற்குக் காரணம் சீதையின்பொருட்டுத்தோன்றிய காதலே யாதலால், தன்மாற்றானதுகாதலியான அன்னான் தன்னை நகுதல் இராவணனுக்கு மிகவும்நாணிவாடுவதற்குக்காரணமாயிற்று. பி-ம்:—1 வானமும். 2 மணி. 3 கையான். 4 தான். 5 யாரும். 6 நகுவ னென்று, நகுமென்றுள்ளம். (கஉஉக)

கஉ.—மாலியவான் இராவணன்ருப்பிடத்தைச் சாந்தல்.

ஆங்கவன் 1 றன்மு தாதை யாகிய மூப்பின் யாக்கை
வாங்கிய வரிவி லன்ன மாலிய வா²னென் றேதும்
மூங்கழ லரக்கன் 3 வந்து பொலங்கழ 4 லிலங்கை வேந்தைத்
தாங்கிய வமனி 5 மாதோர் 6 தவிசடைப் பிடஞ் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்த ராவணனுடைய பாட்டனாகிய கிழத்தன்மையால் உடல்வளைந்தகட்டமைந்தவில்லைப்போன்ற [உடல்வளையப்பெற்ற] மாலியவானென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற அழகிய வீரக்கழலையணிந்த

இராட்சசன்,—வந்து, பொன்னாலாகிய வீரக்கழலப் பூண்ட இராவணனைத் தாங்கிய படுக்கையின்பக்கத்து ஒருதவிசு அமைந்தபீடத்திலே சேர்ந்தான்; (எ-று.)

தவிசடைப்பீடம்—மெத்தையிட்ட ஆசனம். 'இலங்கைவேந்தைத்தாங்கிய வமனி' என்ற சொற்சேர்க்கையால், இராவணன் துயரால் ஒடுக்கியுள்ள தன்மை வெளியாம். பி-ம்:—1 முதிய. 2 என்பானோர். 3 வந்தப். 4 அரக்கர். 5 மாட்டோர். 6 தவிசடைப். (கஉ௩௦)

கஉ.—மாலியவான் என்னரே நீந்ததென்று இராவணனை வினாவுதல்.

இருந்தவ நிலங்கை வேந்த வியற்கையை யெய்த நோக்கிப் பொருந்தவந் துற்ற போரிற் 1 ரோற்றனை போலு மென்னு வருந்தினை மனமுந் தோளும் வாடினை நாளும் வாடாப் பெருந்தவ முடைய 2 வையா வென்னுற்ற பெற்றி யென்றான்.

(இ - ள்.) (பீடத்தைச்) சார்ந்தவனாகிய மாலியவான், இலங்காதிபதியாகிய இராவணன் அடைந்துள்ள நிலைமையை யுற்றுப்பார்த்து, 'ஒருபொழுதுக் கெடாத தவப்பயனையுடைய ஐயனே! நெருங்கவந்து நிகழ்த்தபோரில் தோல்வியையடைந்தாய்போலு மென்று கருதும்படிவருத்தி, மனமுந்தோளும் வாடினாய்; நிகழ்த்தசெயல் யாது?' என்று வினாவினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தோற்றனன், தேறினன். 2 வீர. (கஉ௩௧)

க௪.—இராவணன் மறுமொழி கூறத்தோடங்குதல்.

கவையுறு நெஞ்சன் காந்திக் கனல்கின்ற கண்ணன் பத்துச் சிவையின்வா யென்னச் செந்தீ யுயிர்ப்புறத் 1 திறந்த 2 முக்கன் நவையறு பாகை யன்றி யமுதினை 3 நக்கி னாலுஞ் சுவையறப் 4 புலர்ந்த 5 நாவா னினையன 6 சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) துன்பமுற்றமனமுடையவனும், பற்றியெரிசின்ற கண்களையுடையவனும், துருத்திவாய்போன்று செந்தீவெளிப்படுகின்ற மூச்சு வெளிப்படத்திறந்த பத்துமூக்குக்களையுடையவனும், குற்றமற்றவெல்லப்பாகையே யல்லாமல் அமிருதத்தையே நக்கினாலும் சுவையுறைக்காதபடி உலர்ந்தநாவினையுடையவனுமான இராவணன், இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்வதானான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல் கஎ-கவிகளிற் காண்க.

நாக்கில் புனலுறினாலன்றிச் சுவை தோன்றாதாகையால், பாகேயன்றி அமுதும் சுவைதோன்றாதவாறு உலர்ந்துள்ளது இராவணனுடையநாஎன்றார். கவை = கவ்வை: தொகுத்தல். பி-ம்:—1 சிவந்த, சேந்த, சிவக்கும். 2 முக்கணன். 3 நக்குமேனும். 4 உலர்ந்த, உணங்கு. 5 வாயால், நாவன். 6 சோறல். (கஉ௩௨)

க௫.—இராவணன் மாலியவானிடத்து இராமபிரானால் நிகழ்ந்ததைக் கருக்கிக் கூறுதல்.

சங்கம்வந் துற்ற கொற்றத் தாபதர் தம்மோ 1 டெம்மோடு அங்கம்வந் 2 துற்ற தாக வமரர்வந் 3 துற்ற ரன்றே கங்கம் 4 வந் துற்ற 5 செய்ய களத்துநங் குலத்துக் கொவ்வாப் பங்கம்வந் துற்ற 6 தன்றிப் பழியும்வந் துற்ற 7 தென்றான்.

(இ - ன்.) தொகுதியாகப்பொருந்திய வெற்றியையுடைய தவக்கோலுத் தையுடைய மானுடரோடும் எமக்குப் போர்மூண்டதாக, தேவர்களும் (வேடிக் கைபார்க்குமாறு) வந்துவிட்டார்களே; (மேலும்), பருந்து வந்து செருங்கிய (குருதிபடித்ததனும்) செந்நிறமாகத்தோன்றுகின்ற போர்க்களத்திலே, நம்மு டையசுலத்துக்குத் தகாத தோல்வி நேரிட்டதன்றி (எனக்கு) அபகீர்த்தியும் வந்திட்டதென்று கூறினான், (இராவணன்); (எ - று.)—முதலிரண்டடிகள், எமக்கும் இராமலட்சுமணர்கட்கும் போர் நேரின் அமரர் என்வரவேணுமெ ன்று இராவணன் கருதியமையைத்தெரிவிக்கும். அங்கம்-சதுரங்கத்தாற்செய் யப்படும்போர்க்கு, ஆகுபெயர். பி-ஃ—1எற்ற. 2உற்றகாலத்து. 3உற்றதாற் றார். 4வந்துற்றுச். 5செய்யுங். 6ஒன்றே. 7அன்றே. (கஉரு)

கரு.—பதினாறுகவிகள்—இராவணன் மாலியவாண்டித்து இராமன் வல்லமைமுதலியவற்றையெய்தி, நிகழ்ந்தசெயலைத்தேர்வித்தலைக்கூறும்.

முனையமை நிற்கார் குடு முக்கனான் 1முதல்வ ராகக்
கிளையமை புவன மூன்றும் 2வந்துடன் 3கிடைத்த வேலும்
வனையமை வரிவில் வாளி மெய்யுற 5வழங்கு மாயின
இனையவன் றனக்கு 6மாற்று 7தென்பெருஞ் சேனை 8நம்ப.

(இ - ன்.) பெரியோனே! முனைத்தல்பொருந்திய [பிறைவடிவான]சக்தி ரனைச் சிரசிற்கொண்ட முக்கண்ணானசுவபிரான் முதற்கொண்டு மேன் மேல் வளருந்தன்மையைக்கொண்ட மூன்று உலகத்தவரும் வந்து ஒருசேரப் பக்கபலமாய்நின்றாலும், என்னுடைய பெரியசேனையானது, வளைதல்பொருந் திய கட்டமைத்தவல்லினின்று வெளிப்படுகின்ற அம்புகளை உடலின்மீதுதாக் குமாறு பிரயோகிப்பானாயின், (அவ்விராமபிரானது)தம்பியாகிய இலக்குமண னுக்கும் எதிர்த்துநிற்கமாட்டாது; (எ - று.)

இனையவன்வலியை விளக்கியமுதத்தால், இராமபிரானது வலியைப் பெறவைத்தான். புவனமூன்று—இடவாகுபெயராய், மூவுலகத்தினுள்ளாரைக் காட்டிற்று. இராமபிரானுடையவல்லமை பகைவரும்போற்றுமாறுஉள்ளதென் பது, இங்குக் கருத்தத்தகது. “ஸத்ரோஃ ப்ரஃபாதவீர்யஸ்ய” என்றார், ஸ்ரீ வால்மீகிபகவானும். பி-ஃ—1முதலவாக, ஆதியாக, முதல்வனாக. 2கிளர்ந் துடன். 3செழீஇய. 4அற. 5வழங்கும்போது, வழங்குமேலவ். 6ஆற்று. 7எம். 8நம்பாய், என்னே. (கஉரு)

கா. எறித்தபோ ரரக்க ராவி யெண்ணிலா வெள்ள மெஞ்சப்
பறித்தபோ தென்னை 2யந்தப் பரிபவ முதுகிற் பற்றப்
பொறித்தபோ 3தன்னு னந்தக் கூனி⁴கூன் போக வுண்டை
தெறித்தபோ தொத்த தன்றிச் 6சினவுண்மை தெரிந்த தில்லை.

(இ - ன்.) மோதிச்செய்யும்போரில் எண்ணிலாவெள்ளக்கணக்கின்றான அரக்கர்களின் உயிர்கள் ஒழியும்படி (அவ்வயிர்களைக்) கவர்த்தபோதும், அப் படிப்பட்ட அவமானம் என்பிடரியிலே தங்கும்படி (என்முதுகிலேதன் அம்பு களைக்கொண்டு) பதியச்செய்தபோதும், அந்த இராமனுக்குக் கூனியின் கூன்

நீங்கும்படி (வில்லினின்று) மண்ணுண்டையைத்தெறித்தபோது இருந்த நிலைமையையொத்திருந்ததேயன்றிக் கோபமுண்மை தெரிந்ததில்லை; (எ-று.)

இளமையில் எவ்வாறு வினையாட்டாகக் கூனியின்கூனிற் பமொறு வில்லில் மண்ணுண்டையை வைத்துத் தெறித்தானோ, அவ்வண்ணம் வினையாட்டாகவே பலவெள்ளக்கணக்கான அரக்கவீரரை ஆவிகொண்டானேயன்றி இராமன் சிறிதும் சிரமப்பட்டது யில்லை, பெருங்கோபங்கொண்டு இப்போரைச் செய்தானுமல்ல எனன்று இராமனுடைய வீரப்பெருமையை வியந்தவாறு. இப்படிப்பட்ட அவமானமென்று எடுத்துச்சொல்ல இயலாமையால் 'அந்தப்பரிபவம்' என்றது. எறித்த-வலித்தல்விகாரம். பி-ம்:—1போழ்து. 2இந்தப். 3 அன்னாள், அந்நாள். 4போதாமல். 5போழ்தொத்ததல்லால். 6சினமுண்மை. (கஉ௩௫)

கஅ. மலையுறப் 1பெரிய ராய வானொயிற் றாக்கர் தானை
நிலையுறச் 2செறித்த வெள்ள நூற்றிரண் 3டெனினு நேரே
4குலையுறக் 5குளித்த வாளி குதிரையைக் 6களிற்றை 7யாளின்
8தலையறப் பட்ட தல்லா லுடல்களிற் றங்கிற் றுண்டோ.

(இ - ள்.) மலையையொப்பப் பெரியவராயிருந்த வாள்போற்கூரிய பற்களையுடைய அரக்கரின் சேனை நிலையாகநெருங்கிய நூற்றிரண்டுவெள்ளத்தளவையுடையதாயிருந்ததானாலும், (இராமபிரானும் செலுத்தப்பட்டுக்) குறிதவறாமல் கூட்டமாகப்பாய்ந்த அம்புகள்யாவும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் பதாநிகளையும் தலைகளைத்துண்டித்துக் கீழ்வீழ்ச்செய்ததல்லது எந்த உடலிலேனும் தடைப்பட்டுகின்றது (ஒன்று) உண்டோ? (எ - று.)

இராமசரங்கள் தவறாமல் இலக்கை வீழ்த்தியேநின்றன வென்றவாறு. தங்கிற்று-வினையாலணையும்பெயர். ஐச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் "வரிசிலை" (உச)என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1பெரியவாய,பெரியரான. 2சேர்ந்த. 3அதனை. 4கொலை. 5குளித்த. 6கழித்த. 7ஆனைத். 8தலைகளைத்தள்ளிற்று.

கக. போயபி னவன்கை வாளி யுலகெலாம் புதுவ தல்லால்
ஒயுமென் றுரைக்க லாமோ ஆழிசென் றுறு மூழித்
தீயையுந் தீய்க்குஞ் செல்லுந் திசையையுந் தீய்க்குஞ் 1செப்பும்
வாயையுந் தீய்க்கு முன்னின் மனத்தையுந் தீய்க்கு மன்னோ.

(இ - ள்.) அவ்விராமன்கையினின்று அம்பு வெளிப்பட்டபின் உலகெல்லாம் புகுந்துசெல்வதல்லாமல் ஊழிக்காலமவ்வளவுநாள் கழிந்தாலும் ஒய்ந்து விடுமென்று உரைத்தற்கு இயலாமோ? [இயலாது]: (அவனுடைய அம்புகள்), கற்பாந்தகாலத்துத்தோன்றும் அக்கினியையும் தீய்த்துவிடும்; செல்லுகின்ற திக்குக்களையெல்லாம் தீய்த்துவிடும்; (எதேனும் மாறாகச் சொல்லத்தொடங்கினால் அங்கனஞ்சொல்லுகின்ற வாயையும் தீய்த்துவிடும்; (மனத்தில் மாறுபட) எண்ணினால், (அவ்வாறுஎண்ணுகின்ற)மனத்தையுந் தீய்க்கும்; (எ - று.) —பி-ம்:—1செல்லின், சொல்லும். (கஉ௩௬)

20. மேருவை¹ப் பிளக்க 2வென்றால் விண்கடந் 3தேக 2வென்றால் பாரினை 4யுறவ 2வென்றால் 5கடல்களைப் 6பருக 2வென்றால்

ஆருமே 7யவற்றி னூற்ற 8லாற்றுமே லனந்த கோடி
மேருவும் 9விண்ணு மண்ணுங் கடல்களும் வேண்டு மன்றே.

(இ - ள்.) மேருவைப் பிளக்க என்று சொன்னாலும், ஆகாயத்தைக் கடந்து அப்பாற்செல் என்றாலும், பூமியை யூடுருவுக என்றாலும், கடல்களைப் பருகுக என்றாலும், அந்த (இராமபிரானது) அம்புகளின் வல்லமைக்கு நிரம்பியிருக்கும்; (அந்த அம்புகளின் விசைபைத்) தாக்குவதென்றால், (அப்போது) அந்தகோடிக்கணக்கான மேருமேலையும் ஆகாயமும் இரத்தப்பூலோகமும் கடல்களும் வேண்டும்; (எ-று.)—அன்றே-தேற்றம்.

“மேலயுற” என்றபாடல்முதல் மூன்று செய்யுட்களால் இராமபிரானது தின் தன்மை கூறப்பட்டது. 13-ம்:-1உருவும், உருவ, பிளக்கும், 2வேண்டில், என்னின். 3எகும். 4உருவும், பிளக்கும். 5பவ்வத்தைப். 6பருகும். 7அவற்றி னுலே. 8ஆறுமே, ஆருமேல். 9மண்ணும்விண்ணும். (கஉ௩அ)

2க. வரிசிலை நாணிற் கோத்து 1வாங்குதல் விடுத 2லொன்றுக்
3தெரிசில 4ரமர ரேயு 5மரவன் செய்கை தேர்வார்
பொருசினத் தரக்க ராவி 6போக்கிய போக வென்று
7கருசுவேயுலக 8மெங்குஞ் சரங்கனாய்க் காட்டு மன்றே.

(இ-ள்.) (இராமன்)கட்டமைத்தவிலை நாணியிலே கோத்துவளைத்தலையும் (அம்புகளைத்தொடுத்து) விடுதலையும் ஒன்றையும் அமரர்களும் தெரிந்து கொள்ளமுடியாதவராயினர்; அந்தஇராமனுடையசெய்கையை ஆராய்ந்துஅறியக்கூடியவர் யாவர்? (இராமன்) ‘போர்செய்யுந்தன்மையுள்ள சினங்கொண்ட அரக்கரின் உயிர்போகும்படி செல்க’ என்று (தன்அம்புகளைக்குறித்து) எண்ணவே, உலகமுழுதும் அம்புமயமாகவே யாய்விடும்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரானது அம்புவிடுத்திதன் கூறப்பட்டது. 13-ம்:--
1வாங்கினன். 2என்றும். 3தெரிசிலது. 4அமர்தனூற்றல். 5ஆரதன், ஆதவன், ஆர்த்தனர். 6போகிய, போகுக, போகிலார். 7கருதிய. 8எல்லாம். (கஉ௩க)

22. நல்லியற் கவிஞர் நாவிற் பொருள் குறித் 1தமர்ந்த 2நாமச்
சொல்லெனச் 3செய்யுட் கொண்ட தொடையெனத் தொடை
5எல்லையில் செல்வந் தீரா விசையெனப் பழுதி லாத [யை 4நீக்கி
பல்லலங் காரப் பண்பே காருத்தன் பகழி மாதோ.

(இ - ள்.) கருத்தனுடையமரபில்தோன்றியவனான இராமனுடைய அம்புகள்,—நல்லியல்பைக்கொண்ட [சிறந்த] கவிஞரின் நாவிலே பொருளைக் குறித்துப்பொருந்திய சிறப்புப்பொருந்திய சொற்கள்போலவும்,—(அவர்களின்வாயிலிருந்துவருகின்ற) செய்யுள்கொண்டெள்ள தொடைபோலவும், தொடையைத்தவிர்த்து (அச்செய்யுளில்) வரம்பில்லாத சிறப்பினின்றூங்காத இசைபோலவும் பொருந்தி, குற்றமற்ற பலவகைப்பட்ட அலங்காரத்தின் தன்மையைக்கொண்டதேயாம்; (எ - று.)

மிகவும் பலதிறப்பட்டு மேன்மேல்வருவனவாய்ப் பயன்விளைத்தலில் காருத்தன்பகழிக்குக் கவிஞரின்நாவிற்கொல் முதலியன உலமையாம்.

தொடையாவது-பலஅடிகளிலாவது பலசீர்களிலாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத்தொடுப்பது. அது-எதுகை மோனை முரண் அளபெடை இயைபு என்பவற்றைப் பிரதானமாக ஐந்துவகைப்படும்: இவற்றைவிரித்து “மெய்பெறுமரபிற் றெடைவகைதாமே, யையீராயிரத் தாறைஞ்ஞாற்றெடு, தொண்டெலையிட்ட பத்துக்குறையெழு, தூற்றென்பெதென்பவுணர்ந்திசினோரே” எனக் கூறி, “தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பிலபல்கும்” என்று இவைவரம்பிலவாமென்று கூறியமையுந் காண்க. தொடை - ஏகபாதம் சுழிகுளம் சக்கரபந்தம்முதலிய சொல்லலங்காரமென்பாரு முளர். இசை-தொளி: காப்பியத்திற்குச்சிறந்தது இதுவே. இனி, இசை-இராகமெனக்கொண்டு, செய்யுளினிசைகள் பண்ணமைத்துப் பாடவல்லோரின் திறத்திற்கு ஏற்பப் பல்குமென்பர். அலங்காரங்களை முப்பத்தைத்தென்றும் தூறு என்றும் வேறுவகையாகவும் விரித்துரைத்தலைக் காணலாம். பி-ம்:—1 அமைந்த. 2 ஞானச். 3 செப்பக். 4 நோக்கில். 5 எல்லையிற்சென்றுத். 6 வழுவிலாத, வழுவிலாத். (கஉச௦)

உ௩. இந்நிரன் குவிச வேலு மீசன்கை யிலேமுன் 1 நென்னும் மந்திர வயிலு 2 மாயோன் வளையெஃகின் வரவுக் கண்டேன் அந்தர நீளி தம்மா தாபத நம்புக் காற்று 3 நொந்தனர் 4 யான லாதா ராரவை 5 நோக்க கிற்பார்.

(இ-ள்.) இந்நிரனுடையவச்சிராயுதமும், சிவபெருமானதுகையிலுள்ள மூன்று இலைவடிவுகொண்ட மந்திரசத்திபொருந்திய குலப்படையும், மாயையையுடையவனான திருமாலின் சக்கராயுதமும் ஆகிய இவற்றின் வருகையையும் கண்டிள்ளேன்: (அவற்றிற்கும் இராமன் அம்பிற்கும்) தாரதமியம், மிகுதியாகவுள்ளது; (வச்சிரப்படைமுதலியவற்றை அலட்சியமாகப்பொறுத்த) யான், தாபதனான இராமனுடைய அம்பின்வேகத்தைப் பொறுக்கமாட்டாது வருந்தினேன்: நானல்லாதமற்றையோரில் யாவர் அந்த அம்புகளைக் கண்டெடுத்ததான் பார்க்கவல்லமையுடையவர்? [எவருயில்லையென்றபடி].

வேல் எஃகுஎன்ற சிறப்புப்பெயர்கள், பொதுப்பொருளின்மேலானவாய்ப்படைக்கலமென்றபொருளைத் தந்தன. எஃகின்வரவும் எனவந்ததற்கு ஏற்ப, குவிசவேல் அயில்என்றவிடங்களில் குவிசவேல்வரவும் அயில்வரவும் என்று உரைக்க. யான் தாபதனம்பால் நொந்தே னாயினும், கண்டெடுத்தப்பார்க்கவாவது வல்லமை எனக்கு உண்டு: அதுவும் மற்றையோர்க்கில்லை யென்பது, நான்காமடியிற் கூறிய பொருள். பி-ம்:—1 ஏற்ற. 2 மாயன் திரியின். 3 நொந்தனர். 4 யானேயென்றால். 5 நோக்கிற்பார். (கஉச௧)

உ௪. பேயிருந் 1 கணங்க ளோடு சுடுகளத் துறையும் பெற்றி ஏயவன் றோள்க ளெட்டு மிந்திர னிரண்டு தோளும் மாயிரு ஞால முற்றும் வயிற்றிடை வைத்த மாயன் ஆயிரத் தோளு மன்னான் விரலொன்றி 3 னூற்ற லாற்று.

(இ - ள்.) பேய்களின்பெருக்கூட்டத்தோடு மயானத்திலே வாழ்கின்ற தன்மை பொருந்தியவனான சிவபெருமானது எட்டுத்தோள்களும், இந்நிர

ஊடைய இரண்ட்தோள்களும், மிகப்பெரியபூமிப்பரப்படங்கலும் வயிற்றிலே ஷைத்த திருமாலின் ஆயிரத்தோள்களும் அந்தஇராமனுடைய ஒருவிரலின் வலிமைக்கும் தாளமாட்டாது; (எ - று.)—பி-ம்:--1கணக்களோடும். 2ஒன் றிற்கு, ஒன்றில். 3ஆற்றலோதான். (கஉசஉ)

உரு. சீர்த்தவீ ரியரா யுள்ளார் செங்கண்²மா வெனினு மியானக் கார்த்தவீ ரியனை நேர்வா ருளரெனக் கருத லாற்றேன் பார்த்தபோ தவனு³மற்றத் தாபதன் றம்பி பாதத்து ஆர்த்ததோர்⁴ துகளுக் கொவ்வா ராவற்ற காற்ற கிற்பார்.

(இ - ன்.) சிறப்புப்பொருந்திய வீரமுள்ளவராயிருப்பவர் சிவந்தகண் கையுடைய திருமாலேயாக விருந்தாலும், நான் அந்தக்கார்த்தவீரியார்ச்சகனனை ஒப்பவர் உள்ளா ரென்று கருதுதலைச் செய்யேன்: ஆலோசித்துப்பார்க்குமிட த்து, அந்தக்கார்த்தவீரியார்ச்சகனனும் அந்தத்தவக்கோலத்தைபுடைய இராம னுடைய தம்பியின் பாதத்திலே ஒட்டிக்கொண்டுள்ளதான ஒருதுகளுக்கும் ஒப்பாகான்; (இவ்வாறாயின்), அந்தஇராமனுக்குமுன் நிற்க வல்லவரயாவர்? மற்ற - அசை. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “முப்புரம்” என்ற அடித் தபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி - ம்:--1வீரியனாயுள்ளான், வீரியனாயுள்ள. 2மால்முதலோர்மற்றைக். 3மற்றுத். 4துகளும். (கஉச௩)

உசு. முப்புர¹மொருங்கச் சுட்ட முரிவெஞ் சிலையும் வீரன்² அற்புத³வில்லுக் கைய வம்பெனக் கொளலு மாகா ஒப்புவே றுரைக்க லாவ தொருபொரு ளில்லை வேதந் தப்பின போது மன்னான் றனுவுமிழ் சரங்க டப்பா.

(இ-ன்.) ஐயனே! முப்புரங்களையும் அழியும்படிசுட்ட வலிமைபொருந்திய கொடியவில்லும், வீரனான இராமனுடைய அற்புதத்தன்மையையுடைய வில்லு க்குமுன்னே வினோதத்துக்காகக்கொள்ளுதற்கும் உதவாது; அத்தற்குஒப்பாகச் சொல்வதற்கு வேறொருபொருளு மில்லை: வேதம் பொய்ப்பதாயினும், அந்த ராமனுடையவில் வெளிப்படுத்துகின்ற அம்புகள் தவறமாட்டா; (எ - று.)

தனுவுமிழ்சரங்கள் தப்பா - கோதண்டத்தினின்று வெளிப்படும் அம்புகள் இலக்கைத் தவறாமலழிக்கு மென்றபடி. ஒருங்குதல்-அழிதல். பி-ம்:--1முருங் கச்செற்ற. 2அப்புதை. 3வில்லுக்கம்மா, வில்லுக்காற்றா. (கஉசச)

உஎ. 1உற்பத்தி யயனே யொக்கு மோடுட்போ தரியே யொக்குக் கற்பத்தி னரனே யொக்கும் பகைகளுரைக் கலந்த காலைச் 2கிற்பத்தி னம்மா ற்பேசச் சிறியவோ³ வென்னைத் தீராத் [டோ. 4தற்பத்தைத் துடைத்த வென்றாற் பிறிதொரு சான்று முண்

(இ-ன்.) (அந்தஇராமனது அம்புகள்),—தோன்றும்போது (நான்குமுகக் கையுடைய) பிரமதேவனையே யொத்திருக்கும்; (பகைவரைநோக்கி) ஒடும் போது (ஆயிரம்முகக்கையுடைய) திருமாலையே யொக்கும்; பகைவரை (பழி க்குமாறு) சேர்ந்தபோது யுகார்த்தகாலத்துத்தோன்றுகின்ற காலருத்திரமூர் த்தியையே யொத்திருக்கும்: (அந்தஅம்புகள்), செய்யுள்தொழில் திறமையில் ஈம்மாத்தேசும்படி அற்பமானவையோ? (அவை), என்னையும் (ஒருபோதும்)

கீங்காதசெருக்கைப் போக்கின வென்றால், (அவற்றின் திறமைக்கு) ¹செருகு சாட்சியும் வேண்டாமோ? (எ-று.)—தர்ப்பமென்றவடசொல்-செருக்குஎன்ப பொருள்படும். பி-ம்:—1உற்பத்தில். 2செற்பத்தை. 3என்றுந்திராத், எனது தீரத், என்றுந்தேரைத். 4சுற்பத்தைத்தொடர்ந்தது, தற்பத்தைத்துடைக்கும்.

2௮. குடக்கதோ குணக்க தேயோ கோணத்தின் பாலதே யோ, தடத்தபே ருலகத் தேயோ விசும்பதோ வெங்குந் தானோ, வடக்கதோ தெற்க தோவென் 1றுணர்ந்திலன் மனிதன் 2வல்வில், இடத்ததோ வலத்த தோவென் 1றுணர்ந்திலே னியானு மின்னும்.

(இ - ள்.) 'மனிதனான இராமன் கொண்டுள்ள வலிய வில்,—மேற்குப் புறத்ததோ? கிழக்குப் புறத்ததோ? வடக்குப் புறத்திலுள்ளதோ? தெற்குப் புறத்திலுள்ளதோ? மூலத்திசையினிடத்துள்ளதோ? விசாலமான பெரிய உலகத்திலுள்ளதோ? விசும்பிலுள்ளதோ? (அல்லது) எக்குந்தான் உள்ளதோ?' என்ற இவ்விஷயத்தை (யான்) உணர்ந்தேனில்லை; (அன்றியும், அவ்வில்),—வலப் புறத்திலுள்ளதோ, இடப்புறத்திலுள்ளதோ என்றும் இன்னும் உணர்ந்திலேன்.

பலவகைச்சாரியுடனே கண்ணெடுத்து நிதானித்துப்பார்க்கமுடியாத படி மேன்மேல் அம்புமழை பொழிவதால், இன்னதிசையிலிருந்து அம்புமழை பொழிகின்ற தென்பதாவது, அவ்வில் இராமனுக்கு இன்னபுறத்திலுள்ள தென்றாவது இராவணனுக்கு அறியமுடியாததாயிற்றென்க. உலகத்து = உலகத்தது: விகாரம். பி-ம்:—1அறிந்திலன். 2கைவில். (கஉசக)

2௯. ஏற்றமொன் றில்லை யென்ப தேழைமைப் பால தன்றே ஆற்றல்சால் கலுழ னேதா னூற்றுமே யமரி னூற்றல் காற்றறையே மேற்கொண் டானோ கனலையே கடாவி னானோ கூற்றையே 1பூர்கின் றானோ குரங்கின்மேற் கொண்டி னின்றான்.

(இ - ள்.) (இராமன்),—காற்றையே வாகனமாகக்கொண்டுள்ளானோ? அக்கினியையே யேறிச் செலுத்துகின்றானோ? யமரையே வாகனமாகக்கொண்டுள்ளானோ? (இவையொன்றையும் வாகனமாகக்கொண்டுள்ளானல்லன்): ஒரு குரங்கின்மேல்தான் ஏறிக்கொண்டின்னான்; (அந்தவாகனமாகிய குரங்கு) போரிற்செய்யுஞ்செயலை, வலிமையிக்க கருடன்தான் செய்யவல்லதோ? (இப்படிப்பட்டவாகனத்தைக்குறித்து) ஒரு ஏற்றமுமில்லையென்று சொல்வது, அறிவீனத்தின்பாற் பட்டதேயாமன்றோ; (எ - று.)—இதனால், இராமன் கொண்ட அறமானாகிய வாகனத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1மேற்கொண்டானோ. (கஉசஎ)

௩0. போயினித் தெரிவ 1தெண்ணே பொறையினு லுலகம் போ லும் வேயெனத் தகைய 2தோளி யிராகவன் மேனி 3நோக்கித் தியெனக் கொடிய 4வீரச் சேவகச் செய்கை கண்டால் நாயெனத் 5தகுத மன்றே காமனு நாமு மெல்லாம்.

(இ - ள்.) (நாம் போர்க்குப்) போய் இனித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? பொறுமையினும் பூமிதேவியையொத்திருப்பவளாகி மூங்கிவென்று சொல்லத்தக்கதோளையுடையாளான சிதை இராமனுடைய உடம்.

பைப்பாசுத்து நெருப்புப்போற்கொடிய (அவனது) வீரச்செய்க்கையையும்கண்டால் [கண்டிருத்தலால்] (அன்னாளுக்கு), காமனும் யாமுமாகிய யாவரும் நாயென்றுசொல்லுதற்குத்தகுவோ மன்றோ? (எ - று.)

மேனிவிஷயத்திற் காமன் நாயெனத்தக்கான்: சேவகச்செய்கையில் நான் நாயெனத்தக்கே நென முறைநீரன்றையாகக் கருத்துக்காண்க. அழகில் மன்மதனை உவமைகூறுவது, மரபு. நாம் - செருக்குப்பற்றியபன்மை. பி-ம்:—1என்னோ. 2தோளிக்கு. 3தோக்கில். 4வீரச்சேவகன், வீரன்சேவகன். 5தருவது, தருமது. (கஉசசி)

௩௧. வாசவன் மாயன் மற்றை மலருளோன் மழுவா ளங்கை ஈசனென்¹ றீனைய தன்மை யினிவரு மிவரா லன்றி நாசம்வந்² துற்ற போது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன் பூசல்வண்³ றுறையுந் தாரா யிதுவிற்குப் புருந்த தென்றான்.

(இ - ன்.) ஆரவாரிக்கின்ற வண்டுகள் தங்குகின்ற மாலையையுடையவனே! (எனக்கு) நாசம்வந்துநோந்தாலத்தில், இத்திரன் திருமால் மற்றுமுள்ளதாமரைமலரில்வாமும்பிரமன் மழுப்படையை அழகியகையிற்கொண்ட சிவன்என்ற இப்படிப்பட்ட இனிவந்ததன்மையையுடைய இவர்களாலேயல்லாமல், சிறந்ததொருபகையை யடைந்தேன்: இது இங்கு நிகழ்த்தது என்று (இராவணன் மாலியவானிடத்துக் கூறினான்; (எ - று.)

தான் இராமனால் இறக்கும்படியிருக்கு மென்பதை மாலியவானிடம் தெரிவித்தவாறு. வாசவன்முதலியோர் தன்னால்வெல்லப்பட்டவ ராதலின், 'இனிவருமிவர்' என்கிறான். பி-ம்:—1இனையாரானவெறுழ்வலியவரால், இனைய...இழிவருமிவரால், இனையாரன்றே...இவரால். 2உற்றதேனும். 3அறையும். (.)

௩௨.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - மாலியவான் இராவணனுக்குத் சில அறிவுறுத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

முன்¹ னூரைத் தேனை வாளா முனிந்தனை முனியா வும்பி இன்னுரைப் பொருளுந் கேளா யேதுவுண் டெனினுமோராய் நின்னுரைக் குரைவே றுண்டோ நெருப்புரைத் தாலு நீண்ட மின்னுரைத் தாலு மொவ்வா² னினாங்கொளி யலங்கல் வேலாய்.

(இ-ன்.) (அதுகேட்டமாலியவான், இராவணனைநோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்வான்:—) நெருப்பை உரையிட்டாலும் நீண்டமின்னலை யுரையிட்டாலும் ஒப்பாகாத விளங்குகின்ற ஒளியைக்கொண்ட (வெற்றி)மாலேகுடிய வேற்படையையுடையவனே! முன்னே (இராமனுடையஆற்றலைச்) சொன்ன என்னை வீணாகக்கோபித்தாய்; கோபித்தலென்றகுணத்தையேகொள்ளாத உன்மப்பிலிவிஷணனுடைய இனியவாசகத்தின்பொருளையும் (காதுகொடுத்துக்)கேளாதுவிட்டாய்; (நாககள் இவ்வாறுகூறுவதற்குக்) காரணங்களுண்டு என்றாலும், ஆராயாதுவிட்டாய்; உன்னுடையவார்த்தைக்கு (மாறான)உரையும் உண்டோ? (எ - று.)

உணக்குமுன்னே எவராலும் மாறாகச்சொல்லவியலாதுஎன்பது 'நின்னுரைக்குரைவேறுண்டோ?' என்பதன்கருத்து. 'உன்வார்த்தைக்கு மாற்றி

ல்லீ, உரையிலீ' என்று உலகிவழங்கும் பழமொழி. இங்கு அணைந்திருத் தல்காண்க. இவ்வாறு வருவது - உலகவழக்குவிரிசீயணியெனப்பெம். உரைத் தல்-மாற்றையறியும்படி தேய்த்துப்பார்த்தல்: பொன் வெள்ளிகட்டுஉரிய இச்செயல் ஓபசாரிகபிரயோகமாக, வேலின் ஒளியினுடையமாற்றை யறியு மாறுநெருப்பையும் மின்னையும் உரைத்தாலு மென்றார்: நெருப்பையும் மின் னையும்விட ஒளி விஞ்சியிருப்பது வேற்படையென்றவாறு. 13-ம்: --1 உரைத் தோனை. 2 விலக்கொளி. (௧௨௫0)

௩௩. உளைவன வெணினு மெய்ம்மை 1 புற்றவர் முற்று 2 மோர்ந்தார் விளைவன சொன்ன போதுங் 3 கொள்கிலாய் விடுதல் கண்டாய் 4 கிளைத்தரு சுற்றம் வெற்றி 5 கெண்மைநங் கல்வி செல்வங் களைவரு தானை யோடுங் 6 கழிவது காண்டி யென்றான்.

(இ - ன்.) (மனத்துக்கு) வருத்தத்தைவிளைப்பனவாயிருந்தாலும், மெய் ம்மையான உறவினர் முழுதும் ஆராய்ந்தவராய் விளையப்போகின்றவற்றைச் சொன்னபொழுதிலும், (அவற்றை யேற்றுக்) கொள்ளாதுவிட்டிடுதலைச் செய் தாய்: (அதன்பயனாக), தொகுதியாகவுள்ள சுற்றத்தாரும் வெற்றியும் நட்பும் நம்முடையகல்வியும் செல்வமும் களைப்பையடைகிறதானையோடு இறந்து படுவதை (இனிச்) காண்பாய் என்றான்; (எ-று.) -- 'களைவருதானை' என்பதற்கு- ஒளிவளரப்பெற்றசேனை என்றது முண்டு. 13-ம்: --1 உற்றவா. 2 ஓர்ந்து. 3 கொள் கலாய்விடுதல், கொள்கிலைவிடுதி. 4 கிளைவரும். 5 கிழமைதம், கீழமையில. 6 களைவது, கழிவதும். (௧௨௫௧)

௩௪. -- அப்போது மகோதரன் வந்து கூறத்தொடங்குதல். ஆயவ னுரைத்த லோடு மப்புறத் 1 திருந்த 2 வாணன்ற 3 மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன் கடிதின் வந்து 4 தீயெழு 5 நோக்கி யென்னிச் சிறுமைநீ செப்பிற் றெண்ண 6 ஓய்வுறு சிந்தை யானுக் குறுதபே ருறுதி சொன்னான்.

(இ-ன்.) அந்தமாலியவான் சொன்னவுடனே, -- அப்புறத்திலேயிருந்தவ னான மிக்கமாயைகள் பலவற்றிலும் வல்லவான மகோதரனென்பவன், -- விரை வில்வந்து, நெருப்புப்பொறிபறக்க (அந்தமாலியவானைப்) பார்த்து, 'இப்படிச் சிறுமையாக நீ சொல்லியது என்னே!' என்று (அவனை அட்டி), ஓய்ந்துள்ள மனத்தைக்கொண்டவனான இராவணனுக்கு (அக்காலத்திற்கு) ஏற்காத பெரிய உறுதிமொழிகளைச் சொல்லலானான்; (எ-று.) -- மகோதரன் இராவணனுக்குக் கூறும் உறுதியை மேல்எழுதல்களிற் காண்க. 13-ம்: --1 இருந்தான். 2 ஆண்ட. 3 மாய்கைகள். 4 தீயென. 5 விழித்துநோக்கிச்சிறுமையென், நோக்கியிச்சிறு மையென், நோக்கியென்னீச்சிறுமையென். 6 ஓயுறு. (௧௨௫௨)

௩௫. -- இது முதல் ஏழுக்கவிகள் - ஒருநொடரி. மகோதரன் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

நன்றியி் தென்று 1 கொண்டா 2 நையத்தினை நயந்து வேறு வென்றயே யாக 3 மற்றும்த் தோற்றுயிர் விடுதலாக ஒன்றிலே நின்றல் போலா முத்தமர்க் குரிய தொங்கிப் பின்றுமே 4 லவனுக் கன்றோ பழியொடு நாகம் பிண்ண.

(இ - ள்.) இனியதை (ப் பெற) விரும்பி, 'இது நல்லது' என்று (ஒரு செயலை)மேற்கொண்டால், (அதனால் தோல்விக்கு) வேரான வென்றியேவினையட்டும்: அன்றி, மாறாகத் தோற்று உயிரை விடும்நிலையே நேரட்டும்: (தாம் மேற்கொண்ட அந்த) ஒருசெயலிலே (உறுதியாக) சிற்பதே உத்தமர்க்குஉரிய செயலாம்: மணந்தனாந்து (தாம் மேற்கொண்டசெயலை நிகழ்த்தப்) பின்வாங்குவானாகில், அங்கனஞ்செய்பவனுக்குப் பின்பு பழியும் நாரும் (வினையும்) அல்லவோ? (எ - று.)—இதனால், ஒருகால் தோல்விகேருமென்று தோன்றிலும், மேற்கொண்டசெயலினின்று பின்வாங்குதல் தகாதெனக் கூறியவாறு. பி-ம்:—1கொண்ட, கொண்டு, கொண்டார். 2நயந்தனை. 3மற்றுந், வேறு, மாறுந், மற்றோர். 4அவருக்கு. (கஉரு௩)

௩௬. திரிபுர 1மெரிய வாங்கோர் தனிச்சரந் தூரந்த செல்வன்
2ஒருவனிப் புவன 3முன்று மோரடி யொடுக்கிக் கொண்டோன்
பொருதுணக் குடைந்து போனார் மானிடர் பொருத போர்க்கு
வெருவுதி போலு 4மன்ன கயிலையை வெருவல் கண்டாய்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்கள் எரியும்படி அங்கே ஒப்பற்றதனிப்பாணத்தைச் செலுத்திய அஷ்டடைசுவரியங்கட்குஉரியவனான சிவபெருமானும், தானொருவனாக இந்தப்புவனங்கள் மூன்றையும். ஓரடியிலேயடக்கச்செய்த திருமாலும், போர்செய்து உணக்குத் தோற்றுப்போனார்கள்; மன்னவனே! கயிலையை யசைத்தவனே!மானிடர் பொருத போருக்கு(நீ)அஞ்சுவாய்போலும்; (எ - று.)—இதனால், மனிதர்புரியும்போர்க்கு நீ வெருவவேண்டுவதில்லையென்று உறுதிசூறியவாறு. பி-ம்:—1திய. 2ஒருதனிப். 3எல்லாம். 4மானக், மேனிட். (கஉரு௪)

௩௭. வென்றவர் தோற்பார் தோற்றோர் வெல்குவ ரெவர்க்கு மேலாய்
நின்றவர் தாழ்வார் தாழ்த்தோ 1ருயர்குவர் 2நெறியு ம்மீதே
3என்றன ரறிஞ ரன்றே யாற்றலுக் கெல்லையுண்டோ
4புன்றவ 5நிருவர் போரைப் 6புகழ்தியோ புகழ்க்கு மேலோய்.

(இ - ள்.) 'வென்றவர் தோற்பார்கள்: தோற்றவா வெல்வார்கள்: எவர்க்கும்மேலாகநின்றவர் தாழ்ச்சியடைவார்கள்: தாழ்த்தவர்மேன்மையடைவார்கள்: (உலகத்து ஈடக்கும்) முறையும் அவ்வாறானதே' என்று அறிந்தவர் கூறினாரன்றோ! வல்லமைக்குஒருஎல்லையுண்டோ? (யார்)புகழ்ச்சிக்கும்மேம்பட்டிருப்பவனே! (இவ்வாறு இருப்ப), புல்லியதவத்தையுடைய இராமலட்சுமணரிருவரின்போரைப் புகழ்கின்றாயோ? (எ - று.)

வென்றவர் தோற்பதுமுதலியன உலகத்தியற்கையையாதலால், இராமலட்சுமணர் வென்றார்போன்றார்: இதுபற்றி, அன்னரைப்புகழ்வது தகுதியோ? என்றவாறு: இனி, நீஇராமலட்சுமணரினவீரத்தைப் பாராட்டிக்கூறுவது வெற்றிதோல்வியொருதலையல்ல என்பது பற்றிப்போலும்: இவ்வாறு இருப்பது அறிஞரின்கையென்று இராவணனைச் சமாதானப்படுத்தியவாறெனக் கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—1உயருவர். 2நெறியுமீதே, நெறியின்மீதே, செயலீதே. 3என்றவர். 4புன்றொழில். 5மனிதர். 6புகழ்தி. (கஉரு௫)

உஅ. தேவியை விடுதி யாயிற் 1 தீருமுன் நீமை யன்றேல்
ஆவியை 2 விடுத லன்றி யல்லதொன் ருவ துண்டோ.
தாவரும் பெருமை 3 யம்மா 4 நீயினித 5 தாழ்த்த தென்னே
6 காவல் விடுதி யின்றிக் கையறு 7 கவலை நொய்தின்.

(இ - ள்.) தேவியை[சீதையை]விடுவாயானால், உனக்குத்தீமைவாராமல் (திண்ணமாகத்)தீரும்: அவ்வாறுவிடாவிடின் (அதமபட்சமாக நேரக்கடியது) உயிரைவிடுவதல்லது, வேறொன்று நடப்பதுண்டோ? (இதுவரையில்) அழித வில்லாத(உன்)பெருமையை இப்போது நீ தாழ்த்துகொள்வது எதற்கு?காவ லனே! இந்தச்செயலுதற்குக் காரணமான கவலையை இன்றுவிவரவில் விட் டிடுவாய்;(எ-று).—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: எதற்குக் கலங்காத மனநிலை யையுடைய இராவணன் தன் மனநிலை கலங்கியதுகுறித்து வியந்தமையைத் தெரிவிக்கும். இக்கையறுகவலை இன்றுநொய்தின்விடுதியென்க.

இதனால், சோர்வுக் கவலையும் நீங்கி, உறுதிக்கொள்வா யெனத் தெரு ட்டியவாறு. பி-ம்:—1 திறலததீருமன்றே, தீருநின்றிறலுமன்றே, திறலது தீருமன்றேல். 2 விடுதலல்லாலன்றிமற்று, விடுவதல்லாலன்றிமற்று. 3 ஐயா. 4 நீயிக்குத், நீயிறை. 5 தாழ்த்தது, தாழ்த்த. 6 காவலன். 7 கவற்சி. (கஉடுக)

உசு. இனிபிறை தாழ்த்தி யாயி னிலங்கையும் 1 யாழு மெல்லாந்
கனியுடை 2 மரங்க ளாகக் கவிக்குலங் 3 கடக்குங் காண்டி
பனியுடை வேலைச் சின்னீர் பருகின 4 னிரவி யென்னத்
துனியுழர் 5 தயர்வ தென்னே 6 துறத்தியாற் றுன்ப 7 மன்னே.

(இ - ள்.) இனி ஒருநொடிப்பொழுதேனும் (போர்புரியாது) தாமதித்தி ருப்பாயாயின், இலங்கையும் நாங்களும் எல்லாம் பழங்களைக்கொண்டமரங் கன்போலாகும்படி வானரக்கட்டம் வென்றுவிடும்; இதனைக்காண; குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலின் சிறிதுநீரை இரவி பருகினுனென்று மனவெறுப்புக்கொ ண்டு வருந்துவது எதற்காக? துன்பத்தைத் துறத்திடுவாய்; (எ-று.)

இராட்சசசேனையோ கடல்போலப் பரந்துள்ளது: அதன்பேரணவைப் பார்க்குமிடத்து இராமனொழிவுண்ட சேனையானது சூரியனாற்பருகப்படுகி ன்ற கடலின் சொற்பநீரைப்போலும்: அப்படியிருக்க, அதற்காக நீ வருந்த லாகாதென்பது, பின்னிரண்டடியின்கருத்து. ப்ரஸ்துதமாகிய இராவணனி டத்து அவர்ண்யமான வாக்கியார்த்தத்தையேற்றிக்கூறியதனால், வனப்பு நிலையணியாம். மன்னே-ஈற்றைச. பி-ம்:—1 அரணும்யாமும். 2 மரங்களாலக். 3 கடத்தல். 4 பருதி. 5 அயர்வதுண்டோ, துயர்வதுண்டோ, அயர்வதென்னே. 6 துறத்தியித். 7 என்றான். (கஉடுஎ)

சு௦. முன்னுனக் கிறைவ ரான மூவருந் தோற்றார் தேவர்
பின்னுனக் கேவல் செய்ய வுகொரு மூன்றும் பெற்றாய்
புன்னுனைப் பனிநீ ரன்ன மனிதரைப் பொருளென் 1 றுன்னி
என்னுனக் கிளைய சும்ப 2 கருணனை 3 யிகழ்ந்த தெந்தாய்.

(இ - ள்.) தலைமையுடையவரான பிரமவிஷ்ணுநூற்றாரணாகிற முத்தே வரும் உனக்கு முன்னே தோற்றார்கள்:(அதற்கு)மேலும், உனக்கு ஏவல்செய்

புமாறு உலகு ஒருமூன்றையும் பெற்றுள்ளாய்: எந்தையே! புல்லின் துளியில் ஒட்டிக்கொண்டுள்ள பனிநீரையொத்த மனிதரை ஒருபொருளாகமதித்த உனக்கு இனைய கும்பகர்ணனை இகழ்ந்தது என்? (எ-று).—மூவர்தேவரும் என்க.

இப்படிப்பட்டசமயத்திற் கும்பகர்ணனை யனுப்பினால், அவன் மற்றவரையெல்லாம் தொலைக்கவல்லனாயிருக்கவும், அவ்வாறுசெய்யாதிருத்தலையே இகழ்ந்ததாகக் கூறுகின்றான். பி-ம்:—1எண்ணி. 2கண்ணி. 3இகந்தது. ()

சுக. ஆங்கவன் றன்னைக் கூவி பேவுதி 1யென்னி னைய ஓங்கலே போல்வான் மேனி காணவே யொளிப்பு 2ரன்றே தாங்குவா செருமுன் 3னென்னிற் ருபத ருயிரைத் தானே வாங்குமென் றினைய சொன்னா னவன துமனத்திற் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அந்தக்கும்பகர்ணனை வரவழைத்துப் பொருமாறு ஏவுவாயாயின், மலைபோன்றவனான அந்தக்கும்பகர்ணனது மேனியைக் காணவே (அஞ்சி அப்பகைவர்) ஒளித்துக்கொள்வார்களன்றோ? (ஒருகால் ஒளித்துக்கொள்ளாமல்) முன்னே (வந்து) பொருதல்தொழிலை மேற்கொள்வாராயின், தாபதரான அந்த இராமலட்சுமணர்களின் உயிரை (க்கும்பகர்ணன்) தானே வாங்குவான் என்று இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொன்னான்; அந்தஇராவணன் அந்தச்சொல்லை மனத்துட்கொண்டான்; (எ - று).—பி-ம்:—1ஆகில். 2அன்றோர், ஒன்றார். 3என்றால். (கஉருக)

சு2.—மகோதரன்சொன்னதை இராவணன் மெச்சுதல்.

பெறுதியே யெவை! 1ஞ் செல்வம் 2பேரறி வாள் 3சீரிற்று அறிதியே யென்பால் வைத்த வன்பினுக் கவதி 4யுண்டோ உறுதியே சொன்னா யென்னா வுள்ளமும் வேறு பட்டான்[மோ. இறுதியே 5யியைவ தானா லீடை6யொன்றும் 7தடையுண்டா

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட இராவணன்,—மகோதரனைகேக்கி), 'பேரறிவாளனே! (நீ) எல்லாச்செல்வமும் பெறுதற்குரியாய்: சிறந்தசெயலை அறிகின்றாய்: (நீ) என்னிடத்திலவைத்த அன்பிற்கு ஒரெல்லையுண்டோ?(எனக்கு) உறுதியானசெயலையே சொன்னாயென்று (அவனைக்) கொண்டாடி (துயர் கொண்டு சோர்த்திருந்த) மனம் மாறுபட்டவனானான்; இறுதிக்காலம்கேர்வதானால் இடையே வேறென்றினால் தடையுண்டாமோ? (எ - று.)

'விநாசகாலம்கிட்டியதகுல்இராவணனுடைய அமுங்கிய மனம் உறுதியையடைந்தது' என்ற விஷயத்தை, வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியினால் விளக்கினார்: பொதுப்பொருள் சிறப்புப்பொருளைச் சமர்த்தித்த நின்று. 'விநாசகாலேவிபரீதபுத்தி?' சீரிற்று—ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையாலுணையும் பெயர். பி-ம்:—1சொல்லப், சொல்லிப். 2பேரறிவாளர். 3சீரிது. 4துல்லி. 5வினைவதானால், எய்வதாயின். 6ஒன்றில். 7தடையுமுண்டோ, தகைவுண்டாமோ. ()

சு3.—இராவணன் கும்பகர்ணனை பழைத்துவருமாறு பணியாளரையேவ, அவர் கும்பகர்ணனது அரண்மனையை யடைதல்.

நன்றிது கரும மென்னா 1நம்பியை நணுக வோடிச் 2சென்றிவட்டருதி ரென்றா னென்றது நால்வர் சென்றார்

தென்றிசைக் கிழவன் றாதர் தேடினர்³ செல்வா ரென்னக்
 குன்றினு முயர்ந்த தோளான்⁴ கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) ‘(கும்பகர்ணனைப் போருக்குச் செலுத்துவதாகிய) இச்செய்தி
 தக்கதே’ என்று சொல்லி, (ஆதரைநோக்கி), ‘(நீங்கள்) ஓடிப்போய், சிறந்த
 கும்பகர்ணனை இங்கே வருமாறு அழைத்துவாருங்கள்’ என்று கட்டளையிட்
 டான், (இராவணன்); என்றவுடனே யமதுதர் தேடிக்கொண்டு செல்வதுபோல
 நான்குதாள்சென்று, குன்றைவிட உயர்ந்ததோளையுடையவனான கும்பகர்ண
 னதுவெற்றியுள்ள பெரிய அரண்மனையிற் புகுந்தார்கள்; (எ - று.)

ஓடிச்சென்ற நம்பியை இவண் நணுக தருதிர் என்க. துதர் கும்பகர்ணனை
 யழைக்கச்செல்வது அவனது மரணத்தின்பொருட்டே யென்பதை விளக்க,
 ‘தென்றிசைக்கிழவன் றாதர் தேடினர் செல்வாரென்ன’ என்றார். பி-ம்:—
 1 நம்பியால் விரைவினண்ணி. 2 இன்றிவட்டருதிர், சென்றிவற்றருதிர். 3 திரி
 வர். 4 தஞ்சிடங்குடிப்புக்கார். (கஉகக)

சச.—கையினுயும் தண்டாலும் தாக்கவும், துப்புகர்ணன் எழுந்திராமை.
 கிங்கரர் நால்வர் சென்றக் கிரியனான் கிடந்த¹ கோயில்
 மங்குறேய் வாயில் சார்ந்து மன்னரீ யுணர்ச்சி யென்னத்
 தங்கையி னெழுவி னுலே தலைசெவி² தாக்கப் பின்னும்
 வெங்கு³கணர் துயில்கின் றானை வெகுளியா வினைய சொன்னார்.

(இ - ள்.) பணியாளர் நால்வர் போய், மலையையொத்தவனான அந்தக்கும்
 பகர்ணன் படுத்திருக்கிற அரண்மனையின் மேகம்புகின் மலையிலேச் சேர்ந்து,
 ‘(இனைய) அரசனே! துயிலுணர்வாய்’ என்று சொல்லி, தம்முடையகையி
 லுள்ள இருப்புத்தூணிதலை தலையிலும் செவியிலும் மோதவும் பின்புந் துயில்
 கின்ற அந்தக்கும்பகர்ணனைப்பார்த்து, கொடுக்கணர் சினத்தினால் இவ்வாற்த்
 தைகளைச் சொல்லலானார்; (எ - று.)—அவர்கள் கூறுவதை மேலேகாண்க.

இதமுதல் “சென்றனர்பத்துது” (சக) என்றதொடங்கும் பாடல்
 முடியும்வரையில் சிலஏட்டுப்பிரதிகளி லில்லை: இவை செருகுபாடலாயிருக்க
 வேணும். மேல்வரும் பாடல்களிரண்டும் பணியாளர் சொல்லத்தகாதனவாயி
 ருத்தலும், மல்லர்கள் உள்ளே புகமுடியாமல்வருந்திருரென்ற மேல்வருவத
 னேடு கிங்கரர்நால்வர்களே சென்றுஎழுப்பினரென இங்குக்கூறுவது மாறு
 படுதலுக்கான்க. பின்னிரண்டடிகள் ஒருபிரதியில் “தங்கையாற் குவீர்த்த
 சக்தம் புகிச்சாம்பிராணித்தாமம், வெங்கணன்றுயிலேக்கப் புகைத்திட்டு
 விளம்புகின்றார்” என்று உள்ளது: இப்பாடத்தின்கருத்துமுதலானிலுள்ளது.
 பி-ம்:—1 பள்ளி, பாழி, 2 தாக்கிப், 3 கணன், கணன். (கஉகஉ)

வேறு.

சரு.—இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: கிங்கரர் வேதனியாநிகுறவன.

உறங்கு கின்ற கும்ப கன்ன வுக்கண்¹ மாய வாழ்வெலாம்
²இறங்கு கின்ற தின்று காணெ முந்தி ராயெ முந்திராய்
 கறங்கு போல விற்பி டித்த கால துதர் கையிலே
 உறங்கு வாயு றங்கு வாயி னிக்கி டந்து றங்குவாய்.

(இ - ள்.) உறங்குகின்ற கும்பகர்ணனே! உங்களுடையபொய்யாகிய வாழ்வுஎல்லாம் இன்று இறங்குவதற்குத் தொடங்கிவிட்டது:இதனைக் காண்பாய்: எழுந்திருப்பாய், எழுந்திருப்பாய்: காற்றாடிபோலத்திரிகின்ற வில்லைப்பிடித்த யமதாதரின் கையிலே உறங்குவாய் உறங்குவாய்: இனிப்படுத்தறங்குவாய்; (எ - று.)—1-ம்:--1சேனை. 2இறங்குகின்ற, இறந்துபோகுது.

சக. என்று மீறி லாவ ரக்க 1ரின்ப மாய வாழ்வெலாள்
சென்று 2தீய நம்மு னோன்றெ ரிந்து தீமை தேடினான்
3இன்றி றத்த நிண்ண மாக வின்ன முன்னு றக்க4மே
5அன்ற லைத்த செங்கை யால லைத்த லைத்து ணர்த்தினார்.

(இ-ள்.) என்றும் அழிவில்லாதது போன்றிருந்த அரக்கருடைய இன்பமுள்ள பொய்வாழ்வெல்லாம் போயழிந்திட, உமதுஅண்ணன் தெரிந்து தீய தொழிலைத் தேடிக்கொண்டான்: இன்று இறந்துவிடுதல் நிண்ணமாகவும், இன்னும் உனக்கு உறக்கமா? (என்றுசொல்லி), அப்போது (எழுப்பி) அலைச்சம்பட்ட செந்நிறக்கையால் (மீண்டும்)அலைத்தலைத்து எழுப்பினார்கள்;(எ-று.)—1-ம்:--1இம்மையின்ப.2அறிந்ததுன்.3இன்றழித்தல்.4ஏது,ஏன்.5குன்று.)

ச.ா.—தங்குகாற் கும்பகர்ணனை எழுப்பமுடியாமையைத் தெரிவிக்க, துதிரை யானே முதல்யவற்றுல் மீதிக்கவிட்டு எழுப்புங்களு என்று அவற்றை ஞ்ராவண னேவுதல்.

என்று 1சொல்ல வன்ன வன்னெ முந்2தி ராமை கண்டுபோய்
3மன்ற றங்கு மாலை 4மார்ப வன்று யில்லெ முப்பலம்
5அன்று கொள்கை கேண்மி னென்று மாவொ டாளி யேவினான்
ஒன்றன் மேலொ ராயி ர6மு ழக்கி விட்டெ முப்புவிர்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லவும், அந்தக்கும்பகர்ணன் எழுந்திராமையைக் கண்டு, (அங்குகின்ற துக்கிரா)போய்,(இராவணனையடைந்து), 'வாசனைதங்கிய மாணவையணிந்தமார்பையுடையவனே! (கும்பகர்ணனை) வலியஉறக்கத்தினின்று எழுப்பவல்லோமல்லோம்: (என்றுதெரிவிக்க), அப்போது, (இராவணன், இப்போதுசெய்யவேண்டிய)செயலைக் கேண்மின்: ஒன்றன்மேலொன்றாய் யானை யானிவன்றவற்றை ஓராயிரக்கணக்காக மிதிப்பித்து எழுப்புவிர் என்றுசொல்லி யானைகளுடனே சிக்கக்களையும்(அவர்களுடன்)அனுப்பினான்.

ஆயிரம்முழக்கின விரித்தல்விகாரப்பாடமுமுண்டு. உழக்கிவிடுதல்-மிதிப்பித்தல். 1-ம்:--1சொல்லி. 2இராதுமீண்டு. 3மன்றலக்கல். 4மார்பன்வன்றயிலெழுந்திலன், மார்பமன்னவற்றகுணர்த்தலம். 5என்றுகொள்கைகேண்மின், என்ருகொள்கைகேண்மின், என்றுசொல்லநன்றிது. 6உழக்கிவிட்டுழுப்புவிர், உரற்றவிட்டுரப்பினர், உழக்கவிட்டுழுப்புவிர், உழக்கிவிட்டுழுப்பவே, உழக்கிவிட்டுழுப்பென. (கஉகடு)

ச.அ.—துதிரைமுதலியவைகளும் எழுப்பமுடியாமல் தீரும்பியதைத் தெரிவிக்க, ஞ்ராவணன் மல்லரைக் சேனையோடுசெல்ல ஏவுதல்.

அணைய 1தானே 2யன்று செல்ல வாண்டு ரின்று பேர்ந்திலன்
இணைய 3சேனை 4மீண்ட தென்றி ராவண னற்கி யம்பலும்

5வினாயம் வல்ல நீங்க 6ளுங்க 7டான யோடு சென்மினென்று இனைய மல்ல ராயி ராரை 8யேவி நின்றி யம்பினுன்.

(இ - ள்.) 'அந்தச்சேனை அப்போது(மிதித்துச்)செல்லவும்(தான் உறங்கிய) அவ்விடத்தினின்று (கும்பகர்ணன்) அசையவுமில்லை: இந்தச்சேனையும் (கும்பகர்ணனை யெழுப்பமுடியாமல்) மீண்டது' என்று இராவணனுக்குச் சொல்லவும்,—'தொழில்செய்வதில்வல்லமையுடைய நீங்கள் உங்கள்சேனையோடு (கும்பகர்ணனையெழுப்புமாறு) செல்லுங்கள்' என்று இப்படிமல்லராயி ராரை யேவிநின்று கூறினான்; (எ - று.)

'வினாயம்வல்லநீங்கள்மேவி யிரண்டுமூன்றுமுப்பதென், நினைபபல்லி களுதவெழுந்திலன்கணென்றனர்' என்று மூன்றுநான்காமடிகள் 'இனைய... தூறுபத்தை...அருளினான்' அல்லது'இனையவீரர்...அருளினான்'என்று நான்காமடி சிலபிரதியிலும் காணப்படுகின்றன. ஆயிரார்-ஆயிரவர். 1-ம்:—1செய்த. 2காலசெல்ல, அங்குழக்க. 3பேர்கள், தானை. 4மீண்டுசென்று. 5மல்லநீங்க, வல்லநீர்கள். 6துங்கள். 7சேனையோடுமேவும். 8ஏவவங்கண்மேவினார். (கஉகச)

வேறு.

சுக.—ஆயிரம்மல்லநீக்கா எழுப்புமாறு கும்பகர்ணனரண்மனையை யடைதல்.

சென்றனர் பத்து 1நூற்றுச் சீரிய வீர ரோடி.
2மன்றலர் தொங்க லான்றன் 3மனந்தனில் வருத்த 4மாற
5இன்றிவன் 6முடிக்கு மென்னு 7வெண்ணின ரெண்ணி யீண்டக்
8குன்றென வுயர்ந்த தோளான் கொற்றமாக் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) ஆயிரஞ்சிறந்தவீரர்கள், ஒடிப்போய், நறுமணம்வீசுகின்ற அழகிய மாஸையைணிந்த இராவணனது மனவருத்தம்நீங்கும்படி இப்போது இவன் இராவணனுடையகருத்தை முற்றுவிப்பான்' என்றுஎண்ணினார்: (அவ்வாறு)எண்ணி, விரைவாக, குன்றைவிட உயர்ந்ததோளையுடைய கும்பகர்ணனது வெற்றித்தங்கிய பெரிய அரண்மனையிற் புகுந்தார்கள்; (எ-று.)—1-ம்:—1நூறு. 2மன்றலர். 3மனத்தினில், மார்பினில். 4ஆக. 5இன்றிது, இன்றிவன். 6முடித்துமென்ன. 7எழுப்புகையெண்ணியீண்டக், எழுப்புகையெண்ணியீண்டக், எண்ணினரெண்ணியீண்டிக். 8குன்றினும்.

இங்கேவட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது: அதுவருமாறு:—

ஓதநீர் 1விரிந்த தென்ன வுறங்குவா னாகக் காற்றாற்
2கோதில 3மலைகள் கூடி வருவது போவ தாக
ஈதெலாங் 4கண்ட வீர ரேக்கினர் 5துணுக்க முற்றார்
போதுவா னருகு செல்லப் பயந்தனர் 6பொறிகொள் கண்ணார்.

1-ம்:—1இசைந்தது, அசைந்தது. 2கோதிலா. 3மல்லர். 4கண்டு. 5திகைப்புக் கொண்டார். 6பிறமுங்கண்ணார், பூதம்போல்வார்.

100.—சேன்றவர் அரிதில் அரண்மனைவாயிலினுட்புதல்.

கிண்டிறல்¹ வீரன் வாயிற் நிறத்தலுஞ் சுவாத²வாதம்
மண்டுற வீர ரெல்லாம் வருவது³போவதாகிக்
⁴கொண்டுறு தடக்கைப் பற்றிக்⁵குலமுடை வலியி னாலே
கண்டுபி லெழுப்ப வெண்ணிக்⁷கடிதொரு வாயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) கண்டியிலெழுப்பக்கருதி மிக்கவலிமையையுடைய வீரனான தூம்பகர்ணனது அரண்மனைவாயிலைத் திறந்தவுடனே, (அந்தக்கும்பகர்ணனது) சுவாதக்காற்றானது மிகவும்வீசதலால் வீரர்யாவரும் வெளியேவருவதும் உள்ளேபோவதுமாகி, (இவ்வாறுதத்தனித்துப் பிரகு), வலிபொருத்திய பெரிய கைகளை ஒருவர்க்கொருவர்பிடித்துக்கொண்டு, திரண்டிள்ள தமதுவலிமையினாலே விரைவாக ஒப்பற்றவாயிலினுட்புருத்துவிட்டார்கள்; (எ - று.)—
பி-ம்:--1வீரர். 2வாயு. 3போவதாகிக். 4கண்டுறு, கொண்டுடைத். 5காலுடை வலியிலேறி. 6வின். 7வேறொரு. (கஉகஉ)

101.—தூம்பகர்ணனையெழுப்புமாறுசேன்றவர் சங்கமுதலியவற்றினன்று ஒலியெழுப்புதல்.

இங்கிவன் நன்னை யா¹மின் மெழுப்பலாம் வகை²யே தென்று
துங்க³பேழ் வாயு மூக்குங் கண்டுமெய்⁴துணுக்க முற்றார்
அங்கைக டண்ட வஞ்சி யாழ்செவி⁵யதனி னூடு
சங்கொடு தாரை⁶சின்னஞ் சமைவுறச் சாற்ற லுற்றார்.

(இ - ள்.) 'இன்று இப்போது இவன் தன்னை யாம் எழுப்புதற்குக்கடிய வகை யாது?' என்று எண்ணமிட்டு, (அவனது) மேடானபிளந்தவாயும் மூக்கும் கண்டு உடல்நடுக்கமெடுத்து, (அவனது) கைகளைத்தீண்டுவதற்கும்அஞ்சி (அவனுடைய) ஆழ்ந்தசெவியினுள்ளே சங்கம் தாரை சின்னம் என்ற ஊது கருவிகளைப்பொருத்தப்பேரொலிசெய்யத் தொடங்கினார்கள்; (எ-று.)—சமை, வற - யுகாந்தகாலத்தின் நன்மைபொருத்தானினுமாம். பி - ம்:—1இங்கு. 2யாதென்றோ. 3வெவ்வாயும்மூக்கும், மெய்வாயும்மூக்கது, வாயுதமூக்கும். 4துளங்கித்துண்டென்று. 5அதனினுள்ளே. 6பேரிமத்தனத்தாக்கல். (கஉகக)

102.--என்னசெய்தும் தூம்பகர்ணன் விழியானாக, அதனை இராவணனுக்கு அறிவிக்க, அவன் தந்திரைகளை மேலேசெலுத்துமாறு கூறல்.

1கோடிக ரண்டு²கூடங் குந்தம்வல் லோர்கள் கூடித்
3தாடைகள் சந்து மார்பு⁴தலையெனு மிவற்றிற் றுக்கி
வாடிய கைய ராகி⁵மன்னவற் குரைப்பப் பின்னும்
நீடிய பரிக ளெல்லா⁶நிரப்பிடும் விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) மலைச்சிகரத்தையொத்த தண்டாயுதமும் சம்மட்டியும் ஈட்டியும் என்னும்இப்படைகளில்வல்லவர்கள் ஒன்றுகூடி(அந்தக்கும்பகர்ணனது) தாடைகள் உடற்பொருத்துகள் மார்பு தலை என்ற இவ்விடங்களிலே தாக்கிக் கையொபந்தவராய்,(பிரகு) ராட்சசராசனான இராவணனுக்கு (அதனைத்)தெரிவிக்க, (அவன்) பின்னும் 'நீண்ட குதிரைகளை யெல்லாம் விரைவாக (அவன் வீது)நிரப்பச்செலுத்துங்கள்'என்றான்; (எ - று.)—100 - ஆம்பாடலில் இராவ

ணன் 'குலம்வான்முதலிய படைக்கலங்களைக்கொண்டாயினும்எழுப்புக்' என்று கட்டளையிடுவதனால், இங்குக் கையினாலேயே தாக்கியெழுப்பலானார்களென்க. ஆயின், தண்டுகூடங்குந்தம்வல்லோர்கள் என்று அவரைக் கூறியது ஏற்றுக்கு? எனின், —படைக்கலம்பழித்தீர்ந்த முருட்டுக்கையர் அவர் என்று தெரிவித்தற்கு என்க. சீடியகரிகளாலேமிதித்திடச்செய்துநிரின்றர் என்று ஒருபிரதியில் நான்காமடி காண்கின்றது. பி-ம்:—1கோடிகடி. 2பிண்டிபாலம், கூட்டஞ்சங்கு. 3தாடிகள். 4தலைசெவிதாக்கலோடும், தலையெனுமவையிறுக்கி, தலையெனுமவற்றிறுக்கி. 5வலியறமாண்டுநன்று. 6சிரைத்திடும். (கஉஎ0)

105.---குதிரைகள் துக்கிக்க அதனுந் தும்பகர்ணன் இனிதுஉறங்குதல்.

கட்டுறு கவன மாவோ ராயிரங் கடிநின் வந்து
1மட்டற வுறங்கு வான்றன் மாப்பிடை 2மலை மான
விட்டுற நடத்தி யோட்டி 3விரைவுள சாரி வந்தார்
4தட்டுறு குறங்கு போலத் 5தடந்துயில் கொள்வ தானுன்.

(இ - ள்.) மிதமில்லாதஉறக்கத்தைக்கொண்டெள்ளவனான அந்தக்கும்பகர்ணனது மாப்பிலே, மாலையையொத்திருப்ப (க்கடிவாளம்முதலியன) பூட்டப் பெற்றவிரைந்துசெல்வனவான ஓராயிரங்குதிரைகள் விரைவின்வந்து இருக்க விட்டுப் பின்பொருந்தநடத்தி, (அப்பால்) ஓட்டி, விரைவுபொருந்திய சாரிகை [யாக வந்தார்கள்; (அதனால், சும்பகர்ணன்), தட்டுகின்றதுடையைப்போல துடையில் தட்டுவதுபோல] ப் பெருந்துயில்கொள்ளலானுன்; (எ - று.)

சும்பகர்ணனை யெழுப்பவேணுமென்ற கருத்துடன் குதிரைகளை அவனது உடலின்மே லேறச்செய்து நடத்தியோட்டிச் சாரிவந்தது, தூக்கம் செவ்வனே பிடியாதவர்க்குத் துடையைத் தட்டிக்கொண்டிருந்தால் எப்படித் தூக்கம் நன்குவருமோ, அப்படி அக்கும்பகர்ணனது தூக்கம்மிகுவதற்குக்காரணமாயிற்றென்றவாறு: ஒன்றைப்பெறவிரும்பிச்செய்த தொழில் அதற்கு மாறானபயனைவிளைத்தலாகிய தகுதியின்மையணி இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:--1மட்டுற. 2வருத்தமாக; வருத்தஞ்செய்ய, வருத்தமாற. 3சாரியின் விரைவின், விரைவொடுசாரி. 4தட்டுறல். 5தான். (கஉஎக)

106.---பணியாளர் இராவணனுக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தல்.

கொய்யம்மலர் 1தொங்க லான்றன் குரைகழல் வணங்கி யைய
2உய்யலாம் வகைக ளென்றிங் கெழுப்பலாம் 3வகையே செய்தும்
கையெலாம் வலிய 4மோய்ந்த கவனமாக் காலு மோய்ந்த
செய்யலாம் வகை 5வே றுண்டோ செப்புதி 6தேரிய வென்றார்.

(இ - ள்.) (பிறகு பணியாளர் இராவணனைக்கிட்டி), 'கொய்யம்மலரால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையையணிந்தவனான இராவணனுடைய ஒலிசீன்ற வீரக்கழலையணிந்தபாதங்களை வணங்கி, 'ஐயனே! (அரக்கர்) உய்வுபெறக்கடிய வழி (யாகும்) இந்தக்கும்பகர்ணனையெழுப்புவது' என்று கருதி இப்போது சும்பகர்ணனை எழுப்பக்கூடிய உபாயங்களைச் செய்தும், கையெல்லாரும் அலியொடுக்கிவிட்டன: விரைவாகச்செல்லும் குதிரைகளின்சாலும், வலி

கொடுக்கின: செய்யக்கூடிய வகை வேறுண்டோ? (உண்டாயின், யாங்கள்) அறியும்படி (அதனைச்) சொல்லுவாய்' என்றார்; (எ - று.)

அரசனானயென்று மாத் திரம் சும்பகர்ணனை நாங்கள் எழுப்பவில்லை: அரசுக்கராகியநாக்களெல்லாம் உய்யும்வழியாயிற்றேயென்று எங்கனக்கரையாகவும் எழுப்பினோ மென்பார், 'உய்யலாம்வகைகளென்றிற்கெழுப்பலாம் வகையே செய்தும்' என்றார். பி-ம்:--1 அலங்கலான். 2 உய்வகைகாடிநின்றே, உய்யலாம் வகையுண்டென்றிற்கு, உய்யலாம்வகைவேறுண்டோ. 3 வகையே செய்து, வகையேநாடி, உபாயஞ்செய்து. 4 ஓய்ந்து. 5 வேறில்லை. 6 தெரியும். (கஉஎஉ) வேறு.

ருரு.—தூலம் மழ வாளீழதலியன எறிந்தாகிலும் எழுப்புக என்று இராவணன் கூறுதல்.

இடை1 பேரா 2 வினையானை 3 யினையாழி மணிகெடுந்தேர் படைபேரா வரும்போதும் பதையாத 4 வுடம்பானை மடைபேராச் சூலத்தான் மழுவாட்கொண் 5 டெறிந்தானும் 6 தொடை1 பேரா த் துயிலானை த் துயிலெழுப்பிக் கொணர்கென்றான்.

(இ - ள்.) பொருத்திய சக்கரங்களைக்கொண்ட அழகிய பெரிய தேரும் (மற்றையானைமுதலிய) படையும் (தன்மீது) பேர்ந்துவரும்போதும் சிறிதும் வருந்தாத உடம்பையுடையவனாகி, தொடர்ந்திருத்தலைக்கொண்டு நீங்காத துயிலைக்கொண்டவனான (என்னை) விட்டுநீங்காத தம்பியான சும்பகர்ணனை, மூட்டுக்குலையாத சூலங்களைக்கொண்டும் மழுப்படைகொண்டும் எறிந்தாயினும் துயிலெழுப்பி யழைத்துவாருங்க ளென்று (இராவணன்) கூறினான். (எ-று.)

தொடை - தொடர்ந்திருத்தல்: இடைவிடாதிருத்தல். நான்காமடியில், பூடைபேரா என்றபாடல்கொள்ளின், மோனைத்தொடையில்லாததாகும். மடை-மூட்டாதலை "மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலவேல்" என்ற இடத்துக்காண்க. விபீஷணனென்றதம்பி தன்னைவிட்டு நீங்கினதைவால் அவனைப் போலத்தன்னைவிட்டுநீங்குபவனல்லன் இந்தக்கும்பகர்ணனென்பான் 'இடைபேராவினையானை' என்று எனென்பர். பி-ம்:--1 பெயரா. 2 இளயானை. 3 மதயானையுளியொடு, இடையாளிமணிகெடுந்தேர். 4 மார்பானை. 5 எறிந்தாலும்.

ருசு.—பணியாளர் ஆயிரம்முசலப்படைகொண்டு அடிக்கக் சும்பகர்ணன் துயிலெழுதல்.

என்றலுமே யடி1 வணக்கி 2 யிரைஞ்ஞாற் றிராக்கதர்கள் வன்றொழிலாற் றுயில்கின்ற மன்னவன்றன் மாடனுகி நின்றிரண்டு கதுப்புமுற நெடுமுசலக் 3 கொண்டடிப்பப் [ன். பொன்றினவ 4 வெழுந்தாற்போற் புடைபெயர்ந்தக் கெழுந்திருந்தா

(இ - ள்.) என்று (இராவணன்) கூறியவுடனே, ஆயிரம்இராக்கதர்கள் (இராவணனை) அடிவணக்கிவிட்டு, துயில்கின்ற அரசனான சும்பகர்ணனது அருகைச்சார்ந்துநின்ற, (தமது)வலிய தொழில்செய்யுந்தன்மையால் இரண்டு கன்னத்திலும் பொருந்த நீண்டஉலக்கைகளைக்கொண்டு அடிக்க, அப்போது செத்தவன் எழுந்தாற்போல (அந்தக்கும்பகர்ணன்) படுத்திடித்தவையிட்டு

அசைத்து எழுந்திருந்தான்; (எ - று.)—வண்டொழிலால் துயில்கின்ற-மிகவும் பலமாக உறங்குந் தொழிலைச் செய்கின்ற என்று உரைத்தது முண்டு. பி-ம்:-- 1 இறைஞ்சி, 2 எண்பதினாயிரமல்லர். 3 கொடுத்தோக்கப், 4 எழுந்ததுபோற் புரண்டிரு கண்விழித்தனனல். (கஉஎச)

வேறு.

ருஎ.—தும்பகரிணனது உடலின்தன்மை.

விண்ணினை யிடறு 1 மோலி 2 விசும்பினை நிறைக்கு மேனி கண்ணெனு மவையி ரண்டுங் கடல்களிற் 3 பெரிய வாகும் எண்ணினும் பெரிய னான விலங்கையர் வேந்தன் பின்னோன் மண்ணினை 4 யளந்து நின்ற மா லென 5 வளர்த்து நின்றான்.

(இ - ள்.) (மனத்தில் எண்ணினால்) எண்ணத்தையும் விஞ்சியிருக்கும் பெருமைபெற்றவனான இராவணனுடைய தம்பியான கும்பகரிணன், மண்ணினை (த்திரிவிக்கிரமனாகி) யளந்து நின்ற திருமால்போல ஓங்கி நின்றான்: (அவனுடைய) மேலி விண்ணினை யிடறும்: உடல், விசும்பினையுடையதும்: கண்களிரண்டும் கடல்களிற் பெரியவாகும்; (எ - று.)

இந்தச் செய்யுள் சில எட்டுப்பிரதிகளில் இங்கிலாமைல் “அவ்வழி” (கக) என்பதன்பின் உள்ளது. ஒருபிரதியில் “மூவகை” என்ற அடுத்த பாடலின் பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 திண்மை, மேன்மை. 2 விளங்கியல்வீசியத் தோள்கள், விசும்பினையழிக்குமேனி. 3 பெரியதாக. 4 அளக்கரிண்ட. 5 வந்து நின்றான், எழுந்திருந்தான், எழுந்து நின்றான். (கஉஎடு)

ருஅ.—தும்பகரிணன் எழுந்திருந்தல்.

மூவகை 1 யுலகு 2 முட்க முரட்டிசைப் 3 பனைக்கை யானை 4 தாவருந் திசையி 5 னின்று 6 சலித்திடக் கதிரு 7 முட்கப் பூவுளான் புணரி மேலான் 8 பொருப்பினுள் முதல்வ ராய யாவருந் துணுக்குந் 9 நேங்க வெளிதனி னெழுந்தான் வீரன்.

(இ-ள்.) மூவகையுலகமும் அஞ்சும்படி வலிய பருத்த கையைக்கொண்ட திக்கண்கள் நீக்குதலில்லாத தமக்குடரிய திக்குக்களிலிருந்து நிலைபெயரவும், சூரியனும் அஞ்சவும், பிரமனும் திருமாலும் சிலபெருமானும் முதலாகவுள்ள யாவரும் நடுக்கமுற்று ஏக்கக்கொள்ளவும் வீரனான கும்பகரிணன் எனினின் எழுந்தான்; (எ - று.)

புணரிமேலான்-கடலிற்பள்ளிகொண்டிருப்பவனான திருமால். பொருப்பினுள்-கைலாயமலையை வாழிடமாகவுடையவன். ‘புடைபெயர்ந்தக் கெழுந்திருந்தான்’ என்று கீழ்க் கூறியிருக்கவும், மீண்டும் இங்கு ‘எளிதினினை எழுந்தான் வீரன்’ என்று எழுந்ததையே கூறியது-எழுந்தபோது நிகழ்ந்ததை விளக்கும் பொருட்டுவந்த அனுவாதம். இங்கணம் அறுவாதமுக்கத்தார் கூறுவது கூறியதுகூறலென்னும் சூற்றமாகாதென்பதை “கூறியது கூறினும் சூற்ற மில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்” என்பதனாலும் அறிக. இவ்வாறுகூறுவது, கவிசமயமாதலை ஆக்காக்குக் காணலாம். இச்செய்யுள் ஒரு

பிரதியிலில்ல. பி-ம்:—1உலகம். 2ஒக்க. 3பிணக்கை. 4திவரும். 5காவல். 6வந்திடக், கலித்திடக். 7சிர்த. 8பொருப்புளான்முதலாயுள்ள. 9ஏக. (கஉஎக)

வேறு.

ருக.—ஊனும் நறவும் பெறமையாற் தும்பகரணன் முகஞ்சாதல்.

உறக்க மவ்வழி நீங்கி யுணத்¹தகும்
2வறைக்க மைந்தன யுனெடு³வாக்கிய
நறைக்கு டங்கள் பெருண்டடை நக்குவான்
4இறக்க நின்ற⁵முகத்தினை⁶யெய்துவான்.

(இ - ள்.) அப்போது உறக்கமீங்கி, (உடனே) உண்ணுதற்கு உரிய வறத்தல்பொருந்திய யாமிசத்தானே வார்த்த கள்ளைக்கொண்ட குடங்களையும் பெறாதவனாய், கடைவாயைநக்கிக்கொண்டு இறத்தற்குப்பொருந்தின முகத்தை [சாழுஞ்சியை] அடைபவனானே; (எ - று.)—வழித்தெழுந்தவுடனே ஊனும் கள்ளும் கொடாமையாற் தும்பகரணன்முகம் பிணமூஞ்சிப்பட்டதென்றார். நறைவாக்கியகுடங்கள் என்னலாம். பி-ம்:—1நரும். 2அறைக்கு. 3ஆக்கிய, வாக்கிய. 4இறக்குகின்ற. 5முகத்தனுக்கு. 6எய்தினாய், எய்தினான், எய்தினார்.

கூ. — தும்பகரணன் அடிசில்கள்முதலியன உண்டதை, இதுவும் அடுத்த கவியும் தெரிவிக்கும்.

ஆறு நூறு சகடத் தடிசிலும்
நூறு நூறு¹குடங்களு நங்கினான்
2ஏறு கின்ற பசியை யெழுப்பினான்
சீறு கின்ற³முகத்திரு செங்கனான்.

(இ-ள்.) கோபமேமிருந்துதோன் றுகின்ற முகத்தில் (அந்நிலைக்குஏற்ப) சிவந்த இரண்டுகண்டுகளைபுடையவனான தும்பகரணன், ஆறுநூறுவண்டிச் சோற்றையும் பலநூற்றுக்கணக்கான கட்டுடங்களையும் உட்கொண்டவனாய், மிகுகின்ற பசியைப் பிணமும் கிளப்பினான்; (எ - று.)

பசித்தவர்க்குச் சிறிதுஉணவு கிடைப்பின் முன்னிருத்தபசி மிகுத்தோன்றுவது, இயல்பு. ஆறுநூறுவண்டி அடிசிலும் பலநூற்றுக்கணக்கான கட்டுடங்களும் பசியை யெழுப்புவதாயின வென்றதனால், தும்பகரணன் அளவில்லாதவனென விளக்கியவாறு. பி-ம்:—1குடக்கணுக்கார்தனன். 2ஏறுகின்றில. 3முகத்தினன். (கஉஎஅ)

கூ. க. எருமை¹யேற்றை யோரீ ருறுநுற்றையும்
அருமை²யின்றியே தின்றிறை யாறினான்
பெருமை³யேற்றது கோடுமென் றேபிறங்கு
4உருமை யேற்றைப் பிசைந்தெரி யூதுவான்.

(இ - ள்.) ஆயிரத்திருநூறுஎருமைக்கடாக்களையும் வருத்தமில்லாமலே தின்ற (பசி) சிறிதுஆறியவனாய், பெருமைபொருந்தியசெயலைச்செய்யவே மன்ற கருதி, விளக்குகின்றபேரிடியைப்பிடித்து (த் தன் கைகளாற்) பிசைந்து (அக்குத்தோன்றிய) செருப்பை ஊதிவிடுவானாயினான்; (எ - று.)

இனி; இச்செய்யுட்டு வேறுவகையாகப் பொருள் உறுவாருளுள் அது வருமாறு:—ஆணிடையையும் கையிலுற்பிசைத்து நெருப்புப்பொறியாகப் பறக்கும்படி ஊதவல்ல கொடுமையைபுடையவனான அந்தக்கும்பகர்ணன் ஆயிரத்திருநூறு எருமைக்கடாக்களையும் வருத்தமில்லாமல் (சிற்றுண்டியாகத்) தின்று, பெருமைபெற்றதாகவுள்ள உணவை [பேராகாரத்தை] ப் பிறகு உட்கொள்வோமென்று அப்போது இருந்த பசி சிறிது தணிந்தானென்பது. 'அருமையாற்றியே துய்த்திறையாற்றினான்' என்று இரண்டாமடி சில பிரதிகளிற் காண்கின்றது. பி-ம்:—1 ஏற்றைய. 2 அன்றியே. 3 ஏறியகைக்கொடுமெற், ஏறியகற்கொடுமெற், பெற்றதுகொடுமென்றே. 4 உருமின். (கஉஎக)

கஉஉ.---இது முதல் எட்டுக்கவிகள் - தும்பகர்ணனது உருவவருணனை.

இருந்த போது மிராவண¹னின்றெனத்
தெரிந்த மேனியன் நிண்கடலின்றிரை
2 தெரிந்த தன்ன புருவத்து நெற்றியான்
சொரிந்த சொரிதன்³வாய்வரத் தூங்குவான்.

(இ - ள்.) உட்கார்த்தநிலையிலும் இராவணன் நின்றாற்போல ஒங்கிக் காணப்படுகின்ற உடம்பையுடையவனும், வலிய கடலின் அலைகள் வளைந்து தோன்றுவதையொத்த புருவத்தைக்கொண்ட நெற்றியை புடையவனுமாகி, (தும்பகர்ணன்),—(உட்கொண்ட மாமிசத்தினின்று) வெளிப்பட்ட இரத்தம் தன்வாயிலிருந்து (சிறிது) பெருகவும் (பின்னும்) துயில்மயக்கத்துடனே யிருந்தான்; (எ - று.)

இராவணன் நிற்கும்போது எவ்வளவு உயரமாகத் தோன்றுவதோ, அவ்வளவு உயரம் தும்பகர்ணன் இருக்கும்போதே அவனுக்கு இருந்த தென்க. உறக்கத்தினின்று எழுந்தான் என்று கீழ் வந்திட்டதனால் தூங்குவான் என்பதற்கு - துயில்மயக்கத்தோன்ற இருந்தான் என்று பொருள் உறப்பட்டது. பி-ம்:—1 தின்றிடத். 2 தெரிந்த. 3 வாய்குத், வாயுறத். (கஉஎ௦)

கஉஉ. உதிர வாரியொ 1 நொடு டெலும்புதோல்
உதிர வாரி துகர்வதொ ஞ்ணினான்
கதிர வால்வயி ரப்பிணைக் கையினான்
சுதிர வால்வயி ரக்கழற் காலினான்.

(இ - ள்.) (அந்தக்கும்பகர்ணன்),—உதிரப்பெருக்கும் ஊனும் எலும்பும் தோலும் வெளிச்சிந்துமாறு வாரியெடுத்து உட்கொள்வதாகிய ஒப்பற்ற உண்ணுதற்றொழிலையுடையவன்; நெற்கதிரின் தன்மையைக்கொண்ட வாட்படையேந்திய உறுதியாய்ப்பருத்த கைகளைபுடையவன்; சந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளிவிடுகின்ற வயிரம்பதித்துச் செய்த வீரக்கழலிப்பூண்ட பாத்தலைபுடையவன்; (எ-று).—யமகமென்னுஞ்சொல்லணி. முதலடியில், உதிரவாரி - இரத்தநீர். இரண்டாமடியில், உதிர - செயவென்னும்வீனாயெச்சம். வான், நெற்கதிர்போலு மென்க. நான்காமடியில், வயிரக்கழல் சந்திரனொளிபையொத்து வெண்ணிமமாக இருக்கும்மென்க. 'சுதிர' இரண்டும்-குறிப்புப்பெய

ரெச்சம், நான்காமடியில், கதிர-பதினாறுகதிர்களைக்கொண்ட சந்திரனுடைய, வான்-ஒளியைக்கொண்ட வன்ச. பி-ம்:—1. ஊணுள்ளெலும்புதோல். 2. பனைக். ()

கூச. இரும்பு சிக்கு மருந்தென வெஃகினோடு
இரும்பு சிக்கு மருந்து மெயிற்றினான்
1. வருங்க ளிற்றினைத் தின்றனன் மாலரா
வருங்க ளிற்றிரி கின்றதொ ராசையான்.

(இ-ள்.) (அன்றியும் அவன்),—மிருந்த பசியைத் தணித்தற்கு உரிய மருந்தென்ற (தன்னை யிலுள்ள) எஃகினாலும் இரும்பினாலும் இயன்றபடைகளை மென்றுண்டுபார்த்து (அவை அங்கனமாகாமையாற்) சிரிக்கின்ற பற்களை யுடையவன்: வருகின்ற மதயானைகளைத் தின்று மயக்கம்கீழ்காத அருமையான கள்ளிலே செல்கின்ற மிக்கவிரும்பமுடையவன்; (எ-று.)—எஃகினோடு, ஒடு-என்றனோடு. எஃகினோடும் பு-எஃகையும் இரும்பையும் என்க. எஃகு, இரும்பு - அவற்றினியன்றபடைக்கலங்கட்கு ஆகுபெயர். இரும்பு சிக்கு மருந்து என, எஃகினோடு இரும்பு அருந்தும் அசிக்கும் எயிற்றினான் என்க. அசிக்கும்-ஹவிக் கும்: சிரிக்கின்றவன்றுபொருள். நான்காமடியில், களில் - கள்ளில் என்பதன் தொகுத்தல். பி-ம்:—1. அருங்களிற்றினைத் தின்றமவாவாறு. (கஉஅஉ)

கூந். சூல மேகந் 1 திருத்திய தோளிணன்
2 சூல மேக 3 மென்பபொலி தோற்றத்தான்
4 காலன் மேனிமிர் மத்தன் 5 கழற்பொரு
6 காலன் மேனிமிர் 7 செம்மயிர்க் கற்றையான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சூலப்படையைத் தீட்டிவைத்துக்கொண்ட கைகளை யுடையவன்: கருக்கொண்ட மேகம்போல விளங்குகின்ற தோற்றமுள்ளவன்; யமன்மேற் போருக்குச் செல்லவல்ல உடற்கொழுப்பையுடையவன்; வீரக்கழல்கட்டிய பாதற்களை யுடையவன்; மேனோக்கி வளர்த்த செம்பட்டமயிர் தொகுதியையுடையவன்; (எ - று.)

முதலடியில், சூலம் ஏகம் எனப்பிரிக்க: இனி, சூலமே-சூலப்படையை யே, கந்து-கழுத்தடியில், இருத்திய-இருக்குமாறுபிடித்த, தோளிணன்-கையை யுடையவனெனக்கூறுவாரு முனர்; தோள் கையென்னும்பொருளில் வருதலை, “தோளுந்ரொந்தெய்வம்” என்ற இடத்துக் காண்க. இரண்டாமடியில், சூல- கர்ப்பமென்ற பொருளுள்ள ‘சூல்’ என்ற பகுதியினடியாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் “எயிறலைத்த” என்ற அடுத்தபாட லின்பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1. திருத்துயர். 2. சூலிமேகம். 3. திருத்திய. 4. காலன்மேனிமனத்தன், காலன்மேனி மிறைக்க. 5. கழற்பொருங், கனற்பொரு. 6. காலநேயியிற், காலின்மேனிமிர். 7. மூச்சுக்கடியுணன். (கஉஅக)

கூசு. எயிற லைத்த கரதலத் தீந்திரன்
எயிற லைத்த 1 கரதலத் தெற்றினான்
அயிற லைத்தொட ரங்கையன் சிங்கலுண்
அயிற லைத்தொட ரங் 2 ககல் வாயினான்.

(இ - ள்.) (பின்னும்), தலத்து - (தன்னிடமாகிய) சுவர்க்கலோகத்தி னுள்ள, இத்திரன் - இத்திரனது, எயிறு அலைத்த - பற்களை யுதிரச்செய்த, கர

தலத்து - கையினால், எயில் தலை தகர - (அவனது) மதின் தலைபுடைந்திழும் படி, எற்றினான்-மோதினான்; அயில்-வேற்படை, தலை தொடர்-தலைமையாகப் பொருந்திய, அம் கையன்-அகற்கையைபுடையவன்: சிங்கனன் - சிங்கத்தின் மாமிசத்தை, அயிறலை-உண்ணுவதை, தொடர்-மேற்கொண்டு, அகல்-அகன்ற, வாயினான்-வாயையுடையவன்; (எ - று).—அங்கு-அசை: அப்போதுமாம்.

மடக்குப்பற்றி, இரண்டாமடியில் 'தகர' என்ற செயவெனச்ச்சத்தின் முன் வலி மிகவில்லை. அயிறல்- 'அயில்' என்ற வினைப்பகுதியின்றொழிப்பெயர். மூன்றாமடியில், தொடர்-பாசமென்னும் ஆபுதமென்ற ஹமுண்டு. நான்காமடியில் தொடர் = தொடர்ந்து; வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்பட்டது. இனி, இப்பாடலுக்கு—எயிறு அலைத்த-(சினங்கொண்டு) பற்களைமென்றுஎதிர்த்த, தகர தலத்து - (வலிய) கைகளைபுடைய, இரத்திரன்-இரத்திரனை, எயில்லை-அண்டியித்திகையில், தகர-மோதும்படி, தலத்து-பூமியிலே, எற்றினான்-மோதினான்: அயில்-வேற்படையையும், தலை தொடர்-சிறப்பாகியபாசத்தைபும்பற்றிய, அக் கையன்-அழகியகையையுடையவன்: ஊன்-(பணியாளர்கொணர்ந்த) மாமிசம், சிங்க - குறைந்தால், அயிறலை தொடர் - உண்ணுதலைத்தொடர்ந்து, அங்கு - (உண்ணுகின்ற) அந்த இடத்தில்தானே, அகல் வாயினான்-வாயைத்திறந்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவனென்று கூறுதலும்ஒன்று. பி-ம்:—1 களிற்றொடு மெற்றினான். 2 அகன். (கஉஅச)

கௌ. 1 உடர்கி டந்துழி 2 யும்பர்க்கு முற்³றுயிர்
4 குடர் கிடந்தடங் காநெடுங் கோளினான்
5 கடல்கி டந்தது 6 நின்றதன் மேற்கதழ்
7 படர்க டுங்கனல் 8 போன்மயிர்ப் பங்கியான்.

(இ - ள்.) (அல்லாமலும்), (தன்) உடல் (வெறுமனே) கிடக்கும்போதே (தன்னைக்காணுந்) தேவர்க்கும் பெருக்குடல் (தாம் இருக்கவேண்டிய இடத்துப்) பொருந்திக்கிடந்து அடக்காத மிக்கவலிமைபடைத்தவன்: படுத்திருந்ததொரு கடல் (அத்தன்மையைவிட்டு) நின்ற தன்மேல், விரைந்து செல்லுந்தன்மையுள்ள கொடியவடவைக்கன விரும்புதுபோல் விளங்குகின்ற செம்பட்டமயிரையுடையவன்; (எ - று.)

இவன் பொருதற்குவராமல் படுத்திருப்பினும், இவனைக் காணுந் தேவர் அச்சத்தாற் குடல் குழம்புமாறு பெருவலிபடைத்தவனென்பது முதலிரண்டடிகளின் பொருள். கிடந்த கும்பகர்ணன் எழுந்திருந்த இப்போது அவனது சிரத்தின்மீது விளங்குஞ் செம்பட்டமயிர், கிடந்தகடல் நின்ற தன்மேற் கதழ்படர் கடுங்கன விரும்புதுபோலத் தோன்றுமென்றார்: தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவண். உடர்முதலிய நான்கும்-போலிகள். இச்செய்யுள் "காம்புறக்கும்" (கக) என்றதன்பின் சிலபிரதியுள் ளுள்ளது. 3 உயிர்என்றபாடத்துக்கு-முற்றிய உயிர் குடலிலேகிடந்து அடக்காத என்க. குடல்-உடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ஃ:—1 உடல். 2 உம்பற்கு. 4 குடல், 5 கடல், 6 நின்றதன் மேற்கதழ், நின்றதுமேனியிர். 7 வடகடுங்கனல், 8 போனெடுங். (கஉஅச)

௯௮. திக்க டங்கலும் வென்றவன் 1சீறிட
2மிக்க டங்கலில் வெங்கதி ரங்கிகள்
புக்க டங்கிய மேருப் புழையெனத்
தொக்க டங்கித் துயிறரு கண்ணினான்.

(இ - ன்.) (அன்றியும்), திக்குக்களையெல்லாம் வென்றவனான இராவணன் சேறுகையில் மிகவும் அடங்குதலில்லாத உஷ்ணகிரணங்களையுடைய சூரியனும் அக்கினியும் புகுத்துபதுங்குதற்குரிய மேருமலைக்குகைபோலத் தோன்றுகின்ற (இமைத்)தோல்சுருங்கி யுறக்கக்குறிப்பைத்தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவன்: (எ - று.)—2மிக்கடங்கிய என்றபாடம் சிறக்கும். தொக்கு-தோல். வெங்கதிர்-சூரியன்: பண்புத்தொகையன்மொழி. துயிறரும், தா-துணைவினை. பி-டீ:—1சீறிடா. 2மிக்கடங்கிய. (கஉஅக)

௯௯. காம்பு 1றங்குங் கனவரைக் கைம்மலை
தூம்பு றங்கு 2முகத்தின துய்த்துடல்
3ஓம்பு றும்முழை 4யென்றுயர் மூக்கினன்
பாம்பு றங்கும் படர்செனிப் பாழியான்.

(இ - ன்.) துவாரம்பொருந்திய முகத்தையுடைய கைம்மலை[யானைகள்], உண்டு உடலைப்போற்றுதற்குரியவான மூங்கில்தங்கிய பெரியமலையின் குகையென்று சொல்லுமாறு உயர்ந்த மூக்கையுடையவன்; பாம்பு உறங்குமாறு பார்த்த செவித்துணையையுடையவன்; (எ - று.)

தூம்பு றங்கும் முகத்தின கைம்மலை துய்த்து உடல் ஓம்பு றும் காம்பு உறங்கும் கனவரை முழையென்று உயர் மூக்கினன் என்று முதல் மூன்றடிக்கு அந்வயங்காண்க. இனி, காம்பு றங்கும் கனவரையிலே தூம்பு றங்கும் முகத்தின வாகிய கைம்மலை துய்த்து, உடல் ஓம்பு றும்-தம்முடலைச் சிரமபரிசாரஞ்செய்து கொள்ளப்பெற்ற, முழை என்று உரைப்பாருமுள். தூம்பு - துவாரம். யானை மூங்கிற்கு நுத்தையுண்பது, இயற்கை. பி-மீ:—1 இறங்கும். 2 அகத்தின துய்த்துடல், மதத்தின துற்றிட, மதத்தின துற்றின். 3 ஓம்பு றும். 4 என்றுரை, உற்றுயர்.

௧00.—தும்பகண்ணன் பணியாளர் வர்த்தையைக்கேட்டு இராவணன் டம் வருதல்.

கூயினன் 1னுமு னென்றவர் கூறலும்
போயினன்னகர் பொம்மென் றிரைத்தெழ
வாயில் வல்லு நுழைந்து மதிதொடுங்
கோயி லெய்தினன் 2குன்றன் 3கொள்கையான்.

(இ - ன்.) அந்தப்பணியாளர் 'உந்தமையன் உன்னைக்கூப்பிட்டான்' என்று கூறலும், மலைபோன்றதோற்றமுள்ளவனாகிய கும்பகண்ணன்,—நகரெங்கும் பொம்மென்று ஆரவாரமுண்டாக (ப்புறப்பட்டிடுப்) போய், வாயில்லவிரைத்து நுழைந்து சந்திரனையளவுமாறு ஓங்கியுள்ள (இராவணன்) மானிகையைச் சேர்ந்தான். (எ - று.)—கும்பகண்ணனைக் கண்டதனால் நகரத்தவர் ஆரவாரித்தனரென்னலாம். பி-டீ:—1 உன்றன்முன்னெனக், உன்முன்னென்று, உன்முன்னென்று. 2 குன்றன். 3 கோளினான். (கஉஅஅ)

எக.—தும்பகர்ணன் இராவணன் வணங்குதல்.

நிலை¹கி டந்த நெடுமதிட் கோபுரத்து
அலைகி டந்த விலங்கைய ரண்ணலைக்
கொலைகி டந்தவேற் சும்ப கருணனோர்
மலைகி டந்தது போல வணங்கினான்.

(இ - ன்.) நெடுமதினையுடையதும் (பல)நிலைகளையுடைய கோபுரத்தை யுடையதுமான கடலாற்சூழப்பெற்ற இலங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவனான பெருமையிற்சிறந்த இராவணனை, கொலைத்தொழிலிற் பயின்றவேற்படையை யுடைய சும்பகர்ணன் ஒருமலைகீழேபடுத்தாற்போல(நிலத்தில்வீழ்ந்து)வணங்கினான்; (எ - று.)—அலை-கடலுக்கு, இலக்கணை. கோபுரத்தலை எனவெடுத்து - கோபுரமாகியதலையையுடையதுமான இலங்கை யெனினுமாம்: ஆயினும்,மோனைக்குப் பொருந்தாது. பி-ம்:—1கடந்த. (கஉஅக)

எஉ.—இராவணன் தும்பகர்ணனைத் தழுவுதல்.

வன்று னைப்பெருந் 1 தம்பி வணங்கலுந்
தன்²றி ரண்டதோ ளாரத் தழுவினன்
நின்ற குன்றொன்று ³நீணெடுங் ⁴காலொடுஞ்
சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன செய்கையான்.

(இ - ன்.) வாயுள்ளதுணைவனான பெருமைபெற்றதம்பி[சும்பகர்ணன்] (தன்னை) வணங்கவும்,(இராவணன்),நின்றகுன்றுஒன்றானது மிகரிண்டகாலுடனே வந்த குன்றைத் தழுவிக்கொண்டாற்போன்ற தன்மையாலும்,(அந்தக் சும்பகர்ணனைத்)தன் திரண்டதோளினால்இறுகத்தழுவிக்கொண்டான்;(எ-று.)—இருவரும் குன்றுபோன்று இருத்தலால், இவ்வாறு உவமை உறினர். பி-ம்:—1 தம்பியமார்புறத்,2 திரட்டந்தோளால், 3 நீலெடுங், 4 கால்கொடு.()

எஉ.—இராவணன் அன்பினால் உரைவுறுதலியனாந்ந்து தும்பகர்ணனை ஓம்புதல்.

உடனி ருத்தி யுதிரத்தொ டொண்ணறைக்
குடனி ரைத்தவை யூட்டித் தசைக்¹கொளீஇக்
கடனு ரைத்துகில் சுற்றிக் கதிர்க்குழாம்
புடை²நி ரைத்தொளிர் பல்கலன் யூட்டினான்.

(இ - ன்.) (பின்னும்இராவணன், அந்தச்சும்பகர்ணனைத்) தன்னுடன் உட்காரவைத்துக்கொண்டு, இரத்தங்களுடனே சிறந்தகன்ளையும் குடங்களிலேவரிசையாகக்கொண்டெவந்தவற்றை யுண்பித்து, மாமிசத்தைஉட்கொள்ளச் செய்து, கடல்நரைபோன்ற வெண்பட்டாடையை அரையிலுடுத்து, ஒளித் தொகுதிகளைப் பக்கங்களிலேவரிசையாகவெளிவிடுகின்ற பலஇரத்தினுபரணங்களையும் அணிந்தான்; (எ-று.)—குடன்-குடமென்பதன்போலி. பி-ம்:—1 குடிஇக், 2 நிரைத்தவை. (கஉகக)

எசு.—தும்பகர்ணனது நெற்றியில் இராவணன் சிரபட்டங்கட்டேதல்.

போ விட்ட பெருவலி யிந்திரன்
ஊர விட்ட களிற்றொடு மோடுகாட்

சோர கிட்ட சுடர்மணி யோடையை
வீர பட்ட மெனறுதல் வீக்கினான்.

(இ - ன்.) நிலைபேரச்செய்த பெருவலியையுடைய இர்திரன் (தான்) ஊர்ந்த யானையுடன் தோற்றோடும்நாளில், தவறிவிழுமாறுவிட்ட [தவறிவிழுந் திட்ட] ஒளியுள்ள மணிகளழுத்திய (அவ்யானையின்) நெற்றிப்பட்டத்தை வீரப்பட்டமென்று (அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய) நெற்றியிலேகட்டினான்; (எ-று.)

எரு.—சாந்துபூசுதல்.

மெய்யெ லா¹மிளிர் மின்வெயில் வீசிடத்
தொய்யில்²வாசத் துவர்துதைந்³தாடிய
கையி னாக மெனக்⁴கடன் மேனியில்
தெய்வ நாறுசெஞ் சாந்தமுஞ் சேர்த்தினான்.

(இ - ன்.) (தன்) உடம்பெல்லாம் விளங்குகின்ற மின்னொளி வீசும்படி வாசனையுள்ள எழுதுகோலத்தினால் செந்நிறம்நிறைந்துபொருந்திய துதிக்கையைக்கொண்ட யானைபோலத்தோன்றுமாறு (அந்தக்கும்பகர்ணனு) கடல் போன்றமேனியிலே தெய்வத்தன்மையாக [இயற்கையாக] மணம்வீசுகின்ற செஞ்சந்தனக்குழம்பையும் பூசினான்; (எ - று.)

நாகம் மின்வெயில்வீசிட வாசத்தொய்யிலால் துவர்துதைந்தாடியுள்ள தென்க. செஞ்சாந்துசேர்த்திய கும்பகர்ணனுக்கு, தொய்யிலால் துவராடிய நாகம் உவமை. பி-ம்:—¹மின்னினவெயில். ²வாசத் துவர். ³ஆட்டிய, ஆட்டக். ⁴கடலாமெனத்.

(கஉகஉ)

எசு.—கவசமணிதல்.

விடமெ முந்தது போனெடு விண்ணினைத்
தொடவு யர்ந்தவன் மார்பிடைச் சுற்றினான்
இடப முந்து¹மெரிபுரை நான்குதோட்
கடவு ளீந்த கவசமுங் கட்டினான்.

(இ - ன்.) விஷமானது எழுந்துநின்றற்போல நெடிய ஆகாயத்தைத் தீண்டும்படி ஒங்கியுள்ளவனான கும்பகர்ணனுடைய மார்பிலே, இடபத்தைச் செலுத்துபவனாகி நான்குதோள்களையுடைய அக்கினியையொத்த [செந்நிறம் வாய்ந்த] சிவபிரான் தந்த கவசத்தையும் சுற்றிக்கட்டினான்; (எ - று.)

தான் இருந்த இடத்தினின்று கட்டமுடியாதபடி அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய சுற்றறவு மிக்கிருத்தலால், இராவணன் கவசத்தை அவனைச்சுற்றி வந்து கட்டவேண்டுவதாயிற் றென்பர். பி-ம்:—¹எழிலிரு. (கஉகச)

எஎ.—போர்க்கோலஞ்செய்வித்தற்கு யாதுகாரண மென்று
தும்பகர்ணன் வினாவுதல்.

அன்ன ¹காலையி னரம்ப மியாவையும்
என்ன காரணத் தாலென் நியம்பினான்
²மின்னி னன்ன புருவமும், விண்ணினைத்
துன்று தோளு மிடந்துடி யாரின்றான்,

(இ-ள்.) (தும்பகர்ணன்), மின்னலையொத்த [செம்பட்டமயிரால்சிறைத் தள்ள] புருவமும் வானத்தைநெருங்கிய தோளும் இடப்புறம் தடிக்கப்பெற்றவனாய், அப்போது, புத்தசன்னாகமெல்லாம் என்னகாரணத்தினாலே (செய்யப்படுகின்றன)? என்று வினாவினாள்; (எ-று.)—தும்பகர்ணன் வினாவுகையில் தீர்ந்ததாக அவனுடைய இடப்புறத்துப் புருவமும் தோளும் தடித்தன என்க. பி-ம்:—1. காலையில் வாரம்பம், காலையிலாயத்தம். 2. மின்னல். (கஉகடு)

எ-அ.—செய்திநேரிவித்துக் தும்பகர்ணனைப் போருக்குச் செல்லச் சொல்லுதல்.

வான ரப்பெருந் 1 தாணையர் மானிடர்
 2 கோன கர்ப்புறஞ் 3 சுற்றினர் 4 கொற்றமும்
 ஏனை 5 புற்றனர் நீயவ ரின்னுயிர்
 போன கத்தொழின் முற்றுதி போயென்றான்.

(இ - ள்.) (அதற்கு இராவணன்), 'மானிடர் (இருவர்), வானரப்பெருஞ் சேனையை யுடையவராய், சிறந்த (நமது) நகர்ப்புறத்தை முற்றுகைசெய்து, (இதுவரையில் நம்மிடத்து) எவரும் பெறாத தான வெற்றியையும் அடைந்துள்ளார்; நீ போய் அவருடைய இனிய உயிரை புண்கின்ற செயலே முடிப்பாய்' என்றான்; (எ - று.)

'நீ யவரின்னுயிர் போனகத்தொழில் முற்றுதி போயென்றான்' என்ற தொடர்-நீ போய் அவருக்கு உன்னுயிரைக்கொண்டு போனகத்தொழிலை முற்றுவிப்பாய் [உன்னுயிரை அவர் கவருமாறு சுவாய்] என ஒரு அமக்கலப் பொருள் படக் கூறியதென்னலாம். ஏனைக்கொற்றம் எனவே, எவரும் பெறாத வெற்றியென்றாயிற்று. பி-ம்:—1. தாணையும், தாணைய. 2. கோநகர். 3. சுற்றினன். 4. கொற்றமோடு. 5. உற்றவரோடமரேற்று. (கஉகசு)

வேறு.

எ-ஆ.—இதுமுதல் பதினொருகவிகள்—ஒருதொடர்: தும்பகர்ணன் மறுமொழி: சீதையை விட்டிடாமற் செருவியைச் செய்தமைக்கு வரந்தி, இராவணனுக்கு நன்புத்திமதிக்கூறுதலைத் தெரிவித்தும்.

ஆனதோ வெஞ்சம மலகில் கற்புடைச்
 சானகி துயரினந் தவிர்ந்த தில்லையோ
 வானமும் வையமும் 2 வளர்ந்த வான்புகழ்
 போனதோ புகுந்ததோ பொன்றாங் காலமே.

(இ - ள்.) கொடிய போர், தோன்றிவிட்டதோ? எல்லையில்லாத கற்பை யுடைய சானகியின் (சிறைத்) துயரம், இன்னும் நீக்கியபாடு இல்லையோ? வானத்திலும் வையத்திலும் வளர்ந்த (உன்னுடைய) மிக்கபுகழானது, போய்விட்டதோ? (அரக்கர்க்கு) அழிவுகாலம், வந்துவிட்டதோ? (எ-று.)—இச்செய்யுள், லிபிரதிகளில் "கிட்டியதோ" என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1. சமம். 2. சிறைத்த. (கஉக௯)

அர். கிட்டிய தோசெருக் 1கிளர்பொற் சீதையைச்
சுட்டிய தோமுனஞ் சொன்ன 2சொற்களால்
கிட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலை யோவிது விதியின் 3வன்மையே.

(இ - ள்.) போர் கிட்டிவிட்டதோ? (அப்போர்), விளக்குகின்ற பொன்
போன்ற சீதாபிராட்டியை நிமித்தமாகக்கொண்டதோ? மூன்றேசொல்லிய
சொற்களைக்கருதிக்கண்ணில்விடமுள்ளநாகம்போன்ற கற்பிணையுடைய அந்
தச்சீதையை விட்டிடவில்லையோ? (நீ) இவ்வாறுவிட்டிடாமலுள்ளது விதியின்
செயலேயாம்; (எ - று.)

‘சீதை நிமித்தமாக வானரப்படைபுடன் மானுடர் நெருக்கிவிட்டார்க
ளென்றால், முன்னம் நந்தி, வேதவதிமுதலியோர்களாற் கூறிய சாபத்தை
நினைந்து சீதையை விட்டிடவேண்டியது செய்யவேண்டியதொழிலாயிருக்க,
நீ அங்கனஞ் செய்யாதது, கொடுவிதி உன்னைத் தாண்டுவதனாலேயேயாகும்’
என்று சும்பக்கண்ணன் கூறின னென்க. சொன்னசொற்கள்-கந்திசாபம் வேத
வதிசாபம் முதலியன. திட்டிவிடம்-பார்த்தமாத்திரத்தில் உயிரைப்போக்குந்
தன்மைபுள்ள ஓர்பாம்பு; கிளர்பொற்சீதையைச் சுட்டியதாய்ச் செருகிட்டிய
தோள்பாருமுள். பி-ம்:-1கிளர்தபல்படை.2சொற்கொளாய்.3வண்ணமோ.

அக. 1கல்லலா முலகினை வரம்பு 2கட்டவுஞ்
சொல்லலாம் பெருவலி யிராமன் றோள்களை
வெல்லலா 3மென்பது சீதை மேனியைப்
புல்லலா 3மென்பது போலு மாலையா.

(இ - ள்.) ஐயனே! உலகினைப் பேர்த்தெடுக்கலாம்: (அன்றி, அவ்வுல
கத்திற்கு) வரம்பு அமைக்கவும் சொல்லலாம்: (இவைபும் சாத்தியமான காரிய
மே); இராமனதுதோள்வலியை வென்றுவிடலாமென்பதோ, சீதைமேனி
யைத் தழுவுலாமென்பதுபோலும் [அசாத்தியமான செயலாகும்]; (எ - று.)

உலகினை-மத்தீமதீபமாய் நின்று,கல்லலாமென்பதனோடும்,வரம்புகட்ட
வும் சொல்லலா மென்பதனோடும் இயைந்துநின்றது உலகைக்கல்லுதல் அல்
லது உலகிற்குவரம்புகட்டிதல் என்கின்ற தொழிலை ஒருவன் செய்யவல்லவ
னானும், அவனானும், கற்பின்தெய்வமாகிய சீதையைப்புல்லுதல் எவ்வாறு
இயலாதோ, அவ்வாறே இராமனை வெல்வ தென்பதும் இயலாத காரிய மாகு
மென்றவாறு. பி-ம்:—1கல்லினால், கல்லினாலும். 2கட்டினும், கட்டினும்.
3என்பதும். (எஉகக)

அஉ. புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய்யறு
குலத்தியல் 1பழிந்தது கொற்ற 2முற்றுமோ
வலத்திய லழிவதற் கேது மையறு
நிலத்திய 3னீரிய லென்னு நீர்தால்.

(இ - ள்.) (அதருமத்தில் கடக்கின்ற உணக்கு) வெற்றி கிடைக்குமோ?
(உணதுசெயல்), வெற்றித்தன்மை யழிவதற்கே ஏதுவாகும்; புலத்தியரிஷி
கிண்பிசமாகவந்த வஞ்சகக்குணமில்லாத குலத்தின்மேன்மை (உன்னால்)

அழித்தது; (இது); சூழ்நிலை நிலத்தியல்பு நீரினியல்பு என்கின்ற முறைமைக்கு ஏற்றானது; (எ - று.)

நிலத்தினியல்பால் நீரினியல்பு மாறுவதுபோல, உன்னுடையசெயல் உனதுவெற்றியழிவதற்குக் காரணமாகுமேயன்றி, உனக்கு வெற்றியையுண்டாக்காது என்றவாறு. “நிலத்தியல்பானீர் திரிந்தற்கு மாந்தர்க்கு, இனத்தியல்பு தாகு மறிவு” என்பது, திருக்குறள். மை-சூற்றம். பி-ம்:—1 அழித்தனை. 2 முற்றமே, முற்றமேல். 3 நீரியல்பென்னுநீரதே. (௬௦0)

அ௩. கொடுத்தனை யிந்திரம் குலகுங் கொற்றமும்
கெடுத்தனை நின்றபெருங் 1 கிரையு நின்றனையும்
படுத்தனை 2 பலவகை யமர் தங்களை
விடுத்தனை வேறினி வீடு யில்லையால்.

(இ - ன்.) (உனதுதிச்செயலால்), இத்திரனுக்கு (அவனுடைய) உலகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுத்திட்டாய்; உன்னுடையபெரிய சுற்றத்தாரையும் உன்றையும் கெடுத்திட்டாய்; பலவகைத் தொழிலை(நீ) அழியுமாறுசெய்திட்டாய்; தேயர்களை விட்டிடவனனாய்; இனி, வேறே(உனக்கு இந்தத்தீவினைப் பயனின்றது) விட்டுநீக்குதற்கு (ஏற்றவழியும் இல்லை); (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம். கொடுத்தனை முதலியன-தெளிவுபற்றி, எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்டகாலவழுவமைதிகள். பி-ம்:—1 கிரையொடுன்றையும், கிரையையுன்றையும். 2 பலபகல். (௬௦௦௧)

அ௪. அறிமுனக் கஞ்சியின் 2 ரொளித்த தாலதன்
நிறமுன முழுத்தலின் வலியுஞ் செல்வமும்
நிறமுனக் களித்த 3 தங் கதனை 4 நீக்கிநீ
5 இறமுனக் கியா 6 றுனை யெடுத்து நாட்டுவார்.

(இ - ன்.) இப்போது உனக்கு அருகித் தருமம் ஒளித்துக்கொண்டது; அந்தத்தருமத்தின் கூறுபாட்டை முன்பு(நீ) வருத்திச்செய்ததனால், (அந்த அறமானது), வலியையும் செல்வத்தையும் உனக்கு ஒருநிமம்[மேன்மை] உண்டாகத் தந்தது; (அவ்வாறுள்ள) அந்தத்தருமத்தை நீக்கி நீ அழிகையில், முன்னே அங்கு (வந்து) யாவர் உன்னை எடுத்து நிறுத்தவல்லவார்? (எ - று.)

தருமத்தினால் மேன்மையடைந்த நீ இப்போது அநனைக்கவிட்டதனால் அழிகின்றாய்; அவ்வாறு அழிகையில், உன்னைக் கைகொடுத்துத்தாக்குதல் என்காணும் இயலா தென்றவாறு. பி-ம்:—1 உமக்கு. 2 ஒளித்ததன்னதின். 3 இங்கிதனை. 4 நீக்கிய, நீக்கினை, நீக்கினாய், நீக்கினீர். 5 இறமுனிக்கு, இறவினக்கு, இறவினக்கு. 6 உமை. (௬௦௦௨)

அ௫. தஞ்சமும் தருமமும் 1 தகவு மேயுவர்
நெஞ்சமும் கருமமு முகையு மேனெடு
வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் வல்லநாம்
உஞ்சமோ வதற்கொரு 2 குறையுண்டாகுமோ.

(இ - ன்.) (தமது) உரையும் செயலும் மனமும் என்ற மூன்றும் முறையே (பிறங்குத்) தஞ்சமாவதும் அறத்துடனிருப்பதும் என்மைபுடனிருப்பது

மாண்புமிகு திருவாரூர் முன்னே, மிக்கவஞ்சின்புரிப்பாவும் பொய்யும் வல்ல நாம் உய்வோமோ? அந்தத்தருமத்திற்கு ஒருகுறை யுண்டாகுமோ? (எ - று.)

நமது பகைவர் - பிறர்க்குத் தஞ்சமளிப்பவர்: அறச்செயலைப் புரிபவர்: நன்மையே நினைப்பவர்: நாமோ பொய்யுரையைச்சொல்வதும் பாவத்தொழிலைப்பூரிவதும் வஞ்சகத்தையே நினைப்பதுமாக உள்ளோம்: இப்படிப்பட்ட. நமக்கு வெற்றியுண்டாவதுஎப்படி யென்றன னென்க. கருமமும் உரையும் என வந்ததற்கு ஏற்ப, நெஞ்சம்என்பதற்கு நினைவு என்று இலக்கணையாற் பொருள்கொள்க. கொள்ளவே, திரிகாணச்செயலும் கூறியவாரூயிற்று. நெஞ்சம் தகவு, கருமம் தருமம், உரை தஞ்சம் எனவும்: நெஞ்சம் வஞ்சம், கருமம் பாவம், உரை பொய் எனவும் சென்று இயைவதனால், இச்செய்யுள் நீரளிழைப்போநாட்கோளாம். நெஞ்சமும் கருமமும் உரையுமே என்ற தொடர்மத்திமதீபம். உய்துமென்பதன் விரித்தல்விகாரமான உய்த்தும் என்றசொல் போலிபெற்ற வந்தது. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "என்றுகொண்டு" (அக) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1. தவமுமே. 2. குறைவு. (கந. 0. ௩)

அக. என்றுகொண்டிணையன் 1 விளம்பி யானுனக்கு
ஒன்றுள 2 துணர்த்துவ 3 துணர்ந்து கோடியேல்
நன்றது நாயக நயக்கி லாயெனிற்
பொன்றினை யாகவே கோடி போக்கிலாய்.

(இ - ள்.) என்று இவ்வாரூனவார்த்தைகளைச்சொல்லி, யான் உனக்கு உணர்ந்தவேண்டியது ஒன்று இருக்கின்றது; தலைவனே! (அதனைத்) தெரிந்து கொள்வாயாயின் நல்லது; விரும்பாமற்போவாயானால், நல்லழியிற்செல்லவறியாதவனே! (உன்னை) இறந்தாயாகவேநினைப்பாய்; (எ-று.)—கொண்டு-அசை. இது, அச்சுப்பிரதிகளில் "தஞ்சம்" (அடு) என்ற பாட்டிற்குப்பின்னையும், சிலபிரதிகளில் "காலினில்" என்ற அடுத்தபாட்டிற்குப் பின்னையும் உள்ளது. பி-ம்:—1. இயம்பி, இயம்ப. 2. உணர்ந்துவன். 3. உவந்து. (கந. 0. ௪)

அள. காலினிற் கருங்கடல் 1 கடந்த 2 காற்றது
3 போலவன் குரங்குள சிதை 4 போகிலள்
வாலியை யுரங்கிழித் தேக வல்லன
கோலுள யாமுளேங் குறையுண்டாகுமோ.

(இ - ள்.) (தன்னுடைய)பாதங்களினுற் கரியகடலைக் கடந்த காற்றைப் போல்வன்மையுடைய குரங்கோ, (நம்பகைவர்க்குத் துணையாக) இருக்கின்றது; சிதையும், போகாமல் (சிறையிலேயே) இருக்கின்றான்; வாலியையும் மார்க்கிழித்துச்செல்ல வல்லமையுள்ள அம்புகளும் (சித்தமாக) இருக்கின்றன; (அவற்றையேற்குமாறு) நாமும் இருக்கின்றோம்: (இனி) என்னகுறையிருக்கின்றது? (எ - று.)

சிதையை விட்டிடாவரையில், அதுமானைப்போன்றவரைத் துணைபெற்று, வாலியையும் உயிர்வாங்கிய அம்பைக் கொண்டுள்ள இராமன் நம்மையழிப்பானென்பது தின்னமென்றவாறு. காற்றது, அது-பகுதிப்பொருள்விருதி.

பி-ம்:—1கடப்பக், கடந்து. 2காற்றினப். 3போல்வனகுரங்குகள். 4போகலன். 5கிழித்துருவவல்லவன். (காட.௧௮)

அஅ. தையலை விட்டவன் சரணந் தாழ்ந்துநின்
 1ஐயறு தம்பியோ டளவ ளாவுதல்
 உய்திற மன்றெனி னுளது வேறுமோர்
 செய்திற 2மன்னது தெரியக் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) சீதாபிராட்டியை விட்டிட்டு அந்தஇராமனுடைய பாதங்களி
 லே வணங்கி உன்னுடைய சந்தேகிக்கத்தகாததம்பியோடு நண்புண்புண்புருத்
 தல்உயிர்பிழைத்தற்குரியவழியாம்: அவ்வாறுசெய்யாவிடின், (முன்கூறியதற்கு)
 மாறாகச்செய்யவேண்டிய செயல்வகையுள்ளது: அதனைத் தெரியுமாறுகேட்பா
 யாக; (எ-று.)—செய்திறம் இன்னதென்பதை மேலிற்கவியிற்காண்க. பி-ஃ:—1
 மையறு, ஐயறு. 2உண்டதுதெளிந்துகோடியால், உண்டதுதெளிந்துகோடியால்.

அக. பந்தியிற் பந்தியிற் படையை விட்டவை
 சிந்துதல் கண்டு நீ யிருந்து தேம்புதல்
 மந்திர மன்று 1நம் வலியெ லா 2முடன்
 உந்துதல் கருமமென் 3றுணரக் 4கறினான்.

(இ-ள்.) வரிசைவரிசையாகச் சேனைகளை யேவி அவைகள் உயிரொழிந்து
 போவது கண்டு நீ இங்கிருந்துகொண்டு வருந்துவது, ஆலோசனையன்று;
 நமதுவலிமையுமேயுடைய ஒருசேரப் பகைவார்த்து) செலுத்துவது செய்
 தற்குரியதொழில் என்று தெரியுமாறு (கும்பகாணன்) கூறினான்; (எ - று.)

சீதையை விட்டிட்டுச சமாதானஞ் செய்துகொள்ள மனமிராவிட்டால்,
 நமதுமுழுவலியும்கொண்டு பொருது பார்க்கவேண்டுமேயல்லது நஞ்சேனை
 யைக் கூட்டங்கூட்டமாகஅனுப்பி அவையொழிந்துபோகப்போகக் கண்டிருந்
 துவது தகாதென்றவாறு. பி-ம்:—1நின். 2எடுத்து. 3உறுதி. 4ஒதினான். ()

கா. — இது: முதல் முன்றுகவிக். 1-இராவணன் தும்பகாணனைச்
 சீனந்து கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

உறுவது தெரியவன் றுன்னைக் கூயது
 சிறுதொழின் மனிதரைக் கோறி 1சென்றெனற்கு
 அறிவுடையமைச்சனீ யல்லையஞ்சினீ
 வெறுவிதுன் வீரமென் றிவைவி ளம்பினான்.

(இ-ள்.) ‘நான்’ உன்னை (இப்போது) கூப்பிட்டது, —இனி நேரப்போ
 வதை (உன்னுடைய சோதிடவறிவினால்) தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அன்று;
 ‘போய், அற்பச்செய்கையையுடைய மானிடரைக் கொல்வாய்’ என்று(எனக்கு
 ஆலோசனை)சொல்லுதற்கு, நீ, அறிவுபடைத்த அமைச்சனன்று; (இப்போது
 நீ)அஞ்சினாய்: உன் வீரம் வீணானது’ என்றுசொல்லிப் பின்னும் இவைகளைச்
 சொல்லலானான், (இராவணன்); (எ-று.)—அவைகளை மேல் இரண்டுகவிகளிற்
 காண்க. பி-ம்:—1சென்றென.

கூக: மறங்கிளர் செருவினுக் குரிமை மாண்டனை
பிறங்கிய 1 தசையொடு நறவும் பெற்றனை
இறங்கிய கண்முகிழ்த் 2 திரவுமெல்லியும்
உறங்குதி போயென வுளையக் கூறினான்.

(இ-ள்.) வீரத்தன்மைவிளங்குகின்ற போர்புரிவதற்கு உரியவல்லமையை இழந்தாய்; நிறைந்த மாமிசத்துடனே கள்ளையும் பெற்றாய்; (இனி உனக்கு ஆகவேண்டியது என்ன உள்ளது? உள்ளேபோய்) குழித்துள்ள கண்ணை மூடிக்கொண்டு இரவும்பகலும் உறங்குவாய் என்று (அவன்) மனம்வருந்தும்படி கூறினான்; (எ-று.)—பி - ம்:—1 நறவொடுதசையும். 2 எல்லும். (கூக0க)

கூஉ. மானிட ரிருவரை வணங்கி மற்றாமக்
கூனுடைக் 1 குரங்கையுங் கும்பிட் டுய்தொழில்
ஊனுடையும்கு முனககு மேகடன்
யானது 2 முடிக்கிலே 3 னெழுக போகென்றான்.

(இ-ள்.) மானிடர் இருவரையும் [இராமலட்சுமணரை] வணங்கி, பின்னும் அந்தக்கடலைக்கொண்டுள்ள குரங்கையும் கும்பிட்டுக்கொண்டு உயிர்வாழ்ந்திருக்குந்தொழில்,—ஊனையேவிரும்புதலையுடைய [புகழைவிரும்பாத] உன் தம்பிக்கும் உனக்குமே முறைமையான செயலாம்: நான் அச்செயலைச் செய்யேன்: எழுந்துபோவாய் என்று (பின்னும்) கூறினான், (இராவணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—1 குரங்கினைக். 2 சினைக்கிலேன், புரிக்கிலேன். 3 எழுதிபோதியால். (கூஉ00)

கூஉ.—இராவணன் போருக்குத் தான் எழ முயலுதல்.

தருகுவென் நேர்படை 1 சாற்றென் கூற்றையும்
வருக2 முன் வானமு மண்ணு மற்றவும்
இருகைவன் சிறுவரோ டொன்றி யென்னெடும்
3 பொருகுவெம் போரெனப் போதன் மேயினான்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு கூறிவிட்டு அருகிருந்த பணியானனோக்கி இராவணன்),—‘என்னுடையதேரையும் ஆபுதங்களையும் கொணர்க: என்கட்டளைச் சொல்லியும் (யாவர்க்கும்) கூறுவாய்: வானத்திலுள்ளாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் மற்றிடங்களிலுள்ளாரும் இருகையையுடைய வலியசிறுவரான இராமலட்சுமணருடனே சேர்ந்து என்னெடும் முன்னேவந்து கொடிய போரைச்செய்க’ என்று சொல்லி (பு போருக்கு) ச்செல்ல ஆரம்பித்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—1 சாற்றுக்கூற்றமும். 2 வெல், என். 3 பொருகை. (கூஉ0க)

கூச.—தும்பகரிணன் ராவணன்டம் அபராதகாமணஞ்செய்துகொண்டு தான் போர்க்கு ஆயந்தமாதல்.

அன்னது 1 கண்டவன் றம்பி 2 யானவன்
பொன்னடி 3 வணங்கிீ பொறுத்தி யானென்
4 வன்னெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்
இன்னமொன் 5 றுரையுள தென்னக் கூறினான்.

(இ-ள்.) அதைக்கண்டு அவன்தம்பியான கும்பகர்ணன், — (இராவணனுடைய) பொற்கழலையணிந்த பாதங்களிலே வணங்கி, 'நீ பொறுப்பாய்' என்று வேண்டிக்கொண்டு, (தான் போர்க்குச்செல்வதாகக்கூறி), வலியரிண்ட குலாயுத்ததை வலப்புறத்திலேவைத்துக் கொண்டவனாய், இன்னும் ஒருவார்த்தை சொல்லவேண்டியது உள்ளது என்று சொல்லலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1கேட்டவன். 2ஆமவன். 3வணங்கினன். 4மன்னெடுஞ். 5உளதுரை. (கந.கஉ)

கூரு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகளும்பகர்ணன் இராவணனிடங்கூறுங்கட்டுரைகளைத் தேர்விச்சீதும்.

வென்றிவண் வருவனென்றுரைக்கி லேன்விதி
1நின்றது பிடர்பிடித் 2தூந்த நின்றது
பொன்றுவன் பொன்றினாற் பொலன்கொ 3டோளியை
4நன்றென நாயக 5விடுதி நன்றரோ.

நான்குகவிகள்-குளகம்.

(இ - ள்.) வெற்றிபெற்று இங்கு (மீண்டு) வருவே னென்று (நான்) சொல்லமாட்டேன்; (வலியுடனிருப்பதாகிய) விதியானது நின்றது, கழுத்தின்புறத்தைப் பிடித்துத்தன்ருமாறு நின்றது; (நான் போரில் அனேகமாய்) இறந்துபடுவேன்; (அங்கனம்) இறந்தால், அழகைக்கொண்ட தோளையுடைய சீதாபிராட்டியை, தலைவனே! (நாம் விட்டிடுதல்) நன்று என்று கருதி விட்டிடுவாய்; (அவ்வாறுவிட்டிடுவதே உனக்கு) நன்மையப்பதாம்; (எ-று.)—பி-ம்:—1ஒன்றது. 2உந்துகின்றது, உந்திநின்றது. 3தையலை. 4நன்றது, நன்றிது, நன்றினி. 7விடுதல். (கந.கந)

கூசு. இந்திரன் பகைஞனு மிராமன் றம்பிகை
மந்திர 1வம்பினான் மடிதல் வாய்மையால்
தந்திரம் 2காற்றுறு 3சாம்பல் 4பின்னரும்
5அந்தர 6முணர்ந்துனக் குறுவ 7தாற்றுவாய்.

(இ - ள்.) இந்திரன்பகைஞனாகிய இந்திரசித்தும் இராமனுடைய தம்பியான இலட்சுமணனாகையிலுள்ள மந்திரசத்தியோடுகூடிய அம்பினால் இறப்பது, நிச்சயம்: (இராட்சச)சேனையோ, காற்றினால் வீசப்பட்ட சாம்பர் (போல எதிரிகட்குமுன்னர்ப் பறந்துபோம்): (இப்படியிருத்தலால்) பின்பும் (உனக்கு நிகழ்விருக்கும்) இடையூற்றையறிந்து உனக்குத் தக்கசெயலைச் செய்வாய்.

சீதையைக்கொடாமல் இந்திரசித்தையனுப்பினாலும் நிகழ்வதையும், நிகழ்த்தவேண்டியதையும் கூறுகின்றான். இச்செய்யுள் 'என்னைவென்று' என்ற அடித்தபாடலின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. மந்திரவம்பு - அஸ்தரம். பி - ம்:—1வலியினால், அயிலினால். 2காலுறு. 3சாம்பர்ப். 4பின்னறும். 5மந்திரம். 6உனக்குணர்ந்தும். 7ஆற்றுவார். (கந.கச)

கூசு. என்னைவென் றுளரெனி லிலங்கை காவல
உன்னைவென் றுயருத றுண்ணை 1காதுலாம்

பின்னைநின் நெண்ணுதல் பிழையப் பெய்வனை
தன்னை²நன் களிப்பது ³தவத்தின் பாலதே.

(இ - ன்.) இலங்கைக்கு அரசே! என்னைவென்றார்களானால், (அப்பகை வர்) உன்னையும் வென்று மேம்படுத்தல், தின்னம்: ஆகையால், பின்னும்(சீதையைவிட்டிடாது)நின்று எண்ணுதல், தவரூனகாரியம்: அந்த யணிந்தவனையிலே புடையசீதையை (இராமனிடத்து) க்கொடுத்துவிடுவது சிறந்த தவப்பயனிற் சேர்த்ததாம்;(எ-று).—சீதையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதே தனக்குச்சம்மதமென்பதை வற்புறுத்த, அதனையே காரணத்துடன் மீண்டுங் கூறினான். பெய்வனை - சீதைக்கு, அன்மொழித்தொகை. நன்குதவத்தின்பாலதுஎன்க. பி-ம்:—1ஆமன்றால். 2அன்மளிப்பது. 3தவத்தினன்றரோ. (கருகரு)

காஅ.—தும்பகரணன் விடைபெற்றுக்கொண்டு போருக்குச்செல்லல்.

1இற்றைநாள் வரைமுதலியான்முன் செய்தன
குற்றமு முளவெனிற் பொறுத்தி கொற்றவ
அற்றதான் முகத்தினில் விழித்த லாரிய
பெற்றனன் விடையெனப் ²பெயர்ந்து போயினான்.

(இ - ன்.) கொற்றவனே! முன்னேநாள்முதல் இன்றைத்தினம்வரையில் (யான்)செய்தனவான குற்றங்கள் இருக்குமானால், (அவற்றையெல்லாம்) பொறுப்பாய்: (உன்) முகத்தில்திழ்த்தல், (இனி)அருமையாகும்; ஆரியனே! விடைபெற்றுக்கொண்டேன் என்றுசொல்லிப் புறப்பட்டிப்போயினான், (அந்தக்கும்பகரணன்); (எ - று).—முன்முதல் இற்றைநாள்வரையென்க.பி-ம்:—1இற்றையினான்முதல், இற்றையினான்வரை, இற்றைநாள்வரையதா. 2பரிந்து.

காசு.—யாவரும் வந்தநீநீர்க்கி தும்பகரணன் புறப்பட்டு
நகர்வாயிலே யடைதல்.

அவ்வழி இராவண ¹னினத்து நாட்டமுஞ்
செய்வழி நீரோடுங் குருதி தேக்கினன்
எவ்வழி யோர்களு மிரங்கி யேங்கினர்
²இவ்வழி யவனும்போய் வாயி ³லெய்தினான்.

(இ - ன்.) அப்போது இராவணன் (தனது) உண்களிவெல்லாம் கேரே வழிகின்ற கண்ணீருடனே இரத்தத்தையும் தேக்கினான்; (அந்தக்கும்பகரணனுடைய) எல்லாஉறவினரும் இரக்கக்கொண்டு ஏக்கமுற்றனர்: இவ்வகையில், அந்தக்கும்பகரணனும்(புறப்பட்டுச்) சென்று நகர்வாயிலையடைந்தான்; (எ - று.)

கொடுத்தற்குவிருப்பமில்லாத பொருளைக் கொடுக்க நேரும்போது 'அவன்கண்களில் இரத்தம் வடிந்தது' என்று கூறும் வழக்குக்கு ஏற்ப, கும்பகரணனைப் போர்க்குப் பலிகொடுப்பதுபோல ஓரணணம் இராவணன் மனத்தில்தோன்றுவதனால், 'செய்வழிநீரோடுங் குருதி தேக்கினன்' என்றார். வழியோர்-உறவினரென்றபொருளில்வந்ததென்க. இரத்தப்பாடலின்விண் "விண்

ணியையிடறும்' (இள) என்ற பாடல் சிலப்பதிகாரம் லுள்ள தென்று முன்னரே காட்டப்பட்டது. பி - ம்:—1அணைய, 2வெவ்வழி, 3மேயினான். (கடகக)

க00.—தன் தம்பியோடு பெரும்படைசெல்லுமாறு இராவணன் கட்டளையிட, அவ்வண்ணமே பெரும்படைவருதல்.

1இரும்படை கடிப்பெடுத் தெற்றி யேசுக
பெரும்படை யிளவலோ டென்ற பேச்சினால்
வரும்படை வந்தது வானு னோர்கடஞ்
சரும்படை 2மலர்முடி 3தூளி தூர்க்கவே.

(இ-ள்.) 'பெரியபடைக்கலக்களையுடைய(எனது)தம்பியுடனே பெரிய சேனைகள் குறத்தடியையெடுத்து (இரண்பேரினையை) அடித்துக்கொண்டு செல்லுதல்' என்று(இராவணன்)கட்டளையிட்டபேச்சினால், வானத்திலுள்ள தேவர்களினுடைய வண்டுகள் மொய்க்கின்றமலர்களையணிந்ததலைகளைத் தூளி ரிரப்புமாறு, வருதற்குரிய படை வந்தது; (எ -று.)—'தேவர்கள்குடிய மலரில் வண்டுமொய்க்காது' என்ப வாதலால், மலருக்கு 'சரும்படை' என்றது-இயற்கையடைமொழியா மென்க. பி-ம்:-1இரும்பணை, 2நெடுமுடி, 3பூழி. (கடகக)

க0க.—சேனையிற்பிடிக்கூங்கி கொடிகளின் வருணனை.

தேர்க்கொடி யானையின் பதாகை சேணுறு
தார்க்கொடி யென்றிவை ததைந்து 1வீங்குவ
2போர்க்கொடுத் தூளிபோய்த் துறக்கம் 3புக்கன
ஆர்ப்பன துடைப்பன 3போன்ற வாடுவ.

(இ - ள்.) தேரின்மீதுகட்டியிருக்கும் துவசமும், யானையின்மீது பிடிக்கப்பட்டுத் துவசமும், முன்னணிச்சேனையிற்பிடிக்கப்படுகின்ற ஆகாயத்தை யளவுகின்ற கொடிகளும் என்ற இவைகள் நெருங்கி மிக்கிருப்பவை,—போர்க்களத்திலிருந்து மிக்கதூளிகள் போய்ச் சுவர்க்கத்திற்புக்கனவாய் நிறைந்து தங்கியிருப்பனவற்றைத் துடைப்பனபோன்றவாய்(மேலே) ஆடலாயின.

பலவிடத்துப்பிடிக்கப்படுகின்ற கொடிகள் வானத்திலுள்ளபுடவை, சேனையாலெழுப்பப்பட்டுச் சுவர்க்கத்திற்படிந்த தூளிகளைத் துடைத்தலைப் போலுமென்றார்: தன்மைத்தந்திற்ப்பேற்றவணி. தார்க்கொடுக்கொடி யென்க. என்றிவை-தொகுத்தல். பி-ம்:—1வீங்கின, 2பார்க்கொடு, 3புக்கன, பண்புற, புக்கிட, 4ஆர்ப்பது துடைப்பது, 5போல. (கடகக)

க04.—போரில்தோன்றிய தீப்பொறிகளின் வருணனை.

எண்ணுறு படைக்கல மிழுக 1வெற்றிட
2நண்ணுறு பொறிகளும் படைக்கு நாயகர்
3கண்ணுறு பொறிகளும் 4கதுவக் கண்ணகல்
விண்ணுறு மழையெலாங் கரிந்து வீழ்ந்தவால்.

(இ-ள்.) மதிக்கப்படுகின்ற படைக்கலங்கள் (எங்கும்) பரவியதனால் (ஒன்றோடொன்று) மோத, (அதனால்) தோன்றிய (நெருப்பு) பொறிகளும் படைத்தலைவர்களுள்ளினின்றும்பறக்கின்ற தீப்பொறிகளும் துவியதனால் இடமகன்

றவானத்திலுள்ள மேகக்கனெல்லாம் கரிந்துவிழ்த்தன; (எ-று.)—இழுருதல்-பரத்தல். பி-ம்:--1இற்றிடை. 2நண்ணுறும். 3கண்ணுறும். 4சதுவி. (௧௩௨௦)

௧௦௩.—சதுரங்கசேனைகளில் முன்னணி பின்னணிகளினரெருக்கத்தால்

இடையணியிலுள்ள சேனைக்கு இடமின்மை.

தேர்செலக் கரி¹செல நெருக்கிச் செம்முகக் கார்²செலத் தேர்²செலப் புரளிக் ³கால்⁴செலத் தார்²செலக் ⁵கடைசெலச் சென்ற தானையப் பார்செலற் கரிதென விசம்பிற் பாய்ந்ததால்.

(இ - ள்.) தேர்செல்லுவதனாலும் யானைசெல்லுவதனாலும், நெருக்கிக் கொண்டு செம்புள்ளியமைந்த முகத்தைபுடைய யானைகள் செல்லத் தேர்கள் செல்லக் குதிரைகள் காற்றுப்போலவிரைந்துசெல்லுவதனாலும், இவ்வண்ணம் முன்னணிச்சேனையும் பின்னணிச்சேனையும் சென்றகொண்டிருக்க, (இடையணியிற்) சென்றசேனை அந்த (ப்போர்க்கள) ப்புமி செல்லுதற்குஅரியது என்று ஆகாயத்திற் பாய்ந்துசெல்லலாயிற்று; (எ - று.)

முன்னணி பின்னணிஇடையணிஎன்று மூன்றுவகையானவரிசைகளில் முன்னணி இடத்தையடைத்துக்கொண்டு செல்லுகையிற் கடையணி மிகவும் நெருக்குவதனால், இடையணியிலுள்ளசேனை மயக்குப்பூமியிற்செல்லுதற்கு இடமில்லையென்றுகருதி வானத்திற் செல்லலாயிற்றென்க. தார்-முன்னணி. கடை-பின்னணி. முதலடியிற்சூரிய தேர்க்கிகள் - முன்னணியிற்சேர்ந்தன. இரண்டாமடியிற் சூரியவை-கடையணியைச்சேர்ந்தன. கார்-யானைக்கு, உவம வாகுபெயர். முதலடியில், தேர் கரி-சதுரங்கக்களில் மந்தையவற்றிற்கும் உப லட்சணம். இரண்டாமடியிலும் இங்ஙனங் காண்க. பி-ம்:--1செலாநெருக்கும், செலாக்கரிக்கும். 2செலாத். 3கார். 4செலாத், செலா. 5கடைசெலாச்...தானையும், கடைபெனச்...தானையும், தடையெனச்...தானையும், தடைசெயன்ற தானையிப், கடைசெலச்...தானையும். (௧௩௨௧)

௧௦௪.—தேரொன்றின்மீது சும்பகர்ணன் ஏறிவருதல்.

ஆயிரம் கோளரி யாளி யாயிரம்
ஆயிர மதகரி பூத ழாயிரம்
மாயிரு ஞாலத்தைச் ¹சுமப்ப வாக்குவது
²ஏயிருஞ் சுடர்மணித் தேரொன் றேறினான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம்சிக்கக்களும் ஆயிரம்யாளிகளும் ஆயிரம்மதயானைகளும் ஆயிரம்பூதக்களும்(பூட்டப்பெற்று), மிகப்பெரிய பூமியைச்சுமப்பனவும் பின்வாக்குவதுஏய்ப்ப [மிகுபாரமுடைய] மிக்கொளியுள்ளமணிகளமுத்திய தேரொன்றின்மீது ஏறிவந்தான், (அந்தக்கும்பகர்ணன்); (எ - று.)

பூமியின்கீழிருந்து சுமக்கும் அல்டமகாநாகக்கள்முதலியன ஆயிரஞ்சிக் கம்முதலியனபூட்டப்பெற்ற சும்பகர்ணனுடையதேரைச் சுமக்கப் பின்வாங்குவனவாக, அப்படிப்பட்ட தேரின்மீது ஏறினான். பி - ம்:--1சுமத்துலாவுவ. 2சேயிருஞ். (௧௩௨௨)

க0௫.—பலப்படைக்கலங்களைச் சேனை சுமந்துசேல்லுதல்.

தோமரஞ் சக்கராஞ் சூலங்¹ கோன்மழு
நாமவே லுலக்கைவா ணஞ்சி றண்டெழு
வாமலில்² வல்லையங் கணைய மற்றுள
சேமவெம் படையெளஞ் சுமந்து³ சென்றவால்.

(இ - ள்.) தோமரமும் சக்கரமும் சூலமும் அம்புகளும் மழுப்படையும் (பகைவர்க்கு) அச்சத்தைவிளைக்கின்ற வேற்படையும் உலக்கையும் வாங்கும் நாஞ்சிலும் தண்டாயுதமும் இருப்புலக்கையும் அழகியவிலிலும் வல்லையமும் கணையமும் மற்றுமுள்ள பாதுகாவலான கொடியபடைகளும் எல்லாவற்றையும், (சேனைகள்), சுமந்துசென்றன; (எ-று).—பி-ம்:—1கோண்மழு. 2வலயங் கற்பரிசை. 3பெய்செல, சென்றவே. (க௩உ௩)

க0௬.—வேண்டியபோது தும்பகர்ணனுக்குக் கோடுக்குமாறு ஆயிரம் பண்டியிலேமாம்சத்தையும் மதுக்குடங்களையும் பணியாளர்கொண்டு சென்றமை.

நறையுடைத் தசும்பொடு¹ நற்தின் வெந்தலுன்
²குறையினற் சகடமோ ராயி ரங்கொடு
பிறையுடை³ பெயிற்றவன் பின்பு⁴ சென்றனர்
⁵முறைமுறை⁶ கைகொடு⁷ முடுகி நீட்டுவார்.

(இ - ள்.) (தும்பகர்ணன் வேண்டும்போது) முறைமுறையே விரைந்து (ஊனையும் கள்ளையும்) கையிற்கொண்டு நீட்டுபவரான அரக்கர்கள் (பலர்), கள்ளைக்கொண்டகுடங்களுடனே செவ்வனே வெந்த மாமிசத்தையும் குறைவில்லாத நல்ல ஓராயிரம்வண்டியிலே போகட்டுக்கொண்டுபிறைபோன்ற வக்கிரதந்தங்களைபுடையவனான அந்தக்கும்பகர்ணனதுபின்னே சென்றார்கள்.

பி - பி:—1நறநெய், நறையின். 2குறைவற ..கொடு, நிறையுடைச்சகடமாயிரங்கணைக்கொடு. 3எயிற்றினர். 4சென்றன. 5முறைப்புடைக். 6கை தொறு, கைக்கொடு, கையி னட. 7முடுக. (க௩உ௪)

க0௭.—தும்பகர்ணன் மதுமாய்சீக்களை யுண்டவண்ணஞ்சேல்லுதல்.

ஒன்றல¹ பற்பல ருதவு² முனறை
பின்றரும்³ பிலனிடைப் பெய்யு மாறுபோல்
வன்றிற லீருகரம்⁴ வழங்க மாந்தியே
சென்றன னியா வறந்⁵ திடுக்க மெய்தவே.

(இ - ள்.) பற்பல பணியாளர்உதவுகின்ற ஒன்றல்லாத [மிகப்பலவான] ஊனையும் கள்ளையும் மிக்கவலியூரண்டுகைகளும் (வாங்கிக்) கொடுக்க, (இருள்) பின்னிக்கொண்டிருக்கிற குகையினுள்ளே சொரிகின்ற விதம்போல உட்கொண்டவண்ணம் யாவரும் திடுக்கிடும்படி செல்லலானை; (எ - று).—பி-ம்:—1பலபல. 2ஊன்றசை. 3பிலத்திடைப். 4வாங்கி. 5திட்கல். (க௩உ௫)

க0௮.—தும்பகர்ணன்செயலீக்களை அமரர் அஞ்சியோடுதல்.

கணந்தரு குரங்கொடு கழிவ தன்றிது
நிணந்தரு நெடுந்தடிச் சூலகு நேருமோ

பிணர்தலைப் பட்டது பெயர்வ 1 தெக்கினி
உணர்ந்தது 2 கூற்றமென் றும்ப ரோடிஞர்.

(இ-ள்.) (இவனது) இக்கொலைத்தொழில், கூட்டமாகப்பொருந்தியவான
ரத்தோடு நீக்குவதன்று: (இவன் தின்னுசிற) நிணத்தோடுகூடிய பெரிய மாமி
சத்திற்கு இவ்வலகத்துப்பிராணிகளெல்லார்தான் போதியதாருமோ? (என்
கும்) பிணமயமாக ஆயிட்டது: (கொலைத்தொழிற்குஉரிய) யமனும் உணர்ந்த
விட்டான்: (நாம் தப்பி) ஒடிச்செல்வது எங்கே யினி? என்று சொல்லிய
வண்ணம் தேவர்கள் ஒடிஞர்கள்; (எ - று.)—இது-நெஞ்சறிசுட்டி. உலகு -
ஆகுபெயர். பி-ம்:—1 இக்கினி. 2 கூற்று. (கருஉக)

க0க.—இராமபிரான் குடும்பக்ண்ணதேரைப் பார்த்தல்.

பார்த்தளி 1 நெடுந்தலை வழுவிப் பாரொடும்
வேந்தென விளங்கிய மேரு மால்வரை
போந்தது போற்பொலந் தேரிற் பொங்கிய
ஏந்தலை 2 யேந்தெழி விராம சேன்கினுள்.

(இ - ள்.) ஆதிசேஷனுடைய பெரியதலைவிரிந்து தவறிப் பூமிபுடனே
மலையாச என்று விளங்கிய மேருவென்னும் பெரியமலை வந்ததுபோல்தோன்று
கின்ற பொன்மயமானதேரிலே, சீற்றம் பொங்கப்பெற்ற ஆண்களில்மேம்
பட்ட குடும்பக்ண்ணை, தாங்கிய எழிலையுடைய இராமன், கண்டான்; (எ-று)

தேர்த்தட்டு - பூமியையும், மேற்பகுதி மேருமலையையும் போலு மென்க.
பி-ம்:—1 ஏந்தலை. 2 வந்தளி. (கருஉஎ)

கக0.—தேரிலிருப்பவன் யாவனென்று இராமன் எண்ணங்கொள்ளல்.

வினை 1 யென்றுணர்நீண்டு தன்று விண்டொடுஞ்
சேணுயர் 2 கொடியது வயவெஞ் 3 சீயமால்
காணினுக் 4 காலின்மே லரிய காட்சியன்
பூ 5 னொளிர் மார்பின னியாவன் போலுமால்.

(இ - ள்.) விண்ணைத்தொடுகின்ற மிகவுயர்ந்த (இத்தேரின்) கொடியிலே
யிருப்பது விணையாயிருக்குமோஎன்றால் அன்று: வெற்றிபொருந்தியகொடிய
சிக்கமாகும்: வாயுவேகத்தினும் மிகு (மனோவேகத்துடன்) கண்டாலும், (முழு
தும்பார்த்தற்கு) அரிய பெருத்தோற்றமுடையவையிருக்கின்றான்: ஆபரணம்
விளக்குகின்ற மார்பையுடைய இவன் யாராவனோ? (எ-று.)—என்று இராமன்
நினைப்பிட்டானென்க. 'விணையன்று' என்றமையால், இவன் இராவணனல்ல
எனென்றதெளிந்தவாறு. பி-ம்:—1 ஒன்று. 2 கொடியது. 3 சீயமாக். 4 காலன். 5 ஒளி.

ககக.—இதுநடல் முன்றுகவிகள்—ஓடுதொடரி: 'இவனை இன்னுனென்று
தேரிவி' என்று விபீஷணனை ஸ்ரீராமன் கேட்டலைத் தேரிவிக்கும்.

தொளொடு இராமன்செலத் 1 தொடர்ந்து நோக்குமின்
நாள்பல கழியுமால் 2 நடுவணின்றதோர்
தாளுடை மலைகொலாஞ் சமாம் வேட்டதோர்
ஆளென 3 வுணர்விலே னுக்கொ லா 4 மிவன்.

(இ-ள்.) (இவ்னுடைய ஒரு) தோளோடு (மற்றொரு) தோளுள்ளவரையில் முழுவதும் தொடர்ச்சியாகப் பார்ப்பதானால், பலநாள் கழிந்தும்; (பூயிக்கு) ஓடு வேகிப்பதாகிய ஒப்பற்ற கால்முளைத்த மேருமலை, (இப்படி வந்தது) கொல் லோ? போர்விரும்பிவந்த ஒருவீரனென்று நினைக்கமுடியவில்லை; இவன் ஆரோ? (எ - று.)—வீரரில் இப்படியிருப்பவரை இதுவரையிற்கண்டதில்லை யாதலால், இராமன் 'சமரம்பேட்டதோர் ஆளெனவுணர்கிலேன்' என்கின்றான். மலைக்கு 'தாளுடை' என்பதை அடைமொழியாக்கியுரைத்திருப்பினும், மலை தாளுடையதுகொல் என்று கூறியதாகக் கருத்துக் காண்க. பி - ம்:—1. தொடர. 2. ஓடுவேகின்றதோர். 3. அறிகிலேன். 4. இது. (க௭௨௬)

கக௨. எழுங்கதி ரவனொளி மறைய வெங்கணும்.
விழுங்கிய திருளிவன் மெய்யி னால்வெரீ இப்
புழுங்குநம் பெரும்படை யிரியல் போகின்றது
அழுங்கலில் சிந்தையா யார்கொ லாயிவன்.

(இ - ள்.) இவனுடைய உடலினால், (உதயமலையினின்ற உதயர) எழுகின்ற சூரியனுடைய ஒளியானது, மறைந்திட எங்கும் இருளானது (அதனை) விழுங்கி விட்டது; இவனுடம்பைக்கண்டு அஞ்சி (மணம்) வேர்க்கின்ற நம்முடைய பெரிய சேனையானது, நிலைகெட்டு ஒடுகின்றது; வருந்துதலில்லாத மன முடையவனே! இவன் யாவனோ? (எ - று.)

கும்பகர்ணனுடைய பேருடலானது தரையிற் சூரியகிரணத்தை விழுவொட்டா துமறைத்து எங்கும் அவனுடலின் நிழலேயாய் விடொறுசெய்தலால், 'சுதிரவனொளிமறைய விழுங்கிய திருள்' என்கின்றான். 'இவன் மெய்யினால்' என்பது மத்திமஜீபமாய், முன் வாக்கியத்தோடும் பின் வாக்கியத்தோடும் இயையும். இச்செய்யுள், அச்சிட்ட பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை யாயினும், எட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளது. (க௭௩௦)

கக௩. அரக்கனவ் வுரு¹வொழித் தரியின் சேனைமய்
வெருக்கிகாளத் தோன்றுவான் கொண்ட வேடமோ
தெரிசிலே னிவ்வுருத் தெரியும் வண்ணநீ
பொருக்கென வீடண புகறியா லென்றான்.

(இ - ள்.) இராவணன் (தன்னுடைய) அந்தவடிவத்தைவிட்டு வானரசேனை அஞ்சும்படி தோன்றும்பொருட்டுக் கொண்ட வேஷமோ (இது)? இவ்வுரு (இன்னதென்று) தெரியவில்லை; (நான்) உணரும்படி, வீட்டணனே! நீ வீரவாகசச் சொல்லுவாய் என்றான் (இராமன்); (எ-று.)—பி-ம்:-1. ஒளித்து. வேறு.

கக௪.—இது முதல் பதினாறு அடிகள் - வந்தவன் தும்பகர்ணனென்பதையும் அவனுடைய தன்மை முதல் வற்றையும் விபிஷணன் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

சூரிய¹னையை கூற வடியினை²யிறைஞ்சி யைய
பேரிய விலங்கை வேந்தன் பின்னவ னெனக்கு முன்றினான்

காரியல் காலினென் கழற்கும்ப கருண் னென்னும்
கூரிய குலத் தானென் றவனிலை கூற லுற்றான்.

(இ-ள்.) இராமன் அவ்வாறு சொல்ல, (விவேகனன், இராமபிரானுடைய) உபயபாதங்களில் வணங்கி, (அவனை நோக்கி), 'ஐய! (இவன்), பெருமைக் குணத்தையுடைய இலங்கைக்கு அதிபனான இராவணனுக்குப் பின்பிறந்தவன்; எனக்கு முன்பிறந்தவன்; கருமைநிறம்பொருந்திய யமனையொத்த கழலையணிந்துள்ள கும்பகருணனென்னப்படுகிறவனான கூரிய குலப்படைக்கையுடையவன்' என்று சொல்லி, அவன் நிலைமையைத் தெரிவிக்கலுற்றான்; (எ-று.) — 'காலனென்' என்பது, கும்பகருணனுக்கு அடைமொழி. கும்பகர்ணன்-பாணேபோன்ற காதலையவனெனக் காரணப்பொருள்படும் 'காரியல்' என்பதும், கும்பகர்ணனுக்கு அடைமொழியாகத்தக்கது. பி-ம்:—1 இனைய. 2 வணங்கி. 3 அன்னுள்.

ககரு. தவினுணர் கியரும் வேதத் தலைவரு முணருந் தன்மைச்
சிவனுணர் தலரின் மேலைத் திசைமுக னுணருந் தேவன்
அவனுணர் தெழுந்த காலத் தசுரர்கள் 2படுவ ரெல்லாம்
இவனுணர் தெழுந்த காலத் திமையவர் 2படுவ ரெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்! நுண்மையான [செய்தற்கு அருமையான] தவத்தை யுடையவரும் வேதத்திலவல்லதலைவருமான அந்தணர்கள் உணர்வைப்பெறு மாறு உபாசிக்கின்ற சிவபெருமானால் தியானிக்கப்பட்டு, தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பழமையான கான்குமுகங்கையுடைய பிரமனாலும் தியானிக்கப்படுகின்ற கடவுளான (பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்) அந்தத்திருமால், — யோகசித்திரை நீங்கி எழுந்தகாலத்தில் அசுரர்கள் எல்லாம் இறப்பார்; இவனுணர் தெழுந்தகாலத்தில் தேவர்கள் இறப்பார்கள்; (எ - று.)

திருமால் கண்விழிக்கையில் அசுரர்கள் மாய்வதுபோல, இவன் கண்விழிக்கையில் தேவர்கள் இறப்பார்க ளென்றான்: இதனால், கும்பகர்ணன் திருமாலேடு ஒத்த வலியையுடையவனென்பதும் பெறப்படும. "சுங்கராத் ஜஞாந மர்விச் சேத்" என்றவாறு சிவபெருமான் உபாவிக்கப்பட்டு ஞானத்தைப் பெறுதற்கு உரியவனாகல்காண்க. பி-ம்:—1 நுணங்கினரும். 2 படுவது. (ககரு.)

வேறு.

ககரு. ஆழி யா¹யிவ னுருவா
னேழை வாழ்வுடை 2யெம்முனேன்
3தாழ்வி லாவொரு 4தம்பியோன்
ஊழி 5நாளு முறங்குவான்.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாலின் மிசமானவனே! இவனானவன், — எளிமைப்பட்ட வாழ்க்கையையுடைய எமது அண்ணனான இராவணனுடைய தாழ்வில்லாத ஒருதம்பியாவன்: (இவன்) ஒரு ஊழிக்காலம் வரையிலும் உறங்குந்தன்மையன்; (எ - று.)

இதனால், கும்பகர்ணன் உறங்குந்தன்மைய நென்பதைத் தெரிவித்த வாறு: கசை - ஆம் யாடலில் "இலங்கைவேந்தன் மின்னவன் எனக்குமுன்

னென்" எனக் கூறியதனால், இங்கு 'எம்முனென்நாழ்வியன் வெருதம்பி' என்பதனை அநுவாதமாகக் கொள்ளவேண்டும். கும்பகர்ணன் பிரணலுகையெல்லாம் வாரிவாய்ப்பெய்ய, அவர்கள் தேவேந்திரனைச்சரணமடைய, அவன் கும்பகர்ணனை வச்சிராயுதத்தினால் தாக்க,ப்ரணலுகன்பின்னும் கடும்கும்படி அரசர்கள் பேரிரைச்சலீட்டுஜராவதத்தின் தத்தத்தைப்பறித்ததுத் தேவேந்திரனுடையமார்பில் தாக்க, அவ்வீந்திரனும் தாங்காதுவருத்திச்சீறிப்பிரமரிஷிகள் தானவர்களுடன் பிரமனிடத்துமுறையிட, அப்பரமன், கும்பகர்ணனைகோக்கி, 'ஈ செத்தாற்போல் தாக்குவாய்' என்ன, ஆறுமாதத்திற்குக் குறையாமல் தாக்குவதும் ஒருகாள்விழிப்பதமாயின னென்றவிவரம் ஸ்ரீவால்மீகத்தவிலாங்கும். மந்திராலோசனையிலிருந்த கும்பகர்ணன் இராவணனைவிட்டு விடவேண்டென்ற அன்று தயிலச்சென்றன னென்பதும், தாக்கஆரம்பித்த ஒன்பதாகாள் அவனை இராவணன்பணியாளராலெழுப்பினென்பதும், முதலூலின்பெறப்படும். பி - ட்:—1இவராகுவார். 2எம்முனார். 3தாழ்விலான். 4தம்பியார், தம்பியான். 5காலமுறற்குவார். (க௩௩௪)

கக௭. கால் னூயிர்¹ காலனால்
2காலின்³ மேனிமிர்⁴ காலினான்
5மாலி னார்கெட⁶ வாகையே
சூல மேகொடு⁷ சூடினான்.

(இ-ள்.) (இவன்), யமனுயிரைப்பருகுவதற்கு ஒருயமன்போல்வன்; காற்கைக்காட்டிலும் விரைந்துசெல்லுகின்ற காலையுடையவன்; இந்திரன் தோற்றேட, வெற்றிமாலையை(த் தன்) சூலப்படையாற் சூடினவன்; (எ-று.)—முதலடியில், ஆல்-ஈற்றகை. மாலினார்-கருநிறமுடையவர் என்ற காரணம்பற்றி, இந்திரனைக்காட்டிற்று. வாகை வென்றோர்கூடுவ ரென்பது, தமிழ்வுழக்கு. பி-ம்:—1காலனார், காலநீநர். 2காலன். 3மேல்வரு. 4காலனும், காலனார், காலினார். 5மாலனார். 6வாகையேர், வாகையோர். 7சூடினார். (க௩௩௫)

கக௮. தாங்கு கொம்பொரு நான்கு¹ கால்
ஒங்க லொன்றினை யும்பர்கோன்
வீங்கு² நெஞ்சன் விழுந்திலான்
³ தூங்க நின்று சுழற்றினான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் இவன்),—தாங்குகின்ற ஒருநான்கு தத்தங்களுடனே நான்குபாதக்களையுமுடைய மலைபோன்ற ஜராவதமென்ற யானையை, தேவர்கட்குத்தலைவனான இந்திரன் (அதன்மீது) விழுந்திடாமல் (அச்சம்) மிக்கநெஞ்சுடையவனாய்ச் சோர்ந்திருக்க, (தான்) நின்றுகொண்டு சுழற்றினான்; (எ-று.)—தூங்க-தொங்க எனினுமாம். பி-ம்:—1நான். 2நெஞ்சினன் வீழ்த்திலன். 3தூங்கு. (க௩௩௬)

கக௯. 1கழிந்த தீயொடு காலையும்
பிழிந்து சாறுகொள் பெற்றியான்
2அழிந்து மீனாக வாழ்நீர்
இழிந்து காலினி³ நேறுவான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இவன்),—மிருத்தியுடனே காற்றையும் பிழிந்து சாறு எடுக்கவல்ல வலிமையுடையவன்; மீன்களெல்லாம் அழிந்து (உயிர்) சிந்துமாறு கடலினீரிலிழிந்து காலினாலே நவல்வவன்; (எ - று.)

2 அழிந்து மீதுக என்ற பாடத்துக்கு - நிலையழிந்து பூமியீது பொங்கிவர என்க. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில்லை. பி-ம்:—1 அழிந்த. 2 அழிந்த நீருக்கும், அழிந்து மீதுயர். 3 என்றவான். (கந.௩௭)

க20. ஊனு யர்ந்த வரத்தினுன்
மேனி மிர்ந்த மிடுக்கினுன்
றூனு யர்ந்த தவத்தினுன்
வானு யர்ந்த வரத்தினுன்.

(இ - ள்.) (மற்றும் இவன்),—உடம்பில் (யாவரினும்) மிக்க வலிமை படைத்திருத்தலால், மிகவும் மேம்பட்ட மனவுறுதியை யுடையவன்; தான் (செய்த) மிக்க தவத்தினால் மிகமேம்பட்டவாங்களைப் பெற்றவன்; (எ - று.)—‘உரத்தினுன்’ என்பதை மூன்றனுருபேற்ற பெயராகக்கொள்ளாமல், ஆண் பாற் குறிப்புமுற்றாகக்கொண்டு கூறுவாருமுளர். (கந.௩௮)

க2௧. திறங்கொள் சாரி திரிந்தநாட்
கறங்க லாது 1 கணக்கிலான்
2 இறங்கு தாரவ னின்றுகாறு
உறங்க லாலுல சூய்ந்ததால்.

(இ-ள்.) (மேலும்), தொங்குகின்ற மாலையையணிந்துள்ளவனான இவன், பலவகைப்பட்ட சாரிகை திரிந்தகாலத்தில் காற்றாடியைத்தவிர்ந்து வேறென் தின்தன்மையில்லாதவன்; (இவன்), இன்றைவரையில் தூங்கியதனால் உலகம் பிழைத்துள்ளது; (எ - று.)—பி-ம்:—1 கணக்கிலாரா, கணக்கிலர். 2 இறங்கினார் புவி, இறங்குவார்புவி. (கந.௩௯)

க22. குல முண்டது சூருளோர்
கால முண்டது 1 கைக்கொள்வான்
ஆல 2 முண்டவ னாழி 3 வாய்
ஞால 4 முண்டவ 5 நல்கினுன்.

(இ - ள்.) தேவர்களாகவுள்ளோரின் வாழ்நாளை யுண்டாகிய சூலப் படை ஒன்றுள்ளது; அதனை, (இவன்) கைக்கொள்பவன்: ஞாலத்தையெல்லாம் (பிரளயகாலத்தில்) உண்டு பாதுகாக்குந்திருமாலின மிசுமாவனே! கடலில்தோன்றிய ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டவனாகிய சிவபெருமான் (அந்தச்சூலப்படை யை இவனுக்குக்) கொடுத்தான்; (எ-று.)—சூருளோர்-தேவர்; சூர்-ஸாரத்தன்மை. ஞாலமுண்டவன்-அண்மைவிளி. பி-ம்:—1 கைக்கொள்வார். 2 உண்டவர். 3 வாழ். 4 உண்டவன், உண்டவர். 5 நல்கினார். (கந.௪0)

க2௩. மின்னி னென்றிய விண்ணுளோர்
முன்னி லென் 1 நமர் முற்றினார்
என்னி? 2 லென் 3 றும 3 வெண்ணிலார்
வென்னி லன்றி விழித்திலான்.

(இ-ள்.) மின்னல்போன்ற ஒளிபொருந்திய தேவர் (என்) முன்னே கிழ்
என்று சொல்லி (இவனுடன்) பெரும்போரைத் தொடக்கிராயின், எப்போ
தும் அந்தக்கணக்கில்லாத தேவர்களின் முதுகிலன்றி (வேறிடத்தில்) விழித்
தில்லான்; (எ - று.)—தன்னோடுபொரவரும் தேவர்களையாவரையும் முதுகு
கொடுத்து ஓடச்செய்பவன் இத்தக்கும்பகர்ண னென்பது, கருத்து. பி-ம்:—
1.அவர். 2.என்றவர், என்றும்வி. 3.எண்ணிலா. (க௩சக)

கஉஈ. தரும மன்றிது 1 தானிதால்
வருந மக்குயிர் 2 மாய்வென
உருமின் வெய்யவ னுக்குரை
இருமை மேலு மியம்பினான்.

(இ - ள்.) ‘(பிறந்தாரத்தைக் கவர்தலாகிய) இது, அறச்செயலன்று; இது
னல் நமக்கு உயிரமாய்கை கேடும்’ என்று, இடிபோற்கொடியவனான இரா
வணனுக்கு, (இது) வார்த்தையை இருமுறைக்குமேலும் (இவன்) இயம்பினான்;
(எ-று.)—தான்-அசை. பி-ம்:—1 தான்செயில், தானென. 2.மாள்வு. (க௩சஉ)

கஉஐ. மறுத்த 1 தன்முனை வாய்மையால்
ஒறுத்து மாவ துணர்த்தினான்
வெறுத்து 2 மாள்வது மெய்யென
இறுத்து கின்னெதி ரெய்தினான்.

(இ - ள்.) (சீதைகையைக்கொடுத்திடுதற்கு) உடன்படாத தன் தமையனான
இராவணனை (தன்) வாய்வார்த்தையாற் கடிந்தும், (தன்னால்) இயன்றவளவு
உணர்வுகொளுத்தினான்; (அவ்விராவணன் எவ்வளவுசொல்லியுங் கேளாமையால்),
வெறுப்புக்கொண்டு (நாம்) இறப்பது உண்மையென்று (முடிவாகக்)
கூறிவிட்டு உன்னெதிரேவந்து சேர்ந்தான்; (எ - று.)—விபீஷணன் ஒற்றர்
மூலமாகக் கும்பகர்ணன் இராவணனுக்குப்புத்திமதிக்கரியதை உணர்ந்ததனால்,
இவ்வணம் தெரிவிக்கின்றன நென்க. பி-ம்:—1 தன்முனை. 2.மாய்வது. (க௩சக)

கஉஊ. நன் 1 நி தன்று நமக்கென
ஒன்று நீதி யுணர்த்தினான்
இன்று 2 காலன்மு னெய்தினான்
என்று சொல்லி யிறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) ‘(பிறர்மனையைக்கவர்துவைத்திருக்கும்) இது நமக்குன்று
அன்று’ என்று பொருந்தியநீதியை (இத்தக்கும்பகர்ணன் அந்தராவணனுக்கு)
எடுத்துச்சொன்னான்: (அவன்கேளாமையால்), இன்று யமனுக்குமுன்னே வந்
துசேர்ந்தான் என்று சொல்லி (இராமனை) வணக்கின்றான், (விபீஷணன்);
(எ - று.)—கும்பகர்ணனுடைய நற்குணத்தைவற்புறுத்த, முன்கூறியதையே
விபீஷணன் பின்னும் கூறுகின்றான். பி-ம்:—1 இடென்று. 2 காலமும். (க௩சச)
வேறு.

கஉஎ.—விபீஷணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கக்கிவன்
இவனை நம்முடன்கேர்த்துக்கொள்ளல் நலமெனல்.

என்றவ னுரைத்த லோடு மிரவிசே 1 யிவனை 2 யின்று
கொன்றொரு பயனு மில்லை 3 கூடுமேற் கூட்டிக் 4 கொண்டு

நின்⁵தது 6புரிது 7மற்றிற்⁸ நிருதர்கோ⁹ னிடரு நீங்கும்
 நன்⁸றென 9நீனைந்தே¹⁰ னென்ற 10தானு 11நலன் தென்றான்.

(இ - ள்.) என்று அந்தவியீஷணன் சொன்னவுடனே, சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன், -(இராமனைகோக்கி); 'இன்று இந்தக்கும்பகரிணைக்கொன்று பயன் ஒன்றுமில்லை; (இவன் நம்மோடு) சேர்வானால், (இவனையும் நம்முடன்) கூட்டிக்கொண்டு, மேற்செய்யவேண்டுவதைச் செய்வோம்: பின்பு இந்த ராட்சசராசனானவியீஷணனும், துன்பம்நீங்கப்பெறுவான்; (இதுவே) நல்லதென்று நினைத்தேன்' என்றுசொன்னான்; இராமனும் 'இதுவே நல்லது' என்றுசொன்னான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அவனை. 2ஈண்டு. 3கோடும். 4கொண்டால். 5அமர். 6புரிதின். 7என்றால். 8இது. 9நினைத்தேன். 10நாயகன். 11நயன். (கடசக)

கஉஅ.—'கும்பகரிணையழைத்துமாறு செல்வாரீ யாவ?' என,
 வியீஷணன் உடன்பட்டு விடைபெற்றுச்செல்லுதல்.

ஏகுதற் சூரியா ரியாரே 1பென்னலு மிலங்கை வேந்தன்
 ஆகின்மற்² 2றடிய நேசென் 3றறிவின லவனை யுள்ளஞ்
 சேகறத் தெருட்டி யீண்டுச் சேருமேற்⁴ 4சேர்ப்ப னென்றான்
 மேகமொப் பாணு நன்று 5போகென்று விடையு மீந்தான்.

(இ - ள்.) ('கும்பகரிணைநிடத்திற்' செல்லுதற்கு உரியார் யாவர்?' என்று(ஸ்ரீராமன்)வினாவுதலும், இலங்கையரசனான வியீஷணன், 'அப்படியானால், பின்னர் அடியனேபோய் (என்)அறிவின்வல்லமையினால் அந்தக்கும்பகரிணை மனவுறுதிகுன்றும்படி தெளிவித்து, இங்கேவந்துசேர்வனையானற் சேர்ச்செய்வேன்' என்று கூறினான்: மேகத்தையொத்தவனான ஸ்ரீராமனும் 'நல்லது: போய்வருக' என்றுசொல்லி (அவனுக்கு) விடையுந் தந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1என்றலும். 2அடியனேன். 3அறிவினாவனை. 4சேர்ப்பால். 5போகெனக் கூறிவிட்டான். (கடசக)

கஉக.—வியீஷணன் கும்பகரிணையடைந்து வணங்குதல்.

தந்திரக் கடலை நீந்தித் 1தன்பெரும் 2பலத்தைச் சார்ந்தான்
 வெந்திற லவனுக் கைய வீடணன் விரைவி 3ணுன்பால்
 வந்தன 4னென்னச் சொன்னார் வரம்பிலா வுபகை 5கூடச் [ன்.
 6சின்தையாற் களிக்கின் றுன்றன் செற்கழல் சென்னி 7சேர்த்தா

(இ-ள்.) (வாணரச்) சேனாசமுத்திரத்தைக் கடந்து, தனது பெரியபலத்தை [இராட்சசசேனையை]ச் சேர்த்தான், (வியீஷணன்); (அதுகண்ட அச்சேனையிலுள்ள பணியாளர்), கொடியவலமையையுடையானும்பகரிணைக்கு, 'ஐயனே! வியீஷணன் விரைவாக உன்னிடத்துவந்தான்' என்று தெரிவித்தார்கள்; (அதுகேட்டு), எல்லையில்லாத மெழ்ச்சிமிக, மனத்தினுல்மெழ்பவனான அந்தக்கும்பகரிணையுடைய நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களை (த்தன்) சிரமேற் பூண்டான்; (எ - று.)—வியீஷணன் கும்பகரிணையுடைய பாதங்கள் தன்சிரமீதுபடும்படி நிலத்தில்வீழ்த்தவணங்கினு னென்றபடி. சேனாசமுத் கடலென்றதற்குஏதும், 'நீந்தி' என்றார்: உருவகவணி. செறி

கழல்-அன்மொழித்தொகை. பி-ம்:—1தம். 2படையைச். 3தும்பால், சின்பால். 4என்றலோடும். 5கூர்ந்து. 6சிர்தையுட், சிர்தையில். 7கொண்டான்.(க௩சஎ)

க௩௦.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்-‘நல்லீடத்தைச்சேர்ந்த நீ எங்களைச் சேர்வது தந்தியன்று’ என்று தும்பகரிணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும். முந்திவர் திறைஞ்சி னானை 1மோர்²தூயிர் முழுகப் புல்லி உய்ந்தனை 3யொருவை போன 4யெனமன 5முவக்கின் றேன்றன் சிந்தனை முழுதுஞ் சிந்தத் தெளிவினார் போல மீள வந்ததென் 6றனியே யென்றான் மழையினீர் 7வழங்கு கண்ணான்.

(இ-ள்.) (அப்போது கும்பகரிணன்),-மழைபோலீரைப்பெருக்குகின்ற கண்களையுடையவராய்,—(தன்) முன்னேவந்து வணங்கினவளுள் விடீஷணனை(உச்சி)மோந்து உயிர்ஒன்றருகுமாறு[இறுகத்]தழுவி, ‘ஒருவனானீ(என்களைவிட்டு விலகிச்சென்றதனால்) உய்ந்துபோனாய்’ என்று மனம்களிக்கின்றவளுள் என்னுடைய எண்ணமுழுதுங் கெடுமாறு அறிவினார்போல மீளவும் தனியேவந்தது என்னகாரணம்?’ என்று வினாவினான்; (எ - று.)—தனியேவந்தமையே ‘தம்முடன்சேர்த்தகே மீண்டெவந்திட்டானே?’ என்ற சங்கையெழுப்புவதால், ‘வந்ததென் தனியே’ என்று வினாவானானென்க. பி-ம்:—1முசுந்து. 2மார்புமுந்தப். 3ஒருவன். 4உளையென. 5உவக்கின்றேனென். 6தமியே. 7வயங்கு, வயங்கு. (க௩சஅ)

க௩௧. 1அவையநீ பெற்ற வாறு மயாரும் பெறுத லாற்றா
2உவையலோ கத்தி னுள்ள சிறப்புக்கேட் 3டுவந்தே னுள்ளக் கவிஞரி னறவு மிக்காய் காலன்வாய்க் களிக்கின் றேம்பால்
4நவையிலே 5வந்த தென்னீ யழுதுண்பாய் நஞ்சுண் பாயோ.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அபயச்சொல்லை நீ யடைந்தவகையையும், தேவர்களும்பெறு தற்குமுடியாத (இம்மைமறுமைஎன்ற) இரண்டிலோகத்துமுள்ள ஐசுவரியத் தைப்பெற்றதையும்கேள்வியுற்று (யான்) மனமுவந்தேன்:கவிஞரைப்பார்க்கிலும் அறிவுமிக்குந்தவனே! யமன் வாயிலிருந்தவண்ணம் களிக்கின்ற எம்மிடத்துக் குற்றமற்றவனாகிய நீ வரக் காரணம் யாது? அமுதத்தை புண்டுகொண்டிருக்கிற நீ விஷத்தை புண்ணக்கடவாயோ? (எ - று.)

இராமனிடத்தைச்சேர்ந்து நல்வாழ்வுபெற்றுள்ள நீ எம்மைச்சேர்ந்து தீவாழ்வுக்குப்பாத்திரமாதல் உரியசெய லன்று என்பான் ‘அமுதுண்பாய்நஞ்சுண்பாயோ’ எனக்கூறினான்; இன்பநிலையணி. கவிஞர்-நல்லறிவுபெற்றவர். அமரர்பெறுதலாற்றாச்சிறப்பு - சிரஞ்சீவியாயிருத்தல்; உபயலோகத்தினுள்ள சிறப்பு-இம்மைமறுமையைசுவரியம்கொன்பர், ஒருசாரார். அவையம், உவையம் - அஹயம், உஹயம் என்ற வடசொற்களின்திரிபுகள். பி-ம்:—1அபயம். 2உபயலோகத்துமுற்ற. 3உவந்ததுள்ளம். 4நவையினில், நவையிலாய், நவையுற. 5வந்ததென்னை. 6உண்பார். (க௩சக)

க௩௨. குலத்தியல் பழிந்த தேனுங் குமாமற் றுன்னைக் கொண்டே புலத்தியன் மரபு மாயாப் புண்ணியம். பொருந்திற் 1தென்ன

வலத்திய நோக்கி நோக்கி மகிழ்கின்றேன் மன்ன வாயை
உலர்த்தினை திரிய 3வந்தா யுனிகின்ற துள்ளமந்தோ.

(இ - ள்.) குமரனே! (பரதாரத்தைச் சிறைவைத்ததனால் எங்களுடைய) குலத்தின்தன்மை அழிந்துவிட்டதானாலும், மன்னனே! (இராமபிரானைச் சார்ந்த) உன்னைக்கொண்டே புலத்தியமகரிவழியின்வயிசமான து,மாய்ந்திடாத புண்ணியத்தைப்பெற்றது என்று (இதுவரையிற்)கருதி, வெற்றியோடுபொருத்திய (உன்)தோளைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவனாயுள்ள என்னுடைய வாய் ஈரமும் புலருமாறு மறுபடிவந்தாய்: (அதுகண்டு) அந்தோ! என்னுள்ளம் வருந்துகின்றது; (எ-று).—மற்று-வினாமாற்று. 'மகிழ்கின்றேன்' என்பதைமுற்றாகக் கொள்ளினுமாம். விசுவமுனிவனுடையகுமாரான குபேரனும் புலஸ்திய குலம் அழியாமல்கிற்குமாயினும், அம்முனிவனுடைய மந்த்ருருதாரமாகிய கேகசியின்மூலமாகப்பெருகிய வயிசம் அழிவதுகுறித்து 'புலத்தியன் மரபு மாயாப்புண்ணியம் பொருத்திற்றென்ன மகிழ்கின்றேன் வாயையுலர்த்தினை' என்கின்றான். பி-ம்:—1என்றோ, என்றன், என்று, என்றென். 2உலர்த்தினை. 3வந்தே.

(கருடூ0)

கருடூ. அறப்பெருந் துணைவர் தம்மை யபபுமென் 1றடைந்த நின்னைத், 2துறப்பது துணியார் தங்க ளாருயிர் துறந்த போதும், இறப்பெனும் 3பயத்தை விட்டா யிராமனென் பாளைப் பற்றிப், பிறப்பெனும் புன்மை 5தீர்த்தாய் 6நினைந்தென்கொல் பெயர்ந்த வண்ணம்.

(இ-ள்.) அடித்திருப்ப பெருந்துணைவரான அந்த இராமர், தம்முடைய அருமையான உயிர் விட்டுப்போவதாயிருந்தபோதிலும், தம்மை அபயமென்று அடைந்த உன்னைக் கைவிடெற்குத் துணிந்திடார்; (முன்னமே வரபலத்தினால்) இறப்பென்கின்ற பயம் தீரப்பெற்றாய்; (இப்போது) இராமனைச் சரணமாகப்பற்றிப் பிறப்பென்கின்ற இழிவும் நீக்கினாய்: (இப்படியிருக்க, அவரைவிட்டு நீ) மீண்டுவந்தவிதம் எந்தபயனைக் கருதி? (எ - று.)

அறப்பெருந்துணைவர் - சரணாகதரைப் பாதுகாப்பவரென்றபடி: ஒருவரைக் கடும்பன்மைக்கிளவி. இத்தொடர் - இராமலட்சுமணரிருவரையுள் காட்டுமெனக் கொள்வாரு முளர். பி-ம்:—1அமைந்தவுன்னை, அடைந்தாற்பின்னை. 2துறப்பினைத். 3பயத்தை. 4என்பளவுமற்றிப் 5இல்லலை. 6என்கொனி...வண்ணம் பிறிதென்கொல்...வண்ணம், நினைந்தென்கொல்...தன்மை. (

கருடூ. அறமென நின்ற 1நம்பற் கடிமைபெற் 2றவன்ற னாலே

மறமென நின்ற மூன்று மருங்குற மாற்றி 3மற்றுங்

4திறமென நின்ற தீமை 5யிம்மையே தீர்ந்த 6செல்வ

பிறர்மனை நோக்கு வேமை யுறவெனப் 7பெறுதி போலாம்.

(இ - ள்.) தருமமென்றுசொல்லுமாறு நின்ற அ பெருமானுக்கு அடிமைசெய்யப்பெற்றும் அவனாலே பாவத்திற்குக்காரணமென்னுமாறுஉள்ள அஜ்ஞாநம் [அறியாமை] அந்யதாஜ்ஞானம் [திரிபுணர்ச்சி] ஸந்தேஹஜ்ஞாநம் [ஐயவுணர்வு] என்ற மூன்றும் இருந்ததிடமும் தெரியாதபடிபோக்கி,மேலும்

வலிமைபாக இருந்த தீமையை இம்மையிலேயே தீர்த்த பாக்கியவானே! அப
லார்மனைவியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களை உறவாக்கக்கொள்வாயோ?

இராவணனுடன் தான்சேர்ந்திருத்தலால்; 'பிறர்மனைநோக்குவேமை'
என்கின்றான். "லாக்ஷாத் தர்மம்ஸநாதநம்" என்பவாதலால், 'அறமெனநின்ற
நம்பன்' என்றது. பி-ம்:—1ஈம்பாக்கு. 2அவர்களாலே. 3முற்றும். 4இறவென.
5இன்மையே. 6செல்வம். 7பெறுதியோரீ, பெறுதியேரீ. (கூ.டுஉ)

கூ.டு.நீதியுந் தரும நின்ற நிலைமையும் புலமை தானும்
ஆதியங் கடவு ளாலே யருந்தவ மாற்றிப் பெற்றாய்
வேதியர் தேவன் சொல்லால் 1விளிவிலா வாயுப் பெற்றாய்
சாதியின் 2புன்மை யின்னுந் தவிர்ந்திலை போலுந் தக்கோய்.

(இ - ள்.) நற்குணங்களைபுடையவனே! நீதியும் தருமமும் என்றஇவற்
றிலேபுன்றியிருக்குந் தன்மையையும் நல்லரிவையும் செய்தற்குஅரியபெருந்
தவஞ்செய்து முதற்கடவுளைச்சார்ந்தபிரமதேவனுலே யடைந்தாய்: (அன்றி
யும்), அந்தணர்தலைவனான (அத்தப்) பிரமனது சொல்லால் அழிவில்லாத
ஆயுவை [சிரஞ்சீவியாயிருத்தலை]யும் அடைந்தாய்; (இப்படியிருக்க), சாதி
யின் இழிவை இன்னுந்தவிர்ந்திலாய் போலும்; (எ-று.)—தம்மையிண்டெவந்து
சேர்ந்ததாகக் கருதியதனால், 'பிறர்மனைநோக்குவேமை புறவெனப்பெறுதி'
என்று கீழ்க்கூறியதுபோலவே, இங்கு 'சாதியின்புன்மை யின்னுந் தவிர்ந்திலை
போலும்' என்கின்றான். பி-ம்:—1வீவிலா. 2தருமம், தன்மை. (கூ.டுங்)

கூ.சு. ஏற்றிய 1வில்லோ னியார்க்கு 2மிறையவ னிராம னின்றான்
மாற்றருந் தம்பி நின்றான் மற்றையோர் முற்று நின்றார்
கூற்றமு நின்ற தெம்மைக் கொல்லிய விதியு 3கிற்ற
4தோற்றவெம் பக்க லைய 5வெவ்வலி தொலைய வந்தாய்.

(இ-ள்.) யாவர்க்குந் தலைவனான இராமன்,—நானேற்றியவில்லையுடைய
வனாய் (பகைகுறையொழிக்கக்) காத்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; விலக்குகற்கு
அரியனான[பெருவலிபடைத்த] (அவனுடைய)தம்பியும், சிந்திக்கின்றான்; மற்றை
யோராகிய வானாரும், சிரம்பவும் இருக்கின்றார்கள்; எம்மைக்கொல்லும்
பொருட்டு, யமனும், சித்தமாகிந்திக்கின்றான்: (அதற்குஏற்பு)விதியும், காத்திருக்
கின்றது; ஐயனே! (உன்னுடைய) கொடியவலிமை ஒழிவதற்கே தோல்வி
யடைந்த எம்மிடத்துவந்தாய்; (எ - று)—நீ எம்மிடத்து வருவதால் உன்வலி
'யெல்லாம்தொன்றது அமுக்கவேரிடு மென்று கூறியவாறு. தோற்ற-காலவழு
வமைதி.பி-ம்:—1வில்லின்,வில்லன்.2இறைமகன்.3நின்றான்.4ஏற்ற.5வெவ்வழி.

கூ.எ.ஐயரீ யயோத்தி வேந்தற் கடைக்கல மாகி யாங்கே
உய்கிலை யென்னின் 1மற்றிவ் வரக்கரா யுள்ளோ மெல்லாம்
2மொய்க்கணை யாரி யாலே 3யிறந்துபாழ் முழுதும் பட்டாற்
4கையினு லெண்ணீர் நல்கிக் கடன்கழிப் பாரைக் காட்டாய்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நீ அயோத்தியரசனுக்கு [இராமனுக்கு] அடைக்
லைப்பொருளாகி அங்குத்தானே உயிருய்த்தவாழாயாயின், பின்னர் இத்த

அரசர்கார்புள்ள நாங்க னெல்லோரும் (அவ்விராமனுடைய) நெருங்கிய அம்பு மழையாலே உயிரொழிய (இலங்கை) முழுவதும் பாழாகிவிட்டால், கையினால் (தூல்கள்) பாராட்டிச் சொல்லுகிற நீரை (இறந்தஎம்பொருட்டுக்) கொடுத்து நீர்க்கடனைநிறைவேற்றுவா(ர் யாவருளா? அவரைக் காட்டுவாய்; (எ - று.)

நியாவது இராமனுடையிருந்தால், இறந்தஎங்கட்கு நீர்க்கடன்தரலாமென்றவாறு; இதனால், இராமனிடத்து நீ இருப்பது, உணக்கேயன்றி எங்கட்கும் நன்மைபயப்ப தெனக் காட்டியவாறு. நீர்-வாலோதகதிலோதகங்கள் என்நீர்என்ப்பிரித்து-என்னோடுகடியநீர் என்று உரைத்தலுமுண்டு. பி-ம்:—1மற்றிங்கரக்கார்புள்ளோரெல்லாம், மற்றிவ்வாக்கார்புள்ளோரெல்லாம். 2பெய்க்கணை, எய்க்கணை. 3இறந்துபாழ்படுவேம், பிறந்துபாழ்முழுதும். 4கைகளாவிறைநீரன்னிக், கையினாலிறைநீரல்லகி. (கருணாநிதி)

கரு. 1வருவது மிலங்கை 2முதூர்ப் புலையெலா மாண்ட பின்னைத் திருவுறை மார்பு நேரும் 3புருத்தபி நென்றுந் திராப் பொருவருந் செல்வந் துய்க்கப் 4போதுதி விரைவி நென்றான் கருமமுண் 5மொரப்ப தென்ற னுரையெனக் கழற லுற்றான்.

(இ-ள்.) (நீ) இலங்கைமுதூர்க்கு (மீண்டு) வருவதும், இழிவுள்ள அரசு கர்குழாமெல்லாம் மாண்டபிறகு, இலக்குமிவாழும்மார்பினைபுடையான இராமபிரானோடுமே (யாகும்): (அவ்வாறு இலங்கையிற்) புருத்தபின்பு, விரைவில் என்றும் அழியாத ஒப்பற்ற (இலங்கையரச்ச்) செல்வத்தை அறுபவிக்கப் போகின்றாய் என்று கூறிமுடித்தான், (கும்பகர்ணன்; அதுகேட்ட விபீஷணன், உன்னுடன்) சொல்லவேண்டிய காரியம் உள்ளது: (அதற்காகத்தான் வந்தேன்) என்று சொன்னான்: (வந்த காரியத்தைச்) சொல் என்று (கும்பகர்ணன்) வினவ, (விபீஷணன்) கூறத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—புலை - அரசு கர்குழாத்துக்கு, ஆகுபெயர். பி - ம்:—1வருவதன். 2ஊர்க்கிப்ப, ஊர்க்குப. 3புருத்தனை, புருத்துபின். 4விரைந்தனைபோதி, விரைந்தவன்போதி. 5உரைப்ப. (கருணாநிதி)

கரு. 5.—இதுமுதற்பதினைந்துகவிஞர்-விபீஷணன் சும்பகர்ணனை இராம பிரானையடையுமாறு பலகாரணங்காட்டிக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இருளுறு 1சின்தை யேற்கு மின்னருள் 2சுரந்த வீரன் 3அருளுநீ சேரி 4னென்றே வவயமு மளிக்கு மன்றி மருளுறு பிறவி லோய்க்கு மருந்து⁵மா மாறிச் செல்லும் உருளுறு சகட வாழ்க்கை 6யொழித்துவீ டளிக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) அஜ்ஞாநம்நிரம்பியமனத்தையுடையான என்நிறத்திலும் இனிய அருளைச் சுரந்த வீரனான இராமன், நீ வந்தாலும் (உன்நிறத்தும்) அருள் புரிவான்: (இது) ஒன்றதானோ? (உனக்கு எவராலும் தன்பம்நோமல்) அபயமும் கருணைசெய்வான்: (இதுவும்) அன்றி, அஜ்ஞாநம்நிரம்பிய பிறவிகளோய்க்கு மருந்துமாவன்; சகடத்தின்பொருத்திய உருளையொத்து மாறிமறிவருந்தன்மையைபுடைய (பிரபஞ்ச) வாழ்வை யொழித்து மோட்சத்தைபும் அளிப்ப

பானன்றோ? (எ-று.)—அவயவம்-எவரிடத்தினின்றும் யாதோரச்சமும்-கேராத நிலை. சகடத்தினுநீ மாநிமாநிவருவதுபோலப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையும் மாநிமாநிவருதலால், ‘*மாநிச்செல்லும் சகடவுருளுறுவாழ்க்கை’ எனப்பட்டது. பி - ம்:--1சிந்தையோர்க்கும். 2சூரக்குமண்ணல், புரிந்தமன்னன். 3அருளினை. 4அன்றோ 5ஆய். 6நீக்கி. (கூடுஎ)

கஈ0. எனக்கவன் றந்த செல்வத் திலங்கையு மரசு மெல்லாம்
நினக்குநான் 1றநுவன் றந்துன் னேவலி னெளிதி னிற்பன்
உனக்கிதி னுறுதி யில்லை யுத்தம வன்பின் வந்தேன்
2மனக்குநோய் துடைத்து 3வந்த மரபையும் 4விளக்கு வாழி.

(இ - ள்.) (இன்னும்) எனக்கு அந்தஇராமன் தந்த செல்வத்தைக்கொண்ட இலங்கையும் (அதனை) ஆளும்முறைமையும் எல்லாவற்றையும் நினக்கு நான்கொடுப்பேன்; தந்து உன்னே வலிவழியேளளிதாய்கடப்பேன்; உத்தமனே! உனக்குஇதைக்காட்டிலும் உறுதிநருவது ஒன்றுமில்லை; உன்பின்வந்தேனாகிய என்னுடைய மனத்திலுள்ள வருத்தத்தைப் போக்கிப் பிறத்தகுலத்தை யும் விளங்கச்செய்வாய்; (எ - று.)—வாழி-அகை: வாழ்வாயாக எனினுமாம்.

கீழ்ச்செய்யுளில் இராமபிரானேச்சேர்ந்தால், அவனருளப்பெற்று அபயமும்பெற்றுப் பிறவியும் ஒழிக்கலாமென்ற விடீஷணன், இதனால், இலங்காராச்சியமும் பெறலா மென்கின்றான்: இங்ஙனம் இம்மைமறுமைஎன்ற இரண்டுஞ்சித்திப்பதனால், ‘உனக்குஇதினுறுதியில்லை’ என்கின்றான். இராவணனுடையதீச்செயல் தன்மனத்திற்குஒவ்வாமையாலும் இராமபிரானே பரம்பொருளென்ற மெய்க்மைப்பொருள் மனத்திற் பட்டதனாலும் விடீஷணனுக்கு இலங்கையிலிருப்பு அடிக்கொதிக்க, அவ்விலங்கையிலுள்ள எல்லாப்பொருள்களையுந்தந்து பரம்பொருளான இராமனைச்சேர்தலே தனதுசொருபத்திற்குச்சேர்ந்ததென்ற கருத்தினாலேயே ஸ்ரீராமனைக் கிட்டினானாக, இலங்காராச்சியம் அவ்விடீஷணனுக்கு இராமனருளாற்கிடைத்தது: ‘இதுபற்றியே இராமபிரானருளாற்கிடைத்த இராச்சியத்தைஉனக்குத்தந்திடுகின்றேனென்கின்றான். மனக்கு - விசாரம். பி-ம்:—1தந்தமற்றுனெவலினெடிதுநிற்பன். 2மனத்துநோய், மனத்துயர். 3நீந்தம். 4விளக்கிவாழ்தி, விளக்குமாதோ, வளர்த்துவாழ்தி. (கஈடுஅ)

கஈ1. 1போதலோ வரிது போனாற் புகலிட மில்லை 2வல்லே
3சாதலோ சரத நீதி யறத்தொடுந் தழுவி நின்றாய்
ஆதலா 4லுளதா மாவி 5யறையமே 6யுகுத்தெ னைய
வேதநான் மரபுக் கேற்ற 7வொழுக்கமே 8பிடிக்க வேண்டும்.

(இ - ள்.) அறத்தோடுநீதியையுந்தழுவிநின்றவனே! (இராமனையடையாதுவிடின், உயிர்தப்பிப்) போதலோ முடியாது; ஒடிப்போனாலும், புகலாக அடைதற்குஉரியஇடம் இல்லை; விரைவாகச் சாவதோ திண்ணம்; ஆதலால்,

*“லம்ஸ்ருதிசர்வத்தே-பிராம்மமானே ஸ்வகர்மபி: | “ஜீவே” என்றது

உன்னதான பிராணனை அநியாயமாக ஒழித்து என்ன பயன்? ஐயனே! ஷேத நாலிற் கூறிய முறைமைக்குத் தக்க நல்லொழுக்கத்தையே (உறுதியாகப்) பற்ற வேண்டும்; (எ - று.)—“பொருவருந் திருவிழுந்ததெயும் பொன்றுவாய்” என்றது காண்க. பி-ம்:—1. போதலே. 2. வல்ல. 3. சாதலே. 4. உனது. 5. அனாதமே. 6. உருப் பதென்னே. 7. ஒழுக்கமோ. 8. பிடித்தல். (கசடுக)

கசு2. தீயவை செய்வ ராகிற் சிறந்தவர் பிறந்த உற்றார்.

1. தாயவை தந்தை மாறென் றுணர்வரோ தரும் பார்ப்பார்
தீயவை யறிதி யன்றே நினக்குநா னுரைப்ப 2. தென்னே
தூயவை துணிந்த போது பழிவந்து தொட வ துண்டோ.

(இ - ள்.) தருமத்தையே (முக்கியமாகப்), பார்ப்பவர்கள்,—(ஒருவர்) தீத் தொழில்களைச் செய்வராயின், (அவரைக்குறித்து ‘இவர்,—அன்புசெய்தலிற்’ சிறந்தவர், உடன்பிறந்த உறவுமுறையுள்ளவர், ஓளவையென்னப்படுகின்ற தாய், தந்தைமார்’ என்று ஆலோசிப்பரோ? நீ அவற்றை அறிவாயன்றோ! உனக்கு யான் சொல்லவேண்டுவது என்ன உள்ளது? பரிசுத்தமான செயல்களை உறுதிக்கொண்டென்பும் போது பழிவந்து தொடர்வது உண்டாகுமோ?

தருமத்தைக்கடைப்பிடித்து இராமபிராணைச் சேரின், உனக்கு அதனால் புகழுண்டாகுமேயன்றி, உடன்பிறந்தோனைக் கைவிட்டா னென்ற பழி விளையா தென்றவாறு. பி-ம்:—1. தாயவர் தந்தையார். 2. என்னே, என்னை. (கசு20)

கசு3. மக்களைக் 1. குருக்க 2. டம்மை மாதரை மற்று ளோரை

ஒக்குமின் னுயிரன் னுரை யுதவி³செய் தாரோ டொன்றத்
துக்கமித் தொடர்ச்சி யென்று துறப்பாரம்⁴ துணிவு பூண்டோ
மிக்கது நலனே⁵ யாகில் வீடு⁶பே நளிக்கு மன்றே. [ர

(இ - ள்.) ‘இத்தச்சமுசாரபந்தமானது, துன்பத்தை வினைக்கும்’ என்று (தருமத்தில்) துணிவுபூண்டவர்,—மக்களையும் இருமுதுகுரவரையும் மனைவியரையும் மற்றுமுள்ளோரான சுற்றத்தாரையும், (தமது இனிய பிராணனை) யொத்த நண்பரையும், உதவிசெய்தவரையு முன்படத் துறத்தே தீர்வார்கள்; (அன்னார் துறவாமல்) மிச்சமாயுள்ளது தருமமேயாகில், (அது) மோட்சமாகிய புருஷார்த்தத்தைத் தருமன்றோ! (எ - று.)

எப்படிப்பட்டவராலும் போற்றத்தக்கது தருமமே யாதலால், தருமத்தைக் காத்தலின்பொருட்டுத் தமையன்முதலியோரைக் கைவிடுவதற்குற்ற மில்லையென்கின்றான், விபிஷணன். பி-ம்:—1. குரவர், 2. தன்னை. 3. செய்தாரை. 4. துறவு. 5. ஆகி. 6. வேறு. (கசு3க)

கசு4. தீவினை யொருவன் செய்ய வவனொடுந் தீக்கி லாதோர்
வீவினை யுறுத லைய மேன்மையோ¹ கீழ்மை தானோ
ஆய்வினை யுடையை யன்றே யறத்தினை நோக்கி யீன்ற
தாய்வினை செய்ய² வன்றோ³ கொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஒருவன் பாவச்செயலுச்செய்யத் தீமைசெய்யாதவர்களும் அவனுடனே உயிரொழிதலையடைவது [இறப்பது] மேன்மை

வினாக்குமோ? தாழ்மையைவினாக்குமோ? [பாதகனுக்கு உதவி செய்து
வது கீழ்மையையே தருமா தலால், அது செய்யத்தக்கதன்மென்றபடி]: ஆராய்
ச்செய்யுந்திறமையைப்படைத்துள்ளாயன்றோ! தருமத்தைப்பார்த்து, பெற்ற
தாய் தீத்தொழிலைச் செய்ததனால், தவத்தின்மிக்கவனான பரசராமன்
(அவினாக்) கொன்றான்; (எ - று.)

தீமை செய்தோரை விட்டிலடலா மென்றதனை உதாரணமுகத்தால் விளக்
கியவாறு: மேலும் விளக்குவன். பரசராமன் தாயைக்கொன்றவராலாறு
வருமாறு:—சாமதக்கினியெனப்படுகின்ற பரசராமனது தாயான ரேணுகை
யென்பவன் ஒருகால் நீராடிப் புனல்கொணரக் கண்கைக்குப் போயிருக்கை
யில், அங்கே சித்திராதனென்ற கந்தருவன் அப்லரஸ்ஸ்திரீகளோடு புனல்
விளையாட்டாய்கையில் அவனைக்கண்டு மனம்செகிழ்ந்து அங்குத்தானே தாம
தித்துப் பிறகு வந்து தன்கணவனான சமதக்கினிமுனிவன் ஓமஞ்செய்யும்
சேரம் கடந்ததுகண்டு அச்சத்துடனே திர்த்தகலசத்தை முன்னேவைத்து
சிறக்க, முனிவன் அவனாடையவியபிசாரத்தைபுணர்ந்து, முறையே ருமண்
வான் ஸ-வேணன் வஸு விசவாவஸு என்னுர் தன்புதல்வார்நால்வரைக்
கூப்பிட்டு 'திச்செயிலைச்செய்ததுவளை மனத்திற்கவிலையின்றிக் கொல்லுங்கள்'
என்றுகட்டினையிட, அவர்கள் பின்வாங்கிசிறக்க, இறுதிப்புதல்வனாகிய பரச
ராமனைப்பார்த்துச் சமதக்கினிமுனிவன் கட்டினையிட்டமாதிரித்தில் அந்தப்
பரசராமன் அவ்வண்ணமே செய்தனென்பது. பி-ம்:—1 கீழ்மையோதான்.
2 அன்றே. 3 கொன்றதோர், கொன்றது. (கூ.கூ.உ)

கசுரு.கண்ணுத றீமை 1 செய்யக் 2 கமலத்து முனைத்த 3 தாதை [நே
அண்ணறன் றிலையி னென்றை 4 யறுக்கவென் றமைந்தா னன்
புண்ணுறு புலவு வேலோய் பழியொடும் பொருந்திப் 5 பின்னை
6 எண்ணுறு நரகின் 7 விழுவ தறிஞரு யியற்று வாயோ.

(இ - ள்.) கண்ணெற்றியிலுடையவனான சிவபெருமானானவன், (தன்
க்கு) ஒரு தீத்தொழிலைச் செய்யவே கமலத்துத்தோன்றிய மூதாதையாகிய
பெருமையிற்சிறந்தோனான பிரமனது தலையி லொன்றை அறுக்கவென்று
ஒருப்பட்டானல்லவா? (அன்றியும்), புண் தன்மைபொருந்திய மாமிசம்படித்த
வேற்படையையுடையவனே! பழியொடும்பொருந்திப் பின்னும் (கொடுமை
யினால்) மதிக்கத்தக்காரகத்திலும் வீழ்வதற்குக் காரணமானசெயலை அறிஞ
ரும் செய்வார்களோ? (எ - று.)

தமக்குத் தீங்குவிளைவதற்குக் காரணமாயின் பெற்றோரையும் மாய்ப்ப
ரென்பதற்கு இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகளிலும் உதாரணம் காட்
டினான். கமலத்தண்ணல் செய்த தீத்தொழில்-தன்முரண் மனைவிமயங்கு
மாறு ஜம்முகம்படைத்திருந்தமை. இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளி
னால் அறிஞர் கரகிற்றுகளவானதைப் புரியா ரென்கின்றான். பி-ம்:-1 செய்த.
2 கமலத்துள், கமலத்தின். 3 காதல். 4 அறுத்துவேறிட்டான், அறுத்தினிதமைக்
தான். 5 பின்னர். 6 எண்ணுறநரகம். 7 எய்தல், எய்த, வீழ். (கூ.கூ.கூ.)

கசக. உடலிடைத் தோன்றிற் றென்றை யறுத்தத னுதிர் 1முற்றிச்
2சுடலுறச் சுட்டு வேறேர் 3மருந்தினும் றுயர் தீர்வர்
கடலிடைக் கோட்டர் தேய்த்துக் கழிவது கரும மன்றால்
மடலுடை யலங்கன் மார்ப மதி⁴யுடை யவர்க்கு மன்றே.

(இ - ள்.) இதழ்களை யுடைய மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே! உடலிலே தோன்றியதொரு கழற்புண்ணை யறுத்து அதிலுள்ள (அசுத்தமான) உதிரத்தை வெளிப்படுத்திக் காரத்தைப்பொருந்தவைத்துச் சுட்டு (ஆறுதற்கு உரிய) வேறேர் மருந்தினால் (கழற்புணியினால் நேர்ந்த) துயரம் நீங்கப்பெறுவார் கள், (உலகத்தவர்); அறிவுடையோர்க்கு (வாசனையுள்ள) கோட்டத்தைக்கடலி லே தேய்த்துக் கழியுமாறு விடுவது, செய்யத்தக்கதொழிலாகாது; (எ - று.)

உடம்பிற் புறப்படுவதாயினும் கட்டியை யறுத்துப்போகட்டு அதில் அசு த்திரத்தமும் இல்லாதவாறு காரமிட்டுப் போக்கிப் பிரகு அந்தப்புண்ணை யுலர்த்துவதுபோல அக்கிரமச்செயலைக்கொண்டெள்ள இராவணனை நம்முடையவனென்று கருதாது வேறுபடுத்தி அவனையறவொழித்தல் செய்யத்தக்கதே தவிர, கடலிடைக்கோட்டர்தேய்ப்பது பயனற்றசெயலாவதுபோல அந்த இராவணசேனையிலேயே யழியுமாறு உபேட்சித்து நீ இருப்பது பயனற்ற செயலாகு மென்றவாறு; பிறிதுமொழிதலணி. அறுத்துக்கடுதல் சில கோய்க்குப்பரிசாரமாதலை “வாளா லறுத்துச் சுடினும்” என்பதனாலும் அறிக. சுடுதல்-குடுபோடுதலுமாம். பி-ம்:—1முற்றிச். 2சுடர். 3மருந்தினில். 4உடை யோர்க்கு. (கடகச)

கசஎ. காக்கலா நம்முன் றன்னை 1யெனினது கண்ட தில்லை
ஆக்கலா மறத்தை வேறே 2யென்னினு மாவ தில்லைத்
3திக்கலாம் 4கொண்ட தேவர் சிரிக்கலாஞ் 5செருவி லாவி
போக்கலாம் 6புகலாம் பின்னை நரகன்றிப் பொருந்திற் றுண்டோ.

(இ-ள்.) உம்முடைய தமையனாரைக் காக்கலாமென்றாலோ அதற்கு உபாயம் ஏற்பட்டிலது; (அன்றி, அவனுடைய) அதருமத்தை வேறே யாக்கலாம் [போக்கவழி தேடலாம்] என்றாலும் ஆருவதன்று; (இனி போர்காணுமாறு திக்குக் கையெயல்லாம் கைப்பற்றிக்கொண்டென்ற தேவர்கள் சிரிக்கலாகும் போரிலே (நீயும் உன்) ஆவியைப் போக்கலாம்: பின்பு நரகமும் புகலாம்: இதுவன்றிப் பொருந்தியசெயல் (வேறே) உண்டோ? (எ - று.)

இரண்டாமடியில், ஆக்கலாம் அறத்தை வேறே என்று பிரித்து- (அவனுடனிருந்தே) தருமத்தை வேறே செய்வோமென்றாலும் அதுமுடியாது என்று உரைப்பாருமுளர். ‘நம்முன்’ என்று இராவணனைக்கூறுகின்றான், தான் அவனுறவையொழித்தமை தோன்ற. திக்கலாம், திக்கு-திக்கு என்பதன் கீட்டல். பி-ம்:—1என்னினும், 2என்னினுமாகாவதில்லை. 3திக்கலாம், திக்கலாம். 4கொண்டு. 5செருமுன்னாவி. 6பின்னைநின்ற, புகலாம் பின்னர், போனபின்னை. ()

கசஅ. மறக்கிள 1ருலகை வென்று வாழ்ந்தில் மண்ணின் மேலா

இறக்கினை யின்று காறு மிளமையும் ழவறிதே யேக

உறங்கினை யென்ப தல்லா லுற்றதொன் 3 றுளதோ 4 வென்னி
அறங்கெட வழிரை நீத்து மேற்கொள்வா னமைந்த தையா.

(இ-ள்.) ஐயனே! விளங்குகின் றமேலுலகங்களையெல்லாம் (உன்னுடைய) லீரகுணத்தினால் வென்றும் (அங்குத்தானே) வாழ்ந்தாயில்லை; பூமியின்மேலே யிறங்கி இன்றுவரையிலும் இளமையும் வீணைகழிய உறங்கினுடையென்பதல்லது (நீ) பெற்றநன்மை ஒன்று உள்ளதோ? தருமம் கெடும்படி உயிரைவிட்டு மேற் கொள்ளுமாறு நீ பொருந்தியுள்ளது என்? (எ-று.)—1-ம்:—1 செருவில், 2 வறி தேபோக, வறிதுபோக. 3 உளதே, உளவோ, 4 எண்ணி, என்ன, என்னை. (கடகசு) கசுசு. திருமறு மார்ப் பனல்க 1 வனந்தருந் 2 தீர்ந்து செல்வப் பெருமையு மெய்தி 3 வாழ்தி யீறிலா நாளும் பெற்றாய் ஒருமையே யாசு செய்வா 4 யுரிமையு முளதே யொன்றும் 5 அருமையு 6 மிவற்றி னில்லைக் காலமு மடுத்த தையா.

(இ - ள்.) இலட்சுமியையும் (ஸ்ரீவத்ஸமென்னும்) மச்சத்தையும் மார்பி லுடையவனான திருமாலினவதாரமான ஸ்ரீராமன் கருணைசெய்ய, (எப்போதும் உனக்கு உண்டாயுள்ள) நித்திரையையும் ஒழிந்து, செல்வப்பெருமையையும் பெற்று அழிவில்லாத வாழ்நாளும் பெற்று வாழ்வாய்: [சிரஞ்சீவியாயிருத்தலைபும் பெற்றவனாவாய்]; தனித்து விளங்க [ஏகசக்கராதிபதியாக்] அரசுபுரிவாய்: (ஆள்வ தற்கு உனக்கு) உரிமையும் உள்ளது: இவ்வாறெல்லாஞ்செய்வதிற் சிறிதும் அருமையும் இல்லை; ஐயனே! (அவ்வாறுசெய்யக்) காலமும் ஏற்றுள்ளது; (எ-று.) —பெற்றாய்-தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவந்த காலவழுவுமதி. பி - டி:—1 அனந்தலும், 2 தீரும், 3 வாழி, 4 உரிமையோவுனதே, உரிமையே, 5 அருமையே, 6 இதனின். (கடகசு)

கரு. தேவர்க்குந் தேவ னல்க விலங்கையிற் செல்வம் 1 பெற்றால்
2 யாவர்க்குந் சிறியை யல்லை யாருளை நலிய மீட்டார்
மூவர்க்குந் 3 தலைவ ரான மூர்த்தியா ரதத்தை முற்றுந்
4 காவறகுப் 5 புகுந்து 6 நின்றார் காகுத்த வேடங் காட்டி.

(இ-ள்.) மும்மூர்த்திகளுள்ளுந் தலைமைமூர்த்தியானவர் தருமத்தை முழு தும் காக்கும்பொருட்டுக் காகுத்தவேடங்கொண்டு புகுந்துள்ளார்: (அப்படிப் பட்ட) தேவதேவனான இராமன் தந்தருள இலங்கைச்செல்வத்தைப் பெற்றால் எவரிடத்தும் சிறுமையுடையவனாகாய்: உன்னை எதிர்த்துவருத்தக்கடியவர் யாவார்? (எ - று.)—பி-ம்:—1 பெற்றாய், 2 ஏவர்க்கும், ஏவற்கும், 3 முதலேயான, மூலமான, 4 காவற்கும், 5 பிறந்து, 6 நின்றான். (கடகசு)

கரு. உன்மக்க ளாகி யுள்ளா ருன்னொடு 1 மொருங்கு தோன்றும்
என்மக்க ளாகி யுள்ளா ரிக்குடிக்கி றுதி 2 குழந்தான்
தன் 3 மக்க ளாகியுள்ளார் 4 தலையொடுந் திரிவ ரன்றே
5 புன்மக்கட் டருமம் பூணப் புலமக்கட் டருமம் பூண்டால்.

(இ - ள்.) நீ புல்லியமக்களாகிய அரசர்களின் தருமத்தை மேற்கொண்டு (இராவணனுடனே) இராமல், அறிவையுடைய மக்களாகிய தேவர்களின்தரு

மத்தைப்பூண்டு (இராமனுடன்)சேர்ந்தால், (அப்போது), உன்மக்களாயிருப்பவரும் உன்னோடும் ஒருங்குபிறந்த என்மக்களாகியுள்ளவரும், இந்த அரக்கர்குடிக்கே முடிவைத் தேடியவளுள் இராவணனுடைய மக்களுடனே தலையெடுத்துத் திரிவாரன்றோ! (எ - று.)

தேவர்க்குப் புலவ ரென்று ஒருபெய ரிருத்தலால், அவரை 'புலமக்கள்' என்றார். புன்மக்கட்டரும் - அதரும். புலமக்கட்டரும் - நீதிவழுவாததரும். இராமபிரானுடனே நீ சேர்ந்துவிடின், இராவணனொருவன் தன் சேனையுடனே இறந்தானென்றாலும், அரக்கர்குலத்தவரான நம்மிடத்து அவ்விராமன் கருணைவைத்திடுவ னாதலால், நமதுபுத்திரர்களும் அவ்விராவணனுடைய புத்திரரோடு தலையெடுத்துத் திரியலாம்: இராட்சசவமிசம் ஒழிந்த தென்பதில்லாமற் போகு மென்றவாறு. இனி, மூன்றாமடிக்கு-இராமபிரானுடனேசேர்ந்து பொருதலால், குடும்பக்ருணை விஷணன் என்பவர்களின்புதல்வர் இராவணபுத்திரரின் தலையைக் கையிற்கொண்டு திரிவ ரென்றலுமாம். இவ்வாறுகூறியது, இராவணனை இராமன்வெல்வானென்ற உறுதியினால். பி-ம்:—1 உதயஞ்செய்த. 2 சூழ்ந்தார். 3 மக்களோடுமையா. 4 தலைமையாய். 5 புன்மக்கட்டரும்பூண்டார் புலமக்கட்டரும்பூணர், புன்மக்கட்டரும்பூணர் புலமக்கட்டரும்பூண்பார். (கருகக)

கரு2. முனிவருங் கருணை வைப்பார் 1 மூன்றுல கத்துந் தோன்றி
இனிவரும் 2 பகையு மில்லை யீறுண்டென் 3 தீரங்க வேண்டா
துனிவருஞ் செருந் தான தேவரே துணைவ ராவர்
கனி4 வருங் காலத் தைய பூக்கொய்யக் கருத லாமோ.

(இ - ள்.) (அன்றியும் நம்மீது), முனிவர்களும் கருணைகொள்வார்கள்; மூவுலகங்களிலும் இனி பகையாகத்தோன்றிவருபவரும் இவராவர்; '(நமக்கு) மரணம் உண்டாகுமோ?' என்று (அச்சத்தினால்)வருந்துதலும் வேண்டா: (அரக்கரோடு)மாதாபாடுகொண்டுபொருபவரானதேவர்களும் துணைவராகுவர்: கனி தோன்றும் காலத்திலே, ஐயனே! (மரத்தில் தோன்றும்) பூக்களையே கொய்துவிட நினைக்கலாமோ? (எ - று.)

கனிதோன்றும்பருவத்து மலர்களைப் போற்றினால், அந்தமலர்களினின்றும் கனிபூண்டாகும்: அவ்வாறன்றி, மலர்களையே கொய்துவிட்டாற் பிறகு எவ்வாறு கனிதோன்றும்? இராச்சியம்முதலியனபெற்று இனிதுவாழ்வதற்கு உரிய காலத்தில், அவ்வீனியவாழ்ச்சிக்குக்காரணமாகும் உடலை இராமபிரானுக்குப் பகைவனுயிருந்து விட்டிடக்கருதுதல் தக்கதன்று என்றவாறு: ஈற் தடியிற்கூறிய உபமானப்பொருள் உபமேயத்தைவிளக்கிபுது-பிந்துமொழிந்தலணி. துணியருஞ் செறுநரானதேவர் - வானரவடிவாகவுள்ளதேவரென்னலாம். பி-ம்:—1 மூவுலகத்தார். 2 துன்பம். 3 இரங்கவேண்டாம். 4 வரு. (கருஎ0)

கரு3. வேதநா யகனே 1 யுண்ணிக் கருணையால் வேண்டி விட்டான்
2 காதுலா 3 லென்மேல் வைத்த கருணையாற் 4 கரும மீதே
ஆதலா லவணிக் காண வறத்தொடுந் 5 திறும்பா தைய
6 போதுவாய் நீயெ பென்னப் 7 பொன்னடி யிரண்டும் பூண்டான்.

(இ-ள்.) வேதத்தினும்பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற கடவுளாகிய இராமனே, - (இயற்கையான தன்னுடைய) திருவருளாலும், என்மேல்வைத்துள்ள கருணையால்தோன்றிய அன்பினாலும், உன்னைவேண்டிக்கொள்ளுமாறு (என்னை) அனுப்பினான்; செய்யத்தக்க காரியமும் அவ்விராமனைச் சேர்ந்திருக்கவேண்டுவதே: ஆதலால், ஐயனே! தருமத்தோடுமாறுபடாமல் அப்பிரானைக் காணுமாறு நீயே வருவாய் என்று சொல்லி (அந்தக்கும்பகர்ணனது) அழகிய திருவடியிரண்டையும் (சிரமேற்) பூண்டான்; (எ - று.)

இதனால், 'ஒருகால் இராமன் கைக்கொள்ளாவிடின் என்னசெய்வதென்ற சங்கை உனக்கு வேண்டா; அப்பிரானுடைய ஏவலாலேயே வந்துள்ளேன்' என்றவாறு. கருணை - இயல்பாய் எல்லாவுயிர்களிடத்துத்தோன்றும் அருள். காதல் - தொடர்புபற்றி ஒருவரிடத்துத்தோன்றும் அருள். விபீஷணனிடத்தமுன்னமே இராமபிரான் அருள் சுரந்தமையால், அவனைச் சார்ந்தவனென்று கும்பகர்ணனிடத்துத்தோன்றிய அன்பை 'கருணையாற்' காதலால் என்றான். பி-ம்:—1என்னைக். 2சுதலால். 3உன். 4தருமம். 5திருமப்பல். 6போதுவாயாக, போதுவாயாதி. 7பொலன்கழல். (கடஎக)

கருசு.—அவ்வாறு சொல்லிக் தம்பிட்டுநின்ற விபீஷணனையெடுத்துத் தழுவிக் தும்பகர்ணன் சொல்லத்தொடங்குதல்.

1 தும்பியற் தொடையன் மலைச் சுடர்முடி 2 படியிற் ரோயப் [ள் 3 பம்புபொற் கழல்கள் கையாற் பற்றினன் 4 புலம்பும் பொற்றோ தம்பியை யெடுத்த மார்பிற் 5 தழுவித்தன். 6 தறுகணூடு வெம்புணீர் 7 சொரிய நின்ற னினை யன விளம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய தொடுத்தலைக்கொண்ட மலர்மாலையைச் சூடிய ஒளிபொருந்திய முடிபூமியிற் படியும்படி (சாஷ்டாங்கமாகவணங்கித் தனது) பரவிய பொற்கழலையணிந்த பாநக்களைக் கையாற்றற்றினவனாய்ப் புலம்புகின்ற பொற்றோளைக்கொண்ட தம்பியான விபீஷணனை (க்கும்பகர்ணன்) எடுத்த மார்பிலே தழுவிக்கொண்டு தன்னுடைய தெறுவது போன்ற கண்களின் வழியாய் வெப்பமுள்ள இரத்தநீர் சொரிய நின்றவனாய் இவ்வாறு சொற்களைச் சொல்லலானான்; (எ-று) — அவற்றைமேலொன்பதுகவிசளிற் காண்க.

தறுதல் = தெறுதல். கொடும்பார்வையை யுடையவனென்பார் 'தறுகணூடு' என்றார். 'நாட்டமுஞ், செவ்வழி நீரோடுக் குருதிதெக்கினன்' என்றும் போல, இங்கு 'கணூடு வெம்புணீர் சொரிய நின்றான்' என்றார். 'தொடையல்-மலர்மலை, மாலையு-மணிமலை' என்றலுமுண்டு. பி-ம்:—1 தும்பியன், தும்பையன், தும்பியின். 2 ஆடியில். 3 பைம்பொலன்... கையிற், பம்புபைன்... கையாற். 4 புலம்பு, புலம்பு. 5 தழுவினன். 6 தறுகணூடும், தடங்கணூடு, தறுகணூடும். 7 சோர. ()

க'ஞ்ஞ.—இது முதல் ஒன்பதுகவிகளா-விபீஷணனை நோக்கி 'இராவணனுக்குச் சார்பாக என்னுயிரையீவேன்: நீ இராமனை விரைவிற்சேர்'

என்று தும்பகர்ணன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் 1 பின்னைப் போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற் குயிர்க்கொடா தங்குப் 2 போகேன்

தார்க்கோல மேனி³மைந்த⁴வென்றயர் தவிர்த்தி யாகிற்
கார்க்கோல மேனி யானைக் கூடுதி கடிதி⁵னென்றான்.

(இ - ள்.) நீரிலெழுதியகோலத்துக்கு ஒப்பான [நிலையில்லாத] செல்வ வாழ்க்கையை விரும்பி, நெடிதுநான்வளர்த்துப் பின்பு (இன்று) போர்க்கோலஞ்செய்து (என்னை) அனுப்பிய இராவணன்பொருட்டி என்னுயிரைக்கொடாமல், அந்தஇராமனிடம் போய்ச்சேரமாட்டேன்; மாலையையணிந்த அழகிய உடம்பையுடைய மைத்தனை! என்னுயரத்தைப் போக்குகின்றாயென்றால், (நீ), மேகம்போன்ற அழகியதிருமேனியையுடையவனான இராமனை விரைவிற்கூடுவாயென்றான்; (எ-று).—இது, தொகுத்துச்சுட்டல்: மேல்வரும்எட்டுச் செய்யுள்கள்-வகுத்துக்காட்டல்; (எ - று.)

தான் தாங்கியமூத்திருக்கும்போதெல்லாம் தனக்குவேண்டிய மதுமாயி சாதிகளைச் சித்தமாகவைத்துக்கொண்டு ஊட்டிவளர்த்தவனென்பான் 'நெடிது நான்வளர்த்து' என்றும், என்னாலானவரையிற்பொருவேனென்ற நம்பிக்கையோடு இராவணனிருக்கையில் நான் இராமனைச் சேர்வது விசுவாசகாதுகமாதலால் அவ்வாறுசெய்யேனென்பான் 'போர்க்கோலஞ்செய்துவிட்டாற் குயிற்கொடாதங்குப்போகேன்' என்றும், நீ இராமனைச் சேராவிடின் உன் நெருவனைக் கொண்டாவது அரக்கர்குலம் ஈடேறுமென்று இப்போது யான் கொண்டுள்ள எண்ணம் போய்விடுதலால் அதனால்என்மனத்துயர் மிகுமென்பான் 'என்னுயர்தவிர்த்தியாயின்' என்றும் கூறினான். "போர்க்கோலஞ்செய்து... விடுத்தவன்" என்ற தொடர் நாச்சியார்திருமொழியில்வந்துள்ளது. "புலமே லுஞ்செலற்கொத்துப் பொதுகின்றசெல்வத்தின்புண்மைத்தன்மை, நிலமே லுமினியுண்டோ... நீர்மேலைக்கோலமெனு நிலமைத்தன்றே" என்று இராவணன் வதைப்படலத்துவருவது 'நீர்க்கோலவாழ்வைச்சி' என்றவிடத்துக்காணத்தக்கது. 1-ம்:—1.நீங்காப். 2.போதேன், போந்தேன். 3.எந்தாய். 4.எனதுயிர்தருதியாயின். 5.எகி. (கூ.எ.கூ.)

கருகூ.மலரின்மே லிருந்த வள்ளல்¹வழுவினா²வரத்தி னானீ
உலைவினா த் தருமம் பூண்டா யுலகுள³தனையு முள்ளாய்
தலைவனீ யுலகுக் கெல்லா முணக்கது தக்க தேயாற்
4புலைபுறு மரண⁵மெய்த⁶லெனக்⁷கிது⁸புகழ தேயால்.
எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரின்மேலிருப்பவனாகிய பிரமதேவனுடையருமற்ற வரத்தினாலே நீ அழிவில்லாத தருமத்தை மேற்கொண்டாய்; உலகுள்ளவரைபுஞ் சிரஞ்சீவியாயுள்ளாய்; நீ உலகுக்கெல்லார் தலைவன்: உனக்கு(இராமனைச்சேர்தலென்ற) அது தக்கது; இழிவுபொருத்திய மரணத்தையடைதலென்றது, எனக்குப் புகழை விளைக்கக்கூடியது; (எ - று).—ஆல்-தேற்றம்.

நீ சிரஞ்சீவியாயிருத்தலால் எப்போதும் இருந்துகொண்டு இலங்கையைப் பாதுகாக்கலா மாதலால் அதற்குவற்ப இராமனைச்சேர்ந்தது தக்கதே: சேர்ந்ததில் உயிருக்கு அஞ்சிமாற்றானைச்சேர்ந்தா னென்றபழி உண்டாவதற்கு வழியில்லை:

இறக்கவேண்டிய எனக்கோ, என்னைவளர்த்த தமையன் திறத்துச் செய்தான்றி காட்டி மரணத்தை யடைவதே தக்கது; புகழும் உண்டா மென்றான், ரும்ப கர்ண னென்க. பி-ம்:--1மழுவல்லான், 2வரத்தினாலே, 3ஆயுப்பெற்றாய், 4புல யறு, 5எனும், 6எமக்கு, 7அது, 8புகழமே. (கூஉஎச)

கரு௭. கருத்திலா 1விறைவன் றீமை 2கருதினு லதனைக் காத்துத் திருத்தலா 3மாகி னன்றே 4திருத்தலாந் 5தீரா தாயிற் 6பொருத்துறு பொருளுண் டாமோ 7பொருதொழிற் குரியாகி ஒருத்தரின் முன்னஞ் சாத லுண்டவர்க் குரிய தம்மா.

(இ - ள்.) ஆலோசனையில்லாத தலைவன் தீத்தொழிலைச் செய்யக் கருதி னுனையானால், அதனைச் செய்யவொட்டா துதடுத்து (அவ்விறைவனைத்) திருத் துவது கூடுமாயின் திருத்துதல் நல்லதேயாம்; (திருத்துவது) கூடாதாயின், (மாற்றரைச்) சேர்தலால் அடையக்கூடியபொருளுண்டோ? (ஒருவருடைய அன்னத்தை) உண்டவர்க்கு உரியசெயல், பொருதொழிற் குஉரிமையுடைய வராயிருந்து ஒப்பற்றதலைவர்க்குமுன்னஞ் சாதலே; (எ - று.)

பொருத்து-முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர். இங்கே, மாற்றருடனே பொருத்துகை, இதனால், எனக்கு மாற்றரைச்சேர்த்தல் தகுதியன் றென்றவாறு. பொருத்துறுபொருளுண்டாமோ - பொருந்தியதக்கபொருளும் [ரண்மையும்] னேருமோ? நேராதென்றலுமொன்று. பி - ம்:--1விரைவின், 2கருத்தினால், 3ஆகினன்றே, ஆகிலொன்றே, ஆகிலன்றே, ஆகிலன்றே. 4திருத்துக, திருத் துதல். 5திருத்தானாயின், தீராதென்னின். 6பொருத்தலாம்பொருள்வேறுண்டோ, பொருத்துறுபொருளுண்டாமே. 7பொருத்துக பொறுத்தானாகில், போர்த்தொழிற் குரியாகி, பொருதொழிற் குரியான. (கூஉ௭௫)

கரு௮. 1தும்பியர் தொடையல் வீரன் சுடுகனை 3தூரப்பச் சுற்றும் வெம்புவெஞ் சேனை யோடும் வேறுள கிளைஞ ரோடும் உம்பரும் பிறரும் 4போற்ற வொருவன் 5மூவுலகை யாண்டு 6தம்பியை யின்றி மாண்டு 7கிடப்பதே தமையன் மண்மேல்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் மற்றுமுள்ள அசுரர்முதலியோரும் போற்றாமாறு ஒப்பற்றவனான (என்) தமையன் மூவுலகக்களையும் அரசுபுரிந்துவிட்டு, (இப் போது முடிவில்) வண்டுகள்மொய்க்கின்ற அழகிய மலர்மாலையையணிந்த வீர னாகிய இராமன் (தனது) சுடுகின்ற அம்புகளைச் சுற்றிலும் செலுத்துகையில், வாடுகின்ற கொடுஞ்சேனையோடும் வெவ்வேறுள்ள பந்துக்களோடும் தம்பியு மின்றித் தரையில் மாண்டுகிடத்தற்கு உரியனே? (அல்லனே); (எ - று.)

இதுவும் அடுத்த கவியும், இராவணனைத் தனித்து மாளுமாறு விட்டிடுதல் எனக்குத் தகுதியன் றென்று ரும்பகர்ணன் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும். பி-ம்:--1 தும்பை, 2சரம், 3தூணிப்ப, தொலைப்ப, துடைப்ப, சுளிப்ப, தூணி த்க, 4காண, காண, 5மூன்றுலகையாண்டான், 6தம்பியரின்றி, தம்பியை யன்றி, 7கிடப்பதோ. (கூஉ௭சு)

கரு௯. அனை 1யின்றி 2யயர்ந்த வென்றி யஞ்சினார் 3நகைசெய் தார்க்கப் பினை யொன்று கண்ணாள் பங்கன் பெருங்கிரி 4நெருங்கப் பேர்த்த

பிணையொன்று திரடோள் கால பாச்சத்தாற் பிணிப்பக் 5கூசித் துணைபின்றிச் சேற னன்றோ 6தோற்றான கூற்றின் சூழல்.

(இ-ள்.) தடையில்லாமற்செய்த வெற்றிச்செயலாலே (முன்பு) அச்சம் கொண்டவரான மாற்றார் நகைத்துப்பேரொலி செய்ய, மான்பேடுபோன்ற கண்களையுடையவளான பார்வதியை (வாம)பாகத்திற்கொண்ட சிவபெருமானுடைய பெரியமலையாகிய கைலாயத்தை நெருங்கப்பேர்த்தனவும் மூங்கிலையொத்தனவுமான திரண்டதோள்கள் காலபாசத்தினால் பிணிக்கப்படுகையில், (தான்)அச்சம்கொண்டு துணையின்றி (முன்பு தனக்குத்)தோற்றவனுடைய மனது இடத்திற்கெல்லுதல்கன்றாயுள்ளதோ? (எ - று.)—பி - ம்:—1 அன்றி. 2உயர்ந்த. 3நகையதாக. 4நெருங்கிப். 5தம்முன். 6தோற்றழல்,தோற்றறும்.(.)

ககூ.0.செம்பிட்டுச் செய்த விஞ்சித் திருநகர்ச் செல்வந் தேறி வர்பிட்ட தெரிய 1லெம்மு னுயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தியம்பிட்டுத் துன்னல் கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோடைய சும்பிட்டு 2வாழ்கி லேனியான் கூற்றையு மாடல் கொண்டேன்.

(இ - ள்.) செம்புகொண்டுசெய்த மதினையுடைய அழகிய இலங்காநகரின் செல்வத்தை(ச் சாகவதமானதென்று) கருதி, வாசனைபொருந்திய மாலையையணிந்துள்ள எந்தமையனுடைய உயிரைக்கொண்ட பகைவனை வாழ்த்திக்கொண்டு, அம்புபடுதலாலே துளைக்கப்பட்டுப் புண்ணையடைந்த நெஞ்சோடு, ஐயனே! கூற்றையும் வலியையடக்கியவனாகிய யான், சும்பிட்டுவாழ்தற்கு உடன்படுகின்றிலேன்; (எ - று.)

இதனால், ஒருகால் இராவணனே முதலி விறந்தானாலும் அப்போதும் இராமனைச் சேரே நென்று சும்பகர்ணன் தன்னுறுதியைக் கூறுகின்ற நென்க. “செம்புறழ்புரிசை” என்றற்போல, ‘செம்பிட்டுச்செய்ததிஞ்சி’என்றார். பி-ம்:—1 என். 2வாழ்கிலேனக், வாழ்கிலேனன். (ககூஎஅ)

ககூக.அனுமனை வாலி சேயை யருக்கன்1சேய் தன்னை யம்பொன் தனு2வுடை யவரை வேறோர் நீலனைச் சாம்பன் தன்னைக் கனிதொடர் 3சூரங்கின் சேனைக் கடலையும் 4கடந்து மூடும் பனிதுடைத் துலகஞ் சுற்றுங் 5கதிரொனத் திரிவன் பார்த்தி.

(இ - ள்.) அதுமானையும் வாலியின்சூமாரான அங்கதனையும் சூரிய சூமாரான சுக்கிரீவனையும் அழகிய பொன்னிறமான விற்கையுடைய அந்த இராமலட்சுமணரையும் வேறுபட்ட தன்மையையுடைய ஒப்பற்றநீலனையும் சாம்பவானையும் கனியையேனோக்கிக் கைப்பற்றத் தொடர்கின்ற சூரங்குகளின் சேனைக்கடலையும் வென்று, (யின்பு) மூடுகின்றபனியைப்போக்கி உலகத்தை வலஞ்செய்கின்ற சூரியன்போலத் திரிவேன்; காண்பாய்; (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுகவிகளால் சும்பகர்ணன் தான் காட்டப்போகின்ற போர்த்திறனைப் பாராட்டிக் கூறுவன்: முன் சாத்துவிக்ருணந் தலையெடுத்துப் பேசியசும்பகர்ணன் இப்போது ராஜசம்தலையெடுத்து வீரவாதகூறுகின்றான். அம்பொற்றனுடையவர் என்பது-அழகியபொன்மயமான தறுசை [வில்லை] யுடையவரான இராமலட்சுமணரைக் காட்டும். பி-ம்:—1சேயவனை. 2உடை

யவனை. ³குரங்குச்சேனைக்கடலையும், குரங்கின்காலக்கடலொடும். ⁴கடந்து மற்றப், கலந்துகாலப், கடந்துநாளும். ⁵பரிதியில். (க௭௭௧)

க௭௨. ஆலங்கண் டஞ்சி யோடு மமர்ப்போ லரிசு னோடச் சூலங்கொண் டோடி வேலை தொடர்வதோர் தோற்றம்¹தோன்ற நீலங்கொள் கடலு மோடக் ²காலொடு நெருப்பு மோடக் காலம்³கொண் டலகு மோடக் கறங்கெனத் திரிவன் காண்டி.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடிய தேவர்களைப்போல வானார்க னோடவும்; (ஒருகடலானது) சூலத்தைக் கையிற்கொண்டுஓடி (மற்றொருகட லை)த் தொடர்வதுபோன்ற ஒருகாட்சி யுண்டாதவும், நீலநிறத்தையுடைய கடலும் (தன்இடத்தைவிட்டுப்) புடைபெயர்ந்துசெல்லவும், காற்றும் நெருப் பும் (தம்நிலைகெட்டு)ஓடவும், யுகார்தகாலத்தைக்கொண்டு உலகமும் ஓடவும் காற்றடிபோலத்திரிவேன்(நான்); (இதனைக்) காண்பாய்: (௭ - று.)

சூலத்தைக் கையிற்கொண்ட தான் வானரசேனையைத் துரத்திஓடுவது- சூலங்கொண்டு ஒருகடல் வேறொருகடலை யோடித் தொடர்வதுபோலும் காட் சியையுண்டாக்கு மென்கின்றான், கும்பகர்ணன். கடல் கால் நெருப்பு மூன்றும் கும்பகர்ணனதுபோரின் விசையால் நிலைபெயர்ந்து ஓடு மென்க. பஞ்சபூ தங்களில் ஆகாயம் அழாந்தமாதலாலும், பூமி நிலைத்திருக்குந் தன்மையதாலா லும் ஓடமாட்டாவென்று அவற்றைவிலக்கினுன்போலும். பி-ம்:—1தோற்றி. 2நெருப்பொடுகாலும். 3கொளுவகம், கொளுடலும். (க௭௮0)

க௭௩. 1செருவிடை ²யஞ்சார் வந்தென் கண்ணெதிர் ³சேர்வ ரேலக் கருவரை கணகக் குன்ற மென்னலாங் ⁴காட்சி தந்த ⁵இருவரு நிற்க ⁶மற்றிந் சியாருள ⁷ரவரை யெல்லாம் ⁸ஒருவருந் திரிய வொட்டே னுயிர்சமந் துலகி னென்றான்.

(இ-ள்.) போரிலே அஞ்சாதவராய் வந்து(எவரேனும்)என்கண்ணெதிரிற் சேர்வரானால், அந்தக்கருவரையும் கணகக்குன்றமும் என்று சொல்லுதற்கு உரிய தோற்றம்பொருத்திய இராமலட்சுமணர் நிற்க, இங்கு(ச்சேர்பவராகவுள் ளார்)எவரோ அவர்களையெல்லாம் ஒருவரையும் உலகில் உயிர்சமந் துகொண்டு திரியவொட்டேன் என்றுகூறினான், (கும்பகர்ணன்); (௭ - று.)

இராமலட்சுமணர்களையும் வெல்வேனென்னும் பொருள்படப் பரபரப் பினால் முத்துநக் கும்பகர்ணன் கூறின றாயினும், சற்று ஆலோசனைசிகழ வே, அவர்களை “கருவரைக்கணகக்குன்ற மென்னலாங் காட்சித்த இருவரு நிற்க” என்று இங்குவிலக்கிக்கூறுகின்றான். பி-ம்:—1செருவரை. 2அரிகள். 3சேர் வராகில், நேர்வராயிற். 4காட்சியோராம், காட்சித்தாய், காட்சித்தாய. 5இரு வரை. 6மற்றிந்காருளார். 7இவரை. 8ஒருவரைத். (க௭௮௧)

க௭௪. —தும்புக்கீணன் இங்ஙனம்சொல்லியபின் ஓராலோசனையுஞ் செய்பாது இராமனைச்சேருமாறு விபீஷணனுக்கு மீண்டும் கூறுதல். தாழ்க்கிற்பா ¹யல்லை யென்சொற் றலைக்²கொளத் ³தக்க தென்று கேட்கிற்பா ⁴யாகி னெய்திய யவரொடுங் கெழீஇய நட்பை

வேட்கிற்பா. யினியோர் மாற்றம் விளம்பினால் 5 விளைவுண் டென்று குழக்கிற்பா யல்லை யாருந் 6 தொழுதிற்பா யென்னச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) 'எவருந்தொழுத்தக்க மேன்மைபெற்றவனே! என்சொல்லா னது, தலையாவேற்கத்தக்க தென்றுகருதி (நான்சொல்வதை)க் கேட்பாயா யின், தாமதியாமல் (இங்குரின்றும்) போய் அந்தஇராமலட்சுமணரோடு பொ ருத்திய நட்பையே (மேலும்)விரும்புவாய்: இனி(என்னோடு) ஒருபேச்சுப்பேசி னால் நன்மைவிளைபுமோ என்று ஆலோசித்தற்கு உரியவனல்ல: [ஆலோசிக்க வேண்டாஎன்றபடி]' என்றுஞ் சொன்னான், (கும்பகர்ணன்); (எ-று.)—பி-ம்:- 1 இல்லை, 2 கொள்ளத். 3 தக்க. 4 ஆகியேகி, ஆகிலேகி. 5 விளை, 6 தொழுதிற்பாய், தொழுதிற்பர். (கருஅஉ)

கரு.—கும்பகர்ணன் 'இராமலட்சுமி நீ செல்லுவது எமக்கும்நன்மை' என்று விபீஷணனுக்கிது எடுத்துக்காட்டுதல்.

1 போதுநீ யைய 2 பின்னைப் பொன்றினுர்க் கெல்லா 3 நின்ற வேதியர் தேவன் றன்னை 4 வேண்டினை 5 பெற்று 6 மெய்ம்மை யாதிநான் மரபி னாலே 7 கடன்களு மாற்றி 8 யேற்ற மா துயர் நரக நண்ணு வண்ணமுங் காத்தி 9 மன்னே.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நீ, (இவ்விடத்தினின்று இராமலட்சுமி) செல்வாய்; பிறகு (பொருமாறு) நின்றுள்ள வேதியர் தலைவனான இராமனை வேண்டி (அறு மதி) பெற்று மெய்ம்மையான பழமையாகிய நூலிற் கூறிய முறைப்படியே இறந்தவர்கட்கெல்லாம் அந்திமக்கடன்களைச் செய்து, (அவர்கள்) பெறுவதாக விருக்கின்ற மிக்க துயரைவிளைக்கும் நரகத்தை (அவர்கள்) அடையாவகைகாக்கக் கடவாய்; (எ - று.)

ஈமக்கடன் செய்யப்பெறுதோர் பிரேதசீர்த்துடன் கிடந்துவருத்தமுறு வரென்பது நூற்கொண்கையாதலால், 'கடன்களு மாற்றி யேற்ற மாதுயர் நரகநண்ணுவண்ணமுங் காத்தி' என்கின்றான். பி-ம்:—1 போது. 2 பின்னர். 3 நின்ற. 4 வேண்டியே. 5 பெற்றும். 6 மென்மை. 7 கடமையும், கடன்மையும். 8 ஏற்றி, ஆன்ற, ஆண்ட. 9 மன்னு. (கருஅரு)

கரு.—'இதனால் தமக்காக வருந்தவேண்டா' என்று கும்பகர்ணன் விபீஷணனைத் தேற்றுதல்.

ஆகுவ தாகுங் காலத் 1 தழிவது மழிந்து சிந்திப் 2 போகுவ தயலே நின்று போற்றினும் 3 போதல் செய்யுஞ் சேகற 4 உணர்ந்தோர் நிண்ணி வியாருளர் 5 வருத்தஞ் செய்யாது ஏகுதி யெம்மை நோக்கி யிரங்கலை யென்று முள்ளாய்.

(இ ள்.) (உரிய)காலத்திலே ஆகவேண்டியது ஆகியேதீரும்: அழியவேண் டியதோ அழிந்துசெறிப்போகுவதாம்: (அங்கனம்அழிந்து போகவேண் டியதைப்) பக்கத்திலேயேநின்று பாதுகாத்தாலும் போயேதீரும்: குற்றமற வுணர்ந்தவர் உன்னைக்காட்டிலும் யாவருளர்? வருத்தங்கொள்ளாமற்செல்வாய்:

என்றுமுள்ளவனே [சிரஞ்சுவியே]! எம்மைக்குறித்து இரத்தங்கொள்ள வேண்டா; (எ-று.)—பி-ம்:—1ஆருவது, ஆவதம். 2போவதம். 3போத்தின் ணம். 4தெளிந்தோர். 5வருத்தல். (கூ.அச)

கூ.அ. — நம்பகர்ணன் விபீஷணனையெடுத்துத்தழவி இன்றேபீஉடன் பிறப்புடழித்தது' என்ன, அவன்பாதத்து விபீஷணன்வணங்கல்.

என்றவன் நன்னை மீட்டு மெடுத்துமார் பிறுகப் புல்லி நின்றநின் நிரங்கி யேங்கி 1நிறைகணு னெடிது நோக்கி யின்றொடுந் தவிர்த தன்றே யுடன்பிறப் 2பென்ப தென்றான் வென்றிவெந் திறளி னானு மவனடித் தலத்து வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிவிட்டு, (கும்பகர்ணன்) அர்தவிபீஷணனை மீண்டும் எடுத்து மார்பினால் அழுத்தத்தழவி நின்றநின் னுஇரக்கமுற்று ஏக்கங்கொண்டு (நீர்) நிறைத்தகண்ணால் நெடிதுநேரம் பார்த்து, (உணக்கும்நமக்குமுள்ள) 'உடன்பிறப்பு என்பதாகிய தொடர்பு இன்றோடும் போயிற்றன்றோ!' என்று கூறினான்; வெற்றியையும் கொடிபராக்கிரமத்தையுமுடையவனான விபீஷணனும் அர்த்தகும்பகர்ணனுடைய அடித்தலத்திலே வீழ்த்தான்; (எ - று.)—தான் இன்றைக்கு இராமசரங்களால் இறந்துபடுவது திண்ணமென்றகருத்தினால், இவ்வாறுகும்பகர்ணன் கூறுகின்றான். பி-ம்:—1நீர்பொழிகண்ணின், நீர்க்கணுனெடிது. 2என்றுவிட்டான், என்பதென்ன. (கூ.அடு)

கூ.அ. — விபீஷணன் சும்பகர்ணனை விட்டுச்செல்லுநல். வணங்கினான் வணங்கிக் கண்ணும் வதனமும் முனமும் வாயும் உணங்கினு 1னுயிரோ டியாக்கை யொடுங்கினு னுரைசெய் தின் னும் பிணங்கினு லாவ தில்லைப் 2பெயர்வதென் 3நெழுந்து 4போந்தான் குணங்களா லுயர்ந்தான் சேனைக் கடலெல்லாங் கரங்கள் கூப்ப.

(இ - ள்.) வணங்கினவனான விபீஷணன், வணங்கிக் கண்ணும் முகமும் மனமும் வாயும் உலர்ந்தான்: உயிரும் உடலும் ஒடுங்கினான்; பேசின இன்னும் (இர்த்தகும்பகர்ணனோடு) பிணக்குவதனால் ஆகக் கூடியபயன் ஒன்றுமில்லை: பெயர்வதே (தக்கது) என்று கருதி, குணங்களாலுயர்ந்தவனான சும்பகர்ணனுடையசேனைக்கடல்யாவும் கைகூப்பி (த் தன்னைத்) தொழ, எழுந்துபோனான்; (எ - று.)—குணங்களாலுயர்ந்தான் - விபீஷணன் என்றதுமொன்று. பி-ம்:—1வயிரவாக்கை, வயிரயாக்கை. 2பெயர்வன். 3உலர்ந்தது. 4போந்தான், போனான். (கூ.அச)

கூ.கூ. — விபீஷணன் பிரிந்துசெல்லக் கும்பகர்ணன் உதிரநீரைக் கண்ணினின்று பெருக்குதல்.

கள்ளநீர் 1வாழ்க்கை யேமைக் கைவிட்டுக் காலும் 2விட்டான் 3புள்ளைமை துறந்தா னென்னப் பேதுறு 4நிலைய னாகி வெள்ளநீர் வேலை 5தன்னில் வீழ்த்தநீர் வீழ வெங்கண் உள்ளநீ ரெல்லா மாறி யுதிரநீ ரொழுத நின்றான்.

(இ - ள்.) 'கள்ளத்தன்மைபொருந்திய வாழ்க்கையுள்ள எங்களைக் கைவிட்டு, (தூன்பிறந்த அரசர்) மரபின்தன்மையையும் கைவிட்ட இர்தவிபீஷ

ணன், இளம்பிள்ளைத்தன்மையைத் துறந்தான் [பாரபுத்தியையடைந்துள் ளான்]’ என்றுகருதி (அவனைப் பிரிந்ததனும்) கலங்கியமனத்தையுடையவ னாய், (சும்பகூண்டை), வெள்ளீரைக்கொண்ட கடலிலே வீழ்த்தன்மையுள்ள ஆற்றுநீர் உவமையாகாமற் பின்னிடுமாறு (தன்)கொடிய கண்ணிலுள்ள நீரெல்லாம் மாறி உதிரநீர்பெருகுமாறு நின்றான்; (எ - று.)—வீழ - உ.வம வுருபு. கால்-மரபு. பி-ம்:--1வாழ்க்கையோரைக், வாழ்க்கையோமை. 2விட்டுப். 3பிள்ளைமொடாந்தான். 4மனத்தனாகி. 5தன்னுள். 6ஒழுகாநின்றான். (கஉஅஎ)

கஎ௦.—சும்பகூண்டைத் தம்முடன் சேர்ந்த உடன்படாமையை இராமனையடைந்து விடீஷணன் தெரிவித்தல்.

எய்திய நிருதர் கோனு மிராமனை 1யிறைஞ்சி யெந்தாய் உய்திற முடையார்க் கன்றோ 2வறன்வழி 3யொழுது முள்ளம் பெய்திற னெல்லாம் பெய்து பேசினன் பெயருந் தன்மை செய்திலன் குலத்து மானர் 4தீர்த்திலன் சிறிது மென்றான்.

(இ - ள்.) வந்தடைந்த இராட்சசர்தலைவனான விடீஷணனும்,—இரா மனை வணங்கி, ‘எந்தாய்! பிழைக்கின்ற கூறுபாட்டையுடையார்க்கல்லவோ தருமவழியிலே மனஞ்செல்லும்? செலுத்தக்கூடிய சாமர்த்தியமெல்லாஞ்செலு த்திக் (சும்பகூண்டை) பேசிப் பார்த்தேன்: (தன்நிலைமையினின்று) மாறுந் தன்மையை மேற்கொண்டானில்லை: குலாபிமானம் சிறிதும் குலையப்பெற்ற னில்லை’ என்று தெரிவித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:--1எய்தி. 2அறநெறி. 3ஒழுக்க முண்மை, ஒழுக்கமுண்டாம், வழக்குண்டாய், ஒழுக்குண்டாய். 4தீர்த்திலன். (.)

கஎ௧.—அதுகேட்ட இராமன் ‘விதிவலிது’ எனல்.

1கொய்திறச் சடையின் சுற்றைக் கொந்தளக் 2கோலக் கொண்டல் 3கொய்தினிற் றுளக்கி யைய நின்னெதிர் 4நம்மு னோனை 5எய்துறத் துணித்து 6வீழ்த்த வினிதன்மென் றினிய சொன்னேன் செய்திற னினி? 7வே றுண்டோ விதியையார் 8தீர்க்க கிற்பார்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குணம்.

(இ - ள்.) கொய்துவிடுதற்குரியதன்மைவாய்ந்த சடைத்தொகுதியான மயிர்முடியையுடைய அழகிய மேகம்போன்றவனான இராமன்,—(அதுகேட் டு) இலேசாகத் (தலை) தளக்கி, ‘ஐயனே! உன்னெதிரே உந்தமையனை அம்பெ ய்து (உடல்) துண்பெடுப்படி துண்டித்துவீழ்த்தல் இனியதன்மென்றுகருதி இவ்வாறானவார்த்தைகளைக் கூறினேன்: இனி (நாம்) செய்யக்கூடியசெயல் வேறுஉள்ளதோ? விதியைத் தவிர்த்தற்கு உரியவர் யாவர்?’ (எ - று.)—பி-ம்:- 1கொய்திறம். கொய்தளிர்ச். 2காலச். 3கொய்துறத். 4நன்முன்னோனை. 5எய்துறத். 6வீழ்க்கை. 7வேறில்லை. 8தொத்தச்செய்வார், தீர்க்கவல்லார். (கஉஅக)

கஎ௨.—அப்போது இராமனை வானகேணையை வளைத்தல்.

எனவினி துரைக்கும் 1வேலை 2பிராக்கதர் சேனை யென்னுங் கணகடல் கவியின் 3முனைக் 4கடலினை வளைத்து கட்டி

முனைதொழின் 5 முயன்ற தாக மூவகை 6 யுலக முற்றத் தனிநெடுந் 7 தூளி யார்க்க வார்த்தில பரவை தள்ளி.

(இ - ள்.) என்று இனிதாகச்சொல்லும்போது அரக்கர்சேனையாகிய ஒலிக்கின்றகடல் வானரசேனையாகிய கடலை விரைந்து நெருக்கிப் போர்த் தொழிலிலே முயன்றதாக, மூவகையுலகையும்முற்றும்படி ஒப்பற்ற மிக்க தூளி நெருங்கவே, சமுத்திரமும் (தன்மீதுபடிந்த அத்தூளியை) நீக்கி ஆரவாரித்தில; (எ - று.)—தூளியின்மிகுதியைவிளக்கத் தொடர்புயர்வுநிர்சியணியாக, தூளியைத் தள்ளிப் பரவையார்த்திலவென்றார். பி-ம்:—1காலை. 2இராக்கதச். 3சேனை. 4சுழியினை. 5முயன்றாராக. 6உலகுமுற்றும். 7 தூளியார் த்தது... தள்ளி, தூளியாலேதகைவுற்றபரவைதள்ளி, தூளி...பரவைதள்ளி.

க௭௩.—போரிக்களத்தின் தன்மை.

ஒடின புரவி வேழ மோடின வுருளைத் திண்டேர்
ஒடின மலைக னோட வோடின 1வுதிரப் பேராறு
2ஆடின கவந்த பந்த 2மாடின வலகை மேன்மேல்
2ஆடின பதாகை யோங்கி 2யாடின பறவை யம்மா.

(இ - ள்.) குதிரைக னோடின; வேழங்க னோடின; உருளையைப்பூண்ட திண்ணியதேர் ஒடின; (போர்வீரராத்செலுத்தப்பட்டு) மலைகள் (மேன்மேல்) வந்துகொண்டேயிருக்க, இரத்தப்பேராறுகள் ஒடின; கவந்தத்தொகுதிகள் ஆடின; பேய்கள் (இரைமிகுதியாகக்கிடைப்பதுபற்றி) மேன்மேலாடின; பதாகைகள் (வானத்தில்) உயர்ந்து ஆடின; (பருந்துமுதலிய) பறவைகள்(மாமிசம் முதலியவற்றைக்கவருமாறு வானத்தில்) வட்டமிட்டன; (எ - று.)—மலைக னோடஉதிரவாறு ஒடினஎனினுமாம்.பி-ம்:—1உதிரநீத்தம். 2ஒடின.(க௭௩௧)

க௭௪.—அரக்கவிரரும் குரக்தவிரரும் அடைந்தநிலை.

மூளையுந் தசையு மென்புந் குருதியு நிணமு மூரி
வாளொடுந் குழம்பு பட்டார் வாளொயிற் றரக்கர் 1மற்றல்
2வாளிருந் குருதி வெள்ளத் 3தழுந்தின கவிக ளம்பொன்
4தோளொடு மாலுந் கல்லுஞ் குலமும் வேலுந் தாக்க.

(இ - ள்.) மூளையும் தசையும் எலும்பும் இரத்தமும் நிணமும்என்பவற்றில் (தாம் கையிலேந்திய) வலியவாட்படையுடனே, வான்போன்றையிற்றையுடைய அரக்கர், குழம்புபட்டார்கள்: மற்றைக்கவிகள், அழகியபொற்றோளும் மரணுந் கல்லும் குலமும் வேலுந் தாக்கவே, (அரக்கரான) அவ்வீரரின் மிக்க குருதிநீங்கள்எத்திலே அழுந்தின;(எ-று.)—மூரி-வலிமை மரணுந்கல்லுந் தாக்க அரக்கர் குழம்புபட்டார்: குலமும் வேலுந் தாக்கக் கவிகளழுந்தினஎன்றலுமொன்று. பி-ம்:—1இற்றார்,மற்ற.2ஆளழி.3 அழுங்கின, அழுந்திய.4தோளொழு.

க௭௫.—அரக்கிருக்கிய வானார்களுக்கும் போரி.

எய்தனர் நிருதர் கல்லா 1லெறிந்தனர் கவிக ளோத்திப்
2பெய்தனர் ரரக்கர் பற்றிப் பிசைந்தனர் ரரிகள் 3பின்று
4வைதனர் 5யாது தானர் 6வலித்தனர் வான ரேசர்
செய்தனர் பிறவும் வெம்போர் திகைத்தனர் தேவ ரெல்லம்.

(இ-ள்.) அரக்கர்கள்(அம்புகொண்டு)எய்தார்கள்; வானர்கள்(அவ்வரசர் கர்மீது)மலையா வெறிந்தனர்; அரக்கர்கள், (அவைகளைக் கைகளால்)எந்தி(மீண்டும் வானரம் து) எறிந்தார்கள்; வானர்கள், (அவைகளைக் கைகளாற்) பற்றிப் பிசைந்தார்கள்; பின்வாங்காமல், அரக்கர்கள், திட்டலானார்கள்; வானர்கள், (அரக்கர்களைப்) பற்றியிருக்கலானார்கள்; (இவ்வண்ணம்) போர்செய்தாரின் மற்றுமுள்ள செயலையும் கொடும்போரையும் கண்டு தேவர்களும் திகைத்தார்கள்; (எ-று)--யாதுதாரர் = அரக்கர், 1-ம்:—1 எறிந்தன, 2 பெய்தன, 3 பின்றார், 4 வைதன, 5 யாதுந்தாரா, 6 வைதைத்தனர், வலிந்தனர். (க௭க௭)

க௭க௭.—இருதிருந்தாரும் பொருவதுகண்டு, தும்பகரீணன் அங்குத் தந்தேரினை யோட்டிக்கொண்டுவருதல்.

ரீரினை யோட்டுங் காற்றுங் காற்றெதிர் நிற்கு ரீரும்
1 போரினை யாக வேன்று பொருகின்ற பூசனோக்கித்
தேரினை யோட்டி வந்தான் நிருவினைத் தேவர் தங்கள்
ஊரினை நோக்கா வண்ண-2 முதிர்வே னோக்கி யுள்ளான்.

(இ - ள்.) (புயல்மழையில்) மழைரீரை யோட்டுகின்ற காற்றும், காற்றை யெதிர்த்துநிற்கின்ற மழைரீரும், நெருங்கிய உவமையாக (அரக்கரும் வானரும் என்ற இருதிருந்தாரும்) எதிர்த்துப் பொருகின்ற போரைப் பார்த்து,—இலக்குமிதேவியைத் தேவர்களினூடே நோக்காதபடி (எப்போதும்) இரத்தம்படிந்த வேலாயுத்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவளுகியும் பகர்ணன்,—(தன்) தேரினை (அங்கு) ஒட்டிக்கொண்டுவந்தான்; (எ - று.)

திருவினைத் தேவர்களுரினை நோக்காவண்ணம் உதிர்வே னோக்கி யுள்ளான் - தன்வேற்படைவலியால் தேவசம்பத்தைத் தனக்கேயுரியதாகச் செய்தவனென்றபடி. 1-ம்:—1 போரினையாவமென்னப், போரினையாவென்னப், போரினையாவென்ன, போரினையாவென்றோ, போரினையாகவென்று, போரினைவாகவென்று. 2 உதிர்வே நோக்கியுள்ளான். (க௭க௭)

க௭க௭.—இதுநதல் நான்தகவிகள் - தும்பகரீணன் வானரர்களைப் படுத்தின பாட்டைத் தேர்விக்கும்.

ஊழியிற் பட்ட 1 காலி னுலகங்கள் பட்டா லொப்பப்
பூழியிற் 2 பட்டுச் செந்நீர்ப் புணரியிற் 2 பட்டுப் 3 பொங்குஞ்
சூழியிற் பட்ட நெற்றிக் களிற்றொடுந் 4 தூர்த்த தேரின்
ஆழியிற் பட்ட வன்றே யவனியிற் 5 பட்ட வெல்லாம்.

(இ-ள்.) பூழியிற் பொருந்திய வானரக்களெல்லாம்,—புகாத்தகாலத்தில் வீசுகின்ற காற்றில் உலகங்கள் அகப்பட்டதையொப்பப் பூழியிலகப்பட்டும் இரத்தச்சமுத்திரத்திலகப்பட்டும், விளங்குகின்ற முகபடாத்தோடுபட்டக் கட்டிய நெற்றியையுடைய யானைகளிலும் செலுத்திய தேரின்க்கரங்களிலும் அகப்பட்டும் இறந்துபோயின; (எ - று.)—அன்றே-ஈற்றைச; தேற்றமுமாம். களிற்றொடும்-வேற்றுமைமயக்கம். பட்ட-முற்றும், பெயரும், படுதல்-அகப்பட்டு இறத்தல். பூழியிற்பட்டுப்புணரியிற்பட்டுப் பொங்கும் களிறுஎன்று இமைப் பாருமுள். 1-ம்:—1 காலத்தா, 2 பட்ட, 3 பொங்கச், 4 தொடர்ந்த, 5 பட்டதா.

பற்றினன் வசந்தன் றன்னைப் பனைத்தடங் கைகளாலே
 யெற்றின னிவனை மீள விடவொண்ண தென்று சொல்லிக்
 கொற்றமு முடைய நென்னுக் குழம்பெழப் பிசைந்து கொண்டு
 நெற்றியிற் நிலத மாக விட்டன னிகரில் லாதான்.

என்று ஒருபாடல் இங்கே ஒருபிரதியிற் காண்கின்றது. (கூடகரு)

கூடகரு. 1 குன்றுகொண் டெறியும் பாரிற் 2 குதிக்சும்வெங் 3 குரங்
 கைப் பற்றி, ஒன்றுகொண் டொன்றை யெற்று முதைக்கும்விட்
 டுழக்கும் வாரித், தின்றுதிண் 4 றுமிழும் 5 பற்றிச் சிரங்களைத் திருகுந்
 தேய்க்கும், மென்றுமென் 6 றிழிச்சும் விண்ணிற் வீசுமேற் 7 பிசைந்து
 பூசும்.

(இ-ள்.) (அப்போது கும்பகரணன்), -மலைகொண்டெறிவனவும்
 தேர்ப்பாரில்வந்து குதிப்பனவுமாகிய கொடிய குரங்குகளைக் கையினுற்
 பிடித்து, ஒன்றைக்கொண்டு மற்றொன்றை மோதுவான்; (சிலவற்றைக் காலி
 னால்) உதைப்பான்; (சிலவற்றைப்போக) விட்டு (க் காலினால்) துகைப்பான்; (சில
 வற்றை) வாரித் தின்றுதின்று உமிழ்வான்; (சிலவற்றைப்) பிடித்துத் தலைக
 ளைத் திருகுவான்; (சிலவற்றைப் பூமியிற் கையினால்) தேய்ப்பான்; (சிலவற்றை
 வாயிற் போட்டுக்கொண்டு) மென்று மென்று (தரையில்) வீழ்த்துவான்; (சில
 வற்றை)வானத்தின்மேல் தூக்கிவீசுவான்; (சிலவற்றைப்) பிசைத்து (அவற்றின்
 இரத்தங்களைச் சந்தனம்போலப்) பூசிக்கொள்வான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 குன்
 றின்மீது. 2 புடைக்கும். 3 கூலம். 4 உமிழும். 5 அள்ளிச். 6 உமிழும் வீரவசத்தனை,
 இழிச்சும்...வீசிடம். 7 மெய்யிற். (கூடகரு)

கூடகரு. 1 வாரியி 2 னமுக்குவ் கைபான் மண்ணிடை 3 யடிக்கும் வாரி
 நீரிடைக் 4 குமிழி யூட்டு 5 நெருப்பிடை நீமிர வீசுந்
 தேரிடை யெற்று மெட்டுத் 6 திசையினுஞ் செல்லுச் சிந்துந்
 7 தூரிடை 8 மரத்து மோது மலைகளிற் புடைக்குஞ் சுற்றி.

(இ-ள்.) (பின்னும் கும்பகரணன், -சிலவானரவீரர்களைச்) சமுத்திரத்தில்
 தோய்ப்பான்; (சிலவானரவீரர்களைக்) கையினால் வாரியெடுத்துத் தரையில்
 தாக்குவான்: (சிலரை) நீரில் மூழ்கச்செய்வான்: (சிலரை) நெருப்பினில் நேராக
 உயர்த்துநிற்கும்படிவீசுவான்; (சிலவானரவீரர்களைத்) தேரிலே யெற்றுவான்;
 (சிலவானரர்களை) எட்டுத்திக்கிலும் சிதறிக்கிடக்கும்படி இறைத்துவிடுவான்;
 (சிலவானரர்களைப்) புதர்களிலும் மரங்களிலும் மோதுவான்; (சிலவானரர்க
 ளைச்) சுழற்றி மலைகளிலே புடைப்பான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 வாரினன், வாரியை.
 2 முகக்கும், முக்கும். 3 தேய்க்கும். 4 சுரிக்கீட்டும், குவிக்கும்ப்பால். 5 நெருப்
 பெழ. 6 திசைகளும். 7 தூருடை. 8 மரத்தின். (கூடகரு)

கூடகரு: 1 பறந்தன ரமர ரஞ்சிப் பல்பெரும் 2 பிணத்தைப் புல்வி
 நினைந்தன பறவை யெல்லா நெடுந்திசை நான்கு நான்கும்
 மறைந்தன பெருமை 3 தீர்ந்த மலைக்குலம் வற்றி வற்றிக்
 குறைந்தன தூக்கு வெள்ளங் கொன்றன 4 கூற்றுக் கூசு.

(இ - ன்.) (அது கண்ட) தேவர்கள், அஞ்சி யோடிப் போகலாயினர்; பலபிணங்களைத் தழுவிப் பறவைகளை வல்லாம் நிறைந்தன; (அன்றியும்), பெருந்திசைகள் நான்கும் நான்குமூலத்திசைகளும், மறையலாயின; மலைக்குலம் பெருமைதீர்த்தனவாய், (அளவினால்) வற்றிக்குறைந்தன; யமனும் அஞ்சும்படி குரங்குவெள்ளத்தைக் (கும்பகர்ணன்) — கொல்லலாயினன்; (எ - று.)

பறவைகள் இறந்துவிடும் வீரர்களின் உடற்றசையை யுண்பதற்காக நிறையவே திசைகள் மறைந்தன. பிணக்குவியல் மலையினும் மிக ஒங்கித்தோன்றுவதனால், 'ஒங்கல்' என்று சிறப்பித்துக்கூறுமாறு இருந்தமலைகள் பெருமைதீர்த்தன என்க. போரில் இருதிறத்துவீரர்களும் பிடுங்கியெறிவதனால் மலைக்குலம் வற்றிக்குறைந்தன. பி - டி:—1 மறைந்தனர், பறைந்தனர். 2 பிணத்தின்பம்மல். 3 ஆன்றமலைக்குலம் வாங்கியெற்றத்க். 4 கூற்றம். (௧௩௧௧)

கஅக. — முன்றுகவிகள் - வானாரீ களால் கும்பகர்ணன் டீத்து ஒன்றுஞ்செய்யலாகாமையைத் தெரிவிக்கும்.

1 மற்றினி 2 பெருவார் மேலோர் மரனெடுங் கற்கள் 3 விசுப்
4 பெற்றில 5 மானு 6 மன்றே 7 யின்றொடும் 8 பெறுவ தாதும்
9 அற்றன 10 தீங்கு மென்ற வரிக்குலத் தலைவர் 11 பற்றி
எற்றின 12 வெறிந்த வெல்லா மிணைநெடுந் தோளி நேற்றான்.

(இ-ன்.) 'இனி ஒருவர் மேலெறிவதற்கு ஒருமரமாவது கற்களாவது பெறுதவராவோம்: நிச்சயம்; இன்றைக்கே எதையும் [மிக்கவெற்றியையும்] பெறுக: தீங்குமற்றன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு வானரவீரர்கள் பற்றிமோதியனவும் வீசியெறிந்தனவுமான (மரம் கற்களாகிய) எல்லாவற்றையும் (கும்பகர்ணன் தன்னுடைய) இரண்டாகிய பெருந்தோள்களால் தாங்கிக்கொண்டான்; (எ - று.)

—பெறுவது - வியங்கோள்முற்று: "கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலேன் கூற்றுக்களை" என்ற இடத்துப்போல. பி - டி:—1 மற்றில. 2 ஒருவன். 3 வைக்கப். 4 பெற்றிலர். 5 ஆகும், வாழும். 6 என்றே. 7 எம்மொடும். 8 பெறுவதாமே. 9 அற்றிலன். 10 ஆகும், நீங்கும். 11 ஆற்றி. 12 எல்லாமெற்ற. (௧௩௧௨)

கஅ௨. கல்லொடு மரனும் வேருங் கட்டையுங் காலிற் 1 நிண்டும்
புல்லொடும் பிறவு 2 மெல்லாம் பொடிப்பொடி யாகிப் போன
இல்லைமற் றெறியத் தக்க வெற்று 3 சுற்று 4 மென்னப்
பல்லொடும் 5 பல்லு மென்று பட்டன குரங்கு முட்டி.

(இ-ன்.) காற்றுப்போல்திண்டுசின்ற கற்கள் மரங்கள் வேர்கள் கட்டைகள் புற்கள் மற்றும் யாவும் (வானரர்களினாலெறியப்பட்டுப்) பொடிப்பொடியாய்ப் போய்விட்டன; (எப்புறத்திலும்) இனி யெறியத்தக்கவையும் மோதத்தக்கவையும் இல்லை என்றுகருதித் குரங்குகள் பல்லோடுபல்லைக் கடித்துக் கொண்டு (கும்பகர்ணனை) முட்டி இறக்கிட்டன; (எ - று.)

'புறக்காழுவே புல்லெனப்படுமே' என்பவாதலால், புறக்காழுவான மூங்கில் தென்னை பனை முதலியன இங்கே புல்லெனப்பட்டன; ஆகவே, அக்கா முடையவை மரமெனப்பட்டன வென்க. புல் - திருணம் எனின், சிறப்பின்று. பி - டி:—1 தண்டு. 2 என்னப். 3 சுற்றும். 4 என்னும். 5 பல்லை. (௧௪00)

கஅ௩. குன்றின்விழ் 1சூரீஇக் குழாத்திற் 2குழாங்கொளக் குறித்துக் 3க சென்றுமே 4லெழுந்து பற்றிக் கைத்தலர் தேயக் குத்தி [டிச் வன்றிற லெயிற்றூற் கவ்வி வள்ளுகிர் மடிபக் 5கீளா ஒன்றுமா கின்ற தில்லை பென் 6றிழிந் தோடிப் போன.

(இ-ள்) (சிலவானரங்கள்), (ஒன்று) கூடியெண்ணி, மலையின்மேல்விழ் கின்ற குருவிக்கூட்டங்கள்போலக் கூட்டமாகப் போய்(க் கும்பகர்ணன்)மீதேறி (அவனைப்)பிடித்துக்கொண்டு(தமது)கை வருத்தும்படி குத்தியும் மிக்கவலிமையை யுடைய பற்களினும் கெளவியும் கூரியநகங்கள் துனிமடங்கும்படி கீண்டும், (நம்மாற்)செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லையென்று அறிந்து(அக்கும்பகர்ணனது உடம்பினின்றும்)இறங்கி ஓடிப்போவனவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:--1 குருவியென்க, அருவிபோலக். 2 குழாங்குழாங்கொண்டு, குழாங்கொடுகுதித்து குழாங்கொளக்குதித்து. 3 கூடச். 4 விழுந்து. 5 அள்ளி, தூறி, ஊன்றி. 6 இரிந்து. (கச௦க)

கஅ௪.—நீலனென்னும் வானரர் விட்ட மலையைத் தும்பகர்ணன் பொடியாக்கிக் சிந்தித்துநீறல்.

மூலமே 1மண்ணின் மூழ்கிக் கிடந்ததோர் பொருப்பை முற்றுங் 2காலமே லெழுந்த கால்போற் கையினும் 3கடிதின் வாங்கி 4நீலன்மே னியிர்த தாகுகோர் நெருப்பெனத் 5திரித்து விட்டான் குலமே கொண்டு நூறி முறுவலுந் 6தோன்றி நின்றான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) நீலனென்னும்வானரன்,—அடிப்பகுதி பூமியில் மூழ்கிக்கிடந்ததான ஒப்பற்றதோர்மலையை முழுதும்(தன்)கையினால் யுகார்த காலத்தில்மேலெழுந்துவீசிய கடுங்காற்றுப்போல (உக்கிரமாக) விசையுடனே பெயர்த்தெடுத்து, வானத்திலோங்கியதான ஒருநெருப்புப்போல (வெம்மை பிறக்க) அங்கிருந்துசுழற்றிவிட்டான்; (கும்பகர்ணனும் தன்)குலத்தைக்கொண்டு (அதனைப்) பொடியாக்கிப் புன்சிரிப்புத்தோன்ற நின்றான்; (எ - று.)—பி-ட்:—1 மூழ்கிமண்ணிற். 2 காலமே. 3 வாங்கினின்று. 4 நீலனுமரக்கன்மேலே நெருப்பெழச். 5 சுழற்றி, திருப்பி. 6 தோன்ற, தோற்றி. (கச௦உ)

கஅ௫.—நீலன் தும்பகர்ணனோடு மல்லயுத்தநீ செய்தல்.

பெயர்ந்தொரு சுகரந் தேடி னச்ச1மாம் 2பிறர்க்கு மென்னுப் புயங்களே படைக ளாகத் 3தேரெநி ரோடிப் புக்கான் இயங்களுங் கடலு மேகத் 4திடிகளு 5மொழிய யாரும் பயங்கொளக் கரங்க 6னோச்சிக் குத்தின னுதைத்தான் பல்கால்.

(இ-ள்.) மீண்டும் ஒருமலையைத் தேடினால் (தேடியெறிந்தஅதுவும் இம் மலைபோலவே நீராய்விடுமாதலால்)மற்றவானரங்களுக்கும் (அதனால்) அச்சம் நேரிடு மென்றகருதி(த் தன்)புயங்களேபடைக்கலமாக(க் கும்பகர்ணனது) தேருக்கெதிரே ஓடிப்போய்,(நீலன்), பலவகைவாச்சியங்களும் கடலும் மேகத்திடிகளும்பின்னடையப் [பெருஞ்சத்தமுண்டாக]யாவரும் அஞ்சும்படி கைக

ளால் ஒங்கிக் குத்தினான்; பலமுறைபுகைத்தான்; (எ-று.)—1ஆய்ப். 2பிறக்கும். 3தேரிடை. 4இடிகளுள். 5இயாருமெய்ப்ப, இடியயாரும், இழியயாரும். 6வீசிக்.

க.அ.சு.—நீலன் தோற்றல்.

கைத்தலஞ் 1சலித்துக் காலும் 2சூலைந்துதன் 3கருத்து முற்றான்
நெய்த்தலை 4யழலிற் காந்தி யெரிசின்ற நீலன் நன்னை
5எய்த்துயிர் பதைப்ப வன்னு நெற்றினு 6னிடது கையால்
7முத்தலைச் சூல மோச்சான் வெறுங்கையா நென்று முன்பன்.

(இ - ள்.) கைத்தலஞ் சலித்துப்போய், காலும் வருந்தித் தன்கருத்து நிறைவேறப்பெறாமல் நெய்யைத்தன்னிடத்துக்கொண்ட நெருப்புப்போல உக்கிரங்கொண்டு எரிகின்ற நீலனென்னும் வானரவீரனை, இளைத்துஉயிர் பதைக்கும்படி, அந்தக்கும்பகர்ணன், -(தனது) இடக்கையால் எற்றினான்; (என்றாலும், இவன் ஆபுதத்தைக்கொள்ளாத) வெறுங்கையையுடையவனென்று கருதி, வலியவனான கும்பகர்ணன், -(தன்னிடத்திலுள்ள) முத்தலைச்சூலத்தை ஒங்கி யெறியாதவனையினான்; (எ-று.)—பி-ம்:-1 சலிக்கக். 2ஆய்த்து. 3கருமுற்றான், கருத்துமுற்றி. 4 அனலிற். 5கைத்துயிர்குடிப்பவென்னு, எற்றுயிர்குடிப்பவென்னு. 6இடத்துக். 7மெய்த்தலைச்... என்றுவெள்கி. (கச0ச)

க.அ.எ.—அதுகண்ட அங்கதன் ஓம்மலையைப் பிடுங்கியெறிய,
கும்பகர்ணன் அகந்த தன் தோளினு லேற்றல்.

ஆண்டது நோக்கி நின்ற வங்கத 1னாழி தன்னுள்
நீண்டதோர் நெடுந்திண் குன்ற நிலமுது 2காற்ற3வாங்கி
மாண்டன ராக்கன் றம்பி யென்றுல கேழும வாழ்த்தத்
தூண்டின நதனை யன்னு ளெருதனித் தோளி நேற்றன்.

(இ - ள்.) அப்போது அதனைப் பார்த்துநின்ற அங்கதன், கடலினுள் நேயுள்ள நீண்டதாகிய ஒருபெரிய வலிய மலையைப் பூமிதேவியானவன் (தன்) முதுகையாற்றிக்கொள்ளும்படிபெயர்த்து, 'அரக்கன் தம்பி மாண்டனன்' என்று ஏழலகத்தவரும் (தன்னை வாழ்த்தும்படி (அவன்மீது) எறிந்தான்: அம்மலையை, அக்கும்பகர்ணன், ஒப்பற்றதன் ளெருதோளில் தாக்கிக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ட்:-1 ஆண்டுசால. 2ஆற்றி. 3கீக்கி. (கச0டு)

க.அ.அ.—தூண்டி தூளானதுகண்டு, தூக்குக்கீசனை மனவறுத்திறைய,
அங்கதன் சீற்றத்துடன் பின்வாங்காதுநின்றல்.

எற்றபோ தனைய குன்ற மெண்ணருந் துகள தாகி
வீற்று1வீற் றாகி யோடி விழுதலுங் கவியின் வெள்ளம்
ஊற்றமே தெமக்கென் 2நெண்ணி யுடைந்தது குமர 3னுற்ற
சீற்றமுந் தானு நின்றான் 4பெயர்த்திலன் 5சென்ற பாதம்.

(இ-ள்.) (அங்கனம் கும்பகர்ணன்) எற்றபோது, அந்தக்குன்றமானது எண்ணுதற்குரிய தூளாகிச்சின்னபின்னப்பட்டுச் சிதறுண்டெவீழ்ந்தலும், குரங்குச்சீசனை 'மெக்குப் பற்றுக்கோடாவது யாது உள்ளது? [எதுவுமில்லை]' என்ற கருதி நிலகெட்டது; அங்கத குமாரனே, (முன்)வைத்த பாதத்தைப்

பின்வைக்காதவனாய்ச் சீற்றமும் தானுமாக நின்றான்; (எ-று).—பி-ம்:—1வீற்றுக. 2அஞ்சி. 3ஏற்ற, ஏற்றுச். 4பெயர்ந்திலன். 5சென்று. (கச0க)

க ௮௬.—சூழ்பகரிணன் வீதிய வயிரத்தண்டை அங்கதன் தன்கையாற் பிடித்துக்கொள்ளல்.

இடக்கையா லரக்க 1னாங்கோ ரெழுமுனை வயிரத் தண்டு 2தடுக்கலாந் தரத்த தல்லா வலியது தருக்கின் வாங்கி மடக்குவா 3புயிரை யென்னு வீசின னதனை மைந்தன் தடக்கையாற் பிடித்துக் கொண்டான் வானவர் தன்னை வாழ்த்த.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது)கும்பகர்ணன்,—(தான்சென்ற)அப்போர்க்களத்திலேஎழுந்த [கூரிய]முனையையுடையதும் தடுக்கக்கூடிய தன்மையையுடைய தாகாததுமான வலியதொரு வயிரத்தண்டை இடக்கையினும் கருவத்தோடு எடுத்து, (இவ்வங்கதனது) உயிரை யொழிப்பாய் என்று சொல்லி வீசினான்; அதனை, அங்கதகுமாரன், வானவர் தன்னைவாழ்த்தும்படி பெரியகையினும் பிடித்துக்கொண்டான்; (எ-று).—எழுமுனை-வினைத்தொகை. பி-ம்:—1ஆண்டோர். 2கடக்கலாந் .. அன்றும் வலிபது கடிதின், கடக்கலாந்... அன்றுவலி யினற்கடிது. 3ஆவி. (கச0எ)

க ௯0.—பிடித்த வயிரத்தண்டை சூழ்பகரிணன்தேரெதிரில் அங்கதன் குறுக்கிற்றல்.

பிடித்தது சுழற்றி 1மற்றப் பெருவலி யரக்கன் மன்னை இடித்துரு மேறு 2சுன்றத் தெரிமறித் 3நியங்கு மாபோல் அடித்துயிர் குடிப்ப நென்னு வனல்விழித் தார்த்து மண்டிக் கொடித்தடந் தேரின் 4முன்னர்க் குதித்தெதிரி குறுகி நின்றான்.

(இ-ள்.) 'பிடித்ததானதண்டாபுத்ததைச் சுழற்றிக்கொண்டே பின்பு மிக்க வலிமைபடைத்த அரக்கனான அந்தக் கும்பகர்ணனை (இந்தத்தண்டாபுத்ததால்) அடித்து இவனுயிரைக்குடிப்பேன்' என்று சொல்லி ஆரவாரித்து அன்றபொறி புறப்படவிழித்து மூண்டு, (அங்கதன்),—கொடிகட்டியபெரியதேரின்முன் பேரிடி இடித்தவண்ணம் மலையிலே நெருப்பைப்பரப்பிக்கொண்டு சஞ்சரிப்பதுபோலக் குதித்து, அந்தக் கும்பகர்ணனை தெரிலே நெருக்கிநின்றான்; (எ-று).—பி-ம்:—1மாற்றி. 2சுன்றை. 3இறுக்கும். 4மீது. (கச0அ)

க ௯௧.—சூழ்பகரிணன் அங்கதனை வினாவுதல்.

நின்றவன் மன்னை 1யன்னு நெருப்பெழு நிமிர நோக்கிப் பொன்றவந் தடைந்த தானைப் புரவல நொருவன் றுலோ அன்றவன் மகனோ வெம்முழ 2ரனன்மடுத் தரக்கர் 3தம்மை வென்றவன் றுலோ வாரோ 4சொல்லுதி விரைவி னென்றான்.

(இ - ள்.) (தன்னெதிரேகுறுகிவந்து) நின்றவனான அங்கதனை அந்தக் கும்பகர்ணன் நெருப்புப்பொறி புறப்பட (முகத்தை)எடுத்துப் பார்த்து, (கீ) இறக்குமாறுஎன்னிடம்வந்துசேர்ந்த வானரசேனைத்தலைவனானசக்கிரீவனோ? அன்றெனில், அவனுடையமகனான அங்கதனோ? (அன்றெனில்) எம்

முடிய ஊரிலே சொற்பிட்டிருக்கார வென்றவனான அநாமனோ? ஆரோ? விராவீனிற் சொல்லுவாய்' என்று வினாவினான்; (எ - று.)

'பொன்றவந்தடைத்த' என்பதை 'மகனோ', 'வென்றவனோ' என்றவற் றோடும்கூட்டுக. வாலியின்புத்திரன் சக்ரீவனுக்கும் மகன்முறையாதலிசு. மூன்றாமடியின்முதலில், அன்று-அன்றிஎன்றவினையெச்சத்தின்திரிபு: இனி, அன்றுஅவன் (இராவணனைக்) கோபித்த அவ்வாலியினுடைய, மகனோ? எனினுமாம். பி - ம்:--1நோக்கிசொருப்புகவிழித்தூரீயிப், அன்னானெருப்புற நோக்கிரீயிப். 2அழல். 3மான. 4விளம்புதி. (கச0க)

கசு2.—அங்கதன் தான் இன்னுனென்பதைநீடுவித்து, உன்னை வாலினுக்கட்டிக்கொண்டுபோய் இராமரிடந் கேட்பேனெனல்.

தும்முனை வாலிற் சுற்றி நோன்றிசை 1நான்குற் தாவி மும்முனை நெடுவே லண்ணல் முளரியஞ் சரணந் 2தாழ்ந்த வெம்முனை 3விரன் மைந்த 4னிண்ணையென் வாலின் வீக்கித் தெம்முனை பிராமன் பாதம் வணங்கிடச் செல்வெனென்றான்.

(இ - ன்.) உன்னுடையஅண்ணனான இராவணனை வாலினுச்சுற்றி வலியதிசைநான்கிலுற் தாவி (ச்சென்று), மூன்றுமுனையைக்கொண்ட நீண்ட வேற்படையையேந்திய பெருமையிற்சிறந்தவனான சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற அழகியதிருவடிகளில் வணங்கிய கொடியபோர்செய்யவல்லவீர னாகியவாலியின் மைந்தன், (யான்): (நான்), உன்னை என்வாலினுக்கட்டிப் பகைவரோடுமுனைந்துபொருகின்ற இராமபிரானுடையபாதத்தை வணங்கும் படிசெல்வேன் என்றான்; (எ - று.)

இராவணனைத் தன்வாலினுற் சுற்றியவண்ணம் சிவபிரானைவணங்கச் சென்ற வாலிக்கும், தன்வாலினுற் தும்பகரணனைச்சுற்றியவண்ணம் இராம பிரானைவணங்கப்போகும் அங்கதனுக்கும் ஒப்புமை. பி-ம்:--1நாலும்பாய்ந்த. 2சார்ந்த. 3வாலி. 4கின்னையும். (கசக0)

கசு3.—தும்பகரணன் அங்கதன் கூறியதைப் பிறதறிப்பு வகையாற் கொண்டாடுதல்.

உந்தையை மறைந்தோ ரம்பா லுயிருண்ட வுதவி யோற்குப் [ர் பந்தனைப் பகையை1ச் செற்றுக் 2கொடுக்கிக் கொன்னிற் பாரோ நிந்தனை நின்னைச் 3செய்வார் நல்லது நினைந்தாய் 4நேரே வந்தனை புரிவ ரன்றே வீரராய் வசையிற் தீர்த்தார்.

(இ - ன்.) (நான்) மறைத்துவின்று உந்தத்தைபை ஓரம்பினால் உயிர் கொண்ட உபகாரிக்குக் கட்டாகவுள்ள பகையை அழித்துக்கொடாமற்போ னால், உலகத்தோர்,— உன்னை நிந்தனைசெய்வார்கள்; நல்லகாரியத்தைச் செய்யக்கருகினால்; வீரராய்க் குற்றமற்றவர், (உன்னை) நேரே (கண்டு) வணங் குவாரன்றோ? (எ - று.)

உந்தத்தைக்கொன்று உந்திறந்து அபகாரஞ்செய்தவனுக்கு நீ உதவிசெய்யத் தேடுவதனால் உன்னை உலகத்தோர் நிந்தனைபுரிவர்: வீரரான வர் உன்னை அவமதிப்பார்: நீ நினைந்தசெயல் எல்லதன்று எனக் கருத்துக்

காணிக்: வந்சுப்புகழ்ச்சியணி. பந்தா = தொகுதி: வடசொல். பி-ம்:—
1வென்று. 2காட்டலை. 3சொல்வார். 4வேறே. (சசகச)

கக்ச.—தும்பகர்ணன் என்னால் நீ வேல்லப்பவேவாயென்ல்.
இத்தலை 1வந்த தென்னை யிராமன்பால் வாலி வீர்த்து
வைத்தலை 2 நுதலி யன்று வானவர் 3 மார்பிற் றைத்த
முத்தலை யயிலி னுச்சி முதுகுற மூரி 4வால்போற்
கைத்தலவ் 5காலுந் தூங்கக் கிடத்தலைக் கருதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (நீ) இங்கேவந்துள்ளது, என்னை இராமனிடத்து (உன்)
வாலாற்கட்டி பீர்த்துக்கொண்டுபோய் வைத்தலைக் கருதியன்று: வான
வரினமார்பிலே கைத்த மூன்றுதலையைக்கொண்ட வேற்படையின் கூரிய
முனை (உன்மார்பிலுந் கைத்து) முதுகின்வழியாக வெளிப்பட (அது) வலிய
வால்போன்றிருக்க, (அதிலே உன்னுடைய) கையுங்காலும் (கைப்புண்டு)
தொங்கிக்கிடத்தலைக் கருதியாகுமென்றான்; (எ - று.)

நீ என்னை வாலினாற் கட்டிக்கொண்டு போவேனென்றது-நடவாதகாரி
யம்: என்முத்தலைவேல் உன்மாற்பிற்பாய்ந்து முதுகின்வழியாய் வெளிப்பட
அதனில் உன்கையும்காலும் மாட்டிக்கொண்டு தொங்குவதே நடக்கப்போகி
ன்றசெய லென்று கும்பகர்ணன் கூறின னென்க. உச்சி-கூரியமுனை. பி-ம்:-
1வந்த. 2கருதியென்றால். 3மரபிற்றீர்ந்த. 4வாலிற். 5அவைபுரல்கிக். (சசகஉ)

ககூரு.—தும்பகர்ணனால் அங்கதன்கையிலிருந்த வயிரத்தண்டு
பலதுண்டமாதல்.

அற்றவ னுரைத்த லோடு மனல்விழித் தசனி குன்றத்து
உற்றது போலு 1மென்னு மொலிபட வுலக முட்கப்
பொற்றடந் தோளின் வீசிப் 2புடைத்தனன் பொறியிற்சிந்தி
யிற்றது நூறு கூறா யெழுமுனை வயிரத் தண்டு.

(இ - ள்.) அவ்வாறானசொல்லைச் சொன்னவுடனே, (அந்தக்கும்பகர்
ணன்),—நெருப்புப்பொறி புறப்படவிழித்து, இடி மலைத் தவிழுந்ததுபோன்ற
ஒலிதோன்றவும் உலகத்தோர் அச்சங்கொள்ளவும் பொன்னுபரமணிந்த
(தந்து) பெரியகையினால் வீசிப்புடைக்கலானான்: (அங்கதன்கொண்டிருந்த)
எழுமுனை வயிரத்தண்டானது, தீப்பொறிபோற்சிதறுண்டு நூறுகூறாய் முறிந்
திட்டது; (எ - று.)

அவ்வாறு சொல்லியபின் கும்பகர்ணன் தன்கையினுல்தாக்கவே, அங்க
தன் கொண்டிருந்த வயிரத்தண்டு பலசுக்கலாயிற் நென்றவாறு. அங்க
தன் எழுமுனைவயிரத்தண்டு கொண்டிருந்தமை கஅக-ஆக் கவியிற் காண்க.
இனி, இப்பாடலுக்கு வேறுவகையாகக் கருத்துக் காணலுமாம்: அது வரு
மாறு:—கும்பகர்ணன் சொன்னவுடனே, (அங்கதன்), அனல்விழித்து ஒலிபட
வும் உலகமுட்கவும், தோள்வலிகொண்டு (வயிரத்தண்டை) வீசி(க்கும்பகர்
ணன்) ப்புடைத்தான்: அவன்மீதுபட்டதும் (கும்பகர்ணனுடல் மிகவலிய
தாயைவால் வீசிய) எழுமுனைவயிரத்தண்டம் பலகூறாயிற்றென்பது. பி-ம்:—
1என்ன. 2புடைத்தன்,

கககா.—அங்கதன் தோற்கையில அநுமான்வருதல்.

தண்டிற் தடக்கை யோச்சித் 1தழுவிய தறுக ணீனைக்
கொண்டிறப் புறுவ னென்னுத் 2தலையுறக் குனிக்குங் காலிப்
3புண்டிறப் புறுவ லாளன் கையினுற் புகைந்து குத்த
4மண்டிறப் பெய்த வீழ்ந்தான் மாருதி யிமைப்பின் வந்தான்.

(இ-ள்.) தண்டாயுதம் முறிய, (பிறகு அங்கதன்,—தன்) பெரியகைகளை உயர்த்துக்கிக்கொண்டு (போர்க்கு) வந்துள்ள கொடியனான கும்பகர்ணனைப்பற் றிக்கொண்டு (இவனை) இறப்புறச்செய்வேன்' என்றுசொல்லி, (அவனைப்பற் றிக்கொள்ளுமாறு) தலைப்புறம் கீழேபொருந்தக் குளிர்ந்தபோது,—வன்மையை யுடையனான அந்தக்கும்பகர்ணன்,—கோபித்து (உடலிற்) புண்பலதோன்று மாறு குத்த, (அங்கதன் அதனைத்தாங்கமாட்டாது அறிவுதப்பிப்) பூமிபிளவு படும்படி கீழ்வீழ்ந்தான்: ஓரிமைப்பொழுதிற் குள் அநுமான் அங்குவந்தான்; (எ - று.)—உறுவன் = உறுவிப்பன்: பிறவினைப்பொருளில்வந்தது: அந்தர்ப் பாலிதணிச். பி-ம்:—1தழுவியத். 2தரையினிற் குளிக்கின்றனைப், தலையுறக்குத் துங்காலிப், தரையிசைக்குதிக்கின்றனைப். 3புண்டிறப்போர்வன்யாக்கை, புண்டிறப்புறுவல்யாக்கை. 4மண்டுறப்பெய்து. (கசகச)

கககா.—அங்கதன்மார்பிற் சூலத்தைக்கும்பகர்ணன் எறிய, அநுமான் மலையைப்பறித்து அவன்மீதுஎறிதல்.

மறித்தவ னவனைத் தன்கை வயிரவாட் சூல மார்பிற்
குறித்தற வெறிய லுற்ற காலையிற் குன்ற மொன்று
பறித்தவ னெற்றி முற்றப் 2பரப்பிடைப 3பாக முள்ளே
4செறித்தென்ச சரிக்க வீசித் தீர்த்தனை வாழ்த்தி யார்த்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்கும்பகர்ணன் மறுபடியும் அந்தஅங்கதனைத் தன்கையிலே யுள்ள உறுதிபொருந்திய கூரியசூலாயுதத்தை மார்பிலே குறியாகப்பொருந்த எறியத்தொடங்கியபொழுது, (அநுமான்), குன்றமொன்றைப்பறித்து அவன் றெற்றி முற்றும்படி [முழுவதும்] பரவியஇடத்தையுடைய அந்தமலைப்பகுதி உள்ளேபொத்தியுள்ள தென்னுமாறு உள்ளேபதிய வீசிப் பரிசுத்தமூர்த்தியா கிய இராமனை வாழ்த்தியாரவாரித்தான்; (எ-று.)—மறித்தவன் அவனை—(தன் னைப்) போரில்மடக்கியவனாகிய அநுமானைஎனினுமாம். பி-ம்:—1வான். 2பார்ப் பிடை. 3பாகுமுள்ளே, பாகமுன்னே. 4செறித்தனன், செறித்தன. (கசகசு)
கககா.—அந்தமலையைக் கும்பகர்ணன் அநுமான்மீதுவிசியாரவாரித்தல்.

தலையினிற் றைத்து வேரோர் தலையென 1நின்ற தன்ன
மலையினைக் கையின் வாங்கி மாருதி வயிர மார்பின்
உலையுற 2வெந்த பொன்செய் கம்மியர் கூட மொப்பக்
3சூலையுறு பொறிகள் சிந்த வீசித்தோள் கொட்டி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) தலையிலேதைத்து வேரோர் தலை (கும்பகர்ணனுக்குத்தோன்றி யுள்ளது) என்று (கண்டோர்) கருதுமாறு நின்றதான அந்தமலையை, (கும்ப கர்ணன்,—தன்) கையினாலெடுத்து மாருதியின் வயிரம்போலுறுதியான யா ர்பிலே, உலையிலேயுற்றதனால் வெந்திட்ட பொன்னைப் பணிசெய்கின்ற கம்மி

தும்பராஜமாயணம்.

யரின் சம்மட்டியையொப்பத் தொகுதியாகப்பொருந்திய தீப்பொறிகள் சிந்தம்படியெறிந்து, தோளைத்தட்டிக்கொண்டு ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

பொன்-கரும்பொன்னன்னலாம்: பழுக்கக்காய்ந்த கரும்பொன்னைச் சம்மட்டிக்கொண்டு அடித்துத் தொழில்செய்கையில் தொகுதியான நெருப்புப் பொறிகள் வெளிச்சிந்துதல், இயல்பு. கம்மியர்-தொழிலாளர். பி-ம்:—1நின்ற தள்ளா, நின்றதம்மா. 2வெந்தமிக்கவிரும்பின்வீழ்கூடம், வெந்தபொன்மேற்... கூடம், வெந்தபொன்மீக்...கூடம். 3கொலை. (சசகக)

கககக.—அங்கதனை வானரவீரர் நூக்கிச்செல்ல, தும்பகரிணன்மீது எறியஅநுமான் வேறேர்மலையைக்கொள்ளுதல்.

1அவ்வழி வாலி சேயை யரிசூல வீர ரஞ்சார வவ்வினர் கொண்டு 2போரூ மாருதி வாளை முற்றுங் கவ்விய தனைய தாங்கோர் நெடுவரை கடிநின் வாங்கி எவ்வமி லாற்ற லானை நோக்கிநின் றினைய 3சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது வானரவீரர்கள் அஞ்சாதவராய் வாலியின் குமாரனான அங்கதனைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய்விட, அநுமான், --ஆகாயம் முழுவதையும் கெளவிக்கொண்டதுபோன்றிருப்பதான ஒருபெரியமலையை அங்கே விரைவாகக் (கையிற்) கொண்டு குற்றமற்றவலிமையை யுடையவனான சும்பகரிணன் பார்த்து நின்ற இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ - று.) - மாருதி கூறியதைமேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:--1 அவ்வயின். 2 போர்தார். 3 சொல்வான்.

உ00.—தும்பகரிணனை நோக்கி அநுமான் 'இய்மலையைத் தாங்கு பார்ப்போய்' எனல்.

எறிசூல விதனை நின்மே லிமைப்புறு 1மளவி 2லாற்றல் 3மறிசூவ தன்றி 4வல்லாய் 5மாற்றினை யென்னின் வன்மை அறிசூவ ரெவரும் 6பின்னை யானுன்னோ டமருஞ் செய்யேன் பிறிசூவ னுலகில் 7வல்லோய் பெருப்புக் கழ் பெறுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அநுமான் சும்பகரிணனை நோக்கி, உன்மேல் (நான்) இந்தமலையை எறியப்போகிறேன்; (இதனால்) இமைப்பொழுதில் [விரைவில்] (உன்) வல்லமை மாய்ந்துபோவதல்லாமல் (மாய்ந்திடாமல்) வல்லவனாய் (இதனைத்) தள்ளிவிட்டாயானால், பின்பு (உன்) வல்லமையை எல்லாரும் அறிவார்: நானும் உன்னோடு சண்டைசெய்யவுமமாட்டேன்: அப்பாற்போய்விடுவேன்: வல்லவனே! உலகில் (நீ) மிக்கபுகழைப்பெறுவாய்' என்றகூறினான்; (எ - று.) - பி-ம்:--1 அனவும். 2 ஆற்றாய். 3 மறிசூவையன்றி. 4 வல்லை, அல்லால். 5 மாற்றிநின்றாற்றில். 6 பின்னையமர்நின்னோடமர் தல், பின்னாமர்நின்னோடமைதல். 7 நீயோர், நீயோ, நீயே. (சசகக)

20க.—அதற்குக் தும்பகரிணன் விடை.

மாற்றமஃ 1 துரைப்பக் கேளா மலைமுழையு திறந்த தென்னக் கூற்றுறழ் பகுவாய் விள்ள 2 நகைத்துநீ கொணர்ந்த குன்றை ஏற்றன னேற்ற காலத் திறையதற் 3 கொற்க மெய்தின் [ஒன். தேற்றன் னுணக்கென் வன்மை சுருங்குமென் றாக்கன் சொன்

(இ - ள்.) (அநுமான்) அவ்வாறு கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கும்பகரணன், -மலைக்குகையைத் திறந்தாற்போன்றுதோன்றுமாறு யமனதுபிளவுபட்டவாயையொத்த (தன்) வாய்விரியச சிரித்து (அநுமானேரோக்கி), 'நீ கெண்ணீர்த் தமலையை யேற்றவனாய் ஏற்றகாலத்திலே சிறிதளவாவது சோர்வையடைந்தேனானல் தோற்றவனாவேன்: உன்வலிமைக்குமுன் என்வலிமை தாழ்த்ததாகும்' என்றுகூறினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1உரைத்தலோடும். 2சிரித்து. 3இடைவகுதி.

(கசகக)

202.—தும்பகரணன் அநுமானேறித்தமலையையேறி, அது போடிபோடியாய்ப் போதல்.

மாருதி வல்லையாகி னில்லடா மாட்டா யாகிற்
பேருதி யுயிர்கொண் டென்று பெருங்கையா¹ நெருங்க விட்ட
2காருதிர் வயிரக் குன்றைக்³ காத்திலன்⁴ ரோண்மே லேற்றான்
ஒருதிர் தூறு கூற யுக்க⁵ தெவ் வலகு முட்க.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட) அநுமான், 'அடா! (நீ) வல்லமையுள்ளவனாயின் நில: நிற்கவல்லமையில்லாதவனாயின், உயிரைக்கொண்டு அப்பாற்போ' என்றுசொல்லித் தனது பெரியகையினல் (கும்பகரணனை) நெருங்குமாறு செலுத்தியதும் (அப்போது) மேகங்கள்நிலைகுலைதற்கிடமான துமான உறுதியுள்ள அம்மலையை, (மேற்படாதபடி) காத்துக்கொள்ளாமல் (கும்பகரணன்) தோளின்மேலேற்றான்: (அம்மலை) எவ்வலகும் அஞ்சும்படி ஒருமுறை யுதிர்கையில் தூறுபகுதியாகிச் சிந்திவிட்டது; (எ-று.)—பி-ம்:—1நெருங்கி, 2காருதி, காருறு. 3காத்தினன், கரத்தினன். 4தோளில். 5அங்கெவரும்.

(கசஉ0)

203.—தும்பகரணன் வலிமைகண்டு மாருதி அப்பாற்போதல்.

இளக்கமொன் றின்றி நின்ற வியற்கைபார்த் திவன தாற்றல்
அளக்குறற் பாலு மாகா குலவரை யமரி¹ னற்ற
துளக்குறு² நிலைய னல்லன் சுந்தரத் தோளன் வாளி
பிளக்குமேற் பிளக்கு மென்னு மாருதி³ பெயரப் போனன்.

(இ - ள்.) (தானேறித்தமலை தாக்கியும் கும்பகரணன்) சிறிதும் தளர்ச்சியின்றியிருந்த நிலைமையைப் பார்த்து, அநுமான், — 'இவனுடைய வல்லமை (இவ்வளவினதென்று) அளவிட்டுச்சொல்லக்கூடியது மன்று; அஷ்டகுலாசலங்களும் போரில் (இவன் வல்லமையைத்) தாக்கமாட்டா; (எவராலும்) சலிக்குமாறு செய்தற்கூறிய நிலைமையை யுடையவனல்லன் (இவன்): (இவனை), அழகியதோள்களை யுடையவனான இராமபிரானுடைய அம்புகள் பிளக்கவேணுமென்றும் பிளக்கும் என்று கருதி அப்பாற் போயினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆற்றல், ஆற்றத். 2நினைவனல்லன். 3பெயர்ந்தது.

(கசஉக)

204.—தும்பகரணன் வலிமையைக்கண்டு தேவர்கள் கலங்கி நடுங்குதல்.

ராழ்புது வெள்ளத் துள்ளா ரிறந்தவ ரொழிய யாரும்
முழுமுதன்² மாள்வ ரின்றே யிவன்வலத் தமைந்த மூக்குறம்..

கழுவினி 3னென்று வானோர் கலங்கினார் 4நடுங்கி னாரம்
5பொழுதினி னுவக 6முன்றுந் திரியுமென் றுள்ளம் பொங்கி.

(இ - ன்.) ஏழுபதவெள்ளமாகவுள்ளசேனாவீரரில் இறந்தவரொழிய எஞ்சியயாவரும் இவனது வலத்துடனமைந்த திரிசூலமாகிய கழுவிலே இன்மே அடியோமொள்வரென்று வானவர்கள் கலங்கினார்;(அன்றியும்),(இவனும் கொல்லப்படுவோரின் மதுமாயிசங்களால்)முகூர்த்தகாலத்திற்குள் இவ்வுலக மூன்றுமே நிலமாறுமென்று(சருதி)மனங்கொதித்து நடுங்கினார்கள்;(எ-று.)-- சூல் - சூலமென்பதன்விகாரம். பி-ம்:—1முழுவதும். 2மாய்வரென்ன. 3என்ன. 4நடுங்கியிறைப். 5பொழுதினின்று. 6எங்கும். (சசஉஉ)

2.06.—சும்பகர்ணன்வெற்றி.

தாக்கினார் தாக்கி னார்தம் கைத்தலஞ் சலித்த 1தன்றி
நூக்கினு ரில்லை 2யாரு நோவுசெய் தாரு மில்லை
3ஆக்கினுண் காத்தி னாங்கார் குரங்கின தடியு மின்றிப்
போக்கினு 4ணுமை யாலே புதுக்கினுண் புசுழை 5யம்மா.

(இ - ன்.) (சும்பகர்ணன் வானவீரர்) தாக்கினார்: தாக்கினுருடைய கைத்தலஞ் சலித்ததேயல்லாமல்(அவனை)வென்றவர்(எவரும்)இல்லை:(வெல்லாவிட்டாலும்) நோவைபுண்டாக்கியாவது இருக்கலாமே அவ்வண்ணம்) நோவைபுண்டாக்கினவரும் இல்லை; (போரைச்) செய்தவனான சும்பகர்ணன் அப்போது போர்க்களத்திலே ஓர் குரங்கினது அடிச்சுவடும் இல்லாதபடி யழித்திட்டு(த்தன்னுடைய) ஆண்மையினால் புசுழைப் புதுப்பித்தான்; (எ-று.)— அம்மா-விடப்பிடைச்சொல். பி-ம்:---1 அல்லால். 2 ஒன்றும். 3 ஆக்கினார். 4 ஆண்மையோடும். 5 அன்னன். (சசஉஉ)

2.08.—சும்பகர்ணனுடைய கோக்கரிப்பு.

1சங்கத்தார் 2குரங்கு சாயத் தாபத ரென்னத் தக்கார்
3இங்குற்ற ரல்ல ரோதான் வேறுமோ ரிலங்கை யுண்டோ
4எங்குற்ற ரெங்குற் றரென் றெடுத்தழைத் திமையோ ரஞ்சத்
துங்கத்தோள் கொட்டி யார்த்தான் கூ.ற்றையுந் துணுக்கக் கொண்டான்.

(இ-ன்.) யமனையும் அச்சக்கொண்டிடச்செய்தவனான சும்பகர்ணன்,— (தன்னுண்மையாலே) கூட்டமாகப்பொருந்திய வானரங்கள் இறந்தனவாக, 'தவசியரென்று சொல்லத்தக்கவரான இராமலட்சுமணர் இங்கேயுள்ள ரல்லரோ? (அவர்கள்முற்றுகையிடம்படி இந்த இலங்கையேயன்றி) வேறும் இலங்கையுமுண்டோ? (அவ்விராமலட்சுமணர்கள்)எங்கேபோனார்? எங்கேபோனார்?' என்று குரவெடுத்துக்கூவி, இமையோரும் அஞ்சும்படி (தன்னது) உயர்வாகியதோளைத் தட்டி ஆரவாரித்தான்; (எ - று.)—தான் - அசுச.

'இராமலட்சுமணர்கள் இருப்பராயின் குரங்குகள் சாய்கையீற் பொரவர வேண்டாவோ? வராமையால் வேறேஎங்கேனும் போய்விட்டாரோ?' என்ற பழிப்புத்தோன்ற, 'வேறு மோரிலங்கையுண்டோ?எங்குற்றரெங்குற்றார்'என்கின்றான். தாபதர்-வீரரல்லரென்பது, குறிப்பு. பி-ம்:—1சங்கத்தார். 2தானை தாங்கு. 3இங்குத்தான். 4எங்குத்தானுற்றரென்றென்று. (சசஉஉ)

20௭.—உதிரப்பெருக்கிவருணை.

பறந்தலை யதனின் வந்த பலபெருங் கவியின் பண்ணை

இறந்தது கிடக்க நின்ற 1 திரிதலா வியாரு மின்றி

வறந்தது 2 சோரி பாய 3 வளர்ந்தது மகர வேலை

4 குறைந்தது வுவாவற் றேதங் கிளர்ந்துமீக் கொண்ட தென்ன.

(இ - ள்.) போர்க்களமானது,—அதனிடத்துவந்த பல பெரியகுரங்கு களின்திரள் இறந்ததுபோக நின்ற வானரக்கூட்டம் நிலைகெட்டுடியதனால் எவருமின்றி வெறியதாயிற்று; குறைந்ததான [அலையடங்கியுள்ள] மகரவேலை, உவாமநிலையக்கண்டு பெருக்குமிக்கு மேலேபொங்குவதொப்ப, இரத்தம்பாய் ந்ததனால் மிக்கது; (எ-று).—வேலை-கடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:-1 இரிதலின். 2 சோக்கிவந்து. 3 வளர்ந்தன. 4 குறைந்தன, குறைந்துளது, குறைந்ததவ். ()

வேறு.

20௮.—இலக்கணைப் பொருதலை

இதுமுதற் பதினந்து சுவிகள் தெரிவிக்கும்.

குன்றுங் கற்களு மரங்களுங் குறைந்தன குரங்கின்

வென்றி யம்பெருஞ் சேனையோர் பாகியின் மேலும்

1 அன்று தேய்ந்ததென் 2 றுரைத்தலு 3 மமரர்கண் டுவப்பச்

சென்று தாக்கின னொருதனிச் சமித்திரைச் சிங்கப்.

(இ - ள்.) 'மலைகளும் கற்களும் மரங்களும் (பொருதற்கு உபயோகித்தத னை) குறைந்திட்டன: குரங்கினுடையவெற்றிபொருந்திய சேனையானது, ஒருபாதிக்குமேலாகத் தேய்ந்திட்டது' என்று (துதுவர்கள் வந்து) அப்போது சொன்னவுடனே, அமரர் கண்மெகிழும்படி, மிகவும் ஒப்பற்ற சமித்திரையின் புதல்வனான இலக்கணைன்,—(அக்கும்பகர்ணனான இடஞ்) சென்று தாக்க லாயினன்; (எ-று).—சிங்கம் - உவமவாகுபெயர். பி-ம்:—1 இன்று. 2 உரைத்த னர். 3 அமரருமீ. (சுபு. 2௬)

20௯. நானெ நிர்தனன் சிலையினை யரக்கியர் நகுபொற்

பூ1 நெ நிர்தனர் படியிடை யிடிபொடித் தென்னச்

சே1 நெ நிர்தெழு திசைசெவி டெநிர்தன வலகை

துானெ நிர்தன கையெடுத் 1 தாடின துணங்கை.

(இ - ள்.) (இலக்கணைன் தன்) சிலையின்நானைத் தெறித்துலையெழுப் பினன்; (அதனும் பல அரக்கரிந்ததனால், இறந்த அரக்கரின்றி மனைவிமாரான) அரக்கியர்கள்,—விளங்குகின்ற பொற்பூனை [பொற்றாலியை]க் கழற்றியெறிந் தார்கள்; (வில்நாணியொலியினால்), பூமியினிடத்திலே இடிதோன்றியதென்று கருதுமாறு வெகுதூரம் நெறிபட்டுத் தோன்றுவனவான திக்குக்கள் செவிடு பட்டன; பேய்கள், தாம் (உண்ணும்) மாமிசத்தடிகளை யெறிந்துவிட்டு (நிரம்ப வுணவுகிடைக்குமென்றும் மகிழ்ச்சியால்) கையெடுத்துத் துணங்கைக்கடத்தா டின; (எ - று).—துணங்கைக்கடத்தாவது - முடக்கிய இருகைகளையும் விரிப்பு டைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒருவகைக்கடத்து. தான் - மாமிசத்தடி, பி-ம்:—1 எறிந்தன. (சுபு. 2௬)

2க0. இலக்கு வன்கடி. 1தேவின் விரை²பெறு திரைப்பச்.
சிலைக்க டும்³கணை நெடுங்கணஞ் சிறை⁴யுடன் செல்ல
5உலைக்கொ டுங்கனல்⁶வெதும்பிட வாயெயிர் தோடிக்
குலக்க யங்களிற் குளித்தன குடித்தன குருதி.

(இ - ன்.) இலக்குவன் விரைவாகவியனவும் இரைபெறுமையாற் சேறு
கின்றனவுமான வில்லின் கொடிய அம்புகளின் பெருங்கூட்டங்கள்,---சிறகுட
னேசென்றதனால், உலைக்களத்திலுள்ள கொடியகனலும் வெதும்பும்படி வாயி
ஞல் எரியைக் கக்கவிட்டுக்கொண்டு ஓடி அஷ்டதிக்கஜங்களினூடலில் மூழ்கி
அவற்றின் இரத்தத்தைக் குடித்தன; (எ - று.)

இரைத்தல் சேறுதலாதலை, “இரைக்கின்ற பாம்பினே” என்னுமிடத்துத்
காண்க. எரிதலுண்டாயின் குளித்தல் அதற்குப்பரிசார மாதலால், ‘எயிர்
தோடிக் கயங்களிற் குளித்தன’ என்றுகூறிய நயம் காண்க. பி-ம்:-1எவ்வது.
2பெறுது. 3கதிர்நெடுங்கணை. 4இடைச்செல்லா. 5உலக்கவெங்கணை, உலைக்
கடுங்கனல். 6வெதும்பினவா. (கசஉஅ)

2க1. அலைபு டைத்தவா ளரக்கரைச் சிலகழுத் 1தரிவ
சில²சிரத்தினைத் துணித்தவை நிசைகொண்டு 3செல்லக்
கொலைப டைத்தவெங்⁴களத்திடை⁵நிழாக்கொடு போவ
தலைப டைத்தன போன்றன⁶வானெடுஞ் சரங்கள்.

(இ - ன்.) சில அம்புகள், கடலையொத்த கொடிய அரக்கரைக் கழுத்தரி
வனவாயின; சிலவேண்டி அம்புகள், சிரத்தினைத் துண்டித்துக் கொலைத்தொழில்
பயின்ற கொடியபோர்க்களத்திலே விழுந்திடாதபடி அத்தலைகளைக்கொண்டு
போகின்றனவாகித் திருக்களினெல்லையிற் கொண்டுசெல்வதனால், தலை
படைத்தவற்றையொத்தன; (எ-று.)—ஆல்-அசை. சிலநெடுஞ்சரங்கள் சிரத்தி
னைத் துண்டித்து அவைகளைத்திடவிழாக்கொண்டுபோவனவாகித்திசைகொடு
செல்லவே, தலைபடைத்தனபோன்றனவென்க: நன்மைத்தந்திறுப்பேற்ற
வணி: பி-ம்:—1அரியச். 2சிரத்தினிற்றைத்தவை. 3செல்வ. 4களத்தினில்.
5விழுந்தவக்கொடியோர், வசைகொண்டுகுளிப்ப, குழாங்கொண்டுகிசையிற்.
6தான். (கசஉக)

2க2. உருப்ப தங்களை யொப்பன் சிலகணை யோடைப்
பொருப்ப தங்களை யுருவிமற் றப்புறம் 1போன
செருப்ப தம்²பெறு வாக்கர்தர்³தலைபல சிந்திப்
4பருப்ப தங்கள்புக்⁵கொளிப்பன முழைபுகு பாம்பின்.

(இ - ன்.) (தம்முடைய) உருவம் சூரியனை ஒப்பனவான சில அம்புகள்,
முகபடாமணிந்த மலைபோன்ற யானைகளை யுடலுருவிப்பின் அப்புறம்போன
வையாய், போரில் (சிலைத்துக்) காலடிவைத்திருக்கப்பெறாத அரக்கரின் பல
தலைகளை யுருட்டி, குகையிற்புகும் பாம்புபோலப் பருவதங்களிலே புக்கு ஒளிப்
பனவாயின; (எ-று.)—பதங்கள் - சூரியன். பொருப்பு-மலை: அது - பகுதிப்
பொருள்விசுதி, அம்-சாரியை: உவமவாகுபெயரால், பொருப்பதங்களை யென்
பது-யானைகளைக்காட்டிற்று. பி-ம்:—1போவ. 2பெற, பொரும், பொருது.
3தலைசித்தியுடலாம். 4பொருப்பதங்கள். 5ஒளித்தன. (கசஉ0)

கரு.—புத்தகநூல்களின் பட்டியல்

உகந. மீன்பு குந்தன பல்குழு வாமென ¹மிளிர்வ.

பொன்²பு குந்தொளிர் வடிம்பின கடுக்கனை ³போவ

⁴முன்பு நின்றவர் முகத்திற்கும் கடைக்குழை ⁵முதுகின்
பின்பு நின்றவர் ⁶பிடர்க்குயிவ் விசையொக்கும் பிறழா.

(இ - ள்.) பலகூட்டங்களாகிய மின்னல்கள் புருந்தன என்று (கண்டவர்) கருதும்படி விளங்குவனவும், பொன்பொருத்திவிளங்குகின்ற கூர்முனையையுடையனவுமான கொடியகளைகள், (விரைந்து) செல்வனவாய், முன்னணிச்சேனையில் நிற்பவரின் முகத்திலும் பின்னணிச்சேனையின் பின்புறமான இடத்து நிற்பவரின் பிடரிலும் இரத்தவியில் மாறுபடாமல் ஒத்திருப்பனவாயின: (எ-று.)—கடைக்குழை-கடைக்கூழை; பின்னணிச்சேனை. இலக்குமணன் அம்புகள் தொடக்கம் முதல் முடிவுவரையில் ஒரேவகையான விரைவுபடைத்திருந்தனவென்றவாறு. முதுகின்பின்பு-பின்புறத்திடம்; பின்பு-ஏழினுருபு. பல்குழுவாம் மின்னல்கள். பி-ம்:-1. மிளிரும். 2. புருந்தன. 3. போவ. 4. முன்புருந்தவர். 5. முதுகின். 6. மிடற்றிற்கும். (சேநக)

உகச. போர்த்த பேரியின் கண்ணன காளத்தின் பொருட்ட

ஆர்த்த ¹வாயன கையன வாணையின் ²கழுத்த

சார்த்த ³தேரன விவுளியின் ⁴நிலையன வெவர்க்கும்

பார்த்த ⁵நோக்கன கலத்தன விலக்குவன் பகழி.

(இ-ள்.) இலக்குவன்விடுத்த அம்புகள்,—(தோலாற்) போர்த்தபேரியின் கண்ணிடத்திற்பாய்வனவும், காளமென்ற ஊதுகருவியிலே நிரண்டவடிவாய் ஊதுகின்றவாயிற் பாய்வனவும், (சங்கம்முதலிய) ஊதுகருவிகளைப்பிடித்த கையிற்பாய்வனவும், ஆணைகளின்கழுத்திற் பாய்வனவும், (குதிரைகளால்) இழுக்கப்பெற்ற தேரிற் பாய்வனவும், குதிரைகளின்தலையிற் பாய்வனவும், (எவராயினும் பார்ப்பின்) பார்த்தகண்களிற் பாய்வனவுமாகி எங்கும்பரவின.

கண்-குணில் கொண்டு அடிக்கப்படும் இடம். பொருட்டி - கொட்டை; இச்சொல்-ஊதும்போது வாயு பூரித்ததனால் நிரண்டுதோன்றும் வாயின்வடிவுக்கு இலக்கணை. ஆர்த்தவாயன-சங்குபோன்ற ஒலியிசைக்குக்கருவிகள். வாயனவும் கையனவுமெனினுமாம். பி-ம்:—1. வாயின. 2. கழுத்த. 3. தேரன. 4. நிலையன. 5. கண்ணன தலத்தன, நோக்கினுக்கலத்தன, நோக்கின்கலத்தன. (சேநக)

உகரு. மருப்பி முந்தன களிமெலாம் வால்செயி யிழந்த

நெருப்பு குங்கண்க ளிழந்தன நெடுங்கார துணிந்த

செருப்பு குங்கடுங் காத்திர ³யிழந்தன சிகரப்

பொருப்பு ருண்டன வாமெனத் தலத்திடைப் புரண்ட.

(இ-ள்.) (இலக்குவனெய்த அம்புகளினால்),—யானைகளெல்லாம், தந்தன்களையிழந்தனவும், வாலையும்செவிகளையும் இழந்தனவும், நெருப்பைச்சிந்துகின்ற கண்களை யிழந்தனவும், நீண்டகரங்கள் துண்டுபட்டனவும், போரிற் செல்லுவதற்குடரிய விரைவுள்ள முன்னங்காலையிழந்தனவுமாகி, சிகரத்தை யுடையமலைகள் உருண்டனவென்னும்படி பூமியிற் புரளலாயின; (எ - று.)—காலையிழந்ததனால் புரளவனவாய்க் களிதிகள் பொருப்புப்புரளவனவெனயொத்த

தனவென்க. இதுதொல் யானைகள்ப்பட்டமை உடையது. பி-ம்:—1கர்ப்பிழந்த. 2கொடுங்காற்றிரள், 3கடுங்காற்றிரம். 3சிர்தின. (கசுநா)

2கசு. 1நிரந்த ரந்தொடை நெகிழ்த்தவிற் றிசையெங்கு 2நிறைந்த சார்³ தலைத்தலை படப்பட 4மயங்கின சாய்ந்த உரந்த லத்தூற 5வுளைத்தலாற் 6பிழைத்ததொன் றில்லைக் குரந்த லத்தினும் விசம்பினு 7மிதித்திலாக் குதிரை.

(இ - ன்.) பூமியிலும் வானத்திலும் குளம்பினால்மிதித்துச்செல்லாக் குதிரைகள்,---இடைவிடாமல்தொடுத்தலைச்செய்து (இலக்குவன் வில்லினின்று) வெளிவிடுதலாலே திக்குக்களில்வலவிடத்தும்நிறைந்தனவான அம்புகள் (தமது) தலைகளில்மிகுதி யாகப்படுதலால் மயங்கிச்சாய்ந்தனவாகி, (தம்)மார்பு பூமியிற் படியுமாறுவருந்தினவேயல்லாமல், எதுவும்உயிர்பிழைத்ததுஇல்லை; (எ - று.)

உளைத்தவலால்என்பது—'உளைத்தலால்' என விகாரப்பட்டுவந்தது. உளைத்த - பலவீனபால்வினையாலணையும்பெயர். இதுதொல், குதிரைகள் பட்டமை உறப்பட்டது. தாவத்தாவி விரைந்துசெல்வதொல் 'வானத்துச்செல்கின்றனவா? பூமியிற்செல்கின்றனவா?' என்று அறியமுடியாமலிருத்தலால், 'குரந்தலத்தினும் விசம்பினும் மிதித்திலாக் குதிரை' என்றார். பி-ம்:—1நிரந்துவிற்றொடை. 2நிறையுஞ். 3தலைப்படத்தலைப்பட. 4மயங்கினர். 5உழைத்தலாற். 6பிழைத்திலவொருபொற், பிழைத்திலவொண்பொற். 7மிதித்தில. (கசுநாச)

2கசு. 1பல்ல வப்படை 2படப்படு 3புரவிய பல்கால் வில்லு டைத்தலை 4யானொடு 5குதிரை வீழ்த்த எல்லை 6யற்ற⁷செந் குருதியி 8நீர்ப்புண்ட வல்லாற் செல்ல கிற்றில நின்றில 9கொடிநெடுந் தேர்கள்.

(இ - ன்.) கொடிக்கடிய கொடியதேர்கள்,---(இலக்குமணன் தொடுத்த விடுத்த) பலவான அந்த அம்புகள் பலமுறை படுதலால் இறந்தகுதிரைகளை யுடையனவாய், (மற்றும் அந்த அம்புகள்) வில்லைக் (கையிற்) கொண்ட ரதிகளுடனே பாசரையும் கொண்டு வீழ்த்தியதொல் எல்லையற்ற செந் குருதியின விழுத்துக்கொண்டு போசப்பட்டனவேயல்லாமல், ஒடிச்செல்லமாட்டாதனவும் நிற்கமாட்டாதனவுமாயின; (எ - று.)

தேரிந்தக்கடியகுதிரைகளும் தேர்க்குஉரியதலைவனும் தேரோட்டுஞ் சாரதியும் இலக்குவன் அம்புகளால் இறந்துபட்டனராதலால் தேர்கள் செல்ல மாட்டாதனவாயின என்றாலும், குருதிப்பெருக்கு அந்தேர்களை இழுத்துச்செல்வதொல் நிற்கமாட்டாதனவுமாயின வென்க. பிறிதாராய்ச்சியணி. விபாவநாலங்காரம் காரணமில்லாமலும் காரியம்நிகழ்த்ததாகக்கூறல், இவ்வணியினி லக்கணம்: பல்ல-பெயர். பல்லவம் படைஎன எடுத்து-தலீர்போற்சென்றிற் றாய்ந்த அம்புகள் என்பாருமுனர். பி-ம்:—1பல்லவக்கணை. 2படப்படப். 3புரவிகள், புரவியும். 4யானொடும். 5குதர்கள்வீழ்த்த. 6உற்ற. 7வெந். 8நீர்ப்புண்டது. 9மணி. (கசுநாஇ)

2கசு. பேழை யொத்தகல் 1வாயன பேய்க்கண முகக்கும் முழை யொத்தன கழுத்தற வீழ்த்தன முறைசால்

ஊழை யொத்தன²வோர்களை தைத்தன வுதிரத்
தாழி யொத்த³வெங் குருதியின் மிதப்பன தலைகள்

(இ - ள்.) (பயனைத்தவரூதுவினைக்கும்) முறைமைபோருந்திய ஊழை யொத்தனவான ஒப்பற்ற (இலக்குமணனுடைய) அம்புகள் தைத்தனவும், கழுத்தறுபட்டுவீழ்ந்தனவும், (திறந்த) பெட்டியையொத்து அகன்ற வாயையுடையனவும் உதிரக்குடத்தையொத்துத்தோன்றுகின்றனவும், வெவ்விய இரத்தத்திலே மிதப்பனவுமான தலைகள்,—பேய்க்கணம்முசுக்கும் மூழையையொத்தன; (எ - று.)

இலக்குமணன்களைகளாற் பொத்தப்பெற்றுக் கழுத்தறுப்புண்டு வீழ்ந்து குருதியில்மிதக்கும் தலைகள், பேய்க்கணங்கள் கூழைத்துழாவுவதற்குஉதவும் மூழையையொத்தனவென்றார்; தந்திரிப்பேற்றவனின் மூழை-மூழையினக் கொண்டு, குகையென்றலுமுண்டி. இனி, கணைதைத்தனவாய்க் குருதியின் மிதப்பனவாகியதலைகள், உதிரத் தாழியொத்தன - இரத்தமயமானசமுத்திரத்தின்மிதக்கும் தோணியையொத்தனஎன்று உரைப்பாருமுளர். உதிரத்து ஆழி எனப் பிரிப்பது மோனைக்குறந்தாது. பி-ம்:-1வாயின், வாயன்ன. 2ஒருகணை தைத்தலின். 3பேருத்தியின். (கசநக)

2.கக.ஒட்டி நாயகன் வென்றநாள் குறித்தொளிர் முனைகள்
அட்டி வைத்தன பாலிகை நிகர்த்தன வழிந்து
நட்ட வாமென 1வீழ்ந்தன துடிகளின் 2நவைதீர்
வட்ட 3வான்கணில் 4வதிந்தன வருணசாமரைகள்.

(இ - ள்.) அழிந்துகுத்திட்டாற்போல் வீழ்ந்தனவான தடியென்னும் பறைகளின்குற்றமற்ற வட்டமாகவுள்ள சிறந்த அடிக்கப்படுமிடங்களிற் பொருந்தினவாகிய நன்னிறங்கொண்ட சாமரைகள்,—(சமீபித்துவரப்போகின்ற) ஸ்வலோகாயகளை ஸ்ரீராமனுடைய வென்றிநாளையொட்டி பெண்ணிச்செய்யப்பெற்றுப் பாலிகைகளில் வார்த்திருக்கின்ற விளங்குகின்றமூளைகளை யொத்துத்தோன்றின; (எ - று.)

இராமபிரானதுவென்றிநாளென்பது-ஒருமக்கலநாள்: சிலவகை மக்கலநாள்க்கொண்டாடும்போது முதலில் அக்குரார்ப்பணஞ்செய்து [பாலிகையில் முளைகள்வார்த்து]ப் பிந்திருவிழாநடத்துவது மரபு: இராமபிரானது வெற்றிநாள்திருவிழாவைக் கொண்டாடொறு அக்குரார்ப்பணஞ்செய்தாற்போல்தோன்றிற்று, குத்திட்டாற்போல்வீழ்ந்த துடிகளின் கிழியுண்ட வாய்களிற் சாமரைபதிந்துவீழ்ந்திருப்ப தென வருணித்தார்: தந்திரிப்பேற்றவனின் கட்டுவீழ்ந்த துடிகள் பாலிகைக்கும், வான்கணில்வதிந்த வருணசாமரைகள் அந்தப்பாலிகைகளில் அட்டிவைத்தனவான முளைக்கும் உவமை. பி-ம்:—1வீழ்ந்தநற், 2நடுவன், 3வாழ்களின், 4வயங்கியகவரி, வதிந்தனதருண, (கசநஎ)

2.20. எரிந்த வெக்களை நெற்றியிற் 1படுதலி னியாளை
அரிந்த வங்குசத் 2தங்கையின் கல்வியி 3னமைவால்
திரிந்த 4வேகத்த 5டாகர்க டர்ந்தன 6செருவிற்
7புரிந்த வானரத் தானையிற் புக்கன புயலின்.

(இ - ள்.) இலட்சுமணனது எரியுந்தன்மைபுள்ள கொடிய அம்புகள் நெற்றியிற்படுதலினால், யானைகள், அரியப்பட்ட அங்குசத்தைக்கொண்ட அழகியகைகளோடு, (தாம் தொடங்கிய) செயலோடுபொருந்தித் திரிந்தவேகத்தைபுடையனவாய், (தம்மைச் செலுத்துகின்ற) பாகர்களைத் திர்த்தனவாகியும்போரிவ்விருப்பக்கொண்ட வானரசேனையிலே புயல்போலப் புகலாயின.

யானைகள் கைகள் அரியுண்டும், பாகரையிழந்திருந்தும், இலக்குமணனுடைய அம்புகள் நெற்றியிற்பாயவேறற்கவே ஓடத்தொடங்கியமையால் அத்தொழில் இடையறுதற்கழப் போர்க்களத்தில் வானரசேனையிற்புயல்போலப் புக்கனவென்பதாம். கல்வி - பாகனாற்றாண்டப்பட்டுயானைகள் மேற்கொண்ட சடை. பி-ம்:—1படுதலும், படுதொறும். 2அங்கையன். 3அமையா, அமையாத். 4வேகத்தின். 5பாரங்கடர்ந்தன, பாரங்கண்டர்ந்தன. 6செருநேர். 7புரிந்து. ()

உஉஉ. வேனி லானன்ன விலக்குவன் 1கடுங்கனை 2விலக்கமான 3வெள்ளெயிறு நரக்கர்தம் 4படைக்கல வாரி போன 5போனவன் நிசைதொறும் பொறிக்குலம் பொடிப்ப மீனெ லாமுடன் விசம்பினின் றுதிர்ந்தென விழ்ந்த.

(இ - ள்.) வேனிந்காலத்துக்கு உரியவனான மன்மதனையொத்த இலக்குமணனுடைய கொடிய அம்புகள் விலக்கியதனால், ரோஷத்தையும் வெண்ணிறத்தோரப்பற்களைபுமுடைய அரக்கரெறிந்த ஆயுத்தத்திரள்கள், (தாங்கள்) சென்றசென்ற வலியநிசைகளிலெல்லாம் தீப்பொறித்திரள் பறக்க (ப் பொடியாகி) எச்சத்திரங்கெல்லாம் ஒருசேரவிசம்பினின் று உதிர்ந்தாற்போல விழ்ந்தன.

4படைக்கலம்வாரிப் என்ற பாடத்துக்கு—வாரி - வாரப்பட்டி: அன்னப் பட்டு என்க. இலக்குமணன்கணைகனால் வாரிவிலக்க மீனெனப் பொடியாகி விழ்ந்தனவென்று உரைக்க. முன்னையபாடத்தில், கடலெண்ணும்பொருளுள்ள 'வாரி' என்றசொல்-இலக்கணையால், திரளென்றபொருளைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—1விடு. 2விலக்கா. 3வான். 5போயின. (சுசுசு)

உஉஉ. கரங்கு டைந்தன 1தொடர்ந்துபோய்க் கொய்யுளைக் கடுமாக் குரங்கு டைந்தன வெரிநறக் கொடிநெடுங் கொற்றத் தரங்கு 2கு டைந்தன 3வணிநெடுந் தேர்க்குலம் 4குடைந்த அரங்கு டைந்தன 5வயினெடு வாளிக 6ளம்மா.

(இ-ள்.) அரத்திலைராவப்பட்டுக் கூர்மையான கீண்டவானிகள் (இலக்குமணனது) கையினால் (வில்லிற்) பூட்டப்பட்டவை,--(பகைவர்படைகளின்மீது) தொடர்ந்துபோய்க் கொய்யப்பட்ட உணமயிரையுடைய குதிரைகளின் குளம்புகளைத் துளைத்து, முதுகுக்கொடுத்தோடக் கொடிப்படைகளைச் சிறந்த வெற்றியை ஒழித்தனவாய், அழகியகீண்ட தேர்க்குலங்களையும் துளைத்திட்டன; (எ - று):—அம்மா-வியப்பு.

இலக்குமணனுடைய அம்புகள்,--குதிரைகள் ஒடித்தாவிச்செல்லும் போது அவைகளின் குரங்களைத் துளைத்துத் தோற்றோடச்செய்து, இரதங்களை புத்துளைத்தன என்க. கொடி-கொடிப்படைக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—1தொடர்ந்துயர், 2குடைந்தென, 3தம்மையத், 4அளித்த, 5தகர்த்த, 6வாய்க்கெடும், 7அதுப்பங்.

225.—இதுவும் அடுத்தகவியும்—அரக்கர் வீரசுவர்க்கம் அடைந்ததை நேர்விக்கும்.

தூக்கு மெய்யுணர் விருவினை கையெனுள் 1 சொல்லிற்
காக்கும் 2 வீரதை 3 தீமையை யெனுமிது கண்டோம்
இரக்க நீங்கின ரறத்தொடு திறம்பின ரெனினும்
அரக்க ராக்கையை யரம்பையர் தழுவினர் விரும்பி.

(இ-ள்.) தத்துவஞானமானது இருவினைகளை யொழிக்கு மென்ற சொல்லில், வீரகுணமானது பாவத்தைப்போக்குமென்ற இப்பொருளையும் (உபலட்சணத்தாற்) கண்டோம்; (இது எவ்வாறெனில்?—அரக்கர்கள்) இரக்கம் நீங்கினவர்களாய்த் தருமநெறியில் தவறினவராயிருந்தாலும், அவ்வரக்கர் (இறந்து வீரசுவர்க்கஞ்சென்றபின் அவர்களின்) உடலை அமரமங்கையர்விரும்பித்தழுவினார்கள் (ஆதலால்); (எ - று.)

அரக்கர் தீமைபுரிந்தவராயிருந்தும் வீரச்செயலைப்புரிந்து இவ்வுடலை நீத்து வீரசுவர்க்கத்தையடைந்து அமரமங்கையரால் தழுவப்பட்டனராதலாலும், பாவமுடையார்க்குத் துறக்கம்புகுதல் நேர்படாதாதலாலும் வீரதை தீமையைக் காக்குமென்பது உபலட்சணத்தாற் கொள்ளவேண்டுவதாயிற்று. வீரதை=வீரதா: வடசொல். சொல்லின் - சொற்போலஎன்றலுமொன்று. பி-ய்:—1 சொல்லுங். 2 வீரத்தைத், வீரங்கள். 3 தீமையே. (கசசக)

226. மறக்கொடுந்தொழி 1 லரக்கர்கள் மறுக்கிலா 2 மழைபோல்
நிறக்கொடுங்களை 3 நெருப்பொடு நிகர்வன நிரி
இறக்க 4 மெய்தினர் யாவரு 5 மெய்தின ரென்னத்
துறக்க மென்பதிற்பெரியதொன் றுளதெனச் சொல்லேம்.

(இ - ள்.) பாவத்தோடுகூடிய கொடிய தொழிலைப்பிரிப்பவரான அரக்கர்கள் விலக்கமுடியாத மழைபோற்பொழிந்த (இலக்குமணனுடைய) ஒளிபொருந்திய கொடியகணைகள் நெருப்புக்குச்சமானமாகி உயர்ந்தோங்கி வந்துதம்மீது பட்டதனால் இறப்படைந்தவர் எல்லாரும், (வீரசுவர்க்கத்தை) அடைந்தாரென்றால், அந்தச்சுவர்க்கத்தைக்காட்டிலும் பெருமைபெற்றது ஒன்று உண்டு எனச் சொல்லத்தூணியேம்; (எ - று.)

கொடியோரையும் தன்னிடத்துக்கொண்டு இன்பத்தை யளித்தலால், துறக்கத்தினும் பெருமைபெற்றது ஒன்று உண்டெனச் சொல்லுதல்முடியாதாயிற் றென்க. பி-ய்:—1 அரக்கர்கள் மறுக்கிலர், அரக்கருமறக்கிலா, அரக்கருமளப்பில. 2 மறம். 3 காலைன. 4 எய்தின. 5 எய்தவயிடமார், எய்தினரென்னிற்.

227.—அப்போதைய இலக்தமணனப்புகளின் வருணனை,ய,

இதுவும் அடுத்தகவியும் நேர்விக்கும்.

ஒருவரைக்கர மொருவரைச் சிரமற் றற்கொருவர்
குரைகழற்றுனை 1 தோளினை பிறமற்றுங் கொள்ளால்
விரவ வர்ப்பெறு 2 வெறுமைய வாயின வெவ்வேறு
இரவு கற்றன போன்றன விலக்குவன் பகழி.

(இ - ள்.) இலக்குமணனப்புகள்,—ஒருவரைக் கையையும், ஒருவரைச் சிரத்தையும், பின்னும் வேறொருவரின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கூலையணிந்த இரு

பாதங்களையும்(மற்றும் ஒருவரை) இருதோள்களையும், மற்றும் கிடைப்பவற்றை யும் கொண்டுவிட்டதனால், பகைவரைக் கிடைக்கப்பெறாத தரித்திரத்தை யடைந்தனவாகி வெவ்வேறுபொருளை இரத்தலைக் கற்றனபோன்று (வெறு மனே) திரிந்தன; (எ - று.)

அரக்கர்களுள் ஒருவரைக் கரத்தையும் ஒருவரைச் சிரத்தையும் என இவ் வாறு பொரவந்த எல்லாவரக்கர்களையும் அழித்திட்டமையால் வேறேபகைவ ரைக்கிடையாமல் இலக்குமணன் அம்புகள் வேறு பொருளைப்பெறாமாறு திரிவன போல வானதிரிந்தன என்றார்: இனி, இலக்குமணன் அம்புகட்கு நேரே எதிரின்று பொருபவரில்லாமற் போய்விட்டதனால், அவ்விலக்குமணனார் செலுத்தப்பட்ட அம்புகள், தாம் வேண்டியபொருள்கிடையாதபோது கிடை த்தபொருளை யாசித்துப் பெறும் பொருளாகக் கொள்பவர்போலாயின வெனினுமாம். பி-ம்:--1 தாளினை, தாளினை. வேறுமையை, வறுமைய. ()

2.2.5. சிலவ ரைக்¹ கரஞ் சிலவ ரைச் செவி சிலர்நாசி

சிலவ ரைக்² கழல் சிலவ ரைக்³ கண்ட கொ ளுஞ் செயலால்
சிலவ ரைத்தரு⁴ பொருள்வழித் தண்டமிழ் நிரப்பும்
புலவர் சொற்றுறை⁵ புரிந்தவும் போன்றன⁶ சரங்கள்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனெய்த) அம்புகள்,--சிலவரைக் கரத்தையும், சில வரைச் செவியையும், சிலவரை நாசியையும், சிலரைக் கழலையும், சிலரைக் கண் ணையும் கொள்ளுகின்ற செயலால், பூமியினெல்லையிற் கொடுக்கின்ற பொரு ளின் சிலமைக்கு ஏற்ப குளிர்ந்த தமிழ்ச்செய்யுளைப்பாடுகின்ற புலவர்களின் சொல்லின் துறையை விரும்பியவற்றையும் ஒத்திருந்தன; (எ - று.)

சிலர்சிரம் சிலர்செவி சிலர்நாசி இவ்வாறு ஒவ்வொரு முப்பையே இலட்சு மணன் அம்புகள் கொள்வதனால், கொடுப்பவர் தமக்குக்கொடுக்கின்ற பொருளை யுக்குத்தக்கபடி தமிழ்ப்புலவர்களால் அவர்களைக்குறித்துச் செய்யுட்களியற்றி முடிக்கப்படுதலை யொத்திருந்தன வென்றவாறு. கிடைத்தவளவிற்கு ஏற்பச் செய்யுட்பாடுவதுபோல, இலட்சுமணன் அம்புகள் கிடைத்தவளவுக்கு ஏற்பத் தமக்குடைய அறுத்தற்றொழிலைச் செய்தன வென்க. பி - ம்:--1 சிரம். 2 கரம். கொள்ளுறஞ். 4 பொருள்கொண்டு. 5 புரிந்தன. 6 புங்கம். (சசச)

2.2.6.--அரக்கர் நிலைகெட்டோடுதல்.

அறத்தி னின்னுயி ரினையவன் கண்பட வரக்கர்
இறத்து மிக்கிறை நிற்பினென் றிரியலின் மயங்கித்
திறத்தி றம்படத் திசைதொ றுந் திசைதொ றுஞ் சிந்துப்
புறத்தி னேடின¹ ரோடின குருதியே போல.

(இ - ள்.) தருமதேவதைக்கு இனிய உயிரையொத்தவனாகிய இலட்சு மணனெய்த அம்புகள் படுவதனால், அரக்கர்கள்,--மருண்டு, 'கொடிப்போது ழுக்குறிப்பினும்(நாம்) இறந்துவிடுவாம்' என்று நிலகெட்டு ஓடத்தொடங்கு வதில், கட்டடக்கட்டமாகத் திக்குக்கள்தோறும் சிதறுண்டு, ஓடிய இரத்த ளுள்ளும்போல வெளியே யோடலானார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர் இங்குஇறைநிப்பின் அறத்தினின்னுயிரினையவன் கண்படஇற த்தம் என்று இரியலின் [இரிகையின்], மயங்கிச் சிந்திப்பறத்திடுடினரெனீ னுமாம். பி-ம்:—1பொன்றினர். (கசசடு)

உஉஅ.—தும்பகிருணன் இலக்தமணனது வில்நிறமையைப் புகழ்தல்.

செருவின் மாண்டவர் பெருமையு மிலக்குவன் செய்த 1வரிவி லாண்மையு நோக்கிய புலத்தியன் மருமான் திரிபு ரஞ்செற்ற தேவனு 2மிவனுமே செருவின் ஒருவி லாளரென் ருயிரக் காலெடுத் துரைத்தான்.

(இ - ள்.) போரில் இறந்தவரின் மிகுதிப்பாட்டையும், இலட்சமணன் செய்த கட்டமைந்தவில்வீரத்தையும் கண்கூடாகக்கண்ட புலத்தியமுனிவ ரின் வழித்தோன்றலான தும்பகிருணன்,-- 'திரிபுரத்தை யழித்தசிவபெருமா னும் இவனுமே போரில் ஒப்பற்றவில்லாளர்' என்று ஆயிரம்முறையெடுத்துச் சொன்னான்; (எ - று.)--பலமுறையெடுத்துக்கூறியது வியப்பினாலும். ஒருவிலாளர் என்பதற்கு - நீங்காதசமானமானவரென்று கூறவாரு முனர். பி-ம்:—1பொருவில். 2இவனெடுந்திறவில், இவனுமேபுலகில். (கசசக)

உஉக.—தன்னதேரையோட்டிக்கொண்டு தும்பகிருணன்

இளைபடுநுமாளுள்ள இடத்துக்குவருதல்.

படர்நெ டுந்1தடந் 2தட்டிடைத் திசைதொறும் 3பாகர் கடவு கின்றது காற்றினு மனத்தினுங் கடியது அடல்வ யங்கொள்வெஞ் சீயரின் றூர்க்கின்ற தம்பொன் வட4பெ ருங்கிரி 5பெருவுதே ரோட்டினன் 6கலந்தான்.

(இ - ள்.) பரவிய ஒங்கிய விசாலமான தேர்த்தட்டிலேயுள்ள பாகரால் திசைதொறும் செலுத்தப்படுவதும், காற்று மனம்என்ற இவற்றினும் வேக முடையதும், வலியவெற்றிபொருத்திய கொடியசிக்கக்கள் இடைவிடாமல் முழங்கப்பெற்றதும், அழகியபொன்மயமான வடக்கேயுள்ள பெரிய மேரு மலையைப்போல்வதுமாகிய தேரையோட்டிக்கொண்டு வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கொடித். 2தேரொன்று. 3பகரக். 4செடுத். 5பால்வதேர்; போல்வதொன்று, புரைவதொன்று. 6வந்தான். (கசசஎ)

உஉஃ.—'தும்பகிருணன் தேரிலிருந்துபொருகையில் இலட்சமணன் தரையிலிருந்துபொருதல் சிறவாது' என்றுசுருதி, அநுமான்அவனைத் தன்னதோளினீமீது ஏறிக்கொள்ளுமாறு கூறுதல்.

தொண்கொள் 1வானுகச் சுடர்நெடுந் தேர்மிசைத் தோன்றி வண்கொள் வெள்ளெயிற் றரக்கன்வெஞ் செருத்தொழின் 2மலையக் கண்கொ ளாதிக் 3லென்றெண்ணி மாருதி 4கிடைத்தான் இளைய வள்ளலே யேறுதி தோண்மிசை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'வண்தலைக்கொண்ட வெள்ளிய கோரப்பற்றையுடைய அரக் கன் தொணையைக்கொண்ட பெரிய நுகத்தைபுடைய ஒளிபொருத்திய பெரிய தேர்மீது ஏறியிருந்து கொடியபோர்த்தொழிலைச் செய்கையில்,--(தரையி

விருத்தபடியே இவன்பொருகின்ற) போரானது, மேம்பாட்டையடையாது² என்ற கருதி, அநுமான் (இலட்சுமணனைக்) கிட்டியவளாய், (அவனைகோக்கி) 'இனையபெருமானே! என்தோள்மீது ஏதிக்கொள்க' என்றான்; (எ - று.)—
 பி-ம்:—1வாணுகத்தொடர், வாணுகச்சுடர், 2மறையச்.³ என்றனன், என்றடல், என்றென்ன. 4கிடைத்தே. (கசசஅ)

2.6.க.—அனுமான் தோளில் இலட்சுமணனை நேறிக்கொள்ளுதல்.

ஏறி னானிளங் கோளரி யிமையவ ராசி
 கூறி னாரெடுத் தார்த்தது வானரக் குழுவும்
 நூறு பத்துடைப் பத்தியி 1நெறிற்பரி பூண்ட
 ஆறு தேரினு 2மகன்றதப் வனுமன்றன் றடந்தோள்.

(இ - ள்.) இளஞ்சிங்கம்போன்றவனான இலட்சுமணன், (அநுமன்தோள் மீது) ஏறினான்; இமையவர், ஆசி கூறினார்கள்; வானரக்கூட்டங்களும், (வெற்றிபெறுக வெற்றிபெறுக என்று) குரலெடுத்து ஆரவாரஞ்செய்தது; வரிசையாக விரைவுள்ள ஆயிரம்பரிபூண்டு (கும்பகர்ணன் ஏறியதாய்ப் போர்க்களபூமி) வழியே செல்லுகின்ற தேரினும் அவ்வநுமன் தடத்தோள் அகன்றது; (எ-று.)—இனி, நதியென்னும் பொருளுள்ள 'ஆறு' என்ற சொல் - இலக்கணையாற் பரப்பையுணர்த்திற்றென்பாருமுள். பி-ம்:-1நோன். 2அகன்றன், அகன்றான். (கசசக)

2.6.உ.—அநுமன்தோள்மேல் இலக்குமணன்தோன்றியதன் வருணனை.

தன்னி நேர்பிறர் தா¹னனா தில்லவன் றேண்மேல்
 தன்னு பேரொளி யிலக்குவன் றேன்றிய தோற்றம்
 பொன்னின் மால்வரை வெள்ளி²மால் வரையிசைப்பொலிந்தது
³என்னு மாறன்றிப் பிறிதெடுத் தியம்புவ தியாதோ.

(இ - ள்.) தனக்குச்சமானம் தானேயல்லாமல் பிறரையுடையவனல்லாதவனான அநுமானுடைய தோள்மேல் கெருங்கியபேரொளியுடைய இலட்சுமணன்தோன்றிய தோற்றம்,—பொன்மயமான பெரியமேருமலை வெள்ளிமயமான பெரிய கைலாசமலைமேலே விளங்கிற்று என்னும்வகை சொல்வதன்றி வேறொன்று (உவம்ப்பொருளாக) எடுத்துச்சொல்வது எது உளது? [எதுவுமில்லையென்றபடி]; (எ - று.)—தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1அலது. 2அங்கிரியிடைப், அங்கிரியின்மேற். 3என்னலாமன்றிப், என்னுமாரின்றிப். ()

2.6.உ.—கும்பகர்ணன் இலட்சுமணனோடு பொருமாறு சித்தனதல்.

ஆங்கு வீரனோ டமர்¹செய்வா னமைந்தவா ளரக்கன்
 தாங்கு பக்கணைப் புட்டிலுந் தகைபெறக் கட்டி
 வீங்கு தோள்வகை²கேயது விசம்பில்வில் வெள்க
 வாங்கி னானெடு வடவரை³புரைவதோர் வரிவில்.

(இ - ள்.) அப்போது வீரனாகிய இலட்சுமணனோடு போர்செய்யும்பொருட்டுச் சமைந்தகொடிய அரக்கன் [கும்பகர்ணன்],—பலகணைகளைத் தாங்கின அம்புப்புட்டிலையும் அழகுபொருந்த (த் தோளிலே) கட்டி, பருத்த (தனது)

கரு.—ஆய்வுத்தொண்டின் திட்டம்

தோள்விரத்துக்குறற்றதாகி நெடியமேருமலையையே (தனக்கு) ஒப்பாகப்பொருந்தியதொரு கட்டமைந்தவில்லை வானவில்லும் வெள்கும்படி வினத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பொர. 2எய்வது. 3அணையதோர். (கசடுக)

2௬௪.—நாம் இருவேழம் பொருவோமென்று இலட்சுமணன்மீடும் தும்பகரிணன் கூறுதல்.

இராமன் றம்பிரீ யிராவணன் றம்பிரா னிருவேழம் பொராநின் றேமிது காணிய வந்தனர் 1புலவோர் பராவுந் தொல்செரு முறைவலிக் குரியன பகர்ந்து விராவு நல்லமர் 2வினைக்குது 3மியாமென 4விளம்பா.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'நீ இராமனுடைய தம்பியாவாய்; நான் இராவணன் தம்பியாவேன்; இருவேழம், (இப்போது) பொருவதாகின்றனளோம்: (நமது) இந்தப்போர்த்தொழிலைக் காணுமாறு தேவர்கள் வந்துள்ளார்கள்; (யாவரும்) அதிகசிக்கத்தக்க பழமையான போர்முறைமையில் வலிமைக்கு உரியவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு, யாம் பொருந்திய சிறந்த போரை விளப்போம்' என்றசொல்லி,—(எ-று.)—'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும். பி-ம்:—1புலவர். 2வினைக்குவம். 3நாம். 4விளம்பும். (கசடுஉ)

2௬௫.—தும்பகரிணன்செய்த விரவாதம்.

பெய்த வத்தினோர் பெண்கொடி 1யெம்முழைப் பிறந்தாள் செய்த குற்றமொன் றில்லவ னுசுவெஞ் சினத்தாற் கொய்த கொற்றவ மற்றவள் கூந்தறோட் டீர்த்த கைத லத்திடைக் கிடத்துவன் காக்குதி யென்றான்.

(இ-ள்.) 'செய்தவத்தினால் எம்ருலத்துப்பிறந்த ஒருபெண்கொடியாகிய செய்தகுற்றமொன்றுமில்லாதவளின் மூக்கைக் கொடியசிறந்ததினார்கொய்த கொற்றவனே! அவளுடைய கூந்தலைத் தொட்டுமுத்தகையைப் பூதலத்திலே கிடத்தப்போகின்றேன்; (வல்லமைபுடையாயாயின்) காத்துக்கொள்வாயாக' என்றுகூறினான்; (எ-று.)—'பெண்கொடியாகிகொய்தகொற்றவ' என்றசொல்வாறு. ரூப்பணியின் கூந்தலைப்பற்றி வயிற்றிலுதைத்து காசிமுதலிய உறுப்புக்களை இலக்குமண னரிந்தா னென்பது, ஆரணிபகாண்டத்திற் கூறிய விஷயம். இச்செய்யுள் "அல்லினாற்செய்த" என்ற அடித்தபாடலின்பின் ஒருபிரதியிலுள்ளது. மற்ற-வினமாற்று. பி-ம்:—1எம்முடன், எக்களிற். (கசடு௩)

2௬௬.—இலட்சுமணன் மறுமொழி.

அல்லி னாற்செய்த நிறத்தவ 1னணையது 2பகர மல்லி னாற்செய்த 3தோளினன் மாற்றங்க 4ணும்பால் வில்லி னாற்சொல்லி னல்லது வெந்திறல் 6வெள்கச் சொல்லி னாற்சொல்க் கற்றில மியாமெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இருளிநாற்செய்தாற்போன்ற (கரு)நிறத்தைபுடையவளுக்கும்பகரிணன் அவ்வாறானசொல்லிச் சொல்ல,—வலிமையென்னுஞ்ருணத்

தைக்கொண்டு இயற்றப்பட்டனபோன்ற தோளிணையுடைய இலட்சுமணன்-
 'நும்மிடத்து மறுமொழியை வில்லினும் சொல்லலாமேயன்றிக் கொடியதிற
 லுக்கு [வீரத்தன்மைக்கு] காணமுண்டாகும்படி சொல்லினால் (மாறு) சொல்
 வதற்கு யாம் கற்றிலோம்' என்று கூறினான்; (எ-று.)—“வானினும்பேசினல்
 லால்வாயினும்பேசலொட்டேன்” என்றது, இங்கு ரூபகத்திற்குவருகின்
 றது. பி-ம்:—1ஆங்கது. 2செப்ப. 3புயத்தவன். 4உன்பால். 5சொல்வதல்லது.
 6வீழ்கச். (கசடுச)

உ.உ.எ.—இனிப்பத்துக்கிவிகள் - தும்பகர்ணனாகும் இலட்சுமணனாகும்
 நிகழ்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

விண்ணி ரண்டு கூ ரூபது பிளந்தது வெற்பு
 மண்ணி ரண்டுநக் கிழிந்ததென் நிமையவர் மறுகக்
 கண்ணி ரண்டினுந் தீயுக்கக் கநீர் முகப் பகழி
 எண்ணி ரண்டினு 2புரண்டொரு தொடைதொடுத்தெய்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போதும்பகர்ணன்,—தனது) கண்ணிரண்டினின்றும்
 தீவெளிப்பட, 'ஆகாயம்இரண்டுகூருகியது: வெற்பு பிளந்தது; மண் இரண்
 டாகக் கிழிந்தது' என்று கருதித் தேவர்கள் கலங்குமாறு ஒளிவிடுகின்ற
 முனையையுடைய பதினெட்டு அம்புகளை ஒருதொடுப்பினில் தொடுத்துவிட்
 டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1கூருகியே. 2இரண்டுகோத்தொருதொடை. (கசடுச)

உ.உ.அ. கொம்பு 1. நாலுடைக் 2. குலக்கரி கும்பத்திற்குளித்த
 உம்ப ராற்றலை 3. பொதுக்கிய 4. வருமெனச் 5. செல்வ
 வெம்பு வெஞ்சினத் திராவணற் 6. கிணையவர் விட்ட
 அம்பு 7. பத்தினு டெட்டையு நான்கினு லறுத்தான்.

(இ - ள்.) நான்குதந்தக்களையுடைய சிறத்த (ஐராவதமென்ற) யானை
 யின் மத்தகத்திற்பாய்த்தனவும் தேவர்களின் வல்லமையைப்போக்கினவும்
 இடிபோலச்செல்வனவுமாகி வெம்புகின்ற கொடியசினத்தையுடைய இராவ
 ணன்மற்பி கும்பகர்ணன் விட்ட பதினெட்டு அம்புகளையும் (இலட்சுமணன்)
 நான்கு அம்புகளினால் அறுத்திட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1நான்குடைக்.
 2குலக்கரி, கொலைக்கரி. 3ஒடுக்கிய. 4உருமினிற். 5செல்ல. 6தம்பிமேல். 7நான்
 கினுற்பத்தினு டெட்டையும். (கசடுச)

உ.உ.ச. அறுத்த காலையி னரக்கனு மமரரை நெடுநாள்
 ஒறுத்த தாயிர 1. முருவது திசைமுக னுதவப்
 பொறுத்த தாங்கொரு புகர்முகக் கடுங்கணை புத்தேள்
 2. இறுத்து 3. மாற்றிது வல்லையே வென்றுகோத் தெய்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு இலட்சுமணன் தான் எய்த அம்புகளை) அறுத்துத்
 தள்ளிய வளவில், கும்பகர்ணனும், நெடுநாள் அமரரை அடக்கியதும், ஆயிர
 முருவத்தையுடையதும் பிரமதேவனுதவத் தான் பெற்று வைத்துக்கொண்
 டிருப்பதுமான ஒளிவிடும் முகத்தையுடைய கொடியதோர் அம்பைத் தெய்துத்
 தைத் தக்கச்செய்து (அப்போதுவில்லிலே) பூட்டி, 'வல்லமையுடையவனனால்
 இதுணையாற்றவாய்' என்று சொல்லிவிடுத்தான்; (எ - று.)—அஸ்திரத்தை

அபிமந்திரித்துக் கும்பகர்ணன் விடுத்தா நென்றவாறு. பி-ம்:—1உருவின். 2இறுத்தி. 3மற்றிது. (கசருஎ)

உசு0. புரிந்து நோக்கிய திசைதொறும் பகழியின் புயலால் எரிந்து 1செல்வதை நோக்கிய 2நிராமனுக் கினையான் தெரிந்து மற்றது தன்னையோர் தெய்வவெங்கீணையால் அரிந்து 3வீழ்த்தலு 4மாயிர வருச்சர மற்ற.

(இ-ள்.) கண்டொண்டொபார்த்தஇடமெங்கும் அம்புகளின்வரவுத்தினால் எரிந்துபோவதைக் கண்ட இளையபெருமான், ஆராய்ந்து பின்பு அந்தக்கணையை ஒருகொடிய தெய்வக்கீணையால் [அஸ்திரத்தினால்] அறுப்புண்டுவீழ்ச் செய்தவளவில், ஆயிரமுருவத்தைக்கொண்ட அந்தக்கீணை நீங்கிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1செல்வகை. 2இராகவற்கு. 3நீக்கலும். 4ஆயிரஞ்சரங்களுமற்ற. ()

உசுக. ஆறு ரண்டுநெல் 1கடுங்கீணை யனுமன்மே லழத்தி 2ஏறு வெஞ்சர மிரண்டினங் குமரன்மே லெற்றி நூறு மைம்பது 3மொருதொடை தொடுத்தொரு நொடியிற் 4கூறு திக்கையும் விசும்பையு 5மறைத்தான் 6கொடியேயான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) கொடியவனாகிய கும்பகர்ணன்,--கொடியவிசையுள்ள பன்னிரண்டு அம்புகளை அனுமன்மேற் பதியுமாறு செலுத்தியும், பாய்கின்ற கொடியஇரண்டு அம்புகளை இளையபெருமான்மீது செலுத்தியும், ஒருதொட்பினில் நூறும் ஐம்பதுமாக (ப் பாணங்களை)த் தொடுத்து ஒருகொடிப்போதிற்கு கூறுபட்டுள்ள திக்கையும் ஆகாயத்தையும் மறைத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1சுடு. 2வேறு...வேற்றி. 3ஓர். 4மாறு. 5நிலத்தையும், மண்ணையும், வாளியான். 6மறைத்தான். (கசருகூ)

உசு2. மறைத்த வாளிக ளெவற்றையு மவற்றினான் மாற்றித் துறைத்த லந்தொறுந் 1தல்தொறு நின்றுதேர் சுமக்கும் பொறைக்க மைந்தவெங் கரி²பரி யாளிமாப் பூதந் திறத்தி றம்படத் துணித்தவன் நேரையுஞ் 3சிறைத்தான்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன்)—ஆகாசம் திக்கு இவற்றையெல்லாம் மறைத்துக் கொண்டிருந்த (கும்பகர்ணனது) அம்புகளையெல்லாம் (தனது) அம்புகளாற்போக்கி, பூட்டுதற்கு உரிய இடங்கள் தோறும் இடங்கள்தோறும் பூட்டப்பட்டு நின்ற தேரைச் சுமக்கின்றனவும் சுமத்தற்றொழிற் குறப்பட்டனவுமான கொடிய யானை பரி சிங்கம் பெரியபூதம் என்னும் இவற்றைத் திரள்திரளாகத் துண்டித்து அவந்தேரையும் அழித்தான்; (எ - று.)

தேரையுஞ்சிறைத்தான் என்னுமிடத்தில், அவ்விரதத்தின் அச்ச மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை விட்டம் தூண் நாகவட்டம் இரிசு வட்டை இலை குடம் குடை கொடி மணி சிகரம் என்னும் இவ்வகையான உறுப்புக்களையெல்லாம் சின்னப்பின்னப்படுத்தினுனென்று பொருள்விரித்துக்கூறுவர். பி-ம்:—1நிலந்தொறும். 2அரி. 3துணித்தான். (கசரு0)

உசு3. தேசு பூரித்தது செங்கதிரிச் செல்வனைச் 1சூழ்த்த ஊர் பூரித்தது போற்றி றூர் தூர்பவ ருலந்தார்

நீர 3 பிழ்ந்திடா நெடுமழைக் குழாத்திடை நிமிர்ந்த
பார வெஞ்சிலை யழிந்தெனத் 4 துமிந்ததப் பருவில.

(இ - ன்.) (ஆயிரம்)கிரணங்களைச்செவ்வமாகக்கொண்ட செந்நிறமுள்ள
சூரியனைச் சூழ்ந்திருந்த ஊர்கோள் அழிந்ததுபோலத் தேர் அழிந்தது; (அத்
தேரிழ்ப்பூட்டிய குதிரைமுதலியவற்றைச்) செலுத்தி நடத்தும் பாகர் அழிந்த
னர்; நீர்நீங்கப்பெறாத மிக்கமேகத்திரளிலே உயர்ந்துதோன்றிய பெருமை
பெற்ற வெவ்வியஇந்திரதனுசு அழிவதுபோல அந்த(க் கும்பகர்ணனுடைய)
பெரியவில் துண்டுபட்டது; (எ - று.)

நான்காமடியில், வெஞ்சிலை-விரும்பத்தக்கசிலையென்க. கும்பகர்ணனைத்
தன்னுட்கொண்டதேர் அழிந்ததற்குச் சூரியனைச் சுற்றித்தோன்றும்ஊர்கோள்
அழிவதை புலமை கூறினார். பி-ம்:---1சேர்ந்த. 2துறந்துர்பவர், தூர்த்துய்ப்ப
வர். 3 அழிந்திலா. 4 துணிந்ததுபரு, துமிந்ததுபரு. (கசகக)

௨௪௪. செய்த போரினை நோக்கியித் தேரிடைச் சேர்ந்த
கொய்யுளை¹கடுங் சோளரி முதலிய குழுவை
எய்து கொன்றன னேநெடு மந்திர மியம்பி
வைது கொன்றன னேவென வானவர்²மயர்ந்தார்.

(இ - ன்.) (அப்போது இலட்சுமணன்) செய்த போரைப்பார்த்து, 'இந்
த(க் கும்பகர்ணனது) தேரிழ்ப்பூட்டிய குதிரை கொடியவலியயாளி முதலியவற்
றின் கூட்டங்களை (இலட்சுமணன்)எய்துகொன்றானே? சிறந்தமந்திரத்தைச்
சொல்லிச்சபித்துக்கொன்றானே?' என்று தேவர்கள் சொல்லிப்பிரமித்துநின்
றார்கள்; (எ-று.)—இது-தேவர்கள் இலட்சுமணனது கைத்திறமையைக்கண்டு
வியந்துகூறியது. கொய்யுளை-அன்மொழி: இனி, அரிக்கு விசேடணமுமாம்.
பி-ம்:—1கொடுங். 2மகிழ்ந்தார். (கசக௨)

௨௪௫. ஊன்று தேரொடு சிலையிலன் கடல்கிளர்ந் தொப்பான்
என்று மற்றவ னின்னுயிர் குடிப்பலென் றுலகம்
மூன்றும் வென்றமைக்¹கிடுகுறி யென்னமுச் சிகைத்தாய்த்
தோன்றும்²வெஞ்சுடர்ச் சூலவெங் கூற்றினைத் தொட்டான்.

(இ - ன்.) ஏறியதேருடனே வில்லையும் ஒழியப்பெற்றவகுறிய கும்ப
கர்ணன்,—கடல்பொங்கிறற் போன்றவரையு, 'அந்தஇலட்சுமணனுடைய
இனிய உயிரைக் குடிப்பேன்' என்றுசொல்லி எதிர்த்துநின்ற, உலகம்மூன்
றையும்(தான்)வென்றதற்கு இட்டஅடையாளமென்னுமாறு மூன்றுகிளையை
புடையதாய்த்தோன்றும்கொடியஒளியையுடைய சூலப்படையாகிய கொடிய
கூற்றினை(க் கையிற்) கொண்டான்; (எ-று.)—இது-சிலப்பிரதயில் "தேரழித்
தது" (௨௪௩) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1இடுகுறிக்கென்னும்,
இடுகுறியென்னும். 2வெங்கிதிர். (கசக௩)

௨௪௬. 1இழியப் பாய்ந்தன னிருநிலம் பிளந்திரு²கூறுக்
கிழியப் பாய்புனல்³கிளர்ந்தெனக் கிளர்சினத் தரக்கன்
பழியப் பாலிவன்⁴பதாதிபென் றனுமன்றன் படர்⁵தோள்
ஒழியப் பார்மிசை³யிழிந்துசென் றினவலு முற்றும்.

(இ - ள்.) பாபுர்தன்மைபுள்ள நீர்வடிவானகடல் பொங்கிவிழுந்தாற் போற் பொங்கியெழுகின்ற சீற்றத்தைபுடையவனான கும்பகர்ணன்,—பெரிய பூமி பிளவுபட்டு இரண்டுபகுதியாகக் கிழியத் தாழ்ப்பாய்ந்தான், 'இவன்பதாதி: (ஆகையால், நாம் அநுமன்தோளின்மீது இருந்தபடியே பொருதல்) இனிப் பழியைவிளைப்பதாம்' என்றுகருதி இளையபெருமானும் அநுமானது பரவிய தோளைவிட்டுப் பூமியின்மீது இறங்கிப்போய்(ப் போர்செய்ய)ப் பொருந்தினான்; (எ - று.)—1-ஊ:—1குழியப். 2கூறாய்ப். 3கிளர்ந்தெழக். 4பகருமென்ற. 5இளவலுமிழிந்து சென்றற்றான். (கசகச)

2சஎ. — அப்போது இராவணன் கும்பகர்ணனுக்கு உதவுமாறுவீய பெருப்படைகளை இலட்சுமணன் அழித்தமையை ஜந்துகவிகர் கூறும்.

உற்ற காலையி னிராவணன் மம்பி¹மா டுதவ
இற்ற தானையி னிருமடி ²யிகற்படையேவ
முற்றி ³யன்னது முழங்குமுற் றீரென முடுகிச்
சுற்றி ⁴யார்த்தது சுமித்திரை சிங்கத்தைத் ⁵தொடர.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் பூமியிற்), பொருந்தியபோது இராவணன் (தன்)தம்பியாகியகும்பகர்ணனுக்கு அருகே(சென்று) உதவுமாறு அழிந்தசேனையினும் இருமடக்கு வலிமைபுள்ளசேனையை யேவ, அந்தச்சேனை நிரம்பி முழங்குகின்ற கடல்போலவிரைந்து சுமித்திரைபெற்ற சிங்கம்போன்ற இலட்சுமணனைத் தொடரச் சுற்றியாரவாரஞ் செய்தது; (எ - று.)—ஒற்றரால் சேனை அழிந்தமையைநிந்த இராவணன் கும்பகர்ணனுக்கு உதவுமாறு முன்னினும் இருமடக்குசேனையை யனுப்பினென்க. 1 - ஊ:—1மாட்டு. 2கடற். 3அன்னவை. 4ஆர்த்தன. 5தொடர்த்து. (கசகஊ)

2சஅ. 1இரிந்து 2வானர 3மிரியலின் மயங்கின 4வெங்குஞ் சொரிந்த வெம்படை துணித்திடத் தடுப்பருந் தொழிலாற் பரிந்த வண்ணலும் 5பரிவில னொருபுடை படரப் புரிந்த வெந்நெடுஞ் சேனையங் 7கருங்கடல் புக்கான்.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அதகண்டு) நிலகெட்டு வானரங்கள் ஒடுதலினால் (ஒன்றோடொன்று)தடுமாறின; எல்லாவிடத்தும் (வந்தசேனை) சொரிந்த கொடிய படைகளைத் துணிக்கும்படி தடுப்பதற்கு அரியதொழிலினை சென்ற பெருமைபெற்ற இலக்குமணனும் மனப்பரிவு இல்லாதவனாகி (வந்தசேனையெல்லாம்) ஒருபுறமாகச் செல்ல(ச் செய்து), (போர்செய்ய)விரும்பிய அந்த நெடிய சேனைக் கருங்கடலுட்புகுந்தான்; (எ - று.)

இனி, பரிவு [இரக்கமென்பது] இல்லாதவனான கும்பகர்ணன் ஒரு புடைபடர, பரிவுகொண்டுள்ள அண்ணலாகிய இலட்சுமணனும் தடுப்பருந் தொழிலோடு அந்நெடுஞ்சேனைக்கடலுட்புக்கா னென்றல் ஏற்கும்: "அரக்கன் மற்ருருகிசைநின்றான்" (உருச) என வருதல்காண்க. பரிந்த - (கும்பகர்ணன்) விட்டுச்சென்ற என்னுமாம். புரிந்த-கும்பகர்ணன் உரைப்பினுமாம்.

பி-ம்:—1இரித்த. 2வானவர். 3இரியல்போய்மயங்கிட, இரியலின்மயங்கினர். 4எவரும். 5பரிவினிலொருபுடைபடர்ந்து. 6வன்னெடுஞ். 7கடலிடைப். (கசகசு)

உசுசு. 1முருக்கி னுண்மலர் 2முகைவிநிர் தாலன முரட்கண்
அரக்கர் செம்மயிர்க் கருந்தலை 3யடுக்கசி னணைகள்
4பெருக்கி னுற்பெருங் 5கடலிடைப் பெய்துபெய் தெருவை
7உருக்கி னுன்ன குருநிரீ ராறுக 8னொதுங்க.

(இ - ள்.) பலாசமரத்தின் அன்றலருந்தன்மைகொண்டமலர் மொட்டு
விநிந்தாற்போன்ற மாறுபட்டகண்களையுடைய அரக்கரின் செம்மயிரைக்
கொண்ட கருந்தலையாலியன்றமலைகளாகிய அணைகள்மூலமாய்ச் செம்பை
யுருக்கினற்போன்ற இரத்தநீராலாகியயாறுகள் பெருக்கெடுத்துப் பெரியகட
லிடையே சேர்ந்துசேர்ந்துதுங்க, —(எ-று.)—‘சேனையங்கருங்கடல்புக்கான்’
எனக் கீழ்க்கவியோடு இயைக்க. மேலேக்கவியோடு இயைப்பினுமாம். அடுக்
கல்-மலை. பி-ம்:—1முருக்கு. 2முகிழ். 3அடுக்கிய. 4பெருக்கினன். 5கனலிடைப்.
6உருவம், உருக. 7உருக்குஞ்செம்பெனக். 8ஓட. (கசகசு)

உரு. கரியின் கைகளும் புரவியின் கால்களும் 1காலின்
நிரியுந் தேசங்களின் சில்லியு மரக்கர்சுந் சிரமுன்
சொரியுந் 2சோரியின் 3துறைதொறுந் துறைநொறுந் சுழிப்ப
நெரியும் பல்பிணப் பெருங்கரை கடந்தில நீத்தம்.

(இ - ள்.) யானையின்கைகளும், குதிரையின் கால்களும், காற்றுப்போல்
(விரைந்து) திரிகின்ற தேசங்களின் சக்கரங்களும், அரக்கரின் தலைகளும்,—
(அறுபட்ட உறுப்புக்களினின்று) பெருகுகின்ற இரத்தங்களுள்ள இடந்தோறும்
சுழித்துக்கொண்டிருக்க, (இரத்த) வெள்ளங்கள் நெரிந்தபலபிணப் பெருங்கரை
யைக்கடந்து (அப்பாற்செல்லமாட்டாமற்) கிடந்தன; (எ-று.)—படுகளைச்சிறப்பு.

அறுபட்டவுறுப்புக்களினின்று பெருகிய இரத்தப்பெருக்கினிடையிலே
கைமுதலியவை: சுழித்துக்கொண்டிருக்கையில் எம்மருங்கும் நெரியுண்டெவீழ்
ந்துகிடக்கும் பிணக்குவியல் கரைபோன்றிருக்க அப்பிணக்குவியலினிடையே
இரத்தப்பெருக்குக்கள் கிடந்தனவேயன்றி அப்பாற்செல்லமாட்டாதனவா
யின வென்றவாறு. பி-ம்:—1காலில். 2சோரியுந். 3துறைமடுத், உறைதொறும்.

உருக. கொற்ற 1வாளொழுத் தண்டுவேல் 2கோன்மழுக் குலிசம்
மற்றும் வேறுள படைக்கல மிலக்குவன் வாளி
சற்று மோடுவ தொடர்ந்திலை துணித்திடத் 3தொகையாய்
அற்ற துண்டங்கள் படப்படத் 4துணிந்தன வனந்தம்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வாள் இரும்புலக்கை தண்டு வேல் கோல்
மழு வச்சிரப்படை இவையும் சுற்றும் ஓடுவனவான மற்றும் வேறுள்ள படைக்
கலங்களும் ஆகியவற்றை இலக்குவன்வாளியானது தொடர்ந்துசென்று
இடையே துண்டிக்க, பெருந்தொகையாக அற்ற (அப்படைக்கலத்) துண்டங்
கள் படுந்தோறும் மற்றுந் துணிந்தவை மிகப்பல; (எ - று.)

இலட்சுமணன் அம்புகளால் துணிக்கப்பட்ட படைக்கலங்கள் படுவதனால்
மற்றும் பலபடைகள் துணிப்புண்டன வென்றவாறு. துண்டங்கள் படப்படத்து

ணிந்தன என்பதற்கு-துண்டங்களாக ஆகும்படி பல துணிந்தன வெணினுமாம். மு
தலைக்கு 'கொற்றவாளெழுக்கோன் மழுத்தண்டு வேல்குவிசம்' என்ற ஒரு பிரதி
யின் பாடம். பி-ம்:—1 வாண்மழுக், 2 கோல்முதல், 3 தொகைபோய், தொகையா.
4 துணிந்தன ரனேகர், சாய்ந்தன ரனேகர். (கசகக)

20௨.—இதுவும் அடுத்த கவியு.—படுகளச்சிறப்பைத் தெரிவிச்சு.

குண்டலங்களு 1 மவுலியு மாறமுங் கோவை
தண்டை தோள்வளை கடகமென் 2 நினையன 3 தறுகட்
4 கண்ட கண்டங்க 5 னொடுங்களை துரந்தன கதிர்குழ்
மண்டலங்களை மாறுகொண் 6 டிமைத்தன 7 வானில்.

(இ-ள்.) குண்டலங்களும் கிரீடங்களும் ஆரங்களும் மணிச்சரங்களும் தண்
டைகளும் தோள்வளைகளும் கடகங்களும் என்ற இவ்வாறான அணிகலங்கள்,
அஞ்சாமையோடு (இலக்குமணனெய்த) அம்புகள் துண்டமாகச் செய்த துண்
டங்களோடு தூக்கப்பட்டனவாய், ஒளிகுழ்த்த சூரியமண்டலம் சந்திரமண்
டலம் நட்சத்திரமண்டலம் என்ற இவற்றோடு மாறுகொண்டு வானிற் பிரகாசி
த்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1 மோலியும். 2 இனையவும். 3 தயங்கக். 4 கண்டர்.
5 துரந்தன கடுங்களை, ஒடுங்களை தூர்த்தன, ஒடுங்கரத் துணிந்தன, ஒடுங்களை
துணித்திடக். 6 டிமைத்தன. 7 வானில். (கசஎ௦)

20௩.—பரந்த வெண்குடை சாமரை நெடுங்கொடி பதாகை
சரந்த நுஞ்சிலை 1 கேடகம் பிச்சமொய் சரங்கள்
துரந்து செல்வன குருநீரீ ராறுக டோறும்
நிரந்த பேய்க்கணங் கரைதொறுங் குவித்தன நீந்தி.

(இ - ள்.) பரந்தவெள்ளியகுடையும் சாமரையும் நெடுங்கொடியும் பெ
ருங்கொடியும் அம்புகளை வெளிக்கக்குகின்ற விழ்களும் கேடகமும் பீலிக்குடை
களும் நெருங்கிய அம்புகளும் குருநீரீராறுகள்தோறும் (பெருக்கிறும்) செலுத்
தப்பட்டுச் செல்பவற்றை, திரளாகிய பேய்க்கணங்களநீர்திக் கரைகளிலெல்லாம்
குவித்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தண்டுவேனாந்தம். 2 எய். (கசஎ௧)

20௪.—குப்பகருணன் வேறொருநிசையிற் போய்ச் சுகந்தர்வனெடு
பொருதல்.

1 ஈண்டு வெஞ்செரு வினையன 2 நிகழ்வுழி யெவர்க்கும்
நீண்ட வெள்ளெயிற் றரக்கன்மற் றொரு³ நிசைய நின்றான்
பூண்ட வெஞ்செரு விரவிகான் முனையொடு பொருதான்
5 காண்ட கும்மென விமைபவர் குழுக்கொண்டு கண்டார்.

(இ - ள்.) இங்குக் கொடியபோர் இவ்வாறு யாவர்க்கும் நிகழ்கையில்,—
நீண்டவெள்ளியகோரப்பற்களையுடைய குப்பகருணன், மற்றொருநிசையிற்
போய்நின்று கொடும்போரைமேற்கொண்ட சூரியனது புத்திரனாகிய சுகந்தர்வ
னெடும் போர்செய்தான்; (இப்போர்) காணத்தகுமென்றுகருதி, தேவர்கள்
கூட்டமாக இருந்து காணலானார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 ஆண்டு. 2 நிகழ்வுறு
மளவில். 3 தனி. 4 சமர். 5 காண்டரும். (கசஎ௨)

வேறு.

2௫௫.—இவ் ஐந்துகவிகள் - துப்பகரிணனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும்
நிகழ்ந்த போரைக் கூறும்.

பொறிந்தெழு கண்ணினன் புகையும் வாயினன்
செறிந்தெழு சுதிரவன் சிறுவன் சீறினான்
முறிந்தன வரக்கன்மா முரட்டிண் டோளென
எறிந்தனன் விசம்பின்மா மலையொன் றேந்தியே.

(இ-ள்.) நெருங்கியெழுகின்ற கிரணங்களைபுடையவனான சூரியனுடைய
புத்திரானுகியசுக்கிரீவன்,—தீப்பொறிக்கினம்பியெழுகின்ற கண்களைபுடையவ
னும் புகைவெளிப்படுகின்ற வாயையுடையவனுமாகிச் சீறி, அரக்கனுடைய
பெரிய மாறுபடுகின்ற வலியதோள்கள் முறிந்தன என்று(கண்டோர்)கருதும்
படி பெரியமலையொன்றை யேந்தி வானத்தினின்று (அத்தக்கும்பகர்ணன்
மீது) எறிந்தான்; (எ - று.)—13-ம்:--1விசம்பிவர், விசம்புயர். (சசஎ௩)

2௫௬. அம்மலை 1நின்றுவந் தவனி யெய்திய
செம்மலை 2யனையவெவ் களிற்றுஞ் சேனையின்
வெம்³மலை வேழமும் பொருத வேறினி
எம்மலை 4யுளவஹ் கெடுக்கொ ணாதன.

(இ - ள்.) அந்தமலையினின்றுவந்து பூமியையடைந்த செவ்வியமலை
போன்ற கொடிய யானையும் (அரக்கர்)சேனையிலிருந்த கொடியமலைபோன்ற
வேழமும் பொரலாயின:(இப்படிப்பட்டமலையை யெடுத்தெறிந்த)அந்தச் சுக்
கிரீவனுக்கு,இனிஎடுக்கவொண்ணாதனவாய் வேறுஎம்மலைகள்உள்ளன?(எ-று.)
—எப்படிப்பட்டமலைகளையும் பெயர்த்தெடுத்து எறியும் வலியினன், சுக்கிரீ
வனென்றவாறு. 13-ம்:--1நின்றும். 2ஆன. 3முலை. 4உளது. 5ஒணாதே. ()

2௫௭. 1இவ்வகை நெடுமலை யிழிந்த மாசுணங்
2கவ்விய நிருதர்தங் 3கனிற்றுங் கட்டற
4அவ்வகை 5மலையினை 6யேற்றொரங்கையால்
வவ்வின னரக்கன்வா வுணர் வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையான நெடியமலையிலிருந்து இழிந்த மலைப்பாம்பு
கள், அரக்கரினயான்களும் வலிமையறும்படி(அவற்றைக்)கவ்வின; அப்படிப்
பட்டமலையினைச் சும்பகர்ணன்ஏந்தி(த் தன்) உள்ளங்கையொன்றினும் பற்றி
னான்; (அதுகண்ட)கொடியஅரக்கர்யாவரும்(அவனை)வாழ்த்தினார்கள்; (எ-று.)
—அவுணரையும் அரக்கரையும் அபேதமாகக்கூறாதலுமுண்டு. அவுணர்-அசுர
ருமாம். 13-ம்:--1அவ்வரையிழிந்துவந்தமுந்த. 2கவ்வின. 3கனிற்று. 4இவ்வகை.
5மலையிலை. 6ஏந்தி. (சசஎ௫)

2௫௮. ஏற்றொரு கையினு ளிதுகொ னீயடா
ஆற்றிய குன்றமென் 2றளவி லாற்றலான்
3நீற்றிய 4னுணுகுறப் பிசைந்து நீங்கெதைத்
தூற்றின னிமையவர் துணுக்க மெய்தினார்.

(இ - ள்.) அளவில்லாத வல்லமையுடையவனான சும்பகர்ணன், ஒரு
கையினால் (அம்மலையைத்)தாங்கி, 'அடா! நீ எறிந்தகுன்றம் இதுதானுள்ள'

று(அலட்சியமாகச்)சொல்லி, நீற்றின் தன்மையதாய் நுண்ணியதாகப்பிசைந்து,
போவென்று சொல்லித் தூற்றிவிட்டான்; (அதுகண்ட)தேவர், (அந்தக்கும்பக்
ணனுடையபேராற்றலைக்கண்டு) அச்சங்கொண்டனர்; (எ-று.)—பி-ம்:---
1எடா. 2அளவினொற்றலால். 3நீற்றினும். 4 நுணுகிறப். (கசஎஎ)

2௫௬. 1செல்வனோர் நெடுங்கிரி யின்னுந் 2தேர்ந்தென
எல்லவன் காண்முனை யுணரு மேல்வையிற்
கொல்லென 3வெறித்தனன் குறைவி னேன்பினோர்
சொல்லெனப் பிழைப்பிலாச் சூலஞ் சோர்விலான்.

(இ-ள்.) சூரியகுமாரனை சுக்கிரீவன்,—இன்னொரு நெடியமலையைத்
தேடிக்கொணரச்செல்வெனென்று சொல்லிப்போய் ஆராய்கையில், சோர்வில்
லாத கும்பக்ரணன், 'கொல்' எனச்சொல்லி, குறைவில்லாததவத்தையுடைய
வரின் சாபச்சொற்போலத் தவறுதலில்லாத சூலத்தையெறிந்தான்; (எ - று.)
கொல்லென-கொல்லென்ற ஒலியுண்டாக என்பாருமுளர். எல்லவன்-சூரியன்.
பி - ம்:---1செல்வனோ, செல்லவோர். 2செலுத்தவென்று, தேர்ந்தளவு. 3விடு
த்தனன். (கசஎஎ)

2௬0.—சுக்கிரீவன்மீது தும்பக்ரணன் சீயெறிந்த வேலை அநுமான்
தாவிப்பிடித்து முறித்தேறிதல்.

1பட்டனன் பட்டன னென்று பார்த்தவர்
2விட்டுலம் பிடநெடு விசும்பிற் சேறலும்
எட்டின னதுபிடித் திறுத்து நீக்கினான்
ஒட்டுமோ மாருதி யறத்தை யோம்புவான்.

(இ-ள்.) (சுக்கிரீவன்) இறந்தான் இறந்தானென்று பார்த்தவரெல்லாம்
வாய்விட்டுக் கதறுமாறு (அந்தச்சூலம்) பரந்தஆகாயத்திற் சேர்தலும், (அநு
மான்) அதனை எட்டிப்பிடித்து முறித்துப் போக்கினான்; அறத்தைப்பாது
காப்பவனாகியமாருதி, (சுக்கிரீவன்மேல்தாக்கப்) பார்த்திருப்பனோ? (எ - று.)

தருமத்தைப் பாதுகாத்தலின்பொருட்டே வந்துள்ளானாதலால், அறத்
திற்குத்துணையாக வந்துள்ள சுக்கிரீவனுக்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாதவாறு
கும்பக்ரணனெறிந்த சூலத்தைத் தாவிப்பிடித்து அநுமான் போக்கினென்க.
பி-ம்:---1பட்டதுபட்டதுவென்று. 2விட்டழைத்திட. (கசஎஎ)

2௬௧.—சூலம்நீறவோசை.

சித்திர வனமுலைச் சீதை செவ்வியால்
முத்தனார் மிகிலையூ ரறிவு முற்றிய
2பித்தன் வெஞ் சிலையினை யிறுத்த பேரொலி
யொத்தது சூலமன் றிற்ற வோசையே.

(இ - ள்.) அன்று சூலப்படை (அனுமானால்) முறிக்கப்பட்டபோது
தோன்றியவோசையானது,—வியக்கத்தக்க அழகுவாய்ந்த தனங்களை யுடைய
சிதாபிராட்டியின் அழகினால், முத்தியுலகத்திற்குஉரிய திருமாவின் அவதார
மான சூராமபிரான், மிகிலாபுரியிலே, அறிவுசிரம்பிய [லர்வஜ்ஞான]பீத்த

னென்னும்பேரைக்கொண்ட சிவபெருமானது கொடியசிலையை முறித்த போதுதோன்றிய பேரொலியை யொத்தது; (எ-று)—வனப்புமுலையென்பது வனமுலையென்றயிற்று. பி-ம்:--1முருத்தனாமிதிவேமுற்றுபு. 2பித்தனார்வெஞ்சிலை. 3இன்று. (கசஎக)

2சு2.--தும்பகர்ணன் அநுமான் தீறமையை வியந்துகூறுதல்.

நிருதனு 1மனையவ னிலைமை நோக்கியே
கருதவு மியம்பவு 2மரிதுன் கைவலி
அரியன முடிப்பதற் 3கனைத்து நாட்டினும்
ஒருதனி 4யுனையிதற் 5குவமை யாதென்றான்.

(இ - ள்.) அரக்கர்குலத்தவனாகிய கும்பகர்ணனும் அவ்வறுமானதுதிறமையைப் பார்த்து 'எண்ணுதற்கும் சொல்லுதற்கும் அருமையானது உன் கைவலிமை: அருஞ்செயல்களைமுடிப்பதற்கு எல்லாநாட்டினுள்ளும் ஒரு தனிப்பட்டவனாகஉள்ளாய்:(உனது) இத்திறமைவிஷயத்தில் உவமமாகக்கூறு தற்குரியது யாதுஉனது?' என்று (புகழ்ந்து)கூறினான்; (எ - று.)—1இனையவன். 2அவது. 3அனைத்துகாட்டினும். 4நீ. 5உவமம். (கசஅ0)

2சு3.--அநுமனைத் தும்பகர்ணன் அரைகூவ, அநுமான்மறுத்தல்.

என்னொடு பொருதியே வின்னு 1மியானமர்
2சொன்னன 3புரிவலென் றரக்கன் 4சொல்லலும்
5முன்னினி யெதிர்க்கிலே னென்று முற்றிய
பின்னிகல் பழுதெனப் பெயர்ந்து போயினான்.

(இ - ள்.) '(நீ) என்னோடும்பொருவாயாலல் இன்னும் யான் போரில் (நீ)சொன்னவற்றை [சொன்னவாறாக] (போர்)செய்வேன்' என்று அரக்கன் சொன்னவளவில்,— (அநுமான்),— 'முன்பு இனி எதிர்க்கிலேனென்று (போரை) முடித்தபின்பு (உன்னோடு) பொருவது (சொன்னசொல்) தவறிய தாகும்' என்று சொல்லித் (தான் இருந்த இடத்தைவிட்டு) அப்பாற் சென்றான்; (எ-று-) பி-ம்:--1நீயமர். 2சொன்னது. 3புரிதும், புரிவன். 4சொல்லினான். 5முன்னினியெதிர்க்கிலேனென்றுமுற்றிய, முன்னினியெதிர்க்கிலேனென்னமுன்சொன்னேன்; உன்னோடுமெதிர்க்கிலேனென்னவோதினேன். (

2சு4.--நான் தகவிகள்-மீண்டு சுக்கிரீவனும் தும்பகர்ணனும்

பொருதையில் சுக்கிரீவன் உணர்வு நீங்குதலைத் தெரிவிக்கும்.

அற்றது காலையி னரக்க யுயுதம்
பெற்றிலன் பெயர்ந்தில ன்னைய பெற்றியிற்
பற்றினன் பாய்ந்தெதிர் பருதி காண்முனை
எற்றினன் குத்தின 1நெறுழ்வெக் கைகனால்.

(இ - ள்.) அந்தச்சூலப்படை யற்ற காலத்தில் கும்பகர்ணன் வேரூராபு தத்தைப் பெருதவனாயிருந்தும், (அவ்விடத்தைவிட்டு) நிலபெயராகிருந்தான்; அவ்வேளையில், ரூரியுபுத்திரனான சுக்கிரீவன், எதிரேயாய்ந்து (கும்பகர்ணனைப்)

பற்றி வலியகொடியகைகளால் மோதிக்குத்தினான்; (எ - நு.)—அது அந்ந காலையிலென்க. பி-ம்.—1எரியுங்கண்ணினான், எரியுங்கைகளால், (கசஅஉ)

2காரு. அரக்கனு 1நன்றுநின் னுண்மை யாயினும்
தருக்கினி யின்றொடு சமையுந் தானென
நெருக்கினன் பற்றின 2னீங்கொ னுவகை
யுருக்கிய 3செம்பென வுதிரக் கண்ணினான்.

(இ-ள்.) உருக்கியசெம்பைப்போல இரத்தம் குழம்பிய கண்களை யுடையவ னான கும்பகர்ணனும், —‘கின துவீரம்நன்று; ஆயினும், இப்போது (கொண்டுள் ள) செருக்கு, இன்றோடு அடங்கிவிடும்’ என்று சொல்லி, நெருக்கி (அப்பாற்) செல்லவொண்ணு தபடி பற்றினான்; (எ-நு.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் “திரிந்தனர்” என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. தான்-அசை. பி-ம்:— 1நன்றுள தாண்மை. 2கீங்குரு. 3செம்பென. (கசஅந)

2காசு. திரிந்தனர் 1சாரிகை தேவர் கண்டிலர்
புரிந்தனர் நெடுஞ்செருப் புகையும் போர்த்தெழு
எரித்தன 2வுருமலா மிருவர் வாய்களுந்
3சொரித்தன குருதிதா மிறையுந் சோர்ந்திலார்.

(இ - ள்.) (மெல்லச்சுக்கிரீவன் கும்பகர்ணனிடத்தினின்றவியெபட்டன னை, பின்பு அவ்விருவரும்), ---பெரும்போரைவிரும்பினவர்களாய் (ஒருவரை யொருவர்பற்றுமாறு) சாரிகை திரிந்தார்கள்: தேவர்களும் (அப்போது இன் னர் இங்குள்ளாரென்று) காண்முடியாதவராயினர். (அவ்விசையிற்றிந்த தியினல்) புகையும் (திக்குக்களையெல்லாம்) மூடிக்கொண்டமேற்செல்ல இடிக ளெல்லாம்எரிவனவாயின; இருவருடையவாய்களும் குருதியைச்சொரித்தனர்: (அப்படியிருந்தும்), தாங்கள் சிறிதும் சோர்வடையாதவராயினர்; (எ-நு.)— பி-ம்:---1சாரியை. 2உருவெலாம். 3சொரித்தனர். (கசஅச)

2காஎ. 1உறுக்கின ரொருவரை யொருவ 2ருற்றிகல்
முறுக்கினர் முறைமுறை யரக்கன் மொயம்பினற
3பொறுக்கிலா வகைநெடும் புயங்க ளாற்4பிடித்து
இறுக்கின 5னிவன்சிறி துணர்வு மெஞ்சினான்.

(இ - ள்.) (ஒருவர்கையில் ஒருவர் அகப்படாமல் இப்படிவெகுசேர்திரி ந்தபிறகு கும்பகர்ணன் சுக்கிரீவன் என்ற அவ்விருவரும்), ஒருவரையொருவற் பொருந்திநின்ற அத்தடிஞர்கள்: முறைமுறையாகப் போரைச் சினத்தோடு புரிந்தார்கள்: கும்பகர்ணன் வலிமையோடு பொறுக்கமுடியாதபடி (சுக்கிரீவ னைப்) பெரியகைகளாற் பிடித்தழுத்தினான்; இந்தச்சுக்கிரீவன் சிறிது அறிவும் றீங்கினான் [பூர்ச்சித்தான்]; (எ - நு.)—கும்பகர்ணன் வலிமைகொண்டு கை களாலமுத்தச் சுக்கிரீவன் உணர்வுறீங்கினானென்க.-- பி - ம்:--1ஒறுக்கிலர். 2ஒற்றி. 3பொறுக்கலா. 4பிணித்து. 5அவன். (கசஅஜ)

உகௌ.—கும்பகரணன் சுக்கிரீவனைத் தூக்கிக்கொண்டு

ஊக்கிதக்செல்லத் தொடங்குதல்.

மண்டம ரின்றொடு மடங்கு¹மன்னிலாத்
²தண்டலில் பெரும்படை³சிந்துந் தக்கதோர்
 எண்டரு கருமமற் றிதனி னில்லெனக்
 கொண்டனன் போயின னிருநர்⁴கோநகர்.

(இ - ள்.) அரசுத் தலைவனாகிய கும்பகரணன்,—‘(நாம்இவனைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய்விட்டோமானால்) நெருங்கியபோர் இன்றோடுமுற்றுப்பெறும்: அரசனில்லாமையாற் கெடுதலில்லாத (வானரப்) பெருஞ்சேனயானது சிதறிவிடும்: (ஆகையால்), இதனைக்காட்டிலும் தக்கதாகிய ஆலோசித்துச் செய்தற்கு உரிய ஒருதொழில் இல்லையாம்’ என்றுகருதி (அந்தச்சுக்கிரீவனை) இலங்கை மாநகரத்தைநோக்கித் தூக்கிக்கொண்டு செல்லலாயினன்; (எ-று.)--பி-ம்:-1மானிடர். 2திண்டிறம். 3சிந்தத்தக்கதே, இரிந்துசிர்த்திடும். 4கோனகர். ()

உகௌ.—அதுகண்டு வானரர் துயநம், அரக்கர் ஆரவாரித்தல்.

¹உரற்றின ²பறவையை யூறு கொண்டெழுச்
 சிரற்றின ³பார்ப்பினிற் சிந்தை ⁴சிந்திட
 விரற்றுறு கைத்⁵தலத் தடித்து வெய்துயிர்த்து
 அரற்றின ⁶கவிக்குல மரக்க ரார்த்தனர்.

(இ - ள்.) சத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்த(தாய்ப்)பறவையை வல்லாறு பற்றிக்கொண்டுபோய்விடப் பேரொலிபடக்கதறின குஞ்சுகள்போல, (சுக்கிரீவனைக் கும்பகரணன் தூக்கிக்கொண்டுசென்றபோது) கவிக்கூட்டங்கள், (தமது) மனம் முறிந்திட விரல்நெருங்கியகையினொடித்துக்கொண்டு வெப்பமாகப்பெருமூச்சுவிட்டு வாய்விட்டுக்கதறின; அரக்கரோ, (மகிழ்ச்சியினால்) பேரரவாரஞ்செய்தார்கள்; (எ - று.)--பி-ட்:--1உரற்றினப், உரத்தினன். 2பார்ப்பினி. 3பறவையிற். 4நொந்திடா. 5தலநெரித்து. 6வானரம். (கௌஅ)

உ௬௦.—வானவருப் வானநத்தலைவர்களும் வருந்துதல்.

¹நடுங்கின மமரநு ²நாவுலர்ந்து வேர்த்து
 ஒடுங்கினர் வானரர் தலைவ ருண்முகிழ்த்து
³இடுங்கின கண்ணின ⁴ரெரிந்த நெஞ்சினர்
 மடங்கின வாழியிர்ப் பென்னு மாண்பினர்.

(இ - ள்.) அமரரும், நடுங்கி (உடலமெல்லாம்) வேர்த்து நாவுலர்ந்து ஒடுங்கினர்: வானரத்தலைவர், மனம்மகிழ்ச்சிகுன்றி இடுங்கினகண்களையுடையவரும் எரிந்தநெஞ்சையுடையவருமாகி, (இவர்களின்) உயிர்ப்பும்நின்றிட்டன என்று (காண்போர்) கருதுமாறு (தம்மரசன்திறத்து அன்பு) சிறந்திருந்தனர்.

நாவுலர்ந்து வேர்த்தொடுங்கினரென்பதையும் வானரத்தலைவர்க்குக் கூட்டினுமாம். இடுங்கினகண்ணின நெரிந்தநெஞ்சினன் அடங்கினனொழியிர்ப் பென்னுமன்பினர் என்று பின்னிரண்டடிகளிற் பாடமானபோது - (நம் முடைய அரசன்) இடுங்கினகண்ணினனும் எரிந்தநெஞ்சினனுமாகி உயிர்ப்பு

அடங்கியவனானே என்று அவன்திறத்து அன்புகொண்டவராயினர் வானர ரென்க. பி-ம்:--1நடுக்கினன்மாருதி, நடுக்கினமாருதி. 2காவும்வேர்த்தலர் ந்து. 3இடுக்கனம். 4எரியும். (சசஅஅ)

உஎக.—அரக்கன் தூக்கச்சீசேலும் சுக்கிரீவனது வநுணை.

புழுங்கிய வெஞ்சினத் தரக்கன் போகுவான்
அழுங்கலில் கோண்முதத் தரவ மாயினுள்
எழுங்கதி 2ரிவிதன் புதல்வ 3னெண்ணுற
விழுங்கிய மதியென மெலிந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) (மனம்)புழுங்குவதற்குக்காரணமான கொடுஞ்சினத்தையுடைய அரக்கன் போகுபவன்,--வருந்துதலில்லாது [இலேசாகப்] பற்றுத்தன்மையைக் கொண்ட முகத்தையுடைய இராகுவென்னும்பாம்புபோலாயினான்; எழுகின்ற கதிரைக்கொண்ட சூரியனது புத்திரானுகிய சுக்கிரீவன் (யாவரும்) எண்ணு தல்பொருந்த (அரவத்தால்) விழுங்கப்பட்ட சந்திரன்போல மெலிந்து தோன்றினான்; (எ-று.)—பி-ம்:--1சமத்து. 2த்தலைமகன். 3எண்ணற, ஏணற, எண்ணரா.

உஎஉ.—இதுவும் அது.

திக்குற 1விளக்குவான் சிறுவன் நீயவன்
2மைக்கரு நிறத்திடை மறைந்த தன்னுரு
மிக்கதுங் குறைந்தது மாக மேகத்துட்
3புக்கதும் புறத்துமா மதியும் போன்றனன்.

(இ - ள்.) திக்குக்களெல்லாம் செவ்வென விளக்குமாற்தோன்றுகின்றவ னான சூரியனுடையகுமாரான சுக்கிரீவன், தீயவனாகும்பகர்ணனுடைய மேகம்போற்குத்த உருவத்திலே மறைந்த தன்னுருவம் ஒருகால்மிக்கதும் ஒருகால்குறைந்ததுமாகத்தோன்றி, மேகத்திற் புக்கதும் புறத்ததுமான சந்திரனையும் போன்றனன்; (எ-று.)---இச்செய்யுள் "ஒருக்கமர்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின்னே ஒருபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:--1விளக்குவான். 2தக்கரு. 3புக்கதுபுறத்ததா. (சசகஉ)

உஎங.—அருமாள் தும்பகர்ணனோளேதீர்த்துப்போரீசெய்யாது அவன்பின்னே கைபிசைந்துகொண்டுசேல்லுதல்.

ஒருக்கமர் 1புரிசிலே னுன்னொடியானென
நெருங்கிய வுரையினை நினைந்து நேர்கிலன்
கருங்கடல் கடந்தவக் காலன் 2காலன்வாழ்
பெருங்கரம் பிசைசந்தவன் பின்பு சென்றனன்.

(இ - ள்.) கரியகடலைக்கடந்த அப்படிப்பட்ட காலையுடையவானுகிய அரு மாள்,--"யான் உன்னுடன்பொருந்த (இனிப்) போர்புரியேன்" என்று சமீபத் திற்கூறியஉரையினை நினைந்து எதிர்க்காதவனும், யமன்வாழ்கின்ற (தன்) பெருங்கையைப்பிசைந்துகொண்டு அந்தக்கும்பகர்ணன்பின்னே சென்றான். கையிலகப்பட்டார் உயிரொடுக்குவதுபற்றி, 'காலன்வாழ்ப்பெருங்கரம்' என்றது. பி-ம்:--1புரிசிலன், புரிசிலன். 2காலின்சேய், காலின்காதலன். ()

உஎச.—சுக்கிரீவனைக் தும்பகர்ணன் தூக்கிச்சேன்றசெய்தியை .

வானரர் இராமபிரானுக்குத் தேர்வித்தல்.

ஆயிரம் 1பெயரவ னடியில் வீழ்ந்தனர்
நாயக ரெமக்கினி யாவர் 2நாட்டினிற்
காய்கதிரச் 3சிறுவனைப் பிணித்த கையினன்
போயின னரக்கனென் 4றிசைத்த பூசலார்.

(இ - ள்.) (அப்போது வானரர்கள்,--இராமபிரானேனோக்கி),—‘எரிக்கின்றகிரணக்களை யுடைய சூரியனுடையபுத்திரான சுக்கிரீவனைக் கட்டிய கையையுடையவரைய [கையினுறக்கட்டியெடுத்துக்கொண்டு] தும்பகர்ணன்போயினன்: (இனி)நாட்டில்எமக்கு நாயகர் யாவர்?’ என்று பேரொல்யோடு இசைத்தவராய், ஆயிரத்திருமாமக்களையுடையவரான இராமபிரானதுபாதங்களில் வீழ்ந்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:-1பேரவன். 2நாட்டிடை. 3புதல்வனைப். 4உரைக்கும். (சசகஉ)

உஎந.—இராமன் சினக்டொண்டி இலங்கைவாயிலை யடைதல்.

தீயினு முதிர்வுறச் சிவந்த 1கண்ணினுள்
காய்களை சிலையொடுங் கவர்ந்த கையினுள்
ஏயெனு 2மளவினி னிலங்கை மாநகர்
வாயில்சென் றெய்தினுள் மழையின் மேனியான்.

(இ - ள்.) மழைபோன்றதிருமேனியையுடையவரான ஸ்ரீராமன்,--தீயைக்காட்டிலும்விஞ்சச் சென்றமாய்விட்ட கண்களையுடையவனும், எரிக்கவல்ல அம்புகளை வில்லுடனே கொண்ட கையையுடையவனுமாகி, ஒருநொடிப்போதில் இலங்கைமாநகரின் வாயில்சென்று சேர்ந்தான்; (எ-று.)--பி-ம்:-1செங்கனென். 2மாத் திரத்து. (சசகஉ)

உஎசு.—இராமன் சரக்கூடங்கட்டிக் தும்பகர்ணன் செல்லும்வழியைத் துணுத்தல்.

உடைப்பெருந் துணைவனை யுயிரிற் கொண்டுபோய்க்
1கிடைப்பருந் 2கொடிநக ரடையிற் கேடெனத்
தொடைப்பருந் 3பழியின் மாரி 4தூர்த்தற
அடைப்பெனன் றடைத்தனன் விசம்பி னாறெலாம்.

(இ - ள்.) ‘என்னுடைய சிறந்தகண்பனான சுக்கிரீவனை என்னுயிரைக் கொண்டுபோவதுபோற்போய், கொடியோடுவிளங்குகின்ற கிட்டெவதற்கு அரிய நகரையடைந்திடிற் கேடாகும்’ என்றுகருதி, ‘தொடுத்தல்’ பொருத்தினபெரிய அம்புகளின் வருஷத்தினுள்ளிரப்பிநெக்கு அடைப்பேன்’ என்றுசொல்லி-ஆகாய வழியையெல்லாம் அடைத்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)--தொடை-தொடுத்தல். பி-ம்:-1கிடைப்பெருந். 2கடி. 3பெரும். 4தூர்த்திறை, தூர்த்தராய். (சசகச)

உஎஎ.—இராமனது அய்யமுழையால் ஆகாயவழியெல்லாம் அடைபட்டு விடுதல்.

மாதிர மறைந்தன வயங்கு வெய்யவன்

1சோதியின் கிளர்நிலை தொடர்த லோவின

யாதும்விண் படர்க்கில் வியங்கு 2கார்மழை
மீதுதின் 3றகன்றது விசம்பு 4 தூர்த்தலால்.

(இ - ன்.) (இராமனது அம்புகள்) விசம்பை நிரப்பியதனால், திக்குக்க
எனல்லாம் மறைந்தன: விளங்குகின்ற உஷணகிரணஞான சூரியனுடைய
கிரணங்களின் விளங்கும்நிலையும் (பூமியில்) தொடர்ந்துபிரகாசித்தலொழிந்
தது; எதுவும் வானத்திற்செல்லமாட்டா தொழிந்தன; (வானத்திற்) சஞ்
சரிக்கின்ற கருநிறமுள்ளமேகம் மேற்புறத்தினின்ற அகன்றிட்டது; (எ-று.)
--ஒவின = ஒவினது. பி-ம்:--1சோதியும், 2கான்மழை, 3 அகன்றன. 4 தூர்ந்த
தால், தூர்த்தலால். (கசகரு)

2௭௮.—தும்பகருணன் அம்புமதிலைக்கிட்டிக் கடக்கமுடியாது
நீற்றல்.

மனத்தினுங் கடியதோர் 1 விசையின் வான்செல்வான்
இனக்கொடும் பகழியின் மதிலை யெய்தினான்
2நீனைத்தவை 3நீக்குத லருமை 4யின்றெனச்
சினக்கொடும் 5 திறலவன் நிரிந்து நோக்கினான்.

(இ - ன்.) மனத்தினும்விரைவுள்ளதான ஓர் விசையோடு வான்வழியாய்ச்
செல்பவனாய், சினத்துடன் கொடிய வலிமையையுடையவனாகிய தும்பகர்
ணன்,—திரளாகவுள்ள கொடிய (இராம) பாணத்தினாலாகிய மதிலைக் கிட்டி,
ஆராய்ந்து அவற்றை இப்போதுபோக்குதலருமை என்றுகருதித் திரும்பிப்
பார்த்தான்; (எ - று.)

திரிந்துநோக்கியது - பகழிமதில் எவ்வாறுஉண்டாயிற் றென்பதை
புணர்த்தப்பொருட்டாகும். பி-ம்:--1விசம்பின். 2நீனைத்தனன். 3நீக்குதல்.
4நின்றனன், நின்றெனச், நின்றெனச். 5தொழிலவன். (கசகரு)

2௭௯.—தும்பகருணன் இராமனைக் காணுதல்.

கண்டனன் வதனம்வாய் கண்கை 1காலென்ப
புண்டரீ கத்தடம் 2பூத்துப் பொற்கிலை
மண்டலந் தொடர்ந்து 3மண் வயங்க வந்ததோர்
கொண்டநீற் பொலிதரு கோலத் தான்மனை.

(இ - ன்.) தாமரைத்தடாகம்போல முகம் வாய் கண் கை கால்என்று
வழங்குமாறு (தாமரைமலர்கள் தன்னிடத்துப்) பூக்கப்பெற்று, அழகியவில்வட்
டம் தொடரப்பட்டு, பூமியில்விளங்குமாறு வந்துள்ளதொரு மேகம்போல்
விளங்குகின்ற அழகியதிருமேனியையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமனைக் கண்டான்.

கண் கை கா லென்றபேர்பெற்ற தாமரைகளைக்கொண்டு வில்வட்டத்
தைப்பெற்ற கானமேகம் பூமியில்தோன்றுவதுபோல, இராமபிரான் தோன்
நினனென்க: இல்பொருளுவமை. பி-ம்:--1காலினப். 2பூத்தொர்வார், பூத்த
மொர். 3வான், மின், பின். (கசகரு)

2௮0.—தும்பகருணனதுகொடுமை.

1மடித்தவாய் 2கொழும்புகை வழங்க மாறித்தம்

3துடித்தன 4புருவங்கள் 5சுறுக்கொண் டேறிடல்.

6பொடித்ததி நயனங்கள் பொறுக்க லாமைபால்
இடித்தவான் மெழிப்பினு விடிந்த குன்றெலாம்.

(இ - ன். (அப்போ துகும்பகர்ணனுடைய) மடித்தவாயானது கொழு வியபுகையை வெளிப்படுத்த, மாறுபாட்டுடனே வாயிதழ்கள் துடித்தன: புருவங்கள் கோபக்குறியைப்புகொண்டு நெரிந்தேற, நயனங்கள் தீப்பொறியை வெளிக் கக்கின; (அவன்) கர்ச்சித்த பெரிய கர்ச்சனையினால் (அந்த உக்கிரத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாமல் குன்றுகளைல்லாம் இடித்தன; (எ-று.)—பி—ம்:—1 மடித்து, வடித்து. 2 கொடும்புகையைக். 3 துடித்தமார். 4 புருவங்கண். 5 சுறுட்டி. 6 பொடித்தன.

௨௮௧.—இது மதல்ஜிந்துகவிசா - ஒருதொடர்: தும்பகரிணன்
இராமனை நோக்கிக் கழறுவன.

* மாக்கவர் தனும்வலி தொலைந்த வாலியாம்
பூக்கவர் துண்ணியும் போலு 1 மென்றெனைத்
தாக்கவர் தனை 2 யிவன் றன்னை யின் னுயிர்
காக்கவர் தனை 3 யிது காணத் தக்கதால்.

(இ - ன்.) பெரியகவந்தனும் வலியற்றவாலியாகிய புவைப்பறித்துண் னுந்தன்மைபுள்ள குரங்கும் போலுவானென்றுகருதி இரத்தச்சுக்கிரிவனுடைய இனியவயிரைக்காக்குமாறுவந்து என்னைத் தாக்கவந்தாய்: இரத்த உன்செயல் காணத்தக்கது; (எ-று.)—இது காணத்தக்கதால் என்றது - உன்னால் இவனை மீட்கவாகாது: வல்லமைபுடையாயின் மீட்பாயாக: பார்ப்போ மென்ற வாறு. பி—ம்:—1 இன்றெனைத். 2 இன்னெனை. 3 எனக்கழறன்மேயினுன். (௧௪௧௧)

௨௮௨. உம்பியை முனிந்திலே எவனுக்கூர் தியார்
1 தும்பியை முனிந்திலேன் 2 ரொடர்ந்த வாலிதன்
தம்பியை முனிந்திலேன் சமரர் தன்னிலியான்
அம்பியல் சிலையினாய் 3 புகழன் ருதலால்.

(இ-ன்.) அம்புபூட்டிய வில்லையேந்தியவனே! பேரில், யான், உன் தம்பியை முனிந்தேனில்லை; அவனுக்கு வாகனமாயமைந்த தும்பிபோன்றவனான அநுமான முனிந்தேனில்லை; (என்னைத்) தொடர்ந்துவந்த வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரிவனை முனிந்தேனில்லை; (இவற்றிற்குக்காரணம் என்னையெனின்),— (அவர்களை வெல்வது) புகழ்ச்சியன்றாகையால்; (எ-று.)—பி—ம்:—1 நம்பியை. 2 தொடர்ந்து, தோற்ற, நயக்கும். 3 புகழின்றதலால், அழகன்றதலால். (௧௫00)

௨௮௩. தேடினன் நிரிந்தன னின்னைத் 1 திக் கிறந்து
2 ஓடிய துன்படையும்பி 3 யோர்ந்தொரு
பாடுற 4 நடந்தன னனுமன் பாறினன்
ஈடுறு மிவனைக்கொண் டெளிதி னெய்தினேன்.

(இ - ன்.) உன்னைத்தேடித் திரிந்தேன்; உன்படை திக்கைக்கடந்து ஓடியது; உன் தம்பி (அதனை) அறிந்து ஒருபக்கமாகப்பொருந்த நடந்தான்: அதுமன் வலிகெட்டுவிட்டான்; வலியொழுகிய இவனை எடுத்தற்கொண்டு எளிதாகச்

*நாஹம் விராதோ விஜ்ஞேயோ-நகபந்த: கரோநச | நவாலீ நசமாரீச: -
குடும்பர்ஜோஹ மாகத: ||

சென்றேன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 திக்கறிந்து. 2 ஓடின துன், ஓடினவுன். 3 கோர்
தொரு, ஓய்ந்தொரு. 4 மறைந்தனன். (கரு0க)

உஅசு. காக்கிய வந்தின் யென்னிற் கண்டவென்
பாக்கியந் தந்தது நின்னைப் பன்முறை
ஆக்கிய செருவெலா மாக்கி 1 யெம்முனைப்
2 போக்குவன் மனத்துறு காத்தற் புன்களேய்.

(இ - ன்.) (நீ இத்தச்சக்கிரீவனைக்) காக்கும்பொருட்டு வந்தாயென்னின்,
(உன்னைக்) கண்ட என்பாக்கியம் நின்னைத் தந்தது (என்னவேண்டும்): (நான்
முன்பு) பலமுறைசெய்துள்ள போரையெல்லாம் (இப்போது) செய்து எமது
அண்ணலுடையமனத்திலே பொருந்தியகாதலாகிய வருத்தந்தரும் நோயைப்
போக்குவேன்; (எ - று.)—யான் செருவையாக்கிப் பிறகு மனத்துறுகாதற்
புன்களேயோடு எம்முனைப் போக்குவேன் என்று ஒருஅமங்கலப்பொருள்
தோன்றாமறு பாடலமைந்துள்ளமை காண்க. பி-ம்:—1 எம்முனை. 2 கோக்
குவன். (கரு0உ)

உஅரு. 1 ஏதிலெந் திறலினோ யிமைப்பி லோ²ரெந்நிர்
பேதுறு குரங்கையான் பிணித்த கைப்பிணி
3 கோதை வெஞ்சிலையினுற் கோடி விடெனிற
சீதையும் 5 பெயர்ந்தனள் சிறைசின் றுமென்றான்.

(இ-ன்.) படைக்கலத்தாற்செய்யும் கொடியதிறமைவாய்ந்தவனே! தேவர்
கன்முன்னிலையிலே மனங்கலங்கியகுரங்கை[சக்கிரீவனை]யான் பிணித்த கைப்
பிணிப்பை நாணியோடுகூடிய கொடியஅம்பினால் விடுதலைசெய்வாயாயின்,
சீதையும் சிறையினின்று விடுபட்டவனாவான் என்றுகூறிமுடித்தான்; (எ-று.)

இத்தச்சக்கிரீவனை என்கைப்பிணிப்பினின்று மீட்டுக்கொண்டுபோதற்கு
நினக்குவல்லமையுள்ளதாயின், அப்போது நீ சீதையை மீட்டுச்செல்லவல்ல
மைபுடையா யென்பது தேற்ற மென்றவாறு. ஏதி=ஹேதி: வடசொல்.
பி-ம்:—1 ஏதிலெந் திறலினால். 2 கண்முன். 3 கோதில். 4 சிலையினோய்கோள்
விட்டேனெனில். 5 போந்தனள். (கரு0உ)

உஅசு.—இராமபிரான் கூறிய சபதம்.

என்றலு முறுவலித் திராம னியானுடை
இன்றுனை யொருவனை யெடுத்த 1 தோளெனுங்
2 குன்றினை யரிந்தியான் குறைக்கி லேனெனிற
3 பின்றின னுனக்குவிற் பிடிக்கி லேனென்றான்.

(இ - ன்.) என்று (கும்பகர்ணன்) கூறியவுடனே, இராமன் புன்சிரிப்
புச்செய்து, 'என்னுடையஇன்னுயிர்நண்பனை ஒருத்தனை [சக்கிரீவனை] த்
துக்கிச்சென்ற தோளென்கிற குன்றை யரிந்துயான் வெட்டிவீழ்த்தாவிடின்,
உனக்குத்தோற்றவளாய் (ப் பிறகு) வில்லைப்பிடிப்பதில்லை' என்று சபதம்
கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தோளினைக், தோளினைக், 2 குன்றினுமுயர்ந்
தன, குன்றினுமுயரிய. 3 பின்றுவன். (கரு0ச)

2.அள.—இராமபிரான் தும்பகரிணன்மீது அம்புஏவுதல்.

மீட்டவன் 1கரங்களால் விலங்க லாரையை
மூட்டற நீக்குவான் முயலும் வேலையில்
வாட்டலைப் 2பிடர்த்தலை 3வயங்கு வாளிகள்
4சேட்டக நெற்றியி னிரண்டு சேர்த்தினான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கும்பகர்ணன் மீண்டு (தன்) கைகளால் குறுக்கேயமைந்த (அம்பு)மதினைக்கட்டில்லாமல் நீக்கும்பொருட்டு முயல்கின்ற சமயத்தில்,-- (பூரீராமன், தன்) பிடரியிடத்திலே [அம்புறத்தூணியிலே] விளங்குகின்ற வாளின் தலைபோன்ற [கூரிய] அம்புகளிரண்டை உயர்ந்த பார்த (அவனுடைய) நெற்றியிலே பிரயோகித்தான்; (எ - று.)—ஆரை - மதிள்.

1கரங்களால்விலங்கலானையேஎன்ற பாடத்துக்கு-(தன்) கைகளால்விலங்குசாதியினனாகியசுக்கிரீவனை, மூட்டுஅற - தடையில்லாமல், நீக்குவான் - அப்புறப்படுத்தும்பொருட்டு, கும்பகர்ணன் முயல்கையி லென்க. பிடர்த்தலை வயங்கு வாட்டலை வாளிகள்-முதுகில்அம்புறத்தூணியிலுள்ள கூரியஅம்புகள். பி-ம்:--1சரங்களாம்விலங்கலாரையை, கரங்களாம்விலங்கலானையே, சரங்களாம்விலங்கலாரலை. 2விடர்த்தலை. 3வயங்க. 4சேட்டகநெற்றியின். (கடு00)

2.அள.—இராமனப்பாலடிபட்ட தும்பகரிணன்வருணனை.

1சுற்றிய குருதியின் செக்கர்சூழ்ந்தெழு
நெற்றியி னெடுக்கனை யொளிர நின்றவன்
முற்றிய 2கதிர்வன் 3முனைக்கு முந்துவந்து
உற⁴மெழு மருணை துதயம் போன்றனன்.

(இ-ள்.) (அம்புபட்டதலெழுந்து) சூழ்ந்த இரத்தத்தினும் செவ்வானஞ்சுற்றிலுந் தோன்ற, நெற்றியிலீண்டகனைகள் விளங்குகின்ற கும்பகர்ணன்,-- கிரம்பிய [ஆயிரமாகிய] கதிர்களையுடையவனான சூரியன் தோன்றாதற்குமுன்னேவந்து பொருந்தியெழுகின்ற அருணைது உதயத்தை யொத்துத் தோன்றினான்; (எ - று.)

அருணைது உதயத்தையொத்துத் தோன்றினென்ற கூறினராயினும் உதித்த அருணையொத்துத் தோன்றின நெனக் கருத்துக்கொள்க. பி-ம்:--1செற்றிய. 2வெய்யவன். 3முனைக்கமுந்து, முனைப்பின்முன்பு. 4எழு காலையின், எழுதுகிரியின். (கடு0க)

2.அக.—சுக்கிரீவன் உணரீகீழ்பெறும் சூர்ப்பரீணன் புய்ச்சையடைதல்.

குன்றின்வி 1பூருஷியிற் குறித்துக் 2கோத்திழி
புன்றலைக் குருநிரீர் முகத்தைப் போர்த்தலும்
இன்றுயி 3லெழுந்தென வுணர்ச்சி யெய்தினான்
வன்றிற ரேற்றிலான் மயக்க மெய்தினான்.

(இ-ள்.) குன்றினின்றவிழ்கின்ற அருவிபோலப் புல்லிய இடத்தினின்ற [கும்பகர்ணனை நெற்றியிலிருந்து] குறித்துக்கொண்டு கோத்துழியுகின்ற இரத்தநீர் (சுக்கிரீவனுடைய) முகத்தை நிறைத்தலும், இனிய துயிலி

னின்று எழுந்தாலொப்ப உணர்ச்சியை (அவன்) அடைந்தான்; (இதுவரையில் தனது) வலியதிறல் தோற்கப்பெறாதவனான சும்பகருணன், மயக்கத்தையடைந்தான்; (எ - று.)

சும்பகர்ணனது நெற்றியினின்று பெருகிய இரத்தநீர் படவே, நீர்தெனிக் கப்பெற்றான் போலச் சக்கிரீவன் மூர்ச்சைதெளிந்தானென்றவாறு. இச்செய்யுளில் ஒருவன் துன்பமடைய, அதனால் மற்றொருவன் இன்பமடைதலாகிய உலகத்தன்மை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. மூர்ச்சை சும்பகர்ணனையடைய, உணர்ச்சி சக்கிரீவனையடைந்ததென்ற இதில், பரிவ்ருத்தி எனப்படுகின்ற மாற்றலணி தோன்றும். பி - ம்:—1 அருவிபோற். 2 கோத்தாழி. 3 உணர்ந்தென, எழுந்தன. (கரு0எ)

2.கூ0.—உணர்வுபெற்ற சக்கிரீவன் இராமபிரானைக் காணுதல்.

நெற்றியி 1 னின்றொளி நெடி 2 தி மைப்பன
கொற்றவன் சாமெனக் குறிப்பி 3 னுண்ணினான்
சுற்றுற 4 நோக்கினன் நெழுது 5 வாழ்த்தினான்
6 முற்றிய பொருட்கொ 7 முடிவு ஞான்றனை.

(இ-ள்.) (சும்பகர்ணனுடைய) நெற்றியிலே யூன்றிநின்ற மிகவும் ஒளி கொண்டு விளங்குவனவற்றை நெற்றிபொருத்திய இராமனது சாமென்று (தன்) மனத்திற் கருதினவனாய், (சக்கிரீவன்) சுற்றுறப்பார்த்து (உலகத்து) நிரம்பிய பொருட்கொல்லாம் முடிவாக அடைதற்கு உரிய பரம்பொருளின் அமிசமான இராமபிரானைக் கண்டு தொழுது வாழ்த்தினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 நின்றவை. 2 இமைப்பதை. 3 ஞண்ணினான். 4 நோக்கினார். 5 நோக்கினான். 6 முற்றுறு. 7 முடிவிலான்றனை. (கரு0அ)

2.கூக.—சக்கிரீவன் சும்பகர்ணனது முக்கையும் காதையும் கடித்து

எடுத்துக்கொண்டு தம்மவரோடு சேர்தல்.

கண்டன ஞாயகன் றன்னைக் 1 கண்ணுறத்
தண்டலின் மானமு நாணுந் தாங்கினான்
விண்டவ ஞாயுஞ் செவியும் வேரொடுங்
கொண்டன நெழுந்துபோய்த் தமரைக் 2 கூடினான்.

(இ - ள்.) (சக்கிரீவன்),—தலைவனாகிய இராமபிரானைப் பார்த்தான்: பார்த்து நீங்குதலில்லாத மானத்தையும் நாணத்தையும் தாங்கினவனாகி, பகைவனாகிய சும்பகர்ணனுடைய மூக்கையுஞ் செவியையும் வேரோடுகொண்டு எழுந்துபோய்த் தம்மவருடன் கூடினான்; (எ - று.)—மானம் - அகங்காரம். பகைவன்கைப்பட்டமையால், நாண் தோன்றியதென்க. விண்டவன் - பகைவன். இனி, விண்டு-(கடித்து) விள்ளச்செய்து எனினுமாம். பி - ம்:—1 கண்களால், 2 கூட்டினான். (கரு0க)

2.கூஉ.—வானரம் முதலியன மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தல்.

வானர மார்த்தன 1 மழையு மார்த்தன
தானர மகளிருந் 2 தமரு மார்த்தனர்

3 மீனரல் வேலையும் 4 வெற்பு மார்த்தன
வானவ ரோடுநின் றறமு 5 மார்த்ததே.

(இ-ள்.) சுக்கிரீவன் பகைவன தூநாசியையும் செவியையும் வேரோடும் பறித்துக்கொண்டு எழுந்து தம்மிடம்வந்து சேர்ந்ததுகண்டு, வானரங்களெல்லாம் ஆரவாரித்தனர்; (ஸப்த)மேகங்களும் ஆரவாரித்தனர். தேவமாதரும் தம்மவரும் ஆரவாரித்தனர்; மீன்கள் ஒலிக்கின்ற கடலும் மலையும் ஆரவாரித்தனர்; வானவருடனே (ஒருசேரக்கூடி) நின்ற தரும் தேவதையும் ஆரவாரித்தது: (எ-று.)
—பி-ம்:—1 மறையும். 2 தவமுமார்த்தன, தவருமார்த்தனர். 3 மீனவர், மீனர. 4 விண்ணும். 5 ஆர்த்தனே, ஆர்த்தவே. (கடுக0)

2. கூ. 1.—தூராபிரான்மகிழ்ச்சி.

1 காந்திக லரக்கன் வெங் கரத்து ணீங்கிய
ஏந்தலை யகமகிழ்ந் தெய்த நோக்கிய
வேந்தனுஞ் சானகி யிலங்கை வெஞ்சிறை
போந்தன ளாமென்ப பொரும ணீங்கினான்.

(இ - ள்.) கோபிக்குந்தன்மையுள்ள வலிமைபெற்ற அரக்கனாகிய கும்பக்ஷணனுடைய கையிலிருந்து வெளிப்பட்ட தலைவனாகிய சுக்கிரீவனை (கண்ட) மனம்மகிழ்வுற்று (அவனிடத்துள்ள அன்பினால் அவனை) முற்றவும் நோக்கிய இராமபிரானும், (தன்மனைவியாகிய) சானகிப்பிராட்டியார் இலங்கையிற்கொடியசிறையினின்று மீண்டுவந்துசேர்ந்தன னென்னுமாறு துன்பம்நீங்கி மகிழ்வுற்றான்; (எ-று.)—இது, இராமபிரான் தன்னைச்சேர்ந்தோரிடத்துப் பேரன்புகொள்பவனென்பதைப் புலப்படுத்தும். அன்றியும், “குரங்கையான் பிணித்தகைப்பிணி, ... சிலையினுற் கோடிவீடெனில், சீதையும் பெயர்ந்தனர் சிறை” என்று கும்பகர்ணன் கூறியதனாலும் இவ்வாறு இராமபிரான் கருத இடனுண்டு. பி-ம்:—1 காந்திய. (கடுகக)

2. கூ. 1.—தும்பகர்ணனுடைமுத்துச்சேவிகளைச் சுக்கிரீவன்
கவிர்த்து சேன்றதைப்பற்றிய கவிசூற்று.

மத்தகம் பிளந்து 1 மா டுருவ வார்சிலை
வித்தகன் 2 சரந்தொட மெலிவு 3 தோன்றிய
சித்திரம் பெறுதலிற் செவியு மூக்குங்கொண்டு
4 அத்திசை 5 போயின 6 னல்ல தொண்ணுமோ.

(இ - ள்.) நெற்றியைப்பிளந்து பக்கத்தில் உருவிச்செல்லுமாறு நீண்ட வில்வில் இராமபிரான் அம்புகளைத் தொடுத்துவிட்டதனால், (கும்பகர்ணன்) மெலிவையடைந்த அந்தத்தக்கசமயத்தைப்பெற்றதனால், (அவனுடைய) செவியையும் மூக்கையுங்கொண்டு (தமரிருந்த) அந்த இடத்தைப்போய்ச் சேர்ந்தான் (சுக்கிரீவன்: இவ்வாறு) தக்கசமயம் வாய்க்காவிட்டால் (சுக்கிரீவனால்) அந்தக்கும்பகர்ணனது செவிநாசிகளைப்பறித்துச் செல்வதென்பது முடியுமோ? (எ-று.)—பி-ம்:—1 பாபுதிரம்வாயுந்தெழு, பாபுதிரம்வாரவே, 2 சிரந்தெற. 3 தோன்றியச். 4 அத்தலை, இத்திசை. 5 பெயர்ந்தனன் 6 அலாததேயுமோ. (கடுகஉ)

உகூரு.—முரிச்சைதேவிந்த தும்பகர்ணன், தன்முக்குச்சேவிகளைக் கவியரசன்கொண்டு சென்றுவிட்டமையை யுணர்நீதல்.

அக்கணத் தறிவுவர் தணுக வங்கைநின்ற
உக்கணன் கவியர சென்னு முண்மையும்
மிக்குயர்¹நாசியுஞ் செவியும் வேறிடம்
²புக்கது முணர்ந்தன னுதிரப் போர்வையான்.

(இ-ள்.) அப்போது உதிரத்தாற்போர்க்கப்பட்டவனான கும்பகர்ணன்,— அறிவுவந்து தோன்ற, கவிகட்கு அரசனை சக்கிரீவன் (தன்) அகங்கையினின்று அப்பாற்சென்றனென்ற உண்மையையும், மிக்குஉயர்ந்த (தன்னுடைய) நாசியும் செவியும் வேறிடம் புக்கதையும் அறிந்தான்; (எ-று.)—
பி-ம்:—¹மூக்கொடு. ²புக்கவும். (கடுகூஉ.)

உகூகூ.—உதிரம்ஒழுகப்பெற்ற கும்பகர்ணனது வருணனை.

¹தாதுரா கத்தடங் ²குன்றந் தாரைசால்
கூதிர³கா நெடுமழை சொரியக் ⁴கோத்திழி
ஊதையோ டருவிக னுமிழ்வ ⁵தொத்தனன்
மீதுறு குருதியா ரொழுகு ⁶மேனியான்.

(இ-ள்.) மேலேபொருந்திய ஆறுபோன்ற குருதி ஒழுகப்பெற்ற உடம்பையுடையவனான கும்பகர்ணன்,—காவிக்கற்களின் செந்நிறத்தைக்கொண்டபெரியமலையானது, தாரையாகமிக்க குளிர்ச்சியைவெளிப்படுத்துகின்ற பெருமழைபொழிய வெள்ளம்பொருந்தி இழிகின்ற அருவிகளை ஊதையோடும் உமிழ்வதை யொத்தனன்; (எ-று.)

பெருமூச்சுவெளிப்பட இரத்தம்பெருகப்பெற்ற கும்பகர்ணனுக்கு, ஊதையோடு அருவியிழியப்பெற்ற தாதுராகத் தடங்குன்றம் உவமையாம். தாது-இக்கே, காவிக்கல்: வடசொல். ராகம்-செந்நிறம். பி-ம்:—¹தாதுராகத். ²குன்றத். ³வானெடு. ⁴கோத்துழி. ⁵ஒத்தன. ⁶மேனியே. (கடுகசு)

உகூஎ.—கும்பகர்ணன் சினங்கொள்வந்தல்.

எண்ணுடைத் ¹தன்மைய னிணைய வெண்ணிலாப்
பெண்ணுடைத் தன்மைய தாய பீடையாற்
புண்ணுடைச் ²செவியொடு மூக்கும் ³பொன்றலாற்
கண்ணுடைச் ⁴சுழிகளுந் குருதி ⁵கால்வன.

(இ-ள்.) ஆராய்தலைக்கொண்ட தன்மையுடையனான கும்பகர்ணன், இவ்வாறான நிலையினைஎண்ணுதலில்லாமல் (இராவணன்) பெண்ணைக்கவர்ந்து கொண்ட தன்மையதாகிய தவற்றினைச்செய்தமையால் (நேர்ந்தபோரிலே தனது) புண்ணையுடையசெவியுடனே மூக்கும் அழிதலால், (அக்கும்பகர்ணனுடைய) கண்ணுடை வட்டங்களும் குருதியைக் கால்வனவாயின; (எ-று.)

இராவணன் ஆராய்ச்சியின்றி ஒருபெண்ணைக் கவர்ந்ததொற் போர்நிகழ், அப்போரில் கும்பகர்ணனுக்குச் செவியொடுகாசியும்இழக்கேர்த்தது; அதனை

நீனையவே, இப்போது சும்பகர்ணன துகண்களில் ரோஷத்தினால் குருதி வெளிப்படுவதாயிற்றென்பதாம். பி-ஓ:—1தன்னிலையினைய, தன்மையவாய, தன்மையதாய. 2செவிரெடு. 3போனவாய்ப், போனவன். 4குழிகளும், துணை ரெடுங். 5கான்றவே. (கடுகடு)

உகூஅ.—தும்பகர்ணன் அப்போது அடைந்தநிலை.

ஏசியுற் றெழும்விசும் பினரைப் பார்க்குந்தன்
நாசியைப் பார்க்குமுன் னடந்த 1நாளுடை
வாசியைப் பார்க்கு²மீம் மண்ணைப் பார்க்குமாற்
சிசி³யுற் றதுவெனத் தீயு 4நெஞ்சினான்.

(இ-ள்.) (தனக்கு) நேர்த்ததைக்குறித்து சீசீ என்றுசொல்லீத் திகின்ற நெஞ்சையுடையவனான சும்பகர்ணன்,—ஏசிக்கொண்டுஎழுதின்ற வான வரைப் பார்ப்பான்; தன்னாசியைப் பார்ப்பான்: கீழ்கடந்தகாளின்வாசியைப் பார்ப்பான்; இந்தப்பூமியைப்பார்ப்பான்; (எ-று.)—பூமியைப்பார்த்தல், நாணக் குறி. பி-ஓ:—1நாணுடை. 2பின். 3உற்றுள்ளதெனத். 4சிர்த்தையான். (கடுகக)

உகூக.—பொருமாறு தும்பகர்ணன் கேட்கமும் வாழங்கி கொள்ளுதல்.

என்முகங் காண்பதன் முன்ன 1மியானவன்
தன்முகங் 2காண்பது சரதந் 3தானெனப்
பொன்முகங் காண்பதோர் தோலும் போரிடை
வன்முகங் காண்பதோர் வாளும் வாங்கினான்.

(இ-ள்.) என்னுடையமுகத்தை (இராமன்) காண்பதற்குமுன்பே யான் அந்தஇராமன துமுகத்தை (இவ்வாறாக) [நாசியும்செவியும்அற்றதாகக்] காண்பது நலமென்று கருதி, பொன்மயமானமுகத்தைக்கொண்டதொரு கேடகத்தையும், போரில்வலியமுகத்தைக்கொண்டு பொருவதான ஒருவானையும் எடுத்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—வாங்கினான் என்பதற்கு - பேய்கள்சுமந்து கொண்டவர அவைகளிடத்தினின்று வாங்கிக்கொண்டான் என்று பொருள் கூறவதுமுண்டு. சரதம்=ஸரலம்: இதுவும் அடுத்தபாடலும் பலபிரதிகளில் இல்லை. பி-ஓ:—1யானிவன். 2காண்பதே. 3நன்றெனப். (கடுகவ)

உ௦௦.—இனி, தும்பகர்ணன்செய்யும் ஆர்ப்பாடங்கார் ஏழுகவிக்களிற் கூறப்படுகின்றன.

விசினன் கேடகம் விசும்பின் மீனெலாம்
கூசின வமரரும் குடர்குழம்பினார்
காய்சின வரக்கனுங் 1கனன்ற போதவன்
நாசியுஞ் செவியும்வெங் குருதி நின்றவே.

(இ - ள்.) கேடகத்தை(ச் சும்பகர்ணன்) தூக்கியெறிந்தான்; வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களெல்லாம் (அதன்ஒளியைக்கண்டு) கூச்சமடைந்தன; தேவர்களும் குடற்குழப்பங் கொண்டார்கள்; கோபிக்குஞ்சினத்தை இயற்கையாகவேகொண்ட சும்பகர்ணன் கோபத்தைமிகுதியாகக்கொண்டபோது அங்

தற்கும்பகர்ணனுடைய மூக்குஞ்செவியும் இரத்தத்தைவெளிக்கக்கின; (எ-று.)
 --கோமித்ததனால் இரத்தம்பொங்கி அறுபட்ட னாசிசெவித்தொளைகள்வழி
 யாகவழிந்தனவென்க. பி-ம்:--1கன்னம். (கடுக௮)

௩௦௧. ஆயிரம் பேய்சுமர் தளித்த தாங்கொரு
 மாயிருங் கேடக 1மிடத்து வாங்கினான்
 பேயிரண் டாயிரஞ் சுமந்து பேர்வதோர்
 2காயொளி வயிரவாட் பிடித்த கையினான்.

(இ - ள்.) இரண்டாயிரம்பேய்கள் சுமத்துசெல்வதாகிய எரிக்கும்ஒளி
 யையுடைய வயிரவாடாப்பிடித்த கையையுடையவனாகிய சும்பகர்ணன்,—
 ஆயிரம்பேய்சுமர் து ஆங்குவர் துகொடுத்ததாகிய ஒருமிகப்பெரிய கேடகத்தை
 இடப்புறத்தால் வாங்கினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1எடுத்தது. 2காயொரி. (கடுக௯)

௩௦2. விதிர்த்தனன் விசினன் விசும்பின் மீனெலாம்
 உதிர்த்தன னுலகினை யனந்த னுச்சியோடு
 அதிர்த்தன னூர்த்தன னூயிரம்பெருங்
 கதிர்த்தனஞ் சூழ்வட வரையின் காட்சியான்.

(இ - ள்.) ஆயிரமென்கிற மிக்ககிரணங்களைக்கொண்ட சூரியமண்டலம்
 சுற்றிவருகின்ற மேருமலைமென்னத்தக்க தோற்றத்தையுடையவனான சும்ப
 கர்ணன்,—(கேடகத்தை)அசைத்து(மேல்)வீசி வானத்திலுள்ள மீன்களையெ
 ல்லாம் உதிர்த்தான்; (அன்றியும்), ஆதிசேஷனுடையஉச்சியுடனே இவ்வுல
 கினை அதிர்ச்செய்தான்; ஆரவாரஞ் செய்தான்; (எ - று.) (கடு20)

௩௦௩. விசின கேடக முகத்து வீங்குகால்
 கூசின குரக்குவங் குழுவைக் கொண்டெழுந்து
 ஆசைக டோறும்விட் டெறிய 2வார்த்தெழும்
 ஓசை3யொண் கடலையுந் திடர்செய் தோடுமால்.

(இ - ள்.) விசியெறிந்த கேடகத்தின்முகத்திலிருந்து மிக்குத்தோன்றிய
 காற்றானது, அச்சங்கொண்டகுரங்குகளின் கொடியகூட்டத்தைக் கொண்டு
 சென்று திக்குக்கள்தோறும்விட்டுஎறிய, (அவைகள்), ஆர்த்தெழுகின்ற ஓசை
 யைக் கொண்ட ஒள்ளியகடலையும் திட்டாகச்செய்தவண்ணம்ஓடுவனவாயின.

கேடகத்தினின்று தோன்றியகாற்று வானரக்குழுக்களைத் தூக்கிக்கொ
 ண்டு கடலிடையே போடச்செய்ய, அவ்வானரக்குழுக்களால் கடல் திட்டா
 யிற் றென்க. பி-ம்:—1விசினன், விசிய. 2ஆர்த்தெழுத்து. 3வெங். (கடு௩௧)

௩௦௪. போயின கேடகம் போக நோக்கினன்
 ஆயிரம் பெயரவ னறியு முன்பவன்
 பேயிரண் டாயிரம் பேணுங் கேடகம்
 ஏயெனு மளவினி லெய்தச் சென்றதால்.

(இ - ள்.) ஆயிரத்திருநாமங்கையுடையவனான அந்தபுரீராமன், (பிறர்)
 அறிவதற்கமுன்பு,(வானத்திற்)சென்ற கேடகத்தை(த் தன்விற்கொழிலால்)

போகச்செய்தான்: இரண்டாயிரம்பேய்கள் பேணிக்கொணர்ந்த (மற்கொரு) கேடகமானது ஏயென்னுமாத் திரத்திற்குள் (அவ்வாக்களை) அணுகவந்தது; (எ - று.)—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளி லில்லை. (௧௫௨௨)

௩௦௫.தோலிடைத் தூக்கவுந் 1 துகைக்க வஞ்சுடர்
வேலுடைக் கூற்றினாற் 2 றுணிய வீசவுந்
3 காலுடைக் கடலெனச் சிந்திக் 4 கைகெட
வாலுடை நெடும்படை யிரிந்து மாய்ந்ததால்.

(இ - ள்.) கேடகத்தை இடையே செலுத்தலாலும், (தன்காலினால்) துகைத்தலினாலும், சுடரையுடையவேலின்வடிவத்தைக்கொண்ட யமனால் துண்டிடவீசுவதனாலும், சண்டமாருதத்தினால் உடைதலைக்கொண்ட கடலைப்போல, வாலையுடைய மிக்ககுரங்குச்சேனை, சிதறி(த் தம்)செயலற நிலைகெட்டு ஒழிந்தது; (எ - று.)—ஆல் - அசை. பி-ம்:—1 துகைத்தவெஞ். 2 வீசவீசவும். 3 காலிடைக். 4 கைக்கெடா. (௧௫௨௩)

௩௦௬.ஏறுபட்டது1 மிடை யெதிர்த்து னோரொலாந்
கூறுபட்டதுந்கொழுந் குருதி 2 கோத்திழிந்து
ஆறுபட்டதுநில மனந்த 3 னுச்சியுந்
சேறுபட்டதுமொரு கணத்திற் 4 தீர்ந்தவால்.

(இ-ள்.) (ஆபுதம்)வீசப்படுதலைப்பொருத்தியதும், (அதனால்)போர்க்களத்திலெதிர்த்துள்ளவரெல்லாம் துண்டிந்துண்டமாகியதும், மிக்கஇரத்தம்(வெள்ளமாகக்)கோத்துக்கொண்டு பெருகி ஆறுதோன்றியதும் நிலத்துடனுள்ள அனந்தனுச்சி சேறுபட்டதும் ஒருகணப்போதில் முடிந்தன; (எ - று.)—உச்சியும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. பட்டதும், உம்மை - எண்ணப்பொருளான. ஏறுதல் - வடுப்படுதல்: அதற்குக் கருவி யாதலால், படைக்கலம் 'ஏறு' எனப்பட்டதுஎன்றலுமாம். பி-ம்:—1 மிடைந்து. 2 கோத்தெழுந்து. 3 உச்சியில். 4 தீர்ந்ததால். (௧௫௨௪)

௩௦௭.—அப்போது சாம்பவான் இராமபிரானிடம் தும்பக்கிணை உபேட்சிக்கலாகாடுனல்.

1 இடுக்கிலை 2 யெதிரினி யிலனை யிவ்வழித்
தடுக்கிலை யாமெனிற் குரங்கின் றானையை
ஒடுக்கினை 3 யரக்கனை யுயர்த்தி னுயென
முடுக்கின னிராமனைச் சாம்பன் 4 முன்பினான்.

(இ - ள்.) 'இனி (இதற்குச்) சமானமான இக்கட்டானசமயம்,(உண்டாகப்போவது) இல்லை: இப்போது இவனைத் தடுக்காமற்போவாயானால், குரங்கின்சேனையை ஒடுக்கினவனாய், அரக்கனை வலிகொள்ளும்படிசெய்தவனாவாய்' என்றுசொல்லி, இராமபிரானை வலிமையுள்ளவனாகிய சாம்பன் (பொரத்) துண்டினான்; (எ-று.)-பி-ம்:--1 இடுக்கினி. 2 எதிரினி, எதிரினி. 3 அரக்கரை. 4 முன்னியே. (௧௫௨௫)

100அ.—இராமபிரான் தும்பகர்ணனுள்ளவிடத்தை யணுகநடத்தல்.

அண்ணலுந் தானையி னழிவு மாங்கவன்
திண்ணெடுங் கொற்றமும் வலியுந் சிந்தியா
நண்ணின னடந்தெதிர் நமனை யின்றிவன்
1கண்ணிடை நிறுத்துவ னென்னுங் 2கற்பினுள்.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய இராமபிரானும், (வானரச்)சேனை யினழிவையும், அப்போது அந்தக்கும்பகர்ணனுக்கு உண்டான உறுதியான மிக்ககொற்றத்தையும் வலிமையையும் சிந்தித்து, ‘(இதுவரையில் அச்சத்தி னால் மறைந்துநின்ற)யமனை இன்றைக்கு இவனுடையகண்ணுக்கு எதிரே நிறுத் துவேன்’ என்ற கருத்தைக் கொண்டவனாய், (அந்தக்கும்பகர்ணனுக்கு) எதிராக நடந்து கிட்டினான்; (எ - று.)—இது ‘ஆறினேடு’ என்ற அடித்தபாடலுக்குப் பின் சிலபிரதிகளி லுள்ளது. பி-ம்:—1கண்ணெதிர். 2கற்பினால், காட்சியால்.

100ஆ.—இன், ஐந்துகவிகள் இராமதும்பகர்ணர்களின் போரையத் தெரிவித்துப்.

ஆறினே 1டேமுகோ லசனி யேறென
ஈநிலா விசையன விராம னெய்தனன்
பாறுகு சிறையென விசம்பிற் பாறிட
நூறினான் வாளினு னுணங்கு 2கல்வியான்.

(இ - ள்.) பதின்மூன்றுபாணங்கள் பேரிடிபோல எல்லையில்லாத வேக முடையவற்றை இராமன் எய்தான்; நுட்பமான (போர்க்) கல்வியை யுணர்ந்தவ னான தும்பகர்ணன், பருந்து உருக்கின்ற இறகுசட்டைபோல ஆகாயத்திற் சிதறிமெப்படி (அவற்றைத் தன்) வாளினுற் பொடியாக்கினான்; (எ - று.)— 1ஆறு. 2கேள்வியான். (கடுஉஎ)

100ஆ. ஆடவர்க் கரசனுந் 1தொடர வவ்வழிக்
கோடையிற் கதிரெனக் கொடிய கூர்ங்கனை
2ஈடுறத் தூர்த்தன னவையு மிற்றுக்க
கேடகப் புறத்தினுற் கிழியச் 3சிந்தினுள்.

(இ-ள்.) புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீராமனும், தொடர்ச்சியாக அப்போது கோடைக்காலத்துச்சூரியன்போற் கொடிய கூரியகணைகளை வலிமைபொருந் தச் செலுத்தினான்; அவைகளும் முறிபட்டுவிழவும் கிழியவும் கேடகத்தின் பின்புறத்தினால் (தும்பகர்ணன்), சிந்தச் செய்தான்; (எ - று.)—1சிந்தினான் = சிந்துவித்தான். பி-ம்:—1அணுகி. 2ஊடுற. 3வீசினான். (கடுஉஅ)

100ஆ. சிறுத்ததோர் முறுவலுந் தெரியச் செங்கணன்
1மறித்தொரு வடிக்கனை 2தொடுக்க 3மற்றவன்
ஒறுத்தொளிர் வாளெனு முரவு நாகத்தை
4அறுத்தது கலுமுனி னமர 5ரார்க்கவே.

(இ - ள்.) சிறியதாகிய ஒப்பற்ற சிரிப்புந்தோன்ற, செந்தாமரைக் கண் ணாகிய இராமன், மீண்டு ஒருகூரியகணையைப் பிரயோகிக்க, (அது) அர்

தந்தும்புகர்ணனுடைய வெட்டி விளங்குகின்ற வானென்றிழ, வலியாகாததை அமரர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்யக் கருடனைப்போல் அறுத்து வீழ்த்தியது; (எ - று.)—மற்று-அசை. சிறுத்தது என்று அடைமொழிவந்ததனால், முறுவல்சிரிப்பையே காட்டிற்று. முறுவலும்என்றஉம்மை சினமேயன்றி என்றபொருளைக் காட்டும். 1-ம்:—1மறுத்து. 2தொடுத்தது. 3மற்றதல். 4அறுத்ததல். 5ஆர்த்தெழு, பார்க்கவே. (கடுஉக)

1.கஉ. அற்றது தடக்கைவா ளற்ற தில்லென
மற்றொரு வயிர¹வாள் கடிதின் வாங்கினான்
முற்றினன் முற்றின ²னென்று முன்புவந்து
உற்றன னாழித்தீ யவிய ள்துவான்.

(இ-ள்.) ஊழித்தீயவியும்படி பெருமூச்சுவிடுபவனாகிய அத்தக் ரும்பகர்ணன்,—பெரியகையிற்பிடித்த வாள்அறுப்புண்டதானதுஅற்ற தில்லையென்று (கண்டவர்) கருதும்படி மற்றொருவயிரவானைக் கடிதாதக்கையிற்கொண்டு, (யாவரையும்) முடித்துவிட்டேன்முடித்துவிட்டேனென்று சொல்லியவண்ணம் முன்னேவந்துநின்றான்; (எ - று.)—1-ம்:—1வாட். 2என்ன. (கடுஉ0)

1.கஉ.1 அந்நெடு வானையுந் துணித்த வாண்டகை
பொன்னெடுங் கேடகம் புரட்டிப் போர்த்ததோர்
நன்னெடுங் கவசத்து நாம வெங்கலை
2மின்னெடு நிகர்ப்பன பலவும் வீசினான்.

(இ - ள்.) அந்தப்பெரியவானையும் (தன்னம்புகளால்) துண்டித்த ஆண்மைக்குணமுள்ளவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—(அவனுடைய) பொன்னெடுங்கேடகத்தைவும் வீழ்த்தி, (அவனுடைய) போர்த்துக்கொண்டிருந்ததொரு கல்ல, பெரிய கவசத்திலே அச்சத்தைவிளைக்கவல்லவனவும் மின்னலையொப்பனவும் [மிதவிளக்குவனவும்] ஆன கொடிய அம்புகள் பலவற்றையும் சிந்தினான்; (எ-று.)—1-ம்:—1 அன்னெடு. 2மின்னென மிளிர்வன. (கடுஉக)

1.கசு.—அப்போது இராவணன் அனுப்பிய சேனை வந்துசேர்தல்.

அந்தர மன்னது நிகழு ¹மவ்வழி
இந்திரன் றமரொடு மிரிய ²லெய்திடச்
³சிந்துவுந் தன்னிலை ⁴சூலையச் சேணுற
வந்தது தசமுகன் விடுத்த மரப்படை.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டகேடு நிகழ்கின்ற அச்சமயத்தில்த், தேவேந்திரனும், தம்மவரொடு நிலகெட்டுடையும், கடலும் தன்னிலைகூல்துபோதவும் தசமுகன் அனுப்பிய பெருஞ்சேனை வெகுதூரத்தினின்ற (நெருங்க) வந்தது.

சேணுற-வானத்திலுற என்பாருமுளர். 1-ம்:—1 அவ்வயின், வேலையில். 2போயிட. 3சிந்திரம். 4காணச்சேணுற, காணச்சிறியே. (கடுஉஉ)

1.கரு.—சமயத்துக்கேசனைவந்ததன் வருணனை.

1வில்வினை யொருவனு மிவனை ²வீட்டுதற்கு
ஒல்லினை யி துவெனக் கருதியூன் றினான்

3வல்வினை 4தியென 5வந்த போதொரு
நல்வினை பொத்தது நடந்த தானையே.

(இ-ள்.) வீற்றொழில்லில் ஒப்பற்றவனை இராமபிரானாய்,—ஐயுறவுப
காணனைக் கொல்லுதற்கு ஏற்றதொழில்செய்தற்குத் தக்ககாலம் இதுஎன்று
மன் தீநிலாழிந்து கருதினான்;(அப்போது)கடந்துசேர்ந்ததானையானது,—வலிய
நிலினை தீப்போல (ஒழிக்க)வந்தபோது (அதனைத் தடுக்கத்தக்கநீ ரென்று
சொல்லுதற்குஏற்ப வந்த) நல்வினையையொத்தது; (எ - று.)—பி-ம்:--1வீல்
வினை. 2வீடுதற்கு. 3பல்வினை. 4தியென. 5பரந்த. (கடுநக.)

உககா.--வந்தசேனை தும்பகர்ணனைத் திரண்டுகாக்க, இராமபிரான்
அவற்றைப் போர்க்குக் கடிதுவருகவேனல்.

கோத்தது புடைதொறுங் குதிரை தேரொடாள்
1பூத்திழி மதமலை மிடைந்த போர்ப்படை
காத்தது 2கருணனைக் 3கண்டு மர்யமாக்
4கூத்தனும் வருகெனக் கடிது 5கூவினன்.

(இ - ள்.) குதிரையும், தேரும், ஆளும், தோன்றிப்பெருகுகின்ற மதநீ
ரைக்கொண்ட மலைபோன்றயானையும் ஆகிய நெருங்கிய போர்செய்யவல்ல
(சதுரங்க)சேனையும்,பக்கங்களிலெல்லாம் திரண்டதாகிக் கும்பகர்ணனைக் காட்
கத்தொடங்கிற்று;(அது)கண்டு மாயக்கூத்தனை திருமாவின் அவதாரமான பூநீ
ராமனும் கடிதுவருகஎன்று(அப்படையை) அழைத்தான்; (எ-று.)—மதமலை-
அடையடுத்தவமவாகுபெயர். பி-ம்:--1போர்த்தொழில். 2கன்னனை, கண்
னை. 3கண்ட. 4கூற்றினும். 5கூடினன், கூறினன். (கடுநக.)

உககா.--வந்தசேனையை இராமபிரான் எதிர்க்குநிற்பல்.

சூழிவெங்க கடகரி புரவி தூண்டு 1மால்
2ஆழியந் தேரொடு மிடைந்த வார்கவி
ஏழிரு கோடிவந் தெய்திற் றென்பரால்
ஊழியி நெருவனு மெதிர்சென் றூன்றினன்.

(இ - ள்.) முகபடாத்தையணிந்த விரும்பத்தக்க மதநீரொழுதப்பெற்ற
யானையும் குதிரையும் தூண்டப்படுகின்ற பெரிய சக்கரத்தைக்கொண்ட அழ
கியதேருடனே நெருங்கிய பதினான்குகோடிசமுத்திரஞ் சேனை வந்துசேர்ந்
தது; ஊழிக்காலத்திலும் அழியாதுநிப்பவனாகிய திருமாவின்மிசமான பூநீராம
னும்,எதிரேபோய் எதிர்த்துநின்றான்; (எ-று.)--ஆர்கலி-சமுத்திரமென்பதன்
பரியாயம்.சமுத்திரம்-பேரென். இனி, சமுத்திரம்போன்ற பதினான்குகோடி
சேனையுமாம். கோடிஎய்திற்று - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். பி-ம்:--1தேர்.
2ஆழியபெரும்படை, ஆழிவெம்பெரும்படை. (கடுநக.)

உககா.--தும்பகர்ணன் துலப்படைகொண்டீ போர்வருதல்.

கால்முன் காலனும் கணக்கி ரீமையும்
1முன்முன் நிலையென வகுத்து முற்றிய
ஒல்லும் 2நாகமும் விசம்பு நகிருதன்
சுலமொன் றாக்கனும் 3வாங்கித் தோன்றினன்.

(இ-ள்.) (ஆயுட்)காலவெல்லையும் யமனும் கணக்கில்லாதநீமைபும் என்ற இத்தமலகாரணம் மூன்று இலையாக அமைக்கப்பெற்று (ப்படைபுருவம்) முற்றியுள்ளதும், மண்ணுலகம் பாதாளம் விசம்புள்ள மூன்றையும் அழிக்கவல்லதுமான சூலமொன்றை அரக்கனும் கையிற்கொண்டு தோன்றினான்; (எ - று.)

எதிர்ப்பவர்களைச் சித்திரவதை செய்து அவர்களின் ஆயுட்காலத்தை யமனுதவியாற்போக்குவது சூலமென்பது, முன்னிரண்டடி களாற்கூறிய விசேஷணத்தின் கருத்து. சூலத்திற்குள்ளமூவிலைகள் காலம் முதலியன போலுமென வருணித்தார்: தந்திரிப்பேற்றவன். பி - டி:--1 மூலமுமினை, மூலமுமிலை. 2 நாகரும், 3 ஏந்தி. (கடுகக)

வேறு.

க.கக.-இராமபிரானுடைய அம்புகளினால் சேனைகள் மாண்டொழிந்தமை ஆறு கவிகளாற் கூறப்படுகின்றது.

1 அரங்கி டந்தன வறுகுறை நடிப்பன வல்லவென் றிமையோரும்
மரங்கி டந்தன மலைக்குவை 2 கிடந்தன வாமென மாறாடிக்க
3 கரங்கி டந்தன காத்திரங்கி டந்தன கறைபடும் படிசுவவிச்
சிரங்கி டந்தன கண்டனர் கண்டில 4 ருயிர்கொடு திரிவாரை.

(இ - ள்) இமையவரும், —போர்க்களத்திலே (இராமபாணத்தால்) அறுத்துவிழ்த்தப்பட்டனவான (தலை)யற்ற உடற்குறைகள் நடிப்பனவல்ல' என்றும் 'மரத்துண்டங்கள் கிடந்தன; (அன்றி) மலைக்குவியல்கள் கிடந்தனவாம்' என்றும் மாறாடிக்க (கூறுமாறு) கரங்களோடு கூடியனவான (வீரரின்) உடல்கள் கிடந்தனவற்றையும், (இரத்தக்) கறைபடும்படி (மண்ணைக்) கவ்விக்கொண்டு (அவர்களின்) சிரங்கள் கிடந்தவற்றையும் காணலாயினர்: உயர்கொடுதிரிபவரைக் காணமாட்டாதவராயினர்; (எ - று.)

இராமசரத்தால் எதிர்த்தார் தலையறுப்புண்ண, நடிப்பனவான அவ்வூடல்கள் 'அறுபட்ட அடிமரமோ? அல்லது மலைக்குவியலோ?' என்று தேவர்களும் மருளும்படி ஒருபுறம் இருக்க, அவர்களுடைய சிரங்களும் மண்ணைக் கவ்விக்கொண்டு உதிரக்கறைபுடன் இருந்தனவென்றவாறு. கரங்கிடந்தன என்ற இடத்திலுள்ள கிடந்தன என்பது காத்திரத்திற்கு அடைமொழி. இனி, கரங்கிடந்தன - கரங்கிடந்தவற்றையும் என உரைப்பாருமுனர். அரங்கு - போர்க்களம். இடத்தல் - அறுத்துவிழ்த்தப்படுதல். பி - டி:--1 அரங்கிடஞ்செகம், அரங்கிடஞ்செய. 2 கிடந்தென. 3 கரத்திடந்தன. 4 உயிரொடுந். (கடுகஎ)

க.20. இற்ற வல்லவு மீர்ப்புண்ட வல்லவு 1 மிடையிடை முறிந்தெக்குந், துற்ற வல்லவுந் 2 துணிபட்ட வல்லவுஞ் சுடுபொறித்தொகை தூவி, வெற்ற வெம்பொடி யாயின வல்லவும் வேறென்று நூராகி, 3 அற்ற வல்லவுந் கண்டிலர் படைக்கல மடுகளாற் திடீராக.

(இ-ள்.) கொல்லுகின்ற போர்க்களம் மேடாகுமாறு, முறித்துபோயின வல்லாதனவும், (இரத்தப்பெருக்கால்) இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டன வல்லாதனவும், இடையிடையே முறித்து எல்லாவிடங்களையும் துர்த்தன வல்லாதனவும், துண்டுபட்டனவல்லாதனவும், சுடுகின்ற தீப்பொறித்திரைச் சிந்தியுண்ணம் வெறுமையாக வெவ்விய பொடியாகிப் பேரயினவல்லாதன

30.—குட்பகுணவழிப்பட்டலம்

ஷம், வெவ்வேறான தூறுதண்டுகளாகி அற்றுப்போயினவல்லாதனவுமான படைக்கலங்களை, (எவரும்), காணமாட்டாதவராயினர்; (எ - று.)

இறுதல்முதலியன அடைந்த அரக்கர்ப்படைக்கலங்களால் அந்த அமர்க்களம் பெருமேடாயிற் றென்றவாறு. அரக்கவீரர்களின்படைக்கலங்கள் இறுதல்முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒருநிலையையடையாது செவ்வனையிருப்பது எதுவும்காணப்படவில்லை யென்க. பி - ம்:---1 இடைமுறிந்தெங்கெக்கும். 2 துணிபடவல்லவும். 3 இற்ற. 4 ஆகி. (கருநக)

நூ.க. படர்ந்த கும்பத்துப் பாய்ந்தன பகழிகள் 1 பாகரைப் பறிந்தோடிக், குடைந்து வையகம் புக்குறத் 2 தேக்கிய 3 குருதியாற் குடர்சோரத், 4 தொடர்ந்து நோயொடுந் துணை 5 மருப் பிழந்துதங் காத்திரந் துணியாகிக், கிடந்த 6 வல்லது 7 நடந்தன கண்டிலர் கிளர் 8 மதக் கரியெங்கும்.

(இ - ள்.) பரவிய (தமது) கும்பத்தலத்திலே பாய்ந்தனவான (இராம) பாணங்கள் குடைதலினாலே, பாகரைக் கைகடந்துஒடி, பூமியிலேமிகுதியாகப்புகுந்து தேங்குமாறுபெருகிய இரத்தத்தினுற் குடல்சோர மரணமோ யோடும் தொடர்ப்பெற்று, இரட்டைத்தந்தங்களையும் இழந்து, தமதுஉடலும் துண்டுபட்டுக்கிடந்தனவேயல்லாமல் (உயிருடன் இனிது) நடந்தனவான மிக்க மதரோமுகப்பெற்ற மலைபோன்ற யானைகளை எங்கும் கண்டிலர்; (எ - று.)

இதனால், யானைகள் பட்டமையைக் கூறினர். கும்பம் - யானையின்தலை மீது இரண்டுபானைபோன்றிருக்கும் உறுப்பு. பி-ம்:—1 பரந்தது, அபரத்தைப், பாதத்தைப், பாகத்தைப், பானத்தைப். 2 தாக்கிய. 3 குருதிய, குருதிகள். 4 தொடர்ந்தகையொடும். 5 மருப்பிளவொடும். 6 அல்லவும். 7 நடந்தது. 8 மதகரி யெங்கும்; மதக்கரியெல்லாம், மதகரியெல்லாம். (கருநக)

நூ.உ. வீழ்ந்த 1 வாயின 2 விளிவுற்ற பதாகைய வெயிலுமி பூயி லம்பு, போழ்ந்த 3 பன்னெடும் 4 புரவிய முறைமுறையச்சொடும் 5 பொ றிபற்றுத், தாழ்ந்த வெண்ணிணந் தயங்கு வெங்குழும்பிடைத் 7 தலை த்தலை மாறாடி, 8 ஆழ்ந்த வல்லது 9 பெயர்ந்தன கண்டில 10 ரதிர்துரன் மணித்தேர்கள்.

(இ - ள்.) அதிரிகின்ற றுசையைபுடைய மணித்தேர்கள்,—வீழ்ந்தவாய்ப் புறத்தையுடையனவும், அழிவுற்ற பெருங்கொடிகளையுடையனவும், ஒளியை வெளியிடிகின்ற கூரிய அம்புகளாற் பிளக்கப்பட்ட பலகீண்ட குதிரைகளை புடையனவுமாய், முறைமுறையே அச்சடனே இயந்திரமும் அற்று, இழிவான வெண்ணிணத் துடனே விளங்குகின்ற வெவ்விய (இரத்தக்) குழம்பினிடையிலே ஆங்காங்கு மாறாடி ஆழ்ந்தனவல்லது (நல்லநிலைமையுடனே) பெயர்ந்தன வற்றைக் கண்டிலர்; (எ-று.)—தேர்களழிந்தமை கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1 வா னின, வானன, வாயிய, வாலன. 2 விரைவுற்ற பதாகைய, விளிவுறப்பாகரை, விரைவுற்ற பாகரை, விரைவுறப்பாகரை, விரைவுறப்பாகர்மேல். 3 புல்லிடும், புண்ணெடும். 4 புரவியை, புரவியும். 5 பொறியாகத். 6 செங். 7 தலைதமொறாடி. 8 ஆழ்ந்தது. 9 பெயர்ந்தன, பேர்ந்தது. 10 அணிகெடுத்தெரல்லாம். (கருநக)

உ.உ. ஆட 1நீர்ந்தன வளைகழுத் தற்றன வதிர்பெரும் 2குநீர்
 வீத்த, தாடுணிர்தன தறுகண்வெங் கரிநிரை காங்கிய பிணத்தேநீந்
 கற், கோடமைந்தவெங் குருதி³நீ ராறுகள் சுழிதொறுங் 4கொணர்
 ந்துந்தி, யோடலன்றினின்றுகள்வன கண்டில 5ருருகெழு பரியெல்
 லாம்.

(இ - ள்.) அழகுவிளங்குகின்ற குதிரைகளெல்லாம்,—வலிமைதீர்த்தன
 வும், வளைந்தகழுத்துஅற்றனவும், அதிர்கின்றபெரும் குரலைவிட்டனவும்,
 தாள் துணியப்பெற்றனவுமாகி, அஞ்சாமையைபுடைய கொடிய யானைத்திர
 ளால்தோன்றிய பிணமலயின்உச்சியினின்றபெருகிய உஷ்ணமானகுருதிநீ
 ராறுகளாற் சுழிகள்தோறும் கொண்டள்ளப்பெற்று ஒடுவனவன்றி(உயிரோடு)
 நின்றதுதிரிவனவற்றைக் கண்டிலர்; (எ-று.)—ஆடல்-அடல்என்பதன்ரீட்டல்:
 இனி, ஆடல் - கூத்தாடுதலுமாம். ஒங்கற் கோடு - மலைபுச்சி. குதிரைகளழிந்
 தமையைக் கூறியவாறு. பி-ம்:--1அற்றன. 2குரலீத்த. 3நீராற்றகன், நீரா
 ர்த்தன. 4குரைத்துந்தி. 5உயர்கெழு, ஒலிகளர். (கடுசக)

உ.உ.ப. வேத நாயகன் வெங்களை 1வழக்கத்தின் மிகுதியை 2வெ
 வ்வேறிட்டு, ஒது கின்றதெ னுட்பரு மாக்ர்வெங் காத்துவத் துற்ற
 ரைக்,காதல் விண்ணிடைக் 3கண்டன ரல்லது 4கணவர்த முடல்நாடும்,
 மாதர் வெள்ளமே 5கண்டனர் கண்டிலர் 6மலைபினும் பெரியாரை.

(இ - ள்.) வேதங்களாற்பிரதிபாதிக்கப்பட்ட தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான்
 கொடிய அம்புகளைப்-பிரயோகித்ததன் மிகுதியை வெவ்வேறுகவகுத்துச்சொல்
 லவேண்டியது எதற்கு?(சுருக்கமாகச்சொல்லுமிடத்து), தேவர்களும், தொடிய
 போர்க்களத்திற் (பொருமாறுவந்து)பொருத்தியவரான அரக்கரை அன்போடு
 வானுலகத்திற் கண்டனரே யல்லாமல் மலையினும்பெரியதோற்றமுடைய
 அவ்வரக்கரை (உயிரோடுபோர்க்களத்துக்), காணமாட்டாதவராகினர்: கணவ
 ருடைய உடலைத்தேடிப்பார்க்கின்ற மாதர்வெள்ளத்தையே (போர்க்களத்திற்)
 கண்டனர்; (எ - று.)—பதாதிப்படையொழிந்தமை கூறியவாறு. வந்த அரக்கர்
 யாவரும் மடிந்தன ரென்பது, கருத்து. பி-ம்:—1வேகத்தின். 2யாம். 3கண்ட
 வர். 4கண்டகருடனும். 5கண்டது. 6மலையெனும். (கடுசஉ)

உ.உ.நு.—சேனைகாயாவும் ஒழிந்து தும்பகரிணன் தனிப்பட்டவனாக,

இராமபிரான் அவனைநோக்கி ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்.

பனிப்பட்ட டா¹லெனக் 2ததிர்வரப் படுவது பட்டதப் படைபற்
 றார், துனிப்பட்ட டாரெனத் 3துலங்கின ரிமைபவ ரியாவர்க்குஞ் தோ
 ளாதான், இனிப்பட்ட டானென வீங்கின 4வரக்கரு மேங்கின ரிவனந்
 தோ, தனிப்பட்ட டானென வவன்முத நோக்கியொன் றுரைத்தனன்
 மனிநாதன்.

(ஐ - ள்.) சூரியன்வருகையில் (வானத்தினின்று) வீழ்வதாகிய பனி
 ஒழிந்தாற்போல்(அந்தஅரக்கர்)சேனை யொழிந்தது; பகைவர் (தோல்வியால்)
 வெறுப்படைந்தாரென்ற காரணத்தினால், தேவர்கள் வீள்கமழ்ந்தவானர்கள்;
 யாவர்க்கும் நேரிடாதவனான சும்பகரிணன் இனிஇறந்திவொடுவன்து கருதி.

யத்கூல், இதுவகையில் மகிழ்ச்சிமிக்கிருந்த அரசுக்கும், ஏக்கமுற்றார்; அய்யோ! இரத்தக்கும்பகர்ணன் தனிப்பட்டானென்று அவனுடையமுகத்தைப்பார்த்து ஒப்பற்றதலைவனுன பூரீராமன், ஒன்றுகூறலானான்; (எ-று.)—இராமபிரான் கூறுவதை மேலிரண்டுகவிகளிற்காண்க. கதிர்-கதிரவனுக்கு, ஆகுபெயர். படுவது-ஒழிவதுமாம். பி-ம்:--1 அது. 2 கதிரின்வாய்ப். 3 துளங்கினர். 4 வானரம் வேழினியிவன், வானரம்வேழினியிவன், அரசுக்குமென்கினிரினி. (கடுசக)

௩௨௬.—இதுவுப் அடுத்தகவியும்-துளகம்: இராமபிரான் தும்பகர்ணனை வினாயதைத் தெரிவிக்கும்.

1 ஏதி யோடெதிர் 2 பெருந்துணை யிழந்தனை யெதிரொரு தனிநின்றாய், நீதி யோனுடன் பிறந்தனை யாதலி னின்னுயிர் நினக்கீவன், போதி யோ³பின்றை வருதியோ வன்றெறிற் போர்⁴புரிந் திப்போ தே, சாதி யோவுனக் குறுவது சொல்லுதி ⁵தெரிவுறச் சமைந்தம்மா.

(இ - ள்.) (யான்சொல்வதைத்) கேள்: ஆயுதத்தானே எதிர்க்கவல்ல பெருந்துணையான சேனையையும் இழந்தாய்: என்னெதிரே தன்னந்தனியனாய் நின்றாய்; நீதிமுறைதவறாத விபீஷணனுடன் பிறந்தவதைதலால், உன்னுயிரை உனக்குத்தருவேன்; (இப்போது நகர்க்குட்)போகின்றாயா?(போய்ப்) பின்பு (மீண்டு)வருகின்றாயா? இல்லையென்றால் இப்போதேபோர்புரிந்துசாகின்றாயா? உனக்குப்பொருத்தியதை ஆராய்ந்து தெளிவாகச் சொல்வாய்; (எ-று.)—கேட்டலென்றபொருளைக் குறிப்பிக்கும் அம்ம என்பது நீண்டுவந்தது. பி-ம்:- 1 ஏதியோடுடன். 2 பெருந். 3 காளை. 4 பொருதிப்போதே, புரிந் திப்போத்து. 5 சமைவுறத்தெரிந்தம்மா. (கடுசச)

௩௨௭. இழைத்த தீவினை யிற்றில தாகலி னியானுனை யினையோ னால், அழைத்த போதினும் வந்திலை யந்தக னுணையின் வழிநின்றாய், பிழைத்த தாலுனக் கருந்திரு நாவொடு பெருந்துயி னெடுங்காலம், உழைத்துவிடுவதாயினெ யென்னுனக்¹குறுவதென்தான் றையென்றான்.

(இ - ள்.) (நீ முன்பு)செய்துள்ள தீவினை நீக்கவில்லையாதலால், யான் உன்னை (உன்) தம்பியைக்கொண்டு அழைத்தபோதிலும் வந்திடாமல் யமனாணைக்கு உட்பட்டுநின்றாய்[இறக்கப்போகின்றவையுள்ளாய்]: வாழ்காளுடனே அருமையான செல்வமும் உனக்குத் தவறிவிட்டது; பெருந்துயிலெடுக்கா லஞ்செய்து இறப்பதற்குச் சமைந்துநின்றாய்: உன்மனத்திலுள்ளதொன்றுஎது வோ அதனைச் சொல்வாயென்றான்;(எ-று.)—பி-ம்:--1 உற்றனவுரை. (கடுசசு)

௩௨௮. இதுமுதல் நான்கு கவிக்-ஓநுதோடீ: குப்பகர்ணன் கூறியவிடை. மற்றெ லாநிற்க வாசிபு மானமு மறத்துறை வழியாத கொற்ற நீதியுந் குலமுதற் றருமுழு மென்றவை குடியாகப் பெற்ற ¹துங்களா லெங்களைப் பிரிந்துதன் பெருஞ்செவி மூக்கோடும் அற்ற வெங்கைபோ லென்முகங் ²காட்டிநின் றுற்றல் ³னுயிரம்மா.

(இ-ள்.)கேள்:(நீ சொன்ன) மற்றவைகளைல்லாம் இருக்கட்டும்:(யாவரி னும்) யிக்குத்திரன்றுகின்றிறப்பும் மானமும் வீரத்துறையினின்றும்

தவறாத வெற்றியோடுகூடிய நீதியும் (கூத்திரிய) குலத்திற்கு முதன்மையான (மற்றுமுள்ள) தருமங்களும் என்ற இவை குடியிருக்குமிடமாகப்பெற்ற உங்களாலே, எங்களைப்பிரித்துபோய்த் தன்னுடைய பெரியசெவிகள் மூக்கோடும் அறுபட்ட எமதுதங்கையைப்போல என்முத்தைக்காட்டிக்கொண்டுநின்று உயிரோடிருக்கப்போதேன்; (எ - று.)—என்தங்கைபோல, உங்களால் அறுபட்ட மூக்குச்செவிகளுடனே புவியில் மானமற்று வாழ்ந்திருக்கப்பொதேனென்கிருன், கும்பகாண்ட. பி-ம்:—1 நங்கன்பால், உங்களால். 2 ஆர்க்கினிக்காட்டுவது, காட்டினின்றற்றுவன். 3 உரையம்மா, உரையையா. (கடுசக)

௩௨௯. நோக்கி முந்தனர் வானவ ரெங்களா 1 லவ்வகை நிலைநோக்கித், தாக்க ணங்களை யவள்²பிறர்³ 4 மனையெனத் தடுத்தனன்⁵ 5 மக்கோர்முன், வாக்கி முந்ததென் நயர்வுறு வேன்⁶செவி தன்னொடு மாற்றரால், மூக்கி முந்தபின்⁷ மீளலென் றுலது முடியுமோ⁸ முடியாதாய்.

(இ - ள்.) அழிவில்லாதவனே! எங்களால் வானவர்கள் ஒளிபிழந்தார்கள்; அவ்வகைநிலைமையினைப் பார்த்துவிட்டு, (என்தமையறார் சீதையைக் கவர்த்துவந்தபோது¹ மனத்தைத்) தாக்கிவருத்துந்தன்மையுள்ள தெய்வப்பெண்போன்றவளான சீதை பிறர்மனைவி: (ஆதலால், இவளைக் கைப்பற்றலாகாது) எனத் தடுத்தேன்: (அவன் என்பேசசையங்கீசரியாமையால்), தக்கவர்க்கு முன்னே பேசுதற்கு உரிய வாக்குப்போய்விட்டது [பேசுவதற்கு முடியாதே!] என்று வருந்துகின்ற யான், மாற்றவரால் செய்யோடு மூக்கையிழந்தபின், (நகர்க்கு) மீள்வதென்றால் அது (எனக்கு) முடியுமோ? (எ - று.)

நியாயவாதிகள் முன்னே அரியாயஞ்செய்துவிட்டவர் பேசுதற்கு முடியாதென்ற கருத்தால், 'தக்கோர்முன் வாக்கிழந்ததென் நயர்வுறுவேன்' என்கின்றான். அயர்வுறுவேன், நோக்கி, மூக்கிழந்தபின் மீளலென்றால் முடியுமோ என இயையும். முன்னே வாக்குப்போக இப்போது மூக்குச்செவிகள் போயின வெனக்காண்க. பி-ம்:—1 உவகையினோக்கேயால், அதுபகைநோக்கேயாய்த். 2 அனையான். 3 பிறன். 4 மனைவியைத்தடுத்தனன். 5 எனத்தக்கோர், எனத்தக்கோன், எனத்தக்கோய். 6 மற்றுமமரிடை, மறச்செருவிடை. 7 மீள்வன். 8 முடியாதால். (கடுசஎ)

௩௩௦. உங்க டோடலை வாங்கொடு துணித்துயிர் குடித்தெம்மு னுவந்தெய்த, நங்கை நன்னலம் கொடுக்கிய வந்தநான் வானவர் நகை செய்யச், செங்கை தாங்கிய 1 சிரத்தொடுவ் கண்ணினீர் குருதியி னெடுதேக்கி, எங்கை போலெடுத் தழைத்துநான் வீழ்வனே விராவண னெதிரம்மா.

(இ - ள்.) உங்களுடையதோனையும் தலையையும் வாளைக்கொண்டு துணித்து உயிரைக்குடித்து, என்தமையன்மகிழ்த்து அடையுமாறு சீதையின் அழகியநலத்தை (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்படி (பொருதற்குப் போர்க்களத்து) வந்த யான்,—வானவர் (பரிசெடுத்துச்) சிரிக்கும்படி செவ்விய கையைத் தாங்கிய சிரத்துடனும் [தலையிற்றகைவைத்தவண்ணம்] எண்ணீரை இரத்தத்துடனே தேய்ச்செய்து எனதுதங்கைபோல எடுத்தருவாடன் கூவிக் கொ

ண்டு இராவணனெ திரவீழ்தற்குஉரியனோ? (எ - று.)—அம்மா-தனக்குநேர்ந்த நிலைமையைக்கருதியியந்தவாறு. தலையிற் கைபைவைத்துக்கொள்ளுதல், துயர்ச் சூழி. பி - ம்:—1 சிரத்தினன். (கடுசஅ)

௩.௩.௧. 1 ஒருத்த நீ 2 தனி யுலகொரு மூன்றிற்கு மாயினும் பழி யோருங், கருத்தி னால்வருஞ் 3 சேவக னல்லையோ சேவகர்கட 4 னோ ராய், 5 செருத்தின் வானினாற் றிறத்திற னுங்களை 6 மமர்த்துறைச் சிரங் கொய்து, பொருத்தி னாலது பொருந்துமோ தக்கது புகன்றிலே போ லென்றான்.

(இ - ள்.) நீ ஒருமூவுலகிற்கும் தனிப்பட்ட ஒப்பற்றமுதல்வரையினும், பழியை யாராய்ந்து அறியும் மனத்தோடுவருகின்ற வீரனல்லையோ? சேவகர் கடமையை அறியாதவன்போற் பேசுகிறாயே: போரில் வலிய வானினால் துண்ட் துண்டமாக உங்களைப் போர்க்களத்தில் தலையைறுத்துவிட்டுப் பொருந்தச் செய்தால் அது மீண்டும் பொருந்துமோ! தகுதியானதைச் சொல்லவில்லையென்றான், (கும்பகர்ணன்); (எ - று.)

போல்-அசை. நீ வீரனாயிருந்து மூக்கறப்பட்டின், ஊர்க்குப்போய்வருகிற யா? என்று கேட்பது தகுதியின்றென்றவாறு. கொய்தசிரத்தைப் பொருத்தி னாற் பொருந்தமாட்டாததுபோல, யான் இழுத்தவீரத்தை இனிப் பெறலாகா தென்கின்றான். பி - ம்:—1 ஒருத்தனே. 2 அவனுலகொரு, உலகொருங்கொரு. 3 சேவகரல்லரோ, சேவகனல்லீ. 4 நேர்வார், ஓர்வார். 5 செருக்கின். 6 மறத்துறச், அறுத்துறச். (கடுசக)

௩.௩.௨.—தும்பகர்ணன் ஞன் ஞென்றையெடுத்து இராமபிரான்மேலாறிதல்.

என்று 1 தன்னெடுஞ் சூலத்தை யிடக்கையின் 2 மாற்றினன் வலக்கையாற், குன்று நின்றது 3 பேர்த்தெடுத்திரு 4 நிலக் குடர்கவர்ந் தெனக்கொண்டான், சென்று 5 விண்ணெடும் 6 பொறியொடுந் தீச்செ லச் சேவகன் 7 செனிரேரே, 8 வென்று 9 தீர்க்கென விட்டன 10 னதுவந் து பட்டது மேலென்ன.

இதவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்ருசொல்லித் தனது (வலக்கையிலேயிருந்த) கெடியசூலத் தை இடக்கையிலேமாற்றிக்கொண்டு, (தன்) வலக்கையினாற் பெரியநிலத்தின் குடலைக் கவர்ந்தாற்போல நின்றதொருகுன்றத்தைப் பேர்த்தெடுத்துக் (கையிற்) கொண்டவரையு, வானத்திற்சென்று தீப்பொறியொடு தீயும் வெளிப் பட மகாவீரனான இராமபிரானுடைய தலைக்குநேராக 'வெற்றிக்கொண்டெழ் துக' என்று சொல்லிவிட்டனன்: அதுவந்து (இராமபிரானது) மேலேபட்டது என்னுமாறு நெருங்க, — (எ - று.) — 'என்ன' என்பது அடுத்தசெய்யுளில் 'நூறிய புரவலன்... சிந்தினன்' என முடியும். பி - ம்:—1 நன்னெடும். 2 மாற்றித்தன். 3 கோத்தெடுத்தது. 4 நிலக். 5 விண்ணெடும். 6 திசையொடும். 7 மேற்சென்றே. 8 வென்றி. 9 தீர்க்கென. 10 பட்டது, பட்டது. (கடுசூ)

௩௩௩.—இராமபிரான் தும்பகிணனெறிந்த மலையை நீறுக்கி
அவன்கைச்சீதலத்தையுந் துண்டித்தல்.

அனைய குன்றெனு மசனியை 1யாவர்க்கு 2மறிவருந் தனிமேனி,
புனையு நன்னெடு நீறென நூறிய புரவலன் 3போர்வென்று, நினையு
4மாத்திரத் தொருகைநின் றொரு 5கையி னிமீர்கின்ற நெடுவேலைத்,
தினையின் 6மாத்திரைத் துணிபட 7வரன்முறை சிந்தினன் சரஞ்சிந்தி.

(இ - ள்.) அந்தக்குன்றென்றுபேர்கொண்ட இடியை எவர்க்கும் அறிவரி
தாகிய ஒப்பற்ற (தன்) திருமேனியை அலங்கரிக்கும்படி (அங்குஎழுந்த) நல்ல
சிறத்தனானியென்னும்படி பொடிபடுத்திய ஸ்ரீராமன், போரிட்வெற்றியுற்று
நினைபும்மாத்திரத்தில் ஒருகையினின்று மற்றொருகையில் நிமிர்ந்துதோன்று
கின்ற நெடியகுலப்படையைத் தினைப்பொழுதில் துணிபடுமாறு (புத்தவீரர்)
பொரவேண்டியமுறைப்படி சரங்களை மிகப்பொழிந்தான்; (எ - று.)

அறிவருந்தனிமேனி-சிவபெருமான் திருமேனியெனினுமாம். மறி வரும்
எனவும்பிரிக்கலாம். 2 அறிவருமரன்மேனி புனையுநன்னெடுநீறென என்றபா
டத்தற்கு-அறிவதற்கு அரியசிவபிரான துதிருமேனியைப் புனைவதற்கு (அங்கு)
எழுகின்றசிறத்தபெருமை (பெற்ற விபூதிபோல, மலைதுகளாகித்தோன்ற என்ச.
பி-ம்:—1 அவ்வழி. 3 பொரவேறு, பொரவென்று. 4 மாத்திரை. 5 கையால். 6 மாத்
திரத்திற்றுச, மாத்திரை துணிபட, மாத்திரத் துணிபட. 7 முறைமுறை. (சுடுசுடு)

௩௩௪.—இராமபிரானேய்த் அம்புகர் தும்பகிணன் கவசத்தைப்
பிளக்கமாட்டாமை.

அண்ணல் விற்கொடுங் கால்விசைத் 1 துதைந்தன வலைகடல் 2 வற
ளாக, உண்ண கிற்பன வருமையுஞ் சடுவன மேருவையுருவிப்போய்,
3 விண்ண கத்தையுங் கடப்பன 4 பிழைப்பிலா 5 மெய்யன மேற்சேர்த்த,
கண்ணு தற்பெருங் கடவுடன் கவசத்தைக் கடந்தில கதிர்வாளி.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரான் வில்லின்வளைந்தகாலினின்று
விசைபுடன்செல்லுமாறு விடுத்தனவும், அலைகடல் வறண்டதாகும்படி (அதன்
நீரைப்) பருகும்வல்லமைபெற்றனவும், இடியையும் சுடவல்லனவும், மேருவை
பும் ஊடுருவிச்சென்று வானத்திடத்தைபுந் கடப்பனவும், தவறுதலில்லாமல்
நிச்சயமாகப் பயினைவிளைப்பனவும் (கும்பகர்ணனுடைய) மீது சேர்ந்தனவு
மான ஒளிபுள்ள அம்புகள், சிவபிரான்சந்த (அந்தக்கும்பகர்ணன்பூண்ட) கவ
சத்தைத் துளைக்கமாட்டாவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:—1 உதைத்தனன், உதைத்
தன. 2 வளாகத்தை, அளராக. 3 விண்ணனைத்தையும். 4 பிழைப்பில. 5 மெய்ய
வன்மேற்சென்று, மெய்யன்றன்மேற்சேர்த்த. (சுடுசுடு)

௩௩௫.—இராமன் சங்கரன்கணையால் அறுத்துத்தள்ளக் தும்பகிணனது
கவசம் அறுந்துவிழ்தல்.

1 தாக்கு கின்றன றுழைகில 2 தலையது தாமரைத் தடங்கண்ணுள்
3 தாக்கி பிங்கிது சங்கரன் கவசமென் றுணர்வுற றுனித்துள்ளி

ஆக்கி³யங்கவ னடுபடை தொடுத்துவிட் டறுத்தன னதுசிந்தி
விக்கி முந்தது⁴வீழ்ந்தது வரைசுழல் விரிசுடர் வீழ்ந்தென்ன.

(இ-ள்.) (தான் எய்த அம்புகள் கவசத்தை) மோதுகின்றனவாய்நுழைய
மாட்டாவாயின: தாமரைத்தடங்கண்ணனாகிய பூநீராமன், தலைமை [மேன்
மை] பெற்றதான அதனைப்பார்த்து இங்கேஇது சங்கரபகவானளித்தகவசம்'
என்றுஉணர்விற்பட றுணுகியறிந்து, அந்தச்சங்கரபகவானது கொல்லுந்தன்
மையுள்ள அஸ்திரத்தைஅபியம்திரித்து(அம்பை)வில்லிற்பூட்டிப்பிரயோகித்து
(அந்தக்கும்பகர்ணன் கவசத்தை) அறுத்திட்டான்: அது கட்டுக்குலைத்தாகி
(உடனிலின்றி)வெளிப்பட்டு மேருமலையை வலம்வருகின்ற சூரியன்(பூமியில்)
வீழ்ந்தாற்போலப் பேரொளியுடனே (மண்ணில்) வீழ்ந்திட்டது; (எ - று.)—
அங்கு - அசை. விரிசுடர்-அன்மொழித்தொகை. வீக்கு-கட்டு. பி-ம்:-1தாக்கு
கின்றிலநுழைகில, தாக்குகின்றனனுழைகிலது. 2அனையது. 3ஆக்கவன்,
அன்னவன். 4வடநெடுவரைதொடர்சுடரிடை. (கடுகிடு)

௩௩௬.—கவசமற்ற தும்பகர்ணன் பெருநீசீற்றத்துடனே

தண்டாயுதங்கொண்டு வானரப்படைபையை யரைத்தல்.

காந்து வெஞ்சுடர்க் கவசமற் றுகுதலுங்கண்டொறுங்கனல்¹சிந்
தி, ஏந்து வன்னெடுந் தோள்புடைத் தார்த்தங்கொ²ரெழுமுனை வயி
ரப்³போர், வாய்ந்த வன்னெடுந் தண்டுகைப்பற்றினன் வானரப் படை
முற்றுஞ், சாந்து⁴செய்குவ னொமென⁵முறைமுறை யரைத்தனன்
றசூரயோடும்.

(இ - ள்.) ஒளிவீசுகின்ற உத்தணகிரணனான சூரியன்போன்ற (தன்)
கவசம் அறுபட்டுச் சிந்தியவளவில், இருகண்களினாலும் கலைச்சிந்தி, ஒந்
கிய வலியநெடிய தோளைத் தட்டி ஆரவாரித்து, அப்போது இருப்புமுனை
யையுடையதும் உறுதியானதும் போர்க்குவாய்ப்பானதுமான வலியநெடிய
தண்டாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டவளாய், வானரப்படைமுழுவதையும் சாந்
துபோல ஆக்கிவிடுவேனென்றுசொல்லி முறைமுறையே தரையோடும் அரை
க்கலானான்; (எ - று.)--பி-ம்:--1சிந்த. 2எழுமுனை. 3போர்ப்பாந்தன். 4செய்
தனன். 5அரைத்தனன்முறைமுறை. (கடுகிடு)

௩௩௭.--இராமபிரான் சரமழையைப்பொழுகையிலும் தும்பகர்ணன்

இலட்சியஞ்செய்யாது தண்டுக்கொண்டு சாரி தீர்தல்.

பறப்ப வாயிரம் படுவன வாயிரம் பகட்டொழி லுகன் மார்பந்
திறப்ப வாயிரம்²திரிவன வாயிரஞ் சென்று³புக் குருவாது
மறைப்ப வாயிரம் வருவன வாயிரம் வடிக்கனை யென்றாலும் [சாரி.
4பிறப்ப⁵வாயிடைத்⁶தெழித்துறத் திரிந்தனன் கறங்கெனப் பெருஞ்

(இ - ள்.) (வானத்திற்) பறப்பவைஆயிரமும், (பகைவன்மேற்) படுவன
ஆயிரமும் (அவனது) பெருமைபெற்றஎழுந்து தோன்றுதலையுடைய பரந்த
மார்பைப் பிளப்பவைகள்ஆயிரமும், (ஊற்புறமும்) திரிவன ஆயிரமும்,
போய்நீடிப்புகுந்து தோளைத்திடாமல் (மேலே) மறைப்பவை யாயிரமும், (வில்

வினின்றுவெளிப்பட்ட) வருபவையுயிரமும் (என இவ்வாறு இராமபிரானது) கூரிய அம்புகள் (உள்ளன) என்றலும்,— (ஒவி) பிறக்க அங்கே அந்தட்டிக் கொண்டு காற்றடிபோலப்பெருஞ்சாரி மிகத்திரிந்தனன், (அந்தக்கும்பகர்ணன்); (எ - று.)—பி - ம்:—1வரைமார்பைத், அவன்மார்பைத். 2தீர்வன. 3புக்குருவெல்லாம். 4சிறப்ப. 5ஆயிரம். 6தெழித்திடை, தெளித்துரை. (கடுகடு)

௩௩௮.—தண்டாயுதத்தைத் துணித்துவிட, தும்பகர்ணன் வானையும் கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுதல்.

தண்டு கைத்தலத் துளி தெளி னுளா தன்று தானையென்றது²சாயக், கொண்ட லொத்தவன்³கொடுங்கீண பத்தொரு தொடையினிற்⁴றொடுத்தெய்தான், கண்ட⁵முற்றது⁶மற்றது⁷கருங்கழ லரக்கனுங்கன்றற்கோர், மண்ட லச்சுட⁸ராமெனக் கேடகம் வாங்கினன் வானோடும்.

(இ - ள்.) தண்டாயுதமானது (இவனுடைய) கையிலுளதாலும், (வானரச்) சேனை உயிருடனிருப்பதாகாதென்று கருதி, அது அழியும்படி, காளமேகத்தை யொத்தவனுள் ஸ்ரீராமன்,—கொடிய அம்புகள் பத்தை ஒருதொடுப்பில் தொடுத்திவிட்டான்: (அதனால்), அந்தத்தண்டாயுதம் கண்டமாகிவிட்டது: கரிய கழலையுடைய அரக்கனும்,—கோபித்து அப்போது வாளுடனே பூமியில் விளங்குகின்ற ஓர்சூரியனென்னுமாறு கேடகத்தையும் கையிற்கொண்டிட்டான்; (எ - று.)—மற்று- அசுச. பி-ம்:—1என்றவர். 2சாற்றக். 3கொலைக். 4கோத்து. 5உற்றன. 6கண்டது, தண்டது. 7கனை. 8ஆடகம். (கடுகடுச)

௩௩௯.—தும்பகர்ணன் வாட்படையெடுத்தலும் வானரச் சூலைய, இராமன் வாட்படையெடுத்த கையைத் துண்டித்தல்.

வாளெடுத்தலும் வானர வீரர்கள்¹மறுகினர் வழிதோறும், தாளெடுத்தனர்²கழிந்தனர் வானவர் தலையெடுத்த திலர்தாழ்ந்தார், கோளெடுத்தது மீளவென்றுரைத்தலும் கொற்றவன் குன்றொத்த, தோளெடுத்தது துணித்தியென்றொருசார் துரந்தனன் சுர் வாழ்த்த.

(இ - ள்.) (கும்பகர்ணன்) வாட்படையெடுத்தவுடனே, வானரவீரர்கள் மணங்கலங்கி, வழிதோறும் கால்விசைகொண்டவராய் ஓடியப்பாற் சென்றனர்; வானவர் தலையைநிமிர்க்காமல் தொங்கப்போட்டனர்; மீளஉயர்க்கொள்ளை ஆரம்பித்திட்டதென்று (துணைவர்) கூறியவளவில்,—வெற்றி பொருந்திய இராமபிரான்,—(கும்பகர்ணனுடைய) குன்றொத்ததோள் எடுத்தவானைத் துணிப்பாயென்று ஒருசரத்தை அமரர் வாழ்த்தச் செலுத்தினன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1மயங்கினர். 2சமழ்த்தனா. (கடுகடுச)

௩௪௦.—அதுகண்ட அரக்கரின் கலக்கம்.

அலக்க னுற்றது தீவினை நல்வினை யார்த்தெழுந் ததுவேர்த்துக், கலக்க முற்றன ரிராக்கதர் காலவெங் கருங்கடற் றிரைபோலும், வலக்கையற்றது வாளொடுங்¹கோளுடை²வானமாமதிபோலும், இலக்கையற்றதல் விலங்கைக்குயிராவணன்³முனக்குமென்றெழுந்⁴தோடி.

(இ - ன்.) (தனக்கு ஆதாரமாகவுள்ள தும்பக்கண்ணனை யறுப்பிட்டதனால்), தீவினையானது, துன்பமடைந்தது: புண்ணியமானது, (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரித்தெழுந்தது; இராக்கதர் (யாவரும், ஒரேவகையாக) 'புகாந்த காலத்தாப்பொங்கியெழுமின்ற கொடிய கருங்கடலின் அலையைப்போலும் வலக்கையானது, இராகுவினாற்பற்றப்(பட்டுக் குறை)படுதலையுடைய வானத்துவிளங்குகின்ற சந்திரனையொத்த வாட்படையோடும் அற்றது: (அதனால்) அந்தஇலங்கைக்கும் இராவணனுக்கும்(இனிப்)பாதுகாவல் ஒழிந்தது' என்று சொல்லியவண்ணம் எழுந்தோடி(உடல்)வேர்த்துக் கலக்கமடைந்தனர்;(எ-று.)

தீவினை, நல்வினை - அததற்கு உரியகடவுளைக் காட்டும். இலக்கை = ரக்ஷா என்றவடசொற்றிரிபு. பி-ம்:—1கோனொடும், தோனொடும். 2வானவீர்மதி, வானவர்பதி. 3உற்றவவ், உற்றதவ். 4தலைக்குமென்றெழுந்தது, தலைக்குமெலெழுந்தது. 5ஓட.

ஈசக.---தும்பக்கண்ணன் அற்ற கையை இடக்கையாலேதீத்து மோத, வானரரீமடிதல்.

மற்றும் வீரர்க ளுளரெனற் கெளிதரோ மறத்தொழி 1விவன்மாடு, பெற்று 2நீங்கின ராமெனி னல்லது பேரெழிற் றேளோடும், அற்று 3வீழ்ந்தகை யறுத்தவெங் கையினு லெடுத்தவ னுர்த்தோடி,எற்ற வீழ்ந்தன 4வெயிறிளித் 5தோடின வானரக் 6குலமெல்லாம்.

(இ - ன்.) மிக்கு எழுத்துவளர்தலையுடைய தோளுடனே அறுபட்டுவீழ்ந்த தன்னுடையகையை அத்தக்கும்பகர்ணன் அறுபடாதகொடியகையினுலெடுத்த ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு ஓடிமோதவே,(இவனைக் கண்டதனும்)பல்லையினித்துக்கொண்டு ஓடின வானரக்கூட்டங்களெல்லாம்,(உயிரொழிந்து)வீழ்ந்தன;(இவ்வாறு இக்கும்பகர்ணன் வீரங்காட்டியதனால்) இவனிடத்து(இரந்து வீரத்தொழிலு)அடைந்து நீங்கினார்(வீரராக இருந்தால் இருக்கல்)ஆமேயன்றி, வேறும் (இவனைக்காட்டிலும்) வீரர் உள்ளாரென்று சொல்லுதல் எளிமையானதோ? (எ - று.)

'எனற்கு' என்ற இடத்து நான்காம்வேற்றுமை கருத்தாப்பொருளில் வந்தது. முன்னிரண்டடிகட்கு-மறத்தொழிலையுடைய இந்தக்கும்பகர்ணனிடத்து உயிரைப்பிச்சைவாங்கிக்கொண்டு இருந்த வீரர் இருந்தால் இருக்கலாமே யன்றி எதிர்த்துநின்றவீரர் உளரெனல் முடியாது என்று கருத்துக்கூறினுமாம். எளிது என்றதன்பின், 'அர்' - சாரியை: ஓகாரம்-வினா. பி-ம்:— 1அவன். 2நீங்கினது. 3வீழ்ந்தன. 4எயிறிரித்து, எயிறிரிந்து. 5ஓடினார். 6குழு.

ஈசக.---தும்பக்கண்ணனது வீரங்கண்ட உலகோரின் அச்சம்.

வள்ளல் காத்துட நிற்கவும் வானரத் தானையை மறக்கூற்றங்க, கொள்ளை கொண்டிடப் பண்டையின் மும்மடி குமைக்கின்ற 2படிநோக்கி, வெள்ள மின்றொடும் 3வீய்ந்துறு மென்பதோர் விம்மலுற்றுயிர்வெம்ப, உள்ள கையினு மற்றவெங் 4கரத்தையே யஞ்சின வுலகெல்லாம்.

(இ - ள்.) 'உதாரகுணமுடையவனான ஸ்ரீராமன் வானரசேனையைக் காத்தவண்ணம் கூட இருக்கவும், கொடுமையையுடைய யமன் கொள்ளுகொள்ளும்படி முன்பு குமைத்ததைவிட மூன்றாமடங்கு அதிகமாக (சும்பகர்ணன்) குமைக்கின்ற தன்மையை கோக்கி, உலகோரெல்லாம், — (வானர) வெள்ளமானது இன்றொருநாளில் அழிந்துபோம்' என்று கருதுவதனான துன்பத்தைக்கொண்டு உயிர் துடிக்க, அற்றுப்போகாமலிருக்கின்ற கையைக்காட்டிலும் (அந்தக்கும்பகர்ணனது) அறுபட்ட கொடியகையையே மிகவும் அஞ்சினர்.

அற்ற வலக்கையை இடக்கையிலே கொண்டு மோதியடிக்கும்போது இறக்கும்படி செய்வது அற்ற கையே யாதலால், அறாதகையைவிட அற்றகையையே உலகோர் அஞ்சினரென்க. பி-ம்:—1 தண்டினின். 2 குறி. 3 வீர்தலும், வீர்தன. 4 கையையே. (சடுக0)

௩௪௩.—தும்பகர்ணனுடைய வீரம்.

மாறு வானரப் 1 பெருங்கட லோடத்தன் ரோணின்று 2 வார் சோரி, 3 யாறு 4 விண்டொடும் 5 பிணஞ்சுமர் தோடமே மமரரு மிரிர் தோடக், 6 கூறு கூறுபட்ட டிலங்கையும் விலங்கலும் 7 பறவையுங் சூலை ந்தோட, ஏறு சேவகன் மேலெழுந் தோடினன் மழைக்குல மிரிர் தோட.

(இ - ள்.) பகையாயுள்ள வானரப்பெருஞ்சேனைக்கடல் நிலகெட்டோடவும், தன்தோளின்று வடிக்கின்ற இரத்தநதி வானத்தைமுட்டுகின்ற [முட்டுமாறு] பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு ஓடவும், வானத்திலுள்ள அமரரும் நிலகெட்டோடவும், இலங்கையிலுள்ள வீரரும் மிருகங்களும் பட்சிகளும் (அவ்வீரத்தநதியைப் பண்டு) பலபலவகையாகப்பிரித்து நிலகூலிந்தோடவும், (சும்பகர்ணன்), மழைக்குலம் நிலகெட்டோட, [வானவழியாக] மிருகின்ற வீரத்தனமுள்ள ஸ்ரீராமன்மீது எழுந்தோடினன்; (எ - று.)

மேலெழுந்து என்மெடுத்து-பிணக்குவியலின்மீது எழுந்துகன்று உரைப்பினுமாம். இலங்கையும் விலங்கலும்-இலங்காக்காரமும், அந்நகரிலிருக்கின்ற திரிகூடமலையும், ஏளினுமாம். பி-ம்:—1 பெரும்படை. 2 வரு, வளர். 3 யாறும். 4 ஆனை யின். 5 பிணக்குலைகொண்டு. 6 கூறுபட்டனவிலங்கலுமிலங்கையும். 7 பறவையுங், யாவையுங். (சடுகக)

௩௪௪.—ஸ்ரீராமன் தேவதீகனின் வேண்டுகோளாற் தும்பகர்ணனது மறிநைக்கையை யறுத்துயிழ்த்துதல்.

1 ஈற்றுக் கையையு 2 மிக்கணத் 3 தரிதியென் றிமையவர் தொழு தேத்தத், தோற்றுக் 4 கையகன் றொழிந்தவ னானவை 5 தொலையவுந் தோன்றாத, கூற்றுக் கையமு மச்சமுங் கெட்டுநெடுங் கொற்றவன் கொலையம்டால், வேற்றுக் கையையும் வேலையி விட்டனன் வேறுமோரனை 7 யாக.

(இ - ள்.) 'மற்றொருகையையும் இக்கணத்திலரித்திடுவாய்' என்று (இரத்தவண்ணம்) இமையவர் கைதொழுதுதிக்க, (இராமபிரானுக்கு முன்னே வலி

மை) தோற்று (வலக்)கைநீங்கி யொழியப்பெற்றவனான அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய வாழ்நாட்கள் தொலைபுமாரும், (இதுவரையில் அரக்கர்)கண்ணுக்குப் புலனாகாதிருந்த யமனுக்குச் சந்தேகமும் அச்சமுங்கடையும், மிக்கவெற்றி பெற்ற இராமபிரான்,—கொல்லந்தன்மையுள்ள (தன்) அம்புகளினால் மற் றொருகையைபும் (அறுத்து) வேறொரு அணையென்று தோன்றுமாறு கடலில் வீழ்த்தினான்; (எ - று.)

ஐயம் - 'இவ்வரக்கர்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டால் நம்மை என்செய்வார்க ளோ?' என்ற சங்கை:சங்கையினால் அச்சமுண்டாகுமென்க. பி-ம்:—1எற்றுக். 2கணத்தினில். 3அரியும். 4கையதன்றழிந்தவனுடையநாள், கையொழிந்தொழிந்தவனுவை. 5தொலைவுளித்தோன்றாத. 6கொலைபயிலயில். 7மான, ஆன.

௩௪௫.—கடலில்வீழ்ந்த கும்பகர்ணனதுதோளின் வநுணை.

சந்திரப்பெருந் தூடுண்டுஞ் 1சார்த்திய தகிலொன்றுந் 2தவறா காத, அந்த ரத்தவ ரலைகட லமுதெழக் கடைவுறு மந்நாளிற், சுந்த ரத்தடந் தோள்வளை மாசணஞ் சுற்றிய தொழில்காட்ட, மந்த ரத்தை யுங் 3கடுத்தது மற்றவன் மணியணி வயிரத்தோள்.

(இ - ள்.) அழகிய பெரியதோளிலினிந்தவனையானது பாம்புகுழந்ததன் மையைத் தோற்றுவிக்க, அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய இரத்திபுரணத்தையணிந்த வயிரத்தோள்கள்,—சந்திரனாகிய பெருந்துண்டுசொர்த்தியதாய்க்கடைகின்ற) அந்த மத்தின்தன்மையினின்று சிறிதுங்குறைவுபடாது வானிலுள்ள தேவர்கள் அலுபுந்தன்மையுள்ள பாற்கடலினின்று அமிழ்து தோன்றுமாறு கடைகின்ற அந்நாளில் மந்தரமலையையும் ஒத்தது; (எ-று.)

கடலினிடையேவீழ்ந்ததோள் வளைபூண்ட கும்பகர்ணன்கை, பாற்கட லிடையே நடப்பட்டு வாசகியென்றபாம்பாகிய கடைகயிறுகற்றிய மந்தரமலை போன்ற தென்க. பி-ம்:—1சார்த்தியததில், சார்த்தியேயதில், சார்த்தியதில தென. 2தவிராமல், தவிராதால். 3ஒத்தது. (கடுகடு)

௩௪௬.—இதுவும்அது.

சிவண வண்ணவான் கருங்கடற் 2கொண்டுய்த்த செயலினுஞ் செறி³கற்றைச், சிவண வண்ணவெஞ் 4சிறையுடைக் கடுவீசை 5முடு கிய தொழிலாலும், 6அவண வண்ணல தேவலினியற்றிய 7வமை வினு மயில்வாளி, உவண வண்ணலை 8யொத்தது மந்தர மொத்ததவ் வுயர்பொற்றோள்.

(இ - ள்.) (தன்னினத்தானே) ஒத்திருக்க அழகியமிகப்பெரியகடலிலே கொண்டசேர்த்தசெயலினாலும், நெருங்கியதொகுதியையும் பொன்னிறத்தை யுங்கொண்ட விரும்பத்தக்க சிறுகொண்ட கடுவீசையால் விரைந்துசென்ற செயலினாலும், அவ்விடத்துஅந்த ஸ்ரீராமபிரானுரியமனப்படி எவியதொழி லுச்செய்த தன்மையினாலும் (இராமபிரானுடைய)கரிய அம்புகள்,—கருடபக

வானையொத்தது; உயர்ந்த பொன்னணியணிந்த அந்த(க் கும்பகர்ணனது) தோள்கள், (கருடபகவான்கொண்டெவந்திட்ட)மந்தரத்தை யொத்தது; (எ - று.)

இந்தச் செய்யுளைக்காணுமிடத்து, கருடபகவான் திருமாலின்கட்டளையால் அமிருதமதனத்தின்பொருட்டு மந்தரமலையைப் பாற்கடலிலிட்டானென்று ஒருசரிதமிருப்பதாகத்தோன்றுகின்றது. திருமாலின்கட்டளையால் அந்தனென்னும்நாகராசன் மந்தரமலையைப்பெயர்த்தெடுத்துத்தர அம்மலையோடு தேவர்கள் பாற்கடலையடைந்தனரென்று மஹாபாரதத்திற்கூறப்பட்டுள்ளது. பி-ம்:—1வன். 2கொடுவந்த. 3தாரைச். 4சிறையிடைக். 5முடுக்கிய. 6அவணவண்ணனன்று. 7அளவிலும். 8ஒத்தன, நிகர்த்தன. (கடுகச)

௩௪௭.—இருநகையும்அற்றும் கும்பகர்ணன் வானரக்கடலைக் கலத்தல்.

பழக்க நாள்வருமேருவை யுள்ளுறத்தொளைத்தொரு பிணையாக்கி, வழக்கி னாலு களந்தவ் னமைத்ததோர்²வான்குணில் வலத்தேந்தி, முழக்கி³லென முழங்குபே ரார்ப்பினுள் வானர முந்ரீரை, உழக்கி னன்றசை⁴தோலெலும் பெணுமிவை குருதியோ டொன்றாக.

(இ - ள்.) பழக்கமாகச் சூரியன் (வலமாக)வருகின்றமேருவை உள்ளே பொருந்தத்தளைத்து ஒருபறையாகச்செய்து, முறைமையினால் உலகையளந்தவனான திரிவிக்கிரமக்கடவுள் (அக்காலத்து அந்தமேருமலையாகியபறைக்குவற்ப)அமைத்ததாகிய பெரியகுணிலொன்றை வலத்தேயேந்திமுழக்கினுற்போல முழக்குகின்றபேராரவாரத்தையுடையவனான கும்பகர்ணன்,—தசைதோல் எலும்புஎன்கின்றஇவைகுருதியோடும்சேர்த்துஒன்றுபடும்படி வானரப்படையாகிய சமுத்திரத்தைக் கலக்கினான்; (எ - று.)

முதல்மூன்றடிகளில் பெருந்தோற்றமுடைய கும்பகர்ணனதுபேரார்ப்பிற்கு, மேருமலையைப்பறையாகக்கொண்டு முழக்குவகை யுவமைகூறினார். இல்பொருளு வமை: தற்குறிப்பேற்றவணியெனவும்படும். பி-ம்:--1பறை. 2வன். 3என்ன. 4தோன்மயிரென்பொடு. (கடுகடு)

௩௪௮.—இராமன் கும்பகர்ணனுடைய வலக்கால அம்புகளாலறுத்தல்.

நிலத்த கால்கனல் புனல்¹விசும் பிவைமுற்று நிருதன துரு²வாகித், கொலத்த³காததோர் வடிவு⁴கொண்டாலென⁵வயிர்களைக் குடிப்பாளைச், சலத்த⁶காலனைத் தறுகணர்க் கரசனைத் தருக்கினிற் பெரியானை, வலத்த காலையும் வடித்தவெங்கணையினுற் றடிந்தனன் றனுவல்லான்.

(இ - ள்.) நிலத்தோடுகூடிய காற்று நெருப்பு கீர் விசம்பு என்கின்ற இவையெல்லாம் நிருதனதுஉருவையடைந்து கொல்லமுடியாததொரு உடிவைக்கொண்டாற்போல (த் தோன்றி)உயிர்களையழிப்பவனும், கோபத்தைக்கொண்ட யமன்போன்றவனும், அஞ்சாமையைபுடையோரில் தலைவனும், செருக்கினால் மிக்கவனுமாகிய கும்பகர்ணனுடைய வலக்காலையும் கூரியகொடிய அம்பினால் வில்லாளியான இராமபிரான் அறுத்துத்தள்ளினான்; (எ - று.)

இவ்வலகத்தப்பிரானிகளின்உடல்கள் - நிலம்முதலிய பஞ்சபூதங்களினால்வன்மையென்பது, தாற்கொள்கை. கும்பகர்ணனுடையஉடல், இத்தப்

பிரபஞ்சத்திலடங்கியுள்ள பஞ்சபூதங்கள் எவ்வளவு உண்டு அவ்வளவு வல்லாஞ் சேர்ந்து இயன்றும் போன்றுள்ளதென முதலடியாற் கூறியவாறு; இது-நந்திரிப் பேற்றவணி. இதனால், அந்தக்கும்பகர்ணனுடைய பெருந்தோற்றமும் பேராற்றலும் பெறப்படும். பி-ம்:—1 எனவிலை, எனுவிவை. 2 ஆக்கி. 3 தகாதன. 4 கொண்டானென, கொண்டனவென. 5 உயிரினை. 6 காலனோர். (சடுகசு)

15. 15.—தும்பகரிணன் ஓற்றைக்காலால் நொண்டியபடி பொருவநூல்.

பந்தி 1 பந்தியின் பற்குல 2 மீன்குலம் 3 பாபுபாடுறும் 4 பாகத்து, இந்து 5 வெள்ளையி றிமைத்திடக் குருதி 6 யா ரெழுக்கல் கொண்டு முடிசெக்கர், அந்தி வந்தென வகனெடு வாய்விரித் தடி 7 யொன்று 8 கடிதோட்டிக், குந்தி வந்தன வெடுதிலங் குழிபடக் குரைகடல் 9 கோத்தேற.

(இ - ள்.) வரிசைவரிசையாகவுள்ள பற்களின்குலம் நட்சத்திரக்கூட்டம் போலப் பாகுபூட்டை [தனியே மிகவும் விளங்கித்தோன்றாதலு] அடையவும், பிறைச்சத்திரன்போன்று வெள்ளியகோரப்பல் விளங்கவும், குருதியாற்றி நெழுக்கினாலே எழுகின்ற செவ்வானத்தையுடைய அந்திப்போதுவந்தாற்போல அகன்ற நெடுவாயைவிரித்து, நெடியநிலம் குழிபடவும் ஒலிக்கின்ற கடல் (பூமிய மிழ்வதனால்) வெள்ளப்பெருக்குக்கொண்டு நிலத்தினமீது பரவவும் ஒற்றையடியைவிரைவாகச்செலுத்தி நொண்டிக்கொண்டுவந்தான்; (எ-று).—பி-ம்:—1 பந்தியிற். 2 மீன்குலம். 3 பாபுபாடுறும், பாபுபாடுறு. 4 பாகத்தின், பாகத்து. 5 எள்ளினின்று. 6 ஆமெக்கர். 7 ஒன்றில். 8 கடிதோட்டிக். 9 கொதித்தேற. (சடுகசு)

16. 16.—தும்பகரிணனது மந்திரேநு காலையும் இராயபிரானுத்தல்.

மாறு காலின்றி வானுற 1 சிமிர்ந்துமா 2 னுவெலாந் 3 கடித்தேத்திச் சூறை மாருத மாமெனச் 4 சழித்துமேற் றொடர்கின்ற தொழிலானை ஏறு சேவக னெரிமுகப் 5 பகழியா ள்விருநிலம் பொறைகீங்க வேறு 7 காலையுந் 8 துணித்தன 9 னறத்தொடு வேதங்கள் கூத்தாட.

(இ-ள்.) மந்திரேநுகாலில்லாமல் வானத்தையனாவலுந்திப் பக்கத்துள்ளவைகளையெல்லாம்கடித்து எந்தியவண்ணம் கடுக்காற்றுப்போலவட்டமிட்டு மேலேதொடர்கொன்ற தொழிலையுடையவனானும் பகர்ணனை, ஸ்ரீராமன், — நெருப்பைவாயிற்கொண்ட அம்பினாலே பெரியபூமியின்பாரம்நீங்கும்படியும் அறத்தொடு வேதங்கள் கூத்தாடவும், மந்திரேநுகாலையும் துணித்தனன்; (எ - று).—ஏறுசேவகன்-ஸ்ரீராமன். பி-ம்:—1 பாய்ந்து. 2 உனது. 3 பறித்து, வளைத்து. 4 சழியின்மேற்றுரக்கின்ற. 5 பகழிகள். 6 இறைநிலம். 7 தானுள். 8 காலையும், துமித்தனன். 9 துணித்தனன். (சடுகசு)

17. 17.—தும்பகரிணனுக்குச் சீற்றம் விடுகநூல்.

கையி ரண்டொடு கால்களுந் துணிந்தன 1 கருவரை பொருவந்தன் மெய்யி ரண்டுநா றுயிரம் பகழியால் வெரிநறத் தொலைபோன செய்ய கண்பொழி தீச்சிகை யிருமடி 2 சிறந்தது தெழிப்போடும் [மம். 3 பெய்யும் 4 வானிடை யிடயினும் 5 பெருத்தது வளர்ந்தது பெருஞ்சீற

(இ-ள்.) கையிரண்டினே காலிரண்டும் துணிந்தன; பெரியமலையைப் பொத்த தன்னுடல் (இராமனுடைய) இருதூறியிரம்புகளால் முதுகு வழியே வெளிப்படத் துளையாகியது; செந்நிறக்கண்களினின்று வெளிப்படுகின்ற அக்கினிச்சவலை இருமடக்கு மிக்கது; பெருங்கோபமானது, ஆரவாரத்துடனே பெய்கின்றவானத்திறேன்றுகின்ற இடியைக்காட்டிலும் மிக்குவளர்த்தது; (எ-று.)—பி-ம்:—1கனவரை, 2சிறந்தன, சிந்தின, 3வையம், 4வானிடிமழையினும், வானிடைமழையினும், 5பெருத்தன. (கடுசுக)

௩௫௨.—தும்பகர்ணன் வாயால் ஒருமலையை யொடித்தேறிதல். பாதங்கைகளோ டிழந்தனன் 1படியிடை யிருந்து 2தன் பசுவாயாற் காத நீளிய மலைகளைக் கடித்திறுத் தெடுத்துவெங்கனல் 3பொங்கி 4மீது மீதுதன் எனகத்தெழு காற்றினால் விசைகொடு திசைசெல்ல ஊத ஆதப்பட்ட 5லெந்தன வானர 6முருமின் வீ முயிரென்ன.

(இ - ள்.) கைகளையும் பாதங்களையும் இழந்தவனாகிய தும்பகர்ணன்,— பூமியிலிருந்து தன்னுடைய பிளவுபட்ட [பெரிய] வாயினால் காததூரம்நீண்டிருந்தமலைகளைக் கடித்தொடித்து எடுத்துக் கொடிய (சிறந்த) கனல்மிக்கு மேன்மேலும் தன்னுள்ளிருந்து வெளிக்கிளம்புகின்ற காற்றினால் விரைவுகொண்டு திக்குக்களில் செல்லுமாறு ஊதந்தோறும், (அம்மலைகளினால்) வானரப்படை உருமினால் உயிரொழியும் பிராணிகள்போல உயிரொழிந்தழிந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1படியிடை, 2வான், வன், 3பொங்க, 4மீதுதன்னகத்தெழுங்கெண், 5உலர்ந்தன, அலந்தன, உருண்டன, 6உருமு. (கடுஎடு)

௩௫௩.—தும்பகர்ணனது ரெயல்கண்டு இராமன் கைவிதிர்ப்புறல்.

தீயி னாற்செய்த கண்ணுடை யானெழுஞ் சிகையினும் நிசைதீய, வேயி னாற்றினி வெற்பொன்று நாவினால் விசம்புற வளைத்தேந்திப், பேயி னாற்புடைப் 2பெருங்கள 3மெரிந்தெழப் பிலந்திறர் ததுபோ லும், வாயி னாற்செல 4விசின்ன வள்ளு மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றான்.

(இ - ள்.) தீயினாற்செய்யப்பட்டாற்போன்ற கண்களையுடையவனான தும்பகர்ணன்,—(தன்னிடத்தினின்று) எழுசின்ற அக்கினிச்சவலையினால் காற்றிசையும் தீய, மூங்கிலினால் பெருங்கியமலையொன்றை நாவினால் வானத்தைப் பெருந்தவளைத்தேந்தி, பேய்களின் ஆரவாரத்தைக்கொண்ட பெரியபோர்க்களம் எரிந்துபோகக் குகைதிறந்தாற்போன்றுள்ளவாயின்வலிமையினால் வெகு தூரஞ்செல்ல விசையெறிந்தான்: (அதுகண்ட) இராமபிரானும், (தன்) தாமரை மலர்போன்றகை நடுங்கப்பெற்றான்; (எ-று.)—கைவிதிர்ப்புற்றது, அச்சத்தினு லென்க: கைவிதிர்த்தான்—கையை யசைத்துவானிதொடுத்தானென்பாருமுள். பி-ம்:—1தெரி, 2பொரு, 3இரிந்து, 4ஊதினான். (கடுஎசு)

௩௫௪.—அப்போது தும்பகர்ணன் தன்மனத்தினுள் உணர்வுதோன்றத் துயருறுதல்.

ஐயன் விற்றொழிற் காயிர மிராவண 1ரமைவில ரந்தோயான், கையுந் சால்களு மிழந்தனன் வேறினி 2புதவலாந் துணைதுணைன், மைய

3னோய்கொடு 4முடித்தவா தானென்றும் வரம்பின்றி 5வாழ்வானுக்கு, உய்யு மாறி தென்றுத னுள்ளத்தி னுணர்ந்தொரு துயருற்றான்.

(இ - ள்.) பெரியோனாகிய இராமபிரானுடையவற்றொழிற்கோ, ஆயிரம்இராவணர் இருந்தாலும் (எதிர்த்தற்குஏற்றவலிமை) அமைபாதவராவர்; ஐயோ! யான் கையுங் கால்களும் இழந்துள்ளேன்; இப்போது வேறே உதவக் கூடியவகையையும் காண்கிலேன்; (இப்படிப்பட்ட யான் என்செய்வேன்)! ஆசையாகிய நோயானது (இராவணனைக்)கொண்டு முடித்தவில்தம் என்னேதான்!!என்றும்வரம்பின்றிவாழவேண்டியவனான இராவணனுக்கு (இனி)உய்யும் வகைஇல்லை என்று தன்மனத்தினுள்ளேயறிந்து ஒப்பற்ற துயரையடைந்தான்;(எ-று.)—பி-ம்:--1.அமைகிலர். 2.உதவலன். 3.நோயொடு. 4.முடித்தவனென்று, முடிந்தவென்முன்னவன், முடிந்தவாணென்று. 5.வாழ்ந்தானுக்கு. ()

வேறு,

௩௩௩.—தும்பகரணன் இராமபிரானிடத்துக் சிலகூறத்தொடங்குதல்.

சிந்தூரச்செம் பசங்குருதி திசைகடொறுந் 1திரையாறு
எந்திரத்தேர் கரிபரியா ளீர்த்ததோடப் பார்த்திருந்த
கந்தரப்பொற் 2றையிணைமைக் 3களிற்றையான் கண்ணின்ற
கந்தரப்பொற்றோரான முகனோக்கி யிவைசொன்னான்.

(இ-ள்.)சிந்தூரப்பொடிபோற்செக்கிறமுள்ள புதியஇரத்தம் திசைகடொறும் திரைபொருந்திய ஆறுகி எந்திரமமைத்த தேர் கரி பரி ஆள்என்ற சதுரங்கசேனைகளை யிழுத்துக்கொண்டு ஓடப் பார்த்திருந்தவனும், குகையைக்கொண்டபொற்கிரியையும் வீரமமைத்தகளிற்றையும்ஒத்தவனுமான தும்பகரணன், (தன்) கண்ணெதிரேநின்ற அழகியபொன்னொபரணம்பூண்டதோள்களையுடையவனான பூராமபிரானை முகம்நோக்கி இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க. மூன்றாமடியில், 'கந்தரப்பொற்கிரியானைக் காருத்தன்தனையுயர்ந்த' என்று ஒருபிரகியிலுள்ளது. பி-ம்:--1.சிறையாறு, சிறையாறும். 2.பொற்களியாடல். 3.கிரியையான். (கருஎ௩)

௩௩௪.--நான்குகவிகள் - தும்பகரணன் யாதொருநீங்கும் நோராதபடி விபீஷணனைப் பாதுகாக்க இராமபிரானவேண்டிதலைத்தேர்விக்கும்.

புக்கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க
1மைக்கடங்கார் 2மதயானை வாள்வேந்தன் வழிவந்திர்
3இக்கடன்க ளுடையீர்நீ ரெம்வினைதீர்த்தும்முடைய
4கைக்கடைந்தா னுயிர்காக்கக் கடவீ5ரென் கடைக்கூட்டால்.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (தன்னைச்) சரணமாகஅடைந்த ஒருபுறவின்பொருட்டினால் தராசுத்தட்டிலேறினவனும் கறுத்தமதநீரை மேகம்போற்பொழிகின்ற மதயானையையும் வாட்படையைமுமுடையவனுமான சிபிசக்கரவர்த்தியினதுவயிசத்திற்பிறந்தவரே!இந்த(ச்சிபிசக்கரவர்த்திபோல) அன்பின்செயல்களையுடையவரான நீங்கள்,என்னுடையபிரார்த்தனையினால்,எங்களுடையஉறவினான

தீவினையெயொழித்து உமதுபக்கத்தைச்சேர்ந்தவனாகிய விபீஷணனுடைய உயிரையும்பாதுகாக்கக்கடவீர்; (எ-று).—பி - ம்:--1மைக்கடங்கா. 2மதவாணை. 3இக்கடங்கள். 4கைக்கடந்தான், கைக்கடன்றான். 5எங்களைக்கட்டால். (கடுஎச)

௩௫௭. நீதியால் வந்ததொரு நெடுந்தரும நெறியல்லாற் சாதியால் வந்தசிறு நெறியறியா நென்றம்பி

1ஆதியா யுனையடைந்தா னரசருருக் கொண்டமைந்த வேதியா வின்னமுனக் 2கடைக்கலமியான் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளே! எத்திரியவடிவைக்கொண்டு (உலகத்துத்) தோன்றிய வேதத்தினுற்பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற கடவுளே! முறைப்படியே யமைத்தான ஒப்பற்ற சிறந்த தருமசாஸ்திரவழியினுல்லாமல் (இராட்சச) சாதிப்பிறப்பாலுண்டான அதருமநெறியை யறியாதவனாகிய என் தம்பிவிபீஷணன், உன்னை (அடைக்கலமாக) அடைந்துள்ளான்; மீண்டும் (அவனை) அடைக்கலப்பொருளாகக்காத் தலை யான் வேண்டினேன்; (எ - று).—பி-ம்:--1ஆதியானானுனை. 2அடைக்கலந்தான். (கடுஎடு)

௩௫௮. வெல்லுமா நினைக்கின்ற வேலரக்கன் வேரோடுங் கல்லுமா முயல்கின்ற னிவ்னென்னுங் கறுவுடையான் ஒல்லுமா றியலுமே லுடன்பிறப்பின் பயனொரான் கொல்லுமா லவனிவனைக் 2குறிக்கோடி 3கோடாதாய்.

(இ - ள்.) (நீதிநெறியிற்) கோணுநடப்பவனே! வெல்லுமாறுநினைக்கின்ற வேற்படையையுடையனாகிய இராவணன் இவ்விபீஷணன் (தன்னை) வேரோடும் கல்லும்படி முயல்கின்றனென்று (இவனிடம்) கறக்கொண்டுள்ளான்; உடன்பிறப்பின்பயனை உணராதவனான அவ்விராவணன், கூடுமாறு நேருமானால் இவனைக் கொல்லுவான்; (ஆகையால், இவனை) ஜாக்கிரதையாகப்பார்த்துக்கொள்; (எ - று).—பி - ம்:--1எனலும். 2குறிக்கொணர். 3கோலிந்தா. (கடுஎசு)

௩௫௯. தம்பியென நினைந் திரங்கித் 2தவிரானத் தகவில்லான் நம்பி3யிவன் றனைக்காணிற் கொல்லுயிறை நல்கா னால் உம்பியைத்தா னுன்னைத்தா னனுமனைத்தா னொருபொழுதும் எம்பி4பிரி யானாக 5வருளுதியான் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) அந்தநற்குணமில்லாதவனான இராவணன்,--தம்பியாயிற்றே என்றகருதிஇரக்கக்கொண்டு விட்டிடான்; நற்குணம்நிறைந்தவனே! இவனைக் கண்டாற் கொல்வான்; சிறிதும் அருள்செய்யான்; உன் தம்பியையும் உன்னையும் அனுமானையும் தான் ஒருபொழுதும் என் தம்பிவிபீஷணன் பிரியாதிருக்குமாறு திருவருள்புரிவாய்; யான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்; (எ-று).—நம்பி-அண்மைவிளி: நம்பியாகிய இவன் எனினுமாம். பி-ம்:--1 இரக்கல். 2 தவிராதான். 3 நயனில். 4 பிரியவனாக. 5 அருளுதியால் யான் வேண்ட. (கடுஎஎ)

௩௬௦. -தும்பகர்ணன் தன் கழுந்தையறுத்துக்கடலிலிட வேண்டுகல்.

முக்கிலா 1 முகமென்று முனிவர்களு மமரர்களும் 2தோக்குவார் னோக்காமை துண்கணையா லென்கழுத்ததை

நீக்குவாய் நீக்கியபின் நெடுந்தலையைக் கருங்கடலுட்
போக்குவா³யிதுநின்றன வேண்டுகின்ற பொருளென்றான்.

(இ - ள்.) முனிவர்களும் அமரர்களுமாகிய காட்சிகாண்பவர் மூக்கில்
லாதமுதமென்றுசொல்லிக்கொண்டு காணாதபடி உன் அம்பினுல்என்கழுத்தை
(யறுத்து)நீக்குவாய்:அவ்வாறுநீக்கியபின்(என்)நெடியதலையைக் கரியகடலுக்
குள்ளே போக்குவாய்:இதுவே,(யான்) உன்னை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றவரம்
என்றுசொல்லி முடித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1முகம்வந்து. 2நோக்குவார்
நோக்காமுன்னொரு, நோக்கலானோக்காமேநான். 3இதுவெனக்கு. (கருஎஅ)

நூ.க.---இராமன் தும்பகரிணன் தலையையறுத்துக் கடலிலிடுதல்.

வரங்கொண்டா¹னினிமறுத்தல் வழக்கன்றென் ரொருவாளி
யுரங்கொண்ட²தடஞ்சிலையி னுயர்நெடு³நா ணுட்கொளுவாச்
சுரங்கொண்டான் கொண்டதனைத் திண்காற்றின் கடும்படையால்
அரங்கொண்ட⁴கருங்கடலு ளாமுவத்து ளமுத்திணன்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன், 'இந்தக்கும்பகரிணன்' வரங்கேட்
டுக்கொண்டா னாதலால் இனி மறுத்தல் முறைமையன்று' என்றுசொல்லி,
வலிமைகொண்ட பெரியவில்லிலே சிறந்தநெடியநாணைப் பூட்டி ஒருஅம்பைக்
கொண்டு (கும்பகரிணனு)சிரசைக் கொய்தான்; கொய்ததனை வலியகடிய
வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் பாதலம்வரையிலாழ்ந்துள்ள கரியகடலின்நடுவில்
அமுத்தி வீழ்ச்செய்தான்; (எ-று.)—அரம்-பாதாளம். பி-ம்:—1இது. 2நெடுஞ்
சிலையினுற, நெடுஞ்சிலையினுயர். 3நா ணுடன் கொண்டான், ஞா ணுடன் கொண்
டான். 4நெடும். (கருஎக)

நூ.உ.—கடலினுட் தும்பகரிணன் முகம்முத்தல்.

மாக்கூடு படர்வேலை மறிமகரத் திரைவாங்கி
மேக்கூடு கிழக்கூடு மிக்கிரண்டு திக்கூடு
போக்கூடு¹தவிர்ந்திருகண்²புகையோடுபுகை³யுயிர்க்க
மூக்கூடு புகப்புக்கு⁴முழ்கியதம் முகக்குன்றம்.

(இ - ள்.) பலமிருகங்கள்கூடியுள்ள பரவியமகரவேலையின் மடங்குகின்ற
திரையை(அப்பால்)தள்ளி மேற்கிலும் கிழக்கிலும் மிக்குள்ளிரண்டுதிக்கிலும்
இடையே போதல்விரித்து இருகண்களின்புகையுடன் அஸ்திரப்புகையும்
வெளிப்பட, அந்தமுகக்குன்றம் (அறுந்த) மூக்குவழியாக(நீர்)உட்புகப் புகு
முழ்கியது; (எ - று.)—மலைபோன்றமுகம்விழவே, சஞ்சாரமறும்படி கடவி
லீர்நாளுக்குதிசையிலும் முதலில் விலக, அம்முகம் அறுந்தமூக்கின்வழியே நீர்
புகப்பெற்றுப் பிறகு கடலிலமிழ்ந்துவிட்டதென்பதாம். பி - ம்:—1கவித்து.
2செவியூடும். 3உயிர்க்கும். 4முழ்கியது, மூழ்கியதால். (கருஎஊ)

நூ.க.—தேவர்கடாழதலையோரிமகிழ, அரக்கரிபடைத்தலைவர்
அச்செய்தியை இராவணனுக்கு உணர்த்தச்சேல்லுதல்.

ஆடினார் வானவர்க¹ளரமகளி ரமுதவிசை
பாடினார்²மாதவரும் வேதியரும் பயந்தீர்த்தார்
கூடினார்³படைத்தலைவர் கொற்றவனைக் குடா⁴கலங்கி
ஓடினாரடலரக்க ரிராவணனுக்குணர்த்துவான்.

(இ - ன்.) வானவர்கள் ஆடினார்; அமரமகனிர் அமுதம்போன்ற இசைப் பாடலைப் பாடினார்; மாதவரும் வேதியரும் அச்சம் ஒழிந்தார்: படைத்தலைவராகிய வானவர் வெற்றிபெற்ற இராமபிரானைக் கூடினார்: வலிமைபொருந்திய அரசர்கள், - குடர்கலங்கி, (கும்பகர்ணன் இறந்த செய்தியை) இராவணனுக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு ஓடினார்; (எ-று.) - பி-ம்: - 1 மகனிகளும், அரம்பையர்கள். 2 வேதியரும் மாதவரும். 3 வீணத்தலைவர். 4 கலங்க, 5 உணர்த்துவார். (கடுஅக)

ஸ்ரீவானமீக்புனிவரீ இந்தக்கந்தர்ப்பந்தகைக் கூறியுள்ள துவருமாறு: - - - - - தேவ்வியுற்ற மனவருத்தத்தோடு போர்க்களத்தினின்றும் மீண்ட இராவணன் சிக்காசனத்திலுட்கார்ந்து வந்த அரசக்கரைப்பார்த்து, தான் ஒருமனிதனால் தேவ்வியுடைந்ததற்கு மிகவருந்தியும் தனக்குமுன்புநேர்ந்துள்ள சாபங்களை நீனைத் தவருந்தியும் கூறி, இலங்கையை வானரர்கள் புகாதவாறு காக்கும்படி சொல்லிக் கும்பகர்ணனை எழுப்புமாறு கட்டளையிட்டான்.

‘அகாலத்தில் எழுப்பவேணுமே’ என்ற சிந்தையுடனே அந்த அரசர்களின் சென்று கும்பகர்ணனுடைய அரண்மனையை உடைத்து அவனுடைய முச்சுக்காற்றினால் தடுக்கப்பட்டு, அரிதில் நுழைந்தனர். மாயிசம் இரத்தம் கள்முதலிய உணவுப்பொருள்களைக் கும்பகர்ணன் எழுத்தும் உண்ணவுதவமாறு நிரப்பி வைத்து, அவ்வரசர்கள் பலவகைப்பறைகளையடிப்பதும் பலவகைவாச்சியங்களாவாசிப்பதும், உலக்கை இருப்புத்தடி முதலியவற்றைக்கொண்டு அவன்மீது தாக்குவதும், குதிரை ஒட்டகம் முதலியவற்றை அவன்மீது நடத்துவதும், அவனைப் புரட்டிப்புரட்டிப்பார்ப்பதும், தலைமயிரைப்பிடித்து இழுப்பதும், ஜலத்தைக்காதிற்கொட்டுவதும் முதலியனவாகப் பலவகை உபாயங்களைச் செய்து பார்த்தும் அந்தக் கும்பகர்ணன் கண்லிழித்திலன். பெருஞ்சினத்துடன் அவ்வரசர்கள் இறுதியாக ஆயிரம் யானைகளை அந்தக் கும்பகர்ணன்மீது ஒட்டி மிதிப்பித்தனர். சிவிதுதுயிலுணர்ந்து அகாலத்திலெழுப்புவதனால் அச்சம் கொண்டு சோம்பல்முறித்து, கும்பகர்ணன், அருகேயிருந்தவர் மதுமாயிசாதினை மிகுதியாகத்தர அவற்றையுண்டு பின்பு தன்னை யெழுப்பிய காரணத்தை வினாவினான். யூபாட்சனென்பவன் செய்தி தெரிவிக்க, இப்பொழுதே பகைவெல் வேனென்று அந்தக் கும்பகர்ணன் செல்லத்தொடங்க, மகோதரன் ‘ராஹஸ்யராசனிடத்துச் சென்று அவன் சொல்வதைக்கேட்டுப்பிறகு செல்லலாம்’ என்றான்.

கும்பகர்ணனும் உடன்பட்டு ஸ்ரீராமனுடையது அலங்கரித்துக்கொண்டு இரண்டாயிரக்கட்டுக்களைப்பருகிவிட்டு அண்ணனிடத்துக்குப் பயணமாயினன். ராஜமாரக்கத்திற்கெல்லும் அவனைக் கண்டு வானரர்கள் அஞ்சிக்கலங்கி ஆங்காங்கு ஓடலாயினர். ஸ்ரீராமன் பெருந்தோற்றமுடைய அந்தக் கும்பகர்ணனைக்கண்டு, விஷ்ணுவை வினாவி அவனுடைய செய்தியையெல்லாமுணர்ந்தான். பின்பு ஸ்ரீராமன் சேனாபதியான நீலனை நோக்கி, போருக்குப் பலவகை ஆயுதங்களையும் மலை மரம் முதலியவற்றையும் நிரப்பிவைத்துக்கொண்டு சேனைகளை அணிவகுத்து ஜாக்கிரதையாச இருக்கும்படியேயினன். இதுநிற்க:

கும்பகர்ணன் இராவணனையடைந்து வணங்கிப் பீடத்திலமர்ந்து ‘நங்கும் என்னை எழுப்பக் காரணம்என்?’ என்று வினாவினான். இராவணன் இராம

பிரானுல் நேரிட்ட துயரத்தையெடுத்து விரிவாகச் சொல்லி 'இத்துயரம் உன் னுல்தான் ஒழியவேண்டும்' என்றனன். அதுகேட்ட கும்பகர்ணன் முன்னமே சீதையை விட்டிடவே னுமென்று சொன்னதைக் கேளாமை பற்றியும் துர்மத் திரிகளின் பேச்சைக்கேட்டு அரசநீதி நூலுக்கு மாறாக நடத்த குறித்தும் வெறு த்துக்கூற, இராவணன் கும்பகர்ணன் மீது சினந்து நிஷ்டரேமாகக்கூறினான். கும்பகர்ணன் வார்த்தையைக் கேட்ட மகோதரன், நீதிநூல்கட்டுக்கு அடங் காது, அந்தக் கும்பகர்ணன் கூறியவற்றைக் கண்டித்து, 'மாயையால் இராமனை நாங்கள் கொன்றோ மென்பித்துச் சீதையை வசப்படுத்துவதே இப்போது செய்யவேண்டிய செயல்' என்றனன்.

கும்பகர்ணன் அம்மகோதரன் கூறியதைக் கண்டித்துத் தான் ஒருவனே பகைவெல்வதாக உறுதிகூறித் தனியே செல்லத்தொடங்க, இராவணன் சேனைகளுடன் செல்லுமாறு படைகளை யனுப்பினன். கும்பகர்ணன் போர்க் களங்குறுகிப் போர்செய்தலும் வானரர்கள் அஞ்சியோடத்தொடங்க, அங்க தன் பலபடியாகக்கூறி அவ்வானரர்களைப் போகவொட்டாமல் நிறுத்தினான். வானரர்கள் வெகுமும்முரமாகப்பொரலாயினர்; கும்பகர்ணன் தன் தண்டாயு தத்தால் தாக்கிக்கொல்லுவதும் சிலவானரர்களைக் கையிறுப்பற்றிப் பட்சிப் பதுமாகக் கடும்போர் புரிந்தான். அப்போது அநுமான் பர்வதங்களைக்கொண்டு போர் புரிந்து, கும்பகர்ணன் தன் குலத்தால் மாப்பிற்பிளக்க உயிரொடுக்கிரின் ருன். வானரர்கள் அஞ்சியோடுகையில், நீலன், சேனைகளைநிலைநிறுத்திப் பொர லாயினன். இவனோடு ருஷபன் சரபன் கவாட்சன் கந்தமாதனன் என்பவர்க ளும், மலைகளையும் மரங்களையும் கொண்டு எதிர்த்துத் தோற்றனர். பின் னும் வானரமுக்காய்கள் விடாது அவன்மேல் ஏறி அவனைப் பல்லாற் கடிப்ப தும் நகங்களை மீறுவதும் முட்டியாற்குத்துவதுமாக இயிசித்தனர். கும்பகர் ணன் அவர்களைப்பிடித்து வாயிற்கொள்ள, அவ்வானரர்கள் காதினவழியாய் வெளிப்படலாயினர். அதுநோக்கிய அரசுகன் வானரர்களை முறித்து உண்ண, வானரர் வெருவி நிலைகெட்டோடி ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்தனர். அப்பால் அந்ததன் கும்பகர்ணனை வலிகூலயச்செய்து இறுதியில் அக்கும்பகர்ணனால் தாக்கப்பெற்று மூர்ச்சையடைந்தான். பிறகு கும்பகர்ணன் குலத்தைக் கையிற் கொண்டு சுக்கிரீவன்மேற் சென்றனன். இருவர்க்கும் நெருக்கமாகப் போர் நிகழ்கையில், குலத்தைச் சுக்கிரீவன்மே லெறிய, ஆயிரம்பாரம்நிறையுள்ள அந் தச்சூலாயுதத்தை அருகேயிருந்த அநுமான் சுக்கிரீவன்மேல் தாக்காமற் பற்றி முறித்துப் போகட்டனன். குலம் முறிக்கிடவே, கும்பகர்ணன் மலையைப் பறித்துச் சுக்கிரீவன்மேலெறிய, தாக்குண்ட சுக்கிரீவன் மூர்ச்சையடைந்த னன். அப்போது அந்தக்கும்பகர்ணன் சுக்கிரீவனையெடுத்துக்கொண்டிபோக லாயினன். அதுகண்ட அநுமான், 'சுக்கிரீவனை மீட்பதா?' என்று ஆலோசித்து, தான் விடுவிப்பது தலைவனுடைய மேன்மைக்கு இழுக்கா மென்றும் சுக்கிரீ வனை தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள வல்லவனென்றும் நிச்சயித்து, வானரர்களைத் தேற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

ராஜமார்த்தத்திற் சும்பகர்ணனுக்குநிகழ்ந்த சைத்யோபசாரங்களினால் மூர்ச்சைதெளிந்து சுக்கிரீவன் ஆலோசித்து அவ்வரக்கனுடையகாதலனைப் பீறியும் மூக்கைக்கடித்துக்கொய்தும் தோள்வயிறு கபோலம்என்ற இவற்றின் பக்கங்களைப் பிளந்தம்மின்றான். அதுகண்டுசினந்து அரக்கன் சுக்கிரீவனைத் தரையிலீட்டுத் துவைத்தான். சுக்கிரீவன் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் வானத்திற் கிளம்பி ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்திட்டான்.

சும்பகர்ணன் மீண்டு இரண்களத்திற்புகுந்து வெறிகொண்டு வானரைப் பட்சித்தவண்ணம் தொடர்ந்தோட, இலட்சுமணன் அம்பெய்தனன். அதனைப்பொருட்படுத்தாமல் அவ்வரக்கன் இராமனைக் கிட்டொறுடூட, ஸ்ரீராமன் ரொள்தரால் திரத்தை விடுத்தனன். அதனால் அவ்வரக்கன் மெய்மறந்து பரவசஞான. பின்னர் தேறி அரக்கன் வானரர்முதலியோரைப் பட்சிக்கத்தொடங்க, 'வானரர்முதலியோர் இவனைக்குறுக்கிட்டு இவன்மீது ஏறிக்கொள்ளின் அப்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல் கீழ்வீழும் திடுவான்' என்று இலட்சுமணன் ஆலோசனைகூற, அங்ஙனமே வானரர்முதலியோர் ஏறிக்கொள்ள யாவரையும் அரக்கன் உதறித்தள்ளிவிட்டு வானரர்களைப்பட்சித்தவண்ணம் ஸ்ரீராமனைக் கிட்டலாயினன் ஸ்ரீராமன்கடும்போர்புரிந்து அஸ்திரங்களினால் அவ்வரக்கனது கால்களையும் கைகளையும் ஒவ்வொன்றாக அறுத்துவிழ்த்து, இறுதியாக வானவரெல்லாம் மகிழ்ந்து வாழ்த்த அவ்வரக்கனது சிரத்தையும் கொய்துவிழ்த்தினன். சும்பகர்ணன் இறந்தொழிந்ததைக்கேட்டறிந்த இராவணன் பலபடியாகப் புலம்பி வருத்தந்தாங்கமாட்டாது ஆர்ச்சித்தனன்.

சும்பகர்ணன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

கக-ஆவது மாயாசனகப்படலம்.

(இராவணன் சீதையை இணக்குவிக்கக்கருதித் தராலோசனைசெய்தபின் தன்வேண்டுகோளின்படி மகோதரன்) மாயையினொண்டாக் கிய சனகனைச் சீதைக்குக்காட்டியதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்க.

சும்பகர்ணன் இராமனாதிபரோடு போர்விளைக்கையில், நகரத்திலிருந்து இராவணன் சீதையைப்பெறும்வண்ணம் உபாயக்கூறுமாறு மகோதரனைக்கேட்க, மகோதரன் ஆலோசனைகூற, அம்மகோதரனுடைய மந்திராலோசனையின்படி செய்யச்சொல்லித் தான் சீதையிருக்குமிடஞ்சென்று தன்சூறையெயிரிக்க, சீதை அவ்விராவணனைத் தரும்பாகக் கருதியிகழ, அதற்கு இராவணன் 'கடலைக்கட்டுது இராமன் குரங்குச்சேனையுடன் இலங்கை வந்திட்டா னென்று செருக்குக்கொள்ளாதே: அயோத்திவீரரையெல்லாம் கொன்று வரும்படி வீரரையேவி யுள்ளேன். சனகனாகிய உன்தந்தைமீதும் வீரரையனுப்பியுள்ளேன்' என்று அச்சமுறுத்த, அப்போது மகோதரன் மாயாசனகனைப் பற்றிக்கொணர, அவனைக் கண்டு சீதை பிரலாபிக்க, இராவணன் 'இனியேனும் என்கருத்துக்கு இணக்குவாயாயின் எனது அரச்ச்செல்வத்தையெல்

லாம் இந்தச்சனகளுக்கு அளிப்பேன்' என்று கூறிவேண்ட, அதுகேட்டசீதை இராவணனைக் கடிந்துகூற, இராவணன் சினங்கொண்டு சீதைமீதுசெல்ல, மகோதரன் விலக்கி 'தந்தைகூறிலால் இவள் இசைவான்' என்ன, பின்பு அவ் விராவணன் மாபாசனைக் கொண்டு சீதைக்குச் சிலவார்த்தைகூறுவீத்தான். அதுகேட்டசீதை அந்தச்சனகளை ஐயுற்றுச் சினங்கொண்டு வெறுத்துக் கூற, இராவணன், 'இவன் சனகனல்லவா? இருக்கட்டும்' என்று அந்தச்சன களைக் கொல்லச்செல்ல, மகோதரன் விலக்கினானு, அச்சமயத்தில் இராமன் கும்பகர்ணனைக்கொன்றதனால் மகிழ்ந்து வானவர்களும்வானரர்களுஞ்செய்த பேரொலி ஆண்டுச்செவியிற்பட, அதுகேட்டு இராவணன் கலங்கியிருக்கையில் தூதர்வந்து கும்பகர்ணனது மரணத்தைத் தெரிவித்தனர். அதுகேட்ட இராவணன் பிரலாபித்துச் சினத்துடனே அப்பாற்செல்ல, மகோதரனும் சனகளை வேரோர்சிறைபில்வையுங்கொன்றுசொல்லி வேரோர் திசையாகச் செல்ல, அப்பால் சீதைக்கு மாபாசனகன்வரலாற்றைக் கூறித் திரிசடை தெளி வீக்க, சீதை துயர்நீங்கி மெழ்த்திருத்தமை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—கவிக்கூற்று: கீழ்க்கூறியதனையும் இனிச்சோல்லப்போவதையும்

இன்னவெனத் தெரிவித்தல்.

அவ்வழிக் கருணன் செய்த 1பேரெழி லாண்மை யெல்லாஞ் செவ்வழி 2புணர்வு தோன்றச் செப்பினஞ் சிறுமை தீரா வெவ்வழி 3மாயை யொன்று நேறிருந் தெண்ணி வேட்கை இவ்வழி யிலங்கை நேர்த னியற்றிய தியம்ப 4லுற்றும்.

(இ - ன்.) அந்தபுத்தகத்தில் நேர்மையானவழியிலே [தருமமார்க்கமாக] கும்பகர்ணன் செய்த மிகவும் அழகிய பார்க்கிரமங்களை யெல்லாம் உணர்விலே விளங்குமாறு (கீழ்ப்படலத்திற்) கூறினோம்; இவ்விடத்தில் [அசோகவனி கையில்] இலங்கைவேந்தனான இராவணன், — (பிராட்டியினிடமுள்ள) காத லினாலே கொடுமையான [அதருமான] வழியாகிய சிறுமையினின்றி கீங்காத ஒப்பற்றமாயையைய வேறாகத் தனியேயிருந்து ஆலோசித்து இயற்றியதை (இப்படலத்திற்) கூறத்தொடங்கினோம்; (எ - று.)

இராவணன் மாயையினால் வஞ்சிக்கமுடவ்வதை இனிக் கூறப்போவ தால், கும்பகர்ணனது போர்த்தொழில் அப்படிப்பட்டதன்று என்பார் 'செவ் வழிப்பேரெழிலாண்மை' எனப்பட்டது. கருணன் = கும்பகருணன்: "நாமக தேசோகாமகரஹணம். செவ்வழி - நன்றாகவுமாம். மேற்பாடலில் "சிறுமை யின்றிருந் செய்கை யாதெனவுணர்த்தி" என்கின்றனானுதலின், அதற்கு ஏற்பக் கவி, இந்தமாயையால் சிறுமைதீராது என்ற குறிப்புத்தோன்ற, 'சிறுமைதீரா மாயை' என்றொன்னலாம். 1-ம்:--1போர். 2உணர்ந்து. 3மாயையாலே. 4உற்றான்.

(சுருதி)

2.—ஆலோசனைமண்டபத்துக்குத் துவந்த மகோதாரனை நோக்கி
 இராவணன் 'சீதையை அடையும் உபாயங் கூறுக' எனல்.

மாதிரம் கடந்த தோளான் மந்திர விருக்கை 1 வந்த
 மோதா நென்னு நாமத் தொருவனை முறையி னோக்கிச்
 சீதையை பெய்தி 2யுள்ளஞ் 3சிறுமையிற் றீருஞ் 4செய்கை
 5பாதெனக் 6குணர்த்தி யின்றென் னின்னுயி ரீதி யென்றான்.

(இ - ன்.) திக்குக்களையெல்லாம் வென்ற தோள்வலியையுடையவனான
 இராவணன்,--ஆலோசனைமண்டபத்துக்கு வந்துசேர்ந்த மகோதாரனென்னும்
 பேரையுடையவனான ஒப்பற்றவனை முறையின் நோக்கி, '(யான்), சீதையைப்
 பெற்று, (என்) மணத்துன்பத்தினின்று தீரும்உபாயம் எதுவோ (அதை என
 க்குத்) தெரிவித்து இன்று எனது இரியஉயிரைத் தருவாய்' என்று வேண்டி
 டினான்; (எ - று.)—மோதான் = மஹோதரன்.

மகோதாரனால் தன்னுயிர் பெறவேண்டுமெனக் கருதுகின்றனானுதலால்,
 இராவணன் தன்னைத் தாழ்த்தி, இழிந்தோன்கூறவேண்டிய சொல்லால் 'ஈதி'
 என்கின்றனென நயங்காண்க: 'சுயென்கினவியிழிந்தோன்கூற்றே' என்றார்,
 தொல்காப்பியஞர். துன்பத்தினால் மணம் குன்று மாதலின், அதனை 'சிறுமை'
 என்றார்: காரணத்தைக் காரியத்தினும் கூறிய உபசாரவழக்கு, பி-ம்:—1வந்து,
 புக்கு. 2உள்ளச், உள்ள. 3சிறுமையை. 4வண்ணம். 5நீதியை. 6உரைத்துரீதியேறின.

3.—மகோதான் சீதை உன்னை மணக்குமாறு ஒருமாயச்செயல்
 புரிவே னெனல்.

உணர்த்துவ 1னின்றே நன்றே ருபாயத்தி னுறுதி மாயை
 புணர்த்துவன் சிதை தானே புணர்வதோர் வினயம் 2போற்றிக்
 கணத்து³வன் சனகன் றன்னைக் கட்டினன் கொணர்ந்து 4காட்ட
 மணத்தொழில் 5புரியு மன்றே மருத்தனை யுருவ மாற்றி.

இதவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (அந்தமகோதரன்,--இராவணனைநோக்கி), 'இன்றே நல்லதா
 கிய ஒப்பற்ற உபாயத்தினாலே (உணக்கு) உறுதியாவதொருபொருளைச் சொல்
 லுவேன்; சீதை தானே (உன்னைச்) சேர்வதாகிய மாயையை, (புத்தியாற்) செய்
 வேன்: ஒப்பற்றவஞ்சினையை யாதரித்து, மருத்தனைன்பவனை ஒருநொடிப்
 போதில் (அரக்கவுருவம்நீக்கிச்) சனகனுருவமாக மாறச்செய்து (அந்த) மாயா
 சனகனைக் கட்டிக்கொணர்ந்து சீதைக்கும் காட்ட, (அவனை அந்தக்கட்டி
 னின்றவிடுவிக்குமாறு சீதையானவன் உன்னைக்) கவியாணம்புரியுஞ்செயலை
 விரும்புவாளன்றோ? (எ - று.)

மருத்தனைன்பவனைச் சனகராசனுருவங்கொள்ளும்படிசெய்து அவனைக்
 கட்டிச் சீதைக்குமுன் கொண்டுவருவேன்: அங்கணம் கட்டுப்பட்ட தந்தத்தை
 யின் உருவத்தைச் சீதை காண்பாளாயின் 'நமதுத்தை கட்டுப்பட்டுவிட்டா
 னே! இவன் உயிர்க்கும் திக்குநேருமோ?' என்று அஞ்சி இவனை எவ்வகையா
 லாவது விடுவிக்கவேண்டுமென்ற நினைப்பினால் உன்னைத் தானே மணப்பன்'

என; மகோதரன் தான் செய்யக்கருதிய உபாயத்தை இராவணனிடம் விரித்துக் கூறுகின்றனென்க. பி-ம்:—1இன்று, அன்றே. 2போக்கி. 3உயிர். 4காட்டின். 5முடிபும். (கடுஅச)

ச.—மகோதரனைப்பாராட்டிப் பின் ராவணன்
 சீதையிருக்கும்மடம் போதல்.

எனவவ 1 னுரைத்த லோடு மெழுந்துமார் 2 பிறுடப் புல்வி
 அனைபவன் நன்னைக் கொண்டாங்குணுதுதி யன்ப 3 வென்றப்
 புனைமலர்ச் 4 சரளச் சோலை நோக்கின நெழுத்து போனான்
 5 வினைகளைக் கற்பின் வென்ற விளக்கினை வெருவல் காண்பான்.

(இ - ள்.) என்று அந்தமகோதரன் சொன்னவளவில்,—(இராவணன்),
 (அந்தமகோதரனிடத்துப் பேருவப்புக்கொண்டு தனது இருப்பிடத்தினி
 ன்று) எழுத்து (அம்மகோதரனை)மார்பினால் இறுகத்தழுவி, (அவனைநோக்கி),
 'அன்ப! அந்தமருத்தனை (மாயாசனகவேஷத்துடனே) அந்தஅசோகவனிகை
 யினிடம்(கட்டிச்) கொண்டுவந்துநெருங்குவாய்' என்றுசொல்லிவிட்டு,—(எதி
 ரானிகளின்) தீயசெயல்களை(த் தனது)கற்பினால் பொருட்படுத்தாது இருந்த
 குலவினக்காகிய சீதாபிராட்டியை அச்சுறுத்தும்பொருட்டு, அலங்கரிக்கின்ற
 மலர்களைக்கொண்ட இனிய அசோகவனிகையென்னுஞ் சோலையை (அடையக்)
 கருகியவனும், (அந்தமந்திராலோசனைச்சபையினின்று)எழுத்துபோனான்.

தன்கருத்தை முற்றுவிக்குமாறு உபாயம் கூறியமாத் திரத்தி லுண்டான
 மனமகிழ்ச்சியினால், இராவணன் இருக்கைவிட்டெழுத்து மகோதரனை மார்
 பிறுடப்புல்வினன். சீதாபிராட்டி பெருங்கற்பினளாயிருத்தலினால்தான்,
 அவட்கு இராவணையரால் யாதொருதீங்குஞ் செய்யஇயலவில்லையென்பது,
 'வினைகளைக் கற்பின்வென்ற விளக்கு' என்பதன்பொருள். லரலம் - வட
 சொல். பி-ம்:—1இசைத்தலோடும். 2அழுந்தப் 3என்று, என்றான்.
 4கனகச், அசோகச், தரளச், காணச். 5வினையினை. (கடுஅடு)

ரு.—இரண்கவிதன் - இராவணன் அசோகவனிகையைநோக்கிச்
 சென்றதன் வநுணை.

மின்னொளிர் மருட கோடி 1யிளவெயில் 2விரித்து விசத்
 துன்னிரு 3ளிரிந்து தோற்பச் சுடர்மணித் தோளிற் றேன்றும்
 பொன்னரி மாலை நீல 4வரையின்வி ழுருவி 5பொற்ப
 நன்னெடுங் களிர்மா லியானை 7.நாணுற நடந்து 8வந்தான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்), ஒளிவிளங்குகின்ற கிரீடங்களின் வரிசை இள
 வெயில்போன்றஒளியைப் பரட்டி (எங்கும்) வீசுதலினால், நெருங்கியிருநா
 னது தோற்று நிலைகெட்டுஒடவும், ஒளியையுடைய இரத்திரபரணங்களை
 யணிந்த தோளின்மீது தோன்றும் பொன்னரிமாலை நீலமலையினின்று வீழ்
 கின்ற நீருவியைப்போல் இனிதுவிளங்கவும், அழகிய உயர்த்த மதமயக்க
 முள்ள யானை நாணமடையும்படி நடந்துவந்தான்; (எ - று.)

சீதைபுள்ள அசோகவனிகையைநோக்கி இராவணன் மதயான்பேரல வெஞ்சம்பீரமான தோற்றமுண்டாகும்படி நடந்துவந்தானென்க. அங்ஙனம் கடந்து வரும்போது அவ்விராவணனது பத்துக்கிரீடங்களினொளிபால் இருள் பரந்தோட, பொன்னரிமாலை அவ்விராவணனது தோளிலே நீலமணிக்குன்றில் நீரருவிபோல விளங்கித்தோன்றிற் றென்றார். சுடர்மணி - தோளிலணியும் அணிக்கு, வினைத்தொகையன்மொழி. பொன்னரிமாலை - பூமாலையைப் போலப்பொன்றாற்செய்த ஆபரணவிசேடமென்பார். இரிந்துதோற்ப-தோற்றுஇரிய: விசுதிபிரித்துக்கூட்டல். 1 - மி:—1வெயிலொளி, நெடுவெயில். 2எரித்த, விரிந்து. 3தூர்த்தெய்வச், தூர்த்தேயச், இரிந்துபாறச். 4மலை யின். 5போர்ப்ப, 6நல். 7நாணுவ, 8சென்றான். (கடுஅசு)

சு. விளக்கொரு 1விளக்கந் தாங்கி 2மின்னணி யரளிற் சுற்றி இளைப்புறு 3மருங்கு னைவ முலைசுமந் தியங்கு 4மென்ன முளைப்பிறை நெற்றி வான மடந்தையர் முன்னும் பின்னும் வளைத்தனர் 5வந்து சூழ வந்திகர் வாழ்த்த வந்தான்.

(இ - ள்.) 'விளக்கு ஒருவிளக்கைத் தாங்கிக்கொண்டு மின்னல்போன்ற அணியை [மேகலைப] அரவிலைசுற்றி, இளைப்புப்பொருந்திய இடைநோகும் படி முலைசுமந் துகொண்டு சஞ்சரிக்கும்' என்று வருணித்துக்கூறுமா யும் முளைக்கின்றபிறைச்சந்திரனைப்போலத் தநெற்றியையுடைய தேவமாதர் (தன்) முன்புறத்தும் பின்புறத்தும்வந்து வளைத்துக்கொண்டுசூழவும் வந்தி கள்வாழ்த்தவும் (அவ்விராவணன்) வந்தான்; (எ - று.)

வானமங்கையர் விளக்கையேந்தி இராவணனை முன்புறத்தும் பின்புறத்துஞ் சூழ்ந்தரின்றாரென்க. இடைக்கு அரவை உவமைகூறுவது தமிழ்க் கவிகளின்புறமுதலால், இடையைத் தாந்நுப்பயருபகமாக 'அரவு' என்றேகூறி னார். பூண்டஅணிகலங்கள் விளக்குப்போலு மென்பதுபற்றி, விளக்கத்தாங்கி என்றாரென்றலுமுண்டு. 1-மி:—1விளக்கை. 2மின்னணிந்நரவுசுற்ற, மின்னணிகலாபஞ்சுற்றி. 3மருங்குநோவ. 4ஆபோல். 5பரந்து. (கடுஅஎ)

எ.—சீதையை இராவணன் காணுதல்.

பண்களாற் கிளவி செய்து பவளத்தா 1லதர மாக்கிப் பெண்களா னுக்கு ணல்ல வுறுப்பெலாம் 3பெருக்கி யீட்டி. எண்களா 4லளவா மானக் குணந்தொகுத் தியற்றி னளைக் கண்களா 5லரக்கன் கண்டா னவளையோர் கலக்கங் காண்பான்.

(இ - ள்.) (வாயிலிருந்துவரும்) பேச்சுக்களை இராகத்தாற்செய்தும், உதடுகளைப் பவழத்தாற்செய்தும், பெண்ணாய்ப்பிறத்தவர்களுள் (அமைந்த) அழகியஉறுப்புக்களைபெல்லாம் மிகுதியாகச்சம்பாதித்து உண்டாக்கியும், இலக்கத்தைச்சொல்லி எண்ணமுடியாத பேரளவுள்ள குணங்களை ஒன்றுகூடச் செய்தும் இயற்றப்பெற்றவளான சீதையை, இராவணன், (தனது கொடுங் கண்களிணற்கண்டான்; (எதற்காகளளில்), அத்தச்சீதையை ஒருபெருங்கலக் கத்தைக் காணச்செய்வதற்காக; (எ - று.)

இராவணன் இப்போது சீதையைக் காண்பது, அந்தச்சீதையை மணக் கலக்கச்செய்வதற்காகவேயென்பதாம். பெருந்துஷ்டனான இராவணனுடைய இருபதுகண்கள் படும்போது அந்தக் கண்ணூற்றினூற் சீதைக்குக் கலக்கம் விளைவது முறையே யென்க. 'கண்களால்' என்றார், கொடுங்கண் என்பதைக் குறிப்பித்தற்காக. கண்டான்...காண்பான் - தொடைமுரண். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "எனவவன்"(ச)என்பதன்பின் உள்ளது. 1-ம்:—1 தாமமாக்கி. 2ஆளுக்கும். 3பெருகவீட்டி, பிறக்கியீட்டி, பெருக்கியீட்டி. 4அளவில். 5ஆரக்.

அ.—இராவணன் சீதைக்குமுன் பீடத்தீருந்து கூறத்தொடங்குதல்.

இட்டதொ 1ரிண பீடத் 2தமரை யிருக்கை நின்றுங்
கட்டதோட் காணஞ் சுற்றக் கழ 3லொன்று 4கவானிற் றேன்ற
வட்ட 5வெண் களிகை 6யோங்கச் சாமரை மருங்கு வீசத் [ன்.
7தொட்டதோர் 8சரிகை யாள 9னிருந்தன னினைய 10சொன்னு

(இ-ள்.) போடப்பட்டிருந்த ஓர்பொன்மயமான பீடத்திலே தேவர்களை இருப்பிடத்தினின்று அப்பாற்படுத்திய தோள்களின்தொகுதி சூழ்த்திருக்கவும், ஒருபாதம் துடையிலே காணப்படவும்,---வட்டமாயுள்ள வெண்ணிறக்குடைதலைத் துபிடிக்கப்பட்டவும்,—சாமரைகள்(இரு) புறத்திலும் வீசப்படவும்,—(இடையிற்) கட்டியதாகிய ஒருகத்தியையுடையவளும், (இராவணன்), இருந்து இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவளுடன்; (எ-று.)—இராவணன் கூறுவனவற்றை மேலிழைகளிற் காண்க.

இரண்பீடத்து இருந்தனன் சொன்னான் என இயையும். இராவணன் சாமரை இருமருங்குவீசக் காலின்மீது காலையிட்டவண்ணம், சீதைக்குமுன்னேயிட்ட பொன்மயமானதொருபீடத்திலேயிருந்து சொல்லவானு னென்க. இரணம்-ஹிரணமென்ற வடசொல்லின்விகாரம். காணம் - தொகுதியென்ற பொருளில்வந்தது: "தாமரைக்காடு" என்றதுபோல. 1-ம்:—1 அரிண, இரற்றின். 2அமராதமிருக்கைவென்று. 3ஒன்றோர். 4காலிற்காண. 5ஒண். 6எந்தச். 7தொட்டவன். 8சரிகைவாளன், சரிகைவாளி. 9இருந்தவன். 10சொல்வான். கூ.—எட்டுக்கவித 1-இராவணன் சீதையினிடம் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

என்றுதா னடிய நேனுக் கிரங்குவ திந்து வென்பான்
என்றுதா னிரவி யோடும் வேற்றுமை 1தெரிவ தென்பால்
என்றுதா 2எனங்க வாளிக் கிலக்கிலா திருத்த லாவது [ன்.
என்றுதா 3ஹற்ற தெல்லா மியம்புவா 4னெடுத்துக் கொண்டா

(இ - ள்.) 'அடியவளுள் என்நிமித்தம் (நீர் மனத்தில்) இரக்கங்கொள்வது என்றுதான்? என்னிடத்துச் சூரியனுடனே சந்திரன் வேறுபாடு அறியப்படுவது என்றுதான்? (நான்), மன்மதனுடைய அம்புகட்கு இவக்கு ஆகாமல் இருக்கமுடிவது என்றுதான்?' என்று தான் அடைந்துள்ளவருத்தங்களை யெல்லாம் சொல்லும்படி, (இராவணன்), எடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—இராவணன் தன்வருத்தங்களைச் சொல்வதை, மேல் ஆறுகவிள்கிற் காண்க.

காமோத்தீபகப்பொருள்களுள் ஒன்று ஆதலால், பிராட்டியினிடம் மோகம் கொண்ட இராவணனுக்கு இத்துவென்பான் தழற்கொழுந்துபோன்று சுடுவதுபற்றி, ௧ இரங்கினுயானால் சந்திரன் அப்போதுதான் குளிர்ந்து சூரியனை விடச் சந்திரன் வேறு என்று உணரலாயிருக்குமென்பான் 'என்றுதான் அடியனேனுக்கு இரங்குவது - இத்துவென்பான் என்றுதான் இரவியோடும் வேற்றுமைதெரிவது என்பால்?' என்கின்றான். உருவிலியான மன்மதன் கண்ணுக்குத்தெரியாமலே நின்று தாமரைமுதலிய மலரம்புகளைத்தொடுத்து ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஆசைநோய்விளைப்பனென்று கூறுதல், மரபு. 'தான்' நான்கனுள்முதல்மூன்றடிகளில்வருபவை-அசை: நான்காமடியில்வருவது-படர்க்கையொருமைப்பெயர். பி-ஃ:--1தெரிப்பது. 2அநங்கன். 3பட்டது. 4எழுத்து. ()

க0. வஞ்சனே எனக்கு நானே மாதாரா¹ வடிவு கொண்ட
நஞ்சுதோ யமுத முண்பா ன்ச்சினே னுளர்² தேய்ந்த
3நெஞ்சு⁴நே ரான தும்மை நினைப்புவிட்டாவி நீக்க
அஞ்சினே⁵னடிய நேனு மடைக்கல் மமுதின் வந்தீர்.

இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) வஞ்சனையான் சுயமாகவே பெண்வடிவங்கொண்டவிஷம் படிந்த அமிருதத்தை புண்பதற்கு விரும்பினேன்: நாள்தோறும் இளைத்து வருகின்ற (என்) மனமும் (இப்போதுசெருக்கிரீங்கி) நேர்மையையடைந்து விட்டது; உம்மை நினைப்பதைவிட்டிட்டு உயிரீக்குவதற்கு அஞ்சினேன்; அமுதினவந்தீர்! அடியவளுள் நான் உமது அடைக்கலப்பொருளாவேன்.

மாதராவிரும்புவது தவறு என்று உணர்ந்தும் அத்தீமையைச் செய்ய விரும்புவதனால், 'வஞ்சனேன் எனக்கு நானே மாதாராவடிவுகொண்ட நஞ்சுதோயமுதமுண்பான்ச்சினேன்' என்கின்றான். பிரிந்தநிலையில் பெருவருத்தத்தை விளைத்துச் சேர்ந்தநிலையில் பெருஞ்சுகத்தை விளைக்குமென்ற கருத்தால், மாதாரை 'நஞ்சுதோயமுதம்' என்றும், மிக்க வருத்தத்திற்கு உள்ளாகாதபடி உம்மை மனத்தினாலும் எண்ணுதுவிட்டிடுவோமென்றால் அப்போது என்னுயிரே போகுமென்பான் 'உம்மை நினைப்புவிட்டிடுவாயிரீக்கஅஞ்சினேன்' என்றும் கூறுகின்றான். சிதை இலக்குமியினயிசமானவனென்பதை கம்பாதவனுயிருத்தும், 'அமுதினவந்தீர்' என்றுவிளிப்பது, இலக்குமிபோன்ற பேரழகுடையவள் சிதையென்பதைக் காட்டும். நெஞ்சுநேரானதும்மை என்ற இடத்து, நேரானதான நெஞ்சையுடைய உம்மை என்று பொருளுரைப்பினுமாம். பி-ம்:--1வடிவம். 2தேய்ந்து, நாளும். 3நெஞ்சில். 4நேரானதும்மை, நேரானவும்மை, நேர்ந்தும்மைநாயேன், ஓர்ந்தும்மைநாயேன், நேர்ந்துண்மையாக. 5அஞ்சினேன். (கடுகுக)

கக. தோற்பித்தீர் மதிக்கு மேனி சுடுவித்தீர் தென்றல்¹ தூற்ற
வேர்ப்பித்தீர் வயிரத் தோளை மெலிவித்தீர் வேனில் வேளை
ஆர்ப்பித்தீ ரென்னை யின்ன லறிவித்தீ ரமர ரச்சர்
தீர்ப்பித்தீ 2நின்ன மென்னென் செய்வித்துத்³ தீர்நிரம்மா.

(இ - ள்.) (எவர்க்குந்தோலாத என்னை துமக்குத்) தோற்கும்படிசெய்தீர்; சந்திரனால் (என்)உடம்பைச் சடுமாறுசெய்திட்டீர்; தென்றற்காற்றானது நீர்த்திவலையோடுவீச (அதனால் வெம்மையாகியஉடம்பை) வேர்க்குமாறுசெய்தீர்; வயிரம்போலுறுதியான (என்) தோள்களை மெலியச்செய்தீர்; வேனிலைத் துணைவனாகக்கொண்ட மன்மதனை, ஆர்ப்பாடஞ்செய்யுமாறு செய்திட்டீர்; (இதுவரையில் துன்பமென்பது இன்னது என்று அறியாதிருந்த) என்னை, துன்பம் இன்னபடியிருக்குமென்று உணருமாறுசெய்திட்டீர்; தேவர்களை அச்சம் நீக்குவீர்தீர்; இன்னம் என்னஎன்ன செய்வித்துத் தீர்வீரோ?(எ-று.) — அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: ஒருமகாவீரனைத் தனிமையுடனுள்ள ஒரு பெண் படுத்துவிக்கும் பாட்டைக் குறித்து வியந்தவாறு.

தன்னை 'நான் உன்னடைக்கலம்' என்று சொல்லுமாறு செய்வித்ததனால் 'தோற்பித்தீர்' என்றும், சந்திரன் காமோத்தீபகனாகஇருந்து வெதுப்புவதனால் 'மதிக்குமேனிசடுவித்தீர்' என்றும், குவிர்தென்றலும் சந்திரன்போலவே வெம்மையுடையதாய் வீசுதலின் 'தென்றல்தூற்ற வேர்ப்பித்தீர்' என்றும், குன்றுபோல் ஒங்கியிருந்த தன்தோள்கள் மெலியப்பெறுவதால் 'வயிரத்தோளை மெலிவித்தீர்' என்றும், மன்மதன் உற்சாகக்கொண்டு தன்னம்புகளை யெய்யுமாறு ஆர்ப்பாடஞ்செய்வதால் 'வேனில்வேளை யார்ப்பித்தீர்' என்றும் இராவணன் கூறுகின்றான். 'செய்வித்துத்தீர்தீர்' என்றஇடத்து, 'தீர்' என்றது - துணைவியைகவர்த்து: இனி, தனிச்சொல்லாகவேகொண்டு, என்னென் செய்வித்துத்தீர்தீர் - என்னஎன்ன துன்பங்களை எனக்குவிளைவித்து (உமதுமனவைரம்)தீர்வீரோ?என்று உரைப்பிலுமாம். பி-ம்:—1 தூர்த்த.2 இன்னுமென்ன. 3 தீர்த்தீர். (கடுகஉ)

கஉ. பெண்ணெலா நீரே யாக்கிப் பேரெலா முமதே யாக்கிக் கண்ணெலா நங்க ணாக்கிக் காமவே ளென்னு நாமத்து அண்ணல் வெய் வானு மாக்கி 2யைங்களை யரியத் தக்க புண்ணெலா 3மெனக்கே யாக்கி விபரிதம் 4புணர்த்தி விட்டீர்.

(இ - ள்.) (யான்விரும்பும்) பெண்களெல்லாம் நீரொருவரேயாகச்செய்தும், (யான்விரும்பிக் கூப்பிடுகிற) பெயர்களெல்லாம் உம்முடைய பெயரே யாகுமாறுசெய்தும், (என்னுடைய) இருபதுகண்களும் உம்மிடத்திலேயே யிருக்குமாறுசெய்தும், காமவேளென்று பேரைக்கொண்ட பெருமையிற் சிறந்தவனை(என்மீது மலரம்புகளைத்)தொடுப்பவனாகச் செய்தும், (அந்தமன்மதனது) பஞ்சபாணங்களால் (உடம்பை) அரிந்து உண்டாக்கக்கூடிய புண்களெல்லாம் எனக்கேபுண்டாகுமாறுசெய்தும் மாறுபாடானநிலையை (எனக்கு) உண்டாக்கிவிட்டீர்; (எ - று.)

உம்மிடத்துவிருப்பத்தினால் இவ்வாறு நான் வருந்தும்போது நீர் உபேட்சிக்கலாமோ? என்பது, குறிப்பு. உம்மொருவரிடத்து எனக்குவிருப்புள்ளதே தவிர வேறு எந்தமகளரிடத்தும் எனக்கு விருப்பில்லையென்பது 'பெண்ணெலாம் நீரேயாக்கி' என்பதன் கருத்து. இராவணன் யாரைக்கூப்பிடவேணுமென்று நினைத்தாலும் இடைவிடாது சிதையைநினைத்துக்கொண்டிருந்ததால்

அவள் பேரே தன்வாயில் வருகின்ற தென்பது, 'பேரெலாமும்தேயாக்கி' என்பதன்பொருள். 'இப்போது மன்மதன் வேறொருவரிடத்துஞ்செல்லாது என் றொருவனையே யிலக்காகக்கொண்டு எய்கின்றானே?' எனக் கருதுமாறு உள் ளது என்பது 'ஐங்கணையரியத்தக்க புண்ணெலா மெனக்கேயாக்கி' என்பதன் கருத்து. மகாவீரனான தன்னுடம்பெல்லாம் மன்மதன்கணையாற் புண்ணாக்கி விட்டது மாறுபாடானசெய லாதலால் 'விபரிதம்புணர்த்துவிட்டீர்' என்றும், மகாவீரனானஎன்னையும் புண்படுத்தின அவனதுபெருமையே பெருமையெ ன்றவியப்புத்தோன்ற, அவனை 'காமவேளென்னும் சாமத்தண்ணல்' என்றும் கூறுகிறான். ஐங்கணைகள்-தாமரைமலர் அசோகமலர் மாமலர் முல்லைமலர் குவளைமலர் என்பன. 1-ம்:—1எய்பவனும். 2ஐங்கணைக்கு. 3எமக்கே, எனதே. 4புணர்த்து. (கடுகூஉ)

கூ. சசனே 1முதலா மற்றை மானிட ரிறுதி 2யாருங்
கூசமுன் றுலகுங் 3காக்குங் 4கொற்றத்தேன் வீரக் கோட்டி.
பேசுவா 5ரொருவற் காவி தோற்றிலன் பெண்பால் வைத்த
ஆசைநோய் 6கொன்ற 7தென்னு வாண்மை⁸மா சூனா தன்றே.

(இ - ள்.) சிவபிரான்முதலாக மறுஷ்யர்வரையிலுமுள்ள யாவரும் அஞ்சும்படி, மூன்றுலகத்தையும் காக்கவல்ல வெற்றியையுடைய யான், வீரருடைய வரிசையில் பேசப்படுபவர் எவர்க்கும் உயிர்தோற்றேனில்லை; [வீரர் யாவரையும் எடுத்தவென்றேன் என்றபடி]; (அப்படிப்பட்ட என்னை), ஒரு பெண்ணிடத்திலேவைத்த ஆசையாகியபிணி கொன்றுவிட்டதென்றால், (என்னுடைய) வீரத்தன்மையானது குற்றப்படாதல்லவா? (எ - று.)

பிறகுறிப்புவுகையால், 'ஆண்மை மாகூனாதன்றே' என்ற தொடர் - ஆண்மை மாசண்ணவேயுண்ணும் என்ற பொருளைத் தந்தது. ஆசைநோய் கொல்லுதல்-ஆசைநோய்வருத்துதல். "ஒண்ணுதற்கோடு உடைந்ததேனாட் பினுள், கண்ணாரு முட்குமென் டீடு" என்ற குறள், இங்குக் கருதத்தக்கது. 1-ம்:—1முதல்கோள்கள். 2ஆகக். 3காத்த, கொண்ட. 4தோற்றத்தேன், கொற்றத்தோள். 5ஒருவர்க்காக்கி, ஒருவராகத். 6கொண்டேன். 7என்றால் 8மாசண்ணாதோதான். (கடுகூச)

கூ. 1நோயின நுகர 2வேயு 3நுணங்கிரின் றுணங்கு மாவி
நாயுயி ராகு மன்றே நார்பல 4கழிந்க காலைப்
பாயிர 5முணர்ந்த னாலோர் காமத்துப் பகுத்த பத்தி
ஆயிர 6மல்ல போன வைபிரண் டென்பர் 7பொய்யே.

(இ - ள்.) குறைந்தறின்று வாடுகின்ற (என்) உயிரானது காமநோயை அறுபவித்துக்கொண்டிருக்கையிலும், (இவ்வாறே) பலநாள் கழிந்தகாலத்தில் [பலநாள் கழியுமாயின்] நாயுயிரென்று (பலராலும்) இழித்துக்கூறப்படாமல்ல வா? வரலாற்றுமுறையால் ஆராய்த்தறிந்த னாலுடையவர், காமத்திலே ஏற்படுத்திய (அவத்தையின்) வரிசை, பொய்யாகப் பத்து என்று கூறவார்கள்; ஆயிரமுள்ளன என்று சொல்லவும்முடியாமல் அவற்றையும் அவை கடற் றுள்ளன; (எ - று.)

தாலோர் மன்மதாவஸ்தை பத்து என்று கூறினரேயாயினும், நான் படுகின்ற அவஸ்தையை புற்றுநோக்குமிடத்து அந்த மன்மதாவஸ்தை ஆயிரத்துக்குமேலும் உள்ளனபோல் தோன்றுகின்றன. இவ்வவஸ்தையுடனே பலகாள் உயிரோடிருத்தல் முடியாது என, தன்னிடத்து இரங்கவேணுமென்ற குறிப்பினால் தனக்குள்ள நிலையை இராவணன் கூறுகின்றானென்க. மரணத்தைக் குறிப்பிக்குமாறு பேசியிருத்தலால், சாக்காடு என்னும் அவத்தையைக் கூறியது, இச்செய்யுளென்னலாம். பாயிரம்-தூலின் வரலாறு.

ஆனோ பெண்ணே ஒருத்தரை யொருத்தர் நேசிக்கும் நிலையில் தோன்றும் மன்மதாவஸ்தைகள் பத்தாகுமென்க: அவை “காட்சி வேட்கையுள்ள தல் மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பல் நாணுவரையிறத்தல், நோக்குவவெல்லாமையேபோறல், மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடுன்ற, ஐயிரண்டவத்தையும்” என்று இலக்கணவிளக்கத்திலும், “காட்சி முதலாச் சாக்காடெறக், காட்டிய பத்தும்” என்று அகப்பொருள்விளக்கச் சூத்திரத்திலும், “ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப,” “வேட்கை யொருதலையுள்ளதல் மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பல் நாணுவரையிறத்தல், நோக்குவவெல்லாமையேபோறல், மறத்தல் மயக்கஞ்சாக்காடு” என்று தொல்காப்பியத்திலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவற்றுள்-காட்டியாவது-ஆடவரும் மகனிரும் ஒருவரையொருவர் காணுதல்: வேட்கையாவது—கண்டபொருளைப் பெறவேண்டுமென்னும் உள்ள நிகழ்ச்சி; உள்ளுடலாவது-விரும்பியபொருளை இடைவிடாது நினைத்தல்: மெலிதலாவது-அங்கணம் நினைத்தலால் உடம்பு இளைத்தல்: ஆக்கஞ்செப்பலாவது-தன்நெஞ்சின்கண் வருத்தம் மிகுகின்றபடியைப் பிறர்க்குரைத்தவென்று ஒருசாராரும், யாதாயினும் ஓரிடையூறுகேட்டவழி அதனை ஆக்கமாக நெஞ்சிற்குக்கூறுதல் வென்று மற்றொருசாராரும் கூறுவர்: (வடமொழியிற்கூறியுள்ள மன்மதாவஸ்தைபத்தனோடு ஒப்பிட்டு ஊன்றிப்பார்க்குமிடத்து, வேட்கைசெலுத்திய பொருளின் குணத்தைப்பற்றி வாய்பிதற்றுதல் என்று இத்தொடர்க்குப் பொருள் கொள்ளலா மென்று தோன்றுகின்றது.) நாணுவரையிறத்தலாவது-நாணத்தினெல்லையைக்கடத்தல்: நோக்குவவெல்லாம் அளவையேபோறலாவது-நாணுவரையெல்லாம் விருப்பத்திற்கு இடனாபொருளின் உறுப்பேபோலுதல் வென்று ஒருசாராரும், பிறர் தம்மைநோக்கிய நோக்கமெல்லாம் தம்மனத்து மறைந்துள்ள காமவொழுக்கத்தையறிந்து நோக்குகின்ற ரெனத்திரியக்கோடலென்று மற்றொருசாராரும் கூறுவர்: மறத்தலாவது-தனக்கு உரியவிளையாட்டு முதலியசெயலை மறத்தல்: மயக்கமாவது-செய்திறனறியாது கையறுகை: சாக்காடாவது-மரணம்: மரணத்திற்கு முயலுதலென்றும், மரணத்திற்கு ஒத்த செயலைச் செய்தலென்றும் இதன்பொருளை விரிப்பர். வடமொழியில், சகூ-ஃபீதி மல்ஸங்கம் ஸங்கல்பம் ஜாகரம் க்ருஸதை அரதிஹீத்யாகம் உந்மாதம் மூர்ச்சை மரணம் எனப் பத்து மன்மதாவஸ்தைகூறியுள்ளன இவ் குக்கூறியவற்றில் அடங்குவதை யூன்றியுணர்க: பிற்காலத்து அலங்காரதாலார் மன்மதாவஸ்தைபன்னிரண்டென்று கூறியுள்ளனர். பத்தி-வடசொல்,

பி-ம்:—1 நோயிடை. 2 நச்சி, நாளும். 3 நுணக்கும். 4 கழித்த. 5 உணர்ந்து, முதல, முதலா. 6 அல்லவோதான். 7 பொன்னே. (கடுகடு)

கடு. அறந்தருள் செல்ல மன்னீ ரமுதினு மினியீ ரென்னைப்
பிறந்தில் னுக்க வந்தீர் பே1 ரெழின் மானக் கொல்ல
2 மறந்தன 3 பெரிய போன 4 வரமெலு: மருந்து தன்னால்
இறந்திறர் 5 துய்கின் நேன்யான் யாரிது தெரியு மீட்டார்.

(இ - ன்.) தரும்த்தினுக்கொடுக்கப்பட்ட செல்வத்தையொத்தவரே! அமிருதத்தைக்காட்டிலும் இனிமைவாய்ந்தவரே! என்னைப்பிறவாதவன்போலச் செய்யவந்தவரே! (உம்முடைய) பேரழகானது (என்னுடைய) மானத்தைக் கெடுக்க, (யான்செய்த) பெருஞ்செயல்கள் மறந்துவிட்டன: யான், (உம்மிடத்திலுள்ள பெருவீருப்பத்தினும்) செத்தவன்போல் பலமுறையாகியும், (நீர் அருள்புரிதலென்கிற) வரமாகிய மருந்தினுற் பிழைத்திருப்பவனின் நேன்; யார் இத்தன்மையை யறிதற்கு ஏற்ற தன்மையையுடையவர்? (எ-று.)

உம்மிடத்துவைத்துள்ள காதலால் இறக்கின்ற எனக்கு, நீர் தரும் வரமே உயிர்பிழைக்க ஏதுவாகும்: ஆகையால், என்னிடத்து நீர் மனமிரங்கியருள வேண்டுமென்று சொல்லி, இராவணன் தன்பேச்சை முடிக்கின்றனென்க. அவ்வாறு வரம் தரவேணுமென்பதற்காகவே, பிராட்டியைக் கொண்டாடுகின்றான். தனக்கு நேர்த்துள்ள நிலையைக்கருதி 'மானங்கொல்லப் பெரியமறந்தன போன' என்றது. அறந்தருளுச்செல்வம், அழியா துநின்ற இன்பமளித்தலில் உவமையாகும். தான் பிறத்தற்குப் பயன் சீதையைணைதலே யென நினைக்கின்றனானால், அணையாதநிலையில் 'பிறந்திலனாக்கவந்தீர்' என்று பேசுகின்றான். பெரிய - குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். போன-முற்று. 'உய்கின்றேன்'—இயல்பினால்வந்த காலவழுவடைந்தி. பி-ம்:-1 எழிற்காமம், எழிற்காமன். 2 மறந்தனன். 3 என்னைத்தானே, உணர்வுதும்மை, பெரியோர்வந்து, பெரியோர்சொன்ன, போயபோன, பெரியபொன்னே. 4 வருமெனும். 5 உய்கின்றிறனே, உய்கின்றேனல். (கடுகடு)

கக. அந்தர 1 முணரின் மேனா எகலிகை யென்பாள் காதல்
இந்திர 2 னுரத்தைப் 3 புல்கி யெய்தினா ளிழுக்கும் றுளோ
மந்திர மில்லை வேறேர் மருந்தில்லை மைய னேய்க்குச்
சுந்தரக் குமுதச் செவ்வா யமுதலா லமுதச் சொல்லீர்.

(இ - ன்.) அமுதம்போன்ற சொல்லையுடையவரே! நடுநிலையையோடு ஆராய்ந்துபார்த்தால், முற்காலத்தில் அகலிகையென்பவள் அன்போடு தேவேந்திரனது மார்பைப் புல்லி (இன்பத்தை) அடைந்தவள் தாழ்மையை யடைந்தாளோ? (என்னுடைய காம)மயக்கத்தாலாகிய (இந்த)கோயைப்போக்கு தற்கு அழகிய குமுதமலர்போன்ற (குமது) வாயமுதமல்லாமல் வேறேர்மருந்தில்லை; மந்திரமில்லை; (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகள்-பரபுருஷனைக்கூடுவதனால் இழுக்குண்டாகாதென்பதை உதாரணமுக்கத்தால் விளக்கும். பின்னிரண்டடிகள், நீ எனக்கு இன்பம்

தந்தால் எனதுமையல்நோய் நீங்குமேயன்றி வேறுவழியால் நீங்காதென்பதைத் தெரிவிக்கும். பி-ம்:—1உணரான், உணர்ர். 2உணர்த்தப். 3நல்கி. (கடுக௭)

க௭.—இராவணன் சீதையை நிலத்திலீழ்த்து வணங்குதல்.

என்றுரைத் தெழுத்து 1சென்றங்கிருபதென் 2றுரைக்கு நீலக்குன்றுரைத் தாலு நேராக் 3சுவவுத்தோணிலத்தைக் 4கூடமின்றிரைத் தருக்கன் றன்னை விரித்து 5மீன் 6ரொக்க தொன்று நின் 7ரிமைக் கின்ற நன்ன முடிபடி நெடிதின் வைத்தான்.

(இ-ள்.) என்று(இவ்வாறெல்லாள்)சொல்லி, (இராவணன்), அங்கு[சீதையினருகில்]எழுத்துபோய், இருபதென்றுசொல்லுகின்ற நீலநிறமுள்ளமையை உவமையாகச்சொன்னாலும் (தமக்கு)ஒவ்வாதனவான திரண்ட தோள்கள் பூமியிற் சேர, மின்னலைச்சுருட்டி (அதன்மீது) சூரியன்தன்னை ஒளிபரப்புமாறு வைத்து நட்சத்திரங்களின் ஒரு திரள் நிலைத்துநின்று ஒளிவிடுகின்றதுபோன்ற கிரீடத்தைப் பூமியின்மீது வெகுதூரம் வைத்தான்; (௭ - ௮.)

‘வரமருளவேணும்’ என்று வேண்டிய இராவணன் பிராட்டியைத் திருவுளமிரங்குமாறு பூமியில்வீழ்த்து வணங்கினுனென்க. லாஷ்டாங்கமாகத்தரையில்வீழ்த்து வணங்கும்போது ரையும் கிரீடமும் பூமியிற்படுதலை ‘சுவவுத்தோணிலத்தைக்கூட’, ‘முடிபடிநெடிதின்வைத்தான்’ என்றார். ‘முடிபடிநெடிதின்வைத்தான்’ என்றமையால்-நீ இரங்குவேனென்றுவரமருளினுல்தான் எழுத்திடுவேனென்று கருதுமாறு வெகுநேரம் வணங்கினபடியே கிடந்தான் இராவணனென்பது, பெறப்படும்: இவ்வாறுகிடத்தல் ‘ப்ரணிபாதம்’ எனப்படும். கிரீடம் தலைக்குச் சேரவளைந்திருத்தலால் ‘மின்திரைத்து’ என்றும், அக்கிரீடத்தினின்றுவெளிவரும் ஒளி சூரியனது வெயில்போன்றுவீசுதலால், ‘அருக்கன்தன்னைவிரித்து’ என்றும், கிரீடங்களிற்பதித்துள்ள இரத்தினங்களைக்காணுமிடத்து நட்சத்திரங்கள்போன்று சொல்லப்பது தெரிதலால், ‘மீன்ரொக்கதொன்று நின்றிமைக்கின்றதன்ன’ என்றும் கூறினார். தொக்கது-தொகுதி. பி-ம்:—1சென்றவ். 2இசைத்த, இசைக்கும். 3தொளெலாநிலத்துக். 4கூட்டி. 5பின், முன். 6உகுத்தபோலும், தொகுத்துத்தோன்றி, தொகுத்தபோலும். 7இமைக்கின்றவன்ன, இமைக்கின்றதென்ன, இமைக்கின்றதன்பொன், இமைக்கின்றதன்மை. (கடுக௮)

க௮.—சீதை கூறத்தொடங்குதல்.

வல்லிய மருங்கு கண்ட மாணென மறுக்க 1முற்று
மெல்லிய லாக்கை முற்று நடுக்கினள் ஶீம்மு கின்றார்
கொல்லிய வரினு 2முள்ளங் கூறுவன் மெரிய வென்றோப்
3புல்லிய கிடந்த தொன்றை நோக்கினார் 4புகல்வ தானார்.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையையுடைய சீதை, — (இராவணனைத் தன்னருகே கண்டதனால்), புலிபைத் (தன்) பக்கத்திற் பார்த்தமான்போலக் கலங்குதலையடைந்து உடல்முழுதும் நடுக்கப்பெற்றுப் புலம்புவளாய், — (பிறகு சிறிதுதேறி) — (என்னைக்) கொல்லும்படிவந்தாலும், (என்) மனக்

கருத்தை நன்கு அறியும்படி சொல்வேன்' என்று (தனக்குள் உறுதி கொண்டு), தரையிலே கிடந்ததாகிய அற்பமானதொரு துரும்பைப் பார்த்த வண்ணம் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—சீதை கூறுவதை மேல் ஆறு கவிகளிற் காண்க.

புருஷனுடன் நேரே பேசுவது தகுதியின்றென்று கீழேகிடந்ததொரு துரும்பைப் பார்த்தவண்ணம் இராவணனுக்கு மறமொழி கூறலாயினள் சீதை யென்பதாம். புல்லைப்பார்த்துக் கூறியதில் நீ ஒருசிறு துரும்புக்குச் சமான மென்ற கருத்துச் தோன்றும். மெல்லியல் - அன்மொழித்தொகை. பி-ம்:—1 உற்ற. 2 உள்ள். 3 புல்லியல். 4 புசலஹற்றான். (கடுகக)

ககூ.—இது முதல் ஆறுவிகள்—சீதை கூறுவன.

பழியிது பாவ மென்று பார்க்கிலை பகரத் தக்க
மொழியிவை யல்ல வென்ப துணர்கிலை முறைமை நோக்காய்
கிழிகிலை நெஞ்சம் வஞ்சக் கிளையொடு மின்று 2 காறும்
3 அழிகிலை பென்ற 4 போதென் கற்பென்னு மறந்தா னென்னும்.

எழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) '(நீ விரும்பிய) இச்செயல், (இம்மையில்யாவராலும்) பழிக்கப் பட்டதாகும்: (மறுமையில் நரகம்விளையும்படி) பாவத்தையுண்டாக்குவதாம்' என்று பார்க்கின்றாயில்லை; (நீ பேசிய) இப்பேச்சுக்கள், சொல்லத்தக்க பேச்சுக்களால் என்பதனையும் அறிகின்றாயில்லை; நீதியையும் பார்க்கின்றாயில்லை; (இவ்வாறு தகாத செயலைச்செய்தும் தகாதபேச்சுக்களைச் சொல்லியும், நீ) நெஞ்சம்பிளவுபட்டாயில்லை; (உன்) வஞ்சனைக்கு அறுகூலமாக இருக்கிற (உன்) சுற்றத்தாரோடும் இன்றைவரையிலும் அழிகின்றாயில்லை' என்றால், என்கற்பிருந்து என்ன பயன்? தருமத்தானிருந்து என்ன பயன்? (எ - று.)

பழிபாவத்தைச் சிறிதும் நினையாது முறைகேடாகத் தகாதவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறேயே: இவ்வாறான உன்னுடைய நெஞ்சு கிழிபட நீ வமிச நாசமாகப்போனாலல்லவோ, என்கற்பு பயன்பெற்றதாகவும் தருமம் உலகத்தில்மேம்பட்டதாகவும் ஆகு மென்று சீதை கூறின னென்க. நீ நெஞ்சம் கிழிகிலை - சினைவினை முதல்வினையோடும் முடிந்தது. பி-ம்:—1 அல்லது. 2 காளை. 3 கழிகிலை. 4 போதுகற்பெனும். (ககூ௦)

20. 1 வானுள 2 மறத்திற் 3 ரோன்றுஞ் 4 சொல்வழி 5 வாழு 6 மண்ணின் ஊனுள 7 வுடம்புக் கெல்லா முயிருள 8 வுணர்வு 9 முண்டால் தானுள பத்துப் பேழ்வாய் தகாதன வுரைக்கத் 10 தக்க யானுள கேட்க வென்று லென்சொல்லா 11 யாது செய்யாய்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தையெட்டியுள்ள கொடுமையோடு தோன்றுகின்ற (உனது) சொல்லின்படியே வாழுமாறு (இத்த) நிலவுலகத்திலுள்ள மாமிசமயமான உடல்படைத்த பிராணிகட்கெல்லாம் உயிருள்ளன: உணர்வும் உண்டு; (ஆயினும் அவ்வுயிர்கள் இவ்வாறான சொல்லைச் சொல்வதில்லை); தகுதியில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதற்கு ஏற்பப் பிளவுபட்ட புத்துவாய்கள் (உனக்கு)

உள்ளன; (நீ சொல்வதைக்) கேட்பதற்கு(க் கதியற்ற) யான் இருக்கின்றேனென்றால், (நீ) எதைத்தான் சொல்லமாட்டாய்? எதைத்தான் செய்யமாட்டாய்? (எ - று.)—தான்-அசை.

கொடிய உன் கீழ்ப்பட்டுவாழ்வனவாயிருந்தாலும், மண்ணிலகத்திலுள்ள பிராணிகள் தாம் உயிருள்ளனவாயிருப்பதற்கு ஏற்ப நல்லுணர்வுபெற்றிருக்கின்றன; நீயோ நல்லுணர்வென்பது சிறிதுமில்லாமல் ஒன்றுக்குப்பத்தாகவுள்ள வாய்கனால் வாய்க்குவந்தபடியெல்லாம் உளறுகிறாய்; அவற்றைக்கேட்கும்படி யான் ஏற்பட்டேனென்றால், நீ எதைத்தான் சொல்லமாட்டாய்? என்று அவ்விராவணன் தகாதசொற்களைக் கூறினமையைத் தான் மனத்தினுற் பொறுக்காமையேதான் மனக் கூறுகின்றான் சீதை யென்க. 'வான்உள்' என்ற தொடரையும் உடம்புக்கெல்லாம் என்பதனோடு இயைத்து-வாணுள் உடம்புக்கெல்லாம் மண்ணிலுள்ள உடம்புக்கெல்லாம் உயிருள் உணர்வுமுண்டால் என்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். உடம்பு - உடம்புள்ள பிராணிக்கு ஆகுபெயர். பி-ம்:—1வாணுள். 2வரத்தில், அறத்தில். 3தேயுன், தோற்றும், தோற்றன். 4சொல்லுள். 5வாழ்வு, வழுவா, வாழ. 6மன்னும். 7உடம்பிற்கொல்லா. 8உணவும். 9உண்டே. 10இங்கே, தக்காய். IIஉது. (கசு0க)

24. வாசவன் மலரின் மேலான் மழுவுவான் மைந்தன் மற்றைக் கேசவன் 1சுவனென் றிர்த்தத் 2தன்மையேயார் 3தன்மை கேளாய் பூசவி 4னெதிர்த்தே நென்றாய் போர்க்களம் புக்க போதென் ஆசையின் கனியைக் கண்ணிற் கண்டிலை போலு மஞ்சி.

(இ - ள்.) இத்திரனும் தாமரைமலரின்மேல்வீற்றிருப்பவனாகிய பிரம தேவனும் மழுப்படையபுடையவனான சிவபிரானது புதல்வனான குமரக் கடவுளும் பின்னும் திருமாலும் சிவனும் என்ற இப்படிப்பட்ட பெருமைபெற்றவர்களின்நிலைமையைக் கேட்டிடாமல் [இவ்விடையிடுசெய்யாமல்] பெரும் போரில் எதிர்த்துவென்றே நென்று பெருமைபாராட்டுகின்றாய்; (இப்படிப் பெருமைபாராட்டுகின்ற நீ), என்னுடையஆசைபழுத்த பழம்போன்ற கணவனைப் போர்க்களத்திற் புகுந்திருக்கிற (இவ்) வேளையில் அஞ்சிக் கண்ணாற் காணவில்லைபோலும்; (எ - று.)

நீ இத்திரன்முதலியவர்களுையெல்லாம் வென்றதாகப் பெருமைபாராட்டுகின்றாய்; அப்படிப்பட்ட நீ எனது ஆசைக்கனியான இராமனைப் போர்க்களத்தில்வந்துநிற்கிற இப்போது கண்ணாற்காணுதற்கும்அஞ்சி இங்கேவந்துள்ளாய் போல்தோன்றுகின்றது: உன்வீரம் மிகநன்று என்று ஏசின யென்க. ஆசையின் கனி - என்விருப்பத்தின்பயனானவன். கண்ணிற்கண்டிலையென்றது - கண்களாற்கண்டிருந்தால் திகைப்புற்றுஅங்கேயே கிடந்திருப்பா யென்ற கருத்தோடு, நீ நம்புத்தியையாவது பெற்றிருப்பாய் அல்லது அவனதுசரத்திற்கு இலக்காகி மாண்டாவது இருப்பா யென்ற கருத்தைக் காட்டும். பி - ம்:—1என்னசின்ற, சிறுவனென்றித், சிறுவனென்றீது. 2அமைதியோ. 3தன்மைக் கேளாய், கிட்டிக்கண்டாய். 4எதிர்த்ததென்றாய், எதிர்த்துநின்றாய். (கசு0க)

உ.உ. ஊணிலா யாக்கை பேணி 1புயர்புகழ் சூடா துன்முன்

நாணிலா திருந்தே னல்லே னவையறு குணங்க ளென்னும்
பூணொலாம் 2பொறுத்த மேனிப் புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக்
காணலா 3மின்னு மென்னுங் காதலா லிருந்தேன் கண்டாய்.

(இ - ன்.) உணவின்றிக்கிடக்கிற இவ்வுடம்பைஆதரித்து உயர்ந்த புகழைப்பெறாமலும் உன்முன்னிலையில் வெட்கமில்லாமலும் இருந்தவளல்லேன்; (பின்னை எதனால் எனில்),—குற்றமற்ற குணங்களென்கிற அணிகலன்களை யெல்லாந்தாங்கிய திருமேனியையுடைய புண்ணியமூர்த்தியாகிய அந்த இராம பிராணை இன்னும் தரிசித்தல் கூடு மென்னுந் * காதலால் உயிரைவத்துக் கொண்டிருந்தேன்; (எ - று).—கண்டாய்—தேற்றப்பொருளைக் குறிப்பிக்கும்.

‘இராமபிராணைப்பிரித்ததனால் உடனே சீதை மாண்டாளென்று புகழ்ச்சி சொல்லப்பெறாமாறு உயிரை விட்டேனனால், அப்போது இராமபிராணைக் காணமுடியாதே!’ என்ற இக்காரணத்தினால்தான், நான் இத்தனைநாள்வருந்தியும் உயிரைவைத்துக்கொண்டிருப்பது: என்னுயிரில்விருப்பினால் என்று என்கிறான் சீதையென்க. இதனால், சீதை தன்னிலும் இராமபிராணிடத்துக்கொண்டெள்ள விருப்பம் விளங்கும். ‘சோற்றுவெடுத்தசுவர்’ என்பவாதலால், ஊண் நிலாயாக்கைஎனஎடுத்த - ஊணினால் நிலாவுகின்ற யாக்கை யெனினுமாம். பி-ஃ--1உயிர்செகாதுளதேயுன்முன், உயர்புகழ்க்கெடவேயுன்முன், உயிர்செகாதுளனுகின்றேன், உயர்புகழ்ச்சுடாதுன்முன்னே. 2பொறுக்கும். 3என்னுமந்தக்.

உ.உ. சென்று1சென் றழியு மாவி 2திரிக்குமாற் செருவிற் 3செம்பொன்
4சுன்றுநின் றினைய தம்பி 5புறக்கொடை காத்து நிற்பக்
கொன்றுநின் றிலைகள் சந்தி யரக்காதம் குலத்தை முற்றும்
வென்று6நின் றருளுந்7 கோலங் காணிய 8கிடந்த வேட்கை.

(இ - ன்.) போர்க்களத்திற் செம்பொன்மயமானமேருமலை நின்றாற் போன்ற தம்பியான இலக்குமணன் (நீ) புறங்கொடுத்தோடுவதைத் தடுத்து நிற்க, (உன்னைக்) கொன்று, உன் தலையைப் பூமியிலேவீழ்த்தி அரக்கருடைய கூட்டத்தை முழுதும்வென்று நிறக்கப்போகின்ற (ஹீராமனது) திருமேனியினழகைக் காணவேணுமென்றுள்ள ஆசையானது, (துயரமிருதியால்உடலை) விட்டுநீங்கி அழிவதாகின்ற (என்) உயிரைத் திரும்பிவிடச்செய்யும்; (எ-று.)

கீழ்க்கூறியதனையே, சீதை இங்கு வேறுவகையாகக் கூறுகின்றாள். நீ இராமபிராணை அழிவது திண்ண மென்பதை, மூன்றடிகளால் கூறுகின்றாள். இச்செய்யுள்-பூட்டுவிற் பொருட்கோளாம். திரிக்கும் - திரியுமென்பதன் பிறவினை. பி-ம்:—1நின்றியும். 2திரியும், தரிக்கும், தெரிக்கும். 3செமக், 4கன்று. 5புறக்கடை, பிறர்குடை, தனிக்குடை. 6நின்றினைய. 7காலங் 8கிடக்க. (கசு0ச)

* “ஆஸாதத்தி குலமலத்தருஸாம் ப்ராயஸோஹ்யங்கநாநாம்-ஸத்யஃ பாதி ப்ரணயிற்றருதயம் விப்ரயோதே ருணத்தி” என்ற காளிதாசன்வாக்குகின்றப்பிற்கு வருகின்றது.

உசு. எனக்குயிர் 1பிறிது மொன்றுண் டென்றிரே 2வீரக்க மல்லால்
தனக்குயிர் வேறின் ருகித் தாமரைக் கண்ண தாக்கி
கனக்கரு மேக மொன்று கார்முகர் தாங்கி யார்க்கும்
3மனக்கினி தாகி நிற்கு பஃதன்றி வரம்பி லாதாய்.

(இ - ள்.) நீதிமுறைமைக்குக் கட்டுப்படாதவனே! கருணையென்பதல்
லாமல் தனக்கு உயிரென்பது வேறென்றில்லாமலும் தாமரைபோன்ற கண்
களையுடையதாகியும்நின்று நெருங்கிய கருநிறமுள்ள மேகமொன்று வில்லைத்
தாங்கி,யாவருடைய மனத்துக்கும் இனிமையைப் பயப்பதாய்நிற்கின்ற அந்த
[இராமனென்னப்படுகிற]பொருளையல்லாமல்,எனக்கு வேறும்உயிரொன்று
உளதென்று எண்ணியிராதே; (எ - று.)

சேராபிராட்டி எனக்குஉயிர் இராமபிரானே யென்கிறுளென்க. இதனால்,
இராமபிரான் இருக்குமளவும் சீதை தானும் திருப்பவ ளென்பதும் பெறப்
படும். இரக்கத்தை யுயிராகப்பெற்றும், தாமரைக்கண்களைப்பெற்றுமுள்ள நீர்
கொண்ட காளமேகமொன்று வில்லைத்தாங்கி நிற்குமாயின் அதுவே இராமபிரா
னுக்கு ஒப்பாகுமென்பது, இந்தச்செய்யுளின் கூறிய உருவகத்திற் பெறப்
படும். 13-ம்:—1பிறிதுமுண்டோவென்றிரேல், பிறிதொன்றுண்டென்றெண்
ணலை, பிறிதுமொன்று...இரேன். 2எனக்கும். 3மனத்துளதாகி. (கசு0இ)

2௫.—அதுகேட்ட இராவணன் சினங்கொண்டு

சீதையின் கொட்கையைப் பரிசுசித்தல்.

என்றன னென்ற லோடு மெரி¹யுறு கண்ணன் றன்னைக்
கொன்றன மாநர் 2தோன்றக் 3கூற்றெனச் சீற்றங்கொண்டான்
வென்றெனை யிராம னுன்னை மீட்டபி னவனோ டாவி
ஒன்றென் 4வாழ்தி போலென் 5நிடியுரு 6மொக்க நக்கான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிமுடித்தான் (சீதை); என்றுசொன்னவனவில்,—
(இராவணன்),நெருப்பைச் சிந்துகிறகண்களையுடையவனும்,தன்னைக்கொல்ல
முயன்றற்போல ரோஷமானது உண்டாக யமன்போலக் கோபங்கொண்டவ
னுமாகி,—(சீதையைநோக்கி),—‘என்னைச் செய்து இராமன் உன்னை மீட்ட
பின்பு அந்தஇராமபிரானேடு (இருவருக்கும்)உயிரொன்றே யென்று தோன்
றுமாறு(ஒருவித்து)வாழ்வாய்போலும்’ என்று பேரிடிபோலப் பேரொலியுண்
டாகுமாறுபரிசாசமாகச் சிரித்தான்; (எ - று.)

‘அசும்பாவிதமான செயலைத் திண்ணமாக நிகழுமென்று கருதுகின்ற
யே; உன்னைப்போற் பேதைமையுடையவர்களும் உண்டோ?’ என்று பரிசுசித்
தாக் கூறினன் இராவண னென்க. போல் - ஒப்பில்போலி. இடியுருமு - ஒரு
பொருட்பன்மொழி. 13 - ம்:—1உரு. 2தோன்றிக். 3கூற்றன. 4வாழ்தியே.
5உருமிடி. 6உக்க, உட்க, மிடிக்க. (கசு0க)

உசு.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இராவணன் நான் இராமனை வேல்வது தீண்ணமெனல்.

1இனத்துளா ருலகத் துள்ளா ரிமையவர் முதலி னாரென் சினத்துளா 2ரியாவர் தீர்ந், தார் தயரதன் 3சிறுவன் மண்ணைப் புனத்துழாய் மாலையானென் றுவக்கின்ற ஒருவன் புக்குன் மனத்துளா நென்னுங் கொல்வன் வாழுதி 4பின்னை மன்னே.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பெருந்திரளாகவுள்ள இவ்வலகத்தில்வசிப்பவரான மனிதரும் தேவர்களும் முதலியவரான என்ஊபத்திற்கு இலக்கானவர்களில், யாவர் உயிர்த்தப்பிழைத்தார்கள்? (நீ)கொல்லையில்தோன்றுகின்ற துழாய்மாலையை யணிர்தவனாகிய திருமாலேயென்றுசொல்லி (மனம்) மகிழ்வதற்குக் காரண மான ஒருத்தன் புருந்துகொண்டு உன்மனத்திலேயிருக்கின்றானென்றாலும், அந்தத்தசரதகுமாரனான இராமனை (யான்) கொன்றேதிருவேன்: பின்னை வாழ்ச்சிபெறுவாய்; (எ - று.)

நீ இராமனுடன் சேர்ந்துவாழ்வேனென்றல்லவா நினைக்கின்றாய்; அந்த ராமன்உன்மனத்திற்குட்புருத்துகொண்டானென்றாலும், அப்போதும் அவனை யான் கொல்வது திண்ணம்: ஆகவே, நீ அவனுடன் வாழவேனென்று கருது வது பேதைமையே யென்றவாறு. தான் அலட்சியமாகக் கருதுகின்றமை தோன்ற 'தயரதன் சிறுவன்' என்கிறான். தயரதன் = தஸரதன்: பத்துத் திசைகளிலுஞ் செல்லுந் தேரையுடையவென்பது, பொருள். துழாய்- துல ஸீயென்பதன் சிதைவு. பி-ய்:—1எனைத்து. 2ஆரே. 3சிறுவனீயிப், சிறுவனீயப். 4பின்னுமன்னே. (கசு0எ)

உஎ. 1வளைத்தன மதிலை வேலை 2வருத்தன வரம்பு வாயால் உளைத்தன குரங்கு பல்கா 3வென்றக முவந்த 4துண்டேல் இளைத்தநண் 5மருங்குல் 6நககா யென்னெதி ரெய்திற்றெல்லாம் விளக்கெதிர் 7வந்த விட்டிற் 8பான்மையே வியக்க 9வேண்டா.

(இ - ள்.) சிறுத்து நண்ணிய இடையையுடைய பெண்ணே! ('இராம சேனையாகிய) குரங்குகள், கடலை யணைகட்டின; (பின்பு இலங்கையை யடைந்து)மதிலை வளைத்தன: வாயாற் பன்முறைப் பேரொலிசெய்தன' என்று மன முவந்தது(உணக்கு)உள்ள தாகுமாயின், (கடலில் அணைகட்டுதல் முதலிய நிகழ்ந்த செயல்களைக் குறித்து) வியப்புக்கொள்ளவேண்டா; என்னெதிர்ப்பட்ட அந்தக் குரங்குகளெல்லாம், விளக்குக்கு முன்னே (திரண்டு)வந்த விட்டிற் பூச்சியின் தன்மையையே (யுடையனவாம்); (எ - று.)

கடலை யணைகட்டிக் கடந்து இலங்கையைச்சேர்ந்து இலங்காநகரத்தின் மதிலை முற்றுகைசெய்து ஆரவாரிப்பதாலேயே குரங்குகள் வெற்றியடைந் தனவாகா: அவை விளக்கைக்கண்ட விட்டிற் பூச்சிகள்போல, என்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில் தாமே அழிந்துவிடு மென்கின்றான், இராவணன்: இராமன் வெல்வானென்று கருதுவது பேதைமையேயென்று சிதையை மருட்டியவாறு. பி-ய்:—1வளைத்தனர். 2வருத்தனர். 3என்றுகொண்டு. 4உண்டால். 5மருங்கு முக்காய். 7வீழ்ந்த. 8பான்மைய. 9வேண்டாம். (கசு0அ)

உஅ.—இராவணன் தான் அயோத்தியிலும் மீதிலேயிலும்
வீரரைப் போக்கியுள்ளதாகச் சீதைமைய மருட்டுதல்.

கொற்றவா எரக்கர் தம்மையயோத்தியர் குலத்தை முற்றும்
1பற்றிகீர் 2தருதி 3ரன்றேற் பசுந்தலை 4கொணர்திர் 5பாரித்து
6உற்றதொன் 7றியற்று வீரென் றுந்தினே னுந்தை மேலும்
வெற்றியர் தம்மைச் 8செல்லச் சொல்லினன் விரைவி னென்றான்.

(இ - ன்.) 'அயோத்திக்கு அரசின்குலத்தை முழுவதும் பிடித்து கீர்.
கொண்டொருங்கள்: அன்றேற், (வெட்டிக் கொன்ற அவ்வயோத்தியரின்) புதிய
தலைகளை (இங்குச்) கொண்டொருங்கள்: முயற்சிகொண்டு (இவ்விரண்டினுள்)
ஏற்றதொரு செயலைச் செய்யுங்கள்' எனக்கட்டளை பிட்டு, வெற்றிபொருந்திய
வாட்படைமையுடைய அரசர்களை (அயோத்தியிற்) செலுத்தியுள்ளேன்;
உனது தந்தைமேலும், வெற்றிபொருந்திய வீரரை விரைந்துபோகுமாறு
சொல்லினேன் என்று கூறினான், (இராவணன்); (எ - று.)

கீழ் மாயஞ்செய்து சீதைமைய யணக்கவேண்டி மென்று துராலோசனை
செய்தமைக்கு ஏற்பவே, இராவணன், அயோத்தியிலுள்ள இராமனைச்சேர்ந்த
பரதன்முதலியோரை உயிருடன் பற்றியோ அல்லது சிறங்களைவெட்டியோ
கொணருமாறும், சனகனைப் பற்றிக்கொணருமாறும் வீரர்களை அயோத்திக்கு
மீதிலேக்கும் விசைவிலனுப்பியுள்ளேன் என்று கற்பித்துக்கூறுகின்றனெ
ன்க. 'அயோத்தியிற்' என்றது-இராமனுடைய குலத்தைச்சேர்ந்த பரதன் முத
லியோரைக் காட்டிற்று. உத்தினேன் றுந்தை என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—1பற்
றிகீர். 2கொணர்திர். 3அன்றேற். 4கொணர்த்து. 5பாரில். 6உற்ற. 7இயற்றுவிசே
மிதிலையன். 8சாரச். (கசு0க)

உசு.—இராவணனது கோல்கைக் கேட்ட சீதையின் வருத்தம்.

என்றவ¹னுரைத்த காலே யென்னை²யிம் மாயஞ்³ செய்தாற் கு
ஒன்று⁴மிங் கரிய தில்லை யென்பதோர் துணுக்க முந்த [த்
நின்றநின் றுயிர்த்து நெஞ்சம்⁵ வெதும்⁶இனா னெருப்பை மீர்
6தின்றுதின் றுமிழ்கின் றாரிற் றுயருக்கே சேக்கை யானார்.

(இ - ன்.) என்று அவ்விராவணன் சொன்னபோது, 'என்னை இப்படி
வஞ்சனைசெய்து சிறைப்படுத்தியவனுக்கு [இராவணனுக்கு], இப்போது (செய்
வதற்குக்கூடாத) அருமையான செயல், ஒன்றும் இல்லை' என்று கருதுவதனால்
ஓர்ச்சம் தூண்டவே, திகைத்து நின்றவண்ணம் மனம்கொதித்தவளாய், நெருப்
பை அடிக்கடி தின்றதின் று வெளிப்படுத்துபவர்போல (வெப்பமாக)ப் பெரு
மூச்சுவிட்டுத் துன்பத்திற்கே இருப்பிடமாயினான்; (எ - று.)

'என்னை வஞ்சனையாகக் கவர்த்துவர்த்துபோலவே, இன்னும் என்னவஞ்
சனைசெய்ய நினைத்திருக்கின்றாரே இரத்தப்பாவி?' என்று ஒருபால் திகைப்பும்
ஒருபால் மனவெதாப்புக்கொண்டு சீதை பெருவருத்த முற்றன ளென்க.
துணுக்கம் முந்த என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—1இசைத்த. 2அம். 3செய்தால்.
4அங்கு. 5விம்மினான். 6தின்றுமிழ்கின்றதென்னத். (கசு0க)

௩௦.—சீதை பின்னும் வந்து நீக்கூறுதல்.

இத்தலை 1யின்ன செய்த விதியினு 2ரென்றை யின்னும்
அத்தலை யன்ன செய்யச் சிறியரோ 3வலிய ரம்மா
பொய்த்தலை யுடைய தெல்லார் தருமமே போலு மென்றைச்
கைத்தன ஞாள்நம் வெள்ளக் கண்ணினீர் 4கரையி லாதாள்.

(இ - ள்.) கண்ணினின்று பெருகுகின்றீர்க்கு அளவைப்பெருதவளான
சீதை,—என்னை இவ்விடத்து இப்படிப்பட்டசெயலை [இராமனைப்பிரித்து
எதிராளியின் சிறையிலகப்பட்டுவருத்துமாறு] செய்த விதியினு இன்னும்
(அயோத்தியிலேஎன்ற) அவ்விடங்களில் (இராவணன்சொன்ன) அச்செய
லைச்செய்ய அற்பமானவரோ?வலியர்:[ஊழ்வினை என்னை இப்பாடுபடுத்திவைத்
ததுபோலவே அயோத்தியுதலிய இடங்களிலிருப்பவர்க்கும் தீங்குபுரியும்வல்ல
மைபுடையதே யென்றபடி]; (இப்போது சிசுமுத்தன்மைமையப்பார்த்தால் நன்
மையைவினக்காது)பொய்க்குத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் தரும
மொன்றமே போலத் தோன்றுகின்றது' என்று எண்ணி மனத்துக்குள்ளே
வெறுத்துக்கொண்டாள்; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். விதியின்
கொடுத்தன்மையரினந்து வியத்தவாறு.

தருமத்திலேயே நாட்டமாயிருப்பவர்க்கு வருத்தம் நிகழ்வதை நினைக்
கவே, 'பொய்த்தலைபுடைய தெல்லார் தருமமேபோலும்' என்று வெறுத்துக்
கூறுகின்றாள். உடையதெல்லாம்-ஒருமைப்பன்மையக்கம். வாயினால் விவர
மாகச் சொல்லக்கூட, 'அன்ன' என்கிறாள்: 'அன்ன' என்றது, 2அ-ஆளுசெய்
புனிற்கூறியதைக் காட்டும். விதியினுச்சிறியரோ அளியர் - இழிப்பினல்வந்த
வழுவுமைதி. பி - ம்:—1இன்னல். 2இன்னமென்னை. 3அளியர், அளியன்.
கலழ்வதானுள். (கககக)

௩௧.—மகோதரன் அப்போது மருத்தனைச் சனகனுருவ மெடுக்கச்செய்து
மாயாசனகனைச் சீதைமுன்கொணர, இராவணன் காணுதல்.

1ஆயதோர் காலத் 2தாங்கண் 3மருத்தனைச் சனக னுக்கி
வாய்4திறந் தரற்றப் பற்றி மகோதரன் கடிதின் 5வந்து
காயெரி யணியான் முன்னர்க் காட்டினன் 6வணங்கக் கண்டாள்
தாயெரி வீழக் கண்ட பார்ப்பெனத் 7தரிக்கி லாதாள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அங்கே[இலங்கையில்]மருத்தனைச் சனகனுக்கி,
(சனகன்வடிவுகொண்ட அவ்வரசர்கள்) வாயைத்திறந்தவண்ணம் கதறிக்
கொண்டிருக்க (அவனைச் சிறை)பிடித்துக்கொண்டு, மகோதரனென்றஅரக்
கன்,—விரைவிலேவந்து சுவலிக்கின்றறெருப்பையொத்தவனான இராவண
னெதிரேகாட்டினன்; (அங்கனம் காட்டுகையில் அந்தமாயாசனகன், அவ்விரா
வணனைப்) பணிந்துஎழக்கண்ட சீதை தன் தாய்ப்பறவை றெருப்பில்வீழ்வத
னைக்கண்ட பறவைக்குஞ்சுபோல மனந்தாங்காதவளாயினுள்; (எ - று.)

சனகன் = ஐரகன்: மிதிலைக்கு அதிபதி: சீதையை வளர்த்த தந்தை,
காட்டினன்-இதோ சனகனைமிதிலையினின்று சிறையாகப்பற்றிக்கொணர்ந்து

விட்டேன் பார்ப்பாயாக' எனக் காட்டினு னென்ச. பார்ப்பு - பறவைழி
 னினமைப்பெயர். பி-ம்:—1ஆயது, ஆயின. 2ஆங்கே, ஆங்கோர். 3அரக்கனை.
 4திறத்திரங்க, இழத்திரங்க, அழத்திரங்க. 5வந்தான். 6வணக்கிக், வணக்கம்.
 7தரிப்பிலாதான். (கககஉ)

௩.௨.—அதுகண்ட சீதைபின் வருத்தநிலை.

கைகளை நெரித்தாள் 1கண்ணின் மோதினாள் கமலக் கால்கள்
 நெய்யெரி யிதித்தா லென்ன நிலத்திடையப் பதைத்தா னொஞ்சம்
 மெய்யென 2வெரிந்தா னோங்கி 3விம்மினா ணடுங்கி விழ்ந்தாள்
 பொய்யென வுணரா ளன்பாற் 4புரண்டனள் பூச விட்டாள்.

(இ - ள்.) (சனகன் மகோதரனாற் பற்றப்பட்டு வந்தது) பொய்யென்
 பதையறியாதவனான சீதை,—அன்பாற் கைகளைநெரித்தாள்; (அத்துன்ப
 நிலையைக் காணுமாறு கண்களுக்குநேர்ந்ததுபற்றிக்) கண்களிலே மோதிக்
 கொண்டாள்; (தனது) தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள் நெய்வார்க்கப்பட்டு
 எரிசின்றஅக்கினியை யிதித்தாற்போலப் பூயிமின்மீது துள்ளிக்குதித்தாள்;
 மனம் (தன்) உடல்போல வேவப்பெற்றாள்; எக்கங்கொண்டு புலம்பினாள்;
 (தரையிலே) நடுங்கிவிழுந்தாள்; புரண்டனள்; பேரொலிபடக் கதறினாள்.

கைகளைநெரித்தல் முதலியன, துன்பத்தினால் நிகழ்ந்த செயல்கள்.
 பொய்யென்று உணரின் அன்புபற்றியெழுந்த துயரம் உண்டாகா தென்பார்
 'பொய்யெனவுணரா ளன்பாற் புரண்டனள்' என்றார். இச்செய்யுளில் அவ
 லக்கிவை விளங்குதல்காண்க. பி-ம்:—1கண்ணை. 2இருந்தான். 3விங்கினு
 னோங்கி. 4புரண்டரும். (ககக௩)

௩.௩.—இதுமுதல் பூன்றுகவிகள்—சீதைவாய்விட்டாற்றியதைத்
 தெரிவித்தும்.

1தெய்வுமே யென்னு மெய்ம்மை சிதைந்ததோ வென்னுந் தீய
 2வைவனோ வுலகை யென்னும் வஞ்சமோ 3வலிய தென்னும்
 4உய்வலோ வின்ன மென்னு மொன்றல துயர முற்றாள்
 5தையலோ தரும மேயோ 6வாரவ டன்மை தேர்வார்.

(இ - ள்.) (அந்தச் சீதையானவள்),—தெய்வமேயென்பாள்; 'சத்தியம்
 அழிந்ததோ!' என்பாள்: 'உலகைத்தீய்த்துபோம்படி சபித்துவிட்டோமா?' என்
 பாள்; மாயசெய்கையா (வெல்லுமாறு) வலிமை பெற்றது?' என்பாள்; 'இன்
 னமும் பிழைத்திருக்கக்கடவனோ?' என்பாள்; (அப்போது அவள்) ஒருபடியாக
 வல்ல [பலபடியாகத்] துன்பப்பட்டாள்; (அவ்வாறு துன்பமுற்றது), ஒரு
 பெண்ணோ? (அல்லது, சாட்சாத் தான) தருமத்தானோ? அந்தச்சீதையின் தன்
 மையை ஆராய்ந்தறிபவர் யாவர்? (எ - று.)

ஈற்றடி - கவிக்கூற்று: இது - சீதையென்பவள் சாதாரணமான ஒரு
 பெண்பிள்ளையல்லள்: தருமத்தின் வடிவமானவனென்ற கருத்தைக்காட்டும்.
 'தருமச்சொருபியானவட்கும் இவ்வாறு துன்பம்நேர்ந்ததே! என்று கவி

இரக்கியமையும் இதற் பெறப்படும். பி-ம்:--1தெய்வமோ, 2வைவலோ, 3வலி தே, 4உய்வலோ, 5ஐயவோ துன்பமேயோ, ஐயவோ துயரமேயோ, 6ஆர்ந்தன மன்மையோர்வார். (கககச)

௩.௫. எந்தையே யெந்தை 1யேயென் பொருட்டினு லுனக்கு மிக்கோள், வந்ததே யென்னைப் பெற்று வாழ்ந்தவா நிதுவோ மண் ணோர், தந்தையே 2தாயே செய்த தருமமே 3தவமே யென்னும், வெந்துயர் 4வீங்கித் 5திவீழ் விறகென வெந்து 6வீழ்வார்.

(இ - ள்.) (பின்னுஞ்சேதை), 'என் தந்தையே! என் தந்தையே! என் பொருட்டாக (த்தருமாறுஷ்டானத்திலேயே கண்ணயிரிற் கின்ற துறவி போன்ற) உனக்கும் (பகைவர்கையிலே) சிக்குண்டுரிற்பதாகிய இத்தன்மை நிகழ்ந்ததே!! என்னை (ப் பெண்ணாக) அடைந்து, (நீ) வாழ்ந்த ஆறுஇது வோ? மண்ணுலகத்தார்க்கெல்லாம் தந்தைபோல நன்மையைநாடுபவனே! (அன்பினால்) தாயையொத்திருப்பவனே! (முற்பிறவியிற்) செய்த தருமம் போல் மறுமையையும்விளைப்பவனே! (நற்பயனைவிளைப்பதில்) தவம்போன்றவனே!' என்பாள்; கொடியதுயரம்மிஞ்சுது தீயினால் (விழுங்கப்பட்டி) விழு கின்ற விறகுபோல, (துயரத்தினால்) மனம்வெதும்பிக் கீழேவிழுவாள்.

சோகாக்கினியினால் எரிக்கப்பட்டிக் கீழ்விழுந்த சேதைக்கு, உலகத்தில் நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டிவீழும் விறகை யுவமைகூறினார். பெற்றமக்களால் இன்பத்தை யடையவேண்டியதாயிருக்கத் துன்பம்நேர்ந்த துபற்றி, 'என்னைப் பெற்றவாழ்ந்தவா நிதுவோ?' எனவும், நற்குணமுடையோர்க்குப் பிறர்க்க யிற் சிறைப்பட்டிவருந்தவது தகுதியின் நென்பதுபற்றி, 'உனக்கும் இக் கோள்வந்ததே!' எனவும் கூறுகிறார். ஏகாரம்-இரக்கம். உனக்கும், உம்மை- உயர்வுசிறப்பு; ஐநகன் நந்திலமுடையவனென்பது, பிரசித்தம். பி-ம்:--1இன் நென்பொருட்டு. 2தயாவேயென்னும். 3தகவே. 4என்னுந், நீங்கித், ஏங்கித். 5தீயில். 6வீழ்ந்தார். (கககச)

௩.௬. இட்டுண்டா யறங்கள் செய்தா 1யெதிர்ந்துளோ ரிருக்கை யெல்லாஞ், 2சட்டுண்டா யுயர்ந்த வேள்வித் துறையெலாங் 3கரையுங் கண்டாய், மட்டுண்டார் மனிதர்த் 4தின்ற வஞ்சரால் வயிரத் 5திண் டோள், கட்டுண்டா 6யென்னே யானுங் காண்கின்றேன் 7போலுங் கண்ணால்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (விருந்தினர்க்கு முதலில் உணவு) அளித்துப் (பிறகு நீயும்) உண்டாய் (பலவகைத்) தருமகாரியங்களைச் செய்தாய்; (உன்னை) எதிர்த்த பகைவர்களின் ஊர்களை யெல்லாம் எரித்துவிட்டாய்; சிறந்த யாகத்துறை களெல்லாவற்றிலும் முடிவுகண்டாய்; [எல்லாயாகங்களையும் செய்திட்டா யென்றபடி]; (அப்படிப்பட்ட சிறப்புப்பெற்ற நீ), கட்டுடியராசி மனிதரைத் தின்பவரான வஞ்சகக்குணமுள்ள அரக்கரால் வயிரம்போன்ற உறுதியான தோள்கள் கட்டப்பட்டுள்ளாய்; (உனக்குநேர்ந்த இத்தவிழ்வு) என்னையோ! (உன்

இவ்வாய்ப்புத்திரியெனப்பெயர்கொண்டுள்ள நானும் (உன்னுடைய பெருமை செய்க்கண்டு களிக்கவேண்டிய) கண்களால் (உனக்குரேர்துள்ள இந்தத்தீய நிலைமையைக்) காண்கின்றேன்போலும்; (எ - று.)

இவ்வாறான நிலை அறத்தினாலும் வீரத்தினாலும் மேம்பட்ட உனக்கு ரேர, யான் என்கண்களாற் காண்பது தகுதியன்று என்றபடி. என்னே-இரக்கக் குறிப்பு. பகைவரிருக்கையை யெரித்தல், புறத்தினையில் 'மழபுலவஞ்சி' எனப்படும். சுட்டுண்டாய், உண் - துணைவினை. சுட்டுண்டாய், உண்-செயப் பாட்டு வினைப்பொருளது. பி-ம்:-1எதிருளோர். 2சுட்டுண்டாட்டயார்த்தாய், சுட்டுண்டாய் மறையோர்.3தொலைவு.4தின்றார். 5தோள்கள். 6போலும், ரீபும், ரீயே, என்னை. 7கொடிய. (கககக)

௩௬.—கீதை மீண்டுப் அரஹத்தொடங்குதல்.

1என்றின பவமும் பன்னி யெழுந்தவீழ்ந் 2திடிரிற் 3ரேழ்ந்தான், பொன்றினன் 4போலு மென்றோப் 5பொறையழிற் 6துயிர்ப்புப் போவான், மின்7றணி நிலத்து வீழ்ந்து புரள்கின்ற தனைய8மெய்யான், அன்றிலம் 9பேடை போல வாய்திறந் தாற்ற லுற்றார்.

(இ - ன்.) என்று இப்படிப்பட்டனவான பலவார்த்தைகளையும் விவரித்துச் சொல்லி, எழுந்து (துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாமையினால் மீண்டும் பூமியில்) வீழ்ந்து துன்பத்துள் அமிழ்ந்து,—(இவன்) உயிரீங்கினான்போலும்' என்று (கண்டோர்) கருதும்படி (துன்பத்தைத்) தாங்குத்தன்மைகெட்டுப் பெருமூச்சுவிடுபவளாய்,(சீதை),—மின்னலானது நிலத்து ஒன்றியாகவீழ்ந்து புரள்வதையொத்த உடம்பையுடையவளாய், அழகிய அன்றிப்பறவைபோல வாய்விட்டுக்கதறத்தொடங்கினான்;(எ-று.)-அதனை மேலிற் கவிகளிற் காண்க.

உயிர்ப்புப்போவான் என்பதற்கு - மூச்சு அற்றவளாய் என்றுகூறி, மூர்ச்சையடைந்தா னென்றலும் ஒன்று. வான்மீகமுனிவரும் அழுகின்ற சீதைக்குப் பெண்கிரௌஞ்சத்தைப் பலவிடங்களில் உவமை கூறவர். பி-ம்:-1என்றனன். 2இடருற்று. 3ஓய்ந்தான், ஓய்ந்து. 4ஆகும். 5பொறி. 6உயிர்ப்பும். 7திணி. 8நீரான். 9பேடையேபோல். (கககக)

௩௭.—இதுமுதற்பதினொருகவிகர் - சனகராசனைக்குறித்துக் கீதை அரஹத்துலைக் கூறுப்.

பிறையுடை நுதலார்க் கேற்ற பிறந்த¹விற் கடன்கள் 2செய்ய இறையுடை யிருக்கை முதுா ரென்றும்வந் 3திறுக்க லாதீர் சிறையிடைக் காணா நீருஞ் 4சிறையொடுஞ் சேர்ந்த வாறே 5மறையுடை வரம்பு நீங்கா வழிவந்த 6மன்னர் நீரே.

பன்னிரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) வேதத்திற்கூறியுள்ள முறைமையினின்றுதவறாத சத்தியிலே தோன்றிய அரசராகியநீர், பிறைச்சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையமக விரக்குஏற்ற பிறந்தவீட்டவர் செய்யுங்கடமைகளைச் செய்வதற்காகவும் (எமது) தலைவருடைய [பூநீராமனுடைய] இருப்பிடமாகிய பழமையான ஊருக்குவந்து, ஜன்மமக்கும் தங்களதிருப்பவரானீர் (அப்படிப்பட்ட

ரீரும் சிறையிலே (என்னைக்) காண்பதற்காகச் சிறையுடனே வந்தவகையோ தான் (இது)? (எ - று.)

சனகராசன் அக்கினியை அலியாமல் வைத்துக்கொண்டு நித்தியாக்கினி ஹோத் திரஞ்செய்கின்ற ஆஷிதாக்கினியாதலால், பிறந்தகத்தார் பெண்ணுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்தற்காகவும் ஊரைவிட்டு வந்தவனல்லன்: அப்படிப்பட்டவனை இப்போது சிறைப்பட்டுக்கிடக்கக் காணுதலால், 'நான் சிறைப்பட்டிருப்பதைக் காண ரீரும் உமதுகருமாறுஷ்டாநங்களைத் தவிர்த்துச் சிறைப்பட்டுவந்தீரோ?' என்று சீதை புலம்புகின்றன ளென்க. இல்-பிறந்தவீட்டாரென்ற பொருளைக் காட்டிற்று; ஆகுபெயர்: 'மூதூர் என்றும் வந்து இறுக்கலாதீர்' என்றதற்குக் காரணக் கூறுவான் 'மறைபுடைவரம்பு ரீங்காவழி வந்த மன்னர்ரீரே' என்கின்றார். 1-ம்:--1 இக், அக். 2 பெற்ற. 3 இறுத்திலாதீர், இறுத்தலாதீர், இருந்தாலாதீர். 4 சேர்ந்ததெவ்வாறுவேறார், சேர்ந்ததெவ்வாறு செப்பும், சிறையிடைச்சேர்ந்தவாரே. 5 மறையிடை. 6 மன்னரீரே, மன்னவீரே. (கககஅ)

௩. அ. வன்சிறைப் பறவை 1 யூரும் வானவன் வரம்பின் மாயப் [ரூர் புன்சிறைப் 2 பொறையைத் 3 தீர்ப்பா 4 னுளனெனப் புலவர் நின் என்சிறை 5 தீர்க்கு வாரைக் காண்கிலே நென்னில் வந்த உன்சிறை 6 விடுக்க வல்லா ரியாருள ருலகத் துள்ளார்.

(இ - ள்.) 'வலியசிறையுடைய கருடப்பறவையை யேறிச்செலுத்தும்படி கட்டிய திருமாலோ, — அளவிடமுடியாத மாயையின்காரியமான இழிவுபட்ட சிறையென்னும் (சமுசாரபந்தமாகிய) பாரத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு இருக்கின்றான்' என்று சொல்லியவண்ணம் நல்லறிவுவாய்ந்த பெரியோர் நிச்சயித்துள்ளார்: (அவ்வளவே தவிர), என்னுடைய காவலில் வாழும் வாழ்க்கையைப் போக்கவல்லவரைக் காண்பெற்றிலேன்; என்காரணத்தினால் கோரிட்டுள்ள உம்முடைய சிறையை விடுக்கத்தக்கவல்லமையுடையவர், இவ்வுலகத்திலுள்ளவரில் யார் உளர்? (எ - று.)

திருமால் மாயத்தினால்விளையும் சமுசாரபந்தத்தை யொழிக்கின்றவரென்று பிரசித்தமாகப் பெரியோர் கூறியுள்ளார்; விடுவித்தற்கு அரிய அந்தப் பந்தத்தைப் போக்கவல்ல திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனுக்கு, எனக்கு நேர்ந்துள்ள இச்சிறையைப் போக்குதல் பெருந்தொழிலன்றாயினும், வலியுச்சிறையை விடுவிக்குமாறு அவன் வரக் காண்கிலேன்; என்சிறையை யே போக்குவாரில்லையாயின், என்நிமித்தமாகவந்த உமது சிறையைப் போக்க வல்லவர் யார்? எவருமில்லையே! என்று சீதை வருந்துகின்றன ளென்க. 15 - ம்:--1 ஊரும் மாயவன்வரம்பின், ஊர் திமழுவலான் மலரோன். 2 பிறவி, சிறையைத். 3 தீரார். 4 உளர்பிறர், உளரெனப். 5 நீக்குவாரை. 6 விடுக்கற்பாலார், தீர்க்கவல்லார், நீக்கற்பாலார். (கககக)

௩௬. 1 பண்பற்ற ரோடு 2 கூடாப் பகைபெற்றாய் பகழி பாய விண்பெற்ற யெனினு நன்றால் வேந்தரா 3 யுயர்ந்த மேலோர் என் 4 பெற்றாய் பழியும் பெற்ற யிதூநின்து பெற்ற 5 தன்றும் பெண்பெற்ற யதனும் பெற்ற 6 யாவர்நின் பேறு பெற்றார்.

(இ - ன்.) நற்குணமிராதவரோடுசேராமலிருத்தலால் தோன்றிய பகை வளை அடைந்தீர்; (நீர் இப்படிப் பகைவன்கையிலகப்பட்டுச் சிறையுண்டு கிடப்பதைக்காட்டிலும், பகைவனுடைய) அம்பு (உம்மீது) பாய்வதனால் (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்தையடைந்தீர் ரென்றாலும் நல்லதாகும்; (நீர்) வேந்த ராகி மேம்பாட்டையடைந்த பெரியோரில் எண்ணிக்கையையும் அடைந்தீர்; (இப்போது பகைவர்கையில் அகப்பட்டதன்றி) பழியையும் அடைந்தீர்; (பழிக்குக்காரணமாகநேர்ந்த) இந்த உமதுநிலை, நீரே தேடிக்கொண்டதன்று; (பின்னை எதனால் வந்ததெனின்), பெண்ணாக (என்னைப்) பெற்றீராதலால் அவ்வழி யாகப்பெற்றீர்; உம்மைப்போல் (இவ்வாறான) பேற்றை [பகைவர்கையிற் சிக்குண்டு பழிக்குப்பாத்திரமாவதை] அடைந்தவர் யாவர்? (எ - று.)

உமக்கு இராவணன் பகையானது - பண்பு அற்றவரோடு சேர்வதில்லை யென்று நீர் உறுதிக்கொண்டிருப்பதனாலும், அங்கனம் உறுதியுள்ள நீர் பகைவர்கையி லகப்பட்டுப் புகழையழிப்பதைக் காட்டிலும் போரில் உயி ரொழிந்துவிட்டிரென்றாலும் நலமே; அப்போது பழிப்புக்கு இடனில்லையன் றோ? உயர்ந்த வேந்தரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமைவாய்ந்தநீர், பகை வர்கையிற் சிக்குண்டதன்றி பழியடைந்துவிட்டீர்; இந்தப்பழி நீர் தேடிக்கொண்டதன்று; சீதையாகியஎன்னைப் பெற்றதனால் தோன்றியதாகுமென்று, சீதை வந்துவிட்டாள் என்றனவொன்றாக. 'யாவர்நின்பேறுபெற்றார்' என்ற வாக்கியம் - உம்மைப்போல் துர்ப்பாக்கியமுள்ளவர் எவருமில் ரென்ற எதிர்ப்பறைப் பொருளைக் காட்டும். பண்பற்றவரோடு கூடாப்பகை என்றஇடத்து, கூடா என்னும் பெயரெச்சம்-காரணப்பொருளதாய்க் காரியப்பெயரைக்கொண்டது. 1. பண்பற்றவரோடுகூடாப்பகை என்ற பாடத்துக்கு - நற்குணவான்கள் கூட்டத்திற்சேராத பகையென்று, பகையினதுதன்மையைக் கூறியதாகக் கருத்துக் காண்க. இறந்துவிடுவதில், பகைவர்கையிற் சிறைப்பட்டா னென்ற கணச்சொல்லில்லாமல் வீரசுவர்க்கம் புகலா மாதலால், 'வின்பெற்றயெனினும் நன்றால்' என்றது. 1-ம்.—2. கூடப்பகைபெற்றது. 3. வந்தோர். 4. பற்றும், பெற்றார். 5. என்றால். 6. யாரின்ன, யாரிந்தப். (ககஉ௦)

ச௦. 1. சுற்றுண்ட பாச 2. நாஞ்சிற் சமையொடுஞ் சூடுண்டு 3. டாற்ற ஏற்றுண்டு 4. மளற்று நீங்கா 5. விழுசிற்று உண்டை யென்னப் பற்றுண்ட நாளே மாளாப் 6. பாவினே னும்மை யெல்லாம் விற்றுண்டே நெனக்கு மீளும் விதி யுண்டோ நரகில் 8. விழ்ந்தால்.

(இ - ன்.) கயிற்றிறை கட்டப்பட்டுள்ள கலப்பையிலே (நுகத்தடிச்) சமையுடனே சூடுண்டும், மிகவும் அடியுண்டும், சேரையுள்ள கழனி ய விட்டுநீங்காமல் (அச்சேற்றிலேயே உழுதவண்ணம்) விழுந்தன்மையுள்ள சிறியஎருதுபோல, —(பகைவனின்) பிடியுண்ட காலத்திலேயே உயிரைக்க மாட்டாமற்போன தீவினையை யுடையேனான நான், உக்கையெல்லாம் விலைப் படுத்திவிட்டேன்; (நான் தீவினைப்பயனையனுபவிக்கும்படி நேர்ந்து) நரகத்தி னிடைப்பட்டால், (அந்தநரகத்தினின்று) மீளும்வகை எனக்கு உள்ளதோ?

7 இருப்புச்சலாகையாற்குண்டு ஏரிற் பூட்டிக் கோலால் அடிக்கவும்பட்டுச்
 சேற்றிலேயே உழுமாறு செலுத்தப்பெறுவதனும் செல்லமாட்டாது அந்தக்
 கழனிச்சேற்றில்தானே விழுந்தன்மையைக் கொண்ட எருதுபோலப் பெரும்
 பாலியேன் யான் என்று, இராமனைப்பிரிந்து இராவணன் கையிற் சிக்குண்டு
 பலவகைத் தீச்சொல்லாற்பொத்தப்பட்டுச் சிறைப்பட்டு உயிருடனேயுள்ள
 தன்னை, சீதை வெறுத்துக் கூறுகின்றான். சனகன் இப்போதுபற்றப்பட்டு
 இங்குவந்தது தன்னாலேயே யென்று கருதுபவளாதலால், 'உம்மையெல்லாம்
 விற்றுண்டேன்' என்கிறான். உம்மையென்றது-இவ்வரக்கர்க்கையிற் சிக்குண்
 டாரோ என்று ஐயுறுகின்ற அயோத்தியரையும் மிதிவயாரையும் உளப்படுத்து
 மென்னலாம். பற்றப்பட்டபோதே உயிரை நீத்திருந்தால் நான் சிறைத்துன்
 பத்தினின்று மீள்வதல்லாமல், உம்மையும் இவ்வாறான நிலைக்கு உள்ளாக்காம
 லிருக்கலாமே; அப்படிச்செய்யாமல் என்னைப்போலவே உங்களை யுஞ் சிறைப்
 படுத்தியதனால் எனக்கு நேரும் பாதகம் மிகப்பெரிது என்பான் 'எனக்குமீளும்
 விதியுண்டோ நாகின் வீழ்ந்தால்' என்கிறான். குடிகல் - அடித்தலும், எற்று
 தல்-தாற்றுக்கோலாற் குத்துதலுமாம். பாசஞ்சுற்றுண்ட நாள்கில் என்க.
 1-ம்:—1சுற்றுண்டாய். 2நான்ற. 3ஆற்றாது. 4மலறுநீங்கா, ஏன்றுநீங்கா, என்று
 நீங்கா, அளற்றினீங்காது. 5உழு. 6பாலியான். 7உண்டே. 8வீழ்ந்தார். (கசஉக)

சு. 1. இருந்து, 2. பகையை யெல்லா 3. மீறுகண் டாவி வின்பம்
 பொருத்தினே னல்லே னென்கோன் நிருவடி புனைந்தே னல்லேன்
 வருந்தினே னெடுநா ளுய்மை 4. வழியொடு முடித்தேன் வாயால்
 அருந்தினே னயோத்தி வந்த வரசர்தம் புகழை 5. யம்மா.

(இ - ன்.) ஈன், (இலங்கையிற் சிறையிலே) தங்கிப் பகைவர்களை
 யெல்லாமும் நாசமடையுமாறு செய்து அளவில்லாத இன்பத்தை யடைந்தே
 னல்லேன்; எமதுதலைவனாகிய இராமபிரானது திருவடிகளைச் சூடினவ
 னல்லேன்; வெருகாலமாக [பத்தமாசகாலமாக]ச் சிறைப்பட்டு வருத்தமடைந்
 தேன்; உம்மை வமிசத்தோடும் அழியச்செய்தேன்; அயோத்தியிலேதோன்றிய
 வரான அரசர்களுடைய கீர்த்தியையெல்லாம் (என்)வாயினால் உண்டிட்டேன்;
 (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

நான் சிறையிருந்து வருந்தியதனால் பகைவரையெல்லாம் அழியச்செய்து
 இராமபிரான் திருவடிகையின்புணையுமாறு நேரப்பட்டிருப்பின், அப்போது இந்தச்
 சிறைவாசமும் மேன்மைபெற்றதாகும்: என்சிறைப்பாடு அவ்வாறு நல்லபய
 னைத்தராது உம்மை வமிசத்தோடு முடிக்கவும் அயோத்தியாபுகழையெல்லாம்
 மிச்சமில்லாமல் ஒழிக்கவும் நேர்ந்ததே! என்று வருந்துகின்றான் சீதை யென்க.
 அழித்திட்டபொருளை 'வாயிற் போகட்டுக்கொண்டான்' என்ற வழக்குப்பற்றி,
 'புகழை வாயாலருந்தினேன்' என்கிறான். உலகவழக்கிற் றிச்சியணி. இனி,
 'மனைப்பற்றித்தா' என்றது முதலிய தன்வாய்ச்சொற்களே கேட்டிற்குக்கா
 ரண மென்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறினானாம். 1-ம்:—1 இருந்துதான், இருந்
 தயான். 2 பகைத்தது. 3 இதுதி. 4 வழியொடும். 5 அந்தோ, ஐயா. (கசஉக)

சுஉ. கொல்லெனக் கணவற் 1காங்கோர் 2கொடும்பகை கொடு
த்தே னெந்தை, கல்லெனத் 3திரண்ட தோளைப் பாசத்தாற் கட்டக்
கண்டேன், இல்லெனச் சிறந்து நின்ற விரண்டுக்கு 4யின்னல் சூழ்ந்
தேன், அல்லலோ 5வெளிய னோயா 6னளியத்தே 7னிறக்க லாதேன்.

(இ - ன்.) (என்னுடைய) கணவனுக்கு, கொல்வாயென்று சொல்லி
அங்கே [பஞ்சவடியில்] ஒரு கொடிய பகையை (உண்டாக்கி)த் தந்தேன்; (இப்
போது இங்கு) எனது தந்தையாகிய உமது மலைபோலத் திரண்ட தோள்க
ளைக் கயிற்றினுற் கட்டியிருக்கவும், அதனை விடுவித்தற்குரிய உபாயத்தைத்
தேடாமற் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தேன்; கிருகமென்று சொல்வதற்குச் சிறப்
புவாய்ந்த (பிறத்தகம் புக்கம் என்ற) இரண்டுக்கும் துன்பம்விளைபுமாறு
ஆலோசித்தவளாகேனோ? நான் சாமானியமானவனோ? (இந்நிலையிலும்)
உயிரைப்போக்காது வைத்துக்கொண்டுள்ளயான் இரங்கத்தக்கவன்; (எ-று.)

‘மாயமானைப் பிடித்துத்தா’ என்று ஸ்ரீராமபிரானைக்கேட்டதே அவ்விரா
மன் என்னைப்பிரிந்து பெருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாகக் காரணமானதனால்,
அச்சொல்லையே ‘கொல்லெனக்கணவற்கு ஆங்கோர்கொடும்பகைகொடுத்தேன்’
என்று சீதை கூறுகின்றாள். கணவன் தந்தை ஆகிய இருவர்க்கும் தீமை
விளையத் தான் காரணமானதுபற்றி, ‘இல்லெனச்சிறந்து நின்ற இரண்
டுக்கும் இன்னல் சூழ்ந்தேன்’ என்றது. ‘அளியத்தேன்’ என்று, தன்னிடத்
துப் பழிப்பினுற் கூறுகின்றாள்: இது, அளிசெய்யத்தக்கவனல்லவென்றகருத்
தைப் புலப்படுத்தும். ‘ஒல்லையிற் சடாபுவெந்தனயிரினைக் குறைத்தேன்றுய’
என்றறுபிரதியில் இரண்டாமடி காண்கிறது. பி-ம்:—1ஈங்கு, இங்கு, 2கெடும்.
3தடந்தோளீர்த்துப், சிறந்ததிண்டோள். 4இறுதி. 5னளியனோ. 6அளியற்றேன்.
7இருக்கலாமோ, அயர்க்கலாமோ, நிற்கலாமோ. (கசஉஉ)

சுஉ. இணையறு வேள்வி மேனா னியற்றியின் மெடுத்த வெந்தை
1புணையறு 2திரடோள் 3யாத்துப் பூழியிற் 4புரளக் கண்டேன்
மணவினை முடித்தேன் கையை மந்திர 5மரபிற் ரொட்ட
கணவனை 6யிரியடி கண்டா லல்லது 7பூழியின் தேனோ.

(இ-ன்.) முற்காலத்தில், ஒப்பற்றயாகத் தைத்து (என்னைப்) பெற்று வள
ர்ந்த என் தந்தையாகிய சனகராசனது தெய்வம்போலப் பொருந்திய [அடைந்
தோர்க்கு ஆதரவாகிய] திரண்ட தோளை (பு-புகைவர்) கட்டியதனால் மண்ணிலே
புரளக் கண்ட யான், — கலியாணசகடங்கை (செய்து) முடித்து என் கையை
வேதமந்திரத்திற்குரிய முறைப்படி பிடித்த (என்) கணவனையும், இவ்வாறான
செயலை [புழுதியிற் புரளுதலை]க் கண்டாலல்லாமல் உயிரிக்குவேனோ? (எ-று.)

புகைவர் என் தந்தையாகித் தோளைப் பிணித்துப் பூழியிற் புரட்டக்கண்ட
யான் என் கணவனாரையும் புகைவர் இக்கணஞ்செய்யக் காணும்படி நேரும்
போலிருக்கிறதே! அதற்குக் என்பிராணன் போகக்கடாதா? என்று இரங்கிக்
கூறினன் சீதை யென்க. யாகத்தைச் செய்ய உழுதபோது உழுபடைச்சாலிற்
கிடைத்தவ னாதலால், அத்தன்மை தெனிக்க, ‘இணையறுவேள்விமேனா
னியற்றியின் மெடுத்த ஏந்தை’ என்கிறாள். புணையறு தோள்-தன்னை யடைந்தா

திருத்தானால், ஸ்ரீராமன் அவனை விடுத்து இங்கு இருந்த என்நிலையைய நிந்தான்: அதனால், ஸ்ரீராமன் இப்போது வந்துள்ளான்: அப்படிச் சனகனுக்கு நேரிட்டுள்ள விபத்தை யறிவித்தற்கு அநுமானப்போன்ற ஒருத்தர் இல்லாமையால்தான் நீங்கள் செய்தியையே யறியமுடியாது வாராமலிருக்கின்றீரோ? எனக் கருத்துவிவரித்துக் காண்க. 19-ம்:—1மேருவினும்பர்ச். 2எய்துவர். 3நெறியிறன்றே. 4கண்டாரேனும். 5உரைக்கற்பாலார், அறியற்பாலார். 6உம்பால்.

சுரு. சரதமற் றிவனைத் தந்தார் தவம்புரி யாற்றல் 2தாழ்ந்த பாதனைக் கொணர்தற் கேது மையுற வில்லைப் பன்னூள் வரதனும் வாழ்ந்தா னல்லன் றம்பியு 3மனையன் வாழான் விரதமுற் றறத்தி னின்றூர்க் கிவைகொலாம் வினைவ மென்மேல்.

(இ - ள்.) இத்தச்சனகராசனை(ப் பற்றிப் பிடித்துக்கட்டிக்)கொணர்ந்த பகைவர், தவம்புரிந்து உடல்வலிமைகுறைந்த பாதனைப் பற்றிக்கொண்டிருந்ததற்கு ஏதுவும் [சிறிதும்] சந்தேகம் இல்லை; நிச்சயம்: (பாதன் பகைவர்கைப் பட்டபின்பு, வேண்டுவார்) வேண்டியதை யெல்லாம் கொடுக்கவல்லான ஸ்ரீராமனும்,—(பலகாலம் உயிருடன்) வாழ்பவரை இராமன்; (அவனுடைய) தம்பியும் [இலட்சுமணனும்], (அவ்விராமனையே) போன்றவளும் உயிர்வாழாமாட்டான்; விரதத்தைமேற்கொண்டு தருமவழியிலே யுன்றியிருப்பார்க்கு, மேல்மேல் வினையத்தக்கவை இவையோதாம்? (எ - று.)

சனகனைப் பற்றிக்கொணர்ந்த பகைவர்க்குப் பாதனை இவ்வாறு பற்றிக் கொணர்தல் முதலியன செய்தலும் எனியதே; பாதனுக்கு ஆபத்துநேர்வதை யுணரின், இராமனும் மற்றைத்தம்பியாரும் உயிர்வாழாரென்பது, திண்ணம்: நன்னெறி மேற்கொண்டார் இவ்வாறு தீமையுறுதல் தக்கதோ? என்று புலம்பிக்கூறுகின்றனர் சீதை யென்க. தம்பியென்றது-சத்துருக்கனையும் உணர்ந்தும். விரதம்முற்று அறம்என்று பிரித்து-விரதமிருந்து முடிக்கப்படுகின்ற அறம் எனினுமாம். வாழ்ந்தான்-இயல்பினால் வந்த காலவமுபவமதி. 19-ம்:—1புரிந்தாற்றல். 2சான்ற. 3அனையவாழ்வான், அனையன்வாழா. (சுரு. 19)

சுரு. அடைத்தது கடலை மேல்வர் 1தடைத்தது 2மதிலை யாவி துடைத்தது பகையைச் சேனை யெனச்சிலர் சொல்லச் சொல்லப் படைத்ததோ ருவகை தன்னை வேறொரு வினயம் பண்ணி [ள். யுடைத்தது விதியே யென்றென் 3றுளைந்தன 4ருணர்வு 5சோர்வ

(இ-ள்.) (வானா)சேனையானது, சமுத்திரத்தை யணைக்கட்டித்தடுத்தது (இலங்காபுரத்தின்) மதிலை எதிர்த்துவந்து சேர்த்தது; பகைவரை உயிரைப்; போக்கிற்று' என்று சிலர் சொல்லுந்தோறும், (கேட்டு, யான்) அடைந்ததாகிய ஒப்பற்றமகிழ்ச்சியை, (என்) ஊழ்வினையே வேறொரு வஞ்சகத்தொழிவுச்செய்து போக்கிற்றென்று பன்முறை கூறி வருத்தினவளாய், (சீதை) அறிவுஒழிபவளானான் [மூர்ச்சித்தான்]; (எ - று.)—19 - ம்:—1அடர்த்தது. 2பதியை, 3உரைத்தனன், உயிர்த்தனன், உரைத்தனன், 4உரைபுள். 5தீர்த்தான்,

ச.அ.—‘இப்போது வேண்டிக்கொண்டால், சீதை வசம் வரவில்லை’
எனக் கருதி இராவணன் கூறத்தொடங்கினான்.

எங்குமா விளைய 1பன்ன விமையவ 2ரேற்ற மெல்லாம்
வாங்குமா ளரக்க 2னற்ற மனமகிழ்ந் தினிதி னேக்கித்
தாங்குமா எல்ல 3பிவீனயுந் தாங்கித் தானும்
4ஒங்குமா னென்ன வுன்னி யிணையன 5வுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) (தன்பத்தினால்) இரங்குபவளாய்(ச் சீதை) இவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கூற, தேவர்களுடைய மேன்மையையெல்லாம் வாங்கிய வாட்படையையுடைய இராவணன்—மிகவும் மனமகிழ்ந்து, இனிமையாக[காதலோடு] பார்த்து, ‘(இந்தச்சீதை), தன்பம் தாங்குவான் அல்லன்; (ஆகையால், இப்போது எாம் இவன் மனமுவக்கும்படி பேசினால்), இந்தச்சனகனையும் பாதுகாத்துத் தானும் (தன்பம்சீக்கி) மேம்பட்டிருப்பான்[எனக்குணக்குவான்]’ என்று நினைத்து, இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அவற்றை மேல்ஆறுகவிகளிற் காண்க.

யான் - இராவணன் கைலாயமலையின்மேல் அகப்பட்டு நகக்குண்டு சாமகானத்தினால் சிவபிரானைத் தோத்தரித்தபோது மனமுவந்த அப்பிரானது அருளிஞாற்பற்றது: சந்திரஹாஸ மெனப்படும். பி-ஃ.—1பன்னி. 2மற்ற. 3என்னையும், இவனையும். 4ஒங்குவான். 5உணர்த்தல். (ககஉக)

ச.க.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்—ஒருதொடரி: இராவணன் மீன்மேல் சீதையை இணங்குமறுவேண்டிவேலைத் தெரிவித்தும்.

காரிகை நின்னை யெய்துக் காதலாற் கருத 1லாகாப்
பேரிட ரியற்ற லுற்றேன் பிழை²யிது பொறுத்தி 3யின்னும்
வேரற மிதிலை யோரை விளிகிலேன் விளிந்த போதும்
ஆருயி ரிவனை யுண்ணே னஞ்சலை யன்ன மன்னாய்.

(இ - ள்.) அழகிய பெண்ணே! (கடையால்) அன்னப்பறவை போன்றவளே! உன்னைப் பெறவேணும் என்ற விருப்பினால் நினைத்தற்குக் கூடாத [மிகக்கொடிய] பெரியதன்பத்தைச் செய்யத்தொடங்கினேன்; இந்த(எனது) குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாய்; பின்னும் மிதிலையிலிருப்பவரை வேரோடு அழித்திடும்படி கொல்வதில்லை; (கான்) சாவதாயிருந்தாலும் இந்தச்சனகனுடைய அருமையான உயிரைக் கொல்வதில்லை; அஞ்சாதே; (எ - று.)

காதலென்பது அறிவைக்கெடுப்ப தாதலால், ‘இன்னது செய்யத்தக்கது, இன்னது செய்யத்தகாதது’ என்ற விவேகமில்லாமல் உந்தந்தையைக் கட்டிக் கொணர ஏற்பாடுசெய்திட்டேன்; உன்மனம் கோவுமாறு இத்தொழில்புரித்தது தவறென்று இப்போது ஏற்படுகின்றது: ஆதலால், இப்பிழையைப்பொறுப்பாய்: மிதிலையில் எவர்க்கும் ஒருதன்பத்தையும் புரியேன்: என்னுயிர்போவ தானாலும் இவனைக் கொல்லேன்; நீ அஞ்சாதே’ என்று சீதை மனமுவக்க வேணும் என்ற கருத்தினால் இராவணன் கூறுகின்றன என்க. இந்தச்சனகனை உயிர்கொள்ளாவிடின் என்னுயிர்போவது நிச்சயமென்று ஏற்பட்டாலும் அப்போதும் கான் இவனுயிரைக் கொல்லே எனப்பது, ‘விளிந்தபோ

தமிழ் ஆருயி ரிவண புண்ணைன்' என்றதன் கருத்து. விளிவிலைன்—விளிவிலைன்: தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. உயிருண்ணைன்—“உண்டம்ருயி வல்லாப்பொருளை, புண்டதுபோலக் கூறலும் மாபே” என்றதனால் அமைத்தது. பி-ம்:—1 ஆகப். 2 அது. 3 பின்னை. (கக௬0)

௩0. இமையவ ருலக 1 மேதா னிவ்வுல கேழு 1 மேதான் அமைவரும் புவன 2 மூன்றி லென்னுடை யாட்சி 1 யேதான் சமைவுறத் தருவன் 3 மற்றித் தாரணி 4 மன்னற் கின்னற் [ன். சமையுடைக் காம வெந்நோய் துடைத்தியேற் றெழுது வாழ்வே

(இ - ள்.) துன்பத்தைவிளக்கின்றதும் சமையாகத் தோன்றுகின்றதமான(என்)காமமாகிய கொடியகோயைப் போக்குவாயானால்,—(அப்போது), இந்தப் பூமிக்கு அரசனாகிய சனகனுக்கு,—தேவருலகம் வேண்டுமானாலுஞ்சரி, எழுதீவாகவுள்ள இந்தப்பூலோகம்முழுதும் வேண்டுமானாலுஞ்சரி, பொருத்திய மூன்றுஉலகத்திலுமுள்ள என்னுடைய அரசாட்சிச்செவ்வம் வேண்டுமானாலுஞ்சரி, சுவாதீனமாகும்படி கொடுப்பேன்: (அன்றியும், உன்னைக் கடவுள் போலத்) தொழுது வாழ்ச்செயுற்றிருப்பேன்; (எ - று.)

ஈ மாத்திரம் எனது காமகோயைப் போக்குவாயானால், நான் எதுவேனுமென்றாலும் உனது தந்தையான இந்தச்சனகராசனுக்குத் தருவேன்: அன்றியும், உன்னையும் தொழுதவண்ணம் வாழ்ச்செயுற்றிருப்பேனென்றன னென்க. தொழுது என்பதற்கு—இந்தச்சனகனைத் தொழுது எனினுமாம். தாரணி—தாரணியென்ற வடசொல்லின்விசாரம்: பூமியென்பது பொருள்: இனி, தார் அணி—மாலையணிந்த என்றமாம். மற்று—வினைமாற்று. பி - ம்:—1 ஓ. 2 மூன்றாம். 3 பற்றித். 4 மன்னற்கேகான். (கக௬௧)

௩௧. இலங்கையு ரிவணுக் 1 கீர்த்து வேறிடத் 2 திருந்து வாழ்வேன் நலங்கிளர் 3 நிதி யிரண்டு நல்குவ னுமத் தெய்வப் [ள் பொல்கிளர் 4 மானந் தானே 5 பொதுவறக் 6 கொடுப்பன் புத்தே வலங்கிளர் வாளும் வேண்டில் 7 வழங்குவ 8 னியாது மாற்றேன்.

(இ - ள்.) (ஈ) வேண்டுவாயின், இலங்கையாகிய நகரை இந்தச்சனகனுக்குக் கொடுத்து, (நான் இந்தநகரத்தைவிட்டு) வேறேருரிவிருந்து உயிர் வாழ்வேன்; நன்மைமிருந்த (சக்கரிதி பதுமசிதிஎன்ற) இருசிதிகளையும் (இவனுக்குக்) கொடுப்பேன்; பிரசித்திபெற்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள அழகுவிளங்குகின்ற புழ்ப்பலிமானத்தையும் பொதுமைகீழ்க் [இவனுக்கே உரியதாக]க் கொடுப்பேன்; வெற்றியோடு விளங்குகின்ற தெய்வவானையும், கொடுப்பேன்; (சேட்பது) எதிரையும், (கொடுக்கமுடியாதென்று) மறுத்துச் சொல்லமாட்டேன்.

மானம் - விமாசம்: முதற்குறை. புத்தேன்வான் - சிவபிரான் தந்த வான். பி-ம்:—1 ஈத்தேன். 2 திருத்தியானும், இருப்பனில். 3 சிதியமூன்றாம். 4 விமானக். 5 பொதுவுறக். 6 கொடுத்தப். 7 ல்குவன். 8 யாவும்ற்றேன். (கக௬௨)

௩௨. இத்திரன் 1 கவித்த மொளவி யிமையவ ரிறைஞ்சி யேத்த மந்திர மாபிற் குட்டி வானவர் மகனி ரியாரும்

பந்தரி ஊரிமை செய்ய யா²னிவன் பணியி ளரிப்பன்
சுந்தரப் பவள³வாயா⁴லொருமொழி சிறிது⁵சொல்லின்.

(இ - ள்.) (சீதையே!) அழகிய பவழம்போன்ற (உனது) வாயினால், ஒருபேச்சைச் சிறிதே சொல்லாயானால், (பிறகு),யான்,—தேவேந்திரன்(தலை யின்மீது) குடிபுள்ள கிரீடத்தைத் தேவர்கள் வந்துவணங்கித் துதிக்கும்படி வேதமந்திரத்தோடு (முன்னோரணிந்த) முறைப்படியே (இந்தச்சனகளுக்கு) அணிவித்து, தேவமகளிரெல்லாம் பந்தல்போல(க் கவித்துகொண்டு) உரிய பணிகளைச் செய்து திங்க, இவன்சட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நிற்பேன்; (எ-று.)

தேவேந்திரப்பட்டத்தையே இவனுக்குக்கட்டவேண்டுமென்றாலும் அவ் வாறேசெய்வேனென்கின்றான், இராவண னென்க. 1 பூர்ணசம்மதமூங்காட்ட வேண்டுவ தில்லை யென்பான் 'ஒருமொழி சிறிது சொல்லின்' என்கிறான். பி-ம்:—1கவிக்க. 2அவன். 3வாயாய், வாயீர், வாயோர். 4அருள். 5சொல்லீர்.

106. எந்தைதன் நந்தை தாதை யிவ்வல¹கீன்ற முன்னோன்²
வந்திவன் ருளே³வேட்ட வரமெலாம்⁴வழங்கும்⁵மற்றை
6அந்தக னடியார் செய்கை யாற்றாமா லயிழ்தின் வந்த
செந்திரு⁷ரீ⁸ரல் லீரே லவளும்வந் தேவல் செய்யும்.

(இ - ள்.) (கீர் என்வேண்டுகோட்டு இணக்குவீராஹற் பின்பு),— எனது தந்தைபான விச்சிரவமுனிவனது தந்தையாகிய புலஸ்தியமகரிஷியின் தகப்பனும் இவ்வுலகங்களுையெல்லாம் படைத்த பழமையானவனுமான அந்தப் பிரமன் தானே வந்து இந்தச்சனகன் வேண்டியவாங்கொல்லாவற்றையும் கொடுப்பான்; மற்றும்(கொல்லுக்க - வுளாகிய)யமன் அடிமைப்பட்டவர்கெய் யுங் குற்றேவல்களைச் செய்வான்; (பாற்கடல் கடைத்தகாலத்தில்) அயிருதத் தோடுதோன்றிய அழகியதிருமகனாக நீ இராமற்போனால், அந்தத் திருமக ளும், (உம்மருக) வந்து (உமக்குக்) குற்றேவல்புரிவான்; (எ - று.)

தன்விருப்பிற்குச் சீதை யின்கினூற் பின்னும்பெறக்கூடியவை இவை யெனப் பேசுகின்றான், இராவணன். இலக்குமியே சீதையாய்வந் திருக்கின்றா னென்ற சொல்லக்கேட்டிருத்தலாலும் அந்தப்பேச்சில் பூர்ணசம்பிக்கை இல் லாமையாலும், 'அயிழ்தின்வந்த செந்திருரீரல்லீரேல்' என்றது. பி-ம்:—1என் றுனென்முன். 2வந்திவன். 3கேட்ட, விட்ட. 4வழங்கி. 5ஆற்றல். 6அந்த யில்...ஆற்றவேன். 7இலீர். (கௌடச)

107. தேவரே¹முதலா மற்றைத்²திண்டிற னாகர் மண்ணோர்³
3யாவரும் வந்து⁴நுந்தை யடிதொழு தேவல்⁵செய்வார்
பாவை⁶யிவனின் வந்த பயன்⁷பழு தாவ தன்றால்
முடிவ காளுஞ் செல்வக்⁸கொடுத்தது முடித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள்முதலாக மற்றமுள்ள யிக்கவலிமைபெற்ற பாதாள லோகவாசிகளும் மண்ணுலகத்தவரும் எல்லோரும் வந்து உந்தந்தையாகிய சனகனது பாதகளை வணங்கி எவியதொழிவுச் செய்வார்கள்; சித்திரப்பது மைபோன்றவனே! நீ இந்தச் சனகராசனிடத்தினின்று பிறந்ததனாற்பெறலா கும் சன்மை பழுதுபடாது; முடிவகத்தைபும் ஆளுகின்றசெல்வத்தை(இந்தச்

சனகனுக்கு) கொடுத்த (நீ இவனுக்கு மகனாகத்தோன்றிய) அந்தப்பயனை முடிப்பாய் என்று கூறி முடித்தான், (இராவணன்); (எ - ம.)

‘தன்னிப்பெற்றதனால் தான் சனகராசனுக்குப் பகைவர்கையில் பிணிப் புண்ணுதல் சேர்த்தது’ என்று சதை கருதியுள்ளனா தலால், ‘நீ இவனின் வந்த பயன் பழுதுகூவுதன்று’ என்கிறான். ‘அது’ என்பது - எனது அந்த வேண்டுகோளை யென்று உரைப்பாரு முளர். 1-யி:—1முதலினோர்கள். 2நிரிய காரிறுதியானோர், செறநரிநிசிறியானோர், சிறாரரிறுதியானோர், அறிருருஞ் சீரியோர்கள். 3வரும். 4உன்றந்தை. 5செய்யப். 6இதனில். 7பழுதாகாவண் ணம். 8கொடுத்தனன், கொடுத்திது. (ககருடு)

குரு.—குதுமுதல் ஐந்துகவிகர்-அதுகேட்ட சிதை சினத்தோடு கூறுவனவற்றைத் தெரிவித்தும்.

இத்திருப் பெறுகிற பாணு யிந்திர னிலங்கை துங்கள் பொய்த்திருப் 1பெறுகிற பாணும் விடணன் புலவர் கோமான் கைத்திருச் சரங்க ளுன்றன் 2மார்பிடைக் கலக்கற் பால் மைத்திரு சிறத்தான் 3முள்ளன் நிலமிசை வைக்கற் பால்.

(இ - ன்.) இந்த(த் திரிலோகத்துக்குத் தலைவனாயிருக்கையென்ற) செல் வத்தைப்பெறப் போகிறவனும், இந்நிரனேயாவன்; இலங்கையோடுகூடிய பொய்யம்மையைக்கொண்டென்ற உங்களது செல்வத்தை அடையப்போருபவ னும், விபீஷணனேயாவன்; தேவர்கட்டுகெல்லார் தலைவனாகிய திருமாவின் அமிசமான ஸ்ரீராமனுடைய கையிலுள்ள அழகியஅம்புகள் உன்னுடைய மார்பிலே சேர்த்தற்குரியன; அஞ்சனம்போன்ற அழகிய சிறத்தையுடையவனான அந்த ஸ்ரீராமபிரானதுதிருவடிகள், என்சிரசின்மீது வைத்தற்கு உரியவை; (எ - ம.)

‘தன்வசப்படுத்தத்தராவே இராவணன்மாயையால் இவ்வாறு புரிவித் திருக்கவேண்டும்’ என்று கருத்துத்தோன்றப்பெற்று, சதை, மனத்தில் தயிரி யக்கொண்டு உறலாயின னென்க. புலவர்கோமான் என்பதை விபீஷணனு க்குஎன்றி, ‘மைத்திருசிறத்தான் கை’ ‘மைத்திருசிறத்தான்தான்’ என ‘மைத்திரு சிறத்தான்’ என்பதை மத்திமதிபமாக்கி உரைத்தல் ஏற்கும்; “முழுதுணர்புல வனை” என்று இலங்கைக்கேள்விப்படலத்து விபீஷணனைக்கூறியது, இங்குக் காணத்தக்கது. 1-யி:—1புணர்சிற்பானும். 2மார்பினில், மார்பொடுக்க. (ககருடு)

குரு. கருவன நின்னோ 1டைய னாயக நாம வானி
புருவன 2போழ்த்துன் மார்பிற் றிறத்தன புண்க னொல்லாக்
3தருவன வினிய சொல்லாத் தக்கன சாப நானின்
உருவன மலை 4னொஞ்சப் 5பிறப்பன 6வொலிக னம்பூ,

(இ - ன்.) (பகைவர்க்கு) அச்சம்வினைக்கத்தக்கனவான (எனது) தலைவ னுடைய சிறந்த அம்புகள், உன்னோடுசிரிப்பணவாய்ப் பிளந்துகொண்டு உன் னுடையமார்பிலேபுகுந்து புண்களையெல்லாம் வெளிப்பட்டுத்தோன்றமுது உண்டாக்கித் தருகியையுடையனவான என்மைதரக்கூடியவற்றைச் செல்லு தத்துக் தருவனவரும்; (சீழே) விழுவனவான மலைகளும் பின்வாங்கும்படி (அந்

பெருமானுடைய) வில்லாணியிலிருந்து ஒலிகள் பிறக்கப்போகின்றனவாகும்; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; அம்புகளையும் காணொலியையும் பற்றி வியந்து கூறியவாறு.

என் தலைவனாகிய இராமபிரானுடைய அம்புகள் உன்மார்பைத் துளைத்துப் புண்ணாக்கும்போதுதான் 'நாம் செய்தது தவறானசெயல்' என்ற நம்புத்தி உனக்குத் தோன்றாமேயன்றி, அதற்குமுன் உனக்கு நல்லறிவுதோன்றாதென்பது, முதல் மூன்றடிகளின்சேர்த்து. வில்லாணியைத் தெறிக்கும்போது மலை வீழ்த்தாற்போன்ற பேரொலிதோன்றாமென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். நாமவாணி - தன்பெயர் [ராமஎன்றபெயர்] பொறித்துள்ள அம்பு எனினுமாம். இனிய-பயனாள் இனியான. பி-ம்:—1ஐயசாயகன். 2போழ்த்தபோதுன் மாப்பினிற்றீர்த்தபுண்கள், போழ்த்தன்...புரிவனபுண்களெல்லாம். 3 தருவனவீனிய. 4என்ன. 5பின்பன. 6ஒளிகள். (கக௩எ)

௫எ. சொல்லுவ மதுர மாற்றற் துண்டத்தா 1லுண்டுன் கண்ணைக் கல்லுவ காசும் வந்து கலப்பன கமலக் கண்ணன் வில்லுமிழி 2பகழி 3பின்னர் 4வில்லங்கெழி லலங்கன் மாப்பம் புல்லுவ களிப்புக் 5கூர்ந்து புலவுதா றலகை 6யெல்லாம்.

(இ-ள்.) காசுகள்,—இனிய பேச்சுகளைச் சொல்லுவனவாய் மூக்கினுற் (கொத்தி உன் தசையைப்) புசித்து உன்னுடையகண்ணைத் தோண்டப்போகின்றன; புண்டரீகாட்சுரான ஸ்ரீராமனுடைய வில்லினின்றி வெளிப்பட்ட பாணங்கள்,—(உன்னுடைய) எழில்விளங்குகின்ற மாலையைத்தரித்த மாப்பிலேவந்து கூடப்போகின்றன; (பிறகு) புலாங்காற்றம்வீசுகின்ற பேய்கள் யாவும் மகிழ்ச்சியிருந்து தழுவுப்போகின்றன; (எ - று.)

ஈ செய்த தீச்செயலின்பயனாகக் காக்கையும் பேயும் உன்னைக்கிட்டிப் பிடுங்கித்தின்று மென்றவாறு. பிணத்தைப் பிடுங்கித்தின்பன வாநலால், அலகை புலவுதாறுவனவாயின. காசும் காண்கரோமாகக் கத்துவனவற்றைப் பிறகுறிப்புலகையால் 'சொல்லுவ மதுரமாற்றம்' என்கிறார். விலக்குதல்-விளங்குதல்; இனி, குறங்காசுப் பார்த்திருத்தலைபுடைய, மாப்புஎனினுமாம். துண்டம் - வடசொல், புல்லப்போகின்ற அலகையின்சேர்த்தால் 'வில்லங்கெழில் மாப்பம்' என்றது. 'புல்லுவ' என்பது, அலகையெல்லாம்என்பதற்கும் பயனிலையாய்கின்றது. பி-ம்:—1கொத்தி, உண்டே, உண்டு, உன்றன், 2கண்ணன். 3வந்து, உன்றன், 4வில்லங்கெழி, 5கூர்வ, கூரப், சாலப், கூர்ந்த, 6போலாம். (கக௩அ)

௫அ. 1விரும்பி நான் கேட்ப துண்டா 2னின்னுழை 3வார்த்தை விரன் 4இரும்பியல் வயிர வானி யிடறிட வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் 5பெரும்பிால் தலைகள் சிந்திப் 7பிழைப்பினை முடிந்தா பென்ன அரும்பிவல் 8துளவப் கூபந்தா ரனுமன்வந் 9தழைத்த வந்நான்.

(இ-ள்.) 'ஸ்ரீராமனுடைய இரும்பின் தன்மையைக்கொண்ட உறுதியான அம்புகள் தன்ருவதனாலும், கோரப்பற்களைக்கொண்ட பிளந்தவாயோடுகடிய' பெருத்தசேர்த்திலையொட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற தலைகள் வெட்டி வீழ்த்தப்.

பட்டி 'பிழைத்தலென்பது இல்லாதவாறு உயிர்நீங்கியே விட்டாய்' என்ற (தி
 இறந்தசெய்தியைச்சொல்லித் தனது) அருமையான கழுத்திலேயணிந்த பரிய
 தளவமாஸையை புடைய அறுமான் (வந்து இராமபிரானிடத்து) அழைத்துச்
 செல்லப்போகின்ற அந்தராளிலே உன்னைப்பற்றிய அவ்வார்த்தையை யான்
 விரும்பிக் கேட்கப்போவது உண்டு; (எ - று).—ஆல்-தேற்றம்: அசையுமாம்.

நீ இப்போது கூறும்வார்த்தை யான்விரும்பிக்கேட்டற்கு உரியதன்
 மென்பது, குறிப்பு, தலைவர்க்கு உரிய மாஸையை அடியவர்க்கு தல்மரபு ஆதலால்,
 'அரும்பியல்தளவப்பைந்தார் அறுமன்' என்றான். அரும்பு இயல்வணப்பிரித்து-
 அரும்புந்தன்மைபுள்ள எனினுமாம். 13-ம்:—1விரும்பிய, 2உன்னுடை, 3விரு
 ம்பி, 4இரும்பயில், இரும்பிகல், 5பெரும்பெயர்த், பெரும்புயத், 6செந்த,
 7பிழைப்பில், 8தரண்ப், ஆர்ப், சரண்ப், 9அளித்த, அளிக்கும். (கக௬க)

ருகூ. புன்¹மக கேட்டி கேட்டற்²கினியன புருந்த போரின
 உன்மக னுயிரை³யெம்மோய் சுமித்திரை⁴யுய்ய வீன்ற
 நன்மகன் வானி நக்க⁵நாயவ னுடலை⁶நக்க
 என்மக னிறந்தா⁷னென்ன நீயெடுத்தாற்ற லென்றான்.

(இ - ள்.) அற்புணை சிறியோனே! (யான்சொல்வதைக்) கேட்பாய்;
 (யான்) கேட்பதற்கு இனிமையாயிருப்பவை (எவையெனில்),—(இப்போது)
 நேர்பட்டுள்ள புத்தத்திலே உனதுபுத்திரனுடைய பிராணனை எமதுதாயான
 சுமித்திராதேவி (உலகோர்) கல்வாழ்வையடைபும்படிபெற்ற கற்குணமுள்ளமக
 னான இலக்குமணனுடைய அம்புகள் தீண்டியொழித்தலினால் அவனுடைய காய்
 நக்குகையில், 'என்புத்திரன் [இந்திரசித்து] இறந்துபட்டானே! என்ற சொல்லிக்
 குரலெடுத்து நீ புலம்புதலேயாம்' என்று கூறிமுடித்தான், (அத்தச்சீதை).

மகாபதிவிரதையாகிய சீதை பதியினிடத்துப்பத்தியோடும் மனத்தைரி
 யத்தோடும் இங்குக் கூறியவை, மிகவும் பாராட்டற்பாலன. கேட்டற்கு இனி
 யன, நீ யரற்றல் என முடியும். 13 - ம்:—1மகன், 2உரியது, உரியன.
 3எம்மை, 4என்ன, 5ரியவனுடலம், காய்களவ்வுடலை, 6உன்ன, 7என்னை
 தெடுத்தெத்தாற்றல், என்னநீயெடுத்தழைப்பது. (கக௭௦)

கூ௦.—இராவணன் சீனந்து சீதையினிடம் விசைந்துசெல்ல,
 மகோதரன் தடுத்தல்.

வெய்யவ 1னனைய கேளா வெயிலுக விழித்து விரக்
 கைபல பிசைத்து பேழ்வா²யெயிறுபுக் கழுத்தக் கவ்வீத்
 தையன்மே லோட லோடு மகோதரன்³நடுத்தா னீன்ற
 மொய்கழற் றுதை வேண்ட விசையுநீ முனிய லென்றான்.

(இ - ள்.) கொடியவகுதிய இராவணன் அவ்வாறான வார்த்தைகளைக்
 கேட்டு வெம்மையானகொருப்புப்பொறி வெளிப்பட(க்கண்ணை) மலரத்திறந்து
 பார்த்து, வீரத்தைபுடைய (தனது) இருபதுகைகளையும் பிசைத்துகொண்டும்
 பின்புபட்ட வாயிலேபுள்ள பற்கள்போய் நன்குஅழுத்தும்படி (உதட்டைக்)
 கடித்துக்கொண்டும், சீதையின்மீதுவிசைத்து சென்றவளவில்,—மகோதரன்

(இராவணன் செல்வதைத்) தடுத்து, - கொடுங்கிய வீரக்கழலை யணிந்த (கட்டுண்ட) என்றவனான இத்தச்சனகன்வேண்டிக்கொண்டானால் (பிறகு இவன் உனது வேண்டுகோட்டு) இணங்குவான்; (ஆகையால்), ரீ (இவன்மீது) கோபிக்க வேண்டா' என்று கூறினான்; (எ - று.)

சீதை கூறியசொற்கள் சினத்தை மிகவும் மூள்வித்தலால், இராவணன் இவனைக்கொன்றுவிடுவேம்கு என்ற கருத்தோடு சீதையின்மேற் செல்லவானுணென்னலாம். வாய்எயி துடிக்கமுத்தக்கவ்வுதல்-சீற்றத்தின்செயல். பி-ம்:— 1இனைய. 2எயிமுற. 3தடுத்துத்தான்றன், தடுத்தானின்ற. (ககசக)

சூக.—இராவணன் தன்னாசனத்திருக்க, மாயாசனகன் சீதையைநோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

1என்றவன் 2வில்லக்க 3மீண்டா னுசனத் திருக்க வாவி பொன்றின னாகுமென்னத் 4தரையிடைக்கிடந்த பொய்யோன் இன்றிது 5நேரா பென்னி னென்னை 6பென் குலத்தி னோடுங் கொன்றனை யாதி பென்னா வினைபன கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) என்றசொல்லி அந்தமகோதரன் தடுக்க, மீண்டவனான இராவணன் (தன்னுடைய) ஆசனத்திலே தங்கியிருக்க, 'இவன் உயிரிழந்துவிட்டான் போலும்?' என்றுகருதுமாறு தரையிலே (கட்டுண்டவீழ்ந்து) கிடந்த மாயாசனகன்: 'இப்போது இந்த (இராவணனுடைய) வேண்டுகோட்டு இசையாமற் போவாயானால் என் குலத்தோடும் (ரீ) என்னைக் கொன்றாயாவாய்' என்று சொல்லி இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அதனை, மேலிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

ரீ இவன் வேண்டுகோட்டு இசைத்தாயானால் என்னையும் மிதியாயாரையும் விட்டிடுவதாகவும் இல்லாவிடின் யாவரையும் கொல்வதாகவும் இவ்விராவணன் உறுதிக்கொண்டுள்ளானாதலால், உன் இசையின்மையே நான்கள் அழித்தருக் காரணமென்கின்றான், மாயாசனகனென்க. பி - ம்:—1அன்றவன். 2தகைப்ப. 3மீண்டான். 4தரையிடை. 5திராய். 6உன். (ககசஉ)

சூஉ.—ஓ துவும் அடுத்தகவியும்-ஓருநோடிக்: இராவணன் கொடுக்கக் குணங்குமாறு மாயாசனகன் சீதையினிடம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பூவின்மே லிருந்த தெய்வத் தையலும் 1பொதுமை யுற்றான் பாகியான் பயந்த நங்கை நன்பொருட் டாகப் பட்டேன் ஆன்போ 2யழித் 3னன்றே யமராக்கு 4மரச னுவான் தேவியா 5யிருத்த 6நீதே சிதறையிடைத் 7தேம்பு கின்றாய்.

(இ-ள்.) மலர்மேல்வசிப்பவனான தெய்வத்தன்மைபுள்ள பெண்ணாகிய இலட்சுமியும் (பலர்க்கும்) பொதுவாதலைப் பொருத்தியுள்ளாள்; பாவீ! யான் பெற்றபெண்ணே! உனக்காகவே இறத்தேன்; சிதறியலேயகப்பட்டு வருந்துபவனே! (நான்) உயிர்போய் அழிந்துவிடுதல் நல்லதோ? (ரீ இச்சிதறியினின்று நீங்கித்) தேவர்கட்குத்தலைவகை இருக்கின்ற இராவணனுக்கு மனைவியாயிருத்தல் நிதானமோ? (எ - று.)

‘நீ இணங்குவதில் இரண்டு நன்மைபுள்ளன: என்னுயிர்தப்பத வென்பது ஒன்று; உன் சிறைத்துன்பம்நீங்கித் தேவர்க்கரசனது தேவியாகை என்பது மற்றொன்று; இவ்வாறு பெற்றதற்கையும் நீயும் துயர்நீங்கி இனிது இருக்கலாயிருக்க, இருவரும் துன்பத்திற்கு உள்ளாகுமாறு பிடிவாதம் கொள்கின்றாயே; இது என்னபேதைமை!! இப்பேதைமையை விட்டிடு’ என்று கூறியவாறு. ‘ஒருவர்க்கு உரியமனைவி மற்றொருவனைச் சேர்த்தல் கூடுமோ?’ என்ற ஐயத்தைப் போக்குவதற்காக, ‘பூவின்மேலிருந்து தெய்வத்தையறும் பொதுமைபுற்றுள்’ என்கிறான். ஆவிபோயழிதல்நன்றே என்பதற்கு - 1 ஆவி போயழிவது நல்லதோ? என்றன மொன்று. பட்டேன் - காலவழுவுமைதி. பி-ஓ:—1புதுமை. 2அழிகை, அழிய. 3நன்றே. 4அரசனானான், அரசாவான் நன். 5இருக்கை. 6தீதோ. 7தேம்புகின்றீர்.

(ககசா)

கூஉ. என்னை 1யென் குலத்தி னேடு மின்னுயிர்தாங்கி 2யிண்டு நன்னெடுஞ் செல்வந் 3துய்ப்பே 4அக்கினை 5நல்கி நானும் உன்னை வெஞ் சிறையி னீக்கி 6யின்பத்து ளுய்ப்பா யென் னுப் பொன்னடி 7மருங்கு வீழ்ந்தா 8னுயிருகப் பொருமு கின்றான்.

(இ - ன்.) உயிர்போய்விடுமோ என்னுமாறு புலம்புகின்றவனை அந்த மாயாசனகன், — ‘சுருணைபுரிந்து, என்னை என் குலத்தினேடும் இனிய உயிரைத்தாங்கி இவ்வலகத்தில் நெடுநாநிற்கக்கூடிய சிறந்த செல்வத்தை யனுபவிப்பவனாகச் செய்து, உன்னையும் (நீ இப்போது அனுபவிக்கிற) கொடிய சிறையினின்றும் நீங்கச்செய்து, எப்போதும் மகிழ்ச்சியிலே உய்ப்பாய்’ என்று கூறியவண்ணம் (சேதையின்) அழகிய பாதங்களிடத்தில் வீழ்ந்து வேண்டினான்.

எனக்கும் உனக்கும் நன்மைபுண்டாகுமாறு இராவணன் கருத்துக்கு இசைவா யென்று சீதையின்பாதங்களில் மாயாசனகன் வீழ்ந்து வேண்டுகின்றனனென்க. உயிர்தக - பெருமூச்சுவெளிப்பட என்பாருமுளர். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளி லில்லை. 8உருமுகப்பொருமுகின்றான் என்ற பாடம், பி.க.ச.மென்னுஞ்சொல்லணிக் கு ஏற்கும். பி-ம்:—1உன், உம். 2யாண்டும். 3துய்ப்பான். 4ஆக்கியே, ஒக்கினை. 5நல்கில். 6ஒகைதந்தளிப்பாய், இன்பத்தோடளிப்பாய். 7அருகு. 8உயிருக்கே.

(ககசா)

கூச. — சீதை மாயமென்று நூதிக் சீனந்து மீண்டும் கூறத்தோடங்குதல்.

அவ்வுரை கேட்ட நங்கை செவிகளை யமையப் 1பொத்தி வெவ்வுயிர்த் தாவி 2தள்ளி விங்கினள் வெகுளி 3பொங்கி இவ்வுரை யெந்தை கூற னின்னுயிர் வாழ்க்கை பேணிச் செவ்வுரை யன்றி தென்னைச் 4சீநனை ளுணையச் செப்பும்.

(இ - ன்.) அந்தப்பேச்சைக்கேட்ட பெண்ணாகிய சீதை, — (தன்) காதுகளை அமுத்த (த் தன்னைகளால்) மூடிக்கொண்டு வெம்மையாகப் பெருமூச்சு விட்டுப் பெருவருத்தத்தினால் உயிர்ப்பிழிந்து [மூர்ச்சித்து], (பிறகு தெளிந்து) கோபம் மிகக்கிளர்ந்து மேலெழப்பெற்று, ‘என்தந்தையானவன், (தன்) இனிய உயிருடன் வாழ்தலையே முக்கியமாகக்கொண்டு இவ்வாறானவார்த்தையைச் சொல்

லாம்; இது சேர்மையானவார்க்கையன்றி; [மாயத்தினால் சனகனுருக்கொண்டி
வந்தானுடைய பேச்சாக இருக்கவேண்டும்] என்றசுருதி, சிற்றத்தை வெளிக்
காட்டுபவளாய்ச் சனகனுருக்கொண்டவந்தவன் மனம்) வருத்தம்படி கூறு
பவளானுள்; (எ - று.)—சீதைகூறுவதனை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

கேட்கப்பிடியாதவார்த்தையைக் கூறியதனால், சீதை, தன் செவிகளைப்
பொத்திக்கொண்டாள். உணியஎன்பதற்கு—இராவணன் மனம்வருத்தஎனினு
மாம். பி-ம்:—1பொற்றி. 2ஆன், தன்ன. 3பொங்க. 4சிறியகிளியிற்கூறும்.

சுரு.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகளா - 5நுதோடகி: சீதை மாயாசனகனைப்
பற்றித் தான் சந்தேகிக்கின்றமைதோன்றக் கண்டித்துக் கூறுவன.

அறங்கெட வழக்கு நீங்க வரசர்த 1மரபிற் 2கான்ற
மறங்கெட 3மெய்ம்மை தேய வசை 4வர மறைக னோதுந்
திறங்கெட வெழுக்கக் குன்றத் தேவரும் பேணத் தக்க
சிறங்கெட வினைய சொல்லாய் 5சனகன்கொ னினையி னிண்பா.

(இ - ள்.) தரும் ஒழியவும், (தொன்றதொட்டுடந்துவந்த) முறைமை
கெடவும், அரசர்களுடைய வமிசத்துக்குச் சிறந்த வீரத்தன்மை கெடவும்,
சத்தியமென்பது ஒழியவும், பழிப்புப் பொருத்தவும், வேதங்கள்கூறுகின்ற
நிலையும் கெடவும், நல்லொழுக்கம் ஒழியவும், தேவர்களும் விரும்பத்தக்க
சிறப்பு ஒழியவும் இவ்வாறான [இழிவான]வார்த்தைகளைச் சொல்லும்; ஆராயு
மிடத்த, ஐயனே! (கீ) சனகனே? (எ - று.)

கொல் - ஐயப்பொருளது. சனகனையிருப்பின், அறக்கேடுமுதலியன
தொன்றுஞ் சொற்களைக் கூற னாதலால், 'சனகன்கொல்' என்ற னென்க.
பி-ம்:—1மரபுக்கு, அமைவுக்கு. 2ஆன். 3வன்மை, மென்மை. 4உற. 5சனகன்
கொளியுமையா, கீகொலாஞ்சனகனென்பான். (ககசக)

சுசு. வழிகெட வரினுந் 1தத்தம் வாழ்க்கை 2தேயந் திறிணு 3மார்பங்
கிழிபட வயில்வேல் வந்து 4கிழிப்பினுஞ் 5சான்றோர் கேட்கும்
மொழிக்கொடு வாழ்வ தல்லான் முறைகெடப் 7புறநின் றூர்க்கும்
பழிபட 8வாழ்கிற பாரும் பார்த்திப ருளரோ பாவம்.

(இ - ள்.) (தம்முடைய) சந்ததியே அழியும்படி நேர்ந்தாலும், தங்கள் தக்க
ளுடைய உயிர்வாழ்க்கை கழிந்துபோவதானாலும், மார்பு கிழிந்திடும்படி கூரிய
வேற்படைவந்து தாக்கினாலும், பெரியோர் (காதுகொடுத்துக்) கேட்பதற்கு
எற்ற புகழ்மொழியைப் பெற்று வாழ்வதல்லாமல், சியாயமுறைநீக்க மறைவி
லிருந்து (பலரும்) ஆரவாரித்துத்தாற்றக்கூடிய பழியுண்டாக வாழ்பவரான
அரசரும் (உண்ணியன்றி வேறொருத்தரும்) உள்ளார்களோ? பாவம்! (எ-று.)

எப்படிப்பட்ட ஆபத்து நேர்ந்தாலும் புகழ்பெற வாழாது பழிபடவாழ
விரும்புகின்ற அரசர் இல்லை; உனக்குமாத்திரம் இவ்வாறான நியபுத்தி தோன்
றிந்தே! பாவம்!! என்கிறான் சீதை. பாவமென்பது—இரக்கப்பொருளைக்குறித்
தது. பி - ம்:—1தத்தம். 2தேயந்திடினும். 3மார்பும். 4கிடைப்பினும், கிடைக்
கினும். 5ஆன்றோர்கூறும். 6பட. 7புரை. 8வாழுகின்றார், வாழுகின்ற, வாழ்தல்
செய்யும். (ககசஎ)

கா. சீயுமின் கிரியை 1மற்றிச் செடுகில 2வரைப்பு ரேரே

மாயினு முறைமை குன்ற 3வாழ்வனே வயிரத் திண்டோள்
ஆயிர, நாமத் தாழி 4யரியினுக் கடிமை 5செய்வென்
நாயின 6நோக்கு வேனே நாண்டுநர் 7தாவி நச்சி.

(இ - ள்.) நீயும் உன் சுற்றத்தார்தரும் பின்னும் இந்த நீண்ட பூமிப்பர
ப்பும் (என்) கண்ணெதிரில்தானே மாய்ந்தாலும், தீதிமுறை தவறும்படி வாழ
விரும்புவேனே? வயிரம்போலுறதியான வலியுதோண்டியுடைய ஆயிரத்திரு
நாமங்களைக்கொண்ட சக்கராயுதத்தையேந்திய திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீ
ராமபிரானுக்கு அடிமைசெய்பவளாகிய யான், நான் துறந்து உயிரோடுவாழ்
வதை விரும்பி நாய்போன்ற இராவணனை யெதிர்பார்த்து நிற்பேனே?

என்றைக்கு இருந்தாலும் ஒருகாள்போகவேண்டிய உயிருக்காக அழியாப்
பூணை நாணைத் துறத்தல் மடவார்க்கு அழகன்று என்பது, 'கோக்குவேனே
நான் துறந்தாவிரச்சி' என்றதன் கருத்து. புருஷோத்தமனை ஸ்ரீராமனோடு
கோக்குமிடத்து நாய்போற் கடைப்பட்டவனே இவ்விராவண னென்கிருள்.
'நாயினே நோக்குவேனே' என்றதனால், சீதை அத்திராவணனை எவ்வளவு
இழிவாக நினைத்திருக்கிறா னென்பது, விளங்கும். சீதையின்கற்பு இங்கு
வெளியாதல் காண்க. சீதை ஆறியிருந்தே தன்கற்பை வெளியிடுதலால் இவ
ளதுகற்பு 'அறக்கற்பு' எனப்படும். 1-ம்:—1மற்ற. 2வரைப்பின். 3வாழ்வனே.
4ஐயனுக்கு. 5செய்தேன். 6தீண்டுவேனே, நச்சுவேனே. 7உயிரை. (கசசஅ)

கா. வரிசிலை யொருவ னல்லான் மைந்தரென் மருங்கு 1வந்தார்
எரியிடை வீழ்ந்த விட்டி 2ல்லரோ வரசுக் கேற்ற
அரியொடும் 3வாழ்ந்த பேடை யங்கணத் தழுக்குத் தின்னும்
நரியொடும் வாழ்வ துண்டோ நாயினுக் கடைப்பட் டோனே.

(இ - ள்.) நாயைக்காட்டிலும் தாழ்மைப்பட்டவனே! கட்டமைத்தவல்லி
யுடைய வீரனை இராமனையல்லாமல் என்னருகேவந்த (வேறு)மைத்தர்கள்,
தீபச்சவாலையில் வீழ்ந்திட்ட விட்டிந்பறவைபோல் உயிரொழிவாரன்றோ?
(மிருகக்கட்கெல்லாம்) அரசுஆகுந்தன்மைக்குஏற்ற ஆண்கிக்கத்துடனே
வாழ்த்திருந்த பெண்கிக்கமானது, சாக்கடைவிற்கிடக்கும் அழுக்குப்பொரு
ளைத் தின்னக்கூடிய நரியுடனே வாழ்வதென்பது எக்கேனும் நடக்குமோ?

முன்னிரண்டடியிற் பொதுப்படக்கூறியபொருள், தன்மருங்கு சார்த்த
இராவணன் தீபச்சவாலையைடைத்த விட்டிந்போலச்சாவானென்ற சிறப்புப்
பொருளைக் காட்டிற்று. பின்னடியிற் கூறிய உபமானம்—ஸ்ரீராமனோடுவாழ்ந்த
யான் இராவணனுடன் வாழ்த்திருக்க உடன்படல் தகாது என்ற உபமையப்
பொருளைத் தெரிவிக்கும்; பிறிதுமொழி நூலணி. "என்னெதிரெய்திற்பெல்
லாம் விளக்கெதிரவந்த விட்டிந்பான்மையே" என்று இராவணன் சொல்லக்
கேட்டானாதலால், சீதை, அதனைமாற்றி 'என்மருங்குவந்தாரெரியிடைவீழ்ந்த
விட்டிலல்லரோ' என்று தன்கற்பின்நிலைதோன்றக்கூறுகின்றாளென்க. இரா
வணனது விருப்பிற்கு இணங்குமாறு கூறியதனால், மாயாசனகளை 'நாயினுக்

கடைப்பட்டோனே' என்று இழித்துக் கூறுகின்றான். சிங்கத்தைக் குறிக்கும் போதும் அரி என்பது ஹரிமென்ற வடசொல்லின் திரிபேயாகும். பி-ம்:— 1வந்தால். 2அல்லவோ. 3வாரும்பேடி. (ககசக)

கக. 1 அல்லியே யெந்தை யானா 2 யாகத்தா னலங்கல் வீரன் வில்லியே 3 வாழ்த்தி மீட்கின் 4 மீளாது மீட்சி யென்பது இல்லியே விரந்து 5 தீர்ந்தி யி துவலா 6 லியம்ப லாகாச்[சொன்னான். சொல்லியே யுரைத்தா 7 யென்றும் பழிகொண்டா யென்னச்

(இ - ன்.) (கீ)என்தந்தையாகுபவளுகத் தோன்றவில்லை;(கீ என்)தந்தையாக ஆனால் அப்போது, வெற்றிமாறையையணிந்த வீரனாகிய ஸ்ரீராமனது தறையே வாழ்த்துக்கூறி (அவன்) மீட்டால் (பகைவர்கையிற் கட்டுண்பதினின்ற) மீளாவாய்; (அவன் உன்னை) மீட்பதென்பது சிகழாதாயின், இறந்தொழிவாய்; இதுவேயல்லாமல், (வேறொன்ற செய்யத்தக்கதன்று); சொல்லுதற்குத்தகாத சொல்லியே சொன்னாய்; (அதனால்) எப்போதும் (சீங்காத) பழியையே பெற்றாய் என்று கூறினான், (சீதை); (எ - று.)—தான்-அகச.

இராமன்மூலமாக இந்த உன்னுடைய சிறைப்பிணிப்புத் தீர்த்தால் தீரவேண்டுமேதவிர வேறுவகையாகத் தீர்வதனிளும் உன்னுயிர்மாளுதலே மேலென்றனச் சீதை யென்க. பி-ம்:— 1 அல்லியேல். 2 ஆகத்தால், ஆகதான், அரக்கனான். 3 தொழுதுவாழ்த்தி, வாழ்த்திமீளின். 4 மீள்வது, மீளாவதும். 5 தீர்தும். 6 லியம்பவாத, தீயசொல்லல். 7 என்னும். (ககரு)

எ0.—அதுகேட்ட இராவணன் சீதையை யக்கூறுத்தக்கருதி அந்த மாயாசன்னை வேட்டுமாறு வானுறுதல்.

வன்றிற லரக்க னன்ன வாசக மனத்துக் 1 கொள்ளா நின்றது நிற்க 2 மென்மே னிகழ்த்தவா நிகழ்க 3 நின்முன் 4 இன்றிவ னல்லன் போலாஞ் 5 சனகனிக் கணத்தின் 6 கண்ணே கொன்றுயிர் குடிப்ப னென்னஞ்ச் 7 கரிகைவா 8 ள்ருளிக் கொண்டான்.

(இ - ன்.) கொடுமையான வலிமையையுடைய இராவணன், (சீதை சொன்ன) அந்தக்கடுமையான வார்த்தையை (த் தன்) மனத்திலே கொண்டு (நின்மனத்திலே) கொண்டது கொள்க; மென்மேலும் நடந்தவாறு டைக்கட்டும்; உன்கண்ணெதிரில், இப்போது (இங்குள்ள) இவன் (நமதுதக்கதை) அல்லன் போலுமென்கின்ற (இந்தச்) சனகனை இந்தக்கணத்தில்தானே வெட்டிக்கொன்ற உயிரைப்பருகுவேன்' என்றுசொல்லிச் சரிகையென்ற வானையுருவியெடுத்துக் (கையிற்) கொண்டான்; (எ - று.)

நின்றதுநிற்க மென்மேல் நிகழ்த்தவாநிகழ்கஎன்றது - யான் எதையும் இடைமியஞ்செய்யே னென்றபடி. இவன் சனகன் அல்லன்போலாம் என்று மாற்றித் தனியே ஒருமுடிபுஆக்குவாருமுளர். சரிகைவான்-இருபெயரொட்டு. நிகழ்த்தவா-காலவழுவமைதி. பி-ம்:—1 கொள்ளான். 2 மென்மேல். 3 நின்றான். 4 நின்றவன். 5 என்றனை. 6 இன்னே, நின்முன், முன்னே. 7 நடக்கை. 8 உரீ இக்கொண்டாளுல். (ககரு)

எக.—சீதை சீறிதும் அநீகாது 'உன்னிலோன்றாய் ஆகாது' முடியில் இராமனம்பால் இறப்பாய்' எனல்.

என்னையும் கொல்லா 1யின்னே யிவ்னையுந் கொல்லா யின்னும் 2உன்னையும் 3கொல்லாய் 4முற்றிவ் வலகையுந் கொல்லா யானே 5இன்னலு நீங்கி யென்றுந் கொடாப்புக 6செய்து கின்றேன் பின்னையு மெங்கோ 7னம்பிற் கிளைபொடும் பிழையா யென்றார்.

(இ - ன்.) '(நீ) என்னையும் கொல்லவல்லமையுடையாய்வே; (அவ்வண்ணமே) இப்போது இவ்னையும் கொல்லமாட்டாய்; பின்னும் (என்மீது பெருங்காதல்வைத்துள்ளதனால்) உன்னையும் கொன்றகொள்ளமாட்டாய்; அன்றியும், இவ்வுலகத்தையும் கொல்லமாட்டாய்: பின்னும், எமதுதலைவனாகிய இராமனுடைய அம்பினால் சுற்றத்தாருடனே பிழைத்திராமல் உயிர்நீக்குவாய்: யானே (அப்போது என்) தன்பழம்நீங்கி என்றும் அழியாததான புகழை அடைவேன்' என்றுகறிஞன், (சீதை); (எ - று.) 1

அற்பசக்தியையுடைய உன்னால் என்னைக்கொல்லுதல்முதலியன முடியா தென்றபடி. எய்துகின்றேன்-காலவழுவமைதி. பி-ம்:--1 இன்னம். 2 உன்னையே. 3 கொல்ல, கொல்வாய். 4 முற்றிவ். 5 இன்னுயிர். 6 எந்திரின்றேன். 7 அம்பால். (சகஇஉ)

எ2.—சனகனை இராவணன் கொல்லப்போனதை மகோதரன் விலக்கில்.

இரந்தனன் வேண்டிற் றல்லா ளிவன்பிழை 1யிழைத்த துண்டோ புரந்தான் செல்வத் தைய 2கொல்கையோர் பொருளிற் றேறான் பரந்தவெம் பகையை வென்ற 3னிவழிப் படரு நங்கை அரந்தைய னாகு மன்றே 4தந்தையை 5நினைவ தானால்.

• இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) இத்திரசெல்வத்தை யுடைய தலைவனே! இத்தச்சனகன் (தன் மகனிடத்து) இரந்து (உன்கருத்துக்கு இசையுமாறு) வேண்டிக்கொண்டதல் லாமல் (உனக்குச்) செய்த குற்றம் (ஏதேனும்) உனதோ? (இவனைக்) கொல்வது ஒருபெருங்காரியமாகுமோ? பரவிபுள்ள (உன்னுடைய) கொடியபகைவனை [இராமனை] (நீ) வென்றால் உன்னதீனத்தில் வருபவளான (இத்தச்சீதையாகிய) பெண், (அப்போது) தந்தையைப்பற்றி நினைப்பது உண்டா குமாயின், தன்பு முடையவளாவ னன்றோ? (எ - று.)

இத்தச்சனகன் உனக்குமாறாக எதுவும் செய்யவில்லை; அன்றியும், நீ பகைவென்றபோது உனக்குச் சுவாநினையாகப்போகின்ற இவள் அப்போது தந்தையை யிழைத்த தன்பத்தை யடைந்திடுவாள்: ஆகையால், இவனைக் கொல்லவேண்டா என்று சொல்லித் தடுத்தனன் மகோதர னென்க. பி-ம்:-- 1 இயற்றிற்று, இயம்பிற்று. 2 கொல்கையோர் பொருளிற்றேறான். 3 இவன், அவன். 4 தந்தையை. 5 நினைவது, நினைப்பது. (சகஇஉ)

எங்.—அப்போது தேவர்களின் ஆரவாரமும் வானங்களின் ஆர்ப்புறமும்
 இராவணன் காதில் விழ்தல்.

1என்றவன் விலக்க 2மீண்டான் டிருந்ததோ ரிறுதியின்கட்
 குன்றென 3கீண்ட கும்ப கருணை யிராமன் கொல்ல
 வன்றிறற் குரங்கின் 4றூனை வாழறு 5வார்த்த வேதை
 6சென்றன செவியி னூடு 7தேவர்க ளார்ப்புஞ் 8செல்ல.

(இ-ள்.) என்றசொல்லி அந்தமகோதரன் (மாயாசனகளை இராவணன்
 வாங்கொண்டெவட்டமுயன்றதைத்)தடுக்க,(இராவணன் அச்செயலைச் செய்
 யாது)திரும்பிஅங்கு இருந்த ஒருசமயத்தில்,—மலைபோல ஒங்கியுள்ள கும்பகரு
 ணை இராமன்கொன்றதனால் மிக்கவலிமையுள்ள குரக்குச்சேனயானது வா
 னத்தையனாவும்படி ஆரவாரித்த பேரொலியோடு தேவர்கள்செய்த பேரொலி
 யும், (எங்கும்) பரவியதனால் (அவ்விராவணனுடைய) செவியில்விழுந்தன.

இறுதியின்கண் சென்றன என இயையும், மகாகவியாகிய கம்பர் சீதை
 யைப்பெறவேணுமென்று மகோதரனதுமாயையி னுதவியால் இராவணன்
 முயல்கையில் அவனுடையஉற்சாகத்தைக் கெடுக்குமாறுபெருஞ்சோகம் நிகழ்ந்
 ததை புணர்ந்ததாகக் கதையைப்புணர்த்துள்ளமையம் பாராட்டத்தக்கது: நாட
 கத்திற்போல ஒருகவையைய மற்றோர்கவைய மறைக்குமாறு கதைநிகழ்ச்சி உறு
 வதனாலேயே இது கம்பநாடகமென்று கூறப்படுகின்றது. பி - ட்:—1என்றவ
 ண். 2மீட்டு. 3நின்ற. 4சேனை.5வாரா. 6சென்றது.7தேவர்தம்.8சேர. (ககஞ்ச)
 எசு.—‘இந்தத் தேவவானரர்களின் ஆரவாரம் - தன்சேனையழியக் தும்ப
 உரிணன் தனிப்பட்டதனாலாகியது’ என்று கருதி இராவணன் வருந்துதல்.

உருத்திர லமார் நாமும் 1 வாரை யுகத் தோரு
 2யிருத்திரம் 3வேறென்றில்லா கிருவாநா ணெலியும் 4கிஞ்சத்
 தருத்திர 5னினைந்தே 6னெம்பிக் கமரிடைத் தனிமைப் 7பாடு
 புருந்துள 8துண்டென் றுள்ளம் பொருமல்வந் துற்ற'போழ்தின்.
 இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒலிசெய்வதில் மேம்படுத்தன்மை வேறென்றதெல்லாத [எல்
 லாப் பொருளினும் மேம்பட்ட ஒலியுள்ள] (இராமலக்ஷ்மணர் என்ற) இரு
 வருடைய வில் நாணியின் ஒலியையும், (எனக்குமுன்னே) வலிமையழிந்த
 தேவருலகமும் (போர்செய்யவந்த) அணியணியாகவுள்ள வானாரும் இப்
 போது விஞ்சுவதற்குத் தக்க காரணத்தை நினைந்துப்பார்த்தேன்: எனது
 தம்பியாகிய கும்பகர்ணனுக்குப் போர்க்களத்தில் (சேனையெல்லாம் இறந்
 திட்டதனால்) தனிமைப்பட்டிருப்பதென்பது சேர்ந்துள்ளதுபோலும்' என்று
 (இராவணன்)மனத்தில் துன்பம்வந்து சேர்த்தசமயத்தில்,—(எ-று)—“துதர்
 என்ருர்” என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இராமலக்ஷ்மணர் வில்நாணியொலியையும் விஞ்சத்தேவரும் வானாரும்
 ஆரவாரஞ்செய்யக் காரணம், கும்பகர்ணன் தன் சேனையொழியத் தனி
 மைப்பட்டா னென்றது கருதிய மகிழ்ச்சியினாலாகிய தேயாரும், என்று.

துணியை, இராவணன் அவன்தனிமைக்கு யாதசெய்வது என்பது குறித்துத் தன்மனத்திற் சிந்தையடைந்தா னென்றவாறு. கும்பகர்ணனை இராமலட்சுமணரார் கொல்லமுடியாது என்று திடமாகநம்பியிருக்கின்றனாலால், இராவணன், இவ்வாறுநினைந்தான். 1-ம்;—1வானரயோகத்தாரும் வானரயோகத்தோரும், வானரயோகக்காரும். 2நகுத்திறல். 3தம்மினில்லா. 4மாயத், வீய்த்த. 5நினைத்தேன். 6எம்பியமரிடை, எம்பிதமரிடை. 7பாடும். 8என்றொருசம். (ககடு)

எடு.—இராமபிரானுந் தும்பகர்ணன் இறந்தமையைத் தூதுவர் இராவணனிடங் கூறுதல்.

புறந்தரு சேனை 1முந்ரீ 2ரிருஞ்சிறை போக்கிப் 4போதப் 5பறத்தன ரணைய தூதர் செயிமருங் கெய்திப் பையத் திறந்திற 6மாக நின்ற கவிப்பெருங் 7கடலைச் சீர்த்தி இறத்தன னுப்பி யம்பிற் கொன்றன னிராம 9என்றார்.

(இ - ள்.) காக்கின்ற சேனாசமுத்திரத்தை(த் தமது) பெரியசிறகிலே அரிநிற்கடந்து மிகவும்பறத் துவர்த்தவராகிய அத்தத் தூதர்கள், —கிட்டி மெல்ல (இராவணனுடைய)காதினிடத்திலே 'கூட்டம்கூட்டமாக இருந்த வானரசே னையாகிய சமுத்திரத்தை அழித்து உமதுதம்பியாகிய கும்பகர்ணன் இறத்திட டான: இராமன் தன்னம்பிறை கொன்றான்' என்று (கும்பகர்ணன் இறந்த செய்தியைத்) தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)

தூதுவர் பறவையுருக்கொண்டு சேனையைக் கடத்து வந்தமையை முத லடி தெரிவிக்கும். 1-ம்;—1 முன்னர். 2அருஞ். 3சிறைப். 4போப். 5பறத்தன னையதூதன், பறத்தனவணையதூதன். 6ஆகி. 7சேனை. 8சீர்த்தி. 9என்றான். (ககடுக)

எசு.—தும்பகர்ணன் இறந்ததுகேட்டு இராவணன் பெருந்தூயரத்தார் பூயியல் விழுந்திடுதல்.

ஊரொடும் பொருத்தித் தேன்று மொளியவ னென்ன வொண்பொன், தாரொடு 1புனைந்த மொளி தரையொடும் பொருத் தத் 2தன்னிப், பாரொடும் பொருத்திநின்ற மராமம் 3பணைக னோடும், வேரொடும் பறித்து மண்மேல் 4வீழ்வதே போல விழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஊர்கோளுடனொருத்திக் காணப்படுகின்ற சூரியன்போல அழகியபொன்மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற (தன்) கிரீடமானது பூயி யிலேபொருத்தும்படி(தூயரத்தினால்)தன்சுப்பட்டு, பூயியிலே பொருத்தியுள்ள மராமமானது வேரொடும்பறியுண்டு கிண்கிணிடும் மண்ணினிமிது வீழ் வதையொப்ப (இராவணன்) விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

பொற்றூரோடுகடியமோலிக்கு-ஊர்கோளுடன்கடிய சூரியன் உவமை. இராவணன் இருபதுகைகளுடன் வீழ்ந்தது, மராமம் பணைகளோடும் வீழ் வதுபோலு மென்றார்: உவமையணி. மராமம்வீழ்ந்தற்குக் காரணம், வேர் பறியுண்ணுதல். ஒளியவன்-ஆயிரங்கிரணங்களைப்பெற்றிருத்தவாற்பேரொ னியுள்ளவன்: சூரியன். 1-ம்;—1பொலிந்த. 2தன்னப், தாழ்ப். 3புணையிடுகு டும். 4வீழ்ந்ததே. (ககடு)

எ.எ.—இராவணன் அரற்றத்தொடங்குதல்.

பிறிவெனும் 1பிழை தாங்கள் 2பிறத்தாட் டொடக்க யென்றும் உறுவெதான் 3நின்றி யாவி யொன்றென 4நினைந்து நின்றான் 5எறிவரு 6மமரிற் றம்பி தன்பொருட் டிறத்தா னென்ன அறிவழிந் தவச னுகி யாற்றின னண்ட முற்ற.

(இ-ள்.) தாங்கள் பிறத்தாண்டொடக்கிப் பிரிவுஎனப்படுகின்ற துன்பத் தருஞ்செயல் ஒன்று எப்போதும் நேர்வதில்லாமல் [நேராமையால்] (இருவர்க்கும்) ஆவியொன்றே என்று நினைந்திருந்தவனான இராவணன்,—‘(படைக் கலக்களை) வீசியெறிகிற போரிலே (தன்)தம்பியாகிய கும்பகருணன் தன் பொருட்டாகஇறந்தான்’ என்று (துதர்) சொல்லக் கேட்டு) அறிவுகெட்டு(த் துக்க) பரவசனுகி(த் தன்சூரல்) அண்டத்தின் மேல்முகட்டையும்பொருத்த வாய்விட்டுக்கேதறலானான்; (எ-று).—இராவணன் அரற்றதலை மேல் ஒன்பது கவிகளிற் காண்க.

‘பிரி’ என்பதுபோலவே, ‘பிறி’என்னும்வினைப்பகுதியும் வழக்குகின்ற தது. இராவணனுக்கும் கும்பகருணனுக்கும்பிரிவு இதுவரையிலும் நேராமையால், இருவர்க்கும் ஆவியொன்றே என்று கருதும்படியாயிருந்த தென்க. பி-ம்:—1பிழைதங்கள்,பொருளதொன்றும். 2பிழையா. 3இன்மை, அறியான். 4உரைத்து, நினைத்து. 5எறிபெருஞ். 6சமரில். (ககடுஅ)

வேறு.

எ.அ.—ஒன்பதுகவிகள் ஒருதொடர்: இராவணன் அரற்றுதலைத் தெரிவித்தது.

தம்பியோ வானவரார் தாமரையின் 1காடுழக்குந் தும்பியோ நான்முகத்தோன் 2செய்மதலை தோன்றாலோ நம்பியோ 3இந்திரனை நாமப் பொறிதுடைத்த எம்பியோ யானுன்னை யிவ்வுரையும் 4கேட்டேனே.

(இ - ள்.) தம்பியே! தேவர்களாகிய தாமரைக்காட்டைக் கலக்கவல்ல மத்யானைபோல்பவனே! நான்குமுகக்களையுடைய பிரமனுடையபுத்திரன் புத்திரனுக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றியவனே! ஆடவரிற்சிறந்தோனே! இத்திர னாறுபெயர்பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை(த்தெரியவொட்டாமல்)மறையவடித்த என் தம்பியே! யான் உன்னைப்பற்றி இவ்வாறானவார்த்தையைபும் [கீ இறத் தாயென்பதையும்] கேட்கும்படியானேனே!! (எ - று.)

தம்பியோமுதலியவை - புலம்பல்விளியாதலால், ஓசாரம்பெற்றவந்தன. ‘இத்திரனை நாமப்பொறிதுடைத்தஎம்பி’ என்றது - இத்திரனதுபெயர் என் கும் பொறிக்கப்படாதவாறு அவன்மேன்மையைக் கெடுத்த தம்பி யென்றபடி. பொறித்தல் - செதுக்குதல். யான் உன்னை இவ்வுரையும்கேட்டேனேஎன்றது - இத்திரன்முதலியோரைவென்ற மகாபராக்கிரமசாலி யென்று பிர சித்திபெற்ற கீ ஒருமனிதனார் சொல்லப்பட்டாயென்ற இரத்தத் திமொழியை யும் கேட்கும்படியானேனே என்று இரக்கியவாறு; ஓசாரம்-இரக்கம். பி-ம்:— 1சாரன். 2தொன்மரயில். 3வானவரை. 4கேட்டேனே. (ககடுக)

எக. மின்னிலை வேலோனே யானான் விழிகானேன்
 1.நின்னிலை யாதென்னே னுயிர் பேணி நிற்கின்றேன்
 உன்னிலைமை 2.யீதாயி னோடைக் களிறுத்திப்
 பொன்னுலக 3.மீளப் புகாரோ புரந்தரனார்.

(இ - ன்.) ஒளிபைக்கொண்ட இலைத்தொழிலையுடைய வேற்படையை
 புடையோனே! யான், (நீ இறக்குந்தருணத்தில்) உன்சண்ணுக்குப் புலனாகா
 தவனாகவும் 'உன்னிலைமை எவ்வாறுஉள்ளது?' என்று வினவாதவனாகவு
 யிருந்து என்னுயிரைப்பாதுகாத்து நிற்கின்றேன்; (மகாபராக்கிரமசாலியாகிய)
 உன்னுடையசிலை இவ்வாறு ஆகுமானால் [நீ இறந்துவிட்டாயென்றால்], நெற்
 திப்பட்டமணிந்த(ஐராவதமென்னும் தன்)மதயானையைச்செலுத்திக்கொண்டு,
 இத்திரன் சுவர்க்கலோகத்தில் மீண்டும் புகமாட்டானே? (எ - று.)

உனக்கு ஆபத்துநேர்வதான காலத்தில் உன்னைக்கிட்டியிருந்து உனக்கு
 வேண்டியதுணையை வினாவிச் செய்யவேண்டியது என்கடமையாயிருக்கவும்
 யான் செய்யாதுவிட்டு என்னுயிரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேனே!
 இது எனக்குத் தகுமோ? நீயே காலதருமத்துக்கு உள்ளாயானால், இனி, இந்
 திரன் அச்சமற்றுத் தன்சுவர்க்கலோகத்தையானச் செல்வானே!! என்று வருந்
 தியவாறு. புரந்தரனார்-இழிப்பினால்வந்த பால்வழுவமைதி. இச்செய்யுள் சில
 பிரதியில் "வன்னெஞ்சின்" என்ற அடித்தெய்யுளின் பின் உள்ளது. பி - ம்:—
 1.என்னிலையொன்றே னுயிர் பேணி நிற்கிலேன், நின்னிலையுமென்றே யுயிர்
 பேணி நிற்கின்றேன், நின்னிலையாதென்றே னுயிர் பேணி நிற்கின்றேன், நின்
 னிலைவின்மென்றே னுயிர் பேணி நிற்கிலேன், என்னிலைமையின்மென்றே னுயிர்
 பேணி நிற்கிலேன், என்னிலைமையின்றே நிலைபேணி நிற்கிலேன். 2.நகேதற்ற. 3.ஆளப், துற்ற.

(ககக0)

அ0. 1.வன்னெஞ்சி னென்னை? நீத்துப்போய் வானடைந்தால்
 இன்னஞ் சிலரோ டொருவயிற்றி னியாற்பிறப்பார்
 மின்னஞ்ச வேலோய் விழியஞ்சி வாழ்கின்றார்
 4.தந்நெஞ்சந் தாமே தடவாரோ தானவர்கள்.

(இ - ன்.) மின்னலும் அஞ்சுகின்ற [மின்னலைக்காட்டிலும் ஒளிவீசுகின்ற]
 வேற்படையையுடையவனே! கொடிய எண்ணத்தையுடைய என்னை நீயே
 விட்டுச்சென்று வீரசுவர்க்குள் சேர்த்தால், இன்னம் சிலருடனே ஒருவயிற்
 தில் யார் பிறக்க விரும்புவார்? (நம்)கண்ணெதிரேவருதற்கும் அச்சங்கொண்டு
 (மறைத்து) வாழ்கின்றவர்களான தனுவின்கத்தியாரான அசுரர்கள், (நீ இறத்
 ததை அறிந்தபின்பு), தமதுமார்க்பத்தாமே தடவி (த்தாம் வீரரென்று கச்சித்
 து)க் கொண்டு வரமாட்டாரோ? (எ - று.)

நீயே உடன்பிறத்தவனிருக்க இறத்தாயானால், மற்றையோரைப்பற்றிக்
 கேட்பானேன்? இவ்வாறான உடன்பிறப்பினால் யாதுபயன்? மூத்தவனான
 உடன்பிறத்தவனிருக்க இனாயசகோதரன் இறப்பது என்பது ஏற்பட்டால்,
 சகோதரன்வேண்டுமென்ற எண்ணமே உலகத்தின்போய்விடாதோ? என்பது
 முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். 'நீ' என்ற சொல்-அண்ணனைவிட்டு ஒரு

போதும்பிநியாதவ னென்ற கருத்தைத் தரும். 'வன்னெஞ்சின்' என்பதை 'நீத்துப்போய்' என்பதனோடு சேர்த்துப் பொருள் கூறினாம். இதே இத்திரன் தலையெடுத்து விவோனெயென்று வருந்திக்கூறினான்: இங்குப் பின்னிரண்டிதரால், தானவர்கள் தலையெடுத்து விவோரே என்று வருந்துகின்றனோர். நாமே என்றது - முன்பு நமக்குத் தோற்றுப் பதுக்கியிருந்தவரே யென்ற குறிப்பு. பி - ம்:—1 வன்னெஞ்சாய்நீ, வன்னெஞ்சநீ, வன்னெஞ்சன். 2 அடைந்த. 3 அஞ்ச. 4 தன்னெஞ்சதன்னைத், தன்னெஞ்சதானே. (கககக)

அக. கல்லுன்றோ நீராடுங் 1 காலத்துன் 2 காறேய்க்கும்
 ஊல்லொன்று தோளாய் வடமேரு 3 மாணுடவன்
 விவ்வொன்று நின்னை விளிவித் 5 துறாதென்னுஞ்
 சொல்லன்றோ வென்னைச் 6 கடுகின் தறு 7 தோன்றால்.

(இ - ள்.) பலம்பொருத்திய தோள்கையுடையவனே! வடக்கேயுள்ள மேருஎன்ற மலையானது (நீ) ஸ்நாகஞ்செய்கின்ற காலத்திலே உனது குதிகாலை (அழுக்குப்போகத்) தேய்ப்பதற்கு உதவுகின்ற கல்லல்லவோ? ஆண்களிற் சிறித்தவனே! '(ஒரு) மனிதன் (தனது) விவ்வொன்றில் தொடங்கி பாணம் உன்னை இறக்கும்படி செய்தது' என்கின்ற சொல்லல்லவா என்னை (மிகவும்) வருத்துகின்றது! (எ - று)

மேருவானது நீ ஸ்நாகஞ்செய்கின்ற காலத்து உன்குதிகாலத்தேய்க்கின்ற கல்லாக உதவுவதாகும். அப்படிப்பட்ட பெருமை பெற்ற நீ இறந்தாயே: நீ இறந்தாலும் இறக்கிறாய்; ஒருமூனுடன் விவ்விலிருந்து எய்த அம்பினால் உனக்கு இறப்பு சேர்த்தது என்பதைக் கருதும்போது உன்சாவு மிக்கவருத்தத்தைத் தருகின்ற தென்று அரற்றுகின்றான், இராவணனென்க. பி - ம்:—1 காலத்துத், காலத்துத். 2 காறேய்க்க. 3 மாணிடன்கை. 4 ஒன்றா லுன்னை, ஒன்றினின்னை. 5 உனன். 6 கடுகிவித்தது. 7 தோன்றலே. (கககஉ)

அஉ. 1 மாண்டனவாஞ் சூலமுஞ் சக்கரமும் 2 வச்சிரமுந்.
 3 நீண்டினவா வொன்றுஞ் 4 செயலற்ற வாந்தெறித்தது
 5 மீண்டனவா 6 மாணிவன் மெல்லம்பு மெய்யுருவ
 நீண்டனவாக் தாயின்ன 7 நின்றாராக் தோனோக்கி.

(இ - ள்.) (செவனுக்கு உரிய) சூலப்படையும் (திருமாலுக்கு உரிய) சக்கரப்படையும், (இத்திரனுக்கு உரிய) வச்சிரப்படையும் என்ற இவைகள் (முற்காலத்தில்) உன்மீது எய்யப்பட்டு உன்னைத்) நீண்டினவாற்றால் ஒன்றுஞ்செய்ய மாட்டாதனவாகி மழுக்கியனவாய், தெறித்த அப்பாற்போய்விட்டனவாம்; (அப்படியிருக்கையில்), மனிதனொருவனுடைய மென்மையான அம்புகள் (உன்) உடம்பைத் துளைத்துச் செல்லும்படி நீண்டு வந்தனவாம்; (அப்படியிருக்க); இராவணசுவரனார் இன்னும் (தமது) தோளிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாராம்: (இது மிகவும் சன்ற!!) (எ - று.)

செவெருமானுடைய சூலமுதலியன உன்னைத் நீண்டி மழுக்கி ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாதனவாகி மீண்டபோக, ஒருமனிதனுடைய அம்பமான அம்புகள் உன்னுயிசைவாக்கியிப்பினவோ! இது என்ன விவரிதம்!! இவ்வாறான

செய்தல், சிகழ்த்தியின்பு இவ்வாறசெய்த மன்னுடனாத் தொலைக்கவோ அல்லது ஏன்னுயிரை யிழக்கவோ இரண்டிலொன்ற உடனே செய்யவேண்டியதாயிருக்க, 'எனக்குத் தோள்வலி மிகுதியாகவுள்ளது' என்ற தோள்வலியைப் பாராட்டியவண்ணம் இரண்டுக்கு இருபதாகவுள்ள தோள்களை யான் பார்த்துக்கொண்டிருத்தலால் யாதுபயன்? என்று வருத்திக்கூறுகின்றான் இராவணனென்க. அம்பின் இழிவுதோன்ற 'மெல்லம்பு' என்கின்றான். முதல்முன்றடி களிதூண்ட 'ஆம்' என்பன-ஐதிரியப்பொருளையும், நான்காமடியிலுள்ள 'ஆம்' என்பன - தகுதியின்மைப்பொருளையும் காட்டின. இராவணனார் - தன்னைப் படர்க்கையாகக் கூறியது: பன்மை இழிப்பினால்வந்தது. மாளுதல் - மழுங்குதல். பி-ம்:—1மாண்டனவோ, 2வன்மமூவும், 3தீண்டினவோவொன்றஞ், தீண்டினவையல்லால், தீண்டினபோழ்தெல்லாஞ், 4செயலிற்றதோ, செயலாற்றுவாழ், செயலாற்றாதார். 5மீண்டனவோ, மீண்டனவால், 6மானிடவர். 7என்கின்றாரந்தோளின். (கககக)

அந். நோக்கறவு 1மெம்பிரியர்கண் 2மானவு நொய்திலங்கை போக்கறவு மாதுலனார் 3பொன்றவுமென் பின்பிறந்தாள் மூக்கறவும் வாழ்ந்தே னெருத்தி முலைக்கிடந்த வக்கறவா லின்ன மிரேனே வுணையிழந்தும்:

(இ - ன்.) எனதுதம்பியார் பார்ப்பதற்குமில்லாமற்போரும்படி இறந்து விடவும், இலங்கை இலேசாக (எதிரிகள்கைப்ப)பட்டுவிடவும், என்மாமனாகிய மாரீசன் இறந்துபோகவும், என்பின்பிறந்தவளான சூப்பணகை மூக்குஅறு படவும், ஒருபெண்ணினுடைய முலையினிடத்துக்கிடந்த ஆசையினால் உயிருடனிருந்தேன்: உன்னையிழந்தும் இன்னும்இரேனே? (எ - று.)

எம்பியார் என்றது-கரன்முதலியோரை. ஒருபெண்ணிடத்துக்கொண்ட பித்து என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்னவாறஆயின ரென்பதையும் கருதாது என்னை என்னபாடு படுத்துகின்றது! என இரங்கியவாறு. பி-ம்:—1எம்பியார் தாம், எம்பியார். 2மானவுமே, மாளவுமிர், மாளவும்போய். 3பொன்றவும், பொன்றிடவும். 4இழந்து. (கககக)

அசு. தன்னைத்தான் றம்பியைத்தான் றுனைத் 1தலைவனைத்தான் மன்னைத்தான் மைந்தனைத்தான் மாருதத்தின் காதலைத்தான் பின்னைக் கரடிக் கிறையைத்தான் பேர்2மாய்த்தாய் என்னத்தான் 3கேட்டிலே னென்னான வர் 4றிதுவே.

(இ - ன்.) இராமனையாவது, (அவனது) தம்பியான இலட்சுமணனையாவது, சேனாபதியான நீலனையாவது, (வானரர்க்கட்கெல்லாக்) தலைவனானசக்கிரீ வனையாவது, (வாலியின்) புதல்வனான அக்கனையாவது, னாயுபுத்திரனான அனுமானையாவது, அன்றிக் கரடிகக்கு அரசனான சாஃபவானையாவது, புகழழி யச்செய்த(சீ)கொன்றவென்ற சொல்லவும் கேட்கப்பெற்றிலேன்: (அப்படி யிருக்கையில், உணக்குத்தோன்றிய) இம்மரணம், எவ்வாறுகத்தோன்றிய நிலை! (எ - று.)

எதிரிகளிற் பெருமைபுடையவராகக் கருதப்படுகின்ற இராமன்முதலிய
 எவரையேனும் நீ உயிரொழிக்க, பிறகு அதனால் உனக்கு மரணம் நேரின், அது
 ஒருபடியாக மனத்துக்குச் சமாதானமாக இருக்கும்; அங்ஙனம் ஒன்றும் நிகழா
 திருக்கையில் தானே உனக்கு மரணம் நேர்ந்த தெனின், இதனைப்
 பற்றிகாம் என்னென்று சொல்லுவது!! என இராவணன் இரங்கியவாறு. காதல்-
 காதலனுக்கு, ஆகுபெயர். பி-ம்:—1 தலைவரை. 2 தொலைத்தான். 3 பெற்றிலவே.
 4 இதுதான், இதுவோ. (கககக)

அரு. ஏழை மகளி் ரடிவருட ஶீர்ந்தென்றல்
 வாழு மணியரங்கிற் பூம்பள்ளி வைகுவாய்
 குழு¹ மலகை துணங்கைப் பறை² துவைப்பப்
 சூழி யணைமேற்³ றுயின்றனையோ போர்க்களத்தே.

(இ - ன்.) அறியாமைக் குணத்தையுடைய மகளிர் காலிப் பிடிக்கவும்,
 குளிர்ந்த தென்றற்காற்று வாழ்ச்சிபெறவீசுகிற அழகிய நர்த்தனசாலையில்
 மலரணியிலே தங்கியிருப்பவனே! போர்க்களத்திற்குமுற்றினுள்ளபேய்கள் துண
 க்கைக்கூத்திலே பறையடிப்பதுபோன்ற ஒலியைச் செய்ய, புழுதிப்படுக்கையில்
 நித்திரைபுகின்றனையோ? (எ - று.)

ஓகாரம் - இரக்கம். மலரணியில் வைகியவனுக்குப் புழுதியணியிற்
 பள்ளிகொள்ளுமாறு நேர்த்தே என இரங்கியவாறு. இச்செய்யுளில், ஒரு
 வனுக்கு நிலைமாதிய தன்மையைக் கூறியது - முறையிற்பட ஶீர்ச்சியணியாம்:
 இதனை, வடநூலார் பர்பாயாவங்காரமென்பர். இது, சிலப்பதிகையில் "செந்தேன்"
 என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 அலகைத். 2 துணக்க, துவைக்
 கப், துவைப்பத். 3 கிடத்தனையோ. (கககக)

அக. செந்தேன் பருகித்¹ திசைநிசையு நீவாழ
 2 உய்த்தே³ னினியின்று நானு முனக்காவி
 4 தந்தேன்⁵ பிரியேன் றனிபோகத்⁶ தாழ்க்கிலேன்
 7 வந்தேன் தொடர மதக்களிறே வந்தேனும்.

(இ - ன்.) சென்றிருமுன்னமதுவைக் குடித்து, (வெற்றிபுடனே) பலநிசை
 களிலும் (சென்று) நீ வாழ்ச்சி பெற்றிருக்க, (நான் சுகமாக) உயிர் வாழ்ந்திருந்
 தேன்; (நீ உயிரொழிந்த) இனிமேல் இப்போது நானும் (பிழைத்திராமல்) உன
 க்கு உயிரை தந்தவனாகி, (நீ) தனியே செல்லத் தாமதிக்காதவனும், பிரியாது
 (உன்னைத்) தொடரவாற்றிடேன்; மதயானைபோன்றவனே! வந்துவிட்டேன்.

ஆல்-தேற்றம். ஆவித்தேன், வந்தேன் என்பன-விரைவினால், எதிர்
 காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவுமைதிகள். நானும் என்ற உம்மை-
 நீ எனக்கு வாழ்க்கை தந்ததுபோலவே என்ற பொருளைத் தழுவுவதனால், இறந்
 தது தழுவிய எச்சம். இன்று என்பதைக் கேழோடே கூட்டி, இன்று-இதுவமை
 யும், நீவாழ உய்த்தே எனினுமாம். பி-ம்:—1 திசைசெடொறுந்திவாழ்வு, திசைச
 டொறுந்திவாழ்வு, திசையுந்தித்திவாழ்வு, திசையுந்தித்திவாழ்வு, 2 வந்தேன். 3 எனி
 பெய்தும், 4 வந்தேன். 5 பிழையேன். 6 தாழ்க்கிலேன். 7 வந்தேனே. (கககக)

249.—இராவணன் இவ்வாறு கதற, சீதை மகிழ்ச்சியடைதல்.

அண்டத் தளவு யினைய பகர்நீ¹ தழைத்துப்
பண்டைத்தன் நாமத்தின் காரணத்தைப்² பாரித்தான்
தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்ப மயிர்பொடிப்பக்
கெண்டைத் தடங்³ கண்ணு ளுள்ளே கிளுகிளுத்தான்.

(இ-ள்.) (இராவணன்);—இவ்வாறானசொற்களைச் சொல்லி வானமுகடு வகையிலும் (சூரலொலி எட்டும்படி) கூவி, பழமையான தனது பெயரின்காரணத்தைப் பலருமறியச் செய்தான்; கெண்டைமீன்போன்ற வடிவத்தைக்கொண்ட பெரிய கண்களை யுடையவளான சீதை,—கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாய் துடிக்கவும் மயிர்க்குச்செறியவும் மனத்துக்குள்ளே தானே குதுகலிப்புக்கொண்டாள்; (எ - று.)

இராவணனென்ற பெயர்-சதறியவனென்று பொருள்படுமாதலால், இப்போது வான்முகட்டளவும் தன்சூரலொலி யெட்டும்படி கதறித் தனது இராவணனென்றபேரின் பொருளைப் பலருமறியச் செய்தானென்றார்: கைலாயத்தின் கீழ் அகப்பட்டபோது எவ்வளவு கதறினானோ, அவ்வளவுபேரொலிபட இப்போதும் கதறினானென்க. வாய்துடித்தல், மயிர்பொடித்தல் - மகிழ்ச்சிக்கறிகள். பி-ம்:—1 அழைப்ப. 2 பாலித்தான். பாலித்தான். 3 கண்ணி. (கககஅ)

அ:—சீதையின் மகிழ்ச்சி.

யிங்கினுள் கொங்கை மெலிந்த மெலிவகல
ஒங்கினு ளுள்ள முவந்தா ளுயிரி¹ புகுந்தான்
2 திங்கிலாக் கற்பிற் றிருமடந்தை³ சேடியாம்
பாங்கினு ளுற்றகளை யாரே பகர்கிற்பார்.

(இ-ள்.) (சீதையானவள்);—(மகிழ்ச்சியினால்) தனம்பூரித்தான்; (உடல்) இளைத்துப்போன இளைப்பெல்லாம் நீங்கப் பகுத்தான்; மனம் குளிர்ந்தான்: (போன நிலையிலிருந்து) உயிர் மீண்டுவரப் பெற்றான்; குற்றமற்ற பதிவிரதா தருமத்தோடுகூடிய இலக்குமி வேலைக்காரியாக இருத்தந்தருடைய அழகையுடையளான அச்சீதை அடைந்தநிலையை அறிந்து சொல்லவல்லவர் யாவர்தாம்? (எ - று.)

மாயையாற் சனகனுருவமாக்கிக் கொணர்ந்துகாட்டக் கண்டதும் இராவணன் கூறிய செவ்வொழக்காதசொற்களைக் கேட்டதும் என்ற இவைமுதலிய வற்றால் மிகமெலிந்து பெருந்துயரத்திலாழ்ந்திருந்த சீதைக்கு, கீழ்க்கீழ்த்தன எல்லாம் மாய்செயலேயென்றும் இராமபிரானே வெற்றிபெற்று வருகின்றனென்றும் திண்ணமாக அறிந்த இந்நிலையில் தோன்றிய மகிழ்ச்சியை அளவிட்டுச்சொல்ல வளர்க்கும் ஆகா தென்பதாம். திங்கிலாக்கற்பிற்றிருமடந்தை சேடியாம்பாங்கினுள் என்றதனால்-இந்தச் சீதையினது பேரழகும் பெருக்கற்பும் பெறப்படும். சேடி-சேடி: வடசொல். பி-ம்:—1 உயிர்த்தான். 2 இல்லாக். 3 செக்கமலை, செக்கமலப். (கககக)

அக:—இதுவும் அது.

1 கண்டாள் கருணைத்தன் கண்கடந்த தோளாளைக்
கொண்டா ளொருதுணுக்க 2 மன்னவனைக் கொற்றவனார்.

தண்டாத வாணி தடிந்த 3 தனிவார்த்தை

„ண்டா ஞடறடித்தாள் வேறொருத்தி பொக்கின்றாள்.

(இ - ள்.) தன் கண்ணுக்கு அடங்காத (பேரமுருபடைத்த) தோளையுடையவளுள் இராமனையும் கும்பகருணையையும் (முன்னே) கண்டு, ஒப்பற்ற அச்சக்கொண்டவளான சீதை,—அந்தக்கும்பகர்ணனை வெற்றிபெற்ற இராம பிரானுடைய தவறாமலழிக்கவல்ல அம்பு வெட்டிலீழ்த்திய ஒப்பற்றவார்த்தையைக் (காதின்மூலமாகக்) கேட்டு உடம்பு பூரித்தவளாய், வேறொருத்திபோலானாள்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்குமுன்னே பெருவடிவுபடைத்த கும்பகர்ணன் நிற்பதாகப் பாலித்து முதலிற்பெருத்தணுக்கங்கொண்டு, பிறகு அவனை இராமபிரான் வென்றமையைக்கருதிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தான் சீதையென்க. சிறைப்பட்டின சீதை கீழ் இராவணன்செய்த மாயச்செய்கையால் மனங்குன்றி அலமந்து மாழ்கித் தலிக்கின்ற நிலையிலே, கும்பகர்ணன் இறத்தசெய்திதெரிந்து தன் முன்னேதானே இராவணன் சோகித்துவருத்தித் தலித்துத் திகைத்துக் கதறவது கண்டு அவன்மனத்திற்பொக்கிய பெருமகிழ்ச்சியை யளவிட்டுச் சொல்லமுடியாதென்று கருதிய ஆசிரியர், தாம், அதனைக் கற்போர்க்கு ஒருவாறு உணர்த்தவேண்டுமென்று இதனால், உணர்த்துகின்ற ரொன்க. இங்கு, அலைச்சுவையினின்ற உவகைக்கவை மாறியகிலை கற்போராற் பாராட்டற்கு உரியது. கண்கடந்ததோளான என்பதற்கு—கண்ணுக்கு அடங்காதபடி பேரளவுபடைத்த தோளையுடையவளுள் என்றபொருள்கூறி, கருணனைக் கண்டாள் என்று இயைத்து உரைத்தலும் ஒன்று. 1—ய:—1 கண்டாளக்கண்ணினத்தன் கண், கண்டாள் கருணனைக்கண். 2 அன்றவனைக், அவன்றனைக். 3 தனிப்புழுதி.

கூ0.—இராவணன் கீழ்தல்.

தாவரிய பேருலகத் 1 தின்றென் சாங்கோலி

யாவரையும் கொன் 2 நடக்கி யென்றும் 3 யிறவாத

மூவரையு மோலகான் மூவா மருந்துண்ட

தேவரையும் வைப்பேன் சிறையென்னச் சிறினான்.

(இ - ள்.) கடத்தற்கு அரிய [மிசுப்பரத்த] பெரிய இவ்வுலகத்திலே இன்று என்னம்மைச்செலுத்தி எல்லாரையும் கொன்று அடக்கச்செய்து என்றைக்கும் அழியாத (பிரமன் விஷ்ணு சிவன் என்ற) மும்மூர்த்திகளையும், முற்காலத்தில் [பாற்கடலைக்கடைந்து அமிருதத்தை யெடுத்தகாலத்தில்] சாலாமருந்தாகிய அமிருதத்தை யுட்கொண்ட தேவர்களையும் சிறையிலவைத்திடுவேன் என்று சிறினான் (இராவணன்); (எ - று.)

நிறைந்தவர்க்குச் சிற்றத்தோன்றுதல் இயல்பேயாதலால், இராமபிரான் கீழ் வந்திற்றுப் பொருமுடியாத இராவணனுக்கு மண்ணுலகத்தார் முதலியோரிலுத்துச் சிற்றமுனதாயிற்று: இது, தயரத்தால் தோன்றிய சிற்றம். மண்ணுலகத்தார் கொல்லக்கடியவராதலின் அவர்களைப்பற்றி 'பேருலகத்து யாவரையும். கொன்றடக்கி' என்றும், திரிமூர்த்திகளும் அழியாதவராதலாலும் தேவர்களும் அமிருதமுண்டதொழ் சாலாமையடைத்தவராதலாலும் அவர்

களை 'சிறைவைப்பேன்' என்று சொல்லிச் சிறினான். தா அரிய - அழிதலில்
லாத என்றமாம். பி-ம்:—1எம்பிசவத்தோடும். 2அடுக்கி. 3பிறவாத. (ககஎக)

கக.1—மந்திரியர் தேற்றத் தேறி, இராவணன் சினத்தோடு
அங்கு நீன்று செல்லுதல்.

அக்கணத்து 1மந்திரிய ராற்றச் சிறிதாறி
இக்கணத்து 2மாணிடவ ரீரக் 3குருதியால்
முக்கைப் புனலுசூப்ப 4எனம்பிக் கெனமுனியாத்
திக்கனைத்தும் போர்கடந்தான் போயினான் 5விழியான்.

(இ - ன்.) எல்லாத்திக்கிலும் (சென்று) போரில் வெற்றிபெற்றவனாகிய
இராவணன்,—அந்தக்கணத்தில் மந்திரிமார் சமாதானப்படுத்தச் சிறிது தணி
ந்து, மானிடரான இராமலட்சுமணருடைய ஈரம்நீங்காத [அப்போது தான்
உடம்பிலிருந்து வெளிப்பட்ட] இரத்தத்தைக்கொண்டு 'இ கணத்தில் என் தம்
பிக்கு மூன்றுமுறை கையால் நீரிறைப்பதாகிய தர்ப்பணத்தைச் செய்வேன்'
என்று சொல்லிச் சினந்து, தீப்புறப்படவிழிக்குக் கண்ணையுடையவனாய்,
(சிறையிருந்த இடத்தைவிட்டு அப்பாற்) சென்றான்; (எ - று.)

இறத்தோர்பொருட்டுத் தர்ப்பணஞ்செய்கையில் மூன்றுமுறை நீர்விடு
தல் தான்முறை. 'மந்திரியர்' என்றது-மகோதரனைக் காட்டுமென்னலாம்:
அவனே உடனுள்ளவ குதலால்: இழிப்பினால் 'மந்திரியர்' எனப் பன்மையாற்
கூறிய தென்க. முனியா - இறத்தகாலவினையெச்சம். பி-ம்:—1மந்திரிமார்.
2மாணிடர்கள். 3குருதியினால். 4என்னமுனிந்தெழு. 5விழியா, விழிப்பான். ()

க.2.—மகோதரன் போதுதல்.

1கூரே 2மினிநா மக் 3சூம்ப கருணை
பாராடு வெங்குகாத்துப் பட்டா ரெனப் 5பதையா
வேரோர் சிறையிலினை வைம்மின் 6விரைந்தென்ன
மாறோர் திசைநோக்கிப் போனார் மகோதரனார்.

(இ - ன்.) 'இவ்வேளை நாம் (வேறென்றுஞ்) சொல்லோம்: (எனெனில்),
அந்தக்கும்பகர்ணனென்பவன் பருந்துகள் வட்டமிட்டு உலாவுகின்றகொடிய
போர்க்களத்திலே இறத்திட்டான்' என்று சொல்லி வருத்தி, (அருகிலிருந்த
பன்யாளரைநோக்கி); 'இந்தச்சனகளை வேறொருசிறையிலே விரைவாக வைபு
ங்கள்' என்றுகட்டினாயிட்டு,—மகோதரன், (இராவணன்சென்றதிக்கிலும்)
வேறான திசையைநோக்கிப் போய்விட்டான்; (எ - று.)

'இப்போது கும்பகர்ணன் இறத்திட்ட செய்தி வந்திட்டதனால், இந்தச்
சனகளை என்னசெய்வதென்று ஆலோசிப்பதற்கு வழியில்லாமற்போயிற்று:
ஆகையால், சிறையைச் சிறையில்வைத்திருப்பதுபோலவே, இந்தச்சனகளை
பும் வேறொருசிறையில் வைத்திடுங்கள்' என்று சொல்லித் தான்வேறொருவழி
யாகப் போயினன் மகோதரனென்க. அவமானமடைந்துசெல்பவர் யாவரும்
ஒருவழியாகச்செல்லாது மூலக்குருத்தராகவெளிச்செல்லுதல், இயற்கையே.
மகோதரனார்என்ற பன்மையும்-இழிப்புப்பற்றியது. பி-ம்:—1கூரே. 2இனி

எமக்கே, இனிமக்கு, இனிமக்கோர், இனிமெக்காய்ச், நமக்கினியார், 3 கும்புக்கு, செய்கன்னரை, 4 களத்தே, 5 பதைத்தான், பதைத்தார், பதைப்பார், 6 எனவி எம்பா, எனவிஎம்பி. (கசுஎ௩)

வேறு.

கூ௩.—அப்போது தீரிசடை வந்து சீதையைத் தேற்றத் தொடங்குதல்.

1 வரிசடை நறுமலர் வண்டு 2 பாடிலாத்
துரிசடை புரிசுழற் சும்மை சுற்றிய
ஒருசடை யுடையவட் குடைய 3 வன்பினூர்
திரிசடை தெருட்டுவா ளிணைய 4 செப்புவார்.

(இ - ள்.) இரேகையமைந்த சிறகுகளையுடைய நறுமணங்கொண்டமலரில் மொய்க்குந்தன்மைபுள்ள வண்டிகள் தங்குதலில்லாத அழுக்குஅடைந்த முறுக்குள்ள கூந்தலின்தொகுதியை ஒருசடையாகச்சுற்றிவைத்துள்ள அந்தச் சீதையினிடத்தில் அன்புடையவளான திரிசடையென்பவள் தேற்றுபவளாய் இவ்வாறானவார்த்தைகளைச்சொல்லினாள்; (எ - று.)

கணவனைப்பிரிந்தமகளிர் தலைவாருதல்முதலிய சம்ஸ்காரமின்றி யிருக்க வேண்டுமென்ற முறைமைப்படியே ஒருசடையாகக் கூத்தற்றொகுதியைச் சீதை சுற்றிவைத்துள்ளாளாதலால், அவளை 'குழற்சும்மைசுற்றிய ஒருசடையுடையவன்' என்றார். விபேஷணனது திருமகளான திரிசடை தந்தையைப்போல சற்குண சற்செய்கைகளையுடையவளாய்ச் சீதை வருந்தும்போதெல்லாம் அப்பிராட்டியைத் தேற்றுபவ ளாதலால், இப்போதும் தேற்றலானென்க. இச்செய்யுளில் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க இரண்டுமுதலிய சிலஎழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபட்டது - தீரிபுஎன்னுஞ் சொல்லணியாம். சடை-நிறமெனக்கொண்டு, வரி-அழகையும், சடை-நிறத்தையும், நறு-நறுமணத்தையும்கொண்ட, மலர் எனினுமாம். பி-ஃ:—1பரிசடை. 2மாடிலாத். 3அன்பினூல். 4செப்பினூள். (கசுஎ௪)

கூ௪.—தீரிசடை சீதையைத் தேற்றும்மொழி.

உந்தையென் 1 றுனக்கெதி ருருவ 2 மாற்றியே
3 வந்தவன் மருத்தனென் றுளனோர் மாயையான்
அந்தமில் கொடுந்தொழி லாக்க னாமெனாச்
சின்தையி லுணர்த்தின ளமுதின 4 செய்கையான்.

(இ-ள்.) 'உந்தந்தையென்று சொல்லிக்கொண்டு உன்னெதிரிலே (தனது இயற்கையான) உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டுவந்தவன், மருத்தனென்று பெயருள்ள ஒப்பற்றமாயக்காரனாகி எல்லையில்லாத கொடுந்தொழிலையுடைய அரக்கனாவன்' என்று அமிருதத்தின் செயலையுடையவளான திரிசடை, (அந்தச்சீதையின்) மனத்திற்படும்படி தெரிவித்தாள்; (எ - று.)

உயிர்போருந்தருணத்தில் உண்மையைபுணர்த்திச் சீதையின் உயிரைப் போகாதவாறு பாதுகாப்பவ ளாதலின், திரிசடையை, 'அமுதின்கெய்கையான்' என்று குறித்தார். பி-ஃ:—1உன். 2மாற்றினூள். 3வந்தவன். 4செம்மையான். (கசுஎ௫)

கூடு.—கவிக்கூற்று: சீதை துயர் துவிர்ந்தாளாக, இராவணன் செய்ததை
இனிச்சோல்வோ மெனல்.

நங்கையு மவளுரை நானுந் தேறுவாள்
சங்கையு மின்னலுந் துயருந் தள்ளினார்
இங்குநின் 1மேகிய னிலங்கை காவலன்
அங்குநின் நியற்றிய தறைகு வாமரோ.

(இ - ன்.) அத்தத்திரிசடையின்பேச்சை எப்போதும் கம்புபவனான சீதாபிராட்டியும், (தன் மனத்துக்கொண்டிருந்த) ஐயத்தையும் துன்பத்தையும் (உடலில்தோன்றும்) துயரக்குறிகளையும் போக்கினார்; (சீதையிருந்த) இவ் விடத்தினின்று சென்ற இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணன், அங்கிருந்து செய்ததை இனிச்சொல்லுவோம்; (எ - று.)

அத்தத்திரிசடை கூறுவதெல்லாம் வாய்மையையாயிருக்கப் பலமுறை கண்டுகடாகக் கண்டென்னா ளாதலால், இப்போதும் இவள்சொல்வது மெய்யேயென்று துணிந்து சீதை துயர்க்கிணை நென்க. இன்னல் துன்பம் என்று பரியாய்ச்சொல் இரண்டு வந்ததனால், ஒன்று-மனத்துயரத்தையும், மற்றொன்று - அத்துயரத்தினால் உடலில்தோன்றும் மெய்ப்பாடுஆன கண்ணீர் வார்தல் முதலிய செயலையும் காட்டும். 'இலங்கைகாவலன்கு நின்றியற்றிய தறைகு வாம்' என மேற்படலத்துக்குத் தோற்றவாய் செய்தவாறு. சங்கை-
புலங்கா: வடசொல். பி-டீ:—1எய்தியது. (ககஎக)

மாயாசனகப்படலம் முற்றிற்று.

கஎ-ஆவது அதிகாயன்வதைப்படலம்.

அதிகாசனது வதையைக் கூறும் படலமென்று விரியும். அதிகாயனென்பவன் இராவணனுக்குத் தாந்யமாலிரியென்ற மனைவியினிடம் பிறந்தவன். அதிகாயன் என்ற சொல்-பெருந்தோற்றமுள்ள உடல்படைத்தவனென்று பொருள் படும். சிலபிரதியில் முதலாறுபாடல்களும் மாயாசனகப்படலத்தோடு சேர்த்தனவாக, "நதிகாய்" (எ) என்றபாடல்முதலே இப்படலம் தொடங்குகின்றது.

கும்பகர்ணனிற் தத்தகாசப்புலம்பிச்சென்ற இராவணன், கோபாக்கினி யுடனே தன்னிருபுறத்தும் அருகேநிற்கிற அரக்கரைப் பார்த்துக் கடிந்து, 'என் தம்பியைப் பாதுகாவுமல்விட்டிட்டு உம்முயிரையே பெரிதாகக்கொண்டுவந்து, நீர் வீரர்களைன்று முழங்குவது எவ்வாறு? உங்களால் ஆகாதென்றும் சொல்லிவிடுக; யான் என்வேலைக்கொண்டு மானிடரை வெல்வேன்; அமரில் வெல்லுவோமென்று தைரியமிருந்தாற் செல்லுக: இல்லாவிடின், மீள்க: நும்சுருத்தைச்சொல்லுக' என்ன, அதிகாயன் மானமுஞ்சீற்றமும்பொங்க எழுந்து, 'எல்லாரையும் சாமானியமாகச்சொல்லலாகாது: நான் மானிடரையும் வானரரையும் வென்று வருகிறேன்: நீர் இங்குத்தானே இனிதிரும் உமக்கு இராமன் உன் உட்கியதுன்பத்தை என் இலட்சமனைக்கொன்று இராமனுக்கு உண்டாக

சாஸ்திரம், உம்முடைய புத்திரனல்லேன்' என்று கூற, இராவணன், 'என்று உயி
 னாய்க் இலட்சுமணனைக் கொன்றவிடு: பிரகு காள் இராமனைக் கொல்வேன்'
 என்று விடைகொடுத்து மிகப்பலசேனைகளையும் பல அரக்கவீரரையும் எவ்வினான்.
 விடைபெற்ற அதிகாயன் ஆயிரம்பரிபூண்ட தேரேறிப் போர்க்களஞ்சென்றான்.
 சும்பனும் சிரும்பனும் அகம்பனும் தேரேறி அயல்செல்லப் பல்லாயிரஞ்சேமத்
 தேர்கள் உடன்போக, அதிகாயன், வெவ்வேறு வகைப் படைக்கலங்களுடன்
 போர்க்களஞ்சென்று, அங்கு முண்டமாய் வீழ்ந்திருக்கும் சும்பகர்ணனுடைய
 பார்த்த வரந்திச்சினந்து: 'இங்கனம்புரிந்தவனுடைய தம்பியை இவ்வாறு
 போர்க்களத்தில் விழுமாறு புரிந்து அண்ணை தன்புறச்செய்து என்னிடராறு
 வேன்' என்று கொண்டு, மயிடனென்பவனைத் துதவிடுத்தான். அத்துதின்
 கருத்தைபுணர்ந்த ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுக்குப் பொருதற்குச் செல்லவிகை
 கொடுக்க, விஷ்ணு தனியே இலட்சுமணனைச் செல்லவிடவேண்டா என்று
 அவ்வதிகாயனுடைய வலிகைப்பையும் மதுகைப்பரில் மதுவென்பவனே சும்
 பகர்ணனாகவும் கயிடபனே அதிகாயனாகவும் பிரத்தானவரலாற்றையும் கூற,
 ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கூறி முடிவில் உடன்செல்லு
 மாறு விஷ்ணுக்கு விடைதர ஸ்ரீராமன நமதிப்பின்படி அவ்விலட்சுமண
 னுடன் விஷ்ணுன் சென்றான். பின்னர் அரக்கர் வானரர் என்ற இரு திறத்
 தார்க்கும் நிகழ்ந்தபோரில் வானரசேனை பின்வாங்குவதுகண்டு, ஆங்குச் சென்று
 சேர்ந்த இலட்சுமணன் தன் திறமையால் சதாரங்கசேனைகளைப் தொழிநீஞ்
 செய்ய, தாருகனென்பவன் வந்து பொருது தலையறுப்புண்டு இறக்க, அப்பாற்
 பொங்கிச்சினந்து பெரும்போப்புரிந்த காலன் குவிசன் காலசங்கன் மாலிமருத்
 தன் என்ற ஐவரையும் இலட்சுமணன் கொன்று வீழ்த்திஞன். அதுகண்ட
 அதிகாயனுடைய சேனாவீரர் பெருங்கணக்கினவான யாணப்படையோடு
 வந்து எதிர்க்க, அப்படைகளையெல்லாம் இலட்சுமணன் பொருதழிக்கையில்
 அறுமானும் உடன் உதவினான். அதுகண்ட தேவார்த்தகன் அறுவானோடு எதிர்
 த்துத் தேரையும் பாசனையும் இழந்து தானும் மாண்டனன். பின்பு அதிகாயன்
 அறுமனை வீரவாதம்பேசியறையவ, அறுமான் திரிரினுடனே கூடி என்னு
 டன் பொரலாமென்றான். அதேகேட்ட திரிரின் பொங்கிவர அறுமான்
 அவனுயிரைப்போக்கி, மேலைவாசலிற் போர்நிகழ்வதுகேட்டு அங்குச், சென்ற
 னன். பிரகு அதிகாயன் பிரமித்து அறுமான் திறமையை வியந்து, வந்தகாரியத்
 தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இலட்சுமணனோடு பொரலானான். இளையபெரு
 மான் அக்கதன்மேலேறிக்கொண்டு தேரோடு வந்துகின்ற அதிகாயனோடு
 பொரலாயினன். இருவரும் பலவகையஸ்திரங்களைக்கொண்டு கடும்போப்புரி
 கையில், வாய்பகவான் பிரமாஸ்திரத்தாலன்றி இவ்வதிகாயன் தொலையானெ
 ன்று இலட்சுமணனுக்குக் கூற, இளையபெருமான் பிரமாஸ்திரத்தால் அதிகா
 யனை உயிரொழித்தனர். அப்பால் அக்கதனோடு நராந்தகனும், நீலனோடு மத்த
 னும், இடபனோடு வயமத்தனும், சுக்கிரீவனோடு சும்பனும், அறுமனோடு ந்கும்
 பனும் பொருதமடித்தனர். அக்கால், மற்றையரக்கர் பொரமாட்டாது சிதழ்ந்
 டிடாது: 'அதிகாயன் மூதலியோரின் வதத்தைத் துதவர் இராவணனுக்கு

அறிவிக்க, இராவணன் வருத்தமும் சினமும் பொங்கக் கிடைத்தனன். நன் மகனது மரணத்தைக்கேட்ட தானியமாலினி புலம்ப, இலங்கையெல்லாம் வருந்திற்று என்ற இச்செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

க.—அமைச்சரைநோக்கிச் சினத்துடன் இராவணன் கூறத்தொடங்குதல்.

கொழுந்துவிட் டமுன்றெரி மடங்கல் கூட்டற
எழுந்தெரி வெகுளியா னிரும ருங்கினூர்
தொழுந்தகை யமைச்சரைச் ¹சளித்து நோக்குறு
மொழிந்தன னிடியொடு ²முகிலுஞ் சிந்தவே.

(இ-ள்.) உக்கிரக்கொண்டு கொழுந்துவிட்டுளிரிசின் றஊழித்தீயும் ஒப்ப றம்படிஎழுந்தெரிசின் ற சினத்தைபுடையவனான இராவணன்,—இருபுறத்தி லும் (தன்னைத்) தொழுந்தன்மையுள்ள அமைச்சரைச் சினந்துபார்த்து, இடி யொடுமுகிலுஞ்சிந்த மொழியலானான்; (எ - று.)—இராவணன் மொழிவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

‘இடியொடுமுகிலுஞ்சிந்தமொழிந்தனன்’ என்றதனால், மொழியும்போது பெருங்குரல்படக் கடுஞ்சிற்றத்தோடு பேசலானென்பது பெறப்படும். மட க்கவெரி-ஊழித்தீ. கூட்டு-ஒப்பு. அமைச்சரைக்கூறியது, மற்றும்அந்தரக்கரா னார்க்கு உபலட்சணம்: அதிகாயன்முதலியாரை அமைச்சரெனக்கொள்வாரு முளர். இச்செய்யுள் சிலபிரதியி லில்லை. பி-ம்:—1சளித்து. 2முகிலுமஞ்சவே.

உ.—இதுமதல் ஐந்துகவிக்ா - ஒருதொடர்: இராவணன் அமைச்சரைக்கடிந்து கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஏகுதி ¹ரெம்முதத் தெவரு ²மென்னுடை
³யோகவெஞ் சேனையு ⁴முடற்று மும்முடைச்
சாகரத் தானையுந் தழுவச் சார்ந்தவர்
வேகவெஞ் ⁵சிலைத்தொழில் ⁶விலக்கி ⁷மீள்கிலீர்.

(இ-ள்.) என்னுடைய உபாயம்வல்ல வெவ்விய சேனையும், உம்முடைய பகையழிக்கவல்ல கடல்போற்பரந்தசேனையுந் தழுவச்சார்த்து, அந்தப்பகைவ ரின் வேகத்தோடுகடிய வெவ்விய சிலையின் தொழிலை விலக்கி மீளமாட்டாத வராயினீர்; (அதனால்)என்னெதிரினின்று எல்லீரும்(அப்பாற்) செல்லுங்கள்; (எ - று.)—யோகம்-உபாயம். பி-ம்:—1எவ்வணம். 2உம்முடை, எம்முடை, எண்ணுடை. 3மோக, ஓகை. 4முதலவெம்முடைச், முதலவும்முடைச், முதல வும்படைச், உதலவும்முடைச். 5செருத்தொழில். 6விலக்க. 7வீட்டிரால், மீட்டிரால். (ககஎஏ)

உ. எடுத்தவ ¹ரிருந்துழி யெய்தி யாரையும்
²படுத்திவண் மீடுமென் றுரைத்த பண்பினீர்
³தடுத்திலீ ரெம்பிழைத் ⁴தாங்க கிற்றிலீர்
⁵கொடுத்திலீ ரும்முயிர் கிரக் கோட்டியீர்.

(இ-ள்.) ‘சேனையென்கொண்டு’பாருக்குவந்தவரான இராமலட்சுமணர்முத லினோர்-இருந்தஇடத்திற் போய், வாரையும் கொண்டு இங்கேமீளுவேய்’

என்று உரைத்த வீரப்பன்புடையோரே! எம்முடைய தம்பியைப் போர்க்குத் தனியே செல்லவொட்டாது தடுக்காமற்போனீர்; (உடனுதவியாயிருந்து அவனுயிர்க்குத் தீக்குரோமல்) தாக்கும்வல்லமையற்றவரானீர்; (அவனிற் ததற்காக) உம்முயிரையாவது கொடுத்திருக்கலாமே, அதுவுஞ் செய்யாமற் போனீர்: (இப்படியிருத்தும் நீங்கள்) வீரர்கோஷ்டியிற் சேர்ந்துள்ளீர்; (எ-று.) —பி-ம்:—1 இரித்தழி. 2 படுத்தவன், படுத்தன. 3 தடுக்கலீர். 4 தாக்குகிறிலீர். 5 கொடுக்கலீர். 6 தும்முயிர். (ககஎக)

சு. 1 உம்மையி னின்றாநா னுலக முன்றுமென்
 வெம்மையி னுண்டது நீரென் யென்றியால்
 2 தும்மையி னெடுத்திரு வெய்தி னீரினிச்
 செம்மையி 3 னின்றயிர் 4 தீர்ந்து 5 தீர்திரால்.

(இ - ன்.) முன்னர்த்தொடங்கி நான் உலகம்முன்றையும் ஆண்டது, எனது கொடியபராக்கிரமத்தினாலாகும்; நீங்கள் என்னுடைய வெற்றியால் இம்மையில் மிக்க செல்வத்தை யடைந்தீர்; இப்போதாவது நீங்கள் நேர்மையான வீரகுணத்தைக் கைக்கொண்டிருந்து உயிரைக்கொடுத்தாவது (உமதுகடமை யைச்) செய்து தீர்த்தவராயினீர்; (எ - று.)—உம்மை-முன்னுள். பி-ம்:—1 உம் வயினன்று, உம்மையும்நன்று, உம்மையினன்றி. 2 இன்மையின். 3 இன்னுயிர். 4 துறந்து. 5 தீர்கிலீர். (ககஅ0)

ஞ. ஆற்றல மென்றிரே 1 வென்மியின் பானவார்
 தோற்2 றலம் வந்துகத் 3 தூர்த்து தொன்னெடுங்
 4 கூற்றல துயிரது 5 குடிக்குங் 6 கூர்த்தவென்
 7 வேற்றலை மாணுடர் வெரிநிற் காண்பனல்.

(இ - ன்.) (அவர் முன்னேநின்றபொர) வல்லமையுடையோ மல்லோ மென்றிராயினீர், என்றசொல்லுங்கள்: யான் அவர்தோற்றத் துன்பமடைந்து உலகெட, பழையபெரிய யமனையன்றி உயிரைக்குடிக்கவல்ல கூர்மையுடைய என்வேலின்றனியை விரைவாகச்செலுத்தி, மாணுடரை முதுகுகாணச் செய்வேன்; (எ-று.)—அலமவந்துக-துன்பமடைந்துவலிசித்தஎன்க. பி-ம்:—1 எனினும். 2 அலமத்தற, அலமத்துக, அலக்கண்ணுற. 3 தூர்த்த. 4 கூற்றலமர வுயிர், கூற்றலமெனவுயிர், கூற்றிலமெனவுயிர். 5 குடித்துக். 6 கூற்றென. 7 வேற்றலம். (ககஅக)

சு. அல்லது முண்டுமக் குரைப்ப தாரமர்
 1 வெல்லுது மென்றிரேன் மேற்செல் விரினி
 2 வல்லது 3 மடிதலே யென்னின் 4 மாறுதீர்
 சொல்லுதுங் கருத்தென முனிந்து 5 சொல்லினுள்.

(இ - ன்.) 'அல்லாமலும் உமக்குச் சொல்லவேண்டுவது உண்டு; அரிய அமரில் வெல்வோ மென்றிராயினீர், (போர்)மேற்செல்லீர்: இனி, (உமக்கு) ஆகக் கூடியது (போரில்) மடிதலேயென்றால், (போர்க்குச்செல்வதின்) மூன்றுமீனின்; (இவ்விரண்டில்) நமதுகருத்த யாது? சொல்லும் என்ற முனிவுடன் கூறினான், (திராவணன்);—(எ - று.) பி-ம்:—1 வெல்லினும். 2 அல்லது. 3 மடிதிரே வெல்லினும்; மதிதிரே வெல்லினும். 4 மாறுதீர், துணிந்து. 5 சொல்லென்றான். (ககஅக)

வறு.

எ.—அதிகாயன் கூறத்தொடங்குதல்.

நதிகாய்நெடு மானமு 1நாணுமுறு
மதிகாய்குடை மன்னனை வைதுரையா
விதிகாயினும் வீரம் வெலற்கரியான்
அதிகாய நெனும்பெய ரானறைவான்.

(இ - ன்.) பிரமன்கோபித்தாலும் வெல்லமுடியாத வீரத்தைபுடையவனான அதிகாயனென்னும் பெயரையுடையவன்,— நதிரூஞ் சடும்படியான யிக்ககோபமும் நாணமுமடைந்து, பூர்ணசத்திரனைவெல்லும்(வெண்கொற்றக்) குடையையுடைய இராவணனைப் பழித்துரைத்துப் பின்வருமாறு கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அதிகாயன் கூறுவதை மேல் ஆறுகவிகளிற்காண்க. விதிவிரிக்குங்கடவுள்: பிரமதேவன். இந்தப்பாடல்களை வஞ்சிவிருத்தமாக அலகிடாமல், நதிகாய் நெடுமானமுறு எனறு அளவடிக்கான்குகொண்ட கவிவிருத்தமாக அலகிடினுமாம். பி-ம்:—1நாணமுறு. (ககஅந.)

அ.—முன்றுகவி:—அதிகாயன் தன்வீரம்பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வானஞ் சுக வையக மஞ்சக¹மா
லானஞ்சு முகத்தவ நஞ்சுகமேல்
2நானஞ்சின நென்றுனை நாணுகபோர்
யானஞ்சின நென்று ³மியம்புவதோ.

இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) வானத்திலுள்ளார் அஞ்சட்டும்; வையகத்திலுள்ளார் அஞ்சட்டும்; திருமாலானவனும் ஐம்முகத்தவனான சிவபிரானும் அஞ்சட்டும்; பின்னும் நான் போருக்கு அஞ்சினேனென்று உண்ணப்பற்றி (நீயே) காண்கொள்க; (எண்ணக்குறித்து)யான் அஞ்சினேனென்று இயம்புவதும் தகுதியுடையது ஆகுமோ? [ஆகாதென்றபடி]; (எ - று.)—எவரஞ்சினும் நான் போருக்கு அஞ்சிலேனென்றபடி. இராவணன் சிஷ்டரமாகக் கூறியதனால், அதிகாயன் இவ்வாறு கூறினன். விஷ்ணுவென்றபொருளைக்காட்டும் மால்என்பது, 'ஆன்' விருதி பெற்று 'மாலான்' என வந்தது. பி-ம்:—1மால் தானஞ்சுகக்கானஞ்சுகபோர், 2நானஞ்சினேனென்று நாணுகபோர், நானஞ்சினென்று நாணுகநான், நானஞ்சுகவென்று நாணுகபோர், நானஞ்சினஎன்று நாணுகநான், நானஞ்சினென்று நானென்று நாணுகநான். 3இயம்புவதோ. (ககஅச)

கூ.வெம்மைப்பொரு தானவர் 1மேல்வலியோர்
தம்மைத்தனை யிற்கொடு தந்திலனோ
2உம்மைக்குலை யப்பொரு மும்பரையுக்
கொம்மைக் குய³வட்டனை கொண்டிலனோ.

(இ - ன்.) கொடுமையாகப்பொருகின்ற தானவரில் மேலானவலிமைபெற்றவரைத் தனையிட்டுக்கொண்டெவந்து (உம்மிடத்துக்) கொடுத்திலனோ? உம்மையும் கெட்டுமாறபோர்செய்த தேவர்களையும் திரண்ட குயவனுடைய சக்கரத்தைப்போலச் சுழலவடித்திலனோ? (எ - று.)—சுற்றடிக்கு—கொம்

தா²னெத்தது சொல்லுதி தாவிடை³யென்
 ருணித்திற முன்னி யரக்கர்பிரான்.

(இ - ள்.) 'சேனைக்கடலுடனே போர்க்களத்திற்குச் செல்க' என்று கட்ட
 னையிட்டாலும், (அன்றி), 'தனியே [சேனையுடன்ல்லாமல்] செல்க' என்று
 கட்டினையிட்டாலும், யான் இப்பொழுதே (அவ்வாறே செய்வேன்); (இவ்வி
 ரண்டினுள் உனக்குச்) சம்மதமானதைச் சொல்லுவாய்: (எனக்குப் போர்க்
 குச்செல்ல) விடைதருவாய் என்றுகூறிமுடித்தான் (அதிகாயன்); இவ்வாறு
 (தன்மகன்)கூறியதனைநினைந்து, அரக்கர் தலைவனான இராவணன், — (எ-று.) —
 இச்செய்யுளிலுள்ள 'அரக்கர்பிரான்' என்ற எழுவாய், மேல் கடு-ஆங் கவியி
 லுள்ள 'ஏவினனாள்' என்பதனோடு முடியும். தான்-அசை. பி-ம்:—1இடையே
 கிடையும், கடிதேகெனினும். 2ஒத்தன. 3என்றானத்திறம், என்றானத்திறம்.

கஈ.—இது நல்ல ஐந்துவகை - அதிகாயன்போர்க்குச்செல்லக் சித்தனாக
 இருப்பதுடன் இராவணன் உவந்து கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

சொன்னாயிது நன்று ¹ துணித்தனை
 அன்னாறுயிர் தந்தனை யாமெனின்யான்
 பின்னா விராம னெனும்பெயரான்
 நன்னாறுயிர் ²கொண்டு ³சமைக்குவனாள்.

(இ - ள்.) (நீ) செவ்வனே தீர்மானித்து இவ்வார்த்தையைக் கூறியாய்:
 நீ அந்தஇலட்சமணனுடைய உயிரைத் தந்தாயென்றால், யான், (அதன்)மற்றை
 நாள் அந்த இராமனென்ற பெயரையுடையவனது அருமையான உயிரைக்
 கொண்டு முடிப்பேன்; (எ - று.)—பின் னான் அ இராமன் என்று பிரிக்க.
 பி-ம்:—1 துணித்தனை. 2 உண்டு, கொண்டு. 3 சமைக்குவனாள். (ககக)

காங். போவா யிதுபோது பொலங்கழலோய்
 மூவாயிர ²கோடிய ரோடுமுரட்
 காவார்க்கரி தேர்பரி ³காவலினென்று
 வவாதன யாவையு மேவினனாள்.

(இ-ள்.) 'பொன்னுவியன்ற வீரக்கழலையணிந்தவனே! மூவாயிரங்கோடி
 பதாநியரோடு மாறுபடுத்தன்மையைக் காத்தல்பொருந்திய யானையும் தேரும்
 குதிரையும் என்றிவற்றின்காவலிலே (போர்க்குச்) செல்லாய்' என்று (இது
 வரையில்)வவாத [யிகப்பல] சேனைகளை (அந்தஅதிகாயனுடன்செல்லுமாறு)
 ஏவினாள்; (எ-று.)—³காவலினின்றu என்றபாடத்திற்கு—காவலில்நின்றu என்று
 பிரிப்பதல்லாமல், காவலின் இன்று எனப் பிரிப்பிலுமாம். கா-முதனிலைத்
 தொழிற்பெயர். பி-ம்:—1கழலோர். 2கோடிமுரட்படையார். 3காவலினின். ()

கக. கும்பக்கொடி யோனு கிசும்பனும்வேறு
 அம்பொற்கழல் ¹வீர னகம்பனுமுன்
 செம்பொற்பொளி தேரயல் ²செல்குவரால்
 உம்பர்க்கும் ³வெலற்கரி யாருரவோர்.

காஞ்சுவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராவணன் கூறவான்:—தேவர்கட்கும் வெல்லமுடியாதவரும் வலிமையையுடையவருமான கும்பனென்றகொடியவ்னும் நிகும்பனும் வேறாகவுள்ள அழகியபொற்கழலையணிந்த வீரஞ்சிய அகம்பனும் உன்னுடைய செம்பொன்மயமாகவிளங்குகின்ற தேரின் அயலீர் (பாதுகாவலாகச்) செல்வர்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1வீரனகம்பனெனும், வீரர்கம்பனெனும். 2செல்லுதியால், செய்குவரால். 3இலக்கரியாருரவோர், வெவற்கரிதாமுரவோய்.

கஎ. ஒரேறு சிவற்குள தொப்புளவாம்
வாரேறு வயப்பரி யாயிரம்வன்
போ1ரேறிட வேறுவ ளுணுறுதிண்
தேரேறுதி தந்தனன். வெந்திறலோய்.

(இ-ள்.) கொடியகிறலையுடையவனே! வலியபோர் நடக்கையில் (போர்க்களத்தில்) மேன்மேற்செல்வனவும் சிவபிரானுக்கு உளதாகிய ஒரு இடபத்தை ஒப்பாகக்கொண்டனவுமான வார்பூண்ட வலியகுதிரைகள் ஆயிரம் பூட்டப் பெற்ற திண்ணியதேரில் ஏறவாய்; (எ-று.)—'பிரமதேவன் தந்ததேரானால், திண் டேர்' என்றனென்னலாம். இச்செய்யுள் சிவபிரதியில் "ஆமத்தனை" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் காணப்படுகின்றது. பி - ம்:—1 ஏறியன், ஏறியி. ()

கஅ. ஆமத்தனை 1மாவுடையத்தனைதேர்
சேமத்தனை 2பின்புடை செல்³வடுங்
கோமத்த 4நெடுங்கரி கோடியொடும்
5போமத்தனை வெம்புர ஸிக்⁶கடலே.

(இ - ள்.) பொருந்திய அவ்வளவு [ஆயிரம்] குதிரையையுடைய அத்தனை சேமத்தேர் பின்புடைசெல்லவும், கொல்லவல்ல சிறந்த மதம்பிடித்த கெடிய கரிகள் கோடிபுடனே அத்தனை வெவ்விய புரவித்தொகுதியும் உடன்வரும்; (எ - று.)—அத்தனையென்றது - கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய ஆயிரமென்றதைக் காட்டிற்று. இனி, இச்செய்யுளில் மூன்றாமடியில் 'வருகிற கோடி' என்பதைக் காட்டு மெனிணுமாம். பி - ம்:—1தேருடையத்தனையோ, தேருடையத்தனைமா. 2பின்புடை. 3நெடுங். 4மத்தகரி. 5போர்மத்தனெனும்புடைசெல், போமத்தனெனும்புடைசெல், போமத்தபொலம்புரவி, போமத்தநெடும்புரவி. 6கடலீர், கடலே. (கககச)

கக. — இராவணன் விடைகொடுக்க, அதிகாயன் போர்க்குத் சிந்தனாநல்.
என்றேறிடை நல்க விறைஞ்சியெழா
வன்றாள்வயி ர்ச்சிலை கைக்கொடு¹வார்
பொன்றாழ்கவ சம்புகு தாமுகினின்
நின்றானிமை யோர்க 2நெளிந்தனரால்.

(இ-ள்.) என்றசொல்லி விடைகொடுக்க, — (அதிகாயன் அவ்விராவணனை) வணங்கியெழுந்து வலியமுனையையுடைய உறுதியான சிலையைக் கைக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய பொன்றாழ்செய்யப்பட்ட கவசத்தினுட்புக்கு, முகில் போலினின்றான்; (அதுகண்டு) இமையோர்களும் அஞ்சினர்; (எ - று.)

கருநாடகத்தோடு வில்லைக்கைக்கொண்டிருந்ததால், அதிகாயனுக்குக் கா முகில் உவமையாயிற்று. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை. பி - ம்:—1வான். 2நெளித்தனரால். (கககடு)

உ௦.—அதிகாயன் போர்க்களம்நோக்கிக் செல்லுதல்.

பல்வேறு படைக்கலம் வெம்பகலோன்
எல்வேறு 1தெரிப்புகொ டேகினனூல்
சொல்வேறு தெழிக்குநர் 2சுற்றுறமா
வில்வேறு 3தெரிப்புறு 4மேனியினான்.

(இ - ன்.) யானையைக்காட்டிலும் வேறாகத்தோன்றுகின்ற மேனியையுடையவனான அதிகாயன்,—(தமது) பேச்சால் வேறாக[மிகக்கொடுமையாக] அத்தடுகின்ற வீரர் (தன்னைச்)சுற்றி வர, பல்வகையான வெவ்வேறுபடைக்கலங்கள் கொடியருரியனைக்காட்டிலும் வேறாக ஒளிவீசபவற்றைக் கைக்கொண்டு சென்றான்; (எ - று.)—இவ்வாறு வீரரில் எவரும் கர்ச்சித்ததில்லைபெயன்பது, 'சொல்வேறுதெழிக்குநர்' என்றதன் கருத்து.மாவில் வேறு தெரிப்புறுயானையினும் வேறாகத்தோன்றுகின்ற. பி - ம்:—1தெரிப்புகொடு. 2சுற்றினரால், சுற்றமுமா, சுற்றுறவும், சுற்றுநரால் 3தெரிக்கரு. 4மேகமனான், மேகமனார், மேனியினார். (கககக)

உக.—ரவிநுழதலியவற்றின் ஓலி.

இழையஞ்சன மால்¹களி நெண்ணிலரி
முழையஞ்ச முழங்கின மும்முறை²நீர்க்
³குழையஞ்ச முழங்கின ⁴நாடுனாவி⁵கோள்
மழையஞ்ச முழங்கின மாமுரசே.

(இ - ன்.) ஆபரணம்பூண்ட மைபோன்ற மதமயக்கக்கொண்ட ஆண் யானைகள், சீகையில்எண்ணில்லாத சிக்கங்கள் அஞ்சிநிற்க முழங்கின; (வில்லின்) நாணியைத் தெறிக்கும்ஓலி, கடலும் குழைந்துஅஞ்சும்படி முழங்கின; பெரியமுரசுகள்(நீரைக்)கொள்ளுதலையுடையமேகமும்அஞ்சும்படி முழங்கின.

கடலுக்கு ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல்என்ற மூன்றுதன்மையுள்ளன வாதல்குறித்து முந்நீரென்று பெயரிருத்தற்குஏற்ப,இங்குக் கடலை'மும்முறைநீர்' என்றார். அஞ்சுதல்-கீழ்ப்பட்டுப்போதல். பி-ம்:—1களிநெண்ணிலரிவாழ், களிசேணிலரிவாழ். 2நீர். 3உழை. 4நாடுனாவி. 5கொள்ளவும்படிக்கலாம். ()

2.2.—இதுமுதல்நான்குகவிகள் - சென்றசேனைகளின் வருணனை.

ஆர்த்தார் ¹நெடு²வான நடுங்கவடிப்
பேர்த்தார்நில மாமகள் ³பேர்வளைத்த
தூர்த்தார்⁴நெடு வேலைக றீளியினூல்
வேர்த்தாரது கண்டு விசும்புறைவோர்.

(இ - ன்.) (உடன்சென்ற வீரர்கள்), நெடியவானம் நடுங்க ஆரவாரித்தார்; பூமிதேவியும் இடம்விட்டுப்போவனென்னுமாது (காலை) மாழிகாழிவைத்

தனர்; ஞெடிய கடல்களைத் தூளியினால் தூர்த்தார்; அதுகண்டு விஷம்பி ஹரைப வரான தேவர்கள் (உடல்)வேர்த்தனர்; (எ - று.)

வேர்த்தல்-அச்சத்தின்செயல். 1-ம்:-—1ஈடு, அகல், 2வானகமஞ்ச, வானடு க்க, 3பேர்வதெனத், பேரவகர், 4திரைவேலைகள், அலைவேலைகள். (கசுகஅ)

2௩. அடியோடு மதக்களி யானைகளின்
பிடியோடு சிகர்த்தன 1பின்புறமுன்
தடியோடு 2துடக்கிய தாரையவெண்
கொடியோடு துடக்கிய கொண்முடுவலாம்.

(இ - ன்.) (தம்மிடத்து) மின்னலோடுபொருந்திய ஒழுங்கையுடையன றும் (யானைகளின்மீதுபிடிக்கப்படும்)வெண்ணிறக்கொடியோடு துடக்குண்டு செல்வனவுமான மேகக்கொல்லாம்—, முன்னே (தம்) கால்விசையாலோடு கின்றமதக்களிப்புக்கொண்ட யானைகளின் பின்புறத்துச்செல்லும் பெண்யா னைகளோடு ஒத்தன; (எ - று.)

யானைகளின்மீது பிடிக்கப்படும் வெண்கொடியோடு துவக்குண்டு அவ்யா னைகளின்பின்னேசெல்லும், மேகக்கன் மதயானையின்பின்னேசெல்லும் பெ ண்யானைகளைப் போன்றனவென்பதாம்; தந்திநிப்பேற்றவணி. தடி = தடித்; வடசொல்: மின்னல். 1-ம்:-—1பின்பிற. 2தொடங்கிய, சிகர்த்தன. (கசுகக)

2௪. தாராடின மால்கரி யென் 1புடைதாழ்
மாறாடின 2மாமத மண்டுதலால்
ஆறாடின பாய்பரி 3யானைகளுந்
சேறாடின 4சேணேறி சென்றவெலாம்.

(இ - ன்.) அங்குசத்தாற்குத்துண்ட மதமயக்கமுள்ள யானைகளு (கன் னங்களின்இருப்புறங்களிலும் மாறாடினவாய்த்தாழ்கின்ற [பெருகுகின்ற] மிக் கமதரீர்நெருங்குதலால் (தோன்றிய) ஆற்றிலே பாயுந்தன்மையுள்ள குதிரை களும் யானைகளும் மூழ்கின; (அதனால், சேணைகள்) சென்ற மிக்கதூர்மெல்லாம் சேறாய்விட்டன; (எ - று.)—மாறாடினமதம் - ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுப் பெருகுகின்ற மதரீரென்றவாறு. 1-ம்:-—1புடைதான். 2வார்மதம். 3ஆள்களு டன், யானைகளின், யாழ்களும். 4சென்றன. (கஎ00)

2௫. தேர்சென்றன செங்கதி ரோடு 1சேர்
ஊர்சென்றன போ 2லொளி யோடைகளின்
கார்சென்றன கார்நிரை சென்றனபோற்
பார் 3சென்றில சென்றன பாய்பரியே.

(இ - ன்.) செந்நிறக்கிரணத்தைபுடையருரியனோடு சேர்ந்து ஊர்கோள் சென்றனபோல, (அந்தஅதிகாயன்றிரதத்தையொட்டிப் பல) தேர்கள் சென் றன; (மின்னலோடு) மேகக்கட்டங்கள் சென்றனபோல, ஒளிபொருந்திய நெற்றிப்பட்டத்தோடுகடிய யானைகள் சென்றன; (சேணைகளிற்) சென்றன வான பாயுந்தன்மையுள்ள பரிகளோ பாரிற்சென்றில; (எ - று.)

பாயுங்குதிரைகள் சேணையுடன்சென்றனவாயினும் பாரிற்சென்றிலஎன் று; பெருவிசையோடு குதிரைகள் பாய்ந்துசெல்லும்போது அவற்றின்

கால்கள் பூமியிற்படுவது புலனாகாமையால் இவ்வாறு கூறியது. பி-ம்:—1தோ. 2ஒளிர். 3சென்றனசென்றில், சென்றனசென்றன. (கௌ0க)

2சு.—அதிகாயன் போர்க்களத்திடைப் புதுதல்.

1மேருத்தனை வெற்பின 2மொய்த்துநெடும்

பாரிற்செலு மாறுபடப்பட்டுந்

தேர்சுற்றிட வேகொடு சென்றுமுரட்

போர்முற்று களத்திடை 3புக்கனனல்.

(இ - ள்.) மேருவளவுள்ள மலைகளின்கூட்டம் நெருங்கிப் பெரியபூமியிற் செல்லுந் தண்டையொப்பச் செல்லுகின்ற தேர்கள் சுற்றிநிற்க, (முயற்சி)கொண்டு மாறுபடும் போர் முதிர்கின்ற போர்க்களத்திலே, (அதிகாயன்), போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ-று.)—இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் இல்லை. பி-ம்:—1மேரத்தனை, மேருத்தனி. 2ஒத்து. 3புக்கனரால். (கௌ0உ)

2.எ.—போர்க்களத்தைக்கண்டு அதிகாயன் மனம்புழங்கி வருந்துதல்.

கண்டான விராம நெனுங்களிமா

உண்டாடிய 1வெங்கா னாடுருவப்

புண்டானுறு நெஞ்சு புழுக்கமுறத்

திண்டாடினன் வந்த சினத்திறலோன்.

(இ - ள்.) அந்தஇராமனென்கிற மதயானை (இராட்சசசேனைகளையெல்லாம்) கபளீகரித்துவினையாடிய கொடியபோர்க்களத்தைமுற்றவும் கண்டு, புண்பட்ட[மிருவருத்தமடைந்த](தன்)மனம் புழுக்கப்பொங்கியெழுந்த கோபத்தையுடைய வலியவளுன அந்தஅதிகாயன் வருந்தினான்; (எ-று.)—போரில் இராமபிரானால் உயிரொழிந்த அரசுகரின் அலங்கோலக்காட்சியைக் காணவே, அதிகாயனுக்கு மனம்புண்பட்டும் பெருவருத்தம் தோன்றிற்றென்க. பி-ம்:-1செக்களம். (கௌ0க)

2.அ.—தீந்நாதையான தும்பகீணனது தலையைக் காணாமையால்

அதிகாயன் வருந்துதல்.

1மலைகண்டன 2போல்வரு 3தோளொடு 4தாள்

கலைகண்ட கருங்கடல் 5கண்டுபூல்வான்

நிலைகண்டன கண்டொரு தாதைநெடுந்

தலைகண்டில 6னென்று சலித்தனனல்.

(இ - ள்.) மலையைக்கண்டாற்போன்று(காட்சி) வருகின்ற தோளுடனே தாளும் கலைதல்பொருந்திய [ஒழியப்பெற்ற] கரியகடலை [கும்பகர்ணனை] க்கண்டு வருந்துபவளுன அதிகாயன்,—(அந்தக்கும்பகர்ணனுக்கு)சேர்த்தனவான நிலைமைகளை (மனத்தினால்) எண்ணி, ஒப்பற்றஅத்தத்தாயினது கொடியதலையைக் கண்டிலேனென்று வருந்தினான்; (எ - று.)—1ஆலை. 2போல்வன. 3வாளொடு. 4தோள். 5கண்டுளவாம், கண்டிடலின். 6நின்ற. (கௌ0ச)

2.சு.—தும்பகீணனதுஉடல்கண்டு அதிகாயன்வருந்துதல்.

மிடலொன்று சரத்தொடு மீதுயர்வான்

திடலன்று திசைக்களி நன்ருருதினன்

கடலன்¹றிதெ னெந்தை கடக்கரியான்
உடலென்²றுயிரோடு முருத்தனனாள்.

(இ - ன்.) 'இது, வலிமைபொருந்திய அம்புடனே மேடாக்உயர்ந்திருக்
கின்ற பெரிய திடீ அன்று: திசைக்களிற்றினுடலும் அன்று; ஒருநிண்ணிய
கடலன்று; எனது தந்தையாகிய மதமொழுக்கப்பெற்ற யானைபோன்றவனான
கும்பகர்ணனது உடலாகும்' என்றுசொல்லிப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு
கோபித்தான்; (எ - று.)—கடக்கரியான் என்பதற்கு - யானைச்சேனையை
உடையவ னென்னுமாம். 'வான் திடலன்று, திசைக்களிற்று' முதலியனவாக
மறுத்ததனால், கும்பகர்ணன்உடல் திடல்முதலியவற்றைப்போலு மென்க.
பி-ம்:—1.இதுவெந்தை. 2.உயிரோடுமுருத்தனனால், உயிராலுயிர்த்தனனால்.

உ.௦.—வருந்திய அதி காயன் மானிடரைக்கொல்லாவிடின்
இடர்தீராடுதெனல்.

எல்லே யிவைகாணிய¹வெய்தினனே
வல்லே²யுள ராயின மானிடரைக்
³கொல்லேனெரு நானுயிர்⁴கொணெறியிற்
செல்லேனெனி னிவ்விடர் தீர்குவனே.

இதுவும் அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) ஐயோ! இவ்வாறானநிலைகளைக் காண்பதற்கோ(இங்கு)வந்தேன்!!
விரைவாக, நான் ஒருத்தன், (இன்னும்) உயிருடனிருப்பவராகிய மானிடரைக்
கொல்லாதவனும் என்னுயிரைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நெறியிற் செல்லாத
வனுமாக இருப்பேனனால் இவ்விடர் கீழ்க்பெறவேனோ? (எ - று.)

நான் இம்மானிடரைக்கொன்று என்னுயிரையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு
மீண்டுசென்றால்தான் முண்டமான என் தந்தையை இப்போது காண்பதனால்
எனக்குத்தோன்றத் துயர் கீங்கு மென்பதாம். எல்லே-இரக்கக் குறிப்பிடைச்
சொல். பி - ம்:—1.எய்தினன்யான், எய்தினயான். 2.உளராகிய, உளதாகிய.
3.கொல்லேனெறியிரானெரு, கொல்லேனெனினானுயிர், கொல்லேனெனினை
னுயிர். 4.கொணெறியில். (கஎ௦க)

உ.௧.—இலட்சுமணனைக் கொல்வேனென்று நீக்கியித்த
அதிகாயன் தூதுவனநோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

என்ன முனியாவி திழைத்துளவன்
பின்னானையு¹மிப்படி செய்துபெயர்ந்து
அன்னானிடர்²கண்டிட் ராறுவனென்று
உன்னு வெருவற்கி துணர்த்தினனாள்.

(இ - ன்.) என்றுஉயிர் சினந்து, 'என் தந்தை தலைகீழ் உடல்மாத்திரம்
இருக்கும்) இந்நிலையைச் செய்தவனான இராமனுடைய பின்பிறத்தவனான
இலட்சுமணனையும் இவ்வாறும்படிசெய்த போய், அந்தஇராமனுடைய
இடரைக்கண்டு (என்மனது) துயரம் சூதவேன்' என்று (மனத்தினுட்) கருதி

ஒரு துறவியை நோக்கி இதனை உணர்த்தலானான்; (எ-று).—சுற்றடியில் 'இது' என்பதற்குச் சுட்டியதை மேல் ௧௩-கவியிற் காண்க.

இப்படி செய்தல்-கைவேறு கால்வேறு தலைவேறு என இவ்வாறுகவெட்டிக் கொல்லுதல். ஒருவனென்றது மயிடனைக்குறிக்குமென்பது மேலைக்கவியால் விளங்கும். பி-ம்:--1 அப்படி. 2 ஆற்றுவனென்றயல்வேறு, கண்டிடாற்றுவனென்றது. (௧௭௦௭)

௩௨.—அதிகாயன் இலக்தமணந்த மயிடனைத் தூது அனுப்பிச் சொல்லுமாறு கூறியவற்றை, இது முதல் நான்குகவிகள் தெரிவிக்கும்.

1வா^{நீ} 2மயி டன்னொரு வல்விசையிற்
3போ^{நீ}ய விலக்குவ னிற்⁴புகல்வாய்
நானீ து துணிந்தன ⁵எண்ணினனால்
⁶மேனீயி துணர்ந்து விளம்பிடுவாய்.

பதின்மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மயிடனை! நீ வா; ஒப்பற்ற மிக்கவிசையோடு புறப்பட்டும்போ; (போய்), நீ அந்தஇலக்குமணனிடத்திலே புகல்வாய்; நான் (இவ்வாறு இலட்சுமணனை முண்டமாகச் செய்துவிடுவதாகிய) இச்செயலை ஆராய்ந்து துணிந்துள்ளேன்: சிறந்த இதனை நீ யுணர்ந்து சொல்வாய்; (எ-று.)

'அவ்விலக்குவனிற்புகல்வாய்' என்று கூறியிருக்கவும், தான் செய்யக்கருதியதனை மூன்றாமடியிற் கூறி, அதனைக்கூறவேணுமென்பதனை வற்புறுத்த 'மேனீயி துணர்ந்து விளம்பிடுவாய்' என்று பின்னுக் கூறுகின்றான். நன்னுதல்-ஆராய்தல். பி-ம்:—1வானீன். 2மயிடாடு. 3போய். 4புகலாய், புகுவாய். 5எண்ணினனேல். 6மேனீதியையுன்னி. (௧௭௦௮)

௩௩. அந்தாரிள வற்கயர் வெய்தியழுந்
தந்தாதை ¹மனத்திடர் தள்ளிடுவான்
²உந்தார் துயரோடு முருத்தெரிவான்
வந்தானென ³முன்சொல் வழங்குதியால்.

(இ-ள்.) 'தள்ளுகின்ற மிக்க துயரோடும் கோபித்து எரிபவனான அதிகாயனென்பவன்,—அழகிய மாலையைணிந்த (தன்) தம்பிபொருட்டு [தம்பியிறந்த தன்பொருட்டு] மனவருத்தமடைந்து அழுகின்ற தம்தாதையின் மனத்து இடரைப் போக்குவதற்காக வந்துள்ளான்' என்று முதற்சொல் சொல்லுவாய்; (எ-று).—மூன்றாம் அடியில், உந்து ஆர் துயர்-தள்ளுகின்ற மிக்க துயரமென்க. பி-ம்:—1 மனத்தயர். 2 உந்தாரியரோடு முருத்தெதிர்வான், உந்தாதுயரோடு முருத்தெரிவான். 3 முன்சொல். (௧௭௦௯)

௩௪. கோ¹நற்றவ னெஞ்சு சுடக்குழைவான்
²நாளுற்ற ³விருக்கையில் நானொருவன்
⁴தாளற்றுரு ளக்கனை ⁵தள்ளிடுவான்
சூளுற்றது முண்டது சொல்லுதியால்.

(இ-ள்.) (துயரத்தினும்) கொள்ளுதலைப்பொருந்தியவனாய் மனம் செறிக்கவருந்துகின்றவனான இராவணனுடைய எண்ணெய்க்கத்தில், யான்

[அதிராயன்], ஒப்பற்றஇலக்குவன் தானற்றருளுமாறு அம்பைச்செலுத்தும் படி சபதஞ்செய்ததுமுண்டு: அதனைபுஞ் சொல்லுவாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1உற்றவ. 2நாளற்ற. 3இருக்கையினன்கொருதன், இருக்கையினன்கொருதன், இருக்கையிலயானொருதன், இருக்கையிலாவொருவன், இருக்கையிலாவொரு தன். 4தாளிற்று, தாளற்ற. 5தத்துசெய்வான். 6இது. (கஎக0)

௩௬. 1திதென்றது சித்தனை செய்திலலை
2ஈதென்றிற மன்னெறி 3யாமெனநீ
தூதென்⁴நீகழா⁵துன சொல்வலியாற்
போதென்றுடனேகொடு போதுதியால்.

(இ - ள்.) (நான் செய்யக்கருதிய) அது தீமையானது என்பதைச் சித் தைசெய்யேன்: இது என் தன்மையாம்: (இது) கூத்திரியதருமமுமாம் என்று சொல்லிப் (பின்னும் அவ்வதிராயன்) உன்னுடைய சொல்வலியால் 'நீ (நாம் சொல்லப்போவது) துதுமொழிதானே' என்று இகழாமல் 'போதுவாய்' என்று (இலட்சுமணனிடம்) சொல்லி (அவனை; உன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு வருவாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தீதென்றிவை, தீதொன்றது. 2 ஈதென்றறம்; ஈதொன்றறம், ஈதன்றறம். 3 யாமெனநீ, யானெதிரீ, யானெனநீள். 4 இகழாய். 5 உளசொல்வதலால், நீளசொல்வலியால், முறைசொல்வதலால். ()

௩௭.—இராமலட்சுமணனைக் கட்டிப் போகீத்துவருவோரெல்லாம் வரட்டுமென்று கூறச்சொல்லுதல்.

செருவாசையி னூ¹புகழ் தேடுறவார்
2இருவோரையு நீவலை யுற்றெதிரே
பொருவோர்³நட னூ³புதி புக்குறைவோர்
வருவோரை யெலாம்⁴வரு கென்னுதியால்.

(இ-ள்.) போரில் ஆசையுள்ளவரும் புகழைத் தேடுபவருமான (இராமலட்சு மணர்) இருவோரையும் நீ விரைவிற்கிட்டி 'எதிரே வந்து பொருபவர் யமனாற்பதியிலேபுக்கு உறையப்போகின்றவராவார்: (இவ்வாறிருப்பதைபுணர்ந்து) போர்க்குவருவோரெல்லாம் வருக' என்று சொல்லுவாய்; (எ-று.)—இது "சிந்தாகுலம்" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் சில பிரதிகளி லுள்ளது. வருவோரை, ஐ - அசை. பி-ம்:—1 புகழ்தேடுவரால். 2 ஒருவோரையுநீயலது, ஒருவாரையுநீயுற, இருவோரையுநீவலை. 3 சிறைபுக்குறைவான். 4 வாலெண்ணுதியால். (கஎக2)

௩௮.—இலட்சுமணனையழைத்து வருவாயெனின் பலவகைப் பரிசளிப்பேனென்று அதிராயன் கூறியதை ஏழ் சுவிகள் கூறும்.

சிந்தாகுல மெத்தை 1 திரித்தடுவான்
2 வந்தானென வென்னெதி ரேமதியோய்
தந்தா³யெனின் யானல தியார்தருவார்
4 உந்தாரிய வுள்ள 5 வுயர்ந்த வெலாம்.

(இ-ள்.) அறிஞனே! என் தந்தையின் மனத்துயரத்தை (யான்) போக்கும் பொருட்டு, (இலட்சுமணன்) வந்தானென்று என்னெதிரிலே அழைத்து வருவாயா

னூல், கீக்குதற்கு அரியனவாகவுள்ள உயர்ந்த பொருளையெல்லாம் (உனக்கு) என்னையன்றி வேறு யார் தருவார்? (எ - று.)—4உந் தாரியவல்ல என்றபாடத்திற்கு-உம்மால் தாக்குதற்கும்முடியாத [மிகுதியான] என்று உரைப்பினுமாம். முன்னையபொருளில், உந்த அரியஎன்பன - உந்தாரியஎன்று விகாரம் பெற்றுவந்தன. பி-ஓ:—1 திருத்திடுவான், திருத்திடுவான், திரித்திடுவான். 2வந்தானலனென், வந்தானெனநின். 3எனில்யானலதார். 4உந்தாரியல்பல்ல, உந்தார்திருவல்ல. 5உவந்த. (கஎகந)

௩௮. வேறேய விலக்குவனென்னகிளம்பு
 ஏறேவரு மேலிமை யோரெதிரே
 கூறேபல 1செய்துயிர் கொண்டுனையும்
 2மாறேயொரு மன்னென வைக்குவனூல்.

(இ - ள்.) இலக்குவனென்று வேறாகவிளம்பப்படுகின்ற [சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற] ஆண்சிக்கம் (போர்க்கு உன்னால் அழைக்கப்பட்டு இங்கு) வருமாயின், தேவர்களெதிரே பலதுண்டமாகச்செய்து (அவனது) உயிரையும் கொண்டு, (நீ செய்தபகாரத்திற்குப்) பிரதிபுகாரமாக உண்ணையும் ஒரு அரசனாகச் செய்துவைப்பேன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1செய்துகொடுத்த. 2மாறேயுமொர். (கஎகச)

௩௯. விண்ணடியர் விஞ்சைய 1ரஞ்சொலிஞர்
 2பெண்ணு ரமுதன்னவா 3பெய்தெவரும்
 உண்ணுதன கூர்நற வுண்டதகப்பு
 எண்ணுயிர 4மாடினு டீக்குவனூல்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணியைழைத்துவந்த உனக்கு, பின்னும்), வானுலகத்தவரும் வித்தியாதாரமுகிய அழகியசொல்லினைபுடைய பெண்டிருள் அரிய அமுதம்போன்றவரான மகளிர்எவரும், வார்த்துஉண்ணுதனவான (சிறப்பு)மிஞ்சுந்த நறவைக்கொண்ட குடம் எண்ணுயிரம்வேண்டுமானாலும் தருவேன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1இன், மென். 2உண்ணார். 3பெய்தவரும். 4எண்ணை.

௪௦. உறைதந்தன செக்கதி ரோனுருவிற்
 பொறைதந்தன 1காசொளிர பூணிமையோர்
 திறைதந்தன செய்ய நிதிக்கிழவன்
 முறைதந்தன தந்து முடிக்குவனூல்.

(இ - ள்.) செந்நிறமுள்ள (ஆயிரம்)கிரணங்களைக்கொண்ட சூரியனுருவைப்போல் பொருந்தியனவும், பாரமுள்ளனவும், இமையோர் திறைப்பொருளாகத்தந்தனவும், தெய்வத்தன்மையுள்ள (நவ) நிதிக்குத்தலைவனாகிய குபேரன் முறைமைபற்றித்தந்தனவுமாகிய இரத்தினம்விளங்குகின்ற ஆபரணங்களைத் தருவேன்; (எ - று.)—தந்துமுடிக்குவன், முடி-துணைவினை செக்கதிரோனுருவின்உறைதந்தன என்க. உறைதந்தன என்பதில், தா-துணைவினை. இனி, பூண்தந்து, முடிக்குவன்-முடியையுஞ்சூட்டுவேன் என்றது மொன்று. முறை-உடன்பிறந்தமுறையெனக்கொள்ளலாம். பி-ம்:—1காசொளி, சேரணி.

௪௧. மாறாமத வாரிய வண்டினூடும்
 பாருடு 1முகத்தன பல்பகலூர்

தேரூதன் 2செங்களி வெங்கதமா
நூரூயிர மாயினு நுந்துவனூல்.

(இ - ள்.) மாரூத மதப்பெருக்கையுடையனவும், வண்டினூடனே பருந்துகள் பறக்கின்ற முன்புறத்தையுடையனவும், பலநாளும் தேரூதனவும் [மதவெறிகொண்டிருப்பனவும்], மிக்க மதக்களிப்புடனே கொடியகோபத்தையுடையனவுமானவிலக்காகியயானே நூரூயிரம்வேண்டுமானாலும் தருவேன்.

மதமணத்தினால் வண்டுகள்பறந்துவருதல், இயல்பு. மதயானே எதிர்ப்பட்ட பிராணிகளைக் கொல்லு மாதலால், தகையிலுள்ளரசையால் பருந்துகள் மதயானேசெல்லுகையில் அவற்றின்முன்னே பறந்துசெல்லுமென்க. பல்பகலுந்தேரூதன என்பதை, 'களிவெக்கதமா' என்றதொடர் சமர்த்தித்துநின்றது; தொடரீநிலைச்செய்யுட்டுறியணி. பி - ம்:—1முகத்தின, 2செங்கணவெங்களிமா, வெங்களிசெக்கதமா. (கஎகஎ)

சு2. செம்பொன்னி னமைந்து 1சமைந்தனதேர்
உம்பர்நெடு வானினு 2மொப்புறழாப்
பம்பும்3மணி தாரணி பாய்பரிமா
இம்பர் நடவாதன வீகுவனூல்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), செம்பொன்னினாலியன்று உறுதிபொருந்தியனவான தேர்களும், மேலேயுள்ளநெடியவானுலகத்திலும் ஒத்தபொருளைப்பெறாமல், நெருங்கியஇரத்தினங்கன்பதித்தகிக்கிணிமாலையைப்பூண்டு, இவ்வலகத்தேகடவாதன [தாவிச்செல்வதனால் வானத்தில்தானே யிருப்பது போலத்தோன்றுவன] வாசிப் பாயுந்தன்மைபுள்ள குதிரைகளும் தருவேன்; (எ-று).—'இம்பர்நடவாதன' என்றவிடத்து அமக்கல்பொருள் காணத்தக்கது. பி-ம்:—1சமைந்து 2ஒப்பிலவால், ஒப்புறமாப். 3மணியாரணி. (கஎகஅ)

சு3. நீதியின்1னினை குப்பை 2நிறைந்தனவும்
பொதியின்மிளிர் காசு பொறுத்தனவும்
மதியின்னொளிர் தூசு வகுத்தனவும்
3அதிகஞ்சுக டாயிர மீகுவனூல்.

(இ-ள்.) நீதிகளின்தொகுதி குப்பைபோல்நிறைந்தனவும், மூட்டையாக விளங்குகின்ற இரத்தினங்களைத் தாங்கியனவும், சந்திரன்போல்விளங்குகின்ற வெண்பட்டினாலியன்றனஆடை பலவகையைக்கொண்டனவுமான ஆயிரக்கணக்காகவுள்ளசகடத்தைமிகவும் தருவேன்; (எ - று).—சகடம் - வண்டி. பி-ம்:—1நிறைகுப்பை, நொறிதெங்கு. 2நிறைத்தனவும், நிரைத்தனவும். 3அதிகஞ்சுகமாயிரம். (கஎகக)

சு4.—அதிகாயன் விடைகொடுத்தனுப்ப மயிடனேகுதல்.

மற்றும்1மொரு தீதின் 2மணிப்பணித்து
3உற்றுன்னினை வியாவையு முந்துவனூர்
பொற்றண்கழ லாய்நனி 4போவெனலோடு
எற்றுந்திர டோளவ னேகினனூல்.

(இ - ன்.) பின்னும், ஒருகுற்றம்நீற மணியினாலியன்ற ஆணிகலனைத் தந்து, பொருந்திய நீ வேண்டின எல்லாவற்றையும் தருவேன்; பொன்னாலியன்ற திண்ணிய வீரக்கழலையணிந்தவனே! சிறக்கப்போவாய் என்று கட்டையிட்டவுடனே, (பகைவரை) மோதவல்ல திரண்டதேனையுடையவனாகிய அம் மயிடன் செல்லலானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பொதி. 2மணிக்கணிதந்து, மணித்திரடந்து, மணிக்கணிதம். 3உற்றுன்னுழையாவையும், உற்றிந்நினையாதன, உற்றுந் துணையாவையும், உற்றத் துணையாவையும், உற்றின்னனயாவையும். 4போகெனலும். (கஎஉ௦)

சுரு.—மயிடனென்றதூதுவன் ஸ்ரீராமனை யடைய, வானரவீரர் விரைந்து அவனைப் பற்றுதல்.

ஏகத்தனி சென்றெறி 1ரெய்தலுறுங்
காருத்தனை யெய்திய 2காலையின்வாய்
வேகத்தொடு வீரர் 3விடைத்தெழலும்
ஓகைப்பொரு ளுண்டென வோநினனூல்.

(இ-ன்.) (மயிடன் அங்குரின்று) புறப்பட்டித் தனியேபோய் எதிரேவருகின்ற இராமபிரானைச் செர்ந்தவனவில், வேகத்துடனே (வானர) வீரர்கள் சினங்கொண்டு (வந்த அத்தூதுவனைப்பற்றுதற்கு) எழுதலும், உவகையை (உமக்குத்) தரக்கூடிய பொருளொன்று (இப்போது சொல்லவேண்டுவது) உள்ளது என்று சொல்லி (இராமபிரான், பின்னும்) கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை, மேலைக் கவியிற் காண்க.

இந்தத்தூதுவன் வந்தது ஒருபெருவீரன் போர்க்கு வரப்போகின்றன. எனப்பதைக் குறிப்பிக்கு மெனக் கருதி 'ஓகைப்பொருளுண்டு' என்று இராமபிரான் ஓதினன். பி-ம்:—1எய்துதலும். 2காலையினூல். 3விசைத்தெழலும். (.)

சுசு.—இராமபிரான் தூதுவனை விட்டிடுங்குள்ளுகறி,
வானரவீரனை விலக்குதல்.

போதம்முதல் வாய்மொழி 1யேபுகல்வோன்
2ஏதும்மறி யான்வறி தேகினனூல்
3தூதன்னிவனைச்சுளி யன்மினெனூ
வேதம்முத னாதன் விலக்கினனூல்.

(இ - ன்.) உணர்வுக்கு முதலாயிருப்பவனாகி வேதத்திற்கு முக்கியப் பொருளாய்த் தலைவனாகின்ற இராமபிரான்,—(விரைந்துபற்றிய வானரவீரர்களைநோக்கி, 'இவன் தன் தலைவன்கூறிய) வாய்வார்த்தையையேபுகல்பவன்; (அதற்குமேல்) எதையும் அறியாதவன்; படைக்கலமின்றி வந்துள்ளான்: தூதனான: இவனைச் சினவாதிகள்' என்றுகூறி, (வானரவீரர்களை யெல்லாம்) விலக்கினான்; (எ - று.)—“தண்டாமரையாள் கேள்வ, நெருவனையே நோக்குமுணர்வு” என்றபடி உணர்வு என்பது திருமகன்கேள்வனையே நோக்குமாதலால், திருமாவின்வதாரமான ஸ்ரீராமனை 'போதம்முதல்' என்றார். பி-ம்:—1பொய்புகலான், பொய்புகல்வான். 2ஏதும்மறியான், ஏதம்மறியான். 3தூதன்னவனை. (.)

சா. — (நீ வந்தது யாது கருதி) என்ற இராமன் வினவ,
மயிடன் இலட்சுமணன் டமே சொல்லவேண்டுமெனல்

என்வந்த குறிப்ப தியம்பெனலும்
மின்வந்த வெயிற்றவன் 1 வில்வல² வுன்
பின்வந்தவ னே³ யறி பெற்றியதான்
மன்வந்த கருத்தென மன்னர் பிரான்.

இதவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) (அவ்வாறு விலக்கிய இராமபிரான், 'நீ' வந்த கருத்து யாது பற்றியது? அது சொல்வாய்' என்னலும், — ஒளிபொருத்திய எயிறகையுடைய அந்தமயிடன், (இராமபிரான்கோக்கி), 'வில்வல்லோனே! மன்னர் பிரானே! எம்மரசனுக்குப்போத்துள்ள கருத்து உன்பின்னேதோன்றிய இலட்சுமணனே அறியவேண்டுவது' என்ன, (அது கேட்டு), — (எ - று.) — 'வினவ... நிகழ்த்தினன்' என அடுத்த கவியில் தொடர்ந்து முடியும். மன்னர் பிரான் - அண்மைவினி. பி - ம்: — 1 வில்வலி. 2 நின். 3 ஏறி பெற்றியென.

(கஎஉக)

சுஅ. — இலட்சுமணன் வினவ, தூதன் தான் வந்ததே யுரைத்தல்.

சொல்லாயது சொல்லிடு சொல்லிடென
வில்லாள 1 னிளக்கிளை யோன் வினவப்
பல்லாயிர கோடி 2 படைக்கடன்முன்
3 தில்லாயென நின்று நிகழ்த்தினனால்.

(இ - ன்.) வில்லாளியான இராமபிரானது தம்பியாகிய இலட்சுமணன் 'சொல்வாய்: (நீ வந்த) அந்தக் கருத்தைச் சொல்லிடு, சொல்லிடு' என்று வினவ, — பல்லாயிரகோடிக்கணக்கான (அதிகாயனுடைய) சேனாசமுத்திரத்துக்குமுன்னர் (போர்புரியுமாறு) சிற்பாயென்று சொல்லி நின்று, (பின்னும்) கூறலானான்; (எ - று.) — தூதவன் பின்னும் கூறியவற்றை மேல் மூன்று கவிகளில் காண்க. பல்லாயிரகோடிப்படைக்கடனுடனே வந்து அதிகாயன்முன் தில்லாய் என்றமாம். பி - ம்: — 1 விளக்கினையோன், இலக்கினையோன். 2 படைக்கலம், படைத்தலை. 3 தில்லாதவனின் து.

(கஎஉச)

சுக. — முன்று கவிகள் - ஒருதொடர்: தூதவன் பின்னும் கூறுவனவற்றைத் தெரிவித்தும்.

உன்மே லதிகாய 1 னுருத்துளாய்
நன்மேருவி னின்றன ஞாயவன்
2 மன்மே வெதிரும்வலி 3 தக்குளையேற்
பொன்மேனிய 4 வென்னெடு போதுதியால்.

(இ - ன்.) உன்மீது அதிகாயன் கோபித்தவனாகிச் சிறந்தமேருமலைபோல (உன்னை) காடி சிற்பவனானான்; அவன்மீது எதிர்ப்பதற்கு உரிய வலிமை பெற்றுள்ளாயானால், பொன்போன்றமேனியனே! என்னோடும் (அவ்வதிகாயனுள்ள இடம்போக்கி) வருவாய்; (எ - று.) — பி - ம்: — 1 உருத்தெதிர்வான். 2 தன்னை, தன்னோடு. 3 தாக்குதியெல், தக்குதியெல், தாக்குளையெல் 4 என்னெடு.

செய்யப்படி வத்தொரு தந்தையைமுன்

1மெய்யெப்படி செய்தன னுன்முன் விரைந்து

2ஐயப்பட லப்படி யிப்படியிற்

3செய்யப் படுகின்றி 4தெரித்தனனல்.

(இ - ன்.) மலைபோன்ற வடிவத்தையுடைய ஒப்பற்றத்தையின் [கும்ப கர்ணனின்] உடம்பை உனதுதமயன் முன்பு எப்படிச்செய்தனனே, அப்படி இப்பூமியில் விரைந்து(1) செய்யப்படுவாய்:(இதற்கு) சந்தேகப்படாதே; (இவ்விஷயத்தை உனக்கு நான்) தெரிவித்துவிட்டேன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1மெய்யை, 2எய்யப், 3செய்யப்படுகின்றி, செய்யப்படுகின்றி, 4தெரித்தனனல், தெரிந்தனமால். (கௌஉக)

10க. கொன்றொழி யக்கொலை 1கோளறியா
நின்றொழி 2நின்றதெ நேடியெயினிற்
றன்றதை படுந்துயர் தந்தையைமுன்
வென்றனை 3யியற்றும் 4வேட்கையினல்.

(இ - ன்.) (கும்பகர்ணனைக்) கொன்றவன் நீய்க, கொலைச்செயலைச்செய்யாதவனாய் நின்றவனோடு [இலட்சுமணனோடு] (அந்த அதிகாயன்) (பொருமாறு) தேடிநிற்பது எதனாலெனினி?—தந்தையை இராவணன் படுகின்ற துயரத்தை(தந்தையின்) தந்தையை [கும்பகர்ணனை]முன்பு(கொன்று)வென்றவனை அறியவிக்கச்செய்யவேண்டுமென்கின்ற விருப்பத்தினாலே(என்று கூறிமுடித்தான், துதுவன்); (எ-று.)

இதனால், இலட்சுமணனோடு போர்புரிய அதிகாயன் தேடிவரக் காரணம் காட்டியவாறு. கொலைகோள்-கொலையைக்கொள்ளுதல்: கொலைத்தொழிலைச் செய்தல். பி-ம்:—1கோளறியான். 2நின்றதெனெடியோன். 3ஐயற்றும். 4வேட்கையினல், வேட்கையென. (கௌஉஎ)

10உ.—இராமன் தன்னுடன்பாட்டைத் தேர்வித்தல்.

1வானோர்களு மண்ணினு ளோர்களுமற்று

ஏனோர்களு மிவ்வுரை கேண்மி²னிவன்

தானெப்பொரு வா³னய லேதமர்வந்து

4ஆனொரு முடன்பொரு வானமைவான்.

இதவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) வானிலுள்ளவர்களும் மண்ணிலுள்ளவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் இவ்வுரை கேண்மின்: இவ்விவக்குமணன் தானே (அதிகாயனுடன்) எதிரின்று) பொரப்போகின்றான்: (அவனுக்குப்பக்கபலமாக அவனைச்) சேர்ந்துவந்தவராயுள்ளவர்களுடனும்பொருதற்குச் சம்மதிப்பான்; (எ-று.)--என்று பூரீராமன் இலட்சுமணன் தனியேஅதிகாயனுடன்பொருதற்குச் செல்லுமாறு உடன்பட்டதைச் சாட்சியத்துடன் கூறுகின்றனென்க. அடுத்தபாடலைச் செருகுவியெனக்கொள்பவர் இச்செய்யும் அதிகாயனுடையசிபந்தனைக்குச்சாட்சிவைத்தவாறாக உரைகொள்ளுவர். பி-ம்:—1வானிலுளோர், 2அவன். 3அவனை. 4ஆனொருமுடன், தானேவுடனே. (கௌஉச)

நீடு.—இராமன் சொல்லியபின் தூதுவன் பிதற்றினான்:

என்றேயுல கேழினொ டேழினையுந்
தன்றாமரை போவிரு தாளாவா
நின்றானுரை செய்ய நிகாசரனும்
பின்றாவுரை யொன்று பிதற்றினானால்.

(இ - ன்.) என்று பதினான்குலோகங்களையும் தனது தாமரைமலர்போன்ற இருதாங்களினால் அனந்தநின்றவனான ஸ்ரீராமன் சொல்ல, தூதுவனான நிகாசரனும் பின்றாதபேச்சொன்றைப் பிதற்றினான்; (எ - று)—அதுமேற்கவியிற்காண்க. இச்செய்யுள் பவபிரதிகளி லில்லை: இடைச்செருகலாணபாடலிற் சேர்ந்ததாகவே இருக்கலாம். (கஎஉக)

நீடு.—தூதுவன் சொல்லியது கேட்டு, இலட்சுமணனைப் போர்க்குஞ்செல்லுமாறு இராமபிரான் விடைகொடுத்து அனுப்புதல்.

எழுவாயினி யென்னுட 1 நென்றெரியும்
மழு²வாய்கிகர் வெஞ்சொல் வழங்குதலுந்
தழுவாவுட னேகுநி³ தாமுலெனத்
தொழுவார்தொழு தாளரி சொல்லுதலும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) 'இப்போது என்னுடனே எழுவாய் [பின்வாங்கிச் சிந்தவேண்டா]' என்று எரிசின்ற மழுவின்வாயையொத்த வெம்மையைக் கொண்ட சொல்லு (தூதுவன்) சொன்னவுடனே, --தொழுவார் தொழத்தக்க தாங்களையுடைய ஸ்ரீராமன், (அந்தஇலட்சுமணனைத்) தழுவிக் கொண்டு 'உடனே செல்வாய்: தாமதிக் கா தே' என்று சொன்னவுடனே, --(எ - று.)---"எனவீடணன் சொல்லாடினன்" என அடுத்த கவியில் முடியும். பி - ம்:—[என்றிடலும். 2வாணிகர். 3தானெனவே, தாழ்கவென. (கஎஉ௦)

நீடு.—கவிக்கூற்று: விபீஷணன் அப்போது கூறியதை
இனிக்கூறுவோமெனல்.

1 எல்லாமுட நெய்திய பின்²னிவனே
வில்லானொடு போர்செய வேண்டுமென
3 நல்லாறுடை வீடண னுணன்முன்
4 சொல்லாடின னன்னவை சொல்லுதுமால்.

(இ - ன்.) நல்வழியிற் செல்லுதலையுடைய விபீஷணன், (காம்) எல்லாம் உடன்போனபின்னரே, இவன் வில்லானியான அதிகாயனோடு போர்புரிய வேண்டும் என்று காராயணனது அவதாரமாகிய ஸ்ரீராமபிரானிடம் (அந்த அதிகாயனைப்பற்றிய) விஷயங்களைப் பேசினான்; அவற்றைச் சொல்லுவோம்.

'இலட்சுமணன் அதிகாயனுடன் போர்புரியட்டும்: ஆனால், காம் எல்லோரும் தர இருத்தலாகாது: சமயத்தில் உதவுமாறு உடன் செல்வவேண்டும்' என்ற சொல்லித் காரணத்தை விபீஷணன் மேலே கூறியிருக்கான். பி - ம்:—[எல்லோம், எல்லாம். 2 அவனே. 3 நல்லோனென. 4 சொல்லோதினனன்னது. (கஎஉ௧)

௧௭.—இனி, இருபத்தொருகவிகள்—அதிகாயன் திறலையும் செய்தியையும் விபிஷணன் கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

வாரேறு கழற்சின வாளரியெய்
போரேறெடுபோர்புரி வானமையாத்
தேரேறு சின, ௧௫ வெந்தறுகட்
காரேறென வந்த கதத்தொழிலோன்.

இருபத்திரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இவ்வதிகாயன்),—கச்சினத் கட்டிய வீரக்கழலையணிந்த சின ன்கொண்ட கொடிய சிங்கம்போன்றவனை போரில்வல்ல எமதுலட்சுமண னோடு போர்புரியுமாறு உடன்பட்டு, சினத்தையும் மிகக்கொடிய அஞ்சாமைக் குணத்தையுமுடைய பெரிய மேகமென்று தேரேறிவந்துள்ள கோபத் தொழிலையுடையவன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் அனேகபிரதிகளிலில்லை. ()

நா. ஓவாநெடு மாதவ மொன்றுடையான்
தேவாசுர ராதியர் செய்செருவிற்
சாவானிறை யுஞ்சலி யாவலியான்
மூவாமுத னுன்முக னார்மொழியால்.

(இ - ள்.) (இவன்),—ஒழியாத பெருந்தவமொன்றையுடையவன்: அழியாதமுதல்மூர்த்தியான பிரமனதுவரத்தினாலே தேவாசுரர் முதலியோர்செய்த போரிற் சாவாமற் சிறிதுஞ்சலியாத வலிமையுடையரையு மிருந்தான்; (எ-று.)

௧௮. 1கடமேய் கயிலைக்கிரி கண்ணுதலோடு
இடமேற 2வெடுத்தவ நேயிவனைத்
3திடமேயுல கிற்பல தேவரொடும்
வடமேரு வெடுக்க வளர்த்தனனூல்.

(இ - ள்.) காடுகளைக்கொண்ட கயிலைக்கிரியைச் சிவபிரானுடனே (நின்ற) இடத்தினின்று அடியோடுபேர்த்துஎடுத்தவனை இராவணனே, உலகிற்பலதேவர்களுடனே வடமேருவைப் பேர்த்தெடுக்கவேண்டுமென்ற கருதி அதற்குஏற்பத் திடமாக இவனைவளர்த்தான்; (எ - று.)

ஒருதேவனைக்கொண்ட கயிலையை யெடுத்த இராவணன் பல தேவர்களைக்கொண்ட வடமேருவைப் பேர்த்தெடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இவ்வதிகாயனை வளர்த்தானென்று அதிகாயனுடைய பேராற்றலை விளக்கிய படி. 1-ம்:—1கடமே. 2எடுத்தனமின்று, எடுத்தனனென்று. 3திடமேல். ()

19. 1மாலாரொடு மந்தர மாசுணமும்
2மேலாகிய தேவரும் வேண்டு3மெனது
ஆலாலமு மாரமிழ் தும்மமைபக்
காலானெடு வேலை 4கலக்கிடுமால்.

(இ-ள்.) (இவன்),—திருமாலும் மந்தரமலையும் வாகியென்னும் பெரும் பாம்பும் மேலாகிய தேவரும் (கடைவதற்குத்தூணியாகஉதவ)வேண்டுமென்றும், ஆலாலமும் அரிய அமுதமும் தோன்ற (த்தன்) காலினாலேயே பெரிய பாற்கடலைக் கலக்கலல்லான்; (எ - று.)—1 - ம்:—1மாலாரொடு. 2மேலாபின. 3எனது, என. 4கலக்கினனூல். (என்கு.)

கூ. ஊழிக்கு ¹முயர்ந்தொரு ²நானொருவரப்
பாழித்திசை ³நின்று சுமந்தபனைச்
சூழிக்⁴கரி தள்ளுத றேள்வலியோ
ஆழிக்கிரி தள்ளுமொ ரங்கையினல்.

(இ - ள்.) பிரளயகாலத்திலும் (அழியாமல்) மேம்பட்டிருந்து ஒருநாளும்
நீங்காமல் வலியுதிசைகளிலேநின்று சுமந்தனவும் பருத்தனவும் முகபடாத்தை
யணிந்தனவுமான யானையை, சக்கரவாளமலையைத்தள்ளவல்ல அழகியஒப்பற்
றகையினல் (வென்று) தள்ளுதல் தோள்வலியாகுமோ? (எ-று.) -- இவ்வதிகாயன்
சக்கரவாளமலையைத் தன்னுடைய தோள்வலியாற் பேர்த்துத்தள்ளிவிட்டா
னாதலால், இவனுடைய தோள்வலிக்குமுன்னே திக்கணங்களை அவைகள்உள்ள
விடத்தினின்று தள்ளிய இராவணனது தோள்வலி பாராட்டற்குரியதோ?
என்றவாறு: இராவணனைக்காட்டிலும் வலிமைவிஞ்சியவனென்றபடி. பி-யி:--
1 உயர்ந்து. 2 நானொடும்வாழ், நானொருவன். 3 நின்று. 4 கிரி. (கஎகக)

கூ. காலங்கள் கணக்கில் கண்ணிமையா
ஆலகொண் ¹மிடற்றவ ருரழல்வாய்
வேலக்²கெறி யக்கொடு விட்டது³நீ
⁴குலங்கொ லெனப்பகர் சொல்லுடையான்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாதகாலம் (சென்றாலும்) கண்ணிமைத்தலில்லாத
விஷகண்டனான சிவபிரான் நிரம்பிய அழல்வாய்த் குலத்தை (ப்போர்நோர்த்து)
அப்போது (இவன்மீது) எறிய, (அதுதன்னைக் கையிற் பற்றிக்கொண்டு (அப்
பரமனெதிரேபோய்) நீ விட்டது (இச்) குலமேயோ? என்று பகர்கின்ற
சொல்லையுடையவன், (இவ்வதிகாயன்); (எ - று.) -- பி - யி:--1 மிடற்றவர்,
மிடற்றிவன். 2 ஒழிய, இறிய. 3 நீன். 4 குலங்கொள், குலங்கள். (கஎகக)

கூ. பகையாடிய வானவர் பல்¹வகையூர்
புகையாடிப நாள்புனை ²வாகையினுன்
மிகையாருபி ருண்ணென விசியவெந்
தகையாழி ³தலகந்த தனுத்தொழிலான்

(இ - ள்.) (அன்றியும் இவன், தன்னோடு) பகைமைபாராட்டிய வானவ
ரின் பலபகுப்புக்களைபுடைய ஊரைச் சுட்டெரிக்கத்தொடங்கியகாலத்தில்,
(இவனைவெல்லக்கருதி, வெற்றிக்கு அறிகுறியாக) வாகைமலைபுனைத்த திரு
மால் 'இவனது குற்றமுள்ள நிறைந்த இனிஉயிரை உண்பாய்' என்று
சொல்லியெறிந்த கொடுத்தன்மையுள்ள சக்கரத்தைத் தடுத்த விற்றொழிலை
புடையவன்; (எ - று.) -- பி - யி:--1 பகை. 2 மாலையினுன். 3 ததைத்த. (கஎகக)

கூ. உயிரொப்புறு பல்படை ¹யுள்ளவெலாஞ்
செயி²ரொப்புறு மிந்திரர் சிந்தியநாள்
அயிரொப்பன றுண்டுகள் செய்தவர்தம்
வயிரப்படை ³தள்ளிய வாளியினுன்.

(இ - ள்.) உயிர்பொருத்துதலுள்ள பல்வகைப்பட்ட படையாகவுள்ள
எல்லாவற்றையும் சினம்பொருத்துதலையுடைய தேவர்கள் (தன்மீது) சிந்த

காலத்தில், (அவற்றை, இவன்), -- மணலுக்கு ஒப்பான நண்ணிய பொடிகளாக் கி அத்தேவர்களின் உறுதியான ஆயுதங்களையும் பயனிலவாகப் போக்கிய அம்புகளை யுடையவன்; (எ - று.) -- உயிரொப்புறு படையெனவே, தம்முடைய தொழிலாகிய பகையழித்தலைத் தவறாது செய்யவல்ல படையென்பது, பெறப்படும். இனி, ஒப்புறு என்பதனை ஒப்புறு என்பதன் விகாரமெனக் கொண்டு, உயிர் ஒப்புறு - பகைவருயிரை யொழிக்கவல்ல எனினுமாம். இத்திரர் தேவராதலை "இத்திரர்தொழுமடி" இத்திரரமிழ்தம் முதலியவற்றாலறிக. பி - ம்: -- 1 உன்சது. 2 ஒப்புறு. 3 சிந்திய. (கஎகக)

௬௩. கற்றான்மறை நூலொடு கண்ணுதல்¹ பான்
முறறாதன தேவர் முரட்படை² தாம்
மற்றாரும் வழங்க³ வலா⁴ ரிலவும்
பெற்றானெடி தாண்மை பிறந்துடையான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் இவன்), -- (தநர்வேத) ரகசியத்தை (அதற்கு உரிய) சாஸ்திரங்களுடனே சிவபெருமானிடத்திற் கற்றான்; (அங்கனம் கற்கும் போது) தேவர்கள் பழகாதனவும் பிரயோகிக்கத்தெரிந்தவர் மற்றவரும் இல்லாதனவுமான வலிமையுடையபடைகளைப் பெற்றான்: (அதனாலும்), மிக்கஆண்மை தோன்றப் பெற்றுள்ளான்; (எ - று.) -- தாம் - அசை. பி - ம்: -- 1 மால். 2 தான். 3 வல்லார். 4 இயல்பும். (கஎச௦)

௬௩. அறனல்லது¹ வல்லது² மாறறியான்
மறனல்லது³ பல்பணி⁴ மற்றணியான்
திறனல்லதொ ராருயி ருஞ்சிதையான்
5 உறனல்லது பேரிசை⁶ யென்⁷ றுணர்வான்.

(இ - ள்.) (இவன்), -- அறனல்லாதது அன்றி வேறென்று அறியான்; வீரமல்லது மாறான பலதொழிலையும் மேற்கொள்ளான்: வலிமையற்றதாகிய பொருத்தியவிராணியொன்றையும் அழிக்கமாட்டான்; பெரும்புகழைப்பெறுதலையே நல்லதென்று உணர்வான்; (எ - று.) -- இரண்டாமடி, வீரத்தையே ஆபரணமாகப் பூண்டவன் அதிகாயன் என்ற பொருளைத்தரும். பேரிசை உறல் நல்லது என்று மாறாக. பி - ம்: -- 1 நல்லது. 2 மற்று. 3 பல்வணி. 4 மற்றணியான், மாறறியான், மாற்றறியான், மாறணியான். 5 உறனல்லது, உற நல்லது. 6 ஒன்று. 7 உடையான், உணரான். (கஎசக)

௬௬. காயத்துயி ரேவிடு காலையினும்
மாயத்தவர் கூடி¹ மலைந்திடினும்
2 தேயத்தவர் செய்குதல் செய்திடினும்
3 மாயத்தொழில் செய்ய⁴ மகித்திலனால்.

(இ - ள்.) (இவ்வதிகாயன்), -- (போரில்) உடலிலுள்ள உயிரைவிடவேண்டியகாலம் வந்தாலும் [சங்கடமான நிலை நேர்த்தாலும்], வஞ்சனைபுள்ளவர்கூடி (சுத்தன்கூடி) பொருதாலும், தேயத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் கிரித்திரி மச்செயலை (சுத்தன் திறத்து) ச்செய்தாலும், மாயத்தொழிலைச் செய்யக் கருத

மாட்டான்; (எ - று.)—இவ்வதிகாயனை மாயமுணர்ந்தவனென்று முதலூல் கூறும். இதுவரையில் அதிகாயனுடைய திறமையைக்கூறிய விபிஷணன் மேல்பத்துச்செய்யுள்களால் அவனுடையபூரி வசிரித்ததைக் கூறுவன். பி-ம்:—1மலைத்திடினும். 2சேயத்தவர் செய்குதல், தேயத்தவர் செய்தது, தேயத்தவர்செய்யல, தேயத்தாரசெய்துதல். 3மாயத்திறல். 4மதிக்கிலனல். (கஎசஉ)

சுஎ. 1மதுகைடவ ரென்பவர் வானவர்தம்
புகைகொடு 2கட்டவர் பண்டொருநாள்
3அதிகைதவ ராழி யனந்தினையும்
4விதிகைம்மிக முட்டிய 5வெம்மையினர்.

(இ-ள்.) பெருங் கபடமுடையவரான மது கைடபன் என்ற (இரு)தான வர்கள்,—வானவருடைய ஊரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு (அவர்களைக்) களைத் தெறித்தவராய், முன்னொருகாலத்தில் விதியானது தூண்ட, பாற்கடலினுள்ள அழிவற்றகடவுளாகிய திருமாலையும் எதிர்த்த கொடுமையையுடைய வராயினர்; (எ-று.)—அதிகைதவர்-மிக்ககபடமுள்ளவர்: வடசொல். பி-ம்:—1மதுகையிடவாரென, மதுகையிடரென்றுள். 2தொட்டவர். 3அது கைதவர். 4விதிகைமிக. 5வேட்கையினர், வெம்மையினர். (கஎசஉ)

சுஅ. நீராழி யிழிந்து நெடுந்தகையைத்
தாராயம ரென்றனர் 1தாமொருநாள்
ஆராழிய வண்ணலு மஃ2திசையா
3வாராவமர் செய்கென 4வந்தனனல்.

(இ - ள்.) அவர்கள், பாற்கடலிலே யிறங்கி ஒருநாள் பெருங்குணமுள்ள திருமாலேகோக்கி, 'அமர் தருவாய்' என்று கூறினர்: அரிய சக்கரப்படையை யுடைய பெருமையிற்சிறந்த திருமாலும், அதற்கு உடன்பட்டு (இதுவரையில்) நிகழ்த்திராத அமரைச் செய்க' என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தான்; (எ - று.) பி - ம்:—1தான். 2இசைய. 3வாராயமர். 4வந்தனரால். (கஎசச)

சுசு. 1வல்லாரூரு வாயிர மாய்வரினும்
2நல்லார்முறை 3வீசி நகுத்4திறலார்
மல்லா விளகாது 5மலைத்தனன்மால்
அல்லாயிர மாயிர 6மஃகினவால்.

(இ-ள்.) வல்லமைபுடையவர் ஆயிரம்_ருக்கொண்டு வந்தாலும் (அவரை) நன்மைபுகுந்த போர்முறையால் வீசிச் சிரிக்குத்திறமையுள்ளவரான அந்த மதுகைடபருடனே, திருமால், பின்வாங்காது மல்லபுத்தத்தாற் போற்புரிந்தான்; (அங்கனம் போர் புரிகையில்) பல்லாயிரக்கணக்கான நாட்கள் கழிந்தன; (எ-று.)—பி - ம்:—1வல்லார்கரமாயிரமாய், எல்லார் படையாயிரமே, எல்லார்கரமாயிரமே. 2நல்லான். 3வீசி. 4தொழிலார். 5மலைத்தனன்மாறு, மலைத்தனர் மற்று, மலைத்தனராண்டு. 6ஆகினவால், அஃகினனல். அஃகினரால். (கஎசடு)

எஃ. 1தன்போல்பவ 2ராரு மிலாததனிப்
பொன்போலொளிர் மேனிய னைப்புக்கழைய

4என்போல்பவர் சொல்லுவ 5தெண்ணுடையார்
6உன்போல்பவ ரியாருள ரென்றுரையா.

(இ - ள்.) தண்ணீர்ப்போல்பவர் யாவரையும் பெற்றிராத தனிப்பட்ட பொன்போல் அருமையாகியொளிர் கின்ற திருமேனியையுடைய அந்தத்திரு மாலைப்பார்த்து, (மதுகைடபர்கள், தனித்தனியே) 'புகழோய்! என்போல்பவர் சொல்லுதற்குஉரியது (யாதெனில்?—)மதித்தற்குஉரியவலமையையுடைய வரில் உன்போல்பவர் யாவருளர்?' என்றுகூறி,—(எ - று.)—இச்செய்யுளி லுள்ள 'உரையா' என்றசொல், மேல் எஉ-ஆக்கவியிலுள்ள 'சொல்லுதலும்' என் றதனோடு இயையும். பி-ம்:—1தம். 2தானலதாருமிலார், தானுமிலாததனிப், தாமுமிலாததனிப். 3புகழா. 4என்போல்பவபோலுவ, என்போர்பலசொல் லுவ. 5என். 6உன்போலியரார். (கஎசக)

எக. ஒருவோ முலகேகைழமு முண்!டுமிழ்வோம்
இருவோமொடு நீதனி பித்தனநாட்
2பொருவோமொடு நேர்பொரு தாய்புகழோய்
தருவோநின் 3மனத்தது 4தநதனமால்.

(இ - ள்.) (நாக்கள்) ஒருத்தராகவே ஏழுலகங்களையும் உண்டுஉமிழ்த் தக்கவல்லமையுடையோம்:(அப்படித்தனித்தனித் திறமைவாய்ந்த)போர்செய் கின்றவரான எங்கள் இருவரோடும் நீ தனியாக இத்தனைநான் நேரேரின்று (பின்வாங்காமற்)போர்புரிந்தாய்புகழோய்! நின்மனத்தினால்வேண்டுவதாகிய வரத்தைத் தருவோம்: தந்தேவிட்டோம்; (எ-று.)—'தருவோம்' என்றபின்பு 'தந்தனம்' என்றுகூறியது-தாம் விரைவில் தவறாதுகொடுப்போமென்றுவற் புறுத்துதற்கு:காலவமுலமைதி. பி-ம்:—1உமிழ்வோய். 2பொருவோமெனவே, பொருவேமொடுநீ. 3மனத்தன. 4தானெனலும். (கஎசஎ)

எஉ. ஒல்லும்படி 1நல்ல துணக்குதவச்
சொல்லும்படி யென்றவர் 2சொல்லுதலும்
வெல்லும்படி தும்மை 3விளம்புகெணக்
4கொல்லும்படி யாலரி கூறுதலும்.

(இ - ள்.) (நீ வரமாக எங்களிடத்துச்) சொல்லும்வீதம், உணக்கு கல் லது நேரும்படி (நாக்கள்) உதவும்பொருட்டே [நீ உணக்கு கன்மைநேருமாறு வரக்கேட்டாற்கொடுப்போம் என்றபடி] என்று அவர் சொல்லுதலும்,—உக் களைவெல்லும்படி(நீக்கள்)சொல்லுக [வரந்தருக] என்று(அவர்களைக்)கொல் லும்படியாகத் திருமால் சொன்னவுடனே,—(எ-று.)—'கல்குதலும்' என அடு த்தகவியோடு தொடரும். பி-ம்:—1 கல்ல. 2சோறலுமே. 3விளம்புமென. 4கொல் லும்படியும். (கஎசஅ)

எஃ. இடையிற்படு கிற்கிலம் யாமொருநின்
துடையிற்படு கிற்று மெனத்துணியா
1அடையச்செய கிற்றிய தானையென
2நடையிற்படு நீதியர் 3கல்குதலும்.

(இ - ன்.) 'சாக்கள் ஒப்பற்ற உனது தொடையிலே இறக்கவல்லோம்: வேறிடத்திற்சாகமாட்டோம்' என்று சொல்லித் (தம்முயிரைவிடத்) துணிந்து, 'உன்துடைக்குள்ளே எங்களை' அடையும்படி செய்யவல்லவனாவாய்: அதுவே (கீ செய்யவேண்டிய எங்களுடைய) கட்டளை' என்று ஒழுக்கந்தவறாமல் நடக்கின்ற முறையினை யுடையரான அம்மதுகைடபர்கள் கூறுதலும், - (எ - று.) - 'இடத்தொடையை விட்டான்' என அடுத்த கவியில் முடியும். பி - ப்: - 1 அடையிற்படகிற்றி, அடையப்படுகிற்றி, அடையப்படர்கிற்றி. 2 டையிற்பொலி, டையிற்பொலம், டையிற்பட. 3 கல்கினரால். (கஎசக)

எசு. விட்டா¹ னுல்கி யாவையு மேலொடுகிழ்
எட்டா வொருவன்ற னிடத்² துடையை
ஒட்டா தவ³ ரொன்றின⁴ நூழ்வலியாற்
பட்டாரிது பட்டது பண்டொருநாள்.

(இ - ன்.) (மேனுவாக்காயங்கட்கு) எட்டாத ஒப்பற்ற அத்திருமால், மேலொடுகிழுள்ள எல்லாவுலகங்களையும் (பொருத்த செடுகச்செல்லுமாறு) தனது இடத்தொடையை விட்டான்; பகைவராகிய மதுகைடபர்கள் ஊழின்வலியால் ஒருப்பட்டவராய் (அத்தொடையில்) அகப்பட்டிக்கொண்டார்; இதுமுன்னொரு காலத்தில் நிகழ்ந்தது; (எ - று.) - பி - ப்: - 1 உலகேதையும். 2 தொடையில், தொடையால். 3 ஏறினர். 4 ஊழ்வினையில். (கஎடு)

எடு. தனிநாயகன் வன்கதை தன்கைகொளா
நனிசாட விழுந்தனர் நாளுவாப்
1 பனியாமது 2 மேதை படப்படர்மே
நினியானது பூவுலகெங்கணுமே.

(இ - ன்.) ஒப்பற்றதலைவனாகிய திருமால், வலியுடைய தந்தைத் தன்கையிற்கொண்டு கண்குமோத, (அத்தமதுகைடபர்கள்), (தமது) வாழ்நாளன்ற இறந்தொழிந்தனர்; இந்தப் பரவிய பூமிமுழுதும், அஞ்சாதவென்பது சிந்தித்தும் இல்லாத அத்தமது வென்பவனுடைய மேதசானது பட்டதனால், மேதினியென்ற பேருடையதாயிற்று; (எ - று.)

இந்த மதுவினது மேதசானது உலகு எங்கும் பட்டதனால் தான், இந்தப் பூமிக்கு மேதகீ என்று பெயராயிற் றென்றவாறு. இச்செய்யுள் சில பிரதியில்லை. பனியா-ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். பி - ப்: - 1 பனியாமது. 2 மேதையினிற்பட. (கஎடுக)

எசு. 1 விதியாவி வுகந்தனின் மெய்² வலியான்
மதுவானவ னெம்முன் மடிந்தனனாற்
3 கதிர் தானிகர் கைடவ னிக்கதிர்வேல்
அதிகாய⁴ னிதாக வறைந்தனனாற்.

(இ - ன்.) இந்த உலகத்தில் மெய்யாகிய வலிமை படைத்துள்ள மது என்பவனான எமது தமையன் [கும்பகர்ணன்] விதியால் மாண்டான்: ஓரியினையே நிகர்த்த கைடப்பெனச் செய்கிறார். இந்த ஓரியினையே வேற்படும்

தாங்கிய அதிகாயனுவன்; இவ்வுண்மையை மனத்திற்பமொறு கூறினேன்; (எ - று.) 1| - பீ:—1வீதியாலுலகந்தனில், வீதியானிவுகந்தனின். 2வலி சால். 3கதமேநிகர், கதிகானிவர், கதிகாணிமிர். 4அதாக வலிந்தனனால், இதாக வலிந்தனனால், எழுமுனைந்தனனால். (கஎடு2)

எஎ.—இவ்வாறு விபீஷணன் சொல்ல, ஸ்ரீராமன் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றான் யாவன னுகக்களையான்
1நன்றாகுக் வென்றொரு நாயகனு
மின்றா²னுமிழ் வெண்ணகை வேறுசெயா
மின்றானிது³கூற நிகழ்த்தினனால்.

(இ-ள்.) அந்த இராவணனுக்குத் தம்பியாகிய விபீஷணன் என்று கூறினான்; நன்றாகுக் என்று சொல்லி ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானும், மின்னல்போலும் நிறத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற வெண்ணிறமான சிரிப்பை வேறுகச்செய்துநின்று இதனைக் கூறத்தொடங்கினான்: (எ-று.)—இராமன் கூறவதை மேல் ஒன்பது கவிசுனிற் காண்க.

இது என்றது - இலக்குமணனது பராக்கிரமத்தை. நன்றாகுக் என்றது, சொல்லியதையெல்லாம் நன்குணர்ந்தே நென்று அங்கீகரித்த படியாம். இராமபிரான் வெண்ணகை புரிந்தது-இலட்சுமணனது ஆற்றலுக்கு முன்னே அதிகாயனது திறமை செல்லாது என்று தான் துணிந்துள்ளமையைக் குறிப்பிக்கும். பீ-ம்:—1நன்றாகுவிதென்றொரு. 2நிமிர். 3கூறி. (கஎடு2)

எஎ.—நான்து கவிகள் - இலக்குமணனுடைய பராக்கிரமத்தை

. ஸ்ரீராமன் கூறுவதைத் தேர்விக்கும்.

எண்ணியிற் கோடி யிராவணரும்
விண்ணாடரும் வேறு¹ல கத்தெவரும்
நண்ணுவொரு மூவரு நண்ணிடினும்
கண்ணா²விவன் விற்பொழில் காணுதியால்.

ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எண்ணியிற் கோடியிராவணர்களும், விண்ணாட்டவரும், வேறுலகத்திலுள்ளவரும், கிட்டெற்கு அரிய மும்மூர்த்திகளும் பொருந்தினாலும் [எதிர்த்து நின்றாலும்], (அவர்களை யெல்லாம் எதிர்க்கின்ற) இந்த இலட்சுமணனது விற்பொழில்க் கண்ணாற் காண்பாய்; (எ - று.)—பீ-ம்:—1உலகத்தவரும். 2அவன். (கஎடு3)

எஃ. வானென்பதென் லவயக மென்பதென்மால்
தானென்பதென் வேறு தனிச்¹சிலையோர்
யானென்பதெ னீசனென²வானவர்தன்
கோனென்பதெ னெம்பி³கொதித்திடுமேல்.

(இ - ள்.) எந்தம்பி கோயிப்பானால்,—(அப்போது), வானத்தவர் என்று சொல்வதுதான் என்? லவயகத்தவரென்பதுஎன்ன? திருமால் என்பதுதான்என்ன? வேறான தனிப்பட்ட பில்லானிகள் (என்பதென்ன?)

யான் என்பது தான் என்ன? சிவபெருமானென்பது என்ன? இஃமையொர் தலைவனான இந்நிரனென்பது என்ன? (எ - று.)

இந்த இலக்குமணனுடைய கோபத்திற்குமுன் ஒருவரையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டவதில்லை; இவன் சினத்திருக்கும்போது எவராலும் இவன் முன்னே நிற்கமுடியாது என்றவாறு. சினந்தால் என்னிலும் விஞ்சியவனென்பான் 'யானென்பதென்' என்றான். பி-ம்:—1 சிலையோன். 2 இன்றிமை யோர். 3 கொதித்திடிலே, கொதித்திடமால். (கஎடுக)

௨௦. செய்வப்படை யுஞ்சின முந்திறனும்
2மையர். ரொழி மாதவ மற்றுமெலாம்
எய்தற்குள வோவிய னிச்சிலையிற்
கைவைப்பள வேயிறல் காணுதியால்.

(இ-ள்.) செய்வத்தன்மையுள்ள படைக்கலங்களும் கோபமும் வல்லமையும் குற்றம் அற்றொழிந்த பெருந்தவமும் மற்றுமுள்ளனவெல்லாமும் (இவன் முன்னே) வந்து சேர்தற்கு உரியனவோ? இவ்விலக்குமணன் இச்சிலையிலே கைவைக்கும் அளவில் (அவை) முறித்தொழிதலைக் காண்பாய்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 திறனுஞ் சினமும். 2 மையுற்றெழுமாயமும், மையற்றொழில்மாதவம். 3 இது. இப்பாடலின் பின் "கரைக்கொடு" (௨௩) என்றபாடல் சில பிரதியில் உள்ளது. (கஎடுக)

௨௧. என்றேவியை வஞ்சனை செய்தெழுவான்
அன்றேமுடி வானிவ னன்னவளசொற்
குன்றேனென 1வேகிய கொள்கையினால்
நன்றானுள 2னாகி நெடுந்தகையாய்.

(இ - ள்.) மிக்க பெருமைக்குணமுள்ள விபீஷண! என் தேவியை வஞ்சனைசெய்து எடுத்துச்சென்றவனாகிய இராவணன் அன்றைக்கே முடிந்திருப்பான்; இவ்விலக்குமணன் 'அவளுடைய [சீதை யின்] சொல்லு மீதேன்' என்று (தான் பாதுகாத்திருந்த இடத்தை விட்டிட்டு நான் உள்ள இடத்தைக்கு) வந்தசெயலால் (அவ்விராவணன் இது வரையில்) உயிருள்ளவனாய் நின்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 எய்திய. 2 ஆய நெடுந்தகையான். (கஎடுஎ)

௨௨.—இது முதல் ஐந்துகவிகள் - நீயும் உடன் சென்று இலட்சுமணன் அதிகாயன் சீரத்தைக் கொய்து தாள்வதனைக்காணென்று சொல்லி விபீஷணனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பியதைத் தெரிவிக்கும்.

௨௨. ஏகாயுட னீயு 1மெதிர்த்துளானு
2மாகாய னெடுத்தலை வாளியொடும்
ஆகாய மளந்து விழுந்ததனைக்
3காகாதிக 4ணுங்குதல் காணுதியால்.

(இ - ள்.) நீயும் இவனுடனே செல்வாய்: (இவனுடனே) எதிர்த்துள்ளவனாகிய அதிகாயனுடைய பெரியதலை (எய்யப்பட்ட) அம்புடனே வானத்தை யளந்து (பூமியில்) விழுந்ததைக் காசும் முதலிய பறவைகள் குத்தியுண்பதனைக் காண்பாய்; (எ - று.)

விழுதல் நங்குவதற்கு முன்னிகழ்வதாதலால், 'விழுந்தனை' என இறந்த காலத்தாற் கூறியது. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "ஒன்றாயிரவெள்ளம்" (அடு) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. அதிகாயனை, 'மாகாயன்' என்றார். பி-ம்:— 1. எதிர்ந்துளவன். 2. மாகாயனெடுர். 3. காகாதிய. 4. நங்குவ. (கஎடுஅ)

அ. நீரைக்கொடு நீரெதிர் 1 நிற்கொணுமே
2 திரக்கொடி யாரொடு தேவர்³பொரும்
போரைக்கொடு வந்து புருந்தது⁴நாம்
ஆரைக்கொடு⁵வந்த⁶தறிந்திலையோ.

(இ-ள்.) நீரைத்துணையாகக்கொண்டு நீருக்கு எதிராக நிற்கமுடியுமோ? மிக்கொடியரான அரக்கருடன் தேவர்பொருட்டுப் பெரும்போரைமேற்கொண்டுவந்து நாம் புருந்தது ஆரைத்துணையாகக்கொண்டுவந்து? அதனை (நீ) யறிந்ததில்லையோ? (எ - று.)

நீரையெதிர்க்கவேணுமானால் அதனைவற்றவடிப்பதற்குஉரிய உபாயத்தை யல்லவா கைப்பற்றவேண்டும்; அதைவிட்டு அநீரோடு வேறொருநீர்ப்பகுதியை முட்டவிட்டால் முடியுமோ? அதுபோலவே, இந்த அரக்கரை வற்றச்செய்வதற்கு இலட்சுமணனாகிய என் தம்பிபோன்றவரா லன்றி, மற்றைச்சாமானியமானவரால் முடியுமோ? முடியாதென்றபடி. இவ்விஷயத்தைநீயறியவில்லை போற் காண்கின்றதென்றான் இராமனென்க. இனி, இச்செய்யுட்டுக்கு ஒருநீருடன் மற்றொருநீர் எதிர்த்துக் கூடாமல் நிற்குமோ? அதுபோலத்தருமத்துடன் தருமச்சேரும். இத்தப்பெருத்துஷ்டருடன் நாம் தேவர்கட்காகப் போர்புரிய வந்தது அத்தத்தருமத்தைத் துணைபற்றியேயல்லாமல் வேறொருதவியினு லன்று என்று கருத்து விரித்தாருமுளர். பி-ம்:—1. நிற்கினுமே, நிற்கொணுமேற். 2. வீரைக். 3. வெருஉம். 4. நான். 5. யது, நீயும். 6. அயர்ந்தனையோ. (கஎடுக)

அ. சிவனல்ல நெனிற்றிரு விற்பெருமான்
அவனல்ல நெனிற்புனி தந்தருளுந்
தவனல்ல நெனிற்றனி யேவனியோன்
இவனல்ல நெனிற்றிற் றியாருளரோ.

(இ - ள்.) (அவ்வதிகாயனைவெல்வதற்கு உரியவன்), சிவன்: அவனல்லா விட்டால், திருவுக்குத்தலைவனாகிய திருமால்; அவனல்லாவிட்டால், பூமியைப் படைத்தவனான தவமுடைய பிரமதேவன்: அவனல்லாவிட்டால் தனியே வலி யுள்ளவனான இந்த இலட்சுமணன்: (இவனும்தான்) அல்லாவிட்டால் பிறர் எவர் தாம் உள்ளர்? (எ-று.)—பி-ம்:—1. யாருளரோ. (கஎசு0)

அடு. ஒன்றாயிர வெள்ள மொருங்¹குளவாம்
2 வன்றூணையர் வந்து³வனைந்தவெலாந்
கொன்றானிவ னல்லது⁴கொண்டுளே
நின்றார்பிற⁵ரின்மை நினைந்தி⁶யோ.

(இ - ள்.) ஓராயிரவெள்ளமாக ஒருங்கேயுள்ளவாகிய வலியசேனைவீரர் களாய்க்கும்பகர்ணனுடனேவந்து வனைந்த எல்லாரையும் கொன்றவன் இவ னேயல்லாமல் (எதிர்த்து) இவனுக்குத் துணையாக நின்றவர் பிறரில்லாமையான

கிணத்தில்லாய் போலும்; (எ - று.)—பி - ம்:—1உளதாம். 2விண்ணையின், வண்ணைகள். 3மலைந்த. 4கொன்றுடனே. 5உண்மைநினைத்தனையோ. (கஎகக)

அசு. கொல்வானு மிவன்¹கொடி யோரையெலாம்
 வெல்வானு மிவன்²எடல் விண்டுவென
 ஒல்வானு மிவன்னுட னேயொருநீ
 செல்வாயென வேவுதல் செய்தனனூல்.

(இ - ள்.) கொடியாரையெல்லாம் கொல்லப்போகின்றவனும் இவனே; (அங்கனம் கொண்டு)வெற்றியையடையப்போகின்றவனும் இவனே; வலிமை பொருத்திய விட்டுணுபோல எதிர்த்துப்பொருபவனும் இவனே; (ஆகையால்), ஒப்பற்றீ விரைவாகச் செல்வாய் என்று (அத்தவிப்பினைனை ஸ்ரீராமன்) ஏவினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1கொடியோனை. 2முதல். (கஎகஉ)

அஎ.—இராமபிரான வணங்கிவிட்டு இலட்சுமணன்
 போர்புயிக் கேல்லுதல்.

அக்காலையி ல்க்ருவ னுரியனை
 முக்காலும் வலங்கொடு முதுணர்வின்
 1மிக்கானடல் வீடணன் மெய்தொடரப்
 புக்கானவன் வந்து புருத்தகாம்.

(இ - ள்.) அப்போது இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமபிரான மும்முறையாக வலம்வந்து பெருணர்வுமிக்கவனாய் வலிமைபொருத்திய விடணன் தன்னுடன்தொடர, அவ்வதிகாயன் புக்கானத்திலே போய்ப் புருத்தான்; (எ - று.)

பெருமாளுக்குத் தாம் சேஷமாயிருப்பதையும், பெருமாள்நியமனமே தமக்கு உத்தராகமென்பதையும், தம்முடையபாரத்திரியசொருபத்தையும் பிரகாசப்படுத்தப் பெரியபெருமானாகிய தமதுஆசாரியரை வாசிக்காயிக் மாக வரிகமாகிய மூன்றுபிரகாரத்தாலும் தண்டஞ்சமர்ப்பித்தார் இளையபெருமாளென்று முன்னிரண்டடிகளுக்குக் கருத்து விரித்துரைப்பார். பி - ம்:—1மிக்கான்மதி, மிக்கானெடு. (கஎகஉ)

அஅ.—இருநேனையும் கைகலந்தல்.

சேனைக்கடல் சென்றது 1தென்கடல்மேல்
 ஏனைக்கடல் வந்த 2தெழுந்ததென
 ஆனைக்கடல் தேர்ப்பரி யாள்மிடையுந்
 தானைக்கட லோடு தலைப்படலும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தென்கடலின்மீது ஏனைக்கடல் வந்து போர்க்குஎழுந்ததென்னும்படி, (இலட்சுமணனுடன்) சென்றதாகிய (வானர)சேனைக்கடல், ஆனைத் தொகுதியும் தேர்ப்பரி ஆட்கள்இவை நிறைந்த (இராக்ருத) சேனைக்கடலோடு (போர்க்கு) யத்தனித்தலும்,—(எ - று.)—‘விரித்தனளி விசம்பையுங்கடத்தது’ என அடுத்த கவியோடு முடியும். பி - ம்:—1தினன், 2எழுந்த. (கஎகச)

வேறு.

அசு.—அப்போது விசும்பில் தூளிபரத்தல்.

பசும்படு குருதியிற் பண்டு சேறுபட்டு

¹அசும்புற வருகிய வுலக ²மார்த்தெழுக

குசும்பையி ³னறுமலர்ச் சுண்ணக் குப்பையின்

விசும்பையுங் ⁴கடந்தது விரிந்த தூளியே.

(இ - ன்.) பச்சையிரத்தத்தினால் கீர்க்கசிவுபொருந்தியதனால் முன்பு சேறுபட்டுக்குழைந்த இரண்களத்தில் (இப்போதுசேனைகள்) ஆரவாரித்துக் கொண்டு எழுதலால் விரிந்ததுளி,—குசும்பையென்றநறுமலரின் சுண்ணத் தொகுதிபோலவானத்தையும் கடந்தது; (எ - று.)—உலகம் - இங்குரண்களம். பி - டி:—¹அசும்பற. ²ஆர்ப்பெழுக. ³துறு. ⁴கடந்தன. (கஎசுடு)

கூடு.—பலவகையோசை.

தாமிடிக் தெழும்பீண முழக்குஞ் சங்கினம்

ஆமிடிக் குமுறலு மார்ப்பி னேதையும்

ஏமுடைக் கொடுஞ்சிலை ¹யிடிப்பு மஞ்சித்தம்

வாய்²மடித் தொடுங்கின மகரவேலையே.

(இ-ன்.) தாம் அடிக்கப்பட்டு (எங்கும்)பரவுகின்ற பறைகளினொலியும், சங்கினத்தினின்று தோன்றுகின்ற இடிக்குமுறலும், (வீரர்கள்) ஆரவாரித்தலாலானஒசையும்,எமமாக [பாதுகாவலாக]க் கொள்கின்றகொடிய வில்லின் (நாணியைத் தெறித்தலாற் றேன்றுகின்ற) இடிப்பும் (ஆகியஇவற்றிற்கு) அஞ்சி, மகரங்களைக்கொண்ட கடல், தம்வாயைமடித்துக்கொண்டு ஓடுகின; (எ - று.)—அப்போர்க்களத்தில்தோன்றிய ஒசைகள் கடலினொலியினு மிக் கிருந்தனஎன்க: தொடர்புயர்வுநவீந்தியணி. பி - ம்:—¹இடிபுமஞ்சித்தம், இடிக்குமெஞ்சித்தன், ஏறியுமஞ்சித்தன். ²மடுத்து. (கஎசுக)

கூசு.—இனி அரக்கீரவானாரீகித்துக் கைகலந்துடர்த்தப்போர்
பத்துகீகவிகளிற் கூறப்படும்.

உலைதொறும் குருநிரீ ரருவி ¹யொத்துக

இலைதுறு மரமெனக் கொடிக ²ளிற்றுக்க

மலைதொறும் ³பாய்ந்தென ⁴மான யானையின்

தலைதொறும் ⁵பாய்ந்தன குறங்கு தானியே.

(இ - ன்.) (அப்போது அரக்கர்கள்) அழியும்போதெல்லாம் (அவர்களுடலினின்று) இரத்தகீர் அருவீரையொத்து வெளிப்படுகையில், இலை நெருங்கிய மரம்போலத் (தோன்றுதற்குக்காரணமான துவசங்கள் (தண்டத்தினின்று) அற்றவிழுந்துகொண்டிருக்க, குறங்குகள் மலைதொறும் பாய்ந்தார்போலச் சினக்கொண்ட யானைகளின்தலைத்து தாவிப்பாய்ந்தன; (எ - று.)

இங்கு அரக்கர்களென்றது-அதிகாயனுடைய யானைச்சேனையிற் பாகராயிருந்தவர்களைக் காட்டும். காட்டவே, யானைமீதிருந்த பாகர் அழியுத்தோறும் இரத்தத்தைக் கக்கியது - யானைமீதிருந்துபெருகுவது மலையிலிருந்துசென்ற

வருவீர்பெருகுவதுபோலவும், யானைகளின்மீது பிடிக்கப்பட்டிருந்த கொடிச் சிலைகள் தண்டத்தினின்று இற்றுவிழ்ந்தது-மலைமீதுள்ளமரத்திலிருந்து இலை உதிர்வதுபோலவுந்தோன்ற, யானைகளின்மீது வானரம்பாய்ந்தது - மலைமீது பாய்ந்ததை யொத்திருந்ததென்றார்: தந்திரிப்பேற்றவுலமயணி. பி-ய்:— 1ஒடுவ.2இற்றன.3படர்ந்தன,பரந்தன,பாய்ந்தன.4மாலை.5பரந்தன. (கஎகஎ)

கூ2. கிட்டின 1கிளைநெடுங் 2கோட்ட 3கீழுகு
மட்டின 4வருவியின் 5மத்த வானரம்
விட்டன நெடுவரை 6வேழம் வேழத்தை
முட்டின 7வொத்தன முகத்தின் விழ்வன.

(இ-ள்.) பொருத்திய கிளைகளினாலே நீண்ட தந்தக்களைப்பெற்றனவும், கீழேசிந்துகின்ற தேன்கூட்டங்களாகிய அருவியினால் மத்ததைப்பெற்றனவுமாகி, வானரங்கள் (அரக்கரின் யானைப்படைமீது) எறிந்தனவான பெரிய மலைகள்,—வேழம் வேழத்தை முட்டினவொத்தனவாய்(ப் போர்)முகத்தில் விழ்வனவாயின; (எ-று.)—உருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்டுவந்த தந்திரிப் பேற்றவணி: மலைக்குக் கோடும் மதமும் கூறியவாறு காண்க. மட்டுஇனம் - தேன்கூட்டம். பி-ய்:—1கிளர். 2கோட்டம், கோடு. 3கீழுக. 4அரும்பின. 5மத்த. 6வெம்மை. 7போன்றன. (கஎகஅ)

கூ3. இடித்தன வறுக்கின விறுக்கி 1யேய்ந்தன
தடித்தன வெயிற்றினாற் றலைகள் சந்,நடக்
கடித்தன கவிக்குலம் கால்கண் மேற்படத்
துடித்தன குருதியிற் றுரக ராசியே.

(இ-ள்.) கவிக்குலம்,—(அரக்கரின் குதிரைகளைக் கைகனால்)இடித்தன; (சிலவற்றைக்) சேயித்தன; (சிலவற்றைக்) கெட்டியாகப்பிடித்தன; (சிலவற்றை) வெட்டின; (சிலவற்றைப்) பற்களினால் தலைகளின்சந்திகள் அறும்படி கடித்தன; (இவ்வாறு செய்ததனால்) குதிரைக்கூட்டங்கள்,—- கால்கள் மேற்புறமாகத்துக்கியவண்ணம் இரத்தவெள்ளத்தில் துடிப்பனவாயின; (எ-று.)— பி - ய்:—1எற்றின, எத்தின. (கஎகக)

கூ4. அடைந்தன கவிக்குல மெற்ற வற்றன
1குடைந்தெறி கால்பொரப் 2பூட்கைக் 3குப்பைகள்
4இடைந்தன 5முகிற்குல மிரிந்து 6சாய்ந்தென
உடைந்தன 7குலமருப் புகுத்த முத்தமே.

(இ-ள்.) அடைந்தனவான வானரக்கூட்டம் மோதுவதனால் (வலிமை) யற்றனவான யானைத்திரர்கள், குடைந்துகொண்டு வீசுகின்ற பெருங்காற்று மோதுவதனால் முகிற்குலம் இடைந்து நிலைகெட்டுச் சாய்ந்தாற்போல் அழிந்தன; (அவற்றின்) சிறந்த தந்தங்கள் முத்துக்களைச் சிந்தின; (எ-று.)— பி - ய்:—1குடைந்தன. 2பூபக், பூளைக், பூழைக். 3குப்பையின். 4இடைந்தென, மிடைந்தென. 5குற்குலம், குல்குலம். 6சாய்ந்தன. 7கரி, கரம், ரகு.

கூ5. 1தோல்படத் துதைத்தெழு வயிரத் 2துணிகர்
கால்படக் கைபடக் கால பாசம்போல்

வால்படப் புரண்டனர் நிருதர் மற்றவர்
வேல்படப் புரண்டனர் கவியின் வீரரே.

(இ - ள்.) யானைகளும் இறக்கும்படி விரைந்தெழுகின்ற வயிரத்துணை
யொத்த (வானரர்களின்) கால்கள் படுவதாலும் கைகள் படுவதாலும் கால
பாசம்போன்ற வால் படுவதாலும், நிருதர் புரண்டார்கள்; அந்நிருதரின் வேல்
படுவதனால் கவியின் வீரர் புரண்டார்கள்; (எ - று.)—தோல் - யானை. மற்று-
அசை. பி-ம்:—1தோலடைத்துதைந்தெழு, தோல்படப்பூனைந்தெழு, தோல்
படப்பூனைந்தன, தோல்படத்துதைந்தெழு. 2 தூணணி. (கஎஎக)

கௌ. 1மரவழுஞ் 2சிலையொடு மலையும் வானெயிற்று
அரவழுங் கரிகளும் பரியு மல்லவும்
விரவின கவிக்குலம் வீச விம்மலால்
உரவருங் கானெனப் பொலிந்த தும்பரே.

(இ - ள்.) தொகுதியாய்க்கூடிய கவிக்குலம் (அரக்கரின்மீது), மரவம்
கற்களோடுகூடிய மலை வாள்போற் கூரிய பற்களையுடைய பாம்புகள் யானை
கள் குதிரைகள் என்றிவற்றையும் இவைகளல்லாதனவற்றையும் வீசி
யெறிய, (இவைகள்) மிக்கதனால்,—மேலிடமானது, வலிமைபொருந்திய காடு
போலவிளங்கிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1 மரனெடுஞ். 2 சிலைகளும். (கஎஎஉ)

கௌ. தடவரை 1கவிக்குலத் தலைவர் தாங்கின
அடல்வலி நிருதர்தம் மனிகராசிமேல்
விடவிட விசும்பிடை மிடைந்து 2வீழ்வன
3படர்கட வினமழை படிவ 4போன்றவே.

(இ - ள்.) *கவிக்குலத்தலைவர் (தாம்) தாங்கினவான பெரிய மலைகளை
மிக்கவலிமையையுடைய அரக்கரின் சேனைத்தொகுதியின்மீது விடுத்தோதும்,
(அவைகள்)---ஆகாயத்தில் நெருங்கி(க் கடலில்) வீழ்வானவாகி, பரவிய கட
லில் தொகுதியான மேகக்கூட்டங்கள் படிவனவற்றை யொத்தன; (எ-று.)—
தந்திறிப்பேற்றவணி. அடல்வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—1கவிக்க
குலத்தரசர். 2வீழ்ந்தன. 3படர்கலின் மழையென. 4போன்றதே. (கஎஎக)

கௌ. இழுக்கின 1ரடிகளி னிக்கு 2மங்குமா
மழுக்களு மயில்களும் 3வாளுந் தோள்களும்
முழுக்கின 4ருழக்கினர் மூரி 5யாக்கையை
6ஒழுக்கினர் 7நிருதரை யுதிர வாற்றினே.

(இ - ள்.) இங்குமங்குமாக (ஒடி) கால்கள் வழக்கிவிழுந்தவரான சிரு
தரை, (வானரர்கள், அவர்களின்) மழுக்களும் அயில்களும் வாளும்(இவற்றை
த்தாங்கிய)தோள்களும் என்றவற்றை முழுக்கச்செய்து, (அவர்களின்) வலியயாக்க
கையைக் கலக்கி, உதிரவாற்றிலே செலுத்தினர்; (எ - று.)—இழுக்கினரான
சிருதரை ஒழுக்கினரென்க. பி - ம்:—1 அடிகணின்று. 2 அங்குமாய். 3 வாழும்.
4 முழுக்கினர். 5 யானையை, 6 ஒழுக்கின. 7 நிருதர்தம். (கஎஎச)

கௌ. மிடலுடைக் 1கவிக்குலங் குருகி வெள்ளரீர்
இடையிடை ரீர்க்கின 2வியைந்த யானையின்

கிடரிடைச் சென்றவை ³யொழுக்கச் சேர்ந்தன
கடலிடைப் புக்கன கரையுங் காண்கில.

(இ - ள்.) வலிமையுள்ள வானரக்கூட்டம்,--இரத்தரீர்வெள்ளத்தில் இடையிடையிலே நீர்தினவாய், (அங்கு விழுந்து) கிடக்கின்ற யானையாகிய கிடரிற் சென்றவை, வெள்ளத்தாலிழுக்கப்பட்டுச்செல்லச் சேர்ந்தனவாகிக் கடலிடையேபுக்குக் கரைகாணமாட்டாதனவாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—
1கவிக்குலக். 2எய்த, எய்த்த. 3ஒழுக்கி, ஒழுகி. (கஎஎடு)

க00. கால்பிடித் தீர்த்திழி குருநிக் ¹கண்ணசட்
சேல்பிடித் தெழுநிரை யாற்றிற் றிண்ணெடுங்
கோல்²பிடித் தொழுமுறு குருடர் கூட்டம்போல்
வால்பிடித் தொழுகிண ³கவியின் மாலையே.

(இ - ள்.) வானரத் தொகுதிகள்,—காலப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளத்தினிடத்தனவாகி, கண்ணையொக்கின்ற சேல் மீனைக்கொண்டெழுநிற அலைகளையுடைய யாற்றில் வலிய நீண்ட கோலைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற குருடர்கூட்டம்போல, (யானைகளின்) வால்பிடித்துக்கொண்டு சென்றன; (எ - று.)—இச்செய்யுள், சிலபிரதியில் இல்லை. வால் பிடித்து ஒருவர்வாலொருவர்பிடித்துஎன்பாரு முனர். கட் சேல்-உவமத்தொகை. பி-ம்:—1கண்ணகன். 2பிடித்தொழுகிய, பிடித்தெழு குறு. 3குரங்கின். (கஎஎக)

க0க.—கவிக்குலப் வலிதோற்று ஒநேதல்.

பாய்ந்தது நிருதர்த்தம் பாவை பன்முறை
காய்ந்தது கடும்படை ¹கலக்கிக் கைதொறுந்
தேய்த்தது சிதைத்தது சிந்திச் சேணுறச்
சாய்ந்தது ²தகைப்பெருங் கவியின் றானையே.

(இ - ள்.) அரக்கவீரர்களின் கடல், பன்முறைபாய்ந்து கொடிய (வானரப்) படையைக் கலக்கிக் கோபித்தது; (அப்போது) தகுதியுள்ள பெரிய வானரப்படை,—அணிதோறும்(வலிமை)தேயப்பெற்றதாய்ச்சிதறிச்சிதைத்ததாகி வெகுதூரத்திற்பொருந்தக் கெட்டோடிற்று; (எ-று.)

கடும்படை கலக்கி - (அரக்கர் தாம் கொண்ட) கொடிய படைக்கலம் களாற் கலங்கச் செய்து என்றும், சேணுறச்சாய்ந்தது - வானந்தையடையு மாறு மடிந்தது என்றமாம். பி - ம்:—1விவக்கி. 2தகைப்பரும். (கஎஎஎ)

க02.---ஐதீம் வானரப்படையை 'அஞ்சவேண்டா' என்று கோல்லி
இலத்தமணன் வில்லிநாணியை ஒலிப்பித்தல்.

அத்துணை யிலக்குவ னஞ்ச லஞ்சலென்று
எத்துணை மொழிகளு மியம்பி ¹யேற்றினன்
கைத்துணை வில்லினைக் ²காலன் வாழ்கினை
³மொய்த்துணை ⁴காணினை முழங்கத் தாக்கினான்.

(இ - ள்.) அவ்வேளையில், இலட்சமணன்,—'அஞ்சற்க, அஞ்சற்க' என்று எத்துணையோ (தேறுதலுண்டாகுஞ்) சொற்களைச் சொல்லி (வானரசனை

கட்டு) ஊக்கமுண்டாக்கி, யமன் வாழ்ச்சி பெறுதற்கு நெருங்கிய துணையாய்(த் தன்) கைக்குத் துணையாயுள்ள [கையைவிட்டுக்காத] வில்லினை, நாணியை முழங்குமாறு தெரித்தான்; (எ - று.)

அஞ்சல்-வியங்கோள். உயிர்களைக்கொன்று தள்ளுதலால், இலக்குமணன் வில் காலன்வாழ்விற்குக் காரணமாம். இனி, வில்லினை, ஏற்றினன்-நானேற் றினவனாய், காலன்வாழ்வினுக்கு மொய்த்துணையாக நாணினைத் தாக்கினு னென்றுமாம். பி-ம்:—1 ஏற்றதன், ஏற்றனன், ஏற்றத்தன். 2 காலவாழ்வினை. 3 மொய்த்துணர், மொய்த்தெழு. 4 நாணெலி, நாணினை. (கஎஎஅ)

க௦௩.—நாணெலியின் வரணனை

நான்மறைத் தொளிப்பினு துவன்ற பூதங்கள்
மேன்மறைத் தொளிப்பினும் விரிஞ்சன் 1வியினுங்
கான்மறைந் 2தொளிப்பிலாக் கடையிற் 3கண்ணகல்
4நான்மறை யார்ப்பென நடந்த தவ்வொலி.

(இ - ள்.) சால்திரங்கனெல்லாம் மறைத்துபோய்ஒளித்துக்கொண் டாலும், சொல்லப்படுகின்ற ஐம்பெரும்பூதங்களும் (தமது)காரணமாகிய மூலப்பிரகிருதியில் வயிக்க(அதுவும்) புலனாகாதிருப்பினும், (படைத்தற்கடவு ளாகிய) பிரமதேவனும் அழிந்திட்டாலும், புகார்தகாலத்தில் மறைத்தொளித் தவில்லாத இடமகன்ற நான்மறையின் ஆரவாரம்போல அவ்வொலி தோன்றி நடந்தது; (எ - று.)

புகார்தகாலத்தில் எல்லாப்பூதங்களும் அழிந்து பிரகிருதியில் இல யிக்க, அந்தப்பிரகிருதி பரம்பொருளுக்குத் திருமேனியா யமைய, அந் திலையில் நித்தியங்களான வேதங்கள் அப்பரம்பொருளைப் பேரொலிபடத் துதித்தறிற்கு மென்க. இலட்சுமணன் வில்லையெடுத்து நாணெலியை யெ முப்பியவுடனே அரக்காதுவீரம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைத்திட, இலக்குமணன் துநாணெலியே யெங்குஞ்சென்றதென உவமப்பொருத்தங் காண்க. நந்தூற்பேற்றவுவமயணி. கான்மறைத்து, கால்-தமிழுபசருக்கம். பி - ம்:—1 வீசினும். 2 ஒளிப்பினும், ஒளிக்கிலாக் 3 கண்ணுதல். 4 தானடைத் தார்த்தென. (கஎஎக)

க௦௪.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - இலக்குமணனம்புகார் செய்யுந்
செயல்களைக் கூறும்.

1 தூர்த்தன சுடுசூர் 2 தூர்த்த தோன்றல
3 கார்த்தன நிருதர்த்தம் 4 கரையில் 5 யாக்கையின்
6 தீர்த்தர நெடும்பிணம் விசம்பி நெஞ்சுறப்
பார்த்தன 7 குருதியப் பள்ள 8 வெள்ளத்தின்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனும்)சுடுசூரர்கள் செலுத்தப்பட்டன;(அவ்வாறு) தூர்த்தப்பட்டவை (கண்ணுக்குத்) தெரியாமல் அரக்கருடைய அளவற்ற யாக்கையிலே மறைத்தன: (அப்போது) மிக்க (அரக்கப்) பிணங்கள் இடைவெளியில்லாமல் வானத்தின்நடுவிடத்திற் பொருந்த (அவ்வுடலினின்ற வெளிப்

பட்ட) இரத்தங்கள் அந்தப்பள்ளமாகிய கடலிலே பரந்தன; (எ - று.)—
 பி - ம்:—1 தூர்தனன். 2 தூர்தவொன்றல, தூர்ததொன்றல. 3 தூர்தனன்.
 4 கடையில். 5 ஆக்கைகள். 6 நிரந்தன. 7 குருதியிற், குருதியம். 8 வெள்ளத்தே.)

க0௫. யானையின் கரந்¹ தூரந் திரத வீரர்தம்
 வானுயர் முடித்தலை தடிந்து வாசியின்
 கானிரை யறுத்துவெங்² கறைக்கண் மொயம்பரை
 ஊனுடை யுடல்பிளந் தோடு மம்புகள்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் விடுத்த அந்த) அம்புகள்,---யானையின் துதிக்கைகளை அப்பாற்படுத்தியும், இரதவீரரின் மிகவுயர்ந்த கிரீடமணிந்த தலைகளை வெட்டியும், குதிரைகளின் கால்தொகுதிகளை அறுத்தும், கொடிய இரத்தக்கண்ணுள்ள வீரர்களின் தசையைக் கொண்ட உடலைப் பிளந்தும் ஓடுவனவாயின: (எ - று.)---கறைக்கண்=குருதிக்கண். பி - ம்:—1 துணிந்தெதிர்த்த, துயித்தார்த்த, துயிந்தார்த்த. 2 சனற்கண்முன்பரை, கறைக்கண்முன்பரை, கறைக்கணும்பலை, கரைக்கண்மொயம்பரை. (கஎஅக)

க0௬. வில்லிடை யறுத்துவே¹ றுணித்து வீரர்தம்
 எல்லிடு கவசமு² மார்பு³ மீர்த்தெறி
 கல்விடை⁴ யறுத்துமாக் கடிந்து⁵ தேரழீஇக்
 6 கொல்லிய வியானையைக் கொல்லுங்⁷ கூற்றினே.

(இ - ள்.) (பின்னும் அந்த அம்புகள்,—எதிரிகளான) வீரர்களின் வீற்களை இடையிலே யறுத்தும், வேற்படைகளைத் துணித்தும், ஒளிவிடுகின்ற கவசமும் (அவற்றைப்பூண்ட)மார்பும் என்ற இவற்றை அறுத்தும், எறியப்படுகின்ற மலைகளை இடையிலே யறுத்தும், குதிரைகளைக் கடித்தும், தேரையழித்தும், கொல்லுந்தன்மையுள்ள யானைகளை யமன்போலக்கொல்லு வனவாயின; (எ - று.)

சதுரங்கசேனைகளையும் இலட்சுமணன் விடுத்த அம்புகள் அழித்தமை இரண்டுபாட்டுக்களாற் கூறப்பட்டனவென்க. பி-ம்:—1 துணித்த. 2 ஆர்ப்பும். 3 ஈர்ந்தெறி. 4 தறுக்கியாட்டிந்து, தறுக்கிமாத்தடிந்து. 5 தேரகழீஇக். 6 கொல்லிய. 7 கோல்களே, கூற்றென. (கஎஅஉ)

க0௭.---இனி நான்துகவிகர் போரிற்பட்டவற்றின் வருணனையைத்
 தெரிவிக்கும்.

வெற்றிவெங் கரிகளின்¹ வளைந்த வெண்மருப்பு
² அற்றெழு விசைகளி னும்ப³ ரண்மின
⁴ முற்றரு முப்பகற் றிங்கள் வெண்முனை
 உற்றன விசும்பிடை பலவு⁵ மொத்தன.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய கொடியயானைகளின் வளைந்த வெள்ளிய தந்தங்கள்,—அற்றெழுகின்ற விசைகளினால் வானத்தைச் சேர்ந்தனவாய், பூர்ணமாதலில்லாத திருதியையில் தோன்றும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் பலவும் வானத்தில்தோன்றியன ஒத்தன; (எ - று.)

வெண்மருப்பு - சக்கிலபட்சத்துத் திருதியையில் தோன்றும் சந்திரனை யொக்கும் ஷுவமையணி. 4முற்றரு முற்பகல் என்ற பாடத்துக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தல் நிறைவேறாத ஆதிகாலத்திலென்க. இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் ஒரு பிரதியில்இல்லை. பி-ம்:—1வண்ணந்த, 2அற்றது. 3அண்ணின, வானமீன். 4முற்றிருமுப்பதிற். 5ஒத்ததே. (௧௭௮௩)

௧௦௮. கண்டகர் நெடுந்தலை கனலுங் 1கண்ணன
துண்டவெண் 2பிறைத்துணை கவ்வித் தூக்கிய
குண்டல மீன்குலந் 3தழுவித் கோண்மதி
மண்டலம் 4விழுந்தன போன்ற 5மண்ணினே.

(இ - ள்.) கனல்கின்ற [சிற்பந்தோன்றுகின்ற] கண்ணையுடையன வானகொடியஅரக்கரின் நெடிய தலைகள்,—கண்டமாயுள்ள இரண்டு வெண்பிறைச் சந்திரனைக் கவ்விக்கொண்டு(காதில்)அணிர்துள்ள குண்டலங்களாகிய நட்சத்திரக்குழாங்களை உடன்சேர்த்துக்கொண்டு, கிரகங்களைக் கொண்ட மதிக்கத்தக்க (வான) மண்டலம் பூமியில் விழுந்தன போன்றன; (எ - று.)

இலட்சுமணனால் துணிக்கப்பட்டுப் பூமியிலே விழுந்த அரக்கரின் கிரங்கள் குண்டலங்கள் காதிற்றோன்றச் சினக்குறியாக உதட்டை எயிறுகளாற் கவ்வியவண்ணம் இருத்தலால், வானமண்டலமே பூமியில் விழுந்திட்டது போலு மெனக் குறித்தார்: தந்திரிப்பேற்றவணி.கனலுங் கண் செவ்வானம் போலு மென்னலாம். கோள்மதி மண்டலம் என்பதற்கு- ஒளியையுடைய சந்திரனைக் கொண்டதான மண்டல மென்றுகொண்டு, வானமண்டலத்தைக் காட்டு மெனிணுமாம். தலைகள் பலஆதலால், வானமண்டலத்தைப் பன்மையாக 'விழுந்தன' என்றார். பி-ம்:—1கண்ணின, கண்ணகன். 2பிறைத்துணை. 3தழுவித். 4வீழ்வன, விழுவன. 5மண்ணின்மேல், மண்ணின. (௧௭௮௪)

௧௦௯. கூர்மருப் பீணையன குறைந்த கையன
கார்மதக் 1கனவரை கவிழ்த்து வீழ்வன
2போர்முகக் குருதியின் புணரி புக்கன
3பாரெடுக் குறநெடும் பன்றி போன்றன.

(இ - ள்.) கூரிய இணைமருப்புக்களையுடையனவும் குறைந்தகையை யுடையனவுமான மதங்கொண்ட கரியபெரியமலைபோன்றயானைகள் கவிழ்த்து வீழ்பவை,—முனைமுகத்து இரத்தக்கடலிற் புக்கனவாய், (பிரளயக்கடலில் முழுகிய) பூமியையெடுக்கும் யஹாவராஹ மூர்த்தியையொத்தன; (எ - று)

கையற்றமை, நெடும்பன்றியை வடிவினாலொத்தற்குக் காரணமாம். தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1கனக்கிரி, கனகரி. 2போர்முதற். 3பார்மிசையெடுக்குறும், பார்மிசையெடுப்புறும். (௧௭௮௫)

௧௧௦. புண்ணுற வுயிருக்கும் புரவி பூட்டறக்
கண்ணகன் நேர்க்குல மறிந்த காட்சிய
1எண்ணுறு பெரும்பதம் விணையி நெஞ்சிட
மண்ணுற விண்ணின்விழ் 2மானம் 3போன்றன.

(இ - ன்.) (அம்புதொனைத்த) புண்ணுற்றதனால் உயிரொழிந்த குதிரைகள் பூட்டியநிலையினின்று நீக்க, இடமகன்ற தேர்க்கூட்டங்கள்--தலைகவிழ்ந்து வீழ்ந்தகாட்சியையுடையனவாய், மதிக்கத்தக்க பெரியபதவி [சுவர்க்காறு பவம்] நீக்க வினைப்பயனால் விண்ணினின்று மண்ணிற்பொருந்தவீழும் விமானங்களை யொத்தன; (எ - று.)

வினையினொஞ்சிட-புண்ணியங்குறைய எனினுமாம். நல்வினைப்பயனால் துறக்கத்தையடைந்து அங்குவிமானத்திற்சஞ்சரிப்பவர் அப்புண்ணியம்நீங்குகையில் விமானத்துடன் தறைப்பட, அந்தத்தறைப்பட்ட விமானத்தைப்போலும், அரக்கரார் போரிற்செலுத்தப்பட்டு இப்போதுமறிந்துகிடக்குந் தேர்த்தொகுதிக் கென்க; தந்தறிப்பேற்றவணி. உபரிசரவசவென்பவன் நல்வினைநீக்க விமானத்தோடுபுவியில்வீழ்ந்திட்டசரிதை, இங்குக்கருத்தத்தக்து. பி-ம்:—1விண்ணுறு. 2விமானம். 3போன்றதே. (கௌடிக)

ககச.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - கவந்தமாடுதலைப்பற்றிக் கூறும்.

1அடக்கருங் கவந்தரின் ருடு கின்றன
2நிடற்கரும் வினையறச் சிந்தி 3மெய்யுயிர்
கடக்கருந் துறக்கமே கலந்த 4வாமென
உடற்பொறை யுவகையிற் 5குனிப்ப வொத்தன.

(இ - ன்.) (இலட்சுமணன்வீடுத்த அம்புகள்) அட்டதறற் கருநிறமுள்ள உடற்குறைகள் நின்றாடுபவை,—வீடுத்தற்குமுடியாத இருவினைகள் அறும்படி (அவற்றை)யொழித்து(த்தம்)உடலிலிருந்த ஆன்மாக்கள் செல்லுதற்குஅரிய துறக்கத்தைச்சேர்ந்துவிட்டனவாமென்று கருதி உவகையினால் அவ்வுடற்பொறைகள் கூத்தாடுவதை யொத்தன; (எ - று.)

பலவாயிரவர்மடிந்தால், கவந்தம்தோன்றியாடுமென்பது, தூற்கொள்கை: “பேரொத்தவாயிரம்பேர்மடிந்தாற் பிறக்குங்கவந்தம், நேரொத்தவாடும்” என்றார், பின்னைப்பெருமானையங்காரும். இலட்சுமணன்புரிந்த போரில் அங்கனம் உடல் ஆடியதற்கு—தம்முயிர்கள் வினையில்நீங்கித் துறக்கம்புக்கன என்ற மெய்ச்சியினு லாடுவதாமென ஒருகாரணம் கற்பித்துக் கூறினர்: ஏதுநீதந் துறிப்பேற்றவணி. உயிர்நீங்கின உடல் சுமையாக இருக்கு மாதலால், ‘உடற் பேரணை’ என்றது. பி-ம்:—1அடற். 2இடர்ப்படர். 3எம்முயிர், வெவ்வுயிர். 4ஆடுமென. 5குனிப்பவொத்தன, குனித்ததொத்ததே, குனிப்பவொத்தவே. ()

கக2. 1ஆடுவ கவந்த2மொன் றுறெண் ணையிரம்
வீடிய 3பொழுதெனும் பனுவன் 4மெய்யதேற்
கோடியின் 5மேலுள 6குனித்த 7கொற்றவன்
8பாடினி யொருவராற் 9பகரற் பாலதோ.

(இ-ன்.)பதினாலாயிரம்பேர் மடிந்தபோது ஒருகவந்தம்ஆடுவதாகுமென்ற தூற்கொள்கை மெய்யாயிருக்குமால், (அப்போரில்) ஆடிய கவந்தங்கள், கோடியினும்மேலுள்ளன; இனி, வெற்றிபொருந்திய இலட்சுமணனுடைய பெருமை ஒருவரால் சொல்லத்தக்கதோ? (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆடின. 2ஓரா

தென்னாயிரம், என்னுறெண்ணாயிரம், என்னுறெண்ணாயிரம். 3 பொழுதினும்
4 மெய்யுறெ, மெய்யுறெ. 5 மேலுற. 6 பொருத. 7 கொற்றவர். 8 பாடியல்வு,
பாடியல். 9 பகரம். (கஎஅஅ)

ககஃ.—உதிரப்பெருக்கத்தின் வருணனை.

ஆணையின் குருதியு மரக்கர் 1 சோரியும்
ஏனைவெம் புரவியி 2 னுதிரத் தீட்டமுங்
கானினு 3 மலையினும் 4 பரந்த 5 காற்புனல்
6 வானயா றுமெனக். கடன் 7 மடுத்தவே.

(இ - ன்.) யானைகளின் இரத்தமும், அரக்கரின் இரத்தமும், மற்றுமுள்ள
விரைவுள்ள குதிரைகளின் இரத்தப்பெருக்கமும், காட்டிலும் மலையிலும் பரந்த
மழைக்கால்பொழிந்தநீரிலுள் தோன்றிய பெருமைபொருந்திய நதிபோலக் கட்ட
லிற் புருந்தன; (எ - று.)

பொருட்டின் வருநிலையணி காண்க. பி-ம்:—1 சேனையும். 2 உதிரவீட்ட
மும், இரத்தத்தீட்டமும். 3 வரையினும். 4 பொழிந்த. 5 கார்மழை, கார்புனல்.
6 வானயாறு, வானயாறு. 7 மடுத்ததே. (கஎஅக)

ககச.—நுன்றுகவிகுட்டு-படுகளக்கீறப்பு.

தாக்கிய சரங்களிற் றலைக ணீங்கிய
1 ஆக்கைய புரையையோ 2 டுணைந்த 3 தாளான
மெக்குய ரங்குசுக் 4 கைய வெங்கரி
நூக்குவ கணிப்பில வரக்கர் நோன்பினம்.

(இ-ன்.) தாக்கின அம்புகளால் தலைகன்றீங்கிய உடையுடைய அரக்கரின்
வலிய பிணம், யானைக்கழுத்திகெயிற்றேருடு சேர்ந்த கால்களையுடையனவும்,
மேலேதாக்கிய அங்குசத்தைக்கொண்ட கையையுடையனவுமாகிக் கொடிய
யானைகளைச் செலுத்துவ எண்ணில்லாதன; (எ - று.)

பாக்கரளுக்குத் தலையற்றபின்பும் யானைசெலுத்தந்தொழில் முன்தொ
டர்ச்சிபற்றி நிகழ்ந்த தென்க. பி-ம்:—1 ஆக்கிய. 2 அணைந்த. 3 தாளான. 4 கையர்.

ககஃ.கொளுடைக் கணைபடப் 1 புரவிக் கூத்தன
தொளுடை ரெடுந்தலை 2 துயிந்துந் 3 தீர்கில
ஆளுடைக் குறைத்தலை யதிர வாடுவ
வாளுடைத் தடக்கைய வாசி 4 மேலன.

(இ - ன்.) கொல்லுந்தன்மையுள்ள (இலட்சுமணனது) பாணம் பட்டத
னல் தோளையுடைய [தொட்புறத்துக்குமேலுள்ள] நெடியதலைகள் வெட்டுண்
டும், வானையேந்தியபெரியகையையுடையனவும் குதிரையின்மேலுள்ளனது
மான வீரரின் தலையற்றவுடற்குறை குதிரைகளின் கூத்தைக்கொண்டனவாய்
நீங்காது அதிர்ச்சியுண்டாக ஆடுவன; (எ - று.)

கத்தாடுக்குதிரைகளின்மேலுள்ள தலையற்ற குதிரைவீரரினுடல்கள்
அக்குதிரைக்கத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவனவாயின வென்றவாறு. வாசிமேலன ஆளு
டைக்குறைத்தலை, புரவிக் கூத்தனவாய், தீர்கில அதிரவாடுவனக்க. குறைத்தலை.

குறைதலையடைந்ததலையையுடையது: கவந்தமென்பபெயர். இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "வைவன" (ககக) என்ற அடுத்த செய்யுளின் பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 புரவிகூத்தன, பருவக்கூற்றனர், புரவிகூத்தயர். 2 துமிந்து, துணிந்து. 3 தீர்த்தில. 4 மேலென. (ககக)

ககக. வைவன முனிவர் சொல் லீனைய வாளிகள்
கொய்வன 1 தலைகொளக் குறைத்த லைக்குழாங்
கைவளை வரி 2 சிலைக் கடுப்பிற் 3 கைவிடா
எய்வன 4 வெண்ப்பல 5 விரத விரரே.

(இ - ள்.) சபிக்கின்ற முனிவரின் [சாபச] சொற்களையொத்த [தவறாமற் பலனைவிளைப்பன வான] அறுக்குந்தன்மையுள்ள (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகள் தலைகளைக்கொள்ள, (பின்பும்) இரதவீரரின் உடற்குறைகளின்தொகுதி [கவந்தந்களின்கூட்டம்] கையினால்வளைக்கப்படுகின்ற கட்டமைந்தசிலையினின்றும் (முன்கொண்ட) வேகத்தைக் கைவிடாமல் (அம்பை) எய்ப்பவை மிகப்பல; (எ - று.)—பி - ம்:—1 தலைகளைக், தலைகடொள். 2 சிலைகடுப்பிற், சிலைபிடித்த. 3 கைவிடாது. 4 எனப்பல. 5 இரதமேலன, நிருதரீட்டமே. (கககஉ)

ககக. — அரக்கீரீ மாண்டமை.

தாதையைத் தம்முனைத் தம்பி யைத்தகனிச்
1 காதலைப் 2 பேரனை மருக னைக்களத்து
ஊதையி னொருகனை புருவ மாண்டனர்
சீதையென் 3 னொருகொடுங் 4 கூற்றற் 5 தேடினார்.

(இ - ள்.) சீதையென்றுபேர்கொண்ட ஒருகொடியமனைத் தேடிக்கொண்டவரான அரக்கர்கள், — தமப்பனையும் தமையனையும் தம்பியையும் ஒப்பற்ற அன்பிற்கு இடறொகியபுதல்வனையும் பேரனையும் மருகனையும் போர்க்களத்திலே சண்டமாருதம்போன்ற (இலக்குமணனது) ஒருகனை யூடுருவிச்செல்ல, (தாமும்) மாண்டனர்; (எ - று.) — ஊதையினொருகனை வாயவ்யாஸ்திரமென்பாரு முளர். பி-ம்:—1 காதலன். 2 பெயரனை. 3 ஒருபெருங். 4 கூற்றைத். 5 தேடியே. (கககஉ)

ககக. — கழுதக. பரவியதன் வருணனை.

தூண்டருங் கணைபடத் 1 துமிந்து துள்ளிய
தீண்டரு நெநிந்தலை தழுவிச் சேர்ந்தன
2 பூண்டெழு கரதலம் பொறுக்க லாதன
ஆண்டலை நிகர்த்தன வெருவையாடுவ.

(இ - ள்.) தூண்டதல்வேண்டாக [இயற்கையாகவேமேன்மேற் பாயுத் தன்மையுள்ள] கணைபடுதலால் துணிப்புண்டு துள்ளின தீண்டதற்கு அரிய கொடியதலையைத் தழுவிச் சேர்ந்தனவாகிய கழுதகன், (தாம்) கொண்டுஎழுந்தன்மையுள்ள கரதலத்தைப்பெருதனவான ஆண்டலையென்னும் பறவையை பொத்து (எங்கும்) சஞ்சரிக்கலாயின; (எ - று.) — நந்திநிப்பேற்றவணி. ஒருவை-தலைவெளுத்து உடல்செவந்துள்ள பருந்துகையென்பாரு முளர். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில்லை. பி-ம்:—1 துணிந்து. 2 பூண்டன. (கககச)

ககசு.—அரக்கர் பெருந்தீராளும் இலட்சுமணன் புகளரலிறத்தல்

1 ஆயிர வாயிர கோடி யாய்வருந்
 தீயுமிழ் 2 நெடுங்கணை மனத்திற் செல்வன
 பாய்வன 3 புகுவன நிருதர் பல்லுயிர்
 4 ஓய்வன நமன் தமர் கால் 5 னோயயே.

(இ - ன்.) பல ஆயிரகோடிக்கணக்காய் (வில்லினின்று) வெளிவருவன
 வான தீயைக்கக்குகின்ற நெடியகணைகள் மனம்போலவிரைந்துசென்று பாய்
 வனவாய்(உடலிற்)புக, (அதனால்) அரக்கர்பலரின்தயிர்களும் நமன் தமர்களின்
 கால்களோயுமாறு ஒழிவனவாயின; (எ - று.)

இறத்தலயிர்களை பெடுத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டியிருத்தலின், நமன்
 தமர்கால்களும் ஒய்ச்சலையடைத்தனவென்றார். நமன் தமர்-யமபடர். விரைந்து
 செல்வதில், இலட்சுமணன் அம்புகட்டு மனம் உவமை; பி-ம்:—1 ஆயிரமாயிர,
 ஆயிரமாயிரம். 2 கொடுங். 3 படுவன. 4 ஓய்வீவ். 5 ஓடியே, ஓய்வன. (ககசு)

க20.—அரக்கர் பிணங்கண்டு அமரர் தலதுலுக்கலும்
 பூய் முதுநெளிதலும்.

விளக்குவான் கணைகளால் விளித்து மேருவைத்
 துளக்குவா ருடற்பொறை துணிந்து 1 துன்னுவார்
 2 இளக்குவா ரமரர்தஞ் 3 சிரத்தை யெண்முதுகு
 உளுந்துவா ணிலமகள் பிணத்தி னோங்கலால்.

(இ - ன்.) மேருவையும் அசைக்கவல்ல [பேராற்றல்படைத்த]வரான
 அரக்கர்கள் ஜ்வலிக்கின்ற சிறத்த (இலட்சுமணனுடைய) அம்புகளால் இறந்து
 உடலாகிய சகை துணிக்கப்பட்டுத் துடிப்பவராயினர்; (அதுகண்டு) அமரர்
 தமது சிரத்தை யசைப்பாராயினர்; பிணமலையால் பூமிதேவி மதிக்கத்தக்க
 முதுகு நெளிவானாயினர்; (எ - று.)

எவ்வளவுபாரத்தையுந்தாங்கவல்ல முதுகு நெளிபவனாயினர் பூமிதேவி
 யென்பார் 'எண்முதுகுளுக்குவான் நிலமகள்' என்றார். இனக்குதல் அசைத்த
 லாதலை "வெளிவிளக்குங் களிறுபோல" என்ற இடத்துக்காண்க. பி-ம்:—
 1 துன்னுவார், துன்னலால். 2 இளக்குவான். 3 சிரத்தையேன். (ககசு)

க21.—அப்போது தாநுகனென்பவன் வந்து இலட்சுமணனுடன்
 எதிர்த்தல்.

1 தாநுக நென்றுள நெருவன் 2 றுனெடு
 மேருவின் பெருமையா 3 வெளியின 4 வெம்மையான்
 5 போருவந் துழக்குவான் புருந்து 6 தாங்கினுன்
 தேரினன் சிலையின னுயிமுந் தீயினன்.

(இ - ன்.) தான் நெடிய மேருமலபோன்ற பெருந்தோற்ற முடைய
 வனும் தீப்போன்ற வெம்மையைபுடையவனுமாகிய தாநுகனென்று உள்ள
 லானு ஒருவன், போரை புவந்து செய்யப் புருந்து,—தேரினமீதேறி வில்
 லைக் கையிலேந்தி, (கண்ணினின்று) நெருப்புப்பொறியைக் கக்குகின்றவனும்;

(அவ்விலக்கும்ணனுடன்) எதிர்ந்துகின்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 திருநீள்.
2 தன்னெடு. 3 எரியும். 4 வெய்யவன், வெண்மையான். 5 போருஷந்தழல்கு
வான், போரில் வந்தொழுதுவான். 6 தாக்கினான். (கஎகஎ)

க22.—இலட்சுமணனுக்கும் தாநகனுக்கும் நடந்த போர்.

1 தூர்த்தன் 2 நெடுஞ்சர நெருப்பின் நேற்றத்த
பார்த்தன் 3 விசும்பிடை யொடுங்கப் பண்டுடை
வரந்தனின் வளர்வன வவற்றை 4 வள்ளலும்
கார்த்தனன் கணைகளான் முனிவு காந்துவான்.

(இ - ள்.) முன்னே (தான்) படைத்துள்ள வரத்தினாலே மிகுவுனவும்
நெருப்பின் தோற்றத்தையுடையனவுமான செடிய சரங்களை (அந்தத்தாரு
சன்) விடுத்தான்; (அவை), விசும்பினிடமும் குறைத்திடும்படி (எங்கும்) பார்த்தன்;
அவற்றை, இலட்சுமணனும், சினத்தினும் கொடுத்தவையை (த்தன்) கணை
களால் ஒளிக்குமாறு செய்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 தூர்த்தன். 2 சுடு. 3 விசும்
பெலாம். 4 வளர்வன். (கஎகஅ)

க23.—தாநகன் இலட்சுமணன் கணையால் இறத்தல்.

அண்ணறன் வடிக்கணை துணிப்ப 1 வற்றவன்
கண்ணக நெடுந்தலை விசையிற் காரென
விண்ணிடை 2 யார்த்தது விரைவின் 3 மெய்யுயிர்
உண்ணிய வந்தவெவ் கூற்று முட்கவே.

(இ - ள்.) பெருமையிற் சிறந்தவனான இலட்சுமணனது கூரியகணைகள்
விசையாகத்துண்டிக்க, அந்தத்தாருகனுடைய இடமகன்ற 'நெடியதலை,—
அறப்பட்டு விரைவாக அவ்வுடலிலுள்ள உயிரை புண்ணுதற்குவந்த கொடிய
யமனும் அஞ்சும்படி மேகம்போல வானத்தில் ஆரவாரித்தது; (எ - று.)—
பி - ம்:—1 அற்றன். 2 ஆர்த்தன். 3 வெவ்யுயிர். (கஎகக)

க24.—பின்பு காலன் முதலிய ஐவர் போரவருதல்.

1 காலனும் குலிசனும் 2 காலசங்கனும்
மாவியு மருத்தனும் 3 மருவு மைவருஞ்
4 குலமும் கணிச்சியும் கடிது 5 சுற்றினர்
6 பாலமும் பாசமு மயிலும் 7 பற்றுவார்.

(இ - ள்.) (பின்பு), காலன் குலிகள் காலசங்கன் மாலி மருத்தன்
(என்று) பெயர் பொருத்திய ஐவரும், குலப்படையையும் மழுப்படையும்
விரைந்து சுற்றுவரும், பிண்டிபாலம் பாசாபுதம் அயில் என்னும் படைக்
கலங்களைப் பற்றுபவரு மாணர்கள்; (எ - று.)

ஐவரும் முறையே குலம் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டா ரென்றே
னும், ஒவ்வொருத்தரும் ஐம்படைகளைக் கைக்கொண்டாரென்றேனும் கொ
ள். பி - ம்:—1 காலன். 2 காலசங்கனும். 3 மருவுவார்கடாஞ். 4 பாலமும். 5 பற்றி
னார். 6 பாலமும் பாசமும்; குலமுமாவும். 7 அடிவார், அடிவான், பற்றினார்.

க2௫.—இலட்சுமணன் அவர்களைத் தலைநாணித்துச் சேனையைச் சிதறடித்தல்.

அன்னவ ரெய்தன வெறிந்த வாயிரர்
துன்னரும் படைக்கலந் 1 துணித்துத் 2 தூவினன்
நன்னெடுந் 3 தலைகளைத் துணித்து நால்வகைப்
பன்னெடுந் தானையைப் பாற நூறினான்.

(இ - ன்.) அவர் எய்தனவும் வீசியனவுமான ஆயிரக்கணக்கான நெருங்குதற்குரிய படைக்கலங்களை (இலட்சுமணன் அம்புகளைத்) தூவினவனுய்த் துணித்து, நல்ல [வலிய] நெடிய (அவர்கள்) சிரங்களைத் துணித்து, நால்வகைப் பட்ட பலவான பெருஞ்சேனையைச் சிதறடித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 துணியத். 2 தூவின, தூவினர். 3 தலைகளுந் தடிந்து. (க2௫௧)

க2௬.—அப்போது அதிகாயன் சேனையோர் இலட்சுமணனை வளைத்து நொண்டி படைக்கலம் விடுத்தல்.

ஆண்டி காயன்றன் சேனை 1 யாடவர்
2 ஈண்டின மதகரி யெழெண் னாயிரர்
துண்டினர் மருங்குறச் சுற்றி னார் 3 தொகை
வேண்டிய படைக்கல 4 முறையின் 5 வீசுவார்.

(இ - ன்.) அப்போது அதிகாயனுடைய சேனைவீரர், நெருங்கின மதயானை ஏழெண்ணாயிரத்தைத் துண்டிப் பக்கத்திற்பொருந்த வளைந்து கொண்டவராய், தொகுதியாகிய (தாம்) வேண்டிய படைக்கலங்களை முறையே வீசுவவராயினர்; (எ - று.)—பி - ட்:—1 ஆண்டவர், ஆண்டவை. 2 ஈண்டினர். 3 தொகை. 4 முறையின், மழையின். 5 வீசினார். (க2௫2)

க2௭.—வளைந்தவர் வானரசேனையை யழித்தல்.
போக்கிலா 1 வகைப்புறம் வளைத்துப் பொங்கினார்
நாக்கினார் திசைதொறுந் தடக்கை மால்வரை
2 நாக்கினார் 3 படைகளா னுறுக்கி னார் குழம்பு
ஆக்கினார் கவிகடங் குழுவை 4 யார்ப்பினார்.

(இ - ன்.) வானரர்கள் தப்பிப்போகமுடியாதவகையிற் பக்கமெல்லாம் வளைத்துச் சீறினவராய், (அதிகாயன் சேனையோர்), நாக்கித் திக்குக்கள்தொறும் பெரியகைகளை யுடைய பெருமலைபோன்ற யானைகளைச் செலுத்தினார்கள்: (அன்றியும்), படைக்கலங்களால் தறுக்கிக் குறங்குகளின் கூட்டத்தைக் குழம்பாக்கி ஆரவாரஞ்செய்வவரானார்கள்; (எ று.)—பி-ம்:—1 வகையுற. 2 நாக்கினார். 3 படைகளை, படைக்கலம். 4 ஆர்ப்பினால். (க2௫௩)

க2௮.—வானரர்க்கு அதிகாயன்சேனையீரர்க்கும் நிகழ்ந்த போர்.

1 எறிந்தன வெய்தன வெய்தி யொன்றொடொன்று
அறைந்தன வசனியின் 2 விசையி னுசைகள்

நிறைந்தன மழையென நெருக்கி நிறறல்தன்
மறைந்தன வுலகொடு திசையும் வாணமும்.

(இ - ள்.) (வானர்கள்) வீசியன வானமலைகளும் (அரக்கர்கள்) எய்தவை யான அம்புகளும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டனவாய், இடிபோன்ற விசையினோடு திக்குக்களில் நிறைந்தனவாகி மேகக்குழாம்பேரல நெருக்கி நிறற வால், உலகங்களுடனே திசையும் வாணமும் மறைந்திட்டன; (எ - று.)—
கீழ் 'மால்வரை துக்கினார் படைகளால் நுறுக்கினார்' என்றபாடத்திற்கு ஏற்ப, 'எறிந்தன எய்தன' என்றதென்பர், ஒருசாரார். 'விசையினுசைகள் நிறைந்தன' என்பதைமழைக்கு அடைமொழியாகக்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—1வெறிந்தன. 2விசையவாரியின், விசைய வாசைகள். (கடி0ச)

க2கூ. அப்படை யனை த்கையு மறுத்து விழ்த்தவர்
துப்புடைத்¹ தடக்கைக டுணித்துச் சுற்றிய
முப்புடை மதமலைக் குலத்தை முட்டினான்
2எப்புடை மருங்கினு மெரியும்³வாளியான்.

(இ - ள்.) எரிசின்ற அம்புகளையுடையனான இலட்சுமணன், (எதிரிகள் வீசிய) அந்தப்படைக்கலங்கையெல்லாம் அறுத்துத்தள்ளி, அவருடைய வலிமையுடைய பெரியகைகளை யறுத்து, (தன்னை) வளைந்த மும்மதக்கொண்ட யானைக்கூட்டங்களை எல்லாப்பக்கவிடங்களிலும் தாக்கினான்: (எ - று.)—'எப்புடை மருங்கினும்' என்னும் அடைமொழியை 'எரியும்' என்பதனோடு இயைத்தலுமொன்று. மலை-ஆகுபெயர். பி-ம்:—1கைகடாள். 2எப்படை. 3வாளியால்.

வேறு.

க50.—இது நதல் எட்டுக்கீவிகள்-நின் இலட்சுமணன்
யானைப்படைகளை வென்றமை கூறும்.

1 குன்றன மதகரி கொம்பொடு கரமற
வன்றலை துமிதர மஞ்சென மறிவன
2 ஒன்றல வெருபது மொன்பது மொருகளை
3 சென்றரி தரமழை 4 சிந்துவ மதமலை.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணனுடைய) ஒருகளை சென்று கொய்வதனால், குன்றையொத்த மதயானைகள் கொம்புகளுடனே கரங்களற வலியதலை துண்டித்துவிழ் மேகம்போல் வீழ்ந்து கிடப்பவை, ஒன்றல்லாதனவாய் ஒருபதும் ஒன்பதமாகும்; மலைபோன்ற அவ்யானைகள் உதமழை சிந்துவன; (எ - று.)—
மலை-உவமவாருபெயராய், யானையைக்காட்டிற்று. முதலில் 'மதகரி' என வந்ததனால், யானையைக் காட்டும் மலை என்ற இச்சொல்-கட்டுமாத்திரமாய் நின்றது. இக்குவருஞ்செய்யுட்களில் குற்றெழுத்துப்பயின்றிருத்தலால், இவை-குறுஞ்சீர்வண்ணம். பி-ம்:—1குன்றெனும். 2ஒன்றின பஃதுமொருபதும், ஒன்றல வெருபதுமிருபதும், ஒன்றென வெருபது மொன்பதும். 3சென்றெரிதர, சென்றனசரம், சென்றெறித்தர. 4சிந்துவ. (கடி0ச)

கூ.க. ஒருகொடை¹ விடுவன வருமுறும் கணைபட
¹ இருதுடை புரையொ² டி.றுபவ ரெறிபடை
 விருதுடை நிருதர்கண் மலையென விழுவர்கள்
³ பொருதுடை வன⁴ மத மழையன புகர்மலை.

(இ - ள்.) ஒரு தொடுப்பினில் விடப்படுவனவான இடியையொத்த கணைகள் படுவதனால், எறிசின்ற படைக்கலங்களைவும் விருதுகளைபுமுடைய அரக்கர்கள்,—(தமது) இரு துடைகளும் யானைக்கழுத்திடுகியற்றேடு துண்டிக் கப்பட்டவராய், மலைபோல விழுவவராயினர்; மதம் மழையையொத்திருக்கப் பெற்ற விளங்குகின்ற மலைபோன்ற (அவரேறிய) யானைகள்,—பொருது (தாமும்) உயிர்குலைவனவாயின; (எ - று.)—பி-ம்:—1 வருவன. 2 அறுபவர். 3 பொருதுடைசின. 4 மதமலையன, மதமழையென. (கஅ௦௭)

கூ.உ. பருமமு¹ முதுகிடு² படிக்கையும் வலிபடர்
 மருமமு³ மழிபட நுழைவன வடிக்கணை
⁴ உருமினும் வலியன⁵ வருள்வன திசைதிசை
 கருமலை நிகர்வன⁶ கதமலை கனல்வன.

(இ-ள்.) சேறுவனவாகிய சினங்கொண்ட யானைகள்,—(தமது) கல்லணையும் முதுகிலிடப்பட்ட அம்பாரியும் வலிமைபொருந்திய மருமத்தானமும் அழிபடும்படி இடியைக்காட்டிலும் வலியனவான கூரியகணைகள் நுழையப்பெற்றனவாகித், திக்குக்கள்தோறும் உருண்டு, கருநிறமூள்ளமலையை நிகர்த்தன.

கதமலையென்பது—அடையடுத்த உவமவாகுபெயராய், யானையைபுணர்ந்திற்று. வலிபடர்புடிகையும் என எடுத்து—(கவிசை) வலிமைபுடன் கட்டிய படிந்த இறுக்குவாரும் என உரைப்பர் ஒருசாரார். பி-ம்:—1 முதுகிடை. 2 படிவை. 3 வழிபட. 4 உருமெனும், உருமென. 5 உருவின். 6 களிமலைகனல்வன, களிபுடைமதமழை, தளிமலைகனல்வன. (கஅ௦௮)

கூ.உ. இறுவன¹ கொடியவை² உயரிவன விடையிடை
 துறுவன சுடுகணை துணிவன மதகரி
 அறுவன வவையவை கடவினர்³ தடிதலை
 வெறுமைகள் கெடுவன விழிசூழி கழுதுகள்.

(இ - ள்.) எரியுந்தன்மைபுள்ளவும் அவ்வவ்விடங்களிலே (இலக்கு எங்கேகிடைக்குமென்றுதேடி) நெருங்குகின்றனவுமான சுடுத்தன்மைபுள்ள (இலக்குமணனெய்த) அம்புகளால் (தம்மீதுநாட்டிய) கொடிகள் இறுவனவாக, மதயானைகள், துண்டுபட்டன; (அன்றியும்), அவ்வவ்யானைகளைத் துண்டிச்செலுத்தினபாகரின் தடித்த தலைகளும் அறுபட்டன; (அதனால்) விழிசூழித்தபேய்கள், (தாம் உணவின்றி) வெறுமையாயிருத்தநிலை கெடுவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—1 கொடியன 2 எறிவன. 3 அவரொடு, மதமலை, அமைதலை, அடிதலை, கடிதலை. (கஅ௦௯)

கூ.சு. மிடலொடு விடுகணை மழையினு¹ மீகையுள்
 மிடலொடு² மருமென் பருவரை³ நிலையன

உடலொடு 4 முருங்கரி யுதிசம துருகெழு
கடலொடு பொருகது கரியொடு கரியென.

(இ - ன்) வலிமைபுடனே விடப்பட்ட கணைகள் மழையைவிட மிகுதி யாகவுள்ளவை படுதலோடும் இடிவிறப்பெற்ற பருத்த மலையின் நிலையை யடைந்தனவாய் உடலோடும் கீழுருண்டுவிழுந்த யானைகளின் உதிர்மானது, - யானையோடு யானை பொருவதுபோல அச்சம்விளங்குகின்ற கடலொடு பொ ருதது; (எ - று.)

கடலுக்கு முன்னே ஒருகடல்போல யானைகளிடத்தினின்ற பெருகிய இரத்தம் தோன்றலாயிற்றென்றபடி; தந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1 மிகை யன, மிகுவன. 2 உருமுறழ். 3 நிரையன, நிலயென, நிரையென. 4 உருள் திரி யுரமதுவுருகெழு. (கடிசு)

கஉரு. மேலவர் 1 படுதலின் விடுமுறை யிலமிடல்
ஆலமு மசனியு 2 மனைபன 3 வடுகரி
மாலுறு 4 களியன மறுகின மதமழை
போல்வன 5 தமதம வெதிரெதிரி 6 பொருவன.

(இ - ன்) மேலிருக்கும்பாகர் இறந்தகனல் முறைமையாகச்செலுத்தப் படுதல் இவ்வாதனவும் [தம்முடைய விருப்பின்படி செல்வனவும்] வலிமை பொருந்திய ஆலகாலவிஷமும் இடியும் போன்றனவுமான [உக்கிரத்தையும் ஆரவாரத்தையும் கொண்டனவுமான] கொல்லுத்தன்மையுள்ள யானைகள், மயக் கம் மிகுகின்ற மதக்களிப்பையுடையனவாகிக் கலங்கியனவாய், (தம்) மதம் மழைபோல்வனவாக (ஒன்றொடொன்று) தம்மது எதிர்க்கெதிரே போர்செய் வனவாயின; (எ - று.)

பாகரற்றமையால் இன்னொரோடு பொருவ தென்பதை யறிபாமல் மத மிகுதியால் யானைகள் தம்மினத்து யானைகளுடனே பொருத என்க. கிரி-ஆரு பெயர். பி-ம்:—1 மடிதலின். 2 அனையவன். 3 விடுகரி. 4 கிரியினின், கரியினி ன். 5 தமதமது, மதகரி, தமதமர். 6 பொருதன. (கடிசு)

கஉசா. கால்சில துணிவன கரமறு வனகதழ்
வால்சில துணிவன வயிறுகள் வெளிபட
1 நரல்வன குட்டான நகழ்வன 3 சிலவரு
தோல்சில கணைபல சொரிவன 4 மழையென.

(இ - ன்) மழையெனப் பலகணை (தம்மீது) சொரியப்பெற்றனவான சில யானைகள், கால் துணிவன; கரம் அறுவன; சில, விரைவுள்ள வால் துணி வன; (சில) வயிறுகள் வெளிப்பட்ட வெளித்தொக்குகின்றனவான குடில யுடையன; சில வளருத்தன்மையுள்ளதோல் வாழ்க்குண்டுபோவன; (எ-று.)— மழையெனக் கணைபல சொரிவன என்ற தொடரை 'சில' என்பவற்றோடு உள் வாம் இயைக்க. சொரிவன-சொரியப்பட்டன; செய்ப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த இசய்வின். 4 மழையன் என்ற பாடத்திற்கு - சில யானைகள் வீரிடுத லால் மழையை யொத்தனவென்று பொருளுரைப்பர். பி - ி:—1 நால்சில 2 குடல்சில, குடரின. 3 சிலசில, சில பொரு. 4 மழையின. (கடிசு)

கஉ.எ.முட்டின 1முட்டற முரணுறு திசைநிலை
 2எட்டினு மெட்டரு 3நிலையன 4வெவையவன்
 விட்டன விட்டன விடுகனை படுதொறும்
 பட்டன பட்டன 5படர்மத கரிபல.

(இ - ன்.) (தாம்) மாறுபடுதலைப் பொருந்திய திசைநிலை யெட்டினும் (சென்று)முட்டியனவான (இலட்சுமணனுடைய அம்புகளால்) தாக்குதலின்றி எட்டுதற்கு அருமையான நிலையை யடைந்த யானைகள் எவை? [எவையும் இல்லை: யாவையும் இலட்சுமணனம்பால் மோதப்படுதலையடையவேயடைந்தன]; அவ்விலக்குமணன் பலமுறைவிட்டனவான எய்யப்படும் அம்புகள் படுத் தோறும் (எதிர்த்து) வருகின்ற பலமதயானைகள் மிகவும் இறந்தன; (எ-று.)— 3படர்ப்பணைகுவிவன என்றபாடத்திற்கு, பணை-தந்தமென்க: பறையென்பாரு முளர். பி-ம்:—1முட்டின. 2எட்டினவெட்டின, எட்டினுமெட்டற. 3நிலையன, நிலையின. 4எவையவர், எவையெவை, அவரவை, அவையவர், அவையவை. 5படமதகரிபல, படுமதகரிபல, படர்ப்பணைகுவிவன. (கஅகஉ).

கஉ.அ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள்—மீண்டும் பகைவர் மதயானைப் படைகொண்டு எதிர்த்து, இலட்சுமணன் வென்றமையைக் கூறும்.

கஉ.அ.1 அறுபதின் முதலிடை நாலொழி யாயிரம்
 2 இறுதிய மதகரி யிறுதலு மெரியுழிழ்
 3 தறுகணர் 4 தகையறு 5 நிலையினர் சலமுறு
 6 கறுவின 7 ரவனெதிர் கடவினர் கடலென.

(இ - று.) ஐம்பத்தாறாயிரம் என்ற கணக்குள்ள மதயானை இற்றிடலும், எரியைக்கக்குகின்ற அஞ்சாமையுள்ளவரும் நற்குணமற்றநிலைமையையுடைய வரும்கோபம்பொருந்திய கறுவைக்கொண்டவருமான அரசர்கள், அந்த இலக்கு மணனெதிரே கடைப்போல (ச்சேனையை)ச் செலுத்தினார்கள்; (எ - று.)

அறுபதின்முதல் - அறுபது என்பதில், இடை - பின்வாங்கிய, கால் - நான்கு என்ற எண்ணை, ஒழி - ஒழித்த, ஆயிரம் - ஆயிரமென்ற எண்ணை, இறுதிய--இறுதியாகவுடைய, கரி: எனவே, ஐம்பத்தாறாயிரம்யானையாயிற்று. அறுபதின் முதலிடை - அறுபது என்ற முதல் தொகையில் எனினுமாம். பி - ம்:—1 அறுபது முதலினொடாறமை, அறுபதுமுதலினொடாறவை. 2 இறுதிய, 3 தறுகனை. 4 தகையறு. 5 நிலையன, நிலையென. 6 ரவரையெதிர், எதிரெதிர்.

கஉ.க. எல்லையின் மதகரி 1 யிரவின தினதிகர்
 செல்வன 2 முடிவில தெறுதொழின் 3 மறவளை
 வில்லியை 4 யினிதற 5 விடுகனை மழையினர்
 கொல்லுதி யெனவெதிர் கடவினர் கொடியவர்.

(இ - ன்.) கொடியவரான இராக்கதர்கள்,—இனிதாக [எளிதாக]க் கனை களை மழையென்னுமாறு எவுபவராய், முடிவில்லாமல் அழிக்குக் தொழில் மேற்கொண்ட வீரனும் வில்லாளியுமான இலட்சுமணனை கோக்கி, 'கொல்லு வாய், (பார்ப்போம்)' என்று சொல்லியவண்ணம் இரவின் கூட்டத்தைக் கொ...

துச்செல்வனவான எல்லையில்லாத மதயானைகளை எதிராகச்செலுத்தினர்; (எ - று.)—கொடியவர்.—இனிதுற விடுகணைமழையினராய், முடியில் தெறு தொழில்மறவனை வில்லியை 'கொல்லுதி' என, இரவின துணைமநிகர்செல்வன எல்லையில் மதகரியை எதிர்கடவினரென்க. பி-ம்:—1 இமகிரிநிகர்வன, விர வினவினனிகர், எறழ்வலிவிரவொடு. 2 முடிவிலை. 3 மறவினை, மறமுறழ். 4 இனியிது, இனிவிடு. 5 கணைமழையென வெமைம், கணமழையென விமைம், விடுகணை மழையன, விடுகணைமழையெனார். (கடிக்கி)

கசு0. வந்தன மதகரி வளைதலின் மழைபொதி செந்தனி யொருசுட ரெனமறை திறலவன் இந்திர தனுவென வெழுசிலை 2 குனிவுழி தந்தியி னெடுமழை சிதநின் 3 தரையினில்.

(இ - ள்.) வந்தனவான மதயானைகள் வளைதலினால், மேகத்தால் மூடப் பெற்றுச் செந்நிறமுள்ள மிகவும் ஒப்பற்ற சூரியன்போன்ற மறைக்கப்பெற்ற வல்லமையையுடையவனான இலட்சுமணன் இந்திரதனுஷப்போல (அம்பு) எழுகின்ற சிலையை வளைத்தபோதே, தரையினிடத்துப்போல அம்பின் நெடு மழைகள் யானையில் சிதறுவனவாயின; (எ - று.)—3 சிந்தினஎன்றபாடங் கொண்டு - மழைத்துளிகள் சிந்துவதுபோலத் தரையில் யானைகள் சிந்தின என்று உரைப்பாருமுள். தந்தியின் நெடுமழை சிதநின்-யானைகளாகிய நெடிய மேகங்கள் சிதநின் என்றலு முண்டு. பி-ம்:—1 மலை. 2 குனிவுழி, குனிதலும். 3 தரையின. 4 தரையன. (கடிக்க)

வேறு.

கசுக.1 மையற்றழை செவி²முற்பொழி மழைபெற்றன மலையின் மெய்ப்பெற்றன ³கடலொப்பன வெயிலுக்கன விழியின் மொய்⁴பெற்றுயர் முதுகின்றன முக⁵முக்கன ⁶முரண் வெங்கை⁷யற்றன மதமுற்றின ⁸களியற்றல ⁹கதமா.

(இ-ள்.) மதமயக்கத்தைக்கொண்டு தழைத்த (தஞ்) செவீமூலமாக (மத நீர்) மழைபொழியப்பெற்றனவும், மலைபோன்ற உடலைப்பெற்றனவும், கடல் போன்றனவும் [கறுத்த நிறத்தையுடையனவும்], கண்மூலமாக வைம்மையை வெளிப்படுத்துவனவுமான சேற்றக்கொண்ட யானைகள்,—வலிமைபெற்றுயர் ந்தமுதுகு இற்றனவும் முகம்சிந்தினவும் மாறுபடுகின்ற கொடியகையற்றனவு மாயின: மதத்தினுல்யிக்க கனிப்புமாத்திரம் அருதனவாயின; (எ - று.)

கதமா - கறுவுள்ளயிருகம்: யானை: கறு வைத்திருத்தல், யானையின்தன் மையில் ஒன்று. 8 கணிதத்தியல்என்றபாடத்துக்கு-கணத்துக்குக் கணம் மாறு சியல்புள்ள என்று பொருளுரைப்பர். பி - ட்:—1 மையற்றன. 2 முப்பொழி. 3 கடலொப்பன. 4 பெற்றன. 5 அற்றன. 6 முரணும். 7 உக்கன. 8 கதமற்றல. களியற்றன, களியுற்றல. 9 கனிமா. (கடிக்க)

கசு2. உண்ணின்றலை ¹கடனீருக விறுதிக்கடை யுறுகால்
உண்ணின்றலை நிமிர்கின்றன விகல்வெக்களை யிரணப்

பண்ணின்படர் 2 தலையிற்பட 3 மடிக்கின்றன 4 பலவாம்
மண்ணிசுற்றலை 5 புருள்கின்றன 6 மழையொத்துயர் மதமா.

(இ - ள்.) தண்ணெல்லைக்குள்ளின்று அலைவீசுகிற கடலின் நீர் (எல்லையினின்றவெளிப்பட்டுப்) பெருகுமாறு யுகார்த்தகாலத்தில் பெருங்காற்று (அளவுபட்ட எல்லையினின்ற நியிர்வதை) ஒப்ப அளவுபட்ட எல்லையினின்ற கடத்துவருகின்றனவான (இலக்குமணனுடைய) வலிய வெவ்விய அம்புகள் பொன்னுலியன்ற அலங்காரத்தையுடைய பரவிய தலைகளிற் படுவதனால், மேகங்களை யொத்து ஒங்கிய மதயானைகள் பூமியிலுருள்கின்றனவாகி மடிக்கின்றவை பலவாம்; (எ - று.)

இல்பொருளுவமை. எண் என்பது-இலக்கணையால், அளவுஎன்றபொருளைக் காட்டிற்று. இரணம் - பொன். இரணப்பண்-போர்க்கு உரிய அலங்காரமுமாம்; இப்பொருளில் இரணம் - ரணமென்றவடசொல் இகரம் முன்வரப்பெற்றது. 6 மழையொத்தன என்ற பாடத்துக்கு—மழையைப்போன்று கருநிறத்தோடு மதமழை பொழிந்தவண்ணம், மண்ணிற் புரண்டன என்பர். பி - ம்:—1 அலைநீருக, 2 தலையிற்படர், 3 மடிக்கின்றனர், 4 பலவாம், 5 உருகின்றன, 6 புருகின்றன. (கஅகஅ)

கசக. பிறைபற்றிய வெணுநெற்றிய பிழையற்றன 1 பிறழப் பறையற்றமில் 2 விசைபெற்றன 3 பரியக்கிரி யமரர்க்கு இறை 4 யற்றைய முனி 5 விற்படை யெறியப்புகடை யெழுபொற் சிறையற்றன வென 7 விற்றன 8 எனமுற்றிய 9 மதமா.

(இ - ள்.) பறவைபோல் [பறந்து செல்கின்றன என்று சொல்லுமாறு] குற்றமில்லாத விரைவைப்பொருத்தியனவான சினமுற்றிய மதயானைகள்,--தவறுதலில்லாதனவான (இலட்சுமணனது) அர்த்தசத்திரபாணங்கள் விளங்குவதனால் பிறைச்சத்திரங்கள் பற்றியுள்ளனவென்னுமாறு தோன்றுகின்ற நெற்றியையுடையனவாகி, தேவர்க்குத்தலைவனான இத்திரன் அப்போதுகொண்ட சினத்துடனே (தன்) வச்சிராயுதத்தை வீசக் கிரிகள் (தம்) இருபக்கத்திலும் பொருத்திய அழகிய சிறையற்றவீழ்த்தாற்போல இரங்குமாறு உயிரொழிந்துவிட்டன; (எ - று.)--பிழையற்றன-தவறுதலில்லாத அர்த்தசத்திர பாணங்கள். பறை-பறவை. அற்றம்-குற்றம். பரிய-இரக்கமுண்டாகுமாறு, இற்றன என்க. பி - ம்:—1 பிறழாப் பறை, பிறழ்வன்றறை, பிறழாவறை. 2 வசையற்றன. 3 அரியக். 4 பற்றிய. 5 நற்படை. 6 படை. 7 அற்றன. 8 எனமுற்றின, எனவற்றன, சிலமுற்றிய. 9 சிலமா. (கஅகக)

கசச. கதிரொப்பன கணை 1 பட்டுள 2 கதமற்றில் 3 கதழ்கார்
அதிரத்தனி 4 யதிரகைக் 5 கரி யளவற்றன 6 வுளவா
7 எதிரப்பட்டனல் பொழியக்கிரி 8 பிடறத்திசை யெழுகார்
உதிரத்தொடு 9 மொழுக்கிகட னடுவுற்றவு முளவால்.

(இ - ள்.) யானைகள் சூரியனுக்கு ஒப்பான (இலட்சுமணனது) அம்புகள் பட்டுள்ளவையு,--சினநீர்க்காது, விரைகின்ற மேகம் இடிச்சு [மேகம் இடிப்பது

போலிஒப்பற்றப் போரொலிசெய்தலுடன் அளவற்றவை உள்ளனவாயிருக்க, எதிர்ப்பட்டு அனல்வெளிப்பட மலைகளில் இடறிவிழுந்த திக்குக்களிலெழுதின்ற மிக்கஇரத்த (வெள்ள)த்தோடும்போய்க் கடலினிடையிற்புகும் யானைகளும் உள்ளன; (எ - று.)

அளவற்ற யானைகள் கணைகள் திண்டப்பெற்றும் சினம் பொக்க வீரிட்ட வண்ணம் இருக்க, சில யானைகள் கணைக்கு எதிர்ப்பட்டதனால் அக்கணையால் தாக்குண்டு அனல்பொழியத் தாங்கமாட்டாது மலையில்இடறிப்போய்க் கடலினிடையுக்களவென்க. காருதிரம்-மிக்கஇரத்தம்: கருகிறத்தையடைந்த உதிரமுமாம். 1-ஊ:--1பட்டில,பட்டுடல். 2தரமற்றில. 3கதழ்காய். 4திரள்கைக், திரளக். 5கிரி. 6அளவா, அளவாது, உளவால். 7எதிர்ப்பட்டன பொழியக், எதிர்ப்பட்டன பொழியக், எதிர்ப்பட்டன பொழியக். 8இவறித்திரை, இவறித்திரை. 9முழுதி.

கசுரு.கண்ணின்நிலை யயில்வெங்கணை 1பட2நின்றன காணு
எண்ணின்நிலை நிமிர்வெங்கத முதிர்கின்றன 3வினமா
மண்ணின்நிலை நெரியும்படி திரிகின்றன மலைபோல்
உண்ணின்நிலை நிருதக்கட 4லுலறிட்டன வளவால்.

(இ - ள்.) கண்ணினிடத்துக் கூரியகொடிய அம்புகள் பட சின்றனவாய்க் காணமுடியாதவாறு அளவுக்கடங்காது நிமிர்கின்ற கொடுங்கோபம் முதிரப் பெற்றுள்ளனவான இனமாகிய யானைகள்,—பூமியினிடம் நெரியும்படி திரிகின்றனவாய் (த்தம்முடைய)இடத்திலேயே மலைபோலநின்ற மூற்றருளுள்ளவிடத்துக்குச் செல்லாமல்நிருதராகிய அலைகொண்ட கடலையே வற்றச் செய்தனவு முள்ளன; (எ - று.)

வருத்தமும் கோபமும்மிக்கதனால் தமக்குஅகப்பட்ட நிருதக்கடலையே சிலமதயானைகள் உவறச்செய்தனவென்க. 1-ஊ:--1படை. 2நின்றவை. 3இகன்மா, இதண்மா. 4உழக்கிட்டவும், உழறிட்டன, உலறிட்டவும். (கஅஉக)

கசுசு.ஓராயிர மயில்வெங்கணை யொருகால்விடு தொடைபிற
காராயிரம் விடுதாரையி னிமிர்கின்றன 1கதவுற்று
ஈராயிர மத2மால்கரி விழுகின்றன வினிமேல்
ஆராய்வதெ னவன்விற்பொழி லமரேசரு மறியார்.

(இ-ள்.) ஒருமுறைதொடுத்துவிடுகின்ற தொடுப்பினில் ஓராயிரக்கூரிய கொடியஅம்புகள் கருமேகங்கள் ஆயிரக்கணக்கான தாரைகள்பொழிகின்றன போல் நிமிர்கின்றனவாய்க் கவ்வுவதனால், மதமயக்கங்கொண்ட ஈராயிரம்யானைகள் விழுகின்றன; அவ்விவர்க்குமண்ணது விற்பொழிலைத் தலைமத்தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள்; இனி, மேலேஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுவது என்(உள்ளது)? (எ-று.)--மால்-மயக்கம். 1-ஊ:--1கதழ்வுற்று. 2மாகரி. (கஅஉஉ)

கசுஎ. -- அழ்ந்தயானையின் இஃத்தப்பெருக்கி.

தேருந்தெறு கரியும்பொரு சின1மள்ளரும் வயவெவம்
போரின்றலை யுகள்கின்றன புரவிக்குல மெவையும்
2பெருந்திசை 3பெறுகின்றில 4பணையின்பிணை மதவெவம்
காரின்மந சூருகிப்பொரு 5கடலின்மன கடலா.

(இ - ன்.) தந்தங்களோடு மதம்பொருந்திய கொடிய கார்போன்ற யானை களிந்து 1பெருகுசின்ற குருதியினுலியன்றகடல் நின்றனவற்றைக் கடக்கமுடியாதனவாய், (மற்றுமுள்ள) தேர்களும் அழிக்கவல்லயானைகளும் பொருகின்ற சினம்முண்ட வீரரும் குதிரைக்கூட்டம்எல்லாமும், வலியகொடியபோரினிடத்துப்புரள்வனவாய், பேர்ந்துசெல்லுந்திசையைப் பெருவாயின; (எ-று.) ---பிணையின் மதம் பிணை கார்என்க. பி-ம்:--1மன்னரும். 2தேரும். 3பெருகுசு திறல், பிவையின்றலை. 4பிணையின்பிணை. 5கடலின்கரை. (௧௮௨௩)

௧௮௮.—இராவணன் மீண்டும் யானைச்சேனையை வரவீடுதல்.

நூறாயிர மதவெங்கரி யொருநாழிகை 1 நுலவக் கூறாயின பயமுற்றொரு 2 குலையாயின வுலகந் தேறாதன 3 மலைநின்றன 4 தெரியாதன 5 சினமா 6 வேறாயின வவையாவையு முடனேவர விட்டான்.

(இ-ன்.) வெவ்விய நூறாயிரம் மதயானைகள், ஒருநாழிகை (சென்றொன்று) சொல்லுமளவில் துண்டுதுண்டாகப்பட்டன; உலகத்துயிர்கள், அச்சங்கொண்டு ஒப்பற்றடுக்கமடைந்தன; (பின்னர் அதனையொற்றாலறிந்த இராவணன்), தேறாதனவும் [மதமயக்கங்கொண்டனவும்] மலைபோலநின்றனவும் (பிறரெவரும்) கண்டறியாதனவுமான சினம்பூண்ட யானைகள் வேறாயிருந்த அவையெல்லாவற்றையும் உடனேவருமாறு அனுப்பினன்; (எ - று.) --- அதிகாயன் மற்றுமயானைகளை இலக்குமணன்பொருமிடத்துக்குச்செலவிட்டானென்பாருமுளர். பி-ம்:--1 நுணுகிக். 2 கொலையாயின, குறைவாயின. 3 மலையென்றன, மலைகின்றன. 4 தெரியாவர. 5 சினமா. 6 வேறாயின. (௧௮௨௪)

௧௮௯.—யானைகளை இனையபெருமானுக்கு எதிரே வீரர் செலுத்துதல்.

ஒருகோடிய மதமால்கரி யுளவந்தன வுடன்முன் பொருகோடியி லுயி 1 ருக்கன 2 பொழியப்பொழி மதயாறு அருகோடுவ வரவுந்தின ரசனிப் 3 படி கணிகால் இருகோடுடை 4 மதவெஞ்சிலை 5 யிளவாளரி யெதிரே.

(இ - ன்.) முன்பொருத போர்முனையில் உயிருக்கவையொழிய, உயிருள்ளனவாய் ஒருசேரவந்தனவான பொழிகின்ற மதயாறுகள் அருகே ஓடப்பெற்ற பெரிய ஒருகோடி மதயானைகளை, இடிபோல அம்புகளைக் கக்குகின்ற இருமுனையையுடையவலிய கொடுஞ்சிலையைக்கொண்ட இனையபெருமானுக்கு எதிரே வருமாறு துண்டிச்செலுத்தினார்கள்; (எ - று.) --- யானைவீரர் என்றும் போல எழு வாய்வருவிக்க. “மதவலியாகும்” என்பது தொல்காப்பியம். பி - டி:--1 உக் கின. 2 பொழியப். 3 படுகணிகால். 4 மனடி. 5 வய. (௧௮௨௫)

௧௯௦.---இதுநதல் ஆறுகவிகள்-இலக்தமணன் மீண்டும் யானைச்சேனையை யொழித்தமையைக் கூறும்.

உலகத்துள மலையெய்த்தனை யவையத்தனை யுடனே 1 கொலநிற்பன பொருகிற்பன புடைசுற்றின் குழுவாய் அலகற்றன சினமுற்றிய வனலொப்பன வவையுந் தலையற்றன ௨ 3 மற்றன தனி 3 விற்றொழி ஸ்சனூல்

(இ - ள்.) (அனுப்பியயானைகள்) உலகத்திலெயுள்ளனவான மலையெத் தனையோ, அவையத்தனையும் உடனே அழிக்குமாறு நிற்பவற்றை ஒப்பன்வாசிக் கூட்டமாக (இலட்சமணனது) பக்கத்திலே சுற்றின; கணக்கிறத்தனவும் சினம் முகிரப்பெற்றனவும் அனல்போன்றனவுமான அவ்யானைகளயாலும், ஒப் பற்ற(அவ்விலக்குமணனது)விற்கொழிவால் தலையற்றனவும் கையற்றனவுமாயின; (எ - று.)---பொருதல்-ஒத்தல். பி-ம்:--1கொலை.2இற்றின.3விற்கொழி வவனல். (கஅஉச)

கருக. 1நாலாயிர நவயோசனை நனிவன்றிசை யெவையும் மாலாயின மதவெங்கரி திரிகின்றன வரலுந் 2தோலாயின வுலகெக்கணு மென³வஞ்சினர் துகளே டோலாயின வய⁴வானமு மாறானது புவியே.

(இ - ள்.) முப்பத்தாறாயிர யோசனை தூரம் வலிய திசையெல்லாம் மத மயக்கக்கொண்ட வெவ்விய மதயானைகள் திரிகின்றவை மிகவும் வரலும், உலகமுழுதும் யானைகளையாய்விட்டனவென்று (யாவரும்) அஞ்சினர்; வலிய வானமெல்லாம், துகள்போலாயின: பூமியோ, துகளற்றதாயிற்று; (எ-று.)

வானகம் மண்ணின் துகளாக, பூமி துளியில்லாதவெறும்வெளி யாயிற்று என்ற இதில், மாற்றலண்காண்க. நனி - மிகவும். பி-ம்:--1நாலாயிரமவை, நாலாயினநவ, நாலாயினவவை.2தோலாயினது.3அஞ்சின.4வானரமின்றயது, வானரமன்றயது, வானகமாறானது, வானமுமளறானது. (கஅஉஎ)

கருஉ.கடை¹கண்டில தலைகண்டில ²கழுதின்றர் ³பிணமா இடை⁴கண்டன மலை⁵கொண்டென வெழுகின்றன ⁶திரையாற் புடைகொண்டெறி குருதிக்கடல் புணர்கின்றன ⁷பொறிவெய் படைகொண்டிடை படர்கின்றன ⁸மதயாறுகள் பலவால்.

(இ - ள்.) பேய்களின் கூட்டம், முடிவைக்காணுமலும் தெரடங்குமிடத் தைக்காணுமலும் பிணமாய்விட்டயானைகளை இடையிற் கண்டு,மலைகளைத் தூக் கிக்கொண்டுசெல்வனபோல (அவ்யானைப்பிணங்களைத்) தூக்கிக்கொண்டுசெல் வனவாயின: (அன்றியும்), அலைகளினுற் பருத்தநிலையையடைந்து கொந்தளித் தின்ற இரத்தக்கடலினிடையே தீப்பொறிபறக்கின்ற கொடியபடைகளை யடித்துக்கொண்டு பரவுகின்ற மதயாறுகள் பல சேர்வனவாயின; (எ - று.)

இன்ன இடத்தில் ஆரம்பித்த இங்கு முடிவுபெறுகின்ற தென்பதில்லா மல், யானையின் பிணத்திரள் எங்கும் நெருங்கிக்கிடந்ததென்பது 'கடைகண் டில தலைகண்டில' என்றதன் கருத்து. இனி, கடைகண்டிலதலைகண்டில என் பதற்கு - 'வாற்பக்கம் இது, தலைப்பக்கம் இது' என்று காணுதனவாய் என்று உரைப்பாருமுனர். பிணம்மா-பிணமாய்விட்ட மிருகம்: இங்கு,யானை. பி-ம்:-- 1கண்டன. 2கழுகின். 3பிணமாம், பிணமார். 4கொண்டன. 5கொண்டன,கண் டென. 6துறையால், துரையால். 7பொறிவெய். 8கறையாறுகள். (கஅஉஅ)

கருஉ. ஒற்றைச்சர மதனொடொரு கரிபட்டுக ¹வொளிர்வாய் வெற்றிக்களை புருமொப்பன வெயிலொப்பன வயில்போல்

வற்றக்கடல் சுடுகிற்பன மழையொப்பன பொழியும்
கொற்றக்கரி பதியுயிர மொருபத்தியிற் கொல்வான்.

(இ - இ.) ஒற்றைச்சரத்திற்கு ஒருயானைவீதம் இறந்துவிழ, இடியை யொத்துஉக்கிரமாயிருப்பனவும் வெயிலொத்துவிளங்குவனவும் வேற்படை போல வற்றும்படி கடலைச் கடவல்லனவுமான ஒளிர்கின்ற வாயையுடைய வெற்றிபொருந்திய அம்புகளால், மழையையொத்தனவாய் (மதம்) பொழியும் வெற்றிபொருந்திய யானைகள் பதியுயிரங்களை ஒருபத்தியாகக் கொல்பவனான, (இலட்சுமணன்); (எ - று.)---பி - ம்:---1ஒளி.

அயிலாந்கடல்வற்றிய வரலாறு வநுமாரும்:--பாண்டியநாட்டில் உக் கிரபாண்டியன் முறைதவறாது செங்கோல் நிகழ்த்திப் பல அசுவமேதயாகக் களைப் புரிந்துவந்தானாக, அதுகண்டு பொருமைகொண்ட இரத்திரன் அப் பாண்டியனது வளஞ்சிறந்த நாட்டையழிக்குமாறு வருணையேவ, அத்தே வன்தன்வாழிடமான கடலினீரைப் பொங்கியெழுச்செய்து நாட்டைஅழிக் கத்தொடங்குகையில், சிவபெருமான் அந்தப்பாண்டியராசனது கணவிற் சித்த ராய்த்தோன்றிச் செய்தியறிவித்து வேலைக்கொண்டு கடல்மீதுவலி வருணைய யடக்குமாறுபணிக்க, அரசன்விழித்தெழுந்து கடவுளருளையிவந்து துதித்து அக்கட்டளைப்படியே புரிந்து கடலை யடக்கின னென்பதாம். (கஅஉக)

கருசு.மலையஞ்சின மழையஞ்சின வனமஞ்சின 1பிறவும்
நிலையஞ்சின திசைவெங்கரி நிமிர்சின்றன கடலின்
2 அலையஞ்சின பிற்தென்³சில 4 தனியைங்கர கரியும்
கொலை⁵யஞ்சுதல் 6 புரிகின்றது கரியின்படி கொளலால்.

(இ-ள்.) (இனையபெருமான் யானைகளைத் தேடிக்கொல்வதுகண்டு, யானை போல் வடிவுள்ள) மலைகள் அஞ்சின; (அவ்யானைபோலப் பெருந்தோற்றத் துடனே கருநிறமுமுள்ள)மேகங்களும் அஞ்சின:(அவ்வாறே கறுத்துள்ளமை யால்) வனங்களும் அஞ்சின;(கீழ்ச்சொன்னவற்றின்)வேறான கொடியதிசைக் கரிகளும் (தம்) நிலையிலிருப்பதற்கு அஞ்சின; ஒங்குகின்றனவானகடலின் அலைகளும் (தாம் மதயானைபோன்ற தோற்றமுள்ளமையால்) அஞ்சின; சில வற்றைப்பற்றி வேறாகக் கூறுவதென்?(கூறவேண்டுவதில்லை; ஏனெனில்),— ஒப்பற்ற ஐங்கரத்தைக்கொண்ட வேழமும் [விநாயகக்கடவுளும்] (தான்) யானையின் வடிவத்தைக்கொண்டிருந்தலால் கொலைக்காக [இலட்சுமணன் தான் யானை முகத்தைபுடைமைபற்றி எங்குக்கொல்வானோ? என்று] அச்சத் தையடைகின்றது: (எ - று.)

தோடரிப்புயர்வுவற்றியணி. பிறவும்நிலையஞ்சின-பிற [யானைபோன்ற பெருந்தோற்றமுள்ள] பொருள்களும் நிலையினின்றும் அஞ்சின: திசைவெங் கரி, (தம்மிடத்தைவிட்டுச்) செல்வனவாயின என்று கூறுவாரமுனர்.பி-ம்:— 1.மறவோர். 2.நிலையஞ்சின. 3.சிலை. 4.தனிவெங்கரிநிரியும், தனியைங்கரகிரியும். 5.அஞ்சலி. 6.புரிகின்றனன், புரிகின்றன. (கஅஉஊ)

கருநூ.காலேறிய 1நிலைநாணைவி 2கடவேறுகள் படவான்
3மேலேறிய 4யிசையானர்கள் தலைமெய்தொறு முருவக்

கோலேறின வுருமேறுகள் குடியேறின 5வெணலாய்
மா6லேறிய களியாணகண் மழையேறென மறிய.

(இ - ள்.) குதைகனி3லறியுள்ள வில்நாணியின் ஒலிகள், வனத்தில்
வாரும் ஆண்சிக்கங்கள் இறந்தொழியும்படி வானத்தின்மேலாகவும் தோன்
றின: (பின்பு) பேரிடிகள் குடியேறினஎன்னும்படி, அம்புகள்,—மதமயக்கம்
மிக்ககனிப்புக்கொண்ட யானைகள் பெருமழையோல மடக்கிவிழவும், (அவ்
யானைகளின்) மிசையிருப்பவரின் தலைகளிலும் உடம்பிலும் ஊடுருவவும்,
பாய்ந்துநின்றன: (எ-று.)--கோல்-அம்புகள். ஏறுதல்-பாய்ந்துநிற்பல். வில்,
இடைச்சுமணனுடையது. கடவேறு-கடத்திலுள்ள ஆண்சிக்கம்: கடம்-காடு.
கோல்,--உருவ மறிய, ஏறினவென்க. பி-ம்:—1சில, 2கடவேறுகள். 3மேலே
றினார். 4மிசையாளர்கள். 5எனலால். 6ஏறின. (கடிநக)

கருசு.—இதுமுதல்ஊன்பது கவிகள்-அநுமான் யானைப்படையைப்
பொருதழீத்தலைக் கூறும்.

1இவ்வேலையி 2னனுமான்முத லெழுவேலையு 3மனையார்
வெவ்வேலவர் 4செவ்வேய கொலையானையின் 5மிகையைச்
6செவ்வேயுற நினையொரு செயல்செய்குவ 7னென்பான்
8தவ்வேலென வந்தா9னவன் தனி10வேலெனத் தகையான்.

(இ - ள்.) இந்தவேளையில், முதன்மைபெற்றஎழுசமுத்திரக்களையொத்
தவரானகொடியவேற்படையைக்கொண்டஅரக்கர் செல்லுமாறுஎவிய கொலை
யானைகளின்மிகுதியை, அனுமான்,--செவ்வனே பொருந்த நினைந்துபார்த்து,
'ஒரு(கிரிச்)செயலைச் செய்வேன்'என்று (தனக்குள்ளே)கருதியவனாகி, அவ்வி
லக்குமணனுடைய ஒப்பற்ற வேலென்றுசொல்லுந்தன்மையை மேற்கொள்ப
வனாய்த் திடீரென்று (அங்கு) வந்தான்; (எ - று.)

தவ்வேலென-திடீரென்று. 3அனையான் என்ற பாடத்தைக்கொண்டு,
எழுவேலையையொத்தவனான அநுமான் என்றும், வெவ்வியவேலையுடைய இரா
க்கதர்செலஎவிய யானையின்மிகுதியைக் கண்டு நினைந்து 'ஒப்பற்றவீரச்செய
லைச்செய்யப்போகின்றேன் என்பவனாய்(ப்பின்னும்), தவ்வேல் - தாவிக்குதி
யாதேயுங்கள் என்றவண்ணம் என்றும்உரைப்பர்.வேலெனத்தகையானாய் வந்
தானென்க. பி-ம்:—1அவ்வேலையின்.2அநுமானுமொர். 4மிசையேவிய, செல
மேவிய, சிலவேவிய. 5மிசையே. 6செவ்வேசெல. 7என்குத். 8தவ்வேலென,
தவ்வேலென. 9அவர், இவன், ஒரு. 10வேலென. (கடிநக2)

கருஎ.ஆர்த்தங்கனல் விழியா1முதிர் மதயானையை யினையான்
தீர்த்தன்கழல் பரவாமுத லரிபோல்வரு திறலான்
வார்த்தங்கிய கழலானொரு மரனின் மது நமனார்
போர்த்தண்டினும் 2வளிதாயது கொண்டான் புகழ்கொண்டான்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்தமதத்தைக்கொண்ட யானையையொத்தவனும் முதன்
மைப்பொருளான நரசிங்கமூர்த்தியையொத்த திறலையுடையவனும் வாராத்
கட்டியவீரக்கழலைத்தாங்கியவனும் புகழ்கொண்டவனுமான அநுமான்,--அப்

போது பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமபிரானது நிருவாகிகளைத் துதித்து ஆரவாரித்து அனல்புறப்படவிழ்த்து, (அயலில்) நின்றுதம் யமனுடைய போர்த்தண்டினும்வலியதமாகிய ஒருமரத்தைப் (பொருமாறு) கைக்கொண்டான்; (எ-று)---பி-ம்:—1 முழுமுத. 2 வலியாயது. (கஅ௬௩)

கரு-அ. கருங்கார்புரை நெடுங்கையன் களி²யானைக ளாவைசென்று

³ஒருங்காயின வுயிர்மாய்ந்தன பிற்தென்பல ⁴வரையால் வருங்காலனும் பெரும்பூதமு மழையேகமு ⁶முடனாப் பொருங்காலியின் மலைமேல்விழு ⁷முருமேமெனப் புடைத்தான்.

(இ-ள்.) (அனுமான் கைக்கொண்ட அம்மரத்தினால்), (அழிக்கும் தொழில்) கைவந்த யமனும் பெரும்பூதமும் மழையேகமும் ஒன்றாகி (உலகை)ப் பொருது அழிக்கும்போது மலைமேல்விழுவின்ற உருமேற்போலத்தோன்றும்படி புடைத்தான்; (அதனால்), கரியமேகத்தையொத்து கெடியகையை புடையனவான மதயானைகள்; (அவ்வநாமனெ திரே திரள் திரளாகச்) சென்ற உயிர்மாய்ந்தன: வேராகப்பலஉரைத்து என்னபயன்? (எ-று)---பி-ம்:—1 காரண. 2 யானைகொடு. 3 ஒருங்காய்ந்தன. 4 உரையா. 5 காலமும், காலமம். 6 உடனாய். 7 இடியேமெனப். (கஅ௬௪)

கரு-க. மிதியாற்பல விசையாற்பல மிடலாற்பல ¹விடறும் கதியாற்பல ²காலாற்பல ³வாலாற்பல வாலின் றுதியாற்பல ⁴துதலாற்பல நொடியாற்பல ⁵பயிலும் குதியாற்பல குமையாற்பல ⁶கொன்றான நின்றான்.

(இ-ள்.) தருமத்தில்கிளைநின்றவனான அனுமான்;—(யானைகளில்) மிதித்த மிதியாற்பலவற்றையும், விசையாற்பலவற்றையும், வலிமையாற்பலவற்றையும், இடறும்கடையினாற்பலவற்றையும், காலினாற்பலவற்றையும், வாலாற்பலவற்றையும், வாலின்றனியாற்பலவற்றையும், துதலாற்பலவற்றையும், நொடியாற்பலவற்றையும், பயிலிய குதிப்பினாற்பலவற்றையும், குமைத்தலினாற்பலவற்றையும் கொன்றான்; (எ-று)---கொடி-கை விரலால் கொடித்தல்: பேச்சு என்றரு முள். பி-ம்:—1 வறல்வெம், விடவெம். 2 தொழியாற்பல. 3 காலாற்பலவாலின், காலாற்பலகாலின், 4 தவலும். 5 கொன்றான் நின்றான். (1)

கரு-௮. பறித்தான்சில பகிர்த்தான்சில வகிர்த்தான்சில ¹பனைபோன்று இறுத்தான்சில விடந்தான்சில பிளந்தான்சில வெயிற்றும் கறித்தான்சில கவர்ந்தான்சில ²கரத்தான்சில பிடித்தான் முறித்தான்சில ³திறத்தானையி னெடுங்கோடுகண் முனிந்தான்.

(இ-ள்.) கைக்கொண்டவனான அனுமான்;—(வெயானைகளைப் பிடித்திருத்தும், சிலவற்றை (இருகூறுகப்) பகிர்த்தும், சிலவற்றை (கைகளாற்) கீழியும், சிலவற்றை மூங்கில்போல முறித்தும், சிலவற்றைத் தோலுரித்தும், சிலவற்றை பலதண்டமாம்படிப் (பிளத்தும், சிலவற்றைப் பற்களாற் கடித்தும், சிலவற்றைக் கவர்ந்தும், சிலவற்றைக் கையாற்பிடித்தும், சிலகட்டமானயானைகளின் கெடியகோடுகளை முறித்தும் நின்றான்; (எ-று)---பி-ம்:—1 பனைபோல் பிளையொன்று. 2 கடித்தான்சில. 3 திறத்தானையின், திறத்தானையன். 4 கோடுகண்.)

ககக.வாரிக்குரை கடலிற்புக 1 வெறியுந்நெடு மரத்தாற்
 2 சாரித்தலைத் துருட்டுந்³ நெடுந் தலத்திற்படுத் தரைக்கும்
 பாரிந்⁴ பிடித் தடிக்குஞ்சுடர் பற்க்கும்⁵ படர் விசும்பின்
 ஊரிற்செல⁶ வெறியும்பிதித் துழக்கும்⁷ முகத் துதைக்கும்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான்,--யானைகளை) நீர்நிறைந்த ஓலிக்குங்கடலிற்புகு
 மாறு எறிவான்: நெடியமரத்தைக்கொண்டு சாரிதிரிந்து அலைத்து உருட்டுவான்;
 நெடியபூமியில் தன்னி அரைப்பான்; பிடித்துப் பூமியிலே அடிப்பான்: குடலைப்
 பறித்துவிடுவான்; (பறித்தகுடரைப்) பரவியவானத்தின் (மூலமாக) ஊரிற்செல்
 லும்படி வீசியெறிவான்: மிதித்துக் கலக்குவான்: முகத்தில் உதைப்பான்;
 (எ - று.)—விசும்பினூரில்-வானுலகத்து ஊரிலே யென்றலுமொன்று. பி-ம்:—
 1 விலகும், வழங்கும், விலக்கும். 2 சாரித்தலத்துருட்டுந், சாரித்தலையுருட்டும்.
 3 நெடுநிலத்திற்த். 4 பிடித்தெற்றம். 5 நெடு. 6 வீசும். 7 மிதித்து. (கஅ௩௭)

ககக2. வாலாவ்வர வளைக்குந்நெடு மலைப்பாம்பென வளையா
 மேலானொடு 1 மிடையும்² முழு³ மலைமேற்செல 4 விலக்கும்
 ஆலாலமுண் டவனையென வகல்வாயினிட் டதுக்குந்
 தோலாயிர 5 மிமைப்போதுனி னரியேறெனத்⁶ தொலைக்கும்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அனுமான்,--தன்) வாலினால் வெகுதூரமடங்க
 நெடிய மலைப்பாம்புபோல வளைப்பான்: வளைத்து, (அவ்யானைகளின்) மீது
 ள்ள பாகனுடனே (அவ்யானைகளை) நெருங்கியபெரியமலைமீது செல்லும்படி
 (மோதி உயிர்) விலகச் செய்வான்; (மற்றும் சில யானைகளை), ஹாலாஹல
 விஷத்தைபுண்டவனான சிவனே யென்னும்படி அகன்றவாயிலேயிட்டு
 நெருக்குவான்; ஆண் சிக்கம்போல, ஆயிரம் யானைகளை இமைப்பொழு
 திற்குள்ளே உயிரொழிப்பான்; (எ - று.)

அநுமான் சிவபெருமானது அமிசமாதலால், அதனை மெய்ப்பீக்குமாறு
 மேல்வந்த யானைகளை யொழித்தான்; சிவபெருமான் தன்மேற் சிறிவந்த
 யானையின் தோலை யுரித்துப் போர்த்தவனாதல் காண்க. பி-ம்:—1 பிசையும்.
 2 முழு. 3 மலையிற்த். 4 வீசும். 5 இறைப். 6 துதைத்தான், தொலைப்பான். (கஅ௩௮)

ககக3. சையத்தினு முயர்வுற்றன தறுகட்களி மதமா
 நொய்திற¹ கடி தெதிருற்றன நூறாயிர மாற
 மையந்² கரி³ யுயிரிற்றன⁴ விண்புக்கன⁵ மறையத்
 தொய்யற்பட⁶ ரமுவுக்கொழுஞ்⁷ சேறாயுகத்⁸ துதைத்தான்.

(இ - ள்.) மாறாத மதமயக்கத்தைக்கொண்ட யானைகள் (சில) உயி
 ரிற்று வானுலகமடைந்தனவாய்மறைய, (மற்றும் அநுமான்),—மலையைக் காட்
 டிலும் ஓங்கியிருப்பனவான அஞ்சாமையுள்ள களிப்புடைய மதயானைகள்
 நூறாயிரம் மிகவிரைவாக எதிருற்றவை குழும்பாய்ப் படர்ந்த நீர்நிலத்திலே
 கொழுவிய சேறாய்ச்சிந்தத் துதைப்பவனான; (எ - று.)—பி - ம்:—1 கடித்
 திறத்தர்ன்வன். 2 கரி. 3 உயிரிற்சில, உருவிற்சில, உகிரிற்சில. 4 விண்புக்குயிர்;
 குழைபுக்குரு, சிலவற்றன். 5 மறியத், மறையத். 6 அமுவுத்தொடு. 7 சேறாயெழுத்.
 8 துதைப்பான். (கஅ௩௯)

கக்சு. வேறுபின் மதவெங்கரி யொருகோடியின் னிறலோன்
 நூறாயிரம் 1படுத்தானிது நுவல்காலையி னிணையோன்
 கூறாயின 2வெனவன்னவை கொலைவாளியிற் 3கொன்றான்
 4ஏறநெடும் பயத்தா5னெடுத் திசைக்காவல ரிரிந்தார்.

(இ - ன்.) வலிமையுள்ளவனாகிய அறமான், (பின்னும்) வேறான மத
 முள்ள கொடிய ஒருகோடியான்களில் நூறாயிரம்யானைகளை யொழித்தான்;
 இதுநிகழும்போது, இளையபெருமான் (தமது) பாசமாக நிற்கின்றன என்று
 (அறமான் கொல்லாதுவிட்ட)அந்தக்கரிகளைக் கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட
 அம்புகளாற் கொன்றான்:(அப்போது)பெருமைபெற்றதிக்காலகர் மிக்கஅச்சம்
 ஏற்பெற்று நிலைகெட்டுஒடினார்கள்; (எ-று.) 5நெடுகிரி காவலர் என்றபாடத்
 திற்கு - இரவில்வலிமைகொண்டுசஞ்சரிப்பவரான நெடியஅரசர்: எனவே,
 அரசக்கரைக் காட்டுமென்க. இனி 'ஏறு'-போர்க்களத்திலேறாமல், இரிந்தாரெ
 ன்றலுமொன்று. பி-ம்:—1படுத்தாடினன். 2பெற. 3அறத்தான், குறைத்தா
 ன். 4தேறத்தேதார், ஈறய் நெடும், தேறநெடும். 5பெருத்திசை. (கௌசு)

ககுகி.—அரக்கர் நிலைகெட்டு ஓட, தேவாந்தகனென்பான்
 சினந்து தீநல்.

இரிந்தார் திசை திசையெங்கணு மியானைப்பிண மெற்ற
 நெரிந்தார்களு நெரியாதுயிர் நிலைத்தார்களு நெருக்கால்
 1எரிந்தார்கெடுத் தட்2தேரிழிந் தெல்லாருமுன் செல்லத்
 திரிந்தா3னொரு தனியேநெடுந் தேவாந்தகன் 4சினத்தான்.

(இ - ன்.) எல்லாத்திசைகளிலும் யானைப்பிணங்கள் மோதுதலினால்
 நெரித்தவர்களும், நிலைகெட்டோடினார்; நெரித்திடாமலே உயிர்நிலைத்தவர்
 களும் நெருக்கினால் எரித்திட்டனர்:(மற்றையோர்) எல்லாரும் நெடியபெரிய
 தேரிலிருந்து இழிந்து முன்னே ஓட, நெடிய தேவாந்தகன்,--சினத்தோடு
 தன்னத்தனியே திரிபவனானான்;(எ-று.)—யானைப்பிணமெற்றுவுதலால் தேரு
 டன் ஓடமுடியாமல் பாசகாரிகளாய் அரக்கர் ஓடலானார்.பி-ம்:—1தேரிந்தார்.
 2தேரிழிந்து, தேரொடும். 3நெடுந்தனியேயொரு. 4சினத்தால், செறுத்தான்.
 ககுகி.—அநுமானேநிலை தேவாந்தகன் பொருதுமாண்டமையை, இதுநதல்

ஆறுபவிக்ா தேர்விக்ந்தும்.

உதிரக்கடல் பிணமால்வரை யொன்றல்லன பலவாய்
 எதிரக்க1கடு நெடும்போர்க்களத் தொருதான்புருத் தேற்றான்
 கதிரொப்பன சிலவெங்களை யனுமானுடற் கரத்தான்
 அதிரக்க2கட நெடுந்தேரினன் 3மழையேறென வார்த்தான்.

(இ-ன்.) உதிரக்கடலும் பெரியபிணமலைகளும் ஒன்றையல்லாமல் பல
 வாகத் தோன்றியிருக்கையிலும், கொடிய நெடிய போர்க்களத்திலே, பெரிய
 தேரையுடையனான தேவாந்தகன், தான் ஒருத்தனாய்ப் புருத்து,--எதிர்த்த
 வனாய், சூரியனை ஒப்பனவான சிலகொடிய களைகளை அறமானுடலினுட்கெ
 லுத்தி, கடலும் அதிரும்படி மழையடிபோல ஆரவாரித்தான்;(எ - று.)
 1கடு-ம்-1கரு. 2தடநெடுந்தேரினன். 3மழையாமென. (கௌசு)

கக௭. அப்போதினி னனுமானுமொர் மர¹மோச்சிநின் றூர்த்தான் . .
 இப்போதிவ னுயிர்போமென வருமேறென வெறிந்தான்
 வெப்போவென வெயில்²கால்வன வயில்வெங்கீண விசையால்
 துப்போவெனத் ³துணியாம்வகை தேவார்தகன் ⁴றுர்த்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது அநுமானும், ஒருமரத்தையரவெடுத்து சின்று ஆர
 வாரித்தவனாய், 'இப்போது இவனுயிர் போய்விடும்' என்று சொல்லி, பேரி
 டிபோல எறிந்தான்: அக்கினியின் வடிவுதானே என்று நினைக்குமாறு வெம்
 மையை வெளிப்படுத்துவனவான கூரிய வெவ்வியகீணயின் விசையினால்
 (அம்மரத்தை 'இது ஒரு வலியுடையபொருளே' என்று [இலேசாகத்]
 துண்டுபடும்படி தேவார்தகன் செலுத்தினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஏந்தி.
 2கால்வன. 3 துணியா டெடுந். 4 அறுத்தான். (கஅ௭௩)

கக௮. மாறாங்கொரு மலைவாங்கினன் வயவானரக் ¹குலத்தோர்க்கு
 ஏறாங்கது வெறியாதமுன் முறியாயுக வெய்தான்
 கோறாங்கிய சிலையானுட னெடுமாருதி கொதித்தான்
³பாறாங்கெனப் புகப்பாய்ந்தவ னெடுவில்லினைப் பறித்தான்,

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வானரக்குலத்தார்க்குத் தலைவனான
 அனுமான் அப்போது மாறாக ஒருமலையை வாங்கினான்; அந்தமலையை அவ்
 விடத்து எறிவதற்கு முன்னமே முறித்ததாய்ச் சிந்தும்படி (தேவார்தகன்)
 அம்பெய்தான்: அம்பைத்தாங்கியவில்லைக்கொண்ட அந்தத்தேவார்தகனேடு
 பெருமைபொருந்தியமாருதி, சினந்து, அங்குப் பருந்துபுகுந்தாற்போலப்பா
 ய்ந்து அந்தத்தேவார்தகனுடைய நெடியவில்லைப் பறித்திட்டான்; (எ - று.)
 —பி - ம்:—1 குலத்தோர். 2 அதும். 3 பாறாமெனப். (கஅ௮௪)

கக௯. பறித்தானெடும் ¹படைவானவர் ²பலார்த்திடப் பலவா
 முறித்தா³னவன் வலிகண்டுயர் தேவார்தகன் முனிந்தான்
 மறித்தாங்கொரு சுடர்த்தோமாம் வாங்கா⁴யிசை யோங்காச் [ர்.
 செறித்தா³னவன் னிடத்தோண்மிசையிமையோர்களுந் திகைத்தா

(இ - ள்.) (தேவார்தகனது) நெடியவில்லைப் பறித்த அநுமான், வானவர்
 பலர் (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரிக்கப் பலவாக முறித்தான்; அவ்வநுமானது
 வலிமையைக்கண்டு (விரத்தினாற்) சிறந்த தேவார்தகன் சினந்தவனாய்,--மீண்
 டும் அப்போது ஒரு ஒளிபொருந்திய தோமரமென்னும் படையை யெடுத்து
 மேலேயோங்கி அவ்வநுமானுடைய இடத்தோளின்மீது நெருக்குமாறு எறிந்
 தான்; (அதுகண்ட) தேவார்களும் திகைத்தார்கள்; (எ-று.)—பி - ம்:—1 பகை
 யானவர், பகைவானரப், 2 பகைதிக்கிட, படையார்த்திட. 3 இவன். 4 மிக. ()

க௭௦. சுடர்த்தோமர் ¹மெறிந்தார்த்தலுங் கனலா மெனச் ²சுளித்தான்
³அடற்³றாமாம் பறித்தான்⁴றிநிற் துருமேறென ⁵வார்த்தான்
 புடைத்தானவன் றடந்தேரோடு நெடுஞ்சாரதி ⁶புரண்டான்
 7 மடத்தோகையர் வலிவென்றவன் வாணோர்முக மலர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய தோமரத்தைத் தேவார்தகன் எறிந்து ஆர
 வாரித்தலும், மடமைக்குணமுள்ள மகளிரின் வலிமையை வென்றவனாகிய

அனுமான்,—அக்கினிபோலக் கோபித்தவனாய், வலிமைபொருந்திய அத்தோ மரத்தைப்பறித்துத் திரிந்து இடியேற என்னும்படி ஆரவாரித்துப்புகுடந்தான்; (அதனால்), அத்தேவாந்தகன் கொடுஞ்சாரதி பெருந்தேருடனே புரண்டான்; (அதுகண்டு) வானவர்முகம் மலரப்பெற்றார்; (எ - று.)---பி-ம்:—1 எடுத்து, செறித்து. 2சுளிந்தான். 3அடர்ந்தோமரம், அடத்தோமரம். 4திரித்து, சிறத்து. 5அடித்தான். 6புரள. 7மடற்றோகையர். (கஅசக)

இங்கே ஒரு பிரதியிற் காணப்படுவதொரு செய்யுள் வருமாறு:--

துள்ளிக்களி வயவான ரார்த்தாரவை தோன்றக்
கள்ளக்கடு நிருதக் குலங் கண்டப்படக் கண்டே
உள்ளக்கடு யேகத்தொடு தேவாந்தக னூரத்தே [ன்.
கொள்ளப்படையினையெதொரு கொடுஞ்சூலங் கைக்கொண்டா

கடுக. குலப்படை தொடுவான்றனை யிமையாதமுன் 1தொடர்ந்தான்
ஆலத்தினும் 2வலியானும்வந் தெதிரேபுகுந் 3தடர்த்தான்
4காலத்திரு கண்ணை 5றன கையாலவன் கதுப்பின்
மூலத்திடைப் புடைத்தா 6னுயிர் முடித்தான்சிர மடித்தான்.

(இ - ன்.) குலப்படையைக் கைக்கொண்ட தேவாந்தகனைக் கண்ணி
மைப்பதற்கு முன்னே (அனுமான்) தொடர்ந்து பொரலானான்: விடித்தைக்
காட்டிலும் கொடுவலியையுடைய தேவாந்தகனும் வந்து எதிரேபுகுந்து
பொருதான்; யமனுடைய இருகண்கட்குடிப்பான மாருதி தன்சையினால்
அவனுடைய கதுப்பின் மூலபாகத்திலே புடைத்துச் சிரத்தை மடித்து
உயிரை முடித்தான்; (எ - று.)---பி-ம்:—1 துரத்தான். 2கடியானும். 3அடர்ந்
தான், ஆர்த்தான். 4காலத்திரு, காலற்றெரி. 5தனிக். 6உயிர்முடித்தான்சிரமிடிக்
தான், சிரமிடந்தானுயிர்முடித்தான், உயிர்முடித்தான் சினமுடித்தான். ()

கௌ.2.---அதுகண்டு அதிகாயன் சினத்து அநுமானோடு பொரவருதல்.

கண்டானெது ரதிகாயனும் கனலாமெனக் கன்றறான்
புண்டானெனப் புனலோடிழி யுதிரம்விழி பொழிவான்
உண்டேனிவ னுயிரிப்பொழு தொழியேனென வுரையாத்
திண்டேரினைக் 1கடிதேவெனச் சென்றானவ னின்றான்.

(இ - ன்.) அதிகாயனும், (தேவாந்தகன் இறந்ததைப்) பிரதியட்சமாகக்
கண்டு கனல்போலக் கொதித்துப் புண்ணென்றுதோன்றாமாறு திரவருபமா
யிழிகின்ற இரத்தத்தைக் கண்ணைக் கக்குவனாய், 'இவனுயிரை இப்போதே

* (இ-ன்.) களிப்பும் வெற்றியும்பொருந்திய வானரர் (அதுகண்டு) துள்ளி
யாரவாரித்தனர்: அத்தன்மைகள் தோன்றவும், கள்ளத்தனமுள்ள கடியிருதக்
குலம் சின்னபின்னமாக, அதுகண்டு மனத்திற் கொடுங்கோபத்தோடு தேவாந்
தகன் வலிமையால் (உயிரைக்) கொள்ளுகொள்ளும் (யமனது) படைக்கலம்
போன்றதாகிய கொடுஞ் குலப்படையைக் கைக்கொண்டான்; (எ-று.)-இச்செய்
புன்பல பிரதிகளில்லை. சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கின்றது. ஆயினும்
இன்னும் சிற்றெல இடத்திற் பாடம் வேறுவகையிருப்பின் சிறக்கும்.

உண்டேன்: விடமாட்டேன்' என்று சொல்லி, 'வலியதேரினை விரைவாக்கவும்' என்று (சாரதிக்குச்) சொல்லி (அருமானுள்ள இடத்துச்) சென்றான்: அவ்வனுமாரும் (எதிராக) நின்றான்; (எ - று.)---பி-ம்:---1கடிதோட்டினன். 2இவன்.

க௭௩.---அதிகாயன் வருவது கண்டு சின்னபின்னப்பட்ட
அரக்கச்சேனையிலுள்ளாரும் ஒருங்குதல்.

அன்னுள்வரு மளவின்மலை நிலைநின்றன வணிகம்
பின்னானது 1முன்னானது பிறிந்தார்களுஞ் செறிந்தார்
பொன்னாலுயர் 2நெடுமால்வரை போல்வானென்றி புக்கான்
சொன்னானிவை யதிகாய³னும் வடமேருவைத் துணிப்பான்.

(இ - ன்.) அவ்வதிகாயன் வருமனவில், சேனைகள் நிலத்துநின்றன; பின்னிட்டதும் முன்னிட்டதாயிற்று; பிறிந்துசென்ற வீரர்களும் (வந்து) நெருங்கினார்: வடமேருவையும் துணிக்கவல்ல அதிகாயனும்,---பொன்னலையன்றிகவுயர்ந்த பெருமலையான மேருவைப்போல்பவனான அனுமானெதிரே புகுத்தவனும், இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவனான; (எ - று.)---அதிகாயன் சொன்னவற்றை மேலிரண்டுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:---1முன்னானதும். 2வடமால்வரை. 3அச்சுடர் மாருதிமுன்னர். (க௭௩௧)

க௭௪.---இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஓடுதோடர்: அதிகாயனுடைய வீரவாதம்.

தேய்த்தாயொரு தனியெம்பியைத் தலத்தோடொரு திறத்தார்
போய்த¹தாவினை நெடு²மாகடல் ³பிழைத்தாய்கடல் புகுத்தாய்
வாய்த்தானையு மடித்தாயது கண்டேனென்றி ⁴வந்தேன்
ஆய்த்தாயது ⁵முடிவின் றுனக் கணித்தாக⁶வந் தடுத்தாய்.

முன்றகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (முன்பு) ஒப்பற்ற தனித்த என்மப்பியை [அட்சருமாரனை] கிலத்தோடுதேய்த்து ஒப்பற்ற வலிமையால் மிகப்பெரியகடலைத் தாவிப்போய் உயிர் பிழைத்தாய்; (இப்போது ராட்சசசேனா) சமுத்திரத்திற் புகுத்து வலிமைவாய்த்தவகுதிய தேவார்த்தனையும் மடித்தாய்; அதுகண்டு உன்னெதிரே வந்துள்ளேன்; இன்று உனக்கு முடிவு நெருங்கிவிட்டது: (இதனால் என்) சமீபமாக வந்துள்ளாய்; (எ - று.)---ஆய்த்து ஆயது ஒருபொருட்பன்மொழி: சிறிதே வேறுபட்டிருப்பதுபற்றி, அடுக்குத்தொடரென்னவுமாம்: கிட்டிவிட்டது என்றபடி. பி - ம்:---1தாயினை. 2மால். 3பிழைத்தாயென்றி, பிழைத்தாயனல், பிழைத்தாயிடை. 4வந்தேன். 5முடிவுன்றனக்கு. 6வந்தனைந்தாய், வந்தடைந்தாய். (க௭௪0)

க௭௫.இன்றல்லது நெடுநாளானை யொருநாளினு 1மெதிரேன்
ஒன்றல்லது 2செய்தாய்பல வினையோனையு 3முனையும்
வென்றல்லது மீளாதவென் 4மிடல்வெங்கனை மழையார்
கொன்றல்லது 5செல்லேனிது கொள்ளென்றனன் கொடியோன்.

(இ - ன்.) இன்றைக்கு(க் கொன்றல்) அல்லது உன்னை (இனிவரும்) நெடுநாளில் ஒருநாளிலும் எதிர்க்கமாட்டேன்; (8) ஒருநிக்குஅல்லாமல் பல நிக்குகளைச் செய்துள்ளாய்: (ஆகையால்,) வென்றல்லது மீளுதலில்லாத என்

ஊட்டிய வலியகொடிய கணைமழையால், (இராமனுக்கு) இனையவனைய இலட்சுமணனையும் உண்ணையும் கொன்றவ்வது மீனேன்: இதுனை மனத்திறுறுதியாகக்கொள் என்றனன், கொடியவனைய அதிகாயன்; (எ-று).—பி-ம்:---எதி ரே. 2செய்தாயெமை. 3முண்ணை. 4விறல். 5கொல்லேனிது கொள்கென்றனன், கொல்லேனிதுகொல்லென்றனன். (கௌ௬)

கௌ௭.—அதுகேட்டு அதுமாள் திரிதரணயுப் யான் கொல்லும்படி அழைத்துக்கொள்ளேன்.

பிழையாதிது பிழையாதெனப் பெருங்கைத்தலம் 1பிசையாமழையாமெனச் சிரித்தான்வடமலையாமெனு நிலையான் முழை²யாளரி 3யணையாபினு மெனைநீயிக முனிவாய் அழையாய்திரி சிரத்தோனையு 4நிலத்தோடுமிட் டரைப்பான்.

(இ - ள்.) வடக்கேயுள்ளமேருமலையென்னும்படி சலியாதநிலைமையுடைய அதுமாள்,—(அதுகேட்டு), 'குகையில்வாழ்கின்ற கொடியசிக்கம்போன்றவனே! இன்னும் மிகுதியாக என்மீதுகோபிப்பாயாக; (நான் இலட்சியஞ்செய்யேன்; யான்)நிலத்தோடும் இட்டுஅரைப்பதற்குத் திரிசிரனையும் அழைப்பாய்: (நான் சொல்லுகின்ற) இவ்வார்த்தை தவறாது, தவறாது' எனச்சொல்லி(த்தன்)பெரிய கைத்தலத்தைப் பிசைந்து மேகம்போல (ப் பேரொலிபடச்)சிரித்தான்; (எ-று).—பி-ம்:—பிணையா. 2வாயுரி. 3அணையானையுமெனையும்மிக, அணையானினுமெனைநீயிக. 4தலத்தோடும். 5இட்டரைப்பான், இட்டரைக்க, இட்டிரைப்ப. (கௌ௮)

கௌ௯.—அதுகேட்ட திரிதரண தானே பொருமாறு வந்துகோ, இருவரும் பொருநல்.

ஆமாமெனத் தலைமுன்றுடையவனார்த்துவர் 1தடர்த்தான் கோமான்றணிப் பெருந்துதலு மெதிரேசெருக் 2கொடுத்தான் காமாண்டவர் 3கல்லாதவர் வல்லீரெனக் கழறு நா⁴மாண்டற தரனின்றவர் நடுவேபுக நடந்தான்.

(இ - ள்.) (அதுமாண்கூறியதுகேட்டு), ஆம், ஆம் எனச்சொல்லி,முன்று தலையையுடையவனான திரிசிரசு,ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு வந்து தாக்கஆரம்பித்தான்: இராமபிரானது ஒப்பற்றபெருந்துதலைய அதுமானும்,—எதிராகப்போர்கொடுத்தவனும், 'காமத்தினால் மிக்கவரும் கல்லாதவருமான நீங்கள் (காமமற்றும் கற்றுமுள்ள என்னோடுபொர)வல்லவராவீர்' என்று இகழ்ச்சியாகச்சொல்லி,அருகாக நின்றவர் நாக்குவற்றியொழிய நடுவேபுகுந்து நடந்தான்.

காமம்மாண்டவரென்பது - காமாண்டவரென விகாரப்பட்டுவந்தது. ஜிதேத்தரியனும் கலைகளிலெல்லாம்வல்லவனுமான என்முன்னே அவ்வனிராதம்மால்வெல்லமுடியுமோ?முடியாதென்பது,முன்னுமடியின்கருத்தவல்லீர்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இனி, வல்லீரென்பதற்கு-வல்லமைபுடையவரல்லீரென்று உரைத்தற்கும்இடமுண்டு: இப்பொருளில் "வல்லாராயினும்வல்லுசராயினும்" என்றவிடத்து வல்லாரென்பது-படர்க்கையில் எதிர்மறைமுற்றும்

நின்றதுபோல, வல்லீரென்பது-முன்னிலைப்பன்மையில் எந்நாமறைமுறறாக் வந்ததென்க. இவ்வாறன்றி, உங்களைக்காத்துக்கொள்ளும் வல்லமையைப்பெற்றிராத நீங்கள் பெருவீரரேயென்பது 'காமாண்டவர் கல்லாதவர்வல்லீர்' என்ற தன்கருத்து என்பாருமுளர். இப்பொருளில், கா-காத்தல். ஈரம்வறனால் அச்சத்தினாலாகும். பி-ம்:—1 அடர்ந்தான், அடைந்தான். 2 குறித்தான். 3 அல்லாதவர். 4 மாண்டவரயனின்றவர், மாண்டனரயனின்றறு. (கஅடுஉ)

கஎஅ.—தீரீரரசை நிலத்திலிட்டரைத்திட்டு அநுமான்
மேற்றிசைவாயிலுக்கு செல்லுதல்.

தேர்மேற்செலக் குதித்தான்றிரி சிரத்தானையொர் திறத்தார்
1 கார்மேற்றுயின் மலைபோலியைக் கரத்தாற்பிடித் தெடுத்தான்
பார்மேற்படுத் தரைத்தா²னவன் பழிமேற்படப் படுத்தான்
போர்மேற்றிசை செவ்வாயிலி னுளதாமெனப் போனான்.

(இ-ள்.) (அத்தத்திரிசிரசினுடைய) தேர்மேற் செருமாறு குதித்து, மேகம் (தன்) மீதுபடியப்பெற்ற மலைபோல்பவனான திரிசிரசை ஒப்பற்ற வல்லமையாற் கையாற்பிடித்துஎடுத்துப் பூமியின்மீது தள்ளி அரைத்து அவ்வாக்கனாக் குப்பழிப்புமிகும்படி கொன்றான்; (பின்பு), போர் மேற்றிசைசெடுவாயிலே உள்ளதென்று (அங்கு) போனான்; (எ - று.)—மேற்றிசைக்கு அநுமான்சென்றனனென வந்ததனால், இரத்தப்போர் இவட்சமணனிருந்த வடதிசைவாயிலில்நிகழ்த்தென்க. 'கார்மேற்றுயில்' என்பது, மலைக்கு இயற்கையாய்வந்த அடைமொழி. பி-ம்:—1 கார் போற். 2 அவர். (கஅடுச)

வேறு.

கஎக.—அதுகண்ட அதிகாயன் அநுமாறுடையநிந்தத்தை
மனத்தினுள் வியத்தல்.

இமையிடையாகச் சென்றானிகலதி காயனின்றான்
1 அமைவிதொன்றற்றேற்றானருவியோடழல் 2 கால் கண்ணன்
உமையொரு 3 பாகனையு மிவன்முனிர் துருத்த 4 போது
5 கமையில னாற்ற 6 லென்னாக் 7 கதத்தொடுங் குலைக்குங் கையான்.

(இ-ள்.) கண்ணிமைப்பொழுதிருள்ளாக (மேற்குத்திசைவாயிற்கு அநுமான்) சென்றிட்டான்; வலிமைபொருந்திய அதிகாயன் தக்கதொருசெயலிசை செய்தற்கு அறியாமல் நீரருவியோடு செருப்பையும் கக்குகின்ற கண்களுடையனாகி (த்திகைத்து) நின்றவனாய், 'உமாதேவியை ஒருபாகத்திலேயுடைய சிவபெருமானானும் இவ்வநுமான் முனிவுகொண்டு சீற்றத்தைவெளிக்காட்டும் போது (அதனைப்) பொறுத்தற்கு வல்லமையுடையனல்லன்' என்று சொல்லிக் கோபத்தோடும் நடுக்குகின்ற கையையுடையனானும்; (எ - று.)

கமை-பொறுத்தற்கு, ஆற்றலினன் என்க. பி-ம்:—1 அமைவிதென்று... தேற்றான், அமைவிதொன்றற்றேற்றான். 2 காய். 3 பாகனெனும். 4 காலாக், போழ்து. 5 கமையுற்றபாலன், கமையிலனாற்றல். 6 என்னாக். 7 சிரத்தொடுங் கரத்தொடுங். (கஅடுஊ)

கௌ—இனித் தாமதீக்கலாகாதென்று பொருமாறு இலட்சுமணன்மேல்
அதிகாயன் செல்வதல்.

பூணிப்பொன் றுடையனாகிப் ¹புருந்தநான் புறத்து நின்று
பாணித்தல் வீர மன்றற் பருவளி படைத்தீதார்க் கெல்லாம்
ஆணிப்பொன் ²னானை மன்னிப் பின்னுங்கண் டறிவ னென்றாத்
தூணிப்பொற் ³புறத்தான் றிண்டே ரிளவன்மேற் றுண்டச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (தான் அப்போது செய்யவேண்டுவதைப்பற்றி ஒருதீர்மானம் கொண்டவனாய், ‘(ஒருகாரியத்திற்காக முனைமுகத்திற்) புருந்தநான் வேறொருகாரியத்திலேநின்று தாமதித்தல் வீரமன்றாரும்;பருத்தவலிமைபடைத்தோர்க்கெல்லாம் ஆணிப்பொன்போற் சிறந்தவனான இலட்சுமணனைப் பின்னுங்கண்டு (அவன்திறத்தை) அறியப்போகின்றேன் [பொருவேன்]’ என்றுசொல்லி, துணீரத்தைப் பொன்போன்ற புறத்திற்கட்டியவனான அதிகாயன், இளையபொருமாள்மீதுவலிய(தன்)தேரைத் துண்டுமாறுசொல்லினான்.

பருவலி...ஆணிப்பொன்னானை தன்னைப்பின்னும் கண்டறிவன் என்பதற்கு- நான் இப்போது எடுத்துக்கொண்டகாரியம் முற்றியபின்பு, அநுமானமீண்டும் கண்டு அவன்திறத்தையறிவேன் எனக்கூறுதலும், ‘தூணிப்பொற் புறத்தான்’ என்பதை இளவலுக்கு அடைமொழியாக்கி யுரைத்தலும்பொருந்தும் இச்செய்யுளையடுத்து “முழுக்கின” (கௌ) என்று தொடங்கும் பாடல் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1புருந்தனான்,புருந்துதான்,புருந்துநான். 2அணையான், அன்னான். 3புறத்தான். (கௌ௬)

கௌ—அதிகாயன் சேனையுடன் சென்றுசேர, இலட்சுமணனும்
எதிரேநிற்கல்.

தேரொலி கடலைச் சிறச் சிலையொலி மழையைச் சிறப்
¹போரொலி முரசினோதை ²திசைகளிற் புறத்துப் போகத்
தாரொலி கழற்கான் மைத்தன் றுளையுந் தானுஞ் சென்றான்
வீரனு மெநிரே நின்றான் விண்ணவர் விசையம் ³வேண்ட.

(இ-ள்.) தேரொலியானது கடலைச் சிறவும், வில்லினொலி மழையைச் சிறவும், போரில் ஒலித்தலையுடைய முரசினோசையானது திக்குக்களின் வெளியிற் செல்லவும், போர்மலை தழைத்த கழலையணிந்த காலையுடைய மைத்தனான அதிகாயன் சேனையுந் தானுமாகச் சென்றான்:தேவர்கள், ‘(வெல்க, வெல்க’ என்று) விசயத்தையேண்ட, (இளைய)வீரனாகிய இலட்சுமணனும் அவனெதிரே நின்றான்; (எ-று.)---பி-ம்:—1போரொலி. 2திசைகளின்புறத்துஞ் செல்ல. 3சொல்ல. (கௌ௬)

கௌ—அங்கதன்வந்து இலட்சுமணனைத்

தன்தொள்ளிமீது ஏறிக் கொள்ளுமாறு வேண்டதல்.

வில்லியினனாக வந்து ¹வணங்கினன் வாலி மைத்தன்
வில்லியர் தேரின் மேலா ²னவனமர் செவ்வி தன்றால்
வில்லியர் ³சூலத மன்ன நின்றிரு மேனி தாங்கப்
⁴புல்லிய வெனிது மென்றே னேறுதி புனித வென்றான்.

(இ - ள்.) விரைவாகக் கிட்டிவந்து வணங்கியவகுதி, வாலிமுமாரனான அங்கதன், — ‘அந்தஅதிகாயன் சக்கரத்தைக்கொண்ட அழகிய தேரின்மேலுள்ளான்: (அவனுடன் தரையிலிருந்தபடியே) பொருவது செம்மைபுடையதாகாது: வில்லாளிகளுக்குத் திவகம்போன்ற உனது திருமேனியைத் தாக்குதற்கு இழிந்தனவேயானாலும், புனிதனே! எந்தோளின்மேல் ஏறிக்கொள்வாய்’ என்று வேண்டிக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ஃ:—1வணங்கிய, 2இவன். 3திவகமன்னாய். 4புல்லியன். (கஅடுஅ)

கஅ௩.—அங்கதன் தோளின்மீது இலட்சுமணன் ஏறுதல்.

1ஆமென வமலன் நம்பி யங்கதனலங்கற் றேரண்மேல்
தாமரைச் சரணம் வைத்தான் கலுழனிற் றாங்கி நின்ற
கோமக னாற்ற னோக்கிக் குளிர்கின்ற மனத்த ராகிப்
பூமழை பொழிந்து 2வாழ்த்திப் புகழ்த்தனர் புலவ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) ஆம் என்று அங்கீகரித்து, பூரீராமனது திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணன், அங்கதனுடைய பூமாலையணிந்த தோளின்மீது தாமரை மலர்போன்ற(தன்)கால்களைவைத்து ஏறியிருந்தான்; கருடபகவான் (விஷ்ணு பகவானைத் தாங்குவது)போன்று (இலக்குவனைத்)தாங்கிநின்ற அரசுமாரனான அங்கதனது வல்லமையேநோக்கித் தேவர்களெல்லாம் குளிர்ச்சியடைந்தமனத்தையுடையவராய். பூமழை பொழிந்து, (வாழ்கவென்று) வாழ்த்திப் புகழ்த்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ஃ:—1ஆமென்றுமன்னன், ஆமென்னுமன்னல். 2வானோர்போயதெம் பொருமலென்றார், வாழ்த்துப்புகன்றனர் புலவ ரெல்லாம். (கஅடுக)

கஅ௪.—அங்கதன் திறமை.

ஆயிரம் புரளி புண்ட வதிர்குர லசனித் திண்டேர்
போயின 1திசைக ளொக்கும் கறவடுகனச் சாரி 2போமால்
மீயெழி 3னுயருந் 4தாழிற் றுழுய்ளிண் செல்லிற் செல்லுந்
தீயெழு வுவரி நீரைக் கலக்கினுன் சிறுவ னம்மா

(இ - ள்.) பாற்கடல்கீரைத் தீயெழுக் கலக்கினவனான வாலியின்சிறுவனாகிய அங்கதன், ஆயிரம்குதிரைகள் கட்டியதும் அதிர்கின்ற குரலினால் இடியையொத்ததுமான வலிய (அதிகாயனுடைய)தேரானது சென்ற திசைகளிலெல்லாம் (தானும்) காற்றாடிபோலச் சாரிபோவான்; மேலே (தேர்)எழுந்த தென்றால் (தானும்) உயர்வான்: தாழ்த்தால் (தானும்) தாழ்வான்: வானத்திற் சென்றால் (தானும் உடன்) செல்வானானான்; (எ - று.)—வாலி கடலைக் கலக்கியது அமுது பிறத்தற்காக. உவாரிகீர்-பாற்கடல்: ‘உப்புச்சாறு கினர்வது எப்போதோ?’ என்று வருதலுக் காண்க. பி-ஃ:—1திசைகடோறும், 2போவான். 3மேலாம். 4மேலின்மேலும். (கஅடுச)

கஅ௫.—வானார் அங்கதன் திறமையைக்கண்டு ஆரவாரித்தனராக,

இலக்துமணன் சரமாரி பொழிதல்.

அத்தொழி னோக்கி 1யாங்கு வானரத் தலைவ ரார்த்தார்
இத்தொழில் கலுழந் கேயு மரிதென விமையோ ரெல்லாம்

கைத்தலங் குலைத்தா 2ராகக் களிற்றினும் 3புரளி மேலுந்
தைத்தன லீளைய வீரன் சரமெனுந் தாரை மாரி.

(இ - ன்.) (அங்கதனது) அத்தொழிலைப்பார்த்து அப்போது வானரத் தலைவர், ஆரவாரித்தனர்; 'இந்தத்தொழிற்றிறமை கருடனுக்கும் அரியது' என்று இமையவரெல்லாம் கைத்தலம் விதிர்விதிர்த்தனராக, யானைகளின் மீதும் குதிரைமீதும் இனையவீரனுடைய சரமென்கிற தாரையாகப் பொழி கின்ற மாரிகள் தைத்தன; (எ-று.)---சரமெனுந்தாரைமாரி-கைதவாபநுதி. பி - ம்:—1ஆங்கண், ஓங்கும். 2பின்னர்க், பின்ரா, பின்ரூர், அந்தக். 3தேரின் மேலும். (கஅகக)

கஅகக.---பலவகைமுழக்கம்.

முழங்கின 1முரசம் வேழ முழங்கின 2மூரித் திண்டேர்
முழங்கின 3முகரப் பாய்மா முழங்கின முழுவெண் சங்கம்
முழங்கின தனுவி னேதை முழங்கின கழலுந் தாரும்
முழங்கின தெழிப்பு மார்ப்பு முழங்கின முகிலின் மும்மை.

(இ - ன்.) முரசம் முழங்கின; வேழம் முழங்கின; மிகவலிய தேர் முழங் கின; களைக்குந்தன்மையுள்ள குதிரை முழங்கின; முழுமையான வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின; வில்லினைசை முழங்கின; வீரக்கழலும் கிண்கிணியும் முழங்கின; (வீரர்கள்) அடட்டும் ஒலிப்பும், ஆரவாரஞ்செய்தலும் முகிலினும் மும்மடங்குமிக்கு முழங்கின; (எ - று.)—பாய்மா-பாயும்விலக்கு; குதிரை. பி-ட:—1புரசை. 2முரணத். 3மூரிப், முரணப். (கஅகஉ)

கஅஉ.---இலக்குமணனெய்த அப்புமழையாந் சேனை மாய்தல்.

கரிபடக் காலாள் வெள்ளாங் 1களம்படக் 2கலினக் கால்போற்
பரிபடக் கண்ட 3கூற்றும் 4பயம்படப் பைம்பொற் திண்டேர்
எரிபடப் பொருத பூமி யிடம்பட 5வெதிர்த வெல்லாம்
முரிபடப்பட்ட ன்ரன் முரட்கலை மூரி மாரி.

(இ - ன்.) போர்க்களத்தில் யானைகள் இறக்கவும், காலார்களின் கூட் டம் இறக்கவும், கல்லிணைபொருந்திய காற்றுப்போற் செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரை இறக்கவும், (அந்தப் போரின்மும்முரத்தைக்) கண்ட யமனும் அச் சம்பொருத்தவும், பசும்பொன்னாலியன்ற வலியதேர் எரித்திடவும், பொருத யுத்தகளம்(சேனைகளைற்றமையால்)விசாலமாய்த் தோன்றவும், எதிர்த்தசேனைக ளெல்லாம் முறித்திடவும் வீரனுடைய வலிய அம்புகளாகிய பெருமழையிருதி யாக வுண்டாயின; (எ - று.) உருவகழும் கோற்பின்வநுநிலையும் சேர்ந்து வந்தன. பி-ம்:—1களம்படக். 2காலின் கால்போல், கலினக்காலப். 3கூற்றம், 4பயப்படப். 5வீதியெல்லாம், எய்திற்றெல்லாம், எயிற்றெல்லாம். (கஅகக)

கஅஅ.---அநிகாயனை இலட்சுமணன் வினாவுதல்.

மன்னவன் நம்பி 1மற்றவ் விராவணன் மகனை கோர்க்கி, என்னு னக் 2கிச்சை நின்ற 3வெறிபடைச் சேனை யெல்லாஞ், தின்னபின் னங்கள் பட்டாற் பொருதியோ திரிந்து 4நீயே, நன்னெடுஞ் 5செருச் செய் வாயோ சொல்லுதி 6நயந்த தென்றான்.

இது திருத்தம்பியாகிய இலட்சுமணன், யின்பு

1. இவ்வாணம்மகளுன அதிகாயனைப்பார்த்து, உன்விரும்பம்யாது? எறி தற்குடரிய படைக்கலைக்களைக்கொண்ட நிற்கின்ற சேனையெல்லாம் சின்ன பின்னங்களைகிவிட்டாற்பிறசே)போர்செய்வாயோ? (இப்போதே முனைமுகத் தில்)திரிந்து நீயே கல்ல நெடிய போரைச் செய்வாயோ? (இவ்விரண்டில் நீ) விரும்பியதைச் சொல்லாயென்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மற்றை. 2இங்கு. 3எறி கடற்றூனையெல்லாம், பொருதியோசேனையோடும், எரிபடைச்சேனையோடும், 4நீநின். 5காச்செய்வாயோ. 6நயந்த. (கஅகச)

கஅக.---இதுவும், அடுத்தகவியும் - அதிகாயன் கூறும் மறுமொழியைத் தேரிவிக்கும்.

யாவரும் 1பொருவ ரல்ல 2ரெதிர்ந்துள 3யானு நீயுந் தேவரும் பிறருங் காணச் 4செருவது செய்வ வெல்லாந் காவல்வர் துன்னைக் காப்பார் 5காக்கவு மமையும் வேறே 6கூவிய ததனுக்கன்றே வென்றனன் கூற்றின் 7வெய்யோன்.

(இ-ள்.) யமனைக் காட்டிலும் வெவ்வியவளுகிய அதிகாயன்,—யாவரும் பொருபவரல்லர்; செய்யப்போவதெல்லாம், எதிர்ப்பட்டுள்ள யானும் நீயுமே தேவர்களும் மற்றுமுள்ளாரும் காணப் போரென்பதாகும்; காவலாக வந்து உன்னைக்காப்பவர் காப்பினும் பொருந்தும் [உன்னைக்காதற்பொருட்டு எத்தனைபேர் உனக்குப்பலமாக ஏற்பட்டாலும் எனக்குச் சம்மதமே யென்றபடி]; வேறே (உன்னைஆள்விடுத்து) அழைத்தது (உன்னுடன் பொருதுவெல்ல வேண்டுமென்ற) அதற்காகவேயெல்லவோ? என்று கூறினான்; (எ - று.)

செருவது, அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. எப்படிப்பட்டவராலும் என்னிடத்தினின்ற உன்னைக் காத்தல் முடியாதென்பது, மூன்றாம் அடியின் கருத்து. பி-ம்:--1பொருவதில்லை. 2எதிர்ந்துளன். 3நீயுநானும். 4செருப்பல செய்வதல்லாற், செருப்பலசெய்வோமென்றான், செய்வது செய்வதெல்லாம். 5காப்பவும். 6கூவியந்தகனுக்கீவன். 7யிக்கான். (கஅகடு)

ககூ0. உமையனை காக்க 1மற்றந் குமையொரு 2கூறன் காக்க இமையவ ரெல்லாந் காக்க வுலகமோ ரேழுங்காக்க சமையுமுன் வாழ்க்கை 3யின்றே டென்றுதன் சங்க முதி 4அமையுருக் 5கொண்ட கூற்றை நானெறிந் துருயி னூர்த்தான்.

(இ - ள்.) உமதமையனை காக்கட்டும்; அன்றி, உமையை ஒருபாகத்திற்கொண்டவளுன சிவனை காக்கட்டும்; இமையவரெல்லாம் சேர்ந்து காக்கட்டும்; உலகம் ஒரேமுந் காக்கட்டும்; இன்றோடு உன் வாழ்வு அடங்கிவிடும் என்றுசொல்லித் தன் சங்கத்தை யெடுத்துணறி, மூங்கிலுருக்கொண்டயமனை [தன்வில்லை] காணியைத் தெறித்து இடிபோல ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)—அங்கு-அகை. அமை-மூங்கில். பி-ம்:—1மற்றை. 2பாகன். 3இன்றே. 4நமனுரு. 5கொண்ட வில்லை, கொண்ட கூற்றும், கொண்டாலன்ன. (கஅகக)

ககூஉ.--இலட்சுமணன் அதிகாயனுக்கிப்ப பதிலுரைத்துப் பொருதல்.

அன்னது கேட்ட மைந்த 1னரும்பியன் முறுவ ரேறன்றச் 2சொன்னவர் வாரார் யானே தோற்கினுந் தோற்கத் தக்கேன்

3என்னை பொருது வெல்லி னவரையும் 4வென்றி யென்ற
மின்னினு மிளர்வ தாங்கோர் வெஞ்சரங் 5கோத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) அச்சொல்லைக்கேடட இளையபெருமான்,—‘அரும்பின் தன் மையைக்கொண்ட புன்சிரிப்புத் தோன்ற, (1)சொன்ன எமையன்முதலோர் வரமாட்டார்கள்; (ஒருகால்) நானே தோற்றாலும் தோற்கத்தக்கவனே; பொருது 3 என்னை வெல்வாயானால் அவரையெல்லாம் வென்றவனையா வாய்’ என்று சொல்லி, மின்னலைக்காட்டிலும் விளங்குவதாகிய ஒரு கொடிய சரத்தை அப்போது கோத்துவிட்டான்; (எ - று.)—மைத்தன் விட்டான் என்க. முறுவல்-அதிராயனுடைய அறியாமையை எள்ளல்பற்றிவந்தது. அவரென்றது-கீழ்ச்செய்யுளில் அதிகாயன் கூறிய உமையன்முதலானவரைச் சுட்டும். பி - ட்:—1அரும்பிய. 2சொன்னவாவாராய். 3என்னையும். 4வென்ற தென்றான். 5தொடுத்து. (கஅகஎ)

கக2.---இ துமுதற் பதினாறு அவிசள் - அதிகாயனுக்குப்

இலட்சுமணனுக்கும் நிகழ்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

விட்டவெம் பகழி தன்னை 1வெற்பினை வெதுப்புந் தோளான்
சுட்டதோர் 2பகழி தன்னால் விசம்பிடைத் துணித்து 3நீக்கி
எட்டினே டெட்டுவாளி யிலக்குவ விலக்கா யென்றாத்
4திட்டியின் 5விடத்து நாக 6மனையன் 7சுந்தி யார்த்கான்.

(இ-ள்.) மலையையும் வாட்டவல்ல தோளையுடையவனான அதிகாயன்:- (இலட்சுமணன்) விட்ட கொடிய அம்பைச் சுடுத்தன்மையதான ஒப்பற்ற கணையினாலே ஆகாயத்தினிடத்தே துணித்துப்போக்கி, (இலக்குமணனைப் பார்த்து), ‘இலக்குவனே! (இவ்வம்புகளை) விலக்குவாய்’ என்று சொல்லி, திட்டி விடமென்ற நாகம்போல்வனவான பதினாறு அம்புகளைச் சிந்தி ஆரவாரித் தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1வெற்பினும்வீங்கு, வெற்பெனவீங்கு. 2கணையினாலே. 3வீக்கி. 4திட்டியும். 5விடத்தினனும். 6இனையன். 7சிந்தி. (கஅகஅ)

கக3. ஆர்த்தவ னெய்த வாளி யனைத்தையு 1மறுத்து மாற்றி
வோர்த் 2தொலி வயிர வெங்கோன் மேருவைப் 3பிளக்கற்பால
தூர்த்தன னிராமன் றம்பி யவையெலார் 4துணித்துச் சிந்திக்
கூர்த்தன பகழி கோத்தான் குபோனை யாடல் கொண்டான்.

(இ - ள்.) இளையபெருமான்,---ஆரவாரித்து அந்தஅதிகாயன் எய்த அம்புகளைத்தையும் அறுத்துப்போக்கி, கோபித்து, மேருவையும்பிளக்கும் வல்லமைபெற்றனவான ஒலிக்கும் உறுதியான கொடிய அம்புகளை நிரப்பினான்; குபோனை வெற்றிகொண்டவனான அதிகாயன்,---அவையெல்லாவற்றையும் வெட்டித்தள்ளி, கூர்மைபெற்றனவான பகழிகளைத் தொடுத்துவிடுத்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1அம்பினாலே. 2ஒளிர். 3வீட்டற்பால, விசம்பை முட்டத். 4துணியத்துவிக்க. (கஅகக)

கக4. எய்தன வெய்த வெல்லா மெரிமுகப் பகழி யாலே

1கொய்தன 2னகற்றி யார்க்கு மாக்கனைக் குரிசில் கோபஞ்

செய்தனன் தூர்த்தான்³ நெய்வச் செயலன்ன கணையை வெங்
⁴நொய்தவன் கவசங் கீறி நுழைவன பிழைப்பி லாத. [கோல்

(இ-ள்.) ஆண்களிற் சிறத்தவனான இலட்சுமணன், —எய்த எல்லாவற்
 றையும் நெருப்பமுகத்திற்கொண்ட அம்பாலே அறுத்துப்போக்கி ஆரவா
 ரிக்கின்ற அரக்கனான அதிகாயனைச் சினந்தனனாகி, தெய்வச்செயலையொத்த
 கணையைத் தூர்த்தான்: கொடிய (அந்த) அம்புகளெல்லாம் தவறாதவாய், இலே
 சாக அவ்வதிகாயனது கவசத்தைக் கீறி நுழைவனவாயின; (எ - று)

‘வெங்கொல்’ என்பதைக் கவசத்துக்கு அடைமொழியாக்கி-விரும்பத்தக்க
 கோற்றொழிலமைந்த கவசம் என்றுகொண்டு, கவசத்தைக்கீறி நுழைவனவாய்ப்
 பிழைப்பில்லாத தெய்வச்செயலன்ன கணையைத் தூர்த்தான் என்று அவ்வயித்
 துரைப்பாருமுளர். தவறாது பயன் விளைத்தவில்தெய்வச்செயல் கணைக்கு
 உவமையாம். பி-ம்:—1கொய்தவை. 2நீக்கி மற்றக்குமாரனைக், நீக்கியாற்ற
 வரக்கனை, நீக்கியார்க்குமரக்கனை. 3தேவச்செயலெனக்கணையை, தெய்வச்
 சிலையின்றிச்செங்கண், தெய்வச்செயலினசெங்கண், தெய்வச்செல்லெனக்
 கணையை. 4நொய்தவன். (கஅஎ0)

ககூரு. நூறுகோல் கவசங் கீறி நுழைதலுங் குழைவு தோன்றத்
 தேறலார் துணையுந் தெய்வச்¹ சிலைநெடு தேரி லூன்றி
²ஆற்றினது³கா லத்தங் கவனுடை யநீக மெல்லாங்
 கூறுகூ றுக்கியம்பாற் கோடியின் மேலுங் கொன்றான்.

(இ - ள்.) நூறுபாணங்கள் (அதிகாயனுடைய) கவசத்தைப் பிளந்து
 கொண்டு உட்புகவும், வருத்தத்தோன்ற, (அவன் தான்) தேறாமலும் (தன்)
 தெய்வச்சிலையைப் பெரியதேரிலூன்றிக்கொண்டு இளைப்பாறியிருந்தான்;
 அக்காலத்தில் அங்கு அவ்வதிகாயனுடைய சேனையெல்லாவற்றையும் (இலட்சு
 மணன்) அம்பினாலே சின்னப்பின்னஞ்செய்து கோடிக்கும்மேலாக உயி
 ரொழியச்செய்தான்: (எ - று.)—பி-ம்:—1சிலையொடும். 2ஆதின. 3காலத்
 தங்கவன்படை, காலத்தினங்கவன், காலத்தங்கன்னவன். (கஅஎக)

ககூகூ. புடைநின்றார் புரண்ட வாறும் போகின்ற புங்க வாளி
 கடை¹நின்று கணிக்க வாங்கோர்² கணக்கிலா வாறுங் கண்டான்
 இடை³நின்ற மயக்கந் தீர்ந்தா னேந்திய சிலையன் காந்தித்
 தொடைநின்ற பகழி மாரி மாரியின் மும்மை தூர்த்தான்.

(இ - ள்.) (அதிகாயன்)---நடுவேநேர்ந்த (தன்) மயக்கந்தீர்த்து, பக்கத்தி
 னின்றவர் புரண்டபோனவகையையும் செல்கின்ற கூரிய (இலட்சுமண
 னுடைய) அம்புகள் முழுதும்நின்று கணக்கிடமாறு ஒருகணக்குஇல்லாதவகை
 யையும் கண்டவனாகி, ஏந்தியவில்கூடியுடையனவாய்க் கொதித்துத் தொடுக்
 கப்பெற்றுநின்ற அம்புமழையை மாரியினும் மும்மடங்குமிகுதியாக நிரப்பி
 னான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1நின்றுகனித்த, நின்றகணக்கில், சென்றுகழிந்தது.
 2கணிப்பிலா. 3நின்று. (கஅஎஉ)

ககூஎ. வானெலாம் பகழி¹ வானின் வரம்பெலாம் பகழி² மண்ணுந்
 தானெலாம் பகழி குன்றின் நலையெலாம் பகழி³ சார்ந்தோர்

ஊனெலாம் பகழி 4யேன்றோ 5ருயிரெலாம் பகழி வேலை
மீனெலாம் பகழியாக 6வித்தினன் வெகுளிமிக்கோன்.

(இ - ன்.) ஆகாயமெல்லாம் பகழி, வானின்வரம்பு எல்லாம் பகழி, நில
வுலகில் எல்லாம் தானே பகழி, மலையின்சிகரங்களிலெல்லாம் பகழி, சேர்ந்தி
ருப்பவருடைய உடம்பிலெல்லாம் பகழி, எதிர்ந்தோரின்உயிரிலெல்லாம் பக
ழி, கடலின்மீன்களிடத்திலெல்லாம் பகழி, இவ்வாறாக வெகுளிமிக்கவனாய்
(அநிகாயன் அம்புகளை எங்கும்) விதைத்திட்டான்; (எ - று.)—பகழி-அம்பு.
பி-ம்:—1திக்கின். 2மன்னோ. 3சாய்ந்தோர். 4நின்றோர். 5உடலெலாம். 6விதித்
தனன், விதைத்தனன். (கஅஎ௩)

கக௯அ. மறைந்தன திசைக னெல்லாம் வானவர் மனமே போலக்,
குறைந்தன சுடரின் மும்மைக் 1கொழுங்கதிர் குவிந்தொன் றெறன்
றை, அறைந்தன பகழி வைய 2மதிர்ந்தது விண்ணு மஃதே, சிறைந்
தன பொறியின் குப்பை 3நியிர்த்தது நெருப்பின் கற்றை.

(இ - ன்.) (அநிகாயன்வித்திய பகழிகளால்) திசைகளெல்லாம் மறைந்
திட்டன;வானவரின்மனம்போல முச்சுடர்களின் கொழுவியகதிர்,(ஒளி)குன்
றின;பகழிகள்குவிந்து ஒன்றை மற்றொன்றாக மோதலாயின;பூமி அதிர்ந்தது:
வானமும் அவ்வாறே(அதிர்ந்தது); அனற்பொறித்தொகுதிகள் சிறைந்தன;
நெருப்பின்கற்றை மிக்குததோன்றிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1கொழுங்கவிச்.
2அதிர்ந்தன, மாதிரம். 3நியிர்த்தன. (கஅஎ௪)

கக௯ஆ.முற்றிய தின்றே யன்றோ 1வானர முழங்கு தானை
மற்றிவன் றன்னை வெல்ல வல்லனோ வள்ள றம்பி
கற்றது 3தால னோடோ கொலையிவ னொருவன் கற்ற
விறொழி 4லென்னே யென்னுத் தேவரும் வெருவ லுற்றார்.

(இ - ன்.) 'முழங்குகின்ற வானரசேனை, இன்றைக்கே முடிந்தவிடுமல்
லவோ? இராமுன தாதம்பி. இவனை வெல்லவல்லனோ? இவ்வநிகாயன் கொலை
யைக் கற்றது யமனுடனேதானோ? ஒப்பற்ற இவன் கற்றுள்ளவில்வித்தை
(இருந்தபடி) என்னே!' என்று கூறி, தேவர்களும் அஞ்சத்தொடங்கினார்;
(எ - று.)—மற்று-அசை: வினமாற்று. பி-ம்:—1வானரர். 2அவன். 3காலனோ
டே. 4என்னுமெனக். (கஅஎ௫)

200. அங்கத நெற்றி மேலுந் தோளினு மாகத் துள்ளும்
1புங்கமே 2தோன்ற வண்ணம் பொருசரம் பலவும் போக்கி
வெங்கனை யிரண்டு மொன்றும் வீரன்மே லேவி 3மேகச்
சங்கமு மூதி விண்ணோர் தலைபொதி ரெறிய வார்த்தான்.

(இ - ன்.) (அப்போது அநிகாயன்),—அங்கதனுடைய செற்றிமேலும்
தோளின்மீதும் மாற்பிலும் அம்பின்நுணியும் தோன்றாதபடி(அழுத்தப்)பொரு
கின்ற அம்புகள்பலவற்றைச் செலுத்தி,கொடிய அம்புகள் மூன்றை இலட்கம
ணன்மீதுஎவி, மேகம்போல்முழங்குகின்ற சங்கத்தையூதி,விண்ணவரின்சிரம்
சேக்கமடைய ஆரவாரித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1புங்கமும். 2தோன்றும்.
3வித்த, வேகச். (கஅஎ௬)

20க. வாவிசேய் மேனி மேலு பழைபொரு 1குருதி வீரி
 கா லுயர் வரையிற் 2செக்கே முருளிபோ லொழுக்கக் கண்டான்
 3கோலொரு பத்து 4நூற்றூற் குதிரையின் 5நிலைகள் கொய்து
 மேலவன் 6சிரத்தைச் சிந்தி வில்லையுந் 7 துணித்தான் வீரன்.

(இ-ள்.) (சற்று) ஒங்கியதாழ்வரையிலே செந்நிறமாகவிளங்குகின்ற அரு
 விபோல் வாலிகுமாரனான அங்கதன் உடன்மேலும் மழைபோன்றகுருதிநீர்
 ஒழுக்குவதைக்கண்டவனும், வீரனான இலட்சுமணன்,—ஓராயிரம் அம்புகளால்
 (தேர்)குதிரைகளின் தலைகளை கொய்து தேர்மேலேயுள்ளவனான பாகனா
 டைய சிரத்தையும் போக்கி, (அதிகாயனுடைய)வில்லையும் துணித்திட்டான்;
 (எ - று.)—பி-பி:—1குருதிமாரி. 2கீழ்வீழ்நுவி. 3கோலொன்று. 4நூற்று.
 5நிலையைக். 6தேரைச். 7 அறுத்தான். (கஅஎஎ)

202. மாற்றொரு தடந்தே ரேற் 1மாற்றொரு சீலையும் வாங்கி
 2ஏற்றவல் லரக்கன் றன்மே 3லெரிமுதற் கடவு ளென்பான்
 ஆற்றல்சால் படையை விட்டா னுரிய னரக்க னம்மா
 வேற்றுள 4தாங்க வென் னு வெய்பவன் படையை விட்டான்.

(இ - ள்.) மற்று ஒருதடந்தேரினமீ து ஏறி வேறொரு சீலையையும் எடுத்துக்
 கொண்டு எதிர்த்த வலிய அரக்கன்மீது, இலட்சுமணன்,—அக்கினிபகவானு
 து வலிமைபொருந்திய படைக்கலத்தை [ஆக்ரேயாஸ்திரத்தை]ப் பிரயோகித்
 தான்; அரக்கனும்: தாங்குக' என்று சொல்லி, வேறாக உள்ளதொரு ஆக்கினையால்
 திரத்தை விடுத்தான்; (எ - று.)

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; சலிக்காது அதிகாயன் வேறொரு வெய்யவன்
 படையை விடுத்தது குறித்து வியந்தவாறு. தாங்க - அகரவீற்று வியங்கோள்.
 வெய்யவன்படை - சூரியாஸ்திரமென்பாருமுளர். பி-ம்:—1மற்றொரு. மாற்
 றொரு. 2பேற்றயலரக்கன், ஏற்றவாளரக்கன், 3எரிமுகக். 4தாங்காய். (கஅஎஅ)

205. பொருபடை யிரண்டுந் தம்மிற் 1பொருத ணு பொருத
 லோடும், எரிகளை யுருயின் வெய்ய விலக்குவன் றூர்த மார்க்பை, உரு
 வின வுலப்பி லாத 2வீடிகில னூற்ற லோயான், சொரிகளை மழையின்
 மும்மை 3சொரிந்தனன் றெழிக்குஞ் சொல்லான்.

(இ-ள்.) பொருகின்ற அந்த அஸ்திரங்களிரண்டும் தம்மிற் பொருதன;
 பொருகையில், (பின்னும்) இலக்குமணன் எய்த உருமினும் வெம்மையை யு
 டைய எரிகளைகள், அழிவில்லாதனவாய் (அதிகாயனுடைய) மார்க்பை ஊடுரு
 வின; வருந்தாதவனும் வலிமைகுறையப்பெருதனவுமாகி அதட்டுகின்ற சொல்
 லையுடையவனான அதிகாயன், இலக்குமணன் சொரிந்தகணைமழையினும் மூன்
 றுமடங்கு கணைகளை மிகுதியாகச் சொரிந்தான்; (எ - று.)—பி-பி:—1பொருந்
 தின. 2வீடிகிலன். 3தூர்தனன். (கஅஎக)

208. பின்னின்றூர் முன்னின் றுரைக் காணலாம் பெற்றித் தாக
 1மின்னின்ற வயிரவாளி 2திருந்தன மேனி முற்றும்
 3அந்நின்ற 4நிலையி னூற்றல் 5குறைந்தில னுவி ிக்கான் [ன்.
 பொன்னின்ற வடிம்பின் வாளி 6மழையெனப் பொழியும் 7வில்லா

(இ - ஷ்.) (பின்னும் இலக்குமணன்பிரயோகித்த) ஒளிபொருந்திய உறுதியான பாணங்கள், பின்னே நிற்பவர்கள் முன்னேயிருப்பவரைக் காணலாம் படி (அவ்வதிகாயனுடைய) மேனிமுற்றும் தொனையாக்கிவிட்டன; அவ்வாறு நின்ற நிலையிலும், (அதிகாயன்),—வல்லமைகுறையப்பெறாதவனும் ஆவிரீங்கப்பெறாதனவுமாகி, பொன்போல்நின்ற கூர்மையைக்கொண்ட அம்பைமழைபோலப்பொழிகின்ற வில்லையுடையவனான; (எ-று).—1 முன்னின்ற. 2 தூரத்தன். 3 அன்னின்ற. 4 நிலையவாற்றல். 5 துறந்திலன். 6 உருமெனப். 7 கையான், வில்லி.

(கஅஅ௦)

20௫.—வாயுதேவன்தோன்றிப் பிரமாதீரத்தைவிமோஹ இலக்குமணனுக்கு உரைத்தல்.

கோன்முகந் 1 தள்ளியள்ளிக் கொடுஞ்சிலை நாணிற் கோத்துக் கான்முகம் குழைய வாங்கிச் 2 சொரிகின்ற காளை வீரன் பான்முகந் 3 தோன்றின்று காற்றினுக் கரசன் பண்டை நான்முகன் 4 படையா லன்றிச் சாகில னம்ப வென்றான்.

(இ - ள்.) அம்புகளை முகந்து அள்ளியள்ளிக் கொடியசிலையின் நாணியிலே கோத்து, வீரகால்முகக்குறையும்படி வளைத்துச் சொரிபவனான காளை போன்ற இனையவீரனிடத்து, வாயுதேவன், (தன்) முகத்தோன்றிப் பிரதியட்சமாய்வந்துநின்று, 'நம்பனே! பழமையான பிரமனைத்தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரத்தினாலல்லாமல் (இவன்) சாதலிலன்' என்று கூறினான்; (எ - று).—வீரன்பால்; பால்-ஏதுவருபு. பி - ம்:—1 அள்ளியள்ளிக், அள்ளியுள்ளிக். 2 பொழிகின்ற. 3 தோன்றி. 4 படையின்.

(கஅஅ௧)

20௬.—அதிதீராய்ந்தீரத்தை இலக்குமணன் பிரமாதீரத்தா லறுத்தல்.

நன்றென 1 அவந்து வீர னான்முகன் படையை வாங்கி மின்மளி 2 திரண்ட 3 தென்னச் சரத்தொடுங் கூட்டி விட்டான் குன்றினு முயர்ந்த 4 தோவான் 5 நிலையினைக் 6 கொண்டவ் வாளி சென்றது விசம்பி னூடு தேவருந் தெரியக் கண்டார்.

(இ - ள்.) வீரனான இலக்குமணன்,—நல்லதென்று சொல்லி மகிழ்ந்து பிரமாதீரத்தைத்தெய்திட்டு, மின்னல் தனியே திரண்டதென்னுமாறு அம்புடனே சேர்த்துவிட்டான் [பிரமாதீரத்தை யபிமந்திரித்து அம்புதொடுத்து விட்டான் என்றபடி]; அந்த அம்பானது, மலையினும் உயர்ந்துள்ள தோள்களை யுடையனான அவ்வதிகாயனது தலையைக்கொண்டு ஆகாயத்தினிடமாகச் சென்றது; தேவரும், (தன்) கண்ணுக்குப்பலகை (அதனைக்) கண்டார்கள்; (எ - று).—பி-ம்:—1 உணர்ந்து. 2 திரண்ட. 3 அன்ன. 4 தீயோன். 5 நிலையினிக். 6 கொண்ட.

20௭.—வானவரீமுதலியோர் மகிழ்ச்சிமுதலியனவற்றை அடைய,

இலக்குமணன் அங்கதன்தோளினின்று இறங்குதல்.

ஶுமழை பொழிந்து 1 வானோர் போயதெம் பொரும லென்றார் தாமழைத் தலறி 2 யெங்கு யிரிந்தன ராக்கர் தள்ளித் தீமையுந் 3 தகைப்பு நீங்கித் 4 திகைத்தனர் குரக்குச் 5 சேனை கோமகன் றோளி னின்றிங் குதித்தனன் கொற்ற 6 வில்லான்.

(இ - ள்.) வானவர் மலர்மழைசிந்தி 'எம்முடையவருத்தம்நீக்கிற்று'என்
றனர்; அரசர்கள் தாங்கள் கதறிக் கூவியவண்ணம்(ஒருவரையொருவர்)தள்ளிக்
கொண்டு எங்கும் நிலைகெட்டுஒடினர்; வானரசேனையார் துன்பமும் வலிதடுக்
கப்படுதலும் நீக்கித் திகைப்புற்றனர்; வெற்றிபொருந்திய வில்வானியான இல
க்குமணன், அங்கதன் தோளினின்று குதித்திறங்கினான்; (எ - று.)—பெரு
மகிழ்ச்சியையுண்டாக்குஞ்செயல் நிகழின் திகைப்புத்தோன்றுதல், இயல்பு.
கோமகன்-அரசகுமாரன்: இங்கே, அங்கதன். 1-ம்:—1வின்னோர். 2எங்கிச்
சரிந்தனர். 3களிப்பும், தனிமை, தன்மை. 4 திகைத்தனர், தெளிந்தது. 5சேனைக்.
6வில்லி. (கஅஅ௩)

உ௦௮.—இலக்குமணன் வென்றதுகண்ட வீடணன், இத்தீரரசித்தும்
இறப்பானேன்று நீசையித்தல்.

1 வெந்திறற் சித்தி கண்ட வீடணன் வியந்த நெஞ்சன்
அந்தரச் சித்த 2ரர்க்கு மமலையுங் கேட்டா னையன்
மந்திர சித்தி 3யன்ன சிலைத்தொழில் 4வலியீ தாயின்
5இந்திர சித்தி னார்க்கு மிறுதி6யே யியைவ தென்றான்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணனது) கொடியவலிமை பயன்விளைத்ததைக்கண்ட
வீடணன்,—வியப்புக்கொண்ட நெஞ்சமுடையவராய், வானத்திற் சஞ்சரிக்க
கின்ற சித்தரின் ஆரவாரிக்கின்ற ஆரவாரத்தையும் கேட்டான்; (பின்பு)
ஐயனுடைய [இலக்குமணனுடைய] மந்திரசித்தியையொத்த வில்தொழிலின்
வலி இவ்வாறுள்ளதாயின், இந்திரசித்துக்கும் மரணமே பொருந்துவது
என்று கூறினான்; (எ - று.)—1-ம்:—1வெந்திறச். 2ஆர்ப்பும். 3அன்னான்.
4வலியதாயின், வலிவிதானால். 5இந்திரசித்தனாற்கும். 6வயியல்வது, இங்கிவனால்.

உ௦௯.—இதுவும் அநீந்தகவியும்-நாரந்தகன் வருதலைக் கூறும்.

வந்தெழி லாகத் தெம்மு விறத்தை 1நென்று ரீநிங்
சார்2தகன் மார்பு திண்டோ 3நோக்கிதின் றனுவை 4நோக்கிப்
போந்தகைக் 5குரியை யன்றாற் போகலை போக லென்றோ
6நாரந்தக மின்னத் 7தேரை நாரந்தக 8னடத்தி வந்தான்.

(இ - ள்.) 'மிக்க அழகையுடைய ஆகத்தைக்கொண்ட எமது அண்ணன்
இறந்திட்டானென்று ரீ உன்னுடைய சந்தனமணிந்த பரந்த மார்பையும்
வலியதோளையும் பார்த்துக்கொண்டும், உன்னுடைய வில்லைப்பார்த்துக்கொண்
டும் போகின்றதகுதிக்கு உரியவனல்ல; போகாதே, போகாதே' என்று சொல்
லிக்கொண்டு, கத்தி (பாபளவென்று) ஒளிவிட, நாரந்தகனென்பவன்
தேரைச் செலுத்திவந்தான்; (எ - று.)—மார்புமுதலியன நோக்குதல், காம்
வென்றிட்டோமென்ற செருக்கைக் காட்டுதற்கு. 1-ம்:—1என்றே. 2அகன்
மார்பிற், அகலாததிண்டோள். 3நோக்கினன். 4தாங்கிப். 5உரியது. 6நாரந்த
கப்பரிசை, நாரந்தக மின்னும், நாரந்தகமின்னு. 7வீசி, வீச, 8எடந்து. (கஅஅ௪)

உ௧௦. தேரிடை நின்று கண்க டியுகச் சிற்றம் 1பொங்கப்
2பூரிடைக் கிழியப் பாய்ந்து பகலிடைப் பரிதி யென்பான்

ஊரிடை 3நின்ற னென்னக் கேடக மொருகை தோன்ற
4நீருடை முகின் மின்போல் 5வாளொடு நிமிர் வந்தான்.

(இ-ள்.) (அந்த நரார்த்தகன்),—கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி சிந்தவும்
சேற்றம் கிளர்ந்துதோன்றவும் தேரினின்று பூமியினிடங்கிழிய இறங்கி, பகவீற்
சூரியன் ஊர்கோளினிடையே நின்றானென்னும்படி கேடகம் ஒருகையில்
தோன்ற, நீர்பொருத்திய முகிலில் மின்னுப்போல் (மற்றொருகையில்) வாளுட
னே நிமிர்ந்துவந்தான்; (எ - று.)—1-ம்—1செல்லப். 2பாரிடை. 3நின்றால்
ன்ன, நின்றானன்ன. 4நீரிடை. 5வாளிடை, வாளிடை. (௧௮௮௧)

2௧௧.—அங்கதன் நார்த்தகன் வருவதைக் காணுதல்.

வீசின மரமும் கல்லும் 1விலங்கலும் வீற்று வீற்றாய்
ஆசைக டோறும் 2சிந்த வாளினு லறுத்து மாற்றித்
தூசியு மிரண்டு கையும் நெற்றியுஞ் சருண்டு 3நீர்மேற்
பாசியி னொதுங்க 4வந்தா னங்கத தனைப் பார்த்தான்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு வானரவீரர்கள்) வீசிய மரமும் கல்லும் மலைக
ளும் தனித்தனியே திக்குக்கள்தோறுஞ் சிதறும்படி வாளிலைறுத்து (அவற்
றைப்போக்கி, (வானரப்படையில்) முன்னணிப்படையும் இருபக்கத்துச்
சேனையும் நெற்றிச்சேனையும் சருண்டபோய் நீர்மேற்பாசி (யொதுக்குவது)
போல ஒதுக்கிவழிவிட்டிட (அந்தநரார்த்தகன்)வந்தான்; அங்கதன் (அவன்) வரு
வதைப்பார்த்தான்; (எ-று.)—1-ம்;--1 வீற்றுவீற்றாகவீழ். 2வீசி, வீச. 3மென்
மேற். 4சென்றான். (௧௮௮௭)

2௧2.—நார்த்தகனுடன் அங்கதன் பொருது அவனைக் கோன்றமையை
முன்று கவிகள் கூறும்.

மரமொன்று 1விரைவின் வாங்கி வாய்மடித் 2துருத்து வள்ளல்
சர3மொன்றிற் கடிது சென்று தாக்கினுன் ருக்கி னுன்றன்
கரமொன்றிற் நிரிவ தாருங் 4காண்கிலா தனைத் தன்கை
அரடுவொன்று வயிர வாளா லாயிரங் கண்டங் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஒருமரத்தை விரைவிலே வாங்கி வாயைமடித்துக்கொண்டு
கோபித்து, இராமபிரானுடைய ஒப்பற்ற சரம்போல விரைவுடனேபோய்,
(அங்கதன் நரார்த்தகனைத்) தாக்கினுன்; தாக்கின அங்கதனுடைய கரமொன்
றிலே (மரமொன்று) சுழல்வதை யாரும் காணாதவண்ணம் [மிகவிரைவிலே]
அம்மரத்தை (நரார்த்தகன்) தன்கையிலுள்ள அரத்திலைராவிச்செய்த உறுதி
யான வாட்படையால் ஆயிரத்துண்டாக்கினுன்: (எ - று.)—1 - ம்;—1விரை
யின். 2உறுக்கி. 3ஒன்றுகடித்திற். 4காண்கிலாதானே, காண்கிலாதானே. (௧௮௮௮)

2௧௩. அவ்விடை வெறுங்கை நின்ற வங்கத னுண்மையன்றால்
இவ்விடை 1பெயர்த லென்னு விமையிடை 2யொதுங்கா முன்னர்
3வெவ்விட மென்னப் பொங்கி யவனிடை 4யெறிந்த விச்சுத்
5தவ்விட 6வருயிற் புக்கு வாளொடு தழுவிக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து வெறுங்கையுடனே நின்ற அங்கதன் 'இப்
போது பெயர்ந்துபோதல் ஆண்டன்மையன்று' என்று கருதி, இமைப்பொழுது
கழிதற்குள் 3௭ கொடிய விஷம்போலச் சேறி அந்தநரார்த்தகனிடத்திலே எறி

கின்ற வான்வீச்ச ஒழிபுமாறு இடிபோற்புகுந்து வாளுடனே (அவணைத்)தழு
வீக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1பெயர்வது, பேர்வது. 2ஒருங்கா,
அடங்கா. 3வெவ்விடை. 4எழுந்துவீசித், எரிந்துவீழும், எறிந்துவீசர், அறிந்து
வீசர், இரிந்துவீசர். 5தவ்விடை, தவ்வுடை. 6உருவீழ். (௧௮௮௧)

2௧௪. அத்தொழில் கண்ட வானே ராவலம் கொட்டி யார்த்தார்
இத்தொழி¹விவனுக் கல்லா²லீசற்கு மியலா தென்பார் [டான்
குத்தொழித் தவன்கை³வாடன் கூருகிர்த் தடக்கை கொண்
ஒத்திரு கூரூய்⁴வீழ வீசிவா னுலைய வார்த்தான்.

(இ-ள்.) (அக்கதனுடைய) அச்செயலைக் கண்ட வானவர், செருக்குத்
தோன்றக் கைகொட்டியாரவாரித்து, 'ஓச்செயல் இவனுக்கு(ச்செய்ய)இயன்ற
தேயல்லாமல் உருத்திரமூர்த்திக்குஞ் செய்வியலாது என்பவரானார்; குத்து
தல் தொழிலைச் செய்யாதுவிட்டு அவன்கைவானை(ப் பிடுங்கித் தனது) கூரிய
உகிரையுடைய பெரியகையிற் கொண்டவனாய், (அந்த நார்த்தகன்) ஒத்த இரு
பகுதியாகி (உயிரொழிந்து) விழும்படி அந்தவானைவீசி, வானவரும் அஞ்சும்
படி (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1அவனுக்கு.
2யாவார்க்கும். 3வாட்டன். 4வீசிவிண்ணவர், வீழ வீசிஞன். (௧௮௯0)

2௧௫.—போர்மத்தன் நீலனுடன் போருது ஒழிந்தமையைப்
பதீழ்முன்று செய்யுள்கள் கூறும்.

கூர்மத்தின் 1வெரிநின் வைத்து வானவ ரமுதங் கொண்ட
நீர்மத்தி னிமிர்ந்த தோளா னிறைமத்த மதுவைத் தேக்கி
2ஊர்மத்த 3முண்டா லன்ன மயக்கத்தா 4னுருமைத் தின்பான்
போர்மத்த னென்பான் வந்தான் புகர்மத்தப் பூட்டிகை மேலான்.

(இ-ள்.) யாமையின் முதுகிலேவைத்து வானவர் அமுதத்தைப்பெறக்
காரணமான கடலைக்கடைந்த மத்தான (மத்தர) கிரிபோல நிமிர்ந்த தோளை
புடையவனும், இடியையும் உட்கொள்ளவல்ல (கொடுமைவாய்ந்த)வனுமான
போரில்வல்ல மத்தனென்பவன், —நிறைந்தமத்தையுண்டாக்கவல்ல மது
வைத் தெவிட்டக் குடித்து, ஊமத்தற்காயை புண்டாலொத்தமயக்கமுடைய
வனாய், முகப்புள்ளியையும் மத்தையுமுடைய யானைமீதேறியவனாகி வந்தான்.

புத்தோர்மத்தனென்பது மகோதரனுக்குப் பெயரென்று வால்மீகத்தால்
வினங்கும்: அப்பெயரேபோர்மத்தனென்று வழங்கப்பட்டதாகத்தோன்றுகின்
றது. உர்மத்தனென்றுவழங்குவதும்உண்டு: ௨௨௮-ஆஞ் செய்யுள்க்காண்க.
மத்தனென்றபெயர் 'போர்' என்று அடைபெற்றுவந்ததென்பர், ஒருசாரார்.
மகோதர மகாபாரசீசவர் இராவணனுக்குத் தம்பிமுறையாகுவார். மகோதரனு
டைய யானை சுதரிசன மெனப்படும். நீர்-கடலுக்கு, இலக்கணை. மத்த மது-
வடசொற்றொடர். ஊர்மத்தம்-ஊமத்தமென்பதன் விரித்தல். பி - ம்:—1முது
கின், முதுகு. 2ஊர்மத்தை. 3உண்டானென்ன. 4உருமுத். (௧௮௯௧)

2௧௬. காற் றன்றேற் கடுமை யென்றான் 2கடலன்றேன் முழக்க
மென்றான், கூற்றன்றேற் கொலைமற் றென்னு முருமன்றேற் கொடு

மை யென்னுஞ், சீற்றந்தா னன்றேற் சீற்றம் வேறென்று தெரிப்ப தெக்கே, மாற்றன்றே மலைம³றென்னே மத்தன் ன மத்த யானே.

(இ-ள்.) போர்மத்தனென்பவனுடைய மதம்பிடித்த யானே, — காற்றன்றாயின், விரைவு எப்படி வந்ததாகும்? கடலன்றாயின், முழுக்கம் எப்படி வந்ததாகும்? யமனன்றாயின், கொலைத்தொழில் எப்படி வந்ததாகும்? இடியன்றாயின், கொடுமை எப்படி வந்ததாகும்? சீற்றமே ஒருவடிவு படைத்துவந்தன்றாயின், வேறொரு சீற்றத்தைத் தெரிவிப்பது எவ்வாறு? மலையோ இதற்கு ஒப்பான தன்று; பின்னர் (இதை) என்ன என்று (நாம் வருணித்துச்) சொல்வது? (எ-று.) — இதுவும், அடுத்த கவியும் போர்மத்தன துயானையின் தன்மையைக் கூறும்.

போர்மத்தன துயானே காற்றுமுதலியவற்றைப்போற் கடுமை முதலியவை பொருந்தியிருந்த தென்க. மத்தனென்பது, போர்மத்தனென்பதன் ஏகதேசம் போலும். ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர், மகாபாரிசுவானே, மத்தனென்றும் மத்தாரீகனென்றற்கூறுவர். 13 - ம்:—1 அன்றே, அன்றே. 2 கனல். 3 யாதோ, ஏதோ, எக்கே. (கஅகஉ)

2. க. ௭. 1 வேகமாகக் கவிகள் வீசும் வெற்பினம் விழுவு மேன்மேற் பாகர்காற் சிலையிற் றுண்டு முண்டையா மெனவும் 2 பற்ற மாகமா மரங்க ளெல்லாங் 3 கடாத்திடை வண்டு 4 சோப்பி ஆகினு 5 மாம தன்றேற் 6 கரும்பென்றே யறைய லாமால்.

(இ-ள்.) வானரங்கள் வேகமாக வீசுகின்ற வெற்பினம் மேன்மேல்விழு பவை, பாகர்காலிலே, சிலையினின்று துண்டுகின்ற உண்டையாகு மென்பதற் குற் தக்கனவல்ல; (அவைகள் வீசுகின்ற) வானுற வோங்கியபெரியமரங்களெல்லாம், கன்னத்திலே வண்டையோட்டுவதாகினும் ஆம்: அது உவமையாகா தென்றால், கரும்பு என்றே சொல்லலாம்; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

மரங்கள் கரும்புபோல் எளிதில் முறிந்தன என்றவாறு. 'வேகமாகக் கவிகள் வீசும்' என்ற தொடரை மரங்களோடும் ஒட்டுக. ஈசசோப்பிபோல், 'வண்டுசோப்பி' என்றார். பாகர் காற்சிலையிற்றாண்டும் உண்டையாமெனவும் பற்ற-பாகர்கள் இருமுனைகொண்ட சிலையிலேவைத்துத் துண்டுகின்ற உண்டையாகுமென்பதற்கும் பற்றது என்பாரு முளர். 13-ம்:—1 வேகமாய்...வீழ்வு. 2 பற்ற. 3 கடத்திடை. 4 சோவது. 5 ஆகுமன்றேல், ஆகவன்றேல். 6 கரும்பென.

2. க. ௮. காலிடைப் பட்டும் மானக் கையிடைப் பட்டுங் கால வாலிடைப் பட்டும் 1 வெய்ய மருப்பிடைப் பட்டு மாண்டு நாலிடைப் பட்ட சேனை 2 நாயகன் றம்பி யெய்த கோலிடைப் 3 பட்ட தெல்லாம் 4 பட்டது குரங்குச் சேனை.

(இ - ள்.) குரங்குச் சேனை, — அப்போது, (அந்தயானையினது) காலின் கீழ்க்பட்டும், பெருமைபொருந்திய துகிக்கையிலே யகப்பட்டும், காலின யொத்த வாலினிடத்திலே யகப்பட்டும், கொடிய தந்தங்களிலே அகப்பட்டும் உலிரொழிந்து, இனையபெருமானெய்த அம்பினிடத்தே யகப்பட்ட நாலாகப் பொருந்திய ராட்சசசேனை பட்டபாட்டையெல்லாம் அடைந்தது; (எ-று.)— 13 - ம்:—1 மாண்ட. 2 றம்பிதன். 3 பட்ட. 4 பட்டன, பட்டதக். (கஅகங்)

2.கக. தன்படை 1பட்ட தன்மை நோக்கினான் றரிக்கி லாமை
அன்படை யுள்ளத் தண்ண 2லனலின்றன் புதல்வ னூழி
வன்படை யனைய தாங்கோர் மராமரஞ் சுழற்றி வந்தான்
பின்படை 3செல்ல 4நள்ளார் பெரும்படை யிரிந்து 5போர.

(இ - ள்.) தன்சேனை யடைந்ததன்மையை நோக்கினவனும் அன்பைப்
பெற்ற மனத்தைக்கொண்ட பெருமையிற் சிறந்தவனும் அக்கினிசுமாரண
மான நீலன்,—மனந்தரியாமல், ஆங்கு ஒருமராமரத்தை யெடுத்து, (தன்)
சேனை பின்னே தொடர்ந்துவரவும் பகைவரின் பெருஞ்சேனை நிலைகெட்டு
ஓடவும்,வலியஆழிப்படை போல்வதாகச் சுழற்றிக்கொண்டு வந்தான்;(எ-று.)
—பி-ம்:—1உற்ற. 2அனலன்றன், அங்கிதன், அங்கியின்.3பட்டு. 4நண்ணர்,
நன்வீர்ப். 5போக. (கஅகடு)

2.20. சேறலுங் களிற்றின் மேலான் நிண்டிற லரக்கன் செவ்வே
ஆறிரண் 1டம்பி னாலந் நெடுமர மறுத்து 2வீழ்த்தான்
வேறொரு குன்ற நீலன் வீசினு னதனை 3விண்ணின்
நூறுவெம் 4பகழி தன்னு னுறுக்கினான் 5களிற்று நூக்கி.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீலன் தன்மீது) வரவும், களிற்றின்மேலேயுள்ள
வானிய மிகவலிமையுள்ள அரக்கன்,—நேரே பன்னிரண்டம்பினால் அந்த
நெடியமரத்தைத் துண்டித்து வீழ்த்தினான்; நீலன் வேறொருமலையைவீசினான்;
அதனை யானையை முன்செலுத்தியவண்ணம் நூறு கொடிய அம்புகளினால்
வானத்திலேயே பொடியாக்கிவிட்டான்; (எ-று.)---ஊறு வெம்பகழிதன்னால்
என்று பிரித்தாரு முளர். பி-ம்:—1அம்பினாலேயம். 2விட்டான். 3வென்றி.
4பகழியாலே. 5கரியை. (கஅகக)

2.2.க.1பின்னெடுங் குன்றற் தேடிப் பெயர்குவான் பெயரா வண்ணம்
பொன்னெடுங் குன்றஞ் சூழ்ந்த பொறிவரி யரவம் போல
2அந்நெடுங் கோப யானை யமரரும் 3வெயர்ப்ப வங்கி
தன்னெடு மகனைப் 4பற்றிப் பிடித்தது தடக்கை 5நீட்டி.

(இ-ள்.) பின்பு பெரிய மலையைத் தேடிக்கொண்டு செல்பவனான நீலன்,
செல்லமுடியாதபடி, மந்தரமலையைச்சுற்றிய படப்புள்ளிகளையும் உடற்கோடு
களையுமுடைய (வாசகியென்னும்) நாகம்போல, அந்த நெடிய சினமுள்ள
யானை,—தேவர்களும்(அஞ்சி)உடல் வெயர்க்குமாறு,சிறந்தஅக்கினிசுமாரண
அந்த நீலனைப் பெரியகையைநீட்டிப் பற்றிப் பிடித்தது; (எ-று.)—பி-ம்:---
1பின்னரும். 2அன்னெடுங். 3எஞ்சு, வியப்ப. 4சுற்றி.5தாக்கி,தாங்கி.(கஅக௭)

2.2.2.ஒடுங்கின னுரமு மாற்ற லுற்றமு முயிரு மென்னக்
கொடும்படை வயிரக் கோட்டாற் குத்துவான் 1குறிக்குங் காலை
நெடுங்கையுற் தலையும் 2பிய்யா நொய்தினி னியிர்த்து போணன்
நடுங்கின ரரக்கர் விண்ணோர் நன்றுநன் நென்ன நக்கார்.

(இ - ள்.) (அப்போது நீலன்),—வலிமையும் வல்லமையாலாகியஊக்க
மும் உயிரும் ஒடுங்கினனென்று (கண்டோர்) கருதும்படி, வளைந்த அரிவாள்
போன்ற[கூரிய]வயிரப்பூண்டடியதந்தத்தினுற் குத்துமாறு(அவ்வரக்கனுடை
யயானை)எண்ணுமளவில்,—(அதனது)நீண்டகையையும் தலையையும் பிய்த்து

கொண்டு விரைவில் மேலோங்கிச் சென்றான்; அரக்கர்நடுங்கினார்; விண்ணவர் 'நன்று, நன்று' என்றுசொல்லிச் சிரித்தனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—1குறகும் காலே, குறகும்வேலை. 2பாற, பிய்ய, வீய. (௧௮௧௮)

௨௨௨.1 தறைத்தலை யுற்றா னீல நென்பதோர் காலத் தன்னில்
2நிறைத்தலை வழங்குள் சோரி 3நீத்தத்து நெடுங்குன் நென்னக்
4குறைத்தலை வேழம் வீழ 5விசம்பின்மேற் கொண்டு நின்றான்
6பிறைத்தலை வயிரவாளி மழையெனப் 7பெய்யுக 8கையான்.

(இ - ன்.) நீலன் பூமியிற் பொருத்தினு நென்னுமளவுக்குள், நிறையத் தலையைக்கொண்டு ஓடுகின்ற குருதிவள்ளத்திலே பெருமையென்னுமாறு குறைதலையடைந்த தலையைக்கொண்ட[தலையற்ற](அவ்)வேழம் வீழ,(அதன் மேலேயிருந்த போர்மத்தன்),—விசம்பின்மேலேநின்றவளாய், அர்த்தசக்திர பாணங்களை மழைபோலப்பொழுகின்ற கையைபுடையவனானான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 தறையினினுற்றானுற்றான், தறைத்தலையுற்றானுற்றான். 2நிறத்தலை. 3நீர்த்தது. 4குறத்தலை. 5விசம்பை. 6பிறத்தலை. 7பொழியும். 8வில்லான். (௧௮௧௯)

௨௨௩. 1வாங்கிய சரத்தின் மற்றை 1வயிரவான் 2கோட்டை 3வவ்வி
வீங்கிய 4விசையி னீல னரக்கன்மேற் செல்ல விட்டான்
ஆங்கவ 5னவற்றை 6யாண்டோ ரம்பினு லறுத்தோ ரம்பால் [ன்.
7ஓங்கல்போற் புயத்தி னன்ற 8ஊரத்திடை 9யொளிக்க வெய்தா
(இ-ன்.) நீலனானவன், வாங்கியசிரத்திலுள்ள அந்தவயிரம்போன்ற உறுதியுள்ள பெரியதந்தங்களைப் பறித்து மிக்கவிசையுடனே அரக்கன்மேற்செல்லுமாறு விட்டான்; அந்தஅரக்கன் அப்போது அத்தந்தங்களை ஓரம்பினுலறுத்திட்டு, ஓரம்பினால் மலைபோன்றபுயத்தைபுடையவனான நீலனுடையமார்பிலே ஒளிக்குமாறுஎய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1வயிரவாட். 2கோடு. 3வாங்கி. 4விசையால். 5அத்தை. 6ஆங்கோர். 7ஓங்கலம். 8உரத்தின்மேற். 9குளிப்ப, ஒளிப்ப.

௨௨௪. 1எய்தது கால மாக 1விளிநதில தியானை யென்னக்
கையுடை மலையொன் 2நேறிக் காற்றெனக் கடாவி வந்தான்
வெய்யவ 3னவனைத் தானு மேற்கொளா வில்லி னோடு
பெய்ய்பெருங் 4களிற்றி னிட்டான் 5மும்மதக் களிற்றின் முன்னர்.

(இ - ன்.) எய்த அக்காலத்திலே (கண்டோர்) யானை இறந்திடவில்லை யென்றுகருதமாறு (அரக்கன்), வேறொருயானைமீதேறிக் காற்றுப்போல்விசையாகத் துண்டிக்கொண்டு வந்தான்; கொடியவீரமுள்ளவனான நீலன், வலிய பெரியயானையைப் (பிடித்துமேலே தூக்கியது) போன்று அவ்வரக்கனையும் வில்லுடனே மேலே தூக்கிக்கொண்டு மும்மதக்கொண்ட அவன்யானையின் முன்புறத்திலிட்டான்; (எ-று.)—அவனைத்தானும், உம்மை-இறந்ததுதமுவியது. பி-ம்:—1 விழுந்தில தியானை, விழுந்திலயானை. 2ஏந்தி. 3அதனைத், தன்னைக். 4எனத்தின். 5மொய்தகு. (௧௯௦௧)

௨௨௫. 1இட்டவ னவனி நின்று மெழுவதன் முன்ன மியானை
கட்டமை வயிரக் கோட்டாற் களப்பட 2விழ்த்திக் காலால்
3எட்டிவன் நடக்கை தன்னு 4வெடுத்தெங்கும் விரைவின் விசப்
பட்டிலன் றானே 5தன்போர்க் 6கரியினைப் படுத்தி விழ்த்தான்.

(இ-ள்.) இடப்பட்ட அந்தப்போர்மத்தனென்பவன் பூமியினின்று எழுவு
தற்குமுன்னம், (மதவெறியால் அவனைத் தன் தலைவனென்று உணராமையால்)
யானையானது பூண்கட்டுப்பொருந்திய கிம்புரிக்கோட்டார் களத்தில் வீழும்
படி தள்ளிக் காலிலுள் எட்டி [மிதித்து] (பலமுறை) வலிய பெரியகையினால்
எடுத்துப் பலவிடத்திலும் விரைவாக வீசவும் இறவாதவராய்த் தானே தன்போ
ர்யானையைக்கொன்று வீழ்த்தினான்; (எ-று.)—தன்யானையே தன்னைச் செய்த
இயிரியைப்பொறுக்கமாட்டாமற் போர்மத்தன் அவ்வுபத்திரவம் நீக்கத் தன்
யானையைத் தானே கொன்றனென்க. பி - ம்:—1 இட்டனன். 2 வீழ்த்துக்.
3 வெட்டி. 4 எடுத்தெடுத்தெற்கும், எடுத்தற்குமிற்கும். 5 தன்கைக், தன்பொற்.
6 களிற்றினைப். (கக02)

22 எ. தன்கரி தானே கொன்று தடக்கையாற் 1 படுத்தது 2 வீழ்த்தும்
மின்கரி தென்ன 3 மின்னு மெயிற்றினுள் வெருளி நோக்கிப்
பொன்கரி தென்னுள் கண்கள் 4 பொறியுக் கீலன் புக்கான்
வன்கர முறுக்கி மார்பிற் குத்தினன் மத்தன் மாண்டான்.

(இ - ள்.) பெரியகையினால் தன்யானையைத் தானே கொன்று வீழ்த்தி
மின்னலுள் கரியதென்னும்படி மின்னுகின்ற எயிற்றையுடையவனை போர்
மத்தனது வெருளியைப்பார்த்து, கீலன், பொன்னுள் கரியதென்னுமாறு (தன்)
கண்களினின்று தீப்பொறி வெளிச்சிந்தப்புகுந்து, வலியகரத்தை முறுக்கி (அவ
னது) மார்பிலே குத்தினன்; (அதனால்), போர்மத்தன் மாண்டான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—1 தடித்து, தடித்து. 2 வீழ்த்த. 3 தின்ற. 4 புக்க.

22 டு.—இனி, இடபவாமத்தந்தர் போர்ப்புகையிலீ, வயமத்தன்
இறந்தானென்றவிஷயம் ஒன்பதுகவிதாநி கூறப்படும்.

உன்மத்தன் வயிர மார்பி னுருமொத்த கரஞ்சென் 1 றுற்று
வன்மத்தைக் கண்டு மாண்ட மதமத்த மலையைப் 2 பார்த்துஞ்
சன்மத்தின் றன்மை யானுந் தருமத்தைத் தள்ளி வாழ்த்த
கன்மத்தின் 3 கடைக்கூட்டா னும வயமத்தன் 4 கடிதின் வந்தான்.

(இ-ள்.) உன்மத்தனுடைய வயிரம்போலுறுதியான மார்பிலே உருமையொ
த்த கைசென்று பொருந்திய வலிமையைக்கண்டதனாலும், மாண்ட மதக்கொ
ண்ட மத்தமலையை [யானையை] பார்த்தும், பிறவியின்றன்மையாலும் [உடன்
பிறப்பாலும்], தருமத்தை நீக்கி வாழ்த்துவந்த தீவினையினால் நோர் துள்ள முடிவு
காலத்தாலும் [சாகுங்காலம் தனக்குக் குறுகியதாலும்], வயமத்தனென்பவன்
விரைவில் போர்க்குவந்தான்; (எ - று.)—உன்மத்தன் = யுத்தோர்மத்தன்:
இதனைப் பெயராக்கொள்ளாமல், போர்ப்பித்துக்கொண்ட அரக்கனென்பாரு
முனர். மகோதரனை யுத்தோர்மத்தனென்று கூறியதுபோல, மகாபாரசீவனை
மத்தனென்றும், மத்தாரீகனென்றும் முதலூல்கூறும்; அவனையே கம்பர் வய
மத்தனென்று குறித்துள்ளாரென்று தோன்றுகின்றது. பி-ம்:—1 ஊன்ற. 2 பார்
த்துச், கண்டும். 3 கடைக்கூட்டானமலை, கடைக்கூட்டா லுமலை. 4 கடித்து, கனன்று.

22 கூ. பொய்யினும் பெரிய மெய்யான் பொருப்பினப் பழித்த
தோளான், வெய்யனென்று ரைக்கச் சாலத் திண்ணியான் வில்லின்
செல்வன், பெய்கழ 2 லரக்கன் சேனை யார்த்தெழுப் பிறங்கு பல்பேய்,
ஐயிரு னாறு பூண்ட வாழியந் தேரின் மேலான்.

11. (இ - ள்.) (அந்தவயமத்தன்),—பொய்யைக்காட்டிலும் பெரிய உடல் படைத்தவன்: மலையைப்பழித்த தோளையுடையவன்: வெய்யவனென்று உரைப்பதற்கு (முடியாதபடி) மிகவுந் திண்மையையுடையான்; வில்வித்தை யைச் செல்வமாகக்கொண்டவன்:(அவன்),—பூண்டவீரக்கழலையுடைய இரா வணன்சேனை (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரித்தெழு விளங்குகின்றபல்லக்கொண்ட பேய் ஆயிரம்பூண்ட சக்கரத்தைக்கொண்ட அழகியதேரினமீது ஏறியவன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தண்ணியான். 2 அரக்கர்தானே. (கக06)

2.உ0. ஆர்க்கின்ற னுலகை யெல்லா மதிர்க்கின்ற 1 னுருமு மஞ்சப் பார்க்கின்றான் பொன்றி னுரைப் பழிக்கின்றான் பகழி மாரி தூர்க்கின்றான் குரக்குச் சேனை தூர்க்கின்றான் றுணியை நோக்கி ஏற்கின்ற ரில்லை யென்கு 2 விடபன்வந் தவனே டேற்றான்.

(இ-ள்.) ஆரவாரஞ்செய்பவனும்,(அதனால்)உலகத்தையெல்லாம்அதிரச் செய்பவனும்,இடியும்அஞ்சும்படி(கொடுமையாகப்) பார்க்கின்றவனும், இறந்த வரையெல்லாம் பழிக்கின்றவனும், அம்புமாரியை(ப் போர்க்களம்) தூருமாறு பொழிகின்றவனும், குரங்குச்சேனையை யோட்டுகின்றவனுமான அந்தவயமத் தனது துணிவினைப் பார்த்து (இவனை) எதிர்ப்பவரில்லையென்று இடப னென்றவானரவீரன்வந்து அவனோடு எதிர்த்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அச னியென்னப். 2 இடவன். (கக0ச)

2.உக. சென்றவன் நன்னை நோக்கிச் சிரித்துநீ சிறியையுன்னை, வென்றவ 1 மும்மை யெல்லாம் விளிப்பனே விரிஞ்சன் 2 றானே, என் றவ நெதிர்த் தபோது பிராவணன் மகனை யின்று, கொன்றவன் நன் னைக் 3 கொன்றே குரங்கின்மேற் 4 கொதிப்ப நென்றான்.

(இ - ள்.) சென்றுசேர்ந்தவனான இடபனைப்பார்த்து(அந்தவயமத்தன், பரிசாசமாகச்)சிரித்து, 'நீ சிறியவன்: உன்னைவென்று (பயனில்லை:) வீணே யாம்: உம்மையெல்லாம் (போர்க்கு) அழைப்பேனே? விரிஞ்சன் [பிரமதே வன்] தானே என்றுசொல்லுமாறுள்ள அநுமன் எதிர்த்தபோதும் இராவண குமாரனான அதிகாயனை இன்று கொன்றவனான இலட்சுமணனைக் கொன்ற பின்பே அக்குரங்கின்மீது கோபங்கொள்வேன்' என்று கூறினான்; (எ - று.) —'வென்று' என்ற வினையெச்சம் 'அவம்' என்பதன்பின் வருவிக்கப்பட்ட 'ஆம்' என்பதனோடு முடியும். அநுமான் பிரமப்பட்டத்தைப்பெறப்போகின்றவ னாதலால், அவனை, 'விரிஞ்சன்றானையென்றவன்' என்றான். பி-ம்:—1 என்று போரின்விளிகிலன், என்றுநின்மேல் விளிகிலன்,உம்மை...விளிவனே. 2 என் பான். 3 கொன்ற. 4 கொதிப்பது. (கக0எ)

2.உ2. வாய்கொண்டு 2 சொற்றற் கேற்ற வலிகொண்டுபலியுள் வாழ்க்கைப், பேய்கொண்டு வெல்லவந்த பித்தனே மிடுக்கைப் 3 பே ணி, நோய்கொண்டு மருந்தைச் செய்யா 5 வொருவரின் னேன்மை 6 யெல்லாம், ஓய்கின்றாய் காண்டி யென்கு வுரைத்தன விடப னெனல் * காள்.

(இ-ள்.) 'வர்ய்கொண்டு சொல்லுதற்குன்ற வலிமையைக்கொண்டு உண்மையானவலிமையின்றி வாயாடித்தனமாகப் பாராட்டிச்சொல்லுதற்குரிய வலிமையேபெற்று'ம் பலியையுண்ணும்வாழ்க்கையையுடைய பேயைக்கொண்டும் வெல்லவந்தள்ள பித்தனே! வலிமையைப் பாராட்டியவண்ணம் நோயைக்கொண்டிருந்தே மருந்துசெய்யமாட்டாத ஒருவனே! உண்வலிமையெல்லாம் ஓயப்போகின்றாய்; (அதனைக்) காண்பாய்' என்று பின்வாக்காதவனாய் இடபனென்றவீரன் கூறினான்; (எ - று.)

வாயாடித்தனத்தாலும் பேய்ப்பரிவாரங்களைக்கொண்டும் வெல்லலாமென்று கருதுகின்றது பைத்தியக்காரத்தனமென்பான் 'பித்தனே' என்றான். 'நோய்கொண்டிருந்துசெய்யாவொருவ' என்றது-உண்ணாவெல்லவே நான்கள் சித்தமாகஇருந்தும் எங்களைவெல்லும்வழியை நாடாது இருப்பவனென்றபடி: இனி, சீதையைவிட்டிடுதலே இப்போரை யொழிக்க வழி யென்று அறியாதவனே! எனினுமாம். 1-பி:—1கொண்டும், 2சொற்றற்ற்கொத்த, சொற்றகொற்ற, 3பேணின். 4கண்டு. 5ஒருவனின், ஒருவரீ. 6நோயும். (கக0அ)

2௬௩. 1ஒடுதி யென்ன 2வோடா துரைத்தியே லுன்னே 3டிண்ணே 4ஆடுவன் வினையாட் டென்னு வயிலெயிற் றாக்க னம்பொற் கோடுறு வயிரப் போர்விற் காடொடு புருவங் 5கோட்டி ௬டுற விடபன் மார்பத் தீரைந்து பகழி யெய்தான்.

(இ-ள்.) '(ரீ) ஒடிவிடுவாயென்று (நான்) நீனைக்கையில், ஓடாமல் மாறு சொல்லுகின்றயானால், உன்னோடு இன்றைக்கு வினையாட்டுப்பிரிவேன்' என்று சொல்லிக் கூரிய பற்களையுடைய வயமத்தனென்பவன், அழகிய பொன்மலையான மேருவுக்குச்சமமான உறுதியுள்ள போர்வில்லின் முனைகளோடு (தன்) புருவத்தையும் வளைத்து இடபனுடையமார்பிலே பதியுமாறு பத்துஅம்புகளை விடுத்தான்; (எ - று.)

விற்காவொடு புருவங்கோட்டி என்றது-உடனவிந்தியணி: இங்கு வீற்காலுக்கும் புருவத்துக்கும் கோடுதல் கூறியது, படிப்போரின் உள்ளத்து மகிழ்ச்சி விளைத்தல் காண்க. நான் என்றமுழுவலிமையோடு உன்னிடம் போர்புரிய வேண்டியதில்லை யென்ற கருத்தினால், இடபனிடத்து 'வினையாட்டாடுவன்' என்கிறான். கோடு - உச்சி; மலைக்கு, ஆகுபெயர். அம்பொற்கோடு - மேரு: உறு - உவமவுருபு. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை. 1-பி:—1ஒடுவாய். 2ஓடாவுரைத்தியே. 3என்னே. 4ஆடுவான். 5காட்டி. (கக0க)

2௬௪. அசும்புடைக் குருதி பாயு மாகத்தான் 1வேகத் தாலத், 2தசும்புடைக் 3கொடுந்தேர் தண்ணைத் தடக்கையா லெடுத்து விசப், பசங்கழற் 5கண்ண பேயும் பறந்தன பரவை 6நோக்கி, விசம்புடைச் 7செல்லுங் காரின் றுரைபோ னுன்ற மெய்யான்.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகவுள்ள இரத்தம் பாய்கின்ற உடம்பையுடையவனாய், (இடபன்), வேகத்தோடு கலசத்தைக்கொண்ட அந்தக்கொடியதேரைப் பெரிய கையாலெடுத்துஎறிய, (அத்தேருடனே) பசியசுழற்சிக்காய்போன்றகண்ணை

புடைய பேயும் கடலினோக்கிப் பறத்தன; (அப்போது அத்தேரீவிரூத்த வயமத்தன்), ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற மேகத்தினொழுங்குபோல் தொங்குகின்ற உடம்புபுடையவனான; (எ - று.)—1-ம்:—1வேகத்தாய். 2தசம்பிடைக். 3தடர். 4கனற். 5கண்ணின். 6பாய், பாய்த்து, போத்தி. 7சேரும். (ககக0)

2௩௫. தேரொடுங் கடலின் வீழ்த்து சிலையுந்தன் றிலையு 1மெல்லாம்
 ரீரிடையழுந்திப் பின்னு 2நெருப்பொடு 3நிமிர் வந்தான்
 பாரிடைக் குதியா முன்ன மிடபனும் பதக ரீபோய்
 ஆரிடைப் புகுதி யென்ற வந்தரத் தார்த்து 4வந்தான்.

(இ - ள்.) தேருடனே கடலிலேவீழ்த்து வல்லும் தந்தலையும் எல்லாம் ரீரிடையழுந்திப் பின்னும் கோபத்தோடும் (கடலின்ரீரினின்று) மேவெழுந்து வந்தவனான வயமத்தன் பூமியிலே குதிப்பதற்குமுன்னம், இடபனும்பாதகா! ரீபோய் என்கேபுகுத்துகொள்ளப்போகிறாய்? என்று போர்க்களத்திலே ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டுவந்தான்; (எ - று.)—அந்தரம் = இடம்: இங்கே, போர்க்களம்: ஆகாயமுமாம். 1 - ம்:—1சோரி, 2நின்றவன், நின்றவா, நெருப்பினும். 3நிமிர்ந்துரீண்டான். 4சென்றான். (கககக)

2௩௬. அல்லினைத் தழுவி நின்ற பகலென வரக்கன் றன்னைக்
 கல்லினும் வலிய தோளாற் கட்டியிட் டிறுக்குங் காலிப்
 1பல்லுடைப் பில²வா யூடும் பசும்பெருங் குருதி பாய
 3வில்லுடை மேக மென்ன விழுந்தன னுயிர்விண் செல்ல.

(இ - ள்.) இரவினைத் தழுவிநின்ற பகலப்போல (இடபன்) அரக்கனைக் கலைக்காட்டிலும் வலியதோளிதற் கட்டியிட்டி நெருக்குகிறவனவில், (அந்த வயமத்தன்), —பல்லைக்கொண்ட பிலம்போன்ற வாயின் வழியாகப் பச்சையிரத்தம் மிகுதியாகப் பாய, (தன்) உயிர் விண்ணிற்செல்ல, வில்லைப்பூண்ட மேகம்போல(ப் பாரில்) விழுந்தான்; (எ - று.)—3 - ம்:—1பல்லுடைப். 2வாயோடு, வாயோடும். 3வில்லுடை. (ககக2)

2௩௭.—இதுமதநீபத்துக்கவிதன்-சுக்கிரீவனும் தும்பனும்
 பொருதலைக் கூறும்.

1குரங்கினுக் கரணம் வென்றிக் தும்பனும் குறித்த வெம்போர்
 அரங்கினுக் கழகு 2செய்ய வாயிரஞ் சாரி 3போந்தார்
 மரன்⁴கொண்டுந் தண்டு கொண்டு மலையென மலையா நின்றார்
 5சிரங்களுங் கரமு மெல்லாங் 6குலைந்தனர் கண்ட தேவர்.

(இ-ள்.) குரங்குக்குத்தலைவனான சுக்கிரீவனும் வெற்றிபொருத்தியகும்பனென்பவனும்(அப்போது) செய்தகொடியபோரைக்கொண்டகளத்திற்கு அழகுதோன்ற ஆயிரம்முறை வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றிச்சுற்றிவருபவராகி, மரத்தைக்கொண்டும் தண்டாயுத்தைக்கொண்டும் மலைபோல(ப்பெருந்தோற்றத்துடன்) பொருதனர்: (அதனைக்) கண்ட தேவர்கள், சிரமும் கரமும் எல்லாம் ஈடுக்கென்கொண்டனர்; (எ - று.)—1-ம்:—1குரங்கினக்கிறையும், குரங்கினுக்கினையும், 2செய்யும், 3போந்தார், 4கொடுந், 5கரங்களுத்தலையும், 6குலைத்தனர். ()

வேறு.

உ.உ.அ.கிடைத்தா ருடலிற்¹கிழிசோரியை வாரித்
துடைத்தார் விழியிற்²மழன்மாரி சொரிந்தார்
உடைத்தாரொடு பைங்கழ லார்ப்ப வுலாவிப்
புடைத்தார் பொருகின்றனர் கோளரி போல்வார்.

(இ - ன்.) போர்புரிசின்றவராகிய வலியசிக்கத்தையொத்த சுக்கிரீவ
கும்பர்என்னும் இருவரும்,—(ஒருவரையொருவர்) கிட்டியவராய், உடலிற்
கிருந்துபெருகுசின்ற இரத்தத்தை வாரித்துடைத்தார்: கண்களினின்று
செருப்புமழையைப் பொழிந்தார்கள்; (தாம்) பூண்டுள்ள பொன்னரிமலை
பூடனே பசும்பொன்றாற்செய்த வீரக்கழல் ஆரவாரிக்க, உலாவி (ஒருவரை
யொருவர்) புடைத்தார்கள்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் சிலப்பிரதிகில் “தண்டங்
கையின்” என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி - ம்:—1செழு, 2கனல்.

உ.உ.க. தண்டங் கையின்¹வீசிய தக்க வரக்கண்

அண்டங்கள்² வெடிப்பன வென்ன வடித்தான்
கண்டங்கது மாமர மேகொடு காத்தான்
விண்டங்கது தீர்ந்தது மன்னன் வெகுண்டான்.

(இ - ன்.) தண்டத்தைக் கையிலெடுத்துச்சுற்றிய (போர்த்) தகுதியுள்ள
கும்பன் அண்டங்கள் வெடிப்பன என்னுமாறு பேரொலியுண்டாக அடித்
தான்; அப்போது அதுகண்டு பெரியமரத்தைக்கொண்டு (சுக்கிரீவன் தண்டத்
தின் வீச்சு தன்மீதுபடாதபடி) தடுப்பவனானான்; அப்போது அதுவும் முறி
ந்து ஒழிந்திட்டது; (அதனால் அந்தச்) சுக்கிரீவமன்னன் கோபங்கொண்டான்;
(எ-று.)—பி-ம்:—1வீசியதாக. 2வெடித்தன. (கககக)

உ.உ.பொன்றப் பொரு வேனினி யென்று பொருதான்
ஒன்றப் புகுகின்றதொர் கால முணர்ந்தான்
நின்றப் பெரியோ னினையாதமு னீலன்
குன்றொப்பதொர் தண்டு கொணர்ந்து கொடுத்தான்.

(இ - ன்.) ‘(நீ) இறக்குமாறு இனிப்பொருவேன்’ என்று கூறி மனம்பொரு
தவனான சுக்கிரீவன் மூண்டபொரப்போகின்றதொரு காலத்தை புணர்ந்தவ
னாய்நின்று, அந்தப்பெருமையுள்ள சுக்கிரீவன் நிணயாததற்குமுன்னம் நீல
னென்பவன் மலையையொப்பதாகிய ஒருதண்டாபுதத்தை (அந்தச்சுக்கிரீவனுக்
குக்) கொணர்ந்து கொடுத்தான்; (எ-று.)—அரக்கனைக்கொல்லநினைந்து கையி
ற்படையில்லாமையாற் சுக்கிரீவன் சிந்திக்கையில், நீலன் தண்டுகொண்டு
கொடுத்தானென்க. (கககக)

உ.உ.க. அத்தண்டு கொடுத்தது கைக்கொ டமைந்தான்
ஒத்தண்டமு மண்ணு நடுங்க வருத்தான்
1பித்தன்றட மார்பொடு தேள்கள் பிளந்தான்
சித்தங்க ணடுங்கி யரக்கர் திகைத்தார்.

(இ - ன்.) (நீலன்) கொடுத்ததாகிய அந்தத்தண்டாபுதத்தைக் கைக்கொ
ண்டு (பொருதற்குப்) பொருந்தியவனான சுக்கிரீவன்,—மன்னும் விண்ணும்

ஒத்தாடுக்கக் கோபித்து, போர்ப்பித்துக்கொண்டவனானும் பனுடைய பரத்
தமாற்புடனே தோள்களைப் பிளந்திட்டான்; அரக்கர்கள் மனம்மடுக்கித் திணைத்
த்தனர்; (எ - று).—பி-ம்:—1பித்தன்றன். (கககஎ)

௨௪௨. அடியுண்ட வரக்க னருங்கனன் 2யின்ன
இடியுண்டதொர் மால்வரை யென்ன 3விழுந்தான்
முடியும்பிவ னென்பதொர் 4முன்னம் 5வெகுண்டான்
ஒடியும்முன தோளென மோதி 6புடன்றான்.

(இ-ள்.) அடிபட்ட அரக்கன் பெருங்கனல் மின்னும்படி இடியுண்டதான
ஒருபெருமலையென்னுமாறு விழுந்து, இவன் முடிவானென்று கருதுவதற்குச்
சிறிது முன்னமே, வெகுண்டவனாய், உன்தோள்ஒடியுமென்று (சுக்கிரீவனை
நோக்கிச்) சொல்லி மோதிப் பின்னுஞ் சினக் காட்டினான்; (எ - று).—
பி - ம்:—1கலன். 2வீழ், மின்ன. 3இருந்தான். 4முன்னின். 5முனிந்தான்.
6உயர்ந்தான், உணர்ந்தான். (கககஅ)

௨௪௩. தோளிற் 1புடையுண்டயர் சூரியன் மைந்தன்
தாளிற் நடுமாற நவிர்த்து 2தகைந்தான்
3வாளிக் கடு4வல்லிசை யா 5லெதிர் மண்டி
ஆளித் 6தொழிலன்னவன் மார்பி னறைந்தான்.

(இ - ள்.) தோளிலே யடியுண்டு வருத்துகின்ற சூரியகுமாரனை சுக்கிரீ
வன், (தன்)போர்முயற்சியில் தடுமாறுதலொழிந்து, அம்புபோன்ற மிகஅதிக
மான வேகத்தோடு (அரக்கனுடைய) ஏதிரே நெருங்கி, தகைத்து சிங்கம்போன்ற
வீரச்செயலையுடைய அவ்வரக்கனுடைய மார்பிலே மோதினான்; (எ - று).—
பி - ம்:—1புடைகொண்டு, படையுண்டு. 2தகைத்தான். 3வாளிப்படு. 4வால்.
5அவன். 6நிறலன்னவன், தொழிலேனவன். (கககஆ)

௨௪௪. அடியாயிர கோடியின் மேலு மடித்தார்
1முடிவானவீரியாரென வானவர் மொய்த்தார்
இடியோ 2டிடி கிட்டிய தென்ன விரண்டும்
பொடியாயின தண்டு பொருந்தினர் புக்கார்.

(இ - ள்.) ஆயிரகோடிக்குமேலும் (அதிகமாக) அடிகளைத் (தண்டாயுத்த
தால்) அடித்துக்கொண்டார்: (அப்போது 'வெற்றியைமுடிவாகப்பெறுபவர்
யார்?' என்று அறிய வானவர் நெருங்கினார்கள்: இடியோடு இடிகிட்டியதென்
னுமாறு இரண்டு தண்டாயுதமும் (ஒன்றோடொன்று தாக்கிப்) பொடியாயின;
(அவ்விருவரும்) பொருந்தி (மல்லபுத்தம்மொரத்) தொடங்கினார்; (எ - று).—
பி - ம்:—1முடிவாரவர், முடிவானவன், முடிவாரினி, முடியாரினி. 2இடியே
நெனவின்ன. (கக௨0)

௨௪௫. மத்தச்சின 1மால்களி நென்ன மலைத்தார்
பத்துத் திசை யுஞ்செவி டெய்தின பல்கால்
தத்தித் தழு வித்திர டோள்கொடு தள்ளிக்
2குத்தித்தனி குத்தென மார்பு 3கொடுத்தார்.

(இ - ன்.) (சக்கிரீவன் சும்பன் என்ற இருவரும்) மதம்பிடித்த சினமும், மதமயக்கமுமுள்ள ஆண்யானைபோலப் பொரத்தொடங்கினார்: பத்துத்திக்குக் களும் செவிடாயின: பலமுறை பாய்ந்து தழுவியும் திரண்டதோளாக்கொண்டு (ஒருவரையொருவர்) தள்ளியும் (ஒருத்தர் தாம்) குத்தி தனிக் குத்துக் குத்துவாய் என்று மார்புகொடுத்தும் (மல்லயுத்தம்) புரிந்தனர்; (எ - று.)—
 பி - ம்:—1மா. 2குத்தத். 3கொடுத்தான். (ககஉஉ)

2சகூ.நிலையிற்சுட ரோன்மகன் 1வன்கை நெருங்கக்
 2கலையிற்படு கம்மியர் கூட மலைப்ப
 3உலையிற்ப 4டிரும்பென 5வன்மை 6யொடுங்க
 மலையிற்சின 7வுற்றது தீயவன் மார்பம்.

(இ - ன்.) (பொருகின்ற) நிலையிலே சூரியகுமாரான சக்கிரீவனுடைய வலிய கை(முஷ்டியாக) நெருங்கியதனால், தொழிலிற் பயின்ற கம்மியரின் சம் மட்டிமோ துவதனால் உலைக்கனத்திற்பொருந்திய இரும்புபோல வலிமையொடுக்க, தீயவனான அந்தக்கும்பண துமலைபோன்ற மார்பு பிளவுபட்டது; (எ-று.)—
 பி - ம்:—1அங்கை. 2வலையிற். 3உலையிட்ட. 4இரும்பென. 5வன்மை. 6ஒடுங்கி. 7உற்றன. (ககஉஉ)

2சஎ. — சக்கிரீவனுத் சும்பன் மாளுநல்.

செய்வா யிகலென்றவ னின்று சிரித்தான்
 ஐவா யரவம் முழைபுக்கென வையன்
 கைவாய்வழி சென்றவ னூருயிர் கக்கப்
 பைவாய்நெடு நாவை முனிந்து பறித்தான்.

(இ - ன்.) (அப்போதும்) அவ்வரக்கன் இகல்செய்வாயென்று சிரித்து நின்றான்; (அவ்வோளியல்) ஐவாய்ப்பாம்பு குகையிற் புகுந்தாற்போல சக்கிரீ வன் தன்கையை (அரக்கன்)வாயினுள்ளே செலுத்தி அவன் ஆருயிரைக் கக்கு மாறு பைபோன்ற (அவனது) செடுகாவை முனிந்து பறித்திட்டான்; (எ-று.) — சென்று-செலுத்தி: பிறவினைப்பொருளில் வந்த தன்வினை: அந்தர்ப்பாவித ணிச் என்பர். பி-ம்:—1இவனென்று. (ககஉஉ)

2சஅ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - அங்கதன் நிரும்பனுடனே பொருநலைக் கூறும்.

அக்காலை நிரும்ப 1னன்றசொரி கண்ணன்
 புக்கானினி யெங்கட 2போசுவ தென்னு
 மிக்கானெதி ரங்கத னுற்று வெகுண்டான்
 எக்காலமு மில்லதோர் பூச 3விழைத்தார்.

(இ - ன்.) அப்போது நிரும்பனென்பவன் நெருப்பைக்கக்குகின்ற கண் ணையுடையவனாய் புகுந்து 'இனி எங்கடாபோருவது?' என்று சொல்லிக் கொண்டு செருக்கி நின்றான்: அவனெதிரே அங்கதன்போய்ச் சினந்தான்: (இரு வரும்) எக்காலமும் சிகழாதபோரை நிகழ்த்தினார்கள்; (எ - று.)—
 பி - ம்:—
 1அனற்றெறு. 2போருதியென்ன. 3விழைத்தான். (ககஉஉ)

2௫௧. குலப்படை யானிடை வந்து தொடர்ந்தான்
ஆலத்தினும் வெய்யவ னங்கத னங்கோர்
2தாலப்படை 3கைக்கொடு சென்று 4தடுத்தான்
நீலக்கிரி 5மேனிமிர் பொற்கிரி நேர்வான்.

(இ - ள்.) குலப்படையையுடையவனான நிரும்பனிடத்தே, நஞ்சினும்
கொடுமையிக்கவனான அங்கதன், வந்து தொடர்ந்து, அங்கே ஒருபனைமரமா
கிறபடையைக்கையிற்கொண்டு சென்று தடுத்தவனும், நீலக்கிரிமேல் நிரிந்து
செல்கிற பொற்கிரிபோல்பவனான; (எ - று.)—13-ம்:—1புடையின்னிட,
படையின்னிட. 2கொல்பனை, சாலப்பனை, தாலப்பனை. 3கையொடு. 4குதித்
தான். 5மேலிகல், மேனிகர், போனிகர். (௧௬௨௫)

2௫௦.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - நீதும்பன் துலப்படையைவிடத்
தொடங்குகையில் அநுமான்வந்துதடுத்தது, அவனை அரைந்து
கொன்றுபோடுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1எறிவானுயர் குல மெடுத்தலு மின்னே
முறிவா²னிக லங்கத னென்பதன் 3முன்னே
அறிவானடன் மாருதி யற்றமுண்ணந்தான்
பொற்⁴வானுகு தீயென வந்து புறந்தான்.

(இ - ள்.) எறியும்பொருட்டு சிறந்த குலப்படையை (நிரும்பன்) எடுத்த
லும்,—வலிமைபொருந்திய அங்கதன் இன்றே முறிந்திடுவானென்பதற்கு
முன்னே வலிமைபொருந்திய அநுமான்(அதனை) அறிபவனும் சமயமறிந்து
பொறியை மிகுதியாகச்சிந்துகின்ற தீப்போல வந்து புறந்தான்; (எ - று.)—
அங்கதன் இகல் முறிவானென்று இயைப்பினுமாம். 13-ம்:—1எறிவானிகல்,
எறிவானிவர், எறிபாலுயர். 2இவன். 3முன்னர், முன்னம். 4வானுறு. ()

2௫௧. தடையேதுமில் குல 1முனிந்து சலத்தால்
விடையேநிக ரங்கதன் மேல்விடு வாளை
இடையேதடை கொண்டுத னேடவி 2முங்கைப்
புடையேகொடு 3கொன்றடன் மாருதிபோனான்.

(இ - ள்.) விடையையொத்த அங்கதன்மீது தடையேதுமில்லாத குலப்
படையைச் சினந்து கொடுமையொடு விடுவதற்குமுயல்பவனான நிரும்பனை,
நடுவே(சென்று) தடுத்ததத் தன்னுடைய இடையேவிழும்பெற்றும்போல்தோன்
றும் அழகியகையினும் புடைத்தலைச்செய்து கொன்று, வலிமைபொருந்திய
மாருதி, சென்றிட்டான்; (எ - று.)—13-ம்:—1முனிந்த. 2செங்கைப். 3கொள்
றான். (௧௬௨௬)

2௫2.—அரக்கர் பின்னிட, வானார் முங்களைச் சுழற்றிவிதி
அரக்கர்களேனையைக் குறைத்தல்.

நின்றூர்கள் 1தடுப்பவ ரின்மை 2நெளிந்தார்
பின்றூதவர் பின்றி யிரிந்து 3பிரிந்தார்
வன்றூண்மரம் விசிய வானர விரர்
கொன்றூர்⁴மிகு தானை யரக்கர் 5குறைந்தார்.

(இ - ள்.) நின்ற அரக்கர்கள் (வானரசேனையைத்) தடுப்புவரில்லாமையால் தத்தளித்தார்கள்; பின்னிடாத வீரரும் பின்னிட்டு நிலைகெட்டுப்போயினார்; வலியதானக்கொண்டமரத்தை வீசி, அந்தவானரவீரர்கொன்றார்: மிக்க சேனையையுடைய அரக்கர் (உயிர்)குறையப்பெற்றனர்; (எ - று.)—வீசியஎன எடுப்பினுமாம். குறைந்தார்-பலரும்மாண்டதனால் தொகையிற்குறைந்தாரெனினுமாம். பி-ம்:—1எதிர்ப்பவர். 2நினைந்தார். 3பெயர்ந்தார். 4நிமிர். 5குலைத்தார். ()
 2. 6. 5.—இது முதல் எட்டுக்கவிகள் - அரக்கரின்றிலமையைத் தெரிவிக்கும்.

ஒடிப்புரு வாயி 1 நெருக்கி னுலந்தார்
 கோடிக்க 2 கதி கத்தினு மேலுளர் 3 குத்தார்
 பீடிப்புறு புண்ணுட லோடு பெயர்ந்தார்
 பாடித்தலை யுற்றவ ரெண்ணிலர் பட்டார்.

(இ - ள்.) ஒடிப்புருகின்ற (நகரின்)வாயிலிலே நெருக்கத்தினால் அழிந்தவர் கோடிக்கும் மேலாகவுள்ளார்; குத்தாற்பீடிக்கப்படுகிற புண்ணுடலுடனே அப்பாற்போய்ப் படைவீட்டிலேயுற்றவராய் இறந்தவர் எண்ணில்லாதவராவார்; (எ - று.)—பி-ம்:—1நெருக்கியுலந்தார். 2கணிதத்தினும். 3குத்திற். ()

2. 6. 5. தண்ணீர் 1 தரு கென்றனர் 2 தாவுற வோடி
 உண்ணீரற வாலி 3 யுலர்ந்தன ருக்கார்
 கண்ணீரொடு மாலி 4 கலுழ்ந்தனர் 5 காலால்
 மண்ணீர முறக்கடி தூர்புக வந்தார்.

(இ - ள்.) 'தண்ணீர் தருக' என்று வேண்டியவர் தாவுதலுற்று ஒடி வாயினுள்ளும் நீர்வற்ற வரண்டு உயிர் ஒழிந்தார்; கண்ணீர்ப்பெருக்குடனே உயிருக்குவருந்தியவராய், (சிலர்சென்று)காவின்வழியாகப்பெருகுகின்ற (அக்கண்ணீரின்)சாரம் மண்ணிற்பொருந்த விரைவாக ஊர்புகவந்தனர்; (எ - று.)—உள் நீர் அறஎன்றுபிரிக்க. பி - ம்:—1தருகென்றனர். 2தாவற. 3உலந்தனர். 4இழந்தனர். 5காலின். 6தமதார். (ககூ. 0)

2. 6. 6. விண்மேனெடி தோடின ராருயிர் விட்டார்
 மண்மேனெடு மால்வரை யென்ன 1 மறிந்தார்
 எண்மேலு 2 நிமிர்ந்துள ரீரு டயக்கப்
 புண்மேலுடை மேனியி னுர் திசை போனார்.

(இ - ள்.) விண்ணின்மீது நெடுந்தரம்புடி அரியஉயிரை விட்டனராய்ப் பூமியின்மீது நெடியபெரிய மலை(கிடக்கின்றன) என்னும்படி மடக்கித்திடத்தவரும், ஈரல் வெளித்தெரியப் புண்ணைமிக்குடைய மேனியினராகித் திசையிலோடிச்சென்றாரும் எண்ணுக்கு அடக்காமல் மிக்குள்ளார்; (எ - று.)

'எண்மேலுநிமிர்ந்துளர்' என்றதொடர் 'மறிந்தார்' 'போனார்' என்ற இரண்டோடும் இயையும்; மத்திப்பீட்ட. ஈரல்-ஈரல். பி-ம்:—1மடித்தார். 2நிமிர்ந்தனரீரறயக்கும், நிமிர்ந்தமீரறயக்கி, நிமிர்ந்தனசீருடனெங்கும். (ககூ. 6)

2. 6. 7. அறியும்மவர் தங்களை 1 யையயி வம்பைப்
 பறியும்மென வந்து பறித்தலு மாலி

பிரியும்மல ரெண்ணிலர் 2தம்மனை பெற்றார்
குறியும்³மறி கின்றிலர் சிந்தை குறைந்தார்.

(இ - ள்.) (தமக்கு)அறிமுகமாயிருப்பவரைநோக்கி, 'ஐய! இந்த அம்பைப் பறித்திடும்' என்று சொல்ல, (அவர்) வந்து பறித்தவுடனே (தம்)ஆவிநீங்கியவர், எண்ணில்லாதவராவார்; தம்மனையை யடைந்தவர், (வீட்டாரால்) அடையாளமும் அறியப்பெறாதவராய் மனம்ஒடுங்கினரும், (எண்ணிலர்); (எ-று).—எண்ணிலர்-¹அத்தீமதீபம். பி-ம்: -1ஏயவர். 2தம்முனை. 3பறிகின்றிலர், அறிகின்றில.

2௫௭.பரி¹பட்டு 2விழ்ச்சிலர் நின்று பதைத்தார்
கரிபட்டு²ருளச்சிலர் 3கால்கொடு சென்றார்
நெரிபட்டு⁴ழி தேரிடையே⁵சிலர் நின்றார்
எரிபட்ட 6மலைக்க ணிருந்தவ 7ரென்ன.

(இ - ள்.) குதிரை இறந்துவிழ, சிலர் (ஒன்றுந்தோன்றாது) நின்று பதைத்தார்கள்; (தம்முடைய) யானை அடிபட்டு உருண்டவிட, சிலர்காலினும் சென்றார்கள்; எரிபட்டுப்போன மலையிலேயிருந்தவ ரெண்ணும்படி நெரிபட்டு அழிந்த தேரினிடத்தில்தானே சிலர் நின்றார்கள்; (எ - று).—பி-ம்:—1விட்டு. 2விழ. 3கால்கொடு. 4இழிதேருடையார். 5பலர். 6மனைக்கண், மனைக்குள். 7வய்த்தார், ஒத்தார். (கக௩௩)

2௫௮. 1மண்ணின்றலை வானர 2மேனியர் வந்தார்
புண்ணின்ற வுடற்பொறையோர்³சிலர் புக்கார்
சண்ணின்ற குரங்கு கலந்தன வென்னு
உண்ணின்ற வரக்கர் மலைக்க 4வுலந்தார்.

(இ - ள்.) புன்பட்ட உடற்சுமையை யுடையோரான சில அரக்கர்,— பூமியிலே வானரமேனியராய்வந்து புகுந்தாராக, 'குரங்குகள் கண்ணெதிரே நின்றனவாய் (நம்மிடத்திற்) சேர்ந்தனவே' என்று உள்ளேயிருந்த அரக்கர் பொர, உயிரொழிந்தார்; (எ - று.)

தம்மை வானரர் மாயக்காதிருக்கவேனுமென்ற கருத்தினால் அரக்கர் வானரவுருவைக் கொண்டனராக, அன்னார் வானரமென்றே கருதப்பட்டு அரக்கராலேயே யுயிர்மாய்த்தன ரென்க. உயிர்மாய்க்கப்பெறாதிருக்க வானரவுருக்கொண்டும் அக்காரணத்தாலே மாய்வு நிகழ்த்ததாகக்கூறியது-நகுதியின் மையணி. பி-ம்:—1மண்ணின்றன. 2மேனியின். 3உறை. 4உலந்தார். (கக௩௪)

வேறு.

2௫௯. இருகணூர் திறந்து நோக்கி 1யயலிருந் திரங்கு கின்ற
உருகுதங் காத லோரை யுண்ணுநீ ருதவு மென்றார்
வருவதன் முன்ன மாண்டார் 2சிலர்சிலர் வந்த 3தண்ணீர்
4பருகுவா ரிடையே பட்டார் 2சிலர்சிலர் பருகிப் பட்டார்.

(இ - ள்.) (தமது) இருகண்ணையுந் திறந்துபார்த்து, அயலிலிருந்து (தம் நிலைக்கு) இரங்குகின்றவரும் மனமுருகுந்தன்மையருமான (தம்)காதற்கு இடமானவரை 'உண்ணும் நீர் தாருங்கள்' என்று வேண்டினவராய், (அவர்கள்

உண்ணுநீரைக்கொண்டு வருவதன்முன்னே சிற்சிலர் மாண்டனர்; வந்த தன்னைரைப் பருகத்தொடங்கியவராய் நடுவே யிறத்திட்டார் சிலர்; சிலர் பருகி மாய்ந்தார்; (எ-று.)--நாதலர் - மக்களென்னலாம். பி-ம்:--1இல். 2சிலசிலர். 3நன்னீர், தெண்ணீர். 4பருகுவான், பருகுவ. (கக௬டு)

உக௦. மக்களைச் சமந்து செல்லுந் 1தாதையர் வழியி னுனி உக்கன ரென்ன விசித் தம்மைக்கொண்டோடிப் போனார் 2கக்கினர் குருதி 3வாயாற் கண்மணி 4சிதறக் காலால் திககொடு நெறியுக் காணார் திரிந்து 5சென் றுயிருந் 6தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (போரிற் புண்பட்ட தம்) மக்களைச் சமந்துசெல்கின்ற தாதையர், வழியிலே(அம்மக்கள்)ஆவியொழிந்தவராக, (அவ்வுடலை)எறிந்திட்டுத் தம்மைக்கொண்டு ஓடிப்போய், (துயர்மிகுகியால்) குருதியை வாயாற்கக்கிச் கண்மணி தெறித்துவீழ்தலால் திக்கும்வழியும் தெரியாதவராய், காலினால் (தடவியவண்ணம்)வழிமாறிப்போய்த் தம்முயிரும் தீர்ந்தார்கள்;(எ-று)--பி-ம்:--1தாயரும். 2கக்கின. 3வாயார். 4சிதறி. 5வந்து. 6தீர்வார். (கக௬சு)

உக௧.--அரக்கரீதோற்ற செய்தி தேவிக்கத்தூதரிடிராவணனையடைதல்.

இன்னதோர் தன்மையெய்கு யிராக்கத ரிரிந்து சிந்திப் பொன்னகர் புக்காரிப்பாற் பூசல்கண் டோடிப் 1போன துன்னருந் தூதர் சென்றார் தொடுகழ லரக்கர்க் கெல்லாம் மன்னவ னடியில் வீழ்ந்தார் மழையினீர் வழங்கு கண்ணார்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்டதொருநிலைமையையடைந்து, இரக்கதர்,--நிலைகெட்டுச்சிதறிப்போய், அழகிய இலங்காக்கரத்திற் புக்கார்; இவ்விடத்திற் போரைக்கண்டவிட்டு(அப்பூசலின்செய்தியைக் கூறும்பொருட்டு)ஓடிப்போன நெருங்குதற்குஅரிய தூதுவர்,சென்று,மழையைப்போல நீரைவெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையவராய், தொடுத்த வீரக்கழல்க்கொண்ட அரக்கர்தலைவனான இராவணனது பாதங்களில் விழுந்தனர்; (எ-று.)--பி-ம்:--1போனார்,போய.

உக௨.--அதிகாயன்முதலியோர் இறந்தமையைத் தூதுவர் தெரிவித்தல்.

நோக்கிய மிலங்கை 1வேந்த னுற்றது துவன்யி னென்றான் போக்கிய சேனை 2தன்னிற் 3புசுந்தன 4விறையும் போதா ஆக்கிய 5போரி னைய வதிகாயன் 6முதல்வ ராய கோக்குலக் 7குமர ரெல்லாங் கொடுத்தன ராவி யென்றார்.

(இ-ள்.) (தூதுவர் காலின்கீழ்விழுந்ததைக்) கண்ட இலங்கைக்குத்தலைவனான இராவணன்,--'நிகழ்ந்துள்ளதைக் கூறுங்கள்'என்று வினவினான்; '(நீ) அனுப்பிய சேனைகளில் மீண்டுவந்துள்ளவை சிறிதுஎன்று சொல்வதற்கும் போதா: [மிக்கசொற்பசேனையே மீண்டுவந்த தென்றபடி]; நடந்தபோரிலே ஐயனே! அதிகாயன்முதலாகவுடைய அரக்குலத்துக் குமாரரெல்லாம் உயிரீங்கினார்'என்று(அத்து துவர்)கூறினார்கள்;(எ-று.)--பி-ம்:--1வேந்துமுற்றது நவறினென்றான், வேந்தனுற்றதுநவலுமின்னே,வேந்தன்...என்ன. 2தம்மிற். 3புசுந்துனது. 4தறையும். 5செருவின். 6முதலாயுள்ள. 7மைந்தர். (கக௬சு)

உரை.—ஆதிக்காயன்முதலியோர் இறந்ததுகேட்ட இராவணன் தன்மை.

ஏங்கிய விடமன் மான பிரங்கிய விரக்கம் வீரம்
 ஓங்கிய வெகுளி துன்ப மென்றிவை 1யொன்றிற் கொன்று
 தாங்கிய தாங்க மாகக் 2கரையினைத் தள்ளித் தள்ளி
 வாங்கிய 3கடல்போ னின்ற னருவிநீர் வழுந்த கண்ணன்.

(இ - ள்.) (அரக்கர்குலக்குமாரர் இறந்ததைக் கேள்வியுற்றதனால்) நீரூ
 வியைவெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையவனான இராவணன்,---வக்கங்கொள்
 ளாதற்குக்காரணமான அழகை மானம் இரங்குகின்ற இரக்கம் வீரம் மிகுகின்ற
 வெகுளி துன்பம் என்ற இவை ஒன்றற்கொன்று (மேன்மேல்) தள்ளப்பட்டு
 வருகின்ற அலை போன்றிருக்க, (அலைகள்) கரைவரையில் தள்ளித்தள்ளியீடு
 கின்ற கடல்போலின்றான்; (எ - று.)

குமரர் இறந்ததை நினைத்தவினால் விம்மலும் துன்பமும், பலரும்மடிந்த
 தைக் கேள்வியுற்றதனால் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்க்கு வருத்தம் நிகழுமேஎன்
 பதை நினைக்க இரக்கமும், தாம்தோற்க எதிரிகளவென்றமையால் மானமும்,
 அதுபற்றி அவர்மீதுவெகுளியும், எதிரிகளைவென்றே தீரவேண்டுமென்று வீர
 மும் ஒன்றற்குஒன்று மேம்பட்டு இராவணனுக்குத் தோன்றுவனவாயின.
 தாக்குதல் - தள்ளப்பட்டவருதல். 1-ம்:—1 ஒன்றுக்கொன்று. 2. தரையினைத்,
 திரையினைத். 3. கடலேபோல்வானெருப்பு, கடல்போல்வந்தானருவி. (ககநக)
 உகசு.—இதுவும் அடுத்த உவியும்-வருத்தமுதலியவற்றில் இராவணன்
 செய்த செயல்களைக் கூறும்.

1. திசையினை 2. நோக்கு நின்ற தேவரை நோக்கும் 3. வந்த
 4. வசையினை நோக்குங் கொற்ற வாளினை நோக்கும் 5. பற்றிப்
 பிசையுறங்க 6. கையை மீசை சுறுக்கொள் 7. வுயிர்க்கும் 8. பேதை
 நசையிடைக் 9. கண்டா னென்ன நகும்: மு முனியு நாணும்.

(இ - ள்.) (பின்பு இராவணன்),—திக்குக்களையெல்லாம் நோக்குவான்;
 நின்ற தேவர்களை நோக்குவான்; (தனக்கு) நிகழ்ந்த பழிப்பினை நோக்குவான்;
 வெற்றிபொருந்திய வாளினை நோக்குவான்; கையைப்பற்றிக்கொண்டு பிசை
 வான்; மீசை தீர்த்துபோகுமாறு பெருமூச்செறிவான்; நசையினும் பேதைமைக்
 குணத்தையடைந்தான்போல நகுவான், அழுவான், முனிவான், நாணங்கொள்
 வான்; (எ - று.)

அவலச்சிரிப்பினை, 'பேதை நசையிடைக்கண்டானென்ன நகும்' என்
 றார். தேவர்களையும் நோக்கித் திக்கினே நோக்கியது---தேவரும் திசையிலுள்ளா
 ரும் காண வசை நேரிட்டதே என்ற கருத்தினால். அதற்குப் பரிகாரஞ்செய்ய
 லாமா என்று வாளினை நோக்கும். ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாதநிலையிற் கையைப்
 பிசைதல், இயல்பு. 1-ம்:—1 திசைகளை. 2. நோக்குகின்ற. 3. செய்த, தீரா. 4. வசை
 களை. 5. வாரிப். 6. கைகள். 7. உறுக்கும், முறுக்கும். 8. பேசு. 9. கண்டாலென்ன. ()

உகரு. மண்ணினை யெடுக்க வெண்ணும் 1. வானினை யிடிக்க வெ
 ண்ணும், எண்ணிய வுயிர்க் 2. ளெல்லா மொருகணத் தெற்ற வெண்

ஊழும், பெண்ணெனும் 3பெயர வெல்லாம் பிளப்பெனன், மெண்ணு
4மெண்ணிப், புண்ணிடை யெரிபுக் கென்ன மானத்தாற் 5புழுங்கி நை
பும்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராவணன்),—மண்ணினையெடுக்க எண்ணுவான்;
வானத்தை யிடிக்க வெண்ணுவான்; (“ஊர்வபதினென்றும்”) என்று எண்ணப்
பட்டுள்ள உயிர்களை யெல்லாம் ஒருகணத்தில் எற்றக் கருதுவான்; பெண்ணெ
ன்கிற பெயரைக்கொண்ட பொருள்களையெல்லாம் பிஊப்பேனென்று எண்
ணுவான்; (அவ்வாறு) எண்ணிப் புண்ணிலே நெருப்புப்புருந்தாற்போல மான
த்தினும் புழுங்கிவருந்துவான்; (எ - று.)

சீதையின்மூலமாகவே இத்துணைத்துன்பம் நோந்ததுபற்றிப் பெண்பா
லிடத்திலேயே முதல்தினனக்கொண்டு பெண்ணெனும் பெயரவெல்லாம் பிள
ப்பெனன்று கருதினானும், சீதையைப்பிளத்தலைக் கருதும்போது அவ
ளைப்பெறாமையென்ற துன்பத்தோடு இத்துன்பமும் சேர்ந்து இராவணனுக்
குப்புண்ணிடை யெரிபுக்காற்போலாயின வென்க. பி-ம்:—1வானிடைமடிக்க.
2யாவும். 3பெயரை, பெயர்கள். 4பேராப், எண்ணில். 5புழுங்குகின்றான். ()

உசுசு.--இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்--தன்மக விநந்ததை யறிந்த தானியமா
லினி புலம்பிக்கொண்டு அரக்கின்தாளில் வீழ்ந்துமுறையிடுதலைக் கூறும்.

ஒருவரு முரையார் வாயி னுயிர்த்தலை ருள்ள 1மோய்வார்
வெருவருந் 2தகைய ராகி விம்மின ரிருந்த வேலைத்
தருவன மனைய தோளான் றன்னெதிர் 4தானி மாலி
இரியலிட் டலறி யோயாப் பூசலிட் டேங்கி வந்தான்.

(இ-ள்.) (அங்கிருந்தவர்களில்) ஒருவரும் வாயினால் (ஒன்றும்) உரையா
தவர்களும் மூச்சுவிடாதவருமாகி மனமோய்த்து அஞ்சியதன்மை யுடையவ
ராய் அழுதுகொண்டிருந்தபோது, தருக்களடர்ந்த வனம்போன்ற தோளையு
டையவனான இராவணனுக்குளதிரில் தானியமாலினி (யென்ற அவ்விராவண
ன்மனைவி) நிலைகெட்டு அலறி ஓயாதபேராவாரஞ்செய்து அழுதுகொண்டுவந்
தான்; (எ-று.)—தானிமாலி-தான்யமாலினி யென்பதன்சிறைவு. பி-ம்:—1நர்
வார். 2தகைய. 3அமைந்தனைய. 4தானமாலி, தானமலை, தானுமாலி. 5உற்று. ()

உசுஎ. மலைக்குவட் டிடிவீழ்ந் தென்ன 1வளைகளோ டார 2மேங்க
முலைக்குவட் டெற்றுங் கையாண் முழை³திறந் தன்ன வாயாள்
தலைக்குவட் டணைந்த செக்கர் சரிந்தன 4குழல்க டத்தி
உலைக்குவட் டுருகு செம்பொத் 5துதிரநீர் 6வழுங்குவ கண்ணாள்.

(இ - ள்.) (அங்கனம்வந்த தானியமாலினி),—மலைபுச்சியிலே இடிவீழும்
தாற்போல (க்கை)வளைகளுடனே (கழுத்திலணிந்த) ஆரமும் ஒலிக்க முலைமுக்கத்
திலே மோதிகொள்ளுந் கையை யுடையவளும், முழைதிறந்தாற்போன்ற
வாயையுடையவளும், மேற்சிகரத்திலேபொருந்திய செவ்வானம் சரிந்தாற்
போன்ற (செம்பட்டமயிர்க்) குழல்கள் அவிழ்ந்துஎங்கும்பரவ உலைக்கனத்தி
லே வட்டெருகின செம்பையொத்து இரத்தநீர்வழங்குகின்ற கண்ணையுடைய

யவளு-மாணுள்;(௭-று).—முல்முகட்டிலே கையாலெற்றுதல், மலைக்குவட்டிங் இடிவீழ்ந்ததுபோலுமென்க. குழல்கள் தத்தினனப்பிரியும். தத்தி=தந்த. உலைக்கு-உருபுமயக்கம். வட்டு-திரண்டவடிவுள்ளது. பி - ட்:—1 மணிகளோடு. 2 வாங்க, ஓங்கு. 3 திறந்தனைய. 4 குழல்கடாங்கி, குழலாடத்தி, குழலாங்க த்தி. 5 அருவி. 6 உமிழும்ஒழுக்கும். (௧௧௬௩)

2௬௮. வீழ்ந்தன ளரக்கன் றுண்மேன் மென்மைத்தோ 1 ணிலத் தை 2 மேவப், 3 போழ்ந்தனர் பெரும்பாம் பென்னப் புரண்டனர் 4 பொருமிப் பொங்கிச், சூழ்ந்தனை 5 கொடியா யென்னுத் துடித்தருந் துயர வெள்ளத்து, ஆழ்ந்தனர் புலம்ப வுற்று ளழக்கண்டு மறிந்தி லாதார்.

(இ-ள்.) (இதுவரையில்) பிறர் அழுவதைப்பார்த்தும் அறிந்திராதவளான தானியமாலினி,—மென்மையைபுடையதோள் நிலத்தைப்பொருந்த இராவ ணன் தாளின்மீதுவீழ்ந்து(வாபைப்) பிளந்துகொண்டு துக்கம்பொங்கியழுது, பெரும்பாம்புபோலப் புரண்டு, 'கொடியவனே! (எனக்குக் கேடு) சூழ்ந்தாய்' என்று சொல்லித் துடித்து (க் கடத்தற்கு) அரிய துயரவெள்ளத்திலே யாழ்ந்து புலம்பத் தொடங்கினாள்; (௭ - று.)---தானியமாலினி புலம்புவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க. இலங்கையில் அழுவெண்டிய அவசியமில்லா மையால், அழுவதைக்கண்டுமறியாதவனென்றார். பி-ம்:---1 நிலத்துக். 2 தோ யப். 3 போழ்ந்தன. 4 நோக்கித்துன்பம். 5 கொடுமை. (௧௧௬௪)

வேறு.

2௬௯. மாட்டாயோ விக்காலம் 1 வல்லோர் வலிதிர்க்க மீட்டாயோ வீர மெலிந்தாயோ தோளாற்றல் கேட்டா 2 புணர்ந்திலையோ 3 வென்னுரையுங் கோளாயோ காட்டாயோ வென்னுடைய கண்மணியைக் காட்டாயோ.

ஆறுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இப்போது வலியோரின்வலிமையைத் தீர்க்கமாட்டாயோ? வீரம் மீளப்பெற்றாயோ? தோள்வலிமை மெலியப்பெற்றாயோ?(நான் சொல்வதைக்) கேட்டு உணர்ந்திலையோ?(அன்றி), என்னுரையையே செவிகொடுத்துக் கோளாயோ? என்னுடையகண்மணியை [புதல்வனான அதிகாயனை]க் காட்டமாட்டாயோ, காட்டமாட்டாயோ? (௭-று.)—பி-ம்:—1 வல்லாரை. 2 அறிந்திலையோ. 3 என்னுயிரும். (௧௧௬௫)

2௭0. இந்திரற்குந் 1 தோலாத நன்மகனை யின்றொன்று 2 அநதரத்து வாழ்வாரு மெத்து மளியத்தேன் மநதரத்தோ ளென்மகனை மாட்டா மனிதன்றன் உந்து சிலைப்பகழிக் குண்ணக் 3 கொடுத்தேனே.

(இ - ள்.) இந்திரனுக்கும் தோற்காத நல்லவலிமைபுள்ள புத்திரனைப் பெற்றானென்று வானத்தில்வாழும் தேவர்களும் கொண்டாடுகின்ற கொண்டாட்டத்திற்குப் பாதிரமான நான், மந்தரம்போன்ற தோலைக்கொண்ட என்

மகளை, (இயற்கையில்) வலிமையற்ற மானிடவர்க்கத்திற்சேர்த்தவனான ஒருத் தனுடைய செலுத்தும் வில்லினம்புக்கு உண்ணுமாறு பறிகொடுத்தேனே! (எ - று.)—ஏகாரம்—இரக்கம். பி - ம்:—1தோலா. 2அத்தரத்தின்வானவரும், 3கொடுத்தாயே. (ககசக)

2எக. அக்க னுலந்தா னதிகாயன் 1றூன்பட்டான்
மிக்கதிறத் 2துள்ளார்க ளெல்லாரும் வீடினார்
மக்களினி 3னின் றுளான் 4மண்டோ தரிமகனே
திக்கு விசய பினியொருகாற் 5செய்யாயோ.

(இ - ள்.) அட்சகுமாரன் (முன்னமே) அழித்துவிட்டான்; அதிகாயனும் இறந்திட்டான்; மிக்கதிறமையுடனானவர்கள் எல்லாம் அழிந்தார்கள்: (அரக்கனுடைய) மக்கட்குள் உயிருடனிருப்பவன் மண்டோ தரிமகனையாவன்: இனி, ஒரு முறை திக்குவிசயஞ்செய்யமாட்டாயோ? (எ - று.)

முன்பு அக்கன்முதலிய மக்கள் துணையாயிருந்தமையால் திக்குவிசயஞ் செய்தாய்: இனி, அங்கனானவரில் இத்திரசித்துத்தவிர மற்றையோரெல்லாம் இறந்திட்டமையால், திக்குவிசயஞ்செய்வது இப்பலா தென்றவாறு. மூன்றாமடி மண்டோ தரிமகனை நோக்கிய விளியெனக் கொண்டு, நீயாவது திக்குவிசயஞ்செய்து வரமாட்டாயோ? என்று தன்மகனைக்கொன்றவரைப் பழிக்குப் பழிவாக்கத் தானியமாலினி கூறுகின்றா னெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி-ம்:—1தானுலந்தான், நானுலந்தான். 2உள்ளார். 3யாருள்ளார், நின்றுளார். 4வண்டோ தரி. 5செல்லாயோ, செய்வாயோ. (ககசஎ)

2எஉ. ஏதையா சிந்தித் 1திருக்கின்றா யெண்ணிறந்த
கோதையார் 2வேலரக்கர் பட்டாரைக் கூவாயோ
3பேதையாய்க் காமம் 4பிடிப்பாய் பிழைப்பாயோ
சீதையா லின்னம் வருவ சிலவேயோ.

(இ-ள்.) ஐய்: ஏது சிந்தித்திருக்கின்றாய்? (வெற்றி) மாலைகுடியவேற்படையைக்கொண்ட எண்ணிறந்த அரக்கர் இறந்தவரை (த் திரும்பிவருமாறு) கூப்பிடமாட்டாயோ? அறிவற்றுக் காமத்தைப்பற்றிய நீ பிழைப்பாயோ? சீதையால் வரவேண்டியவை இன்னும் சில உள்ளனவோ? (எ - று.)—கோதையார் வேலரக்கரைப்பது-மகளிர்க்குக்கணவராகிய வேற்படையைபுடைய அரக்க ரெனினுமாம். பி - ம்:—1இருக்கின்றது. 2வில், வல். 3பேதையாய். 4பிடித்தார் பிழைப்பாரோ. (ககசஅ)

2எஉ. உம்பி யுணர்வுடையான் சொன்ன வுரை 1கேளாய்
நம்பி குலக்கிழவன் கூறு நலமோராய்
சும்ப கருணையுங் கொல்வித்தென் கோமகளை
அம்புக் கிரையாக்கி யாண்டா யரசைய.

(இ-ள்.) உணர்வுடையவனான உன் தம்பி [சும்பகர்ணன்] சொன்ன உரையைக் கேளாதவனாய்; குலத்திற்குரிய விஷணநம்பி கூறிய நல்வழியைச் சிந்தியாதவனாய்; சும்பகர்ணனையுங்கொல்வித்து என்சிறத்தருமாரையும் அம்பு

க்குஇரையூக்கி, ஐயனே! (நன்கு) அரசு புரிந்தாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கொ
ன்னாய், உள்ளாய். (ககசக)

உ.எச.—முறையிடுந் தானியமாலினியை உருப்பசியும் மேனகையுப்
அரண்மனைக்கு இட்டுக்கொண்டுபோதல்.

என்று பலபலவும் பன்னி யெடுத்தழைத்துக்
கன்று படப்பிழைத்த தாய்போற் 2கவல்வானை
நின்ற வருப்பசியு மேனகையு நேர்ந்தெடுத்துக்
குன்று புரையு 3நெடுங்கோயில் கொண்டணைந்தார்.

(இ-ள்.) என்று பலபலவும் கூறிக் குரலெடுத்துக் கதறி, கன்றுஇறக்கப்
பிழைத்திருக்கிற தாய்ப்பசுப்போலக் கவல்கின்றவளான தானியமாலினியை
(அருகே)நின்ற உருப்பசியும் மேனகையும் அணுகிவந்து எடுத்து மலையை
யொத்தபெரிய அரண்மனைக்குள்ளே கொண்டு சேர்ந்தார்: (எ-று.)—பி-ம்:-
1கதறும், பதைத்த. 2கவல்வானை. 3மணிக்கோயில், நெடுங்கோவில். (ககடு0)

2.எடு.—யாவரும் வருந்துதல்.

1தான நசரத் தரக்கர் தலைமயங்கிப்
போன மகவுடையார் 2போலப் புலம்பினார்
ஏனை மகளிர் நிலையென்றும் 3போயிரங்கி
வான 4மகளிருந்தம் வாய்திறந்து மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) (முதன்மைத்)தானத்தைப்பெற்ற இலங்காநகரத்திலே அரக்கர்
ஒருவரோடுஒருவர்சேர்ந்து (தம்)மகவுபோகப்பெற்றவர்போலப் புலம்பினார்
கள்; (அப்புலம்பிவைக்கேட்டு)வானமகளிரும் மிகவும் இரக்கங்கொண்டு வாய்
திறந்து [கதறி] வருந்தினார்கள்; அங்கனான், மற்றமகளிரின்நிலை என்னும்?

இலங்கையிலுள்ளவரின் சோகத்தைக் கண்டு வானமகளிரே வருந்தினு
ரென்றால், மீற்றையோரின் வருத்தத்தை அளவிட்டுக் கூறமுடியா தென்றவாறு.
பி - ம்:—1தானைநகரத்தளரத். 2எல்லாம். 3எண்ணிறத்த. 4மகளிர்களும். ()

உ.எஃ.—இலங்கையின்வருத்தத்தின் வருணனை.

தாரகலத் தண்ண றனிக்1கோயி ருசாதி
பேர வலகுற்ற துற்றதாற் பேரிலங்கை
ஊரகல மெல்லா மாந்தை யுவாவுற்ற
2ஆர்கலியே யொத்த தழுத குரலோசை.

(இ - ள்.) பெரியஇலங்கையானது, மாலையையணிந்த மாற்பையுடைய
தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஒப்பற்ற கோயிலிலிருந்து தாசாதி (வனத்திற்குப்)
பேர்ந்துசெல்ல, உலகுஅடைந்த வருத்தத்தை யடைந்தது; ஊர்ப்பரப்பு முழு
வதும் உண்டான பெருந்துன்பத்தால் தோன்றிய அழுதகுரலோசையானது,
பூர்ணசந்திரனைக்கண்ட கடலினுளையே யொத்தது; (எ - று.)—அண்ணல்-
இராமனுமாம். பி-ம்:—1கோயிருள்சாத்தி. 2ஆர்கலியேயொத்த, ஆர்கலியோ
டொத்த. (ககஇஉ)

இந்தச்சந்தரீப்பத்துச்சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகூறியவிதம் லுருமாறு:--
 இராவணன்கும்பகர்ணனிற்சத்தற்காகப்புலம்புகையில், அவனதுபுதல்வனான
 திரிசிரனென்பவன் தேற்றி,தான் போர்வென்றுவருவதாகக்கூற,இராவணன்
 தேறினான்.பின்பு,தேவார்தகன் நரார்தகன் அதிகாயன் என்ற ராவணபுத்திரர்
 களும் தாம் தாம் போர்க்குச் செல்ல ஊக்கக்கொண்டனர்.இராவணன் அப்பு
 தல்வர்களை வாழ்த்திப்போர்க்குச்செல்ல விடையளித்து,அவர்களின்பாதுகா
 ப்பின்பொருட்டுத் தன் தம்பிமாரான யுத்தோர்மத்தன் மத்தன்என்னப்படுகி
 ன்ற மஹோதரமஹாபார்சுவர்களை விடுத்தான்.அவ்வரக்கர்யாவரும் பெருள்
 சேனைசூழப் புறப்பட்டுப் போர்க்களம் குறுகி, வானரசேனையைக் கண்டனர்.
 இருதிருத்தார்க்குக் கைகலந்த போர் நடத்தது.அப்போரில் அரக்கச்சேனைகள்
 வானரசேனைகளாற் பின்வாங்குவது கண்டு, நரார்தகனென்பவன், கடுவிகை
 யுள்ளகுதிரைமீதேறி வானரசைத்தலையெடுக்கவொட்டாது மிகவும்உக்கிரமா
 கப்பொர,அதுகண்ட சக்கிரீவன் அவனோடுபொருமாறு அங்கதனையேவ,இரு
 வருக்கும் நிகழ்த்தபோரில் அங்கதன் முஷ்டியால்மோதி நரார்தகனைக் கொன்
 றனன்.அதுகண்டு மகோதரன் திரிசிரஸ்தேவார்தகன்என்ற மூவரும் அங்கத
 னைத் தாக்கலாயினர்: அங்கதனும் மூவருடனும் பொர, ஹனுமானும் நீலனும்
 துணையாய்வந்து பொரலாயினர்.அப்போரில் தேவார்தகனை அனுமான் முஷ்டி
 யால் தலையில் மோதிக்கொன்றான்: நீலன் பெருமலையால் மகோதரனையும்
 அவனேறிவந்த களிற்றையும் மாய்த்தனன். அனுமான் திரிசிரனுடன்பொருது
 இறுதியில் அவன்கையிற்கொண்டிருந்த கத்தியைப்பறித்து,அதனால் அவ்வரக்
 கனுடைய சிரசைக் கொய்தனன். பின்னர் மகாபார்சுவன் பெருஞ்சீற்றத்
 துடன் தண்டாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு வானரர்களின்மீது பாய, இடப
 னென்பவன் எதிர்த்துப்பெரும்போர் நிகழ்த்தி,முடிவில் அவ்வரக்கன்கொண்
 டிருந்த கதாயுதத்தைப்பறித்து அதனாலேயே அவனையடித்துஉயிரொழித்தன
 ன். அதுகண்டு, கரைமைக்கடந்த கடல்போல் அரக்கசேனை பறந்தோடிற்று.

பின்பு அதிகாயன், தன்னுடன்பிறந்தோர்களும் "சிற்றப்பன்மாரும்
 இறந்ததையும் தன்சேனை கலங்கிவருத்தமுற்றிருப்பதையும் கண்டு பெருள்
 சினங்கொண்டு நானொலியையெழுப்பியும் சிங்கம்போற்றர்ச்சித்துக்கொண்
 டும் புகுந்தான். வானரர்கள் அவ்வொலிகளைக் கேட்டும் அவனதுபேருருவத்
 தைக்கண்டும்நடுநடுக்கி இராமபிரானைச் சரணமடைந்தனர்.ஸ்ரீராமன் அதிகாய
 னைப்பற்றி விபீஷணனை வினாவ, விபீஷணன், 'இவன் இராவணனுக்குத்
 தானியமாலினியிடம் பிறந்தவன்: பிரமனைநோக்கித் தவம்புரிந்து தேவாசுரர்
 களாற் சாவில்லாமையையும் இந்ததிவ்யகவசத்தையும் இரதத்தையும் பெற்
 றான்: பலமுறை தேவதானவயட்சர்களை வென்றுள்ளான்' என்று இவைமுத
 லாக அவனுடைய வல்லமையையும் தன்மையையும் எடுத்துக்கூறி, 'இவனை
 விரைவில் வெல்ல முயல்க' என்றனன். அப்போது அதிகாயன் வானர
 சேனையிற் புச, குமுதன் மைத்தன் துவிவிதன் நீலன் சரபன் முதலியோர்
 அவனை யெதிர்த்தனர்.அரக்கன் வானரர்களைமுறியடித்துக் கலக்கச்செய்து,
 ஸ்ரீராமனைக்கிட்டி 'நான் வில்லுடன் நிற்கின்றேன்: அற்பகுடன் பொர

வீரும்புலிநிலேன்: வலிமைபுள்ளவர் போர்க்கு வரட்டும்' என்று கூவினான். அதன்கேட்டு இனியபெருமான் வெகுண்டு பொருதற்குவர, அரக்கன் 'ஈ பாலன்: என்னுடன் பொரவல்லமை புடையயல்லை' என்றாற்போன்று இலட்சுமணனைக் குறைத்தும் தன்னைப்புகழ்ந்தும் பேச, இலட்சுமணன் 'வெற்றுப் பேச்சினுற் பயனில்லை; தொழிலினால் திறமையைக் காட்டவேண்டும்' என்று சொல்லிப் பொரவாயினன். இலட்சுமணன்விடுத்த அம்புகளைக் கண்டு அவனது திறமையை அதிகாயன் மெச்சிப் பெரும்போர்செய்தான்: அவ்விருவர்க்கும் நிகழ்ந்த போரில் பல அம்புகளும் அஸ்திரங்களும் இருவீரர்களாலும் விடப்பட்டன. இறுதியாக வாபுபகவானுடைய பேச்சினால் இலட்சுமணன் பிரமாவ் திரத்தைத்தொடுத்து அதிகாயன் தலையைக் கொய்து அவனுயிரைப் போக்கினான். அரக்கச்சேனை நிலைகலங்கியோடிற்று. தூதுவரால் அதிகாயன் முதலியோர் இறந்ததிகேள்வியுற்று, இராவணன், பெருந்துயரமடைந்து புலம்பி, ஸ்ரீராமாதிகளின் பராக் கிரமத்தில் திகைப்புக்கொண்டு, இலங்கையைச் செவ்வனே பாதுகாக்குமாறு ஏவி, பெருந்துயருடன் அரண்மனையில் கெட்டுயிர்ப்பு ஏறிந்தவண்ணம் இருந்தனென்பது.

அதிகாயன்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

கஅ-ஆவது நாகபாசப்படலம்.

நாகபாசத்தைப்பற்றிக்கூறும் படலமென விரியும். நாகபாசம் என்ற வட சொல்தொடர் - நாகாஸ்திரமாகிய பாசமென இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை; கயிற்றைப்போலக் கட்டுப்படுத்தலின், நாகாஸ்திரம், பாச மெனப் பட்டது. இத்தப்படலத்துக்கு இந்நிர்ணயத்துநாகபாசப்படலம் என்று ஒரு பிரதியிற் பெயர் காணப்படுகின்றது.

ராஜஸஸ்திரீகள் அலங்கோலநிலையுடன் மாப்பிலடித்துக்கொண்டு அழுவதுகண்டு, இந்நிரசித்து 'இவ்வாருணநிலை நேரக் காரணம் யாதோ?' என்று பெருங்கலக்கத்துடனேசென்று, அதிகாயன் முதலிய வீரர்கள் இறந்தபின்பு புத்திரசோகத்தாலும் இராக்கதவீரர்பலரும் போரில்லாண்டதனாலும் மிக்க துயரமுற்ற இராவணனை யடைந்து செய்திதெரிந்து போர்க்குச்செல்ல அவளிடம் விடைபெற்று, தன் தம்பியான அதிகாயனைக்கொன்ற இலக்குமணனைத் தான் தவறாமற் கொல்வதாகச் சபதஞ்செய்து புத்தசக்கத்தையு இராக்கதசேனையோடு புறப்பட்டுப் போர்க்களக்குறுக, அதுகண்ட இனியபெருமான் விபீஷணனால் அவனது வல்லமையைபுணர்ந்து இந்நிரசித்தோடு பொரத்துணையுடன் செல்லவேண்டுமென்ற விபீஷணன் கூற்றை கன்மெனலும், லட்சுமணனைநோக்கி இந்நிரசித்து வருவதைபுணர்ந்து அநாமன் தன்வாயிலைவிட்டு அவ்விடத்திற்கு நணுகினான்: அங்கதன்முதலியோரும், பெருஞ்சேனையுடன் சுக்கிரீவனும் முன்பேசென்றிருந்தனர். இருதிருந்துச்சேனக்கும் பெரும்போர் நிகழ்கையில், அரக்கச்சேனை ரூர்க்குச்சேனையால் தளர்த்தல்கண்டு கி.

திரித்துத்தனியேயுரிந்து பகைவென்றுகிந்த, சுகிரீவன் அநுமான் நீலன் அக்கதன்முதலியோர்பொருதும் குரக்குச்சேனை பலபடியழிந்ததுகண்ட இலக் கும்ணன், தானே சென்று பகைவெல்லாது முத்துமக்குரக்குச்சேனையைப் பொரவிட்டதுகுறித்து நொந்துகூறினான். இவ்வேளையில் ஒற்றால் இலட்சு மணியை இத்திரிசித்து வினாவி யறிப, பலஇராக்கதர் திரண்டு இலக்குமணியை யெதிர்த்துதோற்றனர்: பின்னர் இலட்சுமணியை இத்திரிசித்து நெருங்க, அப் போது அநுமான் அங்குவந்து தன்னோளின்மீது எறிக்கொண்டு பொருமாறுவே ண்ட, இலட்சுமணன் அவ்வண்ணமே அநுமனது தோளிலேறிக்கொண்டு பொர வாயினன்: இருவர்க்கும் கைகலத்தேபார் நிகழ்கையில், இலட்சுமணன் திறலைக் கண்டு இத்திரிசித்து வியந்தனன். இருதிறத்தார்க்கும் மும்முரமானபோர் னோந்தபோது, இலட்சுமணன் இத்திரிசித்தின் கவசத்தைப் பிளந்தானாக, உடற் காப்புவேறின்மையால், அவ்வீர்திரிசித்து அம்புபட்டு மூர்ச்சித்தனன். அக்காலே யில், தாயிராக்ஷணம் மகாபார்க்ஷணம் இலட்சுமணனுடன் பொருது தோற்றனர். அப்போது சூரியாத்மனமாக, விஷ்ணுன்வார்த்தையால் இலட்சுமணன் இத்திரிசித்தைக் கொல்லமுயன்று அவனது தேரையழிக்க, இத்திரிசித்து தன்மையினால் ஆகாயத்தில்கொண்டு நாகாஸ்திரத்தினால் லக்ஷுமணியையும் வானரவீரர்களையும் கட்டிவிட்டுத் துச்சென்று தன் தந்தையினிடம் நிகழ்த்திய செய்தியுரைத்து அரண்மனைசேர்ந்தனன். இலட்சுமணன் நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட மூர்ச்சித்ததுகண்டு விஷ்ணுன் எண்ணாது எண்ணி வருந்திப் பிரலாபிக்க, அனலன் அவ்விஷ்ணுனைத்தேற்றி இராமபிரானிடம்வந்து இலட்சுமணனுக்கு நேர்ந்த நிலையைக்கூற, ஸ்ரீராமன் அப்பேரிருளில் ஆக்கி னேயாஸ்திரத்தாற் பெரொளிபுண்டாக்கி இலட்சுமணியைத் தேடிக்கண்டு மனத்தியக்கி வருந்த, விஷ்ணுன் தேற்றினன். ஸ்ரீராமபிரான் நாகாஸ்திரத் தின் வரலாறுமுதலியவற்றைக் கேட்க, விஷ்ணுன் அவற்றையெல்லாம் தெரி யச்சொல்ல, ஸ்ரீராமன் பகைவாய் துசினமும் இலட்சுமணனுக்கு நேர்ந்த நிலையைக்குறித்து வருத்தமும் தோன்றப் பலபடியுறி வருத்தாரின்றனன். அப் போது கருடபகவான் வந்து ஸ்ரீராமபிரானைத்துதித்து அநாகாபாசத்தை நீக் கினாக, அந்தக்கருடபகவானுக்கு ஸ்ரீராமபிரான் முகமன்கூறி அவனை வினாவி, அன்னவன் தான் கருடனென்பதையும் பழைய நண்பனென்பதை யும் உணர்த்தி விடைபெற்றுச்சென்றான். அப்பால் அநுமன் ஆலோசனையால் வானரர்கள் பேராவாரஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு இராவணன் இத்திரிசித்து பகைவென்றேனென்றது பொய்போலுமென்று எள்ளி அவனது அரண்மனை ய்யயடைய, வந்த காரணத்தை இத்திரிசித்து வினாவி, இராவணன் 'இலக்கு மணன்வில்காணியினாலையும் வானரார்ப்பும் கேட்டிலையோ?' என்ன, இவ் வேளையில் துதர் நிகழ்த்தன்கூற, இராவணன் கருடனையிடுக்து இத்திரிசித்தை னோக்கி 'நீயே சென்று பகைவெல்லவாய்' என்ன, மறுத்தும் பகைவெல்ல இத்திரி சித்து உடன்பட்டான் என்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படும்.

க.—அரக்கியரழுவதுகண்டு இந்திரசித்து சங்கீத்துப் புறப்பேதல்.

குழுமிக் கொலைவாட்க னரக்கியர் கூந்த றுழத்
 1தழுனித் தலைப்பெய்துதங் கைகொடு மார்கி 2னெற்றி
 அழுமித் தொழிலியாதுகொ லென்றொ 3ரயிர்ப்பு முற்றான்
 4எழிலித் தனியே நெனவிந் திரசித் தெழுந்தான்.

(இ - ள்.) இத்திரசித்தானவன், —(அரக்கியரழுவதுகண்டு), —‘கொல்லு தற்றொழிலுள்ள வான்போன்ற கண்களையுடைய இராக்கதமாதர்கள் (தம் மில்) ஒன்றுகூடித் திரண்டு தலைவிரிகோலமாய் (ஒருவரையொருவர்) கட்டிக் கொண்டும், தங்கள்கைகளால் மார்பிவடித்துக்கொண்டும் அழுகிற இச்செய்கை என்னகாரணத்தினு லாகியதோ?’ என்று ஒரு சந்தேகத்தையும் அடைந்தவனாய், —மேகத்தில்தோன்றும் ஒப்பற்ற [மிகப்பெரிய] இடிபோலப் புறப்படுதலுஞ் செய்தான்; (எ - று)

அயிர்ப்பும், உம்மை-‘எழுந்தான்’ என்பதை நோக்கி எதிரதுதழுவியஎச்சம்; இசைநிறையுமாம். எழிலி-வானத்தில்எழுதலையுடையதெனப் பொருள்படுங் காரணக்குறி. ஏறுஎன்பது-இடியாதலை-‘எறிமுதலானாகு மிடப்போடெருது மப்பேர்’ என்ற குடாமணிநிகண்டினாலும் அறிக. குழுமி-திரண்டு.

இந்தரஜித் என்ற வடமொழிப்பெயர் - இத்திரனைச்சயித்தவனென்று பொருள்படும். இராவணனுக்கு மந்தோதரியினிடம் பிறந்த புதல்வனான மேகநாதனுக்கு. இப்பெயர், இத்திரனைச்சிறைமீட்கவந்த பிரமன் அளித்தது. இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இத்திரனையெதிர்த்துப் போர்செய்தபொழுது, இராவணனால் இத்திரனைச்சயிக்க முடியாத சமயத்தில், அவன்மகனான மேகநாதன் மாயையால்மறைத்துப்பொருது இத்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயைப்பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திட, அதனையுணர்ந்த பிரமதேவன் தேவர்கள்சூழ அங்குவந்து இராவணனைக் கண்டு ‘இத்திரனைச்சயித்ததனால், உன்மகனுக்கு, இனி ‘இந்த்ரஜித்’ என்று பெயர் வழங்குக’ என்று உபசாரவார்த்தைகூறி அம்மகனுக்கு வரமும் அளித்து இத்திரனைச் சிறைமீட்டுச்சென்றன னென்பது வரலாறு. பி-ம்:—1தழுமித். 2எற்றி. 3அயிர்ப்பும். 4எழுமித். (ககடுங்)

உ.—இந்திரசித்துகொண்ட சங்கையின் விவரம்.

எட்டாகிய திக்கையும் வென்றவ னின்ற மீடு
 பட்டான்கொ லதன்றெனிற் பட்டிழிந் தான்கொல் 2பண்டு
 சுட்டா³னி வகன்பதி யைத்தொடு வேலை யோடுங்
 கட்டான்கொ விதற்கொரு காரண மென்கொ லென்றான்.

(இ - ள்.) ‘எட்டுத்திக்குக்களிலுமுள்ளார்யாவரையும் சயித்தவனான இராவணன், (முதல்காட்போரிற்போலவே) இன்றைக்கும் (போரிற் பதைவனுக்குத் தோற்றுப்) பெருமை யொழியப்பெற்றானோ? அவ்வாறன்றாயின், (போர்க்களத்தில்) இறந்தொழிந்தானோ? (அல்லாவிடின), முன்பு (இவ் விவக்காபுரியை) எரிபூட்டியவனான அமுதான், (சகரபுத்திரர்களால்) தோன்

டப்பட்ட(தும் இவ்வூர்க்கு அரணுக அமைந்துள்ளது மான) கூடலோடும் இடமகன்ற இவ்விலக்கைத்திவை (இப்பொழுது) பேர்த்தவிட்டானோ? இவ்வாறு (அரக்கியர்) புலம்புதற்கு உரியதொருகாரணம் யாதாயிருக்குமோ? என்று (பலவாறு) சந்தேகிப்பவனான; (எ - று.)

அப்பொழுது அங்குஇருந்த நிலைமை—இலக்கைக்கேயோ, அன்றி அதன் அரசனான இராவணனுக்கேயோ, பெருந்தீங்கு விளைந்துள்ளது என்றுகலங்கும் படி இருந்ததென்க. இச்செய்யுளுக்கும், கீழ்க்கவியிலுள்ள 'இந்திரசித்து' என்பதே எழுவாய். இவகன்பதியை என்பதை மத்திமதிபமாக, 'கட்டான்' என்பதோடு கூட்டுக. (கீழ்கடலில் வடக்குப்பகுதி சகரபுத்திரரால் தோண்டப்பட்டமாத் திரத்தைக்கொண்டு, கடலுக்கு 'தொடு' என்ற அடைமொழி கொடுத்தலும், கடலைச் சாகாமென வழங்குதலும், கவிமரபு.)

விலக்கினத்தைச் சார்ந்த வாரமாமிய அதுமானை 'கட்டான்'(என உயர்நினையாக்கூறுதல் இலக்கணத்துக்கு ஒக்குமோவெனின்,—உயர்நினை அஃறிணை என்ற பகுப்பிற்குக் காரணம் முறையே அறிவின்றிறையும் குறைவு மாதலால், அவ்வறிவிற் குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுத்தறிவைபுல் கொண்டு மனிதர்போலவே தொழில் திறமமைந்த தெய்வக்குரங்கை உயர்நினையின்பாற்படுத்தாதல் ஒக்கு மென்க; இத்தன்மை, மற்றைவாரர்களுக்கும் கரடியாமிய ஜாம்பவானுக்கும் கழுகுகளாமிய ஜடாபு லம்பாதி என்பவர்க்கும் பொருந்தும்; தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்ற சூத்திரத்தின்கீழ்க் குரங்கை விலக்கினமென்று பொதுவகையாற் கூறினவர்தாமே "மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே" என்ற அடுத்தசூத்திரத்தின்கீழ் 'குரக்குமுதலாமிய விலக்கினுள்' அறிவுடையன எனப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காண்க. 'ஒரோவழி அஃறிணைப் பொருள்கள் மொழியாற்பேசவன உளவாயின் அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையா னன்மையின், அமைத்துக்கொள்வது' என்ற இலக்கணவினக்கச்சுறாவனியும் இங்குக் காணத்தக்கது. அன்றியும், இவர்கள் வடிவில் மனிதரிற் சிறிதுவேறபாட்டையே யுடையராயிருந்தன ரென்பதும் அறிக. பி-ம்:—[ஒழிந்தான், அழிந்தது. 2பண்டூர். 3கொலிவன். (ககடுச)

௩.—இந்திரசித்து சென்று இராவணனைக் காணாதல்.

கேட்டா னிடை யுற்றதெ னென்று 2கிளத்தவி யாரும் மாட்டா து நடுக்கினர் மாற்ற மறந்து நின்றார்

3ஒட்டா நெடுந்தேர் 4கடிதோட்டி யிமைப்பி னுற்றான் காட்டாதன காட்டிய தாதையைச் 5சென்று கண்டான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), 'இவ்விடத்தில் [இலக்கையில்] (இவ்வளவு துயரத்துக்குக் காரணமாக) நிகழ்ந்த செய்தி யாதோ?' என்று (எதிர்ப்பட்ட வர்யாவரையும்) வினவினன்; (அதற்கு) அவர்களையாரும் (துயரமிருதியால் காக்குன்ற) வாய்விட்டுச்சொல்லமுடியாமல், (உள்ளமும் உடலும்) நடுக்கிச் சொற்சொர்வுபட்டு நின்றார்கள்; (அப்பொழுது அவ்வந்திரசித்து அழுகைக்

காயனைத் தனியே யெடுத்துக்கொள்ளுள். பொருது இறந்தவர்களுடைய வீர சுவர்க்கு செல்லவேண்டியவர்களாயினும், உடலினின்ற உயிர்பிரித்தல் யமனதுதொழி வாநலால், 'கொண்டானுயிர் காலன்' என்றார். காலனும், உம்மை-கம்மிடத்துத்தோற்று இதுவரையும் அஞ்சியிருந்த யமனும் என இழிவுசிறப்புப்பொருளது. 1-ம்:—1 இடர். 2கட்பா. 3இவ்வழி. 4சும்பனிகும்பனேளும்.)

10.—கேட்டு இத்திரசித்து கோபித்தலும் வருந்துதலும்.

சொல்லாத முன்னஞ் சுடரைச் சுடர் தூண்டு கண்ணான் பல்லா லதரத்தை யதுக்கினிண் மீது பார்த்தான் எல்லாரு மிறந்தன ரோடுவென வேங்கி 1 நைந்தான் வில்லாளரை பெண்ணில் 2 விரற்குமுன் நிற்கும் வீரன்.

(இ - ள்.) வில்வீரர்களை எண்ணத்தொடங்கினால் (ஐந்து)வீரர்களுள் முதல்வீரவில் நிற்கும்படியான வீரனாகிய இத்திரசித்து,—(தனது தம்பியர்களின் மரணத்தை இராவணன்) சொல்லுதற்குமுன்னே கோபாக்கினியானது தீப்பொறிகளைக் கக்கிவிடுகின்ற கண்களையுடையவனும், பற்களால் உதட்டைக்கடித்து (அண்ணாந்து) ஆகாயத்தை நோக்கி, 'யாவரும் இறந்தொழிந்தனர் அந்தோ!' என்று ஏக்கமுற்று வருந்தினான்; (எ - று.)

சுடரைச் சுடர் தூண்டு கண்ணான் - அக்கினியையும் எரிக்கும்படியான [கோபாக்கினிச்சுவாலையை யிதழியாகவுடைய] கண்களை யுடையவனும் என்று மாம். செய்வது இன்னதென்று அறியாது திகைத்து நிற்கும் 5 விழித்து ஆகாயத்தை நோக்குதல், இயல்பு. சிறந்த வில்வீரர்களை அவரவர்களுடைய குதிக்கு ஏற்ப முறைப்படுத்தி எண்ணத்தொடங்கினால் இத்திரசித்து, எல்லாரினும் மிக்கவீரனாக முதலில் வைத்து எண்ணப்படுங் தகுதியுடையவன் என்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. விரற்கு-வேற்றுமை மயக்கம். 1-ம்:—1 நின்றான். 2வீரர்க்கு. கூ.—அதி காயன் முதலியோரைக்கொன்றவன் இன்னொன்று இராவணன்

இத்திரசித்துக்குக் கூறுதல்.

ஆர் 1 கொன் றவ 2 ரென் றலும் பேரதி காய னென்னும் பேர் 3 கொன் றவன் வென்றி யிடக்குவன் 4 பின்பு நின்றார் ணர்கொன் றவனாற்பிற ரா 5 லென வுற்ற வெல்லார் தார்கொன் றையினான் கிரிசாய்த்தவன் றுணு ரைத்தான்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு ஏங்கி வருந்திய இத்திரசித்து இராவணனை நோக்கி), 'அதிகாயன் முதலிய வீரர்களைக் கொன்றவர் யாவர்?' என்று வினாவலானே,—கொன்றமாலையைத்தரித்த சிவபிரானது (கைலாச) மலையைப்பெயர்த்துச் சாய்த்தவனான இராவணன்,—'பெருமையுள்ள அதிகாயனென்னும் பெயருடையவனைக் கொன்றவன், வெற்றியையுடைய இலக்குமணன்; அதிகாயனெழிந்த மன்றையோர் [தேவாந்தகன் கராந்தகன் திரிசிரஸ் சும்பன் நிகும்பன் என்பவர்] இவ்விலக்காபட்டணத்தை எரித்தழித்தவனான அநுமானும் பிறராலும் [சக்கிரீவன் அக்கதன் என்பவராலும்] (கொல்லப்பட்டனர்)? என்று எட்டத்தலை முழுதையும் உரைத்தான்; (எ - று.)—தான்-அகை.

இலக்குவன்-லக்ஷ்மணன் என்ற வடமொழிப்பெயரின் சிதைவு: இப்பெயர்-உத்தமபுருஷலக்ஷணங்கள் பலவற்றையு முடையவனென்றும், (பகவத்கைக்காரிய) லக்ஷ்மியோடு கூடியவனென்றும் காரணப்பொருள்படும். 'கொல்லப்பட்டனர்' என ஒருசொல் வருவிக்கப்பட்டது. அநாமான், தனது வாலின் நெருப்பினால் இலங்கையை எரித்து அழித்தவனானால், 'ஊர்கொன்றவன்' எனப்பட்டான். 1 - 2:—1கொன்றனர். 2என்றலுமே. 3கொன்றனர். 4பின்னைநின்றது. 5பிறர்க்குற்றது. (ககடுஅ)

எ.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி

நீவ்நீராவார்த்தை கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

கொன்ற ரவரோ கொலைசூழ்கென நீகொடுத்தாய்
வன்றானையர் மானிடர் 1வன்மை 2யறிந்து மன்ன
3என்றானு 4மெனைச்செல வேவலை யிற்ற தென்ன
நின்ற நெடிதுன்னி முனிந்து நெருப்பு யிர்ப்பான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி) அரசனே! வலியசேனையைமுடையவர்களாகிய மனிதர்களது [ராமலக்ஷ்மணரது] வல்லமையை அறிந்திருந்தும், (அவர்களோடு போர்செய்ய அதிகாயன் முதலிய சிறுவர்களை அனுப்பியபடியால் அவர்கள் இறந்தார்கள் ஆதலால், அவர்களைக்) கொன்றவர் அப்பகைவர்களோ? [அவரல்லர்;] (பகைவர்களை நோக்கி) 'நீங்கள்) கொலைசெய்யுங்கள்' என்று நீயே (அவர்களைக்) காட்டிக்கொடுத்தாய்; (மகாவீரனான) என்னை (ப் போர்க்குச்) செல்லும்படி சிறிதும் எவ்வினையிலை; (அதனால் நம்பக்கத்தவலிமை) அழிந்துபட்டது' என்று கூறி, வெருவாகச்சிந்தித்துக் கோபங்கொண்டு, நெருப்புப்போல [வெம்மைமாக]ப் பெருமூச்சுவிடுபவராய் நின்றான்.

நீ இராமலக்ஷ்மணர் முதலிய பகைவரது வல்லமையைப் பலபடி கண்டிருந்தும் அவர்களை வலியடக்கி வெல்லுந்திறமுள்ள என்னை அவர்களோடு போர் செய்ய ஏவாது, அதிகாயன் முதலிய இளைஞர்களை ஏவினது, ஏவின உனது பிழையேயாகுமாதலால், போர்செய்யச் சிறுவரை எவ்விட்டுப் பின்பு அவர் இறந்ததற்காக நீ வருந்துதல் பேதைமையேயாமென இராவணனை நோக்கி இந்திரசித்து கூறினனென்க. அவரோ, ஓகாரம்-ஒழியிசை. 1-ம்:—1வன்மை. 2உணர்ந்தும். 3ஒன்றானும், என்றலும். 4எனை...யுற்றவென்னு, எனை...என்னு, இனிச்செலவுற்றதுன் வாழ்க்கையென்னு. (கஅடுக)

அ. அக்கப் பெயரோனை நிலத்தொடரைத்து ளானை
1விக்கற்கொரு 2வெவ்வுரைத் துதுவென்று விட்டாய்
புக்கத் தலைப்பெய்த நினைந்திலை புந்தி யில்லாய்
மக்கட் டுணையற்றனை யிற்றதுன் வாழ்க்கை மன்னு.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அக்ஷுமாரனைத் தரையோடுதேய்த்தழித்தவனான அநாமான் (நான் பிரமாஸ்திரத்தினும் கட்டிக்கொணர்த்தபோது) கொல்லுதற்கு (மாருக) (எதிரியின்) விருப்பமானபேச்சைச் சொல்லுதலையுடைய ஒரு தனென்று (பரிவுகாட்டி) விட்டாய்; (அவனைக் கொல்லாது விட்டதனால் இவ்விடத்திலுள்ள

செய்திகளையாவும்) எதிர்ப்பக்கத்திற்சென்றுசேர் தலைநினைத்தாயில்லை; (பின்வீளை வதை ஆலோசியாது அப்போது) அறிவுகெட்டாய்; (அக்குற்றத்தினால் இப்பொழுது), (மற்றைப்) பின்னாளின் உதவியையும் இழந்தாய்; (அதனால்), உனதுவாழ்வும் சூலுத்தது; (எ - று.)—மன் ஓ - ஈற்றசைகள்; இரக்கப்பொருளானவுமாம்.

அநுமான் முன்பு கடல்கடந்து இலங்கைக்குச் சீதையைக் கண்டுபேசிய பின் தன்வருகையை உனக்கு அறிவிக்கும்படி அசோகவனத்தை யழிக்க, அதனைக் கேள்வியுற்றுக் கோபங்கொண்ட நீ எவியனுப்பிய பலஇரக்கதவீரரையும் அவ்வநுமான் கொன்று கடைசியில் உனதுமகனான அக்ஷுரமாரீனையும் தரையில் தேய்த்துக்கொல்ல, பின்பு நான் அவ்வநுமனைப் பிரமால்நிரத்தினூற் கட்டிக்கொணர்ந்தேனே; அப்பொழுதே அவனைக் கொன்றிருந்தால், அவன் மறுபடி கடல்கடந்துசென்று இராமனுக்குச் சீதையின்செய்திமுதலியவற்றைச் சொல்லியிருப்பனோ? அவ்விராமன்முதலியோர் பெரும்படையைக் கொண்டு போர்க்குத்தான் வந்திருப்பார்களோ? அப்பொழுது நமது உட்பகைவனான விபீஷணனது வார்த்தையைக் கேட்டுத் துணைக்கொல்லலாகாதென்று 'பரிவுகொண்டு, மகனையும் உளப்படக்கொன்றதனால் உபேக்ஷிக்கத்தகாத அவ்வநுமனை உயிருடன்விட்டதனாலன்றோ இவ்வளவு ஆபத்துநோர்த்தது; பின்வீளைவதைப்பற்றி அப்பொழுதே ஆலோசியாதது உனது அறிவீனமேயன்றோ? என்று இரத்திரசித்து சோகத்தினால் இராவணனைப் பழித்துக்கூறினனென்க.

நிலத்தொடு அரைத்து-வேற்றுமைமயக்கம். 1. விக்கற்பொருள் என்றபாடம், தூதனுடைய எளிமையை விளக்கும். 'புந்தியில்லாய்'-விளியுமாம். தானொருவனிருக்கவும், பின்னாளிற் பலரும் இறந்ததுபற்றி, 'மக்கள் துணையற்றனை' என்றான். இற்றது உன் வாழ்க்கை-காலவழுவுமையி; வெறுப்பினூற் கூறியது. விக்கல்=வீக்கல்-அழித்தல்; வீ என்பதன்பிறவினையான வீக்கு-பகுதி; இனி அவிக்கல் என்பதன் விசாரமுமாம். 13-ஓ:—1. விக்கற்பொருள், விக்கைக்கொரு. 2. வேவுரைத் தூதுவனென்று, தூதுவனென்றுவிளம்பி. (ககக0)

கூ.—இது முதல் ஐந்துவீக்கல்-இலக்குமணனைக் கொல்லவேனென்று இரத்திரசித்து சபதஞ்செய்தலைக் கூறும்.

என்னின்ற 1. நனைந்து மிபம்பியு மெண்ணியுந்தான்
கொன்னின்ற படைக்கலத் தெம்பியைக் கொன்று ளான
2. யநின்ற நிலத்தவ னுக்கையை 3. நீக்கி யல்லால்
மன்னின்ற நகர்க்கினி 4. வாரலன் வாழ்வும் வேண்டேன்.

(இ - ன்.) இப்பொழுது (கடந்துபோனவற்றைப்பற்றிச்) சிந்தித்தும் (உன்மீது குறை)கூறியும் (இனி நடக்கவேண்டியதைப்பற்றி) ஆலோசித்தும் யாதுபயன்? கொலைத்தொழில்பொருத்திய ஆபுதற்களையுடைய எனது தம்பியான அதிகாயனைக் கொன்றவனான அவ்விலக்குமணனது உடம்பை, அவன் நின்ற அப்போர்க்களத்திலேயே உயிர்பிரித்தல்லாமல், பெருமைபொருத்திய இவ்விலங்காநகரத்துக்கு (இனி மீண்டு) வரமாட்டேன் [கொன்றேவருவேன் என்றபடி]; (சான்சொன்னபடிசெய்யத்தவறினானால் எனது) உயிர் வாழ்க்கையும் விரும்பேன் [இறந்துபடுவேன்]; (எ - று.)—தான்-அசை.

இனிவீண்காலங்கழியாது பகைவனைக்கொல்வே நென்று இர்திரசித் துச் சபதஞ்செய்தன நென்க. என் நின்று என்றும் பிரித்து உரைக்கலாம். பி-ம்:—1வீணத்தும். 2அன்னின்ற. 3வீட்டியல்லால். 4வார்திலென். (கககக)

க0. மாற்றாவுயி ரெம்பியை மாற்றிய மாணு டன்றன் ஊற்றார் குருதிப்புனல் பார்மக ளுண்டி லாளேல்
1 ஏற்று னிகலிந்திர னீரிரு காலெ னக்கே
தோற்றான் 2றனக்கென் னெடுஞ்சேவகர் 3தோற்க வென்றான்.

(இ - ள்.) (பிறரால்) நீக்கமுடியாத உயிரையுடைய எந்தம்பியை உயிர்த்திய [கொன்ற] மனிதனாகிய இலக்குமணனது சுரக்குந்தன்மையுள்ள இரத்தப்பெருக்கைப் பூமிதேவி குடியாவிட்டால் [அவனைக்கொன்று அவனிர த்தம் பூமியிற்பெருகி வெள்ளமாம்படி நான் செய்யாமற்போவேனாலு],— போரில் எதிர்த்து எனக்கே (ஒருமுறை) தோற்றவனை இர்திரனுக்கு எனது பெரியபராக்கிரமம் நான்குதரம் தோற்றதுபோ லாகக்கடவது' என்று சபதம் கூறினான்; (எ - று.)

இலக்குமணனைப் பெயர்கூறாது 'மாணுடன்' என்று கூறினது, அவனிடத்து இர்திரசித்துக்கொண்டென்ன வெறுப்பையும் அலட்சியத்தையும் வினக்கும். இச்செய்யுள் "வெங்கண்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதியி லுள்ளது. பி-ம்:—1 ஏற்று. 2 தனக்கே நெடுவெஞ்சமர். 3 தோற்கவேயான். (ககக2)

கக. வெங்கண் ணெடுவானரத் தானையை வீற்று வீற்றாய்ப் பங்கம் 1முறநாறி யிலக்குவ னைப்ப டேனேல்
அங்கர் "தரவஞ்சியென் னானை கடக்க லாத செங்கண் ணெடுமான் முதற்றேவர் 3சிரிக்க வென்னை.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொடுத்தன்மையையுடைய பெரிய குரங்குச்சேனையை தனித்தனி துண்டிப்பெழுதியும்படி அழித்து இலக்குமணனையும் கொல்லாது விடுவேனாலு,—உடம்பைக்கொண்டு (என்னதிரில்) வருவதற்கும் பயந்து எனது கட்டினையை மீறமாட்டாத சிவந்தகண்களையுடைய பெரிய திருமால் முதலிய தேவர்கள், என்னைச் சிரிக்கட்டும்; (எ-று.)

என்னிடத்து அஞ்சி நடுங்குபவர்களும் என்னைப் பரிசெடுத்துச் சிரிப்பார்களாக வெணச் சபதம் கூறியவாறு. பங்கம்முற - தோல்வியடைய என்றும், சிணச்சேறபட என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அங்கம் தர-போரிற் புறம் கொடாதுமாற்புகாட்டி முன்னிற்க. பி-ம்:—1பட, இற. 2தரமஞ்சி. 3சிரிப்ப.

க2. பாம்பிற் றருவெம்படை பாசு பதத்தி னேடுந்
1தேம்பற் பிறைசென்னி வைத்தான்றரு தெய்வ வேதி
ஓம்பித் 2திரிந்தேற் கினியின் றுதவாது போமேற்
சோம்பித் 3தூறப்பன் 4னுயிர் சோறு 5முவந்து வாழேன்.

(இ - ள்.) நாகத்தின்வடிவமாய்ப் பொருந்திய கொடிய அஸ்திரத்தையும் நாகாஸ்திரத்தையும் பாசுபதமென்னும் அஸ்திரத்தையும் குறைதலையுடைய

பிறைச்சந்திரனை முடியில்தரித்த சிவபிரான்தந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள வானாபுதத்தைபும் பாதுகாத்துக்கொண்டு காலக்கழித்துவந்தனனக்கு, இனிமேல், இன்றைதினத்திற் செய்யும்போரில், (அவைகள்) பயன்படாது வீணாகுமானால், சோம்பலடைந்து [எல்லாமுயற்சியையும் விட்டு] என்உயிரை விட்டிடுவேன்; சோற்றையும் விரும்பியுண்டு வாழேன்; (எ - று.)

பாஸ-பதம் - பசுபதிசும்பந்தமானது; தத்திதாந்தநாமம்; பசுபதி-சிவன். தனதுவீரம் தட்டுத்தடையின்றி எங்குஞ்செல்வதனால் ஒருவரிடத்தும் அச்சமின்றிப் பேருற்சாகங்கொண்டு தன்னுடன் போருக்குவருபவர் யாரேனும் உண்டோ என்று தேடிச்செல்பவன் தான் என்பான்; திரிந்தேற்கு' என்றான். 'இனி' என்பதை; 'சோம்பித் துறப்பன்' என்பதனோடு கூட்டியும் உரைக்கலாம். சோறு-மற்றை உண்ணப்படுமொருநக்டும் உபலக்ஷணம். பி-ம்:—1தேம் பொற். 2திரிந்தேனெனக்கு. 3திரிவேன். 4இனிச். 5உகந்து. (கககச)

கூ.மருந்தே நிகரெம்பிதன் னொருயிர் வவ்வி னானை
விருந்தே யெனவந்தகற் கீகிலன் வல்லு மேந்திப்
1பொருந்தேவர் குழாக்கை செய்திடப் போகது பாரின்
இருந்தே நெனி 2னாவ விராவணி 3யல்ல நென்றான்.

(இ - ன்.) தேவாமிருத்தையெயொத்த எனதுதம்பியான அதிகாயனது அருமையான உயிரைக் கவர்ந்தவனான இலக்குமணனை முமனுக்கு விருந்தாகக் கொடாமல், (என்றோடு) போர்செய்யுத்தன்மையுள்ள [எனக்குப் பழம்பகைவர்களான] தேவர்களின் கூட்டம் (பரிசாசத்தினுற்) சிரிக்கும்படி வில்லையும் (வீணை) சுமந்து பூமியிற் (பாரமாகப்) பொருந்தியிருந்தேனனால், நான் அத்திராவணனதுமகனல்லேன் என்றும் (இந்திரசித்து சபதம்) கூறினான்; (எ-று.)

ராவணி - ராவணன்மகன்: தத்திதாந்தநாமம். நான் மகாவீரனுள்ள இராவணனுக்குப் பிறந்த புதல்வனாக இருப்பின், அவனது வீரத்தின்கீழ்க்கு ஏற்ப, எந்தம்பியைக் கொன்றவனான இலக்குமணனைக் கொல்லாதுவிடேனென்று இந்திரசித்து சபதஞ்செய்தன நென்க. பி-ம்:—1பெரு...போர்ந்து. 2யானும். 3அல்ல. (கககக)

கச.—இராவணன் இத்திரசித்தைப் போரிக்குச் செல்லவந்தேல்.

1ஏகா விதுயெய் செனநின்னை 2ரீக்கி டெ...தைக்கு
ஆகாதன வும்³முன வோ⁴வெனக் கார்...
மாகால் வரிவெஞ்சிலை யோடு⁵வெ...
சேகாகு மென்றெண்ணி⁷யில் வி...
செய்தேன்.

இதுவும் அடுத்த கவிதையும் - ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) (இராவணன் இந்திரசித்தைநோக்கிக்கூறுவான்:—'யுத்தகாத்திற் குச்)சென்று, (ரீ கூறியபடியே) இலக்குமணனைக் கொல்வதாகிய) இத்தொழிலைச் செய்துஎன்னுடைய மனத்தினுள் பத்தை ரீக்குவாயாக: உனக்கு, செய்யமுடியாதகாரியங்களும் இருக்கின்றனவோ? இல்லை; எப்படிப்பட்டதொழிலும் எனிதிற் செய்யமுடியும் என்றபடி; (பொறுக்கமுடியாத) புத்திரசோகம் கெரிட்ட

சொல்லுருபு எனினுமாம்; 'ஆக' என்பதுபோல. துயரின் தலைவந்த -
 சிறைவைத்து என்றபடி. பி-ம்:—1வைத்தவர், வைத்தவர். (கககஅ)

கஎ.—இந்திரசித்தின் அம்பறத்தானிகர்.

தோளிற் கணைப்புட்டிலு மிந்திரன் றேற்ற 1நாளே
 ஆளித் திறலன்னவன் 2கொண்டன வாழி யேழும்
 மாளப் புனல்வற்றினும் வாளி யறாத 3வன்கட்
 4கூளிக் கொடுக்குற்றினுக் காவதொர் 5கூடு போல்வ.

(இ - ன்.) தோள்களிற் கட்டப்பட்ட அம்பறத்தானிகளும்,—இந்திரன்
 தோற்றுச்சிறையில் அகப்பட்ட அந்நாளிலேயே யாளிபோன்ற வலிமையைப்
 படையஅவ்விந்திரசித்து (அவனிடமிருந்து) கவர்ந்துகொண்டனவாம்; (அவை),
 எழுகடல்களும் இல்லையாம்படி [முழுவதும்] நீர்வற்றினாலும் பாணங்கள் ஒழி
 யப்பெறாதன; (அன்றியும்); தாட்சினியமில்லாத கொல்லுதற்றொழிலுடைய
 குண கொடியமன் தங்குவதற்குஉரிய ஒருகூண்டை ஒத்துள்ளன; (எ-று.)

உயிர்களைக் கொல்லுங் கணைகளிருக்குந் துணியைக் கூற்றினுக்குஉரிய
 கூடாக உத்பிரேகித்தார்; நந்தூறிப்பேற்றவணி. எழுகடல்களும் வறண்டா
 லும் அம்புகள் எடுக்கெடுக்க வறனா என்று துணியின்சிறப்புக் கூறியவாறு.
 அக்யதுணீர் மென்க. ஆளி-சிங்கம் போன்றதும் துதிக்கையுடையதுமாகிய
 மிருகவிசேடம்; சிங்கமுமாம். ஆழி யேழு-உவரீர்; கருப்பஞ்சாறு, கள்,செய்,
 தயிர்,பால், நன்னீர் இவற்றின் மயமானவை. 'புனல்' என்றது-உவரீர் முத
 லியவற்றை புணர்த்திரின்றது: இலச்சணை. கூளி-கொலைத்தொழிலையுடைய
 வன்; "கூளியர் நண்பர் பூதகணவீரர் கொலைத்திறத்தோர்" என்பது, குடா
 மணி. 4கூளிக் கடுங்குற்றி னுணுத்தொர்கூடு என்றபாடத்திற்கு-கூளிகளும்
 கொடியமனும் ஆகியவற்றின் உணவுகளமைத்தொரு கூடு என்று உரைப்
 பாரு முளர்;கூளிகளின் இரையாகியபிணங்களைபும் கூற்றினுணவாகிய உயிர்
 களையும் தனித்தனி தொகுக்கின்ற அம்புகள், ஒற்றுமையத்தால் அவ்வுண
 வெனப்பட்டன வென்க. பி-ம்:—1ஞானே. 2கொண்டனன்,கொண்டனல்.
 3வன்கைக். 4கூளிக்...ஊரையதோர். 5கூடம். (கககக)

கஅ.—இந்திரசித்து மற்றும் ஆயுதங்களைத் தேடித்தேடித்துக்கொள்ளுதல்.
 பல்லாயிர கோடி படைக்கலம் பண்டு தேவர்
 எல்லாரு 1முனைத்தலை யாவரு மீந்த மேரு
 2வில்லாளன் கொடுத்த விரிஞ்ச னளித்த 3மெய்ம்மை
 அல்லாற் புரியாதன யாவையு மாய்ந்து கொண்டான்.

(இ - ன்.) முற்காலத்தில், எல்லாத் தேவர்களும் எதிர்த்துச்சண்டைசெ
 ய்த போர்க்களத்தில் (இவனிடத்துத் தோற்றவர்களாக அத்தேவர்கள்) எல்
 லாரும் கொடுத்தவையும், மகாமேருவை வில்லாகக்கொண்டவனான சிவபி
 ரான் கொடுத்தவையும், பிரமன் கொடுத்தருளியவையும், (தங்கள்) இயற்கைத்
 தொழிலான கொலையையல்லாமல் (கொல்லாதுபழுதுபடுதலை இதுவரையிற்)
 செய்யாதவையுமான மிகப்பலவான ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் தேர்ந்
 தெடுத்திக்கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

இந்திரசித்து தவஞ்செய்து சிவபெருமானிடத்தும் பிரமதேவனிடத்தும் பலஆபுதங்களைப் பெற்றன னென்றும், இந்திரன்முதலிய தேவர்களைத் தோற்கடித்து அவர்களிடத்தினின்று பலஆபுதங்களை வலியக் கவர்ந்து கொண்டன னென்றும் அறிக. படைக்கலத்திற்கு மெய்ம்மையாவது - பழுதுபடுதலின்றி இலக்கைத் தவறாது அழித்தல். பி-ம்:—1முனித்தலை, 2வில்லாளர், 3வேம்மை, மேன்மை. (சக௭0)

கக. — இதுதலை நான்துகவிகள் - ஒருதொடர்:

இந்திரசித்தின் தேரிச்சிறப்பைக் கூறுப்.

நூரூயிரம் 1யாளியி னேன்மை தெரிந்த சீயத்து ஏறாமவை யன்னவை யாயிரம் பூண்ட 2தென்ப 3மாறாயொ ரிலங்கை நிகர்ப்பது வானு னோருந் தேராதது மற் 4றவ னேறிய தெய்வ மாத்தேர்.

(இ-ள்.) அவ்வீர்திரசித்து ஏறின தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரியதோனது, — லக்ஷயாளிகளின் வலிமையை (த்தனித்தனி) கொண்ட அப்படிப்பட்ட ஆயிரம் ஆண்சிக்கங்கள் பூட்டப்பெற்றது; வேராக ஒரு இலங்காப்பட்டணத்தை யொத்தானது; தேவர்களாலும் (இத்தன்மையது என) அறியப்படாதது; (எ - று.) — என்ப, மற்ற - அசைகள். இந்திரசித்தின்தேர் கோவேறுகமுதை பூண்டது என முதலால் கூறும். தெரிதல் - இங்கே, பெற்றிருத்தவென்ற பொருளது: இலக்கணை. பி-ம்:—1ஆளரி, யாளியும், 2என்ன, 3மாறு, 4இவன்.

20. பொன்சென் றறியா வுலணத்தனிப் புள்ளி னுக்கும் மின்சென் றறியா மமுவாளன் விடைக்கு மேனாட் பின்சென்ற 1தல்லாற் பெருகுஞ்சிறப் புற்ற 2போதும் முன்சென் றறியாதது 3முன்னுல கத்தி னுள்ளும்.

(இ-ள்.) (அத்தேர், — நிறத்தினால்) பொன்னும் உவமையாகச் செல்லுதலை அறியப்பெறாத [ஒப்பாகமாட்டாத] (திருமாலின் வாகனமான) கருடனென்ற ஒப்பற்ற பறவைக்கும், மின்னலும் ஒப்பாகமாட்டாத மழு வென்னும் ஆபுதத்தை யேந்திய சிவபிரானது (வாகனமாகிய) ரிஷபத்துக்கும், முற்காலத்தில், (எப்பொழுதும் தான் வெற்றிபெறுதலால் அவைகள் முன்நிற்கமாட்டாது புறங்கொடுத்துப்போக அவற்றைத் தரத்திக்கொண்டு தான் அவற்றின்) பின்னே சென்றதே யல்லாமல், (அவை ஒப்பற்ற துணைவலி முதலிய) மிகுஞ்சிறப்பைப் பெற்றகாலத்திலும், (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற) திரிவோகத்தினுள்ளும் (தான் தோல்வியடைதலால் அவைகள் பின்னே தரத்திவர அவைகளின்) முன்னே சென்றறியாதது; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் ஊர்தியான இத்தேர், திருமாலின் ஊர்தியான கருடனுக்கும் சிவபிரானது ஊர்தியான விருஷபத்துக்கும் வலிமை முதலிய எவ்வாற்றாலும் எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் கீழ்ப்படாது மேற்பட்டேயுள்ளதென்பது கருத்து. இந்திரசித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள இத்தேரி வேறிப் போர் செய்வதனால் தான் ஒருபோதும் தோல்வியடையாது வெல்லவல்லானின்

றன னென்க.தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகி அவனைக் குறைவில்லாது காக்க உடன்வசிக்கும் விஷ்ணுவின் அம்சமான உபேந்திரன் தேவர்கட்டெகல்லார் தலைவனாகிய இந்திரனுடன் திக்குவியஞ்செய்யப்பெற்றப்பட்ட அவ்விராவணன் போர்செய்யவந்த காலத்து அவ்வந்திரனைக் காவா தவிட்டதனாலும், அந்நடதிக் பாலகர்களிலொருவனான ஈசானும் முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்களில் ஏகாதச ருத்திரரு மாகிய சிவபிரான துழூர்த்திகள் மேற்குறித்தபோரில் இந்திரனுக்குப் பக்கபலமாய்நின்று வெற்றிபெறாமற்போனதனாலும், அவ்வந்திரனை வென்ற இந்திரசித்தினால் தோற்கடிக்கப்பட்டன ரென்னலாம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு-இத்தேர் விரைவு வலிமை முதலியவற்றால், திருமாவின் வாகனமான கருடனும் சிவபிரானது வாகனமான விருஷபமும் ஆகிய இவ்விரண்டற்கும் பிற்படுமேயன்றி, மூன்று உலகத்திலும் [மற்றுமையையும்] எவ்வளவு சிறப்புற்றகாலத்தும் தனக்கு முற்படப் பெறாதது என்னுய் கருத்து அமைய உரைத்தலுமாம்.

உவணன்-ஸுபர்ணன் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு: அழகிய இறகு களைபுடையவனென்று பொருள்படும். இவன், காசியபமுனிவரது மனைவியருள் விரதையென்பவளது மகன்; சூரியன் சாரதியான அருணைது தம்பி: விஷ்ணுவுக்கு எப்பொழுதும் வாகனமாயிருப்பவன்; இதுபற்றி, இவனுக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியதிருவடி' என்று பெயர். பி-ம்:—1அல்லாததொர்பெருஞ், அல்லாதவோர்பெருஞ், அல்லதொருமாண், அல்லாவொர்பெருஞ், 2போரின். 3மூவுலகத்தின். (ககஎஉ)

உக. ஏயாத் தனிப்போர் வலிகாட்டிய விக்ரி ரன்றன் சாயாப் பெருஞ்சாய் கெடத் 1தாம்புக ளாற்ற டந்தோள் போயார்த்தவன் வந்தனன் வந்தன னென்று பூசற் போயார்த் 2தெழுந்தாடு³ நெடுங்கொடி 4பெற்ற தம்மா.

(இ-ள்.) (அத்தேர்),—ஒப்பில்லாத சிறந்த போர்த்திறமையைக் காட்டி யுத்தஞ்செய்த இந்திரனுடைய (யார்க்கும்) அழியாத மிக்க வலிமை அழியும்படி (எதிர்த்துச்)சென்று கயிறுகளால் (அவனுடைய)பெரிய தோள்களைக் கட்டிய மகரவீரன் வந்தான் வந்தான்' என்று பேராரவாரத்தையுடைய பேய் இரைத்து எழுத்துகூத்தாடப்பெற்ற பெரியதுவசத்தைப்பெற்றது; (எ - று).—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; பேயின்பேராரவாரமே எதிரிகளைக் கவகச்செய்கின்றது என அத்தேரின் கொடுமையை வியந்தவாறு. இதனால், இந்திரசித்தின்தேர் பேய்க்கொடியுடைய தென்பது பெறப்படும். சாய்-சாயா: வடசொல்; ஒளி: இங்கே, வலிமையைபுணர்த்திநின்றது; புகழுமாம். தாம்பு-இங்கே, மாயைப்பாசம். இச்செய்யுள் சிவபிரதியில் 'செதுகை' என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1பாம்புகளாற், 2எழுந்தாட, எழுந்தாடுவ, 3பொற்கொடி. 4பெய்ததம்மா, பெற்றியம்மா. (ககஎஉ)

உஉ. செதுகைப் பெருந் 1தானவ ருநெடுந் தேய்த்த நேமி யதுகைத் திசையானையை யோட்டிய தென்ன லாமே

மதுகைத் தடந்தோள்வளி காட்டிய வான வேந்தன்
முதுகைத் தழும்பாக்கிய 2 மொய்யொளி³ மொட்ட தம்மா.

(இ - ன்.) (பின்னும் அத்தேர்), பொருதலையுடைய பெரிய அசுரர்களை (க் கீழே தள்ளி அவர்களுடைய) உடம்புகளைத் தேய்த்தழித்த சக்கரங்களை யுடையது; வெற்றியுற்ற (தனது) பெரும்புலத்தைக் காட்டிய சுவர்க்கத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனது முதுகை ஊறுபடுத்திய நிறைந்த ஒளியையுடைய மொட்டு என்ற உறுப்பையுடையது; (இவ்வாறு சிறப்புப்பெற்றிருக்க), துதிக்கையையுடைய திக்கண்களை வென்று தூரத்தியது என்று சொல்லுதல் (அத்தேர்க்கு ஒரு) சிறப்பாமோ? [சிறப்பாகாது என்றபடி]; (எ - று.)

இத்தேரின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றான சக்கரம் அசுரர்களையும், மற்றொருறுப்பான மொட்டிதேவர் தலைவனான இந்திரனையும் ஊறுபடுத்தி வென்றிருக்க, இத்தேர் திக்கண்களை வென்று தூரத்தியது என்று கூறுதலிற் சிறப்பில்லை பென்ற வாறு. செதுகை-கைவரமுமாம். மொட்டு-தாமரைமலரின் வடிவமாகச் செய்து தேரின் முன்னிடத்து வைக்கப்படுவதேவர் உறுப்பு; இதனைக் கொடிஞ்சியென்று கூறுதலும் உண்டு. இராவணனும் அஞ்சி ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது திகைக்கும்படி இந்திரன் போர்செய்தன னாதலால், 'மதுகைத்தடந்தோள் வலிகாட்டிய வானவேந்தன்' என்றார். இந்திரசித்து இந்திரனை வென்று சிறை பிடித்துக்கொண்டுபோனபோது தேரின் மொட்டிற் சேர்த்து அவனைக்கட்டின மையால், அவன்முதுகு தழும்புபட்ட தென்க, மதுகை-வெற்றி. பி-ம்:—1 தானவர்தன்னொடுதேய்த்த, தானவன்மன்னொடுஞ்செய்த, தானவருரொடுந் தேய்த்த. 2 மொய்யொளி. 3 மொட்டிது. (ககஎச)

2.2.—இந்திரசித்து தேரீய்து ஏறிப் போர்க்குப் புறப்படுதல்.

அத்தேரினை யேறிய தொப்பன வாயி ரந்தேர்
1 ஒத்தேய்வன 2 சேமம தாய்வர வுள்ளம் வெம்போர்ப்
பித்தேறின நென்ன 3 நடந்தனை பின்ப லான்மற்று
எத்தே வரையும் முகங்கண் 4 டறியாத னிட்டான்.

(இ - ன்.) எல்லாத் தேவர்களையும் (தோற்றோடச்செய்து) பின்புறத்தை (கண்டதே) யல்லாமல் (அவர்கள் தனக்கு எதிராய்கின்று) முகத்தை [முகங்கொடுத்துப் போர்செய்ய] பார்த்திராத வலிமையுடையவனான இந்திரசித்து, — அத்தேரின்மேலேறிக்கொண்டு, அத்தேரை ஒத்துள்ளவையான ஆயிரந்தேர் (தம்மில்) நெருங்கியுள்ளவையாய்ப் பாதுகாவலாய் உடன்வர, மனத்திற்கொடிய போர்வெறி கொண்டவனென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி (போர்களைத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - று.) — மற்று - அசை; வினைமாற்றமாம்.

போரிற் கொண்டுள்ள மிக்கணக்கம் தோன்றும்படி தேரை விரைவாகச் செலுத்தி உக்கிரந்தோன்றச்சென்றன நென்பார், 'வெம்போர்ப் பித்தேறின நென்ன நடந்தனை' என்றார். 'பின்பலால் மற்றொத்தேவரையும் முகங்கண்டறியாத னிட்டான்' என்றதனால், எல்லாத் தேவர்களையும் எதிரிற் கொட்டாது முதுகு காட்டியோடசெய்யும் இந்திரசித்தின் வீரசிறப்பு வெளியாம். சேமம் - சேமம். இதனால், சேமத்தே ரெனப்படுகிற உதவித்தேர் பல

20.—இதுவும் அதேதலையும்-தளகம்: இத்திசைத்து சேனயோடு போர்க்களஞ் சேந்தலைத் தெரிவிக்கும்.

தாமக்க னரக்கணுர் தொல்லம் யார்க்குர் 2தோலா
மாபக்கணு மர்செடுந் தேர்மணி யாழி 3காக்கத்
தாமக் குடைமீ துயர்ப்பெருஞ் சங்கம் கீம்ம
4நாமக் கடற்பல்லிய நாகடன் 5மேலு மார்ப்பு.

(இ - ன்.) புக்கநிறமான சண்களையுடைய இரக்கதனும் [தாமிரகூ
ணும்] பழைய [முன்சுடந்த] போர்களில் எவர்க்கும் தோல்வியடைத்திராத
மகாபார்க்கவென்பவனும் அந்த [தான் ஏறிய] பெரிய தேரினது அழகிய
சக்கரங்களைப் பாதுகாக்கவும், ஓளியையுடைய (வெண்கொற்றக்) குடைமேலே
பொருத்தியினக்கவும், பெரிய சங்கவாத்தியங்கள் முழக்கவும் (தமதுபேரொ
லியாற் பகைவர்க்கு) அச்சத்தைத் தருகின்ற பலவகைவாத்தியங்களின் கட்ட
டங்கள் நான்குடல்களினும் அதிகமாகப் பேரொலிசெய்யவும், —(எ - து.)—
'சென்றனன்' என அடுத்த தலையோடு தொடர்ந்து முடியும்.

இராவணன்முதலில் தோற்பதற்கு முன்னமே தாமிராட்சன் அநாமானுர்
கொல்லப்பட்டா னென்றும், பின்னையவன் அதிகாயனுடன் துணையாக
அணுப்பப்பட்டு குஷ்புவென்னும் வாகரனுர் கொல்லப்பட்டா னென்றும்
முதலானும்; தாமிரகூணும் மகாபார்க்கவனும் முறையே இராவணனுக்கு
மரமன்முறையிலும், உடன்பிறந்தவன்முறையிலும் சிற்பவர்: இவர் வேறு
எனக் கொள்ளலாமொன்று. புத்தத்தில் பல்லியம் முழக்குதல், போர்வீரர்க்கு
மனக்கிளர்ச்சியை வளர்த்தற்காக. பல்லியம் - கொட்டுவனவும் ஊதுவனவு
மாகிய தோற்குவி, துளைக்குவி, கஞ்சக்கருவி, கர்ப்புக்கருவி எனப்படும்
பலவகைவாத்தியங்கள். ஆர்ப்பு - பொதுவினை. 'காற்கடல்மேலுமார்ப்பு' -
உயர்வுநவீர்த்தியணி. பி - ம்:—1அமரர்க்கும். 2தோலான். 3காப்ப. 4நாமப்
பெரும், 5நாமக்கடல். 5போலும். (ககஎஎ)

21. தோலியர மாயிர கோடிதன் மாடு செல்லப்

போராண புறத்தி னவற்றி னிரட்டி 1போதத்
தாரார் புரலிக்கடல் 2பின்செலத் தாண 3விரப்
போரழி முகஞ்செலச் சென்றனன் பேர்ச்சி யில்லான்.

(இ - ன்.) ஆயிரத்தாற்பெருக்கிய ஆயிரகோடியென்னுள் தொகையான
வான தேர்கள் தனதுஅருகில் [உள்ளணியாகச் சூழ்த்து] வரவும், அத்தேர்த்
தொகையினும் இருமடங்கான [இரண்டாயிரம் ஆயிரகோடி] போர்க்குச்
சிறந்த யானைகள் (அவ்வள்ளணியின்) புறத்திலே [புறவணியாகச்சூழ்த்து]
வரவும், அணிவகுப்புப் பொருத்திய குதிரைக்கட்டடங்கள் பின்னே [பின்
ணணியாக] வரவும், பநாதிவீரரது சேனயாகிய பெருத்திரன் முன்னே
முன்னணியாகச் செல்லவும், —நிலைகலங்குதலில்வாதவனான இத்திரசித்து
(போர்க்களத்துக்குச்) சென்றான்; (எ - து.)

கடல்-கட்டமென்ற பொருளில்வந்தது; "இவ்விக்க கடல்" எந்தெந்
தாமணியிப்போல. கடல், போரழி என்பவற்றைப் பெருத்தொகைகுறிக்கும்.

பெயர்களை நினைவாற்றிப்படைத்தொகைகளைக்களில் 'சமுத்திரம், வெள்ளம்' என்பனபோல. 1-ம்:—1போகத். 2முன். 3வீரர். (ககஎஅ)
வேறு.

2.எ.—இலக்குமணன் கோரிக்கைகளை நோக்கி வருவது 'இராவணனே, இந்திரசித்தோ?' என்று ஐயுறுதல்.

நின்றன விலக்குவன் களத்தை நீங்கலன்
பொன்றின விராவணன் புதல்வன் போர்க்கினி
அன்றவ் னல்லனே லமரர் வேந்தனை
வென்றவன் வருமென விரும்புஞ் சிந்தையான்.

(இ - ன்.) லக்ஷ்மணன்,—(போர்க்களத்தை நோக்கி வருகிற இந்திரசித்தை இன்னுனென்று அறியாமல்), இராவணனது மகனான அதிகாயனென்பவன் இறந்தொழிந்தான்; (ஆதலால்), (என்னுடன்) போர்செய்வதற்கு இப்பொழுது அவ்விராவணனே (வருகின்றான்போலும்); (வருபவன் அவ்விராவணன்) அல்லாவிட்டால் முற்காலத்தில் தேவர்தலைவனான இந்திரனை வென்றவனாகிய இந்திரசித்தே வருகின்றவனாகும்' என்று (வருகின்றவனைப் பற்றிச்) சந்தேகிக்கொண்டு (போர்செய்தலில்) ஆசைகொண்டுள்ள மனமுடையவனாய் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்காது (அங்கேயே) நின்றான்; (எ - று.)

இனி, 'இராவணபுத்திரனான அதிகாயன் இறந்தான்: இனிமேல், வைரக் கொண்ட அவ்விராவணன் அல்லது இந்திரசித்து போர்க்கு வருவான்' என்று கருதி (அவர்கள் வருவை) ஆசையோடு எதிரோக்கிய மனமுடையவனாய் இலக்குமணன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்காது அங்கேயே நின்றன டென்ற உரை கூறினுமாம். இப்பொருளில், 'அன்றவன்' என்பது-வினைத்தொகை: அன்றதல்-கோபித்தல். இச்செய்யுளினால், இலக்குமணனுக்குப் பத்தஞ்செய்தலுள்ள உற்சுகம் நன்குவிளங்கும். இனி, 'அன்று' - அசையுமாம். நீங்கலன், சிந்தையான் - முற்றெச்சங்கள். (ககஎஅ)

2.அ.—'வருபவன் யார்?' என்று இலக்குமணன் விபீஷணன்க்கேட்க, அவன் 'இந்திரசித்து' என்று தெரிவித்தல்.

1யாரிவன் 2வருபவ னியம்பு வாயென
வீரவெந் 3தொழிலினான் 4வினவ னிடணன்
ஆரிய 5விவனிக லமரர் வேந்தனைப்
போர்கடூந் தவ்வுனின்று 7வலிதுபோ. ரென்றான்.

(இ - ன்.) (புகைவாக்குக்) கொடிய வீரச்செய்வ புடையவனான இலக்குமணன், (விபீஷணனை நோக்கி), 'இதோ வருகிறவன் யார்? சொல்வாய்' என்று வினாவ, —விபீஷணன், (இலக்குமணனை நோக்கி), 'சிந்தவனே! இவன் போர்வலிமையுள்ள தேவேந்திரனைப் போரிற் சயித்தவனான இந்திரசித்த: (இவன் போர்க்கு வருவதனால்), இன்றைக்கு நடக்கும் போர் மிகவலிமையுள்ளதாகும்' என்று மறமொழி கூறினான்; (எ - று.)

போர்க்கு வருபவன் இராவணன் இந்திரசித்து என்னும் இருவரிடில் ஒருவனைத் தெரிந்தும் சிறிதும் பின்வரிடையாது பேசுகக்கொண்டி போர்க்கு

சுருதி... திருப்பா... இலக்குமணனது வீரத்திறலை வியந்து அவனை
'வீரபெருக்கொழிவன' என்றார். பி-ம்:—1 ஆரிவன், யாரிவன். 2 வரும்வன், 3 தி
வினன், 4 விளம்ப, 5 இவன்கொலாமமர, 6 இவன். 7 புரித்துயர்ந்தவன். (ககஅ0)

2சு.—இதுதலை நான்குசுவிகள் - 'துணைவலிகொண்டே
இத்திரித்துடன் போர்செய்யவேண்டும்' என்று விபீஷணன்
இலக்குமணனுக்கு இத்திரித்தின்மூன்றலைத் தெரிவித்தலைக்கூறும்.

1 எண்ணின் துணர்த்துவ தூதொன் றெம்பிரான்
கண்ணகன் பெரும்படைத் துணைவர் 2 காத்திட

3 எண்ணின் 4 துணையொடு 5 பொருத 6 என் றிது...
7 திண்ணிதி துணர்தியாற் 8 மெளியுஞ் சிந்தையால்.

ஐந்து சுவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (விபீஷணன் லக்ஷ்மணனை நோக்கிச் சொல்வான்:—) எமது
தலைவனே! (நான்) எண்ணினது ஒன்று (உன்பக்கல்) தெரிவிக்கவேண்டியது
உண்டு: (அதுயாதெனில், —) இடமகன்ற பெரியசேனையின், தலைவர்களாகிய
போர்த்துணைவர்கள் (சேர்வுபடாது) காவல்செய்ய, பொருத்திய அத்துணை
வலிமையுடன் (கூடிநின்றே), (இவ்வீரத்திரித்தோடு) போர்செய்தல், கல்லது,
இச்செய்தியை ஆராய்ந்து நிகர்த்தவல்ல மனத்தினால் உறுதியாக ஆலோசிப்
பாய் [திர்க்காலோசனைசெய்வாயாக என்றபடி]; (எ - று.)—ஆல் - அகச.

3 எண்ணின் துணையொடு' என்று பாடல்கொண்டு—பெரும்படைத்
துணைவர்காத்திட எண்ணினனென்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1 எண்ணின்
வ். 2 காத்திடன். 3 எண்ணின். 4 துணை, துணையொடும். 5 பொருகை. 6 என்
றென. 7 திண்ணியுணர்த்தினன், திண்ணை வுணர்தியால். 8 தெரியுஞ்சிந்தை
யான்.

(ககஅக)

50. மாருதி சாம்பவன் வான ரேந்திரன்
தாரைசேய் நீலனென் றினைய 1 தன்மையார்
வீரர்வந் துடனுற விமல நீருடும்
போர்செயத் தகுதியாற் புகழின் பூணிதாய்.

(இ - ள்.) குற்றமற்றவனே! புகழை அழகிய ஆபரணமாகக்கொண்டவ
னே! அதுமானும் ஜாம்பவானும் குரங்கரசனாகக்கிரீவனும் தாரையின்மக
னான அங்கதனும் நீலனும் என்ற இவர்கள் போன்ற தன்மையை புடையவரான
வீரர்கள் வந்து உன்னுடன் (துணையாகப்பொருத்த) நீ பெரிய போரைச்செய்
தல்தகுதி; (எ - று.)

மாருதி - வாயுவின் குமாரன்; வடமொழித்தத்திரந்தராமம்; மாருதன்-
வாயு. கேசரியென்ற வாகரவீரனது மனைவியாகிய அஞ்சகாதேவியினிடத்
தில் வாயுதேவனுக்கு இவ்வதமான் தோன்றின னென உணர்க; இவன்,
வாயுவின் அமிசத்தோடு ருத்திராமிசமு முடையான். சாம்பவன் - ஜாம்பவாந்;
ஒருகால் பிரமன் வாய்திறந்து கொட்டாவிவிட்டபொழுது அதனினின்று
அப்பிரமதேவனுது அமிசமாய்த் தோன்றினன்; கரடிகளுக்கு அரசன். வாக
ரேந்திரன் - சுக்கிரீவன்; சாபுத்தாற் பெண்வழிவமான ருக்ஷாஜால் என்ற

வள்ளலாட்சுத சமுத்திரையுடைத் தீண்டு காழந்த ருரியனுக்கு அப்பொருள்
 ஞானியின் தோன்றியவன்; - வாலியின் தம்பி. தாரை - வாலியின் மனைவி;
 தாரை என்பது, ஆவீறு ஐயாயிற்று. பி-ம்:—1 தன்மையாம். (கஉஅஉ)

௩௧. பல்பதி ஞாயிரர் தேவர் 1 பக்கமா
 எல்லையில் 2 சேனைகொண் டெதிர்த்த விந்திரன்
 ஒல்லையி னுடைந்தன னாயிர்கொண் 3 பெய்துளான்
 4 மல்லல் தோளினு 5 யமுதிள் வன்மையால்.

(இ - ள்.) பெருமைபொருத்திய அழகிய தோன்சேனையுடையவனே! பல
 பதி ஞாயிரர்களைக்காண தேவர்கள் (தனக்குப்) பக்கபலமாயிருக்க, அளவற்ற
 [மிசுஅகிசுமொன்] சேனையை உட்கொண்டு, (இவ்விர்திரசித்தோடு) எதி
 ர்த்துப்போர்செய்த இந்திரன் (இவன்முன்) விசுவில் தோற்றவனாகி,
 (தான் முன்பு பாணம்பண்ணின) அமிருதத்தின் பலத்தினாலேயே உயிருடன்
 தப்பிப் பிழைத்தான் [இந்திரன் அமிருதமுண்ணும் விருத்தால் அப்பொழு
 தே இவ்விர்திரசித்தால் இறந்திருப்பன் என்றபடி]; (எ - று.)

‘துணையொடு பொருதல் என்று’ என்று கீழ்க்கூறியதற்கு ஏற்ப அவன்
 வலிமையுடையவ னென்பதை விளக்கவேண்டிய இத்தச்சுத்தர்ப்பத்தில் அவ்
 வலிமையின்காரிய மாகிய இந்திரசயத்தைக் கூறினதனால், இது, காரியப்பு
 ணைவிலிபுகழ்ச்சியணி; இவ்வணி, பிறிதுமொழித லென்ற பெயராலும் வழக்
 கும்: வடநாலார் அப்ரஸ்ததப்ரசம்மை யென்பர். இது, மேல்வருவதற்கும்
 ஓக்கும். இத்திரசித்தின் வீரச்செயலு இவ்வாறு விபீஷணன் கூறவது, இவ
 னோடு துணைவலியின்றிப் போர்செய்யலாகா தென்ற வற்புறுத்தத்தற்கு.
 பி-ம்:--1 பக்கமார், 2 தானை, 3 உய்த்தனன், 4 மல்லலும், 5 வரத்தின்வன்மையால்.

௩௨. 1 இனியவை மறையுமோ விந்தி ரன்புயப்
 பனி 2 வரை யுளநெடும் 3 பாசப் பஃறமுய்பு
 அனுமனைப் பிணித்துள னுன போதவன்
 தனு 4 மறை வித்தகஞ் 5 சாற்றற் பாலதோ.

(இ - ள்.) இத்திரனுடைய தோன்சேனாகிய இமயமலையிற் பொருத்திய
 (இவன்சுட்டிய) நீண்ட (மாயைக்) கயிற்றினாலாகிய அந்தப்பலதழும்புகள், இனி
 மறையுமோ? (அன்றியும், இவன்), அறமானையும் (பிரமாஸ்திரத்தினால்)
 சுட்டினவனுக்குருக்கையில் [சுட்டினதனால் என்றபடி], அவ்விர்திரசித்தின த
 தறுநெடும்புயிற்றியிலுள்ள திறமை சொல்லப்படுத் தன்மையுடையதோ?

விஷணன், இவனது திறமையை விளக்குதற்பொருட்டு, விண்ணுல
 கத்திற் இத்திரனை வென்றதையும், மண்ணுலகத்தில் அறமான வென்றதையு
 ம் உதாரணமாகக் கூறின னென்க. இனி அவை... தழும்பு. மறையுமோ -
 இத்திரனைத் தழும்புபடுத்திய இவனது அவ்வீரச்செயல்கள் உலகமுள்ள வளவும்
 அழியாது நிலைநிற்கு மென்றபடி. அனுமன் = ஹனுமான்: இவன், பிறந்தவுடனே
 இளஞ்சூரியனைக் களித்தபழமென்றாகருதிப் பிடிக்கப்பாய்த்தபொழுது, அதனை
 யறிந்து கோபங்கொண்ட இத்திரனது வசிராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்டுச்
 சிதைத்த சன்னமுடையவ னானதனால், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது. இப்

பெயர் - உன்னைத்தில் விசேஷமுடையவ னென்ற பொருள் பகிம். இவனுக்கு இப்பெயர், இத்திரனும் இடப்பட்டது. பல்+தமும்பு=பஃறமும்பு. தம மறை - தறர்வேதம்: அதாவது - வில் முதலிய ஆயுதங்களிற் பயிலும் வகை களையும், பகைவெல்லுதற்குஉரிய மந்திரம் முதலிய பிரயோகங்களையும் அறிவிக்கிற ஆயுதசரஸ்திரம். உபவேதம்என்கணுள் ஒன்றாதலால் 'தனுமறை' எனப்பட்டது;மந்திரவை-ஆயுர்வேதம், காந்தர்வவேதம்,தந்த்ரவேதம் என்பன. பி-ய்:—[இனியது. 2வரையின்னெடும்,வரைவன்னெடும், வரையன்னெடும். 3பாசத்தானுறை, பாசத்தாலுற,பாசத்தார்த்தல். 4முறை. 5தடுக்கற்பாலதோ: ௩௩.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - அநுமான் அப்தவநூலைத் தெரிவிக்கும்.

என்றவ 1னிறைஞ்ச்லு மிளைய வள்ளலும்
2நன்றென மொழிதலு ந்ணுகி னுனரோ
வன்றிறன் மாருதி யிலங்கைக் 3கோமகன்
சென்றன னிளாவன்மே லென்னுஞ் சிந்தையான்.

(இ - ன்.) என்றுகூறி, அவ்விடேணன் (இலக்குமணனை) வணங்கின வுடனே, இனையபெருமானும் 'நல்லது' என்று சொல்லி உடன்பட்ட வளவி லே,—கொடிய வலிமையைபுடைய வாயுருமாறான அநுமான்,—'இனைய பெருமான்மீது இலக்கையரசனுகியஇராவணனது மகனான இத்திரசித்த (போர்செய்யச்) சென்றான்' என்னும் கவலைபுடையவனாய் (அவ்விடத்தில்) வந்துகிட்டினான்; (எ-து.)

இராமலட்சுமணர்க்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாதபடி குறிக்கொண்டு பாதுகாக்கும் இயல்புடைய இவ்வநுமான், இத்திரசித்தின் பலபராக்கிரமம் களை யறபலித்தறிந்தவ னாதலால், அவன்வருகையை யறிந்தவளவிலே இலக்குமணனுக்கு உதவியாக அங்கு வந்து சேர்ந்தன னென்க. பி - ய்:— 1இயம்பலும், இறைஞ்சினன். 2நன்றன. 3கோன். (௧௧௮)

௩௪. கூற்றமும் கட்புலம் புதைப்பக் கோத்தெழு
1தோற்றமு மிராவணி துணிபு நோக்குற
மேற்றிசை 2வாயிலை விட்டு வெங்கடுங்
காற்றென 3வணுகினான் 4கடிதின் வந்தரோ.

(இ - ன்.) யமனும் (அஞ்சிக்) கண்முடிக்கொள்ளும்படி திரண்டெழு கின்ற (இராக்கதசேனையின்) தோற்றத்தையும் இராவணிருமாறான இத்திர சித்தின் துணிச்சலையும் பார்த்து, (அநுமான்,—இலக்கையின் தான் இருந்த) மேற்குத்திக்கின் வாயிலினின்று, கொடிய பெருங்காற்றப்போல விரைவாக வந்து (இலக்குமணனைச்) சேர்ந்தான்; (எ-து)

கீழ்க்கவியிற் கூறிய அநுமான்வந்தானென்ற செய்தியையே இக்கவியில் வேறுவகையாக விவரித்ததக் கூறியதனால், கூறியதுகூறலென்னும் குற்றத் துக்கு இடமின்மை புணர்ச. கண்புகைத்தல் - அச்சக்குறி. கட்புலம்-கண்னூ லியபுலமென இருபெயரொட்டு. புலமென்றது, இக்குப் பொறி யென்னும் பொருளில் வந்தது; ஒருவகை இலக்கணவழக்கு. இச்செய்யுள் லெயிரிழி யி-ய்:—[தேற்றமும், 2கிட்டினான், 3வணுகினான், 4கடிதிற்காக்கவே. (1)

5. இ—சுக்கிரீவன் முதலியோர் இலக்குமணனுக்குத் துணையாதல்.

அங்கதன் 1 முன்னரே யாண்டை யானயல்
துங்க2வன் றேளினு ரெவருஞ் சுற்றினர்
செங்கதி யோன்மகன் முன்பு சென்றன
சங்கரீர்க் கடலெனத் தழீஇய 3 தானையான்.

(இ-ள்) அங்கதன் முன்னமே அவ்விடத்திலேயே [இலக்குமணனருகில் தானே] வந்துசேர்ந்திருந்தான்; உயர்ந்தவலிய தோள்சீரையுடைய (மற்றை) வாகரவீரர்களெல்லாரும், (இலக்குமணனது) பக்கத்தில் வந்து (அவனுக்குத் துணையாகச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; சிவந்தகிரணங்களை யுடையனான சூரியனது மகனாகிய சுக்கிரீவன், சங்குசீரையுடைய கீர்நிறைந்த கடல்போல (த்தன்னை)ச் சூழ்ந்துபார்த்துள்ள சேனையை யுடையவனும், (இலக்குமணனுக்கு) முன்னே சென்றான்; (எ - று.)

இராமலட்சுமணர்க்கு அருகிலே சேனமுகத்தில் நின்றல், முன்பு சுக்கிரீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தலை யுணர்க. பி - ம்:—1 முன்னதாயாண்ட சேனையிற். 2 வெந்தொழிலினர். 3 தானையே. (ககஅஎ)

௩௬.—இருநிறத்துக் சேனகனின் தோற்றம்.

இருநிரைப் பெருங்கட லிரண்டு 1 திக்கினும்
பொருதொழில் 2 வேட்டுவந் தார்த்துப் 3 பொங்கின
வருவன 4 போன்றன மனத்தி னுற்சினந்
திருகின வெதிரெதிர் செல்லுஞ் சேனையே.

(இ-ள்) கோபாவேசத்தினால் மனம் மாறுபட்டனவாய் எதிர்க்கு எதிராகச் செல்லுகின்ற (இராக்கதசேனை வாநரசேனை என்ற இருநிறத்துச்) சேனைகளும்,—அலைசீரையுடைய பெரிய இரண்டுகடல்கள் போர்செய்யுந்தொழிலெவரும்பி உற்சாகங்கொண்டு, இரண்டுதிக்கிலிருந்தும் ஆரவாரித்துப் பொங்கி வருவனவற்றைப் போன்றன; (எ - று.)

இல்பொருள்வருமையணி; மனம் சினத்தினால் திருகின் என உருபிபிந்தக்கூட்டப்பட்டது; அன்றி, மனத்திற் கோபத்தால் மாறுபாடுகொண்டனவென்றாக கொள்ளலாம். இவ்வுரைக்கு, 'மனத்தினால்' என்பது—உருபமயக்கம். பி-ம்:—1 திக்கெனும். 2 வேட்டுமுற்று. 3 பொங்கியே. 4 போல்வன. ()

௩௭.—தேவர்கள் போர்காணுதறிது வானத்தீலீவத்து தீராநாதல்.

கண்ணினுண் மனத்தினுற் சுருத்தி னுற்றெறிந்தது.
எண்ணினுற் 1 பெறுபய னெய்து மின்னென.
நண்ணினு ரிமையவர் நங்கை மாறொடும்
விண்ணினு றெறகிடம் வெறுமை கூரவே.

(இ-ள்) தேவர்கள்,—'கவனத்துடன் ஆலோசித்து அழியுமிடத்து, கண்களினாலும் மனத்தினாலும் பெறுவதற்கு உரிய பிரயோசனம் இன்றைக்குக் கைகூடும்' என்று எண்ணிக்கொண்டும் சொல்லிக்கொண்டும்,—சுவர்க்கு லோகமாகிய (தங்கள்) வாழ்விடம் வெறுமை மேலிடும்படி (அதனை ஆணவரும்

விட்டிட்டுத்) (தங்கள் தங்கள்) மனைவியர்களுடனே (புத்தகத்திற்கு ரேரே ஆகாயத்தில்) வந்து நெருங்கினார்கள்; (எ - று.)

அளவிறந்தபெருஞ்சேனைத்திரள் பொருவதைக் காணுதலால் கண்கட்கும், வாயினால் இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுச்சொல்லுதற்கு அரிய பெருந்தொகையை நினைத்தலால் மனத்துக்கும் மகிழ்ச்சி யுண்டாகு மென்க. மனம் ஓரிடத்தும் கண் ஓரிடத்துஞ் செல்லாது இரண்டும் ஒருசேர ஓரிடத்திலேயே செல்லவேண்டு மென்பார், 'கருத்தினும் நெரிந்தெண்ணினால் கண்ணினால் மனத்தினால் பெறுபய வெய்தும்' என்றாரென்னுமாம்: தெரிந்து எண்ணினால் - விசுவாமிதருக்கூட்டப்பட்டது. இனி, கண்ணினால் கருத்தினால் தெரிந்து - கண்களால் கருத்துடன் உற்றுப்பார்த்து, மனத்தினால் எண்ணினால் என்று நிரளிதையப்பொருள்கோளமையப் பொருள்கூறலுமாம். 'மனத்தினும் கருத்தினால்... எண்ணினால்' என மெல்லோக்கில் ஒரேபொருளையுடைய சொற்கள் வந்தது போலத்தோன்றி ஆழ்ந்துகோக்கப் பொருள்வேறுபட்டிருப்பது, கூறியதுகூறல்வினாந்தழ்வு என்னுஞ் சொல்லணியாம். வடநூலார் புரந்தவதாபாலாலங்கார மென்பார். நிலவுலகத்தில் விசேஷமானபோர் நடக்கும்போது தேவர்கள் அதனை மேலிருந்து கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டாடுதல், இயல்பு. எல்லாத் தேவர்களும் தம்முலகத்தைவிட்டுப் போர்காண ஆகாயத்தில் வந்ததனால், தேவலோகம்முழுதும் வெற்றிடமாயிற் நென்க. பி-ஃ—1பெறும்.

(ககஅக)

ந.அ.—இதுவும் அநீதக கவியும் - அச்சேனைகளின்

ஆரவாரத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஒத்திரு தானையு முடற்ற வுற்றுழி

அத்தனை வீரரு மார்த்த¹வார்களி

நத்தொலி முரசொலி நடுக்க லாற்²றலை

பொத்தினர்³ செவிகளைப்⁴ புரந்த ராதியர்.

(இ - ன்.) இருதிறத்துச் சேனைகளும் (தம்மில்) நெருங்கிப் போர்செய்யப் பொருந்தியபோது,—(அவ்விருசேனைகளிலுமுள்ள) எல்லாவீரர்களும் கர்ச்சித்தலினு லுண்டான பேராவாரமும், சங்குகளின் ஓசையும், முரசுவாத் தியங்களினோசையும் நடுக்கச் செய்தலினால் [செவிடுபடச்செய்வதனால்],—(ஆகாயத்திற் போர்காணவந்த) இத்திரண்டாதலான தேவர்கள், (தங்கள்) காதுகளை(க்கைகளினால்) மூடிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)

தலைபொத்தினர், தலை - தமிழரசர்க்கம். புரந்தராதியர் - தீர்க்கசத்தி பெற்ற வடமொழித்தொடர். புரந்தரன் - (பகைவர்களது) பட்டணங்களைப் பிளப்பவனென்று¹ காரணப்பொருள்படும். நத்தொலி - மென்றொடர் வன் குரூடராயிற்று. பி-ஃ—1அவ்வொலி. 2செவி: 3இமையவர், செவித்தலை. 4புரந்தராதியர்.

(ககக௦)

ந.க. எற்றுமின் பற்றுமி னெறிமி னெய்ய்மி னென்று

¹உற்றன் வுற்றன் வுரைக்கு மோதையும்

முற்றுறு கடைபுகத் திடியின் மும்மடி
பெற்றன பிறத்தன சிலையின் பேரொளி.

(இ - ன்.) 'அடியங்கள், பிடியங்கள், (ஆபுதங்கள்) எறியங்கள், (அம்புகளை) எய்யங்கள்' என்று அவ்வச்சமயங்களுக்கு ஏற்றனவாக, (இருநிறத்து வீரர்களும்) சொல்லுதலினால் பிறத்த னுசைகளும், வில்லினின்று உண்டான வையான [வில்லாளியின்] மிக்க ஒலிகளும்,—(யாவும்) அழியுங் கல்பார்த [பிரளய] காலத்தி லுண்டாகும் இடியோசையினும் மூன்று மடங்கு அதிகமாக எழுந்தன; (எ-று).—புகம் - வடசொல்; இங்கே, ஊழிக்காலத்தின் மேலது. பி-ம்:---உத்தரனருற்றனர். (கககக)

சு0. சூன் ஒன்பதுகவிகள் இருசேனையுங்கலந்து பொருவதைத் தெரிக்கும்.

கற்¹பட மரம்படக் கால வேல்பட
விற்படு கண்பட வீழும் வீரர்தம்
எற்²படு முடல்பட வீரண்டு ³சேனையும்
பிற்பட ⁴கெடுதிலம் பிளந்து பேருமால்.

(இ - ன்.) இருநிறத்துச்சேனையும் பின்னிமும்படி (ஒருவர்மேல் ஒருவர் எறிகிற) கற்கள் பதெலினாலும், மரங்கள் தாக்குதலினாலும், யமன்போன்ற வேலாபுதங்கள் ஊடுருவிச்சொல்லுதலினாலும், வில்லினின்று பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகள் தைத்தலினாலும் இறந்துவிழுதிற (இருநிறத்திலுமுள்ள) வீரர்களுடைய ஒளி பொருந்திய உடம்புகள் (தன்மேற்) பொருந்துவதனால், பெரிய பூமியானது, (அச்சமையையும் அதிர்ச்சியையும் தாக்கமாட்டாது) தளர்ந்து நிலைகுலையும்; (எ - று).—ஆல் - ஈற்றசை.

உயர்வு¹ விற்சியணி. எல்படும் உடல் என்பதற்கு - இரட்டுறமொழி தலால், (கருகிறத்தால்) இரையையொத்த (இராக்கதவீரரது) உடம்பும், (மேனியின் விளக்கத்தார்) பகையையொத்த (வாசரவீரரது) உடம்பும் என்றும் பொருள் கூறலாம்; எல் - இரவு பகல் என்றும் இரண்டிற்கும் பொதுப் பெயர். கல்லும் மரமும், வாசரருடையவை: வேலும் கணையும், இராக்கதருடையவை. பி-ம்:—1படை. 2படர். 3தானையும். 4இரு. (கககஉ)

சுக. எழுத்தொடர் மரங்களா செற்ற முற்றிய

விழுத்தலை முழுவதுஞ் சிதறி வீழ்த்தன

¹அழுத்திய பெருஞ்சினத் தாக்க ராக்கைகள்

கழுத்துள தலையில களத்தி னுடுவ.

(இ - ன்.) வீணாதிகளாலும் இருப்புச்சக்கிலினாலும் மரங்களாலும் (வாசரவீரர்கள்) தாக்கியதனால் உயிரொழிந்தனவும், சிற்றத்தலைகெல்லாம் அடியோடொன்று விழுந்தனவுமான (தம்மை) மேலிட்ட மிக்ககோபத்தைபுடைய இராக்கதவீரரது உடல்கள், கழுத்துக்களுடன் கூடித் தலையில்லாதனவாய் [சுபத்தங்களாய்]ப் போர்க்களத்திற் கூந்தாடுவன; (எ - று.)

இதனால், அரக்காழித்தமை கூறினார். எழு தொடர் மரங்களால் - இரும் புத்துன்போன்ற [வலிய பெரிய] மரங்களினால் என்றலுமாம்; தொடர் -

உலமவுருபு. முற்றதல்-முடிதல். உயிரொழிதல். கழுத்துள் தலைபில்-தொண்ட-
முரண். பி-ம்:--1 அழுத்தினர். (கககஉ)

சு2. வெட்டிய 1 தலையன நரம்பு 2 சமேல்
முட்டிய 2 குருதிய குரங்கின் மொய்யுடல்
சட்டுயர் நெடுவனந் 4 தொலைந்த பின்னெடுங்
கட்டைக ளெரிவன போன்று காட்டுவ.

(இ - ள்.) (அரக்கர்களால்) வெட்டப்பட்ட தலைகளையுடையவையும்
(அறுபட்ட) நரம்புகள் வீசுவதனால் மேல்நாக்கிப் பாய்கிற இரத்தத்தை
யுடையவையுமான குரங்குகளின் வலியுடம்புகள், — ஒங்கிவளர்ந்த பெரிய
காடி (நெருப்பினும்) சுடப்பட்டு வெந்தொழிந்தபின்பு பெரிய (அடிக்) கட்டை-
கள் எரிவனவற்றைப் போன்று தோன்றுவன; (எ - று.)

இதனால், வானங்களழிந்தமை கூறினார். குரங்குகள் தலையறுபட்ட
பிறகு கழுத்துநரம்புகள் சென்றிமான இரத்தத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு
நின்ற தோற்றம், காட்டின் மேற்புறம்முழுதும் எரிந்தபிறகு அடிக்கட்
டைகளின்று எரிந்துகொண்டிருப்பதை யொக்குமெனக் குறித்தார்; தன்
மைத்தந்திழிப்பேற்றவணி. சுட்டு - சுடப்பட்டு; செய்ப்பாட்டுவிண்பொரு
ளில்வந்த செய்வினை. பி-ம்:--1 தலைகளினரம்பு, தலையின ரம்பு. 2 குருதிகள்.
3 உடற். 4 தொலைந்த. (கககச)

சு5. பிடித்தன நிருதரைப் பெரிய 1 தோள்பெயர்த்து
ஒடித்தன கால்விசைத் 2 துதைத்து வுந்நின
கடித்தன கழுத்தறக் கைக ளாலெடுத்து
அடித்தன வரைத்தன வார்த்த வானரம்.

(இ-ள்.) குரங்குகள், — இரக்கதர்களை (கைகளால் இறக)ப்பிடித்தும்,
(அவர்களது) பெரியதோள்களைப்பேர்த்து ஒடித்தும், கால்களினால் விசை
கொண்டு உதைத்துத் தள்ளியும், கழுத்து அறம்படி (பற்களாற்) கடித்தும்,
கைகளால் தாக்கியெடுத்து (நிலத்திலே) மோதியும், (கீழே) தேய்த்தும் ஆரவாரஞ்
செய்தன; (எ-று.) — இதனால், மீண்டும், அரக்கரழிந்தமை கூறினார். இச்செய்யு
ளில், 'பிடித்தன' முதலியவை-முற்றெச்சம். பி-ம்:--1 தோள்களைப். 3 உதைத்த.

சு6. வாள்களற் கவிக்குல வீரர் 1 வார்கழல்
தாள்களைத் துணித்தனர் தலையைத் தள்ளினர்
தோள்களைப் 2 பிரித்தன ருடலைத் 3 துண்டவன்
4 போழ்களிற் புரட்டினர் 5 நிருதர் 6 பொங்கினார்.

(இ - ள்.) அரக்கர்கள், --வார்களால் வானரசாதிவீரர்களின் கீண்ட வீரக்
கழலையணிந்த கால்களை வெட்டியும், தலையை (யறுத்து)த்தள்ளியும், தோள்
களை (வெட்டி)வேரூக்கியும், உடம்புகளைத் துண்டுபட்ட வலியபிளவுகளாகப்
புரட்டித்தள்ளியும் மகிழ்ச்சிபாராட்டினார்கள்; (எ - று.)

இதனால், மீண்டும், வானங்களழிந்தமை கூறினார். உடலைத்துண்டவன்
போழ்களிற் புரட்டினர்-வானர்களின் உடம்பைத் துண்டுதுண்டாம்படி பிள

1. துறையின் வரம்படி. போழ் - பிளக்கப்பட்டது. பி - ம்:-1. வளங்கழற், வரல்களிற். 2. துணித்தனர், குறைத்தனர். 3. துண்டமிட்டு. 4. ஆழ்கடற். 5. அரக்கர். 6. ஆர்த்தனர். (கககக)

சுரு. 1. மரங்களி லரக்கரை மலைகள் போன்றாயர்
சிரங்களைச் 2. சிதறின வுயிரைச் சிந்தின
கரங்களைக் 3. கழல்களை 4. யொடியக் காதின
குரங்கெனப் பெயர்கொடு திரியுங் கூற்றமே.

(இ - ன்.) குரங்கென்று பெயரிட்டுக்கொண்டு திரிகின்ற யமன்கள், —
மரங்களினால் இராகத்தவீரர்களது மலைகள் போலுயர்ந்த தலைகளைச் சிதறடித்
தும், (அவர்களது) உயிரைப்போக்கியும், கைகளையும் கால்களையும் ஒடியும்
படி மோதியடித்தும் பொருதன; (எ - று.)

இதனால், வாரங்கள் அரக்கரையழித்தல், மீண்டும் கூறப்பட்டது. கழல் -
ஆகுபெயரால், கால்களைக் குறிக்கும். ஈற்றடி-வட்டுக்கவொழிப்பணி: இங்கு,
கொல்லுதல்தொழிலில் யமனுக்கும் குரங்குக்கும் ஒப்புமைவெளியாம். பி-ம்:-
1. மரங்களால். 2. சிதறினருடலைச்சிந்தினர். 3. முறித்தன, முறித்தனர், குறைத்த
னர். 4. கண்ணைச்சூன்றன, கண்ணைச்சூழ்ந்தனர், கண்ணைச்சூழ்ந்தன. (கககக)

சுசு. சுடர்த்தலை நெடும் 1. பொறி சொரியுங் 2. கண்ணை
3. அடர்த்தலை நெடுமர மற்ற கையன
4. உடர்த்தலை வைரவே 5. லுருவ 6. வுற்றவர்
மிடற்றனைக் 7. கடித்துடன் 8. விளிந்து போயின.

(இ - ன்.) ஒளியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பெரிய நெருப்புப்பொறி
களைக் (கோபத்தாற்) கக்குகின்ற கண்களை யுடையனவான சிலவாரங்கள், —
(எதிரிகளை) நெருக்கிவருத்துகிற (தமதுகையிற்கொண்ட) பெரியமரங்களுட
னே அறுபட்ட கைகளை யுடையனவாய், (தமது) உடம்பில் (எதிரிகள் பிரயோ
கித்த) உறுதியான வேலாயுதம் ஊடுருவிச்சென்றுகொண்டிருக்கவும், (தம்
மேல் அவ்வேற்படையை) எறிந்தவர்களது கழுத்தைக் கடித்துவிட்டு அவ
ருடன் (தாமும்) இறந்துபடுவனவாயின; (எ - று.)

அரக்கரும் வாரங்களும் ஒருங்கு அழிந்தமை, இதில் கூறப்பட்டது. சில
குரங்குகள், கைகள் அறுபட்டு உடம்பில் வேல்தைத்துக்கொண்டிருக்கவும்
சிறிதும் சலியாது தம்பகைவரைக் கடித்துக்கொன்றே தாமும் இறந்தொழிந்
தன வென அவற்றின் வீரச்சிறப்புக் கூறியவாறு. உடர் = உடல்: போலி;
குடர் என்பது போல. உற்றவர் - (எறிதல்தொழிலைப்) பொருந்தியவர். பி-ம்:-
1. கனல். 2. கண்ணின. 3. அடற்றல, அடற்றலை. 4. உடற்றலை. 5. லுருவி. 6. அற்றவர்.
7. தடித்துடன். 8. விளிந்துபோயின, விளிந்தவானரம், விளிந்துபோவன. (கககக)

சுஎ. அடர்த்தன 1. கிரிகளை யசனி 2. யேறெனத்
3. தொடர்த்தன 4. மழைபொழி தும்பிக் 5. கும்பங்கள்
இடர்த்தன சூளைக ளினிதி னுண்டன
கடர்த்தன 6. சிதழல் காடி 7. காதுவ.

(இ - ள்.) போர்செய்வனவான கரடிகள்,—மலைகளைச்சார்ந்து அழிக்கின்ற நனவான பேரிடிகள்போலத் தொடர்ந்துசென்று(மத)மழையையச்சொரிகின்ற யானைகளின் மஸ்தகங்களைக் கீண்டனவாய் (அவற்றின்) மூலைகளை இனிமையாகத்தின்ற பசியாகிய அக்கினியை ஒழிந்தன [பசியாறின]; (எ - று.)

ஜாம்பவானைச்சேர்த்தவையான கரடிகள்பொருதல், இதிற் கூறப்பட்டது. இடிகளினால் மலைகள் அழிதல்போல, கரடிகளினால் அரசுகளின்பக்கத்து யானைகள் அழிந்தனவென்க; உவமையணி. 'தொடர்ந்தன' என்பதைத் தும் பிக்கு அடைமொழியாக்கினுமாம். தொடர்ந்தன மழை பொழி - தொடர்ச்சியாக [இடைவீடாது] மதரீர்ப்பெருக்கைச் சொரிகிற என்னுமாம். வயிற்றிற் காந்துதலையுண்டாக்குதலாலும், இடப்பட்டஉணவுகளைப் பல்மமாக்குதலாலும், பசி, தழுவாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது; அன்றியும், வயிற்றிலுள்ள ஜாடரமென்னும் அக்கினியே பசிக்குக் காரணமாதலையும் உணர்க. காதுவ - பெயர். பி-ஃ:---1கரிகளை. 2ஏறனம். 3தொடர்ந்தது. 4மழையெனத், மழை மதத். 5கொம்புகள். 6பசிகளைச், பரிகளைச். 7காந்துவ, காதியே. (கககக)

சு 3. கொலை¹மத கரியன குதிரை 2மேலன
3வலமணித் 4தேரன வாளின் மேலன
5சிலைகளின் குடுமிய 6சிரத்தின் மேலன
மலைகளிற் பெரியன சூரங்கு வாவுவ.

(இ - ள்.) (வடிவிலும் வலியிலும்) மலைகளினும் பெரியவையான வாகரங்கள்,—தாவுவனவாய்,—கொல்லுதல்தொழிலுள்ள மதம்படித்த (அரசுக்களுடைய) யானைகளின்மேற் பாய்பவையும், குதிரைகளின்மேற் பாய்பவையும், உறுதிபொருந்திய மணிகள்கட்டிய தேர்களின்மேற் பாய்பவையும், வாளாயுதங்களின்மேற் பாய்பவையும், விற்களின் நுனியின்மேற் பாய்பவையும், (அவர்களது) தலைகளின்மேற் பாய்பவையும்ஆயின; (எ - று)

பல்வகைமென்ற தம் பெயர் உண்மையாம்படி தாலிப்பாய்ந்துசெல்லும் மூயல்பினவான வாகரங்கள் அரசுக்களுடைய யானைமுதலியவற்றின்மேல் ஒன்றிலிருந்துஒன்றாக விரைவிற்பாய்ந்து அஹ்றையெல்லாம் அழிக்குந்தன்மையை இதிற் கூறினார்; தன்மைவிற்பியணி. பி-ஃ:---1மதக். 2மேலன. 3அவர்மணித், அவமணித். 4தோளனவாளி. 5சிலைகளிற், 6சித்திரத்தின்மேல்.

வேறு.

சு 3.—சூரத்தவேள்ளம்.

தண்டுகொண் டரக்கர் தாக்கச் 1சாய்ந்துகு நிலைய சங்கின்
துண்டங்க ளாக 2வாளிற் 3றுணிந்தபே 4ருடலைத் தூவிச்
கொண்டெழு மலைக னோடுங் குரக்கினப் பிணத்தின் சூப்பை
மண்டுவெங் குருதி 5யாறாய் மறிகடன் மடுத்த மாதோ.

(இ - ள்.) குரங்குகூட்டங்களின்பிணக்குவியல்களினின்று கெரும்பிப் பெருகுகின்ற வெவ்விய இரத்தங்கள்,-ஆறாகி,—இராக்ததர்கள் கதாயுதங்களைக் கொண்டு மோதியதனார் சாய்ந்துவிற்புந்தன்மையையுடையனவும் (அவர்க

எது)வாள்புத்தர்களினால் தறிப்பட்டவையுமாகிய பெரிய உடம்புகளைச் சந்தன மரத்தின் துண்டுகளாகச் சித்திக்கொண்டு, கிளர்ந்தெழுதின்ற அலைகளோடும்; (அலைகள்)மடங்கப்பெற்ற கடலையும் நிறைத்துவிட்டன; (எ - று.)

மலையிலிருந்து பெருகும் யாற்றின்வெள்ளம் (காட்டின்வழியாக வருத லால் அங்குள்ள) சந்தனமரங்கள் முறிந்து துண்டுகளாக அவற்றை வீசித் தொண்டு பெரியஅலைகளை யுடையனவாய்ச்சென்றுகடைசியிற் கடலிற்சேர் தல்போல, புத்தத்தில் வீரர்களுடைய மலைபோன்ற உடம்புகளிலிருந்து பெருகுகிற இரத்தவெள்ளங்கள், துணிபட்ட உடல்துண்டுகளை வீசித் தொண்டு அலைகளையுடையனவாய்க் கடலிற்சேர்ந்தன வென்று இரத்தவெள் ளத்தை வருணித்தவாறு; உருவகவணி. அரக்கர்சேனை உருத்தெரியாதபடி மிகவும் சின்னபின்னப்பட்டுக் குலைந்துபோனதனால், வானங்களின் பிணங்க ளையும் உடல்துண்டுகளையுமே கூயினார். சந்தின் துண்டு - சந்தனமரத்தின் துண்டு. மாது ஓ-ஈற்றசை. பி-ய்:—1தகர்ந்துடற்றலைகடள்ளித். தகர்ந்துகு... டள்ளி, தகர்ந்துடைதலையொடள்ளித். 2வாளாம். 8துணித்த.4உடல்கடுக்கக். 5ஆறம். (2.00க)

(ரு0.—அநுமான் பகைவர்களையைக் கலக்குதல்.

பனிவென்ற பதாகை யென்றும் பல்லுளைப் பரிமா வென்றுந் தனுவென்றும் வாளி யென்றுந் தண்டென்றுந் 1தனிவே வென்றுஞ் சினவென்றி மதமா வென்றுந் தேரென்றுந் தெரிந்த தில்லை
2 அனுமன்கை வயிரக் 3குன்றா 4உரைப்புண்ட வரக்கர் தானை.

(இ - ள்.) அநுமானுடைய கைகளாகிய உறுதியான மல்களினால் (தரையில்) தேய்க்கப்பட்ட இராக்கதசேனையில்,—அஞ்சுதலை வென்றுள்ள [பகை வர்களிடத்தில் அஞ்சாது வெற்றிபெற்றமையைத் தெரிவிக்கிற] கொடிக ளென்றும், பலவாகிய பிடரிமயிர்களையுடைய குதிரைகளென்றும், வீற்க ளென்றும், அம்புகளென்றும், கதாயுதங்க ளென்றும், ஒப்பீற்ற வேலாயுதங்க ளென்றும், கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய மதம்பிடித்த யானை ளென்றும், தேர்களென்றும் தெரியவில்லை; (எ - று.)

அநுமான் கையில் அகப்பட்டவற்றையெல்லாம் அழித்ததனால், அவை கள் ஒருசேர நொறுங்கி உருத்தெரியாது அழிந்தனவென்க. மிகவிரைவில் அழித்தலால், இப்பொழுது இதனையழிக்கின்றா னென்று தெரிந்துகொள்ள வும் முடியாதாயிற்று என்றும் கொள்ளலாம். பதாகை-பெருங்கொடி. அநுமன் கைவயிரக்குன்றாஉரைப்புண்ட-தீர்பணி. வயிரக் குன்று-உறுதியான குழவி என்றவாறுமாம். இனி, அனுமன்கைவயிரக்குன்றால் என்பதற்கு.- அனுமான் கையிற்கொண்டுள்ள வலியமலையினால் என்று உரைப்பினும் பொருந்தும். பனி வென்ற-(வெண்ணிறத்தாம்) பனியையொத்த என்றமாம். சிலபிரதியில் இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும்“எடுத்தது”(ரு௩)என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ய்:—1விட்டேறென்றும். 2அநுமன். 3தண்டால். 4அரைப்புண்டது. ()

ருக.—அங்கநன் அரக்கிசேனையைச் சீதைத்தமை.

பொங்குதேர் புரவி ¹யாளை பொருகழு னிருத ²ரென்னுள்
சங்கைய ³மில்லா வண்ணந் ⁴தன்னுளே தழுவிக்க கூற்றம்
எங்குளா வுயிரென் றெண்ணி ⁵யிணைக்கையாற் கிளைத்த தென்ப
அங்கநன் மரங்கொண் டெற்ற ⁶வளறுபட் ⁷டழிந்த தாளை.

(இ-ள்.) அங்கதனென்பவன் மரத்தினால் தாக்கச் சேரூகி அழிந்தனவான
மிக்க தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் போர்செய்யும் வீரக்கழலையணிந்த
இரக்கதர்களும் என்று சொல்லப்படுகிற [சதுரங்கத்தையுடைய] சேனை
களில்,—கூற்றம்,—தன்மனத்திற் சிறிதும் அச்சமில்லாமற் பொருத்தி, (தன
க்குஇயையான) உயிர்கள் எங்கேனும் (தப்பி) உள்ளனவோ என்று நினைத்து (த்
தனது), இரண்டுகைகளாலும் கிளறிப்பார்த்தது; (எ - று.)—என்ப - அசை.

சங்கையமில்லாவண்ணம்-யமன் இதுவரையில் அரக்கரிடத்துக்கொண்
டுள்ள அச்சத்தை இப்பொழுது சிறிதும் கொள்ளாமல், உயிர் எங்கு உள
என்று எண்ணி - உயிர்கள் எங்கு உள்ளன என்று நாடி யென்தலும் ஒன்று.
பி-ம்:—¹யாளைப் பொருதொழில். ²என்னச், என்றுஞ். ³இலாத. தன்னுள்ளே,
⁴தன்னுள்ளந். ⁵இணைக்கையாற்கிளைப்பதென்ன, இணைக்கையாற்றினைத்த
தென்ப, இணைக்கைகடினைத்ததென்ப, இணைத்துடனெழுத்ததென்ன. ⁶அழிவு,
அழிந்து. ⁷ஒழிந்த. (உ00௩)

ருஉ.—தேவருஷிகள் போரித்திறத்தை வியத்தல்.

தாக்கிய றிசைக டோறுந் தலைத்தலை மயங்கித் ¹தம்மில்
மாக்கிய களிற்றுந் தேரும் ²புரவியு நூழில் செய்ய
ஆக்கிய செருவை நோக்கி யமரரோ டசுரர் போரைத்
³தூக்கினர் முனிவ ⁴ரென்னை யிதற்கது ⁵தோற்கு மென்றார்.

(இ-ள்.) எதிர்த்துப்போர்செய்கின்ற(எல்லாத்)திக்குக்களிலும் தமக்குள்
ளே அவ்வவ்விடங்களிற் கலந்து எதிர்த்த யானைகளையும் தேர்களையும் குதி
ரைகளையும் (வாநரீங்கள்) அழித்துக் குவிக்க, (இவ்வாறு) செய்த (இந்த)புத்
தத்தைப் பார்த்து,—தேவர்களோடு அசுரர்கள் செய்த புத்தத்தை(இதனோடு)
ஒப்பிட்டுப்பார்த்த தேவலிருடிகள், 'இந்தபுத்தத்தின் முன்னே அந்தத்தேவா
சுரபுத்தம் எவ்வளவு? (அது, இப்போர்க்கு ஈடாகாது)தோற்றுவிடும்' என்று
சொன்னார்கள்; (எ - று.)

இந்தபுத்தத்துக்குத் தேவாசுரபுத்தம்சிறிதும் ஈடாகாதெனத் தேவருஷி
கள் வியந்தன ரென்க. போர்நிகழ்கையில், தேவர்களோடு தேவருஷிகளும்
ஆகாயத்தில் நின்று காணுதல், இயல்பு. பி - ம்: - ¹பின்னும். ²பரிசுளும்.
³தூக்கிய, ⁴என்னே. ⁵தோற்றம். (உ00௪)

ரு௩.—அரக்கிசேனையால் நிலைகலங்கிய வாநாசேனையை வாநாவிவர்
காத்தல்.

எழுத்தது நிருதர் தாளை யிரிந்தது குரங்கி னீட்டந்
தடுத்தனர் ¹முதல்க டாங்கித் தனித்தனித் தலைவர் உள்ளிப்

படுத்தன ராக்கர் வேலை 2பட்டதும் படவும் 3பாரார் ,
கடுத்தனர் 4கடுத்த பின்னும் 5காத்தனர் கவியின் வீரர்.

(இ - ள்.) இராக்கதசேனை,(முதலில்)தலையெடுத்தது:(அதனால்);குரங்கு களின்கூட்டம்,(முன்நிற்கமாட்டாமற்)புறங்கொடுத்தோடிற்று;(அப்பொழுது) (வாநரசேனைத்)தலைவர்கள், (அரக்கருக்குப் புறங்கொடாமல் அவர்க்கு) முன் நின்ற [எதிர்க்கும் முகங்களைபுடையவர்களாய்], ஒவ்வொருவரும்(ஒடிப்போக வொட்டாது வாநரசேனைத்) தடுத்து(அரக்கர்களை)எதிர்த்தார்கள்; இராக்கதர் கள்,கடல்போலப்பரந்த (வாநரசேனையை(மீண்டும்) வீழ்த்திக்கொன்றார்கள்; (அவ்வாறு பல வாநரர்கள்) அழிந்தவுடனே, (எஞ்சிநின்ற வாநரர்கள்) ஒட்ட மெடுத்தார்கள்; வாநரசேனைத்தலைவர்கள், (தம்பக்கத்துச்சேனைகள்) அழிந் திறக்கவும் (அதனைச்)சிறிதும் பொருள் செய்யாதவராய்,ஒடின வாநரர்களைப் பின்னும் தடுத்துநிறுத்தினார்கள்; (எ - று.)

தள்ளிப்படுத்தல் - வீழ்த்திக்கொல்லுதல்.(வேலை)பட்டதும் கடுத்தனர்; கவியின்வீரர் படவும் பாரார் கடுத்த(வற்றைப்) பின்னும் காத்தனரென்க. இனி, தலைவர் தடுத்தனராய்(ப் பகைவர்களை)ப் படுத்தனர்; அரக்கர்,வேலை - (தமது) சேனாசமுத்திரம், பட்டதும்-இறந்ததையும், படவும்-இறந்த கொண் டிருப்பதையும், பாரார்-லக்ஷயம்பண்ணுதவர்களாய், கடுத்தனர்-(வாநரசேனை களினீமீது)கோபித்தார்கள்;கடுத்த பின்னும்-கோபித்தபின்பும்,(சிறிதும் அஞ் சாது), கவியின்வீரர் காத்தனர் என்றனும் ஒன்று. பி-ம்:—1முகங்கடோறும். 2பட்டது. 3பாராக். 4அரக்கர். 5காய்ந்தனர், கரந்தனர். (௨00௫)

(௫௪.—நீலனென்னும் வாரானது போர்த்தீரம்.

குலமும் மூழுவர் தாங்கித் தோளிரு நான்குந் தேர்ன்ற மூலம்வந் துலகை யுண்ணு 1முருத்திர மூர்த்தி 2யென்ன நீலனின் றுழியே நின்றா 3நிரந்தரக் கணங்க ளோடுங் காலனென் றொருவ னியாண்டும் பிரிந்திலன் பாசக் கையான்.

(இ - ள்.) குலாயுத்தையும் மழுவையும் (கைகளில்)ஏந்திக்கொண்டு எட்டுத்தோள்களும் விளங்க முத்தகடவுளரானதிரிமூர்த்திகளில் (ஒருவளு கப்) பொருத்தி உலகத்துயிர்களை யழித்தொழிக்கிற பயங்கரசொருபமுள்ள (அழித்தற்கடவுளான) சிவபிரான்போல, நீலன் (தான்போர்செய்து அழித்து) நின்றவிடத்திலேயே யமனென்றசொல்லப்படுகிற ஒருதேவன் (தனது) பரி வாரங்களுடனே பாசமென்னும் ஆயுதத்தைக் கைக்கொண்டவராய் எவ்விடத் துக்கும் பிரிந்து செல்ல இயலாதவராய் எப்பொழுதும் நின்றான்; (எ - று.)

சர்வசங்காரகாலத்தில் சிவபிரான் எண்டோளுடையராய் உலகத்தை யெல்லாம் அழிப்ப நென்பது, தூல்துணிபு. மிக்கசினக்கொண்டு பலவுயிர் களை ஒருசேரக்கொல்லுதலால், நீலனுக்கு உருத்திரமூர்த்தியை உவமைகூறி னார். உயிர்கொள்ளும் கடவுளான யமன் நீலன்நின்றவிடத்திலேயே நின்றா னென்றதனால், அவ்வீரன் அளவின்றிப் பகைவரை அழித்தமை விளங்கும். பி-ம்:—1உருத்திரர். 2என்பான், என்னும். 3நிரந்தரக், நிரந்ததம். (௨00௬)

௫௫.—தமுதனது போர்த்திறம்.

காற்றல்லன் 2புனலோ 1வல்லன் கனலல்ல னிரண்டு கையால் ஆற்றல் னாற்று கின்ற 3வருஞ்சம மிதுவே யாகில் ஏற்றமென் பலவுஞ் சொல்லி யென்பத 4மிழந்தே நென்னக் கூற்றமுங் 5குலுங்கியஞ்ச 6வெங்கதக் குமுதன் 7கொன்றான்.

(இ - ள்.) (கொலைத்தொழிலுக்கென்றே ஏற்பட்ட) யமனும், 'எனது அதிகாரத்தொழிலே யிழந்தேன்' என்றசொல்லி (உடல்) நடுங்கிப் பயப்படும் படி, கடுங்கோபத்தைபுடைய குமுதனென்னும்வாநரவீரன், —(பகைவர்சேனையைத் தானே ஒருசேர) அழித்திட்டான்; (அவ்வீரன்), —(வீசியடித்து ஒரு சேர அழிக்குந் தன்மையுடையமையாற் காற்றாயிருக்கலாமோவெனின் அக்) காற்றல்லன்; (வீழ்த்திக்கொல்லுந் திறமுடைமையால் நீராயிருக்கலாமோவெனின் அந்) நீருமல்லன்; (மிக்கஉக்கிரங்கொண்டு எதிர்த்தழித்தலால் அக்கினியாயிருக்கலாமோவெனின் அந்த) அக்கினியு மல்லன்; மனம்பொருதவயை (ஆயுதமுமின்றித் தனது) இரண்டுகைகளாலேயே செய்கின்ற (பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிய போர் இத்தன்மைத்தே: என்றால், (அவ்வீரனது போர்த்திறமையைப்பற்றி மற்றும்) பலவாறுசொல்லுதலாற் சிறப்பு யாது?

மகாவீரனாகியகுமுதனதுபோர்த்திறம் எவ்வகையிலும் சொல்லிமுடியாதென்பது கருத்து. தனதுகொலைத்தொழிலே இக்குமுதன் மேற்கொள்ளுதலால், தனதுஅதிகாரம் ஒருவேளை போய்விடுமோ என யமன் அஞ்சிநடுக்குவானாயின நென்க. 'காற்றல்லன்' முதலிய மூன்றும், மெய்தெரி பொருளின் மேல் அன்மையைவைத்துக்கூறித் திணைவழுவாமற் காத்தனவாம். காற்றல்லன் புனலேவல்லன் கனலல்லன் - விலக்கணி; குமுதன்போர்செய்து அழிக்குந்திறம் காற்றுமுதலியவற்றின்செய்கையை ஒத்துள்ளது என்க. பி-ம்:—1அலன். 2புனலும். 3வஞ்சகம். 4இழப்பனென்னு. 5வெருவியஞ்சக. 6வெஞ்சினுக். 7சொன்னுன். (உ00எ)

௫௬.—குடபனது வீரத்தொழில்.

மறிகடல் புடைசூழ் வைப்பின் மானவன் வாளி போன செறிபனை மரமே நின்ற மரங்களிற் றெரியச் செப்புங் குறியுடை மலைக டம்பிற் குலவரைக் குலமே 1கொள்ளா எறிதலோ டறைதல் 2வேட்ட 3விடவனன் றெறித்தி லாத.

(இ - ள்.) (கையிற்) கொண்டு வீசியெறிதலையும் மோதுதலையும் வீரம் பிய ருஷ்பனென்னும் வானரவீரன் அன்று (வேரோடுபிடுங்கி) எடாமல் விட்டவை, —(அலை)மடங்குகிற கடலாற்பக்கங்களிற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில் உள்ளனவான மரங்களுக்குள்ளே இராமபிரானது அம்பு ஊடுருவிச்சென்று துளைக்கப்பெற்றவையும் நெருங்கினகிளைகளைபுடையவையுமான (ஏழு) மரமரங்களே; (பலரும்) அறியும்படி சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகிற பெயர்களை புடைய மலைக்குள்ளே குலபருவதங்களின் வருக்கமே; (எ - று.)

ருஷ்பனென்னும் வானரவீரன் ஏழுமரமரங்களன்றி மற்றெல்லாமரங்களையும், குலபர்வதங்களன்றி மற்றெல்லாமலைகளையும் பிடுங்கிவீசியெறித்து

அடித்துப் போய்ச் சயனை அன்னவாறு; மந்தாபுயர்வநவநசயனை, வைப்பு - பூமிக்குத்தொழிலாகுபெயர். மாநவன் - மறகுலத்திற் பிறந்தவன்; வடமொழித் தத்திதாந்தராமம். விவல்வான்என்னும் ஒருபெயருள்ள சூரியனதுகுமாரனாகிய மறவென்பவன், அக்காரணத்தால், வைவல்வதமறவென்று கூறப்படுவன்; இவன்தான் இராமபிரானதுவமிசத்துக்கு ஆகிபுருஷன்: தங்கள்நிலைவான இராமபிரானதுஆற்றலுக்கு அறிகுறியாதலால் ஏழுமாமாறங்களையும், தங்கட்கு வாஸஸ்தாநமான பூமிக்கு ஆதாரமாதலாற் குலபருவதங்களையும் குமுதன் களைத்திடாது விட்டனன்போலும். பி-ம்:-1கொள்க, கொள்ள. 2வேண்டி. 3இடபனேனெடுத்திலாத, இடவவன்றெடுத்திலாத, இடவவன்றெடுத்திலாதான். (உ00அ)

௫௭.—ஜாம்பவானது வீரம்.

வாம்பரி மதமா மான்தேர் வாளெயிற் றரக்கர் 1மானப் பாம்பினும் வெய்யோர் சாலப் 2படுகுவர் 3பயமின் 4நின்றே 5தூம்புறழ் குருதி மண்டத் 6தொடர்நெடு மரங்கள் சுற்றிச் சாம்பவன் கொல்லச் சாம்பு 7மென்றுரை யமர் தந்தார்.

(இ - ள்.) 'தாவிச்செல்கின்ற குதிரைகளையும் மதம்பிடித்த யானைகளையும் குதிரையூட்டிய தேர்களைபுமுடையவர்களும், சினமுள்ள பாம்பைக்காட்டிலும் கொடியவர்களும் மாயச்செய்கையுள்ளவர்களுமான வாள்போன்ற பற்களைபுடைய இராக்கதர்கள், மிகுதியாக இறந்தொழிவார்கள்; (இனி நமக்கு அரக்கரால் உண்டாகும்) பயம் இல்லையாம்; மதகுகளினின்று வெளிவருவது போன்ற[மிகஅதிகமான] இரத்தம் மிகும்படி(கிளைகள்)நெருங்கியுள்ள பெரிய மரங்களைச் சுழற்றி ஜாம்பவானென்னும்வீரன் கொல்வதனால் இன்றையொருநாளிலேயே (அரக்கர்கூட்டம் யாவும்) இறந்தொழியும்' என்று (ஆகாயத்திற் போர்காணுந்) தேவர்கள், சொன்னார்கள்; (எ - று.)

தேவர்கள், முதலில் ராகுசகாசத்தால் தமக்குநேரும் இலாபத்தைக் கூறி, பின்னர் அவ்வரக்கர்கள் அழிதலின் காரணத்தை 'சாம்பவன்கொல்லச் சாம்பும்' என்றதனால் தெரிவித்தார். பி-ம்:—1மாளப், மாயப். 2பல்குதல். 3பயன். 4எய்த்த, எய்த, என்னத். 5தூம்புள. 6சுடர். 7என்றுகொண்டமரரார்த்தார், என்றமரர்சாய்த்தார். (உ00க)

௫௮.—பனசனது போர்த்தீரம்.

பொருங்குலப் புரவி 1யான திரைகளும் 2கலம்பொற் றேரும் இருங்களி யான யான 4மகரமு மிரியல் போக நெருங்கிய படைக ளான மீன்குல 5மிரிந்து சிந்தக் கருங்கடல் கலக்கு மத்திற் பணசனுங் கலக்கிப் பூசுகான்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற குதிரைகளின்கூட்டமாகிய அலைகளும் அழகிய தேர்களாகிய மரக்கலங்களும் பெரிய மதக்களிப்பையுடைய யானைகளாகிய சுறாமீன்களும் (கலக்கத்தாற்) பின்னிடவும், கூட்டமான (பலவகை) ஆயுதங்களாகிய (பலவகை) மீன்களின் கூட்டங்கள் கலக்கிச் சிதறவும், பெரிய

(திருப்பாற்) கடலைக்கலக்கின (மந்தரமென்னும்) மத்துப்போல, பனசனென்னும்வாநரவீரனும், (அரக்கரது சேனைக்கடலைக்) கலக்கிக்கொண்டே புருந்தான்.

ஈற்றடி - உவமையணியும், மற்றையுன்றடிகளும்-உருவகவணியுமாம். இங்கு உவமையணி உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்ததனால், கலவையணி. கருங்கடல் என்பதற்கு - தன்னிடத்திற் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமாவின் திருமேனியின் நிழலீட்டினும் கருநிறமாய்த்தோன்றுகிற பாற்கடலெனினுமாம்; "நீலக்கடல்கடைந்தாய்" என்ற பெரியாரருளிச்செயல் இங்குக்காணத்தக்கது. இனி, இராக்கதசேனை கருநிறமானதோற்றமுடையதாகப்பற்றி, இல்பொருளுவமையாக 'கருங்கடல்கலக்கும் மத்து' என்றாராகவுமாம். மகரம்-முதலையுமாம். பி-ம்:—1பொற்றூர்த்திரள்களும். 2பொலம், 3கலயானை. 4மலைகளும். 5நெரிந்து. (2030)

ஈசு.—மயிந்தன்முதலியோரது வீரக்கேயல்.

மயிந்தனு 1மிளவ ருது மழைக்குலங் 2கிழித்து வானத்து உயர்ந்தெழு மெருவை வேந்த ருடன்பிறற் தவரை யொத்தார் கயங்குடைர் தாடும் வீரக் களிரெருத்தான் கவயன் காழிற் பெயர்ந்தில னுற்ற தல்லாற் கேசரி 3பெரும்பொர் பெற்றான்.

(இ - ள்.) மயிந்தனென்னும் வானரனும் (அவனது) தம்பியான த்விவிதனென்பவனும், —மேகங்களின்கூட்டங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு மேலுலகத்தைநோக்கி உயரமாகப் பறந்துசென்ற சகோதரராகிய (சம்பாதி சடாயு என்னும்) கழுகரசர்களை யொத்தார்; கவயென்னும்வானரன், நீர்நிலையில்மூழ்கிக்கலக்கிவிடையாடுகிற வீரத்தன்மையுள்ள ஆண்யானையையொத்தான்; கேசரியென்னும் வானரன், நிலத்திருத்த லன்றி அடியெடுத்துவைத்து அப்பாற் செல்வாமல் [துரிடத்திலேயே உறுதியாய்நின்ற] பெரியபோரைச் செய்தான்.

வானத்தில் எழுந்து போர்செய்தலால் மைந்தத்விவிதர்க்கு வானத்திற் பறந்துசென்ற சம்பாதிசடாயுக்களையும், அரக்கர்கூட்டத்தினிடையே புக்கு மிக்கவீரத்துடன் அவர்களைக் கலக்கி யழித்தலால் கவயனுக்குக் கயங்குடைர் தாடும் களிற்றையும் உவமைகூறினர். முன் ஒருகாலத்தில் அருணனது புத்திரராய் ரம்பையென்னுந் தேவமாதினிடர் தோன்றியவரான சம்பாதி சடாயு என்னும் கழுகரசரிருவரும் தேவலோகத்தைக்காணுங்கருத்துக்கொண்டுமேல் நோக்கிப் பறந்துசென்றன ரென்பது, வரலாறு. கேசரி-சூரியன்கொடுத்தவரத்தினால் சுவர்ணரூபமான சுமேருவென்று பிரசித்திபெற்ற ஒருவரவதத்தில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த வானரவீரன்; அநாமானின்தாயான அஞ்சகாதேவியின் கணவன். பி-ம்:—1துமிந்தன்றானும். 2கிழியு. 3பெரும்பொற்றோளான்.

சு0.—அரக்கர்க்கேனை தூக்குக்கேனையால் தூர்தல்கண்டு இந்திரசிந்து தான் தனியேநீன்று பொருதல்.

பெருப்படைத் தலைவ ரியாரும் பெயர்ந்திலர் பிணத்தின் குப்பை வரம்பில 1பரம்பி யார்த்து மலைகின்ற பொழுதின் வந்துற்று இரிந்தன கவியுங் 2கூடி யெடுத்தன வெடுத்த லோடுஞ் 3சரிந்தது நிருதர் தானை 4தாக்கின னரக்கன் ருனே.

(இ - ள்.) பெரிய(வாநர)சேனாதிபதிக னெல்லாரும் சலியாதவர்களாய் (அரக்கரது) பிணக்குவியல்கள் எல்லையில்லாதனவாய் மிகும்படி ஆரவாரித் துப் போர்செய்கின்ற சமயத்தில்து,—(முன்பு) தோற்றோடின வாநரங்களும், மீண்டுவந்து உடச்சேர்ந்து போர்செய்யத்தொடங்கின; (அவைகள் அவ்வாறு) போர்தொடங்கினவுடனே, அரக்கர்சேனை நிலைதளர்ந்தது; (அப்பொழுது); இராக்கதவீரனான இந்திரசித்து, (தான்) தனியாகவே (நின்று) போர் புரிபவனான; (எ - று.)—இச்செய்யுள் ஒருபிரதியி லில்லை. பி-ம்:—1பரப்பி. 2ஈண்டி. 3சரிந்தன. 4தாங்கினன், தாக்கினான். (உ0கஉ)

வேறு.

சூக.—எட்டுக்கவிகள் இந்திரசித்தின் யுத்தங் கூறும்.

பூணெ றிந்தகுவ டனைய தோள்களிரு புடை¹ப ரந்துயர ²வடல் வலித், தூணெ றிந்தனைய விரல்கள் கோதையொடு ³சுவடெ றிந்ததொரு தொழில்படச், சேணெ றிந்துநிமிர் திசைக ளோடுமலை செகிடெ றிந்துடைய ⁴மிடல்வலோன், ஈணெ றிந்துமுறை முறைதொ டர்ந்து கட லுலக மியாவையு டுக்கினான்.

(இ - ள்.) வலிமையிக்கவனான இந்திரசித்து,—ஆபரணங்கள் ஒளிவீசப் பெற்ற மலச்சிகரங்களை யொத்த (தனது) தோள்கள் (கோபாவேசத்தாற் பூரித்துப் பருத்து) இருபக்கத்திலும் பரவி யுயரவும்,—மிக்கவலிமையுடைய தூண்கள் பொருந்தினாற்போன்ற கைவிரல்கள் வரிசையாகத் தழும்புபடுத லாகிய ஒருதொழிலைப் பொருந்தவும்,—நெடுந்தூரம் வியாபித்துப் பரந்த திக்குக்களும் மலைகளும் செவிடுபட்டு அழியவும், வரிசையாகத் தொடரும்படி வில்நாணியை(க் கைவிரலால்) தெறித்து (ஒலிசெய்து), கடல்கூழ்ந்த உலகம் முழுவதையும் (அப்பேரொலியால்) நடுக்கச்செய்தான்; (எ - று.)

பூணெ றிந்த குவடனைய தோள்கள்-இல்பொருளுவமை. போரென்றால் தோள்கள் பூரித்தல், வீரர்களின் இயற்கை. 'கோதையொடு சுவடெறிந்த தொரு தொழில் பட' என்பதற்கு-விரற்சட்டையால் தழும்பைநீக்குதலாகிய ஒருதொழிலைப் பொருந்தவும் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; இப்பொருளில் கோதை-கோநா என்னும் வடசொல்லின்திரிபு; (கோநா-உடம்பு; அதன்தோ லினாலாகிய விரற்சட்டைக்கு, ஆகுபெயர்.) முன்னையபொருளில், கோதை - வரிசை. முறைமுறை தொடர்ந்து - தானொருவனே எல்லா வாநர வீரர்களையும் ஒருவரொருவராகப் போர்தொடர்ந்து என்றலும் ஒன்று. இவ்விருத்தம் முடியுமளவும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொருபாடலிலும் பீராகப் என்னுஞ் சொல்லணியிருத்தல் காண்க. பி-ம்:—1பெயர்ந்துயர. 2மிடைவலத், மிடல் வலித். 3சுவடெறிந்தது, சில்லெயறிந்தது, செவிடெறிந்தது, தொடர்வறிந்தது. 4விறல்வலோன், விறல்வலோன். (உ0கஉ)

சூ.2. சங்க வேறுகடல் போன்¹மு முங்கிரிமிர் தேர்க டாய்நெடி. து செல்கெனா, ²அங்க தாதிய ரணங்க வானவர்க ளாஞ்ச வெஞ்³சின உணந்தமாச், சங்க பாலுனி காதி ⁴யாடுலெயிறு தந்த⁵தீவிட முயிழந் தூர்சார், ⁷வெங்க னாகடுபன வேக மா⁸யுருமு வெள்க வெங்கணைகள் ிநதினான்.

(இ - ள்.) ஆண்சிங்கம்போன்றவனான இந்திரசித்து, —கடல்போலப் பேராவாரஞ்செய்து, 'உயர்ந்ததேரைச் செலுத்திக்கொண்டு(பகைவர்சேனையினரெடுவே) நெடுந்தாரம் விரைந்து செல்வாயாக' என்று (தனதுசாரதியை நோக்கி)கட்டடையிட்டு, —அங்கதன்முதலியவாரர் மனமழுங்கவும், தேவர்கள் அச்சமடையவும், இடையும்(இவ்வம்புகளின் கொடுமைக்குத் தான் ஈடாக மாட்டாமல்) வெட்கமடையவும், வெள்ளிய பற்களினின்று வெளிப்படுகிற கொடியவிஷத்தைக் கச்சிக்கொண்டிருக்கின்ற சங்கபாலன் குளிகன் முதலிய கொடுத்தன்மையுடைய நாகங்களென்று சொல்லும்படியாகவும், கொடிய அம்புகளை உச்சிரமான கோபத்துடனே, மிகப்பலவாக, விரைவாகப்பொழிந்தான்.

'இந்திரசித்து' என்று தோன்றாமுடியாய் வருவித்துக்கொண்டு, ஆண்சிங்கமும் கடலும் போலச் சிங்கநாதஞ்செய்து[கச்சித்து]என்னுமாம் இந்திரசித்தின்கொடுமையை நோக்கி, இவனால் இராமபிரான்பக்கத்தில் என்ன தீங்கு விளையுமோ என்று தேவர்கள் அஞ்சுபவராயின ரென்க. அஷ்டமகாநாகங்கள்-வாசுதி, அரந்தன், தக்ஷன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், காரக்கோடகன் என்பன. பி-ம்:—1 முழுக்கி. 2 அங்கதாதிபன். 3 சினவனந்தன் மாச். 4 வானெயிறுகைத்து, வானெயிறுக்கி. 5 வெவ்விடம். 6 சால், சேர். 7 செவ். 8 உருமுசிந்து, உருமுஞ்ச. (உ0க5)

ஈ ௨. சுற்றும் வந்துகவி வீரர் வீசிய சுடர்த்¹ தடங்கல்வரை² தோய் மரம், இந்³ றெரிந்துபொடியா⁴ யு தீர்ந்தன⁵ வெழுந்து சேணிடை யிழிந்த⁶ போல், வெற்றி வெங்களை படப்ப டத்தலைகள் விண்ணினுடுகிசை மீதுபோய், அந்⁷ றெழுந்தன விழுந்து மண்ணிடை யழுந்து கின்றன வனந்தமால்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தினது) வெற்றிபொருந்திய கொடிய அம்புகள் மிகுதியாக மேன்மேற்படுதலினால், —வாசுவீரர்கள் (இந்திரசித்தை) நான்கு பக்கங்களிலுஞ்சூழ்ந்துகொண்டு (அவன்மேல்) எறிந்த காந்தியையுடைய பெரிய கல்மயமான மலைகளும் (வானத்தை) அளவிய மரங்களும், முறித்து போய் எரிபட்டுப் பொடியாகிச் சிதறிவிழுந்தன; அறுபட்டுஎழுந்தனவான (வாசுவீரர்களது) மிகப்பலதலைகள், (பறவைகள்) ஆகாயத்திற்கினம்பிக் கீழிறங்குவனபோல ஆகாயத்திற் பலதிக்குக்களிலுஞ்சென்று (பூமியில்) விழுந்து [விழுகிறவகையினால்] மண்ணில் அழுந்துகின்றனவாயின; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றகை.

இந்திரசித்தின் கைப்பழக்கத்தினால் படுவதுந்தெரியாமல் தலைகளை அம்புகள் அறுத்துத்தள்ளுவன வென்பார், 'சேணிடையெழுந்து இழிந்தபோல்' என்றார். பறவைகள் இயல்பாக வானத்திலெழுந்து நெடுந்தாரஞ்சென்று மீண்டும் இழிதல், உஉமை. பி-ம்:—1 தடங்கண். 2 மாமரம், தோமரம், தொன்மரம். 3 ஒடித்து. 4 ஒடித்தன, உடைத்தன. 5 எரிந்துமண்ணிடை. 6 போய், போர். (உ0க6)

ஈ 3. சிலைத்த டம்பொழி வயக்க டும்¹ பகழி செல்² வெல்கினர் சினத்தினால், உலைத்தெறித்திட வெடுத்த³ குன்றுதொறுடற்பரங்க வாகொடொதுங்கினார், ³ சிலைத்து⁴ நின்றிசின முந்து செல்லவெதிர்

சென்று 5சென்று 6நெருக்கலான், மலைத் 7 த லக்கொளா ஓரத்த லக் கழல ஓடு 9சென்றபல வாளியே.

(இ - ள்.) (சில வாரவீரர்கள்),—(இந்திரசித்தின்) வில்லிடத்தினின்று மிகுதியாகவெளிப்படுகிற வலிமையையும் வேகத்தைமுடைய அம்புகள் (தம்உடம்பின்மேற்பாய்தலால் தளர்ந்தவர்களாய் (இந்திரசித்தின்மீது உண்டான) கோபத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு (அவன்மேல்) எறித்தகாக(த் தாம்) கையிற் கொண்டுள்ள மலைகள்தோறும் பெரிய (தங்கள்) உடம்பை (ச் சுருக்கி) க்கொண்டு பதுங்கிமறைந்து (தளர்ச்சியொழிந்து) நிலைபெற்றுநின்று (அவன்மீது தாம்கொண்டுள்ள) கோபம் (தம்மை யிழுத்துக்கொண்டு) முன்னே செல்ல (மீண்டும் மேன்மேல் அவனது) எதிரிற் போய்ப்போய், (அவனை) மிகவும் சமீபிக்கவே, (மீண்டும் அவனது வில்லினின்று புறப்பட்ட வேறு) பல அம்புகள்,—(அவர்கள் கையிலேந்தியுள்ள) மலைகளும் (அவற்றில்மறைந்துநிற்கிற அவர்களுடைய) மார்புகளும் முழுதும் துளைபடும்படி (அவற்றில்) ஊடுருவிச்சென்றன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின்வில்லினின்று மிகுதியாகப்புறப்பட்ட அம்புகள் தடையின்றித் தம்முடம்பில் மேன்மேற்படுதலால் அவனெதிரில் நிற்கவும் அவனை யெதிர்த்து முன்செல்லவும் மாட்டாது தளர்ந்துபோன வாரவீரர்கள் தாம் கோபத்தோடு அவன்மேல்எறித்தற்பொருட்டுக் கையிலேந்தியுள்ள மலைகளைக் கேடகம்போலஉபயோகித்துத் தம்பேருடலைச் சுருக்கிக்கொண்டு அவற்றின் மறைவிலே பதுங்கிநின்று தந்திரமாகத் தப்பி, மீண்டும் கோபத்துண்ட அங்கனம்பதுங்கினவண்ணமாகவே அவனெதிரில் மேன்மேற்சென்று அவனைச் சமீபித்து நெருக்கியவனவிலே, மீண்டும் அவன் எய்த கூரிய அம்புகள் அம் மலைகளைத் துளைத்து அவற்றின்மறைவிலிருந்த அவர்களுடம்பையும் துளைத்து அப்பாற்சென்றன என்பதாம். போரிற் பகைவனுக்கு முன்நிற்கமாட்டாத வாகரர்கள் உயிரிள்காது உடம்போடிருத்தலை ஒருபாரமாகக்கருகினரென்பதும், அவர்கட்கு அப்பொழுதுஉடம்பும் ஒருபாரமாம்படி சோர்வுஉளதாயிற்று என்பதும் தோன்ற, 'உடற்பரக்கன்கொடு' என்றொன்னலாம். பி-ம்:—1கணைகள். 2குன்றுகொடுதற்பரக்கன்கொடுங்கினார். 3நினைத்து. 4நின்ற. 5சென்றிடை. 6நெருக்கினான். 7கரக்கொளாடு. 8திழிய. 9போனபலவாளியால். (உ0கக)

சுரு. முழுத்த மொன்றிலொரு வெள்ள வாரனா 1முடிந்து மாள்வன 2தடிந்துபோய்க், கழுத்த கையநிமிர் கால வாலபல கண்ட மானபடிகண்டுநேர், எழுத்த 3தொ டர்ந்தபடர் 4தோள்க ளாலெறிய வெற்ற 5வுற்றன 6வெழுந்துமேல், விழுத்த பைந்தலைய வேணு மால் 7வரைகள் விசி விசி 8புடன் 9விழுமால்.

(இ-ள்.) ஒருமுகர்த்தகாலத்திலே ஒருவெள்ளமென்னும் பெருந்தொகையுள்ள வாரனர்கள் (ஆயுள்) முடிந்து (இந்திரசித்தின் அம்புகளினால்) துணிக்கப்பட்டும்போய் ஒழிவனவான கழுத்தையுடையனவும் கைகளை யுடையனவும் கீண்டகால்களை யுடையனவும் வாலையுடையனவுமாகிப் பலதுண்டாக விதத்தை பிரதியகூமாகப்பார்த்து, இருப்புத்துண்போன்ற பெரிய

(தங்கள்) கைகளினால் (அவன்மேல் மலைகளை) எறிதற்கும் (அவனை) மேலுத
தற்கும் (அவனுக்குநேரேவானத்திற்) பாய்ந்தெழுந்து சென்றவையான (வேறு
சில) வாகரங்கள், — (அந்நிலையில் அவனம்புகளினால் தாம் துணிபட்டு), அவன்
மேல்தள்ளின பசுமையான தலைகையுடையனவாய் (த் தாம் கையிலேந்தி
யுள்ள) மூங்கிற்காட்டையுடைய பெரியமலைகளையும் (அவ்விர்திரசித்தின்
மேற்) போகட்டுப் போகட்டு (அத்தலைகளோடும் மலைகளோடும்) தாமும் ஒரு
சேர (அவன்மேல்) விழும்; (எ - று.)

இந்திரசித்து இடைவிடாது மேன்மேலெய்துவருகிற அம்புகளினால்
கழுத்தற்றவையும் கையற்றவையும் காலற்றவையும் வாலற்றவையுமாய்ப் பற்
பவவாறுசின்னப்பின்னப்பட்டு ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் ஒருவெள்ளம்வாகரங்க
ளழித்ததைக் கண்கூடாகக்கண்டு கோபங்கொண்ட வேறுசில வாகரங்கள்,
தாம் கைக்கொண்டுள்ள மலைகளை அவன்மேலெறியவும் அவனைத் தமதுநீண்ட
பெரியவலிய கைகளால் அடிக்கவுங்கருதிப் பாய்ந்துகிளம்பி அவனுக்குசேரே.
மேலே வானத்திற்சென்று பாய்ந்தன; அங்கனம் பாய்ந்தவை, அந்நிலையில்
அவனம்புகளால் தாம் துணிபட்டு, அங்குநின்ற விழுமளவில், முந்தினமுயற்
சியின்ற்தொடர்ச்சியால், தம்தலையை அவன்மேல்தள்ளித் தம்கையிலுள்ள மலை
யையும் அவன்மேல்விசியெறிந்து அவற்றோடு தம்உடம்பினாலும் அவன்மேல்
விழுந்து இவ்வாறு தாம் இறந்துபோம்போதும் இயன்றவளவு அவனுக்குஊறு
செய்தனவென்பதாம். இதில், அவ்வாகரங்களுடைய ஊக்கமும் போர்முயற்சி
த்திறமும் நன்குவிளங்கும். “அடிசிலை பகழிதொடுத்து விடப்புகுமளவின்
வயமெதிர் விட்டவர் வெட்டினர், உடல்சில விருதுணிபட்டன பட்டி னொரு
துணி கருதுமில்லக்கையழிக்குமே” என்றது முதலியன காண்க. ‘வரைகள்
வீசி வீசி யுடன் வீழும்’ என்ற சொற்போக்கினால், வாகரங்கள் மலை
கள்போன்ற பேருடம்புடையன வென்பது தொனிக்கும். ஈற்றடி - உட
னி கழிக்கியுணி. முழுத்தம்-முஹூர்த்தமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: அது,
இரண்டொழிகைகொண்ட காலம். மாளுதல் - ஒழிதல். மேல்விழுத்தலைய -
தலையை மேல்விழுத்தியன. பி-ம்:—1 முடிந்ததுள்ளன. 2 கடிந்து. 3 தொடர்ந்த
வடர், தொடர்ந்தபல, தொடர்ந்தநிமிர். 4 தோள்போரெறிய. 5 அற்றன.
6 விழுந்து. 7 தலைகள் வீசுவீச, 8 உடல். 9 வீயுமால், மீளுமால். (உருக)

கூகூ. அற்ற பைந்தலை யரிந்து 1 சென்றன வயிற்க டுங்களை 2 வெ
யிற்கள்போற், புற்³ற டைந்தகொடு வெவ்⁴வ ராவினெடு நாக லோக
மது 5 புக்கவால், வெற்ற வெள்ளிடை 6 விரிந்து பேரவதொரு மேடு
பள்ளம்வெளி யின்மையால், உற்ற 7 செங்குருதி வெள்ள 8 முள்ளதிகை.
யோத 9 வேலையொடு மொத்ததால்.

(இ - ன்.) (தம்மால்) அறுபட்ட (வாகரங்களின்) பசியதலைகளை (ஊடுரு
விச்சென்று முழுவதும்) அரிந்துகொண்டு, (அப்பாற்) சென்றனவாகிய கூர்
துணியையும் வேகத்தைபுமுடைய (இந்திரசித்தின்) அம்புகள், — (சிறுதுவா
ரங்களினுள்ளும் தரைவெடிப்புக்களினுள்ளும் நுழைந்து கீழ்ச்சென்றுவிளங்
கும்) வெயில்கள்போலவும், புற்றில்துழைந்த மிகக்கொடிய பரம்புகள்போலவும்

வும், தூரத்திலுள்ள பாதாளலோகத்தைச் சேர்ந்தனடி மேடும் பள்ளமும் இவ் விரண்டு மில்லாத சமபூமியும் என்ற வேறுபாடு சிறிதும் இல்லாதபடி (செய்துகொண்டு, அவ்)வெட்டவெளியிற் பரந்துசெல்வதாகிய (செயற்கையாய்) பொருத்திய சிவந்த இரத்தப்பெருக்கானது (இயற்கையாய்) உள்ள அலைகளை யும் பொங்குதலைபுழுமடைய கடலோடும் ஒத்தது; (எ - று.)

தோடர்புயரி வரவிநீர்யணியையங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி, வாநரங்களின் தலைகளை யறுத்து ஊடுருவிக்கழுத்து முழுவதையும் அரிந்து கீழ்விழுந்தபின்பும் வேகத்தோடு தரையில் தொனைசெய்துகொண்டு கீழுலக மனவும் நெடுந்தூரம் றழைந்துசென்ற அம்புகட்கு, அங்கணம் சிறுபுழைகளின் வழியாகக் கீழ்நோக்கி நெடுந்தூரஞ்சென்று வினங்குஞ் சூரியகிரணங்களும், புந் தில்நழைந்து தமது உலகத்துகருசெல்லும் பாம்புகளும் உவமையாம். நாகங் கள் புந்றவழியாகத் தமது உலகம் புகுதல், இயல்பு. சிறுவெள்ளத்துக்கு அன் திப் பெருவெள்ளம் பாய்ந்துபரவுதற்கு மேடு பள்ளம் வெளி[சுமநிலம்] என்ற வேறுபாடு இல்லாமையால், 'ஒருமேடுபள்ளம்வெளியின்மையால் வெற்றவெ ள்ளிடைவிரிந்துபோவது' எனப்பட்டது. 1. பி - டி:—1 சிந்தின. 2. வெயிற்கொள் பொற். 3. அடர்ந்ததொரு. 4. அராவினொடு. 5. புக்கதால். 6. இரிந்து. 7. பைப். 8. அள் ளுதிரை. 9. வேலையின. (உ-கஅ)

சு. விழிக்கு மேல்¹ விழிய நிற்கின்² மார்பிடுமைய³ மீளு மேன்⁴ முதுக மேனிய,⁵ கழிகரு மேலுயர வோடு மேனெடிய⁶ கால் வீசினி யிர் கையவாய்த், தெழிக்கு மேலகவு நாவ சிந்தை⁷ யின வுன்னு மேற் சிகர மியாவையும், பழிக்கு மேனிய⁸ குரக்கின் மேலவன் விடுங்⁹ கொ டும்பகழி¹⁰ பாயவே.

(இ - ள்.) மலைகளையெல்லாம் (தமக்கு ஒப்பாகாவென்று) பழிக்கும்படி யான [மலைகளினும் மிகப்பெரிய வலிய] உடம்பையுடையனவான குரங்குக ளின்மேல், அவ்விரதிரசித்து பிரயோகித்த கொடிய அம்புகளானவை,— (தாம்) பாயும்போது, (அவ்வாநரங்கள் கண்களை) விழித்துப்பார்த்தால் அவ் விழிகளின்மேல் விழுகின்றனவும், (எதிர்த்து) நின்றால் மார்புகளின்மேற்பாய் கின்றனவும், (எதிர்த்துப் போர்செய்யமுடியாத) புறங்காட்டி யோடுமானால் முதுகுகளின்மேல் தாக்குகின்றனவும், (அப்பாணங்களைத் தம் உடம்பிற்படா தபடி) விலகித் தப்பமுயற்செய்யுமாயின் அவ்வுடம்பிலெங்கும் (தவறாது) பொத்துகின்றனவும், உயரப்பாய்ந்துஒடுமானால் நீண்டகால்களின்மேற் பற்றுகின்றனவும், (கைகளை) வீசுமாயின் உயர்ந்த கைகளில் தைக்கின்றன வுமாகி, (வாயினால்) அட்டமாயின் அசைகின்ற நாக்குக்களிற் பொத்துகின் றனவும், (மனத்தினால்) நினைக்குமாயின் அம்மனத்தின்மேலுஞ் செல்லு கின்றனவு மாயின; (எ - று.)

இந்திரசித்தினால் அளவின்றி மேன்மேற்சொரியப்படுகிற பாணங்கள், வாநரங்களின் உடலுறுப்புக்கள்தோறும் தவறாது பாய்தலின் இயற்கையைச் சமத்தாரமுண்டாகக் கூறினது, நன்மைநவீநீயணி. எய்யப்படுதற்கு உரிய தல்லாத மனத்தையும் எய்ததாகக் கூறியது, அம்புகளின் எய்தற்றொழிற்

சிறப்பை விளக்கவந்த நோட்புயர் வடிவநீச்சியணியாம். சிந்தை-இதயத்தான
 மூமாம். பி-ம்:—1விழியினிற்கும். 2மார்பிடையின், மார்பிடையும். 3வீழு
 மேன். 4முதுகைமேனியைக். 5கிழிக்குமேலுயிரிலோடும், கிழிக்குமேலுயிரை
 வெராப். 6கால்கள்வீசில், காலபாசு, கால்கள்வீசி. காலவீசி. 7எனவுண்ணு
 மேற். 8குரங்கு, குரங்கின். 9கடும். 10பாயுமே. (உ0கக)

கூஅ. மெய்யெழுத்துகளை மாரி யாவிடை முடிந்த தொன்று
 1முறை கண்டிலார், 2எய்விடத்தெறியு நாணி னேசையல தியாது
 3மொன்றுசெவியுற்றிலார், மெய்யெழுத்துகளை வெள்ள மியாவையும்
 4விழுந்து போனவெனும் விம்மலாம், கை5யெழுத்து குரங்கினோடு
 முறை 6கண்டு தேவர்கள் கலங்கினார்.

(இ-ள்.) (ஆகாயத்திற் போர்கண்டு நின்ற) தேவர்கள்,—(இந்திரசித்தா
 கிய தாளமேகம்சொரிந்த) வலிமைமிக்க அம்புமழையினால், நடுவில் நிகழ்ந்த
 செயல்களுள் ஒன்றையேனும் முறையேகண்டாரில்லை; (இந்திரசித்து) அம்பு
 எய்யும்பொழுது (கைவிரலினால்) தெறிக்கின்ற வில்நாணியினின்று உண்டா
 கிறஞ்சையையே யல்லாமல் வேறுஎந்தஞ்சையையும் கேட்டுணர்ந்தாரில்லை;
 'உடம்பெடுத்துள்ள வாராக்கூட்டங்களெல்லாம் இறந்தொழிந்தன' என்ற
 விசனத்தினால் கைகளைமேலெடுத்தனவான (எஞ்சிநின்ற சில) வாராக்களின்
 ஒடிந்தன்மையையே கண்டு கலங்கினார்; (எ - று.)

தேவர்கள், கண்டிலார்; செவியுற்றிலார்; ஒடுமுறைகண்டு கலங்கினார்
 என்க. இடைமுடிந்தது என்பதற்கு-அவ்விடத்தில்கிழிந்தது என்று பொருள்
 கொண்டு, எல்லாப்பக்கத்திலும் பரவிமறைத்ததனால் அவ்விடத்துக்கிழிந்து
 செயல்கள் தேவர்களாலும் கண்டறியமுடியாவாயின வென்றலும் ஒன்று.
 வாராசாதியாயுள்ளவையனைத்து மென்ற பொருளில், 'மெய்யெழுத்து கவி
 வெள்ளம் யாவையும்' எனப்பட்டது. இறந்தொழிதலென்றபொருளில்
 'விழுந்துபோதல்' என்னுஞ் சொல்வழக்கை உலகவழக்கத்திலுள் காண்க.
 பி-ம்:—1இடை. 2எய்யும்விற்கையெறி, எய்விடத்தினெறி. 3ஒன்றுமிடை.
 4விளிந்துபோன. 5அடித்தன. 6கண்ட. (உ0உ0)

கூகூ.—இதுவுப், அடுத்தகவியுட்-துளாய்: இ3தீர்த்து படைவேன்று
 நின்றமைகண்ட சுகீகீர்வன் பராமரங்கோண்டு பொருதலைக்கூறும்.

கண்ட வானர மந்த கோடிமுறை கண்ட மானபடி. கண்டவக்,
 1கண்டன் மா2றொருவ ரின்மை கண்டுகண்ணை மாறி னான3விடுத லின்
 மையாய்க், கண்ட காலையில் விலங்கி னானிரவி 4காதல் காதுவதொர்
 காதலாம், கண்ட கார்சிறைய மீ5து யர்ந்தொளிர் மராம ரஞ்சலவு
 கையினான்.

(இ - ள்.) (தன்)கண்ணுக்குஎதிர்ப்பட்ட அளவிற்ற கோடிக்கணக்கான
 வாராக்கள் முறையே துண்டங்களானதைப் பார்த்த கோடியவனான அந்தஇந்
 திரசித்து (தன்னோடு)எதிர்ப்பவர் ஒருவரும் இல்லாமையைப்பார்த்துப் பிர
 யோகித்தலில்லாமல் அம்புகளைமாற்றி[போர்கிறுத்தி]நின்றான்; (அப்பொழுது),
 தாரத்தில்கின்றவனான குரியபுத்திரனாகிய சுகீகீர்வன்,—(அதனைப்) பார்த்த

மாத்திரத்தில் (அவ்வையெதிர்த்துத்) தாக்கவேண்டுமென்ற ஒருவிரூப்பத்தால், காணப்படுகிற மேகங்கள் சின்னபின்னமாம்படி மேலோங்கிவிளங்குகின்ற ஒருமராமரத்தை (ப் பிடுங்கிக்கொண்டு) சுழற்றுகின்ற கையைபுடையவனும், (எ - று.)—‘எய்தி’ என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

கண்டன்-கண்டகன்: முள்போற்கொடியவன். கார்சினையச் சுலவுளன இயையும்; சுக்கிரீவன் கையிற்கொண்டு மராமரத்தைச் சுற்றும் விசையினால் வானத்துமேகங்கள் சிதறுமென்க. மராமரம் - லாலவிரூகம்: (ஒருவகை) ஆச்சாமரம். பி - ம்:—1கண்ட. 2ஒருவன். 3விடுதலன்னதார், விடுதல்கண்ணினார். 4காதலன்சமர்செய். 5உயர்ந்ததொர். (உ0உக)

எ0. உடைந்து தன்படை யூலத்து 1சுந்தியுயி ரொல்க வெல்செரு வுடற்றலார், 2கடைந்து தெள்ளமுது கொள்ளும் 3வள்ளலென மேனி மிர்த்தொர் 4கறுப்பினுன். 5இடைந்து சென்றவனை யெய்தி யெய்தரிய காவல் 6பெற்றிக வியற்றுவான், மிடைந்து நின்றபடை வேலை காறார வீசி னுனிநுதர் கூசினார்.

(இ-ள்.) தனது(வாநரசேனை வலிகெட்டுவருத்திச் சிதறி உயிரொழியும் படி (இந்திரசித்து) வெல்கின்ற போகார முயன்றசெய்ததனால்,—(பாற்கடலைக்) கடைந்து தெளிவானதேவாயிருத்ததைப்பெற்ற உதாரகுணமுடையவனான வாலிபோல மேன்மேற் பொங்குகிற கோபத்தையுடையவனும்,—(போரைசித்தி) விலகிப்போகின்றவனான அவ்வந்திரசித்தைக் கிட்டி,—(பிறர்) கிட்டெற்குமுடியாத காவலைப்பெற்றுப் போர்செய்தற்கு நெருங்கி, நிலைகின்ற (அரக்கரது) சேனாசமுத்திரம் நிலைகுலையும்படி (அம்மராமரத்தைச் சுழற்றி) வீசிப் போர்செய்தான்; (அதனால்), அரக்கர்கள் கூசுகொண்டார்கள்; (எ-று.)—15-2:—1சுந்த. 2கடைந்த. 3வண்ணமென. 4கெப்பினுன். 5அடைந்து. 6மேலிகவியற்றுவான், பெற்றுசவியற்றுவான். (உ0உஉ)

எ1.—சுக்கிரீவனெறிதே மராமரத்தை இத்திரசித்து துணீர்த்தல்.

1சுற்று நின்றபடை சித்தி யோடவொரு மராமரங்கொடு 2துகைத்துளான், வெற்றி கண்டுவலி நன்று நன்றென வியந்து வெங்களை 3தெரிந்தவன், நெற்றி யின்றலை யிரண்டு மார்பிடை யொருஞ்சு நஞ்சென 4நிறுத்தவன், பற்றி வந்தமரம் வேறு 5வேறுற நொறுக்கி றுண் பொடி 6பரப்பினுன்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து),—(தன்னைச்) சூழ்ந்துநின்றசேனைகள் சிதறியோடும்படி ஒருமராமரத்தைக்கொண்டு தாக்கிவருத்தினவனான சுக்கிரீவனது வெற்றியைப்பார்த்து, ‘(இவனது) பலம் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றது’ என்று(அவ்வைக்) கொண்டாடி,(யின்பு),வீஷத்தைப்போலக் கொடியபாணங்களை (ச் சிறத்தனவாக)த் தேர்ந்தெடுத்து,—அவனது நெற்றியினிடத்தில் இரண்டுபாணங்களையும் மார்பினிடத்தில் ஐந்துபாணங்களையும் அமுர்தும்படி பிரயோகித்து, அச்சுக்கிரீவன் கையிற்கொண்டுவந்த மராமரத்தைத் துண்டுண்டாம்படிநொறுக்கிச்சிறியபொடியினாய்ப்பரவச்செய்தான்; (எ-று.)

நுணைத்துளான் வெற்றிகண்டு வலி நன்றுன்றென வியந்து' என்றதனால், வலியபகைவனும் வியந்துகொண்டாடும்படி சக்கிரீவனது வீரச்செயல் மிகச்சிறப்புற்றிருந்த தென்பது விளங்கும். பி-ம்:—1சுற்றி. 2தொலைத்துளான். 3விரைந்தவன். 4நிறுத்தினான், நிறுத்தபின். 5கூறறு. 6படுத்தினான். (உ௦௨௩) எ.உ.—அநுமான் இர்தீரகீர்த்திமேல் ஒருமலையையெறிய, அதனை அவன் தூளாக்குதல்.

அக்கணத்தனும னாலகாலமென லாயதோர்வெகுளி யாயினான், புக்கனைத்துலக முங்கு லுங்கநிமிர் தோள்புடைத்துருமு போலுறு, 3இக்கணத்தவ 4னிறக்கு மென்பதொரு குன்றெடுத்து மிசையேவினான், உக்கதக்கிரி சொரிந்த வாளிகளி னூழி லாதசிறு பூழியாய்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அநுமானுவன், ஆலாகவலிவுமென்று சொல்லும்படியுண்டானதொரு [மிகக்கொடிய] கோபத்தைக் கொண்டவனாய், (அங்கு) வந்து, எல்லாவுலகமும் அஞ்சிடுங்கும்படி (தனது) உயர்ந்த தோள்னைத்தட்டி, இடிபோலப்பொருந்தி [பெருமுழக்கமுண்டாம்படி காச்சித்துக்கொண்டு], 'இப்பொழுதே அவ்விர்திரசித்து (இதனால்) இறந்தொழிவான்' என்று (கண்டோர்யாவருள்) சொல்லும்படி (மிகப்) பெரியதொருமலையை யெடுத்து (அவ்விர்திரசித்தின்) மேல் எறிந்தான்; (அப்பொழுது, அவ்வாக்கன்) பொழிந்த பாணங்களினால், அம்மலை, முறைமையில்லாத [மிகநுண்ணிய] சிறிய துகளாகிச் சிதறிவிட்டது; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆயவன், அண்மினார், அண்ணினான். 2உயர். 3இக்கணத்தினில். 4இறுக்கும். (உ௦௨௪)

எ.உ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - இர்தீரகீர்த்துக்கும் அநுமானுக்கும் நடந்த வாக்குவாதம்.

1நில்ல டாசிறிது 1நில்ல டாவுனை நினைந்து வந்தனன் முனைக்கு நான், வில்லெ டாமெதின தாண்மை பேசியுயி ரோடு நின்றவினையா டினாய், 2கல்ல டாவெடு 3மரக்க னோவரு கருத்தி னேன்வலி 4கடப்ப சுவா, 5சொல்ல டாவென வியம்பி னானிக லரக்க னையினிவை சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (அநுமனெறிந்த பெரியமலை இக்கணம் பொடிப்பொடியான அப்பொழுது), போர்வலிமையையும் பகைமையையுமுடைய அரக்கனாகிய இர்திரசித்து,—(அநுமானை நோக்கி), 'நில் அடா:சுற்றே நில் அடா: நான் (இர்தப்) போர்க்களத்துக்கு உன்னை [உன்னோடு போர்செய்வதை] உத்தேசித்து வந்தேன்: (நீ), வில்லெடுத்துப் போர்செய்யாமலே, உனது பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லிக்கொண்டு உயிருடன் இருந்து விளையாடுகிறாய்; (உன்னுடன் போர்புரிய) வரும் எண்ணமுடையவனாகிய எனது வலிமையை அடக்க வல்லவைகள், கல்லும் பெரியமரக்களுந் தாமோ? அடா; அடா! (நீ) சொல்வாயாக' என்று (இகழ்ச்சிதோன்றக்) கூறினான்; (அதற்கு), பெரியோனாகிய அநுமான், இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவனானான்; (எ-று.)—அவற்றை, மேல் இர்தீரகீர்த்தி காண்க.

அடா - ஆண்பால்விளிப்பொருளில்வரும் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிடைச் சொல். தனது தம்பியாகிய அகநாமாணை முன்பு கொன்றமைபற்றி அநாமா னிடத்தும் இந்நிரசித்து மிக்க கறுக்கொண்டுள்ளானாதலால், 'உணர்நீனர்து வத்தனன் முனைக்கு நான்' என்றான். 'வில்வீரனாகிய என்னோடு வில்லெடுத்தப் போர்செய்தலே தகுதி; கல்வையும் மரங்களையும் கொண்டு பொருதல் தகுதியன்று' என இந்நிரசித்துக் கூறின னென்க. ஓகாரம் - வினாவகையால், எதிர்மறைப்பொருளோடு இகழ்ச்சியையும் குறித்தது. பி-ம்:—1நில்லெடா. 2கல்லெடா. 3மரங்களோடிருகரத்தினேன், மரங்களாவிருகரத்தினேன். 4கடக்குமோ, கடக்கவோ. 5சொல்லெடா. 6இது. (உ௦உ௫)

எசு. வில்லெடுக்க²வுரி யார்கள் வெய்யசில வீர ரிங்குமுளர்³ மெல்லியோய், கல்லெடுக்க⁴வுரி யானு நின்றன னதன்று நானாயிடை⁵ காணலாம், எல்லெடுத்த⁶படையிந்தி ராதிய ருனக்⁷கிடைந்துயிர் கொ⁸டேருவார், புல்லெடுத்தவர்க ளல்லம்⁹ வேறுசில போ¹⁰ரெடுத்திர் புகுத்துளோம்.

இதுவும் அடுத்தகவியும்—ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 'அற்பனே! எமதுபக்கத்திலும் வில்லெடுத்துப்போர்செய்யத்தக்கவர்களான கொடிய சிலவீரர் இருக்கின்றனர்; கல்லெடுத்துப்போர்செய்யவல்ல நானும் நிற்கின்றேன்; (நீ மெச்சிப்பேசும் உனது) அந்த வில்வீரத்தை இரண்டொருநாளிலேயே காணலாம்; ஒளியையுடைய ஆபுதங்களையேந்திய இந்நிரன்முதலியதேவர்கள், உனக்குத்தோற்று உயிர்கொண்டு செல்வார்கள்; (நாக்கனோ அவ்வீந்திராதியர்போலப்) புல்லை வாயினாற்கெளவின்வர்க ளல்லோம்; வேறு சிலபோர்வகைகளைத் தொடங்கி உன்னெதிரில் வந்துள்ளோம்.

'சிலவீரர்' என்றது, இராமலக்ஷ்மணர்களை. 'சில' என்றது, இரண்டின்மேல்நிற்கும். இந்நிரசித்து அநாமாணை இகழ்ந்துகூறியதற்கு ஏற்ப, 'மெல்லியோய்' என இகழ்கின்றான். 'சிலவில்வீரருளர்' என்றும், 'அது இன்றுநானாயிடை காணலாம்' என்றும் அநாமான் உத்தரங் கூறின னென்க: உனக்கு வில்வீரம் சிறிதும் இல்லாமை விரைவிலே வெளியாமென்பது, இதன்கருத்து. இங்கே வில்வீரர் இல்லையென்று அவமதிக்கவேண்டா; உன்வலியையும் அடக்கவல்ல வில்வீரர் இங்கேயிருக்கின்றார்கள் என்று இந்நிரசித்தை அநாமான் வெருட்டுபவனாய் 'வில்லெடுக்கவுரியார்கள் வெய்யசிலவீர ரிங்குமுளர் மெல்லியோய்' என்றான். போரிஸ்தோற்றவர் வாயினாற் புல்லைக்கெளவுதல், மரபு. உனக்கு இடைந்து உயிர்கொடுவாராய்ப் புல்லெடுத்தவர்களான இந்நிராதிய ரல்லம் யாம் என்க. இந்நிராதியர்க்கு 'எல்லெடுத்தபடை' என்ற அடைமொழிகொடுத்து 'அவர்களல்லம்யாம்' என்ற இதில், உனக்குத்தோற்றுப் புற்கவ்வி அரிதில் தப்பிப்பிழைத்த இந்நிராதியர் எந்திய வச்சிரம்முதலிய ஆபுதங்கள்போல அவல்காரார்த்தமாக இராமல் நாங்கள் கைக்கொள்ளும் கற்கன்முதலியன மேம்பட்டும் போரிஸ் எங்களுக்கு வெற்றியைத்தருமென்னும் கருத்து விளங்கும். பி-ம்:—1எடுக்கவும், 2உரித்தெமையர்சிலர், 3உரித்தெமையசில,

உரியார்சென்மையர், உரியார்கனையசில, 3மெல்லியோம். 4உரியோமுசின் தனம். 5காண்கலாம். 6பதி. 7உடைந்து. 8எகினர், ஏருநாட். 9வென்றசில. 10எடுத்திடை. (202உ)

எரு. என்னொ டேபொருதி யோவ உன்றெனி னிலக்கு வப்¹பெயரி னெம்பிரான், நன்னொ டேபொருதி யோ²வு னுந்தைதலை தன்னநின்றனி வள்ளாம், மன்னொ டேபொருதி யோவு ரைத்தது மறுக்கி லேமென வழங்கினுன், பொன்னொ டே³பொருவி னல்ல தொன்றொடு பொதுப்ப டாவுயர் புயத்தினுன்.

(இ - ள்.) (ரீ) என்னுடனே போர்செய்வாயோ? அப்படியல்லாவிட்டால், இலக்குமணனென்னும் பெயரையுடைய எமதுதலைவனுடனே போர்செய்வாயோ? (அது அன்றெனின்), உனதுதலையின் [இராவணனுடைய] தலைகளை (அது துணித்துத்) தள்ளுவதற்காக வந்துள்ள ஒப்பற்ற வரையாதருநாதன்மையான இராமபிரானுடனே போர்செய்வாயோ? (ரீ) எதைச்சொன்னாலும் அதை மறுக்கமாட்டோம் (யாம்) என்று கூறினான்: (யாவனெனின்),—பொன்மலையான மகாமேருகிரியுடனே ஒத்தாலல்லாமல், வேறொருபொருளோடு பொதுத்தன்மை பொருந்தமாட்டாத [ஒப்புமையற்ற] உயர்ந்த தோள்களையுடையவாகிய அநுமான்; (எ - று.)

‘தவந்தவயுத்தமாக ரீ யாரோடு போர்செய்ய விரும்புகிறாய்? சொல்’ என இத்திரிசித்தை அநுமான் வினவினான். அநுமான் தத்துவஞானமுடையவனாதலால், இராவணசங்காரத்திற்காகவே திருமால் இராமபிரானாகத் திருவவதரித்துள்ளமையை யுணர்ந்து, அதனை ‘உணுந்தைதலை தன்னநின்ற தனிவள்ளல்’ என்றதனால் வெளியிட்டனனென்க. வேண்டுவார் வேண்டியபடி வழங்கும் வண்மையுடையார் வினாவுமாறுபோலவினாவி-உரைத்தது மறுக்கிலேம்’ என்றனனென்பார், ‘வழங்கினுன்’ என்றார். பின்னர் இராமனுக்கு ‘உணுந்தைதலைதன்னநின்ற’ என அடைமொழிகொடுத்ததனால், இலக்குவன் இத்திரிசித்தின்தலையைத் துணிக்கவந்தவன் என்று தொனிக்குமாறு அறிக. பி-ம்:—1பெயரென். 2சொல். 3பொருவதன்றிவேறொருபொருப்படா, பொருவிலன்றிவேறொருபொருப்படா. (202உ)

எரு. எங்கு நின்றன னிலக்கு வப்¹பெயரவ் வேழை யெப்பியதி காயனாள், சிங்கம் ²வந்தவனை வென்று தன்னுயி ரெனக்கு வைத்ததொர் சிறப்பினுன், அங்க வன்றனை மலைந்து கொன்றுமுனி வாற வந்தனன³தன்றியும், உங்க டன்மையி னடங்கு மோவுல கொடுக்கும் வெங்குணை ⁴தொடுப்பினே.

மூன்றகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (இத்திரிசித்து அநுமானைநோக்கிக்கூறுவான்):—எனதுதம்பியாகிய அதிகாயனென்னும் (போர்செய்ய)வந்த சிங்கம்போன்றவனைச் சயித்துத்தனது உயிரைநான்கொல்லுதற்கென்று வைத்துள்ளதொரு சிறப்பையுடையவாகிய இலக்குமணனென்னும் பெயரையுடைய அந்த அறிவுகேடன் எங்கே சிந்திரினுனோ, அவ்விடத்திலேயே அவனைப் பொருதுகொன்று கோபத்தினிவ

தற்காலவே (நான்) வந்துள்ளேன்; அதுவல்லாமலும், உலகங்களையெல்லாம் ஒடுக்கச்செய்யவல்ல கொடிய அம்புகளை (நான்) பிரயோகித்தால், உங்கள் (வீரத்) தன்மையினால் (அவை) அடங்குமோ? [அடக்கமாட்டாவன்றோ?] (எ - று.)

‘அதிகாயனைக்கொன்று அதனால் தன்னுயிர்க்குத் தீங்கைத் தானேதேடிக்கொண்ட அறிவீனன் இலக்குமணன்’ என்பான், அவனை இந்திரசித்து, ‘ஏழை’ என்றான்: செருக்குமொழி. பகைவனாகக் கொல்லப்பட்டவிடத்தும் அதிகாயனை ‘சிங்கம்’ என்றது, இந்திரசித்துக்கு அவனிடமுள்ள பேரபிமானத்தை விளக்கும். சிறப்பினுள்-பிறகுறிப்புவுகையால், சிறப்பிலானென்றவாறு. மகாவீரனைக் கொன்றமைபற்றித் தன்னைச் சிறப்புடையானாகக் கருதியிருப்பானெனினுமாம். தன்உயிர் எனக்கு வைத்ததொர்சிறப்பினுள்-தனதுஉயிரை எனக்கு வரிசைப்பொருளாக வைத்துள்ளவனெனினுமாம். அதிகாயனைக் கொன்ற இலக்குமணனை உயிரீக்கிப் பழிக்குப்பழிவாக்குவே னென்று இந்திரசித்து உறுதிகொண்டிருந்தமை, இங்குப் புலமை. உங்கள் தன்மையினடங்குமோ - நீங்கள்மூவரும் ஒருங்குசேர்ந்துவந்தாலும் உங்கள்வீரம் என்னொருவனது வில்வீரத்துக்குச் சிறிதும் ஈடாகாது என்றபடி: யான் வெங்களைத்தொடுத்தால் அது உங்களைக்கொன்றவளவிலடங்குமோ? உலகனைத்தையும் ஒடுக்குமே என்றற்கு கொள்க; இவை இந்திரசித்தின் வீரவாதம். பி-ம்:— 1பெயரன். 2வந்ததனை. 3அன்றிபே. 4தொடுக்கினே, தொடுக்கிலே. (உ-உஅ)

எஎ. 1ஆரு மென் 2படைரு ரெய்த 3லின்றியய லேக யானு 4மிகல் வில்லுமோர், தேரி னின்றிமை யடங்க லுந்திரள் சீரந்து ணிப்ப5னிது திண்ணமால், வாரு 5முங்களுடன் வானு ளோர்க்களையு மண்ணு ளோரையும் வரச்சொலும், போரு மின்றொரு பகற்7க ணைப்பொருது வெல்வன் வென்றலது போகிலேன்.

(இ - ன்.) எனதுசேனைவீரர் ஒருவரும் (எனக்குத் துணையாக) வருதவில்லாமல்(விலகி) அப்புறஞ் சென்றவிட, (தனியான) நானும் (எனது) வலிமையுள்ளவில்லும் (இந்த) ஒரேதேரில் (உறுதியாக) நின்று உங்களெல்லோரையும் கூட்டமாகத் தலைதணித்துவிடுவேன்; இது நிச்சயம்; (நீங்கள்யாவரும் போர்செய்ய) வாருங்கள்; உங்களோடு [உங்களுக்கு உபபலமாக] தேவலோகத்திலுள்ளவர்களையும் பூமியிலுள்ளவர்களையும் (போர்புரிய) வரும்படி சொல்லுங்கள்; இன்றை ஒருபகற்பொழுதினுள்ளேயே (யாவரோடு) போர்செய்து புத்தத்தில் வெற்றியையும் அடைவேன்; (நான் யாவரையும்) சயித்தன்றி (இவ்விடம் விட்டுப்) பெயரேன் [எல்லாரையும் வென்றபின்பே மீண்டுசெல்வேன் என்றபடி]; (எ - று.)—ஆல்-அசை.

விண்ணுலகத்தாரும் மற்றும் மண்ணுலகத்தாரனைவரும் உக்கட்டுப் பக்கபலமாய்நிற்க நீங்கள் எல்லீரும் போர்புரிந்தாலும் ஓர் துணையுமின்றி உங்களனைவரையும் வெல்லும் அசகாயரூன் யானென இந்திரசித்து விடையிறுத்தவாறு. யானும் வில்லும் நின்று துணிப்பேன் - சிறப்பினுல்வந்த பால்வழுவநமதி. பி-ம்:— 1யாரும். 2பகைஞர். 3அன்றி. 4ஒரு. 5இவை. 6உங்களோடு. 7கணை.

எ.அ.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் அம்பேய்ய, அநுமான்மலை யேத்திக்கொண்டு அவனெதிரில் ஒன்சுகறத் தொடங்கல்.

என்று வெம்பகழியேழு நூறு¹மிரு நூறும் வெஞ்சிலைகொடேவினன், குன்று நின்றணைய வீர மாருதிதன் மேனி மேலவை குழுக்களாய்ச், சென்று சென்றுருவ லோடும் வானொழிறு தின்று³சீறியொரு சேமவன், குன்று நின்றது⁴பறித்தெடுத்தவனை யெய்தி⁵நொய்தினிது கூறினான்.

(இ - ன்.) என்றுசொல்லி, (இந்திரசித்து, - (தனது) கொடியவில்லைக் கொண்டு, கொடிய தொள்ளாயிரம் அம்புகளை (அநுமான்மீது) செலுத்தினான்; அப்பாணங்களானவை தனது உடம்பின்மேல் பெருந்தொகுதிகளாக மேன்மேற்சென்று கைத்தவளவில், — (பெரியதொரு) மலைநின்றூற்போன்ற வீரத்தன்மையையுடைய அநுமான், (தனது) ஒளியுள்ள பற்களைக்கடித்துக்கோபித்து, (அங்கே) நின்றதாகிய (தனக்கு) உறுதிதருமென்று நினைத்தற்கு இடமானவலிய (ஒரு) மலையைப் பேர்த்தெடுத்துக்கொண்டு அவ்விந்திரசித்தின்முன் நின்ற அலட்சியமாக இவ்வார்த்தையைக் கூறுபவனானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

சேமக்குன்று-தக்கசமயத்தில் உதவவேண்டுமென்பதை நோக்கிப் பாதுகாவலாகப் பத்திரமாய்வைக்கப்பட்டிருந்த மலை; சேமவில், சேமத்தேர், சேமப்பொருள் என்றும்போலக்கொள்க. பி-ம்:—1எழு, 2சிலையினையினான். 3நின்றதொருசேவகன். 4பிறித்தெடுத்தது. 5ஐயனியை, நொய்தினியை. (உருஉ)

எஃக.—அநுமான்மூறிய வீரவாதம்.

தும்பி யென்றுலகி னுள்ள யாவை¹யவை யேவையுந்²தொகுபு துள்ளுதான், ³வெம்பு வெஞ்சின மடங்க ⁴லொன்றின்வலி தன்னை நின்றெளிதின் ⁵வெல்லுமோ, நம்பி தம்பி⁶யென தெம்பி ரான்வரு துணைத்⁷த ரிக்கலை ⁸நலித்தியேல், அம்பின் முந்தியுன தாவி ⁹யுண்ணுமிது ¹⁰காவ் டாசிலை லாண்மையால்.

(இ - ன்.) உலகத்தில் யானையென்று சொல்லப்பட்டுள்ளவை எத்தனை உள்ளனவோ அவையாவும் (ஒருக்கே) திரண்டாலும், குதித்துப்பாயுந்தன்மையுள்ள கால்களையும் கொதிக்கின்ற கொடியகோபத்தை யுமுடைய ஒருசிக் கத்தின்பலத்தை (அதன்முன்) நின்ற எளிமையாய் வெல்லமாட்டுமோ? [வெல்லமாட்டாவன்றோ!] ஸ்ரீராமபிரானது திருத்தம்பியும் எக்கன்தலைவனுமாகிய எனது இலக்குமணப்பெருமாள்வருமளவும் (தாமசித்திருக்கப்) பொருமல் (என்னை) வருத்துவாயானால் [என்னுடன்போர்செய்வாயானால்], (உனது) அம்பு (நான்போகடும் இம்மலையை அழிக்க) வருவதற்குமுன்னமே இம்மலை உள் பிராணனை ஒழித்துவிடும்; வில்வித்தையிற்பயின்று வல்லமைபெற்றுள்ள (உனது) பெளருஷத்தினால், அடா! (இம்மலை உனது உயிரை அழிக்கவொட்டாது) பாதுகாத்துக்கொள்வாயாக (என்று அநுமான் ஒருமலையையெறிந்தான்).

இராக்கதர்களாகிய கீங்கனெல்லோரும் ஒருசேரத்திரண்டுபொருதாலும் என்னொருவனதுவலிமையை உங்களால்வெல்லமுடியாது என்ற உபமேயத்தை

உபமாணமுகத்தாற் பெறவைத்ததனால், முன்னிரண்டடிகள் - பீர்த்திமொழித்
 வெள்ளும் அணியாம். 1. இலக்குமணனுடன்போர்புரியவிரும்பினதனால், யான்
 வெறுமனையிருத்தேனேயன்றி உன்னுடன்பொரத் திறமையற்றவனாய்
 இப்பொழுது அல்லலக்குமணன்வருமளவுத் தாழ்த்திருக்கப்பொருமல் என்
 மீதுபாணக்களைத் தொடுத்தமையால், உனதுஉயிரையொழிக்குமாறு யான்
 இம்மலையை உன்மீது எறிக்கின்றேன்; உனக்கு வில்லாண்மையிருப்பின் இது
 உனதுஉயிரைஉண்ணாதவாறு இதனைக் கண்கொண்டு தடு; பார்ப்போம்' என
 அறுமான் கோபமுண்டு வீரவாதக்கூறிமலையையெறிந்தன நென்க. மடங்கல்-
 (பிடரிமயிர்) மடங்குதலுடையது என ஆண்கிக்கத்துக்குக் காரணக்குறி. இம்
 மலை ஆவியுண்ணு 6-உண்ணாதது உண்பதுபோலவும் உண்ணப்படாதது உண்
 ணப்படுவதுபோலவும் கூறிய மரபுவழுமைதி. பி - மீ:—1எவையாவையும்,
 அவையாயிரத். 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

அ. — அநுமாளேறிந்தமலை இந்திரசித்தின்மாரிபீர்ப்பட்டுப் பொடியாதல்.

செருப்ப யிற்றிய தடக்கை யாளிசெல விட்ட குன்றுதிசை
 யானையின், 1 மருப்பை யுற்றதிர டோளி ராவணன் மகன்றன் 2 மார்பினு
 யர் வச்சிரப், பொருப்பை யுற்றதொர் பொருப்பெ னக்கடி. தொடிந்தி
 டிந்துதிசை போயதால், நெருப்பை யுற்றதொ ரிரும்பு 3 கூடமுற நீறு
 பட்டது 4 நிகர்த்ததால்.

(இ - ன்.) போரிற் பழக்கப்படுத்தியுள்ள பெரிய கையை யுடைய யாளி
 போன்றவனான அறுமான் (இங்கனம் வீரவாதஞ்செய்து இந்திரசித்தின்மீது)
 செல்லும்படிவிட்ட மலையானது, — திக்கண்களின் தந்தக்களைப் பொருந்தி
 யுள்ள திரண்டதோள்களை யுடைய இராவணனதுமகனை இந்திரசித்தின்
 மார்பிலே உயர்ந்த வஜ்ரமயமானதொருமலையீது பட்டதொரு மலைபோல,
 விரைவிலேயிளந்து இடிபட்டு (த் தானாய்) த் திக்குக்களிற் (சிதறிப்) போயிற்று;
 (அன்றியும்), நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்ததோர் இரும்பானது சம்மட்டியினால்
 அடிபட்டமாதிரித்திற் பொடியாய்ச் சிதறினதையும் ஒத்தது; (எ - று.)

தடக்கையாளி என்பதற்கு-பெரியகைகளை யாள்பவன் என்றும் பொருள்
 கொள்ளலாம். இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்தபொழுது திக்கண்களோடு
 பொருகையில் அவனதுமார்பு தோள்முதலிய இடங்களில் அவ்யானைகளின்
 தந்தக்கள் பொத்தி ஒடிந்து விட்டன என்ற வரலாறுபற்றி, 'திசையானையின்
 மருப்பையுற்ற திரடோளி ராவணன்' என்றார். தான் பிறிதொன்றினறப்பே திக்
 கப்படாமலே பிறவற்றையெல்லாம் தான் பே திக்கவல்லதாதல், வச்சிரத்தின்
 இயல்பு, வச்சிரப்பொருப்பையுற்றதொர் பொருப்பென-இல்பொருளவமை.
 சம்மட்டி-இந்திரசித்தின்மார்புக்கும், பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்பு-அநுமாளேறி
 த்த மலைக்கும் உவமை. பி-மீ:—1 மருப்பு குத்த, 2 மார்பினெடு, மார்பினிடை.
 3 கூடமென, 4 நிகர்த்தவால்.

அக.—இந்திசீத்து அநுமாண்மேல் மற்றும் பல அம்பு தொடுத்தல்.

வில்லங்கன் மேல்வர 1வில்லங்க வீசிய 2வில்லங்க நீறுபடு 3வேலைபிற், 4சலங்கை மேனிமிர வெஞ்சி னந்திருகி வஞ்சன் 5மேனிமிர் தருக்கி னான், வலங்கொள் பே6ருலக மேரு வோடென மறிக்கு மாருதிதன் 7வாசநாறு, அலங்கன் 8மார்பிடுகு 9தோளி னூடுருவ வாயி ரஞ்சர மழுத்தினான்.

(இ - ள்.) (தனது) மலைபோன்றமார்பின்மேல் தாக்கும்படி தூர(நின்ற) அநுமாண் எறிந்த மலை பொடிபட்டபொழுதில்,—வஞ்சனைக்குணமுள்ளவனான இந்திரசித்து,—சுறுவு(தன்னிடத்தில்) மேன்மேல்அதிகப்படக்கொடிய கோபத்தினால் மாறுபட்டு மிகவீஞ்சிய செருக்குக்கொண்டவனாய்,—உறுதி கொண்ட பெரிய உலகத்தையும் மேருமலையையும் பேர்த்தெடுக்கவல்ல அநுமானது மணம்வீசுகின்ற மாலையையணிந்தமார்பிலும் தோள்களிலும் ஊடுருவிச்செல்லும்படி ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

இந்திரன் அநுமானுக்கு வரமளித்தபோது கொடுத்த ஒருபொற்றாமரை மாலையை அவ்வநுமாண் தரித்துள்ளதனால், 'வாசநாமலங்கன் மார்பிடுகு தோளி' எனப்பட்டது; அலங்கல்-போர்க்கு அறிகுறியாக அணிந்த தும்பைப் பூமாலையும், மேருவோடென, என-எண்ணுப்பொருளது. பி-ம்:—1வில்லங்கவீசிய, விலங்கிற்றது. 2வில்லங்கின்றுபடும், விலங்கினின்றுபடும். 3வல்வையிற். 4சலங்க. 5மேனிமிர் தருக்கினால். 6உலகமேருவோடுவெனமறிக்கும், உலகை மேருவோடுடன்மறிக்கும். 7வாசமெல், 8மார்புமுயர். 9தோளுமுடுருவ, தோளி னூடுருவ. (உ0௩௩)

அ2.—அநுமானுக்குத் துணையாக நீலனென்னும் வானரன் வருதல்.

ஒன்று போல்வனவொ ராயி ரம்பகழி யூடு போயுருவ வாடகக், குன்று 2கால்குடைய மேலு யாந்திடை 3குலுக்கு கின்றினைய கொள்கையான், மன்ற னாறுதட மேனி மேலுதிர வாரி சோரவரு மாருதி, நின்று தேறுமள வின்கண், வெங்கண் 5விழி நீலன் வந்திடை நெருக்கி

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தினுடைய) ஒன்றையொன்று ஒத்தனவான [ஒரே தன்மையனவான] ஆயிரம்பாணங்கள் (தனது உடம்பில்) ஊடுருவிச்செல்ல, —பொன்மயமான மேருமலை(பெருங்) காற்றுத் தாக்கிக்குடைந்துவருத்த வெளித்தோற்றத்துக்குமாத்திரம் உயர்ந்து(காணப்பட்டு) உள்ளிடம் கலகலத்தது போன்றதன்மையையுடையவனாகி (அணிந்துள்ள மாலையினால்) வாசனை வீசப் பெற்ற பெரிய உடம்பின்மேல் ரக்தவெள்ளம் பெருகப்பெற்ற அநுமாண், (ஒன்றம் செய்யமாட்டாது) நின்று (என்செய்யலா மென்று) ஆலோசிப்பதற்குள்ளாக கொடுமையான கண்களையுடைய நீலனென்னும் வானரன் அவ்விடத்தில் வந்து (இந்திரசித்தை) வருத்தத்தொடங்கினான்; (எ - று.)

யாதாயினும் ஒன்றினால் ஊறுபட்டவளவிலே உடல்சிறிந்து இடை குலுக்குதல் பெருவில்லங்கின இயல்பு ஆதலால், அதனை மலைமேலேற்றி, 'மேலுயர்ந்திடை குலுக்குகின்றினைய கொள்கையான்' என்றார். குலுக்குகின்ற

என்ற பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு - தொகுத்தல். 1 - ம்:—1 அடட்டத்தி; 2காலெறியமேலிழந்திடை, கால்குலையமேலுலந்திடை. 3குலுக்கநின்றினைய. 4வய. 5அடல். (உ0௩௪)

அ.உ.---நீலன் ஒருமலையை இந்திச்சித்தின்மேல்எறிய, அதனைத் தனதுபாணங்களால் அவன் அழித்தல்.

நீல னின்றதொரு நீல மால்வரை நெடுந்த டக்கையி னிடந்து நேர், மேலெ முந்2தெரி விசம்பு செல்வதொரு வெம்மையோடு3வர விசலுஞ், சூல மந்தக 4நெறிந்த தன்னது துணிந்து சிந்தவிடை 5சொல்லுறுங், கால மொன்றுமறி யாம லம்புகொடு கல்வி 6நெடிய வில்லினான்.

(இ - ள்.) நீலன்பக்கத்திலிருந்ததாகிய நீலநிறமுள்ள பெரிய ஒரு மலையை நீண்டபெரிய (தனது) கைகளினால் பேர்த்தெடுத்து, அக்கினியானது மேலேகிளம்பி ஆகாயத்திற்செல்வதுபோன்ற ஒப்பற்றகொடுமையோடு போம்படி (இந்திரசித்தின்மேல்) நேராக வீசியெறிந்தவுடனே,—பெரியவில்லையென்ற திய இந்திரசித்து,—யமனால் எறியப்பட்டதாகிய சூலாயுதம்போன்ற அம் மலை துண்டுபட்டுச் சிதறிப்போம்படி நடுவீற் (கணக்கிட்டுச்) சொல்லக்கூடிய காலம் சிறிதும் தெரியாதபடி [மலையையெறிந்த அந்தக்ஷணத்திலேயே மிக விரைவில் என்றபடி] (தனது) அம்புகளினால் அழித்திட்டான்; (எ - று.)

நீலன் மலையையெறிந்ததற்கும் இந்திரசித்து அதனைவீழ்த்த அம்புஎய்த தற்கும் இடையிற் சிறிதுபொழுதும் இல்லையாம்படி என்பது, 'இடைசொல்லுறுங் காலமொன்று மறியாமல்' என்பதன் கருத்து. 1-ம்:—1 இடைந்து. 2அரி. 3செல. 4எறிந்தனன்னது. 5சொல்லினுங், செல்லுறுங், 6வுலிய. (உ0௩௫)

அ.ஈ.—நீலன் இந்திச்சித்தின்பாணங்களினால் நடுக்கமடைதல்.

ஊக மெங்கு1முயி ரோடு நின்றனவு மோட வானவர்க ளுள்ள மும், 2மோக மெங்குமுள வாக மேருவினு மும் ம டங்கு3வளி, 4திண்மை சால், ஆக மெங்கும்வெளி யாக வெங்குருதி யாறு பாயவன லஞ்ச வாய், நாக 5வெங்கணசு வாளி பாய்தொறு நடுங்கி னுண்மலை பிடுங்கினான்.

(இ - ள்.) (இறந்தவையொழிய) உயிரோடிருப்பனவான மற்றைவாநரக்களைத்தும் எல்லாப்பக்கங்களிலுஞ் சிதறியோடும்படியும், தேவர்களுடைய மனத்திலும் மற்றையோர்மனத்திலும் திகைப்புஉண்டாகும்படியும், மகாமேருகிரியைக்காட்டிலும் மூன்றுமடங்கு அதிகமான மிக்கஉறுதிபொருந்திய (நீலனுடைய) உடம்புமுழுதும் (மிகத்துன்பட்டுச் சல்லடைக்கண்போல) வெட்டவெளி யாகவும், கொடிய இரத்தவெள்ளம் பெருகவும், கூர்நுளியையுடையனவும் பாம்பின் கொடுமைவிளங்குகின்றனவுமான அக்கினியும் அஞ்சும்படியுள்ள (இந்திரசித்தின்) அம்புகள் விரைந்துவருந்தோறும், மலையைப் பெயர்த்து (இந்திரசித்தின்மீது) எறிந்தவனான (அந்த) நீலன், நடுங்கினான்.

'நடுங்கினான் மலைபிடுங்கினான்'—மலையையும் அலட்சியமாகப் பேர்த்தெடுக்கவல்ல மகாவீரனான நீலனுக்கு அஞ்சிப்பின்னிட்டுவெடுக்கும்படியாயிற்று.

முள்ள இத்திரிசித்தின்விற்போர்த்திறமையை வியர்தவாறு. வெங்கண்சருதன்-
கொடுமைவிளங்குதல். 1-ம்:—1உயிரோட. 2மேரகவெங்கடலின்வீழ்க். 3முதிர்,
நியிர். 4தன்மையான், தின்மையான். 5வெங்கணைகள்மாரி. (20௩௬)

அரு.—அங்கதன் மலைகளையெறிய, இந்திரசித்து அவைகளை அம்புகளாற்
பொடியாக்கத்தல்.

மேரு மேருவென வல்ல வல்லவென வேரினோடுநெடு 1வெற்பெ
லாம், 2மார்பின் மேலுமுயர். தோளின் மேலும் 3வர வாலி காதலன் வழ
ங்கினான், சேரு மேயவை தனுக்கை நிற்கவெநிர் செல்லு மேகடிது
செல்லினும், பேரு மே 4கொடிய வாளி யான்முறி 5பெறுக்கலாவுகை
நறுக்கினான்.

(இ - ள்.) (இது) மேருமலையே மேருமலையே என்று (சிலர்) சொல்லும்
படியும் (ஆராய்ந்துபார்த்த வேறுசிலர்) மேருவன்று மேருவன்று [வேறு
மலை] என்று சொல்லும்படியும் அடியோடு பெரியமலைகளையெல்லாம் (பெயர்த்
தெடுத்தி), (இத்திரிசித்தின்) மார்பின்மேலும் உயர்ந்ததோள்களின்மேலும்
தாக்கும்படி வாலியின் அன்பிற்கிடமுள்ள மகனான அங்கதன் மிகுதியாக வீசி
யெறிந்தான்; (இத்திரிசித்தின்) கையில் வில் இருக்கையிலே, அம்மலைகள்
(அவனிடத்தில்) நெருங்கிச்சேருமோ? (அவனுடைய) எதிரில்தான் செல்ல
மாட்டுமோ? (ஒருகால்) விரைவாக (அவனெதிரிற்) சென்றாலும், (அவனது
அம்புக்கு இலக்காகாமல்) தவறுமோ? (அவ்வீர்த்திரிசித்து, தனது) கொடிய அம்
புகளினால், துண்டு என்ற தன்மையையும் அடையாதபடி [பொடிப்பொடியாம்
படி] (அம்மலைகளை) கொறுங்கச்செய்துவிட்டான்; (எ - று.)

அங்கதன் இத்திரிசித்தின்மீது வீசியெறிந்த மலைகள் மிகப்பெரியதோற்ற
முடையனவாயிருந்ததனால், கண்டவர் மேருவோ அல்லவோ என்று சந்தே
கிக்கும்படியாயிற்று என்பது, முதலடியின் கருத்து. 'சேருமேயவை தனுக்
கைநிற்க வெநிர்செல்லுமே கடிதுசெல்லினும் பேருமே' என்றதொடர்-கவித்
கூற்று. 1-ம்:—1கொற்பென. 2மாரின். 3உற. 4கடிய. 5பெறுக்கொண. 6அவை.

அரு.—இத்திரிசித்தின் அம்புகளினால் அங்கதன் சோர்ந்துவிழுதல்.

செற்றி மேலுமுயர் தோளின் மேலுநெடு மார்பின் மேலுநியிர்
தாளினும், புற்றி நூடுறுழை நாக மன்னபுகை வேக வானிகள் புகப்
புகத், தெற்றி வாளொயிறு தின்று கைத்துணை பிசைந்து கண்கொரி
தீயுக, 1வற்றி யோடுதிர வாரி சோர்வுற மயங்கி னுணில முயங்கினான்.

(இ - ள்.) (அங்கதனது) செற்றியிலும் உயர்ந்ததோள்களிலும் பார்த
மார்பிலும் நீண்ட கால்களிலும், புற்றிலேறுழைகின்ற பாம்புகள் போன்றவை
யாய்ப், புகைகின்ற [உக்கிரமான] வேகத்தைபுடைய (இத்திரிசித்தின்) பாணங்
கள், பலபடியாகப் பாய, — (அங்கதன்), — தமோறி, ஒளிபுள்ள பற்களைக்
கடித்து, (இன்னது செய்வதென்று அறியாது திகைத்துத் தனது) இரண்டு
கைகளையும் பிசைந்து, — கண்களினின்ற எரிகின்ற தீப்பொறி சிந்த வாடி,
(தனது உடம்பினின்ற வெளியே) விரைந்துவருகின்ற இரத்தவெள்ளம் பெரு

சிவபடியேயிருக்க, மயக்கமடைந்து தரையிற்சொந்துவிழுந்தான்; (எ-று.)—
பி-ம்:—1வற்றினோடு, வற்றியூடு, உற்றிலாது. 2நிலை. (உ0௩அ)

அஎ.—தன்பக்கத்துச்சேனை பலபடியாக அழிந்தமைகண்ட இலக்குமணன்
விபீஷணனை நோக்கி ஓன்றுகூறத் தொடங்குதல்.

1மற்றை வீரர்கடம் மாப்பின் மேலுமுயர் தேளின் மேலுமழை
மாரிபோற், கொற்ற 2வெங்களை 3யுலக்க வெய்தவை குளிப்ப நின்று
டல் குலங்கினார், இறந்த வந்தன பெரும்ப தாதியுயி 5ருள்ள வெங்
கணு 6மிரிந்தவப், பெற்றி கண்டினைய வள்ள 7லொள்ளெரி பிறந்த
கண்ணனிலை 8பேசினான்.

(இ - எ்.) (அநாமான் நீலன் அங்கதன் தவிர) மற்றைவாநரவீரர்களும்,
தமதுமாப்பின்மேலும் உயர்ந்ததோள்களின்மேலும் மழைத்தாரைகள்போல
(எதிரிகள்) அழியும்படி (இந்திரசித்தினால்) எய்யப்பட்டனவாகிய வெற்றி
பெற்ற கொடிய அம்புகள் உட்புகுந்துவருத்த, நின்றநிலையிலே (திசைத்து)
உடல்நடுங்கினார்கள்; பெரியகாலாட்சேனையான வானரசேனைகள், இறந்தொ
ழிந்தன; (அரிநிலைப்பி) உயிர்பிழைத்தவைகளோ, எல்லாப்பக்கங்களிலும் சித
றியோடின; அத்தன்மையைகண்டு, (இராமனுக்கு) இனையவனான உதாரகுண
முள்ள இலக்குமணன், ஒன்றியதிப்பொறி பறக்குக் கண்டையுடையவனாய்
(ப் பெருங்கோபங்கொண்டு), இவற்றைக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அவ
ற்றை, அடித்த கவியிற் காண்க.

பதாதி—(வாகனமில்லாமற்)கால்களினால் நடந்துசெல்லும் காலாட்படை.
பி-ம்:—1மற்று, மற்ற. 2வன்களை. 3உலக்கவெய்தன, இலக்கமெய்தவை.
4அவிந்தது. 5உள்ளது. 6இரிந்ததப், உயர்ந்தவப். 7ஒள்ளரி. 8பேசுவான். (உ0௩க)

வேறு.

அஅ.—விபீஷணனைநோக்கி இலக்குமணன் கூறியவார்த்தை.

பிழைத்தது கொள்கை 1போதுப் பெரும்படைத் தலைவர் யாரும்
2உழைத்தனர் குருதி வெள்ளத் 3துலந்தது முலப்பிற் றன்றே
அழைத்திவன் றன்றை யானே யாருயிர் 4கொளப்படாதே
இழைத்தது பழுதே 5யன்றே 6வீடண வென்னச் சொன்னான்.

(இ - எ்.) (இலக்குமணன் விபீஷணனைநோக்கி), 'விபீஷணனே! (நாம்
கொண்ட) கொள்கை மிகவும் தவறிவிட்டது; (எவ்வளவு மெனின்,—) (நமது)
பெரியசேனைத் தலைவர்களெல்லாரும், இரத்தப்பெருக்கில் அழுகி வருந்தி
னார்கள்; இறந்த (நமது) சேனையும் குறைவுடையதன்று [மிக்கபெருந்தொகை
யுடையதே]; இவ்விர்திரசித்தை (ப் போருக்கு) அழைத்து நானே (இவனது)
அரிய உயிரை வாங்கியிருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு செய்யாமல் இவ்வாறு)
செய்தது [நமது சேனைத் தலைவர்களையும் சேனையையும் இவனோடு போர்
செய்யவிட்டது], வீணையன்றே!' என்று கூறினான்; (எ - று.)

கொள்கை - இந்திரசித்தினுடன் இலக்குமணன்நானே போர்செய்யா
மல்வாநரவீரர்களை உடன்கொண்டு போர்செய்யவேண்டுமென்று கொண்ட

எண்ணம் உலர்த்தும், உலப்பிற்றன்றே என்பதற்கு - (அழிந்ததுபோக) மிச்சு
மாய்நின்றதும் வலியழிவுள்ளதாயிற்றன்றே வென்று உரைத்தலுமாம்.
போத-மிகவும், கொளப்படாதே, ஏ-வினா. பி-ம்:—1போகப், போயப், 2உழை
த்ததும், 3உலைத்ததும், 4கோட்படாதே, 5என்னே, என்றே, 6வீடனா. (உஃஃ)

அக. — விபீஷணன் இலக்துமணனது வார்த்தையை அங்கீகரித்தல்.

ஐய¹வீ தன்ன தேயா² லாயிர கோடி தேவர்
எய்தின³ ரெய்தி னாரே யீடுபட்⁴ டிரிந்த தல்லாற்
செய்தில ரிவனை⁵ யொன்று நீயிது தீர்ப்பி னல்லால்
உய்⁶ திற னுண்டோ⁷ வேறிவ் வுன்கினுக்⁸ குபிரேர டென்றான்.

(இ - ள்.) 'தலைவனே! (நீ கூறிய) இது உண்மையே; (முன்னொருகாலத்
தில்), (இவ்வீர்திரசுத்தின்முன் போர்புரிதற்கு) மேன்மேல் வந்தவர்களாகிய
மிசுப்பலதேவர்கள் (தகைகள்) வலிமையொழிந்து சிதறிப்புறங்கொடுத்து ஓடிய
தல்லாமல், (தாங்கள் மிகப்பலராயிருந்தும்) இவ்வொருவனை யாதொன்றும்
செய்யமாட்டாதவராயினர்; (இவனால் நேர்ந்த) இத்துன்பத்தை நீ நீக்கின
ல்லாமல் [நீ இவனைக்கொன்றா லன்றி] இவ்வலகத்துப்பிராணிகட்கு உயி
ரோடுபிழைக்கும் வழி வேறே உள்ளதோ? [ஒருவழியில்லை யன்றே]' என்று
(இலக்குமணனைநோக்கி விபீஷணன்) கூறினன்; (எ-று.)

மிசுப்பல தேவர்களே ஒருங்கு திரண்டுவந்தும் இவன்முன் கிற்கமாட்
டாது சிதறியோடின ரென்றால் இவ்வாநரர்கள் இவனுக்கு எம்மாத்திரம் என்
பது, இரண்டாவது வாக்கியத்தின் கருத்து. பதினொருவருஷம் நித்திரை
யின்றியிருந்த ஒருவளுவன்றி மற்றவராலும் கொல்லமுடியாதபடி வரம்
பெற்றிருந்த இரீர்திரசுத்தை, அந்நன்மே வனத்தில் இராமபிரானுக்குப் பாது
காவலாகும்பொருட்டுத் துயிலின்றியிருந்த இலக்குமணனை கொல்லவல்லவ
னென்பான்; 'நீ இது தீர்ப்பினல்லால் உய்திறனுண்டோ வேறு இவ்வலகினுக்கு
உயிரொடு' என்றான். பி-ம்:—1கேள், 2ஆயிரம், 3எய்தினுர்களீடு, எய்தினுரெய்தி.
4இருந்தது, 5இன்னா, 6திறம், திறல், 7மற்றிவ், 8உயிர்கொடு, உயிர்கொண்டு.

கூ. — இந்திரசிந்து ஒற்றனைவினாவி இலக்துமணனை யறிதல்.

என்பது சொல்லக் கேட்ட விரீர வில்லி னேறும்
1பொன்பொரு மேக மொன்று வருவது போல்கின் றானை
2முன்பனை முன்பு நோக்கி யிவன்கொலாம் பரதன் முன்னேன்
றன்பெருந் தம்பி யென்றா னமெனச் சாரன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று (விபீஷணன்) சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டவ
னாகிய பொன்னையொத்த [பொன்னிறமுடைய] ஒருமேகம் இரீர்திரதந்சோடு
வருவதை யொப்பவனும் வலிமையுடையவனுமான இலக்குமணனை (இரீர
சித்து தனது) எதிரிலேபார்த்து, (ஒற்றனைநோக்கி), 'பரதனது தகையான
இராமனது பெரியதம்பியாகிய இலக்குமணன் இவன்தானே?' என்று வினா
வீனான்; (அதற்குவிடையாக), ஒற்றன் 'ஆம்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

சிலசமயங்களிலே காலை மாலைகளிற் சூரியனுக்கு எதிராகவானத்து
மேகத்தினிடத்தில் விற்போல்வளைந்து பலநிறத்துடன் காணப்படும் வடி

வத்தை 'இந்திரவீல்' என்றல், மரபு: மேகத்திற்கு அதிபதி இந்திரனாவால், அதிற் காணப்படுகிற இவ்வல்லுருவத்தை 'இந்திரதருசு' எனக்கூறுகின்றனர் போலும். பரதன்என்னும்பெயர்-(இராமன் வனவாசஞ் செல்லுங்காலத்தில் இராச்சியபாரத்தைப்) பரிக்கும்வல்லமையுடையானென்று, முன்னமே ஞான திருவடிபிழைநூலுணர்ந்த வசிவட்டரால் தசரதனது இரண்டாவதுபுத்திரனுக்கு இடப்பட்டது. 'பெருந்தம்பி' என இலக்குமணனைக் கூறினது, இவனுக்குப் பின்பிறந்தவகுைய சத்துருக்கினை விலக்கும்பொருட்டும்; தமையனாரைவிட்டுப்பிரியாது உடன்வந்த பெருமையுடைய தம்பியுமாம். 1-ம்:—1பொன்புரை, பொன்புனர். 2முன்புனும். (உ0சஉ)

கூக.—பலஇராக்கதசேனைத்தலைவர்க்கா ஒருங்கு தீரணீடு

இலக்குமணன்மேற் செல்லுதல்.

தியவ னிளவ 1றன்மேற் 2செல்வதன் முன்னஞ் செல்கென்று ஏயின ரொருவ ரின்றி யீராக்கதத் தலைவ ரெங்கள் ஸாயகன் மகனைக் கொன்றாய் 3நண்ணினை நாங்கள் காணப் போயினி யுய்வ தெங்கே யென்றெரி விழித்துப் புக்கார்.

(இ - ள்.) கோடியவனான இந்திரசித்து இளையபெருமான்மீது செல்வதற்குமுன்பே,—('நீங்கள் இலக்குமணனோடு போர்செய்யச்) செல்லுங்கள்' என்றுசொல்லித் தங்களைஏவினவர் ஒருவருமில்லாமலே படைத்தலைவராகிய இராக்கதர்கள், (இலக்குமணனைநோக்கி), 'எங்கள் தலைவனான இராவணனது மகனை [அதிகாயனை] க் கொன்றவனே! நாங்கள் காண [எங்கள் கண்ணெதிரில்] வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டாய்: இனிமேல் (நீ எங்களினின்றி தப்பிப்) பிழைத்துப்போவது எவ்வாறே?' என்று நெருப்புப்போல(உக்கிரமாக) விழித்துப்பார்த்துப் போர்செய்ய நெருங்கினார்கள்; (எ - று.)

இலக்குமணனுக்கு உபபலமாகவந்த வாகரர் பலஅரக்கருடன்வரும் இந் திரசித்தோடு தாம் முந்திப்பொருதமைபோல, இந்திரசித்துக்கு 'உபபலமாக வந்தஅரக்கர் முந்தி இலக்குமணனுடன் பொரத்தொடங்கின ரென்க. 1-ம்:— 1தன்னை. 2சேர்வதன். 3நண்ணின. (உ0சஉ)

கூஉ.—இலக்குமணனது வேற்றி.

கோடிநூ 1றமைந்த கூட்டத் திராக்கதர் 2கொடித்தின் டேரும் ஆடன்மாக்களிற்று மாவும் 3கடாவின ரார்த்து மண்டி முடினார் முடி னாரை முறை முறை து4ணித்து வாகை குடினா னிராமன் பாதஞ் குடிய தோன்ற மம்பி.

(இ-ள்.) நூறுகோடிக்கணக்காகத் திரண்ட பெருங்கூட்டமான இராக்கதர்கள், —துவசுக்கள்கட்டிய வலியதேர்களையும் பலம்பொருத்திய பெரிய யானைகளையும், குதிரைகளையும் (இலக்குமணன்மீது) செலுத்தினவர்களாய் ஆரவாரஞ்செய்து நெருங்கி (அவனை இடைவிடாது) வீளைத்துகவிந்துமுந் தார்கள்; (அவ்வாறு தன்னை) வீளைத்துகொண்ட அரக்கர்களை இராமபிரானது திருவடிநிலைகளை (த் தனதுமுடிமேற்) குடியவனான பரதனது தம்பியாகிய

இலக்குமணன் முறைப்படியாகத் துணித்துக்கொன்று வெற்றிமாயையைச் சூடினான்; (எ - று.)

வாளை-போரிற் பகைவென்றோர் அணிதற்கு உரியது. பரதன் காட்டி விரூத்துஇராமனைமீட்டுவருதற்காகச் சித்திரகூட்டுசென்று அங்குளமுத்தருளி யிருந்த ஸ்ரீராமனை அயோத்திக்குத் திரும்பிவரும்படி வணக்கிவேண்ட, அப் பெருமான் அதற்கு இசையாமல் பதினாறுவருடங்கழிந்ததும் வருவேனெ ன்றுஉறுதிசூறித் தனக்குப் பிரதிநிதியாகத் தன்மரவுடிகளை அப்பரதனுக்குக் கொடுத்தருள், அவன் அவற்றைத் தலையால் தாங்கிச்சென்று, அவற்றிற்கு இராச்சியப்பட்டாபிஷேகமுஞ் செய்தன னென்பது வரலாறு. பி-ம்:—1இயை ந்த.2கோடித்தின்டேர்.3அடக்கலும்,மடங்கலூர்ந்து.4முனிந்து. (உ0சச)

கூஉ.—அப்பொழுது உலகத்தீவூண்டான தழப்பம்.

அதிர்ந்தன வுலக 1மேழு மனற்பொறி யசனி யென்னப் பிதிர்ந்தன 2மலையும் பாறும் பிளந்தன பிணத்தின் 3மேன்மேல் உதிர்ந்தன தலைகண் மண்டி யோடின வுதிர்ந்தன 4விதிர்ந்தன விதிர்ந்தன வமரர் கைகர் 5விதிர்ந்தன 5கொடிய வெம்போர்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனெய்த அம்புகளின் உக்கிரத்தன்மையால்), ஏழுலோகங்களும் அதிர்ச்சிபெற்றன; தீப்பொறிகளையுடைய இடி(விழுந்தா ற்)போல, மலைகளும் தூளாகிச் சிதறின; பூமியினிடங்களும் பிளவுபட்டன; (போர்க்களத்தில்இறந்துவிழுந்துகிடந்த)பிணங்களினீழ்து, (அம்புகளால் துணி பட்டுத்)தலைகள்மேன்மேல்விழுந்தன; ரத்தவெள்ளம் மிக்குப்பெருகின; (இவற் றைக்கண்ட) தேவர்களுடைய கைகளும் கடுங்கின; (இவ்வாறாக இலக்கு மணனது) மிகக்கொடிய யுத்தம் மூண்டது; (எ - று.)—இச்செய்யுள்-போ ரின் மிக்ககொடுமையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுவீர்தியணி. பி-ம்:— 1எங்கும். 2மழையும். 3குன்றத்து, குன்றம். 4விதிர்ந்தன. 5கோடி. (உ0சஊ)

கூச.—இலக்குமணனது அம்புகளின் சிறப்பு.

1விட்டனவ் 2விசிகம் வேகம் 3விடாதன 4வீரன் மாப்பிற் பட்டன வுலக மெங்கும் 5பரந்தன பதாகைக் காட்டைச் சுட்டன தூரக ராசி துணித்தன 6பனைக்கை 7மாவை அட்டன கூற்ற மென்ன 8வடர்ந்தன வனந்த மம்மா.

(இ - ள்.) மகாவீரனான இலக்குமணன் (எப்பொழுதும்) வேகத்தை நீங்காதனவான எல்லையில்லாதனவான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (அவ் வம்புகள், இராக்கதர்களுடைய) மாப்பில் தைத்தன; உலகமுழுவதும் பர வின; (அவர்களுடைய) கொடிகளின்தொகுதியை யெரித்தன; குதிரைக்கூட் டத்தைத் துண்டித்தன; பனைமரம்போன்ற துதிக்கையையுடைய யானை களைக் கொன்றன; யமன்போல (க் கொலைத்தொழிலைச் செய்துகொண்டு போர்க்களம்முழுதும்) நெருங்கின; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; இலக்குமணனது அம்புகளின் செயலை வியந்தவாறு.

மேல் ௧00-ஆம் செய்யுள்முதல்தான் இத்திரசித்துக்கும் இலக்குமண னுக்கும் போர் கூறுகின்றார்; ஆதலால், இது, அவனுக்குமுன் எதிர்த்துயுத்த

இராக்கதசேனத்தலைவர்களோடு இலக்குமணன் செய்த போரைக் கூறியதாக. காடு - இங்கு, தொகுதியென்னும் பொருளது. 'அனந்தம்' என்பது, விசிகம் என்பதனோடு இயையும். 1 - ம்:—1 விட்டன. 2 விசிகை. 3 வீழ்த்தன. 4 வீரர். 5 படர்ந்தன. 6 பணைக்கை. 7 வேழம். 8 பட்டன. (உ0சக)

கூடு.—மிகப்பல அரக்காழிவுப், இலக்குமணனது பாணவரிஷத்தின் சீறப்பும்.

1 உலக்குந்ருலக்கின் ருலா யெண்ணுவா னுற்ற 2 விண்ணோர் கலக்கூறு கண்ண 3 ராகிக் கடையுறக் 4 காண லாற்றார் விலக்கரும் பகழி மாரி 5 விளைக்கின்ற விளைவை 6 யுன்னி [ரூர். இலக்குவன் 7 சிலைகொ டேகொ 8 லெழுமழை 9 பயின்ற 10 தென் (இ - ள்.) (இலக்குமணனுடைய அம்புகளால்) மிகுதியாக இறக்கும் அரக்கர்களைக் கணக்கிட்டுத் தொடங்கின தேவர்கள்,—(அளவிற்ற திரளைப் பார்க்கமுடியாது) கலக்கம்மிக்க கணபார்வையுடையவர்களாய் முடிவுவரையிற் காணமாட்டாதவ ரானார்கள்; (மற்றும்), (ஒருவராலும்) விலக்கமுடியாத அம்புமழையை (இலக்குமணன்) உண்டாக்குகின்ற செய்தியை உள்ளத்திற்கொண்டு,—'ஏழுமேகங்களும் (இடைவிடாது பொழியுந்தன்மையைப்) பழகியது, இலக்குமணனது வில்விளித்தல்தானே!' என்று வியந்துகூறினார்கள்; (எ-று.)

இலக்குமணனது ஒற்றைவில்விளின்று பல்லாயிரம்பாணங்கள் இடைவிடாது வெளிப்பட்டு மிக்கபகைவர்களே வெருவிரையில் அழித்தன வென்றவாறு. முன்னிரண்டடி-நன்மைநவநீதியணியும், பின்னிரண்டடி - தற்குறிப்பேற்றவணியுமாம். ஏழுமேகம்-ஓம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புஷ்கலாவர்த்தம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, கீலவர்ணம் என்பன. 1 - ம்:—1 உலக்கின்றார். 2 வானோர். 3 நோக்கிக். 4 காணலானா . 5 வீழ்கின்ற. 6 நோக்கி. 7 சிலைகொண்டேயே, சிலையொடேகொல். 8 எழிலியும். 9 ஈன்றது. 10 என்பார். (உ0சக)

கூடு.—இதுமுதல் முன்றுகவிகா-படுகளைச்சிறப்பது.

1 ஒளியொண் 2 கணைக டோறு முந்திய வேழ மொற்றை வாளியின் 3 நிலைய பாரின் 4 மறிவன மலையிற் குழந்த 5 ஆளியின் றுப்பின் வீரர் 6 பொருகளைத் தார்த்த வாழித் தாளியின் 7 ரொகைய வள்ளல் 8 ஈடுகணைத் தொகையு 9 மம்மா.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன் பிரயோகித்த) வரிசையான ஒளியிய அம்புகளொவ்வொன்றினாலும் தாக்கிலீழ்த்தப்பட்ட யானைகள்,—(ஒவ்வொன்றும்) ஒவ்வொர் அம்பின்முனைபையுடையனவாய், பூமியில் இறந்துவிழுந்து மலைகள் போலப் போர்க்களமெங்கும் இராசியாகக் குவிந்துகிடந்தன; சிங்கம்போன்ற வலிமையையுடைய வீரர்கள் போர்செய்கின்ற (அந்த) யுத்தகளைத்திலே இலக்குமணனது கொல்லுந்தன்மையனவான அம்புகளின் எண்ணிக்கையும் ஆரவாரஞ்செய்கின்ற கடலினுள்ள மணல்களின் தொகையையுடையன; (எ-று.) —அம்மா-வியப்பிடச்சொல்.

இலக்குமணன் ஒவ்வொருயானைக்கு ஒவ்வொருமுடிதமாக அளவிற்ற அம்புகளையெய்து பல்லாயிரம்யானைகளைக் கொன்று மலைமலையாகக் குவித்த

தன நெய்தலாறு. ஒளி-வரிசை. பி-ம்:—1மீளி. 2கண்களோடும். 3தலைகள், 4மறிந்தவன்மலையிற், மறிந்தினமலையிற், மறிவனமழையிற். 5ஆளியின்றழனி, ஆளியின்றளக்கி, பூளியின்றளக்கி. 6அமர்ச்சு. 7தொகையும். 8சொரி. 9அஃதே. ()

கூடா. பிறையிற் பெரிய 1நோக்கிற் பிசுதமுண் டுழலும் 2பெற்றிச் 3சிறையன வென்ன நோக்கித் தேவருந் 4திகைக்கத் 5தேற்றித் துறைதொறுந் தொடர்ந்து வானம் வெளியறத் துவன்றி வீழும் பறவையிற் பெரிது 6பட்டார் பிணத்தின்மேற் 7படிவ மாதோ.

(இ - ள்.) (இவை),—பிறப்பிலேயே [இயற்கையிலேயே] பெரிய தோற்றத்தையும் மாமிசத்தையெயுண்டு திரியுந் தன்மையையும் இறகுகளையுமுடையனவான பறவைகளையாம்' என்று தேவரும் பார்த்துத் திகைப்படைய, '(பறவைகளல்ல, பாணங்களே' என்று அவர்களைத்) தெளியவிலக்கி,—(இலக்குமணனெய்த பாணங்கள்,—போர்க்களத்திற்) பலவிடங்களிலும் நிறைந்து, ஆகாயத்தில் இடைவெளியில்லாமல் நெருங்கித் (தரையிற்கிடக்கிற பிணங்களின் மாமிசத்தைத் தின்னும்படி அவற்றின்மேல்) விழுந்த பறவைகளைப் பார்த்திலும் பெரியனவாக இறந்தவர்களுடைய பிணங்களின்மேற் பொத்துண்டு கிடப்பனவாயின; (எ - று.)

இறகுகளோடு கூடிப் பிணங்களைக் கவ்விக்கொண்டு பெருந்தோற்றத்தோடிருந்த அம்புகளுக்கு, இறகுகளோடு கூடிப் பிணங்களை அலகினற குத்திக்கொண்டு பேருருவமுடையனவாயுள்ள பறவைகள் உவமைபாம்; ஐயவணி. அம்புகள் விரைந்து செல்லும்பொருட்டு அவற்றிற்கு இருமருங்கிலும் இறகுகள்கட்டுதல், மரபு; இதுபற்றி, வடமொழியில் அம்புகளுக்கு 'பத்ரி' என ஒரு பெயர். பிசுதழ்-வடசொல். இனி, இச்செய்யுளுக்கு-தோற்றத்திற்குத் தவடிவத்தையும் ஊணைத்தின்று திரியுந் தன்மையையும் இறகுகளையுமுடையனவென்று (தம்மை) நோக்கித் தேவர்களும் மிகவியக்கும்படி தம்மைக் காட்டிக் கொண்டு, (இலக்குமணனம்புகள்), போர்க்களத்திலெங்குஞ் சென்று வானத்தில் இடைவெளியில்லாதபடி (மறைத்துக்கொண்டு நிறைந்து) நெருங்கிக் கீழிறங்கும் (சமுருமுதலிய) பறவைகள் போல மிகுதியாக இறந்துவிழுந்த அரசர்களுடைய உயிரீர்த்த உடலிற் பற்றிப் பதிந்து கிடப்பனவாயின வென்றும் உரைகொள்ளலாம். பி-ம்:—1நோய்க்குத். 2தோற்றம். 3சிறையென, சிறியவே, சிறையவே. 4திகைத்துத், திகைப்பத். 5தேற்றித், தோற்றித். 6பட்ட. 7படிவ மம்மா, பகழிமாதோ. (20சக)

கூடி. திறந்தரு கவியின் சேனை செறிகழ 1 விரிந்தன் சீற 2 இறந்தன கிடந்த வெள்ள மெழுபதிற் 3 பாதி மேலும் பறந்தலை முழுதும் பட்ட வஞ்சகர் படிவ 4 மூடி 5 மறைந்தது 6 குருதி யோடி மறிகடன் 7 மடுத்தி லாத.

(இ - ள்.) கட்டிய வீரக்கழலையுடைய இராகத்தனாகிய இந்நிரசித்து கோபித்துப் போர்செய்ததனால், வலிமை மிக்க வாகரசேனைகள் மூப்பத்தைந்துவெள்ளத்திற்குமேல் இறந்து கீழ்விழுந்து கிடந்தன; போர்க்களம் முழுவதும் இறந்த அரசர்களின் உடம்புமுடிதலால், மறைந்தது; (அங்குப்பெருகிய) ரத்த

வெள்ளங்கள் பாய்தோடிச்சென்று அலைமடங்குகின்ற சமுத்திரத்தில் அடம் காவாயின; (எ - று.)

வெள்ளம் எழுபதில் பாதிமேலும்-நாற்பதுவெள்ளம்போலும்; “ஐய அமர்த்தலை, நீயு நாற்பதுவெள்ள நெடும்படை, மாய வெங்கணை மாரி வழங்கினை” என மேல்வருவது காண்க. கடலினும்மிக்கது இரத்தப்பெருக்கு என்பது, சுற்றடியின் கருத்து. பி-யி:—1நிருதர், அரக்கர். 2இறத்தது. 3பாகமென்னப், பரக்குமென்னப். 4மூட. 5மறைத்தன. 6குருதியோடு. 7மடுத்தமாதோ.()

கூகூ.—அரக்கர்களின் அபஜயம்.

கையற்றார் கால்க ளற்றார் கழுத்தற்றார் கவச மற்றார்
மெய்யற்றார் குடர்கள் 1சேர விசையற்றார் 2விளிவு மற்றார்
3மையற்றார் கரியுந் தேரும் வாசியு மற்று மற்றார்
உய்யச் 4சாய்ச் தோடிச் சென்ற ருயிருள்ள ராகியுள்ளார்.

(இ - ள்.) (அரக்கர்களிற்பலர்), கைகள் அறுபட்டார்கள்; கால்கள் அறுபட்டார்கள்; கழுத்து அறுபட்டார்கள்; கவசம் அறுபட்டார்கள்; உடம்பு[மார்பு] அறுபட்டார்கள்; குடல்கள் அறுபட வேகம் ஒழிந்தார்கள்; (ஒருவரையொருவர்) கூப்பிடுகிற சக்தியும் ஒழிந்தார்கள்; மதமயக்கத்தையும் கிண்கிணியிலையையுமுடைய யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் மற்றமுள்ள ஆயுதம் முதலியவைகளும் ஒழியப்பெற்றார்கள்; (இவர்கள் இவ்வாறாக), உயிருடனிருப்பவர்களாகிய அரக்கர்கள், (தாம்) உயிர்த்தப்பும்படி, நிலைகெட்டு முதுகுகாட்டி ஒடிப்போனார்கள்; (எ - று.)—கவசம்-இரும்பு முதலியவற்றாலாகிய உடம்பின்மேற்சட்டை; வடசொல். சொற்பின்வருநிலைபணி. பி - யி:—1அற்றார். 2விழியும். 3மையற்றார்கரியும். 4சார்ந்தோடியுற்றார். (உ00க)

உ00.—இலக்கணனை ஒத்தீர்த்து நெருங்க அநுமான் அங்க வருதல்.

வற்றிய கடலு ணின்ற மலையென மருங்கின் யாருஞ்,
சுற்றின ரின்றித் தோன்றிற் தசமுகன் 1ரேன்ற றுள்ளித்
2தெற்றின புருவத் தோன்றன் மனமெனச் செல்லுந் 3தேரான்
உற்றான் 4னினைய கோவைய னுமனு முடன்வந் துற்றான்.

(இ - ள்.) கீர்வற்றியகடலுள் (தனியே) நின்ற மலைபோல, (தனது) பக்கங்களிற் சூழ்ந்துநின்றவ ரொருவரு மில்லாமல் [தன்னந்தனியாய்க்] காணப்படுகிற பத்துமுகங்களையுடையவனான இராவணன் தமகனாகிய இந்திரசித்து,—(தன்பக்கத்தில் யாவரும் இறத்ததலை வறுத்தித்) தடித்து, (கோபத்தினால்) நெறித்த புருவத்தை யுடையவனாகி, தனது மனம்போல (மிகவிரைந்து) செல்லுகின்ற தேரின்மேலுள்ளவனாய், இனையபெருமானை நெருங்கினான்; (அவ்வளவில்), உடனே அநுமனும், (அங்கு) வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—இவன்பக்கத்துவீரரெல்லாரும் ஒழியத் தன்னந்தனியாய்ப் போர்க்களத்தில் நின்ற இந்திரசித்துக்கு, கீரெல்லாம்வற்றிய கடலின்கடலில் நின்றமலை உவமை. பி-யி:—1தனையனுள்ளம். 2தெற்றியபுருவத்தோளான், தெற்றியபுருவத்தோளான். 3தேர்மேல். 4இனவறன்னை. (உ00உ)

க0க.—அநுமான்மீது ஏறிய இலக்குமணனும் இந்திரசித்துப்
நெருவரீமீது நெருவரீ அம்புகோர்தல்.

தோளின்மே லாதி யைய வென்றடி தொழுது நின்றான்
ஆளி¹ போன் மொய்ம்பி னானு மேறின னமர ரார்த்தார்
2காளியே யணைய காலன் கொலையன கனலின் வெய்ய
வாளிமேல் வாளி தூர்த்தார் மழையின்மேன் மழை³வந் தன்னார்.

(இ - ள்.) (அநுமான் அங்குவந்தவுடனே, இலக்குமணனை நோக்கி),
'தலைவனே! (எனது) தோளின்மேல் ஏறியருள்வாய்' என்று கூறி (அவனது)
பாதங்களில் வணங்கி நின்றான்; சிங்கம்போன்ற வலிமையுடைய அவ்விலக்கு
மணனும் (அவன்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவ்வநுமான் தோளில்) ஏறினான்;
(அதுகண்டு களித்து), தேவர்கள் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; (உடனே), ஒரு
மேகத்தின்மீது மற்ரொருமேகம் (போர்செய்ய) வந்தாற்போன்ற தன்மை
யுடையரான (இலக்குமணன் இந்திரசித்து என்ற) அவ்விருவரும்,—காளியை
யொத்துப் பகைவெல்லுந் தன்மையனவும் யமன் (போலக்) கொல்லுந் தன்மை
யுடையனவும் நெருப்பைக்காட்டிலுந் கொடுமையுடையனவுமான பாணக்
களின்மீது பாணங்களாக (ஒருவரீமீது ஒருவரீ மேன்மேல்) தூர்த்தார்; (எ-று.)

அம்புமழையை இடைவிடாது சொரிகிற இவ்விரண்டுவீரர் எதிர்த்துநின்
றதற்கு, நீசொரிகிற இரண்டுமேகங்கள் எதிர்த்துநின்றால் இல்பொருளுவ
மையாகக் கூறினார். தேரிலேறிய இந்திரசித்து, அநுமான்மீது ஏறிய இலக்கு
மணன் என்ற இவ்விருவர்க்குத் தனித்தனி மேகத்தின்மீது வரும் மேகம் உவமை
யெனவுந் கொள்ளலாம்; ஊர்திகளுக்கு மேகம் விரைவில் உவமைகூறப்படும்.
காளி-மகிஷாசுரமாத் தன்னஞ்செய்வதற்காகப் பார்வதிக்கொண்டதோர் அவதார
விசேஷம்; இவன், பாலைநிலக்கடவுள்: இப்பெயர், கருநிறமுடையவனென்று
பொருள்படும்; காளி - விஷமும், பாம்பின் நச்சுப்பல்லில் ஒன்றுமாம். பி-பி:-
1ஏய். 2காளியே, காளியை. 3வீழ்ந்தென்ன. (உ0கூ)

க0உ.—இதுமுதல் இருபத்துநான்காவது - இந்திரசித்து இலக்குமணன்
என்ற அவ்வருவரீக்குப் நேர்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

இடித்தன சிலையி னாண்க 1ளிரிந்தன திசைக 2ளிற்று
வெடித்தன 3மலைகள் விண்டு பிளந்தன 4விசம்பு மேன்மேல்
பொடித்த⁵விவ் வுலக மெங்கும் 6பொழிந்தன பொறிகள் பொங்கிக்
கடித்தன 7கணைக ளோடு கணைகடம் மயில்வாய் கவளி.

(இ - ள்.) (அவ்வருவரது) வில்லின்நாணிகள் இடியடித்தாற்போலப்
பேரொலிசெய்தன; (அவ்வொலியின்மிகுதியால்), திக்குக்கள் இற்று நிலை
கெட்டன; மலைகள் விண்டு வெடிபட்டன; மேலுலகங்கள் பிளவுபட்டன; (அந்
நாணெறிவிலல்) இவ்வுலகமுழுதும் தோன்றியவையான தீப்பொறிகள் மிக
அதிகமாக நிறைந்தன; (ஒருவரீய்த) அம்புகளை (மற்ரொருவரீ எய்த) அம்பு
கள் (தங்கள்) கூரியவாயினால் சவ்வீச்சிழிக்கடித்தன; (எ - று.)

முதல்முன்றடிகள் - உயர்வுநவீந்தியணி: இது, நாடுவெலியின் கடுமையைவிளக்கும். ஈற்றடியில், அம்புகள் ஒன்றின்மேலொன்றுபாய்தலை அயில் வாய்க்விட்டுப்பொங்கிக் கடிப்பனவாகக்குறித்தார். வாய்-இங்கு, துணி. 'பொடித்த' என்பதற்கு - (அந்நாடுவெலியினாலாகிய அதிர்ச்சியினால்) மயிர்ச்சிலிப்படைந்த என்றாவது, (அதனால்) பொடியாகப்பட்ட என்றாவது பொருள்கொண்டு, இவ்வுலகம்என்பதற்கு அடைமொழியாகினுமாம். முன்னையவுரையில், இவ்வுலகமெங்கும் பொடித்த பொறிகள் மேன்மேற் பொழிந்தன என்க. பி-ய்:—1எரிந்தன, எறிந்தன. 2அற்று. 3அண்டம். 4விசம்புமென்னப். 5பொடித்தன. 6பொரிந்தன. 7கணைகளோடும். (200௫௪)

க0௩. அம்பினோ டம்பொன் றென்றை 1யறுக்கமற் றறுக்கி லாத
2வெம்பொற் கதுவ விண்ணில் வெந்தன கரிந்து 3வீழ்ந்த
உம்பரு 4முணர்வு சிந்தி யொடுங்கினு ருலக மியாவும்
5கம்பமுற் 6றுலைந்த வேலைக் 7கலமெனக் கலங்கிற் 8றண்டம்.

(இ-ள்.) அம்புகளோடு எதிர்ப்புகள் (தாக்கும்போது) ஒன்றையொன்று அறுக்க, அகனம் (ஒன்றையொன்று) அறுக்கமாட்டாதனவான (வேறுசில) அம்புகள், கொடிய தீப்பொறிகள்பற்ற ஆகாயமார்க்கத்திலே வெந்துகருகிக் கீழ்வீழ்ந்தன; (அக்கொடுமையைப்பார்த்துப் பொறுக்காத) தேவர்களும் அறிவுகலங்கி யொடுங்கினார்கள்; உலகங்களெல்லாம் நடுக்கங்கொண்டு வருந்தின; உலகவுருண்டை கடலிற்செல்லும் கப்பல்போல அசைந்துகொண்டிருந்தன.

ஒன்றோடொன்றுதாக்கும்போது சிற்சிலபொருள்களில் தீப்பொறியுண்டாதல், இயற்கை. மற்று - வினாமற்று. பி - ய்:—1அறுத்தனவறுத்திலாத, அறுத்தவற்றற்றிலாத, அறுத்தற்றவற்றிலாத. 2வெம்புவெஞ்சூரக்கடம்மில், வம்புவெம்பொறிகடுள்ளி, வெம்புவபொறிகடுள்ளி. 3வீய்ந்த. 4பிறருகி யோங்கின, உணர்வுநீங்கியொடுங்கினார். 5தம்பயிற்று. 6எழுந்தவேலைக், உலைந்து காலிற், உலைந்தவேலை. 7கடல்களும், கடலெனக். 8அன்றே. (200௫௫)

க0௪. அரியினம் பூண்ட தேரு மனுமனு 1மனந்த சாரி
2புரிதலி னிலங்கை யூருந் 3திரிந்தது புலவ ரேயும்
எரிகணைப் படல 4முட 5விலருள ரென்னுந் தன்மை
தெறிசிலர் செவிடு செல்லக் 6கிழிந்தன திசைக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிங்கக்கூட்டங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள (இந்திரசித்தின்)தேரும் (இலக்குமணனுக்கு வாகனமாய்நின்ற) அநுமானும், (போருக்கு ஏற்ப) அளவிறந்த பலவகையாகச் சூழ்ந்துவருதலினால் (தோன்றிய) அதிர்ச்சியினால், இலங்காபுரியும் சூழலுற்றது; (இருவரும் எய்த)எரியுந்தன்மையுள்ள அம்புகளின்கூட்டம் (எங்கும்) மூடிக்கொண்டதனால், (இலக்குமணன் இந்திரசிந்து என்ற அவ்விருவரும்) இவரோ உளரோ என்ற தன்மையை, (இமையாக்கண்களையும் விசேஷபுத்தியையமுடைய) தேவர்களும் அறியமாட்டிற்றிலர்; எல்லாத்திக்குக்களும், (அப்போரிலுண்டாகிய பேரொலியால் ஆங்காங்கு உள்ள பிராணிகள்) செவிபுடத் தாம் பிளவுபட்டன; (எ - று.)

சாரி;வலசாரி, இடசாரி, மண்டலம், பவுரி முதலியன. புலவர்-விபுத்ரன் என்ற வடசொல்லின் பொருள்கொண்ட பெயர்; புலம், அல்லது புலமை-அறிவு; அதனையுடையவர். பி-ம்:—1 அனந்தஞ். 2 புரிதலும். 3 புரிந்தது. 4 முடி. 5 இவருளர், யாரிவர். 6 கிழிந்தது. (உ0௫௬)

க0௫. நாண்பொரு வரிவீற் செங்கை நாமநூ னவின்ற கல்வி
 மாண்பொரு வகையிற் றன்று 1 வலிக்கிலை யவநி 2 வானஞ்
 3 சேண்பெரி தென்று சென்ற தேவரு யிருவர் செய்கை
 4 காண்பரி தென்று 5 காட்சிக் கையற வெய்திற் 6 றன்றே.

(இ-ள்.) 'நாணிபூட்டப்பட்ட கட்டமைந்த வில்லினது புகழ்பெற்ற தூலை [வில்வித்தையை]த் (தமது) சிவந்தகைகளால் (இவ்விருவரும்) பயின்று பழகிய கல்வியின்பெருமை ஒருவகைப்பட்டதன்று [பலவகைப்பட்டதாம்]; (இவர்களது தேச) பலத்துக்கும் எல்லையிலை: (இவர்களது வலிமை), வானத்தினும் மிகப்பெரியது; (ஆகையால் இவர்களுடைய போரைக் காணவேண்டுவது அவசியம்)' என்றுநினைத்து (வானத்துப் போர்காண) வந்த தேவரும், 'இவ்விருவரது போர்செயல் வகை காண்பதற்கு முடியாதது' என்றுசொல்லி விட்டதனால், காட்சிப்பிரமாணத்துக்கும் சந்தேகம் உண்டாய்விட்டது; (எ - று.)— அன்றே-வியப்பிடைச்சொல்.

அதிபிரசித்தமான இவ்விருவருடைய வில்வல்லமையையும், தேச பலத்தையும் பிரதியட்சமாகக் காணவேண்டுமென்று அவாக்கொண்டு வந்த தேவர்கள், இவர்களது செய்தொழில்விரைவினால் அவற்றைச் சிறிதும் காணமாட்டாராயின ரென்பது, கருத்து. காட்சி, அநுமாநம், ஆகமம் முதலாகப் பிரமாணங்கள் பலவகையாம்; அவற்றுள், காட்சி என்பது-பிரதியட்சமாகக் கண்டறிதல்: இப்பிரமாணமே, சந்தேகத்திற்கு இடமற்றிருப்பதால், மற்றையபிரமாணங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தது: அவ்வாறாயுள்ள காட்சிப்பிரமாணத்திலும் ஐயமுண்டாம்படி இமையாக்கண்ணரான தேவர்களும் அவ்விருவர்செய்க்கையை நன்குகாணமாட்டாதவராயின ரெனக் கவி வியந்துகூறியவாறு. பி-ம்:— 1 வலிக்கிலை, 2 வானச். 3 சேண்பரிதென்றுசென்ற, சேண்பொருளென்றுநின்ற. 4 காண்பொருளன்றென். 5 காட்சிகையறவு. 6 அன்றே, அம்மா. (உ0௫௭)

க0௬. என்செய்தா ரென்செய்தாரென் 1 நியம்பு வா 2 ரிணய தன்மை
 முன்செய்தா ரியாவ ரென்பார் முன்னேது பின்னே தென்பார்
 கொன் 3 செய்தார் வீர ரின்ன திசையினு ரென்றுங் கொள்ளார்
 பொன் செய்தார் மவுலி விண்ணே ருணர்ந்திலர் 4 புருந்த தொன்றும்.

(இ - ள்.) பொன்மயமான (கற்பகமலர்) மாலை யை முடியிலணிந்த தேவர்கள்,—(அங்கு) நிகழ்ந்ததொன்றையும் (நன்கு) அறியமாட்டாதவர்களாய்,— 'இவ்விருவரும்' யாதுசெய்தார்கள்! யாதுசெய்தார்கள்!' என்று (பொதுப்பட வியந்து) கூறுவார்கள்; 'இதுபோன்ற வீரச்செயலை, (இதற்கு) முன்பு யாவர் தாம் செய்திருக்கின்றார்?' என்று சொல்வார்கள்; '(இத்தன்மையகடும்போர்) முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை' என்று சொல்வார்கள்; (தமது போர்த்தொழிலால்) அச்

சந்தையுண்டாக்குபவரான (அவ்விரு) வீரரை இன்ன திசையிலுள்ளார்களென்று அறியவும்மாட்டாதவ ரானார்கள்; (எ - று.)

‘என்செய்தார் என்செய்தார்’ என்ற அடுக்கு, வியப்புப்பற்றியது. முன் ஏது பின்வது-இத்தன்மைய போரை முன்னே செய்தவர்களு மில்லை, இனிச் செய்யப்போகின்றவர்களு மில்லை யென்றபடி. கொன் - அச்சமுணர்ந்தும் இடைச்சொல். பொன்னுலகமான தேவருலகத்திலுள்ளவை யாவும் பொன்மயமென்பது நூற்கொள்கையாதலால், ‘பொன்செய்தார்’ என்றார்; பொன்செய்த ஆர் மவுலி என்று பிரித்து, பொன்னினுற் செய்யப்பட்டு அமைந்த கிரீடம் எனினுமாம். பி-ம்:—1இயம்பினார். 2இன்ன. 3செய்வேல். 4புரித்தது.

க௦௭. ஆயிர கோடி பல்ல மயிலெயிற் தாக்க செய்தான்

ஆயிர கோடி பல்லத் தவை 1 துணித் தறுத்தா னையன்

ஆயிர கோடி நாகக் கணைதொடுத்தாக்க செய்தான்

ஆயிர கோடி நாகக் 2கணைகளா லறுத்தா 3னண்ணல்.

(இ - ன்.) கூரிய பற்களைபுடைய இராக்கதனாகிய இந்நிரசித்து, ஆயிரக் கோடிக்கணக்கான பல்லங்களை பிரயோகித்தான்: இனையபெருமான், ஆயிர கோடிபல்லங்களினால் அவற்றைத் துணித்து ஒழித்தான்; இந்நிரசித்து ஆயிர கோடிநாகக்கணைகளை (வில்லில்) தொடுத்துப் பிரயோகித்தான்: பெருமைபெற்றவனான இலக்குமணன், ஆயிரகோடி நாகக்கணைகளினால் (அவற்றை) அறுத்தொழித்தான்; (எ - று)

பல்லம்-அம்புவிசேடம்: வடசொல். நாகக்கணை என்பது, நாகம்போலும் வடிவமுள்ள அம்புவிசேடம். பி-ம்:—1தொடுத்தது. 2கணைதொடுத்து, கணையை யும். 3ஐயன். (உ௦௬)

க௦௮. 1கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியும் பாக்கன் 2கோத்தான்

1கோட்டியின் தலையகோடி கோடியாற் குறைத்தான் கொண்டல்

மீட் 3டொரு கோடி கோடி வெஞ்சினத் தாக்கன் விட்டான்

4மீட்டொரு கோடி கோடி கொண்டவை தடுத்தான் வீரன்.

(இ - ன்.) இந்நிரசித்து: துன்பம்பூட்டுபவையான பலகோடி அம்புகளைத் தொடுத்துவிட்டான்: மேகத்தையொத்தவனான இலக்குமணன், கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியால் (அவ்விந்நிரசித்து எய்தபாணங்களைத்) துணித்தான்; கடுங்கோபத்தைபுடைய இந்நிரசித்து, மீண்டும் ஒருகோடிகோடி பாணங்களை செய்தான்: இலக்குமணன், மீண்டும் ஒருகோடி கோடிபாணங்களினால் அவ்வம்புகளைத் தடுத்தான்; (எ - று.)

கொண்டல்-நீர்கொண்டமேகம்: உவமையாகுபெயராய், இலக்குமணனைக் குறித்தது: இடைவிடாது பாணவீரவும் பொழிதலில் உவமை. கோடி கோடி-எண்ணவளவாகுபெயர்: கோடியினுற்பெருக்கியகோடி; மிகப்பலவென்க. கோடி-அம்புவிசேடமுமாம். பி-ம்:—1கோட்டியநடைய. 2எய்தான். 3இருகோடி. 4மீட்டவை. (உ௦௭)

க0க கங்கபத் திரமோர் கோடி கைவிசைத் தரக்கனெய்தான்
 கங்கபத் திரமோர்கோடி 1கண்தொடுத் தினாவல் காத்தான்
 திங்களிற் பாதி கோடி யிலக்குவன் றெரிந்து ஸிட்டான்
 திங்களிற் பாதி கோடி 2தொடுத்தவை யரக்கன் றீர்த்தான்.

(இ - ள்.) இர்திரசித்து, ஒருகோடிக்கணக்கான கங்கபத்திரமென்னும் பாணவிசேடங்களைக் கைவேகங்கொண்டு எய்தான்: இளையவீரன் [இலக்குமணன்], ஒருகோடிச் சங்கபத்திரபாணங்களைத் தொடுத்து (அவற்றைத் தன்மீது படவொட்டாமல்) தடுத்து (அழித்துத் தன்னைக்) காத்துக்கொண்டான்; இலக்குவன், கோடி அர்த்தசுத் திரபாணங்களைச் சிறந்தனவாகத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டான்: இர்திரசித்து, அப்பாணங்களைக்கோடி அர்த்தசுத் திரபாணங்களைத் தொடுத்து நீக்கினான்; (எ - று.)

கங்கபத்ரம்-வடசொல்; கழுவின்சிறகுகையுடையது எனப் பொருள்படும்: கங்கம்-கழுகு, பத்ரம் - சிறகு. திங்களிற் பாதி - அர்த்தசுத் திரபாணம் பி-ம்:—1கண்களால், கைவிசைத்து. 2தெரிந்தவை, தெறித்தவை. (உ0சக) க30 கோரையின் றலைய கோடி கொடுக்கண யரக்கன் கோத்தான் கோரையின் றலைய கோடி தொடுத்தவை யினாவல் 1கொய்தான் பாரையின் றலைய கோடி பரப்பினு 2னிளவல் 3பல்காற் பாரையின் றலைய கோடி யரக்கனும் 4படைக்க வெய்தான்.

(இ-ள்.) இர்திரசித்து, கோரைபோன்ற நுகிறையுடையனவான கோடி கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்: இளையபெரு ளன், கோடிக்கோரைத்தலையம்புகளைத் தொடுத்து அவ்வித் திரசித்தின் அம்புகள் யறுத்தான்; இளைய பெருமான், பாலைபோன்ற தலையையுடையனவான கோடிப் பாணங்களைப் பல தரம் தூவினான்: இர்திரசித்தும், கோடிப் பாரைத்தலையம்புகள், விரைவாக (அவற்றிற்கு எதிரே) பிரயோகித்தான்; (எ - று.)—கோரை-ஒருவகைப்புல். பாரை-ஒருவகைமீன்; குழிகல்லுக் கருவியுமாம். பி-ம்:—1கொன்றான். 2பாயப். 3பார்மேற், பால்னாய். 4பரக்க, பாய, பதைப்ப. (உ0சஉ)

க3க. தாமரைத் தலையவாளி தாமரைக் 1கணக்கிற் 2சார்ந்த
 3தாம்வரத் தூர்த்து முந்தித் தசமுக்கன் றைய னூர்த்தான்
 தாமரைத் தலைப வாளி தாமரைக் 1கணக்கிற் 4சார்ந்த
 5தாம்வரத் தடுத்து வீழ்த்தான் றாமரைக் கண்ணன் றம்பி.

(இ - ள்.) இராவணனது புதல்வனான இர்திரசித்து, தாமரையரும்புபோன்ற முனையையுடைய அம்புகள் பத்ரமென்ற பேரெண்பொருந்தியவையாய்த் தாம் (தன்வில்லினின் று) வெளிக்கிளம்ப முதலிற் பிரயோகித்து ஆரவாரித்தான்: தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனான இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணன், தாமரையரும்புபோன்ற முனையையுடைய அம்புகள் தாம் பத்ரமென்னும் பேரெண்ணையுடையவையாய்த் (தன்வில்லினின் று) வெளிவர (அவற்றால் அவ்வித் திரசித்தின் பாணங்களைத்) தடுத்து, (பயனிலவாய்) விழச் செய்தான்; (எ - று.)

(இ - ன்.) கோபித்த உள்வராகிய தேவர்களும், தேவரிஷிகளும், — இளையபெருமானை (த தனது) பிடரியின்மேல் ஏறவைத்துக்கொண்டுள்ளவனான அறுமானுடைய பெரியதோள்களினின்று (பெருகுகின்றதாகிக்) கற்களினால் நிறைந்துள்ள மலையிலிருந்துபெருகின்ற அருவிபோன்ற இரத்தத்தைப் பார்த்தவராகி, 'ராகுசனாகிய இரத்திரசித்து, (போர்த்தொழிலில்) கைவிஞ்சினான்' என்று எண்ணி, தாமரைமலர் போன்ற ஒளியுள்ள (தமது) முகங்களைத் திருப்பிக்கொண்டார்கள்: 'வில்வீரர்களிற் (சிறந்தவன்) இவ்வரக்கனே' என்று கூறி, ('தமது பக்கத்துக்குக் குறைவுநேருமோ?' என்று) அச்சங்கொண்டார்கள்.

மிக்ககொடிய அவ்வரக்கனது திறத்தைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமையாலும், நாணத்தினாலும், தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் தமது முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டன ரென்க. இளையகோவைப் பிபல்கொண்டான் - இலக்குமணனுக்குவாகனமாய் அமைந்து நின்றவன். விற்கு ஒர் தார் இவனே என்று எடுத்தது - அழகிய மாலையணிந்த இவனே வில்லொழில் வல்லவன் எனக் கூறினும் பொருந்தும். பி-ம்:—1 முகங்கொள். 2 பெயர்கொண்டான், பெயற்கொண்டான், பெயர்கொண்டார். 3 தேர்நின்றும். 4 கிரியின்மேல்வார். 5 கொண்டால், கொண்டான். 6 விண்ணோரெல்லாம்.

(உபகஅ)

ககா. 1 சூறுநா நெரிந்த சிந்தை யிவ் குவன் சீலக்கைவாளி
 நூறுநா 2 தேவி 3 நொய்நி னுடங்குலை 4 படங்கன் மாவும்
 வேறு 5 கூ. நியற்றி வீரக கொடியையு மறுத்து விழ்த்தி
 ஆறுநா றம்பு செம்பொற் கவசம்புக் கழுந்த வெய்தான்.

(இ - ன்.) கோபித்துச்செய்யும் போர்த்தொழில்பற்றிய சாஸ்திரத்தை [வில்வித்தைமுதலியவற்றை] புணர்ந்த மனத்தையுடைய இலக்குமணன், (தனது) கையிலுள்ள வில்லினின்று பலநூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைப் பிரயோகித்து, விரைவில் மடங்கியுள்ள பிடரியிரையுடைய (அவ்விந்திரசித்தின் தேரிற் கட்டிய) சிங்கங்களையும் வெவ்வேறு துண்டாகச்செய்த லீர்த்துக்கு அறிகுறியான துவசத்தையும் அறுத்துத்தள்ளி, (அவனணிந்துள்ள) செம்பொன்மயமான கவசத்திற் புகுந்து (உடம்பில்) கைக்கும்படி அறுதூறு அம்புகளையும் எய்தான்; (எ - று.)

நாலையறிந்து போர்செய்பவருடைய கோபத்தை நூலின்மே லேற்றி, 'சூறும்நூல்' என்றார்; உபசாரவழக்கு. பி - ட்:—1 சூறி. 2 ஏவ. 3 வெய்தின். 4 அடங்கன்மாவும். 5 வேறிபற்றி, நூறியற்றி.

(உபகக)

ககஅ. காளமே கத்தைச் சார்ந்த கதிரவ னென்னக் காந்தித்

தோளின்மேன் மார்பின் மேலுஞ் சுடர்விடு 1 கவசஞ் சூழ
 2 நீளநீர் பவள வல்லி 3 நிரையொளி 4 நிமிர்வ வென்ன
 வாளிவாய் தோறும் வந்து 5 பொடித்தன 6 குருதிவாரி.

(இ - ன்.) காளமேகத்தைச் சார்ந்த சூரியன்போலப் பிரகாசித்து, (இந்திரசித்தின்) தோள்களின்மேலும் மார்பின்மேலும் (பொருந்தி) ஒளிவிடுகிற கவசத்தைச் சுற்றிலும் நீளமாக நீண்டுள்ள [மிகநீண்ட] பலமுக்கொடிகளின்

வரிசைகள் ஒளியோடு வெளித்தோன்றவன்போல, இரத்தப்பெருக்குகள் (இலக்குமண செய்த) அம்புகள் தைத்தஇடந்தோறும், வந்து வெளிப்பட்டன.

இந்திரசித்தின் கரிய உடலின்மேற் பொருந்திய பொன்மயமான கவசத்திற்குக் காளமேகத்தைச் சார்ந்த கதிரவன் உவமை. இலக்குமணனது அம்புகள் தைத்த இடந்தோறும் வெளிவருகிற செந்நீர்ப்பெருக்கை, பவழக்கொடி தனது ஒளியை வெளிவிட்டுக்கொண்டு தோன்றவதுபோலு மென்றார்; செந்நிறம் பற்றிய உவமை. காளமேகத்தைச் சார்ந்த கதிரவனையும் இந்திரசித்தினுடம்பி வெங்கும் வெளிசொளிகிற செந்நீர்ப்பெருக்குக்கு உவமையாக் கொள்ளலாம். 1-ம்:—1 கவசத்தாடு, கவசச்சூழல். 2 நீளுநீர், நீளணி. 3 நிரைத்தன, நிரைத்தென. 4 வீழ்ப்ப, வீழ்ப், வீழ்ப்பன். 5 பொடித்தது. 6 உதிரவாரி. (உ௦௭௦) ௧௧௯. பொன்னுறு தடந்தேர் பூண்ட மடங்கன்மாப் புரண்ட போதும்

மின்னுறு பதாகையோடு சாரதி வீழ்ந்த போதும்

2 தன்னிறத் துருவ வாளி தடுப்பில சார்ந்த போதும்

இன்னதென் மறியா னன்னொ னினையதோர் மாற்றஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனது அம்புகளால்),—பொன்மயமான பெரிய (தனது) தேரிற் பூட்டப்பட்டுள்ள சிங்கங்கள் கீழ்விழுந்து புரண்டு இறந்தகாலத்திலும், ஒளிபொருந்திய கொடியுடனே தேர்ப்பாகன் இறந்து கீழ்விழுந்த காலத்திலும், தனது மார்பில் ஊடுருவாப்படி பாணங்கள் தடுக்கமுடியாதன வாய் நெருங்கினகாலத்திலும்,—அவ்வீர்திரசித்து, இன்னதென்று (ஒன்றும்) உணராதவலயம், இத்தன்மையதான ஒருவார்த்தையைச் சொல்பவ னானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

பகைவனைக்குறித்துப் புகழ்தலால், இந்திரசித்து தன்னைத் தான் மறந்து கூறலானா னென்றார். 1 - ம்:—1 வீய்ந்த. 2 தன்னிறத்துருவி. (உ௦௭௧)

கஉ௦. 1 அந்நர னல்ல னாசி னாண னனைய 2 னன்றேற்

3 பின்னரன் பிரம 4 னென்பார்ப் பேசுக பிறந்து வாழும்

மன்னர் 5 நம் 6 பதியின் வந்து வரிசை 7 பிடித்த கல்வி

8 இந்நரன் றன்னொ டொப்பா ரியாருள 9 ரொருவ ரென்றான்.

(இ - ள்.) (இவ்விலக்குமணன்),—அந்த நரனையாவன்: அவன் அவ் லாவிட்டால் நாராயணனை ஒப்பன்; அவனுமன்றாயின், பின்புசிவன் பிரமன் என்ற தேவர்களை (உவமையாகச்) சொல்க; நமது ஊரில்வந்து கட்டமைந்த வில்லை (ப் போர்செய்யும்படி) கையிற்கொண்ட வில்வித்தையில் தேர்ச்சி பெற்ற இம்மனிதனோடு ஒப்பவர், (பூமியிற்) பிறந்து வாழ்கிற அரசர்களுள் எவர் ஒருவர் இருக்கின்றனர்? என்று (இந்திரசித்து இலக்குமணனது வீரத்தைப்) புகழ்ந்துகூறினான்; (எ - று.)

இவ்விலக்குமணனுக்குத் திரிமூர்த்திகள் ஒப்பாவரேயன்றி, அரசராய்ப் பெருமைபெற்று வாழ்கிற மனிதரெவரும் ஒப்பாகாரென்பது கருத்து. முன்னொருகாலத்தில் குருசிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தில் அனைவர்க்கும் விளக்கும் பொருட்டுத் திருமால் தானே நானென்னுஞ் சிஷ்யனும் நாராயணனென்னும் குருவுமாகப் பதரிசாச்சிரமத்தில்தோன்றிச் சிஷ்யனுக்குக் குரு தத்து

வப்பொருளை உபதேசிப்பதாக வீற்றிருந்தமை புணர்க. என்பார்ப் பேசுக - "இயல்பின் விகாரம்". 'நரன்' என்றசொல் இரண்டனான், முன்னது - திருமாலின் அவதாரவிசேஷமாகிய ஓர் இருமையையும், பின்னது - மனிதனையும் உணர்த்தும். பகைவனுக்கொண்டாடக்க்க வலிமையையுடையான் இலக்குமணனென்பது, இங்கு வெளியாம். "நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலையடும் புனலி, ஸீங்கி னதனைப்பிற" என்றபடி எல்லாரும் தம்நிலத்தில் வலியென்பதற்கு மாறாக, சாதாரணமனிதனை இவ்விலக்குமணன் தன்னிடத்தை விட்டு மிகக்கொடியரும் மகாரூரரும் அரக்கருமாயுள்ள மாற்றாராகிய நமது ஊரில்வந்து சலியாது எதிர்கின்ற பொருதுவெல்லுவதே! இவனது வில் வீரம் இருந்தபடியென்!!" என இலக்குமணனைப் பாராட்டிக்கூறுவான், 'நம்பதியின்வந்து வரிசிலபிடித்த கல்வி யிந்நரன்' என்றான். பி-ம்:---1 அன்னரன். 2 அல்லாற். 3 பின்னர்ப். 4 என்பார்பேசுக. 5 தம். 6 விதியால். 7 வடித்த, வினைத்த. 8 இன்னரன். 9 இனையர். (உ0௭௨)

க2க வாயிடை நெருப்புக் கால 1 வுடனெடுங் குருதி 2 வாரத் தியிடை நெய்வார்த் தன்ன வெகுளியா னுயிர்தீர்ந் தாலும் ஓய்விட மில்லான் வல்லை 3 யோரிமை யொடுங்கா முன்னம் ஆயிரம் புரவி பூண்ட வாழியந் 4 தேரினான்.

(இ-ள்.) (தனது) உயிர் போவதாயிருந்தாலும் (போர்த்தொழிலை) ஒழியாத வனாகிய இத்திரசித்து, - வாயில் நெருப்பு வெளிப்படவும், உடம்பில் மிக்க இரத்தம் வழியவும், நெருப்பில் நெய்யைவார்த்தாற்போன்ற [மிகப்பொங்குகின்ற] கோபத்தை யுடையவனாய், வீரவாக ஒருதரம் இமைமூடுவதற்கு முன்னே [ஒருநிமிஷத்திற்குள்] ஆயிரங்குதிரைகள் பூண்டதம் (வலிய) சக்கரக் களையுடைய துமான அழகிய வேறொரு தேரின் மேல் ஏறிக்கொண்டான்; (எ-று.)

இலக்குமணனது அம்புகளால் தந்தேறிற்கட்டிய சிக்கம் கொடிமுதலியன அழியவே, ஆயிரங்குதிரைபூண்ட வேறொரு தேரின்மீது இத்திரசித்து ஏறினென்க. இயற்கையாயுள்ள இத்திரசித்தின் கோபத்தை மிகுவிக்கின்ற இலக்குமணனது அம்புகளுக்கு, தியிடைவார்த்தும் நெய்யை உவமை கூறினார். 'உயிர்தீர்தாலும் ஓய்விடமில்லான்' என்றதில், இத்திரசித்தினது சுத்தவீரத்தன்மை விளங்கும். பி-ம்:—1 உடலெழுங். 2 மண்ட. 3 ஓரிமம். 4 தேரன். (உ0௭௩)

வேறு.

க2௨. ஆசை யெங்க னுமம்புக வெம்புபோர்
 ஓசை ஸிம்ம 1 வுருத்திர னும்முடல்
 கூச வாயிர கோடி கொலைக்கணை
 விசி னிண்ணை வெளியில் தாக்கினான்.

(இ-ள்.) (இத்திரசித்து), - உக்கிரமான போரினது ஆரவாரம் மிகவும், (அழித்தற்றொழிற்கடவுளான) சிவபிரானும் (அப்போரின்கொடுமையைப் போராமல்) உடம்புநடுக்கவும், எல்லாத்திக்குக்களிலும் அம்புகள் சிந்தும்படி

பும் பலவேகங்கள்க்கான கொல்லுதற்றொழிலையுடைய பாணங்களைப் பிடி யோகித்து ஆகாயத்தை வெற்றிடமில்லையாம்படி செய்தான்; (எ - று.)

அம்புகவெம்புபோர் - பிராகமென்னுஞ்சொல்லணி. கொடுமையை புடைய கடவுளென்பார், 'உருத்திரன்' என்றார்; இது, லாபிப்பிரயவிசேஷ்யம்; கருத்துடையடைகொளியணி. பி-ஃ:—1உருத்திரரும். (உ0எச)

கஉ௩.1அத்தி றத்தி 2லனகனு மாயிரம்
பததிப் பத்தியி 3னெய்குவ பல்களை
சித்தி ரத்தினிற் சிந்தி யிராவணன்
புத்தி ரற்குமொ ராயிரம் போக்கினுன்.

(இ-ள்.) குற்றமற்றவனாகிய இலக்குமணனும், அப்பொழுது வரிசைவரிசையாகப்பிரயோகிப்பனவாகிய பலஆயிரம் அம்புகளை (க கண்டோர்) ஆச்சரியமடையும்படி செலுத்தி, (இந்திரசித்தின் அம்புகளைத் துண்டித்து), இராவணன் மகனான இந்திரசித்தின்மேலும் ஆயிரம் பாணங்களைச் செலுத்தினான்; (எ-று.) —பத்திபத்தி - அடுக்கு, பன்மைகுறித்தது. சித்திரம்-ஆச்சரியம். பி-ஃ:—1 அத்திறத்தினன், அத்திறத்தினில். 2 ஐயனும். 3 எய்துவ, எய்துறும். (உ0எடு)

கஉ௪. ஆயி ரங்களை 1பாய்ந்தன வாற்றரும்
கா2யெ ரித்தலை நெய்யெனக் 3காந்தூரத்
4தூய வன்சுடர் சூழொளி நெற்றியில்
தீய வெங்களை நூறு செலுத்தினுன்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணனது ஆயிரம் அம்புகளும் (இந்திரசித்தின்மேற் பாய்ந்தன; அதனால் இந்திரசித்து); பொறுக்கமுடியாத சுடுகின்றநெருப்பில் நெய்யை (ச் சொரிந்தால் அந்நெருப்பு மூண்டெரியுமாறு) போல (மணம்) கொதித்துப் பரிசுத்தமூர்த்தியான இலக்குமணனது மிக்கஞ்சிறைந்த நெற்றியின் மேல் மிகக்கொடிய நூறுபாணங்களை எய்தான்; (எ - று.)

தமையுண இராமபிரானுக்கு அடிமைத்தொழிலை எப்பொழுதும் தனக்குரியபணியாகக்கொண்டுசெய்யும் நிர்ந்தோஷநூதலால், இலக்குமணனை, கீழ்க்கவியில் 'அநகன்' என்றும், இக்கவியில் 'தூயவன்' என்றும் கூறினார். ஆயிரங்களை என்றவிடத்து, முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. சுடரொளிகுழ்நெற்றியில் என்க. பி-ஃ:—1 பாய்தலும். 2 எரிப்படு. 3 காந்தினுன். 4 தீயவன்பெருஞ்சேவகன்சென்னிமேல் - தூயவெங்களை நூறுடன் நூவினான், தீயவன்..... நூறுடன் நூண்டினான். (உ0எசு)

கஉ௫. நெற்றி 1மேலொரு நூறு நெடுங்களை
உற்ற போதினு மியாதுமொன் றுற்றிலன்
2மற்ற வன்றொழி லோன்மணி மார்பிடை
முற்று வெங்களை நூறு முடுக்கினுன்.

(இ - ள்.) (தனது) நெற்றியின்மேல் (இந்திரசித்தினது) நூறுபெரிய அம்புகள் தைத்தபொழுதிலும், (இலக்குமணன்), சிறிதும் வருத்தாவனும், கொடுத்தொழிலையுடையுண அந்த இந்திரசித்தினது அழகியமார்பினிடம் முழுவதிலும் (ஊடுருவிச்செல்லும்படி) கொடிய நூறு அம்புகளை விரைவிற்செலு

த்தினன்; (எ - று.)—மற்ற-வினைமாற்ற; பின்புஎனினும். அவன் தொழி
லோன்-தொகுத்தல். பி-ம்:—1மேலுமொர், 2மற்றல்வெர். (உ0எஎ)

கஉசு.—இந்திரசித்து சோர்ந்து போர்செய்யாது
வல்லியுன்றிக்கொண்டிருத்தல்.

நூறு வெங்கணை மாம்பி¹ னுழைதலின்
ஊறு சோரியொ டுள்ளமுஞ் சோர்தரத்
தேற லாந்துணை யுஞ்சிலை யுன்றியே
ஆறி நின்றன னாற்றலிற் றேற்றிலான்.

(இ - ள்.) வல்லமையில் (இதுவரை ஒருபொழுதும்) பின்வாங்காதவ
னான இந்திரசித்து,—(இலக்குமணனது)கொடியநூறு அம்புகள் (தனது)மாற்
பில்லைத்ததனால்,(மேன்மேற்)சூர்க்கின்ற இரத்தம்பெருகுதலுடனே மனமும்
சோர்வடைய, (இளைப்புரிக்கித்) தேறுதலுண்டாகுமட்டும் (தனது) வில்லை
(ஊன்றகோல்போலக் கொண்டு) ஊன்றிநின்ற (யாதொருதொழிலுஞ் செய்
யாது) தணிந்திருந்தான்; (எ - று.)

ஊறுசோரியொடு உள்ளமுஞ்சோர்தர - சிலைடைமூலமாகவந்த உடன
வீந்தியணி; பெருகுதல் தளர்தல்என்று தனித்தனிபொருள்படும் 'சோர்தர'
என்பதை, அபேதாத்யவலாயத்தால் [பேதமிருக்கவும்ஒற்றமைப்படுக்தி]ஒரு
சேர்ச்சோரி என்பதிலும் உள்ளம்என்பதிலும் சென்றுஇயையும்படி வைத்
திருத்தல் காண்க. சிலையுன்றிஆறிநின்றனன்-இந்திரசித்து, நானேற்றி அம்
பெய்தற்குரிய வில்லையே அதுசெய்யாமற் களைப்பின்மிகுதியால் ஊன்று
கோலாகக்கொண்டுநின்றன னென்றபடி. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை.
பி-ம்:---1நுழைதலும். (உ0எஅ)

கஉஎ.—இலக்குமணனதுவாகனமாகிய அநுமான்

இந்திரசித்தின் தேர்க்குதிரையைக்கொண்டு தேரையுருட்டியமை.

புதைய நன்மணி பொன்னுரு எச்சொடும்
சிதைய வாயிரம் பாய்பரி சிந்திட
வதையின் மற்றொரு கூற்றென மாருதி
உதையி னைவன் றேரையுருட்டினான்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலில் வேறொருயமனையொத்த அநுமான்,—
(பூமியில்) அமுத்துத்தன்மையுள்ள சிறந்த இரத்தினங்கன்பதித்துச்செய்த
பொன்மயமான சக்கரங்கள் அச்சுக்களுடனே சிதைபடவும், தாவிச்செல்வன
வான ஆயிரக்குதிரைகளும் வீழ்ந்திறக்கவும், (ஒரு) உதையினாலே அவ்வீர்திர
சித்துஏறியதேரை உருட்டித்தள்ளினான்; (எ - று.)

இலக்குமணனது வாகனமான அநுமான் இந்திரசித்தினது தேரினு
டையஅச்சையும் சக்கரங்களையும் முறித்துக் குதிரைகளைக்கொன்று வீழ்த்தி
அத்தேரையும்உதைத்து உருட்டித்தள்ளின னென்றவாறு. யமன்போலக்
கொலைத்தொழில்செய்யும் அநுமான வேறொரு யமனாகக் குறித்தார், இதில்,
பிரசித்தனான யமன் அநுமானுக்குடாகா னென்பதும் தோன்றும். பி-ம்:---
1மணிப். (உ0எக)

கஉஅ.—வேறேருதேரேறி இரத்திரசித்து இலக்குமணன்மீது
அப்புபொழுதல்.

பேயொ ராயிரம் பூண்டது பெயம்மணி
ஏய Iதேரிமைப் பின்னிடையேறினான்
நாய வன்²சுடர்த்³தோளினை⁴மேற்சுடர்
திய வெங்களை யைம்பது சிந்தினான்.

(இ - ள்.) (இரத்திரசித்து),—ஓர்ஆயிரம்பேய்கள்கட்டியதும் நெருக்க
மாய்வைத்துப்பதித்த இரத்தினங்கள் பொருந்தியதுமான (வேறேறி) இரதத்
தின்மீது ஒருநிலிவகாலத்தில் ஏறினவனாய்,—பரிசுத்தனாகிய இலக்குமண
னது ஒளியையுடைய இரண்டுதோள்களின்மேலும் விளங்குகின்ற மிகக்
கொடிய ஐம்பதுபாணங்களைப் பொழிந்தான்; (எ - று)—பி-ம்:—Iதேரினி
மைப்பிடை, தேரொரிமைப்பிடை. 2துணைத். 3தோளினை. 4மேற்செலத்,
மேற்சுடத். (உ-அ)

கஉக.—இரத்திரசித்து தேரேறிவருந்தோறும் இலக்குமணன்
அத்தேரீனை யழித்தமை.

ஏறி யேறி Iயிழிந்ததல் லாலிகல்
வேறு செய்தலன்²வெய்யவன் வீரனும்
ஆறு கோடி பகழியி³னையிரு
நூறு⁴தேரொரு நாழிகை நூறினான்.

(இ - ள்.) கொடியவனாகிய இரத்திரசித்து,—(தானே றுத்தேர்களையெல்
லாம் இலக்குமணன் அம்புகொண்டு அழிப்பதெல் பலதேர்களில்) ஏறியேறி
இழிந்துகொண்டிருந்தானேயல்லாமல் வேறே யுத்தஞ்செய்யவில்லை; (இங்
கனமாகும்படி), இலக்குமணனும், ஆறுகோடி அம்புகளினால் (அவ்விர்திர
சித்தின்) ஆயிரத்தேர்களை ஒருநாழிகைப்பொழுதினுள் அழித்தான்; (எ-று.)

இரத்திரசித்து தேரேறுகிறதும் உடனே இளையபெருமான் அதனைச்
சிறைக்கிறதும் என இவ்வாறே இருவர்க்கும் போர் நடந்த தென்பதாம். காழி
கை-விராடி அறுபதுகொண்டது. பி-ம்:—Iஇழிவது, இழிதல், இழந்தது. 2வெ
ய்யவவீரனும். 3ஐயுறு. 4தேரரை. (உ-அக)

கஉ௦.—தேவர்களின் மகிழ்ச்சி.

ஆசி கூறின ரார்த்தன ராய்மலர்
வீசி வீசி வணங்கினர் விண்ணவர்
ஊச னீங்கின ருத்தரி கத்தொடு
1தூசு வீசினர் நன்னெறி துன்னினார்.

(இ-ள்.) (இரத்திரசித்து ஏறுத் தேர்களையெல்லாம் இலக்குமணன்சிறைத்
பதுகண்ட) நன்னடக்கையில் நிற்பவராகிய விண்ணவர்,—(அவ்விலக்குமண
னுக்கு) ஆசீர்வாதஞ்சொன்னார்கள்: ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்: ஆராய்ந்தெடுத்த
பூக்களை (இலக்குமணன்மேல்) மிகுதியாகத்துவி (அவனை) த் தொழுதார்கள்;
மனத்தமொற்றம் கீங்கப்பெற்றனர்; மேலாடையுடன் இடையாடையையும்
(உயர்) வீசினார்கள்; (எ - று.)

தேவர்கள் ஆகியவற்றை, இலக்குமணனிடத்தள்ளப் போனபினால். பூக் களைத் தூவி வணங்கியது, தமதுபக்கத்துக்குவெற்றியைக் கண்டமையாலுண்டான மகிழ்ச்சியினால்; அன்றியும், அத்தேவர்கள் தமது மெய்புணர்வினால், ஆகிசேஷனே திருமாலாகிய இராமபிரானுக்குப் பலவகைப் பணிவிடைகளை யும்புரிய இலக்குமணனாய்த்தோன்றியுள்ளானென்பதையறிந்திருத்தல்பற்றியுமாகலாம். ஊசல் - மனத்தடுமாற்றத்திற்கு, உவமையாகுபெயர். ஆரவாரஞ் செய்தலும், உத்தரீயத்தையும் அரையாடையையும் விசிறுதலும், வெற்றியாலாகிய களிப்புப்பற்றி. உத்தரீகம் = உத்தரீயம்; வடசொல்; மேலாடையென்பது, பொருள். தூச - வஸ்தரம்: இங்கு அரையாடை; அது-அந்தரீயம் எனப்படும். ஆகாயத்திற்கு. 'ஸத்பதம்' என ஒருபெயரிருத்தலால், நன்னெறி-ஆகாயத்தில், துன் னிறர் - (போர்காண்) நெருங்கிநின்பவராகிய, விண்ணவர் எனப் பொருள்கூறலுமாகும். பி-ம்:—1 துது. (உ0அஉ)

கஉஉ.--இந்திரசித்திரர் புக்கத்தார் இலக்குமணனை யெதிரீத்தல்.

- 1 அக்கணத்தி னொராயிர மராயிரம
- மிக்க வெங்க 2ணரக்கரவ வீரனே
- ஒக்க 3வின்ப மொருவழி யுணிரை
- 4புக்கு முந்தினர் போரிடைப் 5பொன்றுவார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதில்,—அவ்வீர்திரசித்தோடு சமமாக ஒருதன்மையானசெளக்கியத்தையும் உணவையுமுடையவராகிய மிக்க கொடுமையை யுடைய பத்துலகும் இராக்கதர்கள்,—அழிபவர்களாய், புத்தகனத்திற்புகுந்து முன்வந்து (இலக்குமணனை) எதிர்த்தார்கள்; (எ - று.)

ஒருவழிமுந்தினர் என இயைத்து, ஒருசேர எதிர்த்தார்க்குள் எனினுமாம், இலக்குமணனை யெதிர்க்கவந்த ராகுசர்கள் எல்லாவகையிலும் இத்திரசித்தை யொத்தவர்கள் என்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. இப்பொழுது இலக்குமணனை யெதிர்க்கவந்த அரக்கர்கள் இத்திரசித்துக்குஉபபலமாகச் செல்லும்படி இராவணனற கட்டளையிடப்பட்டவரென்க. இன்பம் ஊணிரை-இன்பம் துகர்தலைபுடையவ ரெனினுமாம். போர் - போர்க்களத்துக்கு, இலக்களை. பி-ம்:—1 அக்கணத்தினில். 2 அரக்கர்தம். 3 வந்துற்றொருவழிகண்ணிரை. 4 புக்கிழந்தினர், புக்கமுந்தினர். 5 பொன்றுவான், ஆற்றுவார். (உ0அஉ)

கஉஉ.--இந்திரசித்த அரக்கரின்தன்மை.

- தேரர் 1தேரி னிவுளியர் 2செம்முக்க
- காரர் காரி 3னிடிப்பினர் கண்டையின்
- தாரர் தாரணி யும்விசம் புந்தவழ்
- பேரர் பேரி முழக்கன்ன பேச்சினர்.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்து,—தேர்வீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் செம்புள்ளிகளுள்ளமுக்கதையுடைய மேகம்போன்ற [கருநிறத்தையுடைய] யானைவீரர்களுமான அவ்வரக்கர்கள்,—மேகம்போலக் காச்சிப்பவர்களும்இன்ன இனிமாலையையுடையவர்களும் (மிக்கவளர்ச்சியாற்) பூமியிலும் வானத்திலும் படர்ந்த திடம்பையுடையவர்களும் பேரிகைவாச்சியக்களின் ஒவியை

யொத்தபேச்சையுடையவர்களுமாக இருந்தார்கள்; (எ-று.)—சண்டைத்தார்-
வீரர்கள் தம்வீரத்திற்கு அழிகுறியாகக்கழுத்தில் அணிந்துகொள்வதோர் ஆப
ரணவிசேடமென்ப. இச்செய்யுளின் நான்கடிகளிலும் முதலில் மடக்கணி.
காண்க. பேரம்-உடல்; அதனையுடையவர் - பேரர். பி-ம்:—1பாயும். 2செந்
நிறம். 3இடியினர் கண்டையின், இடிப்பினர் கண்டையர், இடிப்பனகண்டை
யர், இடிப்பனகாட்சியர். (உ0அச)

க.உ.உ.—இரண்டுதவிகா - பலவகையோசைகளைக்கூறும்.

பார்த்த பார்த்த திசைதொறும் பன்மழை
போர்த்த 1வான மெனைடி போர்த்தெழ
ஆர்த்த 2வோசையு மம்பொடு வெம்படை
தூர்த்த 2வோசையும் விண்ணினைத் 3தூர்த்தவால்.

(இ-ள்.) கண்டகண்டதிக்குக்களிலெல்லாம் பலமேகங்கள் சூழ்ந்துகொள்
எப்பெற்ற ஆகாயம்போலக் கர்ச்சனை பரந்துஉண்டாகும்படி (வீரர்கள்) ஆர
வாரஞ்செய்தலினால் தோன்றிய ஓசையும், அம்புகளையும் கொடிய (மற்றை)
ஆயுதங்களையும் மிகுதியாகப்பிரயோகித்தலாலுண்டாகிய ஓசையும்,—வானத்
திறைத்தன [ஆகாயமெங்கும்பரவின்]; (எ - று.)—பி-ம்:—1வானத்திடி
யெனப்போர்த்தனர். 2ஓசையும். 3தூர்த்தவால். (உ0அடு)

க.உ.ச.ஆளி யார்த்தன வாளி யார்த்தன

கூளி யார்த்தன 1குஞ்சர மார்த்தன
வாளி யார்த்தன 2தேரிவர் 3மண்டிலந்
தூளி 4யார்த்தில தாற்பிணந் 5துன்னலால்.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கர்ச்சனையில்);—யாளிகள் சத்தித்தன; ஆண்சிங்கங்
கள் கர்ச்சித்தன; பேய்கள் பேராரவாருஞ்செய்தன; யானைகள் வீரிட்டன;
(எய்த)அம்புகள் (செல்லும்)விசையால் ஒலிசெய்தன; தேர்கள் ஊர்ந்துசெல்
ல்பெற்ற யுத்தகளமானது பிணங்கள் நெருங்கியிருப்பதனால் தூளிகள் மே
லெழுந்து நிறையப்பெறவில்லை; (எ - று.)

தேரிவர் மண்டிலம் என்றது—தூளிகளெழுந்து வானத்தில்நிறையவேண்டு
மென்ற கருத்தைவிளக்கும் சாப்பிராயவிசேஷண மாதலால், கருந்துடை
யடைமொழியணி. யாளிகளும் சிங்கங்களும் பேய்களும் அவர்கள்தேரிப்பூட்
டியவை. பேய்கள் பிணந்தின்னவந்தவையுமாம். கூளி-கழுகுமாம். இனி,யாளி
கள்கட்டியவையும் சிங்கவேறுகள்கட்டியவையும் பேய்கள்கட்டியவையும்யானை
கள்கட்டியவையும் மண்டலகதையாகச்செல்லுங்குதிரைகள் கட்டியவையுமான
தேர்கள் நெருங்கிச்செல்லப்பெற்ற யுத்தகளம் பிணந்துன்னலால் தூளியெ
ழுப்பெற்றிலது என்று உரைப்பினுமாம். ஆர்த்திலது-ஆர்த்திலது என்பதன்
வலித்தல். ஒருபொருளுள்ள ஆர்த்தன என்றசொல் பலமுறைவந்தது-கோந்
பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்:—1குதிரைகள்,குதிரையும். 2வானவர்,தேவர்
தம். 3மண்டலம். 4ஆர்த்தில. 5துன்னலே, துன்றலால். (உ0அசு)

கூட்டு.—**இது** முதல் ஐந்துகவிகள்—**இந்திரசித்தம்** அவன்பக்கத்தாரும் எதிர்த்துப்பொருளையில் இலக்குமணன் தந்திறனைக் காட்டியதைத் தேர்விக்குப்.

வந்த னைந்ததொர வாளரி வாவுதேர்
இந்தி ரன்றனை வென்றவ னேறினான்
2செந்தி னன்சர மாரி திசைதிலைச
அந்தி 3வண்ணொ ரம்பி னகற்றினான்.

(இ-ள்.) இந்திரசித்து (தம்மவராற்கொணரப்பட்டு அங்கு) வந்துசேர்ந்த தாகிய கொடியசிக்கங்கள் (பூட்டப்பட்டு அவை) தாவிச்செல்லப்பெற்றதொரு தேரின்மேல்ஏறிப் பாணவருஷக்களைத் திக்குக்களிலெல்லாம் பொழிந்தான்; சந்தியாகாலத்தின் [செவ்வானத்தின்] நிறம்போன்ற நிறமுடையவனான இலக்குமணன் (தனது) அம்பு ஒன்றினாலேயே (அவற்றையெல்லாம்) நீக்கிவிட்டான்; (எ - று.)—சரமாரி பொழிந்தனன்-உருவகம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதிரயிலில்லை. 13-ம்:—1 அணைந்தன. 2செந்தினன்சரம்மாருதிமேற்செல, செந்தின... வரும். 3வண்ணனும். (உ0அஎ)

கூட்டு. சுற்றும் வந்து 1பரந்து தொடர்ந்தவர்
எறறு கின்றன 2வெய்த வெறிந்தன
அற்று தீர்த்தன வாயிரம் வன்றலை
ஒற்றை வெங்களை யோடு 3முருண்டவால்.

(இ-ள்.) (இலக்குமணனைச்) சுற்றிக்ன்று பரவித்தொடர்ந்துள்ள இராக் கதர்கள் மோதுசின்றவையும் பிரயோகித்தவையும் மேல்வீசியவையுமான எல்லா ஆயுதங்களும், (இலக்குமணனுடைய அம்புகளால்) அறுபட்டுப் பொடியாய்ச் சிதறின; ஆயிரம் (அரக்கர்களின்) வலியதலைகள் (இலக்குமணனெய்த) ஒரே கொடிய பாணத்தோடும் கீழுருண்டுவிழுந்தன; (எ - று.)—ஆல்-சுற்றைச.

எற்றுக்கின்றன-தண்டாயுதம்போன்றவை. எய்த - பிறைக்கணைபோன்றவை. எறிந்தன-வேல்போன்றவை. இலக்குமணன் தனது அம்புகளால் எதிரிகளது ஆயுதங்களையெல்லாம் நீராக்கி ஒரே அம்புகொண்டு ஆயிரவர்முடிகளையறுத்துத்தள்ளின னென்பதாம். சுற்றடி-உடனவிட்டியணி. பரந்து-பரபரப்புக்கொண்டு எனினுமாம். 13-ம்:—1படர்ந்து. 2எய்து. 3உருட்டினான். (உ0அஅ)

கூட்டு. குடர்கி டந்தன பாம்பெனக் கோண் 2மதித்
திடர்கி டந்தன சிந்தின தேர்த் 3திரள்
படர்கி டந்தனர் பல்படைக் 5கையினர்
கடர்கி டந்தன 6போன்ற களத்தினே.

(இ-ள்.) சமுத்திரம்கிடந்தாற்போன்ற [மிசுப்பரந்த] போர்க்களத்திலே,--குடல்கள், பாம்புபோன்றவடிவத்துடன் விழுந்துகிடந்தன; வலிமையையுடைய மதயானைகள், குன்றுகள்போலவிழுந்துகிடந்தன; தேர்களின் கூட்டங்கள், பொடியாய்ச்சிதறின; பல ஆயுதபாணிகளாகிய வீரர்கள் (தங்கள் தேகம் இலக்குமணனுடைய பாணங்களாற் புண்பட்டுத்) துன்பத்தில் ஆழ்த்தார்கள்; (எ - று.)

சோற்பொருட்டின்வருநிலையும் உவமையணியுஞ் சேர்த்துவந்த தேர்வையணி. மதித்திடர் - இசைவற்று சிறுபான்மை எழுவாய்த்தொடரில்

மிக்கது. மதந்தையுடையது மதி என யான்க்கு வடமொழிக் காரணக்குறி¹; அது, தமிழில் ஈயிறு இகரமாயிற்று. மூன்றாமடிக்கு—பல் படைக்கையினர்-பலவகை ஆபுதற்களையேந்திய கைகையுடையவர்களான, படர்-போர்வீரர்கள், கிடந்தனர்-(இறந்துவிழுந்து)கிடந்தார்கள் என்றும் உரைக்கலாம்; படர்-வட சொல். திடர் கிடந்தன-உவமைத்தொகை. கடர் = கடல்:போலி. பி-ம்:—1கிடந்தது. 2மதத். 3 திரட். 4கிடந்தன. 5கையன. 6போன்று. (உ0அக)

கஉஅ-குண்ட லங்களு மாரமுங் கோவையும்

1கண்ட நாணுங் கழலுங் கவசமுந்

சண்ட மாருதம் வீசத் தலத்துகும்

2விண்ட லத்தினின் மீனென விழ்ந்தவால்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்களுடைய) குண்டலங்களும் முத்துமாலைகளும் அணிவடங்களும் கண்டசரங்களும் வீரக்கழல்களும் கவசமும் ஆகியஎல்லாம்,—(சங்காரகாலத்துக்) கொடும்பெருங்காற்று வீசதலால் ஆகாயத்திலிருந்து பூமியில் விழுகின்ற நட்சத்திரங்கள்போல (லக்ஷ்மணனுடைய பாணங்களால் அற்றுக்) கீழ்விழுந்தன; (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை. பி-ம்:—1கண்டை. 2விண்டலஞ்செறி மீனின்விளங்குமால், விண்டலத்துள மீனின்விழுந்தவால், விண்டலத்துளமீனும்விழுந்தவால். (உ0க0)

கஉகா. அரக்கன் 1மைந்தனை 2யாரிய 3னம்பிணை

கரக்க நூறி யெதிர்பொரு கண்டகர்

சிரக்கொடுங் 4குவைக் குன்று 5திரட்டினன்

இரக்க 6மெய்திரைவந் காலனு 7மெஞ்சவே.

(இ - ள்.) இலக்குமணன், (தனது) பாணங்களினால்,—இராவணன்மகனான இர்திரசித்தை;(உருவம்)மறையும்படி எய்து,—கொடியமணும் மனமிரங்கிப் பின்னிடையும்படி, எதிர்த்துப்போர்செய்கிற துஷ்டர்களான அரக்கர்களுடைய கொடியதலைகளின் குவியல்களை மலைபோலக் குவித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மைந்தன். 2அடுங்கணை, அடுகணை, அடுகிணை. 3யாவையும். 4குலக். 5திரட்டினர். 6எய்த. 7ஏகவே, ஏங்கவே, ஓங்கவே. (உ0கக)

கஈ0.—நான்குக்கவிதா - இலட்சுமணன்வாகனமாகிய அநுமாள்செய்த போரைத் தெரிவித்தும்.

1சுற்றி வால்கொடு தூவுந் துவைக்கும்விட்டு

எற்றும் வானி நெடுத்தெறியும்மெதிர்

உற்று மோது 2முதைக்கு 3முறுக்குமாற்

கொற்ற வில்வி⁴யன் தேறிய கூற்றமே.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய வில்வீரனான இலக்குமணன் அப்பொழுது ஏறியிருக்கப்பெற்ற யமன்போன்ற அநுமாள்,—(அரக்கர்களைத் தனது)வாவிணற் சுற்றி(க்கட்டி வாரித்)தூவுவான்;(கால்களால்)மிதிப்பான்; கெட்டித்தன்னிவிடுவான்; ஆகாயத்தில் தூக்கியெறிவான்; எதிர்பென்று அறைவான்; உதைப்பான்; வெருட்டுவான்; (எ-று.)

கொல்லுதற்கொழிலொப்புமையால், அறுமாணக் கூற்றமாக உருவகஞ் செய்தார்; அடுத்த மூன்று கவிகளிலும், யானையாகவும் சிக்கமாகவும் குதிரையாகவும் உருவகப்படுத்திக் கூறுதல் காண்க. அறுமாண்டெய்த வீரச்செயலைக் கற்றோருள்ளம் மகிழும்படி கூறியுள்ளது, தன்மைநவீந்தியணி. இச்செய்யுளில் உருவகமும் தன்மைநவீந்தியும் திலதண்டுவரியாயத்தாற் சேர்ந்துவந்தது, சேரீவையணியாம். பி-ம்:—1சற்றும். 2உருட்டும். 3உழக்குமால், உடைக்குமால். 4இன்று. (உ0கஉ)

கசக.பார்க்கு மஞ்ச வுறுக்கும் 1பகட்டினால்
தூர்க்கும் வேலையைத் தோள் 2புடை கொட்டிநின்று
ஆர்க்கு மாயிரர் தேர்ப்பிடித் தங்கையால்
ஈர்க்கு மையனன் தேறிய யானையே.

(இ-ள்.) இலக்குமணன் அப்பொழுது ஏறியிருந்த யானைபோன்ற அறுமான்,—(எதிரிகள்) அஞ்சும்படி விழித்துப்பார்ப்பான்; அத்தடுவான்; யானைகளை வீசியெறிந்து அவற்றைக் கடைத்துார்ப்பான்; தோள்களினிடங்களை தட்டி ஆரவாரஞ்செய்துநிற்பான்; (தனது) அழகியகைகளால் ஆயிரந்தேர்களைப்பிடித்திழுப்பான்; (எ - று.)—இதுவும் - உருவகமும் தன்மைநவீந்தியுஞ் சேர்ந்துவந்த சேரீவையணியே. வாகனமாய்நின்றலும், வலிமையும், பெருந்தோற்றமும் பற்றி, அறுமாண யானையாக உருவகஞ்செய்தார். பி - ட்—1பகட்டுமால். 2புடைத்தொட்டி. (உ0க௩)

கசஉ. மாவு 1யியானையும் வாளுடைத் தானையும்
பூவு நீரும் புனைதளி நும்மெனத்
தூவு 2மள்ளிப் பிசையுந் துகைக்குமாற்
சேவ கன்றெறிந் தேறிய சியமே.

(இ-ள்.) வீரனான இலக்குமணன் ஆராய்ந்து ஏறியிருந்த சிக்கம்போன்ற அறுமான்,—குதிரைகளையும், யானைகளையும், வானாயுதத்தைபுடைய காலாட்சேனைகளையும், பூக்களும் சவளும் அழகியதளிர்களும்போல (மிகஇலேசாக எடுத்து) த்துவுவான்; வாரிப் பிசைவான்; துகைப்பான்; (எ - று.)

மா-குதிரையையுணர்த்திற்று. குதிரைகளைப் பூப்போலக் கொண்டு துவுவான்; யானைகளை நீர்போலக் கொண்டு அள்ளிப்பிசைவான்; காலாட்சேனைகளைத் தளிர்போலக் கொண்டு துகைப்பான் என இயைத்து, முறைநீரணைப்பொருள்கோ னென்னலுமாம். தெரிதல்-எதிரியான இந்நிரசித்து தேரேறிநிற்க, தான் காலாளாயிருந்து போர்புரிதல் கூடாதென்று செய்த ஆலோசனை. பலபராக்கிரமங்களால் மிகஎளிதிற் பெரும்பகை யழித்தல்பற்றி, அறுமாணச் சிக்கமாக உருவகஞ்செய்தார். பி-ம்:—1ஆனையும். 2அள்ளும். (உ0க௪)

கச௩. உரகம் பூண்ட வுருளை பொருந்தின
இரத மாயிர 1மேயெனு மாத்திரை
சரத மாகத் தரைப்படச் சாடுமால்
வாத னன்றுவந் தேறிய வாசியே.

139 (இ - ள்.) இலக்குமணன் அப்பொழுது மண்மகிழ்ந்து ஏறியுள்ள குதிரை போன்ற அநாமான், —பாம்புகள் பூட்டப்பட்டவையும் (வலிய) சக்கரங்கள் பொருந்தியவையுமான ஆயிரத்தேர்களை, மிக்கவிரைவில் நிச்சயமாகத் [தவறாமல்] தரையில் வீழ்த்த அழியும்படி மோதுவான்; (எ - று.)

தேர்களின் கயிறுகட்டவேண்டிய இடங்களிலும், அத்தேர்க்குதிரைகட்டுவார்முதலியன வேண்டுகிடங்களிலும் பாம்புகள் உபயோகிக்கப்பட்டிருந்தன வென்க. ஏயெனல்—விரைவுக்குறிப்பு. வரதன்—வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பவன். விரைந்துசெல்லும் வாகனமாயினமைபற்றி, அநாமனைக் குதிரையாக உருவகஞ்செய்தார். சரதம்—வினையாட்டுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் லில்லை. பி-ம்:—1 எய்யெனும். (உ0க6)

கசுச.—இந்திரசித்தின் அம்பினுல் மூர்ச்சித்த வானரர்
மூர்ச்சைதெளிந்தெழுதல்.

அவ்வி டத்தினி லாய்மருந் தா¹லழல்
வெவ்வி டத்தினை யுண்டவர் மீண்டென
எவ்வி டத்தினும் ²வீழ்ந்த வினத்தலைத்
தெவ்வ டக்கும் வலியவர் தேறினார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, —வெப்பங்கொண்ட கொடியவிஷத்தை உண்டு மயங்கினவர் சிறத்தமருந்தினும் பிழைத்து எழுந்தாற்போல, (போர்க்களத்திற்) பலவிடங்களிலும் (இந்திரசித்தின் பாணங்களினால் மூர்ச்சித்து) விழுந்துகிடந்தவர்களாகிய (அவ்வநாமானுடைய) இனத்தில் [வானரக்கூட்டத்தில்] உள்ளவாகளான பகையடக்கும் வல்லமையுடைய வீரர்கள், (சிறிதுநேரக்கழிந்ததும் தாமாகவே) மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

கொடுவிஷத்தினால் மூர்ச்சையடைந்தவர் நல்லமருந்தினால் அம்மூர்ச்சை தெளியப்பெற்று எழுந்திருத்தல்போல, இந்திரசித்தின் கொடிய அம்புகளால் மூர்ச்சித்தவானரவீரர்கள் அம்மூர்ச்சைதெளியப்பெற்று எழுந்தனர்: உவமையணி. அழல் விடம்—வினைத்தொகை; உவமைத்தொகையாகவும் விரிக்கலாம். 'வலியவர்' என்றது, இலக்குமணன் இந்திரசித்துடன் போர்புரியுமுன் அவ்விந்திரசித்துக்குத் தோற்றுவிழுந்த வானரர்களை. பி-ம்:—1 உழல். ²வீழ்ந்தவினைத்தலை, வீழ்த்தவரெண்ணிவர், வீழ்த்தவரெண்ணிலாத். (உ0கச)

கசுரு.—மூர்ச்சைதெளிந்த வானரரின் போர்.

தேறினார்க ணெருப்புக் சீறினார்
ஊறினார்வர் திளவலை யொன்றினார்
¹மாறு மாறு மலையு மரங்களும்
நூறு மாயிர முங்கொடு ²நூறினார்.

(இ - ள்.) தெளிந்து எழுந்த அவ்வானரவீரர்கள், —ஒருப்புப்பொறிபறக்கும்படி கோபித்து, மேன்மேல்நெருங்கிவந்து இனையபெருமானையடுத்து, எதிரியான இந்திரசித்துக்கு மாறாக (எதிரின் று) மலைகளையும் மரங்களையும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் (கைகளில் எந்திக்) கொண்டு (எதிரிகளை) அழித்தார்கள்; (எ - று.)

ஊறினார் - ஊற்றில் கீர்கரப்பதுபோல (வாகரவீரர்கள்) மேன்மேல் இலக்குமணனைச் சேர்ந்தனரென்க; இனி, வலிகையுடையவர்களாய் என்றும், (பகைவர்க்கு) ஊறுசெய்பவர்களாய் என்றும் உரைக்கலாம்: ஊறு - இடையூறு, தழும்பு; தீங்கு, கொலை. மாறு-மாற்றான்: பகைவன். இனி, மாறுமாறு - மாற்றிமாற்றி என்றுங் கொள்ளலாம். தேறினார் கண் நெருப்பு உகேறினார் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். பி-ம்:—1 மாறிமாறி, மாறுமற்றை. 2 நூறினார். (உ0க௭)

கசகூ.—வானார் விசி ய மரங்களினுலுய் துன்றுகளினுலுஞ்சீதைந்த

இராதங்களின் வருணனை.

விகட 1 முற்ற 2 மரனொடு வெற்பினம்
3 புகட 4 வுற்ற பொறுத்தன போவன
துகட வத்தொழில் 5 செய்துறைக் கம்மியர்
சுகட மொத்தன 6 தாரணி தேரெலாம்.

(இ - ன்.) வேறுபாடுபொருந்திய [பலவேறுவகைப்பட்ட] மரங்களையும் மலைகளின்கட்டத்தையும் (வாகரவீரர்) வீசிமேலெறிய (அவைபடுதலால் தமக்கு) நேர்ந்தஊறுபாடுகளைக் கொண்டவையாய் அழிந்தொழிவனவான கிங்கினிகள்கட்டப்பட்டுள்ள தேர்களைல்லாம்,—கம்மானரின் குற்றமில்லாமல் வேலைசெய்கிற இடங்களிலுள்ள [வேலைமுற்றுப்பெறாத] தேர்களையொத்தன.

வாகரவீரர்கள் மரங்களையும் மலைகளையும் எறிதலால் உறுப்புக்கள் சிதைந்துபோன அரக்கரது தேர்கள், சிற்பிகளால் அரைகுறையாக வேலைசெய்யப்பட்டுத் தொழில்முற்றுப்பெறாமல் அவர்கள் கைத்தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தேர்களைப் போலு மெனக் குறித்தார்; தன்மைத்திறுநிறிப்பேற்றவணி. விகடம் - கரமுரமுமாம். புகட-புகவிடஎன்பதன் மருஉ; இது, போகடஎனவும் மருவிவரும். துகள் தவ எனப்பிரியும்; தவ = தப: நீங்க. கர்மம் - தொழில்: அதுசெய்பவன், கர்மீ; வடசொல்: அது, கம்மியென விகாரப்பட்டது: அதன் பன்மை - கம்மியர். கம்மியர்-இங்கு, மரத்தச்சர். பி-ம்:—1 அற்ற. 2 மராமரம். 3 பொகட. 4 உற்றுப். 5 செய்துறைகம்மியர். 6 தாரணித்தேரேரோ. (உ0க௮)

கச௭.—முன்றுகவிகள்-அங்குதன்இர்தீரசித்தைவென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

வரளி மைந்தனொர் 1 மரமாம் வாங்கினான்

2 காலின் 3 வந்த வரக்களைக் காவிது

போலு முன்னுயி ருண்பது புக்கென

4 மேனி மிர்த்து நெருப்புக் விசினான்.

(இ-ன்.) வாலியின்புதல்வனான அங்கதன் ஒருபெரியமரத்தைப் பெயர்த்துக்(கையிற்) கொண்டு, தேரில்வந்த இர்தீரசித்தை(நோக்கி), 'இம்மரம்வந்து உனதுஉயிரைஅழிக்கும்: (இதனை அங்கனஞ் செய்யவொட்டாது) பாதுகாத்துக்கொள்வாயாக' என்றசொல்லி, உயரஎழுந்து (மிக்கவேகத்தால்) நெருப்புப்பொறி பறக்க விசினான்; (எ - று.)

கால்-தேர்ச்சக்கரம்; இங்குச் சினையாகுபெயராய்த் தேரைக் குறித்தது. போலும் - ஒப்பில்போலி. இனி, 'காலின்வந்த' என்பதற்கு - காற்றுப்போல

(வேசமாமத் தேரில்) வந்தஎன்றமாம். பி-ம்:—1மால்வரை, மரமலை. 2காலன். 3வந்தல். 4மேலிவந்து, மேனிரந்து. (௨௦௬௧)

கசஅ.ஏர ழித் தது செய்தவ னீண்டெழிற்
 சீ1ர ழித்தவ னொமனத் 2தேவர்கள்
 ஊர ழித்த 3வுயர்வரைத் தோளயன்
 தே4ர ழித்த திமைப்பினிற் சென்றதால்.

(இ - ள்.) ‘(இவ்வங்கதன்), அழகுசெட்டதை [தித்தொழிலை]ச் செய்தவ னுகிய இராவணனுடைய நெருங்கிய வலியையின்சிறப்பை அழித்தவனா வான்’ என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி,—(அங்கதன் எறிந்த அம்மரம்), தேவர்களின்இருப்பிடமான சுவர்க்கலோகத்தை யழித்தவனும் உயர்ந்தமலை போன்ற தோள்களையுடையவனுமான இந்திரசித்தின்தேரை ஒருநொடிப்பொழுதில்அழித்துச்சென்றது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றகை.

தேவர்கள்முதலியோரைவருத்துதல், பிறர்மனையத்தல்முதலிய சிறப்பற்றஇழிதொழில்களைச் செய்தன னாதலால்,இராவணனை ‘ஏரழித்ததுசெய்தவன்’ என்றார். ஏரழித்தது - சாதியொருமை. அங்கதன் மிக்கஉக்கிரங்கொண்டு மரத்தையெடுத்து எறிந்தபோது, அம்மரத்தின்விசை, ‘இராவணன் பக்கத்துக்கு இதனால் தோல்வி விளைவது நிச்சயம்’ எனக் கண்டோர்சொல்லும்படியிருந்த தென்க. இனி, செய்தவன் எழில் சீர் அழித்தவன்என - செய்ததவமுடையோனான [அல்லது படைத்தற்கடவுளான] பிரமனது அழகின்சிறப்பை (அவனதுஐந்துமுகங்களில் ஒன்றைக்கொய்ததனால்) அழித்தவனான உருத்திரமூர்த்திபோல, ஏர்அழித்தது-அழகையழித்து, தேர்அழித்தது எனக்கூறலு மொன்று. பி-ம்:—1அழித்தவர்தாமெனத். 2தேவர்தம். 3உயர்வலித். 4அழித்தொரிமைப்பிடைச். (௨௧00)

கசகூ.அந்த வேலையி னூர்த்தெழுந் தாடினார்
 சிந்தை 1சீரி னுயர்ந்தனர் தேவர்கள்
 தந்தை 2 தந்தைபண் 3டுற்ற 4சமுக்கெலாம்
 எந்தை தீர்த்தன னென்பதொ 5ரோம்பலால்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது தேவர்கள்,—மனத்தில் மிக்கபெருமைபாராட்டியவர்களாய், முன்னே பாட்டனாகியஇந்திரன் (இவ்வீர்திரசித்தினால்)அடைந்த அவமானத்தையெல்லாம் எமதுஐயனாகியஇவ்வங்கதன் தீர்த்தனன்’ என்று கருதுதலினாலாகிய ஒப்பற்ற சந்தோஷத்தினால் ஆரவாரித்துஎழுந்து கூந்தாடினார்கள்; (எ - று.)

இந்திரன் இந்திரசித்தினிடத்துத் தோற்றதனாலாகிய அவமானத்தை இந்திரன்பேராகிய அங்கதன் அவ்வீர்திரசித்தை வென்றதனால் தீர்ப்பவனாவன். தந்தைதந்தை - தந்தைக்குத் தந்தை; பாட்டன்: பிதாமஹன். அங்கதன் தந்தையாகிய வாலிக்கு,இந்திரன் தந்தையாதலறிக. பி-ம்:—1சாலவுவந்தனர். 2தாதையன்று. 3உள்ள. 4சமுழ்ப்பெலாம். 5எமலால். (௨௧0௧)

கரு0.—வேண்டி அங்கதனை 'அப்பாந்செல்லாதே' என்று இந்நிரசித்து
 ரெருவத்தல்.

அழிந்த தேரினின் றந்தரத் தக்கணத்து
 எழுந்து மற்றொ ரிரதமுற் றேறினான்
 கழிந்து போகலை நில்லெனக் 1கைக்கணை
 பொழிந்து சென்றனன் றீயெனப் 2பொங்கினான்.

(இ - ள்.) (தன் தேர் அழிந்த) அச்சமயத்தில் (இந்நிரசித்து), அழிந்த (அந்த)
 இரதத்திலிருந்து ஆகாயத்திற்கினம்பி வேறேர் இரதத்தைச் சார்ந்து ஏறி
 அக்கினிபோற்கொதித்து, (அங்கதனை நோக்கி), 'அப்பால் (உயிர்தப்பிச்) செல்
 லாதே: சில்' என்று கூறி, கையினால் (வில்லினின்றும்) அம்புகளைச் சிந்தி நெருங்
 கினான்; (எ - று).—கழிந்து போகலை - உயிர்தந்து போ என்றபடி. பி-பி:—
 1கார்க்கணை. 2பொங்குவான். (உக0உ)

கருக.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இந்நிரசித்தைவளைந்துகொண்டு
 பலவானரங்கள் பொருதமையைக்கூறும்.

இந்திரன்மகன் மைந்தனை யின்னுயிர்
 தந்து போகெனச் 1சாரலுற் றுன்றனை
 வந்து மற்றைய வானர வீரரும்
 முந்து போர்க்கு முறைமுறை 2முற்றினார்.

(இ - ள்.) இந்நிரன்புதல்வனான வாலியினுடைய பிள்ளையாகிய அங்க
 தனை (நோக்கி), '(உனது) இனிய உயிரை (எனது அம்புகளுக்கு இலக்காக)
 க் கொடுத்துச் செல்வாய்' என்று கூறி (அவ்வங்கதனை) கிட்டினவனாகிய இந்
 திரசித்தை, மற்றுமுள்ள வானரவீரர்களெல்லாம், போர்செய்யும்பொருட்டு
 அடைந்து விரைவாக வரிசைவரிசையாய் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று)

'இளவரசனாகிய அங்கதனுக்கு இந்நிரசித்தினால் என்ன தீங்கு நேருமோ!' என
 அஞ்சி, அவனுக்குத் துணையாகப்போர்புரியுமாறு மற்றைவானரவீரர்கள்
 இந்நிரசித்தைச் சூழ்த்தன ரென்க. இந்நிரசித்து அங்கதனை 'உயிர்தா' என்
 றான், தன்னேடொத்தவீரகைக்கருதின னாதலால். முந்துபோர் - சிறப்பாகச்
 செய்யும் போர் எனினுமாம். பி-பி:—1சாற்றல். 2முன்னினார். (உக0க)

கருஉ. மரமுந் குன்று மடிந்த வரக்கர்தஞ்
 சிரமுந் தேரும் புரவியுந் திண்¹கரிக்
 கரமு²மாளியும் வாரிக் கடியவன்
 சரமுந் தாழ்தர வீசினர்³ தாங்கினார்.

(இ-ள்.) (இந்நிரசித்தைச் சூழ்ந்துகொண்ட வானரவீரர்கள்),—மரங்களையு
 மும் மலைகளையும் இறந்துபோன ராக்ஷசர்களின் தலைகளையும் தேர்களையும் குதி
 ரைகளையும் வலிமையுள்ள யானைகளின் துதிகைகளையும் சிக்கங்களையும் (கைக
 ளால்) வாரியெடுத்து, கொடியவனாகிய இந்நிரசித்து (எய்கிற) அம்புகளின் வேக
 மும் (இவைகளின் வேகத்திற்கு மிகவும்) பின்னிடிம்படி வீசினர்; (எ - று.)

இந்நிரசித்தின் அம்புகளைக்காட்டிலும் மிக்கவிரைபுடையனவாயிருந்
 தன, வானரவீரரெறிந்த மரங்கள் முதலியன என்றவாரும். கரீ-கரத்தைபுடை

யது ஏன யானைக்குக் காரணக்குறி. கடியவன்சரமூர்ந்தாழ்தர என்பதற்கு-இந் திரசித்தின் பாணங்களும் தம்மால் வலியற என்று கூறினுமாம். வீசினர்தர்க்கினூர் - வீசினர்த்தாரர்கள் எனினுமாம். வாரித் தாக்கினூர் வீசினர் என்க. பி-ம்:—1கிரி.2வாரிக்கடிந்தவனேவிய,வாளியும்வாரிக்கடியவன்.3தாக்கினூன்.

கருண.—இலட்சுமணன் லக்ஷக்கணக்கான அரக்கர்களின் உயிரைப்போக்குதல்.

அனைய காலையி லாயிர மாயிரம்
வினைய வெங்க ணாக்கரை விண்ணவர்
நினையு மாத்திரத் 1தாருயிர் நீக்கினூன்
2மனையும் வாழ்வு முறக்கமு மாற்றினூன்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், மாளிகையையும் அரசவாழ்க்கையையும் தூக் கத்தையும் நீக்கியுள்ளவனாகிய இலக்குமணன்,—போர்த்தொழிவையும் கொடு மையையுமுடைய பத்துலக்ஷக்கணக்கான ராக்ஷசர்களை, தேவர்கள் நினக்கும் பொழுதிருள்ளே[தேவர்களும்மனத்தினால் எண்ணமுடியாதபடி யிக்கவிரை வாக], அருமையான உயிரைப்போக்கினூன் [கொன்றான்]; (எ - று.)

மனையும் வாழ்வும் உறக்கமும் மாற்றினூன் - சர்வேசவரனாகிய தனது தமையனாகியுள்ளபூரீராமபிரானுக்கு, ஸர்வதேஸுலர்வகால ஸர்வாவஸ்தகனீ லும் அடிமைத்தொழில் செய்வதற்காக நாடுதூறந்து அப்பிரானுடனே காடு புருந்து நாட்டின்பக்கையெல்லாம் கைவிட்டு ஜாக்ரகனாய் எல்லாக்காலத்தி லும் சகலவிதகைக்கரியமுஞ் செய்யும் இனையபெருமாளென்க. ஈற்றடியில் உடனவிந்சியணி காண்க. பி-ம்:—1ஆக்கையை. 2மனையின்வாழ்வும். (உக00)

கருண.—தோல்வியுற்ற இந்திரசித்து கீறுதல்.

ஆனை யுந்1தடந் தேருந்தன் னாருயிர்த்
தானையும் பரியும் 2பட்ட தன்மையை
மான வெங்க ணாக்கன் 3மனக்கொளாப்
போன வென்றியன் றீபெனப் பொங்கினூன்.

(இ-ள்.) அக்காரத்தையும் கொடுத்தன்மையையுமுடைய இந்நிரசித்து, —யானைகளும் பெரியதேர்களும் தனது அரியஉயிர்போன்ற காலாட்சேனைகளும் குதிரைகளும் அழிந்த விதத்தை மனத்தில் எண்ணி(க் கவலைகொண்டு), நீக்கியவெற்றியுடையவனாய் [அபஜயமடைந்து] நெருப்புப்போலச் சீறினூன்.

‘ஆருயிர்ந்தானை’ என்ற இதனால், இந்நிரசித்து சேனையின்மேல் வைத்திருந்த பேரபிமானமும், சேனையின்இன்றியமையாமையும் விளங்கும். ‘போன வென்றியன்’ வடமொழிகடை. பி-ம்:—1அடர். 2படுர். 3மகன். (உக0க)

கருண.—தேரீச்சக்கிராக் காவலாளரான தூம்ராட்சமகாபாரீசுவரை இந்நிரசித்து காணுதல்.

1சீர்த்த டம்பெருஞ் சில்லியந் 2தேரினர்
காத்து நின்ற விருவரைக் கண்டனன்
3ஆர்த்த தம்பெருஞ் சேனைகொண் 4டண்டமேல்
ஈர்த்த சேரரிப் பரவைநின் றீர்த்தலால்.

(இ - ள்.) ஆரவாரஞ்செய்த தம்பக்கத்து [இராக்கதரது] (இறக்க) பெரியசேனைகளை வாரிக்கொண்டு அண்டமுக்கட்டில்முட்டிய இரத்தக்கடல் (பரவி)நின்ற (இந்திரசித்தின்தேரையும்) இழுத்தலால், (அங்கணம் இழுக்க வொட்டாதபடி) பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்த சிறந்த மிகப்பெரிய அழகிய (தனது) தேர்ச்சக்கரத்தை யடுத்துள்ளவர்களான (தூம்ராஃபன் மகாபார்சவன் என்ற) இருவரையும், (இந்திரசித்து), கண்டான்; (எ - று.)

சில்லியந்தேரினர் - அந்தேரின்கில்லியர்என விசுதிபிரித்துக் கூட்டல். இனி, இச்செய்யுளுக்கு-இரத்தவெள்ளம் பரவிநின்ற (தம்மையும்) இழுத்த லால் (அங்கணன் தம்மைஇழுக்கவொட்டாதபடி இந்திரசித்தின்) மிகப்பெரிய தேரைப் பற்றுக்கோடாகப் பற்றிக்கொண்டவர்களாய்(தம்மைப்ப)பாதுகாத்து நின்ற(அத்தேர்க்காவலாளரான) இரண்டு அரசுக்களையும் (இந்திரசித்து) கண்டான் எனவும் உரைகூறுவாருமுளர். பி-ம்:—1தேர்த்தடம். 2தேரினைக். 3ஆர்த்ததப், ஆர்த்தவப், ஆர்த்ததும். 4அண்மினீர். 5நின்றேற்றலான், நின் றேறிரால். (உக௦௪)

கருகூ.—தேர்கெல்லமட்டாமையால் அவ்விரண்டாக்கீரும்

ஓரிடத்தில்தானே இருந்தல்.

நேர்செ லாதிடை 1நின்றனர் நீண்டுங்

கார்செ லாவிருள் 2நிறிய கண்ணகர்

தேர்செ லாது 3விசும்பிடைச் செல்வதோர்

பேர்செ லாது பிணத்தின் 4பிறக்கமே.

(இ - ள்.) (அப்போர்க்களத்தில்), பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்திருத்த லால்,—(அதற்குநேராக மேலே) மிகப்பெரியமேகங்களும் செல்லமாட்டா; இருளையழிக்கின்ற (சூரியனுடைய) இடமகன்ற தேரும் செல்லமாட்டாது; ஆகாயத்திற்கெல்லுத்தன்மையுள்ள (ஐந்துக்களில்) ஒருஐந்துவும் செல்லாது; (இவ்வாறு பிணங்கள் நெருங்கியிருத்தலால் அவ்விரண்டு வீரர்களும்), கோர கப்பெயர்ந்து செல்லமாட்டாமல் (நின்ற) இடத்திலேயே நின்றார்கள்; (எ-று.)

ஓர்பேர்-ஒருஐந்து. பிறக்கம்-(உயர்ச்சியால்) கொடுத்தாத்திலும்) பிறக்கு வது [விளக்குவது] என மலைக்குக் காரணப்பெயர். பிணத்தின் பிறக்கம்-பிண மலை. பிணங்கள் மலைபோலக் குவிந்து தன்மீது ஒன்றையுஞ்செல்லவொட்டாது தடுக்கு மெனக் கூறி அதன் மிகுதியை விளக்கினார்: தொடர்புயரீவுநவீநீச் யணி. பி-ம்:—1நின்றனர். 2நிறிய. 3விசும்பினில், 4பிறக்கலால், பிறக்கலே. (உக௦௫)

கருகூ.—ஓர்தீர்த்து தூய்ராட்சமகாபாரீகவர்க்கிடத்து

இலக்தியணன்திறலை வியந்துகூறுதல்.

அன்று தன்மைய னின்ற வரக்கரை

1ஒன்று வாண்முக நீராக்கி யொருயிலான்

நன்று நம்படை நாற்பது வெள்ளமுங்

கொன்று நின்ற படியெனக் கூறினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, (இந்திரசித்து),—தனதுபக்கத்தில்நின்ற(அவ் விரண்டு)அரசுக்களது ஒளிபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, 'வில்லையெந்திய

ஒருவனான லக்ஷணன் நமது சேனைநாற்பதுவெள்ளத்தையும் அழித்துவின்ற விதம் வியக்கத்தக்கது! என்று சொன்னான்; (எ - று.)

இந்திரசித்து, இலக்குமணனது அஸஹாயரூர்த்தன்மையை அவ்வார்க்களிடத்து வியந்துகூறின னென்க. பி-ம்:—1 ஒன்றநோக்கியொருவில்லி னுற்றலான். (உக௦க)

கரு.அ.—அவ்வார்க்கர் உம்மிருவீர் திரவும் ஒருநாத்தனவேனல்

ஆய வீரரு மைய வமர்த்தலை
நீயு நாற்பது வெள்ள நெடும்படை
மாய வெங்களை மாரி வழங்கினை
1 ஓய்வில் வெஞ்செரு வெக்குமென் றேறுதினார்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட) அவ்விருவீரரும்,—(இந்திரசித்தை நோக்கி),—
'சிறந்தவனே! போர்க்களத்தில் நீயும் (எதிரிகளுடைய) நாற்பதுவெள்ளக் கணக்கான பெரிய (வாண) சேனை அழியும்படி, கொடிய அம்புகளை மழை போலச் சொரிந்தாய்: (ஆகையால்), இடைவிடாதுசெய்த (உனது) கொடிய போர் (அவ்விலக்குமணன்போரோடு) ஒத்ததேயாம்' என்றார்கள்; (எ - று.)

'இலக்குமணனும் நமது நாற்பதுவெள்ளஞ்சேனையைக் கொன்றான்; நீயும் எதிரிகளுடையசேனையில் நாற்பதுவெள்ளம் கொன்றாய்; ஆதலின், இருவருடையபோரும் ஒத்திருத்தலால், நம்பக்கத்துக்குத் தோல்விநேரிட்ட தெனக் குவலைப்படக் காரணமில்லை' என இந்திரசித்துக்கு அவ்விருவரும் தேறுதல் கூறியவாறு. பி-ம்:—1 ஓயும். (உக௦க)

கரு.க.—இந்திரசித்தும் இலக்குமணனும் மீண்டும் போருதல்.

வந்து 1 நேர்த்தனர் மாருதி மேல்வரும்
அந்தி வண்ணனு மாயிர மாயிரஞ்
சுந்தி னுன் 2 களை தேவரை வென்றவன்
*3 நுந்த நுந்த முறைமுறை நூறினான்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன் இந்திரசித்துஎன்ற இருவரும்,—போர்புரிய மறுபடி)வந்துகூடினார்கள்;(அவர்களில்), அநாமான்மீது ஏறிவந்த செவ்வானம் போன்றநிறமுடையவனான இலக்குமணனும், ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்தான்; தேவர்களைச்சயித்தவனாகிய இந்திரசித்து,—(இலக்குமணன்) எய்யுந்தோறும் (அவ்வம்புகளைத் தான்எய்கிற அம்புகளால்) முறையே நீரூக்கினான்; (எ - று.)

நுத்தநுத்த, அடுக்கு - தொறுப்பொருளது. முறைமுறை-அடுக்கு,இடை விடாமையினக்கும். இது "ஆறுமேழும்" என்ற அடுத்தசெய்யுளின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1 நேர்த்தனர். 2 சரம். 3 முந்துபோர்க்கு முறை முறைமுந்தினான், நுந்த...நோக்கினான். (உக௦க)

கரு.உ.—இந்திரசித்து வானர்களை யழித்தல்.

ஆறு மேழு மறுபது 1 மைம்பதும்
நூறு மாயிர முங்களை நூக்கிவந்து

ஊறி னுரை யுணர்வு தொலைத்துயிர்
தேறி னுரை 2நெடுநிலஞ் சேர்த்தினுள்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), ஆறும் ஏழும் அறுபதும் ஐம்பதும் நூறும் ஆயிரமும் (இவ்வாறாகப்) பாணங்களைச் செலுத்தி, (முதலில்) மூர்ச்சையடைந்து (பின்பு) தேறியவர்களாய்வந்து மேன்மேல் நெருங்கியவர்களான வானர வீரர்களை யழித்துப் பெரியநிலத்திலே விழச்செய்தான்; (எ - று.)

‘ஊறினாரையுணர்வுதொலைத் துயிர் தேறினாரை’ என்றது, ௧௪௫-ஆங்கலியின் முன்னிரண்டடியின் அறுவாதம். பி-ம்:—1எண்பதும். 2நெடுஞ்சாரஞ். ()

௧௬௧.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இத்திரசித்தும் அவனதுசேனையும் வல்தோற்க, இலக்குமணன் அம்புமழைபோழ்தலைத் தெரிவிக்கும்.

கதிரின் 1மைந்தன் முதலினோர் 2காவலார்
உதிர வெள்ளத்தி னெல்கி யொதுங்கலும்
எதிரி னின்ற விராவணி 3யீடுற
வெதிரின் காட்டெரி போற்சரம் 4வித்தினுள்.

(இ - ள்.) சூரியன்மகனான சுக்கிரீவன்முதலியோரான (வானரப்படைக்) காவல்வீரர்கள் சேர்ந்து இரத்தப்பெருக்கில் ஒதுங்கினவுடனே,—(இலக்குமணன்),—தன்னெதிரில்லின்ற இந்திரசித்து தளர்ச்சியடையுமாறு மூங்கிற் காட்டிற் பற்றியநெருப்புப்போலப் பாணங்களைச் சொரிந்தான்; (எ - று.)

மூங்கிற்காட்டில் நெருப்புப்பிடித்தால் அக்காட்டை யெரிப்பதுபோல, இலக்குமணனது அம்புகள் பகையழிக்குத்தன்மையன வென்க. காவலர் - (பக்கபலமாக இலக்குமணனுக்குப்) பாதுகாவலாய் நின்றவருமாம். ‘வித்தினுள்’ என்றதனால், இலக்குமணபாணங்கள் மேன்மேல் விளையுந்தன்மையன வென்பதுபோதரும். பி-ம்:—1மைந்தர். 2காந்தினர், காதினார். 3யீடுற. 4விதினுள்.

௧௬௨. உகைவு 1தோன்ற விராவணி யொல்கினுள்
கிளையி னின்ற விருவர் 2கிளைத்தலும்
அளவில் சேனை யவிதர வாரியற்கு
இளைய வீரன் சுடுசர மேலினுள்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), இந்திரசித்து வருத்தமுண்டாகத் தளர்ச்சியடைந்தான்; (பின்பு, மரத்தைக்) கிளைபோல (இந்திரசித்தை யடுத்து) நின்ற (தூம்ராசுண மகாபாரசுவன் என்னும்) இரண்டு அரக்கரும் உற்சாகங்கொண்டு எதிர்த்துப்போர்தொடங்கியவளவிலே, (இராமபிரானுக்குத்) தம்பியாகிய இலக்குமணன், அளவில்லாத [மிகஅதிகமான] (ராசுச) சேனை அழியும்படி கொல்லுந்தன்மையுள்ள அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)—ஒருபிரதியில் சுற்றடிமுதலடியாகத்தொடங்கி, மூன்றாவது இரண்டாவதாகவும், இரண்டாவது மூன்றாவதாகவும், முதலது நான்காவதாகவும் மாறிக்கிடக்கின்றன. பி-ம்:—1தோன்றி. 2கிளைத்தரும், கிளக்கரும், கிளத்தரும், கிளத்தலும். (உகசச)

வேறு.

கங் ௩.—இது முதல் ஏழ்கவிகள் - இலகீதமணன்மபுகளால் ஊறுபட்ட அரக்கீர்களின் நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

தெரிகளை மாரி¹பெய்யத் தேர்களுஞ்²சினக்கை மாவும் பரிகளுந்³தாமு மன்று⁴பட்டவர் கிடக்கக்⁵கண்டார் இருவரு நின்றார்⁶மற்றங் கிராக்கத ரென்னும்⁷பேரார் ஒருவரு நின்ற ரில்லை யுள்ளவ ரோடிப் போனார்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன்) ஆராய்ந்தெடுத்த அம்புகளை மழைபோலச் சொரிய, (அதனால், அரக்கருடையனவான) தேர்களும் துதிகையாகிய உறுப்பையுடைய விலங்குகளும் [யானைகளும்] குதிரைகளும் அப்பொழுது இறந்துவிழுந்துகிடப்பதை அந்தஇரண்டு அரக்கர்களும் கண்டார்கள்; அந்த இரண்டு அரக்கர்களும் தீரமே (போர்க்களத்தில்) நின்றார்கள்: அவ்விடத்தில், (அவ்விருவரன்றி) இராக்கதரென்னும் பேருடையார் வேறொருவரும் (உயிருடன்) நிற்கவேயில்லை; (இறந்தபலரொழிய) உயிருள்ளவரான சில அரக்கர்களோ, (அவ்விடத்தைவிட்டு) ஓடிப்போனார்கள்; (எ - று.)—அன்றுபட்டுக் கிடக்க அவர்தாமும் கண்டனரென்க. மற்று - வினைமாற்று. பி-ம்:—1பாய. 2சினக், சிலைக். 3அரக்கர்தாமும். 4பட்டன. 5கண்டாங்கு. 6மற்றை, மற்ற. 7பேர்கள். (உககடு)

கங் ௪. 1ஒடின ராக்கர் தண்ணீர் நுண்ணசை²யுலர்ந்த நாவர் தேடின³ரெதிர்த்து கையான்⁴முகிலினை முகந்து தேக்கிப் பாடுறு⁵புண்க டோறும் பசும்புனல் பாயப் பாய வீடினார்⁶சிலவர்⁶சில்லோர் பெற்றிலர் விளிந்து⁷வீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) (அங்கனம்)ஒடினவர்களாகிய ராக்கர்களில் சிலவர், தண்ணீர் பருகவேண்டுமென்றவியுடையவர்கள் நாகக்குவறண்டவர்களாய், (தண்ணீரைத்) தேடி மேகங்களை நெருங்கி(த் தமது) கைகளால் (அம்மேகங்களிலுள்ள தண்ணீரை) வாரிக்குடித்து, (அம்புதைத்தலாலுண்டான) துன்பம்பொருத்திய புண்களில் தண்ணீர்மிகுதியாக ஊறுவதனால், இறந்தார்கள்; சில்லோர், (நீர்) கிடைக்கப்பெறாதவர்களாய்(த் தாகத்தால்) இறந்துவிழுந்தார்கள்; (எ - று.)

தண்ணீர்பருகியும் பருகாதும் இருவகையாலும் மாண்டனரென்க. தேக்குதல் - நிறைய உட்கொள்ளுதல். தாகத்தைபுடையவர்கள் தண்ணீர் குடித்தும் இறந்தது, விண்ணசன்னிபாதத்தினால் வென்க. புண்கள்தேதலும் புனல்பாய வீடினார் - குடித்தநீர் உடம்பிலுள்ள நரம்புகளின் வழியாக அம்புகளாலுண்டான புண்கள்தோறும்ஊறி விண்ணவலியெடுத்து இறந்தார்கள். பி-ம்:—1ஒடிய. 2உற்றநாவர், உலந்தவாயர். 3தெரிந்து, திரிந்து. 4முடின. 5புண்களெல்லாமப், புண்களோடும்பசும். 6சிலபேர். 7போனார். (உககக)

கங் ௫. வெங்களை திறந்த மெய்யர் விளிந்திலர் விரைந்து சென்றார் செங்குழற் கற்றை சோரத் தெரிவைய¹ராமற் தெய்வப் பொங்கிலும்²பள்ளி³புக்கா ரவருடல் பொருந்தப் புல்வி அங்கவ ராவி யோடுந் தம்முயிர் போக்கி யற்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய அம்புகளினால் பிளக்கப்பட்ட உடம்பையுடையவரான சில அரசர்கள், — இறவாது விரைந்து சென்று (தமது) மனைவியரான ராசுகளின் (தங்கள்) செம்பட்டமயிர்த்தொகுதி அவிழ் (ஒடிவந்து) உபசரிக்க, அம்மனைவியரது உடம்பை அழுத்தத்தழுவினபடியே அவ்விடத்தில் அம்மனைவியரது உயிருடன் தம்முயிரையும் ஒழித்து இறந்தவர்களாய், (வீரசுவர்க்கத்தில்) தெய்வத்தன்மையுள்ள அழகிய பெரியபடுக்கையைச் சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

சில அரசர்கள், உடம்புமுழுதும் அம்புகளால் சல்லடைக்கண்களாய்த் தொலைபட்டு, அப்போர்க்களத்திலேயே இறவாமல், தம்மனைவியரிடத்துள்ள மிக்க அன்பினால் அவர்களிடத்தை நோக்கிச் செல்ல, அவர்களும் தம் கணவர்களுடைய வருவதையறிந்து வருத்தத்தோடு தம் செம்பட்டமயிர்த்துக்கால் அவிழ்த்து புற ஓடி எதிர்கொண்டு அக்கணவர்க்குப் பலவகையுபசாரங்களைச் செய்து தேற்ற, சிறிது தேற தலடைந்த அவ்வரசர்கள் தமது மனைவியரைத் தழுவிக்கொண்டு அகநணமே இறக்க, அம்மகளிரும் தம் சணவரிற்ற துக்கத்தினால் உடனடியிற்றுக்கவே, அவ்விருபாலாரும் ஒருங்கு வீரசுவர்க்கத்தை யடைந்து இன்பமருபவித்தன ரென்றவாறு. கணவனுடனே இறங்கும் மகளிர் கணவனடைகிற உலகத்தைச் சேர்ந்து அவனோடு இன்புறுவர் என்பது துறக்கொள்கை. தெய்வப்பொங்கிரும் பள்ளி - வீரசுவர்க்கத்திற் கற்பகமலர்களாலாகிய படுக்கை. பி-ம்:—1 எதிர்ப்பத், அரற்றத். 2 பூம். 3 புக்கங்கு. (உக்கக) கக்கக. பொறிக்க 1 ல்காடும் பகழி 2 மார்பர் போயின ரிடங்கள் புக்கார் மறிக்கொளுஞ் சிறுவர் தம்மை 3 மற்றுள் சுற்றத் தம்மைக் 4 குறிக்கொளு 5 மென்று கூறி யவர் முகம் குழைய நோக்கி நெறிக்கொளும் கூற்றை நோக்கி யாருயி 6 ரொறுத்து நீத்தார்.

(இ - ள்.) தீப்பொறியுமிழ்கின்ற கொடிய அம்பு தைத்த மாம்பையுடைய ரான சில அரசர்கள், — (புத்தகனத்தைவிட்டுப்) போய் (த் தம் தம்) இருப்பிடத்திற் புருந்து, பின்பு (தமக்கு) உள்ள சுற்றத்தார்களை நோக்கி; (காலக்கட்டி) மடக்குகிற (இந்த எனது) மக்களை (நீங்கள்) கருத்துடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, அந்த (த் தமது) மக்களின் முகத்தைக் கனிவாய்ப்பார்த்து, (தங்களுயிரைத் தன்) வசப்படுத்திக்கொண்டு போகவந்த யமனைக் கோபித்துப்பார்த்து அருமையான தம்முயிரைத் துறந்தார்கள்; (எ - று.)

குழையநோக்குதல் - 'இவர்களைவிட்டு இறக்கின்றேமே, இனி இவர்கள்கதி என்னொருமோ?' என்ற இரக்கத்துடனே பார்த்தல். கூற்றை ஒறுத்து நோக்கினென்க. இறக்குந் தருணத்திலும் யமனைக்கோபிக்கின்றனர் என்றதனால், அவர்களுடைய அஞ்சாநொஞ்சுறுதி பெறப்படும். ஒறுத்து - வெறுத்து எனினுமாம். பி-ம்:—1 கொளும் 2 பாய்ப். 3 மற்றுள்ள சுற்றத்தாரை. 4 தறிக்கொளும். 5 என்னக். 6 நெடிதின், நெடிது. (உக்கக)

கக்க. தாமரைக் கண்ணன் றம்பி தன்மையி தாயின் 1 மெய்ம்மை வேமரைக் கணத்தி னிவ்லூ ரிராவணி விளிதன் முன்னம் மாமரக் கானிற் சூன்றின் 2 மறைந்திரு 3 மறைய 4 வல்லி போமெனத் தமரைச் சொல்லிச் 5 சிலருட றுறந்து போனார்.

. (இ-ள்.) சில அரசர்கள்,—‘செந்தாமரைமலர்போன்ற தகன்களையுடைய னுண இராமனது தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய வீரத்தன்மை இவ்வாறே கொடியதாயிருக்குமாயின் [கொடியதாயிருத்தலினால்], இந்த லங்காபுரியானது நிச்சயமாய் அரைகொடிப்பொழுதில் அழிந்துவிடும்; (ஆகையால்), இந்நிரசித்து இறப்பதற்கு முன்னமே, பெரிய மரங்களையுடைய காடுகளிலும் மலைகளிலும் (நீங்கள் உயிருய்ய இலக்குமணன்கைக்கு அகப்படாமல்) மறைத்திருங்கள்; (அவ்வாறு) மறைத்துவசிப்பதற்கு, விரைவில் ஓடிச்செல்லுங்கள்’ என்று தமது உறவினரைநோக்கி இதஞ்சொல்லி, உடம்புநீங்கிச் (சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார்கள்.

இந்நிரசித்து இறந்தானாயின் பிறகு இலக்குமணன் தடையின்றி உவ் களையே இலக்காகக் குறித்துவருவா னாதலால், அங்கனம் வருதற்குமுன்னமே விரைவில் நீங்கள் மறைந்து தப்பிப் பிழையுங்களென்று, இறக்கும் அரசர்கள் உற்றஉறவினர்க்கு உறுதிமொழிகூறினரென்க. போமரைக்கணத்தெம் முள்ளீரெனச் சொல்லியாவிபோனார். என்று சிலப்பிரதிகில்நாள்சாமடி. பி-ஃ.—1மெய்யே. 2மறைத்திடும், மறைந்துநீர். 3உறைய. 4வல்லே. 5தமதுடல், தம்முடல். (2ககக)

ககக. அவரையுண்ட மதுகை மேனி மருமத்து 1வள்ளல் வாளி இரையுண்டு துயிலிச் சென்றார் 2வாங்கிடி 3நிற்ப்ப மென்பார் பிரையுண்ட பாவி னுள்ளம் பிறிதுறப் பிறர்முன் சொல்லாணர். உரையுண்ட 4நல்லோ ரென்ன வுயிர்த் 5துயிர்த் 6துழைப்ப நா

(இ-ள்.) (தங்களது)மலைபோன்ற வலிமையுடைய உடம்பின் மருமத்தானத்திலே இலக்குமணனது அம்புகள் (தைத்து) ஆகாரத்தையுண்டிடுக்க (அம்புகள்) தைத்தபடியே) சென்ற சில அரசர்கள்,—‘(இந்த அம்புகளைப்) பிடுங்கினால் இறந்துவிடுவோம்’ என்று எண்ணி, பிரைகுத்தினபால்போல (தமது) மனம் வேறுபட [மயங்க], பிறரிடத்துச் சொல்லாத சொற்களைக்கொண்ட [மெளன விரதம்பூண்ட] பெரியோர்போல [ஒன்றும் வாய்விட்டுப்பேசமாட்டாதவர்களாகி]ப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு வருந்துபவரானார்கள்; (எ - று.)

வரையுண்ட, உண்ட-உவமவுருபு. அம்புகள் மருமத்தில்தைத்து மாமிசத்தைக் கவ்விக்கொண்டு தங்கியிருத்தலை இரையுண்டு துயின்றதாகக் கூறினது, ஒருவகைக் கவிசமத்தாரம்; செய்யாததைச் செய்ததுபோலக் கூறிய மரபுவழு வமைதி. மருமம்-உயிர்நிலை; மார்பு. பிரை - பாலின் தன்மையை மாற்றதற்கு உரிய பொருள். பிறர்முன் சொல்லா உரையுண்ட நல்லோர் என்ன என்பதற்கு- (அருகரல்லாத) பிறர்க்கு உபதேசிக்கத்தகாத சிறந்த திருமந்திரத்தை மனத்திற்கொண்டுள்ள பெரியோர்போல (மெளனமாய்) என்று பொருள்கூறுவாரு முனர். பி-ஃ.—1வாணிபாய. 2இகல்கிட்டி. 3நிற்ப்பவென்பார், இறப்பென்றார், இறப்பென்றார். 4பெரியோர். 5உயிர்ப்பு. 6உளைப்பது. (2கஉ0)

ககக. தேரிடைச் செல்லார் மானப் புரவியிற் செல்லார் செங்கட் காரிடைச் செல்லார் காலிற் காலெனச் செல்லார் காவல் ஊரிடைச் செல்லார் நானு 1லுயிரின்மே லுடைய வன்பாற் போரிடைத் 2திரியா நின்று நடுக்கினர் புறத்தும் போகார்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அரக்கள்), தேரின்மேலேறிச் செல்லாமலும், ரோஷமுள்ள சூதிரையின்மேலேறிச் செல்லாமலும், சிவந்தகண்களை யுடைய மேகம்போன்ற யானையின்மீதேறிச் செல்லாமலும், காற்றுப்போல [வேகமாகக்] காலினால் நடந்து செல்லாமலும், வெட்கத்தினாலே காவலையுடைய இலங்காபட்டணத்திற் செல்லாமலும், யுத்தகணத்தின்வெளியே ஓடிப்போகாமலும், (தங்கள்) உயிரின்மேலுள்ள விருப்பத்தினாலே போர்க்களத்திற் சஞ்சரியாமல் (ஒருசார்பதங்கி) ரின்ற நடுக்கினர்கள்; (எ - று.)

‘தேர்முதலியவாகணங்களிலேரியாயினும் கால்களினால் நடந்தாயினும் இலக்குமணனெதிரிற் சென்றால் இலக்குமணன் என்னதீங்குசெய்வானோ?’ என்னும் அச்சத்தால் அவ்வரக்கர்கள் அவ்வாறு செய்யாமலும், இலங்கையினுட் சென்றால் தோற்று அஞ்சி ஓடிவந்ததற்காக ஊரிலுள்ளார் இகழ்வரே என்ற நாணத்தால் அந்குஞ்செல்லாமலும், அந்நாணத்தினாலேயே புறத்திலுஞ்செல்லாமலும், உயிரின்மேல் அன்புமிகுதியாயிருத்தல்பற்றி ‘எங்குமரணம் நேருமோ?’ என்று சங்கைகொண்டு போரில் வெளிப்படாமலும், அப்போர்க்களத்திலேயே ஒருசார்பதங்கியிருந்துகொண்டு நடுநடுக்கினரென்பது, கருத்து. ‘செங்கட்கார்’ எனவே, யானையாயிற்று. ‘நாணல்’ என்பதைப் புறத்தும் போகார்’ என்பதனோடு கூட்டுக. பி-ம்:—1 உயிரிடை. 2 செல்லார், போகார். (உகஉக)

கஎ௦.—இலக்குமணன் இந்திரசித்தீனிகவசத்தைப் பிளத்தல்.

நொய்தினிற் சென்று கூடி 1 யிராவணி யுளவை நோக்கி வெய்தினிற் 2 கொன்று வீழ்ப்ப வென்பதோர் வெகுளி 3 வீங்கிப் பெய்துழிப் பெய்யு மாரி 4 யனையவன் 5 பிணங்கு கூற்றன் கையினிற் 6 பெரிய வம்பாற் கவசத்தைக் 7 கழித்து வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) பெய்தவிடத்திலேயே பெய்யும் மேகத்தை யொத்தவனான இலக்குமணன்,—விரைவாகச் சென்று நெருங்கி, இந்திரசித்தின் மருமங்களைக் கண்டறிந்து (இவனை) விரைவிற் கொன்றுதள்ளுவேன்’ என்று ஒரு கோபம்மிக்கு, மாறுபாடுகொள்ளும் யமன்போன்ற (தன்) கையிலுள்ள பெரிய அம்புகளால் (அவ்வீந்திரசித்தின்) கவசத்தை வெட்டித்தள்ளினான்; (எ - று.)

இராவணியுளவு நோக்குதல் - இந்திரசித்தைக்கொல்லும் உபாயத்தை ஆலோசித்து அறிதல். 1 இராவணியுளவையே நோக்கி என்ற பாடம்—இந்திரசித்து தளர்ச்சியடைந்தமையைப்பார்த்து என்று பொருள்படும்; கீழ் ௧௬௨ - ஆஞ்செய்யுளில் “உலாவுதோன்றவிராவணி யொல்கினான்” என்றது காண்க. இந்திரசித்தொருவன்மீது பலமுறை அம்புகளைப்பொழிதலால், இலக்குமணனைப் ‘பெய்துழிப்பெய்யுமாரி யனையவன்’ என்றார். பி-ம்:—2 துணித்து. 3 வீங்கப். 4 அனையன. 5 பிறங்கு. 6 கடிய. 7 கழித்து. (உகஉஉ)

கஎ௧.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - தூயிராக்ஷணம் மகாபார்க்ஷணம்

இலக்குமணனை நிர்ந்தூப் பொருதலைத் தெரிவித்தும்.

கவசத்தைக் 1 கழித்து வீழ்ப்பக் காப்புறு 2 கடனின் ருகி அவசத்தை யடைந்த 3 வீர னறியுவர் தடைய முன்னர்

துவசத்தின் புரவித் திண்டேர் 4கடி துறத் தூண்டி யாயித் திவசத்தின் முடித்தும் வெம்போ ரெனச்சினந் திருசிச் சென்றார்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன் இர்திரசித்தின்) கவசத்தைவெட்டித்தள்ள, (அம்புபடாது) காக்கும்படியான இன்றியமையாப்பொருள் வேறொன்றுமில்லாமையால், தன்வசத்தப்பின [மூர்ச்சையடைந்த] இர்திரசித்து, உணாவு தெளிந்து எழுவதற்கு முன்னே, (தூமிராஷன் மகாபாரசுவன் என்ற இருவரும்), துவசத்தையுடையதும் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதுமான வலியதேரை விரைவாகச்செலுத்தி 'நாங்கள் இந்தத்தினத்திற் (பொருதுவென்று) கொடியபோரை முடித்திடுவோம்' என்றுகூறிக்கொபத்தினால் மாறுபட்டு(இலக்குமணனெதிரிற்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

காப்புக்கடன் இன்று ஆகி - தன்னைத்தான்பாதுகாத்துக்கொள்ளும் முறையில்லாமல் எனினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லே. பி-ம்:—1கிழித்து. 2கடையினின்றார். 3வீரனறிவுறுத்துணையின்வீரத், அண்ணலறிவுறுத்துணையும்வீரத். 4கடிதினில். (உகஉ௩)

கஎ2. மாருதி மேலு மையன் மாப்பினுந் தோளின் மேலுந்
1தேரின் ரிருவர் சென்றார் 2செந்தழற் பகழிதூவி
ஆரியன் 3வாகை வில்லு மச்சுடைத் தேரு மத்தேர்
4ஊர்குவா ருயிருந் 5கொண்டான் புரவியி னுயிரு 6முண்டான்.

(இ.- ள்.) தேர்வீரரான அவ்விரண்டு அரசுக்களும்,—அநுமான்மீதும் இலக்குமணன துமாப்பின்மீதும்தோள்களின்மீதும்சென்றமுள்ள அக்கினி மயமான அம்புகளைத் தூவியவண்ணம் (எதிர்த்துப்) போனார்கள்; இலக்குமணன், வெற்றியைத்தராவல்ல (அவர்களது) வில்லையும், அச்சையுடைய தேரையும், அந்தத் தேரைச்செலுத்தும் பாகரது உயிரையும் கவர்ந்துகொண்டான்; அத்தேர்க்குதிரைகளின் உயிரையும் வாங்கினான்; (எ - று.)

வாகைவில்-முன்புவெற்றியையுடையதாயிருந்த வில். பி-ம்:—1தேரினி ரிருவர், தேரினின்றிருவர். 2சின்னினபகழிசுந்தி. 3அவர்கள். 4ஊர்குவான், ஊருவான். 5பூட்டும், உண்டான். 6கொண்டான். (உகஉ௪)

கஎ௩.—அந்தஇரண்டுஅரக்கருப் அநுமனுடன்போரத்தோடங்கி உயிரிதப்பியோடுதலை இரண்டுக்கவிகள் தேர்விக்கும்.

இருவரு மிழந்த வில்ல ரொழுமுனை வயிரத் 2தண்டர் உருமெனக் கடிதி னோடி யனுமனை யிமைப்பி னுற்றார் பொருகனற் பொறிகள் சிந்தப் புடைத்தனர் புடைத்த லோடும் பருவலிக் கரத்தி னுற்றண்டிரண்டையும் பறித்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) வீற்களையிழந்தவர்களான அவ்வரக்கரிருவரும், எஃகிறுத் செய்தபூண்களையுடைய மூங்கிலினாலாகிய உறுதியான கதாயுத்தையேந்தியவர்களாய் இடிபோல [மிக்ககொடுமையுடன்] விரைவாகச்சென்று, அநுமானை ஒருகணப்பொழுதிலேநெருங்கி, நெருங்கிய தீப்பொறிகள்சிந்தும்படி புடைத்தார்கள்; (அங்கணம்) அடித்தவளவிலே, (அவ்வறுமான்), பருத்த வலிமை

புடைய (தனது) கைகளினால் அத்திரண்டு கதாபுதங்களையும் பிடிக்கிக் கொண்டான்; (எ - று.)

முனை - மூங்கில். எழு - எஃகினாலாகிய பூணுக்கு ஆகுபெயர். எழுமுனை - வளர்ந்த மூங்கில் எனிலுமாம். பி-ம்:—1முனை. 2தண்டால். (உகஉடு)

கஎஈ. தண்டலவன் கைய தாய 1 தன்மையைத் 2 தறுக ணார்
3 கண்டனர் 4 கண்டு செய்ய 5 லாவதொன் றுணுங் காணர் [டார்
6 கொண்டன நெறித்து நம்மைக் கொல்லுமென் றச்சங் கொண்
உண்டசெஞ் 7 சோறு நோக்கா ருபிருக்கே யுதவி செய்தார்.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையுடைய அவ்வாக்கரிருவரும், (தாம் கைக் கொண்டிருந்த) தண்டாயுதம் அவ்வறுமான்கையி லகப்பட்ட தன்மையைக் கண்டார்கள்; கண்டு (தம்மால் அச்சமயத்தில் அவனுக்கு மாறாகச்) செய்யக் கூடியதொழில் ஒன்றையேனும் அறியாதவர்களாய், ‘(தமதுதண்டைப்) பறித்துக்கொண்ட இவ்வறுமான் வீசி (அவ்வாயுதத்தினாலேயே) தம்மைக்கொல்வான்’ என்று பயங்கொண்டவர்களாய், (தாம் இதுவரையிற்) புசித்த செவ்வியசோற்றைப்பற்றியாயினும் ஆலோசியாதவர்களாய், தங்களுயிரைக்காப்பதற்கே துணுபுரிபவரானார்கள் [உயிர்தப்புமாறு ஓடினார்கள் என்றபடி]; (எ - று.)

“தஞ்சமென வொருவரீசோறுண்ட தானாண்மை, வெஞ்சமரி லன்றி விளிவரோ” என்றபடி ஒருவனதுசோற்றையுண்டவர்கள் நன்றிமறவாமையினால் தமதுஉயிரினாலும் அவனுக்கு உதவிபுரிவது கடமையாயிருக்க இவ்வாக்கர்கள். அவ்வாறுசெய்யாதுஓடிப்போயின ரென்பது, ஈற்றடியின்கருத்து. சோற்றுக்குச் செம்மையாவது-அன்போடு அளிக்கப்படுதல். தண்டு கையது - சாதியொருமை; தண்டு இரண்டும் தனித்தனி அவன் கையிலிருப்ப தென்பது தேர்ந்தபொருள். பி-ம்:—1 தைகமைபை. 2 தறுகண்ணாளர். 3 கண்டவர். 4 ஆணடு. 5 ஆவதோவொன்றும். 6 கொண்டிவன். 7 சோற்றை. (உகஉக)

கஎஈ.—முன்றுவிகள் - ழரீகீர்த்த வாய் விரீகள்

தெளிந்தெழுத்துபோரீசெய்தலைத் தெரிவிக்கும்.

காற்றுவர் 1 தசைத்த லாலுங்கூல²மல் லாமை யாலுங்
3 கூற்றுவர் 4 தாவி கொள்ளும் 5 குறியின்மை 6 குறித்த லாலுந்
தேற்றம்வர் தெய்தி சின்ற மயக்கமு நோவுந் தீர்ந்தா
ஏற்றமும் வளியும் பெற்றா ரெழுந்தனர் வீர ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தினால் மூர்ச்சையடைந்திருந்த வாரூர் வீர ரெல் லாரும்;—(இனிதாக அச்சமயத்தில்) குளிர்ந்தகாற்று வந்து வீசியதனாலும், (அது தாங்கள் இறப்பதற்கு உரிய) கால மல்லாததனாலும் [ஆயுள்முடியாமையாலும்], யமன்வந்து (தமது) உயிரைக் கொள்ளுதற்கு உரிய அடையாளமொன்றும் இல்லாமை தெரிதலாலும் [மரணவேதனை சிறிதும் இல்லாமையாலும்], தெனியுத்தன்மை வந்து பொருத்தி, (முன்பு) இருந்த மயக்கமும் வருத்தமும் நீக்கினவர்களாய், மிக்கணக்கத்தையும் வலிமையையும் அடைந்தவர்களாகிப் போர்க்கு) எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

. ஏதுவணி; இதன் இலக்கணம் - காணத்தையும் காரியத்தையும் அழகு படச் சேர்த்துச் சொல்லுதல். இரண்டாமடிக்கு - யமன் இவர்களுயிரைக் கொள்ளவேண்டுமென்றுவந்து அதற்குத்தக்கரிமித்தமில்லாமையைத் தெரிந்துகொள்வதனாலும் என்றும் பொருள்கூறலாம். பி-ம்:—1இசைத்தலாலும். 2அன்றதலாலும். 3கூற்றம். 4உயிரைக். 5கோளின்மை. 6சொடுத்தலானும். ()

கஎசு. அங்கதன் குமுத நீலன் சாம்பவ னருக்கன் மைந்தன் பங்கமின் மயிர்தன் றம்பி சதவலி பனசன் 1முன்னாச் சிக்கவே றனைய வீரர் யாவருஞ் 2சுகரி யேந்தி மங்கலம் வாறோர் 3சொல்ல மழையென வார்த்து வந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கதன் குமுதன் நீலன் ஜாம்பவான் சூரியகுமாராகிய சக்கி ரீவன் குற்றமற்ற மயிர்தன் அவன்தம்பியாகிய த்விதன் சதவலி பனசன் (ஆகிய இவர்கள்) முதலாக ஆண்சிக்கத்தையொத்த வாநரவீரர்களெல்லாரும், தேவர்கள் மங்கலவாழ்த்துக் கூற மலைகளை யெடுத்துக்கொண்டு மேகம்போலக் கர்ச்சித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்; (எ - று.)—பங்கம் - தோல்வியுமாம். சுகரம்-கொடுமுடி; அதனை யுடையது - சுகரி. பி-ம்:—1முன்னோர், முன்னான். 2சுகரம். 3கூற. (உகஉஅ)

கஎஎ. 1 அத்தனை யோருங் குன்ற 2மளப்பிலா 3வசனி யேற்றோடு ஒத்தன நெருப்பு வீச முருமென வொருங்க வுய்த்தார் இத்தனை போலுஞ் செய்யு மிகலென முறுவ 4வெய்திச் சித்திர 5வில்வ லோலுஞ் சின்னபின் னங்கள் செய்தான்.

(இ - ள்.) அத்தனைவாநரவீரர்களும், பேரிடிபோன்றவையாகிய மலைகளை நெருப்பைக்கக்கும் இடிபோல [இடி நெருப்பைச் சொரிவதுபோல] அளவில்லாமல் ஒருசேர எறிந்தார்கள்; (மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்திருந்த) அழகிய வில்லின்திறமுடையவனாகிய இந்திரசித்தும், '(இவர்கள்)செய்யும் போர் இவ்வளவேபோலும்' என்று புன்சிரிப்புக்கொண்டு, (அவர்களைறிந்த மலைகளை) அறுத்தும் பிளத்தும் பொடியாக்கினான்; (எ - று.)—அலட்சியம் பற்றி, 'இத்தனைபோல மிகல்' என்றான். இங்கு, முறுவல் - நால்வகை நகைகளுள் எள்ளல்பற்றியது. பி-ம்:—1அத்தனைவோரும். 2அளப்பில, அளவில். 3ஆரியேறோடு. 4செய்த. 5வில்லினானும். (உகஉக)

கஎஅ.—சூரியாஸ்தமன வருணனை.

மரங்களு மலையுந் 1கல்லு மழையென வழங்கி வந்து நெருங்கினார் 2நெருங்கக் கண்டு மொருதனி நெஞ்சம் வில்லுஞ் சாங்களுந் துணையாய் நின்ற நிசாசரன் றனிமை நோக்கி லூங்கினு னென்ன மேல்பாற் குன்றுபுக் 3கருக்க 4கின்றான்.

(இ - ள்.) (வாநரவீரர்கள் மீண்டும்) மரங்களையும் மலைகளையும் கற்களையும் மழைபோல மிகுதியாகச் சொரிந்துகொண்டு, (இந்திரசித்தினருகில்) வந்து நெருங்கினார்; (அவர்கள் அவ்வாறு நெருங்குவதைப் பார்த்தும், (வேறொருவரும் துணையில்லாமல்) தனது தன்னந்தனியான மனமும் வில்லும் பாணங்களுமே (தனக்குத்) துணையாய் (ப்பொருந்தப் பின்வாங்காமல்) சிந்தின், உ

அரக்கனாகிய இத்திரசித்தினுடைய தனிமையைப் பார்த்து, மனத்தின் இரக்கம் கொண்டவன்போலச்சூரியன்மேற்கிலுள்ள அஸ்தமன்கிரியைச்சார்ந்து நின்றான்.

இயற்கையாகச் சூரியன் மறையலுற்றதை, பலவாநரவீரர்கள் ஒருங்கு திரண்டு மரங்கள்முதலியவற்றையெறிந்து போர்செய்ய, இத்திரசித்து, தனியனாய் அகப்பட்டுக்கொண்டு நின்றதற்கு மனமிரங்கி அதனைக் காணப்பொருது மறையத்தொடங்கியதாகக் காரணங்கற்பித்துக் கூறியது, ஏதுந்தீநீ துறிப்பேற்றவணியாம். மலையும் கல்லும் என்பதற்கு - மலகின்ற [போர் செய்தற்குடரிய] கற்களையும் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:--1எந்தி, அம்பும். 2நெருங்குமாண்டு. 3இரவி. 4சென்றான். (உகநூ)

கஎகூ.—இருள் பரவுதல்.

வாழிய வேத நான்கு 1மனுமுதல் வந்த நூலும்
2வேள்வியு மெய்யுந் தெய்வ வேதியர் 3விழைவு 4மஃதே
4ஆழியக் கமலக் கையா னாகிய பரம நென்னு
ஏழைய ருள்ள 5மென்ன விருண்டன திசைக ளெல்லாம்.

(இ - ன்.) 'நான்குவேதங்களும் மநஸ்சூரியமுதலாகப் பொருந்திய தருமசாஸ்திரங்களும் யாகங்களும் சத்தியமும் தெய்வத்தன்மையுடைய அந்தணர்கள் விரும்பும் அந்தப்பேறும் (ஆகிய இவையெல்லாம்) சக்கராயுதமேந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கையையுடைய பரம்பொருளான பூமீந் காராயணனது சொருபமே' என்று உணராத அறிவீனரது மனம் (அஜ்ஞாததால் இருளடைதல்)போல, எல்லாத்திக்குக்களும் இருளடையலாயின; (எ-று.)

மனுமுதல் வந்த நூல் - மறுவினிடத்தினின்றே தோன்றிய சாஸ்திர மெனினுமாம். திருமால் கையிற்கொண்டுள்ள சக்கரம், சுதர்சனமெனப்படும். விழைவு அஃது உம்மன மாற்றாக. உவமையணி. பி-ம்:--1மனுமுறை, மறை முறை. 2வேள்வியுமேய், வேள்வியுமஃதே, வேள்வியும்மாரும். 3வினையும், வினை யும். 4ஆழியக்கமலக்கண்ணாகியும், ஆழியக்கமலக்கையாகியும். 5போல. ()

கஅ௦.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - விபீஷணன்வழிந்தையால்

இலகீதமணன் இத்திரசித்தைக் கொல்ல முயலுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நாகமே யனைய 1நம்ப நாழிகை 2யொன்று நான்கு
பாகமே காலமாகப் படுத்தியேற் பட்டா னன்றேல்
வேக³வா ளரக்கர் காலம் வினைந்தது விசம்பின் 4மீதா
ஏகுமேல் 5வெல்வ நென்ப திராவணற் கிளவல் சொன்னான்.

(இ - ன்.) 'பகைவர்மேற்'பாம்புபோற் சிறுந்தன்மையுள்ள சிறந்தவனே! ஒருநாழிகையின்நான்கிலொருபாகமே காலமாக [கால்நாழிகைப்பொழுதிலே] கொன்றால் தான் (இவ்வீர்திரசித்து) இறப்பான்; அங்கனமன்றாயின் [அதற்குட் கொல்லாவிட்டால்], விரைந்துதொழில்செய்யவல்ல கொடிய அரக்கர்கள் (தமது மாயையைச் செய்தற்குடரிய) இரக்காலம் வந்திடும்: (அக்காலம் வந்திட்டால், இவன்), (மாயையைச் செய்யும்பொருட்டு) ஆகாயத்தின்மேற் செல்வான்: அங்கனஞ்சென்றால், வெற்றிபெறுவான்' என்ற இவ்வார்த்தையை இராவணனது தம்பியான விபீஷணன் (இலக்குமணனைநோக்கிக்) கூறினான்.

. லக்ஷ்மணன், ஆதிசேஷனது அமிசமாதலால், 'நாகமேயணிய நம்ப' என விலித்தற்கு உரியன். இனி, நாகம்-யானையும், மலையும். வினாந்தது-விரைவு பற்றிய காலவழுவமைதி. அரக்கர்காலம் - இராத்திரி; அதுவே அவர்கள் வலிமையோடுசெஞ்சரிக்கும் காலம். 1-ம்:--1நம்பி. 2ஒன்றின். 3வேல். 4வஞ்சன், மீதில். 5வெல்லுமென்ன. (உகநஉ)

கஅக. அத்தனை வீரர் மேலு மாண்டகை யனுமன் மேலும் எத்தனை கோடி வாளி மழையென வெய்யா நின்ற வித்தக வில்வி னுனைக் கொல்வது 1 விரும்பி வீரன் சித்திரத் தேரைத் தெய்வப் பகழியாற் சிதைத்து வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) (தன்னைநெருங்கிய) அத்தனைவாநரவீரர்களின்மேலும் ஆண்மைக்குணமுடைய அநுமான்மேலும் எத்தனையோகோடிக்கணக்கான [கிப்பலவான] அம்புகளை மழைபோலச் சொரிகிற வியக்கத்தக்க வில்திறமுடைய வனாகிய இந்திரசித்தைக் கொல்லுதலை விரும்பி, இலக்குமணன் (அவ்வாக்கனது) அழகியதேரை (த் தனது) தெய்வத்தன்மையுள்ள அம்பினால் அழித்துத்தள்ளினான்; (எ-று.)—பகழிக்குத் தெய்வத்தன்மை-பழுதுபடாமல் இலக்கையழித்தல். 1 மீ:--1கருதி. (உகநஉ)

கஅஉ.—இந்திரசித்து நாகாஸ்திரத்தாங்கட்டஎண்ணி ஆகாயத்துக் செல்லுதல்.

அழித்ததே 1 ரமுந்தா முன்ன மம்பொடு கிடந்து 2 வெம்பி உழைத்துயிரி விடுவ தல்லா 3 லுறுசெரு வென்றே மென்று பிழைத்திவர் 4 போவ ரல்லர் பாசத்தாற் 5 பிணிப்பி னென்ற விழித்திமை யாத முன்னம் வில்லொடும் விசும்பிற் சென்றான்.

(இ-ள்.) (இந்திரசித்து),—(இலக்குமணனால்) அழிக்கப்பட்ட (தனது) தேர் கீழ்விழுதற்கு முன்னே,—'நாகபாசத்தால் (நான் இவர்களைக்) கட்டிவிட்டால், (இலக்குமணன் முதலிய) இவர் அம்பினாற்கட்டப்பட்டுக் கீழ்விழுந்து தவித்து வருந்தி உயிரையழிக்கவேண்டுமேயன்றிப் பெரும்போரில் வெற்றி கொண்டோமென்று செருக்கி உயிர்தப்பிச் செல்லமாட்டார்' என்று ஆலோசித்து, கண்மூடித்திறப்பதற்குள் [வெருவிரையில்] (தனது) வில்லுடனே (நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்காக) ஆகாயத்திற் சென்றான்; (எ - று.)

நான் இப்போது சுமாரிருந்தால் எதிரிகள் தாம் உயிர்தப்பினதற்கு மகிழாமல் புத்தத்தில்வென்றேமென்று செருக்குக்கொள்வார்களாதலால் இவர்களை நாகபாசத்தாற்கட்டி வலியடக்கவேண்டுமென்று கருதி அதற்காக வானத்திற்சென்றனன் இந்திரசித்து என்பது கருத்து. இனி, 'நான் இங்கே சுமாரிருந்தால் இலக்குமணனம்பினால் வருந்தி உயிரிவிடவேண்டுமே; அல்லாமலும், இவர்கள் சயித்தோமென்று கர்விப்பார்களே; ஆகையால், அவ்வாறு இவர்கள் செருக்கி உயிர்தப்பிச்செல்லாதபடி நாகபாசத்தாற் கட்டவேண்டும் எனக்கருதி இந்திரசித்து சென்றன னென்னுங்கருத்துப்பட உரைத்தலுமொன்று. அமுந்தாமுன்னம் சென்றான் என்று இயையும். விழித்துஇமையாத முன்னம் = இமைத்துவிழியாத முன்னம். 1-ம்:--1 அழி

யா. 2மண்டி. 3 இனிச்செயலொன்றேவென்றும், உறபகைவென்றமென்று, உறபகைவேண்டோமென்று. 4 போகாவண்ணம், போகாமுன்னம். 5 பிணிப்பன். ()

க௮௩.—இந்திரசித்து வானத்துமறைந்ததுகண்டு

தேவர்கள் அஞ்சிச் சிதறியோடுதல்.

பொன்குலா மேனி மைந்தன் நன்னெடும் புகழ்தற்¹கொத்தான்
வன்²கலா³மியற்றி நின்றான் மற்றொரு மனத்தனாகி
மின்குலாங் கழற்கால் வீரன் விண்ணிடை⁴விரைந்த தன்மை
என்கொலா மென்ன வஞ்சி⁵வானவ ரிரியல் போனார்.

(இ - ள்.) 'பொன்போலவினக்குகின்ற திருமேனியையுடைய இலக்கு மணனுடன் வலியபோரைச் செய்து நின்றவனும், (வில்வன்மையில் யாவராலும்) புகழ்தற்குத் தக்கவனும், ஒளிவிளங்குகின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களை யுடைய வீரனுமான இந்திரசித்து, மனம் மாறுபட்டு, ஆகாயத்தில் வேகமாகச்சென்ற தன்மை யாதாய் முடியுமோ! 'என்று அஞ்சித் தேவர்கள் சிதறியோடினார்கள்; (எ - று.)

இதுவரையில் இலக்குமணனுடன் போர்செய்திருந்த இந்திரசித்து திடீரென்று ஆகாயத்திற் சென்றதனால் என்ன தீங்குவீழையுமோவென்று தேவர்கள் அஞ்சிக் கலங்கின ரென்க. கலாம் - கலஹம்: வடசொல். தேவர் தலைவனான இந்திரையமுளப்பட வென்றவனாதலால், இந்திரசித்தை 'புகழ்தற்கொத்தான்' என்றார். என்கொல்ஆம், கொல் - இரக்கம்: ஆம்-அசை. என்ஆம்கொல்என்றுமாற்றினுமாம். பி-ம்:—1ஒத்த. 2கொலாம். 3இயற்றுகின்றான், இயற்றுகின்றான், எயிற்றுகின்றான். 4மறைந்த. 5விண்ணவர், இமைப்பவர். ()

க௮௪.—இந்திரசித்து நாகபாசம்விடுக்க ஆகாயத்துச் செல்லுதல்.

தாங்குவிற் கரத்தன் றூணி தழுவி ய புறத்தன் 1 நன்னின்
ஒங்கியுற் றெரியா நின்ற 2 வெகுளிய 3 னுயிர்ப்பன் றீயன்
தீந்⁴கிழைப் பவர்கட் கெல்லாஞ் சீரியன் மாயச் செல்வன்
வீங்கிருட் பிழம்பி னும்பர் 5 மேகத்தின் மீறி னானன். •

(இ - ள்.) வில்லைத்தாங்கிய கையை யுடையவனும் அம்பரத்தூணியைக் கட்டிய முதுகையுடையவனும் இயல்பாகவே மிகப்பொங்கியொகிற கோபாக் கினியையுடையவனும் பெருமூச்சையுடையவனும் கொடியவனும் பொல்லாங்குசெய்பவர் யாவரினுஞ் சிறத்தவனும் மாயத்தையே செல்வமாகவுடையவனுமான இந்திரசித்து, —யிருதியான இருளின் திரட்சியிலே மேகத்தின் மேற் செல்பவனானன்; (எ - று.)

இக்கவி - அறுவாதம். புறம்-முதுகு. உலகத்தவர் செல்வத்தை விரும்பி வீட்டிப் பாதுகாத்தல்போல, இந்திரசித்து மாயங்களை விரும்பிப் பயின்று பாதுகாத்தன னென்க. பி-ம்:—1 தன்னான். 2 வெகுளியின். 3 உயிர்ப்புத்தீயன், உயிர்ப்பிறீயன். 4 இழைப்பவரையெண்ணில், இழைப்பவருக்கெல்லாம். 5 வேகத்தின். (உக௩௬)

க௮௫.—இந்திரசித்து நுண்ணியவடிவினனாதல்.

தணிவறப் பண்டு செய்த தவத்தினுந் தருமத் தானும்
பிணியறுப் பவரிற் பெற்ற வரத்தினும் பிறப்பி னானும்

• மணிநிறத் தரக்கன் 2செய்த மாயமந் திரத்தி னனும்
அணுவெனச் சிறிய தாங்கோ ராக்கையு முடைய னானும்.

(இ - ள்.) லீமணிபோன்ற நிறமுடைய இந் திரசித்து,---அப்பொழுது, முன்பு குறைவில்லாமற்செய்துள்ள தவத்தினாலும் (முற்பிறப்பிற்செய்துள்ள) தருமங்களினாலும், அஞ்ஞாநப்பிணிப்பை யொழிப்பவர்களான பிரமன்முதலியோரிடத்திற் பெற்றுள்ள வரங்களினாலும் (தனது) இராக்கதசாதியின்உரிமையினாலும் செய்கிற மாயத்திற்குஉரிய மந்திரபலத்தினாலும், அணுப்போலச் சிறியதான ஒருசரீரத்தையு முடையவனானும்; (எ - று.)

அணு-மிகச்சிறுபொருள். 'ஆக்கையுமுடையனானும்' என்ற உம்மை - கீழ்ஆகாயத்திலானதன்றி என்று பொருள்படுதலால், இறந்ததுதழுவிய எச்சம். பி-ம்:--1அறுப்பவனில். 2கற்ற. (உகநஎ)

க.அ.க.---இந் திரசித்து அஸ்திரந்தையபிமந்திரித்து எடுத்தல்.

வாங்கினும் மலரின் 1மேலை 2வானவன் வானக் கங்கை
தாங்கின னுலகந் 3தாங்குஞ் சக்கரத் தவனென் றுலும்
வீங்குவான் 4நேளை வீக்கி 5வீழ்த்தலான் 6யீன்கிலாத
ஒங்குவா ள்ரவி மூதத் தொருநனிப் படையை 7யுன்னி.

(இ - ள்.) (அவ்வந்திரசித்து), (திருமாவின் நாயித்)தாமரைமலரின்மேலுள்ள பிரமதேவனும் ஆகாசகங்கையைத்(தனதுசடைமுடியில்)தரித்தவனான சிவபிரானும் (துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்து) சிஷ்டர்களைக்காக்கிற சக்கராயுத்தையுடையவனான திருமாலும் ஆயினும், (அவர்களையும்), பருத்த பெரிய தோள்களை யிறுக்கிக்கட்டித் தள்ளியல்லாமல் திரும்பாததான [கட்டிவீழ்த்தியே மீள்வதான] சிறந்தகொடிய நாகத்தின் பெயரைக்கொண்ட ஒப்பற்ற தோர் அஸ்திரத்தை [நாகபாசத்தை]ச் சிந்தித்து [அபிமந்திரித்து]எடுத்தான்.

'உலகந்தாங்குஞ்சக்கரத்தவன்'என்பதற்கு-ஆதிசுக்ரமரூபியாய்க்கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்குகிற திருமாவென்றமாம்; மூவுலகத்தையும் பாதுகாக்கின்ற ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனான இந் திரனென்றும் பொருள் கூறலாம். முதல்மூன்றடிகள் - அஸ்திரத்தின் சிறப்பை விளக்கக்கூறியன. இச்செய்யுளில் 'உன்னி வாங்கினும்' என ஈற்றமொழி முதல்மொழியோடு இயைந்துமுடிந்தது,பூட்டுவிந் பொருள்கோள்; இச்செய்யுள் "அதுகணத்த" (க.அ.அ)என்றதன்பின் சிவபிரதியிலுள்ளது. பி - ம்:--1மேலான். 2வான கமணிகீர்க்கங்கை. 3தாவும். 4தோளின்வீக்கின், தோளினூக்கின். 5வீழ்த்தன்றி. 6வீழ்த்தலாத. 7உன்னு. (உகநஅ)

க.அ.எ.---இந் திரசித்து தோற்றேடிவிட்டதாக வானாரும் இலக்தமணனும் மகிழ்ந்திருந்தல்.

ஆயின காலத் தார்த்தா ரமர்த்1தொழி லஞ்சி யப்பால்
போயின னென்ப துன்னி 2வானர வீரர்போல்வார்
நாயகந் கீளைய கோவு மன்னதே 3நீனைந்து 4கக்கான்
மாயையைத் தெரிய வுன்னார்5போர்த்தொழின் மாற்றி நின்றார்.

(இ - ன்.) அப்பொழுது, வாநரவீரர்கள்,—(இந்திரசித்தின்) மரியச்செய்கையை நீனைத்தறியாதவர்களாய்,—(இந்திரசித்து), 'போர்செய்தற்குப்பயந்து அப்பால் ஓடிப்போயினன்' என்று நீனைத்து, (மகிழ்ச்சியினும்) பேராவாரஞ் செய்து, போர்செய்தல் நீக்கிரின்றார்கள்; இராமபிரானது திருத்தம்பியாகிய இலக்குமணனும், அவ்வாநரவீரர்கொண்டஎண்ணத்தையே தானும்கொண்டு சிரித்தான்; (எ - று.)

வாநரவீரர் போல்வாரீ-ஒப்பில்போலி: "நெய் போல்வதூஉம்" என்றும் நாஸடியாரிற் போல; வாக்கியாலங்காரம்: வாநரவீரர்முதலியோ ரென்ற கருத்துக் கொள்ளலாம். பி-ம்:—1தொழிற்கு. 2வாநரப்பெரியோர்தாமும். 3நயந்தான், நயந்து. 4திப. 5அமர்த்தொழின்மாரி. (உககூக)

கஅஅ.—இலக்குமணன் போரொழிந்து இளைப்பாறுதல்.

அதுகணத் தனுமன் ரோணின் மையனு மிழிந்து வெய்ய 1கதுவலிச் சிலையை வென்றி யங்கதன் கைய தாக்கி முதுகுறச் சென்று நின்ற கணையெலா முறையின் வாங்கி 2விதுவிதுப் 3பாற்ற லுற்றான் விளைகின்ற 4துணர்ந்தி லாதான்.

(இ - ன்.) அச்சமயத்தில் இலக்குமணனும் (அப்பொழுது) நடப்பதைச் (சிறிதும்) உணராதவனும்,—அதுமானுடைய தோளிலிருந்துகீழிறங்கி, கொடியவலிமைபொருந்திய (தனது) வில்லை வெற்றியையுடைய அங்கதன்கையிலுள்ளதாகச்செய்து (தனது மார்பின்வழியாக)முதுகில் நன்றகப்பாய்ந்திருந்த (பகைவரது) அம்புகளையெல்லாம் முறைமையாகப் பறித்தெறிந்து இளைப்பாறத் தொடங்கினான்; (எ-று.)

கதுவு வலி = கதுவலி; தொகுத்தல்: கதுவுதல்-நீங்காதுபற்றுதல். விது விதுப்பு-இரட்டைக்கிளவி; போர்செய்ததனால்நேர்ந்த இளைப்பு. பி-ம்:—1கதிவலி, கதிர்வலி. 2விதிர்விதிர்ப்பு. 3ஆற்றி. 4உணர்விலாதான், உணர்விலாதான்.

கஅகூ.—இந்திரசித்து நாகபாகத்தைவிடுக்க, அது இலக்குமணன் தோளைச்சுற்றிக்கொள்ளுதலைத் தெரிவிக்கும்.

விட்டன னரக்கன் வெய்ய படையினை 1விடுத்த லோடும் 2எட்டினே டிரண்டு திக்கு மிரு³டிரிற் திரிய வோடிக் கட்டின தென்ப மன்னோ காகுத்தற் கிளைய காளை வட்ட⁴வான் வயிரத் திண்டோண் 5மலைகளை யுரைய வாங்கி.

(இ-ன்.) இந்திரசித்து, கொடிய அந்நாகால்திரத்தைப் பிரயோகித்தான்: (அவ்வாறு) விட்டவுடனே, (அப்படை), பத்துத்திக்குக்களிலும் இருள் ஓடிச்செல்லும்படி (மிக்க ஒளியுடனே) விரைந்துசென்று, இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய திரண்ட பெரிய உறுதியான வலிமையுள்ள மலைகள்போன்ற தோள்களை வருத்தும்படி வளைந்து சுற்றிக்கொண்டது.

பத்துத்திக்குகள் - நான்குபெருந்திசைகளும், நான்குமுலைத்திசைகளும், மேல் கீழ் என்னும் இரண்டுமாம். காகுஸ்த்தன் என்ற வடசொல்-கருத்தல்நென்னும் அரசனது மரபிற் பிறந்தவனென்று காரணப்பொருள்படும்;

தத்திதாந்தநாமம். சூரியகுலத்தப் புரஞ்சயனென்ற அரசன் தன்விருப்பத் தின்படி தனக்குவாகனமாகி எருதுவடிவங்கொண்ட இந்திரனது கருதனைப் படுகிற முசுப்பின்மேல் ஏறி வீற்றிருந்து பகைவரைப் பொருதுஅழித்ததனால் கருதஸ்தன் என்று பெயர்பெற்றான். பி-ட்:—1விடுதலோடும். 2எட்டுமோர். 3இரிந்திரிய, எழுந்திரிய. 4ஆண். 5மலையினையுடைய. (உசக)

ககூ0.—இதுநதல் ஆறுகவிஉள்-ராகபாசத்தார் கட்டப்பட்டவர்களது நிலைமையைத் தெரிவிக்கும்.

- 1 இறுகுறப் பிணித்த லோடு மியாவையு மெதிர்த போதும்
- 2 மறுகுறக் கடவா னல்லன் மாய³மென் 4 மூணர்வா னல்லன்
- 5 உறுகுறைத் துன்ப மில்லா னெடுங்கினன் செய்வ தோரான்
- 6 அறுகுறைக் களத்தை 7 நோக்கி யந்தர மதனை நோக்கும்.

(இ - ள்.) எல்லாப்பிராணிகளும் (திரண்டு ஒருசேர) எதிர்த்தகாலத் திலும் மணங்கலக்கத் தக்கவனல்லாதவனும் (மனத்திற்) பொருந்திய குறை யாகிய துன்பமில்லாதவனும் [திருப்தியான மனமுடையவனும்] ஆன இலக் குமணன், (அந்நாகாஸ்திரம் தன்னை) இறுகக்கட்டினவனாவில், ‘(இது இந்திர சித்தின்) மாயச்செய்கை’ என்று அறியாமல் இன்னதுசெய்வ தென்று உண ராமல் வலிமைகுன்றினவனாய், உடற்குறைகளைபுடைய போர்க்களத்தைப் பார்த்து ஆகாயத்தையும் பார்ப்பான்; (எ - று.)

‘யாவையு மெதிர்த்தபோதும் மறுகுறக்கடவானல்லன் - இலக்குமணன் எல்லாவுலககளைபுடைய ஒருசேர வெல்லவல்ல திறமையுடையவ னென்றபடி. இந்திரசித்து மாயையால் ஆகாயத்தில் மறைத்து நாகாஸ்திரத்தொடுத்ததை யறியாமல் இலக்குமணன் திடீரென்று தன்தோள்கட்டப்பட்டதைக்கண்டு ‘போர்க்களத்துவந்து யாரேனும் அம்பு தொடுத்தனரோ?’ என்று முதலிற் களத்தைப்பார்த்து அங்கு ஒருவரையுங்காணாமையால் ஒருவேளை ‘வானத்தி லிருந்து போர்செய்யக்கூடும்’ என்று ஆகாயத்தைப்பார்த்தனென்க. அறு குறை - அறுபட்ட உடல்துண்டு. பி-ம்:—1இறுக்குற. 2மறுக்குற. 3ஒன்று. 4உணரானல்லன், உணரவல்லான். 5உறுக்குற. 6அறுக்குறை. 7நோக்கும்.

ககூக. காலுடைச் சிறுவன் மாயக் கள்வனைக் கணத்தின் காலே மேல்விசைத் 1தெழுந்து நாடிப் பிடிப்பனென் றுறுக்கும் வேலை 2 ஏல்புடைப் பாச மேனா ளிராவணன் புயத்தை வாவி வால்³பிணித் தென்னச் 4சுற்றிப் பிணித்தது வயிரத் தோலை.

(இ - ள்.) வாயுவின் புதல்வனான அநுமான்,—(இவ்வாறு) மாயையைச் செய்கின்ற கள்ளத்தன்மையுடையவனைக் கணப்பொழுதினுள் ஆகாயத்தில் வேகமாகக்கிளம்பியெழுந்து தேடிப் பிடிப்பேன்’ என்று உக்கிரங்கொண்டு தொடங்குஞ்சமயத்தில்,—தாக்கிவருத்துதலையுடைய அந்நாகபாசமானது,— முற்காலத்தில் இராவணனது தோள்களை வாலியினதுவால் கட்டினதுபோல (அநுமானது) உறுதியான தோள்களைச் சூழ்ந்து கட்டியது; (எ - று.)

காலுடை, கால்-காற்று; உடை - உடையஎன்னும்ஆறனுருபிந்தொகுத் தல். இன்னானென்றுஅறியமுடியாதபடி மறைத்துநின்ற வருத்துதலால்

‘மாயக்கள்வன்’ என்றார். இச்செய்யுள் “மற்றையோர்” என்ற அடுத்தபாடலின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது.

வாலி இராவணன் தோளைப் பிணித்த கதை:— திக்குவியஞ்செய்யப் புறப்பட்டுப் பலரையும் வென்ற இராவணன், ஒருகாலத்தில், கிஷ்கிந்தாகரத்தை யாண்ட வாரராசனான வாலியோடு போர்செய்யும்பொருட்டுக் கிஷ்கிந்தையைச் சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லையென்றும் வழக்கப்படி நாம்கடலிலும் நீராடி நித்தியசுருமம் முடிக்கச் சென்றுள்ளா னென்றும் அறிந்து, தென்கடற்கரைக்குச் சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வாலியைப் பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற்பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அடி ஒசைப்படாமல் மெதுவாய் நடந்து அவன்பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க்கண்ணாற்கண்ட வாலி, முன்ஜாக்கிரதைப்பட்டு, கிட்டவந்து தன்னைக்கட்டத்தொடங்கியவுடனே இராவணனைக் கக்கத்தில் இடுக்கி வாலி ஞாந்திரிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ்சேர்ந்து சியமக்களை கிறமவேற்றிக்கொண்டு தனதுகரமடைந்து இராவணனைக் கீழேயுதற, அவன் தன்வரலாறுகூறிய தன்குற்றம்பொறுக்கவும் தன்னைநட்பாகக்கொள்ளவும் வேண்டி அவனதுநட்பைப் பெற்றனனென்பதாம். பி-ம்:—1 எழுந்த. 2 ஏலவப், ஏலுடைப், ஏல்வுடைப், 3 பிடித்தென்ன, புடைத்தென்ன. 4 பற்றிப். (உகசாஉ)

ககஉ. மற்றையோர் 1 தமையு மெல்லாம் வாளெயிற் றரவம் வந்து சுற்றின வயிரத் தூணின் 2 மலையினிற் பெரிய தோள்கள் இற்றன விறற் வென்ன விறுக்கின விவகா வுள்ளார் தெற்றென வுடைய வீர 3 நிருந்தனர் செய்வ தோரார்.

(இ-ள்.) (அந்நாகாஸ்திரத்தாலுண்டான) வாள்போன்றபக்களையுடைய பாம்புகள், மற்றைவாநரவீரர்களெல்லாரையும் வந்துகுழ்த்துகொண்டு வச்சிரஸ்தம்பங்கள் போலவும் மலைகள் போலவும் பெரியனவான (அவ்வாநரவீரர்களின்) தோள்களை ‘முறித்துபோயின முறித்துபோயின’ என்று (அவர்கள்) முறையிடும்படி அழுத்திப்பிணித்தன; (அப்போது), (இயல்பிலே) சலியாத [தையியமான] மனத்தைத் தெளிவாகவுடைய அவ்வீரரெல்லாரும், செய்வது இன்னதென்று அறியாது திகைத்திருந்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தம்மை. 2 மலையெனப், மலைகளிற். 3 இரிந்தனர். (உகசச)

ககஉ. மலையென 1 வெழுவர் வீழ்வர் மண்ணிடைப் புரள்வர் வானில் தலைகளை யெடுத்து ழோக்கித் தழுலெழ விழிப்பர் தாவி அலைகிளர் வாலாற் பாரி னடிப்பர்வாய் மடிப்ப ராணமைச் சிலையவற் கிளைய கோவை நோக்குவ ருள்ளார் 2 தீவார்.

(இ - ள்.) (நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்ட வாநரவீரர்கள்), மலைகள் (மேலெழுந்தாற்) போலக் கிளம்புவார்கள்: கீழேவிழுவார்கள்: தரையிற் புரள்வார்கள்: தலைகளைத் தூக்கி ஆகாயத்தைப்பார்த்து நெருப்புப்பொறிபறக்கக் கண்களை விழிப்பார்கள்; பாய்ந்து அலைகின்ற வளர்ந்த (தங்கள்) வால்களினால் பூமியில் அடிப்பார்கள்: உதடுகளைக் கடிப்பார்கள்; ஆண்தன்மையையுடைய

வில்லையேந்திய இராமபிரானது தம்பியான இலக்குமணனைப்பார்த்து (இவ் வீரனுக்கும் இப்படிநேர்த்தே யென்று மனங்கொதிப்பார்கள்; (எ - று.)

எழுதலும் வீழ்தலும் புரளுதலும் - இந்நிரசித்துவவிய நாகங்கள் இறுக் குதலால்தோன்றிய வருத்தம் பொருமையாலும், தழுவுவழிவிழ்த்தலும் வாலாலடித்தலும் வாய்மடித்தலும்-வெகுளியினாலும், உள்ளந்தீதல்-சோகத்தினாலும் நிகழ்ந்தன வென்க. பி-ம்:—1வீழ்வார்வீழ்வார், வீழ்வார்வீழார். 2தீய்வார், தீர்வார். (உகசௌ)

ககச. வீடணன் முகத்தை நோக்கி வினை¹யுண்டே யிதனுக் கென்பர் முடின கங்குன் மாலே யிருளினே முனிவர்² மொய்யம்பில் ஈடுறத் தக்க போலா நம்மெதி³ ரென்னு வேந்தல் ஆடகத் தோனே நோக்கி⁴ நகைசெய்வார் விழுவு ரஞ்சார்.

(இ - ன்.) (பின்னும் அவ்வாநரவீரர்கள்),—வீடுவண்ணதுமுகத்தைப் பார்த்து, 'இதற்கு (ஏதாவது பரிசாரச்) செயல் உனதோ?' என்று வினாவுவார்கள்; இரவிலே கம்மிக்கொண்ட திரட்சியான இருளைக் கோப்பீப்பார்கள்; 'மது கண்ணதிரிலே (இவை) வலிமையிற் குறையத்தக்கனவோ!' என்று இரங்கிக்கூறி, இலக்குமணனது பொன்போன்ற தோள்களைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்கள்; விழுவார்: (அந்நிலையிலும் இயற்கைவீரத்தால்) அஞ்சாதிருப்பார் [தையியங்கொண்டிருப்பார்கள்]; (எ - று.)

அம்புயிந்தவனைக் கண்டுபிடிக்கவொட்டாது தடைசெய்தலால் இருளை முனிவாராயினர்: தாம் யாதோருதவியுஞ்செய்யமுடியாது இலக்குமணனது வருத்தத்தைக் காணும்படிநேர்த்த விதியைப் பற்றி வானரவீரர் இகழ்ந்து நகைத்தன வென்க. இங்கு நகைப்பு, தம்மையிகழ்தல் பற்றியது. மாலே-திரட்சி. ஏந்தல்-பெருமையிற்சிறித்தவன்: ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி-ம்:—1உண்டோ, 2மொய்யம்பன், 3என்று, என்னோ, என்னப். 4நொந்துநொந்துருகிறவார், நொந்துநொந்துகிறவார். (உகசக)

ககரு. ஆரிது¹ தீர்க்க வல்லா ரஞ்சனை பயந்த வள்ளல் மாருதி பிழைத்தான் கொல்லோ வென்றனர் மறுகி நோக்கி வீரனைக் கண்டு² பட்ட திது³ கொலா மென்று விம்பி வாரகமுற் றம்பி தன்மை காணுமோ வள்ள⁴ லென்பார்.

(இ - ன்.) (மற்றும் வானரவீரர்கள்),—'இப்பொழுதுநேர்த்துள்ளவருத்தத்தை நீக்கவல்லவர் யாவர்? அஞ்சாதேவி பெற்ற உபகாரியான அநுமான் (இதற்குத்தப்பிப்) பிழைத்துள்ளானோ?' என்று கூறினவர்களாய், மனங்கலங்கிப்பார்த்து,—(நாகபாசத்தாற்கட்டுண்ட) இலக்குமணனைப் பார்த்து 'நேர்த்த நிலைமை இதுவோ!' என்றுகூறிப் புலம்பி,—'இராமபிரான் நீண்டவீரக்கழலையணிந்த(தனது)தம்பியான இலக்குமணனுக்குநேர்த்த (இந்)நிலைமையைக் கண்டு பொறுப்பானோ?' என்றுங் கூறுபவரானார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் தவிர மற்றவராலும் இதற்குப் பரிசாரஞ் செய்யமுடியாதென்று கருதினராதலின், 'அவன் பிழைத்துள்ளானோ?' என்றும், இப்போதுள்ள இலக்குமணனது நிலைமையைக் கண்டால் அவனிடத்து மிக்தஅன்

புள்ள இராமபிரான் எந்நிலையையடைவானோ? என்ற அச்சத்தில் 'தம்பி தன்மைகாணாமோ' என்றும் உறவானார்கள். பி-ம்:—1 தீர. 2 பட்டவித. 3 கோலே. 4 என்றார்.

(உசசஎ)

ககக.—நாகாஸ்தீரம் வானாரீபுபாயந்ததைப்பற்றிய கவிக்கூற்று. என்¹சென்ற தன்ன 2 சொல்லி நெறுழ்வலி யாக்க செய்தான் மின்³சென்ற தன்ன வானத் துருமினம் 4 விழுவ வென்னப் பொன்சென்ற 5 வடிம்பின் வானி புகையொடு பொற்புஞ் செந்தி முன்சென்ற 7 முதுகற் பாயப் பின்சென்ற 8 மாப்ப முற்ற.

(இ - எ.) (அச்சமயத்தில்) கீழ்த்தனவான அந்தக்கவகவகை (யிற் து)ச் சொல்லின் யாதபயன்? மிக்மலிகையையுடைய அச்சகூறிய இத்தித் து, துகாயத்திலே (கீன்று) மின்னல் அமைத்தது போன்றவான (பல) அம்மகைப் பிரயோகித்தான்; பொன்னினுலகைத்த தனியையுடைய அத்த அம்பு என்¹டிபயின் உட்டம் விழுவனபோலப் புகையையும் நீப்பொறிகையுஞ்சிந்திக் கொண்டு (அச்சமத்தில் வீரயாவரும் கவித்த வுத்திருப்பதனால்) முதுகிற் பாயப்படி முன்னே சென்றவைகளாய், பின்புறமாயுள்ள மார்பில் ஊடுருவிச் சென்ற பொருத்தின; (எ - று.)

முதலடியில், சென்றது அன்ன - ஒருமைப்பன்மையக்கம். வாகரவீரர்களிற் சிலர் நிமிர்ந்தும் சிலர் கவிழ்ந்தும் விழுந்துகிடந்தன ரென்றுகொண்டு, இத்திரசித்தினம்புகளில் மார்பில்லைத்தவை ஊடுருவிமுதுகிலேபாய முதுகில்லைத்தவை ஊடுருவி மார்பிலேபாயந்தன வென்று ஈற்றடிக்குப் பொருள் கொள்ளுதல் அமையும். பொன்சென்றவடிம்பின் வானி யாதவால், 'மின் சென்றதன்ன' எனப்பட்டன. பி - ம்:—1 செய்ததன்மை, சென்றதன்மை, சென்றதென்ன. 2 சொல்லி, சொல்வது, உன்னி. 3 சென்றதென்ன. 4 விழ்ப. 5 வடிவின். 6 செந்த. 7 பின்புசெல்லமுதுகுற, முதுகிற்செல்லப்பின்சென்ற. 8 மாப்பை.

(உசசஅ)

கககஎ.—அந்தநாகாஸ்தீரத்தால் வானாரீபட்ட துன்பும்.

1 மலைத்தலைக் கால மாரி மறித்தெறி வாடை மோதத் தலைத்தலை மயங்கி 2 சீழுந் தன்மையிற் 3 மலைகள் சிந்துங்கொலைத்தலை வானி 4 பாயுந் 5 குன்றன குவவுத் தோளார் 6 தலைத்தலை ருலைந்து சாயந்தார் நிமிர்ந்தது குருகி நீத்தம்.

(இ - எ.) மலைகளினிடத்தில்தகையுள்ள கறுத்த கீர்கொண்டமேகைகள், மடக்கியடிக்கின்ற கடுக்காற்று வீசுதலினால், அவ்வவ்விடங்களிற் சிதறி விழுந் தன்மைபோல, — தலைகளைத் துணித்துத்தள்ளவல்ல கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மிடத்துக்கொண்ட (இத்திரசித்தின்) பாணங்கள் ஊடுருவிச்செல்லப்பெற்ற மலைபோன்ற திரண்டதோள்களையுடையவர்களான வாகரவீரர்கள், (ஓரிடத்தில்) நிலைத்திருக்கமாட்டாதவர்களாய் வருந்திப்புரண்டார்கள்; (அவர்களுடைய) இரத்தவெள்ளம் மிக்குப்பெருகிற்று; (எ - று.)

கடுக்காற்றினால் மேகங்கள் சிதறிவிடுவதுபோல, இத்திரசித்தின் அம்புகளினால் வாகரவீரர்கள் ஓரிடத்தில்கிலையாதுபுரண்டு சிதறின ரென்க; உவ

எனயினர். காலம்-கற்புபென்னும்பொருள் படுவதொரு வடசொல். கால-
மாரி-கார்காலத்த மேகமும். பி-ம்:—1மலைத்தலைதாவு. 2வீழ்ந்த. 3தழல்கள்.
4பாய்ச். 5குன்றென, குன்றெனும். 6நிலைத்தலைருவந்து, நிலைத்திலருவந்து. ()

ககூஅ.—அநுமானுடைய தன்மை.

ஆயிர கோடி மேலு மம்பு 1தன் னாகத் தூடு
போயின போது மொன்றுந் துடித்திலன் 2பொடித்து 3மானத்
தீயெரி 4செறுஞ் செங்க ணஞ்சனை 5செங்க மேனி
நாயகன் றம்பிக் குற்ற துயர்சுட நடுங்கு கின்றான்.

(இ - ன்.) ரோஷத்தினால் எரிசிறநெருப்புத்தோன்றிப் பொறிபொறி
நச்சிந்துகின்ற சிவந்தகண்களையுடையவனாகிய அஞ்சநாதேவியெற்ற சிங்
கம்போன்ற அநுமான்,—ஆயிரகோடிக்கும் அதிகமாக அம்புகள் தனதுமார்
பில் தைத்துச்சென்ற பொழுதிலும், சிறிதும் வருந்தினாலில்லை; இராமபிரா
னது தம்பியான் இலக்குமணனுக்கு நேர்ந்த துன்பம் (தன்னை)வருத்தியத
னால், உடம்பு நடுங்குபவனான; (எ-று.)

சிக்கம் - உவமையாகுபெயர். மேனி நடுங்குகின்றான் என இயையும்.
அநுமான் தனதுவருத்தத்தைச் சிறிதும் மேற்கொள்ளாது பிறர்வருத்தத்
துக்கு மிகமனங்குழையும் பெருந்தன்மையுடையா னென்பது இங்குப் பெறப்
படும். அஞ்சனைசிக்கம் மேனி நடுங்குகின்றான் என்க. பி - ம்:—1தன்னாகத்
தோடு. 2பொடித்த, பொடித்தின். 3மானர். 4சிர்தும். 5செங்கத்தெய்வ. (உகடு)
ககூகூ.—மற்றை வானரவீரர் அங்கநன் இவர்களின் நிலைமை.

வேறுள வீர ரெல்லாம் வீழ்ந்தன ருருயின் வெய்ய
நூறுமீ யிரமும் வாளி யுடலிடை 1நுழையச் சோரி
ஆறுபோ லொழுத 2வண்ண லங்கத 3னனந்த வாளி
ஏறன மெய்ய னேனு மிருந்தன னிடைந் து லாதான்.

(இ-ன்.) மற்றுமுள்ள வானரவீரர் யாவரும், இடியைக்காட்டிலும் கொடி
யனவான அம்புகள் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் (தங்கள்)
உடம்புகளில் நுழைவதனால், (தம்மம் உடம்பினின்று) இரத்தம் ஆறுபோலப்
பெருக(த் தம்வசந்தப்பி)க் கீழ்வீழ்ந்துகிடந்தார்கள்; பெருமையிற்சிறந்தவனாகி
யஅங்கதன், அளவில்லாத அம்புகள் தைத்த உடம்பையுடையவனாயிருந்தும்,
சோர்வடையாமலிருந்தான்; (எ-று.)

‘சோரி ஆறுபோலொழுத’ என்பதைப் பிந்தின வாக்கியத்துக்குக் கூட்ட
லாம். பி - ம்:—1நுழைய்ப. 2ஐயன், 3அனந்தம். (உகடுக)

உ00.—வானரராசனான சுக்கிரீவன் நிலை.

கதிரவன் காதன் மைந்தன் கழலிளம் பசுந்1கா யன்ன
எதிரெதிர் பகழி தைத்த யாக்கைய னெரியுங் கண்ணன்
வெதிர் நெடுங் கான மென்ன வேகின்ற மனத்தன் 2மெய்யன்
உதிர 3வெங்கடலுட்டாதை 4யுதிக்கின்றான் றினையு மொத்தான்.

(இ - ன்.) சூரியனது அன்பிற்கு உரியமகனை சுக்கிரீவன்,—அம்புகள்
நேர்நேராகத்தைத்ததும்(அதனால்) இளமையான பசிய கழற்காயை யொத்தது

மாண உடம்பையுடையவனும், தீப்பொறிபறக்கின்ற கண்களைபுடையவனும், பெரியமூக்கிற்காடு (எரித்தாற்)போலப் பற்றியெரிசின்ற மனத்தையும் உடம்பையுமுடையவனுமாய், கொடிய இரத்தக்கடலி லுதயமாகின்ற (தனது) தந்தையாகிய சூரியனையும் போன்றான்; (எ - று.)

‘தந்தையே மகனாப்பிறக்கின்றான்’ என்னும் நூல்வழக்குப்பற்றி, சுக்கிரீவனுக்கு அவன் தந்தையான சூரியனை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். உதிரக்கடலுள் உதிக்கின்ற சூரியனென்றது, இல்பொருளுவமை; சுக்கிரீவன் இரத்த வெள்ளத்தினிடையே கிடந்து விளங்கின னென்க. மேலே முட்கள்நிரம்பப் பெற்ற கழற்காய், மேலே அம்புகள் நிறையப்பெற்ற உடலுக்கு உவமை. பசுங்காயன்னயாக்கையென்க. பி-ம்:—1காயென்ன. 2வெய்ய. 3ஒண்கடலில். 4உதிக்கின்ற தன்மை, உதிக்கின்றான் என்றனை. (உகடுஉ)

20க.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-ராக்கபாசத்தாற் கட்டுண்ட

வெப்பாரும் பாசம் 1வீக்கி வெங்களை 2வளைக்கு மெய்யன் ஒப்பாரு மில்லான் நம்பி யுணர்ந்திருந் தின்ன லுய்ப்பான் இப்பாச 3மாய்க்கு மாய மியான்வல்ல னென்ப தோர்ந்தம் 4அப்பாசம் 5விச வாற்றா தழிந்தால் லறிவு போன்றான்.

(இ - ள்.) (தனக்கு) உவமையாக ஒருவரையும்பெறாதவனாகிய இராம பிரானது தம்பியான இலக்குமணன்,—கொடுமைநிறைந்த நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு கொடிய அம்புகள் சூழ்ந்துள்ள உடம்பையுடையவனும், (தனக்கு அதனையொழிக்கும் வல்லமையிருப்பதை) அறிந்திருந்தும் துன்பத்தையனுபவிப்பவனும்,—‘இந்தச்சம்சாரபந்தத்தை நீக்கவல்ல திறமையுடையேன்யான்’ என்பதை உணரலாயிருந்தும், அந்தப்பாசங்களை நீக்க முடியாது (உணர்வு) கெட்ட சிறந்த ஆன்மாவை ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

ஒருவன் சம்சாரபந்தத்தினின்று நீங்கி நன்னெறிபெறும் ஆற்றிலையடைந்திருந்தும் விதிவசத்தால் அவ்வாறுசெய்யாது அந்தச்சம்சாரத்திலேயே உழைத்து வருந்துதல் போல, சர்வசத்தனான லக்ஷ்மணன் தான் அந்நாகபாசத்தை எளிதில் ஒழிக்கும் வல்லமையுடையனாயிருப்பதை யுணர்ந்திருந்தும் மறுஷ்யபாவினையால் அவ்வாறுசெய்யாது அந்நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு வருந்துபவனானான். ஆதிசேஷனது அமிசமான இலக்குமணன் தான் கொண்டுள்ள மாறுடத்தன்மைக்கு ஏற்ப இவ்வாறு நாகபாசத்தால் வருந்தினனென்க. உபநிஷத்தங்களில் ஆன்மாவை ‘ஞானம்’ என்று கூறியிருத்தலும், வியாசமுனிவர் உத்தரமீமாஞ்சையில் “தத்தணலாரத்வாத் தத்வ்யபதேஸா:” [= ஞானகுணத்தையேமுக்கியமாகக்கொண்டிருத்தலால் ஆன்மாவை ஞானமென்கிறது] என்று கூறியிருத்தலும்பற்றி, ஆன்மாவை ‘அறிவு’ என்றார்; “ஒண்டாமரையாள் கேள்வு, நெருவனையே நோக்கும் உணர்வு” என்றார் பெரியாரும்; சித், சேத நம்என்ற அதன்பரியாயப்பெயர்களையுங் காண்க. ஒப்பு ஆருமில்லான் எனவே, தன்னினும் மிக்காரொருவருமில்லாதவ னென்பது தானே பெறப்படும். பாசம் - சுயீனா; பரமாத்மவிஷயத்திற் புத்தியைச்செல்லவொட்டாது நடுத்த

மனத்தைப்பிணித்தல்பற்றி, சம்சாரம், பாசமென்பபெயர். உவமவாகுபெயர். மாயம்-உபாயம். பி-ம்:-1வீக்க. 2துளைக்கும், துளைக்கும். 3மாய்க்குந்தன்மை... தேர்ந்தும், மாய்க்கும்...வல்லெனென்னத்தேர்ந்தும், மயக்குமாயமெய்திய. விண்ணல்தேரான். 4பொய்ப்பாசம். 5வீசல். 6நல்லறிவும். (உகளு.)

202. அம்பெலாங் கதிரக னாக 1வழிந்தழிந் திழியு மாகச் செம்புனல் வெயிலிற் றேன்றத் திசையிரு ளிரியச் 2சேறிப் பம்பு³பே ரொளிய நாகம் பற்றிய படிவத் தோடும் உம்பர்⁴ 4டிற்றது வீழ்ந்த வெளியவ னேயு மொத்தான்.

(இ - ன்.) (அவ்விலக்குமணன், தன்னுடம்பில் தைத்துள்ள) அம்புக னெல்லாம் கிரணங்களாகவும், உடம்புகளைய சையப் பெருகுகிற இரத்தம் வெயில்போலத்தோன்றவும், எல்லாப்பக்கத்திலும் நிறைந்த இருட்டை நிலை கெட்டோடும்படிக்கோயித்து [ஓட்டி] நிறைகிற பெரிய ஒளியையுடையதும் பாம்பினுற் பிடிக்கப்பட்டதுமான உருவத்துடனே தேவலோகத்தினின்ற தவறிக் கீழ்வீழ்ந்த சூரியனையும் ஒத்தான்; (எ - று.)

பலஅம்புகள்தைக்க இரத்தம்வழிய நாகாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுக் கீழ வீழ்ந்துகிடந்த இலக்குமணனுக்கு, ஆயிரங்கிரணங்களோடுகூடி வெயில் வீசப் பாம்பினுற்பிடிக்கப்பட்டு வானத்திலிருந்து தவறிக் கீழ்வீழ்ந்த சூரியனை உவமைகூறினர். உருவத்தை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த தந்திரிப் பேற்றவணி. ஒளியபடிவம், பற்றியபடிவம் என இயையும். சூரியனதுபெயர்களுள் 'பால்வாந்' என்ற வடமொழிப்பெயரின் பொருளமைய, 'ஒளியவன்' என்றார்; ஒளியுடையவனென்க. 'நாகம்பற்றிய படிவத்தோடும்' என்பதைச் சூரியனுக்கும் இயைக்க; பூமியின் சாயை சந்திரனைமறைத்தலாலும் சந்திரனது சாயை சூரியனைமறைத்தலாலும் நேர்கிற கிரகணங்களை, ராகுவென்னுங்கரும்பாம்பும் கேதுவென்னுஞ் செம்பாம்பும் சந்திரசூரியரைப்பற்றுதலாலாவனவாகக் கூறதல், மரபு. பி-ம்:--1அலைத்தலைத்திருமாழிச், அழிந்தழிந்தலைக்குமாழிச், அழிந்தழிகதிர்க்குமாழிச். 2சேய்க்கும். 3பேரொளிகொள். 4இழிந்து. (உகளு.)

205.—இதுவும் அடுத்தகவியுப் - ஓருதொடர்: இர்திரசித்து

இராவணனாண்மணையைச் சேர்த்தலைத் தெர்வீகீதும். மயங்கினுன் வள்ள நம்பி மற்றையோர் முற்று மண்ணை முயங்கினுர் மேனி யெல்லா முடினா னரக்கன் 1முறித் தயங்கு²பே ராற்ற லானுந் தன்³னுட மறைத்த வாளிக்கு உயங்கினு னுனைத்தான் வாயா லுதிரரீ⁴ 4ருயிழா நின்றான்.

(இ - ன்.) இராமபிரானது தம்பியாகிய இலக்குமணன் மயங்கிக்கிடத்தான்: மற்றையெல்லாவீரரும் (வீழ்ந்து) தரையைத் தழுவிக்கிடந்தார்கள்; (அவர்களுடைய) உடம்புகளையெல்லாம் (அம்புகளால்) மறைத்தவனும் வலிமையினால்வினங்குகின்ற மிக்கநிறமையையுடையவனுமாகிய இர்திரசித்தும் தனது உடம்பில் (முன்னமே) தைத்துள்ள (இலக்குமணனது) அம்புகளுக்கு அணந்தளர்த்து வருந்தி,வாயினால்இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு, —(எ - று.)—

‘என்னுவெண்ணினான்’ என அடுத்த கவியில் முடியும். ஆற்றலான் அரட்சனும் என உம்மை, பிரித்துக்கட்டப்பட்டது. அந்த உம்மை, இறந்ததழுவிய எச்சப்பொருளது. பி-ம்:—1மூரி, மைந்தன். 2போராற்றலானும், பேரம்பாற் றானும், போரம்பாற்றானும். 3உடற்றைத்த. 4உமிழ்வதானான். (௨௧௫௫)

20௪. சொற்றது முடித்தே னானே 1யென்னுடற் சோர்வை நீக்கி மற்றது முடிப்ப 2னென்னு வெண்ணினான் 3மனிதன் வாழ்க்கை இற்றது குரங்கின் றானே 4யிறந்ததென் றாண்டி பாலும் கொற்றமங் கலங்க ளார்ப்ப விராவணன் கோயில் புக்கான்.

(இ - ன்.) ‘சொன்னதை நிறைவேற்றினேன்: எனது உடம்பின்தளர்ச்சியைப் போக்கிக்கொண்டு நாளைக்கு மற்றதையும் நிறைவேற்றுவேன்’ என்று நினைத்து, ‘மனிதனது வாழ்வு (இன்றோடே) அழிந்தது: குரங்கின் சேனை ஒழிந்தது’ என்று (தனது) இரண்டு பக்கங்களிலும் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க இராவணனது அரண்மனையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.

சொற்றது - ‘‘வெங்கண்ணெடுவானரத்தானையை வீற்று வீற்றாய்ப் பங்கம் பிறநாறியிலக்குவனைப்படு’’ த்தல். மற்றது - எஞ்சிநின்ற இராமன் முதலியோரையழித்தல். இலக்குமணன் முதலியோர் தன்நாகபாசத்தால் இறந்தனரென்று கருகின னாதலால், ‘சொற்றது முடித்தேன்’ என்றான். மறஜன் என்பது மனிதன் எனத்திரிந்து நின்றது. மனிதன் வாழ்க்கை இற்றது - இராமனது வலத்தோனென்னத்தக்க லக்ஷ்மணன் ஒழிந்தானென்றபடி. பி - ம்:— 1என்னுடைச்சோர்வு. 2என்னும். 3மனிதர். 4இழிந்தது. 5மங்கலநின்று. (௨௧௫௬)

20௫.— இதுவும் அடுத்தகவியும் - இத்திரசித்துகென்றவகையைத் தெரிவிக்கும்.

1ஈர்க்கடை பகழி மாரி யிலக்குவ நென்ன நின்ற

2நீர்க்கடை மேகந் தன்னை 3நீக்கியுஞ் செருவி னீங்கான்

வார்க்கடை மதுகைக் கொங்கை மணிக் குறு முறுவன் மாதர் [ன்.

4போர்க்கடைக் கருங்கண் வானி 5புயர்தொறும் பொழியப் புக்கா

(இ - ன்.) ஈர்க்குப்போல் அடர்ந்த அம்புமழையைக் கொண்ட இலட்சுமணனென்று சொல்லப்பட்டுநின்ற நற்குணத்தைக் கொண்ட மேகத்தை யொழித்தும், (இந்திரசித்து), போரினின்றி நீங்காதவனாய், கச்சைக்கடத்தலுபுடைய வலிமையைக்கொண்ட தனக்களையும் அழகியபுன்சிரிப்பையுமுடைய மனிதரின்போர்செய்தலுபுடைய கருநிறமுள்ள கடைக்கண்வானி புயர்தொறும் பொழிந்துகொண்டிருக்கப் புக்கான்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் இராவணன்கோயில்புக்கானென்றகவி, இச்செய்யுளில், அங்ஙனம் அவ்வீந்திரசித்துச்செல்லம்போது மகனீர் புன்முறுவல்செய்துகடைக்கண்பார்வையைச் செலுத்தித் தமதுகாமக்குறிப்பைத் தெரிவிக்கச் சென்றானென்றார். வீரப்போர்க்கு உன்னானவன் இப்போது காமப்போர்க்கு உன்னானானென்று கூறியவாறு. நீர்க்கு = நீரை: உருமுயக்கம்: நீர்-நற்குணம். மூன்றாமடியில், கடை - கடத்தல்: தொழிற்பெயர். எதுகைகோக்கி ‘வார்க்கடை’ எனக் ககரவொற்று இரட்டித்துவந்தது. இச்செய்யுளில், தீர்புஎன்

னுஞ் சொல்லணிகாண்க. இரண்டாமடியில், கீர்க்கடைமேகம்-கீரையுடைய
புகார்தகாலத்துமேகம் என்று உரைப்பாருமுள். பி-ம்:—1சர்க்கடைப், சர்கி
டைப், 2கீர்க்கடை, 3கீர்க்கியுஞ்செருவை, 4போர்க்கடைக், 5புயத்தொடும். (உகடுஎ)
20௬. ஐயிரு கோடி செம்பொன் மணிவிளக் கங்கையேந்தி
மையறு வாண நாட்டு மாதரு மற்றை நாட்டுப்
பையர வல்கு லாரும் பலாண்டிசை பரவத் தங்கள்
1தையல ரறுகு தூவி வாழ்த்தினர் தழுவச் சார்த்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போது இந் திரிசித்து),—செம்பொன்னினிடையே இரத்
தினங்கன்பதித்துச் செய்த விளக்குக்களை அழகியகையிலேத்திக்கொண்டு குற்ற
மற்ற சுவர்க்கலோகத்துமாதர்களும் மற்றையபுகத்து அரவின்பையையொ
த்த அல்குலையுடையரானமாதர்களும் பத்துக்கோடித்தொகையினர் இசையு
டனே பல்லாண்டிபாட, அரக்கமகளிர் அறுகைத்துவிவாழ்த்தினவராய் உடன்
வர இராவணனரண்மனையைச்சேர்த்தான்; (எ-று).—பி-ம்:—1தையலாராறு.

20௭.—இலக்தமணனுக்கீதுச் செய்ததேரிவிந்து, இர்த்திரசித்து
தன்னிருப்பிடஞ்சேர்த்தல்.

தந்தையை'யெய்தி 1யன்றாங் குற்றுள தன்மை 2யெல்லாஞ்
சிந்தையி 3ணுணரக் கூற்த் 4தீருதி யிடர்நீ யெந்தாய்
5நொந்தன னியாக்கை நொய்தி 6னாறிமே னுவல்வ நென்னுப்
புந்தியி லனுக்கர் 7தீர்ப்பான் றன்னுடைக் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) (இந் திரிசித்து),—தகப்பனான இராவணனைச்சேர்த்து அன்
றைத்தினத்திலே அப்போர்க்களத்தில் நடந்துள்ள செய்திகளையெல்லாம்
(அவன்) மனத்திலறியும்படி [தெளிவாகச்] சொல்லி,—'எனதுதந்தையே!
நீ துன்பம் நீங்குவாயாக: (யான்) உடல்வருந்தினேன்: விரைவில் இளைப்
பாறி மேல் (நடக்கவேண்டியதைப்பற்றிப் பிறகு) சொல்வேன்' என்று
கூறி (அவனைத்தேற்றி), (தன்) மனத்திலுண்டாயிருந்த அயர்ச்சியைத் தீர்த்
துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தனது இருப்பிடத்திற் போய்ச்சேர்த்தான்; (எ-று.)
—பி-ம்:—1ஒன்றார்க்கு. 2சாரச். 3உணர்ந்திமற்றுள். 4தீயிடர்த்தீர்த்துரீக்கி,
தீயிடர்த்திரநோக்கி. 5நொந்தனனாக்கை. 6ஆற்றி. 7தீர்வான். (உகடுக)

20௮.—இலக்தமணனுக்கீது தேரித்த ஜபத்தைநீனைத்து
விடுஷணன் சோரிந்து விழுதல்.

இத்தலை யின்ன லுற்ற வீடண 1னிழைப்ப 2தோரான்
மத்துறு 3தயிரி னுள்ள மறுகினன் மயங்கு கின்றான்
அத்தலைக் கொடிய நென்னை யட்டில னளியத் தேனான்
செத்திலன் வலிய 4னின்றே நென்றுபோய் வையஞ் சேர்த்தான்.

(இ - ள்.) இர்த்தப்பக்கத்தில் (இலக்குமணனுக்கு நோந்ததைப்பற்றி)
வருத்தமடைந்த விடுஷணன்,—செய்வது (இன்னதென்று) அறியாது மந்தி
னாக்கடையப்பட்ட தயிர்போல மனங்கலங்கினவனாய்த் தெளிவுருளைகின்றவ
னாகி,—'எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள கொடியவனாகிய இந் திரிசித்து என்னைக் கொ
ன்றானிஷ்டம்: இரங்கத்தக்களினமையடைந்தவனான நான் (சுயமாக) இறந்தேனு

மில்லை: உறுதியுள்ளவரும் நின்றுள்ளேன்' என்றசொல்லிக்கொண்டேயிபாய் (மிக்கதுயரத்தால்) தரையில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

கொடியன் என்னை அட்டிலன் - இவர்களைக்கொன்றதுபோல என்னை யுக்கொன்றிருந்தால் யான் இத்துயரங்களையெல்லாங்கண்டுவருந்தா திருத்தல் கூடுமன்றோ? என்றபடி. பி-ம்:—1இசைப்ப. 2தேரான். 3தயிர்போல். 4இன்றே யென்று, என்றென்றழன்று. (உகச0)

20கூ.—இலட்சுமணனும் வானாரூப் நாகபாசத்தாற்கட்டுண்டதற்காக விபீஷணன் கதறத்தோடங்குதல்.

பாசத்தா 1லனகன் றம்பி 2பிணிப்புண்ட 3படியைக் கண்டு நேசத்தா ரெல்லாம் வீழ்ந்தா ரியானொரு தமிய நின்றேன் தேசத்தா ரென்னை 4யென்னே சிந்திப்பா ரென்று 5நையும் வாசத்தார் மாலே மார்பன் வாய்திறந் தாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) 'இராமனது தம்பியாகிய இளையபெருமாள் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டவகையைக் கண்டு (அவனிடத்தில்) அன்புகொண்டவர்களான வா நரவீரர்களெல்லாரும், (பிணிப்புண்டு) கீழ்விழுந்தார்கள்: நான்மாத்திரம் தனியளாய் இறவாதுநிற்கின்றேன்: உலகத்தவர் என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்களோ!' என்று (துயரத்தினால்) வாடுகின்றவளுன வாசனையால் நிறைந்தபூமாலையை யணிந்த மார்பையுடைய விபீஷணன் வாய்விட்டுக் கதறபவளு னான்; (எ-று.)--அவன்கதறுவதை, அடுத்த மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1ஐயன். 2பிணிப்புற்ற. 3படியேபட்ட. 4என்னென், என்னை. 5தீயும். (உகசக)

2க0.—மூன்றுகவிகளா-விபீஷணன் புலப்புதுலைத் தெரிவிக்கும்.

கொல்லித்தா னுடனே 1நின்றங் கென்பரோ கொண்டு போ னான் வெல்லித்தான் மகனை யென்று பகர்வரோ விளைவிற் கெல்லாம் நல்லித்தாய் நடந்நான் முன்னே யென்பரோ நயந்தோர் தத்தங் 2கல்லித்தாம் வார்த்தை 3யென்று கரைவித்தா 4னுயிரைக் 5கண்டோல்.

(இ - ள்.) (என்னைக்குறித்து, 'வஞ்சனையால் நல்லுவன்போலத் தன்னைக்காட்டிக்கொண்டு) கூடவேயிருந்து (லக்ஷ்மணனை இந்நிரசித்தைக்கொண்டு) அப்போர்க்களத்திற் கொல்லும்படி செய்தான்' என்பார்களோ? '(இந்நிரசித்தினிடத்தில்) அழைத்துச்சென்று தனக்கு(மகன்)முறையான அவ்வீந்நிரசித்தை வெற்றிபெறும்படிசெய்தான்' என்பார்களோ? 'நேர்ந்ததீமைக்கெல்லாம் (தான்)முக்கியமாம்பொருட்டு முன்பு பணிவாய்நடந்துகொண்டான்' என்பார்களோ? (இராமன்பக்கல்) அன்புடையரான உலகத்தவர் (ஆராய்ந்து) கூறும் மொழியும் அவரவரின் கல்வியளவினதாய்ப் பவகைப்பட்டு நிற்கும்' என்றுகூறி, (தனது) கண்களைப்போலவே உயிரையும் கரைந்துருகும்படிசெய்தான், (விபீஷணன்); (எ-று.)

இராமன்பக்கல் அன்பினால் உலகத்தார்யாவரும் தன்னைத் தோன்றிய வாறெல்லாம் பலபடியாகப் பழிப்பார்களே யென்று விபீஷணன் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்தினான். வித்து - (மரமுண்டாதற்குக்காரணமாகிய)விதை; இலக்கணையால், இங்கு, காரணமென்றபொருளில் வந்தது. 2கல்லித்தாய்வார்

ததைஎன்ற பாடத்திற்கு - 'புத்திமாண்கள் தங்கள் தங்கள் கல்வியினனவே தாங்கள் ஆய்ந்துகடறும் வார்த்தையும்' என்ற உலகச்சொல்லுக்குத் தக்கபடியே தன்னுடைய கற்பனாசக்தியினனவாக இவ்வாறு புலம்பிக் கரைவித்தானென்ற பொருளுரைப்பர். வினாவிற்கெல்லாம் கல்வித்தாய் நடந்தான் முன்னே-இவ்வகைமன்றேந்தகாரியங்கட்கெல்லாம் நல்லகாரணமாய் முதலிலே இவ்வகையினின்று இங்குவந்துசேர்ந்தான் எனினுமாம். பி-ம்:—1நின்றான்.2கல்விக்காரம். 3என்னக். 4உடலைக். 5கண்ணால். (உககஉ)

2.கக.போரவன் புரிந்த போதே பொருவரு வயிரத் தண்டால், தேரொடும் புரண்டு 1வீழ்ச் 2சின்தியென் சிந்தை 3செப்பும், 4வீரமுன் றெரித்தே நல்லேன் விளிந்திலேன் 5மெலிந்தே னிருந்நான்று, ஆருறவாகத் தக்கே 6எனியத்தே னமுந்து கின்றேன்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) அவ்வீர்திரசித்து போர்செய்த அப்பொழுதே, (எனது) ஒப்பில்லாத உறுதியையுடைய(இந்தத்)தண்டாயுதத்தால்(அவனைத்)தேருடனே புரண்டு விழுப்படி.சிறமடித்தது, (இப்போது) எனது மனம் தெரிவிக்கின்ற [என்மனத்தில்தோன்றுகின்ற] வீரச்செயலை முன்னமே செய்துகாட்டினேனில்லை; (அவ்வீர்திரசித்தினால்) மடிந்தேனு மில்லை; இப்பொழுது தளர்ந்து போனேன்; இரங்கத்தக்க எளிமைபடைந்தவனாகிய யான் (தயரவென்னத்தில்) முழுக்குகின்றேன்! யார்க்குத்தான். (யான்)உறவாகத்தக்கவன்? (எ - று.)

ஆருறவாகத்தக்கேன் - இராவணனுடன் பகைத்து அவனைத்துறந்து இங்குப்போந்ததனால் அத்தலைக்கும் வேண்டாதவ னாயினேன்; இங்கும் இலக்குமணனுக்குத் தீமையுண்டாம்படி உபேகித்து இர்திரசித்து வெல்லும்படி விட்டதனால் இத்தலைக்கும் வேண்டாதவ னாயினேன்; இவ்வாறு இருகிறத்தாரிடத்தும் மாறாக நடந்ததனால் யான் யார்க்குத்தான் வேண்டியவன்? தீருவருடனும் உறவுபாராட்டாத மிக்க கொடியேனாயினேன் யான் என்றபடி. 'சிந்தைச்செப்பும் வீரம்' என்பதற்கு - மனத்திற்கொண்டுள்ள இராமன்பக்கலுறுதியான விசுவாச மெனினுமாம். பி-ம்:—1சாயச். 2சீறி. 3செப்ப, செய்ய. 4வீரமுந்தெரிந்தேன், வீரமுந்தரித்தேன். 5மெலிவுமில்லேன், மெலிந்தேனல்லேன், மெலிந்தேனிவ்வன். 6அளியென்றேன். (உககஉ)

உகஉ.ஒத்திலைத் தொக்க 2வீடி யுய்விது 3முய்வித் துள்ளங் கைத்தலை நெல்லி 4போலக் காட்டிலேன் 5கழிந்து மில்லேன் அத்தலைக் கல்லேன் யானீண் டபயமென் றடைந்து நின்ற இத்தலைக் கல்லே னல்லே னிருதலைக் 6கொள்ளி யொப்ப்பென்.

(இ - ன்.) (வாநரவீரர்களோடு உடனிருந்து) சமமாக அலைச்சம்பட்டு (இறக்கும்படி நேரிட்டால் இவர்களோடு) ஒக்க (நானும்) இறந்து, பிழைப்பதாயினும் (இவரையெல்லாம்) பிழைப்பித்து (நானும்)பிழைத்து, எனது மனக்கருத்தைக்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனியைப்போல[நன்றிவிளக்க]க் காட்டினேனில்லை; (இவர்கட்குநேர்ந்த ஆபத்தைக்கண்டு நான்) இறந்துபோகவு

யிலும், யான் எதிர்ப்பக்கத்துக்கும் ஆகாதவனாயினேன்: இவ்ருய்த்துணைமென்றுசேர்ந்த இரத்தப்பக்கத்துக்கும் ஆகாதவனாயினேன்: கல்லவன்(யான்); (இருதிருத்தார்க்கும் வேண்டாதவனாய்விட்டபடியால்) இரண்டுபக்கத்திலும் செருப்பையுடைய கொள்ளிக்கட்டைபோல்வேன் (யான் என்று விபீஷணன் புலம்பினான்); (எ - று.)

மேல்தோற்றத்தினாலே உள்விறையின் வரைகளைத் தெரிவிக்கின்ற கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி - உள்ளும்புறமும் ஒத்திருத்தற்கு உவமை. கைத்தலை நெல்லி - கரதலாமலகம். இருதலைக்கொள்ளி-இரண்டுபக்கத்தார்க்கும் வேண்டாதவனாயிருத்தற்கு உவமை. பி-ம்:—1 அலைத்து. 2 ஓடி யுய்யினும். 3 உய்ந்தே, உய்த்தென். 4 என்னக், தன்னிற். 5 கழிந்துமேலேன். 6 குலம்போல்வேன். ()

உகஉ.—அனலன் விபீஷணனைத் தேற்றுவதல்.

1 அனையன பலவும் பன்னி யாகுவித் தாற்று வாளை
2 வினையுள் பலவுஞ் செய்யத் தக்கன வீர ரீயும்
நினைவிலார் போல 4 நெஞ்ச நெகிழ்ச்சியோ 5 நீத்தி யென் னு
இனையன சொல்லித் தேற்றி யனலன்மற் 6 நினைய 7 செய்தான்.

(இ - ள்.) அவைபோன்ற பலவார்த்தைகளை யுஞ் சொல்லி வியாகுலமடைந்து வருந்திக்கதறுகின்றவனான விபீஷணனை நோக்கி, (விபீஷணனது மந்திரியான) அனலனென்னும் அரக்கன், 'வீரனே! (இப்பொழுது புரிகாரமாகச்) செய்யத்தக்கவையானதொழில்கள் பலவும் உள்ளன; (அவற்றைச் செய்யமுயலாமல், பேரறிவுடையவனாகிய) நீயும், அறிவில்லாதவர்போல மனத் தளரக்கடவையோ? (அங்கனம் மனம் வருந்துதலை) விட்டிடுவாய்' என்று இவைபோன்ற வார்த்தைகளைக்கூறித் தேறுதல்செய்து பின்பு, இசைச்செய்தான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அனலன் - இராமனைச் சரணமடைதற்கு விபீஷணன் வந்தபொழுது அவனுடன் வந்த அவன் மந்திரியர் நால்வரில் ஒருவன். ரீயும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு. பி-ம்:—1 அனையவன். 2 வினையனை. 3 சொல்லத்தக்கனை. 4 சின்று நினைத்தியோ, சின்று நெகிழ்த்தியோ. 5 மன்னவென் னு, ஐயவென் னு, உள்ளமென்ன, ரீயுமென் னு. 6 இதுவும். 7 சொன்னான். (உககஇ)

உகச.—இரண்டுக்கவிகள் - இலகீதமணனுக்கீதநோர்ந்த ஆபத்தை அனலனுலறிந்த இராமனது தன்மையைக் கூறும்.

நீயினி திருத்தி யான்போய் நெடியவற் குரைப்ப னென் னுப் போயின னனலன் 2 போயப் புண்ணியன் பொலன்கொள் பாதம் மேயினன் வணங்கி யுற்ற வினை 3 யெலா 4 மியம்பி 5 சின் றான் ஆயிரம் 6 பெயரி னுனு மருந்துயர்க் கடலு ளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) 'நீ(இங்கேயே வருந்தாது) இனிதாக இருப்பாயாக; நான் சென்ற தலைவனான இராமபிரானுக்கு (இச்செய்தியை)ச் சொல்லவருவேன்' என்று சொல்லி, அனலன்,—(இராமனிருக்குமிடத்தை நோக்கிச்) சென்றான்: போய், புண்ணியமெழு வெடுத்தாற்போன்ற [தர்மஸ்வரூபியான] அந்த இராமபிரா

ஊது அழிந்துகொண்ட திருவடிக்களைச் சேர்ந்து கமல்தரித்து (பு. போர்களைத்து) கழித்த தொழில்களையெல்லாம் கூறினீரான்; (அதுகேட்டு), ஆயிரத்திருப்பெயர்களை யுடையன [திருமாவின் திருவவதாரமூர்த்தியாகிய] இராமபிரானும், (சுடத்தற்கு) அரிய துன்பக்கடலில் முழுதினான்; (எ - று.)

தலைவனிடம் அடியார்பேசும்போது முதலில் வணங்கிப் பின்னர் ப்பேசுதல் முறைமையாதலால், 'வணங்கி புற்றவினையெலா மியம்பினீரான்' என்ற து. ஆயிரம்பெயர்-ஸஹஸ்ரநாமம், திருமாவின் அவதாரமூர்த்தியாகிய இராமபிரான் தான் கொண்டென்ன மறவ்யபாவனைக்குத் தக இவ்வணம் வருந்தினனென்பது, சுற்றடியில் தொனிக்கும். பி-ம்:—1 இவண். 2 யாணர்ப், சென்றப். 3 எல்லாம். 4 வினக்கச், விதியிற். 5 சொன்னான். 6 நாமத்தானும், நாமத்தண்ணல், உகரு. உரைத்திலு ஒன்றுத் தன்னை யுணர்ந்திலு 1 னுயிரு மோடக் கரைத்திலன் 2 கண்ணி நீரைக் கண்டில வியாதுங் கண்ணால் அரைத்தில 3 னுலக மெல்லா மங்கையாற் பொங்கிப் பொங்கி இரைத்தில னுளனென் 4 நெண்ணி யிருந்தனன் கிம்மி யேங்கி.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்),—புலம்பி வருந்தி (உணர்வுடனே) உயிரும் ஒழிய [முர்ச்சித்ததனால்], தன்னையும் அறியாமலும் ஒன்றையும் (வாய்திறந்து) சொல்லாமலும், கண்களினின்று நீரைச் சொரியாமலும், ஒன்றையும் கண்ணால் திறந்துபாராமலும் கோபம்மிருந்து (தனது) அழகிய கைகளால் உலகங்களை யெல்லாம் அழித்திடாமலும், வாய்விட்டுக் கதறாமலும் நின்று, (முர்ச்சை சிறிது தெளிந்தவளவில், இலக்குமணன்) இருக்கின்றானென்றே எண்ணி யிருந்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் சோகமிகுதியால் திகைத்து உணர்வொழிந்து 'எனது தம்பிக்கும் இவ்வாறு நேர்த்திருக்குமோ? நேர்த்திராது' என்ற ஓரெண்ணத்தை யும் ஒருசார்கொண்டன னென்றவாறு மிக்க துயரச்செய்தியைக்கேட்டபோது முதலில் இன்னதென்றுணராது திகைத்துத் துன்பத்திற்குக்காரணமாய்நிகழ்ந்ததை நீகழாததாக்கீச் சிறிதுபொழுதுஎண்ணுதல் உலகவியல்பாதலை யுணர்க. கண்ணீர்விடெதல்முதலிய அவலத்தின் மெய்ப்பாடுகள், எல்லைகடந்ததுக்கச் செய்தியைக் கேட்டபொழுது முதலில் தோன்றாவென்க. தனதுகையால் உலகங்களை யெல்லாம் பொடியாக்கவல்ல இராமபிரானும் ஒன்றற்குச் செய்யமாட்டாது இவ்வாறு துயரும்றனனென்றால், சோகம் வளர்க்கும் கடத்தற்கு அரியது என்பது பெறப்படும். இவ்வாறு மிகவருந்துவதனால், இராமபிரான் தன் தம்பியினிடத்துக் கொண்டென்ன பேரன்பு இனிதுவிளங்கும். பி-ம்:—1 ஒன்றும். 2 விம்மிவிம்மிக்க, கண்ணினீரிற். 3 உலகை. 4 எண்ண. (உகசஎ)

உகச. — ஸ்ரீநாமன் எழுந்து போர்க்களத்தினிடத்துக் சேர்தல். விம்மினன் வெதும்பி வெய்துற நேங்கின னிருந்த 1 வீரன் இம்முறை யிருந்து 2 செய்வ தியாவது மில்லென் 3 நெண்ணிப் 4 பொம்மென வெழுந்து நொய்திற் பொருக்கென 5 விசையிற் போனான் 6 தெம்முறை துறந்து வென்ற 7 செங்குள மருங்கிற் 8 சேர்தான்.

ஆம்பராவணம்

(இ - ள்.) புலம்பிக் கன்றி மனந்தவித்த ஏக்கமுற்றிருந்த இராமபிரான், 'இவ்வகையில் [இவ்வாறுபுலம்பிக்கொண்டு] (இங்கு) இருந்து செய்யத்தருவது ஒன்றுமில்லை' என்று நினைத்து, விரைவாகத் திரைநெய்சினம்பி மிக்கவிரைவாகப் போய்ப் பகைவன் முறைதவறிச் சயித்த (இரத்தத்தாற்) சிவந்த போர்க்களத்தினிடத்திற் சேர்ந்தான்; (எ - று.)

இலக்குமணன் போரொழிந்து சிராயுதபாணியாயிருக்கும்போது இரவில் வானத்திலம்மைத்து இரத்திரசித்த அவனையும் மற்மெல்லாரையும் எந்ர்பாராதிருக்கையில் காபாசத்தாற் கட்டிவிழுத்தி வென்றது முறைமையன்றுதலால், 'தெம் முறைதறந்துவென்ற' என்றார். பொம்மென, பொருக்கென - வீரைவுக்குறிப்பு. தெவ் + முறை = தெம்முறை. பி-ம்:—1வேந்தன். 2செய்யலாவதொன்றிலனென்று, செய்யல்... இவமென்று. 3என்னு. 4பொம்மலினெழுத்து, பொம்மலோடெழுத்து, பொம்மெனவிம்மலோடும். 5எழுத்து. 6முனை. 7செக்களமதனிந். 8சென்றான். (உககஅ)

உகக. — இருந்ரெருங்கியிருத்தன்வருணனை.

இழிந்தெழுங் காள மேக மெறிகட 1லனைய மற்றும்
ஒழிந்தன நீல வண்ண முள்ளன வெல்லா 2மொக்கப்
3பிழிந்தது 4கால மாகக் 5காளிமைப் பிழம்பு போதப்
பொழிந்தது 6போன்ற தன்றே பொங்கிருட் கங்குற் போர்வை.

(இ - ள்.) மிக்கஇருட்டாகிய இரவன்போர்வையானது, — (கடலில்) இறங்கி (நீர்க்குடித்து) மேலெழுந்திருக்கையிலும் (அலை) வீசுகின்ற கடலையும் மற்றும் (சொல்லாது) ஒழிந்துள்ளனவான அத்தன்மைய நீலநிறமுடைய எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருசேரப்பிழிந்து, அவ்விரகையே (பொழிதற்கு உரிய) காலமாகக்கருதி (அவற்றிலிருந்துவந்த) கருமையின்தொகுதியை மிகுதியாகச் சொரிந்ததைப்போன்றது; (எ - று.) — அன்றே - அகை; தேற்றமுமாம்.

தன்மைத்தீர்த்துப்பெற்றவணி. இரவில் இருள் மிகவும் அதிகமாயிருத்தலை இவ்வகை குறித்தார். காளமேகம், காளிமா-வடசொற்கள். இரவில் இருட்டு எங்கும்முடியிருத்தல்பற்றி, அதனைப் போர்வையாக உருவகப்படுத்தினார். அனையநீலவண்ணமுள்ளன - மைம்முதலியன. பி-ம்:—1 அனைய, 2 ஒக்கும். 3 கழிந்தது, பிழிந்தன. 4 காலமாண்ட. 5 காளிமை, காளியம், போரொழிற். 6 போன்றவந்தப், போன்றதென்ன. (உககக)

உககஅ. — ஸ்ரீராமன் ஆக்ரேயாஸ்தீரத்தால் இருளையொட்டுதல்.

ஆயிர 1 என்ன தாக வாயிர நாமத் தண்ணல்
சீரிய 2 வனலித் தெய்வப் படைக்கலந் 3 தெரிந்து வாங்கிப்
4 பாரிய விடுத்த லோடும் பகையிரு ளிரிந்து பாறச்
சூரிய னுச்சி யுற்ற 5 லொத்ததவ் வலகின் சூழல்.

(இ - ள்.) சிறைத்திருள் அவ்வாறாயிருக்க (அதனைக்கும்பொருட்டு), ஆயிரத்திருநாமக்களையுடைய மிகச்சிறந்தவனான அவ்விராமபிரான், — சிறந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆக்ரேயாஸ்தீரத்தைத் தேர்ந்துகொண்டு (எல்லாவற்றும்

யும்) காணும்படியாகப் பிரயோகித்த வசவில்து—(பார்ப்பதற்கும்) பக்காயாபி ருந்த இருள் அழிந்தொழிய, அப்போர்க்களத்தின் சுந்திடம்முழுதும் சூரியன் உச்சிவானந்தையடைந்தார் போன்றது [மிக்கவெளிச்சமடைந்ததுஎன்றபடி].

“அங்கியினெடும்படை வாங்கி யங்கத, செங்கையிற் கரியவன் திரிக்கு மெல்லையிற், பொங்கிரு எப்புறத்துலகம் புக்கத, கங்குலும் பகவெணப் பொலிந்துகாட்டிற்” என்ற ஆரணியகாண்டச்செய்யுளோடு இதனை ஒப் பிடுக. போர்க்களத்தைச்சேர்ந்த இராமபிரான் அங்கு ஒன்றையுங் காண வொண்ணாது பகையாயிருந்து தடுத்த அவ்விருள் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகு மாறு ஆக்ரேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தன னென்க. உச்சிக்காலத்தில் வெயில்மிகுதியால் ஒளிமிக்கிருத்தல், அறுபவசுத்தம். பாரிய-‘பார்’ என்ற முத னிலையடியாகப்பிறந்த செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம். ‘அவ் வுலகு’ என்றது, போர்க்களத்தை; “மறையொன்றுரைப்பன்” என்ற சிந்தா மணிச்செய்யுளில் ‘உலகாளும்’ என்றவிடத்து ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ‘உலகு’என்னுஞ்சொல், மண்ணுலகுமுழுதுமேயன்றித் தன்கட் கூறப்பட்ட நிலங்களைபும் உணர்த்துமென்பது “மாயோன்மேய காடுறையுலகமும்” என் னுஞ் சூத்திரத்தான் உணர்க’ என்று உரைத்தமை இங்கு அறியத்தக்கது. சூழல் - தொழிலாகுபெயர். 13-ம்:—1 அனையது. 2 அனலின். 3 சிலையிற்சேர்த் திப். 4 பாரியவெடுத்தலோடும், பாரின்மேலெடுத்தலோடும், பாரின்மேல்விடுத்த லோடும். 5 ஒத்ததால், ஒத்தன. (உகஎ0)

உகக.—ஸ்ரீராமன் போர்க்களத்தைக் காணுதல்.

படையுறு பிணத்தின் 1 பம்மற் 2 பருட்டாதந் துவன்றிப் பல்வேறு இடையுறு குருநி வெள்ளத் தெறி³கட லெழுநீர்த் தும்பி 4 உடையுறு தலைக்கை யண்ண லுயிரெலா 5 மொருங்கி யுண்ணுங் கடியுறு காலத் தாழி யுலகன்ன களத்தைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஆயுதங்களைத்த பிணங்களின் திரளிஞலாகிய மலைகள் நிறைந்து, பல்வேறுவிதமாக இடையிடையே பொருந்திய இரத்தவெள்ளமா கிய (அல)வீசுகின்ற கடலின் பொங்குகின்றதன்மையினால், யானைத்தோலா கிய ஆடைபொருந்தியவனும் (பிரமனது)தலையோட்டைக் கையிலேந்தியவ னுமான சிவபெருமான் எல்லாவுயிர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து அழிக்கின்ற சர்வசங்காரகாலத்திலே(பிரளயப்பெருங்)கடலினுற் கைக்கொள்ளப்பட்ட உல கத்தைப்போன்றுள்ள (அந்தப்)போர்க்களத்தை, (ஸ்ரீராமன்), கண்டான்.

இராமன் ஆக்ரேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து இருளையோட்டி ஒளியையுண்டாக்கிப் போர்க்களத்தைக்கண்டன னென்க. பிணங்கள் நெருங்கிக் குருநிநீர்பார்த போர்க்களத்துக்கு, பிராணிகளெல்லாம் அழிந்து பிரளயக்கடல் கைக்கொண்ட உலகை உவமைகூறினார். இவ்வுவமையால், போர்க்களத்திற் பிராணிகள் அளவில்லாதிறத்தன வென்பதும் அக்களம் காண்பதற்கு அச்சத்தருச் தோற்றமுடையதாயிற் நென்பதும் பெறப்படும். ஒருங்கி ஒருங்கி. பிரளயகாலத்திற் சிவபிரான் அனைத்துயிரையும் அழிப்பீ

னென்பது, தூர்கொள்கை. பி-ம்:—1பம்பற். 2பருவத்தர். 3கடலெழுநீர் பொங்கி; கடல்தனிற்றம்பி. 4உடைபுலித்தடக்கை. 5ஒருங்க, ஒடுங்க.(உகஎக)

220.—ஸ்ரீராமன்போர்க்களத்திற்கென்று இலக்குமணனைக்கானுதல்.

பிணப்பெருங் குன்றி னூடும் குருதி¹நீர் பெயரப் பேரும்
 நிணப்பெருஞ் சேற்றி னூடும் படைக்கல நெருக்கி னூடும்
 மணப்²பெருங் களத்தின் மோடி மங்கல வாழ்க்கை³வைப்பிற்
 கணத்தினும் பாதிப் போதிற் றம்பியைச் சென்று கண்டான்.

(இ-ள்.) தூர்க்கையினது மங்கலவாழ்க்கைக்கு உரிய இடமாகிய(புலால்) காற்றத்தையுடைய பெரியபோர்க்களத்திலே பிணங்களாலாகிய பெரிய மலை குளின்மேவிலும் இரத்தவெள்ளம்பெருகுதலால் இடம்பிட்டுப்பெயர்கின்ற நிணங்களினாலாகிய மிக்கசேற்றின்மேவிலும் (கீழ்வீழ்ந்துள்ள) ஆயுதக்கூட்டங்களின்மேவிலும், அரைக்கணத்திற் போய், (இராமபிரான்), தம்பியாகிய இலக்குமணனைக் கண்டான்; (எ - று.)

மோடி - தூர்க்கை: பார்வதியின் அம்சமானவன்; இவன் போர்க்களத்திற்கு அதிதேவதை யாதலால், போர்க்களத்தை 'மோடி மங்கலவாழ்க்கை வைப்பு' என்றார். நிணம் - கொழுப்பு. போர்க்களத்திற்செல்வது அரிதாயிருந்தும் தம்பியைக்காணவேண்டுமென்னும் பேரவாவினால் இராமபிரான் விரைந்துசென்றன னென்க. பி-ம்:—1நீர்ப்பெருக்கினூடும். 2பெருங்காக மோடிமங்கலப்பளாகை. 3வைப்பைக். (உகஎஉ)

221.—ஐந்துகவிக ா-ஸ்ரீராமனுடைய சோகநிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கும்.

1அய்யவ னைக்கை தன்மேல் விழுந்துமாள் பழுந்தப் புல்லி
 2உய்யல னென்ன³வாவி யுயிர்த்துயிர்த்⁴துருகு கின்றான்
 பெய்யிரு தாரைக்⁵கண்ணன் பெருந்துளி பிறங்க வானின்
 வெய்யவன் றன்னைச் சேர்ந்த⁶நீணிற மேக மொத்தான்.

(இ - ள்) (இராமபிரான்), இலக்குமணனது உடம்பின்மேல்விழுந்து (தனது) மார்புஅழுந்தும்படி (அவனைத்) தழுவி, '(இனி இவன்) பிழையான்' என்று (தன்னைக் கண்டவர்)சொல்லுப்படி பெருமூச்சை மிகஎறிந்து உருகி நீர்சொரிசிற இரண்டுகண்டகைய முடையவளும், பெரிய மழைத்துளிகள் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்க ஆகாயத்தில் விளங்குகிற)சூரியனைச்சேர்ந்த நீல நிறமுள்ள மேகத்தைப் போன்றான்; (எ - று.)

அய்யவன்பது விரித்தல்விகாரம்பெற்று 'அய்யவன்' என நின்றது; காதம்-காவதம்என்றற்போல. இனி, ஐ அவன் என்பது சந்திரமும் போலியும் பெற்று அய்யவன் என நின்றதாகக்கொண்டு, அழகிய அவ்விலக்குமணனது என்றும் பொருள்கூறலாம். ஐ - திருமாலின்அவதாரமான ஸ்ரீராமன் எனினுமாம். உய்யலன் என்ன-(இவ்விலக்குமணன்) பிழைக்கமாட்டான்என்றெண்ணி எனக் கொள்ளலும் ஒன்று. பிறங்கச் சேர்ந்த மேகம் என இயையும். நீல-நீலமென்பதன் கடைக்குறை. பி-ம்:—1ஐயன்றனவன்மேல்வீழ்ந்தானழுந்தாமாப்பிற், ஐயன்றனவன்மேல்வீழ்ந்தழுந்துயிரழுந்தப். 2உய்யலென், உய்யிலென். 3வாடி. 4உயங்குகின்றான். 5கண்ணீர்ப். 6நீணிற. (உகஎஉ)

உ.உ.உ. உழைக்கும்வெய் துயிர்க்கு மாலி யுருகும்! போர் யுணர்வு சேரும் இழைக்குவ 2 தறித நேற்றூ னிலக்குவா கிலக்கு வாவென்று உழைக்குந்தன் கையை 3 வாயின் மூக்கின் 4 வைத் தயர்க்குமையா பிழைத்தியோ 5 வென்னு மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்.

(இ - ள்.) உண்மையாகப் பிறந்திருந்தும் (எப்பொழுதும்) பிறப்பில்லாத கடவுளாகிய இராமபிரான்,—வருந்தவான்; வெம்மையாகப் பெருமூச்சு விடுவான்; உயிர் கரைவான்; அறிவுநீங்கித் தளர்வான்; செய்குவதை இன்ன தென்று அறியாதவனாய், 'லக்ஷ்மண!' என்று பலமுறை கூப்பிடுவான்; தனது கையை (இலக்குமணனது) வாயிலும் மூக்கிலும் வைத்து (மூச்சுக்காற்றை உளதா? என்று பார்த்து) வருந்தவான்; 'ஐயனே! பிழைப்பாயோ!' என்று கூறுவான்; (எ - று.)

இங்குக்கூறுவனயாவும், அவலத்தின்மெய்ப்பாடுகள். கருமத்தினுலன்றி இச்சையினும் பிறப்பவ னென்பார், 'மெய்யே பிறந்தேயும் பிறத்திலாதான்' என்றார். ஜீவாத்மாக்கள் தேவ திரியம் மறுவ்ய ஸ்தாவர ரூபங்களாய்ப் பிறப்பது கர்மவசத்தினு லென்றும், திருமால் இராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் செய்வது அவ்வாறன்றித் தன்னிச்சையினு லென்றும் அறிக. பிறந்தேயும் - (இராமகிருஷ்ணாதி யராகப்) பிறந்திருந்தும், பிறத்திலாதான்-கர்மவசத்தினும் பிறவாதவன் என்றவாறு. இது, "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே [= (கர்மத்தினும்) பிறவாதவனாயிருந்தும் (தனது இச்சையினும்) பலபடியாகப் பிறக்கின்றான்]" என்ற உபநிஷத்தின் கருத்துக்கொண்டது. திருமால் கருமத்தினுலன்றித் தன்விருப்பத்தினால் திருவவதரிக்கின்றனென்ற இவ்வுண்மையை யுணர்தல், 'அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்' எனப்படும். 1-ம்:-1பேருணர்வு. 2 அரிதிற்றேறா, அரிதிற்றேற்றா. 3 மூக்கின்வாயில். 4 வைத்தறியும், வைத்தணைக்கும். 5 இன்னுமென்னும், என்னுமாலி, என்னுமென்னும். (உ-உ-உ)

2.2.5. தாமரைக் 1 கையாற் றானைத் தைவருங் குறங்கைத் தட்டுந் 2 தாமரைக் கண்ணை நோக்கு மார்பிடைத் துடிப்புண் 3 டென்னு ஏழுறும் விசும்பை நோக்கு 4 மெடுக்குந்தன் மார்பி நேற்றும் பூயியில் வளர்த்துங் கள்வன் போயகன் றானே வென்னும்.

(இ - ள்.) (பின்னும் இராமபிரான்),—(தனது) தாமரைமலர்போன்ற கைகளினால் (இலக்குமணனது) கால்களைத் தடவுவான்; (இலக்குமணனது) துடையைத் தட்டுவான்; பரிசுத்தமான தாமரைமலர்போன்ற (இலக்குமணனது) கண்களைப் பிரித்துப்பார்ப்பான்; (இவனது) மார்பில் துடித்தல் [படபடவென்று அடித்துக்கொள்வது] உள்ளது என்று மனமகிழ்வான்; ஆகாயத்தைப்பார்ப்பான்; (அவ்விலக்குமணனைத்) துக்கியெடுத்துத் தனதுமார்பிற் சார்த்திக்கொள்வான்; தரையிற்படுக்கவிடுவான்; 'மாயச்செய்கையை யுடையவனான இத்திரசித்து போய்விட்டானே' என்பான்; (எ - று.)

தானைத்தடவுதல்முதலியன - அன்பினாலும், உயிருண்டோ இல்லையோ வென்று ஆராய்தற்பொருட்டு செய்த தொழில்கள். விசும்பைநோக்கினது,

இந்திரசித்த இன்னும்மறைந்துள்ளானே வென்ற ஐயம்பற்றி. 'கன்வன்போயசன்ருனே' என்றது, அவனுக்கு எதிர்செய்யக்கருதியவாரும். தன்மைநவீர்சியணி. ஏமமுறும் என்பது ஏமுறும் எனத் தொக்கது. தைவரும், தைவா-பருதி. பி-ம்:—1 தான்க்கையாற்றைவரும். 2 தாய்மலர். 3 என்னும். 4 எடுக்குந்தன் கையாலேந்தும், எடுத்தெடுத்திறுகப்புல்லும். (உகஎடு)

2.2.ஈ. வில்லினை நோக்கும் பாச¹ விசிப்பினை நோக்கும் வியா அல்லினை நோக்கும் வானத் தமரரை நோக்கும் பாரைக் கல்லுவன் வேரோ டென்னும் பவளவாய்² கறிக்கும் கற்றோர் சொல்லினை நோக்குந்³ தன்போற்⁴ புகழினை நோக்குந் தோளான்.

(இ - ள்.) தன்னைத்தானே ஒத்தவனான புகழையேவிரும்புகின்ற தோள்களைபுடையவனாகிய இராமபிரான்,—(தான் கையிற்கொண்டெள்ள) வில்லைப் பார்ப்பான்; நாகபாசத்தினது கட்டுக்களைப் பார்ப்பான்; விடியாதஇரவைப் பார்ப்பான்; ஆகாயத்திலுள்ளதேவர்களைப் பார்ப்பான்; 'பூமியை அடியோடு பெயர்த்துவிடுவேன்' என்பான்; பவழம்போன்ற(தனது)வாயுதடுகளைக் கடிப்பான்; கற்றறிந்தபெரியோர்கூறியுள்ளசொற்களை ஆலோசித்துப்பார்ப்பான்.

'கைக்குச்சுமைமாத்திரமாய்க்கிடந்த இவ்வில்லிவல் யாதுபயன்? இவனுக்கு இப்பேரிடர் நேர்ந்ததே!' என்ற கருத்தினால், இராமபிரான் தன்னை வில்லையும், தம்பி நாகால்திரத்தாற் கட்டுண்டிருப்பதையும் பார்ப்பவனாயினான். அல்லலேநோக்கியது, பகைவனுக்கு வலியுண்டாக்கி மறைத்துமாயஞ்செய்யத் துணையாயின்றகாரணம்பற்றி அதன்மேற்கொண்ட சினத்தினாலென்க. தேவர்களை நோக்கினதற்குக் காரணம்—இந்திரசித்துக்குப் பலவகை வரங்களாய்க்கொடுத்துத் தன்கட்கும் தனதுதம்பிக்கும் தீமையைபுண்டாக்கியதோடு அவன்வருத்திய காலத்திலும் அதற்குப் பரிசாரஞ்செய்ய முயலாது வானத்தில்கின்ற வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருந்தமையாம். மூன்றாமடியிற்கூறியவை, துயரத்தினால்தோன்றிய சினத்தின் செயல்கள்.* கற்றோர் சொல் - "அறம்பெல்லும் பாவத்தோற்கும்" என்றது. அந்நினைநோக்கினது, பெரியோரது அச்சொல்லும் பழுதுபட்டதே யென்னும் ஏக்கத்தினால். இனி, 'கற்றோர்சொல்லினை நோக்கும்' என்பதைத் தோளானுக்கு அடைமொழியாக்கி, முனிவர்சொல்லுந் துதிமொழிகளை யேற்றுக்கொள்ளும் இராமபிரான் எனக் கூறலும்ஒன்று. தன்போற்புகழினை நோக்குந் தோளான் என்பதற்கு- தன்னைப்போலவே [தனதுஉயிரைப்போலவே] தனதுபுகழையும் (இன்றியமையாததெனக்) கருதிப் பாதுகாக்கின்ற தோள்வலிமையுடையானென்று பொருள்கொள்ளினும் அமையும். 3 தன்போற்புகழினை என்றும் படிக்கலாம். பி - ம்:—1 வீக்கினை. 2 அதுக்கிக், கடிக்கும். 3 தன்னை. 4 புகழியை. (உகஎக)

2.2.ஊ. வீரரை யெல்லாம்¹ பாரக்கும் விதியினைப்² பாரக்கும் வீரப் பாரவெஞ்சீலையைப்³ பாரக்கும் புகழியைப்⁴ பாரக்கும்⁵ பாரிஸ் யாரிது பட்டா³ ரென்போ மெளிவந்த வண்ண மென்னும் கேசிது.⁴ பெரிதென் றோய் மனாவய்⁵ சினிமிர நின்றான்.

(இ - ள்.) பிரமாணங்களைக்கடந்துநின்றவனாகிய இராமபிரான்,—(தேவீழ்ந்துகிடந்த வாநர)வீரர்களையெல்லாம் பார்ப்பான்; (மனைவியைப்பிரிந்த தன்றித் தம்பியையும் துணைவர்களையும் இழக்கநேர்ந்த) விதியைப்பற்றி ஆலோசிப்பான்; வீரத்துக்குஉரிய பெரிய கொடிய (தனது) வில்லை(ச் சமயத் திற்பயன்படவில்லையே யென்று) பார்ப்பான்; (இனி இவைகளால் யாது பயன்? என்று தனதுஅம்பரூத்துணியில் கிறைந்துள்ள)அம்புகளைப் பார்ப்பான்; (இப்பூமியில் என்னைப்போல இவ்வாறு எளிமைத்தன்மையை(பெருந்துன்பங்களை) வேறயாவர் அடைந்தார்?) என்பான்; (எனக்கு நேர்ந்துள்ள) இத்துன்பம் மிகவும்நேராயுள்ளது! என்றுகூறுவான்; (எ - று.)

“தனக்குந் தன்நன்மையறிவரியான்” என்றபடி ஸர்வஜ்ஞான தன்னாலும் அறியவொண்ணாதவனான திருமால் எத்துணைஞானமுடையார்க்கும் ஒருவகையாலும் அறியமுடியாதவனாயிருத்தலால், ‘அளவையி னிமிடசின் றான்’ என்றார். அளவை-பொறிகளாற்காணுதலாகிய காட்சியும், குறிகளால் உய்த்துணர்தலாகிய அறமானமும், செய்யாமொழியாகிய ஆகமமும் முதலியன. நேரிதுஎன்று ஒருசொல்லாகவும் கொள்ளலாம்; இது பெரிதுநேர்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; நேரியதன் நென்றபடி. இனி, ஈற்றடிக்கு, நேராக இது பெரிது என்று சொல்லப்படுகிற [மிகப்பெரிய] அளவைக்காட்டிலுங் கடந்துநின்றவன் என உரைப்பாரு முனர். 1-ம்:—1கோக்கும், 2பாரின். 3யானேயெளிவந்த, என்போலழிவந்த, என்போலினிவந்த. 4பரிது. 5நிமிர்ந்து. (உசஎஎ)

2.2சு.—இராமன் விபீஷணனைநோக்கி நிகழ்ரோமாகக்கூறுதல்.

எடுத்தபோ ரில்லங்கை வேந்தன் மைந்தனே டிழைய 1கோவுக்கு 2அடுத்த³தென் நென்னை வல்லை யழைத்திலை 4யமார் பாசந் தொடுத்தகை⁵தலை⁶இனேடுந் துணித்துயிர்⁶துடைக்க வெண்ணக் கெடுத்தனை வீடணர்⁷யென்றனன் 7கேடி. லாதான்.

(இ - ள்.) ‘இலங்கையினரசனாகிய இராவணனது மகனான இந்திரசித்துக்கும் இலக்குமணனுக்கும் பெரும்போர் நேரிட்டது’ என்றசொல்லி, ‘தேவர்களாற்கொடுக்கப்பட்ட நாகபாசத்தைப் பிரயோகித்த (இந்திரசித்தினது) கைகளை (அவனது) தலையுடனே அறுத்துத்தள்ளி (அவனது) உயிரையும் போக்கும்படி என்னை விரைவில் அழையாமற்போனாய்; (ஆதலால்), விபீஷணனே! நீ என்னைக் கெடுத்துவிட்டாய்’ என்று (நிகழ்ரோமாகக்) கூறினான்: (யாவனெனில்,—என்றைக்கும்) அழிவில்லாதவனாகிய திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான்; (எ - று.)—1-ம்:—1கோவுற்று, கோவுக். 2அடுத்த, தடுத்தது. 3போழ்தென்னையின்கே. 4அரவின். 5சரத்தினேடும், சிரத்தினேடும், சரத்தினூடும். 6குடிப்பன், குடிக்க, குடிப்ப. 7கேதமுய்ப்பான். (உசஎஎ)

2.2எ.—ஆறுகவிகள்-ஒருநொடர்: விபீஷணன் நிகழ்ந்தவரலாற்றை இராமபிரான்டட்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அவ்வுரை யருளக் 1கேட்டா னழிவின்ற வர்க்கன் றம்பி இவ்வழி 2யவன்வந் தேற்ப³தறிந்தில மெதிர்த்த போதும்

வெவ்வழி யவனே தோற்கு 4மென்பது விரும்பி நின்றேன்
 தெய்வ⁵வன் பாசஞ் செய்த செயலிந்த 6மாயச் செய்கை.

(இ-ள்.) அவ்வார்த்தையை (இராமபிரான்) கூறக்கேட்டவனும் மனந்தள்ளி
 கின்ற இராவணனது தம்பியான விபீஷணன், (பின்வருமாறு கூறுபவனானான்:
 —‘இப்போர்க்களத்தில் அவ்வீர்திரசித்துவந்து எதிர்த்துப்போர்புரிவா நென்
 பதை (நாக்கன்முன்னம்) அறிந்திலோம்; (இலக்குமணனுடன் அவன்) எதிர்த்
 துப்போர்செய்கிறபொழுதும் [போர்செய்வதை நான் உணர்ந்தபிறகும்] துர்
 மார்க்கனாகிய அவ்வீர்திரசித்தே தோற்பா நென்பதையே விரும்பி எதிர்
 நோக்கியிருந்தேன்: (அதனால்தான் இப்போர்ச்செய்யலைத் தேவரீருக்குத் தெரி
 வித்திலேன்); இந்த வஞ்சனைச்செய்கை, தெய்வத்தன்மையுள்ள வலிய நாக
 பாசத்தால் விளைந்தவிளைவாம்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் ‘அரக்கன்தம்பி’ என்ற எழுமாய், மேல் ௨௩௨-ஆம் கவி
 யில் ‘கலுழிக்கண்ணான் என்னச்சொல்லி வணங்கினான்’ என்று முடியும்;
 ஆகவே, இதுமுதல் அதுவரையிலும் ஆறுசெய்யுள்கள் ஒருதொடரென்று
 உணர்க. ‘என்னை யழையாது கெடுத்தாய்’ என்ற இராமனதுமொழிக்கு
 விபீஷணன் இச்செய்யுளினால் ஏற்ற சமாதானக்கூறி, அடுத்தகவிமுதல் நிகழ்
 ந்தவரலாறுகளை விவரித்துக் கூறுகின்றான். முன்னமே இலக்குமணனுக்கு
 நேர்ந்த தீங்கைப்பற்றி வருந்தியிருந்த விபீஷணன் இராமபிரானது நிஷ்ரே
 வார்த்தையைக் கேட்டுப் புண்ணிற்புளிப்பெய்தாற்போல முன்னினும் அதிக
 மாக வருந்தின நென்க. ‘அறிந்திலம்’ என்றது—போர்க்களத்திலுள்ள தம்
 பக்கத்தார்யாவரையும் உளப்படுத்திய தன்மைப்பன்மை. இனவெதுகை. 1-ம்:
 —1கேட்டக்கழுக்கின்ற. 2இவன். 3அறிந்திலேன். 4என்பதை. 5வான். 6மாயை.

2.2.அ. அற்றநி காய னைக்கை தலையில தாக்கி 1யாண்ட

வெற்றிய 2ரைய வீரன் மீண்டில் னிலங்கை மேனாட
 பெற்றவ னெய்து 3மென்னும் பெற்றியை யுண்ணிப் 4நிப்போது
 உற்றனன் மைந்தன் றானை நார்பது வெள்ளத் தோடும்.

(இ-ள்.) அதிகாயனது உடம்பு அறுபட்டுத் தலையில்லாததாம் படிசெய்து
 பெற்ற சயத்தை புடையவனாகிய இலக்குமணன், —முற்காலத்தில் இலங்கை
 யை (க் குபேரனிடத்தினின்று) பெற்றவனான இராவணன் (போர்க்கு) வரு
 வான் என்னுந்தன்மையைநினைத்து, (இப்போர்க்களத்தைவிட்டு) நீக்காது (இங்
 கேயே) நின்றான்; பின்பு, (இராவணனது) புதல்வனாகிய இர்திரசித்து, நார்ப
 பதுவெள்ளஞ்சேனையுடனே (போர்புரியுமாறு) வந்துசேர்தான்; (எ - று.)

கீழ் ௨௪-ஆஞ் செய்யுளில் “போர்க்கினி, யன்றவனல்லனே மமரீவோந்
 தனை, வென்றவன் வரு மென விரும்புஞ்சிந்தையான்” என்று கூறியிருக்க,
 இங்கு “மேனானிலங்கைபெற்றவன்எய்தும்” என்றுகூறியது குன்றக்கூறலாகா
 தோவெனின், பகைவரவைஎதிர்நோக்கியிருந்தா நென்று கூறவேண்டுவதே
 விபீஷணனது நோக்கமென்க. அவ்விருபத்தேழாஞ்செய்யுளில் ‘வருகின்றவன்
 யாரோ?’ என்று சந்தேகக்கொண்டதாகப் பொருள்கூறியஉரைக்கு ஏற்ப,
 இச்செய்யுளில் ‘எய்தும்’ என்பதற்கு—வருகின்றான் என்பொருள்கூறலுமாம்.

இராவணன் இலங்கைபெற்ற விவரம்:—விஷ்ணுவின் தூதர்தம்பட்டிப் பாதாளத்திற் பதுங்கியிருந்த இராவணனது மாதாமகனான சமாலியானவன் தன் தென்கித்திரர் வரம்பெற்று மேம்பட்டிருப்பதை யறிந்து கனிப்போரீ மந்திரிமாரையும் கூட்டிக்கொண்டு இராவணனைக் கிட்டி 'நீ நல்வரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றாயாதலால், ஆதியில் நமதாயிருந்த இலங்காபட்டணத்தைக் குபேரனிடத்தினின்று கைப்பற்றவேண்டும்' என்று சொல்லவும், இராவணன் தடுத்துச் சொல்லவே, அந்தச் சமாலி ஒன்றும் பேசாதே செல்ல, அவன் மைந்தனாகிய பிரகத்தன் வந்து குபேரனிடத்தில் தமையன் முறை பாராட்டுதல் தக்கதன்று; முன் பிறத்தவர்களான அசுரர்களைத் தேவர்கள் விஷ்ணுவைக் கொண்டு வென்று மூவுலகத்தாட்சியையும் பெறவில்லையோ? என்று கூற, அது மனத்திற்பதிற்த இராவணன் அவனையே தூதனாக அனுப்பி இலங்கையைக் குபேரனிடத்தினின்று கவர்ந்து கொண்டனென்பதாம். 19-ம்:—1 ஆண்டவ். 2 ஆகி, ஆகி, ஆக. 3 எய்தும். (உகஅ0)

2. உசு. ஊண்டுருஞ் சேனை வெள்ள 1 யிருபதிற் நிரட்டி மாளத்தாண்டினன் பகழி மாரி 2 தலைவர்கள் தொலைந்து சேரமுண்டெழு போரிற் பாரின் 3 முறைமுறை 4 முடித்தான் பின்னர் ஆண்டகை யோடு 5 மேற்ற னாயிர மடங்கற் றேரான்.

(இ - ள்.) ஆயிரஞ்சிக்கக்கன்பூட்டிய தேரையுடைய னாய்வந்த இத்திரசித்து, உக்கிரமாய்ச்செய்கின்ற யுத்தத்தில் நெருங்கிய நமது சேனைகளில் நாற்பது வெள்ளம் உயிரழியவும், (வாகர சேனைத்) தலைவர்கள் தரையில் வருந்திச் சேர்ந்துவியும், அம்புமழை சொரிந்து கிரமக்கிரமமாக அழித்திட்டான்; பின்பு, ஆண்மைக்குணமுடையனான இலக்குமணனுடனும் எதிர்த்துப்போர் செய்தான்: (எ - று.)—19-ம்:—1 எழுபதிலிரட்டி, எழுபதிற்பாகம், 2 தலைவரைத் தொலைத்துச், 3 மும்முறை, 4 முடித்தான், 5 உற்றான். (உகஅக)

2. உ. அனுமன்மே னின்ற 1 வைய னாயிரந் தேரு 2 மாயத்தனு³ வலங்காட்டிப் 4 பின்னை நாற்பது வெள்ளத் 5 தானை டூண் 6 பனியெனப் படுவித் தன்னுன் 7 பலத்தை யுந் தொலைத்துப் பட்ட 8 டூனியென வயிரவாளி 9 பெண்ணில 10 நிறத்தி னெய்தான்.

(இ - ள்.) (இராதாதிபதியோடு பதாதி யாய்நின்று போர் செய்யலாகாதென்று) அநுமான்மீது ஏறிநின்ற இலக்குமணன், (இத்திரசித்தின்) ஆயிரத்தோர்களும் (அவ்வப்பொழுதே) அழியும்படி, (தனது) வில் திறமையைக்காட்டி மறும் (அவனது) நாற்பது வெள்ளம் சேனையையும் (சூரியன்முன்பு) பனிபோல அழியச் செய்து அவனது பலத்தையும் குலைத்து; 'இப்பொழுதே (இத்திரசித்து) இறந்திட்டான்' என்று (கண்டவர்) சொல்லும்படி கணக்கில்லாத உறுதியான அம்புகளை (அவனது) மார்பிற் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)

தானைக்குப் பனியை உவமைகூறினதற்கு ஏற்ப, இலக்குமணனுக்குச் சூரியனை உவமையாக்கக்கொண்டாம். பட்டான்—தெளிவுபற்றிய காலவழுவமைதி. அன்னுன்பலத்தை யுந் தொலைத்து என்பதற்கு - அவனுக்குப் பக்கபலமாய்வந்த மகர்பாரிசுவனையுந் தாயிராக்கினையும் வலியழித்துத் தூரத்திலென்று

உரைத்தலுமாம். பி-ம்:—1வள்ளல். 2மாய்த்துத், மாளத். 3வலி. 4பின்னர். 5தானைப். 6பனியினைப். 7வலத்தையும், பிலத்தையும். 8இனையன. 9எண்ணிலா. 10திறத்தின். (உகஅஉ)

உக.க.1ஏவுண்ட பகு²வா யோடுங் குருநீர்³ரிழிய நின்றான்
தூவுண்ட தானை முற்றும் படவொரு தமிழன்⁴சோர்வான்
போவுண்ட தென்னிணைய⁵புணர்க்குமா மாய⁶மென்று
பாவுண்ட கீர்த்தி யானுக்⁷குணர்த்தினன் பரிதி பட்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகள்தைத்தபினர்தஇடக்கனிவெல்லாம் இரத்தரீர்பெருகும்
படி சின்னவனாகிய இரத்திரசித்து, (அம்புகளாற்) பொழியப்பட்ட எல்லாச்சேனை
களும் அழிய, தன்னர்தனையினாய்நின்ற வந்துபவனானான்; ஐயனே! (இவன்)
தப்பிப்போவது நேர்தால், மிக்கமாயக்களைச் செய்வான்? என்று பரவுதல்
பொருந்திய கீர்த்தியையுடையவனான இலக்குமணனுக்குத் தெரிவித்தேன்;
(அவ்வளவில்), சூரியன் அஸ்தமித்துவிட்டான்; (எ - று.)—பரிதிபட்டான் -
இராப்போதுவந்திட்டதென்றபடி. பகுவாயோடும்-உருபுமயக்கம்; வாய்தோறு
மென்க. பாவுதல் - பரவுதல். பி-ம்:—1ஏவுண்டு. 2வாயுடு. 3எய்த. 4சோர்
வாற். 5புணர்க்குவன். 6என்னப். 7உணர்த்தினேன். (உகஅங)

உக.உ.மாயத்தா லிருண்ட தாழி யுலகெலாம் வஞ்சன் வானிற்
போயத்தா னுடைய வஞ்ச வரத்தினு லொளித்துப்¹போயிவ்
2வாயத்தார்ப் பாசம்³விசி பயர்வித்தா⁴னம்பின்⁵வெம்புக் [ன்.
6காயத்தா னென்னச் சொல்லி வணங்கினான்⁷கலுழிக் கண்ணு

(இ - ள்.) 'கடல்குழிந்த நிலவுலகம்முழுதும் மாயசெய்தற்கு அநு
கூலமாக இருண்டுபோயிற்று; (அப்பொழுது, இலக்குமணனது) அம்புகளி
னல் தலிப்படைந்த சரீரமுடையவனாகிய மாயம்வல்லவனான இரத்திரசித்து,
ஆகாயத்திற் சென்று தான்பெற்றுள்ள அந்த வஞ்சனைசெய்தற்கு அநுகூல
மான வரபலத்தால் மறைந்துநின்ற இவ்வாநரக்கூட்டத்தாரை நாகபாசத்தை
வீசித் தனரும்படிசெய்தான்' என்று (நடந்தவரலாறுகளையெல்லாம் விவர
மாக இராமபிரானுக்குக்) கூறி, ரீர்பெருகின் மகண்களையுடையவனாய், (இராம
பிரானை) வணங்கிநின்றான்; (எ - று.)

கலுழி - கலுஷமென்னும் வடசொல்லின் சிதைவு; கலக்கினரீர் என்று
பொருள். பி-ம்:—1பொய்யின். 2ஆயத்தாற். 3மேவி. 4நம்ப. 5வெம்பக். 6காய்
வித்தான். 7கலுழிக். (உகஅச)

உக.உ.—எவரும் உயிர்துறக்கவில்லை யாதலால் பாசம்நீங்கினால் யாவரும்
உயிர்பெற்றெழுவதென்று விபீஷணன் ஸ்ரீகாமனைத்தேற்றாதல்.

1பின்னையு மெழுந்து பேர்த்தும்²வணங்கியெம் பெரும் யாரும்
இன்னுயிர்³துறத்தா ரில்லை யிறுக்கிய பாச மிற்றும்
புன்னுனைப்⁴பகழிக் கோயுந் தாத்தரோ புலம்பி⁵யெய்க்கை
இன்னனும் மயால்⁶யெல்லா வறத்தினைப்பாவ மென்றான்.

(இ-ள்.) (விபீஷணன்),—மீண்டும் எழுந்துகின்ற மதுபடியும் (இராம பிராண) நமஸ்கரித்து, 'எமது தலைவனே! (இவர்களில்) எவரும் இரைய உயிர் கீங்கினவர்களல்லர்; (இவர்களைக்) கட்டியுள்ள நாகபாசம் ஒழிந்தால், (யாவரும் வலிவுடனெழுவார்கள்): புல்லிய நுனியையுடைய அம்புகளுக்கு வலியழிபுந் தன்மை புடையரோ (இவர்கள்)? அழுது என்னபயன்? துன்பப்பட்டவருந் தாதே; பாவச்செயல்கள் தருமத்தை வெல்லமாட்டா' என்றான்; (எ - று.)

இனி, இறுக்கியபாசம் இற்று என்று எடுத்து, கட்டியபாசம் இத்தன்மையது என்றும் பொருள்கூறலாம்: ஆல் - ஈற்றரசு. அயரல்-எதிர்மறை வியக்கோள்; "மகனெனல்" என்பது போல. 'அறத்தினைப் பாவம் வெல்லா; என்றதனால், தருமத்தில்தடக்கிற நமக்குப் பாலிகளான அரக்கரால் தோல்வி நேராத: விரைவிலேயே யாவரும் பாசமொழிந்து பிழைத்து எழுவரென்ற வாரும்; இது - தேற்றமொழி. இறுக்கியபாசமிற்றால் இன்னுயிர் துறந்தாரல்லரென்று கூட்டியுரைப்பினுமாம். இசசெய்யுள் ஒருபிரதியிலில்லை. பி-ப:- 1. பின்னரும் வணக்கியே தும். 2. பிழைத்திலன், பிழைத்திலம். 3. இறந்தாரில்லை. 4. பகழிகொல்லுந்தரத்ததோ, பகழிகொய்புந்தரத்தரோ. 5. உள்ளம். 6. வெல்லாதருமத்தைப். (உகஅடு)

உகச.—நாகபாசத்தைப்பற்றிய விவரத்தை ஸ்ரீராமன் வினவ, விபீஷணன் கூறத்தொடங்குதல்.

யாரிது கொடுத்த 1 தேவ 2 நென்னையீ திதனைத் 3 தீருங்காரண மியாது நின்ன லுணர்ந்து கழறிக் காணென்று ஆரியன் 4 வினவ வண்ணல் 5 விடண னமல சாலச் சீரிதென் றதனை யுள்ள 6 பரிசெலாந் 7 தெரியச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) 'இந்தப்பாசத்தை (இவ்விர்திரிசத்துக்குக்) கொடுத்த தேவன் யான்? இதன் தன்மை என்ன? இதிவிருந்து தப்பிப்பிழைக்கும் உபாயம் என்? (இவற்றைப்பற்றி) நீ அறிந்துள்ளதைச் சொல்வாயாக' என்று இராமபிரான் (விபீஷணனைக்) கேட்க,—பெருமைபொருத்திய விபீஷணனானவன்,—(இராமபிரானேர்க்கி),—'குற்றமற்றவனே! மிகவும்நல்லது' என்று அந்நாக பாசத்தைப்பற்றி (த் தான்) அறிந்துள்ள எல்லாவிவரங்களையும் தெரியும்படி சொல்லவானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த மூன்றுகவிகளிற் காண்க.

கழறிக்காண் - ஒருசொல்தன்மைப்பட்டது. 'சாலச்சீரிது' என்றது, அங்கீகாரவார்த்தை. பி-ம்:—1. தேவர். 2. என்னையது, என்னையிக்கு. 3. தீர்க்கும். 4. அருள். 5. அடிமலர்வணக்கியண்மிச், மலரடி சரணஞ்சார்த்து. 6. ஆறு. 7. செப்பலுற்றான். (உகஅசு)

உகரு.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: நாகபாசத்தைப்பற்றிய விவரத்தை விபீஷணன் இராமபிரானிடம்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆழியஞ் செல்வ 1 பண்டிவ் வகவிட மளித்த 2 வண்ணல் வேள்வியிற் 3 படைத்த தீசன் வேண்டினன் பெற்று வெற்றி 4 தாழ்வறு 5 சிந்தை யோற்குத் தவத்தினு லளித்த தானை ஊழியி 6 னிமிர்ந்த காலத் துருமின தூற்ற மீதால்,

(இ-ள்.) சக்கராபுத்தையுடைய அழகிய செவ்வனே! முந்நாஸ்திஸ், இத்த உலகத்தைப் படைத்த பிரமன், (தான்செய்த ஒரு) யாகத்திற் பெற்றது; விடையுமான் (அப்பிரமனிடத்தினின்று) வேண்டுவாங்கி வெற்றிபெற்ற (ப்பிறகு) நாழ்தலில்லாத மனத்தையுடையவனான இத்திரசித்துக்கு (அவன் செய்த) தவத்தின் பயனாகக் கொடுத்தது: (இதன்வரலாறு இது; இது) உண்மை: கல்பாந்தகாலத்திலுண்டாகிற இடிபோன்ற தன்மையுடையது; (இதன்) வலிமை, இப்படிப்பட்டது; (எ - று.)

அகலிடம் - பூமி: வீணைத்தொகையன்மொழி. இனவெதுகை. பி-ம்:— 1. பண்டிக்கு. 2. செல்வன். 3. படைத்த. 4. தாழ்வுறு. 5. சிந்தையோனுக்களித்தனன் தவத்தினைய, சிந்தையோற்கு... அளித்தானைய. 6. உயர்ந்த. (உகஅஎ)

2. உ. ௬. 1. அன்னத 2. னற்ற லன்றே யாயிரக் கண்ணி னூண்ப் [ண்ணி பின்னற யாயிரத் திண்டோள் பிணித்தது பெயர்த்தொன் 3. நெ என்னினி யனுமன் றோறோ யிறுக்கிய திதனா 4. லாண்டும் பொன்னுல காளுஞ் செல்வந் 5. துறந்தது புலவ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கண்களையுடையவனான இத்திரனது மிக்கவலிமையமைந்ததோள்களைப் பின்னே பொருந்தும்படி கட்டினது, அந்தகாகபாசத்தினது வலிமையன்றோ அப்பொழுதும் [அதுமான் இலக்கையிற் சீதையைத்தேடச் சென்றபொழுதும்] அதுமானது தோள்களை (இவ்விர்திரசித்து) இறுக்கிக் கட்டியதும் இத்தகாகபாசத்தாலேயே; தேவர்களையாவரும் கவர்க்கலோகத்தை யாங்கின்றசிறப்பை இழந்ததும், இதன் வலிமையினாலேயே (கொந்தது); (ஆதலால்), இனி (இதன்வலிமையைப்பற்றி) மற்றும் வேறே எண்ணியாது பயன்? (எ - று.)—‘இதனால்’ என்பதை இறுதிவாக்கியத்தோடுகூட்டுக. பி-ம்:—1. அன்னதின். 2. ஆற்றறன்னால். 3. எண்ணல். 4. யாண்டும். 5. தந்தது. ()

2. உ. ௭. தான்விடில் 1. விடுமி தொன்றே சதுமுகன் முதல்வ 2. ராய வான்விடில் விடாது மற்றிம் 3. மண்ணினை பெண்ணி பென்னே 4. ஊன்விட வுயிர் 5. போய் 6. நீங்க நீங்கும்வே றுய்தி யில்லைத் தேன்விடு துளவத் தாரா யிதுவிதன் செய்கை 7. பென்றான்.

(இ - ள்.) தேன்சொரிசின்ற திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனே! ஒப்பற்ற இந்நாகபாசமானது, தானே விட்டால்தான் விடும்; பிரமனைமுதலாகவுடையரான வானுலகத்தவர் விடுவித்தாலும் விட்டுநீங்காது; இந்நமண் ணுலகத்தவரைப்பற்றி (இவர் விடுவிப்பாரோ என்று) எண்ணித்தான் என்ன பயன்? (இது தான்பற்றியவர்களது) தேகம்ஒழியவும் உயிர்போகவுந்தான் நீங்கும்; (இதிவிருந்து) வேறுபிழைக்கும்வழி இல்லை; இந்நாகபாசத்தினது செயல் இதுவாகும் என்று கூறினான், (விபீஷணன்); (எ - று.)

வான், மண் என்பன - அவ்வவ்வுலகத்தார்க்கு இடவாகுபெயர்கள். ‘சதுமுகன் முதல்வராய வான் விடில் விடாது மற்றிம்ண்ணினைபெண்ணி பென்னே’ என்றது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. சதுமுகன் - சதுர்முகன்; காங்குமுகக்களை யுடையவன். மற்ற - விணமாற்று. ஊன்விட உயிர்போய்நீங்க நீங்கும்-உடம்பைவிட்டு உயிரிடுகினால்தான் நீங்கும் என்ற

படி: 1-ம்:—1விடுவதல்லாத், விடுத்தலல்லாத், விடுத்தலன்றிச். 2ஆய்ந்த
 னனி. 4ஊனிடை. 5போல். 6சீங்குமுள்ளம் வேருவதில்லை, சீங்குகிக்குத்
 வேறுய்வதில்லை. 7ஆன. (உசஅக)

உசஅ.—முன்றுகவிகர்-நான் செய்யத்தக்கதைப்பற்றிப் பலவகையான
 எண்ணத்தை ஸ்ரீராமன் விபீஷணனிடம் கூறுதலைத் தெரிவித்தும்.

ஈந்துள தேவர் மேலே மொழுகெனே வுலகமி யாவர்
 தீந்துக ழாறி 1யானுர் 2தீர்கெனே விலங்கை சிர்தப்
 பாய்ந்தவர் 3சுற்ற 4முற்றும் படுப்பனே 5வியன்ற பண்போடு
 ஏய்ந்தது பகர்தி யென்ற னிமையவ ரிடுக்கண் டர்ப்பான்.

(இ - ன்.) தேவர்களின் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்காகத் திருவவதரித்த
 வானகிய இராமபிரான், (விபீஷணனைநோக்கி, 'இந்நாகபாசத்தை இந்நிர
 சித்துக்குக்) கொடுத்துள்ள தேவர்களின்மீது கிளம்பிப் போர்செய்யவேனோ?
 எல்லாவுலகங்களும் சாம்பராய்ப்போம்படி அழித்து நானும் அழிவேனோ? இல
 க்காபட்டணம் அழியும்படி (அதன்மீது) பாய்ந்து (அதிலுள்ள அரக்கர்களை)
 அவர்கள் சுற்றத்தாருடனே ஒருசேரக் கொல்வேனோ? (இவற்றில் இச்சமயத்
 துக்கு) ஏற்ற தகுதியோடுபொருந்தியதைச் சொல்வாய் என்று சொன்னான்.

இராவணன்முதலிய இராக்கதர்களின் உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டா
 மல் தேவர்கள் பாற்கடலிற் பாம்பணையிற் பள்ளிக்கொண்டருளிய பரமனைச்
 சரணமடைந்து பிரார்த்திக்க, அப்பெருமான் தசரதன்மகனாய்த் தோன்றித்
 துயர்தீர்ப்பதாக அருளிச்செய்து, அங்கனமே திருவவதரித்தன னாதலால்,
 இராமபிரானே 'இமையவரிடுக்கண் தீர்ப்பான்' என்றார். இடுக்கண் = இடுக்கு
 கண்: துன்பமுண்டாங்காலத்திற் கண்இடுக்குதல்பற்றி வந்த பெயர்; சாரியத்
 தைக் காரணமாக்கூறிய உபசாரவழக்கின்பாற் படும். ஓகாரங்கள் - விகற்பப்
 பொருளன. எழுகென் - தன்மையொருமைமுற்று; க் - எதிர்காலவிடைநிலை.
 1-ம்:—1யானுர். 2தீர்கெனே. 3சுற்றும். 4முற்றப்படுக்கெனே. 5இயல்வுபண்
 டே, இயற்றும்பண்போடு. (உசக௦)

உசக௦.வரங்கொடுத்தினைய பாசம் 1வழங்கினான் தானே நேர்வந்து
 இரங்கிடத் தக்க துண்டே 2லிகழ்கில னில்லை யென்னின்
 உரங்கெடுத்த துலக மூன்று மொருவனே ரம்பிற் சுட்ட தின்.
 புரங்களிற் 3றிய்த்துக் காண்பன் பொடியொரு கடிக்கைப் போழ்
 மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) (இந்நிரசித்துக்கு) வரத்தைக்கொடுத்து இத்தன்மையான நாக
 பாசத்தையும் அளித்தவன் தானாகவே(எனது)எதிரில்வந்து மனமிரங்கி அருள்
 செய்வதுஉண்டானால் (நீான்) உபேகழிப்பதில்லை [விரும்பிஏற்றுக்கொள்
 வேன்]; (அங்கனஞ்) செய்யாமற்போனால், மூன்றுஉலகங்களையும், வலியழி
 த்து, ஒப்பற்றசிலபெருமான் ஒரே அம்பினம் சுட்டழித்த திரிபுரங்களைப்
 போலக் கொளுத்தி, ஒருநாழிகைப்பொழுதினுள் நீருக்குவேன்; (எ - று.)

திருமாலாகிய அம்பைக்கொண்டு திரிபுரம் அழிக்கப்பட்டதனால், 'ஓரழ்
 யிற் சுட்ட புரங்கள்' என்றான். 1-ம்:—1வழங்கினுந்தாமே நேர்வந்து, வழங்

சனிடத்திற் பிச்ச அன்பையுடையவன் என்று உரைக்க. பி-ம்:—1 ஒருவர் 2 தர். 3 இவன், அவன், அவம். 4 மாய்த்தால், 5 விம்மும், 6 மீண்டும். 8 அன்பால். ()

உசஉ.—நாகபாசத்தால் தம்பியிறப்பின் ஸ்ரீராமன் தானும் இறப்பதாகத்துணிகல்.

மீட்டும்வந் திரைய வீரன் வெற்பன்ன 1 விசயத் தோளைப்
2 பூட்டுறு பாசத் தண்ணைப் பன்முறை புரிந்து நோக்கி
வீட்டிய தென்னிற் 3 பின்னை விவனென் நெண்ணும் 4 வேதத்
5 தோட்டியின் ரொடக்கினிற்குச் 6 துணைக்கைம்மா வியாளை யன்னான்.

(இ-ள்.) வேதமாகிய அங்குசத்தின் கட்டுக்கு அடக்கிநிற்கின்ற இரண்டு துதிக்கைகளை யுடையதொரு பெரியயானையை யொத்தவனான இராமபிரான், --மறுபடியும் வந்து, இளையபெருமானுடைய மலைபோன்ற வெற்றியையுடைய தோள்களைக் கட்டியுள்ள நாகபாசத்தைப் பலமுறை உற்றுப்பார்த்து, "(இது இலக்குமணனைக்) கொன்றதானால் உடனே (யானும்) இறப்பேன்?" என்று எண்ணுவானானால்; (எ - று.)

வேதத்தோட்டியின் தொடக்கினிற்கும் துணைக்கைம் மால் யானை யன்னான் - யானை அங்குசத்துக்கு வசப்பட்டிருத்தல்போல வேதங்கட்கு வசப்பட்டு நிற்பவன்; வேதமத்திரங்கனால் வசிக்கக்கத்தக்கவன்; வேதங்களால் அறியத்தக்கவன் என்றபடியும். 'துணைக்கைம்மால்யானை' என்றது, சூல் பொருளுவமை; "இருகைவேயுத்திராகவன்" என்றார்கடவுள் வாழ்த்திலும். உபமானமாகிய யானைக்கு 'துணைக்கை' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது, உபமையமாகிய ஸ்ரீராமபிரானது இரண்டபுயங்களும் துதிக்கைபோலுமென்றற்கு. இராமபிரான் தம்பியிறத்தால் தானும் இறப்பதாகக் கூறினது, இலக்குமணனிடத்து அவனுக்குள்ள பேரன்பைக் காட்டும். அஸநூய குரானை இலக்குமணனுக்கும் ஊறுசெய்ததுபற்றி, இராமபிரான் நாகபாசத்தைப் பன்முறைநோக்கினென்க. பி-ம்:—1 வைரத். 2 பூட்டிய. 3 பின்னர் வீப்பன். 4 பாசன். 5 தோட்டியிற்று வக்கி, தோட்டியிற்றுடக்க. 6 துளைக். (உசஉஉ)

வேறு.

உசஉ.—இதுமுதல் பழகவிக்ா-கருடனது வருகையைக்கூறும்.

இத்தன்மை யெய்து மளவின் கணினிற் விமையோர்க் எஞ்சி யிதுபோய், எத்தன்மை யெய்தி முடியுங்கொ லென்று குலைகின்ற 2 வெல்லையதன்வாய், அத்தன்மை கண்டு புடைநின்ற வண்ணல் கறுமுன்ற னன்பின் 3 விசையாற், சித்தந் 4 நடுங்கி யிது 5 தீர மெள்ள விருளுநு வந்து தெரிவான்.

எட்டுக்கவிகள் - குளகம்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்) இந்நிலைமையை யடைபுஞ்சமயத்தில்,--(வானத்துவந்து போர்கண்டு) நிற்கிற தேவர்கள் பயந்து "(இராமனது) இந்நிலைமை முதிர்ந்து எவ்வகையாய்ச்சென்று முடியுமோ?" என்று எண்ணி நடுங்குகின்ற சமயத்தில்,--(இராமபிரானது) அந்நிலைமையைப்பார்த்து (அவ்விராமனது)

பக்கத்திலே (உருவம்மறைத்து) நிற்கின்ற பெருமையிற்சிறந்தவுஞ்ஞா கரு
டபகவான்,—(இராமபிரான்மீது)தான்கொண்டுள்ள மிக்கதன்பினால் மனம்
நடுங்கி, (அப்பெருமானது) இத்துயரம் நீங்கும்படி மெல்ல இருட்டில் வந்து
தோன்றி விளங்குபவனும்,—(எ - று.)—(ஆய்), “பணிவான் [பணிந்து”]
(உசக) “இன்னபன்னி மொழிவான்” (உ.௩௦) எனத்தொடர்ந்துமுடியும்.
இவ்வனமே அடுத்தசெய்யுள்சீரையும் முடித்துக்கொள்க.

இதுபோய் எத்தன்மையெய்திமுடியுங்கொல் - இராமனே முடிவதே,
உலகமே அழியுமோ,எது எவ்வாறாய்முடியுமோ?என்க.திருமால் திருவவதாரம்
கொள்ளும்போது இலக்குமி பஞ்சாயுதங்கள் திருவந்தாழ்வான் கருடன்
முதலியோர் வேற்றருவத்தடனாவது மறைந்தாவது உடனிருப்ப ரொன்பது
தூல்துணிபாதலால், ‘புடைநின்ற கலுழன்’ என்றார். இனி, புடைநின்றஎன்
பதற்கு - தேவர்களின்பக்கத்திலின்ற என்றுபொருள்கூறினாமாம். கலுழன்-
கருடன். அன்பு-இங்கே, பக்தி. கருடபகவானது வருகையால் நாகபாசம்
நீங்குதலின், ‘இதுதீரத் தெரிவான்’ என்றார். அண்ணல், கருடன்-ஒருபொரு
ளின்மேல்வந்த பலபெயர். 1-ம்:—1வந்த. 2எல்லையிதன்வாய். 3விசையால்.
4கலங்கி, கலங்கும். 5தீர்ப்பெனன்ன, தீர்வெனன்ன. (உசகதி)

உசச. அசையாத சிந்தை 1யரவா லனுங்க வழிபாத வுள்ள மழி
வான், 2இசையா விலங்கை யரசோடு மண்ண லருளின்மை கண்டு 3நய
வான், விசையா லனுங்க வடமேரு வைய மொளியால் விளங்க விமை
யாத், திசையான கண்கண் முசிழா வொடுங்க நிறைகால் வழங்கு
சிறையான்.

(இ - ள்.) (எதற்கு)கலங்காத (இராமனது) மனம் (தம்பிமுதலியோ
ரைக் கட்டிவருத்துகிற) நாகபாசத்தாற் கலங்கினதனால் [கலங்கினதைக்
கண்டு] (ஒருபொழுதும்) வருத்தமடையாத் (தனது) மனம் வருந்துபவ
னும்,—(நல்வழிக்கு) உடன்படாத ஸ்காராசனான இராவணனோடு மற்றெல்
லோரிடத்திலும் இராமபிரானது திருவருளில்லாமையைக் கண்டு விரும்பா
தவனும்,—(தனது) வேகத்தினால் வடக்கிலுள்ளமகாமேருவும் நிலைகுலையவும்
(தன்மேனியின்) காந்தியினால் நிலவுலகம் விளங்கவும் (ஒருகாலத்தும்)
தண்ணிமைத்தலில்லாத திக்கண்களும் கண்களைமூடிக்கொண்டு ஒடுங்கும்
படியும் மிக்ககாற்றைவீசுகின்ற சிறகுளைபுடையவனும்,—(எ - று.)

தலைவனான இராமபிரானது கலங்காத திருவுள்ளம் கலங்கினதனால்,
அடியவனான கருடன் தானும் மனக்கலங்குவா னாயினன். ‘அரசோடும்’ என்ற
உம்மையால், ‘மற்றெல்லாரிடத்திலும்’ என்று வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.
இராவணன்முதலிய ராகுசரிடத்திலுமாதீரமே யன்றி ‘உலகமூன்றும்... திய
த்துக்காண்பன் பொடியெருகடிகைப்போழ்தின்’ என நிரபராதிகளான மற்
றையோர்விஷயத்திலும் இராமபிரானுக்குக் கோபம் மூண்டதனால், அதனைக்
கருடன் விரும்பாதவ னாயினான். விஷணன்முதலியோர் பலவகையாக கல்
லறிவுகூறியும், அறமானும் அக்கதனும் இராமனதுநடிகளாய்ச்சென்று பேசியும்
இராவணன் சேதையைக்கொடுக்க உடன்படாதிருந்ததுபற்றி, அவனை ‘இசை

யாவிலுக்கையரசு என்றார். திக்குவர்கள் தெய்வத்தன்மைபுள்ளனவாதலால், அவைகளும் தேவர்கள் போலவே கண்ணிமைக்குமியல்புடையனவல்லவென்குபின்னிரண்டடி - தொடர்புயர்வுநவீர்சியணி. பி-ம்:—1 அயர்வால், 2 அசையா, 3 பெயர்வான். (உககஉ).

உசுநு. காதங்கள் கோடி கடைசென்று காணு நயனங்கள் வீரரி கலுழக், கேதங்கள் கூர வயர்கின்ற வள்ளல் திருமேனி கண்டு கிளர் வான், சீதற்கொள் வேலை யலைசிந்த 2 ஞால மிருள்சிந்த 3 வந்த 4 சிறையான், வேதங்கள் பாட வுலகங்கள் யாவும் வினைசிந்த நாக மெலிய.

(இ - ன்.) கோடிக்காததாரமாவும் (பார்வை)சென்று (அங்கங்குள்ளவற்றையெல்லாம்) காணவல்ல (தனது) கண்களில் நீர்வழியத் துன்பங்கள் அழிகப்படச் சேர்கின்ற இராமபிரானது திருமேனியைப் பார்த்து (நாகால் திரத்தையொழித்தலில்) ஊர்ச்சம் மிகுபவனும், — குளிர்ச்சிகொண்ட கடல் அலைகளைச் சிதறவும் உலகங்கள் இருளை ஒழியவும் [உலகத்தை மூடிய இருள் சிதறி விவகிப்போகவும்] (அடித்துக்கொண்டு) வந்த இறகுகளினால் வேதங்களின் ஸ்வரத்தோடு கூடிய ஒலியுண்டாகவும், எல்லாவுலகங்களும் பாவங்களை நீங்கவும், (இந்திரசித்தினுற் பிரயோகிக்கப்பட்ட) நாகங்கள் தளர்ச்சியடையவும், —

வெகுதூரத்திலுள்ளவற்றையும் பார்த்தறிந்த வல்லமை பறவைகட்கு உண்டென்பது பிரசித்தம். இராமபிரானது வருத்தத்தைக் காணுதலாற் கருடபகவான் கண்ணீர் பெருக்கினான். இனி, கண்ணீர்—ஆரத்தபாஷ்பமுமாம். கருடன் வேதஸ்வரூபியாதலால், அவன் இறகடிக்கும்போது எழும் ஒலியை வேதவொலியாகவே கூறினார். சிறகுகளினின்ற உண்டாகும் காற்றின் விசையாற் கடலைகளும், பொன்மயமான அச்சிறகுகளின் ஒளியால் உலகத்துப் பரவிய இருளும் சிதறவனவாயின; வேதமயமான கருடபகவான் பறந்து வரும்போது அவனது இறகுகளினின்ற வெளிவீசுங்காற்றுப் பரிசுத்திகரமானதனால், அக்காற்றுப்பட உலகம் வினைசிந்துவதாயிற்றென்க. 'பரம்பிற் குப்பகை கருடன் ஆதலால், கருடன்வரும்போது அந்நாகங்கள் மெலிவனவாம். பி-ம்:—1 திசை, 2 ஞாலவிருள், 3 வந்து, 4 சிறையால், (உககஎ)

உசுசு. அல்லைச் சுருட்டி வெயிலைப் பரப்பி யகலாகை யெங்கு மழியா, வில்லைச் செலுத்தி நிலவைத் திரட்டி விரிகின்ற சோதி யிரி, எல்லைக் குயிற்றி பெரிக்கின்ற மோலி யிடைநின்ற மேரு வெணுமத், தொல்லைப் பொருப்பின் மிசையே விளங்கு 2 சுடரோனின் மும்மை சுடர.

(இ - ன்.) அகன்றுள்ள திக்குக்களிலெல்லாம் இடையறாத சோதியைப் பரவச்செய்தலின் மூலமாக இருளை நீக்கி (அவ்விருளிநுத்தவிடத்துச்) குரியனது ஒளியைப் பரப்பியும் சுந்திரகாந்திபோன்ற ஒளியைக் கூட்டமாக உண்டாக்கியும் (இவ்வாறு இருவகையாகப்) பரவுகிற ஒளி (தன்மேனியினின்று) விளங்கவும், — (தன்னை ஒளியாற்) பகற்பொழுதை யுண்டாக்கி விளங்குகின்ற கிரீடம் (ஐம்பூதங்கீபத்தின்) கடுவிலுள்ள மேருஎன்ற பெயரையுடைய அங்கப் பமமை

யான மலையின்மேலே விளங்குகின்ற சூரியனைக்காட்டிலும் மூம்மட்டிக்கு மிகுதியாகப் பிரகாசிக்கவும்,—(எ - று.)

கருடபகவானது பொன்னிறமுள்ள மேனியினின்று ஒளி உண்டாய்ப் பாடிவதை 'அல்லச்சுருட்டி வெயிலைப்பரப்பி யகலாசையெங்குமழியாவில் லைச்செலுத்தி' என்றும், வெண்ணிறமுள்ள கழுத்தினின்று ஒளி தோன்றிப் பாடிவதை 'நிலவைத் திரட்டி' என்றும் கூறினார். மேருமலை - கருடபகவானது உடம்புக்கும், அம்மலையினுச்சிவில் தோன்றும் சூரியன் - அப்பகவான் திருமுடியிலணிந்துள்ள கிரீடத்துக்கும் உவமையென்க. சோதி=ஜ்யோதிஸ். மேருமலை பூமிக்கு இடையிலுள்ளது என்பது நூற்கொள்கையாதலால், 'இடைநின்ற மேரு' என்றார். குயிற்றல் - செய்தல். பி-பி:—1 மிகையே. 2 சுடரோரின். (உககஅ)

உசஎ. நன்பால் விளங்கு மணிகோடி யோடு 1 நளிர்போது செம் பொன் 2 முதலாத், தன்பா வியைந்த நிழல்கொண்டமைந்த 3 தழுவாது வந்து தழுவ, மின்பா 4 வியன்ற தொருகுன்றம் வானின் 5 மிளிர்கின்ற தென்ன வெயிலோன், தென்பா லெழுந்து வடபா னிமிர்ந்து வருகின்ற செய்கை தெரிய.

(ஆ - ன்.) அழகிய (கழுத்தின்) இடத்தில் விளங்குகின்ற கோடிக்கணக்கான ரத்தவாரங்களோடு குளிர்ந்தபூமலைகளும் சிவந்த பொன்னரிமலைகளும் முதலியனவாகத் தன்னிடத்தின்பொருந்திய காந்தியோடு கூடிய ஆபரணங்களெல்லாம் (தான் [கருடன்] சிறகடித்துக்கொண்டு மிக்கவிரைவுடன் வருதலால் தனதுமார்பிற்) படாதனவும் படுவனவுமாய்ப் பொருந்தவும்,— மின்னவினிலே உண்டானதாகிய ஒருமலை ஆகாயத்தில்தோன்றி விளங்குகிறதுபோலவும்,—சூரியன் தெற்கேகூறித்து வடக்கேயாந்துவருகின்ற தன்மை விளக்கவும்,—(எ - று.)

திரயக்ஜாதியாகிய கருடன் குறுக்காகவரும் விசையால், அவின் கழுத்திலணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் அவன்மார்பிற் பெரும்பாலும் படாதனவும் சிறுபான்மைபடுவனவு மாயின வென்க. எப்பொழுதும் பெருமானுக்கு அபிழுசமாக எதிரிற் பணிவொடுநிற்றல், கருடனியல்பு; அங்கனமே இலங்கைநோக்கித் தெற்குமுதமாய்கின்ற இராமபிரானது எதிரிலே மறைந்துநின்ற உள்ள கருடன் அங்கிருந்து வெளிப்பட்டு வடக்குமுதமாய் அருகில்வந்தனென்று உணர்க. பின்னிரண்டடி - இல்பொருளுவமையணி. பால் - பால்போன்ற வெள்ளொளியையுடைய கழுத்துக்கு உவமையாகுபெயரெளிணுமாம். மணி, போது, பொன் என்பவை - அவ்வவற்றாலாகிய ஆரத்துக்குக் கருவியாகுபெயர். அமைந்த - பெயர். பி-பி:—1 நனி. 2 நனிசால். 3 தகையாலும்வந்துதவழ. 4 அமைந்த, அமைந்தது. 5 விழுகின்ற. (உககக)

உசஅ. பன்னாகர் சென்னி மணி1கோடி கோடி பலகொண்டு செய்த வகையான், மின்னா 2 வியன்ற தெனலாய் விளங்குமிளிர் பூண் 3 வயங்கும் லெழில்கால், பொன்னா 4 விபன்ற நகையோடையென்க பொங்க

மாலை மார்பு புரளத், தொன்னூள் பிரிந்த துயர்தீர வண்ண நிருமேனி கண்டு தொழுவான்.

(இ - ள்.) சர்ப்பங்களின் தலைகளினுள்ள மிகப்பலகோடிக்கணக்கான மாணிக்கங்களைக்கொண்டு செய்துள்ளபடியால் மின்னலினுற்செய்யப்பட்ட டுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிகவிளங்குகின்ற ஆபரணங்களும் விளங்குகிற சூரியகாந்தி போன்றஒளியை வெளிவீசுகின்ற பொன்னினுலாகிய பொலிவையுடைய நெற்றிப்பட்டமும் மிகுதியாகப்பிரகாசிக்கவும்,—துளசிமாலை யானது மார்பிற்புரளவும் (வந்து),—நெடுநாளாகப்பிரித்ததனுண்டான துயரம்நீக்க இராமபிரானது நிருமேனியைக்கண்டு (சேய்மையிலிருந்தே) கை குவிப்பவனும்,—(எ - று.)

பன்னுகள்என்பது, பன்னகரென்பதன் கீட்டல். இனி, பல்நாகர் - பல நாகர் என்றும், பற்களையுடைய நாகர் என்றும் உரைக்கலாம். பூண் - சாதி யொருமை. தொன்னூள் - கௌசலீயின்கர்ப்பத்தில்வந்துபொருந்திய நான் முதலாக என்றபடி.

பாட, சிந்த, மெலிய (உசடு), மினிர, சுடர (உசக), தழுவ, என்ன, தெரிய (உசஎ), பொங்க, புரள, (வந்து), துயர்தீரக் கண்டு தொழுவான் (உசஅ) என்க. பி-ம்:—1கோடியோடுபணி. 2இயன்ற. 3வப்பக. 4இயைந்த.

உசக. முடிமே 1னிமிர்ந்த முகிழேறு கைபன் முகின்மே னிமிர்ந்த வெளியான், அடிமேல் விழுந்து பணியாம னின்ற நிலையுன்னி யுன்னி யழிவான், 2கொடிமே 3விருந்திங் வலகேழொ டேழு தொழ நின்ற கோளு மிலனாய்ப், படிமே லெழுந்து வருவான் விரைந்து பலகா னினைந்து பணிவான்.

(இ - ள்.) தலையின்மேல்உயர்ந்து பொருந்திய குவிதலைக்கொண்ட [கூப் பிய] கைகளையுடையவனும்,—காளமேகத்தைக்காட்டிலும் மிக்க லீலவொளி யுடையவனாகிய*அத்திருமாலின் திருவடிகளில்(வெருநாளாக)விழுந்துவணக் காமல் நின்ற (தனது) நிலைமையை நினைத்துநினைத்து வருந்துபவனும்,— (அப்பெருமானது) துவசத்தின்மேலிருந்து இர்த்தப்பதினான்குஉலகத்தாரும் (தன்னை)வணக்கும்படி நின்ற பெருமையும் இல்லாமல் எழுந்து வேகமாய்த் தரைமீது வருகின்றவனுமாய்,—பலமுறை மனப்பூர்வமாகவணக்கி,—(எ-று). —‘இன்னபன்னி மொழிவான்’ என அடுத்த கவியோடுமுடியும்.

முகின்மேல்நிமிர்ந்த ஒளியான் அடிமேல் விழுந்து பணியாமல் நின்ற நிலை உன்னிடென்னி அழிவான்—“பழுதே பலபகலும் போயினவென் றஞ்சி, யழுதேன்” என்றார் பெரியாரும். எல்லாவுலகத்தாரும் வணக்கும்படி திரு மாலின் திருமுன்னர்த் துவசத்தின்மேலிருப்பவன் இப்பொழுது அத்திரு மாலுடனின்றித் தனியேவருபவனாயின னென்க. கருடபகவான் திருமா லுக்கு வாணமும் கொடியுமாலை யுணர்ச, பி-ஃ:—1நிமிர்ந்து. 2தொடி. 3இருந்த.

௨௫௦—கருடபகவான் ஸ்ரீராமனைத் தெரிவித்ததுகீழ்க்குள் கொடுத்தது.

1வந்தான் மறைந்து பிரிவால் 2வருந்து மலர்மேல் வயின்றர் குறையை, தந்தாதை 3தாதை யிறைவா 4மறைந்து 5வினாயாடு கின்ற தனி யோய், சிந்தா குலங்கள் கலைவாய் தளர்ந்து துபர்கா வெள்ள செயலே, எந்தாய் வருந்த லுடைபாய் வருந்த வெனவினன பன்னி மொழிவான்.

(இ - ள்.) 'திருமால் இராமனாதற்கு ஏற்ப ஆதிசேஷனாயிருத்தலை விட்டுத் தம்பியான லக்ஷ்மணனாகித் தான் வந்து இயற்கைவடிவத்தை) மறைந்து அவதரித்தவனது பிரிவைப்பற்றி (மனம்)வருந்துகின்றவனும் தாமரை மலரில்வாழ்கிற பிரமன் முதலியோர்க்கும் காரணனுமான தலைவனே! (சொருபத்தை)மறைத்துக்கொண்டு (மனிதவுருவத்துக்கு ஏற்ப) கழித்தின்ற ஒப்பற்றவனே! (சரணடைத்தவர்களின்) மனோவியாகுஷங்களை கீக்குவனே! (இத்தன்மையான றீயும்)மனத்தளர்ந்து துன்பமிருதல் என்னசெய்கையோ? எனதுதலைவனே! வருந்தாதே; லர்வல்வாயியே! வருந்தாதே' என்று சொல்லி இத்தன்மையனவான பலவார்த்தைகளைக் கூறுபவனான; (எ - று.)—அவற்றை மேல்பதினொருகவிக்களிற்காண்க.

கருடபகவான் உண்மையைத் தெரிவித்து இராமனைப் பலவாறுதேற்றுவனானான். பிரிவால் வருந்தும் - (இந்திரசித்தின் காசபாசத்தாற் கட்கிண்டு இலக்குமணன்) உயிர்க்கிணனே பென்று வருந்துகிற என்றபடி, தாதை தாதை - பிதாமஹன். அயன் தன்முதலோர்தம் தாதைதாதை - படைத்தற் கடவுளான பிதாமகனென்னும் பெயருடைய பிரமன் முதலியோர்க்கும் பிதாமகனாய் [படைத்தற்கடவுளாய்] நிற்பவ னென்றபடி. இங்கு 'தாதை தாதை' என்றது, லக்ஷிதலக்ஷண. தேவர்களால் அழிக்கமுடியாதபடி வரம்பெற்றள்ள இராவணன்முதலிய ராசுசர்களேச் சங்கரிக்கும்பொருட்டி அத்தேவர்களின் வேண்டுகோளினைத் திருமாலும் அப்பெருமான துசயாமாகிய ஆதிசேஷனும் பிராதாக்கணாகப் பிறந்து தாம்கொண்டுள்ள மனிதவுருவத்துக்கு ஏற்ப ஒரு வரைவிட்டு ஒருவர் பிரித்ததற்குவருந்துதல் முதலியன எம்பெருமானது இச்சைவினாலேயே யாதலால், 'மறைந்து வினாயாடுகின்ற' என்றார். சரணடைத்தவர்களின் மனத்தன்பக்கிணையெல்லாம் ஒரு சிறிதுமின்றி யொழிக்கும் இயல்பினாகிய றீயே இத்தன்மையவருந்துவது உனது பெருமாய்மையென்பது, மூன்றாமடியின் தாற்பரியம். பி-ம்:—1வந்தாய், 2வருந்தியயர்வாய், 3எந்தை, 4பிறந்து, மறந்து, 5வினாயாடுகின்றறவிராய், வினாயாடுகின்றவிறைவா, 6அழிவான்.

௨௫௧—இதுதந்த பதினொருகவிக்கள் - கருடபகவான் இராமனைத் தெரிவித்தது.

தேவர்தி தேவர் பணாது 1முந்து திருநாம மோது 2செயலெரய் 3முந்தானை முனகெறொ டெழு மாசாளு 4மென்மை 5முதலான யோகாத வின்ப மலர்மேலி மேன தெடுவிடு 7காட்ட முடிவாய் 8வருந்தி யழியாய்கொ ளாரிவ வநிரேக மாயை யறிவாய்.

(இ - ன்.) தேவ அதிகேவர் பராவும் முத்து திருநாமம் ஒதுசெயலோம். தேவர்களும் (பிரமருத்திரேந்திராதியரான) தலைமந்தேவர்களும் ஆகிய பன்னிரண்டும் சிறந்த திருநாமங்களைச் சொல்லித் துதிக்கும்படியாகவுள்ள செய்கையை யுடையவனே! அந்நாமம் மூவா துலகுமொடுமேளும் அரசு ஆளும் மேன்மை முதல்வா - பிரளயகாலத்திலும் அழியாதபடி பதினாண்டுகாலகாலங்களையும் திருவயிற்றிலடக்கிப் பாதுகாக்கின்ற மேன்மையை யுடைய தலைவனே! மேவாத இன்பம் அவை மேவி - (உனக்கு அடிமைப்பட்ட உயிர்கள் பிரரால்) அடையமுடியாத [பெறுதற்கு அரிய] இன்பங்களை யடைத்து (பின்பு), மேவ - (பரமபதத்தில் உன்னை) அடையும்படி, கொடு வீடு காட்ட - பெரியமுத்தியுலகத்தை (அவர்களுக்கு)க் கொடுத்தற்கு, முடி ஆய் ஆவாய் - முதற்றலைவனாயிருப்பவனே! (அத்தன்மையை யுடைய நீ), வருத்தி அழிவாய்கொல் - (மனம்) வருத்தித் தளர்க்கடவையே! இ. அதிகேசம் மாயை அறிவார் ஆர் - (உனது) இந்த மிக்கமாயையை அறியவல்லவர் யாவர்? (எ - று.)

தேவாதிகேவர் - தேவர்களினும் மேம்பட்டவராய்ப் பரமபதத்தில் வாழ்நிற நித்தியருள்களும். எல்லாம் அழியும் பிரளயகாலத்தில் திருமால் தானொருவன் மாத்திரம் சிந்தித்து எல்லாவுலகங்களையும் அவற்றிலுள்ள உயிர்களுடனே தன் திருவயிற்றில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கு யாதேருது மின்றிப் பாதுகாக்கின்றன ஜெனப்பது, பிரசித்தம். எல்லாவுயிர்களுக்குத் தலைமைபுண்டென்ன நீ இங்ஙனம் வருத்தவது தோலாடிப்பது என்ன பெருமையமோ? எனக்கருடன் இராமபிரானது முன்னிலையில் அவனது உன்மைநிலையை யுரைத்தவாறு. இச்செய்யுளினால், கலமந்தலில்லாதாராட்டில் சித்யமுத்தர்க்குப் போக்யனும் கொண்டு வீற்றிருந்து எழுலகும் தனிக்கொல்செலுத்தும் மரதவத்தின் நிலைமை கூறப்பட்டதென்னலாம். 'அரான்' - தொகுத்தல். அதிகேசம் - முகுதி: வடசொல். இச்செய்யுள் "தானந்தலில்லை" (உருச) என்ற செய்யுளின் பின், சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1. ஆதி. 2. செயலால். 3. மூவாதவாய், மூவாதோளும். 4. என்மை. 5. முதலாய். 6. மேவிமேவி. 7. கண்டுமுடியா, கண்டுமுடியார். 8. ஆவா. (உஉ௦௬)

உரு. எழுவா யெவர்க்கு முதலாகி யீறொ டிடைபாகி பெங்கு முனைபாய், 1. வழுவாத வர்க்கும் வரமீயவல்லி யவரால் வரங்கள் பெறுவாய், தொழுவா யுணர்ச்சி தொடராத தன்மை 2. யருவாய் முறைத்து துயரால், அழுவா யொருத்த 3. னுனைபோலு மாரிவ் வதிரேக மாயையறிவார்.

(இ - ன்.) எவர்க்கும் - எல்லாவுயிர்க்கும், முதல் ஆதி - படைக்கும் காரண னாகியும், கருடு - அழிக்கும் காரண னாகியும், இடை ஆதி - காக்கும் காரண னாகியும், எழுவாய் - (ஊக்கத்தின் பரத்பும். அகிருத்தர்களாய்த் திருப்பாத் கடலில்) தோன்றுவாய்; எங்கும் உன் ஆய் - எல்லாவிடத்திலும் வியாபித்து நின்ற, அருவாத - தவருமல், அவர்க்கும் - உபாசகர்கட்கெல்லாம், வரம் சய வல்லி - (வேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் வல்லமை யுடையாய்; (இங்ஙனம்

வல்லமைபெற்றிருந்தும்), உணர்ச்சி தொடராத தன்மை உரு ஆய் மறைத்து - முற்றுணர்வு உண்டாகப்பெறாத தன்மையை யுடைய மனிதவடிவைக்கொண்டு (உனது சொருபத்தை) மறைத்து நின்று, தொழுவாய் - (உன்னினுக்கீழ்ப்பட்ட தேவர்களை) வணங்கி, அவரால் வரங்கள் பெறுவாய் - அத்தேவர்களால் (உனக்கு வேண்டும்) வரங்களைப் பெறுவாய்; துயரால் அழுவாய் - துன்பத்தினால் வருந்துவாய்; ஒருத்தன் உனை போலும் - (இவ்வாறு ஆச்சரியசக்தியை யுடையாய் நீ) ஒருத்தன் இருக்கின்றாய்போலும்; இ அதிரோகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

திருமாலினது விபூசமூர்த்திகளில் ஸங்கர்ஷண ரென்பவர் ஆமோத மென்னும் இடத்தில் ஜ்ஞானம் பலம் என்ற இரண்டு குணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு அழித்தற்றொழிலையும், ப்ரத்யும்பரென்பவர் ப்ரமோதமென்னும் இடத்தில் ஐசுவரியம் வீரியம் என்ற இரண்டு குணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு படைத்தற்றொழிலையும், அசிருத்தரென்பவர் ஸம்மோதமென்னும் இடத்தில் சக்தி தேஜஸ் என்ற இரண்டு குணங்களை முக்கியமாகத் தம்மிடத்திற்கொண்டு காத்தற்றொழிலையும் மோக்ஷமளித்தலையும் செய்கின்றனரெனவும், இம்மூன்று விபூசமூர்த்திகளும் உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களை அளிக்கின்றன ரெனவும், பிரமவிஷ்ணுருத்திரரென்னுந் திரிமூர்த்திகட்கு இம்மூவரும் அதிஷ்டாதேவரெனவும் ஞால்கள் கூறும். சித்தியமான ஆத்மாவைப் படைத்தல் அழித்தல் என்பன - பிரகிருதி பின்விகாரமான சரீரத்துடன் சேர்க்கையும் அதனின்று பிரிக்கையும்

திருமால் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் செய்யுமாறு ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ப அசிருத்தல் வருபியாகிப் பயன்சூழி வழி பறும் உபாஸகர்க்குத் தக்கவாறு அநுக்கிரகஞ்செய்து நிற்கும் விபூசநிலையை 'எழுவாயெவர்க்குமுதலாகியீறொடையாகி வாயுவாதவர்க்கும் வரமீயவல்ல' என்றதனாலும், "கர்த்தவிலிடந்தொறு மிடந்திகழ்பொருடொறுக், கர்த்தெற்கும் பர்த்துளன்" என்றபடி எல்லாப்பொருள்களும் நிலைபெறுமாறு என்னினுள் எண்ணெய்போல அவற்றினுள் மறைத்து பர்த்து நிற்கும் அந்தர்யாமிகிலையை 'எங்குமுளையாய்' என்றதனாலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலகஞ்செய்து தருமத்தை நிலைநிறுத்துத் தன்மையதான விபவாவதாரநிலையை 'அவரால் வரங்கன்பெறுவாய்..... அழுவாய்' என்றதனாலும் குறித்தன ரென்னலாம். அவரால் வரங்கன்பெறுதலை, வருணனை வழிவேண்டதல் முதலிய இடங்களிற் காண்க. உணர்ச்சி தொடராத தன்மையுருவாய் மறைத்து - தான் முற்றுமுணர்வு தவறியிருந்தும் கர்மவசத்தினால் உண்மையறிவுருவையிற்கும் மனிதர்களை அறிக ஒரு ஒன்றும் அறியாதவன்போலின்று என்றபடி. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என முறைபடக்கூறும் முத்தொழிலில் காத்தல் வேண்டாததால், அதனை, 'இடை' என்றார். போலும் - உரையசைப்பொருளது. 'உனை' என்னுஞ்சொல் இரண்டினுள், முன்னது - வினையாலணையும் பெயர்; பின்னது - குறிப்புமுற்று. அவர்க்கு, அவரால் என்ற சுட்டுக்கள் - தகுதிபற்றி அவ்வப் பொருளின்மேல் நின்றன.

ஹீனி, முன்னிரண்டடிக்குப் பிறவாறும் உரை கூறப்படும்; அது வஞ்
 மாறு:—பிரமருத்திரேத்திராகிய ரெல்லார்க்கும் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி ஸம்ஹார
 கர்த்தாவாகி என்கும்வியாபித்தவனாய் எழுவாய்; அவர்கட்குத்தவருது வரங்
 களை யருளவும் வல்லை; அங்கனமிருந்தும் விபவாவதாரத்தில் அவர்களைத்
 தொழுது அவர்கள்பக்கல் வரம்வேண்டிப்பெறுகின்றாய் என்பதாம். பி-ம்:—
 1.வழுவாதெவர்க்கும். 2.உறுவாய். 3.எனவாகும். (உஉ0ச)

2.ருஃ. உன்னெக்க வைத்த விருவர்க்கு மொத்தி யொருவர்க்கு
 முண்மை யுரையாய், முன்னெக்க நிற்பி யுலகொக்க 1.வொத்தி 2.முடி
 வெக்கி 3.னென்று 4.முடியாய், என்னெக்கு மின்ன செயலோ வி3.தெ
 ன்னி லிருனொக்கு மென்று 6.விடியாய், 7.அந்நொப்ப மேகொல் பிதி
 தேகொ லாரிவ் வஹிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) உன் ஒக்க வைத்த இருவர்க்கும் ஒத்தி - (சாத்தந்ரொழிலைக்
 கைக்கொண்ட)உன்னெடு சமானமாக (ஆக்கல் அழித்தல் தொழில்களுக்
 கென்று) 1. அமைத்துவைத்த (பிரமருத்திராகிய) இருமூர்த்திகளுடனும்
 (சேர்த்து அயன் அரி அரன் என்று எண்ணும்படி 2.) பொருத்தியிருக்கின்
 றாய்; ஒருவர்க்கும் உண்மை உரையாய் - (அங்கனமிருந்தும் அவ்விருமூர்த்தி
 களில்) ஒருவர்க்காயினும் (உனது) உண்மைசிலையைத் தெரிவிக்கின்றயில்லை;
 முன் ஒக்க நிற்பி - (மும்மூர்த்திகளுள்ளும் நீயே) முதல்மூர்த்தியாக நிற்
 கின்றாய்; உலகு ஒக்க ஒத்தி-உலகத்துப்பொருள்களுடன் அந்தர்யாடியாய்க்
 கலந்துநிற்கின்றாய்; முடிவு ஒக்கின் ஒன்றும் - (இப்பிரபஞ்சங்களை) அழிக்க
 வேணுமென்று (நீ) திருவுள்ளங்கொண்டால் (நினைத்தபொழுதே அவற்றிற்கு
 அவ்வழிவு) பொருத்தும்; முடியாய் - (நீயோ ஒரு பொழுதும்) அழிதவின்றி
 யிருப்பாய்; இன்ன செயல் இது என் ஒக்குமோ என்னில் - (உன்னுடைய)
 இத்தன்மையான இச்செய்கை எத்தன்மைத்தோ என்று(ஒருவர்)ஆராயப்புகுந்
 தால், இருள் ஒக்கும் என்று விடியாய் - (அவர்களுடையமனம்) இருள் மண்டி
 யுள்ளதென்று சொல்லும்படி விளக்கத்தராத நிற்பாய்; (இங்கனம் உனது
 செய்கை அறியப்பீடாமலிருத்தற்குக் காரணம்), அ கொப்பமே கொல்-(ஆராய்
 கின்ற) அப்புத்தியின் சிறுமையோ? பிறிதே கொல் - வேறு யாதாயினு முன
 தோ? இ அநிரேகம் மாயை ஆர் அறிவார்? - (எ - று.)

படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் திருமால்
 வ்யூகமூர்த்திகளாய்நின்ற செய்கின்றாரெனக் கீழ்க்கவியிற் கூறி, இங்குப் பிரம
 ருத்திரர் படைத்தவழித்தல்களைச் செய்கின்ற ரெனல் மாறுகொளக்கூற
 லாகாதோ வெனின்,—ஆகாது: ப்ரத்யும்நனாயிருந்து பிரமனைக்கொண்டு
 ஸ்ருஷ்டியையும், ஸங்கர்ஷ்ணனாயிருந்து ருத்திரனைக்கொண்டு ஸம்ஹாரத்
 தையும் ஈடத்துகின்றனரென்பது கருத்தாதலால். உன்னெக்கவைத்த இரு
 வர்க்குமொத்தி யொருவர்க்கு முண்மை யுரையாய்—“ஒத்தவிடையனும்
 நான்முகனு முன்னையறியாப்பெருமையோனே” என்றார் பெரியாரும். முன்
 நெக்கநிற்பி—“முதலாவார்மூவரே யம்மூவருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர்
 வண்ணம்”; “முதலாத்திருவருவ மூன்மென்பர் ஒன்றே, முதலாகும் மூன்று

‘க்கு மென்பர்’ என்பன காண்க. முடிவொக்கினொன்று முடியாய்—“காற்றை முன்னுடைப் பூதங்களவை சென்று கடைக்கால், வீற்றவீற்றுற்றுவிவுறும் நீயென்றும் வியாய்” என்பர் மேல். உனது செய்கை எத்தன்மையோர்க்கும் உணரலரிது என்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. சொப்பம் = சொய்ப்பம்; சொய்ப்பம். பி - ம்:—1நிற்றி. 2முடிவத்தில்த். 3என்றும். 4முடியாய். 5என்ன. 6விடியா. 7அன்னைப்பம். (உஉ06)

உருஈ. வாண ளளித்தி முடியாம 1ன்தி வருகாளு நிற்றி மறை யோய், 2பேணு யுனக்கொர் பொருள்வேண்டு மென்று பெறுவா னரு த்தி 3பிழையாய், ஊணு யுயிர்க்கு முயி⁴ராகி நிற்றி யுணர்⁴வாய பெண் ணி னுருவாய், ஆ⁴ணுகி 5மற்று மலி⁴யாகி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) மறையோய் - வேதங்களால் துதிக்கப்படுவனே! வாழ் நாள் அளித்தி - (பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அவ்வவற்றின் விளைக்குத்தக்கபடி) வாழ்நாளைக் கொடுக்கின்றாய்; முடியாமல் நீதி வருகாளும் நிற்றி - அழிவடையாமல் இயல்பாகவே எதிர்காலத்திலும் நிற்கின்றாய்; உனக்கு ஓர் பொருள் வேண்டும் என்று பேணாய்-(நீ எல்லாவற்றாலும் குறை வின்றியிருப்பதனால்) உனக்கு (ஏதேனும்) ஒருபொருள் வேண்டுமென்று விரும்புகின்றாயில்லை; பெறுவான் அருத்தி பிழையாய் - (உன் அடியவர்கள்) பெறுதற்கு ஆசைப்படும்பொருளைத் தவறாது அளிப்பாய்; ஊண் ஆய் - நுகர் தற்கு உரிய பொருளாகியும், உயிர்க்கும் உயிர் ஆயி - அந்தராத்மாவாகியும், உணர்வு ஆய் - காட்சியறிவுக்கு இலக்காகிற, பெண்ணின் உரு ஆய் - பெண் வடிவமாகியும், ஆண் ஆகி - ஆண்வடிவமாகியும், மற்றும் - அன்றியும், அலி ஆகி - அலிவடிவமாகியும், நிற்றி - நிற்கின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை ஆர் அறிவார்—? (எ-று.)

விளைக்குத்தக்க பய னளித்தலும், அழிவின்மையும், மறைகளாலுணர் தப் படுதன்மையும், எல்லாப்பொருளுமுடைமையும், அடியவர்களைவேண்டு வன அளித்தலும், “உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல் லாக் கண்ணன்” என்றபடி நுகரப்படுமியல்பும், அந்தராத்மத்வமும், ஸர்வ வஸ்துவ்வருப்தவமு மாகிய எம்பெருமானது பண்புகள் இச்செய்யுளிற்குறித் தப்பட்டன. ‘ஊணாய்’ என்பதற்கு - அந்நமயமாகிய உடம்பாகி யென்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—1நீதிவழுவாமனிற்றி, நிற்றிவருகாநிறத்தி. 2பேணு. 3பிடியாய். 4ஆதி. 5மற்றை. (உஉ0க)

உருஞ். தானந்த மில்லை பலவென்னு மொன்று தனியென்னு மொ ன்று தவிரா, ஞானந் தொடர்ந்த சுடரென்னு மொன்று நயனந் 1தொடர்ந்த வொளியால், வானந் 2தொடர்ந்த பதமென்னு 3முண்ண 4மறைநா ளின் வந்த முறையால், ஆனந்த மென்னு 5மயலென்னு டாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) உண்ண - உனதுசொருபத்தைப்பற்றி,—மறை காவின் - கான்குவேதங்களிலும், ஒன்று - ஒருசுருதி, தான் - (திருமாவின்சொருயுக்)

தான், அந்தம் இல்லை பல என்னும் - எல்லையில்லாத பலபடிப்பட இருக்கு. மென்று சொல்லும்; ஒன்று - மற்றொருசருதி, தனி என்னும் - எகமூர்த்தி யென்று சொல்லும்; ஒன்று - வேறொருசருதி, தவிரா ஞானம் தொடர்ந்த சுடர் என்னும் - நீங்காத ஞானம்பொருந்திய ஒளிமயமானது என்று சொல்லும்; (ஒன்று)-பின்னுமொருசருதி, நயனம் தொடர்ந்த ஒளியால் வானம் தொடர்ந்த பதம் என்னும்-கண்ணுக்குப்புலனாகிற ஒளிவடிவத்துடன் [சூரியல்வருபியாய்] ஆகாயத்தைப் பொருந்திய இடமாகக்கொண்டுள்ளது என்று சொல்லும்; (ஒன்று)—,வந்த முறையால் ஆனந்தம் என்னும் - வந்த முறைப்படியே ஆனந்தமய மென்று சொல்லும்; (மற்றொன்று), அயல் என்னும் - (வாக்குக்கும் மனத்துக்கும்) எட்டாதது என்று சொல்லும்; இ அதிரே கம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

வேதங்களே உனதுசொருபத்தை இத்தன்மையதுதா னென்று சுட்டி யுணர்ந்தாது பலபடியாகக் கூறுமாயின், வேறுயாவர்தாம் உன்மாயையை அறியவல்லவர்? என்பது, சருத்து. தைத்தீரியத்தில், பரப்பிரஹ்மஸ்வரு பத்தை ஆராய்ப்புக்கு, முதலில் 'அந்தம்' எனவும், பின்பு 'ப்ராணன்' எனவும், பின்பு 'மநஸ்' எனவும், அதன்பின்னர் 'விஜ்ஞாநம்' எனவும் கூறிக் கடைசியில் 'ஆநந்தம்' என்று கூறினமையால், 'வந்தமுறையால் ஆனந்த மென்னும்' என்றான். இச்செய்யுளிற் குறித்த மறைபொருளாகிய சருதிவாக்சியங்களை யும், அவற்றின் ஆழ்பொருளையும் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. பி-ம்:— 1கடந்த வெளியாய். 2துறந்த. 3ஒன்று. 4மறைநாலுமந்தமறியாது. 5அறி வென்னும். (உஉ0௭)

2௫௬. மீளாத வேத முடிவின் 1 னின்னை மெய்யாக மெய்யி னினையுங், 2கேளாத வென்று பிற3வென்று சொன்ன கெடுவார்கள் சொன்ன 4கடவான், மாளாத நீதி 5யிகழாமை நின் கண் பிமான 6யில் லை வறியோர், ஆளாயும் 7வாழ்தி யரசாள்தி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறவார.*

(இ-ள்.) மீளாத-மீளுதலில்லாத [பொய்ப்படாத], வேதம்-வேதங்கள்,— முடிவின் கண் - (தமது) முடிவில் [உபநிஷத்துக்களில்], நின்னை - உன்னை, மெய் ஆக-உண்மைப்பொருளாக [உண்டு என்று], மெய்யின் நினைபும்—(தமது) உண்மையுணர்வினால் ஆராய்ந்துகூறும்; (அங்கணமிருக்கவும்), கேளாத என்று—(கடவுள்முதலியன 'யான் கண்ணாற் கண்டுள்ளேன் எனப் பார்த்தவ ரொருவர் சொல்லக்) கேட்டிராதவை' என்றும், பிற என்று—(இவை) வேறு காரணம்பற்றியவை என்றும் [தெய்வம் முதலியன உண்மையில் இல்லை: உலகம் இனிதூடத்தற்பொருட்டுத் தந்திரசாவினான பண்டிதர்கள் செய்த கட்டுப்பாடேயாகும் அவை என்றற்போன்று], சொன்ன—,வறியோர் - அறி வில்லாதவர்களான கால்தீகர்கள், சொன்ன கடவால் - (தாம்)கூறிய சொற் களுக்குத் தகுதியாக, மாளாத நீதி இகழாமை நின் கண் அபிமானம் இல்லை கெடுவார்கள் - (ஒருபோதும்) பழுதுபடாத (சாஸ்திரங்களிற் கூறிய) முறை மை பிறழாதபடி உன்னுடைய திருவருட்பார்வைகோக்கத்தை (ஒருபொழு

தம்) பெருமல் காகத்திலீழ்த்து அமுத்திவருத் தவர்கள்; (உள்ளும் ப் பொருளாகிய சீயோ), ஆள் ஆயும் வாழ்தி - (பத்தியுள்ள அடியார்கட்கு) என் னான்போன்று எனியவனாயும் வாழ்கிறாய்; அரசு ஆந்தி - (அனைவரையும்) அரசு னுதலுஞ் செய்கிறாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

முதல்முன்றிகளில், 'வேதவிரோதிகளாய்க் கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினப்பயனும் முதலியன இல்ல' என்று சொல்லும் நான் திகர்க்கோ ரிரவரித்து, நான்காமடியால் எம்பெருமானுடைய செனலப்பியத்தையும் பர த்வத்தையும் வெளியிட்டார். ஆளாயும் வாழ்தி அரசாந்தி—'பத்துடையடி யவர்க்கெனியவன் பிறர்களுக்கரிய, வித்தகன்' என்றார் பெரியாரும். 'அறி விலா ரென்னுடைய ரேனு மிலர்' ஆதலால், அறிவில்லாதாரை 'வறியோர்' என்றார். அபிமானம் - வடசொல்; இங்கு, அருணைக்கம் என்றபொருளைத் தந்தது. ஆள் - ஆளப்படுவன்; அடியவன். 'ஆந்தி'-உகரச சாரியை தொகுத் தல். நின்கண் அபிமானம் - நினதுகண்ணேட்டமுமாம் பி-ம்:—1 நின்றவ் வரமெய்யின் மெய்யின்வினையின். 2கேளாகிரிற்றி, கேளாகிரிற்றி. 3வேறு பேசும். 4கடவாய். 5இகழாமல். 6உள்ளவறிவோர்க்கு. 7ஆதி. (உஉ0அ)

உருஎ. சொல் 1லொன் றுரைத்தி பொருளாதி தூய மறைபுந் 2துறந்து திரிவாய், வில்லொன் றெடுத்தி சரமொன் றெடுத்தி மினிர் 3சக்க மங்கை யுடையாய், கொல்லொன் றுரைத்தி கொலையுண்டு நிற்றி கொடியாயுன் 4மாயை 5யறியேன், அல்லென்று நிற்றி பகலாதி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ன்.) ஒன்று சொல் உரைத்தி - ஒப்பற்றதான சப்தல்வருபியாகச் சொல்லப்படுகின்றாய்; பொருள் ஆதி-(அச்சொற்களின்) பொருளுமாகிறாய்; தூய மறையும் துறந்து திரிவாய் - பரிசுத்தமான [வ்வயம்பிரமானமாகிற] வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டுநிற்பாய்; (பகையழித்தற்காக), வில் ஒன்று எடுத்தி சரம் ஒன்று எடுத்தி - ஒப்பற்றவில்லைக் கையிலேந்தி (அதில்தொடுத்தற்கு) ஒப்பற்ற அம்மைபுயும் எடுக்கின்றாய்; மினிர் சக்கம் அம் கை உடையாய் - (தனது முழக்கத்தினாலேயே பகையழிக்கவல்ல) பிரகாசிக்கிற சக்கத்தை அழகியகையிலுடையாய்; கொல் என்று உரைத்தி-(அரக்கர்க்குப் பகைவனாய் நின்று) 'கொல்' என்று சொல்லுகின்றாய்; கொலையுண்டு நிற்றி - (அரக்கராய் நின்று)கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கிறாய்;கொடியாய்-(இங்கனம்)மாறுபாடுடையவ னே! உன் மாயை அறியேன் - (எவ்வாற்றாலும்) உனதுமாயையை அறிகின் றேனில்லை; அல் என்று நிற்றி - இரவாகவும் நிற்சின்றாய்; பகல் ஆதி - பகலு மாகின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

எல்லாம் கடவுளின்சொருபமே யாதலால், சொல்லாகவும் பொருளாக வும், கொலைசெய்கிறவனாகவும் கொலையுண்பவனாகவும், இரவாகவும் பகலாட வும் நிற்சின்றாய் என்றார்: இது, முண்ணவினாநதழுவணியின்பாற்படும்; வட தூலார் விரோதநூபாலாலக்காரமென்பர்: சொல்லும் பொருளும் சீயை னன் மேல்நோக்கில் மாறுபடுகின்றமையும், பகலான் ஸர்வவ்வருபி யென்ற

உட்கருத்தை நோக்கி மாறுபாடில்லாமையும் காண்க. 'சொல்' என்பது-வீரவாதம். பி-ம்:—1என்று நிற்றி. 2அறிந்துதொடரா.3சங்கை.4மாயம்.5அறியார்.

உருஅ. மறந்தாயு மொத்தி மறவாயு மொத்தி 1மயலாரும் யானுமறியேந், துறந்தாயு மொத்தி துறவாயு மொத்தி 2யொருதன்மை 2சொல்ல வரியாய், பிறந்தாயு மொத்தி பிறவாயு மொத்தி பிறவாமனல்கு பெரியோய், அறந்தா னிறுத்த 3லரிதாக வாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) பிறவாமல் ல்கு பெரியோய் - (அடியவர்கள்மீளப்) பிறவாதபடி(அவர்கட்கு முத்தியை)அளிக்கின்ற பெருமைக்குணமுடையோனே! (கீ), மறந்தாயும் ஒத்தி - (இப்பொழுது பலவாறுகக்கவலைப்படுவதனால் உனது ஸ்வரூபத்தை) மறந்தவன்போன்று மிருக்கின்றாய்: மறவாயும் ஒத்தி - (அவதாரத்தின்பயனாகத் துஷ்டர்களையழிக்க உத்தேசித்தலினால் உனது ஸ்வரூபத்தை) மறவாதவன்போன்று மிருக்கின்றாய்; மயல் - (உனது) மாகையைய, ஆரும் - (உலகத்தவர்) யாவரும், யானும் - நானும், அறியேய் - அறியும் வல்லமையுடையோ மல்லோம்; துறந்தாயும்ஒத்தி - (இயல்பிலே பற்றற்றிருத்தலால்)துறந்தவன்போன்றுமிருக்கின்றாய்: துறவாயும்ஒத்தி-(நாகபாசத்தினார்கட்டுண்டவரைநோக்கி மிக இரங்குதலால்)துறவாதவன்போன்று மிருக்கின்றாய்; ஒரு தன்மை சொல்ல அரியாய் - (மறத்தல் மறவாமை துறத்தல் துறவாமைஎன இவ்வாறு மாறான தன்மைகளை ஒருக்கேகொண்டுள்ளதனால்) ஒரு தன்மையில் அடக்கிச்சொல்ல அரியவனாயிருக்கின்றாய்; அறம் தான் நிறுத்தல் அறிது ஆக-தருமத்தைத் தானுண தன்மையில் (இருந்துகொண்டே) நிலைநிறுத்தல் முடியாமையினால், (அதனை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு அவதாரஞ்செய்து), பிறந்தாயும்ஒத்தி-(உலகத்திற்)பிறந்தவன்போன்று மிருக்கின்றாய்: பிறவாயும் ஒத்தி - (உலகத்தார்போலக் கருமவசத்தாற் பிறவாமையால்) பிறவாதவன்போன்றுமிருக்கின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

முரண்வினைத்தூய்வுணி. உலகத்தில் அதருமம்மேலிட்டித் தருமம் நிலைகுலையும்போதெல்லாம் திருமால் திருவவதரித்துத் துஷ்டர்களையழித்துத் தருமத்தைச் சீர்பெறச்செய்தலினால் 'அறத்தானிறுத்தலரிதாகப் பிறந்தாயு மொத்தி' என்றும், எம்பெருமானது திருவவதாரம் அவனதுலகப்பத்தினால்நிகழுவதேயன்றி உலகத்தவர்பிறப்புப்போலக் கருமத்தினால் நிகழாமையால் 'பிறவாயு மொத்தி' என்றுங் கூறினான்: "மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்" என்றார் கீழும். 'அறத்தானிறுத்த லரிதாக' என்பதை, முன்னிரண்டடிகளோடுங் கூட்டலாம். பி-ம்:—1மயலாகிமற்றெவ்வினையும். 2சொல்ல வரிதால். 3அரிதாகும், அரிதாகி. (உஉஉ)

உருகூ. வினைவாக்க முற்று முடனே படைத்தி யவை1யெய்தி 2யென்றும் 3வினையா, வினைவாக்கு கெஞ்சி னுறுகாம முற்றி 4யறியாமை நிற்றி 5மனமா,முனைவாக்கு 6முத்தி யமர்க்கு 6மற்றிம் முழுமுட 7ஒன்னு முதலோர், அனைவாக்கு மொத்தி 8யறியாமையாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ-ள்.) வினைவர்க்கம் முற்றம் - (ஒவ்வொருயிரினின் புண்ணியபாவ ரூபங்களான இரு) வினைகளின் தொகுதிகட்கெல்லாம் (ஏற்பு), உடனே- ஒருசேர, படைத்தி - (அவ்வயிரினை) உடலெடுக்கச் செய்கிறாய்: அவை எய்தி என்றும் வினையா - அவ்விருவினைகள் (தம்மைக்) கிட்டி எப்போதும் [ஒருபோதும்] பயனைவினைக்காதபடி, நினைவர்க்கு - (உன்னைத்) தியானிப்பவர்க்கு, நெஞ்சின் உறு காமம்உம் - (அவர்களின்) மனத்தினுள்ளேயிருக்கிற (எவ்வகை) விருப்பத்தையும், முற்றி-நிறைவேற்றி, அறியாமை - (நீயே விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவப்பவனென்பது வெளிக்குப்) புலனாகாதவாறு, மனம் ஆ நிற்றி - (அவரது) மனமாகவும் (மறைத்து) நிற்கின்றாய்: முனைவர்க்கும் - முனிவர்க்கும், முத்தி அமரர்க்குஉம்-மோட்சலோகத்துள்ள நித்திய சூரிகட்கும், மற்று - அன்றியும், முதலோர்-முதல் மூர்த்தியான பிரமருத்திரர்கட்கும், முழுமுடர் - முழுமுடர்க்கும், என்னும்-என்கின்ற, இ அனைவர்க்கும்-இந்த எல்லார்க்கும், அறியாமை-அறியமுடியாமலிருத்தலாகிய தன்மையில், ஒத்தி:—இ அதிரோகம்மாயை அறிவார் யார்—? (எ - று.)

முதலடியின் முற்பகுதி - ஆன்மாக்கள் உரைமெழுக்கிற்பொன்போலப் பிரகிருதியிலே இலயித்துக்கிடக்கும்போது ஸர்வேசுவரன் 'இவைகள் இற கொடித்த பட்சிபோல இங்கனம் கிடக்கவொண்ணாது: கர்சரணாதி அவய வக்களைப்பெற்று கம்மைப்பற்றி ஈடேறவேண்டும்' என்று தோன்றிய சங்கற்பத்தினால் மமவ்ஷ்டிஸ்ருவ்ஷ்டிசெய்தமையைத் தெரிவிக்கும். படைத்த உயிர்களில் இருவினைப்பயனை நுகர்ந்து அலைச்சற்படுவதின் நுகர்ச்சி ஈடேறவேணுமென்று எவரேனும் நினைப்பின் அவர்களை யங்கனமே கடைசித்து இருவினைகளைத்தொலைத்து அவர்களின் மனோவீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்துமுத்தியையளிக்கின்றாய்: இவ்வாறு செய்யினும், நீ செய்வது வெளிக்குப் புலனாகவில்லை: இவ்வாறு அவர் கருதுவதற்குக் கருவியான மனமும் நீயே: உன்நிலையறியமுடியாமையின்பதில் ருஷிகளோடு பிரமருத்திராதியரோடு முழுமுடரோடு வாசியில்லையென்பதாம். பகவான் இந்திரியங்களில் தான் மனமாக நிற்பனென்பதை "இத்திரியானாம் மகர்சாஸ்மி" என்று ஸ்ரீகீதையில் அருளிச்செய்திருத்தலுக்கான்க. வினையா = வினையாமல்: நினைவர்க்கும் என்றவிடத்து உம்மைபிரித்துக் காமம்என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பி-ஃ:—1செய்தி. 2ஒன்றும். 3விழையாய், பிழையாய். 4 அறியாமலின்றி, அறிவாகின்றி, அறிவாக நின்றி. 5 நெறியார். 6 ஒத்தி. 7 என்றும். 8 அறியாமல். (உஉகக)

உகூ. எறிந்தாரு மேறு படுவாரு மின்ன பொருள்கண் டாங்கு பவருஞ், 1செறிந்தாரி னுண்மை யெனலாய தன்மை தெரிகின்ற துன்ன திடையே, பிறிந்தார் பிறிந்த 2பொருளோடு போதி பிறியாது நின்றி பெரியோய், அறிந்தா ரறிந்த பொருளாதி யாரிவ் வதிரோக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) பெரியோய் - பெரியவனே! எறிந்தாரும் - (ஆபுதங்களே) எறித்தவர்களும், ஏறு படுவாரும்-(அவ்வாபுதங்களால்) ஊறுபடுபவர்களும், இன்ன பொருள் கண்டு இரங்குபவரும்-இத்தன்மையைப்பார்த்து மன

யிரங்குப்பிவர்களும், (ஆகிய), செறிந்தாரின் -- (இங்கு) கொருக்கியிருக்கின்ற வர்களுள், உண்மை எனல் ஆய தன்மை-(நீ)கலந்திருக்கின்றயென்ற விஷயம், உன்னது இடையே-உன்னிடத்திலே, தெரிசின்றது-(அறிஞர்க்கு) விளக்குகின்ற து; பிறந்தார் பிறந்தபொருளோடு போதி-அறிவினர் நீக்கியுள்ள ஞானமாகிய பொருளோடு (நீயும் அவர்களைவிட்டுப்) பிரிந்திருக்கின்றாய்; பிறியாது நிற்றி-அங்கனமே பிரிந்திருந்தாலும் அவர்களிடத்தும் அந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு பிரியாமல் நிற்கின்றாய்; அறிந்தார் அறிந்த பொருள் ஆதி - தத்துவஞான முடையார் தமது உண்மையுணர்வினால் ஆராய்ந்தறிந்த மெய்ப்பொருளுமாகின்றாய்; இ அதிரேகம் மாயை அறிவார் ஆர்--? (எ-று.)

எறிந்தார் - அரக்கர்கள்; ஏறுபடுவார் - இலக்குமணன் முதலியோர்; இன்னபொருள் கண்டிரங்குபவர் - தேவர்கள் முதலியோர்; இவர்களிடத்தெல்லாம் சிறிதும் வேறுபாடின்றி ஒருதன்மையாகக் கலந்திருக்கின்ற யென்பது, முன்னிரண்டுகளின் கருத்து. பிறந்தார் பிறந்தபொருளோடு போதி-உண்மையறிவினர்க்கே புலப்படுத்தன்மையான நீ அஜ்ஞர்களுக்கு அறிவின்மையால் விளக்கமாட்டாய் என்றபடி. பரமாத்மாவை புணராதவரிடத்தும் அப்பரமாத்மாவின் அந்தர்யாமித்வம் ஒழிகின்றில தென்ற உண்மை, மூன்றாமடியில் விளக்கப்பட்டது. 'பிறந்தார் பிறந்தபொருளோடு போதி' என்பதற்கு - மாறுபட்டவர்களான பகைவர்களிடத்து மாறுபாட்டினே எதிர்த்துச்செல்கின்ற யென்று உரைப்பாரு முளர்; பிறித்தபொருள் - பிறிதற்குக் காரணமான பொருள்; எனவே, மாறுபாடாம். ஏழ்-ஆயுதங்கள் ஏறுவதனால் உண்டாவது என ஊறுபாட்டுக்குக் காரணக்குறி; இச்சொல் இப்பொருளில் வருதலை "வரனேறு" முதலிய இடங்களிலுக் காண்க. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலில்லை. பி-ம்;—1செறிந்தாய். 2பொருளேயளித்தி. (உஉகஉ)

உகக. பேராயி ரங்க ஞடையாய் பிறந்த பொருடோறு நிற்றி 1பிரியாய், தீராய் 2பிரிந்து திரிவாய் 3நிறந்தொ றவைதேறு 4மென்ற 5தெளியாய், ஈராயி யங்கை யுடையாய் திரண்டொ 6ருருவாதி கோட லுரிபோல், ஆராயி னேது மிலையாதி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

(இ - ள்.) பேர் ஆயிரங்கள் உடையாய்-ஆயிரத்திருநாமக்களை யுடையவனே! பிறந்த பொருள்தோறும்-தோன்றிய பொருள்களெல்லாவற்றினிடத்தும், பிரியாய் நிற்றி - நீக்காமல் கலந்துநிற்கின்றாய்; தீராய்-அழிவில்லாய்; பிரிந்து திரிவாய்-(பலவகை அவதாரங்கள்கொண்டு உனது நீஜரூபத்தினின்று) பிரிந்து வந்து திரிகின்றாய்; நிறந்தொறு அவை தேறும் என்று தெளியாய்-அவ்வவதாரவகைகளிலெல்லாம் அவ்வவ்வகைகள்(உனது நிலைமையை) அறிபுமென்று தெளியப்படாதவனா யுள்ளாய்; ஈர் ஆழி அம் கை உடையாய் - உரிய சக்கராயுதத்தை யேர்தும் அழகிய திருக்கையை யுடையவனே! திரண்டு ஓர் உரு ஆதி - விராட்ஸ்வரூபமாய்த்திரண்டு ஓர்உருவமாகியும்; ஆராயின் கோடல் உரி போல் ஏதும் இலை ஆதி - (உனது தன்மையை) ஆராயுமிடத்து வெவ்

கார்த்தியழங்கையுரித்தால் உள்ளே ஒன்று மில்லாதவாறபோல ஒன்றும் விளங்காதவனாகிரும்; இ அநிரேகம் மாயைஅறிவார் ஆர்—? (எ - று.)

திருமால் மீனம்முதலிய திருவவதாரம் கொள்ளும்போது அவ்வவ்விட வத்துக்குத்தக்கவாறு குணத்தொழில்களை மேற்கொண்டு நடப்பதனால் இவ் வுலகத்துப்பொருள்கள் அவனதுநிலையைத் தேருதுநிற்கு மென்பது, 'திருந் தொழவைதேறமென்று தெனியாய்' என்பதன் கருத்து. 'கோடலுரிபோ லாசாயி னேதுமில்' என்றவிடத்து, 'உரிக்கின்ற கோடலி னுந்து கந்தம் மென வென்று மின்றி, விரிக்குந்தொறும் வெறும் பாயாழ்வீடும்' என்றது அறியத்தக்கது. இதுவரை பதினொருசெய்யுள்கள் - 'ஆரிவ்வதிரேகமாயை யறிவார்' என்பதைமருடமாக்கொண்டு வந்தன. 1-ம்:—1பெரியோய். 2பிறிந்து, பிறந்து. 3பிறந்தவவைதேயும். 4ஒன்று. 5செதயாய். 6உருவாகிக். (உஉகக)

உசு2.—கருடன் இராமனை நெருங்குதல்.

என்றின்ன பன்னி யழிவா 1நெறிந்த வெறிசோதி 2கிற விருள் போய்ப், பொன்றுன்னி யன்ன வெயில்வீச கின்ற பொருள்கண்டு நின்ற புகழோன், நின் றுன்னி யுன்னி யிவன்யாவ னென்று 3நிமிர்சி ன்ற வெல்லி நிமிரச், சென் 4றுன்னு முன்ன ருடனாயி னுனிவ் வுலகேழு மூடு சிறையான்.

(இ-ள்.) என்று இத்தன்மையனவான துதிச்சொற்களைக் கூறி(நெஞ்சு) உருகுபவனாக கருடன் (தான் விரைந்துவரும்போது) வீசிய விளங்குகிற (அவனது தேக)காந்தி கிழித்தழித்தலால் இருட்டுநீங்கிப், பொன்னினுனி பொருத்தினுற்போன்ற சிவந்தனளி பரவுகிற தன்மையை, நிலபெற்ற கீர்த்தி யை புடையவனான ஸ்ரீராமன் பார்த்துநின்று, '(இவ்வளம் ஒளிவீசவருகிற) இவன்யார்?' என்று எண்ணிஎண்ணித் தலை நிமிர்ந்துநிற்கிற சமயத்தில், இரந்த ஏழுலகங்களையும் மறைக்கத்தக்க [மிகப்பார்த்த] சிறுகளைபுடையவனான அக் கருடன், நேராகப்பாய்ந்துசென்று நீனைக்குக்காலத்திற்குள் (அவ்விராமப்பிரா னிடம்) சேர்ந்தான்; (எ - று.)

'உலகேழுமூடு சிறையான்' என்றது - சிறகின்பரப்பை விளக்கவந்த தொடர்புபுயர்வுவநீர்சீயணி. கருடனதுஉடம்பு பொன்மயமானதனால், 'பொ ன்றுன்னியன்ன வெயில் வீசுகின்ற' என்றார். வெயில் - சூரியகாந்தி; அது போலவிளங்குகிற சிவந்தனளிக்கு இங்குஇலக்கணை. உடனாதல் - கூடுதல். 1-ம்:—1நிறத்தவெரி. 2செறியிருளைப். 3நினைகின்ற. 4உன்னிமுன்னம், (உஉசச)

உசு3.—கருடன் சமீபித்ததனால் நாகபாசம் நீங்குதல்.

வாசக கலந்த மரைநாள் றூலின் வகையென்ப தென்னை மழை பென்று, ஆசகைக கொண்ட கொடைமீளி யண்ணல் 1சராமன் 2வெண்ணெ யணுகுந், தேசக் கலந்த மறைவாணர் செஞ்சொ லறிவான ரென்றிம் முதலோர், பாசக் கலந்த பசிபோ லகன்ற பதகன் றூர்த வரகம்.

(இ - ள்.) பாவியான இந்நிரசித்த பிரயோகித்த(அல்திரத்தினுலாசிய). கா. நகராணவையு—மேகமென்றுசந்தேகக்கொள்ளுதற்கிடமான காகையை

புடைய வலிமைகொண்ட பெருமையிற்றிற்ற சராரமுதலியாரதுவெண்
 ணெண்ணும்பெயர் முன்னேபொருந்தப்பெற்ற ஊர்க்கு[திருவெண்ணெய்.
 எல்லூர்க்கு] வந்து சேர்ந்த வேதம்வல்ல அந்தணர்களும் செவ்வியசொற்களா
 லமைந்த நூல்களில். தேர்ந்த அறிவுடையவர்களான புலவர்களும் என்னும்
 இவர்முதலாயிராது சுற்றத்தார்கள் அடைந்துள்ள பசி (அவ்வள்ளல் வரை
 யாது கொடுத்தலினால் நீக்குதல்)போல (இருந்தஇடந்தெரியாதபடி) ஒழிந்து
 விட்டன; (அங்கனம் துணிபட்ட நாகங்களை), வாசனைபொருத்திய தாமரை
 யினது தண்டிணுள்ளே உள்ள (மெல்லிய) நூலின் தன்மையைடைந்தன
 என்று சொல்வது என்ன சிறப்பு? (எ - று.)

அந்நாகபாசம் இருந்தஇடமுந்தெரியாது முழுதும் அழிந்தமையால்,
 அதற்குத் தாமரைத்தண்டின் நூலும் உவமை கூறத்தகாததாயிற் றென்க.
 கைம்மாறுகருதாது கொடுக்குங் கொடையிருதிகைய புடைமையால், சாராம
 னுக்கு 'மழையென்று ஆசங்கைகொண்ட' என அடைமொழி கொடுத்தார்.
 'சாராமன்'—திருவெண்ணெய்ப் பல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியாரது தம்பி:
 கண்ணப்பமுதலியார்க்குப் பின்பிறந்தவ ரென்பர்.

இதிகாசமார்பும் பகவானுடையசரித்திரமாயு முள்ள இவ்விராமாயணத்
 தில் நரஸ்துதிசெய்யலாமோ எனின், கம்பர் இளம்பிராயம்முதல் நெடுகாளா
 கத் தமக்கு அந்நவஸ்திராதிகள்கொடுத்து இவ்விராமாயணத்தைத் தம்மைப்
 பாடுமாறுசெய்த மகாபுருஷர்களைக் கூறுவது உபகாரஸ்திரிதிக்கு அறி
 குறியாதலாற் குற்றமாகா தென்க. அன்றி, ப்ரஸ்துதமாகிய உபமேய
 முகத்தால் அவ்வள்ளல்களைக் கூறாது அப்ரஸ்துதமாகிய உபமானமுகத்தாற்
 கூறினதும் ஒருபரிசாரமாம். இவரதுதமையரான சடையப்பமுதலியார்
 இப்பெருங்காப்பியத்தில் இடையிடையே புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளார். இவ்
 வாரே புகழேந்திப்புலவர் தமதுநளவெண்பாவில் முரணைநகர்ச் சந்திரன்
 சுவர்க்கியையும், வில்லிபுத்தூரார் தமதுபாரதத்தில் வரபதியாட்கொண்டானை
 யும் ஆங்காக்குச் சிறப்பித்துக்கூறுவதையும் அறிக: வடமொழியிலும் இவ்
 வழுக்கமிருத்தலை 'ராகவாண்டவீயம்'முதலிய நூல்களிற் காணலாம். "வண்
 டார்வனவயல்கூழ் மன்றவகாட் டெக்கோமான், தண்டார்புனை சந்திரன்சுவர்
 க்கி-கொண்டாடும், பாவலன்பா னின்றபசிபோல நீங்கிற்றே, காவலன்பா
 னின்றகலி" என்ற நளவெண்பாவோடு இச்செய்யுளை ஒப்பிடுக.

மரை - முதற்குறைவிகாரம். 'செஞ்சொல்' என்றது - நூலுக்கு, அடை
 யடுத்த ஆகுபெயர். 'மறைவாணர்' என்றது - வடமொழிப்புலவர்களையும்,
 'செஞ்சொல் அறிவாளர்' என்றது-செந்தமிழ்ப்புலவர்களையும் குறிக்குமென்ன
 லாம். முதலோர்என்றது - கூத்தர், பாணர் முதலியோரை. பாசம் - கயிற்
 தின்பெயர் அதுபோலப் பிணிப்பையுண்டாக்கும் அன்புக்கு ஆய், அது
 அவ்வன்பிற்கு இடமான சுற்றத்தாரைக் குறித்தலால், இருமடியாகுபெயராம்.
 மறைவாணர்முதலியோரது சுற்றத்தாரின் பசி நீக்குதல் கூறவே, அம்மறை
 வணர் முதலியோரதுபசி நீக்குதல் அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படும்;

“அழக்துப்பான்சுற்றம்...கெடும்” என்னுமிடத்திற்போல. அகன்ற-முற்ற. பதகன் = பா தகன். பி - ம்:—1சடையன்றன். 2வெண்ணை. (உஉகடு)

உசுசு.—இதுவும் அது.

பல்லாயி ரத்தின் முடியாத பக்க மவைவீச வந்து படர்கால் செல்லா நிலத்தி 1னிருளாதல் செல்ல வுடனின்ற வாளி 2சிதறுற்று எல்லா விதத்து முணர்வோடு 3நண்ணி யிவனே பிழைக்கு மெனவோர் வல்லா னொருத்த னிடையே படுத்த வடுவான மேனி வடுவும்.

(இ - ன்.) பல ஆயிரக்கணக்கிலும் அடங்காத [மிகப்பலவான] இறகுச் சட்டைகளைபுடைய (அந்தக்கருடபகவானது இரண்டு) சிறகுகளும் (அடித்துக்கொள்ளாதலால்) வந்துபரவுகின்ற காற்றானது (வீழ்ந்தோரினிடற்குவியலாம்) செல்லமுடியாததான பூமியிற் பொருந்திய இருட்டு நீங்கும்படி வீசுதலினால், (இலக்குமணன்முதலியோருடைய) உடம்புகளில் தைத்திருந்த அம்புகள் சின்னபின்னமாய்ப்போய், (அவர்களுடைய) உடல்களில் (நாகபாசத்தால் உண்டான) தழும்புகளும், —எவ்வகையிலும் அறிவோடுபொருந்திய ‘இவனும் (நன்னெறியினின்று) தவறுவனோ?’ என்று (யாவருஞ்) சொல்லும்படி தெளிந்த வல்லமைபுடையனான ஒரு ஞானியினிடத்து (முக்குணவசத்தால்) நடுவில் நேர்ந்த பாவத்தை யொத்துநீக்கின; (எ - று.)

ஞானநுஷ்டானமுடையாரிடத்து நிகழும் பாவம் கடவுளருளால் நீக்குவதுபோல, இவ்வீரர்களுக்கு நாகபாசத்தோடு அப்பாசத்தாலுண்டான தழும்புகளும் கருடபகவானது சிறகுகளின்காற்றினால் முற்றும் நீக்கின என்க. தத்துவஞானமுடையனாய்க் கடவுளையே ரக்ஷகனாக நம்பி நன்னெறியிலேயே நடக்கும் ஒருவனிடத்து அபுத்தியூர்வகமாக ஏதேனும் பாவம் நேர்ந்தால் அதனைக் கடவுள் பொறுத்தருளுகின்றனென்பது தூற்றுணிபு. ஆனமுற்று; உவமவுருபு. வடு - குற்றமும், தழும்பும். பெரியதிறுவடியினது இருபக்கத்துச்சிறகுகளும் அநேக இறகுச்சட்டைகள் நிறைந்தனவாயிருந்தலை, உயர்வுநவீந்தியணீவகையால் ‘பல்லாயிரத்தின்முடியாத பக்கம்’ என்றார். பக்கம் = பகம்; வடசொல். இருளாதல், ஆதல் - முதல்வேற்றுமைச்சொல்லுருபின் தன்மையது. ஓர் வல்லான்-வினைத்தொகை; ஓர்தல்-ஆராய்ந்து தெளிதல்.

இச்செய்புளுக்கு வினோதரசமஞ்சரியிற் காணப்படுகின்ற பாடமும் பொருளும் வருமாறு:—

“பல்லாயிரத்தின்முடியாத பக்கமவை வீச வந்த படர்கால் செல்லாநிலத்தி னருளோடுசெல்ல வுடனின்ற வாளி சிதறுத் தெல்லாமவித்து முணர்வோடு மெண்ணி யறனைவிளைக்குமுரவோன் வல்லா னொருத்த னிடையே படுத்த வடுவான மேனிவடுவும்.

இதன்பொருள்:—பன்னகவாரியென்று சொல்லப்பட்ட கருடனாகிய ஆபச்சகாயன் திருப்பாற்கடலிலிருந்து கிருபையுடனே அநேகமாயிரங்காலம் கழிந்தாலும் ஒநிறகேனுமுதிராது அழியாதிருக்கின்ற தனதுவெடியசிறகைத் திகுந்த மட்டும்விரித்து அசைத்துக்கொண்டு அதிவேகமாய்ப்பறந்துவர, அந்தச் சிறகைக்காற்றானது புத்தபூமியிற் பிரவேசிக்க, அதனால், அங்குள்ளவர்களுடைய

சீரத்தை யிறுக்கி ஒடுக்கி நிலைபெயரவொட்டாமற் கட்டியிருந்த காடபாசங்கள் பட்டுப்பட்டுவந்து அற்றுப்போயின; அற்றவுடனே, சகலஇரத்திரியங்களையும் அடக்கி மூவாசைகளையும் பற்றறவிட்டு ஆத்மஉஜ்ஜீவகம் இதுவே யென்று விவேகத்தோடு நிச்சயித்து யதிஆச்சிரம தர்மத்தை யே மேன்மேலும் வளர்க்கின்ற திடசித்தமுடைய ஒரு தத்துவஞானிவிஷயத்தில் மூடாத்மாக்கள் அகங்காரத்தால் வீணாக்கும் பழிபாவங்கள் அவனை யணுகாது மாயுந் தன்மை போல, அந்நாடபாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட இனையபெருமாள் முதலானவர்களுடைய திருமேனிவடுக்களும் தோன்றாமல் மாறிப்போயின” என்பதாம்.

கம்பர் தமது இராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கத்தில் அரங்கேற்றச்சென்ற போது, அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ‘தில்லைமூவாயிரவரது அங்கீகாரத்தோடு வந்தால் அரங்கேற்றலாம்’ என்று சொல்லியனுப்பிவிட, அதற்காகக் கம்பர் சிதம்பரதலத்திற்போய்ச் சிலதினங்கள் வசித்து முயன்றும் அத்தில்லை மூவாயிரவர்களெல்லாரும் ஒருங்குகூடாததைக் குறித்து வருந்தியிருக்கையில், ஒருநாள் அத்தீக்ஷிதர்க்கிலொருவரது மகன் பாம்புகடித்து இறக்க, அவ்வுடலைச் சம்ஸ்காரஞ்செய்தற்கு அவர்களனைவரும் ஒருங்கே கூடியிருக்குஞ் சமயம்பார்த்துக் கம்பர் இராமாயணத்துடன் அங்குச்சென்று தாம் வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்து, இரத்திரசித்து இலக்குமணன்முதலானவர்கள்மீது பிரயோகித்த நாடபாசம் துணிபட்டசெய்தியைக்கூறும் இச்சந்தர்ப்பத்திற் சில செய்யுள்களை யெடுத்துச்சொல்லி வேறொன்று வெண்பாக்களையும் பாடின மாத்திரத்தில், கடித்தபாம்பு அங்குத்தோன்றி விஷத்தைமீட்டுக்கொண்டு செல்ல, அப்பிள்ளை உயிர்பெற்றெழுந்தது என்று கூறும் ஐதிக்யம் இங்கு அறியத்தக்கது. பி-ய்:—1. அருளாளர், இருளோடு. 2. சிதைவுற்று. 3. எண்ணியறனையிழைக்குமுரவோன். (உஉகசு)

உசுரு.—வாநரங்க்களெல்லாப் பிழைத்தெழ, அரக்கர் பிழைத்திடாமை.

தருமத்தி னென்று மொழுகாத செய்கை தழுவிப் புணர்ந்த¹ தகையால், உருமொத்த வெங்கண்² வினைதீய வஞ்ச ருட³ லுய்ந்த தில்லை யுலகின், கருமத்தி னின்ற கவிசேனை வெள்ள மலர்⁴ மேலவ் வள்ளல் கடைநாள், ⁵நிருமித்த வெண்ண வுயிரோ டெழுந்து நிலைகின்ற தெய்வ நெறியால்.

(இ - ள்.) தருமமார்க்கத்திற் சிறிதும் நடவாத செய்கையைப்பொருந்தியுள்ள தன்மையினால், இடிபோன்றகொடுக்கண்ணையுடைய தீவினைகையுடைய அரக்கர்களின் (உயிர்தீர்த்த) உடம்புகள் உயிர்பெற்றெழுந்தனவில்லை; தாமரை மலரில்வாழ்கிற அந்தப்பிரமதேவன் பிரளயமுடிவான பிற்காலத்தில் [ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்] (மீளவும்) படைத்த பிராணிகள்போலலோக (லம்ரக்ஷண) காரியத்திலே முயன்றுநின்ற வானரசேனைவெள்ளங்கள் தெய்வசக்தரபத்தால் உயிர்பெற்றெழுந்து ஊக்கங்கொண்டு நின்றன; (எ - று.)

அரக்கர்கள் எப்பொழுதும் அதருமத்தையே மேற்கொண்டு ஒழுக்குவராதலால், அவர்களிலிறந்தவர் பிழைத்தற்கு யாதொருவகையும் கேர்த்திடவில்லை; இராமனதுபக்கத்தாரோ அறநெறிதவருதுநின்றவால் அதன்பயனா

சத்:தெய்வீகமாய்த் கருடபகவான் வந்துசேரப் பிழைத்தெழுமூராய்ப்பிழைப்பதும்; கருத்து. தாம் உறும் கதைமுடிந்தால் நீதினைத் தெரிவிப்பதே காப்பியங்களின்நோக்க மாதலின், அதற்குமுற்ப, இங்குப் பாவுண்ணியங்களின் வினைவை வெளியிட்டார். இறந்த வாகரவீரர்கள் பிழைத்தெழுந்ததற்கு, பிரையத்திலழிந்த உயிர்கள் மீண்டும்பிரமஞற் படைக்கப்படுதலை உவமைகூறினர். பி-ம்:—1வகையால். 2அரவஞ்ச. 3உய்த்தது. 4மேலை. 5நிருமித்தது. (உஉகஎ)

உஉகச.—இராமனது மகிழ்ச்சி.

இனாயா நெழுந்து தொழுவானை 1யன்பி னிணையார மார்பி னணையா,வினாயாத துன்பம் வினைவித்த தெய்வம் வெளிவந்த தென்ன வியவாக், 2கினையாரி னின்ன துணையோரை யாவி3கெழுவா வெழுந்து தழுவா, 4முனையாத திக்க 5ளுகிரான் முன்வந்து முறைநின்ற வீரன் மொழிவான்.

(இ - ள்.) நீதிவழியில்நிற்கின்ற வீரனாகிய.இராமபிரான்,—(உணர்வு பெற்று)எழுந்து(தன்னை)வணங்குபவனான இலக்குமணனை அன்பினால் ஹாரங்கள்பொருந்தப்பெறுகிற (தனது) மார்பில் இறுகத்தழவி,—நேரிடத்தகாத [மிசக்கொடிய]துன்பத்தை புண்டாக்கின தெய்வந்தானே (அதனைநீக்கக் கருட வடிவத்தைக் கொண்டு)பிரதியட்சமாக வந்தது என்று கொண்டாடி,—சுற்றத்தவர்போன்ற [அன்பிற்குறித்த] இந்த (வானரவீரர்களாகிய) சிநேகிதர்களை உயிரைத்தழவுதல்போன்று எழுந்ததழவி,—உதயமாகுந்தன்மையிலலாத [எப்பொழுதும் ஒரே தன்மைகொண்டுவிளங்குகின்ற]சந்திரனைப்போன்றநகக் களைபுடையவனாகிய கருடபகவானது எதிரில்வந்து(பின்வருமாறு) கூறுபவனாயினான்; (எ - று).—அதனை அடுத்த மூன்றுகவிகளில் காண்க.

துணையோரைத் தழுவா என இயையும். இணையாரமார்பு - தனக்கு ஏற்ற ஆரத்தைத் தரித்த மார்புமாம். கருடபகவான் பிரதியட்சமாக வந்து நாகபாசத்தாலுயிர்ப்பின்றியிருந்த யாவரையும் பிழைப்பித்துத் தனதுமனத்தயரைநீக்கியதனால், அவனை இராமபிரான் 'வினாயாததுன்பம்வினைவித்த தெய்வம் வெளிவந்தது' என வியப்பானாயினான். துன்பத்திலும்விட்டுப்பிரியாது உடனிருந்து தாமும் அதனை அனுபவிக்கின்ற உற்றஉறவினரை, தன்றிறத்தில் உயிரைத்துறந்தும் உதவிபுரியும் பிராணசிநேகிதரான வானரர்கட்கு உவமைகூறினர். எழுந்துதொழுவான் இனையானைஎன உருபுபிரித்துக் கூட்டுக. முனையாததிகள்—இல்பொருளுவமை. பிறைச்சந்திரன்-நகத்திற்கு, நிறமும் வடிவும் பற்றிய உவமை. பி-ம்:—1 அன்பொடு.2கினையாரர்களன்ன.3கெழு வத்தொடர்ந்து. 4முனையான. 5எயினான். (உஉகஅ)

வேறு.

உஉகஎ.—மூன்றுகவிகள் - ஸ்ரீராமன் கருடபகவானுக்கு முகமன்கூறுதலைத் தேர்விக்கும்.

ஐயரீ 1யாரை யெங்க ளருந்தவப் 2பயத்தி னுண்வந்து

எய்தினை யுயிரும் வாழ்வு மீந்தனை யெம்ம னோர்

கையுறை கோடற் கொத்த காட்சியை யல்லை மீட்சி

செய்திற 3மிலையா லென்றான் நேவர்க்குந் 4தெரிக்கி ளாதான்.

(இ - ள்.). தேவர்கட்கும் (தனது உண்மைநிலையை) அறிவிப்பதற்கு. இராமபிரான், (கருடபகவானேனோக்கி), 'ஐயனே! நீ யார்? எக்கனது அருமை யான தவத்தின் பயனில் (இங்கு) வந்துசேர்ந்தாய்; (நாகபாசத்தாலழிந்தவர் யா வர்க்கும் அத்துன்பத்தைநீக்கி) உயிரையும் வாழ்க்கையையும் கொடுத்தாய்; எம்போலியரிடத்திற் காணிக்கைப்பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதற்குத் தக்க தோற்றமுடையவனல்லாதவனாயிருக்கின்றாய் [மிக்கபெருந்தன்மையுடைய னாயிருக்கின்றாய் என்றபடி]; (நீ செய்த இப்பேருபகாரத்திற்கு ஈடாகப்) பிரதி புபகாரஞ் செய்யும்வகை(எங்கட்கு)இல்லை' என்றான்; (எ - று.)

உயிர்கொடுத்ததோடு நிலமாமல் அவரவர்களது உடம்பிலுண்டான வடுக் களைபுந் தீர்த்து அவர்களெல்லாரும் அக்கணத்திலேயே மீண்டும் உற்சாகம் கொண்டு போர்தொடங்குமாறு புரிந்தமையால், 'உயிரும்வாழ்வு மீந்தனை' என்றன னென்க. கையுறைகையில் உறுவது[பொருந்தியுள்ளது] சிறியார் பெரியாரைக் காணும்போது கையிற்கொண்டு செல்லும்பொருள். மீட்செய் திறமில்லை-நீ செய்தது, நாங்கள் முன் உனக்கு ஒர்உதவியுஞ்செய்யாதிருக்கத் தக்ககாலத்திற் பயன் தூக்காது புரிந்த பேருதவி யாதலால் அதற்குஎற்ற கைம் மாறு எக்களாற்செய்யமுடியாது என்றபடி. 13-ம்:--1யாரே. 2பயத்தின்வந் திக்கு. 3இல்லை. 4தெரிக்கொணாதான். (உஉசக)

2. ௬. 1. பொருளினி யுணர வேறு 2புறத்துமொன் றுண்டோ புந்தித் தெருளினை 3புடைய ராயிற் செயலருந் கருனைச் செல்வம் 4மருளினை 5யிரவின் வந்த வாழ்க்கையை தாசின் வாயால் அருளினை யென்னி னெய்த வரியன வுளவோ வைய.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.). (ரின்னும அக்கருடபகவானே நோக்கி இராமபிரான்கூறு வான்:--), தலைவனே! மயக்கத்தோடு வருந்துதற்கிடமான இவ்விரவிலே(பிறர் க்குச்)செய்யமுடியாத சிறந்த அருளுடனே (நீ)வந்ததெனலுண்டான (எக்களு டைய)வாழ்க்கையானது இதுவாயிருக்கவும்,வாயிலனும் (எக்களைப்பற்றி)உப சாரமொழி கூறுகின்றயென்றால், அறிவின்தெளிவைபுடையவராயிருந்து(ஒரு வர்)ஆலோசிக்குமிடத்து, இப்பொழுது (உனக்கு உபமானமாகிய) பொருள் (இவ்வுலகத்திலல்லாமல்) வேறுஉலகத்திலும் அறிந்துசொல்வதற்கு ஒன்று உளதாருமோ? (இவ்வாறு சிறந்தஉனக்குக்) கிடைத்தற்கு அரி யனவான (எக்களாற்கொடுக்கத்தக்க) பொருள்களும் இருக்கின்றனவோ? [இல்லை: ஆதலால் எக்களாற் கைம்மாறுசெய்யஇயலாது என்றபடி]; (எ - று.)

மயங்கிவருந்துதற்கிடமான இவ்விரவில் வந்து எக்களை உயிர்பிழைப் பித்ததே பேரருளின் செயலாயிருக்கவும் அதனெடுநிலலாது உபசாரமொழி யுக்கூறுகின்றாய்:எவ்வுலகத்தும் ஒப்பில்லாதஉனக்கு எக்களாற் செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாது உளது? என்றவாறு. இனி, 'பொருளினியுணரவேறுபுறத்து மொன் றுண்டோ' என்பதற்கு . நீசெய்த இப்பேருதவிக்கு உரிய கைம்மாறு க்க்கொடுக்கத்தக்க பொருள் எவ்வுலகத்திலுமில்லை யென்றும், வாயால் அருளினையென்னின் எய்த அரியனஉளவோ என்பதற்கு-(நீ இன்னானென்

பகை உண்டா) வாயினால் (எங்கட்கு) அருளிச்செய்தனையானால் எங்கட்குப் பெறுதற்கும் அரியனவும் உள்ளனவோ என்றும் பொருள் உறலாம். இதற்கு மாசுக ஒருவர்களுவராயின் அது அவருடைய பேதைமையையாமென்பார், 'புத்தித்தெருளினைபுடையராகின்' என்றார். 'செயலரும் கருணைச் செல்வ' என்றுஎடுத்து, கருடபகவானைக்குறித்த விளி யெனலுமாம். "அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம் பொருட்செல்வம், பூரியார்கண்ணுமுள்" என்ற திருக்குறளிற் பரிமேலழகர் 'அருளான்வருஞ் செல்வமாவது - உயிர்களை யோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல்' என்றது இங்கு உணரத்தக்கது. மருளின் கை இரவின்என்பிரிக்க. பி - ம்:—1பொருளினை, 2புறத்திறன். 3உடையையாகிச், உடையராகிற், 4மருளினில், 5வரவில், வரவே. (உஉஉஉ) உககக. 1கண்டிலை முன்பு சொல்லக் 2கேட்டிலை கடனெண் 3றெம்பாற் 4கொண்டிலை கொடுப்ப தல்லாற் குறையிலை யிதுகின் கொள்கை யுண்டிலை யென்ன நின்ற வுயிர் தந்த வுதவியோனை பண்டிலை நண்பு லாங்கள் செய்வதென் பகர்தி 5யென்றான்.

(இ - ள்.) உண்டோ இல்லையோ என்றுசந்தேகிக்கும்படி நின்ற (இலக்குமணன்முதலியோரது) உயிர்களைக் கொடுத்த, மகோபகாரியே! (உனக்கும் எங்கட்கும்) பழமையான சினேகமில்லை; (இதுவரையில் எங்களை நீ) பார்த்ததில்லை; முன்பு(எங்களைப்பற்றிப் பிறர்)சொல்லக் கேட்டுமிருக்க மாட்டாய்; (நீ எங்கட்குக்) கொடுப்பதேயல்லாமல் எம்மிடத்தில் கடனாகவும் யாதொன்றையும் பெற்றுக்கொண்டாயில்லை; (நீ) ஒருகுறையைமுமுடையாயில்லை; உனது தன்மையோ இவ்வாறிருக்கின்றது; நாங்கள் (உன் திறத்துச்) செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாது? சொல்வாயாக என்றுகூறினான்; (எ - று.)

உலகத்தில் நண்பர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் உதவுவது இயற்கையே: அவ்வாறு நண்பில்லாவிடிலும், பரிசயமுடையோர் பரஸ்பரம் உபகாரஞ் செய்துகொள்வதுமுண்டு; அஃகின்றியிருப்பினும், கேள்விமூலமாக அறிந்தவர் உதவுவதும் ஒருபரியாயமாம்; எங்கட்கும் உனக்கும் இவ்வாறு ஒரு வகைத் தொடர்பும் இல்லையாகவும், எங்களால் ஆகவேண்டுவ தொரு குறை பாடும் உனக்கு இல்லாமலிருக்கவும், இதற்குமேம்பட்ட உதவியில்லையென்று சொல்லத்தக்க உயிரளித்தலாகிய பேருதவியை நீ புரிந்தாயென்றால், உன் திறத்து யாங்கள் செய்வது யாதோ? என இராமபிரான் கருடனுக்கு முகமன் கூறின னென்க. 'கடனென்றெம்பாற்கொண்டிலை' என்பதைப் பின்வரும் 'குறையிலை' என்பது சாதித்தலால், தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம்; 'பாடத்தின் முறைமையினும் பொருண்முறைமை வலியுடைத்து' என்ற நியாயம்பற்றி, 'பண்டெண்பிலை' என்றதுமுன்னர்க்கட்டியுரைக்கப்பட்டது; பிறவிடங்கட்கும் இஃதுஒக்கும்.கொடுப்பதல்லாற் குறையிலை யென்றுஇயை த்து உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1கண்டிலம். 2கேட்டிலம். 3உம்மாற். 4கொண்டிலம். 5என்றார். (உஉஉஉ)

உஎ0.—கருடன் இராமனிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.
பறவையின் குலங்கள் காக்கும் 1பாவகன் பழைய நின்னோடு உறவுள் தன்மை யெல்லா முணர்த்துவ 2னாக்க னோடும்

• மறவினை முடித்த பின்னர் வருவ³னின் னுழையன்⁴மாய்ப்
பிறவியின் பகைஞ் நல்கு விடையெனப் பெயர்ந்து போனான்.

(இ - ள்.) பறவைக்கூட்டங்களைப் பாதுகாக்கின்ற [பகிராஜனாகிய] பரி
சுத்தமாக்குந் தன்மையுடைய கருடபகவான், (இராமபிரானேநோக்கி), 'மாயத்
தையுடைய பிறப்புக்குப் பகைவனே! இராக்கதனாகிய இராவணனோடு (நேர்
துள்ள) அந்தப்போர்த்தொழிலை (நீ) முடித்தபின்பு [ராவணவதஞ்செய்த
பின்பு], (நான்) உன்னிடத்துவந்து உன்னோடு (எனக்கு) உள்ள பழமை
யான உறவின் தன்மைமுழுதையும் விளக்கச்சொல்வேன்; (எனக்கு இப்
பொழுது) விடைகொடுப்பாயாக' என்றுசொல்லி (விடைபெற்றுக்கொண்டு
அவ்விடம்) விட்டுநீங்கிச் சென்றான்; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்துக் கருடனுக்கு உள்ள பழையஉறவு - தானுதன்
மையில் வாகனமாகவும் கொடியாகவும் இருத்தல். பிறவிக்கு மாயமாவது -
தன்னிடத்துச் சிறிதும் லாரமில்லாதிருக்கவும் லாரமுள்ளதுபோலத்
தோன்றி மருட்டுந்தன்மை. மாயப்பிறவி - மாயையினாலாகிய பிறப்புமாம்.
தன்னைச்சரணமடைந்தவர்க்கு அப்பிறவியைநீக்கி முத்தியளிக்கும் முத்தங்கட
வுளே யென்பான், 'பிறவியின்பகைஞ்' என்று விளித்தான். பாவகன் - வட
சொல். 1-ம்:—1பாரகன். 2அரக்கரோட்டை, அரக்கனோடும். 3என்றுரைத்து,
என்றுணர்த்தி, என்னுழையின். 4மாயாப். (உஉஉஉ)

இங்கே ஒருபிரதியில் செய்யுளொன்று காணப்படுவது வருமாறு:—

பறவைநா யகன்ற னேகப் படருறு துயரம் நீங்கிக்
கறவையுந் கன்றும் போலக் களிக்கின்ற மனத்த ராகி
இறைவனு மீளைய கோவும் யாவரு மெழுந்து நின்றார்
மறையொரு நான்கும் மண்ணும் வானமு மகிழ்ந்த மாதோ.

உஉஉ.—இராமபிரான் கருடாழ்வானைச் சிலாக்த்தல்.

ஆரிய னவனை நோக்கி யாருயி ருதவி யாதுந்
காரிய மில்லான் போனான் கருணையோர் 1கடன்மை யீதாற்
பேரிய லாளர் செய்கை யூதியம் 2பிடித்து மென்றார்
மாரியை நோக்கிக் கைம்மா நியற்றுமோ வைய மென்றான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவனாகிய இராமபிரான் (விடைபெற்றுச்சென்ற) அக்
கருடபகவானைப்பற்றி,—(போர்க்களத்தில் நாகபாசத்தால் விழுந்துகிடந்த
வீரர்யாவர்க்கும்) அருமையான உயிரை அளித்த (நம்மிடத்திற்பெறும்)
காரியம் எதுவும் இல்லாதவனாய்ப்போனான்; பேரருளுடையோரது தன்
மை இவ்வாறேயிருக்குமன்றோ? பெருந் தன்மையையுடைய கன்மக்கள்(தாம்)
செய்த உபகாரத்திற்குப் பிரதிபலனைப் பெறுவோ மென்று கருதார்; இவ்
வுலகத்துஉயிர்கள் (தங்கட்கு மழைபெய்து உதவுகின்ற) மேகங்களைக்
குறித்தப் பிரதிபுபகாரஞ் செய்யுமோ? என்றான்; (எ - று.)

கருடபகவான் நாகபாசத்தால் மூர்ச்சித்துவிழுந்துகிடந்த யாவரையும்
உயிர்பிழைப்பித்துப் பிரதிபலனென்றும்விரும்பாது சென்ற நென்னுஞ்
சிறப்புப்பொருளை, 'கருணையோர் கடன்மை ஈது' என்ற பொதுப்பொருள்

கொண்டு சாதித்ததனால், முன்னிரண்டடி - வேற்றுப்பொருள்வைப்பனியின்பாற்படும். 'கருணையோர்கடன்மையீது' என்றதை மூன்றாமடியால் விவரித்தார். உலகத்துஉயிர்கள் யாதொருகைம்மாறுஞ் செய்யாவாகவும் அவற்றிற்கு உபயோகமாக மேகம் மழைபெய்து உதவுதல் போல, பெரியோர்களும் கைம்மாறுகோக்காது உதவுவரென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. "கைம்மாறுவேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுகொல்லோவுலகு" என்ற திருக்குறளின் பொருள் முழுதும் இங்கு அமைந்துள்ளது. கைம்மாறு - தாம் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் அவர்கையினின்று மீண்டும் தம் கைக்கு மாறுவது என்பதுபற்றி வந்த பெயர். பி-ம்:—1 கருமம், கடமை. 2 பிடித்துமென்றான், பிடிப்பான்ரால். (உஉஉஉ)

2௭2.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அநுமானது விநுப்பத்தீன்படி அனைவரும் ஆரவாரஞ்செய்தலைத் தெரிவிக்கும்.

இறந்தன னிளவ 1 லென்னு விறைவியு மிடுக்க னெய்தும் மறந்தன ருறங்கு கின்ற 2 வஞ்சரு மறுகி மீளப் பிறந்தன ரென்று 3 கொண்டோர் பெரும்பயம் பிடிப்ப ரன்றே யறந்தரு சிந்தை 4 யன்ப வார்த்துமென் றனுமன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அதமன்,—(இராமபிரானேநோக்கி), 'தருமப்பொருத்திய மனத்தில் அன்புடையவனே! (நாம் இப்பொழுது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய செய்கையொன்றுஞ்செய்யாது வானாவிரந்தால்), இலக்குமணன் இறந்தானென்று எண்ணித் தலைவியாகிய சீதையும் துன்பமடைவன்: (நாம் வானாவிராமற் பேராவாரஞ்செய்தாலோ, கவலையின்றி) மெய்மறந்து தாக்குகின்ற வஞ்சனைக்குணமுள்ள அரசர்களும் 'போர்க்களத்து இறந்த வாராயாவரும்) மீளவும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள்' என்றறினைத்து மனக்கலங்கிப் பெரிய தோர் அச்சங்கொள்வார்களன்றோ; (ஆதவின், நாம்) பேராவாரஞ்செய்வோம்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

அரசர்கள் போர்க்களத்தில் அவ்வப்பொழுது நிகழும் தங்கள்வெற்றிகளைச் சீதையினிடற் தெரிவிப்பார்களாதலால் அவர்கள் மூலமாக இலக்குமணனது ஆபத்தை யறிந்து சீதை மனக்கலங்குவளாதலின் அவளது அக்கலக்கத்தை யொழித்தற்பொருட்டும், வாராவீரர்களுடன் இலக்குமணனும் இறந்தானென்று கவலையற்ற உறங்குகிற அரசர்கட்குப் பேரரசமுண்டாக்குதற்பொருட்டும், சம்பக்கத்துவீரர்கள் இறவாது உயிருடனிருக்கின்றார்களென்பதையறிவிக்குமாறு யாவரும் பேராவாரஞ் செய்யவேண்டும் என அநுமன் இராமபிரானிடத்து விண்ணப்பித்தன னென்க. இறைமை-தலைமை: அதனை யுடையவன், இறைவி. 'இறந்தவர் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுகிற மகிமை இவர்களிடத்து உள்ளதனால், இனி நாம் என்செய்தாலும் இவர்கள் நாசமுறாது மீளவுக்கிளர்ந்தெழுவுவோம்: நாம் இதற்கு என்செய்வது!' என்று அரசர்கள் முன்னினும் மிகுதியாக அச்சங்கொள்வ ரென்பான், 'நீர் பெரும்பயம் பிடிப்பர்' என்றான். பி-ம்:—1 என்றால். 2 வஞ்சகர். 3 சரலப், கொண்டே. 4 ஐய.

2௭௩. அழகிதென் றண்ணல் கூற வார்த்தனர் கடல்க ளஞ்சிக்

1 குழைவுற வனந்த னுச்சிக் 2 குன்றின் மண்ட கோளம்

3எழமிழ்சை யுலக மேன்மே லேங்கிட விரிந்து 4சிந்தி
மழைவிழ மலைகள் கீற மாநிரம் 5பிளக்க மாநோ.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய இராமபிரான் (4ஃ சொல்வது) தருதியே என்று (உடன்பட்டுக்) கூற, (உடனே, வானரவீரர்கள்), - (எழு) கடல்களும் அஞ்சிக் கலக்கவும், (கீழிருந்து பூமியைத்) தாங்கிரின்ற ஆதிசேஷனது தலைகள் வலியழிந்தொடுக்கவும், உலகவுருண்டை வெடித்து மேலெழவும், உலகத் தார்யாவரும் மிக அநிகமாக ஏக்கக்கொள்ளவும், மேகங்கள் நிலைகுலைந்து [கரு வழிந்து] சிதறிவிழவும், மலைகள் பிளவுபடவும், பெரிய திக்குக்கள் பிளவுபடவும், பேராரவாரஞ்செய்தார்கள்; (எ - று.)

‘அழகிது’ - அங்கீகாரவார்த்தை. இச்செய்யுள், ஆரவாரத்தின் மிகுதியை விளக்கவந்த நோடரீபுயரீவுநவீற்சீயணி. இந்தப்பாடல் முதற்கொண்டே சில பிரதிகளில் படைத்தலைவரீவதைப்படலம் என்று காண்கிறது. ஒருபிரதியில் இந்தச்செய்யுளில் நாகபாசப்படலம் முடிய, அடுத்த செய்யுளில் மேற்படலம் தொடங்குகின்றது. 1-ம்;—1 குழையுற. 2 குன்றினின்று. 3 எழ விழ, எழினிரை. 4 சிந்த. 5 பிளப்ப. (உஉஉ)

உஎச.—அப்பேரோலியை இராவணன் கேட்டல்.

பழிப்பருஞ் 1சிந்தை யாள்பாற் சிந்தனை படரக் கண்கள்
2விழிப்பிலன் மேனி சால வெதுப்பின 3னீசன் வேலுங்
குழிப்பரி தாய 4மார்பை மன்மதன் கொற்ற வாளி
5விழிப்புற வுயிர்ப்பு 6நீங்கிக் கிடந்தவா ளரக்கன் கேட்டான்.

(இ-ள்.) பழிப்பில்லாத மனத்தையுடையாளான சீதையினிடத்தில் (தனது) மனஞ் சென்றதனால், (ஒருபொருளையுள்) கண்கள்கொண்டு திறந்து பார்த்தலுஞ்செய்யாளும், உடம்பு மிகத்தாபமடையப்பெற்று, சிவபிரானது சூலாயுதமும் துளைத்தற்கு அரியதான [மிகவலிய] (தனது) மார்பை மன்மதனது வெற்றியையுடைய மலரம்புகள் ஊடுருவிச்செல்லச் சுவாசமின்றிக்கிடந்தவாளாயுதமேந்திய அரக்கனாகிய இராவணன், (வானரவீரர்கள் செய்த அப்பேராரவாரத்தைக்) கேட்டான்; (எ - று.)

இராவணன் தன்னைச் சிறைப்படுத்திப் பலவகையாக வேண்டியும் அச்சமுறுத்தியும் வசமாக்கிக்கொள்ள முயலவும், சீதை மனஞ் சிறிதுஞ் சலியாது, தனக்கு அரக்கருளில் நேர்ந்த மிக்கதுன்பநிலையிலும் தனதுகணவியே நனைத்திருந்த உத்தமி யாதலால், அவளை ‘பழிப்பருஞ்சிந்தையான்’ என்றார். ‘பழிப்பருஞ்சிந்தையாள்பாற் சிந்தனைபடர’ என்றதனால், சீதை தன்னை ந்ருணப்ரயானாகண்ணிக் கண்ணெடுத்துப்பார்த்தலுஞ் செய்யாதிருக்கையிலும் இராவணன் இடைவிடாது அவனிடத்துக் காதல்கொண்டிருந்தனென்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது; இந்த ஒருதலைக்காமத்தை ரலாபாலமென்பர், அலக்காரநூலுடையார். மன்மதாவன்னை பலவற்றுள் ‘சிந்தனைபடர’ என்றதனால் காதலித்தபொருளினிடத்தே மனம்பதிதலும், ‘கண்கள் விழிப்பிலன்’ என்றதனால் பிறபொருள்களிடத்துவெறுப்பும், ‘மேனிசாலவெதுப்பினன்’ என்றதனால் தாபமும், ‘உயிர்ப்புரீங்கிக்கிடந்த’ என்றதனால்

மூர்ச்சையும் உறப்பட்டன. இவை, மாணமொழிந்த மந்தை யவஸ்தைகட்கும் உபலக்ஷணம். 'ஈசன்வேலும் குழிப்புஅரிதாய் மாப்பு' என இராவணனதுமார்பின் வலியைச் சிறப்பித்துக்கூறியவாறு. "ஒண்ணுதற்கோடு வுடைந்ததே ஞாட்பினுள், நண்ணுரு முட்குமென் டீடு" என்ற திருக்குறள், இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளுக்கு மேற்கோளாகத்தக்கது. மன்மதனது பாணங்கள் - தாமரைமலர் மாமலர் அசோகமலர் முல்லைமலர் நீலோற்பலமலர் என்பன. இவை, மலரு வமாய் மிகமெல்லியனவா யிருந்தும், மூவுலகையும் வென்ற மகாவீரனாகிய இராவணனையும் கலங்கச்செய்ததனால், 'கொற்றவாளி' எனப்பட்டன. 'விழிப்பதுமுமிழ்ப்பதாகிவெதுப்பினமேனிமேலும்' என்று ஒருபிரதியில் இரண்டாமடி காண்கிறது. பி-ம்:—1மேனியாள்பாற். 2விழிப்பவன். 3ஈசனலும். 4மார்பு, மார்பின். 5கிழித்திட, கிழித்தற. 6வீக்கிக்.

2௭௫.—இலங்கையில் இராவணனும் சீதையுமே அவ்விரவில் துயிலின்றியிருந்தல்.

தாதைசொற் றலைமேற் கொண்ட தாபதன் றரும மூர்த்தி
1ஈதைக டர்க்கு நாமத் திராமனை யெண்ணி யேங்குஞ்
சீதையு மவளை யுன்னிச் 2சின்தனை 3தீர்ந்துந் தீர்ப்
பேதையு மன்றி யவ்வு 4ரியாருளர் துயில்பெ ருதார்.

(இ-ள்.) (தனது) தந்தையின் கட்டளையை மேன்மையாக அங்கீகரித்த தவவடிவத்தையுடையவனும் தருமத்தைநிலைநிறுத்தத் திருவவதரித்தவனும் (சொன்னமாத் திரத்தில் அச்சொன்னவர்களுடைய) துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கவல்ல திருப்பெயரையுடையவனுமான இராமனை (எப்பொழுதும்) தியானித்த வருந்துகிறசீதையும், அச்சீதையையே நினைத்துமனமழிந்தும் (அவனிடத்தள்ள மோகத்தினாலும் விதிவலிமையினாலும்) உயிர்நீக்காத முடனான இராவணனும்ன்றி அவ்விலங்கையில் துங்காதவர் எவர்உளர்?

தலைமேற்கொள்ளல்-சிரலாவகித்தல். தருமமூர்த்திஎன்றதற்கு-தருமமே ஒருருவெடுத்தாற்போன்றவன் எனினுமாம். ஈதை=ஈதிஎன்னும் வடசொல் திரிபு.ஈதைகள் தீர்க்கும்நாமம்—"தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே, சென்மமு மாணமுமின்றித் தீருமே, இம்மையே யிராமவென்றிரண்டெழுத்தினால்"என்றது காண்க.சின்தனைதீர்ந்துந் தீர்ப்பேதை என்பதற்கு - சீதைநம்மக்குக் கிட்டமாட்டா னென்று மனத்தில் ஆசையொழிதற்குக் காரணம் உறுதியாக உண்டாயிருந்தும் அவனிடத்து ஆசைநீங்காத அவன்ரிமித்தமாகத் தனக்குத்தானே கேடுவிளைத்துக்கொள்ளும் அறிவிலி என்று கருத்துப்பட்ட பொருளுரைப்பினுமாம்.கீழ்வானரக்கன் கேட்டான்'என்றுகூறியதற்கு ஏற்ப, இச்செய்யுளினால், அதற்குக்காரணமாக அவன் விழித்திருத்தல் ஏதுவுடன் உரைக்கப்பட்டது. இராவணன் தன்மை கூறுவார், வேறென்றையும் மனத்தில்நினையாது தன் கணவனாகிய இராமனையே இடைவிடாது நினைத்திருக்கும் மகாபதிவிரதையாகிய சீதையின் செய்தியையும் உடன்கூறினார்.பி-ம்:—1ஈதிகள், ஈதகள்; ஏதமே. 2சின்தையுள். 3 துயரம், திரிந்து. 4ஆருளர். (௨௨௨௭)

2எசு.—இந்திரசித்து பகைவேன்றே நென்றதைக் குறித்து
இராவணன் பரிசுத்தல்.

சிக்கவே 1தசனி யேறு கேட்டலுள் 2சீற்றச் சேனை
பொங்கிய தென்ன மன்னன் பொருக்கென வெழுந்து போரில்
மங்கினர் பகைஞ ரென்ற 3வார்த்தையே வலிய தென்ன
அங்கையோ டங்கை 4கொட்டி யலங்கரோள் 5குலுங்க நக்கான்.

(இ - ன்.) அரசனாகிய ஆண்சிங்கம்போன்ற இராவணன்,—பேரிடிபோன்ற அவ்வாரவாரத்தைக் கேட்டவுடனே,—‘கோபத்தையுடைய (வாநர)சேனை (போர்க்குக்) கிளர்ந்தெழுந்தது’ என்று (உட்கொண்டு) விரைவாகப் (படுத்தலை விட்டு) எழுந்து, ‘பகைவர்கள் போரில் இறந்தனர்’ என்று (இந்திரசித்து) கூறிய வார்த்தையோ மிக்கவலிமையுடையது! என்று இகழ்ந்து, உள்ளங்கையோடு உள்ளங்கை (சேரத்) தட்டி, (வெற்றி) மாலையையணிந்த (தனது) தோள்கள் குலுங்கும்படி சிரித்தான்; (எ - று.)

தன்மகனான இந்திரசித்தின் சொல்லையெதிர்த்துப் பகைவர்களிடமிருந்து தப்பிவிடுவதற்காகவே கவலையற்றிருந்த இராவணன் எதிர்பாராது வாநரர்கள் மகிழ்ச்சியோடுசெய்யும் பேராரவாரத்தைக் கேட்டவுடனே திடுக்கிட்டெழுப்பவனாயினனென்க. முதலடியில் ஆண்சிங்கம் பேரிடியைக்கேட்டாற்போல இராவணன் அப்பேராரவாரத்தைக் கேட்டனென்ற கருத்து அமையும். மன்னன் சிக்கவேறு எனக் கூட்டுக. சிக்கவேறு என்பது - பொருளால் உயர்திணையாதலின், ‘நக்கான்’ என்னும் உயர்திணைமுடிபு கொண்டது. சிக்கவேறுகிய மன்னன் என்று கூட்டியுரைப்பினுமாம். வார்த்தையே, ஏ-இகழ்ச்சி. வலியது-பிறகுறிப்பு வகையால், சிறிதும் வலியிலது என்ற இகழ்ச்சிப்பொருளை வற்புறுத்தும்: எதிர்மறையிலக்கணை. கைகொட்டிச்சிரித்தது-தன்மகனது வார்த்தை பொய்யாயிற்றே என்பதுபற்றிய பரிசுத்தினால்: இங்கு நகை, என்னல்பற்றி வந்ததாம். பெருகைசெய்யும்போது தோள் குலுங்குதல், இயல்பு. பி-ம்:—1இடித்த தென்ன. 2சீற்றத்தெய்வம். 3வார்த்தையை. 4நாக்கி. 5துலங்க. (உஉஉஅ)

உஎஎ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - இராவணன் தன்னில் தானே சொல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1இடிக்கின்ற தசனி யென்ன 2விரைக்கின்ற திராமன் போரில்
வெடிக்கின்ற தண்ட மென்னப் படுவது தம்பி வின்னான்
அடிக்கின்ற 3தென்ன வந்து செவிதொறு மனம னூர்ப்புப்
பிடிக்கின்ற துலக மெங்கும் பரிசுசே யார்ப்பின் பெற்றி.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) இராமனது போர்செய்தற்குரிய வில்லானது, இடி இடிக்கின்றதுபோலப் பேரொலிசெய்கின்றது; (அவனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனுடைய வில்லினது நாணியோ, இவ்வண்டகோளம் வெடிக்கின்றதோ என்று சந்தேகிக்கும்படி ஒலிக்கின்றது; அதுமானுடைய ஆரவாரமோ, அன்றந்தாற்

போல(என்னுடைய)காதுகளிலெல்லாம் வந்து தாக்குகின்றது; சூரியகுமார னான சக்கிரீவனது ஆரவாரத்தின்தன்மை உலகம்முழுதும் பரவுகின்றது.

வில்லினது ஓசை, டங்காரம் எனப்படும்; அது, வில்லின் நாணியைக் கைவிரலால்தெறித்தலாற் பிறக்கும். முதன்மூன்றடிகளில் உவமையணி யிருத்தல் காண்க. இராவணன் அறுமானது வீரச்செயலை முன்னமே நன்கு கண்டிருத்தல்பற்றி அவனிடத்து மிக்க அச்சங்கொண்டுள்ளா னாதலால், அவனதுஆர்ப்பை 'அடிக்கின்றதென்ன வந்து செவிதொறும்பிடிக்கின்றது' எனக் கூறவாறாயினன். இராவணனுக்குச் செவிகள் இருபதாதலால், 'செவி தொறும்' எனப்பட்டது. 'பிடிக்கின்றது'என்பது முன்னுள்ள 'அறமனூர்ப்பு' என்பதனாலும், பின்னுள்ள 'பரிதிசேயார்ப்பின் பெற்றி' என்பதனாலும் சென் றியைவது, இடைநிலைவிளக்காம்: இதனை வடநூலார் மத்யமதீபம் என்பர். பி-ம்:—1இடிக்கின்ற.2இசைக்கின்ற.3என்னைவந்து. (உஉஉக)

உஎஅ. அங்கத 1எவனோ வார்த்தா 2எந்தா மார்க்கின் றானும்

வெங்கத நீலன் 3மற்றை வீரரும் வேறு வேறு

பொங்கின ரார்த்த வோசை 4யண்டத்தும் புறத்தும் போன

சங்கை5யொன் றின்றித் தீர்த்தார் 6பாசத்தைத் தரும் 7நல்க.

(இ - ள்.) அவ்வங்கதனும் ஆரவாரிக்கின்றான்; கடுங்கோபத்தைபுடைய நீலனும் ஆகாயத்திலுலியெழுமாறு கர்ச்சிக்கின்றான்; (இவர்களன்றி)மற்றை வாரவீரர்யாவரும், தனித்தனியே (மனத்தில்)உற்சாகங்கொண்டு ஆரவாரித் ததனா ழுண்டான ஒலிகளானவை, இவ்வண்டகோளத்தினும் வெவ்விதலுஞ் சென்றபரவின்; (ஆதலால்),—தருமதேவதை துணைநின்றதனால், சிறிதுஞ் சந்தேகம்இல்லாமல் (எதிரிகளெல்லாம்) நாகபாசத்தினின்று தப்பிப்பிழைத் தார்; (எ - று.)

ராமலக்ஷணர்களுடைய வின்றானொலியையும் வாரவீரர்களுடைய ஆரவாரத்தைபுட்கேட்டு, இராவணன் 'நாகபாசத்தால் உயிரிழந்தகீர்யாவரும் அறக்கடவுளின் உதவியால் நிச்சயமாகப்பிழைத்திருக்கவேண்டும்' என ஊகித் தறிந்தன னென்க. இராமனது பக்கத்தார் பகைவரும் மதிக்கும்படி பேரறத் தினையுடையாரென்பது, 'தருமநல்க' என்ற இராவணனது வார்த்தையினால் விளங்கும். 'வேறுவேறு பொங்கினரார்த்த ஓசை' என்றதனால், ஒவ்வொருவ ருடைய ஆரவாரமும் தனித்தனியெரியும்படி தெளிவாகவுள்ளது என்றபடி. பாசத்தை=பாசத்தினின்று என வேற்றுமைமயக்கம். அவனோ, ஓசாரம் - சிறப்பு. பி-ம்:-1அவனும். 2அனந்தரம். 3மற்ற. 4அண்டத்தின். 5ஒன்றில்லை. 6பாவத்தை. 7மாய்க்க. (உஉஉ௦)

உஎக. — இராவணன் இந்திரசித்தீன்மானிகைக்குக் கேல்வதுதல்.

என்பது சொல்லிப் 1பள்ளிச் 2சேக்கைசின் 3நிழிந்து வேந்தன் ஓன்பது கோடி வாட்கை 4யாக்கர்வந் 5துழைபர் 6சுற்றப் பொன் 7பொதி விளக்கங் 8கோடிப் பூங்குழை மகளி ரேந்தத் தன்பெருங் கோயி னின்று மகன்றனிக் கோயில் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) என்று (தன்னிலேதான்) சொல்லிக்கொண்டு,—(ராஷஸ்)ராஜனாகிய இராவணன்,—(இனிச்செய்யவேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசித்துப்) படுக்கையினின்றி இறங்கி, வாளைக்கையிலேந்தியவர்களான ஒன்பது கோடி ராஷஸர்கள் (தன்) பக்கத்தவர்களாய்ச் சூழ்ந்துவரவும், அழகிய காதணியையுடைய கோடிக்கணக்கான மாதர்கள் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட விளக்குக்களை யேந்திவரவும், தனது பெரிய அரண்மனையிலிருந்து (புறப்பட்டுத்தனது) மகனான இந்திரசித்தினது ஒப்பற்றமானகைக்குப் போய்ச்சேரலானான்; (எ - று.)

மகளிர் விளக்கையேந்தி உடன்வருதலும், மெய்க்காவலரான வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் உடன்செல்லுதலும், அரசர்கட்கு உரிய உபசாரமாம். வந்து சுற்றம் = சுற்றிவர. பி-ம்:—1 பன்னி. 2 சேக்கையின். 3 எழுந்து. 4 அரக்கரோடு. 5 உழையிற். 6 சுற்றிப். 7 பொலி, பதி. 8 கோடிப்பூங்குழன். (உஉ௩௧)

உஅ௦.—நான்துகவிகர் - இராவணன்சென்றபோது

மகளிர் உடன்சென்றதைக் கூறும்.

தாங்கிய துகிலார் 1 மெள்ளச் சரிந்துவீழ் 2 குமுலார் 3 தாங்கி வீங்கிய வுயிர்ப்பார் விண்ணை விழுங்கிய முலைபார் 4 மெல்லத் தாங்கிய விழியார் தள்ளித் துளங்கிய நடையார் 5 வல்லி வாங்கிய மருங்குள் மாத 6 எனத்தரான் மயங்கி வந்தார்.

(இ - ள்.) கொடியும் (ஒப்பாகாது) பின்வாங்கிய இடையையுடையரான மகளிர்,—(அவிழ்ந்திருத்தலால் கையினால்) தாங்கிய அரையாடையையுடையவரும், மெல்லச்சேர்ந்து தொங்குகின்ற கூந்தலையுடையவரும், தடைப்பட்டு (ப் பின்) மிகுதியாகவெளிப்படுகின்ற பெருமூச்சையுடையவரும், வானத்ததை இடைவெளியில்லாமற்செய்கின்ற தனங்கையுடையவரும், மெதுவாகத் தாங்கிய கண்விழியையுடையவரும், தட்டுத்தடுமாரிய நடையையுடையவருமாகித் தூக்கமயக்கத்துடன் (இராவணனுடைய அருகில்) வந்தார்கள்.

இச்செய்யுளில் தூக்கமயக்கத்தோடு மகளிர்சென்றமையை அழகுபடக் கூறியிருத்தலால், தன்மைநவநீதியணியாம். பி-ம்:—1 மெல்லச். 2 குழலார். 3 தாங்கி. 4 ஆடித், விம்மித். 5 வள்ளி. 6 அனத்தராப், அனத்தலாய். (உஉ௩௨)

உஅ௧. பாணமுந் துயிலுங் கண்ட கனவும்பண் 1 களிந்த பண்ணைக் காணமுந் 2 தள்ளத் தள்ளிக் களியொடுங் 3 கள்ளங் கற்ற மீனினும் பெரிய வாட்கண் விழிப்பது முகிழ்ப்ப தாக வானவர் மகளிர் போனார் மழலையஞ் சதங்கை 4 மாழ்க.

(இ - ள்.) தேவமாதர்கள்,—மதுபானமும் தூக்கமும் (தாங்கள் அப்பொழுது) கண்டகனாக்களும் மகளிர்கூட்டத்தின் இசையினியபாட்டுக்களும் (தம்மைச்சுழற்றித்) தள்ளவும், மதக்களிப்புடன் (பொருந்தி), வஞ்சனையைப் பழகி மீனினுஞ்சிறந்து வான்போன்ற (தமது) கண்கள்திறப்பதும் மூடுவதுமாகவும்,—(தமதுகாலிலணிந்த) நிரம்பாவொலியையுடைய அழகியசதங்கைகள் சிந்திதேடிக்கவும், தடுமாரி (இராவணனுடன்) சென்றார்கள்; (எ - று.)

இங்கு 'வானவர்மகளிர்' என்றது - வானுலகத்தை வென்றபொழுது இராவணனால் அக்குசின்து கவரப்பட்டு அவன்குறிப்பின்படி யொழுதுகிற தெய்வமகளிரை. கள்ளிருட்பொழுதிற் செல்லுகையில் குடிமயக்கமும் குறைத்துக்கமும் கண்டகனவின் தொடர்ச்சியும் மிகஇனியபாடலின் ஓசையும் தம்மைச் சுழற்றித்தள்ள, தூக்கம்நன்குதெளியாததனால் கண்கள் முகிழ்ப்பதும்விழிப்பதும்மாக்கிடக்க, மெல்ல இராவணனுடன் வானவர்மகளிர் தள்ளாடிச்சென்றனரென, அம்மாதர்சென்றமையை வருணித்தார்; நன்மை நவீரீசியணி. தள்ளுதற்றொழிலில் ஒவ்வொன்றமே போதுமானகாரணமாயுள்ள பானம்முதலியவற்றை ஒருக்கேகூறினது, கூட்டவணி. அரக்கரது சேர்க்கையால், அவர்க்குஏவல்பூண்ட வானவமகளிரும் மதுபானஞ் செய்தவாராயின ரென்க. வானவமகளிர் கனக்கண்டுகொண்டிருக்கையிலும் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் எழுந்துசென்றராயினும், கனமுற்றராமையால் தள்ளாடுவாராயினர். இராவணன் செல்லும்போது, இன்னிசை வல்லமாதர்கள் மக்கலவாழ்த்துப்பாடல்பாடிக்கொண்டு உடன்சென்றனரென்க. மிக இனிய சங்கீதத்தைக் கேட்கையில் மெய்ம்மறந்து சோர்தல், இயல்பு.

வானவர்மகளிர், தன்ன, ஆக, மாழ்க, தள்ளி, போனார் என இயையும். கண்கட்டுக் களிப்பு - காதற்குறிப்பு. "யானோக்குக்காலை நிலனோக்கும் கோக்காக்கால், தானோக்கி மெல்லாகும்" என்றபடி மகளிர் தாம் காதலை யுடையராயிருந்தும் ஆடவர்கோக்கும்பொழுது தமதுஉள்ளக்குறிப்பைப் புலப்படுத்தாது வேற்றிடத்துத் தமதுபார்வையைச் செலுத்தியும், அங்கனம்கோக்கின ஆடவர் தமதுபார்வையை வாங்கினபொழுது தாம் அவரைநோக்கி மகிழ்ந்தும் நிற்ப ராதலால், அவரது கண் 'கள்ளங்கற்ற கண்' எனப்பட்டது. இனி 'ஆடவர்மனத்தைக் கொள்ளுகொள்வல்ல கண்' எனினுமாம். மழலை - நிரம்பாமென்சொல்; அது-இங்கு, இலக்கணையால், அதுபோன்ற ஒலியை யுணர்த்திற்று. பானம்முதலியவற்றால் தள்ளாடிக்கொண்டு செல்கின்றமைபற்றி, அம்மகளிரணிந்துள்ள சதக்கையினின்று உண்டாகும் ஒலியும் தளர்ச்சிப்பட்டுத்தோன்று மென்பார், 'சதக்கை மாழ்க' என்றார்.

'அநிமிஷந் இமையோர்முதலிய பெயர்களை இமையாராட்டமுடைமையாற் பெற்றுள்ள வானவரதமகளிர் கண் விழிப்பதும் முகிழ்ப்பதும் மாகப்போயினார்' எனக் கூறியது என்னையோ? எனின்,—இங்கு, 'விழிப்பதமுகிழ்ப்பதாகப்போனார்' என்றது, எல்லாம்உறக்கும் கள்ளிருட்பொழுதாகையினால் வானவர்மகளிரும் தூக்கக்குறி தமதுகண்களிற்பொருந்தப்போயினு ரென்ற மாத்திரைப்பொருளையே குறிக்கு மென்பது; மண்ணுலகத்தில் அரக்கர்களுடன் நெடுநாட்பழகியதனால், வானவமகளிர் தமது தெய்வத்தன்மையழிந்து இங்ஙனமாயின ரென்றலும் ஒன்று; அன்றியும், "நிரக்குபரா; க்வயி [கவிஞர் தட்டுத்தடையில்லார்]" என்ற நியாயம்பற்றி, தேவமாதர் கண்கட்டு முகிழ்ப்பதும் விழிப்பதும் கூறினார் எனினுமாம். 1-ம்:—1கனிந்த பரிடம், களித்தவாயும். 2தள்ளத்தள்ளக், 3சுழறக்கற்ற, 4கொஞ்ச. (உஉஉஉ)

2அ2.மழையினை நீல மூட்டி வாசமும் புகையு²மாட்டி [சூப்
 உழையுழை³சுருட்டி மென்பூத்⁴தொடுத்திடைக்கிடையு⁵மென்
 5பிழையுடை⁶விதியார்செய்த பெருங்⁷குழல் சுருங்கட் செவ்வாய்
 இழை⁸யணி மகளிர்⁹குழந்தா ரனந்தரா விடங்க டோறும்.

(இ - ன்.) மேகத்திற்கு நீலநிறத்தையேற்றி, வாசனையும் அகற்
 புகையையும் ஊட்டிச் சுருட்டி இடையிடையே மெல்லிய மலர்களைச் செருகி
 'முண்ணிய இடைக்கு(ப் பாரமிகுதியால்) நாசம் (உண்டாகுமே)' என்றகரு
 தாத பிழையையுடைய பிரமனார் படைத்த பெரியகூந்தலையும் கறுத்தகண்களை
 யும் சிவந்தவாய்ப்புமுடைய ஆபரணமணிந்த மாதர்கள், தூக்கத்தோடு (இரா
 வணனது) பக்கங்களிலெல்லாம் நெருங்கினார்கள்; (எ - று.)

மேகத்தினும் குழல் வேறுபட்டிருக்கவும் அதனை 'மழையினை.....
 விதியார்செய்த பெருங்குழல்' என மேகத்தினுலியன்றதாகக் கூறியது,
 பிநிலையுயர்வுநவீந்தியணி; வடமொழியில் 'பேதகாதிசயோக்தி' எனப்
 படும். மேகத்திற்கு இயற்கையாயுள்ள நிறத்தினும்மிக்கநீலநிறமும் இயற்
 கைநிறமணமும் அகிற்புகைமுதலியவற்றாலாகிய செயற்கைமணமும் சுரு
 ட்டிமுடித்தலும். இடையிடையே பூவைச்செருகுதலும் கூந்தற்கு உள்ளதனால்,
 உவமைப்பொருளாகியமேகத்திற்கு அவற்றையெல்லாம் கூட்டிச்சொல்ல
 வேண்டிற் மென்க. முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்ற கூந்த
 லின் வகைஐந்தனுள், சுருட்டிப் பின்னேசெருகுதலாகிய சுருளுக்குஏற்ப,
 'சுருட்டி' எனப்பட்டது. இல்லையுண்டென்று ஐயுறுமாறு மிகமுண்ணிய
 இடை இத்துணைப்பெரும்பாரமேற்றினால் முறித்துபடுமே யென்ற ஆலோ
 சனை சிறிதுமின்றிப் பிரமன் கூந்தற்பாரத்தைப் படைத்தனனென, இடை
 யினது மிக்கநுண்மையையும், கூந்தலின் பெருந்தொகுதியையும் விளக்கிய
 வாறு. படைத்தற்கடவுளெனப் பெரும்பெயரிட்டுக்கொண்டு இங்ஙனஞ்
 செய்த சூழைமையைப்பற்றி, 'விதியார்' என இகழ்ச்சிதான்றக் கூறினர்.
 கருங்கட் செவ்வாய்-தொடைமுடி. பி-ஃ;-1 விழை. 2ஊட்டி. 3சூட்டி, சுட்டி.
 4சூவித்து. 5பிழையுணர். 6நுதலார். 7கயல். 8இழை. 9தாழ்ந்தார். (உஉ௩௪)

2௫௩.1.தேனிடைக் கரும்பிற் பாலி லமுதினிற் கிளவி தேடி
 2மானிடைக் கயலில் வாளில் 3மலரிடை நயனம் வாங்கி
 மேனடை யனைப மற்றும் நல்⁴வழி நல்க வேண்டி
 5வானுடை யண்ணல் செய்த மங்கையர்⁶மருங்கு 7சென்றார்.

(இ - ன்.) சத்தியலோகத்துக்குத் தலைவனான பிரமதேவன், (இயற்கை
 யானபடைப்பினுஞ்) சிறந்தவகையாற் படைக்கவிரும்பி,—தேனினிடத்தும்
 கரும்பின்சாற்றினிடத்தும் பாலினிடத்தும் தேவாமிருத்தினிடத்துமுள்ள
 (இனிமைக்கூறுகளைப்) பேச்சுக்களாகத் தேடியமைத்தும்,—மானினிடத்தும்
 கயல்மீனினிடத்தும்வாளாயுத்தினிடத்தும் தாமரைமலரினிடத்தும் (உள்ள
 சிறந்தகூறுகளைக்) கண்களாக நாடியமைத்தும், மற்றும் அத்தன்மையனவா

சிய மேன்மையான எல்வகைகளைக்கொண்டும், படைத்த இளமகனீர், — (இராவணனது) பக்கங்களிற் சென்றார்கள்; (எ - று.)

மிக்கஇனிமைதருதலில் மகனிரதுபேச்சுக்குத் தேன்முதலியவற்றை உவமையாகக் கூறுதல், கவிமரபு. 'மேனடையினையமற்றும் (கொண்டும்)' என்ற தனூல், அம்மகனிரது மற்றையவுறுப்புக்களும் சாயல்முதலியனவும் அவ் புவற்றிற்குடரிய உபமானப்பொருள்களின் லாரங்கொண்டு அமைக்கப்பட்டனபோலு மென்பது பெறப்படும். இம்மகனிரதுபேச்சுக்கள்முதலியன மிக்க சிறப்புடைபன வென்பதைக் குறித்தற்கு, இங்கனம் கூறினர். கரும்பு - அதன்சாற்றுக்கும், மான்-அதன் நோக்கத்திற்கும் முதலாகுபெயர்சன். வான்-சத்தியலோகம். 1-ஃ:--1தேனினில். 2மானினில். 3மலரினில் 4வியிழி. 5வானிடை. 6மருங்கிற். 7வந்தார். (உஉ௩௫)

உஅச.—இராவணனுடன்சென்றவரீ பேரோசைகேட்டு ஒடுங்கியமை.

தொடங்கிய வார்ப்பி னோசை செளிப்புலர் தொடர்த லோடும் இடங்கரின் வயப்போத் தன்ன வெறுழ்வலி யரக்க ரியாரும் மடங்கலின் முழக்கங் கேட்ட 1வான்கரி யொத்தார் மாதர் அடங்கலு மசனி கேட்ட வளையுறை யரவ மொத்தார்.

(இ - ள்.) (வாநரவீரர்கள்) தொடங்கிச்செய்த பேராவாரம் காதுகளில் நுழைந்தமாத் திரத்தில்,—இடங்கரின் வலிமையையுடைய ஆண்போன்ற மிக்க வலிமையையுடைய இராக்கதரெல்லாரும், சிங்கத்தின் கர்ச்சினையைக் கேட்ட பெரிய யானைகளைப் போன்றார்கள்; இராக்கதல்திரீகனெல்லாரும், இடிமுழக்கத்தைக்கேட்ட புற்றில்வசிக்கும்பாம்புகளைப் போன்றார்கள்.

இடங்கர் - நீர்வாழ்பிராணிகளுள் முதலைபோன்ற ஒரு ஜந்து; இடங்கரின்ஆண் 'போத்து' எனப்படும். இடியோசையைக் கேட்டமாத் திரத்தில் பாம்புகள் அஞ்சிடுங்கி யொடுங்கு மென்பது, தூல்துணிபு. மனையகத்து வாழாமியல்பினரான கொடிய இராக்கதமாதர்க்கு, வளையுறைபாம்பை உவமைகூறினது ஏற்கும். 1-ம்:--1வன்கரி. (உஉ௩௬)

உஅ௫.—இராவணன் இர்திரசித்தைப் பார்த்தல்.

அரக்கனு மைந்தன் வைகு மாடகத் தமைந்த மாடம் பொருக்கெனச் சென்று புக்கான் 1புண்ணினீர்க் குமிழி பொங்கத் 2தரிக்கிலன் மடங்க லேற்றாற் 3ஐறலைப்புண்டு 4சாய்ந்து போன கருக்கினார் மேக 5மன்ன களிற்னை யானைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) இராவணனும்,—(தனது)மகனான இர்திரசித்து வகிச்சிற்ற பொன்னினூலாகிய மானிகையில் விரைவாகச்சென்றுசேர்ந்து,—(இலக்கு மணனதுஅம்புகளினூல் துளைக்கப்பட்ட தன்உடம்பின்) புண்களினின்று (இரத்தம்)நீர்க்குமிழிபோல வெளிப்பட, (வேதனையைப்) பொறுக்கமாட்டாத வனாகி,நீர்கொண்டமேகம்போன்ற (உருவத்தோற்றத்தைபுடைய)னும், ஆண்

சிக்கத்தினால் வலியழிக்கப்பட்டுச் செயலற்ற ஒருங்கினதாகிய ஆண்பாணியைப்போன்றவனுமுமுள்ள இந்நிரசித்தைக் கண்டான்; (எ - று.)

இலக்குமணனால் வலியொடுங்கி விழுந்துகிடக்கிற இந்நிரசித்துக்கு, சிக்கத்தினால் வலியழிந்து விழுந்துகிடக்கிற யானை உவமம். இந்நிரசித்தினுக்கட்டுண்டவலியொடுங்கிய இலக்குமணனுக்குச் சிக்கத்தைஉவமைகூறியது - இந்நிரசித்து இயற்கைவலிமையினாலன்றி மாயையினால் இலக்குமணனைக்கட்டி வென்றமை நிலையின்றியழித்ததனாலும், இலக்குமணனம்பினால் இந்நிரசித்து புண்பட்டு வருத்தி விழுந்துகிடத்தல் நிலைநிற்கலினாலும்பொருந்தும். “அடுக்கித்தோற்றம்விடுத்தல்பண்பே” என்பவாதலால், காரைக் களிநீனையானுக்கு உவமையாக்குக. ௧௫-உள்ளிருக்கும்பொருள்; இங்கே, நீர். பி:---1புண்ணினிற். 2நருக்கிலன். 3அலைப்புண்டு, தொலைவுண்டு. 4சோர்ந்து. 5என்னக். ()

௨.௮௬.—இராவணன் இந்திரசித்தைநோக்கி விழுந்துகிடப்பதன் காரணத்தை வினாவல்.

எழுந்தடி வணங்க ளாற்றா னிருகையு மரிதி னேற்றித் தொழுந்தொழி ளானை நோக்கித் 2 துணுக்குற்ற 3 மனத்தன் றேன்மல் 4 அழுங்கினை வந்த தென்னை 5 யடுத்ததென் மடுத்திச் சொன்னுன் புழுங்கிய 7 புண்ணி னானுபிணையன் 8 புகல லுற்றான்.

(இ - ள்.) எழுந்து (தன் தந்தையின்) பாதங்களை வணங்குதற்கும் மாட்டாதவனாய், (கிடந்தபடியே தனது) இரண்டுகைகளையும் மிக்கவருத்தத்துடனே தலைமேற்கொண்டு வணங்குந் தொழிலுடையவனான இந்நிரசித்தைப் பார்த்து, (இராவணன்),—திடுக்கிட்ட மன முடையவனாய், ‘மகனே! (நீ)மிக வருத்தினாய்; (உனக்குச்) சமீபித்ததாய் என்னதீங்கு வந்தது?’ என்று பல முறை வினாவினான்; தவிப்படைதற்குக்காரணமான புண்களை புடையனாகிய இந்நிரசித்தும், இவ்வார்த்தைகளைக் கூர்த்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

கைகளைத் தலைமேற்கொண்டு குவித்து வணங்குதலும் இந்நிரசித்துக்கு அப்பொழுது எளிதிற்கூடாததாயிருந்த தென, அவனது உடற்புண்களினால் நேர்ந்த வருத்தமிகுதியைக் கூறியவாறு. வாரார்முதலியோரான பகைவர் செய்த ஆரவாரத்தைச் செவியுற்றதனால் மனமுங்கின இராவணன், இந்நிரசித்தை புகாவிப் பகைவெல்ல உபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்றுவந்தவிடத்து, எதிர்பாராது அவன் விழுந்துகிடப்பதைக் கண்டதனால், ‘இவனுக்கு இப்பொழுது பகைவர்களால் யாதேனும் தீங்கு நேர்ந்ததோ?’ என்றுதிடுக்கிட்டு ‘என்னை அடுத்தது வந்தது?’ என வினாவுபவனாயின னென்க. தான் வினா வியதற்கு இந்நிரசித்து வருத்தமிகுதியால் மறுமொழிகொடாது கிடத்தது பற்றி, இராவணன் அதன்காரணத்தையறியவேண்டுமென்றும் அவாவினால், அடுத்தடுத்து வினாவவேண்டுவ தாயிற்று, தோன்றல் - அண்மைவிளியாத

வின் இயல்பு. பி-ம்:—1உற்றான். 2 துளக்குற்ற, துயருற்ற. 3 மனத்தனினி. 4 அமுந்தினி. 5 அடுத்ததுச்சென்றெடுத்து, அடுத்ததென்றெடுத்து, அடுத்தவனெடுத்து. 6 கேட்டான். 7 உள்ளத்தானும். 8 புகழலுற்றான், புகல்வதானும்.

உஅஎ.—நான்தகவிகள் இந்திரசித்தின் விடை.

உருவின் 1 வரத்தை முற்று முலப்பில வுதிரம் வற்றப்
பருகின வளப்பி லாத பகழிகள் கவசம் 2 பற்றற்று
3 அருகின பின்னைச் சால 4 வலசெனைய கண்கள்
செருகின 5 வன்றே யானு மாயையிற் 6 தீர்ந்தி லேனேல்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஐயனே! (இலக்குமணனது) அளவில்லாத [மிகப்பல] அம்புகள், (எனது) மார்க்கை முழுதும் ஊடுருவிச்சென்று துளைத்தன; அழிவில்லாத (எனது உடம்பின்) இரத்தத்தை வற்றிப்போம்படி குடித்துவிட்டன; (எனது உடம்பின்மேலணிந்த) கவசங்கள், (அந்த அம்புகளினும்) பற்றுவிட்டு அழித்தன; பிறகு, மிகவும் தளர்ந்தேன்: (எனது) கண்கள் செருகிவிட்டன. மாயையினால் தம்பி மறைந்திலேனாயின் யானும் அப்பேரிழுதுதானே (இறந்திருப்பேன்); (எ - று.)

‘இறந்திருப்பேன்’ என ஒருசொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; இது, அவாய்நிலை. இலக்குமணனம்புக்கு உயிர்தப்பிப்பிழைத்தது, நான் கற்றிருந்த மாயையின் வலிமையினால் வென்றவாரும். ‘இறந்திருப்பேன்’ எனத் தன்மரணத்தை வாயினால் சொல்லுதற்குக் கூசின அம்மொழியை இந்திரசித்து கூறாதுவிடுத்தனன்போலும். பகழிகள் உதிரம்வற்றப் பருகின, 1 செய்யாதனை செய்தனபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை. பி-ம்:—1 உதிரம். 2 பற்றறு, பற்றத். 3 தருகின. 4 அவசனகணைய. 5 அன்றே, அன்றவ். 6 தீர்ந்திலேனேல், தீர்ந்திலேனே. (உஉஉக)

உஅஅ. இந்திரன் விடையின் பாகெனறுழுவலி 1 கலுழ 2 நேறுஞ் சந்தரனருக்கெனன்றித் தொடக்கத்தார் தொடர்ந்த 3 போரில் நொந்தில 4 னினைய தொன்று துவன்றிலன் மனித னேன்மை மந்தர மனைய தோளாய் வரம்புடைத் தன்று 5 மன்றே.

(இ-ள்.) மந்தரபருவத்தையொத்த தோள்களை யுடையவனே! தேவேந்திரனும் இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறிநடத்துஞ் சிவபிரானும் மிக்க வலிமையையுடைய கருடன்மீது ஏறிச்செல்லும் அழகியவனான திருமாலும் சூரியனும் என்ற இவர்களுடையோர் (என்னுடன்) தொடர்ந்துசெய்தபோரில் (நான் சிறிதும்) வருந்தினேனில்லை; இப்பொழுது (நான்) சொல்வதுபோன்ற எளிமையான வார்த்தையொன்றையும் சொன்னதுமில்லை; (ஒன்றுக்குத்தளராத என்னையும் இவ்வாறு வருந்திக்கூறும்படி செய்துவிட்டதனால்), மனிதனது [இலக்குமணனது] வலிமை ஓர் எல்லையுடையதன்று; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈற்றகைகள்; வியப்பைவிளக்குவனவுமாம்.

இந்திரன்முதலிய பல தேவர்கள் திரண்டு பொருகையிலும் பின்வாங்காத நான், இமமனிதனொருவன் தனித்துச்செய்த போரில் இங்கனம் தளர்ந்துவருந்துமாறாயிற்றே என, இந்திரசித்து தள்ளிமையை கொந்து கூறியவாறு. மந்தரம் - அஷ்ட குலபர்வதங்களில்துன்று. இச்செய்யுள் “இனையவன்” என்ற அடுத்தபாடலின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1கருடன். 2ஏறிச். 3போது. 4ஐய, அனைய. 5மன்து. (உஉச0)

2 அகூ. இனையவன் நன்மையிதா விராமன தாற்ற வெண்ணில் தனையவி ழலங்கள் மார்ப நம்வயிற் 1 நங்கிற் நன்றால் வினாவுகண் 2 ஊர்த லல்லால் 3 வென்றிமேல் வினையு மென்ன 4 உனையதன் மென்னச் சொன்னு 5 னுற்றுள துணர்ந்தி லாதான்.

(இ - ள்.) முறுக்குஅவிழ்ந்த மலர்களாலாகிய மாலையையணிந்த மார்பை புடையவனே! தம்பியான இலக்குமணனது வல்லமையே இத்தன்மைத்து; (அவனதுதமையான) இராமனது வல்லமையைப்பற்றி நினைத்தால் (அவ்வெண்ணுதல்தானும்) நம்மிடத்திற் பொருந்தியதாகாது [நம்மால் எண்ணவும் முடியாது என்றபடி]; மேல் எங்கனம் முடியுமோ அதனைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமெயன்றி, வெற்றியே இனி (நமக்கு) உண்டாகுமென (கீ) நினைத்திருக்கிறாயே அங்கனம் எண்ணுவது தகாதென்றுகூறினான்: (யாவனெனில்),—(அப்பொழுது) நேர்த்துள்ளதை [இலக்குமணன் முதலியோர் பாசம்கீங்கியெழுந்ததை] அறியாதவனான இந்திரசித்து; (எ - று.)

இலக்குமணனோடு பொருது வென்ற இவ்வளவைக்கொண்டே நமக்கு மேன்மேல் வெற்றியுண்டாகுமென்று கீ துணிந்திருக்கவேண்டா; இராமனோ நம்மால் நினைக்கவும்முடியாத அத்துணைப் பேராற்றலுடையவன்; ஆதலால், அவனுடனும் பொருதபின்னர் நமதுவெற்றிதோல்விகளை முடிவு கொண்டே அறியவேண்டுமென்பதாம். நம்வயின் தங்கிற்று அன்று - (அத்துணையாற்றல்) நம்மிடத்து உள்ளதன்று எனினுமாம். ‘உற்றுள துணர்ந்திலாதான்’ என்பது-நேர்த்தையுணர்ந்திருப்பின் இந்திரசித்து இலக்குமணன் முதலியோரைத் தான் வென்றமையதோன்ற இங்கனங்கூறவென்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தலால், கருத்துடையடைகோரியணி. பி-ம்:—1 தக்கதன்றல். 2 ஊர்வது. 3 வென்றிமேல்வினையுமென்பது, வென்றியும் வினையும்ன்றே, வென்றியேவினாவதென்றல். 4 உளவது, உனையது. 5 உற்றனவுணர்ந்திலாதான். (உஉசக)

2 கூ0. வென்றது பாசத் தாலு மாயயின் 1 வினாவி னாலுங் 2 கொன்றது குறங்கு வீரர் 3 தம்மொடக் 4 கொற்றத் தோனை நின்றன னிராம 5 னின்னு நிகழ்ந்தவா 6 நிகழ 7 மேன்மேல் என்றன 8 வென்னக் கேட்ட விராவண 9 னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வாகரவீரர்களுடனே வெற்றியையுடைய அவ்விலக்குமணனை (நான்) கொன்றதும் வெற்றிபெற்றதும் நாகபாசத்தினாலும் (எனது) மாயையின் நிகழ்ச்சியினாலுமே யாம்; இன்னும் இராமனொருவன் எஞ்சிநிற்கினான்;

மேன்மேல் கடக்கிறபடிக்கட்டும் என்று (இந்திரசித்து) கூறினான்; ஏன்று கூறக்கேட்ட இராவணன், இதனைச் சொன்னான்; (எ - று.) — இராவணன் சொன்னதனை, அடுத்தகவியிற் காண்க. 1 - ம்:—1வீனையினாலும். 2கொன்றதக். 3தம்முடைக், தம்மொடுங். 4கொற்றத்தாரை. 5இப்பால். 6நிகழும். 7மேலால். 8அதனைக். 9இனைய. (உஉசஉ)

உகூக.—இந்திரசித்தின்மொழிகேட்ட இராவணன் 'பகைவரிசெய்த பேரொலியைக்கேட்டிலைபோலும்' என்றல்.

1வார்கழற் கால மற்றவ் விலக்குவன் வயிர் 2வில்லின்
பேரொலி யரவம் 3விண்ணைப் பிளந்திடக் குரங்கு 4போந்த
5காரொலி மடங்க வல்லை 7கம்பிக்கக் களத்தி னூர்த்த
8போரொலி யொன்று மைய வறிந்திலை போலு மென்றான்.

(இ - ள்.) நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய இந்திரசித்தே! ஐய நே! அந்தஇலக்குமணனது உறுதியான வில்லினுடைய மிகப்பெரிய ஆரவாரம் மேலுலகைப்பிளக்க, வாராகங்கள் (ஆகாயத்திலே) எழுந்த மேகங்களின் இடியோசையும் கீழ்ப்படும்படியும் (கேட்ட பிராணிகளெல்லாம்) உடனே அஞ்சிநடுங்கும்படியும் போர்க்களத்தில் ஆரவாரித்த போர்க்குஅறிகுறியான ஒசையை (கீ) சிறிதும் உணர்ந்தாயில்லைபோலும் என்றுகூறினான், (இராவணன்); (எ - று.)—மற்று-அசை. 13-3:—1வார்கலிக்கழற்கால்வீர, வாரொலிகழற்கால்மற்றை. 2வில்லிற், வல்விற். 3விண்ணும். 4போந்து, போந்தது. 5ஆர்கலி. 6அடங்கவேலை. 7கம்பித்த. 8ஆர்கலியையவொன்றும். (உஉசக)

உகூஉ.—இராவணனதுபேச்சில் இந்திரசித்து ஐயழ்ந்துக் கூறுதல்.

1ஐயவெம் பாசத் தன்னு லார்ப்புண்டா ரசனி யென்னப்
பெய்யும்வெஞ் சரத்தான் மேனி பிளப்புண்டா ருணர்வு பேர்ந்தார்
2உய்யுந் ரென்று ரைத்த துண்மையோ 3வொழிக்க ளொன்றோ
4செய்யுமென் 5நெண்ணத் 6தெய்வஞ் சிறிதன்றோ தெரியி 7னென்றான்.

(இ - ள்.) தந்தையே! (இலக்குமணன்முதலிய பகைவர்கள்), கொடிய நாகபாசத்தினுற் கட்டுப்பட்டார்கள்; (அன்றியும்), இடிபோலச்சொரிந்த (எனது) கொடிய அம்புகளால் உடல்பிளக்கப்பட்டார்கள்; உணர்வுஒழிந்தார்கள்; (அவ்வாறு அழிந்த அவர்களைப்) பிழைத்துள்ளார்களென்று (கீ) கூறியது உண்மையாமோ? (அவர்களைக் கட்டியிருந்த நாகபாசமானது) ஒழிப்பதற்கு (உரிய) ஒருபொருளாகுமோ? [யாவராலும் அழிக்கமுடியாததொன்றல்லவோ?] ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து, (பிரிதொன்று இப்பாசத்தைப் பழுதுபடச்) செய்யும் என்று நினைத்தால் (இப்பாசத்தை எனக்குஅளித்த) தெய்வம் சிறுமைப்பட்டெவ்மென்றோ? என்று (இந்திரசித்து மறுமொழி) கூறினான்.

தந்தையின்வார்த்தையையும் நம்பாமல் இங்மனம் கூறினதனால், நாகபாசம் ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாத தென்றும் அதனாலிறந்தவர்கள் ஒரு

வாற்றாலும் பிழைக்கமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணி இந்நிரசித்து தனது வெந்
றியில் மிக்கநம்பிக்கைகொண்டிருந்தன என்பது வெளியாம். தெய்வம்
சிறிதன்றோ என்றதற்கு - இதனையளித்த தெய்வம் மிகப்பெரியதாதலின்
ஒருபொழுதும் நாகபாசத்தைப்பற்றி இவ்வாறு நினைக்கக் காரணமில்லையென்
பது கருத்து. பி-ம்:—1ஐயகேள். 2உய்யுமாறுணர்ந்துபார்த்தது, உய்யுமென்று
ரைத்தபோதது, உய்யுமென்றுரைத்தபோது. 3ஒழிக, ஒழிக்கில். 4செய்யும், செய்வ
மென்று. 5எண்ணில். 6தெய்வஞ் சிறியதோ, தெய்வச்செயலொன்றும். 7 அம்மா.

உகூஉ.—மூன்றுகவிகள்—தூதர்கள் இலக்துமணன் முதலியோரது
வரலாற்றைக் கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

ஈதுரை நிகழும் வேலை 1யெய்திய தறியப் போன
தூதுவர் விரைவின் 2வந்தார் புகுந்தடி தொழுத லோடும்
யா³தவ ணிகழ்ந்த தென்ன விராவண னியம்ப 4கீறின்று
5ஓதிய கல்வி யாளர் புகுந்துள துரைக்க லுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு (இராவணனுக்கும் இந்நிரசித்துக்கும்) சம்பாஷனை
நடந்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில்,—(போர்க்களத்தில்) நேர்வதை அறி
யும்படி (இராவணனுவேவப்பட்டுச்) சென்றிருந்த தூதர்கள், விரைவாகவந்து
சேர்ந்து (அவனுடைய) பாதங்களை வணங்கினவளவில், இராவணன், (அவர்களை
கோக்கி), 'அவ்விடத்தில் [போர்க்களத்தில்] நடந்த வரலாறு யாது?' என்று
விரைவு, (உடனே) எல்லையில்லாதபடித்துத்தேர்ந்த கல்வியுடையவர்களா
கிய அத்தூதர்கள், நேர்ந்துள்ளதைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்; (எ - று.)—
அதனை, அடுத்த இரண்டுகவிகளில் காண்க.

ஈறு இன்றுஓதியகல்வியாளர் - தூதுதொழிற்குவேண்டிய கல்வியறிவிற்
சிறிதும்குறைபாடின்றித் தேர்ச்சியுடையவர். பி-ம்:—1எய்துவதறியப்போய,
எய்தியதெதிரேநின்ற. 2வந்து. 3இவண். 4ஈறில், வீறி. 5ஓதிய. (உஉசு)

உகூஈ. பாசத்தாற் பிணிபுணன் டாரைப் பகழியாற் 1களப்பட்ட டாரைத்
தேசத்தா 2ரசன் மைந்த 3னிடையிருள் சேர்ந்து 4நின்றே
5ஏசத்தா னிரங்கி 6யேககி யுலகெலா 7மெரிப்ப னென்றான்
வாசத்தார் மாலை மார்ப வாணுறை கலுமுன் வந்தான்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வாசனையினால்நிறைந்த மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடையவனே! கோசலநாட்டிலுள்ளார்க்குத்தலைவனாகிய தசரதனது புத்திரான
இராமன்,—நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டவர்களாய் அம்புகதைத்தலாற்போர்க்களத்
தில் ஊறுபட்டவர்களை நடுராத்திரியில் சேர்ந்துநின்று (கண்டவர்) பரிசுக்கும்
படி (இறந்தோர்பொருட்டுத்) தான்பரிதவித்து (முதலில்) அழுது, (பின்பு),
'எல்லாவிலகங்களையும் எரித்தழித்துவிடுவேன்' என்றுகூறி மிகச்சினந்தான்;
(அச்சமயத்து), மேலுலகத்தில் வசிக்கின்ற கருடன் (அங்கு) வந்துதோன்றி
னான்; (எ - று.)—இருள் - அதனையுடைய இரவிற்கு ஆடுபெயர். பி-ம்:—

1 அறுப்புண்டாரை, 2 நசன், 3 நேசன், 3 வந்திடைசினத்தா, 4 நோக்கி, 5 கண்டே, 6 ஸுசந்
 ருன், 6 பின்னை, 7 அலிப்பன், வீப்பன். (உஉசச)

உக௬. அன்னவன் வரவு காண வாயிலெயிற் றரவ மெல்லாஞ்
 சின்னபின் னங்க ளான 1 புண்ணொடு 2 மயர்வுதீர்த்தார்
 முன்னையின் வலிய ராகி 3 மொய்க்கன 4 நெருங்கி மொய்த்தார்
 இன்னது நிகழ்ந்த தென்ற 5 ராக்கனீ தெடுத்துச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கருடனது வருகையைக் கண்டு, (அவர்களைக்கட்டி
 யிருந்த) கூரிய பற்களைபுடைய நாதங்கர்பாவும் னுண்டுதுண்டுகளாய்
 அழிந்துநீங்கின; (அதனால் அவர்கள்யாவரும்) புண்களும் தளர்ச்சியும் நீங்கப்
 பெற்றவர்களாகி, (பாசத்தாற்கட்டுப்படுத்தற்கு) முன்புஇருந்ததனிணும்மிக்க
 வலிமையுடையவர்களாய், போர்க்களத்தில் திரண்டநெருங்கினோர்கள்: நடந்த
 வரலாறு இது என்று (சுற்றர்கள்) கூறினார்கள்: (அப்பால்), இராவணன் இதனை
 யெடுத்துக்கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த நான்கு கவிகளிற் காண்க.
 பி-ம்:—1 பின்னெடு, 2 மோகந், மயக்கந், 3 மொய்க்கொள, முனைக்களம், 4 நெருங்க.
 5 இராவணனினைய. (உஉசஎ)

உக௭.—முன்றுகவிகள்—அதுகேட்ட இராவணன் கருடனைப்பற்றிக்கூறும்
 பரி. ராசவார்த்தையைத் தெரிவிக்கு.

1 ஏத்தருந் தடந்தோ 2 நாற்ற லென்மக செய்த பாசம்
 3 காற்றிடைக் 4 கழித்துத் தீர்த்தான் கலுழனாப் காண்மின் 5 காண்மின்
 வார்த்தையீ தாயி லென்ற ளிராவணன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை
 மூத்தது 7 கொள்கை போலா 8 மென்னுடை முயற்சி யெல்லாம்.

நான்கு கவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (ஒருவராலும்) புகழ்த்தற்கு முடியாத பெரிய புயங்களின் வலிமை
 யையுடைய எனதுகுமாரனாகிய இத்திரசித்து, (பகைவர்களமேற்) பிரயோ
 கித்த நாகபாசத்தைக் கலுழன் (தனது இறகுகளினின்றிதோன்றிய) காற்றினால்
 அழித்துநீக்கிவிட்டானாம்! (ஓப்புதுமையைப்) பாருங்கள்! பாருங்கள்!! இச்செய்தி
 இவ்வாறாகுமானால், இராவணனாகிய நான் வாழ்ந்த வாழ்வு மிகநன்றாயிருந்தது!
 (பகைவெல்லச் செய்துள்ள) எனது பிரயத்தனமுழுதும் வலிமைமுடிந்துவிட்ட
 டதுபோலும்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

இச்செய்யுளில் வந்த 'ஆம்' என்பன - வியப்புப்பொருளோடு அலட்சி
 யத்தையும் குறிக்கும்; 'காண்மின் காண்மின்' என்ற அடிக்கும், இகழ்ச்சியை
 வற்புறுத்தும். காற்றிடை - வேற்றுமைமயக்கம். நன்றுஎன்றது - பிறகுறிப்பு
 வகையால், நன்றன்று என்பதனை விளக்கினின்றது; எதிர்ப்பறையிலக்கணை.
 இராவணன் தன்னைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாக் கூறினது, அவன் தன்
 னைப்பற்றித் தான் கொண்டிருந்த பெருமிதத்தைப் புலப்படுத்தும்; இடவழு
 வமைதி, ஏ, தரும் எனஎடுத்து. உயர்வுபெற்ற எனினுமாம்; ஏ - உயர்
 வுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல். இனவேதுகை. பி-ம்:—1 ஏற்றரும், 2 அண்
 னை, 3 காற்றிடை, 4 கழறித்தீர்த்தான், 5 சால, 6 நன்றும், 7 கொள்க, 8 என்னினி,

உசுள். உண்டல கேழு மேழு முழிந். கவ னென்னு முற்றம் [ன்
கொண்டவ னென். னொடேற்ற செருவினின் மறுக்கக் கொண்டா
மண்டலந் திரிந்த போது மறிகடன் 1 மறிந், 2 போதுந்
கண்டிலன் போலுஞ் சொற்ற கலுமுன் றென்னைக் கண்ணால்.

(இ - ன்.) பதினான்கு உலகங்களையும் (பிரளயகாலத்தில்) உட்கொண்டு
(மீண்டும்) சிருஷ்டிகாலம்வந்தவாதே) வெளிப்படுத்தினவனென்ற நிலையான
புகழைப் பெற்றுள்ளவனான விஷ்ணு, — அந்நாளில் [பூர்வத்தில்] என்னுடன்
எதிர்த்துச்செய்த போரிற் கலக்கக்கொண்டவனாய் புறங்கொடுத்தோடி
உலகமெங்குஞ் சுற்றித்திரிந்தபொழுதும் (அலை) மடங்குகிற கடலில் ஓளித்த
பொழுதும் (இவர்கள் எடுத்தாக்) கூறிய கருடன் என்னைக்கண்களாற் பார்த்
திலன்போலும்! (எ - று.)

அப்பொழுதெல்லாம் எனது ஆற்றலை நேரிட்கண்டும் ஒன்றுஞ்செய்ய
மாட்டாது நின்ற அக்கருடன் இப்பொழுது எனக்குள் திராகத் தனது தலைவ
னுக்கு எங்கனம் உதவவந்தன னென்றன னென்க. திருமால் பிரளயகாலத்
தில் எல்லாவுலகங்களையும் அவற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளுடனே யாதொருதீங்
கும் நேரிடாதபடி உட்கொண்டு தன்வயிற்றில்லைவத்துப் பாதுகாத்துப் பிரள
யப்பெருங்கடல்கீரில் ஆதிசேஷாம்சமான ஓர் ஆவிலையினமீது குழந்தையி
னுருக்கொண்டு யோகரித்திரைசெய்து, பிரளயமீங்கினவுடனே அவ்வுலகங்
களையெல்லாம் பழையபடியே உமிழ்வ னென்பது, தூல்துணிபு. ஊற்றம் -
ஊன்றி [நிலைபெற்று] நிற்பதான புகழ். 13-ஃ—1 மறிந்த, மடுத்த, கடந்த. ()

உசுஅ. கசங்கனி னேமி சங்கந் தாங்கிய கரியோன் காக்கும்

புரங்களு 1 முழியப் போன 2 பொழுதிலென் சிலையிற் 3 பொங்கி
உரங்களின் 4 முதுகிற் றேளி 5 னுறையுறு 6 சிறையி னுற்ற
சுரங்களு நிற்க வேகொல் 7 வந்ததவ் வருணன் றம்பி.

(இ - ன்.) கைகளிலே சக்கரத்தையும் சங்கத்தையும் ஏந்தியுள்ள கரிய
நிறமுடையனான விஷ்ணு காக்கின்ற பட்டணங்களும் அழிந்துபோம்படி
(நான் போர்க்குச்) சென்ற அப்பொழுது, — எனது வில்லினின்ற மிக்குக்
கிளம்பி (த் தனது) மார்புகளிலும் முதுகிலும் தோள்களிலும் (தன்பக்கங்களிற்)
பொருந்திய சிறகுகளிலும் சென்றுபாய்ந்த அம்புகள் நிலைத்திருக்கவும் அருண
னது ம்பியான அக்கருடன்வந்து (என்மாற்றார்க்கு) உதவிசெய்ததோ? (எ - று.)

கரியோன்காக்கும் புரங்கள் என்றது - விஷ்ணு இந்நிரனுக்குத் தம்பி
யாய் உபேந்நிராவதாரங்கொண்டு அவனுக்குத்துணையாகநின்று பாதுகாக்க
கின்ற தேவலோகத்திலுள்ள அமராவதிமுதலிய பட்டணங்கள். விஷ்ணுவுக்
குரிய பஞ்சாயுதங்களுள் இரண்டைக்கூறினது - மற்றையவற்றிற்கும் உப
லக்ஷணம். சங்கம் திருமாலுக்கு ஆயுதமாவது, பகைவரைத் தனது முழக்கத்
தால் அஞ்சவித்து அழித்தல்பற்றியென்க, திருமால் வலக்கையிற் சக்கரமும்,

இடக்கையிற் சங்கமுந் தாங்குவன். பொங்கிடெற்றன இயையும். 'சரங்கன்' நிரிக வேபும் வந்ததுகொல்' என்றது - 'எனது அம்புகளினால் நேர்ந்த வருத்தந்தீரா திருக்கையிலும் கருடன் போரிற்பகைவர்க்கு உதவவந்தானோ? முன்பட்ட பாடு அனனுக்கு ஞாபகமில்லைபோலும்.' என அக்கருடனை யிகழ்த்தபடியாம். அருணன்-காசியபமுனிவர்க்கு விரதையினிடம் பிறந்தவன்; இடைக்குக் கீழ்ப் பட்ட அவயவங்க ளில்லாதவன்; சூரியன்சாரதி. இங்குக் கருடனை 'அருணன் தம்பி' எனக்கூறினது, இராவணன் அவனிடத்துக் கொண்டுள்ள இகழ்ச்சியைத் தொனிப்பிக்கும்.

கரியோன் - விஷ்ணு. காக்கும் புரங்களும் அழிய - தான்காக்கின்ற நக ரங்களும் (என்னால்) அழிய (விட்டு), போனபோழ்தில்-(என்முன்போர்க்கு நிற்கமாட்டாது) ஒடிப்போனபொழுதில் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'முதுகினுற்றசரங்கன்' என்றது, அவன்புறங்கொடுத்தோடின நென்பதைக் காட்டுதற்கு; முன்பு மந்திராலோசனைச்சமயத்தில் நல்லறிவுணர்த்திய விடீ ஷணனுக்குமாறாக இராவணன் செருக்கிப்பேசியபோது "பித்தனாகியவீசனு மாலு மென்பெயர்கேட, டெய்த்தசிரந்தைய ரோகுழி யேகுழியெல்லாங், கைத் ததுவேற்றினுங் கடாவிய புள்ளினுமுதுகிற், றைத்தவானிக் கின்றன குன் றின்வீழ்த்தடித்தின்" என்றதும் காண்க. 1-ம்:—1. இழிய. 2. போழ்தினன். 3. போன, கோதி. 4. மார்பிற். 5. உறைவன. 6. சிறகின். 7. வந்தனன். (உஉரு0)

2. கூகூ.—இராவணன் இந்திரசித்தை மீண்டும் போரி செய்யச் செல்லத் தூண்டினல்.

1. ஈண்டது கிடக்க மேன்மே ளிசைந்தவா 2. றிசைக வெஞ்சி
மீண்டவர் தம்மைக் கொல்லும் 3. வேட்கையை வேட்டு 4. மன்றே
ஆண்டகை நீயே 5. யின்றி 6. மாற்றுதி யருமைப் போர்கள்
7. காண்டலு 8. காணு மென்றான் மைந்தனுங் கருத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது அது கிடக்கட்டும்; இனி, முடிந்தபடியே முடிய டட்டும்; (இறவாது) உயிர்தப்பிப்பிழைத்தவர்களை (மீண்டும் பிழைத்திடாதபடி) கொல்லவேண்டுமென்கின்ற விருப்பத்தைக்கொள்ளக்கடவோமன்றோ? ஆண் மைக்குணமுடைய இந்திரசித்தே! நீயே (அதற்காகச்சென்று) இன்னமும் அருமையானபோரைச்செய்யக்கடவாய்; (ஒருகால் இறந்தவர்களைப்பிழைப்பித் தவனான அக்கருடன், நீ அந்நனம் அழிக்கக்) கண்டவுடனே வெட்கப்படு வான் என்றுகூறினான், (இராவணன்); (அப்பொழுது), (அவனது) மகனான இந்திரசித்தும், (தன்) கருத்தை வெளியிட்டுச் சொல்பவனானான்; (எ-று.)— அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. அன்றே - தேற்றம். ஈண்டது கிடக்க-நடந்த செய்தியைப்பாராட்டவேண்டா என்றபடி. 1-ம்:—1. ஈண்டிது. 2. இயைக, இசைய. 3. வேட்கையேவேண்டும், வேட்கையேவேட்டும். 4. அன்னான். 5. இன்னும், பின் னும். 6. ஆற்றுவதருமைப்போர்கள். 7. காண்டிடும், காண்டது. 8. யானும், காணம், யானே. (உஉருக)

௨௦௦.—இந்திரசித்து 'உன்விருப்பின்படி நாணைப்போரிப்பு' என்ன,
இராவணன் தன்மானிகை சேர்தல்.

இன்றொரு பொழுது ¹தாழ்த்தெனிகற்பெருஞ் சிரம ²நீங்கிச்
சென்றொரு கணத்தினுள் நான்முகன் ³பாடத்தெய்வ
வென்றிவெம் படையினுள் மனத்துயர் மீட்பென்றான்
நன்றென ⁴வரக்கண் போய்த்த ⁵னனிமலர்க் ⁶கோயில் புக்கான்.

(இ - ன்.) (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி), 'இன்றையொருநாள்
மாத்திரம்தாமதித்துப் போரினுண்டானனதுபெருவருத்தம் நீங்கப்பெற்று,
நாளைக்கு(ப் போர்க்களத்திற்)போய், ஒருகணப்பொழுதிலே பிரமனாற் படைக்
கப்பட்டதெய்வத்தன்மையுள்ள வெற்றிபெற்ற கொடிய அஸ்திரத்தினால்
[பிரமஸ்திரத்தினால்] உனது மனத்துன்பத்தை பொழிப்பேன் [படைவர்
களைக்கொல்வேன்]' என்றுகூறினான்; (அதுகேட்டவளவில்), இராவணன்
அவ்வாறேசெய்ய யென்று உடன்பட்டுக்கூறிப்போய் மலர்மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தனது பெரிய மானிகையிற் சேர்த்தான்; (எ-று).—ஒருபிரதியில் இரத்தபாடல்முடிந்ததும் பாசப்படலம்முற்றிற்று என்று எழுதியுள்ளது.
பி-ம:—¹தாழ்த்தே. ²நீங்கிச். ³அளித்த. ⁴அவனும். ⁵நனிர்மணிக், நனிர்மதிக்.
நகரினிற். சென்று. (௨௨௫௨)

நாகபாசப்படலவாலாழ் முதலூலிற் கூறிய விதம்:—“இராமபிரான்
வாகரசேனையுடனே இலங்கையை முற்றுக்கொண்டபொழுது வாகரர்க்கும்
அரக்கர்க்கும் தொந்தர்த்தம் நிகழ்கையில், சூரியன் அல்தமிக்க, அப்பொழுது
அவ்வருதித்தார்த்தம் மிக்ககொடிய இராப்போர் நேர்ந்தது. அதில் இந்திரசித்து
அங்கதனால் தனதுதேர்முதலியவற்றை யிழந்து தோற்று மாயையினால்
ஆகாயத்தெமறைத்துநின்று இராமலக்ஷணர்மீது நாகஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க,
அவர்கள் உடனே மூர்ச்சித்துக் கீழ்வீழ்த்தார்கள். அதுகண்டு சக்கிரிவன்
வீடீஷணன் முதலியோர் மிகவும் சோகித்துநிற்கையில், இந்திரசித்து
இராமலக்ஷணரைக் கட்டி வென்றோ மென்னும் பெருமித்தோடு வாகர
வீரர்களை யெல்லாம் அம்புகளால் வருத்திச் சென்றான். அத்தருணத்தில்
அந்நிலையிலிருந்த இராமலக்ஷணரை நோக்கிக் கலங்கிய சக்கிரிவனை அவரது
முகத்தெளிவு முதலிய நற்குறிகளைச் சுட்டிக்காட்டி வீடீஷணன் தேற்றி,
சிதறியொடிய வாகரர்களையும் நிலைநிறுத்தினான். இவ்ரு இவ்வாறு நிகழ்கையில்,
இந்திரசித்து தனதுதந்தையினிடஞ்சென்று இராமலக்ஷணர்களைத் தான்
நாகபாசத்தாற் கட்டிவந்த செய்தியைக் கூற, உடனே இராவணனிடம் கட்டினாயினால்
அரக்கியர் சீதையைப் புஷ்பகத்தின்மீது ஏற்றிப் போர்க்களம்
குறுகி இராமலக்ஷணரது நிலைமையை அவக்குக்காட்ட, அதுகண்ட அவன்
பலவாறுபுலம்புமனவில், வீடீஷணன்மகளான திரிசடை இராமன் பிழைத்
தற்கு உரிய நற்குறிகளை அச்சீதைக்கு எடுத்துக்காட்டித் தேற்ற, பிராட்டி
ஒருவாறு தேறி, மீண்டும் அரக்கியரால் அசோகவனத்திற் சென்றுசேர்ந்து
யருற்றிருந்தான். பின்பு கட்டுப்பட்டிருப்பினும் இராமன் மிக்கதெரிய
மும் தேகபலமுமுடையனாதலின் கண்விழித்தவனாய்ப் பக்கத்தில் வீழ்

தள்ள இலக்குமணனது நிலமையைக் கண்டு பலபடி கோரித்தான். அப் பொழுது அங்கு வந்து அவ்விராமலக்ஷ்மணரை நோக்கிக் கலங்கின விபீஷணனைச் சுக்கிரீவன் தேற்றித் தன்மாமூராகிய சுஷேணனை நோக்கி 'நீ வானர வீரர்களுடன் இராமலக்ஷ்மணரைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றால், நானொருவனே இவ்விராவணனை வம்சநாசமாக்கிச் சீதையை மீட்டுவருவேன்' என்று கூற, அதற்குச் சுஷேணன் 'முன்னே தேவாசரயுத் தத்தில் இறந்த தேவர்களைப் பிருகல்பதியானவர் பிழைப்பித்த சஞ்சீவகரணி முதலிய மூலிகைகள் தேவர்களாற் பாற்கடலிடையேயுள்ள சந்திரம்துரோணம் என்னும் பருவதங்கனில் வைக்கப்பட்டுள்ளனவாதலின், இப்பொழுது அவற்றைக்கொணர அநுமான் செல்க' என்று கூறினான். அச்சமயத்திற் கருட பகவான் அங்குத்தோன்றவே, இராமலக்ஷ்மணர்களை அம்புலடிவமாய்க்கட்டி யிருந்த நாகங்கள் சின்னபின்னப்பட்டுடொழிந்தன. அப்பால் அந்தக் கருடன் இராமலக்ஷ்மணர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து தனது கைகளினால் அவர்களைத் தழுவினமாத் திரத்தில், அவர்கட்கு அம்புகளாலுண்டான விரணங்களைல்லாம்கீங்கி, தேககாந்தி பலம் முதலியவை முன்னையினும் இருமடங்காயின. அப்பொழுது இராமபிரான் அக்கருடனிடத்து அன்புபாராட்டி அவனை நோக்கி அவனது வரலாற்றை வினாவ, அதற்கு அவன் 'நான் உனது உயிர் நண்பனாகிய கருடன்; நீங்கள் நாகாஸ்திரங்களாற் கட்டுப்பட்டதைக்கேள்வியுற்று அவற்றை விடுவிக்க வந்தேன்; அந்த அஸ்திரங்களோ, தேவர் முதலிய எவராலும் விடுவிக்க முடியாதன; இப்பொழுது நான் வந்தகாரியம் முடிந்தது; அரக்கர்கள் மாயமறித்தவ ராதலின், அவர்களுடன் ஜாக்கிரதையாகப்போர்புகி; நான் போய்வருகிறேன்; எனக்கு விடைகொடுக்கவேண்டும்; யான் உனக்கு எவ்வாறு நண்பின் னென்பதைப்பற்றி இப்பொழுது ஆராயவேண்டா; நீ இராவணசங்கராஞ்செய்தபின்பு உனக்கே தெளிவாம்' என்று கூறி விடைபெற்றுச் சென்றான். பின்பு, இராமலக்ஷ்மணர் யாதொருதீங்குமின்றி உயிர்த்தெழுந்ததைக் கண்டு வானர்கள் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு சிக்க நாதஞ்செய்தார்கள். நன்னிரவில் அப்பேராவாரத்தைக்கேட்டு இராவணன் துணுக்குற்றத் தூதர்களால் இராமன்செய்தியை யறிந்து தாம்ராஷ்டிரை அவர்களுடன் போர்புகியுமாறு எவின்ன" என்பதாம்.

குமபகர்ணன் அதிகாயன் என்பவர்களின் வதத்திற்கு முன்னரே இவ்வரலாறு நிகழ்ந்த தென்றும், அதிகாயன்வதத்தின்பின்னர் இராவணனது சோகத்தைக்கண்ட இந்திரசித்த பிரதிஜ்ஞஞ்செய்துசென்று இராமலக்ஷ்மணகியரைப் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டிச்செல்ல, பின்பு ஜாம்பவான் சொல்லியபடி அநுமான் இமயமலைபருகிலுள்ள மருத்துமலையைக் கொணர, அது லுள்ள மூலிகைகளின் காற்றுப் பட்ட மாத்திரத்தில், இறந்தவர்போன்று கிடந்த யாவரும் யாதொருறுபாடுமின்றித் துயிலுணர்ந்தவர்போ லெழுந்தன ரெனவும் முதலாலால் அறியப்படும்.

நாகபாசப்படலம் முற்றிற்று

யுத்தகாண்டத்துமுதற்பகுதியின் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

அகனுறீப்பொலிந்	847	அண்ணல்வாளரக்	508	அரக்கர்சேனை	486
அக்கணத்தனுமன்	881	அண்ணல்விற்கொ	682	அரக்கர்தொல்சுவ	472
அக்கணத்தனுமன்	934	அண்ணல்வெங்க	287	அரக்கவைவுரு	602
அக்கணத்தின்	910	அண்ணநன்வடிக்க	788	அரக்கனுநன்று	659
அக்கணத்துமந்திரி	745	அதிரும்வெங்கனை	287	அரக்கனுமாங்க	160
அக்கனுலந்தான்	838	அதிர்ந்தனவுலகம்	893	அரக்கனுமைந்த	992
அக்காலேநிசும்ப	830	அதுகொடென்	356	அரக்கன்மைந்த	913
அக்காலையிலக்குவ	776	அத்தனெடுகொடுத்	828	அரங்கிடந்தன	676
அக்கிரியினையும்	508	அத்தனையோருங்	929	அரங்கிலாடுவார்	64
அங்கதனதனைக்	455	அத்தனைவீரர்	931	அரசனெஃதுரை	87
அங்கதனவடு	988	அத்தன்மையறிந்த	123	அரவறுண்ணிடை	547
அங்கதனெறி	815	அத்தன்மையறிந்த	907	அரவமார்க்கடல்	352
அங்கதன்குமுதன்	929	அத்தேகரினையேறி	855	அரவியற்றறுகண்	515
அங்கதன்முன்ன	862	அத்தொழில்கண்	820	அரவ்கொலாம்	451
அங்கப்பெயரோ	847	அத்தொழினேக்கி	810	அரியின்மபூண்ட	898
அசும்புடைக்குருதி	826	அந்தயில்குணத்தி	239	அருக்கனிலொளி	293
அசும்புபாய்தேனு	316	அந்தரத்திடை	464	அருணச்செம்மணி	322
அசையாதசின்தை	962	அந்தரமன்னது	674	அருந்துதற்கினிய	167
அச்சொற்கேட்டு	67	அந்தரமுணரின்	706	அலகிலாவரக்கன்	431
அஞ்சலப்படை	259	அந்தரவருக்கன்	403	அலக்கனுற்றது	634
அஞ்சலியஞ்சுகோ	902	அந்தவேலையின்	917	அலையடைத்த	640
அஞ்சினையலைய	536	அந்தாரிளவற்கய	759	அல்லைச்சுருட்டி	963
அஞ்சினையாதவின்	156	அந்திவானகமொ	532	அல்லதுமுண்டு	750
அடக்கருங்கவந்த	784	அந்தரரின்றுநானே	455	அல்லினாற்செய்த	649
அடர்ந்தனகிரிக	866	அந்தரனல்லனாகி	905	அல்லனைத்தழுவ	827
அடறுடைத்துமெ	531	அந்தெடுவானையுந்	674	அல்லையாமெனின்	554
அடித்தலோடும்	490	அப்படையனைத்	790	அல்லையெலெந்தை	734
அடித்தவிரல்	401	அப்பதமவனுக்கீந்	367	அவையநீபெற்றவா	608
அடியமந்நெடுந்	359	அப்புறத்திராமன்	165	அவ்வமர்க்கமைந்த	366
அடியாய்சகோடியி	829	அப்பொழுதிராம	179	அவ்வழிக்கருணன்	697
அடியாரடியேடு	119	அப்போதினிணை	804	அவ்வழியாயிரம்	13
அடியுண்டவர்	829	அப்போதையினய	519	அவ்வழியிராவண	597
அடியோமடதக்	756	அம்பரத்தெறிந்து	490	அவ்வழியிராவண	506
அடுத்தநல்லுணர்வு	537	அம்பினுக்கிலக்க	369	அவ்வழியுணர்வு	249
அடுத்தநாட்டரசி	191	அம்பினோடும்பொ	893	அவ்வழிவாலிசே	636
அடுவனையென்	456	அம்புகற்களை	473	அவ்விடத்தினிலா	915
அடைந்தனகவிக்கு	778	அம்பெலாங்கதீர்க	941	அவ்விடைவெறுங்	819
அணிபறித்தழகு	448	அம்போருகனும்	122	அவ்வுரைகேட்ட	731
அணைநெடுங்கடலி	375	அம்மலைநன்று	656	அவ்வுரையருளக்	953
அணையின்றியயர்	620	அயர்த்திலன்முடி	441	அழகிதென்றண்ண	984
அண்டத்தளவுமி	743	அயிராவிமைப்பி	148	அழித்ததேநர்	931
அண்டமுலத்துக்க	298	அயிருக்கன	524	அழித்ததுபிறவி	232
அண்டர்நாயகனடு	551	அயில்கடந்தெரிய	445	அழித்ததேநரினின்	918
அண்ணலஞ்சன	544	அய்யவளுக்கை	950	அழிவதுசெய்தாய்	408
அண்ணலுந்தானே	673	அய்யவீதன்னதே	891	அழுகின்றகண்ண	445
அண்ணல்கேள்	395	அரக்கரையாசறக்	185	அழையெனவெய்	422
		அரக்கர்கோ	437	அளக்கரைக்கடந்	160

அளந்தறிவரியரா	425	அன்றியும்பதினே	432	ஆதியம்பரமனுச்	163
அளவறுமறிஞரோ	310	அன்றுவானரம்வந்	156	ஆமத்தனைமாவ	754
அளவையான்	98	அன்னகாலே	492	ஆமாமெனத்தலை	807
அளித்தகவில்லா	429	அன்னகாலே	482	ஆமெனவமலன்	810
அள்ளாடியகவசத்	525	அன்னகாலையில்	589	ஆயகாலே	478
அள்ளிமீதுலகைவீ	227	அன்னகேட்டவன்	87	ஆயதுதெரிந்தோ	368
அறக்கணல்லதொ	390	அன்னதனூற்றலன்	958	ஆயதுநெருங்க	338
அறங்கடந்தவர்கெ	552	அன்னதுகண்டவ	595	ஆயதுபயப்பதோர்	164
அறங்கெடவழக்கு	732	அன்னதுகேட்ட	812	ஆயதோரளவை	248
அறத்திளுலன்றி	553	அன்னவரெய்தன	739	ஆயதோர்காலத்	714
அறத்தினின்னுயி	646	அன்னவற்கிளவற	366	ஆயப்பெறுநன்னெ	121
அறத்துறையன்று	444	அன்னவன்பின்னு	187	ஆயவனுரைத்த	572
அறநிலைவழாமை	174	அன்னவன்வரவு	998	ஆயவன்வளர்த்த	154
அறந்தருஞ்செவ்வ	706	அன்னவன்றனக்கு	393	ஆயவன்றருமமுமா	178
அறந்தருதவத்தை	440	அன்னவன்றனக்கு	439	ஆயவன்றனக்கு	80
அறந்தலைநின்றவர்	161	அன்னவன்றனிமக	201	ஆயவன்றன்னை	141
அறந்துறந்தமரரை	43	அன்னவன்றொடும்	494	ஆயவீரரும்	921
அறப்பெருந்துணை	609	அன்னுணைகோக்கி	150	ஆயிரகோடி	900
அறமுனக்கஞ்சி	592	அன்னுறொடுபோ	856	ஆயிரகோடிமேலு	939
அறமெனநின்ற	603	அன்னுள்வருமள	806	ஆயிரங்கணை	907
அறனல்லதுவல்ல	769	அன்னையத்தனி	303	ஆயிரங்கோடிபேய்	499
அறிகிலேபோலும்	371	அன்னையிரையன்	1722	ஆயிரங்கோடிவெள்	132
அறிஞரேயாயினும்	187	ஆக்கரகவனை	389	ஆயிரங்கோளளி	599
அறியும்மவர்தங்க	832	ஆகுவதாகுங்கால	623	ஆயிரமுற்பாதங்	368
அறுத்தகாலையின்	650	ஆங்கவனமர்த்தொ	500	ஆயிரம்பரி	496
அறுத்தனரைக்கர்	514	*ஆங்கவனென்திரே	393	ஆயிரம்புரவியூண்ட	810
அறுத்துமற்றவன்	541	ஆங்கவன்றன்மூதா	563	ஆயிரம்புரவரவன்	662
அறுபதினமுதலி	793	ஆங்கவன்றன்னைக்	575	ஆயிரம்பெருந்	68
அறைந்தமாமுரசு	472	ஆங்குஞ்சரமனையா	518	ஆயிரம்பேய்	671
அற்களோடுகிறத்	474	ஆங்குவீரனோடமர்	648	ஆயிரவாயிரகே	787
அற்றதிகாயாகக்	954	ஆசிகூறினர்	909	ஆயிரவெள்ளமா	864
அற்றதுகாலையின்	658	ஆசிகொல்லினர்	544	ஆயினகாலத்து	933
அற்றதுதடக்கை	674	ஆசில்பரதாரம்	35	ஆயினுர்விளம்பு	181
அற்றபைத்தலை	877	ஆசையெங்கணும்	906	ஆய்ந்துநீளமரிது	327
அற்றவனுரைத்த	634	ஆடவர்க்கரசனூர்	673	ஆய்வினைபுடைய	307
அற்றவாழிய	547	ஆடநீர்த்தன	678	ஆரடாசிரித்தாய்	130
அனந்தனேமுதலா	112	ஆடினார்வானவர்க	693	ஆரவாயிரயோ	325
அனலனுமனிவனு	159	ஆடுகின்றனகவந்த	547	ஆரிதுதீர்க்கவல்	937
அனுமனைவாலிசே	621	ஆடுவகவந்தம்	784	ஆரியனவனை	983
அனுமன்மேனின்	955	ஆண்டகை	335	ஆரியனனையகூற	602
அனையகாலையில்	919	ஆண்டதிகாயன்ற	789	ஆரியன்றன்மை	30
அனையகாலையின்	529		631	ஆரிருளன்னதாக	948
அனையருன்றெனு	682		364	ஆருமென்படைஞ	884
அனையதானை	577	ஆண்டொருசெம்	561	ஆரைச்சொல்லுவ	84
அனையவன்சிறுவர்	53			ஆர்கலியிலங்கை	280
அனையனபலவும்	946	ஆதலானபயமென்	218	ஆர்கொன்றவர்	846
அன்றுதன்னயல்	920	ஆதிப்பரமாமெ	122	ஆர்க்கின்றூனுல	825
அன்றியுமவனகன்	255	ஆதியந்தங்கள்	94	ஆர்த்தங்கனல்விழி	800

ஆர்த்தவனெய்த	813	இடைந்தவர்க்கப	210	இருந்தபோது	584
ஆர்த்தனபரவை	288	இடைபேராவனை	581	இலங்	564
ஆர்த்தார்டெடுவா	755	இடையிற்படுகிற்சி	771	இருந்துநான்பகை	720
ஆர்த்தார்விசம்பு	525	இட்டதோரிண	701	இருபதுகரந்	171
ஆர்த்துவானவர்	834	இட்டவனையிட்ட	403	இரும்பசிக்கும்	585
ஆர்ப்படங்கின	548	இட்டனனவனி	823	இரும்படைகடிப்	598
ஆர்ப்பொலிமுழக்	140	இட்டார்கடுவல்	124	5மிழந்து	927
ஆலங்கண்டஞ்சி	622	இட்டுண்டாயறந்	716	5ம்பொருந்	189
ஆலங்கண்டஞ்சி	544	இணங்கினாறிவில	193	வயத்து	164
ஆழமும்கலந்தா	308	இணையறுவேள்வி	721	நெதை	611
ஆழிரீயனலுநீயே	302	இத்தலையின்ன	714	இலக்குவன்கடிதே	640
மால்வரை	186	இத்தலையின்னலு	943	இலக்குவன்சரமா	324
	957	இத்தலைவந்ததென்	634	இலங்கைநாட்டன்	260
	603	இத்தன்மையெய்	961	இலங்கையினரணி	256
	233	இத்திசையின்	400	இலங்கையூரிவணுக்	725
	295	இத்திருப்பெறுகி	727	இவனையெண்ணி	117
	911	இத்திறமெய்திய	168	இவ்வகைகெடுமலை	656
ஆனையாவுனக்க	554	இத்திரவிடையின்	994	இவ்வேலையி	800
	31	இத்திரற்குந்தோ	837	இழிந்தெழு	948
	651	இத்திரன்கவித்த	725	இழியப்பாய்ந்த	652
ஆறிமைஞ்சலுன்	305	இத்திரன்குவிச	568	இழுக்குமாக்கல்	470
ஆறினோடேழு	673	இத்திரன்செம்மல்	452	இழுக்கினரடிகளி	779
ஆறுநூறுசகட	583	இத்திரன்பகைரு	596	இழைத்ததீவினை	679
ஆறுமேழும்	921	இத்திரன்மகன்	918	இழைத்தனைய	339
ஆற்றலமென்றிரே	750	இத்திரன்றனை	67	இழையஞ்சன	755
ஆற்றல்சாலரக்கன்	512	இத்துவன்னறுதற்	7	இழையெனத்	317
ஆனதோவெஞ்சம	590	இந்நிலைவிரைவின்	412	இளக்கடொன்	637
	334	இந்நெடுங்கால	428	இளவலுமிறைவ	311
ஆனிநக்கண்ணன்	314	இப்படிமதிலொரு	254	இளையவன்றன்	995
* ஆனைபட்டன்	483	இமைப்பதன்முன்	172	இளையவெழுத்து	980
ஆனையின்ருருதிபு	785	இமையவருலகமே	725	இறந்தனனிளவல்	984
ஆனையுந்தீர்தே	919	இமையிடையாகச்	808	இறந்தனையென்ற	408
ஆன்றமைகேள்வி	15	இம்பரானெனில்	546	இறந்துவீழ்ந்தன	491
ஆன்றவெண்டிசை	264	இம்பரினியைந்த	423	இறகுறப்பிணித்த	935
இகமுந்தன்மைய	469	இயைந்தனலியைந்	172	இறுத்ததின்றுலகு	530
இங்கிவன்படை	390	இரக்கம்வந்தெதி	299	இறுவன்கொடிய	791
இங்கிவன்றனை	579	இரணியனென்ப	154	இற்றதுகாலமாக	345
இசையுஞ்செல்வமு	61	இரந்தனன்வேண்	735	இற்றைநாண்முதல்	91
இச்சிரத்தவன்	23	இராமன்றம்பிரீ	649	இற்றைநாளளவும்	240
இச்சைநல்லன	61	இரிந்தார்திசை	803	இற்றைநாள்வரை	597
இடக்கையாலரக்	632	இரிந்துநீங்கிய	530	இற்றவல்லவியீர்ப்	676
இடிக்கின்றதசனி	987	இரிந்துவானவரிரி	653	இனத்துளாருலக	712
இடித்தனசிலையி	897	இரியலுற்றது	536	இனியவைமறையு	360
இடித்தனவறுக்கி	778	இருகணுந்திறந்து	833	இனியிறைதாழ்த்	574
இடுக்கிலையெதி	672	இருக்கவேண்டுவ	471	யதன்மை	263
இடுக்கினியியம்புவ	23	இருங்கவிகொள்	337	நல்லதுகெடு	806
இடுக்கினியியம்புவ	297	இருணன் காசற	266	இன்றிவன்றன்னை	417
ன்பன்மரம்	467	இருதிசைப்பெருங்	862	இன்றுவந்தா	217

இன்றொருபொழுது	1001	உதைத்தவனடித்	401	உற்றதாலனை	0	882
இன்னநன்மையர்	261	உந்தையென்று	746	உற்றபோதவனுள்	464	
இன்னதாய	9	உந்தையென்றுனை	453	உற்றபோதின்	494	
இன்னதோர்செவ்	239	உந்தையைமறைந்	633	உற்றவாறென்று	531	
இன்னதோர்தன்	834	உந்தையையுன்	148	உற்றொருதனியே	299	
இன்னதோர்தன்	406	உமையனேகாக்க	812	* உற்றெழுந்தனர்	117	
இன்னதோர்தன்	373	உம்பர்க்குமுனக்கு	128	உன்மக்களாகியுள்	616	
இன்னதோர்தன்	106	உம்பிக்குயிற்று	752	உன்மத்தன்வயிர	824	
இன்னமொன்று	60	உம்பியுணர்வுடை	838	உன்மேலதிகாயன்	714	
இன்னவாறிலவ்	383	உம்பியைமுனிந்தி	664	உன்னுயிர்க்கும்	91	
இன்னனபலவும்	415	உம்மையினின்று	750	உன்னெக்கவைத்த	969	
ஈங்குமாலுடப்	12	உயிரொப்புறு	768	ஊகமெங்குமுயி	888	
ஈசனருள்	39	உய்ஞ்சனேனடிய	234	ஊணிலாயாக்கை	710	
ஈசனேமுதலாமற்	704	உய்யநிற்கபயமென்	215	ஊரொடும்பொருந்	737	
ஈடுபட்டவர்	267	உரகம்பூண்ட	914	ஊழிக்குமுயர்ந்	768	
ஈண்டதுகிடக்க	1000	உரமொருங்கியது	56	ஊழிதிரியுங்காலத்து	2	
ஈண்டுந்ந்	955	உரற்றின்பறவை	660	ஊழிமுதலாயகன்	336	
ஈண்டுவெஞ்செரு	655	உருப்பதங்கனை	640	ஊழியிற்பட்டகா	627	
ஈதாருமுன்னிகழ்	152	உருமிடித்துழி	506	ஊழியினுருத்திரன்	504	
ஈதிவனிகழ்ச்சி	426	உருவினவுரத்தை	994	ஊழிவெங்குனல்	545	
ஈதுரைநிகழும்	997	உரைத்திலனென்	947	ஊறுகின்றன	16	
ஈதெலாமுணர்ந்	369	உரையுளது	96	ஊறுபடுசெம்புனல்	404	
ஈதுளாதேவர்	959	உலகத்துளாமலை	797	ஊறுபடை	37	
ஈர்கின்றதன்றே	410	உலகுதந்தானும்	126	ஊற்றமீக்கொண்	277	
ஈர்க்கடைப்பகழி	942	உலக்குருலக்கின்	894	ஊனவில்	65	
ஈற்றுக்கையையு	686	உலேதொறுங்குருதி	777	ஊனுடையுடம்பின	161	
ஈனமேகொல்	355	உவண்காண்	394	ஊனுயர்ந்தவுரத்தி	605	
ஈகம்பல்காலமுந்	256	உழைக்கும்வெய்து	951	ஊனெடுயிர்	125	
ஈகுந்திறலமரர்	736	ஊளைப்புறுமோத	430	ஊன்றியபெரும்ப	499	
ஈங்கடோடலை	680	ஊளைவனவெனினு	572	ஊன்றுதேரொடு	65	
ஈச்சிரந்தெரிகதி	259	ஊளைவுதோன்ற	922	ஈங்குரின்நனன்	883	
ஈடர்கிடந்துழி	586	ஈள்ளத்தினுள்ள	195	ஈங்கும்வெள்ளடை	286	
ஈடலிடைத்தோன்	615	ஈள்ளமேனதுசெ	372	ஈங்குலத்தவர்	268	
ஈடலினைநோக்	247	ஈள்ளவான்பெரும்	109	ஈஞ்சமுலக்கனைத்து	146	
ஈடனிருத்தி	588	ஈள்ளிவெம்பிணத்	536	ஈடுக்கஊற்றவன்	538	
ஈடைக்குலத்	460	ஈள்ளஞ்சாகிலன்	79	ஈடுக்கினுனிவத்தை	507	
ஈடைந்துதன்	880	ஈள்ளுறவுணர்வு	105	ஈடுத்ததிரிநுத்தா	869	
ஈடைப்பெருங்	553	ஈறக்கமவ்வழி	583	ஈடுத்தபோரிலவ்	953	
ஈடைப்பெருந்	662		576	ஈடுத்தவரிருத்துழி	749	
ஈணராடுடிது	526		527	ஈடுத்தான்வலத்த	519	
ஈணர்த்துவனின்	698	ஈறுக்கினரொருவ	659	ஈட்டாகியதிக்கை	843	
ஈணர்வினெஞ்சின	353	ஈறுபகைமனிதன்	514	ஈண்ணுயிரகோடி	773	
ஈண்டுரையுணர்ந்	176	ஈறுபொருள்யாவ	192	ஈண்ணிலெண்கின	325	
ஈண்டுலகேழும்	999	ஈறுவதுதெரியவ	594	ஈண்ணினதுணர்ந்	859	
ஈண்ணிறையூடலிற்	168	ஈறைதந்தன	761	ஈண்ணுடைத்தன்	669	
ஈண்ணின்றலைகட	794	ஈறைவிடமெய்தி	169	ஈண்ணுறுபடைக்	598	
ஈதிரக்கடல்	803	ஈற்பத்தியயனே	569	ஈண்பொருட்	46	
ஈதிரவாரியோடு	584	ஈற்றகாலையின்	653	ஈதிரிலின்றவன்	107	

எதிர் த்தவானரம்	474	எறிந்தாருமேறுபடு	974	என்றுகொண்டியம்	960
எத்திணையுள்	191	எறிந்துமெய்தும்	475	என்றுகொண்டினை	593
எத்துணைபோதும்	131	எறிவானிகல்குலம்	831	என்றுசொல்லவன்	577
எத்துணைபொருள்	159	எறுழ்வலிப்பொருள்	55	என்றுதன்னுரை	66
எந்தாய்பண்டொரி	114	எற்றுமின்பற்றுமி	86	என்றுதன்னெடுஞ்	681
எந்தைகேள்	86	எற்றைநாளினும்	72	என்றுதாயைப்	355
	726	எனக்கவன்றந்து	612	என்றுதானடியே	701
எந்தைநீ	45	எனக்குயிர்பிறிது	711	என்றுநளனைக்	337
எந்தையேயிராகவ	170	எனக்கும்நாண்முத	85	என்றுபலபலவும்	839
எந்தையேயெந்தை	716	எனவவனுரைத்த	699	என்றுமீறிலாவரக்	577
எம்பியேயிறக்கு	960	எனவினிதுரைக்கு	625	என்றுரைத்து	511
எயிறிலைத்தகரதல	585	என்கணைகேக்கி	126	என்றுரைத்தெழுந்	707
எய்ததுகாலமாக	823	என்செய்தார்	899	என்றுலப்புறச்	266
	545	என்சென்றதன்ன	938	என்றுவரமுருளி	151
எய்தனர்நிருதர்	626	என்பதுசொல்லந்	891	என்றுவெம்பகழி	885
எய்தனவெய்த	813	என்பதுசொல்லிப்	988	என்றேயுலகேழி	766
எய்தான்சரம்	518	என்புழிநிருதராம்	504	என்றேவிடைநல்க	754
எய்தியநிருதர்கோ	625	என்புழிமாலிதன்	427	என்றேவியை	774
எய்தியோசனை	334	என்புறக்கிழிந்த	410	என்றொரந்தணன்	80
எய்யவுமெய்தவாய்	903	என்முக்காண்பத	670	என்றொருவன்	34
எரிந்தவெங்களை	643	என்வந்தகுறிப்பு	764	என்றோள்வலியத	521
எரியின்மைந்தன்	486	என்றடியிறைஞ்சின	41	* என்னச்சாரர்	358
எரியுறமடுப்பதும்	26	என்றலுமவுணர்வே	127	என்னதாக்கியவலி	271
எருமையேற்றை	583	என்றலுயிரங்கி	305	என்னவற்குரைப்ப	443
எல்லாமுடனெய்தி	766	என்றலுயினவலும்	157	என்னமுனியா	758
எல்லியில்யானிவ	200	என்றலுமுறுவலித்	665	என்னமுன்னம்	115
எல்லேயிவை	758	என்றலுமேயடி	581	என்னின்றுநினைந்	848
எல்லேநேர்க்கவும்	359	என்றவனியம்பலும்	18	என்னும்வேலையின்	397
எல்லையிலலங்கைச்	349	என்றவனியம்பி	38	என்னுயிர்கின்றூந்	129
எல்லையின்மதகரி	793	என்றவனிரங்கும்	409	என்றையுய்க்கொல்	735
எவ்வுலகத்து	24	என்றவனிறைஞ்ச	861	என்றையுய்க்கொல்	735
எழுங்கநிரவ	602	என்றவனுரைத்த	713	என்னையென்குலத்	731
எழுசுடர்ப்படலை	300	என்றவனுரைத்த	606	என்னையென்றுள்	596
எழுத்தலுமிருத்தியெ	250	என்றவன்விலக்க	736	என்றொடும்பொரு	658
எழுத்தியல்நாளத்	102	என்றவன்விலக்க	730	என்றொடேபொரு	883
எழுத்தொடர்மாங்	864	என்றவன்றன்னை	624	ஏகாயுடனீயும்	774
எழுத்தடிவணங்க	993	என்றவார்த்தை	493	ஏகாலிதுசெய்தெ	850
எழுபதுவெள்ளத்	637	என்றனனென்ற	711	ஏகித்தனிசென்று	763
எழுபதுவெள்ளத்	425	என்றனனென்ற	412	ஏகுதற்குரியாரியா	607
எழுமழுத்தண்டு	425	என்றாக்கியம்பி	145	ஏகுதிரெம்முக்கத்	749
எழுவாயினியென்	766	என்றானவிராவண	773	ஏக்கியலிம்மன்மா	835
எழுவாயெவர்க்கும்	967	என்றானுமினைய	419	ஏக்குவாளினைய	724
எள்ளிலைப்பெரும்	264	என்றானெதிர்சென்	527	ஏசியுந்றெழும்	670
எறிகுவெனிதனை	636	என்றானைவணங்கி	851	ஏதமஞ்சி	280
எறித்தபோரரக்க	565	என்றிவையியம்பி	462	ஏதியோடெதிர்	679
எறிந்தகாலவேல்	535	என்றின்பலவும்	717	ஏதிவெந்திறலினே	665
எறிந்தவெய்தன்	199	என்றின்பபன்னி	976	ஏதையாசிந்தித்திரு	838
	789	என்றுகூறலும்	272	ஏந்தியசிகரமொன்	507

எந்திழைதன்னைக்	459	ஒத்திருதானையும்	868	ஒவ்வொருமொதவும்	767
எந்தெழிலாகத்து	818	ஒருகோடியமதமா	797	ஒலியமமைந்தாகர்	84
எந்தெழிலிராவ	179	ஒருங்கமர்புரிசிலே	661	ஒளியொண்கனை	894
எமஞ்சாரவெளியவ	464	ஒருதனிப்பேடை	168	கங்கபத்திர	901
எயதுபிறிதுணர்ந்து	48	ஒருதொடைவிலவ	791	கங்குல்வந்து	419
எயவெள்ளம்	468	ஒருத்தனிதனியுலகு	681	கங்கையும்பிறை	451
எயாத்தனிப்போர்	854	ஒருவருமுரையார்	836	கடகரிபுரவி	429
எயந்ததம்முடம்பு	322	ஒருவரைக்கரம்	645	கடமேய்கயிலைக்	767
எயழித்ததுசெய்த	917	*ஒருவனாயிரம்	328	கடித்தகுதித்தன	474
எவரேயுலகந்தந்தா	126	ஒருவினையொருபய	100	கடித்தலத்து	487
எவினான்பிடித்தா	468	ஒருவோமுலகே	771	கடுங்குரங்கு	505
எவுண்டபகுவா	956	ஒருவன்யாவர்க்கும்	93	கடுப்பின்கணமா	516
எழிசைக்கருவி	498	ஒல்லும்பிடிநல்லது	771	கடைகண்டன	798
எழுநூறியோசனை	251	ஒல்வதுநினையினும்	27	கட்டதிந்திரன்	495
எழைமகளீரடிவரு	742	ஒள்ளியவுணர்வு	318	கட்டமைதேரின்	513
எழ்பெருங்கடலு	562	ஒற்றைச்சாமதனே	798	கட்டுறுகவனமா	580
எனைதாரமியம்பிய	469	ஒன்றலபகழி	371	கணந்தருகுரங்	600
* எறிட்டகல்லு	393	ஒன்றலபற்பல	600	கண்டகர்நெடுந்	788
எறியநெடுந்தவம்	47	ஒன்றாகநினைய	408	கண்டவானரம்	879
எறியேறி	909	ஒன்றாயிரவெள்ளம்	775	கண்டினனாயகன்	667
எறினாளிகள்கோ	618	ஒன்றாயுதமுடையா	521	கண்டன்னவதன	663
எறபட்டது	672	ஒன்றியவுணர்வே	407	கண்டாங்கருண	743
எற்றபோதனைய	631	ஒன்றுண்டினியுரை	527	கண்டானவிராம	757
எற்றமென்	428	ஒன்றுதூற்றினேடு	548	கண்டானிறையா	845
எற்றமென்	22	ஒன்றுபோல்வன	887	கண்டானெதிரதி	805
எற்றமொன்றில்லை	570	ஒன்றுமுட்கறுப்பி	244	கண்டினிற்ற	486
எற்றநருந்தடந்தோ	998	ஒன்றுவேண்டலரா	278	கண்ணியமந்திரங்	26
எற்றியவில்லோன்	610	ஒன்றுறவிழுந்த	405	கண்ணினுன்மனத்	862
எற்றியெண்ணிய	496	ஒன்றேறெயென்னின்	1	கண்ணினுங்கரந்	103
எற்றொருகையினே	656	ஒன்றையொன்று	530	கண்ணினையப்	245
எனவர்க்குவேண்	150	ஒங்கியவுலகமு	503	கண்ணின்றலைய	796
எனையரெண்ண	297	ஒடிப்புருவாயின்	832	கண்ணுதநீமை	614
எனையோனிவன்	390	ஒடினபுரவிவேழம்	626	கண்ணுறுகடும்	499
ஐயநீயயோத்தி	610	ஒடினாரக்கர்	923	கண்மையின்னகர்	356
ஐயவெம்பாசந்தன்	996	ஒடுதியென்ன	826	கதமிகுந்திரைத்து	374
ஐயன்விறொழிற்	690	ஒடுமோட்டரில்	331	கதிரவன்காதன்	939
ஐயன்வேண்டினது	319	*ஒதுதீர்விரிந்த	578	கதிரின்மைந்தன்	922
ஐயானீயாரை	980	ஒதுப்புக்கவன்	81	கதிரொப்பன	795
ஐயிரண்டுகார்முகத்	532	ஒதுமொத்தனன்	542	கமையறுகருங்	290
ஐயிருகோடி	943	ஒதியகுறிஞ்சி	338	கரங்கண்மீச்சும	232
ஐயருவெல்லு	219	ஒதுநூல்கள்	386	கரங்களினேயி	999
ஒடுங்கினனாரமும்	822	ஒதுறுகருங்கடல்	500	கரங்குடைந்தன	644
ஒட்டிக்கொல்ல	118	ஒருமோநராயனைய	81	கரத்தொடும்	247
ஒட்டிகராயகன்	643	ஒருநெறிவாணர்	339	கரத்தினின்றின்	274
ஒட்டியகனகமான்	184	ஒருமையோமொழு	105	கரன்முதல்நிருத	19
ஒத்தகையினர்	529	ஒராயிரமயில்வெங்	796	சரிபடக்காலாள்	811
ஒத்தலைத்தொக்க	945	ஒராவுதிகடைமு	101	சரியகொண்டலை	899
ஒத்திருசிறுகுறட்	501	ஒரேறுசுவற்குளது	754	சரியின்னைககனம்	654

கருங்கூர்புரை	801	காடுபற்றியும்	84	காற்றறழ்கவினமா	517
கருதிமற்றென்று	398	காட்டியகாலகே	427	காணயாறுபரந்த	833
கருத்திலாவிறை	620	காட்டிலேகழுதி	413	காணலுங்கழிகளும்	165
கருத்திலான்	42	காட்டுவாயுலகங்	302	காணிடைப்புருந்து	279
கருத்துறநோக்கி	205	காதங்கன்கோடி	968	காணிடைவந்ததே	368
கருப்பைபோற்	495	காந்திகலரக்கன்	668	காணினைன்றிகற்	534
கருமணிகண்டத்	416	காந்துமானையிற்	270	காணெடுத்தேர்	499
கருமமுங்கருமத்	93	காந்துவெஞ்சின	354	கிங்கரர்கால்வர்	576
கருப்புறக்கடல்க	294	காந்துவெஞ்சடர்	683	கிடந்தபோர்வலி	559
கருவரைகாதங்கள்	312	காமமும்வெகுளியு	104	கிடைத்தாருடலிற்	828
கலக்கியவரக்கன்	512	காமம்யாவையுந்	89	கிட்டிப்பொருதக்	752
கலங்கியகங்குலாகி	429	காம்புறங்குங்கன	587	கிட்டியதோசெருக்	591
கல்லலாமுலகினை	591	காம்பெலாங்கடுந்	581	கிட்டினகிளைநெடு	778
கல்லன்றோரோடுங்	740	காயத்தயிரேவிடு	769	கிழிபடக்கடல்	354
கல்லிலங்கை	387	காய்த்தவக்கண	267	கிளர்மழைக்குழுவி	503
கல்லினும்வலிய	411	காய்ந்தனவானர	483	கிளையொடும்படை	458
கல்லெனவலித்து	309	காய்ப்புண்டநெடு	752	கீட்டிசைவாயிலின்	253
கல்லொடுமரனும்	629	காரிகைகிண்டினை	724	கீழைவாயிற்	492
கல்விக்கண்டிந்	347	காரியங்கடலினை	311	குக்கெடுமைவரா	236
கவசத்தைக்கழி	926	காரியமாகவன்றே	217	குடக்கதோகுணக்	570
கவடுகப்பொருத	383	காரிந்கரியவன்	521	குடர்கிடந்தன	912
கவையுறநெஞ்சன்	564	காலங்கன்கணக்	768	குணிப்பருங்கொடு	286
கழிந்ததீயொடு	604	காலமன்றிவன்வரு	197	குண்டலங்களுமவு	655
களிமுமாவும்	48	காலமுங்கருவியும்	104	குண்டலங்களும்	913
களன்றீர்வாழ்க்கை	624	காலமுங்கால	675	குமுதனிட்டகுல	324
களன்றிநீர்வார	120	காலமேநோக்கினு	192	கும்பக்கொடியோ	753
களன்றாமாயுலகங்	303	காலவான்கடுங்	296	குயிற்றியவண்டங்	133
களன்றோகாண்டி	348	காலவிருள்	400	குரங்கினுக்கரசும்	827
கறங்கெனத்திரி	317	காலவெங்கனல்	110	குரங்குபட	39
கற்கடந்து	482	காலவெங்கனல்	353	குரண்டமாடுரீள	265
கற்கிடந்தொளிர்	333	காலனாடு	604	குருதிவாய்	490
கற்கொண்டு	511	காலனுக்குலிச	788	குலங்கனோடுந்	265
கற்படமரம்பட	864	காலன்றன்களிப்	428	குலத்தியல்பழிந்த	608
கற்புடைத்தேவி	178	காலிடைப்பட்டு	821	குலமேகந்திருத்தி	585
*கற்றங்கியமுழு	526	காலிடையொரு	312	குலைகொளக்குறி	326
கற்றவர்கற்றவர்	296	காலினிற்கருங்	593	குழியிலிந்தனமடுக்	110
கற்றான்மறைநூ	769	காலுடைச்சிறுவ	935	குழயிக்கொலைவா	843
கற்றுரந்தகளம்	481	காலேறினசில	799	குறைவில்லுக்கும	328
கற்றுமுமாட்சி	41	காலையினறுமலர்	106	குன்றனமதகரி	790
கற்றைவெண்ணில	221	கால்சிலதுணிவன	792	குன்றனயானை	516
கனகனுமவனில்	137	கால்பிடித்தீர்த்தி	780	குன்றில்வாழ்பவர்	258
கனகினனத்துரு	325	காவலன்கண்ணெ	28	குன்றின்வீழருவியி	666
கனிதருங்	320	காவலன்பயந்த	381	குன்றின்வீழ்ஞர்இ	680
காக்கலாடும்முன்	615	காவல்காட்டுதல்	75	குன்றுகொண்டெ	628
காக்கியவந்தனை	665	காளமேகத்தை	904	குன்றுக்கற்களும்	639
காக்கின்றவென்	517	காற்றல்லன்புன	871	குன்றுநின்றதெடுத்	489
		காற்றுலகத்தி	820	குன்றுபோன்மணி	108
		காற்றுலகத்தை	928	*குன்று	393

கூசும்வானரர்	356	கொழுந்துடைப்	328	சித்தனவருமறை	93
கூடும்வெம்பொறி	284	கொழுந்துவிட்	749	சிந்தமாநாகரைச்	60
கூட்டியவிரற்றின்	346	கொழுமணிமுடிக	409	சிந்தார்குலமெந்தை	760
கூட்டினூர்ப்படை	270	கொற்றவனிமை	372	சிந்தியோடிய	285
கூதீர் நுண்குறும்	167	கொற்றவாளர்க்கர்	713	சிந்துமுந் துலகி	58
கூயினன்னுமுன்	587	கொற்றவாளொழுத்	654	சிந்துரச்செம்பசங்	691
கூயுரைப்ப	388	கொற்றவாள்கொ	516	சிந்துரத்தடவரை	314
கூருடையெயிற்று	318	கொற்றவான்சிலைத்	381	சிந்தையிற்செய்	103
கூர்மத்தின்வெரிநி	320	கொன்றாவரோ	847	சிலவரைக்கரம்	646
கூர்மருப்பினையன	783	கொன்றானொழியத்	765	சிலைத்தடம்பொழி	875
கூவியின்றென்னை	457	கொன்னிறக்குருதி	176	சிலைமேற்கொண்ட	6
கூரேமினிநாமக்	745	கோசிகப்பெயரு	33	சில்லிமாப்பெருந்	260
கூற்றமுங்கட்புல	861	கோடலம்பின	472	சில்லியல்கோதை	244
கூற்றுவன்றன்	185	கோடிகமறண்டு	579	சிவணவண்ணவா	687
கெடுத்தொழிந்தனை	82	கோடிநூறியைத்த	392	சிவனல்லனென்றிற்	775
கேட்டவாண்டகை	61	கோட்டியின்றலைய	900	சிவனும்தான்முசுக்	68
கேட்டனனிருந்து	153	கோணுதற்கமைத்த	228	சிறப்பவன்செய்	254
கேட்டாளிடையுந்	844	கோத்ததுபுடை	675	சிறுத்ததோர்முறு	673
கேளிதுநீபுகாண	138	கோநகர்முழுவதும்	46	சிறையிலவைத்தவ	554
கேளிர்நூலங்	479	கோரையின்றலைய	901	சீதையைக்குறித்த	396
கேள்கொண்மேலை	270	கோளவாவரியேறு	386	சீர்த்தடம்பெருஞ்	216
கைகளைநெரித்தான்	715	கோளிரண்டையுங்	262	சீர்த்தவ்ரியராபுள்	919
கைக்குத்ததுபடலு	524	கோளுடைக்கணை	785	சீறுநூறெரிந்த	569
கைக்கொடு	402	கோளுற்றவனெஞ்	751	சீறுநூறெரிந்த	904
கைத்தருங்கவரி	385	கோளிறக்குளிவி	380	சுடர்த்தலைநெடும்	866
கைத்தலஞ்சலித்து	631	கோன்முகந்தள்ளி	817	சுடர்த்தோமரம்	804
கைப்புக்குந்துறு	189	சங்கத்தார்குரங்கு	638	சடுகண்படுதலோ	509
கையவன்றொட	391	சங்கம்வந்துற்ற	564	சடுதியைத்துகிவி	174
கையற்றார்கால்கள	896	சண்டங்கொள்வே	350	சுட்டதில்லை	111
கையிரண்டொடுங்	689	சண்டவாண்கிரண	302	சுட்டதுகுரங்கு	355
கையிற்கால்களின்	114	சந்திரப்பெருந்து	687	சுட்டவாகண்டு	16
கொங்கைக்குயிலை	8	சந்திவந்தனைத்	243	சுடையத்தோங்கிய	393
கொடுத்தனையிந்தி	592	சம்பரப்பெயருடை	49	சுடையாழியில்	88
கொணர்கமைந்தனை	87	சயக்கலிப்பெரும்	313	சுருன்கடற்றிறைக	294
கொண்டமாமரத்	508	சரங்களிபுகிவற்றிற்	361	சுழற்றியகாலத்	141
கொண்டிலைமுனபு	982	சரணெணக்கியார்	215	சுற்றியகுருதியின்	666
கொத்துறுதலையா	349	சரதமற்றிவனைத்	723	சுற்றிவால்பொடு	913
கொம்புநாலுடைக்	650	சலித்தகாலையின்	528	சுற்றுண்டபாச	719
கொய்திறச்சடை	625	சாங்கியம்யோகம்	97	சுற்றுநின்றபடை	880
கொய்ம்மலர்த்தொ	530	சாணினுமுளனோ	128	சுற்றுமவந்து	875
கொலைமதகரியன	867	சாய்த்ததானை	481	சுற்றுமவந்து	912
கொல்லுமினிவனை	199	சாய்த்ததுநிருதர்	516	சூடுபெற்றையனே	295
கொல்லுமின்பற்று	177	சாருமானத்திற்	74	சூலப்படைதொடு	805
கொல்லெனக்கண	721	சார்த்தனாலனிதனை	423	சூலப்படையா	881
கொல்லேமினியுன்	148	சிங்கவேறசனியே	987	சூலமுண்டது	605
கொல்வனிக்கண	532	சிங்கவேறனையான்	222	சூலமுமுவுந்தாங்	870
கொல்வானுமிவன்	776	சிங்கவேறுகடல்	874	சூலமேய்த்தடந்	371
கொல்லித்தானுட	944	சிட்டர்செயல்	36	சூலம்வாளியில்	485
கொடங்ககிர்ப்	275	சித்திரவனமுலைச்	657		

குழப்பிற்றின	113	சொல்லுமத்தனை	552	தலையிற் கொண்ட	118
குழியானைமதம்	479	சொல்லுமாற்றல்	68	தலையினிற்றைத்	685
குழிவெங்கடகரி	675	சொல்லுவமதூர	728	தலையெலாமற்ற	514
செ.துகைப்பெருந்	854	சொல்லொன்று	972	தவனுணங்கியரும்	608
செந்தாமரைப்	147	சொல்லவரம்பெரிய	56	தழியவானரமாக்	477
செந்தேன்பருகித்	742	சொற்றதுமுடித்	942	தழுவியாயிரகோடி	826
செப்பிற்செம்	475	சொற்றவார்த்தை	463	தழுவினரின்ற	221
செப்பின்மேலவ	288	சொன்னமாமதில்	269	தள்ளத்தக்கில்	117
செம்பிட்டச்செய்த	621	சொன்னாயிது	753	தறைத்தலையுற்ற	823
செம்புக்குஞ்சிவந்த	414	தகுதியாயின்ற	543	தனிராயகன்வன்	772
செம்பொன்மௌலி	384	தகையுறுதம்முனை	182	தன்கரிதானே	824
செம்பொன்னின்	762	தங்கண்மாப்படை	484	தன்படைத்தலைவ	488
செயிர்ப்பிணுமழகு	344	தங்குலக்கிளைஞ	190	தன்படையுற்ற	822
செய்தபோரினை	652	தங்குவெங்கன	476	தன்போல்பவர்	770
செய்மாதவழுடை	94	தசம்பிடைவிரிந்த	292	தன்மைக்குத்தலை	470
செய்யாதனவோ	120	தஞ்சமுந்தருமுழந்	592	தன்றனிப்புதல்வ	418
செய்வனமுறையி	424	தடங்கொள்குன்	467	தன்னினேர்	648
செய்வாயிசெவன்	830	தடமலர்ச்சகண்ண	180	தன்னின்முன்னிய	66
செருப்பயிற்றிய	886	தடவரைக்கலிக்	779	தன்னுளையுலகவ்	97
செருமலிவீரரெல்	374	தடையேதுயில்	831	தன்னைக்கொல்லு	116
செருவாசையினர்	760	தணிவறப்பண்டு	932	தன்னைத்தான்றம்	741
செருவிடை	622	தண்டங்கையின்	828	தன்னைப்படைத்	143
செருவின்மாண்ட	647	தண்டமென்று	19	தன்னையுந்தெறுந்	262
செல்வனோர்	657	தண்டவன்கைய	928	தாக்கியசரங்களிற்	785
செவிகளாற்பல	85	தண்டிருந்தபைந்	469	தாக்கியகிசைக	869
செநிகழலரக்கர்	196	தண்டிறத்தடக்கை	635	தாக்கினூர் தாக்கி	638
செநிந்தபுன்மணிப்	551	தண்டுகைத்தலத்	684	தாக்குகின்றன	682
செநிந்துயர்கறவ்	406	தண்டுகொண்டு	867	தாங்கியதுகிலார்	989
செநிவுறுசெம்மை	292	தண்டொளையில்	485	தாங்குகொம்பொ	604
செற்றனர்	19	தண்ணீர்தருகெ	832	தாங்குவிற்கரத்	932
சென்றவன்றன்னை	825	தத்திமாப்பின்	487	தாதுராகத்தடங்	669
சென்றினர்பத்து	578	தத்ததுதருமமே	171	தாதைசொற்றலை	986
சென்றுசேன்றழி	710	தத்திரக்கடலைந்	607	தாதையைக்கொ	454
சேதுபந்தனஞ்	360	தத்திரயிலங்கை	430	தாதையைத்தம்மு	786
சேதுவின்பெருமை	323	தத்தைமற்றவன	391	தாநெடுந்தீமைக	292
சேயகாலம்		தத்தையையெய்தி	943	தாமரைக்கண்ண	924
சேறலுங்களிற்றின்	822	* தப்பில்வீடணர்க்	441	தாமரைக்கையாற்	951
சேனாபதிதன்	394	தம்பிமுற்பகற்	262	தாமரைத்தடங்	75
சேனைகாவலன்	262	தம்பியெனரினைந்	692	தாமரைத்தலைய	901
சேனைக்கடலோ	752	தம்பியோவானவ	738	தாயிடித்தெழும்	777
சேனைக்கடல்	776	தாளமும்பவளமும்	166	தாமுறவெளிவரும்	191
சேனைக்காவலர்	268	தருகவென்றோர்	595	தாமேதனிராயக	121
சையத்தினுமுயர்	802	தருக்கிவீசிட	529	தாயினும்பழகினு	422
சையப்படிவத்	765	தருணமங்கையை	275	தாயின்மன்னுயிர்க்	108
சொலத்தகாத்	59	தருமக்கினுன்று	979	தாய்த்தந்தையெனு	123
சொல்லாதமுன்	846	தருமமன்றிது	606	தாய்தெரிந்துவகு	349
சொல்லாயது	764	தருமமுஞானமுந்	176	தாரசகலத்தண்ணல்	839
சொல்லிடை	40	தலைகன்பத்தொ	538	தாருகென்றுள	787

தாருலாமணிமார்பு	360	துயிலத்தின்செரு	374	தேரும்யாண்பு	548
தாரையுண்ட	288	தும்பியந்தொடை	620	தேரொலாந்துமிந்த	515
தாவரியபேருலகத்	744	தும்பியந்தொடை	618	தேரொடுங்கடலி	827
தாவலோவலமெ	329	தும்பியீட்டமும்	257	தேரொலிகடலைச்	809
தாழ்க்கிற்பாயல்	622	தும்பியென்ற	885	தேர்க்கொடி	598
தாழ்ச்சியிக்கு	15	துரக்குமெய்புணர்	645	தேர்செலக்கரி	599
தாழ்விலாத்தவத்	351	துரந்தனசுசொர்	791	தேர்சென்றன	756
தாறுமுனமால்கரி	756	துரந்தனனெடுஞ்	788	தேர்பதினூயிரம்	255
தானநகரத்தரக்கர்	839	* துள்ளிக்களி	805	தேர்மேற்செலக்	808
தானந்தமில்லை	970	துறலியினுறவுபுண்	224	தேவரார்தகன்	263
தான்லிடின	958	துண்டருங்கணை	786	தேவராயினர்	78
திக்கடங்கலும்	587	துதுவனெருவன்	436	தேவரிற்பெற்ற	63
திக்கயம்வலியில	25	துமக்கணரக்கனு	857	தேவருந்தக்கமுனி	258
திக்குறவினக்குவா	661	துயவர்துணிதிற	194	தேவருமடங்கினர்	21
திசாதிசைபோது	30	துயவர்முறைமை	43	தேவரோமுதலா	726
திசைதொறும்	15	துரநெடுவானின்	404	தேவர்க்குந்தான	202
திசையத்தனையை	523	துரயில்லை	6	தேவர்க்குந்தேவ	616
திசையினேரோக்கு	835	துரத்தவானரர்	471	தேவர்செய்கை	89
திடறிந்தது	294	துறுமாமரம்	470	தேவாதிதேவர்	966
திண்டிறல்வீரன்	579	தெய்வநாயகன்	287	தேவியைவிடுதி	574
திரித்தவனூரத்தி	402	தெய்வப்படைபுஞ்	774	தேறினார்கணெருப்	915
திரிந்தனர்சாரிகை	659	தெய்வமேயென்னு	715	தேனிடைக்கரும்	991
திரிபுரமெரிய	573	தெய்வவெம்படை	407	தேனிவர்தடவரை	315
திருகியினத்	400	தெனிகணைமாரி	928	தையலைவிட்டவன்	594
திருதியென்ப	281	தெளிவுறலரிதிவர்	199	தொகவொருங்கிய	538
திருத்தியுணர்வி	225	தெற்கிவைவடக்	505	தொகைநிலைக்	31
திருநகர்	12	தெற்குவாயிலிற்	491	தொக்கடங்கல்	329
திருமறுமார்பு	616	தென்றிசைகுட	289	தொக்கபூதமவை	384
திருவடிமுடியிற்	237	தென்றிசைவாயி	253	தொடக்குமென்	273
திறங்கொள்சாரி	605	தேசருக்கிடுக்கண்	438	தொடங்கியவார்ப்	992
திறந்தருகலியின்	895	தேடினன்றிரிந்த	664	தொடிமணியிமை	417
திச்சிகைசுவணுஞ்	377	தேவொர்தேட	239	தொடுத்தவாளிக்	487
திட்டுறமுழுவான்	350	தேமனுரிமைபுரிய	151	தொடைக்கலர்	427
திதிலாவாக	147	தேமுதற்கணியுல்	316	தொடையுறுவற்க	500
திதென்றதுசிந்த	760	தேயத்தின்றலைவ	512	தொல்லருங்கால	220
தித்தொழிலரக்கர்	198	தேயத்தாயொரு	806	தொல்லநாண்மறை	83
தியவனிளவறன்	892	தேரழிந்தது	651	தொழுதமைந்தனை	88
தியவைசெய்வ	613	தேரழிந்து	487	தொளைகொள்	647
தியிடைக்குளித்த	48	தேராதேரின்	910	தொமரஞ்சக்கரம்	600
தியினாற்செய்த	690	தேராயிரமாயிரம்	857	தொரணத்தின்	389
தியினுமுதிர்வுறச்	662	தேரிடைச்செல்	925	தொலிடைத்தூரக்	672
திர்ந்தனல்லருளை	234	தேரிடைநின்ற	818	தொல்படத்துதை	778
திர்வருமன்னதிமை	224	தேரிழந்துசிலை	489	தொளிர்க்கணைப்	852
திவினையொருவன்	613	தேரிழந்துவெஞ்	547	தொளிற்புடை	829
துகைத்தவனுடற்	401	தேரிற்போரரக்	540	தொளின்மேலா	897
துஞ்சுகின்றிலர்க	57	தேருந்தெறுகரி	796	தொனொடுதொள்	601
துப்புறக்கடல்	330	தேருமாவும்	497	தொற்பித்தீர்	702
துயிந்தனதலை	505	தேரும்பாகரும்	486	தொற்றமென்னும்	91

நகங்குளிற் பெரிய	518	நானொத்தநளின	560	நீலனின்றதொரு	888
நகுவனநிள்ளே	727	நாறுதன்ருலக்கிளை	398	நீலனைநெடிதுகோ	341
நகைசெயாவாயுங்	189	நாற்கடலுலகமும்	508	நீளாண்மையினுட	520
நங்கைபுமவளுரை	747	நிதியின்னிரை	762	நீறுமீச்செல	285
நகைசிறந்திலங்க	129	நிந்தனைநவமும்	200	நும்முனைவாலிற்	633
நஞ்சினையிடற்று	218	நிமிர்ந்தசெஞ்சர	284	நுவலயாம்வர	359
நஞ்சகக்கி	388	நிரந்தரந்தொடை	642	நாக்கியகளிறுந்	513
நஞ்சமஞ்சவியி	387	நிருதனுமனையவன்	658	நாபுரமடந்தையர்	405
நடந்துநின்ற	392	நிலத்தகால்கனல்	688	நாவினுணுகிய	42
நடுங்கினரமரமும்	660	நிலமரங்கிய	330	நூல்படத்தொடர்	378
நடுவினிப்பகர்வ	287	நிலனுநீரும்	75	நூல்வலிகாட்டுஞ்	415
நடுவொக்குந்தனி	118	நிலைகிடந்தநெடு	588	நூறயிரமதவெங்	797
நணியர்வந்து	353	நிலையந்தசுடரோன்	830	நூறயிரம்யாளி	853
நண்ணினமனிசரை	156	நிலையுடைவடவரை	250	நூறுகோடிய	533
நதிகாய்நெடு	751	நில்லடாசிறிது	881	நூறுகோல்கவசங்	814
நந்திசாபத்	64	நிற்கவன்னது	495	நூறுபத்துடை	541
நந்திருநகரே	376	நின்செய்தோள்வலி	271	நூறுமாயிரமுக	488
நல்லதுசொல்லி	162	நின்மீனென்றவன்	24	நூறுவெங்குணை	908
நல்லறமு	151	நின்றவன்றன்னை	449	நூற்கடற்புலவரா	430
நல்லியற்கவிஞர்	567	நின்றவன்றன்னை	138	நூற்றிதழ்க்கமலந்	843
நவையறுமுலகிற்சூ	301	நின்றவன்றன்னை	632	நூற்றிரண்டாய	393
நறையுடைத்தசம்	600	நின்றவன்னிலை	553	நூற்றிரண்டெனும்	491
நற்புறக்கோதை	502	நின்றனனிலக்குவ	858	நூன்மறைந்தொளி	781
நனிமுதல்வேதங்	180	நின்றூர்கந்தெப்ப	831	நெடியகாவதம்	478
நன்சொடித்து	330	நின்றிதுபுரிதும்	309	நெடுத்தகைவிடுத்த	449
நன்பால்விளங்கு	964	நின்றின்று	29	நெடும்பன்மால்	328
நன்மையிற்றொடர்	134	நின்றூறுநூயிரம்	295	நெருக்கிவந்து	480
நன்றிதன்று	606	நின்றூறெடிதுன்னி	336	நெற்றிமேலுமுயர்	889
நன்றிதுகருமென்	575	நின்றூமேருநெடு	474	நெற்றிமேல்	907
நன்றியீதென்று	572	நின்னிற்றிற்றிய	123	நெற்றியினரக்கர்	337
நன்றிலங்கையர்	275	நின்னுளையெண்ணை	145	நெற்றியினின்	667
நன்றுநன்றென	541	நீதியால்வந்த	692	நென்னநகண்ட	5
நன்றுபோர்வீலி	534	நீதிபுத்தருமின்ற	610	நேடிநூறெரிந்து	306
நன்றுரைசெய்தாய்	38	நீயயன்முதற்குலம்	33	நேர்செலாதிடை	920
நன்றெனவவனைக்	442	நீயினிதிருத்தி	946	நொதுமற்றின்	269
நன்றெனவுவந்து	817	நீயுசின்னியையும்	733	நொய்தினிற்சென்	926
நன்னகரழிந்ததென	34	நீயெனைநினைந்த	300	நோக்கறவுமெம்பி	741
நன்னெறியறிஞ	379	நீராழியிழிந்து	770	நோக்கியவிலங்கை	834
நாகமேயனைய	930	நீரிலேபட்டுச்	462	நோக்கிவஞ்ச	484
நாடிநான்றருவன்	129	நீரிற்சாகிலன்	79	நோக்கிழந்தனர்	680
நாடுகின்றதென்	332	நீரினையோட்டுங்	627	நோக்கினார்	143
நாணினின்று	130	நீரும்நிலனுந்	41	நோக்கினீர்தானை	352
நாணெறிந்தனன்	639	நீரைக்கொடு	775	நோயினையுசரவே	704
நாண்பொருவரி	899	நீர்க்கோலவாழ்	618	பகவவன்வழிமுதற்	174
நாமநாட்டிய	260	நீலகண்டனுநேயிபு	65	பகுதியினுட்பயன்	101
நாலாயினநவ	798	நீலனம்பொடு	538	பகைப்புலத்தோர்	203
நாவினுலகை	55	நீலனிட்டநெடு	323	பகையாடியவான	768
நாழ்மலர்ந்தெரியல்	382	நீலனின்ற	392	பகைவரைத்துணை	190

பக்கநின்றவை	118	பழுதறவினங்குஞ்	376	பிணைமதர்த்தணைய	882
பசும்படுகுருதியிற்	777	பழுமரம்பறிக்கப்	328	பித்தனுகியவீசனும்	69
*பசையறுசிற்தை	461	பளிக்குமால்வரை	321	பிழைத்ததுகொள்	890
பசையிற்றங்கவில்	114	பள்ளக்கடல்	528	பிழையாதிது	807
பஞ்செனச்சிவக்கு	222	பள்ளம்போய்ப்	399	*பிளக்கும்மன்பதை	398
படர்செடுத்தடர்	647	பள்ளியரவிற்	8	பிளந்ததுதானும்	130
படர்ந்தகும்பத்துப்	677	பறந்தாயதனின்	639	பிள்ளைமைவிளம்பிணை	44
படர்மழைசுமந்த	229	பறந்தரைமராஞ்சி	628	பிறங்கியநெடுமெதிற்	253
படிந்தனமரந்தரை	405	பறப்பவாயிரம்	683	பிறந்தநாட்டொட	208
படைத்தமால்	354	*பறவைராயகன்	983	பிறவியிற்பெரிய	895
படைபுறுபிணத்தி	949	பறவையின்குலங்க	982	பிறிவெனும்பிழை	289
பட்டனபடப்படப்	291	பறித்தானெடும்	804	பிறைபற்றியவெனும்	738
பட்டனன்பட்டன	657	பறித்தான்கில	801	பிறைபுடைந்துதலார்	717
பணிபழுத்தமைந்த	248	பற்கொடுநெடுநெடு	473	பின்னின்றார்	816
பண்களாற்கிளவி	700	பற்றிவானரவீரர்	361	பின்னும்வீடணன்	69
பண்டிதர்	14	பற்றினஞ்சிறையி	171	பின்னெடுங்குன்றற்	822
பண்டுவானவர்	77	*பற்றினன்வசந்த	628	பின்னையுமெழுந்து	956
பண்டைநாடரு	541	பணிப்பட்டாலெ	678	புகன்மதித்துணர்கி	58
பண்டையுறை	336	பனிவென்ற	868	புக்கடைந்த	691
பண்ணிறைபவள	562	பன்னுகர்சென்னி	964	புக்கெரிமடுத்து	426
பண்பற்றூரோடு	718	பாசத்தாலனகன்	944	புடைக்கைவன்	245
பதனமும்மதினும்	476	பாசத்தாற்பிணிப்	997	புடைசின்றார்புரண்	814
பத்திவன்றலைப்	480	பாடுகின்றன	482	புண்ணுஞ்செய்தது	266
பத்திபந்தியின்	689	பாதங்கைகளோடு	690	புண்ணுறவுயிருகும்	783
பத்தியிற்பந்தியிற்	594	பாந்தளினைடுத்தலை	601	புதையிருட்பொழு	502
பப்புரீராயவீரர்	342	பாபமேயியற்றினு	307	புதையுநன்மணி	908
பம்புறுநெடுங்கடல்	291	பாம்பிழைப்பள்ளி	346	புத்திரர்க்குருக்கன்	158
பரக்கப்பலவுரை	520	பாம்பிற்றருவெம்	849	புரந்துகோடலும்	279
பரத்தவெண்குடை	655	பாயிருள்சீக்குந்தெ	304	புரிந்தகோக்கிய	651
பரவைநுண்மணல்	93	பாய்ந்தசோரிப்	477	புலத்தியன்வழி	591
பரிதிசெய்தேறூ	509	பாய்ந்ததுரிருதர்	780	புலையன்வாழ்க்கை	321
பரிபட்டுவிழ்ச்	833	பாரகஞ்சுமந்த	416	புழுங்கியவெஞ்சின	661
பருத்தமால்வரை	327	பாரவீங்கியசிலையின	278	புறந்தருசேனை	737
பருந்துண்ப்பாட்டி	457	பாரியங்குநர்	387	புன்மகன்கேட்டி	729
பருப்பதம்பேவ	304	பாரினுண்முதுகு	322	பூசலேபிரிதில்லை	466
பருமமுமுதுகிடு	791	பார்க்குமஞ்ச	914	பூசல்விற்றமுர	378
பல்லபதினாயர்	860	பார்த்தபார்த்த	911	பூசற்குமுயன்று	365
பல்லவப்படைபட	642	பார்த்தனிற்பொ	305	பூச்செலாதவண்	290
பல்லாயிரகோடி	852	பார்பிசைவணங்கிச்	444	பூணித்திவையுரை	523
பல்லாயிரத்தின்	978	பால்வருபனுவல்	189	பூணிப்பொன்று	809
பல்லியலுலகுறு	502	பாழிசாலிரணியன்	155	பூணெறித்தருவட	874
பல்லொடுபல்லுச்	143	பாழிவன்றடந்திசை	73	பூதராயகனீர்குழற்	450
பல்லேறுபடைக்க	755	பாழிவன்னெடுங்	283	பூசுமைந்தொடும்	79
பழக்கநான்வரு	688	பானமுத்துயிலுங்	989	பூமழைபொழிந்து	817
பழிப்பருஞ்சிற்தை	985	பிடித்ததுசுழற்றி	632	பூவருமயநெடும்	10
பழிபிதுபாவமென்	708	பிடித்தவானரம்	479	பூவிற்றிருவை	146
பழியிணையுணர்ந்து	157	பிடித்தனசிறுதரை	865	பூவின்மேலிருந்து	780
		பிணப்பெருங்குன்	950		

பூவுயர்மீனெலாம்	501	பொன்ருலாமேனி	982	மயர்வில்மன்னவன்	77
பூழிசென்று	276	பொன்சென்றறியா	853	மயிந்தனிட்டுகெடு	324
பண்ணிற்பேரெழி	78	பொன்றப்பொரு	828	மயிந்தனுமவ்வரை	175
பெண்ணெலாரீரே	703	பொன்றின்சிறிய	318	மயிந்தனுயினவரு	873
பெயர்ந்தொருசிகர	630	பொன்னினுமணி	11	மரங்கனிலரக்கரை	866
பெய்தவத்தினோர்	649	பொன்னினுமணி	341	மரங்கனாமலையு	929
பெரியமால்வரை	283	பொன்னுறுதடர்	905	மரபின்மாபெரும்	74
பெருந்தவயியற்றி	231	பேர்க்கிலாவகைப்	789	மரமுங்குன்றும்	918
பெருந்தவமுயன்ற	340	போதகமொன்று	212	மரமொன்றுவிரை	819
பெருமையுஞ்சிறு	345	போதம்முதல்	763	மரவமுஞ்சிலையொ	779
பெருமையுள்வண்	411	போதலோவரிது	612	மரன்படர்	36
பெரும்படைத்	878	போதல்செய்குநரு	327	மருக்கினர்தாமரை	249
பெறுதியேயெவை	575	போதுநீயையபின்	623	மருக்கொள்தாமரை	76
பெற்றுடையபெரு	201	போயபினவன்கை	566	மருங்கடவளர்ந்த	340
பேடையைப்பிடித்	211	போயினருங்கினை	20	மருங்குடைவினைய	252
பேதைப்பிள்ளை	95	போயினகேடகம்	671	மருத்தின்மைத்தன்	324
பேதைமானுடவ	370	போயினித்தெரிவ	570	மருத்துவேவருந்தி	360
பேயனெனென்பல	255	போயினிமனிதரை	24	மருத்தேநிக்கெரம்பி	850
பேயிருங்கணங்க	568	போரவன்புரிந்த	945	மருப்பிழந்தனகளி	641
பேயையாளியை	257	போரினமத்தனும்	261	மருமதாரையின்	284
பேயொராயிரம்	909	போர்த்தசங்கப்	497	மருளுறுமனத்தினு	223
பேரபிமானங்களுந்	190	போர்த்தபேரியின்	641	மலரின்மேலிருந்த	619
பேரவிட்டபெரு	588	போவாயிதுபோது	753	மலைகண்டனபோ	757
பேராயிரங்கள்	975	போனகாலையிற்	540	மலைகளிற்புரண்டு	136
பேருங்கற்றைக்	497	போன்றனவினைய	141	மலைகுலேத்தன	484
பேருடைக்கிரி	294	மக்களைக்குரவர்த	613	மலைக்குவட்டிடி	836
பேருடையவுணர்	134	மக்களைச்சுமந்து	834	மலைசுமந்துவருவன	326
பேருமோவொருவ	56	மக்கலம்பொருந்தி	289	மலைத்தலைக்கால	938
பேரையொரு	144	மஞ்சினிற்றிகழ்தரு	318	மலையஞ்சினமழை	799
பேர்த்தனமலையில	312	மடித்தவாயினன்	389	மலையுறப்பெரியார	566
பேர்வுறுகலியின்	345	மடித்தவாய்	613	மலையெனவெழுவர்	936
பேழையொத்தகல்	642	*மணற்பரப்பு	332	மழைக்குலங்கதறி	295
பொங்கமர்விசம்பி	404	மண்டமரின்றொடு	660	மழையினையிலமுட்	991
பொங்கிப்பரந்த	3	மண்டலந்தருகிர	77	மறக்கொடுந்தொழி	645
பொங்குதேர்புரவி	869	மண்டுகின்றசெருவி	496	மறங்கினருலகை	615
பொய்யினும்பெரிய	824		90	மறங்கினர்செருவி	595
பொய்யுரைத்து	52		22	மறக்கொள்வெஞ்	90
பொரக்கருநிற	506	மண்ணினையெடுக்க	835	மறந்தருசிர்தையன்	175
பொருகைத்தல	522		833	மறந்தாயுமொத்தி	973
பொருங்குலப்புரவி	872	மண்ணுளாரையும்	258	மறிகடல்புடைக்கும்	371
பொருபடையிரண்	816	மண்ணுறச்சேற்று	316	மறித்தவனவனை	635
பொருப்பைமீதிநம்	257	மதிநெறியறிவு	365	மறித்துமற்றவன்	493
பொருளினியுணர்	981	மதுகைடவரென்ப	770	மறிப்புண்டதேவர்	461
பொலிந்ததாங்கு	384	மத்தகம்பினந்து	668	மறுத்ததன்முனை	606
பொலிவதுபொது	25	மத்தச்சினமால்களி	829	மறுமைகண்ட	280
பொழிந்தசோரிப்	476	மந்திரச்சுற்றத்	560	மறுத்தவாளிகள்	651
பொறிக்கொடும்	924	மந்திரமாதவம்	99	மறைத்தனதிசைக	815
பொறித்தெழுக்கண்	656	மயங்கினுள்வள்ளல்	941	மற்குவடனைய	375

மற்றவன்பின்னூற	21	மாருதிமேலும்	927	முக்கட்டேவனும்	90
மற்றவன்பின்னூற	32	மாருதியின்னுஞ்	442	முக்கணனென்	142
மற்றிலதாயினும்	17	மாருதிவல்லையாகி	687	முக்காலமு	898
*மற்றிவன்படையி	393	மாருதிவினைய	204	முடங்குவாரூளைய	182
மற்றினியுரைப்ப	207	மார்க்கடஞ்சூழ்ந்த	227	முடிமேனிமிர்ந்த	965
மற்றினியொருவர்	629	மாலாரொடுமந்தர	767	முடுக்கினன்றகு	818
மற்றுகின்ற	467	மாலுறுகுடகவானி	843	முட்டினமுட்டற	793
மற்றுநிலனரக்களை	490	மாவும்யானையும்	914	முதிர்நெடுக்கிரி	830
மற்றும்மொருதீதி	762	மாறங்கொருமலை	804	முத்தேவர்கண்	522
மற்றும்யாவையும்	362	மாறமதவாரிய	761	*முந்தேவார்தசுக்	450
மற்றும்வான்படை	496	மாறியோர்பாக	511	முந்திவந்திறைஞ்சி	608
மற்றும்வீரர்கள்	685	மாறுகாலின்றி	689	முந்தினர்	28
மற்றும்வீரர்தம்	533	மாறுவானரப்	686	முந்தைவானவர்	82
மற்றும்வெம்படை	550	மாற்றமஃதுரைப்	633	முப்புரமொருங்கு	569
மற்றுளமத்திரிக்கிழ	192	மாற்றம்யாதொன்ற	86	முப்புறத்தலைக்கு	137
மற்றெலாநிற்க	370	மாற்றருந்தடமணி	552	முரசுமாமுருடும்	477
மற்றெலாநிற்க	679	மாற்றருந்தடமணி	552	முரண்டொகுஞ்	549
மற்றையோர்தமை	936	மாற்றருவியிரெம்பி	849	முரண்புகுதீவினை	178
மற்றைவீரர்க	890	மாற்றுத்தேரவன்	550	முரபன்னகு	394
மற்றொருபொருளு	169	மாற்றும்வெஞ்சிலை	549	முருக்கினுண்மலர்	854
மனகதிவாயுவேக	561	மாற்றொருதடந்	816	முழக்கினமுரசம்	811
மனக்கொடன்றியும்	62	மானத்தானல்லற்	421	முழுக்கீரிந்	321
மனத்தினுங்கடிய	663	மானுடரிருவரை	595	முழுத்தமொன்றில்	876
மனைக்கண்வந்தவ	358	மானுடரேவுவார்	29	முழுப்பெருந்தனி	11
மன்றலந்தளப	131	மிகைப்புலந்தரும	188	முழைபடிந்தயிறை	386
மன்றல்வாய்மல்லி	246	மிடலுடைக்கவித்	779	முளையமைதிங்கள்	565
மன்னவர்மரு	306	மிடலொடுவிடு	791	முறுவலெய்திய	549
மன்னவன்றம்பி	811	மிடலொன்றுசரத்	757	முற்கொண்டான்	903
மன்னையிரெல்லார்	213	மிடல்படைத்தொரு	50	முற்படப்பயன்றரு	100
மன்னொடுகர	344	மிதியாந்பலவிசை	801	முற்றியகுநிரிலை	170
மாக்கவந்தனும்	664	மின்குலாமெயிற்ற	348	முற்றியுதின்றே	815
மாக்கூடுபடர்வேலை	693	மின்புகுந்தன	641	முற்றுமுளதாமுலக்	39
மாக்கைவானரவீர	473	மின்மினியொளியி	290	முற்றுமூடியகஞ்சு	857
மாசடைபாரந்த	377	மின்னகுமணிவிரற்	166	முனிவருங்கருணை	617
மாடுகின்ற	494	மின்னிலைய	789	முனைவருந்தேவரும்	14
மாட்சியினமைந்த	162	மின்னிஞென்றிய	605	முனைவர்வானவர்	92
மாட்டாயோவிக்	837	மின்னும்பன்மணி	550	முன்புபெறப்பெ	149
மாணியாயுலகளந்த	542	மின்னைத்தொழு	150	முன்புறநக்கண்டில	163
மாண்டவல்லிமுந்த	277	மின்னெளிர்மகுட	699	முன்புறவனையர்பா	155
மாண்டனவாஞ்சூல	740	மீட்டவன்கரங்க	666	முன்னுரைத்தே	571
மாதரைக்கோறலு	200	மீட்டெமங்கார்	489	முன்னுணக்கிறைவ	574
மாதிரங்கடந்த	698	மீட்டெம்வந்தினைய	961	முக்கிலாமுகமெ	692
மாதிரமறைந்தன	662	மீட்டொருசுகரம்	510	முசுவண்டினமும்	829
மாதிரமெவையு	559	மீடியமுமேகமெல்	509	முசெரிபிறக்க	819
மாத்தடந்திசை	243	மீளாதவேதமுடி	971	*முத்தேவார்	450
மாயத்தாலிருண்ட	956	மீனுடைக்கருங்	546	முலமேமண்ணின்	680
மாரியின்பெருந்	282	மீனுடைநெடுங்கட	47	முலகையுலகமுட்க	582
மாருதிரசாம்பவன்	859	நாகமும்	288	முலகையுலகமுட்க	98

மூவகையுலகுனோ	562	வணா	624	வன்னெஞ்சின்	739
மூவகைவென்று	43	வண்டற்றெண்டிரை	78	வாகைவெஞ்சிலைக்	381
மூளையுந்தசையும்	626	வண்டொளலங்கலா	194	வாங்கியசிரத்தின்	823
மூன்றவன்ருணங்க	127	வந்தடிவணங்கிய	240	வாங்கியமணிகள்	416
மூன்றுகண்ணிலன்	395	வந்தணைந்தொர்	912	வாங்கிவாரிலை	488
மெய்யிடைநெருங்	339	*வந்ததென்ருரங்	449	வாங்கிவெஞ்சிலை	282
மெய்யினீட்டத்து	333	வந்தவர் தானையோ	364	வாங்கினான்	933
மெய்யெயிர்த்தழன்	510	வந்தவனைநின்றவ	405	வாசங்கலந்த	976
மெய்யெயலாயினிர்	589	வந்தனமதகரி	794	வாசவன்மலரின்	709
மேருத்தனை	757	வந்தனனென்ப	301	வாசவன்மாயன்	571
மேருமேருவென	889	வந்தனன்வானரத்	311	வாணாளித்தி	970
மேருவிற்கும்பர்ச்	722	வந்தானைவணங்கி	125	வாநீமயிடன்	759
மேருவின்சிகரம்	543	வந்தான்மறைந்து	966	வாம்பரிமதமா	872
மேருவைப்பிளக்க	566	வந்திரைத்த	475	வாயிடைநெருப்புக்	906
மேலவர்ப்படுதலின்	792	வந்துதாக்கி	484	வாயில்காவலன்	357
மேலுகத்தொகுதி	246	வந்துநம்மிருக்கை	27	வாயினுமனத்தினு	342
மேலுயர்கயிலையை	48	வந்துநேர்ந்தனர்	921	வாயினும்பல்வினு	59
மேறறிசைவாயிவி	252	வயிரநெடுமால்வ	851	வாய்கொண்டு	825
மேனனிவினைவது	189	வயிரவாளுறை	137	வாய்தரத்தக்க	455
மையல்கூர்மனத்	539	வயிற்றினுள்	93	வாய்மடித்து	489
மையற்றழைசெவி	794	வரங்கொடுத்த	959	வாரணத்தெதிர்	481
மையுறமலைகளோ	315	வரங்கொண்டான்	693	வாரணம்பொருத	558
மொய்தவழ்க்கிரிக	226	வரம்பறுசுற்றமும்	13	வாரிக்குரைகடலி	802
மொய்த்தமீன்ருவ	285	வரிசடைநறுமலர்	746	வாரியின்முக்கக்குக்	628
மொய்ப்பெடுத்த	871	வரிசிலைநாணிற்	587	வாரேறுகழற்சின	767
மொழிந்தசொல்	238	வரிசிலையொருவன்	733	வாரீகழற்காலம்	996
மொழியுனக்கபயம்	308	வருகின்றகலியின்	220	வாரீகுலாமுலை	352
மோதலங்கீனைகட	293	வருகான்முகனைபு	120	வாரீக்குறவுனை	183
*மோதிவந்தரு	218	வருவதுயில்க்கை	611	வாலால்வரவுளைக்	802
மோதுற்றாந்திரை	119	*வரைப்பரப்பு	332	வாலிசேய்மேனி	816
யாரிதுகொடுத்த	957	வரைப்பரப்பும்	331	வாலிமாமகன்	367
யாரிதுசெய்யகிற்	510	வரையுண்ட	925	வாலிமைந்தன்	916
யாரிவனெய்திய	173	வலியென்பதுமுள	526	வாலிவிண்பெற	195
யாரிவன்வருபவன்	853	வல்லாருருவாயர்	770	வாழியருவகினை	297
யாவரும்பொருவ	817	வல்லியமருக்கு	707	வாழியவேதம்	930
யானுணுதன	320	வல்லையினணுகவர்	809	வாழியாய்கேட்டி	158
யானைபட்டவழி	483	வல்லீரைத்துயில்	116	வாழியாய்நின்னை	438
யானையிலர்	41	வழிகெடவரினுக்	732	வாழியானவன்றனை	80
யானையின்கரந்	781	வழிக்குக்கண்ணீர்	4	வாளியைந்தையு	545
யானையுந்தேருமா	135	வளைத்தனம்திலை	712		684
வகிர்ப்படத்துணி	135	வள்ளலும்விரைவி	435		
வச்சிரப்பகழிகோ	902	வள்ளலைப்பாவியே	291	வான்களிற்றகலிக்	865
வஞ்சனைனெனக்	702	வள்ளல்காத்துட	685	வானகத்தினில்	385
வஞ்சனைமனிதரை	18	வற்றியகடலுள்	896	வானகுமண்ணு	563
வஞ்சனையியற்றிட	186	வன்சிறைப்பறவை	718	வானஞ்சக	751
வடக்குவாயிலின்	493	வன்பகைநிற்க	413	வானரப்பெருக்	590
வடதிசைவயல்	252	வன்றிறலரக்கன்	734	வானரமார்த்தன	667
வட்டமேருவிது	471	வன்றுணைப்பெருந்	588	வானுளமறத்திற்	701

வானெலாம்பகழி	814	வினையும்வென்றி	468	வெய்யார்	124
வானென்பதென்	778	வினைவினையறிந்தி	177	வெல்லுமாநினைக்	692
வானோர்களும்	765	வினைவினையறியும்	285	வெள்ளவாரி	858
விகடமுற்றமர	916	விற்கிந்தின	524	வெள்ளியங்கிரியி	22
விடமலவீழியெனு	254	விற்படிதிரடோ	378	வெற்றியுந்தருளு	188
விடமெழுந்தது	589	வினைகளைவென்று	44	வெற்றிவெங்கரி	782
விட்டவெம்பகழி	813	வினைவர்க்கமுற்று	973	வென்றறுபாசத்தா	995
விட்டனமாதை	863	வீங்கினுள்கொங்	743	வென்றறுத்தோற்	573
விட்டனனரக்கன்	934	வீசினகேடகம்	671	வென்றறுபுலகொரு	519
விட்டனன்விசிகம்	893	வீசினமரமுங்கல்	819	வென்றிறுவர்	37
விட்டானுலகியா	772	வீசினன்கேடகம்	670	வென்றிறெயன்றெ	417
விண்டலந்தொடு	319	வீடணனெருவ	506	வென்றிறவன்வருகு	596
விண்டழியொரு	186	வீடணன்முகத்	937	வென்றிறவானரவீர	485
விண்ணடியர்	761	வீணையென்றுணரி	601	வென்றிறவேற்கை	492
விண்ணிடை	253	வீரத்தினடிநன்	116	வேகமாக்கவிகள்	821
விண்ணிரண்டுசூ	650	வீரத்திறமிது	523	வேணுயர்நெடுவ	498
விண்ணினையிடறு	582	வீரநீபாராய்	379		815
விண்மேனெடி	832	வீரரையெல்லாம்	952	வேண்டழியினி	182
விதியாலிவ்வுகந்	772	வீரனைநோக்கி	230	வேதங்கண்ணிய	72
விதிர்ந்தனன்வீசி	671	வீரியவிதியெனய்	422	வேதத்தானும்	84
வித்தின்றிவினைவ	96	வீழியின்கனிபோ	903	வேதநாயகனே	617
விம்மினன்வெளும்	947	வீழியின்கனியிதழ்	385	வேதநாயகன்	678
விரிகின்றகதிர	376	வீழிவெங்கண்	485	வேதபாரகன்	83
விரும்பிநான்கேட்	728	வீழ்ந்தவாயின	677	வேதமும்வேள்வி	188
விலக்கினர்படைளு	173	வீழ்ந்தனளரக்கன்	837	வேத்திரத்தர்	388
விலக்கல்வெந்தவா	269	வெங்கனைநிநந்த	923	வேருடைநெடுங்	314
விலக்கன்மேலவர்	887	வெங்கண்ணெடு	849	வேள்வியாசூய	95
விலங்கினர்	20	வெங்கரத்தர்	386	வேருகநின்றான்	392
வில்லாயுதமுதலா	520	வெஞ்சினந்தரு	69	வேருயினமதவெங்	803
வில்லிடையறுத்து	782	வெட்டியதலையன	865	வேறுமென்னெடு	107
வில்லினாலிவன்	535	வெண்கோடிற்றன	117	வேறுளவீரர்	939
வில்லினாற்கிருக்	342	வெதிர்கொள்	395	வேறேயலிலக்குவ	761
வில்வினைநோக்கு	952	வெந்திறந்தித்தி	818	வேனிவானன்ன	644
வில்வெடுக்க	882	வெப்பாரும்பாசம்	940	வைதெனக்கொல்	363
வில்வினையொருவ	674	வெம்பிகலரக்க	32	வையநாயகன்	285
விழிக்குமேல்விழி	878	வெம்புமாகடற்	268	வையமேலினி	107
விழுந்தனர்	403	வெம்முனைவினைத	181	வையெயிற்றூலும்	421
வினக்குவான்கனை	787	வெம்மைபொரு	751	வைவனமுனிவர்	786
வினக்கொருவினக்	700	வெய்யவனினைய	729	வெளவிலங்குவளர்	820